6
9-B
35

6-9.B.35

ANT. POSSEVINI
MANTVANI
Societatis IESV

APPARATVS SACRI
Ad

Scriptores veteris, & noui Testamenti.
Eorum Interpretes.
Synodos, & Patres Latinos, ac Græcos.
Horum Versiones.
Theologos Scholasticos, quique contra hæreticos egerunt.

Chronographos, & Historiographos Ecclesiasticos.
Eos, qui casus conscientiæ explicarunt.
Alios, qui Canonicum Ius sunt interpretati.
Poëtas Sacros.
Libros pios quocumque idiomate conscriptos.

Tomus Tertius.

Quo item plus, quàm bis mille Auctores, partim indicantur, partim expenduntur.
Additæ Appendices cum Catalogis m.s. Codicum Græcè, & Latinè.

Cum Priuilegijs Sacræ Cæs. Maiestatis, Christianiss. Regis Galliæ, Serenis. Reipub. Venetæ, & Serenissimi Magni Ducis Etruriæ.

VENETIIS, Apud Societatem Venetam. M DC VI.

Permissu Superiorum.

LECTORI BENEVOLO.

ET Tertius quoque Tomus hic SACRI APPARATVS, qui vniuersum Opus claudit, iam sese Lector beneuole, in tuas dat manus. Quem spero lubens excipies, quasi ex manibus eorum, qui à nobis siue indicati, siue expensi sunt, oblatum. Ipsi enim tam multa laborarunt, vt in labores eorum ingrederemur; ingressi, tot eorum diuitias Orbi Christiano (quin & gentibus, quę subinde ad CHRISTVM se aggregant) commonstraremus. Nimirum Diuina Sapientia hoc vult, quæ seipsam communicans, neque improperans, per tot Scriptores eximios, tamquam per varios siphones sese diffundit, vt Agri animati (quemadmodum Clemens vocauit Alexandrinus) hoc est humanæ mentes irrigentur identidem, fructumque afferant manentem in æternum. Quòd autem & huic Tomo derelictorum aliquot Auctorum Appendix, & Catalogi insigniorum Codicum m. s. (præcipuè Græcorum) Patrum sint additi, intelligis laborem hunc nouis semper laboribus aliorum posse locupletari: quamobrem hoc quidquid est, opes ingenij tui auget, meamque ingenti penè ære alieno tibi iam obstrictam liberat fidem. Tuum erit (quod & per CHRISTI pretiosissimum Sanguinem precor) vt iunctis mecum voce, atque animo, Sanctissimæ Trinitati tot luminum Patri laudem, benedictionem, gloriam omnem concinas. Quin & à Deipara VIRGINE BEATISSIMA ceterisque cælitibus alterum illum Apparatum implores, quo in cęlestem Bibliothecam denique intrantes in ipso lucis fonte semper intueamur, quæ nunc in libris, tamquam in ænigmate ac per transennam cernimus. Vale.

CLAVDIVS AQVAVIVA,

Societatis Iesu Præpositus Generalis.

CVM *Sacrum hunc Apparatum ad Scriptores Ecclesiasticos à P. Antonio Possevino Societatis nostræ Theologo compositum, quattuor eiusdem Societatis Theologi, quibus id commisimus, recognouerint, ac in lucem edi posse probauerint, facultatem concedimus, vt typis mandetur, si ijs, ad quos pertinebit, ita videbitur. In quorum fidem has litteras manu nostra subscriptas, & sigillo nostro munitas dedimus.*
Romæ 10. Augusti 1602.

Claudius Aquauiua.

Locus Sigilli.

GLI *Eccellentiss. Signori Capi dell' Illustriss. Conseglio di Dieci infrascritti, hauuta fede dalli Signori Reformatori del Studio di Padoua, per relation del Reuer. Padre Inquisitor, & del Circonspetto Secretario del Senato Zuanne Maruegia con giuramento, che nella Terza Parte dell' Apparato Sacro del R. Padre Antonio Possevino della Compagnia del Iesu, non si troua cosa contra le leggi, & è degno di stampa, concedono licentia, che possi esser stampato in questa Città.*
Datum die 13. Augusti 1605.

D. Hieronimo Zustignan.
D. Lunardo Mocenigo. } Capi dell'Ill.mo Cons.o di X.
D. Lorenzo Capello.

Ill.mi Cons. X. Secr.

Leonardus Otthobonus.

INDEX AVCTORVM,

QVI PARTIM EXPENDVNTVR,

PARTIM INDICANTVR IN HOC VOLVMINE.

P

Pacatius.
Pachumius.
Pachimerius.
Pachomius Monachus.
pacianus.
pacifica, Summa.
pacificus, Piscens.
pacis Scala.
paderbornense Concil.
paderborneusis Ecclesia.
Paduanus Grassus.
Paganus Bergomas.
Palamas.
palastina Terra Sancta.
palastinum Concilium.
palastinum aliud Concil.
Palestra hominis Catholici.
Palladius.
Palladius Britannus.
palmaris Synodus.
Pamelius.
Pammachius.
Pamphilus presbyter.
Panagius Salius.
Pandulphus Capuanus.
Pandulphus Pisanus.
Pandulphus Pratus.
Pandulphus Zanamella.
pannomia.
panormitanus Abbas.
Pantanus Philosophus.
Pantaleo presbyter.
pantheologia.
panuinus.
papa. i. Pontt. Maxx.
Papiat Io. auditor.
Paphnutius.
Papyrius Massonus.
Paralipomenon Libri.
Paradisus.
Paradisus piarum precum.
Pardulphus Pratus.
Paris Crassus.
parisiense Concilium.
parisiense Concil.
parisiensis Synodus.
Parisiense Concil.
Parisiense Concil.
Parisiensis Synodus.
Parisiense Concil.
Parisiensis Theologorum facultas.
Parisiensium Episcoporum Constitutiones.
Paschalis Ratbertus.
Paschalis Robinus.
Paschalis Secundus Pontif. Max.
Paschasinus.
Paschasius Aurantius.
Paschasius S. R. E. Diaconus.
Paschasius Ratbertus.
Pastor Episcopus.
Pastoris Hermas.
Pastor Gallus.
Pastorale Rom.
Pastorale Ecclesia Ruremundensis.
Paterius S. R. E. Notarius.
Patres antiqui.
Patrum Sententia.
Patriarcharum xij. Testam.
Patriarcha antiqui.
Patritius Magonius.
Patritius Hibernus Episc.
Paula, & Eustochij Epistola.
Paulinus Aquileiensis Episcopus.
Paulinus Aquitanus.
Paulinus Episc. Nolanus.
Paulinus presbyter.
Paulonas siue Paulonius.
Paulinus Bernardinus.
Paulus Acerbus.
Paulus Aemylius.
Paulus Amaltheus.
Paulus Angelus.
Paulus Aunicola.
Paulus Apostolus.
Paulus Aquileiensis.
Paulus Aretinus.
Paulus Asauantius.
Paulus Bisontus.
Paulus Boncagnanus.
Paulus Bonetus.
Paulus Borgasius.
Paulus Burgensis.
Paulus Carmelita.
Paulus Comitolus.
Paulus Constantinopol. Patriarcha.
Paulus Cortesius.
Paulus Longobardus.
Paulus Diaconus.
Paulus Episcopus.
Paulus Florentinus.
Paulus Fuscus.
Paulus Franzosus.
Paulus à S. Genesio.
Paulus Genuensis.

Paulus

Index Auctorum.

Paulus Granutius.
Paulus Grillandus.
Paulus Gryſaldus.
Paulus Gualdutius.
Paulus de Heredia.
Paulus Iſuardus.
Paulus Iſraelita.
Paulus Iuſtinianus.
Paulus Langius.
Paulus Lulmius.
Paulus Lyazarius.
Paulus Maphæus.
Paulus de S. Maria.
Paulus à Mercatello.
Paulus Middelburgius.
Paulus Morigia.
Paulus Muſconius.
Paulus Orlandinus.
Paulus Oroſius.
Paulus à Palatio.
Paulus Pannonius.
Paulus Peruſinus.
Paulus Rauennas.
Paulus Romanus.
Paulus Soncinas.
Paulus Sueuus.
Paulus Syluius.
Paulus Venetus.
Paulus Venetus alius.
Paulus de Verona.
Paulus Vuaruefridus.
Paulus Vuan.
Paulus Zabarella.
Paulus Monachus.
Paulus.
Pelagius Aluerus.
Pelagius Diaconus S. R. E.
Pelagius Pont. Max.
Pelagius hæreſiarcha.
Pelbartus Oſualdus.
Peregrinus Archiepiſcopus.
Peregrinus Bononienſis.
Peregrinus Germanus.
Peregrinus Naſellus.
Petrus Abailardus.
Petrus de Abano.
Petrus Aethyops.
Petrus Alberti.
Petrus Albinianus.
Petrus Alcanus.
Petrus Alexandrinus.
Petrus de Aliaco.
Petrus ab aliaco.
Petrus Alises.
Petrus Alphonſus.
Petrus Aluernus.
Petrus Ancaranus.
Petrus Andreas.
Petrus de Andria.
Petrus Angelus.
Petrus Antiochia Patriarcha.
Petrus Antrauaneuſis.
Petrus Apollonius.
Petrus Apoſtolus.
Petrus de Aragonia.
Petrus Aquenſis.
Petrus Aquilanus.
Petrus Argentorateuſis.
Petrus à S. Audomaro.
Petrus Auratus.
Petrus Aurelius.
Petrus Aureolus.
Petrus Babyo.
Petrus Bacherius.
Petrus Barberius.
Petrus à Balneo.
Petrus Barchinonenſis.
Petrus Barocius.
Petrus Belga.
Petrus à Bella pertica.
Petrus Bembus.
Petrus Bertorius.
Petrus Bertrandus.
Petrus Biſeldius.
Petrus Bleſenſis.
Petrus Blomeuenna.
Petrus Boerius.
Petrus Boiſſau.
Petrus Benetus.
Petrus de Bollo.
Petrus Bongus.
Petrus ad Bones.
Petrus Bringerius.
Petrus à Brouneshauen.
Petrus à Brunſquello.
Petrus Brunus Carmelita.
Petrus Brutus.
Petrus Bruxellenſis.
Petrus à Bugiano.
Petrus Burgundus.
Petrus Burrus.
Petrus Bulengerus.
Petrus Buſæus.
Petrus Calo.
Petrus Calzolarius.
Petrus de la Cancol.
Petrus à Candia.
Petrus Caniſius.
Petrus Canonicus.
Petrus Cantor.
Petrus Caponſacchi.
Petrus Carbo.
Petrus Carmelita.
Petrus Cardinalis.
Petrus Carnotenſis.
Petrus de caſa.
Petrus Caſola.
Petrus Celleuſis.
Petrus Cenedus.
Petrus Ceruera.
Petrus Chryſologus.
Petrus Ciacconus.
Petrus Cijan.
Petrus ciuitatis nouæ Epiſcopus.
Petrus à Clauſſia.
Petrus Clencherus.
Petrus Cluniacenſis Abbas.
Petrus à Colle.
Petrus Comeſtor.
Petrus Corbelsnus.
Petrus de Corbelso.
Petrus Coretus.
Petrus Coriſanus.
Petrus Cotonus.
Petrus Couarruuias.
Petrus Courlsnus.
Petrus Crabbe.
Petrus Cratepolius.
Petrus Creſpetius.
Petrus Curetus.
Petrus Damiani filius.
Petrus Deauratus.
Petrus Delphinus.
petrus Diaconus.
petrus Diaconus alius.
petrus Diaconus Caſsinenſis.
Petrus Dinolus.
Petrus Donatus.
Petrus Dorbellus.
Petrus Dorlandus.
Petrus Ebrardus.
Petrus Edeſſena Eccleſia presbyter.
Petrus Eliacus.
Petrus Emotta.

Petrus

Index Auctorum.

Petrus Faber.
Petrus de Sanctafide.
Petrus à Figueiro.
Petrus Follerius.
Petrus Fonseca.
Petrus Fontidonius.
Petrus Forracha.
Petrus Fortis.
Petrus Franc. Zinus.
Petrus Galatinus.
Petrus Galesius.
Petrus Gallisardus.
Petrus Gallus.
Petrus Galterius.
Petrus Gaudauensis.
Petrus Garuengius.
Petrus Garsias.
Petrus Garsias de Xantina.
Petrus Gaudea.
Petrus Godefridus.
Petrus Gottsfredus.
Petrus Gottifredus alius.
Petrus Gregorius.
Petrus Guenara.
Petrus Haffnerus.
Petrus de Harentals.
Petrus Hieremia.
Petrus Hadus.
Petrus Heuham.
Petrus Honestus.
Petrus Hontoy.
Petrus Hortiz.
Petrus Humbecanus.
Petrus de Humagen.
Petrus de Insula.
Petrus Insula.
Petrus Ioannis Olivus.
Petrus Ioannes Perpinianus.
Petrus Iustinianus.
Petrus Izusquius.
Petrus Kenugalus.
Petrus de Kyrssacken.
Petrus Lansbergius.
Petrus Laodicensis.
Petrus Lelobierius.
Petrus Ledesma.
Petrus Leydis.
Petrus Lucetius.
Petrus Lombardus.
Petrus Longatesta.
Petrus Lucensis.
Petrus Lucius Belga.
Petrus Lupus.
Petrus de Lutra.
Petrus Macaus.
Petrus Maldura.
Petrus Mainanus.
Petrus Manducator.
Petrus Marsans.
Petrus Martyr.
Petrus Martyr Hispanus.
Petrus Martyr Morellus.
Petrus Maurocenus.
Petrus Mersans.
Petrus Metropagita.
Petrus Michael.
Petrus Michael Delphinus.
Petrus Monachus.
Petrus alter Monachus.
Petrus Montanus.
Petrus è Monte.
Petrus Montis.
Petrus Morinus.
Petrus Nannus.
Petrus de Natalibus.
Petrus Nebularius.
Petrus Niger.
Petrus è Nongento.
Petrus Numagen.
Petrus Ollictinus.
Petrus Ophmersensis.
Petrus de Orbellis.
Petrus de Palude.
Petrus Pannonius.
Petrus Patauinus.
Petrus Paulus Caporella.
Petrus Paulus Parisius.
Petrus è Perpiniano.
Petrus Perusinus.
Petrus Pitatus.
Petrus Pithaus.
Petrus Pinsfeldius.
Petrus Ponetus.
Petrus Pontinus.
Petrus Pramonstratensis.
Petrus de Prato.
Petrus Presbyter.
Petrus Primodatus.
Petrus Quesuel.
Petrus Radulphus.
Petrus Ranzanus.
Petrus Rauennæ Episc.
Petrus Rauennas.
Petrus Raymundi.
Petrus Rebuffus.
Petrus Recordatus.
Petrus Regnaldus.
Petrus Regis.
Petrus Remundus.
Petrus Reuellaudi.
Petrus Ribadeneyra.
Petrus Richardus.
Petrus Riga.
Petrus Rimes.
Petrus Ripponensis.
Petrus de Rino.
Petrus Robertus.
Petrus Robinus.
Petrus Rodulphus.
Petrus Rousardus.
Petrus Rosenheimensis.
Petrus Rossetus.
Petrus Rubeus.
Petrus Rudolphus.
Petrus Rufus Cartusia.
Petrus Salmertus.
Petrus Saluus.
Petrus è Samsona.
Petrus à Sanctafide.
Petrus è S. Iulio.
Petrus Sauterna.
Petrus Saxo.
Petrus Scala.
Petrus Scarga.
Petrus Schot.
Petrus Scotellus.
Petrus Senonensis.
Petrus Serranus.
Petrus Siculus.
Petrus Slupick.
Petrus Soto.
Petrus Spirensis.
Petrus Stenartij.
Petrus Stoches.
Petrus de Stossen.
Petrus Sulpsius.
Petrus Sutor.
Petrus Sumanyugton.
Petrus Sylvius.
Petrus è Tarantasia.
Petrus Tartaretus.
Petrus Thoma.
Petrus Thomas.
Petrus Thyreus.
Petrus de Trabibus.
Petrus Trauersinus.

Index Auctorum.

Petrus Trecensis.
Petrus Trigosius.
Petrus Trimauella.
Petrus Turellus.
Petrus à Valle.
Petrus Vbaldus.
Petrus Vbaldus iunior.
Petrus Vena.
S. Petrus, Venerabilis.
Petrus Verberius.
Petrus Vielus.
Petrus Vignanus.
Petrus vinea.
Petrus de Villars.
Petrus Vtinensis.
Petrus Vualoucapella.
Philastrius.
Phileas de vrbe Aegypti.
Philibertus Haressa.
Philibertus Pingonius.
Philippus Abbas.
Philippus Alberti.
Philippus Alegret.
Philippus de Alexandria.
Philippus Apostolus.
Philippus Benitius.
Philippus Bergomas.
Philippus Biken.
Philippus Boschierus.
Philippus Bromierdus.
Philippus è monte Calerio.
Philippus Episcopus Cretensis.
Philippus Decius.
Philippus Diaz.
Philippus Dobereiner.
Philippus Elnouensis.
Philippus Eugentinus.
Philippus Faber.
Philippus Fantonius.
Philippus Ferrariensis.
Philippus Florentinus.
Philippus Forestus.
Philippus Francus.
Philippus è Greue.
Philippus Groppantes.
Philippus Iacobus.
Philippus Kersbel.
Philippus Lombardus.
Philippus Macerius.
Philippus Mocenicus.
Philippus Mucogatta.
Philippus Nerius.
Philippus Operius.
Philippus Otterburgensis.
Philippus Parisiensis.
Philippus Parnta.
Philippus Presbyter.
Philippus è Pera.
Philippus Perusinus.
Philippus Riboti.
Philippus Saulus.
Philippus Solitarius.
Philippus Sydita.
Philippus Varagius.
Philippus Venetus.
Philippus Vulteran.
Philo Carpathius Episcopus.
Philo Iudaus.
Philomusus Petrus.
Philoponus.
Philostorgius.
Philotheus Patriarcha.
Philotheus Monachus.
Phebardus.
Photinus de Gallo.
Photius Patriarca Constantinopolit.
Phylacteria Angelorum.
Phylacteria Scribarum.
Pictabiouensis.
Pictauiensis.
Pierius, presbyter.
Pilatus.
Pineda in Iob.
Pinytus Cretensis.
Pinus Gallus.
Pisanum Concilium.
Pisanum Concilium aliud.
Pisanus Clerus.
Pius Primus Pont. Max.
Pius Secundus.
Pius Quartus Pont. Max.
Pius Quintus Pont. Max.
Placentinum Coucilium.
Placentinus.
Placentinus Italus.
Placidus Falconius.
Placidus Parmensis.
Placidus Romanus.
Placidus Romanus alius.
Platina.
Poeta Sacri.
pogius Brandolinus.
Polonicum Regnum.
Polycarpus.
Polycarpus alter.
Polycrates Ephesiorum Episcopus.
Polycrates alius.
Polychronius Episcopus.
Polydorus Virgilius.
Pomerius Maurus.
Pontianus Romanus Pontifex Max.
Pontificale Romanum.
Pontus Heuterus.
Pontius Carbonellus.
Pontius Diaconus.
Pontius Etropius.
Pontius Pilatus.
Porcheius.
Positiuæ Theologiæ Scriptores.
Possidius Afer.
Possidonius.
Posuaniense Collegium.
Posthonius Presbyter.
Practica Cancellaria Apostolica.
Praparationes ad S. Euchar.
Pragensis Ecclesia.
Praxagoras Athenienſis.
Precationes pia.
Precationes Catholicorum.
Precationum libri.
Primasius Episcopus Africanus.
Priscillianus Abilæ Episcopus.
Proba Falconia.
Probus Hybernus.
Processionale S. R. E.
Processionale, Ordin. Praedicatorum.
Prochorus.
Proclus Constantinopolitanus.
procopius Diaconus.
Procopius Gazæus Sophista.
procopius Martyr.
Professio Orthodoxa fidei.
Propheta Maiores.
Propertius Resta.
Prosdocimus De Comitibus.
Prosdocimus Pignolatus.
Prosper Abbas.
Prosper Aquitanica Regionis.

Index Auctorum.

Prosper Malzuelsa.
Prosper Martinengus.
Prosper Rossinus.
Prosper Vrbanus.
Proterius Alexandrinus.
Pronunciale omnium Ecclesiarum.
Psalmi & Psalterium.
Psalterium.
Psalmi septem Pœnitentiales.
Psalmorum liber.
Psalmodia.
Psalterium B. Virginis Maria.
Psalterium cum magnis notis.
Psalterium dispositum per hebdomadam.
Psalterium Romanum.
Psellus.
Ptolemensis Synodus.
Ptolemaus Gallus.
Ptolemaus Lucensis.
Ptolemaus Mendesius.
Ptolemaus Spaniolus.
Publicola epistola.
Purgatorium.

Q

Quadratus Apostolorum discipulus.
Quercus.
Quietus auctor.
Quini sexium Concilium.
Quintilineburgense Concil.
Quintilianus Mandosius.
Quintinus Heduus.
Quintus Aurelius.
Quintus, septimus.
Quodvultdeus.

R

Rabanus Maurus, qui & Magnentius.
Rabanus Bombellus.
Rabbini Hebræorum.
Raberius Episcopus.
Rabula Episcopus.
Radbodus.
Radegundis Sancta.
Radelyf Anglus.
Radenicus Frisingensis.
Radulphus Acton.
Radulphus de Sancto Albano.
Radulphus Ardens.
Radulphus Baldoch.
Radulphus Ciceffrius.
Radulphus Coggeshale.
Radulphus è Dizeto.
Radulphus Gallus.
Radulphus Eleemosynarius.
Radulphus Flaviacensis.
Radulphus Hygedem.
Radulphus Kullei.
Radulphus Marham.
Radulphus Niger.
Radulphus Radiptonus.
Radulphus de Rino.
Radulphus Spaldingus.
Radulphus Strodus.
Rathicius Heduorum.
Ragimbertus Abbas.
Raimundus.
Raiualdus Campanus.
Rainaldus Cluniacensis monachus.
Rainaldus Corsus.
Rainaldus Pipernas.
Rainaldus.
Rainerius Abbas.
Raineriu Pisanus.
Rainerius Sachonus.
Rainerius Snoygoudanus.
Ramantinus Florentinus.
Ranulphus Anglus.
Ranulphus Hygreen.
Raphael Abbas.
Raphael Bonellus.
Raphael Cæsaris.
Raphael Castrucius.
Raphael Massæus.
Raphael Nouocomensis.
Raphael Placentinus.
Raphael Riera.
Raphael Pronasius.
Raphael Soncinas.
Raphael Venostus.
Raphael Volaterranus.
Rasbertus.
Rathbodus Episcopus.
Ratherius Veronensis.
Ratpertus Monachus.
Ratpertus Paschasius.
Ratramus.
Rauennate Concilium.
Rauennatensia Concilia.
Raymundus de Alsoponte.
Raymundus Barcinouensis.
Raymundus Boquerius.
Raymundus Capuanus.
Raymundus Hermanus.
Raymundus Lullus.
Raymundus Martini.
Raymundus de Peniafort.
Raymundus Sylvula.
Raymundus Rigaut.
Raymundus Sabunde.
Rebulus Gallus, nomine Guilielmus.
Regiasicina Synodus.
Regiense Concilium.
Regualdus Ordinis Pradicatorum.
Reginaldus de Aceto.
Reginaldus Eistatensis Episcopus.
Reginaldus Langham.
Reginaldus è Leuisori Campo.
Reginaldus Polus.
Reginaldus Rothomagensis Archiepiscopus.
Reginaldus de Samblacay.
Regino Germanus.
Regula vita.
Regula Monastica.
Regum liber.
Regum primus, & secundus liber.
Regum tertius, & quartus liber.
Reinardus de Frousouen.
Reinardus Confluentinus.
Reinardus è Laudemburg.
Reinerius.
Reinerius Monachus.
Reinerius Reuecius.
Reinerus Snoyus.
Religiosi Ordines.
Remacli Viri Sancti.
Rembertus.
Remigius Antisiodorensis.
Remigius Clarus.
Remigius de Gouny.

Index Auctorum.

Remigius Monachus.
Remigius Hannius.
Remigius Rhemensis Archiepiscopus.
Remigius.
Remundus Ruffus.
Renatus Benedictus.
Renatus Christianus.
Repudy liber.
Rethicius.
Rhemense Concilium.
Rhemense Concilium aliud.
Rhemensis Pseudosynodus.
Rhemensis Synodus.
Rhemense aliud Concilium.
Rhemensis Synodus.
Rhetores.
Rhodo genere Asianus.
Richardus.
Richardus Anglicus.
Richardus Allus.
Richardus Armacanus.
Richardus Bilgraue.
Richardus Billyngham.
Richardus Blyton.
Richardus Brisous.
Richardus de Bury.
Richardus Caistre.
Richardus Canonicus.
Richardus Castriconensis.
Richardus Cenomanus.
Richardus Chefer.
Richardus Cicestrius.
Richardus Clapole.
Richardus Cluniacensis Monachus.
Richardus Conyngton.
Richardus de Cornubia.
Richardus Cricliadem.
Richardus Cunetius.
Richardus Depedale.
Richardus Diuisiensis.
Richardus Douerensis.
Richardus Elugensis.
Richardus Eluefley.
Richardus Eremita.
Richardus Excestriensis.
Richardus Fastolphus.
Richardus Fyschacker.
Richardus Flemmynge.
Richardus Florentinus.
Richardus Folsham.
Richardus è Grandisylua.
Richardus Grasdale.
Richardus Hampole.
Richardus Hannibaldus.
Richardus de Conscientia.
Richardus Lauinham.
Richardus Maydescon.
Richardus Mediauillauns.
Richardus de Melchesham.
Richardus Northal.
Richardus Nontyngham.
Richardus Pampolisanus.
Richardus Petronus.
Richardus Pictauiensis.
Richardus Porlonde.
Richardus Premonstrateusis.
Richardus de Pratellis.
Richardus Radulphus.
Richardus Rhemensis.
Richardus Rufus.
Richardus de Ruys.
Richardus Saxo.
Richardus Scrope.
Richardus de Senis.
Richardus Smyth.
Richardus Stanitturfli.
Richardus Strauauellius.
Richardus Theologus.
Richardus de S. Victore.
Richardus Vuetherfet.
Richardus Vuichienſis.
Richardus Vuinchelſea.
Richardus Vuichingam.
Richardus Vuhytforde.
Richerius Gallus.
Richtruda.
Richoldus.
Rimbertus Vir Sanctus.
Risridus.
Robertus Alyngton.
Robertus Anglus.
Robertus Anglus alius.
Robertus Aquinas.
Robertus Arboricensis.
Robertus Archidiaconus.
Robertus Arnesij.
Robertus Backon.
Robertus Balo.
Robertus Bale.
Robertus è Bastia.
Robertus Bascon.
Robertus Bellarminus.
Robertus Canutus.
Robertus Caracciolus.
Robertus Carmelita.
Robertus Castimensis.
Robertus Ceruinus.
Robertus Cenalis.
Robertus Clarimontis.
Robertus Cicophat.
Robertus Colman.
Robertus Coucio.
Robertus Conuton.
Robertus Crucius.
Robertus Curson.
Robertus Dodeforde.
Robertus Eliphat.
Robertus Fabianus.
Robertus Fiſconenſis.
Robertus Finyngham.
Robertus Folioth.
Robertus Gaguinus.
Robertus Gallus.
Robertus Gallus Carmelita.
Robertus Goulettus.
Robertus Grosthede.
Robertus Gryme.
Robertus Gutba.
Robertus Guinuus.
Robertus Hardebius.
Robertus Holkoth.
Robertus Houdessouus.
Robertus Hugonis.
Robertus Humbleton.
Robertus Ianſony.
Robertus Iorius.
Robertuus Karenne.
Robertus Keseuensis.
Robertus Lancellotus.
Robertus Langelande.
Robertus Lincolniensis.
Robertus de Lyceſtria.
Robertus Lymbugensis.
Robertus Maſcal.
Robertus Meſſericus.
Robertus Monachus.
Robertus è Monſtrolo.
Robertus Montensis.
Robertus Ormeshyreus.
Robertus Oxfordius.
Robertus Paſchaſius.
Robertus Perſonius.
Robertus Radiptonus.
Robertus S. Remigij.

Ro-

Index Auctorum.

Robertus Richardinus.
Robertus Rische.
Robertus Rose.
Robertus de Russia.
Robertus Salopiensis.
Robertus Salisburgensis.
Robertus Scriba.
Robertus Senalis.
Robertus Shirunode.
Robertus Shyngleton.
Robertus de Sorbona.
Robertus Titus.
Robertus Tuitiensis.
Robertus Tumbeley.
Robertus Turnerius.
Robertus Valdeby.
Robertus de Valle.
Robertus Valsingam.
Robertus Vangionum Dux.
Robertus Vasthonius.
Robertus Veyse.
Robertus Vuorsop.
Robertus de Curte.
Rochus Anglus.
Rochus Benedictus.
Rochus Mamerolius.
Rodericus Calaguritanus.
Rodericus Fernardus.
Rodericus à S. Ella.
Rodericus Palentinus.
Rodericus à S. Cruce.
Rodericus è Dubrana.
Rodericus Portuensis Episcopus.
Rodericus Toletanus.
Rodericus Zamorensis.
Rodon.
Rodulphus Abbas.
Rodulphus Agricola.
Rodulphus Baynus.
Rodulphus Belga.
Rodulphus è Bussella.
Rodulphus Clenck Saxo.
Rodulphus Germanus.
Rodulphus Glaber.
Rodulphus Langius.
Rodulphus Orphonius.
Rodulphus è Riuo.
Rodulphus è Rudesheim.
Rodulphus S. Trudonis.
Rodulphus è Tussimano.
Rofredus Beneuentanus.
Rogerius Abbas.
Rogerius Albanus.
Rogerius Bachonitanus.
Rogerius Blak.
Rogerius Calcagninus.
Rogerius è Cestria.
Rogerius Cistercienſis.
Rogerius Compustella.
Rogerius Chonnoe.
Rogerius Corbetenſis.
Rogerius Crolandienſis.
Rogerius Canobij de Cruce.
Rogerius Dymmock.
Rogerius Fuldenſis.
Rogerius Glaston.
Rogerius de Houeden.
Rogerius è S. Inone.
Rogerius Onley.
Rogerius Royseth.
Rogerius Rugosus.
Rogerius Spirenſis.
Rogerius Sarisburienſis.
Rogerius Treuirenſis.
Rogerius Tuniforde.
Rogerius Valtham.
Rogerius Velpedale.
Rogerius Venray.
Rogerius de Vuindelesher.
Rogerius Tonge.
Romana Concilia plura ſuo ordine quoto anno, ac de quibus rebus habita.
Romanus Scotus.
Romanus Sincerus.
Romerius.
S. Romualdus Abbas Camald.
S. Romualdus Abbas S. Emmerani.
Romualdus Archiepiſcopus.
Romualdus Scotus.
Romulus Laurentianus.
Rothomagenſe Concilium generale.
Rothomagenſe Concilium Prouenzale.
Roricus Vuitton.
Roſarium B. Virginis.
Roſellus Anglus.
Roſetum exercitiorum ſpiritualium.
Roſtangus Berengerius.
Roſuidis Saxonica.
Rouerus Pontanus.
Ruardus Tapperus.
Rudigerus Nemetum Epiſc.
Rudolphus.
Ruffinus Aquileienſis presbyter.
Ruffinus Palladius.
Ruffinus Scautotus.
Ruffinus Sipius.
Rugerus.
Ruricius Epiſcopus.
Rupertus.
Ruſia.
Ruſtici Helfridij.
Ruth hiſtoria.
Ruthardus vir Sanctus.
Rutheni.
Rutilius Benzonius.

S

Saba Abbas.
Sabbatius Epiſcopus.
Sabellius.
Sabinenſis Synodus.
Sabinus Monachus.
Sablonaria.
Sacerdotale.
Sacerdotis Inſtitutio.
Sacerdotale Ferrarienſis Eccleſia.
Sacramenta noua legis.
Saleguſtadienſe Concilium.
Salernitanus Epiſcopus.
Salimbenus de Salimbenis.
Salisburgenſia Concilia.
Salomon.
Salomon Monachus.
Salon Magiſter.
Salonius Viennenſis.
Salona in Dalmatia.
Saluator noſter.
Saluator Bartholucius.
Saluianus Presbyter.
Saluus Caſteta.
Samaritanorum Pentateuchus.
Samſon Bedouinus.
Samſon Cordubenſis.
Samuel Propheta.
Samuel Caſentinus.
Samuel Caſtuenſis.

Index Auctorum.

Samuel Marrochianus.
Samuel Edessena Ecclesia Presbyter.
Samuel Quikelborgus.
Sanctes Bocardus.
Sanctes Marmocchinus.
Sanctes Pagninus.
Sanctes Sanuas.
Sanctius.
Sancti.
Sangallensis.
Sangrinus Angelus.
Santius Arena.
Santius à Porta.
Sarapion Aegypti Episcopus.
Sardicense Concilium.
Saturnini tres Auctores.
Sauromanus.
Saxo Grammaticus.
Scholastica Theologia.
Scholastica Virgo Sancta.
Scotus.
Scriptura Sacra.
Sebadius Episcopus.
Sebastianus Ammianus.
Sebastianus Auezzanus.
Sebastianus Barradius.
Sebastianus Brant.
Sebastianus Broilus.
Sebastianus Cassinensis monachus.
Sebastianus Catanens.
Sebastianus à Fabriano.
Sebastianus Fabrinus.
Sebastianus Flaschius.
Sebastianus Heidelauffius.
Sebastianus Maccius.
Sebastianus Medices.
Sebastianus ab Heusenstein.
Sebastianus Munsterus.
Sebastianus Murrho.
Sebastianus Titio.
Sebastianus Tuscanus.
Sebastianus Verunus.
Seciliota Chronicon.
Secundinus.
Secundus Ermianensis Episcopus.
Secundus Piccolatus.
Seder Olam.
Sedulius.
Semeias Propheta.
Senatus Bracconini.
Seneca.
Senonense Concilium.
Septuaginta duo Interpretes.
Seraphinus Bononiensis.
Seraphinus Caballus.
Seraphinus Cantonus.
Seraphinus Capponus.
Seraphinus Cumuranus.
Seraphinus Eulesianus.
Seraphinus Firmanus.
Seraphinus Florentinus.
Seraphinus Gerardus.
Seraphinus à Marauia.
Seraphinus à Merodio.
Seraphinus Pagnius.
Seraphinus Radius.
Serapion Anachoreta.
Serapionis Sermo.
Serapion Antiochia Episcopus.
Serapion Thmneos.
Serenus.
Sergius Confessor.
Sergius Constantinop. Episcopus.
Sergius Primus Pontif. Maximus.
Sergius Quartus Pontifex Maximus.
Serlo Grammaticus.
Serlo Anglus Monachus.
Sertorius Fontamerius.
Seruanus Scotorum Episcopus.
Seruasanctus Ordinis Minorum.
Seruasius Edicellius.
Sernatius Clanimontensis.
Sernatius de Lairuelk.
Sernatius Myricanus.
Seruorum Beatissima Virginis.
Servus Dei Episcopus.
Severianus Gauellensis.
Severus Alexandrinus.
Severus Malacitana Sedis Antistes.
Severus Minoricensis Insula Episcopus.
Severus Rector.
Severus presbyter.
Sexta Synodus.
Sextius sub Severo.
Stagrius.
Sibertus de Beca.
Sibegnius Modrusiensis Episcopus.
Sibithon Germanus.
Sibylla.
Sibrandus Frisius.
Sicardus Cremonensis Episcopus.
Sidonium Concilium.
Sidonius Apollinaris.
Sidonius de S. Sancto.
Sifridus de Arena.
Sifridus Cirenensis.
Sifridus Misnensis.
Sigebertus Corbeiensis.
Sigebertus Monachus Gemblacensis.
Sigismundus.
Sillebertus.
Siluanus.
Siluanus Radius.
Siluerius Papa.
Siluester à Balneoregio.
Siluester Gyraldus.
Siluester Mediolanensis.
Siluester Meuccius.
Siluester Papa primus.
Siluester Secundus Pontifex Maximus.
Siluester Prieras.
Siluester Rossanensis.
Siluester Senensis.
Siluius Antonianus Card.
Simeon Andreas.
Simeon Angelus.
S. Simeon genere Armenus.
Simeon Iunior.
Simeon Metaphrastes.
Simon cuiusdam.
Simon Affligemensis.
Simon Anglus.
Simon Baringuedus.
Simon Belga.
Simon de Bertis.
Simon Bononiensis.
Simon Brabantinus.
Simon Brengnerius.

Simon

Index Auctorum.

Simon Burnellon.
Simon à Caſſia.
Simon Caluus.
Simon Corbeienſis.
Simon à Correy.
Simon Cremonenſis.
Simon Fontanus.
Simon Fraxinus.
Simon Ganus.
Simon Haffligemenſis.
Simon Lacumæus.
Simon de Ionuille.
Simon Iſſcpus.
Simon de Langton.
Simon Maiolus.
Simon Maricianus.
Simon Petrus.
Simon Pontanus.
Simon Simonida.
Simon Sothray.
Simon Spirenſis.
Simon Stokius.
Simon Tornacenſis.
Simon Tornaquitius.
Simon Verepæus.
Simphorianus.
Simplicianus.
Simplicius Pontifex.
Sinibaldus.
Sinenſe Regnum.
Sirach.
Siricius Pont. Max.
Siſinius Patriarcha Conſtantinopol.
Siſiud.
Sixtus Athenienſis Philoſophus.
Sixtus Epiſcopus.
Sixtus Medices.
Sixtus Poncellus.
Sixtus Sartorius.
Sixtus Papa Secundus.
Sixtus Quartus Pontifex Maximus.
Sixtus Quintus Pontifex Maximus.
Sixtus Senenſis.
Sixtus Vicedominus.
Smaragdus Abbas.
Societas Ieſu.
Socrates Conſtantinopolitanus.
Socbadius Epiſcopus.
Solgo Forſenam.
Solitarius.
Sophonia Propheta.
Sophonias.
Sophronius.
Sophronius Patriarcha Hieroſolymit.
Soter Fontanus.
Sozomenus Salaminius.
Sozomenus fruſtra.
Sozomenus presbyter.
Spalenſe Concilium.
Sparanus.
Speculum pro Chriſtianis ſeductis.
Speculum magnum exemplorum.
Speculum Miſſa.
Speculum Morale.
Speculum perfectionis Chriſtiana.
S. Spiridionis Confeſſor.
Spiritus Augoſciolus.
Spoletina Synodus.
Spongia.
Staniſlaus Carneuius.
Staniſlaus Grodicius.
Staniſlaus Hoſius Card.
Stanilaus Karncouius.
Staniſlaus Orichouius.
Staniſlaus Reſcius.
Staniſlaus Socolouius.
Stellarum corona duodecim B. Virg. Maria.
Stephanardus à Vicomercato.
Stephanus Anglicus.
Stephanus Anglus.
Stephanus Archiepiſcopus.
Stephanus Aufrerius.
Stephanus Baronis.
Stephanus Biſuntinus.
Stephanus Brouune.
Stephanus Brulifer.
Stephanus Caietanus.
Stephanus Conuentius.
Stephanus Dorobernenſis.
Stephanus Eduenſis.
Stephanus Epheſius.
Stephanus Eyton.
Stephanus Facinus.
Stephanus Gardinerius.
Stephanus Gerlachius.
Stephanus Gillettus.
Stephanus Gormelanus.
Stephanus Halberſtatenſis.
Stephanus Hardiugus.
Stephanus Heduenſis.
Stephanus Hiſpanus.
Stephanus Hoeſt.
Stephanus Langton.
Stephanus Leinatius.
Stephanus ex Clerico.
Stephanus Lindÿ.
Stephanus Lucinianus.
Stephanus Mediolaneuſis.
Stephanus Monachus.
Stephanus alter Monachus.
Stephanus alter Monachus.
Stephanus Nutius.
Stephanus Pariſienſis Epiſcopus.
Stephanus Paris.
Stephanus Petringonenſis.
Stephanus Polacus.
Stephanus nonus Pont. Maximus.
Stephanus Protomartyr.
Stephanus de Prouincia Gallia.
Stephanus à Saliniaco.
Stephanus Salazarius.
Stephanus Saluianus.
Stephanus Tarentinus.
Stephanus Tegleacius.
Stephanus Tritheita.
Stephanus Vnebertus.
Stephanus Veſtanus.
Stephanus Vopolnus.
Stephanus Vuinton.
Stephanus Vuithebienſis.
Stimulus Virtutum.
Sterlengerius.
Storacus Theologus.
Strabo Monachus.
Strabus Monachus.
Strodus Anglus.
Sueſſioneuſe Concilium.
Suffridus Petrus.
Sunneſſus.
Sugerius Abbas.
Suidas, Gracus ſcriptor.
Sulcardus Anglus.
Sulpitius Seuerus.

Index Auctorum.

Sulso Germanus.
Sutrinum Concilium.
Syagridus.
Syluanectense Concilium.
Sylverius Pont. Max.
Sylvester Pont. Max.
Sylvius Antonianus.
Sylvius Titius.
Symbola Fidei.
Symeon Iunior.
Symeon Logotheta.
Symeon Metaphrastes.
Symeon Mesopotamia.
Symeon Thessalonicensis.
Symmachus Papa.
Symmachus Tertius.
Symmachus vir Consularis.
Symphorianus Grsgmaunus.
Symphorianus Champerius.
Synesius Cyreneusis.
Synopsis septem Sanctorũ Conciliorum.
Synodus Provincialis.
Syra editio Bibliorum.
Syrach Sapientia.
Syricius.
Syricus Alexandrinus.
Syrmiense Concilium.

T

Tabernaculum.
Tabula Confessariorum.
Tabulæ Decalogi.
Talmud, & Targum.
Tancredus I. C. Doctor.
Tarasius Constantinop. Patr.
Targhetus.
Tarraconense Concilium.
Tarsiani.
Tartari.
Tatianus.
Tatianus alius Assyrius.
Taurellus Fola.
Taurinus Cobulinus.
Teleuse Concilium.
Telepteuse Concilium.
Telesphorus Monachus.
Telesphorus Pontif. Maximus.
Terentius Christianus.
Teresa de Iesu.
Telesporus Cosentinus.
Temporis ratio.
Tertullianus.
Tertullus.
Teruanus.
Testamentum duodecim Patriarcharum.
Testamenti Noui Græca editio.
Testamenti noui Syriaca editio.
Testamentum Vetus, & Nouum.
Tetrapla.
Thadæus Apostolus.
Thadæus Dius.
Thadæus Perusinus.
Thaddæus Pelusiensis.
Thaddæus Picenus.
Thaddæus Vrbeuetanus.
Thalassius Africanus.
Thalmud.
Tharasius.
Thargum.
Theanus Poeta.
Theatrum terræ Sanctæ.
Theatrum Mundi minoris.
Theatrum vitæ humanæ.
Thebaldus.
Themistius Eugenij F.
Theobaldus Abbas.
Theobaldus Rex Nauarræ.
Theobaldus Stampensis.
Theobaldus Thamerus.
Theobaldus Veronensis.
Theobaldus à Vigorse.
Theoctistus presbyter.
Theodatus.
Theodasus Leodiensis.
Theodoricus Abbas.
Theodoricus S. Albani Monachus.
Theodoricus Andreæ.
Theodoricus de Apoldia.
Theodoricus Arnuelde.
Theodoricus Belga.
Theodoricus Cassinensis Monachus.
Theodoricus Croatiæ Episcopus.
Theodoricus Gresemundus.
Theodoricus de Herxen.
Theodoricus Hirsfeldensis.
Theodoricus Ioher.
Theodoricus Kerberus.
Theodoricus S. Matthiæ.
Theodoricus Monachus.
Theodoricus de Osenbruk.
Theodoricus de Suffen.
Theodoricus Thuringius.
Theodoricus Treuirensis.
Theodoricus Vrias.
Theodoricus de Friburgo.
Theodosius Cassineusis.
Theodolus.
Theodonense Concilium.
Theodoretus.
Theodoretus alter.
Theodoricus.
Theodorus Abucaras.
Theodorus Anagnostes.
Theodorus Amasea Episcopus.
Theodorus Ancyranus.
Theodorus Antiochena Ecclesia Presbyter.
Theodorus Balsamon.
Theodorus Beneuentanus.
Theodorus Cauterus.
Theodorus Cantuarensis.
Theodorus Carum.
Theodorus Consul.
Theodorus Diaconus.
Theodorus Ducas Lascharis.
Theodorus Edessenus.
Theodorus discipulus Sancti Galli.
Theodorus Gaza.
Theodorus Graminæus.
Theodorus Gregorius.
Theodorus Hagiopolitanus.
Theodorus Heraclia.
Theodorus Lector.
Theodorus Magister.
Theodorus Malcotius.
Theodorus Masius.
Theodorus S. Matthiæ.
Theodorus Meliteniotes.
Theodorus Mopsuestenus.
Theodorus Neocæsarieusis.
Theodorus Pauper.
Theodorus Peltanus.
Theodorus Petreus.
Theodorus Prebyter.

Index Auctorum.

Theodorus alter Presbyter.
Theodorus Presbyter in Cœlesyria.
Theodorus Presbyter Antiochena Ecclesia.
Theodorus Presbyter Graecus.
Theodorus Presbyter Rhatensis.
Theodorus Prodromus.
Theodorus Pulmannus.
Theodorus in Cœnobio Raithu.
Theodorus Rubeus.
Theodorus Scotorum Archiepiscopus.
Theodorus Siceota.
Theodorus Straitamannus.
Theodorus Studites.
Theodorus Rullius.
Theodorus Tharsi Episcopus.
Theodosianus Codex.
Theodosius Cœnobiarcha.
Theodosius Monachus.
Theodosius Rex.
Theodotion.
Theodotus Ancyra.
Theodulphus.
Theodulus.
Theofridus Abbas.
Theofridus Sancti Vuillibrordi.
Theognostus Alexandrinus.
Theoleſphorus Coſentinus.
Theologia.
Theologia Mystica.
Theologia S. Thomæ.
Theologici Vocabularij Compendium.
Theologia Compendium.
Theologicarum Quæstionum Flores.
Theologorum duorum Conciliatio.
Theomachia Calumnistica.
Theophanes Byzantij.
Theophanes Cerameus.
Theophanes Episcopus Nicæa.
Theophilus.
Theophilus Alexandria Episcopus.
Theophilus Antecessor.
Theophilus Antiochenus.
Theophilus Brixianus.
Theophilus Burgundus.
Theophilus Cæsarea Palæstina.
Theophilus Casinenſis Monachus.
Theophilus Fridinus.
Theophilus Folengius.
Theophilus Senensis.
Theophilus Trevirensis.
Theophilus à Varano.
Theophrastus Bonus.
Theophylactus Aegyptius.
Theophylactus Bulgaria Archiepiscopus.
Theophylactus Monachus.
Theophylactus Simocates.
Theorianus Orthodoxus.
Theotsmus Scythia.
Thesaurus enarrationum.
Thesaurus laudum Beatissima Virginis.
Thesaurus Christianorum.
Thesaurus Sacerdotalis.
Theudus Vir Beatus.
Tietmarus Monachus.
Thimo Monachus.
Thobias.
Thomas de Ales.
Thomas Anglicus.
Thomas Anglus.
Thomas Antonij Senensis.
Thomas Apostolus.
Thomas Aquinas.
Thomas de Argentina.
Thomas Aſcheborne.
Thomas Badia.
Thomas Baiocensis.
Thomas Beaulxamis.
Thomas Bekinſton.
Thomas Bouinſignius.
Thomas Bonus.
Thomas Borſtale.
Thomas Borchier.
Thomas Bozius.
Thomas Brabantinus.
Thomas Branduandinus.
Thomas Brinton.
Thomas Britto.
Thomas Brixiensis.
Thomas Brome.
Thomas Bungey.
Thomas Burchier.
Thomas Caietanus.
Thomas Campegius.
Thomas Campensis.
Thomas Cantipratensis.
Thomas Caſtelforde.
Thomas Caxanus.
Thomas de Cellano.
Thomas de Ceperano.
Thomas Chalbam.
Thomas à Chaues.
Thomas Ciſtertiensis.
Thomas à Clanibus.
Thomas Colbius.
Thomas Diplouatarius.
Thomas Dockinge.
Thomas Donatus.
Thomas ab Ebulo.
Thomas Eccleſton.
Thomas Edunardſton.
Thomas Eggerus.
Thomas Elyſii.
Thomas Fazellus.
Thomas Firmanus.
Thomas Fyle.
Thomas Gallus.
Thomas Garzonius.
Thomas Gaſcogne.
Thomas Galensis.
Thomas de Hales.
Thomas Hardingus.
Thomas de Haſſelbach.
Thomas Haſylwolde.
Thomas Herentalius.
Thomas Hybernicus.
Thomas Iacomellus.
Thomas Illyricus.
Thomas Ierſius.
Thomas de Kempis.
Thomas Langueſrodius.
Thomas Lombardus.
Thomas Lombe.
Thomas Louanienſis.
Thomas Lyle.
Thomas Maldon.
Thomas Malleolus.
Thomas Matthæi De Sardis.
Thomas Morus.
Thomas Murner.
Thomas Nerius.
Thomas Oceleus.

Thomas

Index Auctorum.

Thomas Otteburnus.
Thomas Palmer.
Thomas Paz.
Thomas Pencketh.
Thomas Penerelus.
Thomas de Plautis.
Thomas Pontinus.
Thomas Pulcheramicus.
Thomas Radelyf.
Thomas Radinus.
Thomas Rodburnus.
Thomas Ryngstede.
Thomas Salustius.
Thomas Scrope.
Thomas Speuserus.
Thomas Spermam.
Thomas Stapletonus.
Thomas Stancham.
Thomas Stella.
Thomas Stubes.
Thomas de Sturei.
Thomas Suetonius.
Thomas Teutonicus.
Thomas Teuto.
Thomas Theacinus.
Thomas Thomasinus.
Thomas Toletanus.
Thomas de Trugillo.
Thomas Tudertinus.
Thomas de Turrecremata.
Thomas Valdensis.
Thomas de Valentia.
Thomas Valsingham.
Thomas Vigleuanensis.
Thomas Villanouanus.
Thomas Vinkecombe.
Thomas Vinterton.
Thomas de Vio.
Thomas Virley.
Thomas de Villeya.
Thomas Volsius.
Thomas Porcacius.
Thomasinus Ferrariensis.
Thonellus Belga.
Tibertanus Baticus.
Tibullus.
Tichonius.
Tikus Sophrim.
Ticinense Concilium.
Tilemannus Bredenbachius.
Tilemannus Sigebergensis.
Tilmannus Aquensis.
Tilmannus Burchensis.
Tilmannus Dulmanensis.
Tilmannus de Hacheuiberg.
Tilpinus.
Timanuus.
Timothaus Alexandrinus.
Timotheus Balmensis.
Timothens Episcopus.
Timotheus Lystrensis Episcopus.
Timotheus Presbyter.
Titus Bostrorum Episcopus.
Tiffanus Lascainus.
Tobias.
Tobias Monachus.
Toletana Concilia.
Toletana Ecclesia historia.
Toletanum primum Concilium.
Toletanum Concilium secundum.
Toletanum Concilium tertium.
Toletanum aliud Concilium.
Toletanum Concilium Quartum.
Toletanum Quintum Concilium.
Toletanum Concilium Sextum.
Toletanum Concilium Septimum.
Toletanum Concilium Octauum.
Toletanum Concilium Nonum.
Toletanum Concilium Decimum.
Toletanum Vndecimum Concilium.
Toletanum Duodecimum Concilium.
Toletanum Decimumtertium Concilium.
Toletanum Decimumquartum Concilium.
Toletanum Decimumquintum Concilium.
Toletanum Decimumsextum Concilium.
Toletanum Decimumseptimum Concilium.
Toletanum Decimumoctauum Concilium.
Toletanum Cocilium sub Gundemaro Rege.
Tolosanum Concilium Generale.
Toribius Episcopus.
Toribius Motolinaus.
Tostatus.
Tossanus Rossetus Gallus.
Traditiones Apostolica.
Traianus.
Traiectensis Synodus.
Trebatius Marcotus.
Trecensis Synodus.
Tremellius quidam.
Tremonensis Synodus.
Tremouicensium Catholicorum defensio.
Tres Libri.
Treuirense Concilium.
Triburiense Concilium.
Tridentina Concilia.
Tridentina Synodi Acta.
Trinitas Sanctissima.
Tripartita historia Ecclesiastica.
Triphyllius Cypri.
Troianum Concilium.
Troylus Maluetius.
Trullanum Concilium.
Trumherus Gedlingensis.
Tryphon Origenis auditor.
Tudensis.
Tullense Concilium.
Tundalus Hybernus.
Turca, siue Turci.
Turci Ruffi.
Turgotus Dulmensis.
Turibius Asturicensis.
Turonense Concilium.
Turonense Concilium aliud.
Turonense aliud Concilium.
Toronense item Concilium.
Turpinus Rhemorum.
Turstinus Eboracensis.
Tyberianus Baticus.
Tyndarus.
Typhernus quidam.
Tyri Synodus.

V

Vade mecum liber.
Vairus.

Valafri-

Index Auctorum.

Valafridus Strabus.
Valentinum Concilium.
Valentinum Concilium in Hiſpania.
Valpurga.
Valentinianus Imp.
Valentinus Laurentius.
Valentinus Leuthius.
Valentinus Miſnenſis.
Valentinus de Camerino.
Valerianus Bergomenſis.
Valerianus cognatus S. Eutherij Epiſcopi.
Valerius Abbas.
Valerius Gallus.
Valerius Polydorus.
Valerus Brinchel.
Valerus Brugenſis.
Valerus Ceſion.
Vandelbertus.
Vaſaſenſe Concilium.
Vaſioncenſe Concilium.
Vbertinus Caſalenſis.
Vdalriſealcus.
Vdalricus Auguſt. Epiſcopus.
Vdalricus Argentoratenſis.
Vdalricus Germanus.
Vdalricus Herlinger.
Vdalricus à Lemizburg.
Vdalricus Zaſius.
Vdalſcalcus Abbas.
Veingartenſis Monachus.
Venantius Honoratus.
Venericus Vercellenſis.
Ventura Minardus.
Venturinus Bergomas.
Verbum Dei.
Vercellenſe Concilium.
Verecundus presbyter.
Verneru Abbas.
Verneru Roleuinck.
Veronenſis Diaceſeos.
Verus Epiſcopus Hiſpalenſis.
Veſſellus dictus Lux Mundi.
Vffingius Vorcomienſis.
Vgueutinus Canonicus.
Victor Antiocheuus.
Victor Capuanus Epiſcopus.
Victor Carben.
Victor Cartenua.
Victor Commeuenſis.
Victor Epiſcopus.
Victor Epiſcopus Carthaginienſis.
Victor Giſelinus.
Victor XIII. Pontifex Maximus.
Victor Tmuenſis Eccleſia.
Victor Uangionum.
Victor Uticenſis Epiſcopus.
Victorianus Buconius.
Victorienſis Synodus.
Victorinus Afer.
Victorinus Aquitanicus.
Victorinus ab Auerſa.
Victorinus Lampadius.
Victorinus Manſo.
Victorinus Maßilienſis Rhetor.
Victorinus Pitabioneuſis.
Victorius Reatinus.
Victorius Scialach.
Victorius Zilvolus.
Vienneuſe Concilium.
Vienuenſis Synodus.
Vigianus Scotus.
Vigilantius presbyter.
Vigilius.
Vigilius Diaconus.
Sanctus Vilbertus Carnotenſis.
Vilco Iaerſma.
Vilelmus.
S. Vilfridus Friſius.
Villalpandus Hiſpanus.
Villa Sancta.
Villamontius Gallus.
Villeramus Germanus.
S. Villibaldus Friſius.
S. Villibrordus Friſius.
Vinandus de Stega.
Vincentius Vandellus.
Vincentius Barſius.
Vincentius Bellouacenſis.
Vincentius Brunus.
Vincentius Burginus.
Vincentius Campanus.
Vincentius à Caſali.
Vincentius à Caſtro nouo.
Vincentius Ciconia.
Vincentius Conuentrianus.
Vincentius Ferrarius.
Vincentius Flumarenſis.
Vincentius Giacharus.
Vincentius Gruner.
Vincentius Iuſtinianus.
Vincentius Lirinenſis.
Vincentius Mainardus.
Vincentius Merius.
Vincentius Pellegrinus.
Vincentius presbyter.
Vincentius Petra Sancta.
Vincentius Quirinus.
Vincentius alter Quirinus.
Vindichinus Monachus.
Vintonienſis Synodus.
Vintonienſe Concilium.
Virgilius Ceparius.
Virgilius Salisburgenſis.
Virgilius Solinagus.
Viridarium Sanctorum.
Viſa & miracula Domini noſtri Ieſu Chriſti.
Viſa Sanctorum.
Vitaliani Papa.
Vitalis è Furno.
Vitalis Zuccolus.
Vitas Patrum.
Vitellius Afer.
S. Vitho Friſius.
Vitus Materanus.
Vitus Miletus.
Vlbertus.
Vldaricus Zaſius.
Vlricus Engelbertus.
Vlricus alter Tenio.
Vlricus de Vrimaria.
Vmbertus Heduus.
Vmbertus Locatus.
Vmbertus ſilua Candida.
Vmfridus Neckton.
Vocabularium Theologicum.
Voconius Caſtellanus.
Volckmarus Abbas.
Volfnardus Monachus.
Volfgangus Sedelius.
Volradus Uuengerus.
Voluſianus.
Vormatienſis ſecunda Synodus.
Vranius.
Vrbanus Denericus.
Vrbanus Primus Pontif. Maximus.
Vrbanus II. Pont. Max.

Vrba-

Index Auctorum.

Vrbanus III. Pont. Max.
Vrbanus V. Pont. Max.
Vrbanus VI. Pont. Max.
Vrsinus Monachus.
Vrspergensis Abbas.
Vrsula Cynosura.
Vsellensis Diacesana Synodus.
Vsuardus.
Vtbo.
Vualafridus Germanus.
Vualericus vir Sanctus.
Vualpurga.
Vualterus Disse.
Vualterus orundus.
Vuandelbertus Germanus.
Vuarmannus Episcopus.
Vuarnerus Anglus.
Vuarnerus de Botis.
Vuerembertus Curiensis.
Vueremboldus Monachus.
Vuernerus Abbas.
Vuernerus Roleuink.
Vuilbertus Anglus.
Vuilbertus Detrus.
Vuilbertus Tornacensis.
Vuichardus Baro.
Vuigueus Hund.
Vuilbertus Alemanus.
Vuilbertus Carnotensis Episcopus.
Vuilfridus Ripanensis.
Vuilhelmus.
Vuleramus Germanus.
S. Vuilibaldus Sucuus.
S. Vuilibrordus Episcopus.
Vuinandus de Stega.
Vutnduchindus.
S. Vuinfridus Frisius.
Vuolfgangus Dellnigerus.
Vuolgangus Iacobus.
Vuolfgangus Kyrlander.
Vuolfgangus Sedelius.
Vuolphelmus Abbas.
Vuolstannus Anglus.
Vuormatiense Concilium.
Vuladislauiensis Synodus.
S. Vualfraunus Frisius.
Vulgata editio Bibliorum.
Vucnefridus Anglus.

X

Xerses.
Xiphilinus.
Xystus Pontif. & Martyr.
Xystus primus, secundus, &c. Pontt. Maximi.

Y

Ydacius.
Yuandus Tolosanus.
Yuo Carnotensis.
Yuo Magister.
Yuo Tarterius.

Z

Zacharias Adrianus.
Zacharias Chrysopoloos.
Zacharias Ferrerius.
Zacharias Florentinus.
Zacharias Hierocasarea.
Zacharias Lilius.
Zacharias Lippeloo.
Zacharias Propheta.
Zacharias Pater Ioannis Baptista.
Zacharias Mitylenensis.
Zacharias Polychronij filius.
Zacharias Rhetoris.
Zacharias Vicentinus.
Zefyrinus.
Sanctus Zeno Verona Episcopus.
Zenobius Acciaiolus.
Zenobius Prologus.
Zepherinus.
Zonaras.
Zoroaster.
Zosimas.
S. Zosimus Graecus.

FINIS.

APPARATVS

Ad Scriptores, qui non ſunt Eccleſiaſtici, extant in Bibliotheca. Selecta eiuſdem Auctoris, in cuius Bibliothecæ poſtrema præter Romanam, Editione Veneta (quæ quidem eſt auctior, & diſtinctior) agitur de Ratione Studiorum.

Ad

Philoſophiam veram, ad Platonicam, ad Peripateticam.

Iuriſprudentiam.

Medicinam.

Mathematicas Diſciplinas. Vbi & de Muſica, de Architectura, de Geographia.

Hiſtoricos omnium gentium.

Poeticen. Vbi & de Pictura.

Artem Oratoriam. Vbi & de Ratione concionandi, ac Epiſtolas ad omnium hominum genera conſcribendi, cum Appendice de Miſcellaneis quibuſdam Scriptoribus.

ANTONII POSSEVINI
SOCIETATIS IESV
APPARATVS SACER.

P A

PAcatiVS, (qui hoc nomine extat apud Honorium in Catalogo Scriptorum) à D. Hieronymo, à Sophronio, atque ab alijs rectius dicitur Pacianus, de quo paullò infra.

PACHVMIVS. Vide in verbo, Pachomius.

PACHIMERIVS cum erga Romanam Sanctam Ecclesiam nõ rectè affectus fuerit, circumspectè legendus est, id quod ex quinto, sexto, & octauo potissimum libris deprehenditur. Vide adiuncta ad Gregoram Latinum. Ea sunt capita, siue loci rerum memoria dignarum è codice Augustano carie confecto, & mutilo per singulos libros excerpti. reliqua vide in verbo, Georgius Pachimerius.

PACHOMIVS Monachus vir tam in docendo, quam in signa faciendo Apostolicæ gratiæ, & fundator Aegypti Cœnobiorum, scripsit regulam vtrique generi monachorum aptam, quam Angelo dictante perceperat: scripsit & ad Collegas præposituræ suæ epistolas, in quibus Alphabetũ mysticis tectum Sacramentis, velut humanæ consuetudinis excedens intelligentiam, clausit, solis credo eorũ gratię vel meritis manifestatum: vnã ad Abbatem Syrum, vnam ad Abbatem Cornelium. Ad omnium monasteriorum Prępositos, vt in vnum antiquius monasteriũ, quod lingua Ægyptiaca *Baum* vocatur, congregati, Paschę diẽ velut ęterna lege celebrent Epistolam vnam: similiter, & ad diem Remissionis, quæ Mense Augusto agitur, vt in vnum Prępositi congregarentur Epistolam vnam: & ad fratres, qui foras monasterium missi fuerãt operari, Epistolam vnam. Ita Gennadius, ad quem Suffridus Petrus addit sequentem additionẽ, inquiens, m.s. codices nostri hunc Scriptorem Pachomium nominant. Honorius, & Tritemius Bachomium. In libello Colonię an. 1531. impresso, De officio Rectoris Ecclesiæ, citantur Pachomij Abbatis sententiæ, porrò quod est in textu, *excedentem intelligentiam*; nostri codices habent *excedens*, & quidẽ rectius; refertur enim ad Alphabetum, præterea, pro *Baum*, Cod. Gembl. & Virid. Vall. habent. *Banai*.

PACIANVS in Pyrenęi iugis, Barcinonæ Episcopus, castigatę eloquentiæ, & tam vita, quam sermone clarus scripsit varia Opuscula, de quibus est, περὶ βος & contra Nouatianos liber, sub Theodotio Principe iam vltima senectute mortuus est. Hieron. in Catal. Vixit ann. 380.

Porrò ita & Sophronius, cui subscribit (vt habet Suffridus Petrus) codex noster Martinianus, quare nos nihil mutamus. Honorius Pacatium vocat; At vbi vulgatus codex habet, castitate & eloquentia: codex Gemblac. rectius legit, castigatę eloquentiæ, quod sequimur.

quimur; de Paciano vide in Dextro. Ceterum, extant in Bibl. SS. PP. Bignæi eæ, quas ipse Pacianus Epistolas scripsit ad Sympronianum Nouatianum, atque Paræneſim, siue libellum hortatorium ad pœnitentiam, & sermonem de Baptismo.

PACIFICA, Summa Casuũ Conscietiæ, Venetijs apud Guerræos fratres ann. 1574. & 1580. apud Io. Baptistam Somascum Venetijs, Italicè. cum ante centum annos Latinè fuisset scripta à Pacifico Nouariense, Ord. Minorum, sed Franciscus Taruisinus Carmelita eam Italicè reddidit.

PACIFICVS, Picens, Ordinis Minorum, primus Franciæ Prouincialis à B.P. Francisco designatus, vulgato titulo *Rex versuum dictus.* Henr. Villot, qui tamen haud scribit, an Poemata aliqua reliquerit. Hic autem non est ille Pacificus, de quo hic supra in verbo, Pacifica.

PACIS Scalę Patauini, etsi nescio, quid aliud extet præter id quod scripsit De Consilio Sapientis in forensibus cauſis adhibendo, ac de contractuum vltimarum voluntatum compositione ad sensum sapientis, tamen cũ hæc quadantenus spectent ad pietatem, atque conscientiam, nolui, vt hinc abiret non indicatus.

PADERBORNENSE Concilium in Germania, Adriano Papa anno Domini 778. celebratum à Carolo Magno ad Saxonum Ecclesiam stabiliendam. Vbi (hoc est Paderbornæ) Saxones baptizati iureiurando spoponderunt Christianam sese fidem perpetuo seruaturos, alioquin passuros ob pœnam omnium suorum bonorum dispendium. Acta Caroli, Annales Francorum, Regino, & Card. Baronius sub eundem annum.

PADERBORNENSIS Ecclesiæ Agenda, excusa fuit primò Paderbornæ apud Matthęum Pontanum, & Quentelium ann. 1602.

PADVANVS Grassus, siue de *Grasſis* Barolita, Otd. Minorum Conuentualis, Theologus, & olim in Gymnasio Domus Magnę Venetiarum Regens, scripsit Enchiridion Scholasticum cõtradictionum Quodlibetaliũ Doctoris Subtilis à Costantio Sarnano eiusdem Ord. qui postea fuit à Sixto V. Pont. Max. creatus S. R. E. Cardinalis, recognitum, & ad marginem Scholijs illustratum, cui adiectus est Dialogus De Concilio Pauli, in quo Apostolum ipsum cum Euangelio optimè conuenire ostenditur. Librum item De Ecclesiastica Republica. Quæ omnia edita sunt Venetijs apud Felicem Valgrisium ann. 1583.

Atqui multo antea ipsum Enchiridion contradictionum Quodlibetalium, ibidem prodierat ann. 1544. Viuebat ann. 1547.

PAGANVS Bergomas, Ord. Præd. Inquisitor hęreticæ prauitatis in Gallia Cisalpina, quique pro Catholica fide multis acceptis vulneribus, lanceaque transfossus migrauit ad Cęlum. Scripsit super vniuersum vetus, ac nouum Testamentum, atque Apocalypsim D. Ioannis, non autem in Epistolas Pauli, neque reliquorum Apostolorum. Quin etiam scripsit Sũmam contra hęreticos. Librum De Aduentu. Sermones De Tempore. Sermones De Sanctis. At Postilla eiusdem in Canticum Canticorum extabat Venetijs in Cœnobio Dominicanorum DD. Ioannis, & Pauli. Viuebat ann. 1513.

PALMAS, Vide in verbo, Gregorius Palamas. Extat autem in Vaticana Bibl. Gręcè m. s. hac prænotatione νόμος συνοδικὸς ὑπὲρ τοῦ παλάμου, hoc est, *Synodica lex super Palamam.* Contra eum verò scripsit Bessarion Cardinalis.

PALAESTINAE, siue Terræ Sanctæ Scriptores quinam, Vide in verbo, Christianus Adrichomius. Quibus addendi sunt Benedictus Arias Montanus in Apparatu, & reliquis ad Biblia Regia Antuerpiensia, Garsias Galarza Episcopus, Hieronymus Pratus, & Io. Baptista Villalpandus in Ezechielem. Et Capoleo Guelfutius, in suo Italico Poemate, quod Rosarium inscripsit. Sic enim vbicunque agit de Palęstina, eius situm, loca, & reliqua ponit ob oculos, vt nihil supra.

PALAESTINVM Concilium S. Victoris Summi Pont. ac demum Martyris iussu, ante 1400. annos in Palęstina est habitum. Orta enim in Ecclesia ingens de die Paschatis celebrando, contentio, fecit, vt sapiens Pontifex noluerit Romæ siue suo iudicio, siue Italiæ Præsulum duntaxat consilio de hac re statuere, sed vt in ipsa Palæstina cogeretur, Synodus, quæ suo nomine controuersiam decideret: nimirum cogitans nullibi sciri tunc

po-

potuisse melius, quonam die pro humano genere Dominus Iesus passus fuisset, atque resurrexisset à mortuis, quam vbi fuerat in carne versatus. Theophilus itaque Cæsariensis Episcopus, qui nomine Victoris Papæ vnà cum Narcisso Hierosolymorum Episcopo, & Cassio Ecclesiæ Præsule, Concilio præfuit non ex Palæstina modo, verum etiam è regionum aliarum Episcopis congregato, definiuit passum fuisse Dominum die vigesimatertia Martij, à mortuis verò resurrexisse vigesimaquinta eiusdem mensis. Cui Decreto Synodus vniuersa subscripsit.

Porrò verba Concilij ita habent. *Passus est Dominus ab vndecimo Kalend. Aprił. qua no cte à Iudæis traditus est, & ad 8. Kalend. resurrexit.* Nam legendum esse 8. Kalend. & non 7. docent Codices emendatiores, & ipsemet Beda De ratione Temporum capit. 45. 59. & 65. & manifeste textus cogit fateri. Nam ibidem Synodus tres dumtaxat numerat dies ab initio Passionis Christi, quando post cœnam traditus est à Iudæis vsque ad eiusdem Resurrectionem. Quod cum alij, tum vir acerrimi iudicij Marcellinus Francolinus adnotauit cap. 74. de horis Canonicis: vbi etiam pro hac re citat Bedam, Lyranum, Rogerum, Bachonem, & Gerlandum Lotharingum. Vide verò item Franciscum Suarez nostrum To. 2. in 3. p. Disputationum 40. sect. 5. In primis Io. Derkerium in Theorematibus Laurentij Suslygę Græcij editis ann. 1605.

Liquet proinde corrigẽdam esse vitiosam lectionẽ apud Bedam in Opusculo de Aequinoctio Verno, quam sunt amplexi, præter alios recentiores Genebrardus lib. 2. Chronol. Michael Thomas in Notis ad Lactantium. Annot. 105. & ante istos Paulus Middelburgensis 2. p. Paulinę, lib. 1. c. 1.

PALAESTINVM Concilium Episcoporum 14. in Oriente errorem Pelagij ita damnauit, vt Pelagium ipsum ad eundem errorem damnandum compulerit. Meminit huius Synodi S. Augustlib. 1. in Iulianum, cp. 106. & alibi.

PALAESTRA hominis Catholici, liber est, quẽ Petrus Canisius Nouiomagus Theologus Societatis nostræ emisit in lucem Duaci ann. 1598. Vide in verbo, Petrus Canisius.

PALLADIVS natione Galata, qui in Eremo Aegypti cum Euagrio Pontico plus triẽnio vixit, (quod ipse testatur in Vita SS. PP. cap. 12.) scripsit de ijs, quæ tum vidit, tum audiuit ab alijs, Commentarium ad Lausum Præfectum, qui Commentarius & *Lausiaca* dictus est, & alicubi *Paradisus Heraclidis* prænotatus. Hunc autem cum Græcè scripsisset, denique nostra ętate Latinum reddidit Gentianus Heruetus; quem & Parisijs edidit Bernardus Turrisanus ann. 1555. & 1570. Sed & Italicè versus Venetijs prodijt.

Porrò Palladius hic Siricio Pont. Max. temporibusq; Valẽtiniani, & Theodosij Impp. ac S. Hieronymi vixit: nam Alexandriam ann. 388. ex Eremo petijt, Commentariumque memoratum scripsit. Euagrij autem erroribus Origenistarum imbutum fuisse S. Hieronymus in Proemio aduersus Pelagianos testatus est, scribens ad Ctesiphontem, *Palladius,* (inquit) *seruilis nequitia, eandem hæresim instaurare conatus est, & nouam translationis Hebraicæ mihi calumniam struere: num & illius ingenio, nobilitatique inuidimus? nunc quoque mysterium iniquitatis operatur.* Sic Epistola sexagesima, quæ extat apud Hieronymum S. Epiphanius idem scribit, cum ait: *Palladium verò Galatam, qui quondam nobis charus fuit; & nunc misericordia Dei indiget, caue; quia Origenis hæresim prædicat, & docet; ne forte aliquis de populo tibi credito ad peruersitatem sui inducat errorit.* Atqui licet Palladius hic inter Catholicos postea militauerit, atque adeo ex Oriente ad Innocentium I. Pont. Max. pro Diuo Chrysostomo Romam venerit, vt ipse de se ipso asserit. c. 49. in Lausiacis, nimirum cũ Episcopus Helenopoleos iam antea factus (Quod habes eodem in Comment. capit. 22.) mutauit tamen potius pro tempore personam quàm animum ijs Origenistarum impietatibus imbutum. Extat Dialogus illius cum Theodoro Tomo primo Ioannis Chrysostomi Operum editionis Parisiensis, col. decima. Quem Dialogum Latinè reddidit Ambrosius Camaldulensis, prodijt anno 1533. in lucem in Italia editus. Sed & postea eadem Historia Lausiaca Palladij, Heraclidi Eremitæ aliquando inscripta, nomine Patadisi edita, Scholijs Laurentij Barsensis aucta, inserta est Tomo septimo, Biblioth. Sanctorum Patrum.

PALLADIVS Britannus, Diaconus à Cęlestino Romano Pontifice, ann. Dom. 429. sexto autem ipsius Pontificis, Legatus missus ad Britanniam Pelagiana hęresi infectam liberandam, qui & sequenti anno ex Diacono creatus Episcopus, ad Scotos missus est ab eodem Cęlestino, non fuit Græcus aliquis, neque ille Palladius Ioannis Hierosolymitani per necessarius, vti vanè putauit (inquit Baronius Card.) Tritemius de Scriptoribus Ecclesiasticis. ille enim non Diaconus, sed Episcopus, non expugnator, sed defensor Pelagij. Fuit etiam alius quoque Palladius, ad quem Cyrillus Alexandrinus scripsit Commentarium De adoratione, & cultu in Spiritu sancto.

At Palladius, de quo loquimur, ac de quo Prosper in Chronico, & aduersus Collatorem in fine; Beda hist. Angl. lib. 1. c. 14. Probus in Gestis S. Patricij. Tritemius de Scriptoribus Ecclesiasticis, Baron. Card. 5. Tomo Annalium agit, fuit, vt diximus, S. R. E. Cardin. Qui scripsit librum contra Pelagianos, & librum Homiliarũ, & ad Cęlestinum librum Epistolarum, & alia, sed vt pleraque periere, ita dolendum est, extare non posse, vnde pleraque illius Pontificiæ legationis in lucem erui possent.

PALLADII qui Vrbis Sucdorum in Pamphilia Magistratum gessit Epistola ad Epiphanium, qua quærit De Trinitate, extat ante Anchoratum Epiphanij.

PALMARIS Synodus. Vide in verbo, Romanum Concilium Quartum sub Symmacho. Porrò fuit habita ann. 502. in Porticu B. Petri, quæ ad Palmaria appellabatur, vt scribit Anastasius in Honorio Papa.

PAMELIVS. Vide in verbo, Iacobus Pamelius.

PAMMACHII, & Oceani Epistola ad Sanctum Hieronymum extat inter Opera eiusdem Hieronymi.

PAMPHILVS presbyter, Eusebij Cæsarienſis Episcopi necessarius, tanto Bibliothecæ Diuinæ amore flagrauit, vt maximam partem Origenis voluminum sua manu scripserit, quæ vsque hodie in Cæsarienſi Bibliotheca habentur, sed & in duodecim Prophetas vigintiquinque ἐξηγήσεων Origenis volumina, manu eius exarata reperi, quæ tanto amplector, & seruo gaudio, vt Cręsi opes habere me credam. Si enim lętitia est, vnam epistolam habere Martyris, quanto magis tot millia versuum, per quæ mihi videtur sui sanguinis signasse vestigia? scripsit antequam Eusebius Cęsarienſis scriberet Apologeticum pro Origene, & passus est Cæsareę Palęstinæ sub persecutione Maximini. Hæc Hiero. in Catal. Qui tamen postea percepta Eusebij Cæsariẽſis fraude, cui Apologia illa pro Origene ascribitur, mutauit sententiam.

Sanè item Photius in Græca sua Bibl. asserit à Pamphylo martyre, quem inquit fuisse discipulum Pierij, qui docebat in Alexandria, quique cum fratre fuit martyr, scriptos fuisse quinque libros elucubratos vnà cum Eusebio, cui post suum martyrium reliquit sextum conficiendum. Tritemius scribit Pamphilum passum fuisse ann. 240. de cuius erga martyrium desiderio, legendus est idem Photius in verbo Pamphilus Martyr.

PANAGII Salij Audomarẽſis, Vedastiados, seu Galliæ Christianæ libri quinque Duaci apud Io. Bogardum, ann. 1592.

PANDVLPHVS Capuanus, monachus, presbyter monasterij Cassinenſis, qui vixit sub Desiderio Abbate, ann. 1060. scripsit prętер libros quattuor De calculatione. De cyclo solari. De cyclo lunari. De luna cuiusque diei inuenienda. De feria Paschæ Hebręorum inuenienda. De annis Domini inueniendis. Qualiter sint Indictiones inueniendæ. Quomodo fallant, qui se scire putant, quot horis vel punctis Luna in vnaquaque nocte luceat. De termino item Paschę Hebręorum carmine.

PANDVLPHVS Pisanus, Cardinalis, Romanorum Põtificum vitas scripsisse refertur ab Eisingrenio, vixisse autem ann. 1184.

PANDVLPHVS Prateus scripsit Commentarium De verborum, quę ad vtrũque ius pertinent significatione; Deque Antiquitatum Romanarum elementis. Quę Francofurti ad Męnam aucta Indice vbere prodierunt.

PANDVLPHI Zanamellę, Tabulę quęstionum omnium Scoti cum rectione illarum ad veritatem triplicem, ann. 1592.

PAN-

PANNONIA, siue Pannomici libri, quibus de vniuersis legibus, & Regulis agitur, haud rectè scribuntur, *Panormia*. Id autē Opus à Monisscarnotense Episcopo in octo Partes distinctum prodijt.

PANORMITANVS Abbas. Vide in verbo, Nicolaus Tudeschius.

PANTAENVS Stoicæ Sectæ Philosophus, iuxta quandam veterum in Alexandria cō suetudinem, (vbi à Marco Euangelista semper Ecclesiastici fuere Doctores) tantæ prudentiæ & eruditionis tam in Scripturis Diuinis, quàm in seculari literatura fuit, vt in Indiam quoque rogatus ab illius gentis legatis, à Demetrio Alexandriæ Episcopo mitteretur, vbi reperit Bartholomæum de duodecim Apostolis vnum, aduentum Domini nostri Iesu Christi iuxta Euangelium prędicasse, quod Hebraicis literis scriptum, reuertens Alexandriam secum detulit. Huius multi quidem in sanctam Scripturam extant Commentarij, sed magis viua voce Ecclesijs profuit. Docuitque sub Seuero Principe, & Antonino cognomento Caracalla. Hieron. in Catalogo.

PANTALEO Presbyter Monasterij Byzantinorum, scripsit Orationem in Exaltationem venerandæ, & viuificæ Crucis, quam Latinitate donatam Græcè, Latinèq; edidit Iacobus noster Cretzerus in 2. Tomo suo de Cruce, addiditque ad eam Notas, quę extant pag. 587. in ipsis autem Notis versiones ab Hęreticis prauè factas ostendit, codicemque Gręcum m.s. quem è Vaticana Bibliotheca fuerat assecutus, cum altero confert, ac corrigit.

At & huius Pantaleonis Diaconi extant Constantinopoli Orationes Panegyricę totius anni, siue duodecim mensium in festos, & Dominicos dies. In Bibl. autem SS. PP. Bignęi To. 2. sub nomine Pantoleontis magnæ Dei Ecclesiæ Diaconi, De Luminibus Sanctis, id est De Domino Christo, & S. Ioanne eius Prędecessore, Sermo.

PANTHEOLOGIA. Vide in verbo, Rainerius Pisanus.

PANVVINVS. Vide in verbo, Onufrius Panuuinius.

PAPA, hoc est, qui de Pont. Max. eiusque & Conciliorum potestate scripserunt. Vide in verbo, Pont. Max.

PAPIAS Ioannis auditor, Hierapolitanus Episcopus in Asia, quinque tantum scripsit volumina, quę prænotauit: *Explanatio Sermonum Domini:* In quibus cum se in prefatione asserat, non varias opiniones sequi, sed Apostolos auctores habere ait: *Considerabam, quid Andreas, quid Petrus dixissent, quid Philippus, quid Thomas, quid Iacobus, quid Ioannes, quid Matthæus, vel alius quilibet discipulorum Domini; quid etiam Aristion, & Senior Ioannes discipuli Domini loquebantur. Non enim tantum mihi libri ad legendum profunt, quantum viua vox & vsque hodie in suis auctoribus personans:* ex quo apparet, ex ipso Catalogo nominum aliū esse Ioannem, qui inter Apostolos ponitur, & alium seniorem, quem post Aristionem enumerat. Hoc autem diximus propter superiorem opinionem, quam à plerisque retulimus traditam, duas posteriores Epistolas Ioannis non Apostoli esse, sed Presbyteri: hic dicitur mille annorum Iudaicam edidisse ὑποτύπωσιν, quem secuti sunt Irenęus, & Apollinaris, & ceteri, qui, post resurrectionem, aiunt in carne cum Sanctis Dominum regnaturum. Tertullianus quoque in libro de Spe fidelium, & Victorinus Pictauiensis, & Lactantius hąc opinione ducuntur. Hieron. in Catal. At Suffridus Petrus in Notis addit. *Quid Aristion.* Sophronius etiam habet ἀριστίων. Cod. Gembl. habet, *Arillon. Victorinus Pictauiensis.* Cod. Gembl. habet, *Pictauionensis*, quam lectionem & Lypsius quoque adnotauit ex m.s. Codice Hildesemensi. Vide porrò Diuum Hieronym. in prefat. lib. 15. in Isaiam, & cap. 26. Ezechielis, & in cap. 49. Isaiæ, & in cap. 9. Matthęi, & Augustin. lib. 20. De Ciuitate Dei, cap. 7.

PAPHNVTIVS non vnus fuit: alter quidem cuius Epiphanius, Ruffinus, & alij ita meminerunt, vt illum & interfuisse Nicęnæ Synodo, ac de Cęlibatu in ea egisse asseruerint. Alter, cuius Episcopi Thebarum, Suidas mentionem fecit, sed quem nihil scripsisse inquiat. Alius, cuius collatio De triplici ad seruiendum Deo Vocatione, & renunciatione extat inter alias Ioannes Cassiani Collationes. Iam verò de primo illo Paphnutio, tum hæretici huius temporis ipsum pro coniugio Sacerdotum fuisse locutum sic dicant, vt Cęlibatum Sacerdotibus Christianis, & vtilissimum, & decentissimum, & necessarium

conuellant, sciendum est (quod susius, & planius in sectionis quintæ cap. tertijdecimi, Refutationis nostræ aduersus Chytræum diximus) eam Paphnutij historiam, (si dicenda sit historia) non solum à D. Gregorio Magno improbari, verum etiam Epiphanium hæresi 68. asserere, eundem Paphnutium fuisse in sectam Meletianorum; ac quem Ruffinus, lib. 1. hist. Eccles. cap. 4. Episcopum fuisse scripsit, eum Scriptor Syntagmatis, seu Commentarij Græci De Nicæna Synodo, tantummodo confessorem agnoscere. Id certissimum est nec Patres Nicænos Canonem ea de re vllum sanxisse, quasi Paphnutio assenserint. Et verò Catholicam Ecclesiam constantissimè pro cælibatu Sacerdotum, suam perpetuò retinuisse sententiam. De quo quidem cælibatu vniuersè, eadem in sectione Refutationis Chytræi copiosè disseruimus.

PAPYRIVS Massonus, Gallus, & I. C. vir peracris iudicij, atque doctrinæ, scripsit sex libros De vitis Episcoporum Vrbis Romæ, quos Parisijs edidit. At postea à sancta Apostolica Sede ijsdem examinatis, decretum est, vt posthac nõ legantur, nisi qui ab eadem fuerint emendati cum approbatione Magistri Sacri Palatij. Vide Indicem Romanum librorum prohibitorum Clem. VIII. Pont. Max. iussu editum.

Ceterum idem Papyrius alios historiarum libros De Regibus Galliæ, & alijs conscripsit, de quibus vide 2. Tomum Bibliothecæ nostræ Selectæ, lib. 16. cap. 16. in verbo Papyrius Massonus.

PARALIPOMENON libri in Biblijs, qui & Verba dierum, & Annales, ac Chronica dicuntur, æstimandi sunt maximè, tum quòd summam annorum trium millium trecentorum, & quadraginta septem amplectuntur, tum quòd quæ in Pentateucho, vel in libris Iosue, Iudicum, & Regum aut omissa, aut non plenè descripta sunt, summatim explicant. Ea caussa fuit cur παραλειπομένων, hoc est *Prætermissorum* libros Græci vocauerint, duosque in libros ob magnitudinem (vt inquit D. Hieronymus) tum ipsi, tum Latini partiti sint, cũ vnicum librum Hebræi fecerint. Itaque & D. ipse Hieronymus *Instrumenti veteris Epitomen* nominat, quam tantam, ac talem esse inquit, vt absque illa, si quis scientiam scripturarum voluerit arrogare sibi, semetipsum irrideat. Per singula quippe nomina, iunctúraque verborum, & prætermissæ in libris Regum tanguntur historiæ, & innumerabiles explicantur Euangelij Quæstiones: Nimirum totum complectitur tempus ab Adamo vsque ad captiuitatem Babylonicam factam sub Sedechia, in qua terminatur vltimus liber Regum, sicut & secundus Paralipomenon. Auctor autem horum librorum Paralipomenon alijs Esdras, alij Hieremias fuit, sed sanè hactenus incertum est, qui nam fuerit, licet Rabbini aliqui, scripserint ab Esdra in vnum volumen collectas esse singulorum historias sparsas, & à diuersis prophetis secundum seriem successionis scriptas. Scopum, & partitionem in tres breuissimas tabulas Ederus disposuit lib. 2. Partitionum Theologicarum à tabula octogesimasexta, vsque ad octogesimamnonam.

Hiero. ad Paul. c. 7.

Glo. in 1. prol. D. Hieron.

R. Salomon. R. Dauid Kimki.

Extat porrò appendix libri Secundi Paralipomenon, quam (vt inquit Sixtus Senensis) nonnulli ex libris Hozai, vetustissimi Scriptoris, descriptam putant, conrinetque orationem Manasse Regis Hierosolymitani, cum detineretur in Babylone captiuus; quę nec in Hebraicis, nec in Græcis vulgatis exemplaribus habetur: certissimè tamen constat hunc regem in vinculis Babylonis orationem ex intimo corde obtulisse Deo, testante hoc Diuina Scriptura in posteriore volumine Annalium his verbis: *Principes Regis Assyriorum ceperunt Manasssem; & vinctum catenis, atque compedibus duxerunt in Babylonem: qui postquam coangustatus est, orauit ad Dominum Deum suum, & egit pœnitentiam valde coram Deo Patrum suorum, deprecatusq; est eum, & obsecrauit intentè: & exaudiuit Deus Orationem eius.* Et paulo post. *Oratio autem eius, & exauditio scriptæ sunt in sermonibus Hozai.* tametsi Græca editio loco *Hozai.* habeat, ὅτι τῶν λόγων τῶν ὁρώντων, hoc est, *in sermonibus videntium.* Ceterum siue hanc, siue aliam orationem protulerit Manasses, nihil certi habetur. Latini patres eam inter sancta scripta receperunt, & quemadmodum ex Glossa ordinaria apparet, adhibitis annorationibus illustrarunt. Dicitur autem Orationem hanc Græcè extare in Biblijs Bibliothecæ Victorinæ Parisiorum.

Lib. 1. Bibl. Sanctæ.

Scripsere in libros Paralipomenon, qui in vniuersa Biblia.

PA-

PARADISVS delicioſus in Apparitionem Domini ſeptuaginta capitibus cõprehenſus,& editus ann. 1505. à Franciſco Vgoleto Parmenſi Typographo,caret quidẽ nomine Auctoris, quod feciſſe Auctorem conſultò ex animi demiſſione puto; At non caret optimis prçceptionibus, quæve potiſſimum ad Religioſos Viros pertinent.

PARADISVS piarum precum,quæ olim à Simone Verepeo, Viro pio, & erudito ſelectç fuerunt ſecundum Ferias hebdomadç,editus eſt Coloniæ apud Gymnicũ ann. 1591.

PARDVLPHVS Prateus Auguſtobucconias, I. C. Scripſit Scholia in auream (vt inquit) Summam Azonis, quæ cum ipſo Azone prodierunt Lugduni ann. 1556. Viuebat ann. 1556.

PARIS Craſſus(ſiue Graſſus) De Cerimonijs Cardinalium, & Epiſcoporum in ſuis Diœceſibus Romæ excuſus fuit ann. 1564. apud Bernardinum Angelum.

PARISIENSE Concilium prius,cui S. Euphronius Epiſcopus Turonenſis interfuit, anno Domini 559. coactum fuiſſe probat Baron. Card. 7. Annal. To. ſub eundem annum. Præfuit S. Germanus Epiſcopus Pariſienſis. Actum de iuribus Eccleſiaſticis,quæ ſibi Reges vſurpabant, & aduerſus eos,qui adeuntes ad Reges ambibant Epiſcopatus,atque contra inceſtuoſa coniugia. To. 2. Conc.

PARISIENSE Concilium poſterius,in quo Saphoratus Pariſienſis Epiſcopus depoſitus legitur, Baronius Cardinalis inquit, facile ſibi perſuadere, ante præſentem Synodũ, celebratum eſſe,inuerſumque ordinem,vt quod prius fuit dicatur poſterius celebratũ Cõcilium, hoc verò de quo eſt ſermo, poſt illud fuiſſe habitum; vt & qui huic habetur Germanus ſubſcriptus, ipſe ſit ſanctiſſimus ille Sacerdos Dei Germanus Pariſienſis,quem Euſebio ſucceſſiſſe poſt depoſitum Saphoratum Aimoinus tradit. Sanè quidem cum Pariſienſe Concilium illud ſecundum dictum(vt ex ipſo patet) poſt quintũ Aurelianenſe Concilium habitum affirmetur, æquè ratio perſuadet,ante præſentem Synodum eſſe collectũ. Sub ann. 559. To. 7. Annal. Baron. Card.

PARISIENSIS Synodus Prouincialis anno Domini 576. Benedicti Papæ 4. Rege Galliæ Guntherammo procurante celebrata, vt ciuile bellum, quod tamen recruduit, ſederent. Gregor. Turon. de Geſtis Francorum, lib. 4. c. 47. 48.

PARISIENSE aliud Concilium, anno Domini 580. tertio autem Pelagij Papæ Secundi, agente Chilperico Rege Francorum coactum eſt ob cauſſam Prætextati Epiſcopi Rhotomagenſis. Vide Gregor. Turonenſem hiſt. Francorum lib. 5. cap. 18.

PARISIENSIS Concilij habiti anno 846. Acta intexta ſunt Meldenſi Cõcilio, quod celebratum eſt anno ſuperiore.

PARISIENSIS Synodus, de Imaginibus anno Chriſti 824. ex vetuſtiſſimo Codice deſcripta prodijt primũ Francofurti ann. 1596. quaſi vera eſſet ea inſcriptio,legitimuſque libellus. Sed ſiue ſit verus liber,ſiue confictus,ſiue partim ſyncerus,partim adulterinus: illud vnum conſtat,non eſſe librum dignum, in quo legendo tempus conteratur. Titulus falſus, dictio barbara, ſententiæ inſulſæ,ordo peruerſus,eorundem teſtimoniorum crebra repetitio, facile potuiſſent perſuadere typographo,ſi is commune commodum,& nõ proprium lucrum ſpectaſſet, vt ſibi ab edendo eiuſmodi Opere temperaret. Hæc Bellarminus Card. qui & libellum hunc breuiſſimè confutauit, ne(inquit)fortè inſcriptio falleret incautos. Hanc verò confutationem addidit poſtremæ editioni ſuarum Controuerſiarum, quæ Venetijs emiſſa eſt ann. 1599. Quæve Confutatio inſcripta eſt. Appendix ad Tractatum de cultu imaginum. Tomo 2. parte 2.

PARISIENSIS Theologorum facultas, cum plura pro variorum temporum erroribus, ſiue Cenſuras (Quemadmodum item in Eraſmi Opera) ſiue alia emiſerit, ea diuerſis libris adtexta ſunt,ſicut vel in verbo, *Petrus Lombardus*, vel in alijs cernere licet. Articuli autem De Diuina eſſentia, Veritate, & Angelis,& alijs fidei capitibus damnati per Epiſcopum,& Theologiæ magiſtros Anno 1340. extant in To. 4. Bibl. PP. SS.

PARISIENSIVM Epiſcoporum Gallonis Cardinalis, Odonis, & Gulielmi conſtitutiones, ſiue leges prodierunt ann. 1578. apud Michaelem Sonnium.

PASCHALIS Ratbertus, Abbas Corbeienſis, De Corpore, & Sanguine Domini in Euchariſtia librum ſcripſit ad Placidum Abbatem. Extat in To. 6. Bibl. SS. PP. Bignæi.

PA-

PASCHALIS Robinus, Gallus, du Faux, Vir nobilis, Sanctorum Historiam in triã sat grandia Volumina partitam, præter ipsas Sanctorum & Sanctarum Vitas, Gallicè emisit in lucem Parisijs apud Nicolaum Chesneau.

PASCHASIS Secundus, Pont. Maximus, cui ante Pontificatum nomen Rainerius fuerat, Italus, è Flaminia, Patre Cresconio, Matre Alphacia, centesimus sexagesimus septimus numero inter Pontifices Maximos, eo fermè tempore creatus, quo Christiani in Asiâ dimicãtes Antiochiam ceperunt, Vir & mitissimus, & magnanimus, Pontificatus sui anno decimo octauo, mense sexto, die septimo, decimo quinto Kal. Febr. diẽ obijt, sepultusque fuit honorificentissimè Romę in Basilica Constantiniana, Varias Synodos, siue Cõuentus in Italia, & Gallia habuit, quibus Ecclesiæ disciplinam restituit, ac dignitatem sartam tectam tutatus est, cum etiam Presbyteros quinquaginta, Diaconos triginta, Episcopos centum integra potestate creauit.

Reliquit autem, quod in tanto, ac tam diuturno Pontificatu necesse fuit, pleraque ad Ecclesiã administrandam spectantia. Epist. verò, quarum hodieq; nonnullæ extant, Registrũ confecit Io. Cardinalis, qui deinceps renuntiatus fuit Gelasius secundus Pont. Max.

PASCHASINVS is est, qui Paschasius Sicilienſis Episcopus (inquit Sigebertus in Catalago) edidit vnam Paschalem Epistolam ad Leonem supradictum Papam directam. In qua refert Paschalis mysterij miraculum his verbis: *Est possessio, qua appellatur Mentinas, in montibus arduis, ac Syluis densissimis constituta; Illhic perparua, atque vili opere constructa Ecclesia est, in cuius baptisterio nocte Sacrosancta Paschali, baptizandi hora cum nullus canalis sit, vel fistula, nec omnino vicina aqua, fons ex se repletur, pauciſque qui affuerunt consecratis, cum deductorium nullum sit, vt venerat aqua, ex se descendit.* Claruit sub Theodosio iuniore, Arcadij Imperatoris filio. Tritemius autem habet, eum vixisse ann. 450. At Suffridus Petrus in Notis ad Sigebertum, ait, Honorius, vt & Tritemius hunc *Paschasinum* vocat: quibus suffragatur & Cod. m. s. Sigeberg. Pro *Mentinas* Cod. Sigebergensis habet *Meltinas*, vt & Cod. excusus.

PASCHASIVS Aurantius (d'Orange) Ord. Minorum, Professor Insulanus in Belgio, vertit in Patriam linguam Pratum Spirituale Sophronij Patriarchę, Louanij ann. 1598.

PASCHASIVS Romanæ Ecclesiæ Diaconus, cuius S. Gregorius Magnus in Dialogis miraculum recitat, scripsit libros duos De Spiritu Sancto. Extat monimentum eius Epistolæ, quam scripsit ad Eugypium presbyterum De vtilitate commemorationis gestorum, Sanctorum hominum, apud Baronium Card. in To. 6. suorum Annal. sub ann. Domini 496. Gelasij Papę quintum: Eius verò Paschasij libros De Spiritu Sancto tectissimos, & luculentos, illum verò miræ sanctitatis virum, Eleemosynarum maximè operibus vacantem, cultorem pauperum, & contemptorem sui, vocat Gregorius Magnus Dialog. lib. 4. c. 40. Porrò his libris continetur expositio Symboli aduersus Macedonij errores; excusi autem fuere Coloniæ ann. 1539. cum D. Gregorij Epistola ad Eugypium. Extant verò in Bibl. SS. PP. Bignæi. Sigebertus quoque, libro de Viris illustribus, cap. 17. scribit. Quia in super ordinationi Laurentij contra Symmachum Pont. pertinacius fauisset; Germanum Capuę Episcopum vidisse illius defuncti Animam in thermis in igne purgatorio positam. Vide Baronij Card. Martyrologium. Atqui & ipse Sigebertus alibi scribit: Paschasius Diaconus scripsit ad Leonem Papam contra errorem quorundam, qui anno Domini 455. putantes esse annum communem, cum esset ambolismus, errabant in celebrando Pascha.

PASCHASIVS Ratbertus (aliquibus, Paschalis) qui claruit Carolo Crasso Imp. ann. Domini 808. fuit (vt Tritemius inquit) Abbas Corbeiensis, Ordinis S. Benedicti. Vir in Diuinis scripturis valde eruditus; & secularium litterarum non ignarus, Græco, & Latino nobiliter instructus eloquio, ingenio acutus, sermone compositus: scripsitque metro, & prosa non pauca Opuscula, De quibus (subdit Tritemius) ego tantum reperi subiecta.

Lib. de Script. Eccl.

Ad Placidum Abbatem nostri Ordinis, Opus insigne, De Sacramento Altaris libi um, qni habetur in Bibl. SS. PP. Bignæi, in quo libro doctissimè, & accuratissimè confutauit errorem Bertrami, qui tempore Caroli Crassi circa annum Domini 886. Scripsit in controuersiam

trouerſiã vocans num eſſet verè in Euchariſtia illud ipſum Corpus Domini, quod de Virgine natum erat, & idem Paſchaſius illo tempore floruit, qui & tãquam Propheticus ſcriptor eſt habitus, quòd 200. ferme annis Berengarij hæreſim antequã naſceretur extinxit.

Scripſit item Vitam S. Adelhardi Epiſcopi, quæ extat apud Surium ad diẽ 2. Ianuarij.

In Threnos Hieremiæ Prophetæ, librum, qui ann. 1532. editus eſt Coloniæ apud Ceruicornum, vti & antea, hoc eſt ann. 1502. Baſileæ apud Iacobum Pfort zemium.

De Grẽco quoque nonnulla in Latinum tranſtulit. Quamuis autem Sixtus Senenſis ſcribat, ab illo librum vnum fuiſſe ſcriptum eleganti eloquio in Threnos Hieremiæ, Tritemius autem plures numeret, non vidi tamen hactenus, niſi quem ſcripſit ad Placidũ Abbatem, De Corpore & Sanguine Domini in Euchariſtia. Qui ſic incipit. *Quiſquis Catholicorum rectè Deum cuncta creaſſe de nihilo, corde credit ad iuſtitiam, & ore confitetur ad ſalutem: numquam dubitare poterit, ex aliquo aliquid rurſus fieri poſſe, quaſi contra naturã aliud, imò iure naturæ, quod necdum erat. Nam naturæ omnium creaturarum non ex ſe eſt, neque ex ſeſe creat rurſum omnia quæ naſcuntur naturalia rerum naſcentia, ſed voluntate Dei, omnium rerum natura condita eſt. Propterea ſi rectè quiſque ſapit, non naturam cauſſam dicit eſſe rerum; ſed omnium naturarum, & ex natura ſui generis, naſcentium, voluntatem Dei eſſe confitetur. Porrò voluntas Dei tam efficax eſt, & omnipotens, vt eius velle ſolum, fieri ſit: ac per hoc voluiſſe illum, feciſſe eſt. Vnde nimirum omnium rerum, & naturarum cauſſa, ſola voluntas Dei rectè creditur. Ideoque quotieslibet in ſeculo videtur quaſi contra naturam aliquid euenire, quodammodo non contra naturam eſt; quia potiſſimum rerum natura creatarum hoc habet eximium, vt à quo eſt, ſemper eius obtemperet iuſſis: vt ſicut velle Dei eius profectò eſt eſſe, ita quoque quidquid eam rurſus Dei virtus eſſe decreuerit iure aut creſcendo augeatur, aut naſcẽdo, licet pro noſtris offenſis diminuatur, aut mutando in aliud omnino, quod nõ erat, prætermiſſo naturæ ordine conuertatur, rectiſſimè confitemur. Hinc ergo pulchrè à quodam Poetarũ noſtrorum dictũ eſt.*

Subditur omnis
Imperijs natura tuis, ritumque ſoluto,
Tranſit in aduerſas iuſſu dominante figuras.

Quoniam extra potentiam Dei nihil eſt, idcirco omnia poteſt. Vixit ann. 880. Carolo Craſſo Imperatore, Tritem. de Viris illuſtribus, Ord. S. Benedicti lib. 2. cap. 55. & lib. De Scriptoribus Eccleſiaſticis, & Sigebertus cap. 98. De illuſtribus Eccleſiæ Scriptoribus.

Nota lector De Sanctiſſ. Euchariſtia.

PASTOR Epiſcopus (ait Genuadius in Catalogo) compoſuit libellum in modũ Symboli paruum, totam penè Eccleſiaſticam credulitatem per ſententias continentem. In quo inter cæteras diſſenſionum prauitates quas prætermiſit Auctorum vocabulis anathematizat, Priſcillianos cum Epiſcopo Auctoris nomine damnat.

PASTORIS, qui dictus eſt Hermas, librum non eſſe quidem Canonicum, ſed potius apocryphum, quòd attinet ad auctoritatem Scripturæ Diuinæ, tamen vtilem ab omnibus ferè Patribus fuiſſe iudicatum, vt patet ex Tertulliano in libro de Oratione. Origene lib. 10. in Epiſt. ad Romanos. Irenço lib. 4. cap. 37. Clemente Alexandrino lib. 6. Stromatum. Athanaſio in Libro de Decretis Nicenç Synodi. Euſebio lib. 3. hiſt. cap. 3. Hieronymo in lib. de Vris illuſtribus, in Hermete, Ruffino in expoſitione Symboli, Caſſiano Collatione 13. cap. 12. At hic qui modo extat, habetur ſuppoſititius à viris doctiſſimis. Vide in verbo, Hermas.

PASTOR Gallus, Prouincialis Ord. Minorum, ac Cardinalis (vt habet Eiſingrenius) ſcripſit De Geſtis ſuo tempore in Eccleſia memorabilibus. Vixit ann. 1350.

PASTORALE Roni. Canones & ritus Eccleſiaſticos complectens, iuſſu & auctoritate Ioannis Hauchini Mechlinienſis Archiepiſcopi editum ann. 1589.

PASTORALE Eccleſiæ Ruremundenſis per Henric. Grycki um Coloniæ.

PATERIVS Romanæ Eccleſiæ Notarius, & Secundicerius, colligens omnia Diuinæ Scripturæ teſtimonia, periquæ Gregorius obſcura ſuæ expoſitionis dilucidauit, tres libros edidit. Duos De teſtimonijs Veteris inſtrumenti, & vnum De teſtimonijs noui teſtamẽti, ipſumque Codicem appellauit librum teſtimoniorum. Hæc Sigebertus in Catal. Hi autem libri, quos S. Gregorio Magno ſuo Magiſtro hortante conſcripſit, cum haud ſemel

excuſi

excusi fuerint, adiuncti sunt denique Operibus ipsius S. Gregorij, quæ ann. 1590. Romæ sunt edita. Et verò ipse Paterius valde eruditus, ac proinde Episcopus Brixiensis creatus fuit, cuius anniuersarius dies, tamquam Viri Sancti Kal. Martij celebratur alicubi.

PATRES antiqui, quonam modo intelligendi, & ad vsum adhibendi sint, conati sumus, & adeo conabimur in reliquo hoc nostro Apparatu, ex optimis quibusque, quos versare potuimus, Auctoribus ostendere. Interim verò, cum id singillatim in singulis agimus, postulat hic locus, vt generatim id quadantenus attingamus. Et quidem Patres ipsi pleraque passim hoc de argumento scripserunt. Hieronymus de optimo genere Interpretandi, Augustinus, Vincentius Lyrinensis, & alij.

Sanè verò, in intelligendis rectè Patribus, atque eorum sententijs æqua lance ponderandis, sicubi videntur aliquid sonare haud consentaneũ fidei Catholicæ, S. Augustini exemplum expedit amplecti. Is enim cum vidisset Iulianum hæreticum aduocare, seu potius detorquere ad suum errorem loca quædam Chrysostomi, id quod noui Pelagiani hoc seculo fecerunt, ita illi scripsit, lib. 1. aduersus Iulianum cap. 2. *Ita ne verba S. Io. Episcopi audes tamquam è contrario tot aliorum sententijs collegarum eius opponere, eumque ab illorum concordissima Societate seiungere, & eis aduersarium constituere? absit. absit hoc malum de tanto viro credere, aut dicere, absit inquam vt Constantinopolitanus Ioannes tot ac tantis coepiscopis suis, maximeq; Romano Innocentio, Carthaginensi Cypriano, Cappadoci Basilio, Nazianzeno Gregorio, Gallo Hilario, Mediolanensi resistat Ambrosio.*

Quin & in ipso Augustino, quæ non videntur aliquando sibi constare, aut adeo falsa esse, reuocandum ad memoriam est, quod supius de illo egimus, vt & in promptu habeantur sententiæ, quas ipsemet retractauit in duobus Retractationum libris, & loci eiusdem Patris inuicem conferantur, quid quolibet tempore, & aduersus quem nam scripserit, siue Pelagianum, siue Donatistam, siue Manichæum, siue alios, id quod non difficile suppeditat ipsa Confessio Augustiniana à Hieronymo nostro Torrensi per seriẽ materiatum rectè disposita.

Idem dixerim de alijs Patribus, quorum si qui ante definitionem aliquotum dogmatum ab Ecclesia factam errarunt, numquam tamen omnes simul in eodem errore conuenerunt. Addo, hæreticos, quoniam suam sententiam peruicaciter, & mordicus retinent, neque verò Ecclesiæ iudicio assentiri volunt, quam etiam impiè negant, atque subsannãt, meritò hæreticos dici: At Patres, quique Theologi deinceps fuere, nostra etiam ætate, semper in Catholicæ Ecclesiæ communione manserunt, suam illius iudicio sententiam parati omninò subijcere. Quin & Patres dum inuicem corrigebantur, ijdem vel amanter, vel benignè, vel reuerenter beneficium agnoscebant, nec detrectabant quidquam, modo veritas suo loco staret, ac eluceseeret. Id in D. Hieronymo, cum de S. Hilario loquitur. Id in D. Augustino cum agit cum ipso Hieronymo, & in alijs plerisque omnibus cernitur.

Sic S. Hieronymus in suo Catalogo, licet alicubi breuiore, quam desideraretur, haud tamen prætermisit insignia quædam, quæ ad præferendam lucem, eorum, de quibus scribebat, Auctorum pertinebant, nec reticens qualitatem ingenij, vel doctrinę; Quin & alicuius, vt Eunomij hæretici, dum citat Opera, eos qui aduersus illum catholicè scripserunt, ilico enumerat, vt veneno propinquum sistat antidotum. Multa verò breuitatem appetens omittit. Aliorum verò scripta, quæ ad suas manus non peruenerunt, vix attingit. Alia itẽ, quæ sequentia secula detexerunt, cum ille (vt inquit in præfatione ad Dextrum) lateret in angulo Orbis, ne attigit quidem.

Certè cum de D. Ambrosio loquitur in Catalogo, tum quia superstes erat, & quoniam fortasse noluit, quod ille è Basilio, & alijs Græcis Patribus acceperat, eum insimulare, subtraxit iudicium, neque adeo Opera eius commemorauit. Quid de Origene senserit suo diximus loco. Cum verò De Scripturæ sanctæ, Canonicis quibusdam libris addubitare videatur, secus nunc dixisset si viueret, nimirum quoniam auctoritatem denique eam integram obtinuerunt, quam merebantur, dum interim Deo melius prouidente sinerentur matureseere hominum, qui excolebantur, ingenia.

Iam de Patribus, qui vel Græcè scripserunt, vel fuere è Græco in Latinum conuersi, hęc

nos

nos non tam è nobis, quàm ex doctissimis Viris pronunciamus. S. Hieronymus in libro de optimo interpretãdi genere probat è M. Tullio vertente Platonem, atque Demosthenem, boni esse interpretis, non vertere verbum de verbo, quæ versio esset dura, inconcinna, impropria, & nonnunquam æquiuoca, sed sat esse vt sit æquiualens ad hæc vitia deuitanda. Id quod, & se inquit seruasse in Latina Bibliorum versione vulgata.

Præterea obseruandum, Aliud esse loqui propriè, aliud tropicè, hoc est figuratè, aliud vitiosè, atque cum culpa. Propriè loquimur, cum suum vnicuique rei vocabulum, siue, quod Logici vocant, prædicatum accommodamus; Tropicè, seu figuratè, cum sic voces inuertimus, aut extendimus, vt quod vni proprium est, id ad aliud transferimus, nimirum, aut per metaphoram, aut per metonymiam, aut per hypallagen, aut per Synecdochen, siue per alios eiusmodi tropos. Ita apud aliquem dictum est. *Prata rident*: ac quod est partis, datur toti; & contra: Quod item subiecto conuenit, siue suppositio, tribuitur ei, quod est in subiecto, vel in suppositio; vt *Pallida mors*, cum pallescere sit mortui, non mortis. Dicimur etiam *Punire libidinem*, cum propriè non puniatur ipsa libido, quæ est in suppositio libidinoso, sed ipsum suppositum libidinosum; Agere enim, & Pati sunt suppositorum. Vitiosè autem multis accidere modis potest, quin & fieri, vt quod est in vno loqui figuratè, in altero sit loqui vitiosè: videlicet si quis opinaretur, id non translatè, sed propriè dici; ac certe præberet occasionem alijs probabilem idem opinandi; quemadmodum si quis verè existimaret prata ridere, aut alios in eam opinionem, data occasione inducceret: hic sane haud figuratè, sed vitiosè loqueretur. Diuinæ igitur Scripturæ, & Sancti Patres in ijs, in quibus ab Ecclesia non fuere commoniti, nequaquam locuti sunt vitiosè, sed aut propriè, aut figuratè, vertendis, vel extendendis ex vna in alias vocibus. At fieri potuit, vt quod ipsis fuit loqui figuratè, nobis sit loqui vitiosè; si vel putemus illos propriè locutos, vel probabilem alijs præbeamus occasionem id opinandi. Quam ob rem in Scripturarum, & Patrum figuratis locutionibus, quæ nobis duriores videntur, tria præstanda sunt. Primò. Eę nec corrigendæ sunt, neque aliæ pro illis substituendæ, hoc enim argui posset, tum temeritatis, quasi docere vellemus SS. Patres, tum criminis, corruptorum, & falsariorum, tum item infidelitatis: ac proinde eorum verba relinquenda sunt, vti ab illis posita ad nos deuenerunt. Deinde ex alijs eorum locis, in quibus mentem suam liquidò aperuerunt, ea quæ duriora in ipsis videbantur, aut videntur, explananda sunt. Quæ sanè ratio tutissima, & modestissima est. Denique hæ illorum locutiones, si ab vsu recesserunt Ecclesię, non sunt trahendæ in vsum nostrum. Destitit enim Ecclesia eas iam vsurpare, quòd viderit, ex hæreticorum astu, atque fallacijs indies magis inualescentibus, posse inde sumi occasionem errandi; quæ quidem olim, aut nulla, aut multo minor fuerat, præsertim in ipso hæreseos alicuius exortu, quæ nondum accuratè fuisset examinata. Hinc sequitur, nec valere hanc (vt ita dicamus) consequentiam, Nunc non licet ita loqui, ergo, nec Sancti Patres sic locuti sunt vnquam; Nec illa, Sancti Patres ita locuti sunt, ergo & nobis nunc licet ita loqui v. g. Dixit Apostolus, *Non ego, sed quod habitat in me peccatum*; vbi concupiscentiam naturalem, quæ nullo modo dependet à libero arbitrio, *peccatum* vocat: non licet nobis aut ita loqui, aut corrumpere hęc Apostoli verba, aliaue substituere, sed piè interpretari cum Concilio Tridentino. Videlicet *peccatum* vocari ab Apostolo, quia ex peccato est, & ad peccatum inclinat, non quod in se ipsa sit aliquid culpabile, cum ipsemet Apostolus alibi se declaret dicens. *Nihil damnationis est ijs*, qui sunt in Christo Iesu, & tamen in ijs constat esse concupiscentiam. Pari modo Christus aliquando à sanctis Pattibus dicitur *Homo Dominicus*: At nobis neque ita loquendum, nec mutanda Patrum verba, sed pie exponenda, vt quamuis Christus propriè sit Dominus, non Dominicus, hoc est aliquid Domini; tamen id de Christo dicatur, non propter suppositum, qui Dominus est, sed propter naturam humanam, quæ est natura & instrumentum Domini. Item Tertullianus, Basilius, & alij dicunt nonnunquam in Altaris Sacramento, panem esse figuram corporis Christi, quæ locutio, neque nunc vsurpanda est, nec in Patribus emendanda, sed piè exponenda, videlicet, quamuis Christi Corpus verè sit in hoc Sacramento, vt & idem Patres alibi profitentur: tamen quia non apparet nobis in propria, & naturali sua specie, & figu-

OBSERVANDA.

ra, sed sub specie panis, ideo dicitur esse illhic in figura. Quę huiusmodi locutiones frequentes sunt in Patribus, vt & in Alexandri Epistola, quam Theodoretus ponit, quamque Epiphanius Scholasticus potuisset commodius Latinè vertere, & propterea non eget peculiari remedio, sed communi; spectandum enim est tempus, quo scripsit: videlicet, antequam Nicęna Synodus cogeretur: quo tempore nondum Ecclesia elimauerat sibi certos, & conceptos loquendi modos, quibus suos ab hęreticis discerneret, vt annotat S. Athanasius in Epistola Dionysij Alexandrini; Immo, & S. Dionysius Areopagita dixit Patrem esse *fontem Diuinitatis:* quod nunc Theologi non dicerent absolutè, quia esse fontem est esse principium; Quo quidem modo non se habet Pater ad Diuinitatem, nisi declararetur eum esse fontem Diuinitatis, non eam gignens, sed cõmunicans alijs personis. Idem sanctissimam Trinitatem vocat *Vnitatem, discretam Deitatem*: At Deitas non discernitur, sed Deus, vt productus à Deo, vt producente. Quare pro hoc posuit illud, neque modo ante Synodum Nicęnam, sed neque post eam statim potuerunt omnes rutæ locutiones fecerni à nonnutis: quoniam, vt Arianorum fallaciæ fuerunt multiplices, & variæ, ita diuersis Ecclesiæ Synodis, & decretis fuerunt cohibendæ: præscribendiąue alij, atque alij loquendi modi tutiores, quo magis Catholici ab Arianis differrent. Itaque S. Hilarius in libello de Synodis, refert multas prouinciales Synodos Catholicas Nicęnę proximas, in quibus habentur duriores quædam locutiones, quas tamen S. Hilarius nec reprehendit, nec mutat, sed piè interpretatur. Nam, & in illis habetur *Filium in Diuinis esse subiectum Patri:* quod S. Hilarius declarat pertinere ad subiectionem non seruitutis, sed pietatis, secundũ quam etiam in humanis filius obedit Patri, in illis etiam dicitur filium in creatione Mundi fuisse *Patris Ministrum*, quòd S. Hilarius intelligit, nõ quòd fuerit Patris instrumentũ, sed cooperator per virtutem à Patre acceptam, & hac de causa *Ministrum* fuisse dictum. Sunt & alię similes locutiones, quas neque Hilarius, alijve Patres immutarunt, aut redarguerunt, sed piè exposuerunt tamquam olim licitas quidem in recto aliquo sensu, sed non amplius vsurpandas propter cautelam aduersus hęreticorum fallacias. Quòd si hoc accidit Synodis etiam post Nicęnam celebratis, quid mirum id accidisse vni Episcopo Alexandro & ante Nicęnam Synodum. Extendit ille per tropum dualitatem personarum ad naturam, vt dualitas illa, quæ erat propria personarum, tribueretur etiam naturæ, non tamen sumptæ absolutè, sed (vt ita dicam) modificatę secundum Hypostasim: Quę tropica extensio licet tunc reprehendęda non fuerit, in tam Catholico Patre, cuius mens aliundè constat: tamen ad euitandum periculum, postmodum ab Ecclesia non fuit vsurpata, sed suo relicta auctori, & in bonum sensum, cuius verè capax est, exposita. Et quidem nos vbi de hoc Alexandro egimus, satis de ipso locuti sumus. Vide in verbo, Alexander, cuius Epistolam posuit Theodoretus, vt diximus.

Et legendus est Iacobus Billius Prunęus, libris duobus sacrarum obseruationum, qui, vt alibi obiter diximus, D. Ignatium, Irenęum, Origenem, Eusebium, Gregorios Nazianzenum, & Nyssenum, Basilium, Chrysostomum, Epiphanium, Theodoretum, Euagrium, Damascenum, Niccphorum, & alios, quorum scripta & monumenta ab innumeris mendis, quibus scatebant, vindicauit, multaque in eis loca restituit, emendauit, illustrauit.

Quinam alij (præsertim nostra ætate) scripsere de Patribus rectè intelligendis, siue adhibendis ad vsum.

Ac quidem non defuere eruditissimo hoc seculo, qui rectiorem vsum Patrum proposuere. Nam Melchior Canus id potissimum præstitit suis in Locis communibus, ac præsertim vbi de Patribus, atque Concilijs egit. Cui si per otium licuisset aut recognoscere, quæ scripserat (quod se non potuisse confessus est) aut alios hoc de argumento Scriptores expendere, maturius adhuc reliqua proposuisset.

Accessere fermè innumeri alij. Nam & Aloysius Lippomanus Episcopus Veronensis, ante Catenam in Genesim, monita præbuit ad quædam duriora, quæ compererat in Patribus, è quibus eandem catenam connexuit.

Et

Et Sixtus Senẽſis libris quinto, ſexto, ſeptimo, dũ accurato conatu varia ſcripta Patrum tam Græcorum, quàm Latinorum examinat, magnam alijs prætulit facem de ijſdem agẽdi, tantò dignior habendus, quanto interius, penè noſtræ ætatis, in eadem intulit pedem. Vt cum de alijs pleriſque omnibus iudicium ſiue ſuum, ſiue alienum proferat, eadem Opera in quo Theologi Scholaſtici à Patribus diſſentiant, modeſtè, (at ſyncerè) promat. Sic (exempli gratia.) Quòd Ambroſius, Hilarius, Baſilius, Hieronymus, Auguſtinus, Lactantius viſi ſunt aſſerere omnes animas poſt hanc vitam ignibus eſſe probandas, omnes Theologi Scholaſtici ſecus ſentiunt. Vide Annot. 170. & 171. libro 5. Bibliothecæ Sanctæ ipſius Sixti.

Franciſcus quoque noſter Ribera, non pauca, nec parui momenti præſtitit in hoc genere, dum edens in duodecim Prophetas Minores Commentaria, Præludio in Oſeam, agit De ratione Scripturas interpretandi: Quamuis & ſecundum, De temporibus Prophetarum, ac ferè quinque reliqua eius Præludia huc faciant, quemadmodum & ipſius Præfatio in Ioelem De myſticorum ſenſuum tractatione; & in Amos De dignitate ſtudij Scripturæ Sacræ; & in Michęam De vi Orationum ad veram Scripturarum intelligentiam, & in Sophoniam De Commentarijs Hebræorum in Sacram Scripturam; & in Aggeum De præſtantia SS. Patrum in explanatione S. Scripturę; & in Zachariam, quinam Auctores in Hiſtorica S. Scripturę expoſitione ſint maximè ſequendi.

Eodem collineauit Alphonſus Salmeron in ſuis ad Euangelia Prolegomenis, ac præcipuè in decimoſeptimo, ac decimooctauo: In quorum altero agit, an humanarum diſciplinarum perceptio aliquid afferat adiumenti ad intelligentiam Sacrarum Scripturarum: In altero autem, an ſtudium Scholaſticæ Theologiæ, opem ferat ad ſacras litteras facilius percipiendas, & alijs exponendas.

At ante iſtos duos Robertus Card. Bellarm. ſuis in Controuerſijs paſſim, omnia pene, dum refutat hæreticos, quo quiſque Patrum ſenſu accipiendus ſit, optimè monſtrat.

Nos cum ſecundum librum Bibl. noſtræ Selectæ methodo Scripturę Diuinæ ſequendę addixiſſemus, in eiuſdem Bibl. lib. 5. c. 5. editionis Venetæ, egimus cur Sancti Patres potiſſimum legendi; ſequentibus autem capitibus cur aliquando hæretici laudent Patres. Quinam item Patres inprimis legendi. Quinam Ordo in Patribus legendis. Quinam vſus Patrum aduerſus hæreticos.

Sed & quinta ratio earũ decẽ, quas Academicis Oxonij in Anglia Edmundus Campianus noſter obtulit percurrẽda eſt. Quas quidẽ rationes; ne libellus ille aurus mole exiguus virtute grandis, interiret, nos 7. lib. eiuſdem noſtræ Bibl. tamquam gemmam inſeruimus.

At demum vberes Cęſaris Card. Baronij Annales id effecerunt, vt Patrum ſarta tecta; auctoritas conſtaret, ac ſi quid inter ſeſe viſi ſunt diſcrepare, intelligeretur non ex fidei Catholicæ defectu, ſed iis de cauſſis accidiſſe, quas ſupra commemorauimus.

Tria adhuc monita in Patribus expendendis.

Finem huic tractationi impoſuero, ſi tria adhuc monita adiecero. Primum Sixti Senenſis; Secundum Card. Bellarm. Tertium, ex me. Et quidem Sixtus Senenſis Annot. 152. lib. 6. Bibl. Sanctę, Patrum, qui concionabantur; non ſunt concionatorum verba ſemper eo rigore accipienda, quo primum ad aures auditorum perueniunt, multa enim declamatores per hyperbolem crebrò enunciant, & inculcant, vel occaſione locorum, temporum, ac perſonarum, vel affectuum impetu, & orationis curſu rapti. Hoc interdum Chryſoſtomo contigit. Si quidem cum animaduerteret multitudinem Græcorum theatris, ſpectaculis, ſcęnis, & poetarum fabulis intentam, Diuinas Scripturas omnino contemnere, ille grauiter ferens tantam gregis ſui deſidiam, & inſcitiam, deſiderabat omnes ſi fieri poſſet, Theologos, & præceptores: quo ſpiritu olim Moſes afflatus dicebat: *Quis tribuat, vt omnis populus prophetet, & det ei Dominus ſpiritum ſuum?* atque ob id (non quomodo hæretici detorquent, vt Diuinæ Scripturæ ſtudium ſit omnibus neceſſarium) omnes indiſcriminatim hortatur ad Diuinam lectionem, quaſi ea promiſcuè pertineret ad omnes, nulliq; pateret adi-

tus salutis, qui sacra non legeret volumina. Hęc Sixtus. Bellarminus autem Card. Ex verbis apertis & perspicuis Sanctorum Patrum exponenda sunt ea, quæ videntur obscura, & dubia in aliis Patribus, cum constet eos omnes idem sensisse.

Quod verò nos addimus, hoc est; in nobis ipsis experimur, quod S. Augustino contigit. Nimirum aliud sentire nos, dum iuuenes sumus, quæ postea & grandiores facti, & maturius assecuti, aliter intelligimus; quæ item planius deinceps exponimus.

Præterea permissa sunt quædam etiam in Patribus, vt cum agnosceretur solus Deus esse perfectus, tum necessario esse confugiendum ad Ecclesiæ iudicium, intelligeretur. Accedit ratio eruendæ veritatis, quæ è varijs sententijs, vt ignis è lapidum collisione, elicitur. Quin & in ijs, quæ non solum sunt facti, verum etiã affectus, mira Dei Prouidentia intercidere sinit nonnulla, quibus salua compage charitatis, splendidiorem faciunt illucescere veritatem. Sic Paulus restitit Petro. Augustinus Hieronymo. Epiphanius, & Cyrillus Alexandrinus Chrysostomo. nequid dicam, quæ inter ipsos Religiosos Ordines interdum eueniunt, sicuti inter eos, qui Scotum; & alios, qui D. Thomam sequuntur. Qui tamen omnes pro fide Catholica, & Ecclesia Romana mori parati sunt: neque ab ijs, quæ definita sunt in legitimis Concilijs, latum vnguem discedunt.

PATRIARCHARVM duodecim filiorum Iacob Testamentum est liber peruetustus, quem ex Hebręo in Græcum translatum, Latinè vertit Robertus Linconiensis Episcopus, cuius libri meminit Origenes homil. 15. in Iosue, & Procopius Gazæus in Commentarijs 38. cap. Geneseos. Vide Sixtum Senensem lib. 2. Bibl. Sanctæ, in verbo, *Patriacharum*. In eo autem Testamento plures sunt hortationes ad virtutem, atque ad Dei cultum. Extat in Bibl. SS. PP. Bignæi. To. 5.

PATRIARCHAE antiqui primarum Ecclesiarum, qui à prima Sede Petri, & à Sancta Romana Ecclesia originem, & auctoritatem acceperunt, eousque Sartam tectam Catholicam fidem tutatæ sunt, atque solidè in solida petra perstiterunt, quousque ab ipsa Sede Petri per schismata, siue hæreses se non separarunt; quę quidem separatæ etiam prorsus corruerunt. Qui verò in hoc barathrum inciderunt antiquiores, ij sunt sequentes; quos libenter hic ponimus, vt firmitas Sedis, & Patriarchatus Romani Pontificis maximi, qui ex promisso Christi Domini stetit, & stabit immobilis vsque ad consummationem seculi, agnoscatur, credatur, propugnetur.

Patriarchæ Constantinopolitani hæretici.

Macedonius πνευματόμαχος.
Acatius.
Sergius.
Pyrrhus.
Paulus.
Petrus.
Anastasius.

Hierosolymitani hæretici.

Ioannes Origenista.
Salustius.
Arsenius.
Heraclius.
Ilarius.

Alexandrini hæretici.

Gregorius Arianus.
Georgius Cappadox Arianus.
Lucius Arianus.
Dioscorus.
Timotheus Aelurus.
Petrus Moggius.

Antiocheni hæretici.

Paulus Samosatenus,
Eulalius.
Euzoius Arianus.
Ioannes.
Domnus.
Petrus Cnaphęus.
Macarius.

PATRICIVS Magonius, qui ob virtutes insignes, *Magnus*, est appellatus, natione Britannus, scripsit ad Cereticum tyrannum Librum aduersus Gentilium superstitiones. Obijt propè Dunensem Vltoniensis prouinciæ Ciuitatem ann. 491.

PA-

PATRICII Hyberni Episcopi, Viri Sancti Vitam non Beda (quamquam ea extet in Tomo Operum ipsius tertio) sed Probus Hybernus scripsit. Quæ verò in ea sint obseruanda, quod attinet ad veritatem historiæ. Vide in Notis Baronij Card. ad Romanum Martyrologium die 17. Martij, vbi agit de S. Patricio. Sed & historiam de Puteo S. Patricij texuit Mombritio. 2. Obijt ann. Domini 491. ann. natus 121. vt habet Sigebertus in Chronico. Mentio eiusdem Viri Sancti fit in actis Vuinuualoci Abbatis apud Surium To. 2. die 3. Martij, fuit enim illi æqualis.

PAVLAE, & Eustochij sanctarum Romanarum mulierum Epistolæ extant inter S. Hieronymi Epistolas.

PAVLINVS Aquileiensis Episcopus, scripsit aduersus Felicem Vrgelitanum, & Eliphandum Toletanum, Episcopos, de Sanctissima Trinitate libellum, cuius initium est, *Sancto incitante Spiritu, ac Zelo fidei Catholicæ.* Extat in Sanctorum Patrum Bibliotheca Bignæi 704.

PAVLINVS Aquitanus natione, Treuirorum autem Episcopus, scripsit (ait Eisingrenius) pro fidei nostræ veritudine aduersus hæreticos. Viuebat ann. 393. eidem Eisingrenio. At in octauo Tomo Bibl. SS. Patrum extat liber, qui nunquam antea impressus, hac prænotatione Beati Paulini Aquitani V. I. & Senatorij, demum Episcopi Nolani, De vita Sancti Martini Episcopi Turonensis, libri sex. Eiusdem versus De Visitatione Nepotuli sui, ex Veteri manu scripti Codice Petri Pythœi, I. C. V. C. studio F. Iureti, cuius Notæ, & emendationes adiunctæ sunt. Sed vide, quæ diximus in verbo, Paulinus Episcopus Nolanus.

PAVLINI cum Cœlestio controuersiæ habitæ Acta in Episcopali iudicio Carthagine perierunt: quorum tantummodo extat fragmentum apud Augustinum. De peccato Originali contra Pelagium lib. 2. cap. 20.

PAVLINVS qui res ab Ambrosio gestas, & vitam conscripsit alius est à Paulino Nolano Episcopo. Quod enim hoc tempore testetur se clericum minoris Ordinis militasse in Ecclesia Mediolanēsi sub cura (vt ait) Casti Diaconi, Ambrosio autem fuisse à manu, quis non videat hunc esse diuersum à Paulino Nolano iam ante quadriennium, initiato presbyteratu, & hoc tempore in agro Nolano agente iam triennium, ibique firmiter iam subsistente? Decepit complures nomen, sed & quod viri isti Augustino familiaritate coniuncti esse noscantur, existimarunt ijdem hunc ipsum qui res gestas Ambrosij memoriæ commendauit, fuisse Paulinum Nolanum Episcopum. Ceterum ipsa longe dissimilis phrasis alterum ab altero discriminat. Ceterum. Isidorus in libello quem texuit de Viris illustribus, hunc ipsum Scriptorem vitæ Ambrosij presbyterum nominat, sed & alias ab eodem editas lucubrationes ita recenset. *Paulinus Presbyter explicuit in benedictionibus Patriarcharum triplici intelligentiæ genere libellum satis succinctâ breuitate compositum. Idem etiam petente Augustino conscripsit Ambrosii Vitam signis florentem, & meritis, Apostolorum non imparem, si quidem & Constantinus Episcopus Germani Vitam contexuit, obitumque Paulini Uranius edidit.* Ex quo Isidoro patet quoque Paulinum Nolanum Episcopum cuius obitum scriptum ab Vranio tradidit, nequaquam Auctorem fuisse Vitæ S. Ambrosij. Uranius habet Cod. Sigeberg.

Summa verò fide conscripsit Paulinus Vitam S. Ambrosij, tamen breuius, quàm par erat, plurima enim fuerunt ab eo prætermissa. Ideo Baronius Card. camauxit, & editioni S. Ambrosij Romanæ præfixit, quam ad scripta de eodem in Annalibus To. 5. pag. 38. cum quid diuersum in ea inuenies (inquit Baronius) (quòd posteriores cogitationes meliores esse soleant) confirmandum intelliges.

Sed & ab eodem Paulino desideratum est, quod Possidius præstitit in Augustino, vt rebus ab eo gestis attexeret scriptorum eius Catalogum.

PAVLINVS Episcopus Nolanus, quē suis scriptis celebrarunt Hieronymus in Oriente, Ambrosius in Italia, Augustinus in Africa, Prosper, & Eucherius in Gallijs, eodem seculo, & Gregorius Papa Dialogorum lib. 3. c. 1. ac cuius gestis Cæsar Card. Baronius decorauit (vt ipsemet inquit) Tertium, Quartum, & Quintum suorum Annalium libros, scripsit varia, quæ interijssent, nisi ea, tamquam gemmas, alij asseruassent. Fatetur enim idem Pau-

linus in Epistola ad Amandum his verbis. *Legimus in tergo Epistolæ annotationem Epistolarum mearum, quas meas esse indicatis: nam verè propè omnium mearum Epistolarum ita immemor eram, vt meas esse non cognoscerem, nisi vestris litteris credidissem: Vnde maius accepi documentum charitatis vestræ, quia plus me vobis, quam mihi notum esse perspexi.* Hæc ipse ad Amandum. Est Epistolæ eius Exordium: *Omnia tempus habet, & tempus omni rei sub Cælo est.* Habet eam Codex Vaticanus, & Nolanus. Idem de carminibus eius factum est ab amicis, vt conseruarentur. Porrò cum adhuc esset tyro, necdum monasticam Vitam professus esset, scripsit autē librum pro Theodosio Imp. Hieronymus Ep. 13. ad eum scripsit, *Magnum habes ingenium, & infinitam sermonis supellectilem.* Obijt ann. 431. At Gennadius sic habet. Paulinus Nolę Campaniæ Episcopus, composuit versu breuia, sed multa, & ad Celsum quendam Epitaphij vice consolatorium libellum super mortem Christiani, & Baptizati infantis spe Christiana munitum: & ad Seuerum plures Epistolas, ad Theodosiū Imperatorem ante Episcopatum prosa Panegyricum super victoria Tyrannorum, eò maximè, quòd fide, & oratione plusquam armis vicerit: fecit & Sacramentarium, & Hymnarium. Ad sororem quoque Epistolas multas de contemptu mundi dedit, præcipuus tamen omnium Opusculorum eius liber de pœnitentia, & de laude generali omnium martyrum: claruit temporibus Honorij, & Valentiniani, non solum eruditione, & sanctitate vitæ, sed & potentia aduersum dęmones. Hęc Gennadius in Catalogo. Vide verò in verbo, Vranius.

Ceterum Paulinus Epistola ad Macharium narrat, quemadmodum Posthumiani cuiusdam procurator, Secundiniani nauem ad Domini sui littus naufragio delatam occuparit: agitque cum eo, ad quem scribit, vt Secundiniani causam suscipiat. Sed in eo Epistolæ loco, fœda macula irrepsit, qua ita sensus obscuratur, vt lector vix vllam lucem dispicere possit, sic enim editum est: *Nec pateris inuidia diaboli per hominem improbum Secundinianæ eripi, vel iam ereptum negari, quod illi de naufragio redonauit Deus. Procurator Christiani viri fratris nostri Posthumiani esse dicitur, qui eam nauem, in Brutiorum littore, quo possessio Senatoris alluitur, allapsam, auarior mari, & sene meo parone piraticam in terra agens occupauit, & captam vacuefecit.* Quibus in verbis, quid sit ac carior sene meo, & parone, alij viderint. Mihi sane lux statim huic loco affutura esse videtur, si sic legamus, auarior mari, & sine myoparone pyraticam in terra agens. Vide autem supra in verbo, *Paulinus Aquitanus*, in quo hallucinatum fuisse opinor Eisingrenium.

Pavlinvs presbyter discipulus B. Effrem Diaconi, homo acris valde ingenij, & in Diuinis doctus Scripturis, sed viuente magistro clarus in Doctoribus Ecclesiasticis fuit, & maximè ex tempore declamator. Post illius autem obitum amore Primatus, & nominis separans se ab Ecclesia, scripsit contraria fidei multa: Huic obiturus B. Effrem astanti sibi dixisse fertur: *Vide Paulине, ne te submittas cogitationibus tuis, & eleueris. Sed cum te ad purum comprehendisse putaueris Deum, crede nec intellexisse.* Præsenserat enim illum ex studijs, vel sermonibus noua inuestigare, & immensum intellectum hęreseon tendere. Vnde & frequenter *Bardesanem nouellum* vocat. Sic Gennadius in Catalogo, sed Honorius hunc scriptorem *Paulonam* vocat, cui suffragantur codices m. s. Viridis Vallis, Gemblacensis, & Sigebergensis: alij *Paulonium*, appellant. Hæc Suffridus Petrus.

Pavlonas siue Paulonius. Vide hic supra in verbo, Paulinus Presbyter.

Pavlinvs composuit Tractatus de initio Quadragesimæ, de quibus ego (ait Gennadius) legi duos. De Die Dominico Paschæ, De Obedientia, De Pœnitentia, De Neophytis. Vixit ann. 480.

Pavlinvs Bernardinus, Lucensis, Ordinis Prædicatorum, eximię vir pietatis, quique auitam eius Ordinis disciplinam in Aprutina Congregatione mirificè instaurauit, scripsit librum prænotatū, *Concordia contra hæreticos*. Quodlibeta item de Attributis, quæ Deo conueniunt. De Trinitate. De Angelis. De Gratia. De Incarnatione. De Sacramentis. Quæ quidem extabant Florentiæ, atque Perusij, apud Ordinis Patres. Indicem porrò confecit præcipuarum sententiarum, quæ continentur in Commentarijs Caietani Card. Viuebat ann. 1577.

Pav-

PAVLVS Acerbus Mătuanus è Cõgr. S. Saluat. edidit varias Elegias, & alia pia Carm.

PAVLVS Aemylius, Veronenſis, optimus, elegans, ſyncerus Hiſtoricus, Latinè ſcripſit decem libros De rebus Geſtis Francorum ad Franciſcum Valeſium Regem Galliæ. Qui tum Pariſijs, tum alibi, etiam Italicè, atque Germanicè redditi ſunt, atque excuſi. In ijs plura ad Chriſtianam religionem propagandam cernuntur. Vide 16. lib. Biblioth. noſtræ Selectæ, in Apparatu ad Hiſtoriam.

PAVLVS Amaltheus è Portu Naone, Ord. Minorum, ſcripſit Poema De bello Germanico aduerſus hæreticos. Henricus Vuillot.

PAVLVS Angelus, De poteſtate Papæ.

PAVLVS Annicola Cellæ veteris Abbas, ſcripſit De votis Monaſticis. De Sanctiſſimo Miſſæ Sacrificio. De Ieiunio. De Inuocatione Sanctorum. De Vna ſpecie Sanctiſs. Sacramenti. De auctoritate Pont. Max. De Operum meritis. De cęlibatu Sacerdotum aduerſus Lutherum. Viuebat ann. 1529.

PAVLVS Apoſtolus, qui antea Saulus, extra numerum duodecim Apoſtolorum, Iudæus, de Tribu Beniamin, natus Tarſi Ciliciæ non ignobilis oppidi (vt ipſe de ſeipſo meminit apud Lucam in Actis) non autem Giſcalis (vt aliquando D. Hieronymus ſcripſit; quod poſtea in extremo Commentario Epiſtolæ ad Philemonem, tanquam commentum reprobat) nutritus ad pedes Gamalielis, Ciuitate etiã Romana donatus, cõuerſus ad Chriſtum anno trigeſimoquinto ætatis ſuæ, vitę innocentiſſimę ac laborioſiſſimæ, abſtemius, cę lebs, linguis omnium loquens, laborans ſuis manibus, nempè Scenofactoriæ artis, miraculorum patrator ingẽtium, vt non ſolùm ſudarijs, & ſemicinctijs (quod ait Lucas) infirmos, & obſeſſos à Dęmone curaucrit, verum etiam vmbra (quod ait Chryſoſtomus) ſuſcitauerit mortuos. Vir Apoſtolus Chriſti, mira vocatione ſegregatus in Euangelium eius, Propheta & Vas electionis, vt portaret nomen Ieſu in gentibus, rugitus Leonis Chriſti (vt ait Hieronymus) tonitrus gentium, flumen eloquentię Chriſtianę: perpeſſus plurima, peragratis autem multis prouincijs, anno ſuę ętatis ſexageſimo octauo, quo die paſſus item eſt Petrus Apoſtolorum vertex, conuerſis aliquot militibus, dum ad martyrium duceretur, ceruices alacriter pro Chriſto dedit, anno à Chriſto nato ſexageſimonono, ad aquas Saluias, tertio ab vrbe lapide: E truncato autem capite pro ſanguine lac effluxit. Quę quidem res (dicit Ambroſius) ſtupenda non eſt. *Quid enim mirum ſi abundat lacte nutritor Eccleſia, ſicut ipſe ad Corinthios ait, lac vobis potum dedi, non eſcam? Hec eſt planè promiſſionis illa Terra, quam Deus Patribus noſtris promiſit, dicendo: dabo vobis terram fluentem lac & mel. Non enim de hac terra locutus eſt, qua dimanantibus aquis cœnum inuoluit, lutumque permiſcet; ſed de illa tum Pauli, tum ſimilium Pauli, quæ iugiter purum ſuaueq; diſtillat. Quæ enim Pauli Epiſtola non melle dulcior, & lacte candidior? Qua Epiſtola tanquam vbera Eccleſiarum populos enutriunt ad ſalutem. De ceruice ergo Apoſtoli pro ſanguine lac manauit.*

Act. 22.

Act. 10.

Chryſ. hom. 6. 1 Epiſt. 1 ad Cor. & ho. 9. in Epiſto. ad Rom.

Ambr. Ser. 2. de Apoſtolis. iuxta Rom. editionem. 1. Cor 5. Vide nẽ Gregor. Turonenſem lib. 1. de gloria martyrum num. 28. & 29.

Diuini autem huius viri Itinera ſummatim Oecumenius collegit, è quibus cernere liceat, eũ qui vocatus à Domino Deo, huius Diuinæ Maieſtatis ſe integrè addicit obſequio, quàm multa præſtare poſſit, quæ nec copiarum Duces, collatis ſignis cum hoſtibus, neque Cæſares aut Reges vnquam potuere. Oecumenius igitur ſic. *Paulus Apoſtolus à Damaſco incapit, & Hieruſalem aſcendit: Inde Tarſum, & ab eo loco Antiochiam, rurſumque ſecundò Hieruſalem, atque iterum ſecundo Antiochiam; & inde cum Barnaba ſeparatus ad Apoſtolatum, deſcendit Selenciam, deinde Cyprum, vbi & Paulus vocari cœpit: Deinde Pergen, poſtea Antiochiam Piſidiæ, inde Iconium, exinde Lyſtram & Derben Lycaoniæ: Deinde in Pamphyliam, poſtea Pergen, poſtmodum Attaliam. Deinde rurſum tertiò Antiochiam Syriæ, poſtea tertiò rurſum Hieruſalem propter circunciſionem, poſtea rurſum quarto Antiochiam: Deinde Syriam pertranſiuit ac Ciliciam: Exinde rurſum ſecundo Derben ac Lyſtram, vbi & Timotheum circumcidit: poſtmodum in Phrygiam & Galaticam regionem: Deinde in Myſiam, poſtea Troadem, & inde Neapolim, exinde Philippos Macedoniæ Vrbem: Poſtmodum vbi Amphipolim, & Apolloniam pertranſiſſent, venerunt Theſſalonicam; poſtea Berrhœam, exinde Athenas, Deinde Corinthum; poſtea Epheſum, Deinde Cæſaream: poſtmodum ſecundo Antiochiam Piſidiæ, Deinde in Galaticam regionẽ ac Phrygiam. Vnde rurſum ſecundo Epheſum; poſtea pertranſita Ma-*

et donia, venit in Graciam, & inde cum pertransissent Macedoniam rursum venerunt Philippos, & à Philippis Troadem, vbi Eutychum, qui à cœnaculo ceciderat, suscitauit: Hinc Asson, Deinde Mytilenen, postmodum in partes quasita sunt contra Chium, exinde venit Samum, & inde Miletum; vnde aduocatis his, qui Ephesi erant, locutus est cum eis. Hinc Choum, post Rhodum, & inde Patauam, hinc Tyrum, postea Ptolemaidem, indeque Cæsaream: & hinc rursum ascendit quarto Hierusalem, vnde transmissus est Cæsaream ac postmodum vinctus Romam. Ita à Cæsarea venit per Sidonem, & hinc Myram Lycia, postea Gnidum; ac inde plurima passi, in Insulam Meliten venerunt, vbi vipera manum eius apprehendit, manstq; illæsus: Deinde Syracusas, postea Rhegium, & inde Puteolos, vnde pedes ascendit Romam, occurrentibus ipsi fratribus ad Appij forum ac tres tabernas: Postmodum cum Romam ingressus esset, multoq; tempore docuisset, tandem in ipsa Vrbe Roma martyrio vitam finiuit, cum ibidem bonum certamen certasset. Romani verò inclusis eius reliquijs, pulchris ac argenteis thecis, annuum ei memoria diem colunt, tertio Kal. Iulij Martyrium eius celebrantes.

At multa, quæ huc pertinent, sparsim, vt historiæ poscebat ratio, Cæsar Baronius Card. Tomo suorum Annalium Ecclesiasticorum primo, ac Notis in Romanum Martyrologiũ inseruit; quę inde peti possunt. Sanè D. Hieronymus in Catalogo hęc habet: Paulus Apostolus, qui ante Saulus, extra numerum duodecim Apostolorum, de tribu Beniamin, & oppido Iudeę Giscalis fuit, quo à Romanis capto, cum parẽtibus suis Tarsum Cilicię commigrauit, à quibus ob studia legis missus Hierosolymam, à Gamaliele viro doctissimo, cuius Lucas meminit, eruditus est. Cum autem interfuisset neci Martyris Stephani, & acceptis à Pontifice templi Epistolis ad persequendos eos, qui Christo crediderant, Damascum pergeret, reuelatione compulsus ad fidem, quę in Actibus Apostolorum scribitur, in Vas electionis de persecutore translatus est. Cumque primum ad prædicationem eius Sergius Paulus Proconsul Cypri credidisset, ab eo, quod eum Christi fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus: & iuncto sibi Barnaba, multis vrbibus peragratis, reuertens Hierosolymam à Petro, Iacobo & Ioanne gentium Apostolus ordinatur: & quia in Actibus Apostolorum pleniſſimè de eius conuersione scriptum est, hoc tantum dicam, quòd post passionem Domini vigesimo, & quinto anno, ideſt secundo Neronis, eo tẽpore, quo Festus procurator Iudææ successit Felici, Romam vinctus mittitur, & biennium in libera manens custodia, aduersus Iudęos de Aduentu Christi quotidie disputauit. Sciendum autem in prima satisfactione, necdum Neronis imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera, quanta de eo narrant historię, Paulum à Nerone dimissum, vt Euangelium Christi in Occidentis quoque partibus prædicaret, sicut ipse scribit in secunda ad Timotheum, eo tempore, quo & passus est, de vinculis dictans *Epistolam: In prima mea satisfactione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt, non eis imputetur. Dominus autem mihi affuit, & confortauit me, vt per me prædicatio compleretur, & audirent omnes gentes, & liberatus sum de ore Leonis*. Manifestissimè propter crudelitatem Leonem *Neronem* significans. Et in sequentibus. *Liberatus sum de ore leonis.* Et statim. *Liberauit me Dominus ab omni opere malo, & saluauit me in regnum suum cœleste:* Quòd scilicet præsens sibi sentiret imminere Martyrium. Nam & in eadem Epistola præmiserat: *Ego enim iam immolor, & tempus resolutionis mea instat.* Hic ergo 14. Neronis anno eodem die, quo Petrus, Romę pro Christo capite truncatus, sepultusque est in via Ostiensi, anno post passionem Domini trigesimoseptimo. Scripsit autem nouem ad septem Ecclesias Epistolas, ad Romanos vnam, ad Corinthios duas, ad Galatas vnam, ad Ephesios vnam, ad Philippenses vnam, ad Thessalonicenses duas, ad Colossenses vnam. Præterea, ad discipulos suos quattuor. Timotheo duas, Tito vnam, Philemoni vnam, Epistola autem quę fertur ad Hebrœos, non eius creditur, propter styli, sermonisque dissonantiam, sed vel Barnabę iuxta Tertullianum, vel Lucę Euangelistę, iuxta quosdam, vel Clementis Romanę postea Ecclesię Episcopi, quem aiunt sententias Pauli proprio ordinasse, & ornasse sermone. Vel certe quia Paulus scribebat ad Hebrœos, sed propter inuidiam sui apud eos nominis titulum in principio salutationis amputauerit. Scripserat autem vt Hebrœus Hebrœis Hebraicè, ideſt suo eloquio distertissimè, vt ea quę eloquenter scripta fuerant in Hebrœo eloquentius verterentur in Græcum,

& hanc

& hanc cauſam eſſe, quòd à cæteris Pauli Epiſtolis diſcrepare videatur. Legunt quidam, & ad Laodicenſes, ſed ab omnibus exploditur.

Quæ verò Paulus nobis ſcripta reliquit, ea ferè quattuordecim ipſis Epiſtolis quę hodieque extant, ac ſine conrrouerſia ſunt ipſius, continentur; ferè inquam, nam & alia quædam ſunr quæ ipſi tribuuntur, & adeò eius eſſe non obſcuro teſtimonio perhibentur, vti ſubinde dicemus.

Scripſit igitur ad Romanos vnam ex Corintho miſſam per Phęben miniſtram Eccleſię Cenchrenſis, in qua adnititur reuocare ad mutuam concordiam Romanos, nuper ex Iudæis & Gentilibus conuerſos, qui de dignitate ac meritis eorum, qui ad Chriſtianam religionem admittendi, & ad Eccleſiaſtica miniſteria eligendi erant, graui ac periculoſa inter ſe altercatione contendebant. Diuiditur hæc Epiſtola apud Grękos in capita viginti; apud recentiores Latinos in capita ſexdecim; apud veteres verò Latinos, vt ex Ambroſij Commentarijs apparet, in capita quinquaginta.

Ad Corinthios duas; quarum priorem ſcripſit ex Epheſo per Stephanum, & Fortunatum, ſtudens ſedare eorum diſſidia ac diuerſas factiones, quas potiſſimum circa Euangelij prędicatores, circa Diuina Sacramenta, & Sacramentorũ miniſtros, arrogantes quidam Mundanę ſapientiæ profeſſores excitauerant. Habet apud Grękos capita nouem; apud iuniores Latinos ſexdecim, apud veteres ſeptuaginra tria.

Poſteriorem ex Philippis Macedonię miſit per Titum, & Lucam, admonens eos, vt ſyn ceros Euangelij miniſtros, & Sacramentorum diſpenſatores ſequantur, falſos verò ac malos reijciant. Diſtinguitur à Grękis in capita decem, à neotericis Latinis in tredecim, ab antiquis in viginti ſeptem.

Ad Galatas vnam è Roma; qua Galatas per falſos Apoſtolos ad Iudaiſmum retractos grauiter obiurgat, & à legis Moſaicę ſeruitute, in quam relapſi fuerant, ad Euangelicam libertatem reuocat. Continet apud Græcos capita duodecim, apud Latinos ſex.

Ad Epheſios vnam à Roma per Tychicum ex carcere, in qua formam Chriſtianæ vitæ, quam ab eo Epheſij iam in fide inſtructi, flagitauerant, breuiter præſcribit. Habet apud Græcos capita decem, apud Latinos ſex.

Ad Philippenſes vnam ex carceribus Romanę Vrbis per Epaphroditum, adhortans clerum Philippenſium ad mutuam concordiam, & ad tuendam Eccleſiaſticam vnitatem aduerſus Pſeudoapoſtolos Iudaiſmum ingerentes, & diuiſionem Eccleſiæ molientes: Græci diuidunt in octo capita, Latini in quattuor.

Ad Coloſſenſes vnam, ſcriptam ab Epheſo ex vinculis per Tychicum, qua Coloſſenſes multis adhuc Iudaicis & Græcis ſuperſtitionibus implicitos, corrigit, oſtendens, non eſſe aliunde acceſſum ad Deum quàm per Chriſtum: Græcè diuiditur in capita decem, Latinè in quattuor.

Ad Theſſalonicenſes duas; Quarum priorem ſcripſit ab Athenis per Tychicum, animans eos, vt ſicut in fide ſemel accepta perſtiterunt, ita illatas pro Chriſto perſecutiones, alacri, & infracto animo perferant: Habet apud Græcos capita ſeptem, apud Latinos quinque.

Poſteriorem ex eodem loco, atque per eundem ſcripſit, iterum eorum animos confirmans ad afflictiones propter Chriſtum viriliter tolerãdas, promittens nec ipſis defuturum præmiũ, nec aduerſarijs vindictam: Habet apud Grękos capita quinque, apud Latinos tria.

Ad Timotheum duas, quarũ priorem ex Laodicea Phrygiæ per Tychicum Diaconum miſit; inſtruens eum, quæ magiſtrum, ac Paſtorem Eccleſiæ deceant: Habet apud Græcos capita decem & octo, ſex verò apud Latinos.

Poſteriorem verò è Roma ex vinculis, confirmans eum, in Eccleſia detentum ſimul & ipſum admonens, ne perſecutionum procellis deijciatur, ſed ſuo exemplo animũ ad Martyrium præparet: Græci partiuntur in capita nouem, Latini in quattuor.

Ad Titum vnam ex Nicopoli Macedoniæ, inſtituens eum, quomodo ordinatis Eccleſiæ miniſtris, & explosis falſis Apoſtolis, oues ſibi concreditas gubernet: Græcorum ſunt quattuor, Latinorum tria capita.

Ad

Ad Philemonem Phrygem, vnam, ex vinculis Romanæ Vrbis, per Onesimum seruum Philemonis fugitiuum & compilatorem, quem hero suo conciliat, domini erga seruum, & serui erga Dominum officia demonstrans. Græci in duo capita diuidunt, Latini in nullum.

Ad Hebræos, vnam quam Hebraicè dictauit. Lucas aurem Euangelista, vel Clemens Romanus Pontifex Græco eam sermone, non tamen sensibus exornarunt. Hanc sacra Nicæna Synodus, tanquam à Paulo Apostolo scriptam inter sacra Volumina recepit, & Concilium Laodicenum, Carthaginiense tertium, & Arausicanum in sacrum Catalogum retulere. Missa est ab Vrbe Roma ex vinculis per Timotheum. Distribuitur autem apud Latinos in capita tredecim, apud Græcos verò in capita viginti duo.

Quinetiam, quoniam & hoc seculo Erasmus, Lutherus, & alij, reuocarunt in dubiũ quæstionem de Epistola ad Hebræos, quæ sopita erat, ideò Sixtus Senensis libro septimo suæ Bibliothecæ Sanctæ, perdiligenter ac copiosè, & Robertus Card. Bellarminus accuratè toto capite decimoseptimo libri primi de Verbo Dei, hanc rem sic præter alios pertractarũt, vt nullus aut ambigendi, aut effugij restet locus. Ex ijs igitur argumenta cuique erunt obuia tutandæ auctoritatis eius Epistolæ.

Cum autem Gregorius Ederus tum è Patribus antiquis, tum è recentioribus, in omnes D. Pauli Epistolas confecerit tabulas, quæ in libro suæ Oeconomiæ quarto habentur, atque ibidem satis luculenter egerit de scopo, ordine, partitione, fide, Paulinarum Epistolarum, hic satis fuerit vtilitatem, & vsum earũ pauciſſimis verbis ex Chrys. & Hieron. attingere.

Chrysost. lib. 4. de Sacerdotio.

Et vtilitatem quidem Chrysostomus sic. *Sunt autem Pauli Scripta nobis accommodata, non solum vt notha, atque adulterina à nobis dogmata amoliamur, verisque ac germanis nos muniamus; sed etiam ad bene beateq; viuendum maximopere conducentia. Et alibi. Paulina enim Epistola metalla sunt Spiritus, & fontes. Metalla quidem quia quouis auro pretiosiores nobis præbent diuitias: fontes verò, quia nunquam deficiunt, sed quantumlibet exhauris, tantundem ac multò amplius rursus affluit, & hoc euidenter declarare potest totum tempus quod præterijt. Siquidem ex quo Paulus vixit quingenti iam elapsi sunt anni, totoque hoc tempore multi tum commentatores tum Doctores ac interpretes, multa sæpè inde exhauserunt, nec tamen repositas mihi diuitias exinanire voluerunt. Non est enim sensibilis hic thesaurus, & ideò non consumitur à multis effodientium manibus, sed augetur, & multiplicatur. Et quid dico de illis, qui ante nos fuerunt? quam multi post nos dicturi sunt, ac rursus post illos alij, nec tamen deficient fontis in modum scaturientes diuitiæ, neque metallorum hoc genus exhaurietur.*

Chrisost. homil. 3. in dictum Ap Habentes vnum Spiritum.

Hieronym. in Præfat Ep. ad Ephes.

Vsum verò Hieronymus ita. *Sed cum alind* (inquit) *sit, proprios libros componere, verbi gratia, de anaritia, & de fide, de virginitate, & de viduis, & super vnaquaque materia testimonijs scripturarum hinc inde quæsitis, eloquentiam tangere secularem, & penè in communibus locis pompaticum iactare sermonem: Aliud, in sensum Prophetæ, & Apostoli ingredi, intelligere cur scripserint, qua sententiam suam ratione firmauerint; quid habeant in veteri lege proprium Idumæi, Moabita, Ammonita, Tyrij, Philisthini, Aegyptij, & Assyrij, quid rursum in nouo testamento Romani, Corinthij, Galatha, Philippenses, Thessalonicenses, Hebræi, Colossenses, & quam nunc ad Ephesios Epistolam habemus in manibus: Necesse est enim vt iuxta diuersitates locorum, & temporum, & hominum quibus scripta sunt, diuersas & causas, & argumenta, & origines habeant. Et quomodo B. Ioannes in Apocalypsi sua, ad septem scribens Ecclesias in vnaquaque earum specie, alia vel vitia reprehendit, vel virtutes probat, ita & S. Apostolus Paulus, per singulas Ecclesias vulneribus medetur illatis, nec ad instar imperiti Medici, vno collirio omnium oculos vult curare. Et alibi. Paulum* (inquit) *Apostolum proferam, quem quotiescunque lego, videor mihi non verba audire, sed tonitrua, legite Epistolas eius, & maximè ad Romanos, ad Galatas, ad Ephesios, in quibus totus in certamine positus est, & videbitis eum in testimonijs, qua sumit ex veteri testamento, quàm artifex, quàm prudens, quàm dissimulator sit eius, quod agit. Videntur quidem verba simplicia, & quasi innocentis hominis, ac rusticani, & qui nec facere, nec declinare nouerit insidias, sed quocunque respexeris, fulmina sunt. Haret in cassa, capit omne quod tetigerit, tergum vertit vt superet, fugam simulat vt occidat.*

Hieron. in Apolog. pro libris cõtra Iouin.

Scripsit autem Sixtus Senensis Annotationes quasdam in Epistolas Pauli, à centesima vigesima nona, vsque ad trecentesimam trigesimam sextam, libro sexto suæ Bibliothecæ.

At

At præter iſtas quattuordecim Epiſtolas fertur reliquiſſe Apoſt. alia, nimirum Euang. Ad Laodicenſes Epiſtolam vnam. Ad Corinthios Epiſtolam tertiam. Ad Theſſalonicenſes Epiſtolam tertiam. Ad Lucium Annçum Senecam Epiſtolas ſex. Apocalypſeos, hoc eſt Reuelationis, vel Anabaſeos, id eſt aſcenſionis, vel de ſuo ipſius raptu, librum vnum. De ſuis actibus, libruun vnum. Pauli & Teclæ Actus, librum vnum. Quæ tamen cum penè omnia vel inter apocrypha reiecta ſint, vel reprobata à Gelaſio, non eſt cur hic fatigem lectores, earum authoritatum lectione, quas de huiuſmodi ſcriptis Sixtus Senenſis libro ſecundo ſuç Bibliothecç ex antiquitate collegit. Quo etiam loco, quoniam Senecç ad Paulum, Pauli ad Senecam Epiſtolas quaſdam inſeruit, quarum mentionem fecerant Linus Secundus Pontifex (ſi Linus is fuerit) Hieronymus, Auguſtinus, non inutile fuerit, eas inde petere, aut è ſcriptis Iacobi Fabri, Epiſcopi Viẽnenſis, qui in eaſdem Epiſtolas commentariolum ſcripſit. Sanè aliquid cordatum, & prudens in cauſſa Dei agenda cum aulicis Neronis ſapiunt, quod & hoc tempore vſu venire poteſt. Vide autem in verbo Seneca, vbi vnde fluxit opinio de illis Epiſtolis, planius attingemus. Iam verò librum, qui Actus Apoſtoli Pauli, & Teclæ inſcribebatur Gelaſius Diſtinct. 15. reiecit inter reprobas. Vti & Hieronymus in Catalogo, in voce Lucas. Vide Epiphanij tertium librum aduerſus hæreſes. Ambroſij ſecundum de Virginibus. Vincentij Beluacenſis Epiſcopi octauum librum hiſtoriarum. Videitem de laudibus D. Pauli, Homilia octaua Sancti Ioannis Chryſoſtomi.

Lin libro de Paſſ. Pauli. Hieron. Catal. de vir. Ill. Aug. Ep. 53. ad Maced.

Scripſere in omnes Epiſtolas S. Pauli.

Primò, qui in vniuerſum Vetus, ac Nouum Teſtamentum: Deinde,

Adam.
Alanus Inſulenſis.
Albertus Patauinus.
Albinus.
Ambroſius Compſæ Epiſcopus.
Ambroſius Mediolanenſis.
Anſelmus Cantuarienſis.
Apollinarius.
Auguſtinus de Ancona.
Auguſtinus Romanus.
Bruno Cartuſianus.
Caius Marius Victorinus.
Catena Latina in Paulum.
Claudius Altiſiodorenſis.
Claudius Guillandus.
Diodorus.
Franciſcus Titelmannus.
Gilbertus Porretanus.
Gothſcalcus.
Gregorius Ariminenſis.
Gregorius Primacius.
Guttierus.
Heraclius.
Innocentius Papa V.
Ioannes Arboreus.
Ioannes Chriſtophori.
Ioannes Chryſoſtomus.
Ioannes Iſdinius.
Ioannes Milbach.
Ioannes Rideual, Anglus.
Ioannes Peſter.
Ioannes Vitlichius.
Ioannes Zacharias.
Lanfrancus.
Matthçus Aquaſparta.
Paduanus.
Petrus Lombardus.
Petrus Senonenſis.
Petrus Tripolitanus.
Photius.
Primaſius.
Radulphus Flauiacenſis.
Raymundus de Altoponte Auguſtinianus.
Rainaldus.
Remigius.
Richardus è Mediauilla.
Rupertus Regno.
Sedulius.
Simon Cremonenſis.
Simon Spirenſis.
Stephanus Langion.
Theodorus Heracleotes.
Theodoretus Cyrenſis.
Theophylactus.
Vernerus.

Porrò

Porrò Enarrationes vetustissimorum Theologorum in Acta, & S. Pauli Epistolas Catholicas ab Oecumenio: In Apocalypsim verò ab Aretha Cæsareę Collectas Io. Hentenio interprete, vnà cum Remigij Atissiodorensis in 11. posteriores Prophetas editæ Antuerpiæ apud Ioannem Stelsium ann. 1545. in folio, sed non assentior interpreti Operis huius auctorem asserentis Oecumenium.

In Epist. ad Romanos.

Aegidius.
Autonius Bruichi.
Asterius.
Clemens Araneus.
Cornelius Mussus.
Dominicus Soto.
Franciscus Card. Toletus.
Germanus Brixius.
Guilielmus Theodo.
Henricus Consueldius.
Hugo Victorinus.
Iacobus Naclantus.
Iacobus Sadoletus.
Ioannes Arudineus.
Ioannes Bauo.
Ioannes Cassianus.
Ioannes Chrysostomus.
Ioannes Dominici.
Ioannes Duns.
Nicolaus Grandis.
Philibertus Aresches.
Sixtus Nouocomensis.
Stephanus Postillator.
Theodolus.
Thomas Vualdensis.

Ad Corinthios.

Adamus Sasbouth.
Ioannes Dominici.
Ioannes Haiton.
Ioannes Hofmeisterus.
Ioannes Victorinus.
Pierius.

Ad Galatas.

Acacius.
Alexander Cappadociæ.
Apollinarius.
Didymus.
Eusebius Eineſę
Hieronymus, vt & in alias.
Seuerianus.
Theodorus Heracleotes.

Ad Ephesios.

Iacobus Naclantus.

Ad Philippenses.

Gregorius Nissæ.
Ioannes Hofmeisterus.

Ad Titum.

Richardus Lauinan.

Ad Hebræos.

Cyrillus.
Constantinus.
Gennadius.
Guilielmus Melitonius.
Heschius.
Hieronymus Veronæ.
Ioannes Hudalrici.
Nicolaus Grandis.
Stephanus Postillator.
Thomas Sperman.

PAVLVS Aquilienſis. Vide in verbo, Paulus Diaconus.

PAVLI Aretini sacra Responsoria tum in Natali Domini, tum ferijs quinta, & sexta, ac Sabbatho hebdomadæ Sanctæ sub musicis rythmis. Venetijs apud Scotũ ann. 1544.

PAVLVS Atauantius Florentinus, Ord. Seruorum B. Mariæ, scripsit in duodecim Prophetas minores, & in Apocalypsim. Deinde Quadragesimale Mediolani primo excusum ann. 1479. quod incipit: *Thesaurũ concionatorum*, eruditione, rationibus, & auctoritatibus vberem. Incipit, *Vereor iam in dimidio dierum meorum.* Scripsit etiam alterum Quadragesimale, quod prænotauit *Paulinum*. Præterea Sermones de Sanctis. Dialogum item De origine Ordinis Seruorum ad Petrum Cosmi filium, cuius Archetypon asseruatur in Bibliotheca Medicęa, incipit. *Efflagitasti exme sæpenumero.*

Vitam B. Ioachimi Ord. Seruorũ. Vitã B. Francisci Senensis, & quidem Ord. Seruorũ.

Opuscu-

Opuſculum in laudem Beati Philippi Florentini, Ordinis Seruorum inſtauratorem. Expoſitionem in Orationem Dominicam, ad Mediolanenſium Ducisſam. Super Septem Pſalmos Pœnitentiales Cõmentaria, cum declaratione Litaniarum, & Collectarum. Breuiarium totius Canonici Iuris. Obijt ann. 1499. ætatis autem ſuæ, 80.

PAVLVS Biſcontus, Siculus, Carmelita, Nicolai Quinti, & Pauli Secundi, Summorum Pontificum à confeſſionibus, Epiſcopus Maſerienſis, ac deinceps Archiepiſcopus Panormitanus, ac Siciliæ Primas, trecenta Volumina Cœnobio ſui Ordinis Panormitano reliquit; è quibus plura edidit. Obijt Panormi ann. 1476. Tritem. De laude Carmelitarũ.

PAVLVS Boncagnanus Peruſinus, Ord. Minorum, edidit Sermones Quadrageſimales, Incipit, *Cogis me Reuerende Pater*. Sermones autem De feſtis diebus. In illa die ſtillabunt montes dulcedinem.

PAVLVS Bonetus, Gallus, Narbonenſis, Lunelli Carmelita, ſcripſit De Ortu, & floribus ſui Ordinis Viridarium. Sed & alterum, quod inſcripſit *Viridarium mundi*. Conciones ad Populum. Viuebat ann. 1410.

PAVLVS Borgaſius, Feltrenſis, Scripſit Tractatum De Irregularitatibus, & impedimentis Ordinum, Officiorum, & Beneficiorum Eccleſiaſticorum, ac De Cẽſuris Eccleſiaſticis, & diſpenſationibus ſuper eis. Prodijt Venetijs apud fratres Guerræos ann. 1574.

PAVLVS Burgenſis, cognomento de S. Maria, genere primum Iudæus, deinde Degratia Chriſtianus, primo Carthaginenſis Epiſcopus, poſtea Burgenſis, Archicancellarius Caſtellæ, & Legionis, vi Diuini verbi, ac zelo tractum illum Hiſpaniæ Burgenſem, ac Ciuitatem ita ad fidem Chriſti Domini traxit, vt nemo deinceps ex ijs, aut eorum poſteris noſcatur ab eadem fide receſſiſſe, quemadmodum teſtatur in ſuis Conſilijs Martinus Nauarrus. Scripſit autem ad filium, quem antea ſuſceperat laicus, Alphonſum, Additiones, quæ vocantur notabiles, ad Poſtillas Nicolai Lyrani in Biblia. Scrutinium item Scripturarum, libris duobus. Vide in verbo, Gloſſa, & Biblia. Porrò in ea præfatione ad Alphonſum filium plura de ſe, & vita ſua ſcribit. Viuebat ann. 1434.

PAVLVS Carmelita. Vide in verbo, Paulus Peruſinus, ſiue *De Peruſio*.

PAVLVS Comitolus, Peruſinus, Theologus Societatis Ieſu, è Græca Latinam fecit Catenam viginti quattuor Græcorum Patrum in Iob. Quæ cum minus appoſitè Lugduni in Gallis fuiſſet excuſa', poſtea ab ipſo Comitolo Venetijs eſt emiſſa ab ſe, & recognita, & aucta, apud Iolitos typographos. Vide in verbo, Iob.

PAVLVS Conſtantinopolitanus Patriarcha, pro defenſione Trinitatis cõſubſtantialis Sermones tredecim ſcripſiſſe dicitur ab Eiſingrenio.

PAVLVS Corteſius, Prothonotarius Apoſtolicus, Quattuor libros Sententiarum Lombardi expoſuit: Viuebat ann. 1509. Eiſingren.

PAVLVS natione Longobardus, Vuarnefridi, & Theodelindæ filius, deinde Aquileienſis Eccleſiæ Diaconus, captus verò cum Deſiderio Rege, à Carolo Rege, & aliquandiu apud hunc in magno pretio habitus, nonnullorum æmulatione in Diomedis Inſulam, quę hodiè *Tremiti* vocatur, relegatus eſt. Ex qua ad Arichim Beneuentanum Principem, ac Deſiderij Regis generum ſe recepit. Quo demortuo ad Montem Caſſinum confugiens Monachus effectus, ac diu ſuperſtes, in ſenectute bona in pace quieuit, ſepultus in eodem cœnobio iuxta Eccleſiam S. Benedicti, ante locum vbi Capitulum habetur. Scripſit autem Hymnum, quem Eccleſia recepit. Incipit. *Vt queant laxis reſonare fibris*. cum & vnicuique feſto totius anni conuenientem lectionem, quæ in Eccleſia legeretur Caroli Magni Imp. iuſſu, attribuit. Quo item mandante ſcripſit Vitas Sanctorum, quæ ſunt:

Vita S. Benedicti. Vita S. Mauri Abbatis. Vita S. Scholaſticæ Virginis. Qui tres libri excuſi ſunt Romæ ann. 1590. in tertio Poematum libro Proſperi Martinengi.

De eadem Virgine Scholaſtica verſus nonnulli: qui habentur in Martyrologio Arnoldi Vioni, ad diem 10. Februarij.

Vita S. Arnulphi Metenſis Epiſcopi, quæ apud Surium Tomo 4. ad diem 16. Auguſti, & apud Bedam Tomo 3. falſo ipſi Bedæ aſcripta.

Hymnorum De pluribus Sanctis diuerſo metro liber. Carminum item diuerſorum alter.

De

De gestis Episcoporum Metensium, liber. Extant manu scripti, vt refert Molanus.
De gestis Episcoporum Papiensium, liber 1. Quem se vidisse testatur Galesinius.
Homiliæ quinquaginta.
In Regulam S. Benedicti. Extat m.s. littera Longobardica, in Bibliotheca Cassinensi, ad Pluteum 12. ad lęuam, & item littera Italica in Bibl. S. Benedicti Mantuani.
Ad Carolum Imp. Epistola vna, quę est Cassini m.s. loco citato.
De gestis Longobardorum, lib. 6. excusi sępius tum Latinè, tum Italicè.
Vita S. Cypr. Episc. & Mart. Quę extat in Prolegomenis Iacobi Pamelij ad Cypr. Opera.
Ad historiam (vt quidam putant) Eutropij, lib. 2. idest, Cæsares à Valentiniano ad Leonẽ Imp. qui excusi sępius cum Eutropio, & item sęparatim. Sed hanc Historiam, siue Miscellam à Landulpho Saxace, olim nomine Eutropij à Sigismundo Galenio editam, ex Anastasij historia, pene transcriptam P. Pithœus auctor restituit Basileę apud P. Pernã ann. 1569. At hęc editio in Romano Indice Clementis VIII. Pont. Max. prohibita est, nisi deleatur Epistola, quę habetur in eius principio, quæ est non probati auctoris. Ceterum, sciant Cordati lectores Auctorem Miscellę falsò dici Paulus Diaconus; Quod & Baronius Card. probat Tomo 5. suorum Annalium. Vixit Regum eorundẽ, quos supra memorauimus, tempore, ann. 770. & amplius.

Chronici Cassin. lib. 1. c. 17. Petrus Diaconus de Sanctis Montis Cassini, c. 24. de Scripturis eiusdem c. 8. Tritemius de Viris ill. Ord. S. Ben. lib. 2. cap. 30. ipse Paulus de seipso multis in locis, & alij.

PAVLVS Diaconus Neapolitanæ Ecclesiæ, transtulit è Græco in Latinum; Vitam S. Mariæ Aegyptiacæ. Sigebertus de viris illustr.

PAVLVS Episcopus (quem Codices Gemblacensis, & Viridis Vallis vocãt *Paulinum*) Scripsit de pœnitentia libellum, in quo dat legem pœnitentibus, ita debere doleri de peccatis, ne supra mensurã tristitiæ, immensitate desperationis mergantur. Gennad. in Catal.

PAVLVS Florentinus, Ord. S. Spiritus de Roma Collegit, & edidit Breuiarium Decreti, Decretalium, Sexti, & Clementinarum.

PAVLVS Fuscus, Rauallensis Episcopus, edidit Singularia in iure Pontificio, atque Cęsareo, receptioribus Iureconsultorum sententijs comprobata, & per Alphabeti seriem digesta. Venetijs.

PAVLVS Franzosus, Benacensis, Tridentinæ diœceseos, Sacerdos, in Patauinum Collegium Sacræ Theologiæ cooptatus, scripsit librum non sat grandem, & perspicuum, atque vtilem, quem inscripsit, *Theologicæ Resolutiones ex penetralibus peritiorum Theologorum depromptæ.* Edidit autem Brixię Polycretus Turlinus, ann. 1592.

PAVLVS è S. Genesio, Picenus, Augustiniani Ord. Theologus, & Episcopus Helleneapolitensis, Abbas Cauarum Placentinæ diœceseos, edidit Tractatus duos. Alterum De Perfectione iustitiæ, alterum De Excellentia charitatis. Is Philippo & Ludouico Sfortiæ Ducibus Mediolani percharus fuit; apud quos habuit cõciones. Ibidem obijt in Templo S. Mariæ Coronatæ sepultus.

PAVLVS Genuensis, Lygur, ab infantia cęcus, & Monachus Cassinensis, sub Desiderio Abbate ann. circiter 1050. scripsit In Psalmos, & Hieremiam, & reliquos. In quattuor Euangelistas. In Epistolas Pauli. In Apocalypsim, lib. 1. De altercatione Græcorum & Latinorum tempore Paschalis Papę Secundi, lib. 1. Vitam S. Ebizonis monachi, lib. 1. Obijt Tyburæ, vbi & sepultus est.

PAVLVS Granutius, I. C. scripsit librum Theorematum, quibus conclusiones aliquot, & quotidianæ quæstiones ponderantur, atque cum recentioribus Rotę almæ Vrbis definuntur. Venetijs.

PAVLVS Grillandus, Florentinus, I. C. scripsit de Hęreticis. Extat in To. 2. Tractatuum. fol. 24. pag. 2. De pœnis coitus illiciti. Eodem To. 2. fol. 298. De Sortilegijs. Ibidẽ pag. 2. fol. 381. De diuersis item criminibus, siue De calumniatoribus, & pœnis eorum.

PAVLVS Gryssaldus, Perusinus, Professor Theologiæ Romę, & sui Ord. Prædicatorum Prouincialis, edidit Decisiones fidei Catholicę, ex sacrarũ Scripturarum, Sanctorum

Conci-

Conciliorum, Patrum, Doctorum Scholasticorum fontibus ac Sanctorum gestis deductas, & in vnum Alphabetico ordine collectas. Venetijs apud Bartholomæum Camparellum, ann. 1582. ac deinceps ann. 1587. apud Iuntas.

Porrò, vt libri huius vsus magis constet, id initio patefacit, inquiens: *Septem sunt Propositionum Catholicarum gradus. Primus earum est, quæ Sacris litteris apertè continentur. Secundus earum, quæ ex illis necessariò consequuntur, ac deducuntur. Tertius earum, quæ Apostolis tradita sunt viua Christi voce. Quartus earum, quæ in Conciliis Vniuersalibus, ac confirmatis definita sunt. Quintus earum, quæ per Sedem Apostolicam suis filijs credenda proposita sunt. Sextus est earum, quæ ad hæreses extirpandas, ac confutandas vnanimi consensu docuerunt Doctores Catholici. Septimus est earum, quæ ex tertio, quarto, quinto, & sexto generibus necessariò deriuantur. Sic propositionum hæreticarum septem sunt genera, quæ cum istis pugnant, & sic correspondent singula singulis. Et vt vno verbo rem totam absoluam, & complectar, Propositio de fide est, credere, & tenere omnia ea, quæ Sacra Biblia, traditio Apostolorum, Romana fides, Generale Concilium, consentiens Sacrarum Scripturarum omnium Sanctorum expositio, & ea, quæ ab istis consecutione necessaria deducuntur.*

Paulus Gualducius, è Pilestris, Florentinus, Ordin. Prædicatorum, Patriarcha Gradensis, scripsit Notas ad nouum Testamentum, atque in Philosophiam. Viuebat anno 1320. Michael Pocciantius in Catalogo Scriptorum Florentinorum.

Paulus de Heredia, Hispanus, è Iudæo Christianus, Latinè scripsit librum De omnibus penè Christianæ fidei mysterijs, cõuincens Iudæos ex ipsis illorum Rabbinis, atque Cabalisticis. Viuebat ann. 1464. Eisingren.

Paulus Isuardus, Ferrarien sis, & Abbas Congreg. Cassinensis, nostra ætate edidit Cantus ad Psalmos per totum annum ad vesperas canendos, cum tribus Magnificat, quorum vnum tum pari, tum plena voce concini potest, quattuor vocum, qui prodierunt Mediolani ann. 1590. antea verò Venetijs ann. 1578. Cantus autem Hebdomadæ Sanctæ, excusi fuere Venetijs ann. 1565. Hymni verò eiusdem vario carminis genere, de Sanctis Apostolis Petro, & Paulo, concessu Capituli Generalis decantantur in eorum sollemnitatibus, in cœnobio Sancti Benedicti Mantuani, vbi asseruantur, m.s.

Paulus Israelita, scripsit De 613. Mosaicæ sanctionis edictis. Eiusdem Philosophica, Prophetica, ac Talmudistica pro Christiana veritate tuenda cum iuniori Hebræorum Synagoga disputatio. Eiusdem in Cabalistarum, seu Allegorizantium eruditionem Isagogæ. Eiusdem De nouem doctrinarum ordinibus, & totius Peripatetici Dogmatis nexu compendium, conclusiones, atque oratio. Quæ omnia excusa fuerunt Papiæ, siue Ticini apud Iacobum de Burgofranco, ann. 1510.

Paulus Iustinianus, Patricius Venetus, deinceps Eremita Camaldulẽsis varia Opera abse conscripta reliquisse scribitur ab Arnoldo Vione, quæ inquit asseruari in Aedibus Francisci sui neporis Patricij Veneti. Obijt in Eremo S. Orestis ann. 1528. mense Augusto, vbi & sepultus.

Paulus Langius, Germanus, Voitlandus, patria Zuiccanien sis, Monachus monasterij Bozauien sis, Ordin. Sancti Benedicti Congreg. Bursfeldensis, ann. 1488. professus, ac Ioannis Tritemij Abbatis discipulus, cuius nomine ad collegia, & monasteria per totam Germaniam ad omnes generis antiquitates explorandas, consignandas, & ad ipsum Tritemium referendas profectus est, scripsit

De rebus gestis Episcoporum Citizensium, ab ann. 968. vsque ad sua tempora.

Chronicon Citizense, quod primum excusum est Francofurti, cum alijs rerum Germanicarum Scriptoribus, ann. 1583. deest tamen finis ab ann. 1515.

Hortatu item Io. Tritemij Abbatis, scripsit contra detractores vitæ Monasticæ, lib. 2.

Carminum, & Hymnorum, librum.

Paulus Lulmius, Bergomensis, Ordinis Diui Augustini, scripsit

De Spirituali ascensu in Deum.
De norma & regula pœnitentium.
De floribus Eremi.
De laudibus præsentis vitæ.
De Spirituali Viridario sponsarum Christi.
Apologiã Ord. Guilelmo Rothomagẽsi Card.

Vitam Sanctę Monicę, Ioanni Senensi Episcopo Massano, Sixti Papæ, Sacristæ, dicatam.

Vitam, & Miracula B. Marię de Genua.

Vitam, & Miracula B. Magdalenę de Albericis è Como, vt vocant.

Vitam, & miracula Beatæ Helenæ de Vtino.

Item de potestate Ecclesiastica librum (incuria librariorum corruptum) excudendum tradidit, Generali Ordinis dicatum. Cremonæ mortuus est ann. 1494.

PAVLVS Lyazarius I.C. scripsit super Clementinis. Citatur in Summa Angelica. Item in 1. Decretal. De postul. prælatorum, c. & vnanimiter, de election. & cap. 1. nullum. Item in 2. Decretal. De causa possess. & propr. c. 1. cap. pastoral. de dolo, & cap. finem litibus. de restitut. spol. cap. 1. cap. Iuris. de testibus, cap. nuncius, & c. testimonium. Viuebat ann. 1340.

PAVLVS Mapheus, Veronensis, Canonicus Regularis Lateranensis, quem præter in signem pietatem, etiam coluisse perpetuam virginitatem fertur, scripsit Meditationes deuotissimas in Domini nostri Iesu Christi Passionem. Viuebat ann. 1440.

PAVLVS de S. Maria. Vide in verbo, Paulus Burgensis.

PAVLVS è Mercatello, Ord. Minorum, Regens (vt vocant) Venetijs, edidit Commentaria in 1. & 2. Scoti. natus ann. 1484.

PAVLVS Middelburgius, familię nomine carens more gentis, à natali solo Middelburgo Zelandicarum insularum primaria vrbe cognomen mutuatus, Louanij adolescens in studijs annos multos versatus est. Scripsit ad Leonem X. *De Paschali obseruatione*, lib. qui in manibus sunt quattuordecim, & ad Maximilianũ Cæsarem de Passionis Dominicæ die libros vndeuiginti, perutiles sanè, ac rerum varietate inprimis pergratos. Demum Episcopatu Forosempronienſi cohonestatus, homo exterus ita se gessit, vt subditus suis mirificè probaretur.

PAVLVS Morigia, Ord. Iesuatorum, Historiam vberem de omnibus Religiosis Ordinibus texuit, atque edidit.

PAVLVS Musconij, Archipresbyteri Soncini, Tetrasticha de Sanctis, & de Institutione Christiana, libri tres. Bergomi per Franciscum de Franciscis, ann. 1602. Eiusdem Parthenomachias, lib. 8. Editio secunda per eundem, eodem anno.

PAVLVS Orlandinus, Florentinus, ex Camaldulensi Congregatione Monachus, Græcè & Latinè scripsit, quæ tamen non prodierunt, Disputationes in Epistolas Sancti Hieronymi ad Paulinum in 24. libros distributas, quorum initium est, *Frater Ambrosius*. De coniuncta Theologia in Dialogos, lib. 3. De separata Theologia, lib. 1. De mixta Theologia, lib. 1. Sermones 32. quos habuit in solatium quotidianum coram Monachis suis varijs in locis. Fertur etiam quædam alia edidisse, quæ ad manus Antonij Puccij Cardinalis peruenerunt, vt eius studio, & sumptibus excuderentur. Obijt Florentiæ in Monasterio Angelorum ann. 1519. ibique sepultus. Hæc Michael Pocciantius Ordinis Seruorum in Catalogo Scriptorum Florentinorum.

PAVLVS Orosius Presbyter, Hispanus genere, vir eloquens, & historiarum cognitor, scripsit aduersum querulos, & infamatores Christiani nominis, qui dicunt defectum Romanę Reipublicæ Christi doctrina inuectum, libros septem, in quibus penè totius mundi temporis calamitates, & miserias, ac bellorum inquietudines replicans, ostendit magis Christianæ obseruationis (aliàs *obseruantia*) esse, quod contra meritum suum Romana res adhuc duraret, & pace culturę Dei pacatum retineret Imperium. Sanè in libro primo scribit positionem Orbis, Oceani interfusione, & Tanais limitibus intercisum, situm locorum, nomina, numerum moresque gentium, qualitates Regionum, initia bellorum, & Tyrannidis exordia finitimorum sanguine dedicata: Hic est Orosius, qui ab Augustino pro discenda animæ ratione ad Hieronymum missus, rediens, reliquias Beati Stephani primi martyris tunc nuper inuentas primus intulit Occidenti. Claruit extremo penè Honorij Imperatoris tempore. Hęc Gennadius in Catal. Viuebat ipse Orosius ann. 421. ad quem vsque annum, suam deduxit historiam: nimirum ad Valliam tertium Regem Gothorum in Hispania.

Quin

Quin etiam scripsit De libero arbitrio, & Apologeticum aduersus Pelagianos, Deque ratione, siue origine Animæ, ac Commentarios in Canticum Canticorum. Extant ij libri septem historiarum recogniti, in Bibl. SS. PP. Tom. 7. qui antea, hoc est ann. 1526. fuerant excusi Coloniæ apud Eucharium Ceruicornum. Ceterum, Scriptor hic acris iudicij vir, breui historia ingentem rerum suppellectilem continet. Qui tamen memoria lapsus videtur (inquit Baronius Card. To. Annalium quarto) cum versus Claudiani de Victoria Theodosij contra Eugenium referens, non videatur consuluisse Claudianum, qui aliter habet.

Paulus à Palatio Granatensis, Hispanus, vir nostra ætate insignis Theologus, atque elegans, Latinè scripsit Commentaria, siue Enarrationes ad Euang. D. Matthæi. Quæ primò Lugduni ann. 1569. Salmanticæ ann. 1571. apud Dominicum à Portonarijs, & Antuerpiæ 1572. ac Venetijs ann. 1582. apud Baptistam Somascum, atque alibi prodierunt. Alterum autem Opus ad idem Euangelium, ex Patribus tãquam Catenam. Postea in duodecim Prophetas Minores: Qui liber editus est Coloniæ ann. 1583. & 1588. in Officina Birkmannica. Commentarium item in Ecclesiasticum. ibid. ann. 1593. excusum apud Geruinum Calenium, & hæredes Io. Quentelii. Sed antea in Lusitania confecerat breuem, & accuratam explanationem Hispanicè, in Summam Thomæ Card. Caietani. Cui explanationi præfixit Ludouicus Granatensis, Ord. Præd. Epistolam, qua rationem eius versionis, atque vtilitatem, quæ certe ingens est, demonstrat. Nos de hac fusius in lib. 3. Bibl. Selectæ, cap. 18. editionis Venetæ egimus, cum de ratione docendi conscientiæ casus scriberemus.

Paulus (siue potius Petrus) Pannonius presbyter, scripsit De virginitate seruanda, & contemptu mundi, ac vitæ institutione, vel morum correctione, mediocri sermone, sed Diuino conditos sale, libros duos, ad personam cuiusdam nobilis, & Christo dicatæ Virginis Constantiæ nomine, in quibus meminit Iouiniani hæretici, & voluptatum, ac libidinũ prædicatoris, cui intantum continentis vitæ & castæ institutio contraria fuit, vt inter luxuriosas epistolas animam eructaret. Hæc Gennadius. ad quem addit Suffridus Petrus. *Animam refutaret beatitudinem.* In m.s. cod. nostris erat, pro eo quod vulgatus codex habet, *animam eructaret*. Honorius autem, & Tritemius hunc Scriptorem Petrum appellant: quibus astipulatur & ex m.s. cod. exemplar Martinienſe.

Paulus Perusinus (siue vt aiunt, *De Perusio*) Carmelita scripsit Commentarium ad quattuor libros Mag. Sententiarum, & Quæstionum variarum librum. Tritemius De Scriptoribus Ecclesiasticis inquit, ab ipso Paulo Opus illud propè Diuinũ in Parisiensi Gymnasio pronunciasse, ac paullo post ibidem mortuum, ac sepultum fuisse. Viuebat Clemente VI. Pont. Max. ann. 1344.

Paulus Rauennas Monachus scripsit Vitam Sanctorum Hilarii Abbatis, & Olibrij monachi.

Paulus Romanus in Basilica S. Petri Pœnitentiarius Ordin. D. Augustini, Theologus, præter librum Confessionum à se editum, scripsit De vsu Clauium, Orationes coram Pont. Max. habitas. plures item Sermones De Ecclesiastica pensione. Vide Tractatus Iuris. Tom. 15. p. 1. fol. 309. recusos ante non multos annos, nouissimè Venetiis. Sed Romæ editus est ann. 1539. Obiit Romæ senex, & in templo Sancti Augustini sepultus. Viuebat ann. 1474.

Paulus Syluius, Canonicus Regularis, B. Magdalenæ Pœnitentiam Carmine etrusco scripsit. Mediolani apud Societatem Tini, & Besoni, ann. 1602.

Paulus de Verona, Ord. D. Augustini, Theologus, & Concionator, edidit Sermones de Festis diebus, & Sermones per Aduentum Domini. Incipiunt, *Felix hic dies*. Addit autem Eisingr. eum scripsisse quoque Volumen contra Iudæos. Vixisse verò ann. 1395.

Paulus Soncinas, in Mag. Sent. Lugduni ann. 1529. apud Io. Crispinum, quem Typographum nõ puto fuisse illum, qui eiusdem cognominis post multos annos Genevæ fuit Caluinianus, & pessimus Typographus.

Paulus Sueuus, Vuilensis, Ord. Minorum, edidit explanationem in primum Sent. Scoti, impressam Tubingæ, ann. 1498. Scripsit & Logices Summulas, quæ interijsse cum

multis alijs putantur. Pro veritate Catholica exilium passus triennio, rediens. Obijt Keisesperg̃ ann. 1504.

PAVLVS Venetus, (quem alij *Cretensem* vocant) Ordin. D. Augustini, Theologus, cum esset Prouincialis. Obijt ann. 1429. die 15. mensis Iunij. Scripserat autem

Contra Iudæos, librum.
Sermones de Tempore.
Sermones de Sanctis.
Sermones Quadragesimæ.
De Conceptione Beatiss. Virginis.
De Incarnatione Verbi Dei.
De Excellentia Verbi Dei.
Super sententijs, lib. 4.
Ad libros Physicorum, lib. 8.
Super lib. de Generatione, & Corruptione, lib. 2.
Super libros de Anima, lib. 3.
Super Metaphysica, lib. 12. Qui libri Patauij in Bibl. Ordinis asseruantur m.s.
Summam philosophiæ naturalis, lib. 6.
De Conceptione Mundi, qui Astronomiæ ianua nuncupari potest, lib. 1.
De circulis componentibus mundum.
Super lib. Porphyrij, lib. 1.
Super Prædicamenta, lib. 1.
Super libros Posteriorum, lib. 2.
Logicam paruam. Logicam magnam.
De Quadratura Circuli.
Super consequentijs Strodi.

Ad Compendium retulit doctas Ioannis de Ripa Doctoris sollemnis in primum Sent. librum explicationes. At Iacobus Bergomensis vbi meminit huius viri, inter cætera narrat, nominatissimũ in vniuersa Italia fuisse habitum, cunctosque Dialecticos, Philosophos, ac suæ ætatis Theologos sine controuersia superasse.

PAVLVS Venetus (quem esse eundem puto, de quo hic supra) scripsit De notitia Dei, & De condendo Christiano Testamento. De ortu, & progressu sui Ordinis. Explicationem Dantis Aligerij Poetæ Florentini. Viuebat ann. 1476. Franc. Sansouinus.

PAVLVS Vuarnefridus. Vide supra in verbo, Paulus Diaconus.

PAVLVS Vuan Ecclesiæ Passauiensis, qua delabitur Danubius propè Bohemiæ Regnum, presbyter Sermones de Tempore, ac De septem vitiis capitalibus reliquit. Vixit autem ann. 1516. Eius autem Sermones 23. De præseruatione hominis à peccato cum Sermonibus Michaelis Lochmaier excusi sunt Haganoę, anno 1512. Dominicales autem anno 1517.

PAVLVS Zabarella, Patauinus, Ord. D. Augustiniani, cognomento *Bonus*, in Patauina Ecclesia Suffraganeus Card. Cornelii, scripsit ad Clementem VII. Pont. Max. De re formatione Ecclesiæ. Liber m.s. extabat in Bibl. Vaticana. Scripsit etiam in septem Psalmos Pœnitentiales, & Orationes aliquot. Obiit Patauij ann. 1525. die 25. Iulij.

PAVLVS, quo interprete vsi sunt Constantinopoli Legati Romanæ Ecclesiæ, transtulit è Latino in Græcum cooperante sibi filio suo Smaragdo omnia, quæ Humbertus Episcopus disputauit ibi, aut scripsit: quæ omnia iubente Costantino Monacho Imperatore, reposita sunt in Archiuo Constantinopolitanæ Ecclesiæ. Sigebertus in Catal. Viuebat autem ann. 1050. Tritemio.

PAVLVS Epist. quartæ apud Cyprianum auctor, cũ quibusdam aliis coepiscopis, lib.

PAVLVS Monachus Cassinensis Cœnobij, natione Italus, propter scientiam litterarũ à Carolo Magno Imperatore ascitus, scripsit vitam primi Gregorii Papę, scripsit gesta Pontificum Metensium, scripsit miracula Sancti Arnulphi, qui primo Maiordomus Regis Frãcorum, postea Metensium Episcopus, Eremiticam vitam expetiit. Historiam quoque Vinulorum, qui postea nominati sunt Longobardi, luculento, & plano sermone scripsit. Ita Sigeb. in Catal. Viuebat ann. 680. Tritem.

P E

PELAGIVS Aluerus, Ordinis Minorum, Hispanus, Doctoris subtilis auditor, scripsit De planctu Ecclesię ingens opus. Speculum Regum. Apologiam contra Okam. In libros Sentent. Magistri. Claruit ann. 1320. Ludouico IIII. Imperatore à Ioanne XXII. Pont. Max. Syluensis in Lusitania Episcopus creatus.

PELAGIVS Diaconus Romanæ Ecclesiæ, transtulit è Græco in Latinum, de vita & doctrina, & de perfectione Sanctorum Patrum libros sex decim, scilicet de profectu monachorum, librum vnum, de quiete vnum, de compunctione vnum, de continentia vnum, contra fornicationem vnum, quòd monachus nihil debeat possidere; vnum, quòd nihil per ostentationem fieri debeat; vnum de patientia, & fortitudine; vnum, quòd non oporteat iudicare quemquam; vnum quòd oportet sobriè viuere; vnum Quòd sine intermissione, & sobriè oportet orare vnum; de humilitate; vnum De pœnitentia; vnum De charitate; vnum De prouidentia; vnum siue de contemplatione Sigeb. in Catalogo.

PELAGIVS huius nominis primus Pont. Max. qui vndecim annos Ecclesiam rexit, ac Pelagius huius nominis secundus Pont. Max. qui decennio eandem administrauit, & cui post egregias res gestas, moricuti ex pestilentia, quæ in vniuersa Europa grassabatur, Gregorius Primus, qui & Magnus, successit, varia; quæ extant, Decreta promulgarunt. Sanè huius Pelagij Decretales Epistolæ quinque habentur in Tomo primo Decretaliũ Epistolarum. De Epistola autem eiusdem (quam ob magnitudinem S. Gregorius vocat librũ) ad Eliam Episcopum, quæ eiusdem argumenti fuisse creditur, cuius erat Epistola S. Leonis ad Flauianum: Vide apud D. Gregorium Magnum lib. 2. Epist. 36. Indict. 10. Sanè item Epistola Pelagij ad Auxentium Episc. Arelatensem, qua rogat, vt suadeat Francorum Regi, vt opem ferat Ecclesiæ Romanæ incursionibus Longobardorum laboranti, Tiberio Imp. V I. ex quo cum Iustino regnare cœpit, extat in Appendice Card. Baronij ad decimum Tomum Annalium.

PELAGIVS hæresiarcha (ait Gennadius) scripsit tres de fide Trinitatis libros, & pro actuali conuersatione librum. Alterum item Eulogiarum ex Diuinis scripturis, Capitulorum indicijs in modum S. Cypriani Martyris præsignatum. At postquam (subdit ipse Gennadius) hæreticus publicatus est, scripsit hæresi suæ fauentia. Scripsit etiam Expositionum in D. Pauli Epistolas, libros quattuordecim. De moribus Clericorum librum vnum. Ad Bonifacium Comitem libros duos. Ad Albinã, & Melaniam, vnum. Alium de vigore liberi arbitrij. Epistolas ad diuersos. Veruntamen attentè legendi SS. Hieronymus, Augustinus, Cyrillus, Orosius, præter alios recentiores, qui omnes Pelagij istius errores pestilentes accuratissimè confutarunt. Nam & hic propterea meminimus eius, vt constet quo antidoto illius venena fuerint extincta. Viuebat ann. 390. At Synodi contra Pelagium, & Celestinum, & errorũ vtriusque, meminit Photius in sua Græca Bibl. num. 54.

PELBARTVS Osualdus, Temesuarien sis, (& Temesuar Ciuitas est, quæ non procul abest à Transyluania, quæque possidetur à Turcis) Ord. Minorum scripsit Volumen sat grande, prænotatum, *Aureum sacræ Theologiæ Rosarium, iuxta quattuor Sententiarum libros quadripartitum*; ex doctrina Doctoris subtilis, & D. Bonauenturæ, atque aliorum sacrorum Doctorum. At vltimum librum istorum quattuor nondũ Pelbarti morte absolutum suppleuit Osualdus à Lasco, Prouinciæ Vngariæ, eius Alumnus. Porrò cum hoc opus antea prodijsset, postremò quoque fuit Venetijs excusum ann. 1586. & 1589. apud Vincentium à Prato, sumptibus Petri Mariç Marcheti, Tomis quattuor. deinde rursus ann. 1594. Brixiæ. Scripsit item Sermones De Tempore Dominicales, ac De Sãctis, qui Parisijs olim prodierunt apud Franciscum Regnaut. Quadragesimale triplex, Stellarium B. Virginis; Quod vniuersum Opus vocant Pomerium Sermonum, editum olim Haganoæ in Germania, ann. 1415. cum ipse vixisset ann. 1490.

Porrò Sermonum istorum partes, & initia hæc sunt:

Sermonum De Tempore pars hyemalis. *Scitote quoniam prope est.*

Pars æstiualis. *Homo quidam fecit.*

Sermonum De Sanctis pars hyemalis. *Similis pœna seruus cum Domino.*

Pars æstiualis. *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus.*

Stellarium Coronę B. Virginis. *Quoniam, vt ait Beatissimus ille Gregorius.*

Quadragesimale de pœnitentia. *Circa partem autem istam.*

Quadragesimale de vitijs. *Tu autem cum ieiunas.*

Quadragesimale de præceptis Decalogi. *Quia nempe dictante Philosophorum Principe.*

Atqui eiusdem *Stellarium Corona* (vt habet inscriptio) *gloriosissimæ Virginis: ipsius laudibus, vt solaribus radijs circumfulgens, & subtilissimarum quæstionum cum solutionibus fontem emittens. Venetijs etiam ann. 1587. impressum fuit.*

Sed & idem Pelbartus in Psalmos prodijt olim in Psalmos, Haganoę apud Henricum Gran. ann. 1504. claruit autem ann. 1500. Alexandro VI. Pont. Max.

PEREGRINVS, Archiepiscopus Laureacensis, fidei Symbolum reliquit, Margarinus Bignęus inseruit Tomo quarto Sanctorum Patrũ Bibliothecæ, secundæ, hoc est, emendatę editionis, cum in quinto primæ editionis antea fuisset.

PEREGRINVS Bononiensis, Ord. Minorum, scripsit ad Gondisaluum Generalem eiusdem Ord. Ministrum Chronicon Generalium Ministrorum, qui eum præcessere.

PEREGRINVS Germanus, monachus S. Aurelij Hirsaugiæ, Congregationis Cluniacensis reformatæ, & S. Gulielmi Abbatis discipulus, scripsit Dialogos sub personis sui, & Theodoræ, cuius titulus est.

Speculum Virginum, lib. 8. De Vita Spiritus, & fructu mortis, lib. 1. Commentariorum in Euangelia, lib. 1. Dialogum Matricularij, lib. 1. Didascalicon, lib. 1. Laudes S. Benedicti carmine, lib. 1. Et alia nonnulla, omnia tamen in Dialogi modum. Viuebat ann. 1100.

PEREGRINVS Nasellus, Patauinus, Ord. D. Augustini, Theologus insignis, vigiti sex assertiones, & dubia quædã obscura, & implexa Sacrę Scripturæ explicuit, & respondit aduersus quadraginta & vnum impios Lutheri articulos: scripsit item de fide implicita, & de informi, & formata, & de eius origine, causaque efficiente, & quomodo fideles exaltat, & reddit eos sapientes, ac iuuat, & roborat. Insuper de operibus exterioribus, breuiter octo conclusionibus quædam complexus est, in quibus hęrericorũ nodos, apud eos obscuros, & insolubiles, soluit, & in lucem promit. De legibus humanis, quantum & quomodo obligent. De potestate Summi Pontificis, & Concilij, cum comparatione ad inuicem. Quæ omnia egomet mihi & legi, & propterea hic in nostris hisce lucubrationibus non censui omnino tacenda. Obijt Nasellus Patauij nonagenario maior, ann. Domini 1556. Hæc Iosephus Pamphilus.

PETRONIVS Bononiensis Ecclesię Episcopus, vir sanctitate vitæ, & monachorum studijs ab adolescẽtia exercitatus, scripsisse putatur vitas Patrum monachorum Aegypt., quas velut speculum, ac normam professionis suæ monachi amplectuntur: legi sub nomine eius de ordinatione Episcopi, ratione & humanitate plenum tractatum, quem lingua elegantior ostendit non esse ipsius, sed (vt quidam dicunt) patris sui Petronij eloquentissimi viri, & eruditissimi in sęcularibus litteris, nam & Prętectum Prætorij fuisse, se ipso tractatu designat. Moritur Theodosio Arcadij filio, & Valentiniano imperantibus. Hęc Gennadius in Catalogo. Extat Bononiæ Officium à Gabriele Card. Palęoto concinnatum, quod in D. Petronij octaua recitatur: in quo eius Acta cernuntur.

PETRVS Abailardus, Parisiensis, qui item ob quoddam ingenij acumen, quo interdum est abusus, dictus est Dialecticus, scripsit quidem varia: sed cum immixta essent hæresibus, damnata sunt in Concilio Senonensi in Gallia. Eius autem errores, vt alij, ita inprimis Innocentius II. Pont. Max. Epist. 194. S. Bernardus Epist. 188. & 190. & Thomas Valdensis lib. 1. cap. 10. sic aperuerunt, vt simul expugnauerint. Sic item Alphonsus de Castro, lib. de hęresibus. Et verò, nostrę Societatis Theologi, Card. Bellarminus To. 3. Controu. lib. 4. c. 2. De Peccato Originis. Gregorius de Valentia in S. Thomã Disput. 1. quæst. 7. De Gratia Christi. Puncto 4. & quæst. 22. puncto 1. Gabriel Vasquez Disput. 22. num. 27. & Disput. 37. num. 1. & 2. in primã partem S. Thomæ. Errores autem Abailardi erant inter alios hi. De peccato Originali. De Christi Incarnatione, & Passione. Infantes, nec in Adamo perijsse, nec in Christo saluari. Negabat Deo liberum arbitrium. Negabat idipsum hominibus. Negabat Christum habuisse donum timoris. Negabat à Christo genus humanum à seruitute Diaboli fuisse liberatum. Spiritum Sanctum faciebat Animam Mundi.

Porrò eius Orario De Conceptione Beatissimę Virginis Extat Burdigalæ m.s. apud

nostros

noſtros è monaſterio Syluæ Maioris in eo Tractu obtentùs. Dubitatur tamen num ſit eadem Oratio, quam multos ante annos Louanij edidit Reſcius Petro Comeſtori aſcriptã. Nec enim ſimul eas conferre potuimus.

PETRVS de Abano Conciliator. Venetijs apud Octauianum Scotum ann. 1471.

PETRVS Aethiops monachus, Aethiopicis quidem idiomate, & characteribus, (ſed neſcio quàm fido, ob hæreſes in Oriente à Neſtorio, Dioſcoro, atque alijs relatas) emiſit ann. 1548. Teſtamentum nouum vnà cum Epiſtola D. Pauli ad Hebræos vnà cum Concordantijs Euangeliſtarum Euſebij, & numeratione omnium verborum eorundem. Miſſale item cum benedictione thuris, ceræ, ac reliquarum rerum, quibus ea benedicit Eccleſia. Alphabetum quoque *Geëz*, hoc eſt *libera lingua*, quoniam à nulla alia ducit originem, quę & Chaldæa vulgò dicitur.

PETRVS Alberti, monachus, & maior Prior Cluniacenſis, tempore Odonis 2. Abbatis ann. 1420. Scripſit De Decimis noualibus librum, qui paucos ante annos extabat m. s. Cluniaci in Gallia.

PETRVS Albinianus Trotius, I. C. Scripſit De Poteſtate Papę. Idem Roſariũ Guidonis Bayſij, ſiue Cõmẽtaria in Volumẽ Decretorũ Notis illuſtrauit. Venetijs ann. 1580.

PETRVS Alcamus, ſiue de Alcamo, Siculus, monachus D. Martini, Quod Cœnobium Congregationis Caſſinenſis eſt Panormi, ſcripſiſſe, atque adeo edidiſſe quædã ann. 1560. ſcribitur ab Arnoldo Vione, ſed quęnam ſint (licet vocet non contemnenda) non ſcribit.

PETRVS Alexandrinus in Aegypto Archiepiſcopus, Vir Sanctus, & martyr, qui vt Nicephorus habet in Eccleſiaſtica Hiſtoria, Teonę, quicum Archiepiſcopatum vndecim annos rexerat, ſucceſſit, quique à Maximo Imp. ob Catholicæ fidei defenſionem capite plexus, fuit Martyrio coronatus, canones eos edidiſſe ſcribitur, qui feruntur in ſermone de Pœnitentia, quos Margarinus ſuæ Patrum Bibliothecæ To. 2. inſeruit. Quibus cum Balſamon Græci ritus ſectator adiecerit Scholia, hæc circumſpectè legenda ſunt, præſertim vltimum, vbi hæc habet. *Conſequenter ſexto Canoni Apoſtolico, qui decernit non eſſe à nobis ieiunandum diebus Dominicis, vel Sabbathis, præter vnum Sabbathum magnum, ſcilicet, ac ſexageſimum nonum, qui valde punit eos, qui ſacra Quadrageſima non ieiunant, omnique quarta, & ſexta feria, præſens quoque decernit.* Nos igitur cum alibi hac de tota re neceſſariò Rutenis reſpondimus In Comment. Moſcouiæ, tum hic eadem adnectere, ne quis ſecus, quàm expedit, opinetur, operępretiũ ducimus, nimirum, vt ſint ad manum. Sic igitur nos.

Cum Græci, aut alij objicerent, ex Epiſtola Diui Ignatij ad Philippenſes & ex Concilio Gangrenſi, atque ex Apoſtolorum Canonibus, non eſſe Sabbatho, ac die Dominico ieiunandum: Latini illis oſtenderunt, eum non ieiunandi Sabbatho ritũ, Eccleſijs Orientis traditum fuiſſe, cum ob Simoniacos in Oriente ortos (qui Mundum, a cuius creatione Deus Sabbatho requieuit, opus eius eſſe negabant) tum quia Diuinitùs afflati Apoſtoli prœnoſcebant, futuros quoque hæreticos in Oriente Manichœos, Euſtachianos, Marcioniſtas, Lampetianos, qui in Paphlagonia apparuerunt: qui quidem Sabbatho ſimulatè ieiunabant in contumeliam Reſurrectionis Chriſti, cui Reſurrectioni à veſpera Sabbathi (vt ait Magnus Leo Pontifex) initium conſtat adſcribi. Porrò eam fuiſſe cauſſam prohibendi ieiunium Sabbathi, Synodus Gangrenſis ipſa, vt S. Anaſtaſius Patriarcha Antiochenus exponit, habet cũ inquiunt, illos Sabbatho, & Dominico die ieiunare, *πρὸς τὴν τοιαύτην ὑπόκρισιν ἀσκησεως*, ideſt, *ob ſimulatam abſtinentia exercitationem*. Ceterùm, quia in Occidente eadem cauſſa non erat, nec illa hœreſis vigebat, prohibitum non eſt, quin ipſa die Sabbathi, alium ad finem (de quo mox dicetur) ieiunare, ſiue à carnibus abſtinere cum laude poſſent. Epiſt. 81. c. 1.

Cùm etiam aliqui mirarentur, quòd quarta feria Latini non ieiunarent, aut à carnibus non abſtinerent; Latini illos docuere, non deeſſe apud ſeſe, qui diem illum religioſa abſtinentia obſeruarent. Sed vt antiquitus quædam fuere indicta in commune ieiunia (quæ Synodus Gangrenſis appellat *ὡς τὸ κοινὸν* tradita) ſic fuiſſe alia non in commune tradita, docuerunt, quæ pro ratione locorum, variis obſeruanda diebus, ab Apoſtolis relicta fuiſſent. Orienti enim ieiunium quartæ, & ſextę ferię, Occidenti autem feriæ ſextæ, ac Sabbathi; vtrique verò Quadrageſimam, ſeu ieiunium magnum, in cõmune prœſcriptum. At verò,

vt

vt Orientalis,sic Occidentalis abstinentiæ consentanea rationi causſa est, & decorus in Ecclesia Dei cultus. Apud Græcos quidem quarta,& sexta ferijs,quòd ablatus eius eis fuerit sponsus: (feria enim quarta,Domini proditionem pactus est Iudas: sexta verò crucifixus est pro nobis benignissimus Dominus) Sed apud Occidentales feria sexta,ob eandē, quæ dicta est,causſam: Sabbatho verò, quòd & in Sepulchro latuit; & qui dies erat quietis Iudeis,nobis adhuc fuit,doloriſque reliquias illorum Sabbathismi iam Christiani nolle se indicarent; qui & ad diei insequentis Dominici celebrandam festiuitatem, & ad communionem Eucharistiæ plerunque se præparabant,ac præparant.

Ceterum lectores meminerint. Acta Petri Alexandrini, hoc est eius nomine edita,fuisse corrupta, & quidem Arium à Petro Alexandrino fuisse excommunicatum ob schisma Meletij. Vide Breuiarium Romanum die 26. Nouembris. Germana autem esse Acta, quæ ab Anastasio S. R. E. Bibliothecario Latinè, è Græco reddita fuerunt.

PETRVS de Aliaco,Episcopus Cameracensis,Gallus, Parisiensis Gymnasij Cancellarius. S. R. E. Cardinalis, Qui Ioannes Gersonis fuit Præceptor, scripsit

De laude Scripturę sacrę, & stabilitate Ecclesiæ.
Quæstionum in Hexaemeron librum.
Item in totum Psalterium Paraphrasim.
In Psalmum 30.& 41. Meditationes.
In septem Psalmos Pœnitentiales, Meditationes, quæ Io.Gersoni ascribuntur.
In Principium Euangelij Marci.
In Orationem Dominicam.
In Salutationem Angelicam.
In Cantica Beatissimę Virginis, & Zacharię, & Symeonis.
Speculum considerationis.
Compendium contemplationis.
De Spirituali Scala.
De Sacramentis.
De legibus, & sectis.
De Electione Summi Pontificis.
De Exercitio spirituali.
De Concilio generali.
In quattuor libros Sententiarum.
Sed & de duodecim honoribus S. Iosephi.
De Sacramentis, librum.
Sermones plures.
Epistolas plures.
Concordiam Theologiæ cum Astrologia, & Historia.
Librum De Anima, & accidentibus eius.
Quęstiones in Sphęram Ioannis de Sacrobosco.
Tractatum ad libros Metcororū, qui Viennæ Austriæ prodijt ann. 1509.

Tractatus autē de Potestate Eccles. extabat Viennę Austriæ in Bibl. Imp. sed qui de emendatione Ecclesię vnà cū Conc. Basileensi emissus olim fuit,integro indicio legendus est. Porrò quod idem Petrus ab Aliaco Qu. in Gen. 30. & lib. de Stella, & magis sensit, quòd nimirum Christi natiuitas ex genethliacis diuinationibus prænosci potuerit, quodque longe antea professus fuerat Albertus suo seculo magnus, reprobat D. August. lib. 5. de Ciuitate Dei, cap. 1.& Sancta Synodus Tridentina. Vide Sixtum Senensem lib. 5. Bibl. Sanctæ annot. 15.& 81.& lib. 6. annot. 10.& lib. 2. cutiosarum quæst. Benedictum Pererium in libello hac de materia. Tractatum item meum in Bibl. Selecta, vbi de Mathematicis & Genethliacis,quique aduersus eos scripsere. Viuebat ann. 1426.

PETRVS ab Aliaco Nauarrici Gymnasij quondam Archidiaconus,nec non Regis Caroli Quinti,Cęlestinorum Parisiensium fundatoris confessarij,scripsit Vitam Petri Cęlestini Quinti Pontificis Max. Ord. Cęlestinorum institutoris, qui summo tandem Pontificatui renunciauit. Parisijs apud Franciscum Stephanum ann. 1539.

PETRVS Alites, Carnotensis, Montanus, Gallus, scripsit De Vtroque Christi Aduentu. De extremo iudicio,& signis ipsum præcedentibus. De mortuorum Resuscitatione. De pœnis Inferni, & Gloria Paradisi: additis Christi Domini, Prophetarum, atque Sibyllarum preconijs, carmine, ac soluta Oratione. Parisijs apud Ludouicum Grandinū ann. 1552. cum ibidem ann. 1547. libri eiusdem quattuor De recta viuendi ratione carmine conscripti prodijssent. Sed & deinceps ann. 1564. superiores libri De Christi vtroque Aduentu,summoque & generali Iudicio, de prodigijs præcedentibus; ac de Resurrectione mortuorum recusi fuerunt.

PETRVS Alphonsus, Moyses antea vocatus, dum Iudaismum profiteretur, ad Christi

Christi fidem conuersus, atque ab Alphonso Hispaniæ Rege ad baptismi fontem susceptus, eiusdem nomen pro cognomine accepit, scripsit aduersus Iudæos. Eisingrenius existimat hunc vixisse ann. 1091. At illius Alphonsi Dialogi editi sunt Coloniæ ann. 1536. apud Gymnicum.

PETRVS Aluernus, siue de Aluernia, (sed quem credo rectius esse scribendum *Aruernum*, siue de *Aruernia*, quæ in Gallia est Prouincia martyrijs, & ingenijs celebris,) Ord. Prædicatorum, licet Vir doctus, atque adeo discipulus S. Thomæ Aquinatis, nescio tamen an reliquerit aliquid, quod ad sacrum hunc Apparatum attineat: sanè verò extant ipsius Commentarij in aliquot libellos Aristotelis, nempè de Motibus Animalium; De longitudine, ac breuitate vitæ; De iuuentute, ac senectute; De respiratione; De morte, ac vita, qui prodiere Venetijs ann. 1507. vnà cum eiusdem D. Thomæ Commentarijs in Aristotelem; De sensu, & sensato, ac De memoria. Eiusdem item Petri in Commentarios D. Thomæ Aquinatis ad libros Aristotelis de Cælo, quos D. Thomas non absoluerat. Nimirum ad partē tertij, & ad quartū integrum. Quę Venetijs excusa fuere apud Scotum ann. 1495. scio autem Petrum, siue hunc, siue alterum Ord. Minorum. *Aluernum* dictum, scripsisse Quæstiones Quodlibetales, quæ Patauij m.s. extant in Bibl. D. Antonij, & Quæstiones Metaphysicæ.

PETRVS Ancaranus, Bononiensis, quem docuit Baldus Perusinus, scripsit libros quinque ad Decretales. Ad sextum autem Decretalium, vnum; super ff. Digesto Veteri lib. 24. Super ff. nouo lib. 12. Consiliorum, librum. Citantur & Repetitiones eius in primo Decret. De Constitu. c. 1. in secundo Decret. De Confessis, ac de probat. c. ex parte. & rursus De probatio. c. in præsentia, & de foro competenti, cap. postulasti. Eius autem super Decretalia, & Clementinas Commentarij editi fuere Lugduni ann. 1533. & Bononię ann... At Venetijs Consilia ann. 1568. ann. 1589. & ann. 1599.

PETRVS Andreas Gambarus, è Casali Bononiensi De Beneficiorum permutatione in Tract. 1. p. 1. fol. 208. De Officio, & Auctoritate Legati à latere. Tract. 13. p. 1. fol. 150. De veritate, & excellentia legalis scientiæ. Tract. 1. fol. 137. in Tractatibus Iuris postremo editis Venetijs.

PETRVS de Andria, Thomę Aquinatis sedulus Auditor, Ord. Prædicatorum, lecturam ipsius D. Thomæ excepit ex eius ore S. Matthęi Euangelium interpretantis. Quam D. Thomas perlegens, & suam agnoscens, permisit, vt pro sua legeretur, atque haberetur. Extat verò adhuc, licet alicubi mutila. Id testatus est D. Antoninus 1. par. hist. tit. 18. c. 10. Albertus autem Venetus, vbi agit de sexto Generali Magistro eiusdem Ord. ait ab eodem Petro fuisse conscriptum librum De Perfectione Vitę spiritualis. Viuebat ann. 1270.

PETRVS Angelus Bargęus, Italus, eximius Poeta, libros aliquos Latino, & eleganti heroico carmine conscripsit, quos Syriados prænotauit. Qui Parisijs excusi sunt apud Mamertum Patissonium ann. 1582. Sed & idem antea libros sex eodem Latino carmine scripserat Cynegeticon, qui Lugduni in Gallia ann. 1561. Florentiæ verò, ann. 1568. prodierunt. Vide verò alia eius Opera in nouissima editione Operum ipsius.

PETRI Antiochiæ Patriarchæ sermo ad Patriarcham Constantinopolitanum, & alter ad Episcopum Gadrentze (sed puto errorem esse in hoc verbo) Extant Romæ m.s. in Bibliotheca Vaticana.

PETRVS Antrauanēsis, Ord. Prædicatorum, edidit metricè scriptam summam De fuga vitiorum, quę perutilis est. Eam Tolosani Typographi ann. 1520. excuderunt Tolosæ Antonius Maurinus, & Gasto Recolenus.

PETRVS Apollonius, Collatius, Presbyter Nouariensis, Poema quattuor libellis distinctum Heroico carmine conscripsit, cuius hoc est initium.

Exitium Solymæ, & tristes à stirpe ruinas,
Totą olim ducibus claram, tot regibus vrbem,
Seruitio turpi, & miseranda sorte subactam,
Dicere fert animus &c.

Parisijs tum separatim editus, tum Bibliothecæ SS. Patrum insertus.

PE-

PETRVS Apostolus, qui & Cephas, & Simon, idest obediens, Bariona, hoc est filius Ioannis, frater Andreę Apostoli, natus in vico Bethsaida, prouinciæ Galileę, quæ est prope stagnum Genezaret, Domini discipulus, & primus Diuinitatis Christi confessor, idemque Princeps Apostolorum, cui Ecclesiam Dominus pascendam, & confirmandam tradidit, cum Ecclesię, quam instituerat Antiochię, septennium præfuisset, Euangeliumque prædicasset in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, Bithynia, ac secundo anno Claudij Cęsaris ad expugnandum Simonem Magum peruenisset Romam, vbi Ecclesiæ Christianæ primatum statuit; & quinque supra viginti annos Vicarius Christi in terris, ac Pontifex Maximus administrauit, vsque ad postremum Neronis annum, quo Imperatore, cruci affixus, martyrio coronatus est, capite ad terram verso, ac pedibus sublatis versus cęlum, asserens, se indignum esse, qui eo modo, quo fuerat Dominus, crucifigeretur: sepultus est Romæ in Vaticano, cuius corpus postea æquis partibus locatum est tum in ędę D. Petri, tum in Templo D. Pauli extra Vrbem, vocatione, confessione, vita, prædicatione, peregrinationibus, miraculis, institutione plurium in orbe terrarum Episcoporum, & Vniuersalis Ecclesię administratione, Epistolis, ac morte, Christum Dominum clarificauit.

Vocationem, Euangelij Scriptores; Reliqua tum Lucas Actis Apostolorum, tum Paulus, & ipsemet Petrus suis Epistolis, ac deinceps priorum seculorum Pontifices, Anacletus & Innocentius Primus, Gregorius Magnus & alij attigerunt, nequid dicam de Itinerario Petri, Clementis nomine conscripto, & alijs eiusmodi, quando de ijs actum est, vbi Clemẽtis Romani Pontificis Opera perpendimus. Sed & de illo ita Hieronymus in Catalogo.

Anno Domini 68. Simon Petrus, filius Ioannis, Prouinciæ Galileæ, Vico Betsaida frater Andreę Apostoli, & princeps Apostolorum; post Episcopatum Antiochensis Ecclesię, & prædicationem dispersionis eorum, qui de circuncisione crediderant in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bythinia, secundo Claudij anno, ad expugnãdum Simonem Magnum, Romam pergit, ibique viginti quinque annis Cathedram Sacerdotalem tenuit vsque ad vltimum annum Neronis, idest decimum quartum, à quo & affixus Cruci, martyrio coronatus est, capiti ad terram verso, & in sublimi pedibus eleuatis, asserens se indignum, qui sic crucifigeretur vt Dominus suus. Scripsit duas Epistolas, quæ Catholicę nominantur: quarum secunda à plerisque eius esse negatur, propter styli cũ prore dissonantiam. Sed & Euangeliũ iuxta Marcum, qui auditor eius, & interpres fuit, huius esse dicitur. Libri autem equibus vnus Actorum eius inscribitur, alius Euangelij, tertius prædicationis, quartus Apocalypseos, quintus Iudicij, inter Apocryphas scripturas repudiantur. Sepultus Romę in Vaticano iuxta viam triumphalem, totius Vrbis veneratione celebratur.

Quod igitur attinet ad Vitam, postquam est euocatus ad Apostolatum, ea cęlebs, sancta, pudica, lachrimarum, & fletus fœcunda, patiens, sobria fuit.

Patientiam monstrarunt vincula & exilia ab Nerone, & Claudio perpessa, peregrinationes, detonsio ei facta ignominiæ caussa, verbera, & martyriũ pro Christi nomine, atq; adeò martyriũ vxoris, & virginitas filiæ. De quibus fusius Baronius Card. To. Annaliũ primo.

Clem. Alex. 7 lib. Stromatum. Vxoris martyrium testatur Clemens Alexandrinus his verbis: Aiunt certè *B. Petrum, cùm vidisset vxorem suam duci ad mortem, lętatum quidem esse propter vocationem, & quòd domum reuerteretur. Valde autem exhortando, & consolando, proprio nomine eam compellantem; dixisse: Heus tu, memento Domini.*

At Petronillę filię Diui Petri celebratur dies anniuersarius pridie Kal. Iunij hoc est 31. Maij, quę Flacci nobilis viri coniugium spernens, acceptis triduanis ad deliberandum indulcijs, interim ieiunijs, & orationibus vacans, tertia die mox, vt Christi Sacramentum accepit, emisit Spiritum.

Metaphr. die 29 Iunij Surz. Tomo 3. Et quidem præter ea, quæ fecit in Oriente Itinera, in Italiam veniisse, Siciliam eo cursu appulisse, Neapoli ac Pisis fuisse, in Britanniam penetrasse (vt inquiunt Simeon Metaphrastes & alij, seu certè eius Opera Euangelium illhuc peruenisse) in Africam nauigasse, in Vrbem post varios casus redijsse, constans est fama. Quæ verò in ijs, vel Orientis, vel alijs itineribus gerebat, è paucis, quæ Metaphrastes narrat, colligi possunt. is enim sic: *Liberatus à vinculis, cum ab Hierosolymis veniisset Cæsaream Stratonis, & ex ijs, qui sequebantur eum*

presby-

presbyteris, Episcopum ei constituisset, venit Sidonem; vbi cum multos curasset, & Episcopum constituisset, venit Berythum: in qua etiam cum vnum eorum, qui sequebantur, ordinasset Episcopum, venit Biblym; deinde Tripolim, vbi apud Marsonem virum quendam prudentem diuertit, quem cum fidelibus, qui erant Tripoli Phœniciæ Episcopum constituisset, venit Orthosiam: deinde Authandrum: deinde in Insulam, qua dicitur Aradus: inde Balanæas, & illinc Paltam: deinde Laodicaam, in qua cum multos, qui morbis laborabant, & vexabantur à dæmonibus, curasset, Ecclesiamque congregasset, & Episcopum constituisset, venit Antiochiam Syriæ ciuitatem.

Sobrietate porrò tanta fuit, vt lupinis minuto asse veneuntibus famem vrgentem pelleret, carens auro, abundans gratia, vino & carne abstinens: quod ferè omnes fecerunt Apostoli. Greg. Naz. Orat de amore pauper.

Miracula fuere miram Dei potentiam testantia: Pedibus graditur super mare; sanat Aeneam paralyticum; Tabitam à mortuis reuocat; Ananiam, & Saphiram verbo interficit; præteriens languidis ipsa sua vmbra, robur, & firmitatem obtinet; è carcere per Angelum cadentibus catenis liberatur; Simonem Magum de sublimi deijcit; in Romana custodia plures ad fidem conuertit, & malè habentes curat; & denique (quod cum innumeris alijs, quę Diuina ope patrauit, summopere mirandum est) Romanam in Romani Imperij visceribus Ecclesiam fundat, quę stabit vsque ad consummationem seculi.

At & traditę à Deo sibi, ac deinceps absę exercitę in orbe Terrarum Potestatis expressa reliquit vestigia, quibus eadem Romani Primatus etiamnum auctoritas constat. De ijs ante mille ducentos penè annos Innocentius Primus scripsit his verbis: *Quis enim nesciat, aut non aduertat id, quod à Principe Apostolorum Petro Romana Ecclesia traditum est, ac nunc vsque custoditur, ab omnibus debere seruari, nec superinduci, ac introduci aliquid, quod aut auctoritatem non habeat, aut aliunde videatur accipere exemplum: præsertim cum sit manifestum, in omnem Italiam, Gallias, Hispanias, Africam, & Siciliam, insulasq; interiacentes, nullum hominum instituisse Ecclesias, nisi eos, quos venerabilis Apostolus Petrus, aut eius successores constituerunt Sacerdotes? Aut legant, si in his prouincijs, alius Apostolorum inuenitur, aut legitur docuisse? quòd si non legunt, quia nusquam inueniunt, oportet eos hoc sequi, quod Ecclesia Romana custodit, à qua eos principium accepisse, non est dubium; ne dum peregrinis assertionibus student, caput institutionum videantur omittere.* Innoc. I. ep. 2. ad Decentiũ.

Quin & Petrum præter alios Byzantinis, atque alijs eiusdem prouinciæ locis primos dedisse Episcopos, Agapetus ostendit ijs litteris, quas de Menna à se ordinato Episcopo Cõstantinopolitano scripsit ad Petrum, quæ postea fuerunt in quinta Synodo recitatæ, in quibus hæc leguntur. *Et hoc dignitati sua, (Mennæ scilicet) addere credimus, quòd à temporibus Petri Apostoli, nullum alium vmquam Orientalis Ecclesia susceperit Episcopum mantbus nostra Sedis ordinatum. Et forsitan ad demonstrationem laudis ipsius, vel ad destructionem inimicorum, instans res tanta prouenit, vt illis ipse similis esse videatur, quos in his quandoque partibus Apostolorum primi electio ordinauit.* Hæc Agapetus; cuius auctoritatem in Synodo præsertim Oecumenica recitatam, maioris esse ponderis existimandum est, quàm recentiorum Græcorum, vt Nicephori, aliorumve, qui dixerunt, eas Ecclesias ab Andrea Apostolo institutas, ab eodemq; Episcopos illis datos; quod recentiores Græcorum in Menologio, & vterque Nicephorus tradiderunt. Quinta Syn. act. 2.

Porrò constat, non fuisse Byzantium primam sedem eius prouinciæ institutam, sed Heracleam, vnde Gelasius Papa ad Episcopos Dardaniæ, agens aduersus Acacium: cuius (inquit) sedis Episcopus? cuius Metropolitanæ ciuitatis antistes? Nonne Parochiæ Heraclienſis Ecclesiæ? Niceph. Epist. Constant. in Chronico. Niceph. Callistus hist. libro 8. c. 7.

Et verò Gregorius Magnus scribens ad Episcopos Numidiæ, eos ab Apostolo Petro accepisse ordinationum initia testatur: hoc est, quod & ante Tertullianus dicebat: *Habes Romam, vnde nobis quoque auctoritas præsto est. Et Cyprianus Romanam Ecclesiam Matricem appellat, quòd non tantum Carthaginensis Ecclesia ab ea fidem accepisset, sed quæ sub ipsa continentur Mauritania, & Numidia.* Greg. lib. 2. ep. 71. Tertul. lib. de præscr. c. 36.

Collegit autem (etsi nõ omnes) Baronius Annalibus suis Ecclesiasticis, qui quibus prouincijs à Petro institui sunt Episcopi. Habuit enim (inquit) à Petro Episcopos Sicilia Ioan. 1.

Pan-

Pancratium, Marcianũ, Berillum, & Philippum; Cãpua Priscum; Neapolis Asprenensem, aliter Asprenatem; Tarracina Epaphroditum; Equicolę populi Marcum, alium tamen ab Euangelista: Ptolomęum Nepe; Romulum Fesulæ; Paulinum Luca; Rauenna Apollinarem; Verona Eupropium; Patauium Prosdocimum; Ticinum Syrum: Aquileia post Marcum, Hermagoram: in Galijs Lemouicenses, Tolosani, & Burdigalenses, Martialem: Tungrenses, Colonienses, & Treuerenses Maternum, necnon Valerium; Rhemenses Sixtum; Arelatenses Trophimum; Senonenses Sabinianum; Cęnomanenses Iulianum; Vienna & Moguntia Crescentem, Catalaunum Memmium; Bituricenses Vrsinum; Aruernenses Austremonium; Sactonenses Eutropium; Germania Eucharium, Egistum, & Marcianum; Hispanię Torquatum, Etesiphonem, Secundum, Indaletium, Cęcilium, Hesychium, Euphratium, & alios. In Britanniam etiam Petri opera Euangelium penetrasse tradunt, nec mirum: ea enim Insula anno superiori à Claudio subiugata, ad prædicationem Euangelij patuit aditus.

Papias apud Eusebũ li. 3. Eccl. hist. cap. 15. Hieron. in lib. de Viris il lustribus.

Epistolas porrò duas Christiana seruauit Ecclesia, quas Petrus scripserat, maiestatis, mansuetudinis, fidei plenissimas. Harum priorem ex Vrbe, Claudio Imperatore, per Syluanum fidelem fratrem, quæ Catholica nominatur, scripsit ad Christianos dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, qui nuper ex Iudaismo ad fidem Christi venerant; confirmans eos in fide, admonensque, vt præterita vita relicta, nouã aggrediantur, & tamquam aduenæ, ac peregrini, à carnalibus desiderijs abstineant, parati de omnibus rationem reddere in die Iudicij. Hanc Latini in quattuor, Græci verò in octo capita diuidunt.

Partitionem huius Epistolæ Ederus ponit à Tabula centesima quinquagesima quarta, vsque ad centesimam sexagesimam primam, in sua Oeconomia.

Secundam autem, eisdem fidelibus dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, Bithyniæ, De fide Christi, à Prophetis per Spiritum sanctum pronunciata, De seductoribus euitandis, De tempore non negligenter transigendo, De præparatione ad imminentem Iudicij diem. Cuius Epistolæ ipsemet Petrus argumentũ & ordinem explicãs tertio eiusdem capite, sic inquit. *Hanc ecce vobis, charissimi secundam scribo Epistolam in qua excitando uestram in cõmonitione synceram mentem, vt memores sitis eorum, qua predicta sunt, verborum, à sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum preceptorum Domini, Saluatoris.* & quę sequuntur. Sic Pastoris vigilantissimi oculus duas illas, quas Satanas excitabat procellas contra Christianos, tempestates, à Gentibus, & ab hæreticis, prospicit, ac sedat.

Porrò & partitionem huius Epistolæ ponit Ederus à centesima sexagesima tertia Tabula, vsque ad centesimam sexagesimam septimam, libro quarto Oeconomiæ. Latini verò in tria, Græci in quattuor capita distribuerunt.

Ceterùm, qui de hac secunda Epistola visi sunt dubitasse, eorum dubitatio sublata est, Ecclesiæ, Patrum, rerum quas continet, auctoritate ac pondere. Res hæ sunt inter alias. *Ecce vobis* (inquit) *charissimi secundam scribo Epistolam.* Prętera. *Hanc vocem* (ait) *nos audiuimus de cælo allatam, cum essemus in monte Sancto cum ipso:* nempe cũ Dominicæ Transfigurationi interfuit: id quod item adnotauit Gregorius. Accedit spiritus, ac virtus Christi, quam eadem hæc sapit Epistola. Et præter Anacletum, Origenem, Ambrosium, Hieronymum, Chrysostomum, Augustinum, Didymum, Innocentius, Gelasius; Concilia, Laodicense, Carthaginiense, Florentinum, Tridentinum. Ac dudum responderat Hieronymus, stili diuersitatem, si qua sit, natam ex interpretis diuersitate: Nec enim Petrum semper vno & eodem interprete vsum esse.

Greg. homil. 28. in Exech.

Hieron q. 11. ad Hebręi.

Quoniam verò inter alia huius Epistolæ, maximi momenti ea sunt, quæ ad tertium eius caput pertinent de futuro Iudicio, cęlorumque dissolutionem; ideo legenda est Adnotatio ducentesima quadragesima, & ducentesima quadragesima prima, Sixti Senensis, libro sexto suæ Bibliothecę; ac quod huc pertinet, vbi agit tertio libro de Ethnica Rapsodia: Euincit enim aduersus Ambrosium Catharinum, & Lucianum quendam monachum, & alios, Augustini sententiam quam ille scribit libro vigesimo de Ciuitate Dei, capite vigesimo quatto, esse veriorem, quam & Scholastici plerique omnes sint secuti.

Quin

Quin & postea Benedictus Pererius noster, suis in Genesim Cõmentarijs, perdoctè expendit locum illum D. Patri de dissolutione Cælorum, cuius in eadem Epistola Apostolus hic meminit. At præter hasce duas catholicas in sacrum canonem receptas, scripsisse fertur libros aliquot, vt ex Hieronymo refert Sophronius: quorum licet apud veteres quosdam, is qui Prædicatio, & alter, qui Iudiciũ Petri inscripti erãt, fuere in aliqua auctoritate, reliqui tamen minus probati sunt: vti Euãgelium Reuelatio, Actus. At Itinerarium Petri sub nomine Clementis editũ, Gelasius inter libros suspectæ fidei collocat. Petri autem & Pauli martyrium Linus duobus voluminibus conscripsit. Vide Sixtum Senensem 2. lib. Bibliothecæ Sanctæ, in voce Petrus.

Scripsere in Epistolas duas D. Petri Apostoli. Qui in omnes Canonicas, siue Catholicas Epistolas, Ambrosius Catharinus, Augustinus Anconas, Aurelius Cassiodorus, Claudius Guillaudus, Didymus Alexandrinus, Franciscus Titelmannus, Gregorius Ariminensis, Ioãnes Chiningan, Ioannes Noblet, Nicolaus Dunkelspulus, Thomas Sperman, Thomas Valdensis, & alij; sed Ioannis Baptistæ Folengij Commentarij, in primam, & secundã Epistolas D. Petri, prohibiti sunt in Indice Clementis VIII. Pont. Max. quemadmodum item quos scripsit ad Epistolam D. Iacobi, & ad primã D. Ioãnis. in secundam verò D. Petri Epistolam legenda sunt Commẽtaria Franciſci Feuardentij Ord. Minorum, & Theologi Parisiensis eximij. Quæ ann. 1601. prodierunt Parisijs apud Sebastianum Niuellium.

Porrò operæpretium fuerit perlegere finem Præfationis ad tertiam Controuersiam, Tomi primi Bellarmini Card. vbi præcipuos, quos vidit, qui scripsere pro Primatu Petri in Ecclesia Christi, affert ex Polonia, Germania, Gallia, Anglia, Hispania, Italia, Græcia, præter plures illos, quorum nos passim in hoc Apparatu nostro subinde meminimus.

Porrò si quis nosse velit Priuilegia, auctoritates, & facultates, indulgentias, quæ ob fabricam Basilicæ S. Petri de Vrbe (vt vocãt) à cõpluribus Pontificibus Romanis fuere concessæ, atque à Paulo III. confirmatæ, sciat eas fuisse excusas ann. 1548. Romæ, vnde & cordati concionatores capere occasionem queant varia de D. Petro ad Dei gloriã loqui, quæ de quantiscunque alijs Aedificijs, siue Mausoleis Regum dici verè non possunt.

PETRVS de Aragonia Hispanus, Ordin. D. August. edidit Commentaria in secundam secundæ D. Thomæ, Salmanticæ 1594. Venetijs autem ann. 1595. apud Societatem Minimam.

PETRVS Aquensis Archiepiscopus, scripsit in quattuor libros Sententiarum. Viuebat, vt ferunt, circa ann. 1318.

PETRVS Aquilanus, cognomento Scotellus, Ordinis Minorum in doctrina Ioannis Duns Scoti magnopere versatus, Quæstiones in quattuor Sentent. libros, ad eiusdem doctrinã scripserat; quæ Constantij Sarnani, eiusdem familiæ, in Gymnasio Patauino Regentis, qui deinceps Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis à Sixto V. Pont. Max. creatus fuit, opera, Venetijs prodierunt ann. 1584. apud Hieronymum Zenarum, cum primò Spiræ ann. 1480. cusæ fuissent à Petro Drach. Eiusdem Scotellus. Vbi non tantum ad Scoti subtilitates, sed etiam ad Diuus Thomæ, reliquorumque Scholasticorum doctrinam sternitur via. Parisijs ann. 1585. Scripsit item ad libros Aristotelis de Anima Commentarium, qui incipit, *Anima nascitur sicut tabula rasa.*

PETRVS Argentoratensis, Germanus, Carmelita. Historiam vberem scripsit Belli Argentinensis sub Gualtero Episcopo. Viuebat ann. 1270.

PETRVS à S. Audomaro, cognomento Vallon, Benedictini, Ord. ex Monasterio S. Vincentij. scripsit libros tres Institutionum monasticarum secundum Concilij Tridentini Decreta. Accesserunt tractatus duo; alter de hospitali Monachorum; alter de casibus reseruatis Monachorum Prælatis. Louanij ann. 1572. & Coloniæ ann. 1584. Eiusdem Declaratio causarum, ob quas Belgium grauissimis premitur calamitatibus, cum demonstratione remedij aduersus easdem. Coloniæ ann. 1582.

PETRVS Auratus (Gallicè Dorè) Gallus, Conuentus, (vt vocant) Blesensis, Gallicanæ Cõgregationis, Theologus Parisiensis, & ibidem diu Theologiæ Professor, cum Prioratum à Valle Collium, qui caput est illius Ordinis, adeptus, sanctè direxisset, reuersus Lu-

tetiam,eidemque Prioratui valedicens,vnà cum suis diu,multumque concionibus,& scripris labotauit; quæ scripta præter doctrinam,spirant pietatem eximiam. Sanè verò inter libros eius genetis vix quidquam in Gallijs legi, quod me magis afficeret. Er quidem quoniam Gallię populos hæresibus, & vitę laxatione quasi obsessos ad sanitatem redigere conabatur, Gallicè pene omnia scripsit. Quæ quidem sunt sequentia:

Anticaluinus editus, Parisijs apud Sebastianum Niuellum, ann. 1568.
Paradoxa Patisijs,apud Audinum Pōcium.
Virtutis Imago, ibidem apud Stephanum Grouleaurum,ann.1569.
Spes secura, & firma, ibidem.
Parientiæ Piscina. Vitæ Arbor.
Sapientiæ Collegium.
Christianorum Dialogus.
Ardoris Diuini scintillæ, *les Alumettes du feu Diuin.*
Gratiæ Conseruatio.
Dialogus inter Deum, & Samaritanos.
Turtur Viduiratis,siue detribus ecclesię Statibus,Virginum,Nuptarum,Viduarum.
Missę Meditationes.
Humanę vitę deplorationes.
Peccatoris via recta.
Oratio Dauidis Prophetę,quæ Psalmo 81. continetur.
Spiritualis Ceruus.
Pœnitentię Opera.
Ouis Pauimentum.
Nouæ affinitatis arcus.
Tractatus de vita & morte Christiana, ibidem apud Baquenoium.
Omnium tribulationum victoria, ibidem apud Sebastianum Niuellium.
Dialogus, & Doctrina Christianorum in Fide, Spe, & Dei amore, Parisijs apud Guilielmum Bonnemerum. Parisijs autem flotuit regnāte Hērico II. in Gallijs.

Petrvs Aurelius,Sanutus,nobilis Venetus, Ord. D. Augustini,librum scripsit eruditum aduersus Lutheranam hæresim: cui titulus est, *Sola Deo*, siue *Oppugnatio Lutherana doctrinæ.* Parisijs apud Ioannem Focherium ann. 1550. Viuebat ann. 1555.

Petrvs Aureolus, qui & Verberius, siue de Verberia, Ord. Minorum, Doctor, ac Rector Academiæ Parisiensis,ex Prouinciali Aquitanię Archiepiscopus Aquensis,& Cardinalis,cum Lutetię,Ludouico Bauaro imperante, scholasticam Theologiā publicè professus esset,*Doctor facundus* est dictus. Quem Sixtus Senensis appellat Virum omni scientiarum peritia clarissimum,& singularem concionatorē ad summam vsque admirationem. Scripsit autem Breuiarium Bibliorū. Quod incipit, *Venite, Ascendamus ad montem Domini.*

Item Compendium Theologię in 8. libros partitum, vt inquit Henricus Villot, quod puto esse id, quod Tritemius scribit ab eo expositos fuisse libros 4. Magistri Sententiarū. De Conceptione B. Marię,lib. 1. Sermones De Tempore. Librum,qui inscribur,*Rosa distinctiones*. Tractatum De paupertate, & vsu paupere rerum. Extant autem eius scripta in Conuentu Sagiensi Custodiæ Normaniæ.

Iam verò cum eius Breuiarium Bibliorum eiusmodi sit,vt qui illud legerit vberem fructum inde sit capturus,ideo testimonium Georgij Edeti,qui Vir hoc in genere scribendi laborauit egregiè,hic adtexam. Inquit autem. *Cœpi de Sacrorum Bibliorum artificio Summatim explicando diligentius inquirere; in qua cogitatione cum diutius (vt par erat) multum q; versatus essem, en mihi nō fortuitò, sed quod constanter credo, non absque Dei quodam nutu in manus venit liber verè aureus, conscriptus primum à probatissima opinionis & sanctitatis viro Petro Aureolo, postea verò à doctissimo viro Iacobo Vuimphelingo, magno Germaniæ Theologo, Domino Ioanni Eckro dicatus: qui, quod toties mihi enenire optaram, prima statim fronte pollicebatur, vi delicet Compendiū Bibliorum vtriusque Testamenti, atque adeo totius Sacræ Scripturæ Epitomen. Quo semel ac iterum perlecto magna cum voluptate, cognoui Diuinum hunc virum, illud prorsus ipsum, quod olim apud Ciceronem Crassus de ipsa iurisprudentia proposuit, in hac nostra Theologia Christiana, non tantum pari dexteritate conatū, sed maiori etiā laude assecutum fuisse quā ab illo ferè potuerit expectari. Nam Sacrosanctū illud Diuina Scriptura corpus ferè totum in suas primū partes, ipsas deniq; partes in ipsos libros, hos in capita, siue genera, capita verò in versiculos tāquā generum species, et tandem versiculos in singula sæpe paulò grauioris ponderis verba tanquā specierum differentias, tanto artificio partitus est: vt tam huius terrena, quàm illius æterna, et immortalis Ecclesia formam, atq; adeo Bibliorum non summam tātum comprehendisse, sed etiā artem quandam*

dam

dam tradidisse videretur. Mirabar profectò vehementer vtilissimum hoc Opus nostris hominibus adeoesse incognitum, quod ferè nullam antea audiuissem, neque auctoris, neque libelli tam excellentis fieri mentionẽ: qui dignissimus erat, meo quidem iudicio, vt eum exercitatissimus aliquis Theologus, quasi postliminio reductum, in perfectiorem paulo restitueret formam, & summis illustraret eloquentiæ viribus. Hæc Georgius Ederus, initio Oeconomiæ Bibliorum ad studiosum lectorem. Et quod hic optauit, Stephanus Nouelletius Theologus Parisiensis præstitit, recognouit, ac tabulis analyticis illustratum emisit Parisijs ann. 1585.

Porrò eiusdem Petri Aureoli Commentariorum in primum librum Sententiarum Pars prima prodijt ann. 1596. Romę. Viuebat Petrus Parisijs, ann. 1317.

PETRVS Babyo, Anglus, Theologus, & bonarum Artiũ disciplinis imbutus, scripsit Cõmentarium in Euangelium S. Matthęi. Sermones septuaginta. Librum De Officio Missæ. Homilias item alias. Carmina varia. Comędiam carmine. Viuebat ann. 1366.

PETRVS Bacherius, Flander, Gandẽsis, Theologus Louanienſis, Ord. Pred. ac Theologiæ professor, edidit Enchiridion sacrorum carminum, & piarum precum tribus libellis. Quorum primus Cathemerina. Secundus, Litanias, & Hymnos. Tertius sollemnia, & Festa habet. Duaci ann. 1578. cũ Homilias ab Aductu vsque ad Pascha, Louanij emisisset ann. 1569. apud Rupertum Velp. Quæ & Louanij recusæ fuerunt ann. 1577. Homilias autem in omnes Epistolas Quadragesimales. ibidẽ ann. 1572. atque Duaci ann. 1599. apud Balthasarum Bellerum. Apologeticum pro Defunctis. Antuerpiæ apud Christophorum Plantinum ann. 1587. Speculum militiæ Christianæ, in quo non solum Imperatores verum etiam castrorum Præfecti rectè viuendi normam cum fructu intueri possunt. Colonię apud Geruinum Calenium, & hæredes Quentelios ann. 1592. Mortuus est autem Gandaui in Patria sua pridie idus Februarij ann. 1601. ann. ætatis suæ octogesimo quarto.

PETRVS Barberius, Theologus, Ord. Præd. & Prior eiusdem Ord. Louanij, scripsit Hortulum precationum. Qui excusus est Louanij ann. 1571.

PETRVS è Balneo, Ord. D. Augustini, Theologus, scriptum reliquit Tractatum De Virtutibus, atque alterum, quem inscipsit, *Summa de Planctu Ecclesiæ.* Quem extare Romę in Bibl. Canonicorum S. Petri, scribit Ioseph Pamphilus.

PETRVS Barchinonensis, Ord. Prædicatorum, scripsit lipsit librum aduersus Iudęos, prænotatum, *Pugio Iudæorum.* Viuebat circa ann. 1295. Ant. de Conceptione.

PETRVS Barocius, Patricius Venetus, Episcopus Patauinus, scripsit de ratione bene moriendi, lib. 3. Consolatorium, lib. 3. Officium ad deprecandam pestilentiam. Officiũ ad impetrandum pluuiam. Officium ad aeris serenitatem poscendam. Quæ omnia impressa Venetijs apud Io. Antoniũ de Fabio ann. 1531. Addit Franciscus Sãsouinus eum scripsisse libros tres Versuum, atque Hymnorum, qui editi sunt ibidem ann. 1585.

PETRVS Belga, Vide in verbo, Petrus Carmelita.

PETRVS è bella pertica, Burgundus, I. C. præter plura, quibus Ius ciuile expositit, scripsit quoque lib. De Summa Trinitate.

PETRVS Bembus, nobilis Venetus, qui deinceps & Cardinalis R. E. fuit, præter varia Opera humaniora, Venetamque historiam, librum Epistolarum Pontificiarum Latinè scriptũ reliquit, qui deinde excusus est. Fuit enim à Secretis Leonis X. Pont. Max. Extat eius hymnus ad D. Stephanum adtextus libris Iacobi Sannazarij De Partu Virginis.

PETRVS Bertorius, Pictauiensis, Gallus, Ord. D. Benedicti, & Prior Cęnobij S. Eligij Parisiensis, Dictionarium, siue Repertorium morale compósuit, quod Dictiones fere omnes sacræ Theologiæ studiosis ac Verbi Diuini Concionatoribus vsui futuras, locorũ cõmuniũ instar alphabetico Ordine cõplectitur, earũq; significationes moribus accõmodat.

Cum autem vix reperiretur (licet Norimbergę ann. 1489. Parisijs ann. 1521. Lugduni ann. 1520. exiuisset in lucem) denuo apud Gasparem Bindonũ Typographum Venetum prodijt ann. 1589. Et quidem Sixtus Senensis ita de illo scribit: scripsit in totam Bibliam quattuor insignia Volumina: quorum primum inscripsit *Morale reductorium vtriusque Testamenti,* in quattuor libros diuisum. In quo, prætermisso historico sensu, breuiter vniuersa capita Scripturę tropologicè expositit, intermistis interdum allegorijs, stiloque vsus demisso,

misso, & aperto, & ad sensus animi explicandos maximè accommodato. Operis initium est, *Cum iam per opacam naturæ syluam.* Secundum Volumen, *Repertorium Morale*, siue *Dictionarium Biblicum* prænotatum est, tribus magnis Voluminibus distinctũ, & per ordinem alphabeti digestum, cuius initium est, *Reuerendo in Christo Patri*. Tertium, quod *Inductorium morale* inscribitur, in tres libros partitum, incipit, *Videte quomodo non solum*. Quartum, quod *Breuiarium historiarum Biblia* dicitur, sic incipit, *Considerans historia*. Claruit temporibus Caroli Imp. & Innocentij Papæ V. ann. 1265.

PETRVS Bertrandus V.I.D. Carpentoractensis Comitatus Auenionensis (alijs Vienensis) Episcopus Heduensis, postea Card. qui plures Responsorum libros edidit, scripsit etiam libellum aduersus Petrum de Cugnerijs, super facto Prælatorum Ecclesiæ Gallicanæ, cum ann. 1329. die prima mensis Septembris Philippus Rex Galliæ, comitia Parisijs indixisset: Qui libellus vtilis est ad iura Ecclesiæ tutanda. Extat in Bibl. SS. Patrum Bignæi. In Tractatibus autem Iuris editis postremò Venetijs, hac Inscriptione, *De Iurisdictione Ecclesiastica*. Tract. 12. fol. 408.

PETRVS Binsfeldius, Germanus scripsit Librum receptarũ in Theologia Sententiarum, & Conclusionum cum breuibus fundamentis in 5. Sectiones distinctum, De Statu Innocentiæ, De peccato originis, deque alijs. Qui prodijt ann. 1595. apud Henricũ Bock, Augustæ Treuirorum. Enchridion item Theologiæ Pastoralis pro Sacerdotibus examinandis. Ibidem ann. 1598.

Blesæ patria Petri Blesensis.

PETRVS Blesensis, Gallus, sed tamẽ Bathonienſis Archidiaconus in Anglia, qui secuIo S. Bernardi vixit, Alex. III. Pont. Max. & Friderico Ahenobarbo Cęsare, cum numque typis integer subiectus fuisset, Opera Ioannis Busęi Theologi Societatis nostrę, prodijt in lucem ex Officina typographica Ioannis Albini Moguntię ann. 1600. Vitam eius scripsit, & adeo præfixit Operi idũ Busæus, qui & turpia Magdeburgensium Centuriatorũ menda cia deipso notat. At Blesensis ipse de suis scriptis à se in lucẽ editis, innuit partem eorum, inquiens plura item alia sese conscripsisse; sic enim in Inuectiua, quæ inter Epistolas Moguntini Exemplaris suit centesima trigesima sexta ait. *Me non solere magnates palpare in vitijs suis, aut laudare peccatorem in desiderijs animæ suæ* apparet.

In Compendio meo super Iob.
In Epistolis meis.
In libro Exhortationum mearum.
In Dialogo meo ad Henricum Regem.
In Tractatu meo de Hierosolymitana peregrinatione.
In libro meo de præstigijs fortunæ.
Et in Opere meo nouello de Assertione fidei.
In libro contra perfidiam Iudæorum.
In libro de Confessione, & pœnitentia.
In eo, qui Canon pœnitentialis inscribitur.
Et quamplurimis alijs scriptis meis. Quę autẽ fuerint quãplurima illa scripta, nusq; indicauit. Tantum initio Compendij super Iob, duplex citatur
Tractatus de Transfiguratione Domini, & Tractatus de Conuersione S. Pauli Apostoli.
Et in Epistola 14. ad Sacellanos Henrici II. Regis Anglorum.
Liber de rebus gestis Henrici II. Regis Anglorũ.

Obseruat autẽ Busęus, libros, quos suo Catalogo Tritemius adtexuit, numquam ab illo cõspectos fuisse, vel excusos, vel manuscriptos. Nã omnes libri, quos nominat, solo primo *De Amicitia Christiana*, & postremo *De præstigijs Fortunæ*, excepto, tum in impresso exẽplari Moguntino, tum in omnibus ferè m. ss. inter Epistolas inueniuntur, atque Epistolarum nomine prænotantur. Porrò Tritemius sequentia tantum citat Opuscula.

1. De Amicitia Christiana. 2. De Pœnitentia salutari. 3. De accelerando Passaggio. 4. De qualitate Pœnitentiæ. 5. De studio Sapientiæ. 6. Contra depranatorem. 7. Exhortatio ad Abbatem. 8. De Officio Episcopi. 9. De periculo Prælatorum. 10. De Vita clericorum curialium. 11. Epistolarum num. 194. 12. De præstigijs Fortunæ.

Veruntamen Ioãnes Balęus Anglus, qui fuit Caluinianus hęreticus, dum plura alia Blesensis Opera indicauit, suum, & Magdeburgensium Cẽturiatorum errores ex male abs se consarcinato Catalogo ex altero Tritemij, & Epistola Inuectiua Blesensis ostendit. Nam liber, quem vocant *De Peregrinatione Hierusalem* idem est cum libo *De accelerando Passagio*, vel vt ipse Blesensis appellauit, cum *Tractatu De Peregrinatione Hierosolymitana*. Et, *Canon*

Episco-

Epiſcopalis, idem eſt cum libro, *De officio Epiſcopi*. Et ſermones in feſtis diebus, idem liber eſt cum libro *Piarum exhortationum*. Et cũ ſermonibus *De ieiunio*. Ceterum, Buſæus Opera Petri Bleſenſis, quę & emaculauit, & notis illuſtrata emiſit in lucem, digeſſit in hunc modũ.

I. Epiſtolę 180. quę etſi plures, aut adeo minore numero in varijs Codicibus inuentę ſunt, legitimę tamen eſſe Bleſenſis repertę ſunt, exemptis aliquibus Opuſculis, quę Auctor nomine *Tractatuũ* prænotauerat, vel *Inſtructionẽ Fidei ad Soldanũ* inſcripſerat, cũ & aliquas è Vaticano Codice deſcriptas Gerardus Voſſius Belga Vir doctiſſimus ad Buſæum miſiſſet.

I I. Exhortationes, ſiue Sermones, quorum meminit Ep. 94. & in Inuectiua.

I I I. Tractatus De Transfiguratione Domini.

I V. Tractatus in Conuerſione Sancti Pauli.

V. Compendium ſuper Iob, vel Explanatio in duo priora capita Iob.

V I. Tractatus De Hieroſolymitana Peregrinatione acceleranda. Quẽ Confluentinus Codex vocat *Conqueſtionem de dilatione itineris Hieroſolymitani*. Moguntinus autem M. S. *Planctum preſſura Eccleſiæ ab infidelibus*. Cuius ideo initium eſt. *Quis dabit capiti meo aquam?*

VII. Inſtructio Fidei ad Soldanum Iconij. Quam Matthęus Paris in hiſtoria maiori Anglorum ad annum Domini 1169. totam deſcripſit, quoniã nomine Alexandri III. Pontificis Romani ad Soldanum Iconij miſſa fuit.

VIII. Liber De Confeſſione Sacramentali.

I X. De Pœnitentia, vel ſatisfactione à Sacerdote iniungenda.

X. Canon Epiſcopalis, vel Tractatus de Inſtitutione Epiſcopi, quæ vbertima eſt.

X I. Inuectiua contra deprauatorem.

X I I. Tractatus De Amicitia Chriſtiana. Qui ſine dubio eſt Petri Bleſenſis purus, putuſque, vt inquit Buſæus, licet non incipit à Verbis illis, quæ ſcripſit Tritemius, hoc eſt. *Quoniam diminuta ſunt veritates*. Hunc verò librũ ego peruelim, vt qui vel de Amicitia librum Ciceronis interpretantur, vel de ipſa alibi agunt, haberent ad manus, eumque cum alijs huius argumenti ſcriptoribus conferrent.

Sanè verò magnis animi dotibus Vir hic præditus fuit, qui & Neapolitanum Archiepiſcopatum renuit, & Epiſcopatum Roſſenſem bis recuſauit, & integer Vitæ, ſceleriſque purus, martyrium deſiderauit, Libertate autem in ſcribendo vſus, ne Regibus quidem tacuit, quæ dicenda eſſent, & verò Epiſcopis, atque Abbatibus normam viuendi præſcripſit. Floruit anno 1160. vt habet Tritemius.

Porrò ad calcem Operum Bleſenſis, Notarumque, ſiue ſcholiorum Buſæi ad illa, Tractatus de Sacroſanctis Venerabilis Sacramenti Euchariſtiæ myſterijs, eſt adiunctus, quem, è manuſcripto Codice Bibliothecę Tabernenſis Caroli Cardinalis Lotharingi Metenſium, & Argentinenſium Epiſcopi, deſcriptum, & Anſelmo Cantuarienſi Archiepiſcopo aſcriptum, Buſæus non leuibus coniecturis monſtrat eſſe Petri Bleſenſis, qui illum carmine conſcripſit.

Petrvs Blomeuenna, à Leyden (hoc eſt, Lugduni Batauorum natus) Cartuſianorũ in Vrbe Colonia Agrippina Præfectus, Rhenanęque Prouinciæ, Viſitator (vt vocant) ordinarius, ſcripſit libros quattuor De Bonitate Diuina, qui nõ mediocri vſui eſſe poſſunt Cõcionatoribus. Coloniæ apud Melchiorem Noueſianum ann. 1538. Librum item de Natura Dei Enchiridion Sacerdotum. Vitam B. Brunonis. Viuebat Carlo V. Imperatore.

Petrvs Boerius, Gallus, Narbonenſis I. V. C. Monachus, item & Abbas Cœnobij S. Auiani, S. Pontij Thomeriarum Diœceſeos, Vir ea ętate perdoctus, deinde Epiſc. Vrbeuetanus; ſcripſit In Speculum monachorum, lib. 1. De ſignis locutionum, lib. 1. In Benedictinam Benedicti Papę 12. Cõmentarios. In Regulam S. Benedicti duplicem explicationem. Quarum prima conciliat ſententias ipſius Regulæ, cum ſententijs Sanctorum Patrum; Quam quidem ſcripſit petentibus Monachis Sublacenſibus. Secunda verò nouo expoſitionis genere omnia Regulę nõ ſolum capita, ſententias, & dogmata, verum etiam verba, conſilia, & præcepta cum Iure Pontificio conferens Decretalibus, & Canonibus Summorum Pontificum, & Patrum comprobat. Extant autem hęc omnia in Bibliotheca Sancti Benedicti de Mantua in membranis m. s. Vixit ad annum vſque 1360.

PETRVS Boistuau, Gallus, Partem aliquam Ecclesiasticæ historiæ Nicephori Gallicè reddidit, quæ prodijt apud Marnesium, & Cauelatum Typographos: scripsit autem De militanti Ecclesia Tractatum, & alterum De excellentia & dignitate hominis. Quos etiam emisit in lucem. Atqui cum Mundi quoddam Theatrum sæpius cum cæteris Operibus suis edidisset, verterat quoque è Latina in Gallicam linguam S. Augustini libros de Ciuitate Dei, qui tamen nescio an vmquam subiecti sint prelo. Parisijs Obijt ann. 1566.

PETRVS Benetus, Iprensis, Carmelita, edidit Propugnaculum Christiani Dogmatis De vera, & corporali præsentia Christi Corporis in Sanctissimo Sacramento Eucharistiæ. Antuerpiæ apud Ioannem Bellerum ann. 1565.

PETRVS de Bollo, Theologus Parisiensis, scripsit Oeconomiam Canonicam de Sacrorum Catholicæ Christi familiæ ministrorum officio, ac de conseruanda vbique maiorum Ecclesiastica disciplina, in tres classes digestam, primum in lucem editam & notis variarum lectionum illustratam à Petro Matthæo I. V. C. Accessit ad calcem Operis, Euangelici Sacrificij authentica probatio ex solius Scripturæ Sacræ testimonio. Lugduni sumptibus Petri Landry ann. 1588.

PETRVS Bongus, Canonicus Bergomas, librũ edidit De mystica numerorum significatione, Bergomi ann. 1591. apud Cominum Venturam.

PETRVS ad Boues, Gallus, Ord. Minorum, Theologus, scripsit Sermones, quibus adtexuit Directorium præcipuarum quæstionum certo indice adhibito. Henricus Villot, qui de hoc viro nec patriam, nec tempus quo vixerit, docet, sed duntaxat quòd fuerit Reginæ Franciæ confessionũ auditor, sic enim ipse in suo libro, quem prænotauit *Athenæ* loquitur.

PETRVS Bringerius, Prior maior in Gallia Cœnobij Casedei, scripsit libtum, quem inscripsit, Speculum Amoris. Alterum De Humilitate. Alium de Vanitate Mundana. Antidotarium item pusillanimium; & Apologiam De modo loquendi, & tacendi. Parisijs ann. 1540.

PETRVS è Brouuershauen, edidit simul iuncta, quæ scripserat De Sanctissimo Missæ Sacrificio. De Meritorum Christi, & Sanctorum consensu. Quæstiones Pastorales. Admonitionem de cælibatu Sacerdotum. Louanij ann. 1572.

PETRVS è Bruniquello Italiæ Oppido, Ord. D. Augustini, Episcopus Ciuitatis nouæ in Latio, scripsit Opus, in quo omnes Noui, ac Veteris Testamenti Historias iuxta seriem Alphabeti redegit in singulas materias, Incipit. *Abstinentes Deus voluit esse primos Parentes.* Extat Florentiæ, ac Romę in Bibliothecis eiusdem Ordinis, atque adeo Viennę Austriæ in Bibliotheca Imperatoris. Scripsit item in Prouerbia, In Ecclesiasten, In Cantica Canticorum. Quin & vniuersa fermè Biblia eximijs Expositionibus illustrasse aiunt Tritemius, atque Iacobus Bergomas.

PETRVM Brunum Carmelitam inter viros doctos, & scriptores illustres enumerat Ioannes Palendorpius Carmelita, verum nihil eorum, quæ composuit, enumerat, præter Opus quoddam de Institutione Ordinis nostri, cuius Operis initium tale esse dicit, *Venustissimorum*. Hæc Petrus Lucius Carmelita.

PETRVS Brutus, Venetus, Episcopus Catharensis pro Christiana fide scripsit ad Senatum Vicentinum, insigne Opus aduersus Iudæos. Quod & editum est in lucem, & extat in Bibliotheca Imp. Viennæ Austrię. Viuebat ann. 1485.

PETRVS Bruxellensis. Vide in verbo, Petrus Carmelitanus.

PETRVS è Bugiano. Vide infra in verbo, Petrus Calzolarius.

PETRVS Burgundus, Societatis Iesu, ex Italico idiomate Latinos fecit tres Didaci Stellæ libros, De Vanitate Mundi.

PETRVS Burrus Belga Burgensis, scripsit Odarum lib. 4. Hexametrorum lib. 1. Apologorum lib. 1. Elegiarum lib. 2. Epigrammatum lib. 1. Moralium, Canticorum de duobus Festis. De Aduentu Domini. De vigilia Domini. De Natiuitate Domini. De Circuncisione Domini. De Epiphania. De ieiunio. De ingressu in Hierusalem. De Confessione & Eucharistia. De cœna Dominica. De laude Crucis. De Passione Dominica. De Resurrectione Dominica. De Communione Paschali. De inuentione Crucis.

De

De Aſcenſione Domini. De Pentecoſte. De Trinitate. De corpore Domini. De exaltatione Crucis. De facie Dominica. Hymnos de omnibus Sanctis. De feſto B. Marię, Epiſtolas, & Orationes non paucas, & quædam alia. Idem Pęanas quinque feſtorũ D. Virginis Marię, & alios hymnos, Pariſijs ab Aſcenſio excuſos cum eiuſdem Aſcenſij familiari expoſitione. Viuebat ann. 1508.

PETRVS Bulengerus, Trecenſis Gallus, ſcripſit Inſtitutionum libros octo, qui Pariſijs prodierunt ann. 1560. Eiuſdem in Apocalypſim D. Ioannis Apoſtoli ἐκφράσεις, & ſcholiorum libri ſeptem. Pariſijs apud Michaelem Sonnium ann. 1589.

PETRVS Buſæus, Nouimagus, Theologus Societatis Ieſu Diuinę Scripturę & Sanctorum Patrum teſtimonijs illuſtrauit Opus Catechiſticum, ſiue Summam Doctrinę Chriſtianę à Petro Caniſio eiuſdem Societatis Theologo editam. Colonię apud Geruinum Calenium ann. 1577. Vide omnino in verbo, Petrus Caniſius, paullo infra.

PETRVS Calo, Ord. Minorum, ſcripſit Vitas Sanctorum. Georgius Vicelius.

PETRVS Calzolarius, Qui tamen cognomento Recordatus, è Bugiano, quòd eſt Caſtrum in Etruria, monachus Caſſinenſis, ſcripſit Hiſtoriam monaſticam Etruſco idiomate, partitum in quinque Tractatus per modum Dialogi, Quos Tractatus prænotauit *Diaria*. Ea excuſa fuit primò Florentiæ, ann. 1560. deinde Romæ apud Vincentium Actum ann. 1575. quo & ipſe viuebat. Quare & hęc, vt poſtrema editio, eſt caſtigatior.

PETRVS de la Cancol nobilis Hiſpanus, ſcripſit librum prænotatum, Zelus Chriſti contra Iudęos, Sarracenos, Infideles ann. 1592.

PETRVS è Candia, & quidem ſiue natione Cretenſis, ſiue quòd in Creta diu vixit, Ord. Minorum, qui demum, poſt Nouarienſem, ac deinceps Vicentinum, denique Archiepiſcopatum Mediolanenſem, & Patriarchatum Gradenſem, Cardinalis, demum verò ad Pontificatum Maximum aſſumptus, vocatus eſt Alexander V. ſcripſit Commentaria in Mag. Sententiarum libros quattuor. Quodlibeta, & ſermones varios. Vide in verbo *Alexander Pont. Max.* qui & *Petrus Philargi*, ab Onufrio, ab alijs, *Petrus Philareti* dictus fuit. Vir ſanè ſanctitate, doctrina, magnanimitate præſtantiſſimus. Vide Platinam in breui, ſed vbere, eius Vita. Obijt Bononiæ ann. 1410. Nonis Maij, vbi & apud ſui Ordinis Patres ſepultus eſt.

PETRVS Caniſius Nęomagi, quę antiqua, & celebris Lugambrorum, Ducatus hodie Geldrici, eſt Ciuitas, ad fluuiũ Vthalim Patre Conſulari natus, ann. 1524. Moguntiæ licet adoleſcens ob multas animi dotes in pretio habitus, ad Societatẽ Ieſu fuit adſcitus à Petro Fabro Allobroge, vno è decem primis eiuſdem ſocietatis Patribus, viro ſanctitate morum, & doctrina, eximio, tunc Coloniæ Agrippinæ demorante. Is igitur Caniſius in Italiã miſſus, primus Sociorum Rhetoricam in Sicilia docuit, iamque Theologus, & quidem Ferdinando Cęſari percharus, plura ſcripſit nempe Summam Doctrinę Chriſtianę edidit, quę ſępiſſimè (& quidem varijs idiomatibus) edita vberes in Eccleſia Chriſti Domini fructus tulit. Nam & poſtea in breuiorem Summam, ſiue catechiſmum contracta in omnibus pene Chriſtiani Orbis regionibus, varijs fuit linguis excuſa, atque in ſcholis, & templis vbique edocta.

In eam verò priorem, & ampliorem ſummam Petrus Buſęus Nouiomagus eiuſdem Caniſij propinquus Vir noſtri ordinis perdoctus, atque Theologus, Opus, quod inſcriptum eſt Catechiſticum confecit, arduum illud ſanè, atque cui labor ingens cum peracri iudicio neceſſarius fuit. Loca enim Scripturę, Patrumque conſonantia, quorum in cõtextu Summę ſuę Caniſius meminerat, ſiue etiam ad libri marginem breuiter adſcripſerat, & his etiã plura vndequaque ex ipſis fontibus deprompta collegit, & quidem Gręcorum Patrum è melioribus, quę tunc extabant, verſionibus, Latinorum autem ex editionibus emendatioribus, vt quiuis ſine negocio deprehendat, omnem Caniſij Doctrinam in eo Catechiſmo cum libris canonicis, & probatis Patrum ſcriptis probè congruere: nemo autem ſit, vel cõcionatorum, vel Theologorum, qui Opus hoc Catechiſticum aſſecutus, Bibliothecam ſermè omnium probatiorum Patrum non habeat ad manum.

Cum verò & Summa ipſa Chriſtianę Doctrinę à Caniſio conſcripta auctior prodijſſet,

ea ex parte, quam Tridentini Concilij Patres de hominis lapsu, & iustificatione sapientissimè tradiderant, hoc Busæus luculentis Patrum testimonijs accuratè congestis solidè comprobauit.

Porrò qui rationem huius Operis, atque vtilitatem nosse penitius voluerit, legat ipsius Petri Busçi Præfationem; sciat verò è varijs eiusdem Operis Catechistici editionibus, tertiam esse, quę non solum Venetam, sed & Parisiensem multis partibus excellit, & superioribus omnibus est copiosior, atque limatior. Ea prodijt ann. 1586. Coloniæ apud Geruinum Calenium, & hæredes Ioannis Quentelij.

Extant porrò, quæ item prodierunt in lucē eiusdem Petri Canisij Societatis Iesu Theologi Commentariorum, de verbi Dei corruptelis, liber primus, in quo de Ioannis Baptistæ historia Euangelica, cùm aduersus alios huius temporis Sectarios, tum contra nouos Ecclesiasticæ historiæ consarcinatores, siue Centuriatores, pertractatur. Dilingæ excudebat Scbaldus Mayer ann. 1571.

Institutiones Christianę pietatis. Antuerpię ann. 1566. & 1589.

Summa doctrinæ Christianæ, per quæstiones conscripta, quæ & locupletata. Antuerpiæ ann. 1566. & 1592.

Summa doctrinæ Christianæ, multis in locis locupletata, & postremò recognita. In vsum scholarum Bauariæ. Cum noua præfatione Auctoris ad Gulielmum Ducem Bauarię. Dilingæ ann. 1571. & Venetijs ann. 1574.

Paruus Catechismus figuris ornatus. Antuerpiæ ann. 1576. Idem Latinus cum precibus horarijs Aeternæ Dei sapientię Iesu Christi, Mantuæ apud Franciscum Osannam, ann. 1578. & Leodij ann. 1591. Græcolatinus autem, Ingolstadij ann. 1595. apud Dauidem Sartorium.

De Beatissima Maria Virgine libri quinque. Atque hic secundus est liber Cōmentariorum de verbi Dei corruptelis, aduersus nouos & veteres Sectariorum errores. Editus est Ingolstadij apud Dauidem Sartorium ann. 1577. sed deinceps simul pleniores prodierunt Commentariorum de verbi Dei corruptelis, Tomi duo, Prior de venerando Christi Domini Prȩcursore Ioan. Posterior De Sacrosancta Virgine Maria Deipara, vtriusque personæ historiam omnem aduersus Centuriatores Magdeburgicos, aliosque Catholicæ Ecclesiæ hostes disertè vindicantes. Ingolstadij ann. 1583.

Manuale Catholicorū in vsum piè precandi collectum. Cum Kalendario Gregoriano. Ingolstadij apud Dauidem Sartorium ann. 1587. & Antuerpię apud Ioan. Morettum, & viduam Plantini ann. 1595. & 1599.

Notę ad lectiones Euangelicas, quæ per totū annum in Ecclesia Catholica diebus Dominicis recitantur. Friburgi Heluetiorum, apud Abrahamum Gemperlinum ann. 1593.

Epistolę, & Euangelia, quæ Dominicis, & festis dicbus, per Quadragesimam, & Paschalem hebdomadam de more Catholico in Templis recitantur.

Accedunt succincta scholia, quæ possunt esse vice Commentarij. Inseruntur his sacris lectionibus Collectæ, quas vocant, siue communes Ecclesiæ Precationes, vnà cum Hymnis, & Canticis quibusdam spiritualibus piorum sollemni more comprobatis.

Sacrę Scripturæ Testimonia selecta, quæ Antidoti loco aduersus hęreticorum pestes in promptu habendæ sunt.

Martyrologiū emendatum, & auctum. Germanicè conscriptum, atque editum. Dilingę ann. 1574. Obijt valde senex Friburgi Brisgoię in Collegio Societatis Iesu, ann. 1598.

Petrvs Canonicus, ac demum Archidiaconus Londinensis, scripsit Pantheologum Theologię libris quinquaginta duobus. Libros autem sex contra peccata. Totidem De virtutibus. Tres De Aduentu Messię. Vnum De Terra Palęstinę. Viuebat ann. 1230.

Petrvs Cantor, Parisiensis (vt habet Sixtus Senensis) & postea, vt fertur eiusdem Vrbis Episcopus, inter alia prȩclara Opera à se edita, scripsit Scholasticam Glossam in vniuersa Sacrosancta Biblia, ex qua ipse in Bibliotheca Lugdunensi Ord. Prædicatorum vidi infrascriptos libros.

In

In Psalterium. *Flebat Ioannes, quia non erat, qui librum aperiret.*
In Prouerbia. *Parabola Salomonis secundum Hebraicam veritatem.*
In Ecclesiasten. *Beatus vir, cui auxilium abs te.*
In Sapientiam. *Summi Regis palatium.*
In Ezechielem. *Et factum est in trigesimo anno.*
In Actus Apostolorum. *Liquefacta est terra.*
In Canonicas Epistolas. *Os meum loquetur sapientiam.*
In Apocalypsim. *Hac sola inter libros noui Testamenti Prophetia vocatur.*

Scripsisse item, atque adeo in Germania extitisse nostro tempore eundem in 12. Prophetas aliqui testantur. Sed & scripsit Tres libros De Sacramentis. Alium, quod prænotauit, *Verbum Abbreuiatum*, &, *Grammaticam Theologorum*. Alium De Miraculis quibusdam. Sermones plures. Atqui eiusdē Petri Cantoris extat m.s. Opus Morale, siue De Casibus Conscientiæ tum Louanij, tum Burdigalę in Collegijs nostris. Quod Opus Martinus Delrius noster in vetustissimo Syluæ maioris monasterio in Tractu Burdigalensi inter alios, qui sub impluuio computruerant, obtinuit.

Petri Caponsacchi, de Pantaneto, Aretini, in Ioannis Apostoli Apocalypsin Obseruatio ad Selymum II. Turcarum Imperatorem. Florentiæ ann. 1572.

Petrvs Carbo, Marius, Metropagita, Germanus, Cartusianorum apud Brunam Morauiæ Ciuitatem Prior, Vir trium linguarum sciens, rescripsit, De Diuina Christi Iesu generatione. In Psalmos secundum, & centesimum nonum. Item Cōmentariolum ad eum tertij capitis Geneseos locum, *Ipsa conteret caput tuum*. Præterea, De Veritate Hebraica, vnde nam hæc ad Diuinorum librorum intelligentiam, atque versionem petenda sit, ad Rodulphum II. Cęs. cui apprimè gratus, Pragæ.

Petrvs Carmelita, Bruxellensis scripsit Bibliothecam Carmelitanam, siue Catalogum Scriptorum Carmelitani Ordinis, qui Florentiæ est editus ann. 1594.

Petrvs Cardinalis Camaricensis (fortè *Cameracensis*) scripsit De Ecclesiastica Potestate, De Interdicto, De Permutatione Beneficiorum. Extat in Bibliotheca Imp. Viennæ Austriæ. m. s.

Petrvs Carnotēsis, Cācellarius, scripsit Paraphrasim in Psalmos Viuebat an. 1030.

Petrvs De Casa, Lemouicensis, Prouinciæ Aquitaniæ Carmelita, ex Priore Generali Carmelitarum Episcopus Vasionēsis, ac Hierosolymitanus Patriarcha, cuius cum doctrina Vitę Sanctitas, atque miraculorum patratio perhibetur, scripsit in libros quattuor Mag. Sententiarum Libros item duos Sermonū De Tempore, ac de Sanctis. Lecturam in libros Politicorum. Viuebat ann. 1330. cum Pridie nonas Augusti obijt. Tritem. Sixtus Senensis. Petrus Lucius Carmelita.

Petrvs Casola, Ecclesiæ Mediolanensis Canonicus, Rationale Ceremoniarū, Missæ Ambrosianæ, ex vetustis Codicibus Archiui eiusdem Metropolitanæ Ecclesiæ eruit, & maiusculis figuris, & characteribus (vt verbis tituli vtar) excudendum curauit Mediolani.

Petrvs Cellensis Montoterij Abbas, scripsit librum De Panibus ad Ioannem Salisberiensem: duos autem libros Mosaici Tabernaculi mysticę, & moralis Expositionis. Tractatum De Conscientia ad Alcherum monachum. Extant in To. 9. Bibl. SS. PP.

Petrvs Cenedus scripsit Collectanea ad ius Canonicum, quæ edita sunt à Damiano Zenaro ann. 1596. Venetijs.

Petrvs Ceruera scripsit Obseruationes pietatis, ac veritatis Catholicę Ecclesię, quę Bruxellis prodierunt apud Ioannem Mammaert. ann. 1595. Is autem Ceruera erat Ordinis Sanctiss. Trinitatis, Redemptionis captiuorum.

Petrvs Chrysologus, ita dictus, quemadmodum Ioannes Chrysostomus, ob auream dicendi vim, atque eloquentiam, natus autem è nobilibus Parentibus in foro Cornelij, quod postea Imola dictum est, Rauennæ Episcopatum plures annos administrauit, scripsit autem Homilias breues, & tamen doctrina, & pietate vbere; Quæ ann. 1541. Coloniæ apud Melchiorem Nouesianum; Anno autem 1574. Parisijs, & ann. 1577. Antuerpiæ

in

in Plantini typographia fuerunt excusę. Venetijs autem apud Vgolinum. Scripsit item Epistolam ad Eutychetem, quam sexto suorum Annalium Tomo inseruit Baronius Cardinalis scriptam ann.449.cum siue eodem, seu sequenti anno migrauerit è vita, Vir Sanctus, de quo vide quæ tusius scripsit Hieronymus Rubeus in sua insigni historia Rerum Rauennatium. Ceterum, qui S. Petrum Chrysologum faciunt vixisse ann.500. duobusque Concilijs interfuisse, alterius (& quidem Rauennatis Antistitis Rauennatis) nomine decepti sunt. de quo consule Baronij Card. sextum Tomum sub ann.502.quo Symmachus Pont.Max.iam quadriennio Christi Domini regebat Ecclesiam.

Petrvs Ciacconus Toletanus Io.Cassianum doctis scholijs illustrauit, Romæque emisit. Vide in verbo Io. Cassianus.

Petrvs Cilan, Ord.S.Mariæ De mercede,redemptionis captiuorum,edidit Tractatum de Potestate Papæ,ac de Votorum commutatione. Parisijs apud Ioannem Gormonium ann.1506.

Petrvs Ciuitatis nouæ Episcopus, scripsit in Mag.Sent.

Petrvs è Clausia,dictus *Scalo*, Ord. Præd. Legendas (vt vocant) Sanctorum complurium collegit, etiam aliquorum, quos Iacobus de Varagine prętermiserat S. Antoninus 3.P.hist.tit.23.c.11.

Petrvs Clencherus, Herbipoli perdoctas edidit De Symbolo Athanasij Disputationes.

Petrvs Cluniacensis Abbas, Ord. D.Benedicti, scripsisse contra Henricianorum, & Petrobrusianorum sui temporis hæreses baptismum impugnantes infantium & vixisse ann.1142. scribitur ab Eisingrenio, qui & siue hunc, siue alterum (& quidem Abbatem eiusdem Ordinis) vixisse ann.1200. scribit, qui diuersas (vt inquit ante illum Henricus è Gandauo) ad diuersos Epistolas sententijs vtiles, ac verborum venustate placentes: & Reuelationes quibusdam suo tempore ostensas reliquerit.

Petrvs è Colle, Teutonicus, Ordinis Minorum, qui Basileensi Concilio interfuit ann.1411. scripsit De auctoritate Concilij. Notabiles item Quæstiones in librum Mag. Sententiarum. Sermones varios.

Petrvs Comestor (vt præter alios inquit Sixtus Senensis) Ecclesiæ Trecensis presbyter,qui à scholasticis per excellentiam Magister historiæ scholasticę dictus est,omnes libros historicos tam veteris,quam noui Testamenti cõtinuata serie scripturarũ breuiter in vnum corpus redegit, intermistis ad integrum absolutę structurę complementum non solum multis externis historijs, scripto probatissimorum auctorum proditis, sed etiam multis apocryphis narrationibus, sola veterũ traditione sine vllo scripto acceptis, adiecit item varijs in locis breues quasdam ex dictis Patrum annotationes, quæ locos historiæ obscuros illustrarẽt. Eius Opus,quod iam ex vsu prænotatum est *Historia scholastica*, sic incipit, *Imperatoriæ maiestati &c.* Claruit sub Fridrico Imperatore,ann.1160. cuius Opus Gualterus Hunterus, Anglus, abbreuiauit. Sed & scripsisse de laudibus Beatiss. Virginis; & Sermones de tẽpore,ac de Sanctis, & alia testantur Chronica Ord. Canonicorum Regul.

Petrvs Corbelinus, Cęnomanus,Gallus,duo edidit Opuscula; quorum altero Diuinum Missę Sacrificium astruit; Altero impia hæreticorum deliramenta destruit. Tolosæ apud Eustachium Marescalum ann.1523.

Petrvs (scribit Henricus è Gandauo) vtquidam putant de Corbelio Senonensis Episcopus,totum Apostolum exposuit subtiliter, & copiosè, appositis Sanctorũ Patrum Sententijs, locis singulis conuenientibus.

Petrvs Coretus, Belga, Theologiæ Licentiatus,Librum scripsit,quem prænotauit, *Defensio veritatis aduersus Assertiones Catholicæ fidei repugnantes libro Philippi de la Nue de Politicis, & militaribus rebus aspersas.* Liber autem hic primò Antuerpię ann.1591. prodijt ex Plantini typographia, secundò autem Lugduni in Gallia apud Buyssonum, libro meo de Theorematibus eiusdem de la Nue, & aliorum adiunctus.

Petrvs Corisinus, Florentinus, ac suæ Patrię Episcopus, sed & S.R.E. Cardinalis Vitas aliquot Pontificum à se scriptas reliquit. Viuebat ann.1370.

Pe-

PETRVS Catonus, Aruernus, Gallus, Theologus Societatis Iesu, ac dum hęc scribimus, Concionator Henrici Quarti Christianissimi Galliæ Regis, cuius Opera plures iam annos in iuuanda aduersus hæreses Gallia Deus vbere cum fructu vtitur, edidit Gallicè librum De sanctiss. Missę sacrificio. Apologias octo tum pro se, tum de varijs fidei capitibus aduersus hęreticos. Librum prænotatum, *Genena Plagiaria*.

PETRVS Couarruuia, Hispanus, Ord. Prędi. & Theologus, edidit duo Sermonum Volumina, Aestiuum alterum, Hyemale alterum. Quę recognouit Franciscus Victoria, Theologus insignis. Viuebat ann. 1520. Institutionem item eorum, qui lusorijs chartis, siue talis, siue alia ratione ludunt, quæ Italicè reddita, edita est Venetijs apud Vincentium Valgrisium ann. 1526.

PETRVS Courlinus, Carmelita, Collationem edidit, Saporum Sacrosancti Corporis, & sanguinis Christi, cum octo Beatitudinibus ab eodem enũciatis per octauã eiusdem sollemnitatis Corporis Christi, siue per Aduentum prædicandam. Parisijs ann. 1585.

PETRVS Crabbe, Mechlinienſis, Belga, Ord. Minorum, Concilia à temporibus Apostolorũ vsque ad ann. 1538. quæcũque colligere potuit, Coloniæ curauit in lucẽ ann. 1538.

PETRVS Cratepolius, Ord. Minorum cum De Sanctis quibusdam Colonienſibus scripsisset, idque Coloniæ ann. 1589. apud Gerardum Kempensem edidisset, Duos alios libros ibidem ann. 1592. excudi curauit à se scriptos; Alterum De Germanię Episcopis, vbi de Colonienſibus, Maguntinis, Treuerenſibus Archiepiscopis, atque Orthodoxis Doctoribus, vbi item egit De Schismaticis, ac Pseudoctoribus; vbi & quam plena periculi res sit ab Ecclesia Catholica recedere. Alterum, quo in compendium redegit catholicum Catechismum, apud Godefridum Kempensem, Coloniæ ann. 1592.

PETRVS Crespetius Ord. Cęlestinorum emisit Summam Theologicę fidei, Lugduni apud Ioannem Pillehotte, ann. 1598.

PETRVS Curetus, Gallus, vertit aliquot Conciones S. Ephrem Syri in Gallicam linguam, annos ante septuaginta Parisijs excusas. Quas inscripsit La fleur des Predications, hoc est, *Flos prædicationum*.

PETRVS Damiani Filius, qui ita ferè ab omnibus appellatus est, cum eius familiæ cognomen esset, *Honestorum*, quamobrem & de *Honestis* dictus est, se verò ipsum altero cognomento insigniuit, dum ad alios scribens, se *Peccatorem* subscribebat, nobilis Rauẽnas, Monachus autem Monasterij S. Andreæ de Auellana, Ord. S. Benedicti, Congregationis Columbę S. R. E. Cardinalis, & Episcopus Ostienſis, ann. 1058. sed ann. 1072. ad Monasterium suum amore quietis, & solitudinis, reuersus, obiit Fauentiæ in Cœnobio S. Mariæ, Quod cum quinque aliis construxerat, ann. 1080. die 22. Februarii. Cum autem Volaterranus lib. 21. Anthropologiæ, & quidam alii scripserint eum fuisse Ord. D. Augustini, sine dubio, hoc quod diximus, aut ignorarunt, aut minus rem ipsam indagarũt. Scio item Tritemium reliquisse scriptum, Damianum Magni Gregorii Antistitis exemplo amore quietis, & solitudinis Episcopatum dimisisse, & ad Cœnobium suum reuersum fuisse, Quod non De Gregorio Magno Pont. Max. sed de Gregorio Nazianzeno intelligendum est.

PETRI verò Opera partim edita sunt, partim extant manuscripta, partim item aut interiere, aut alicubi hactenus dedite scunt.

Petri Damiani Opera edita, quænam.

Et quidem, licet aliquid antea è typographijs prodierat sub nomine istius, aliquot tamen vberes Epistolas, atque Tractatus à Margarino Bignæo suæ SS. PP. Bibliothecę insertę sunt Tomo tertio secundæ Editionis Parisienſis recognitæ, sunt autem hæc.

Epistola ad Fratres monachos in Gamugni eremo constitutis, qui indicta sibi mandata erant transgressi.

Ad Hildebrandũ Papam, qui & Gregorius Septimus Apologetica Epistola, quare Episcopatus coram dimiserit. Quæ Epistola est penè libellus, in quo exempla eorũ ponit, qui Episcopatibus se abdicarunt, deinde inuehitur contra incommoda, quæ manant

ex risu, & iocis, quare, & Alcas, & Scacorum, atque Latrunculorum ludos damnatos ostendit. At vide ad finem omnium sequentium Epistolarum, & Opusculorũ scholia quædam pauca ad hanc Epistolam spectantia.

Blancæ Comitissæ, quæ deinceps cælesti sponso coniuncta fuit. Quæ Epistola adhuc vberior est, quàm superior, quindecim autem capitibus plura præcepta, & exempla proponit, quibus eius vocationem in perfectione susceptæ Vitæ confirmet.

Disputatio an Deus sit Omnipotens ad Desiderũ Abbatem Cassinensem, eiusque Cœnobium; decem & septẽ capitibus comprehensa; & quidem eruditionis, ac pietatis plena.

Dominico, & ceteris fratribus, qui in sua vicini montis eremo commorabantur, quę Epistola quattuordecim capitibus sat longa continetur: sed inter legendum non intermittenda sunt scholia quædam à Margarino interiecta.

Sequuntur septem ad diuersos Epistolę, non ita prolixæ, sed quæ pietatem vbique spirant. Opusculum potius, quàm Epistola Leoni amore supernę libertatis incluso, de pluribus, de quibus fuerat interrogatus. Vbi & quare dicatur, Iube Domne benedicere, & Dominus vobiscum, Quod sacrificium Altaribus superpositum à viris simul, & mulieribus offeratur, deque reliquis eiusmodi. Quòd populus Israel, ad ostendendam Societatẽ, Altare construxerit, ac reliqua de bigamo cur à Sacerdotio repellatur; ac denique quod quidquid penè in Diuinis Officijs agitur, sub figuris mysticis disponatur.

Desiderio Abbati Epistola quindecim capitibus comprehensa, in qua insignia sunt exempla eorum, qui pœnas dedere, quòd indignè sacramenta tractauerint, horasque canonicas statis horis haud recitarint.

Apologeticus liber De Cõtemptu seculi, in quo plurima ad Monachorum institutionem, curque tunc non erat ita fructuosa, quemadmodum antiquitus Prædicatio.

Liber, prænotatus *Gratissimus*, ad Henricum Rauennatem Antistitem, vbi plura accuratè De dignitate Sacerdotij, & qualitate Sacerdotum: De ijs, qui ab hæreticis ordinantur, deque ijs, qui à prauitate vitæ ad bonam vitam conuersi, non propterea iterum sunt consecrandi: Quodque Rebaptizatio, & Reconsecratio par crimen est.

Porrò cum liber hic triginta capitibus cõtineatur, olim in editione Gymnici, quæ Coloniæ prodijt, mutilus erat integro sextodecimo capite, quod in editione hac Margarini supletum est, ita, vt tamen cum verba quædam de Liberio Pont. Max. tamquam hæretico & seditioso ibidem scripta sint, idem Margarinus scholio adiecto euincat, falsum fuisse, & adeo calumniam olim ab Aetianis hęreticis enatam aduersus Liberium. Sed & vide, quæ nos scripsimus in verbo, Liberius.

Tres Sermones. Quorum primus ad Fratres Eremi. Secundus De Vitio linguę. Tertius De Spirituali certamine.

De Ordine Eremitarum, & facultatibus Eremi fontis Auellani, vbi describit Regulam, ad cuius præscriptum se defuncto cupiebat vt Eeremitæ fontis Auellani viuerent.

Præter hęc, quæ extant in Bibl. SS. PP. sequentia item alibi excusa sunt.

De Ecclesiastica Institutione, & Simoniacæ hæreseos confutatione lib. 2. Qui excusus est Colonię apud Gymnicum cum tribus Prosperi libris, atque in Belgio, cum alijs eiusdem argumenti.

De excellentia S. Ioannis Baptistæ Homilias duas. Coloniæ apud Gymnicum.

Dominus vobiscum, lib. 1. Idest, vtrũ solitarius orans horas Canonicas, debeat etiã dicere, Dominus vobiscũ, quãdo nemo sit, qui respondeat: Venetijs apud Zilettũ ann. 1572. in Speculo Missæ, & Romæ, cum alijs Scriptoribus De Diuinis Officijs, ann. 1591.

De Epiphania Domini. *Cum natus esset.*

Vitam S. Mauri Episcopi Cęsenę. *Cupientes.*

De translatione S. Hilarij Episcopi. *Gaudeamus, & exultemus.*

De Dominica Palmarum. *Cum appropinquasset.*

De S. Eleuchardo Episcopo. *Hodierna festiuitas.*

De Sancto Seuero Episcopo. *Audisti fratres.* Citat & alium Molanus, die primo Febr. sed nondum excusus est.

De

De Sancto Benedicto.	*Dixit Simon Petrus.*
De Cœna Domini.	*Hodie fratres charissimi.*
De Resurrectione Domini.	*Postulauí Patrem meum.*
De Sancto Georgio martyre.	*Hodierna festiuitas.*
De Annunciatione Diuæ Mariæ.	

In Vitis autem Sanctorum à Laurentio Surio editis, cernuntur:

Epist. de vita S. Rudolphi Episc. Eugubini.	*Domino Alexandro.*
De Sancto Petro Apostolo.	*Adolescentula dilexerunt.*
De Sanctis Petro, & Paulo.	*Hodierna festiuitas dies.*
De Sancto Apollinare.	*Apostolici martyris.*
Alius de eodem.	*Audiuimus hodie.*
De Sancto Cassiano martyre.	*Admirabilis.*
De Assumptione B. Mariæ.	*Hic totum decurrat.*
Sapphicus Hymnus de eodem: item & alij versus:	
De S. Bartholomæo Apostolo.	*Lætamur, & gloriamur.*
De Sancto Victore.	*Hic ille magnus.*
De Sancto Michaele Archangelo.	*Circa rerum cardinem versamur.*
De S. Fidele mart. Ser. historicus 28. Octob.	*Nostis fratres charissimi.*
De eodem Hymnus, De S. Martino Episc.	*Nobilis ille confessor.*
De Sancto Andrea Apostolo.	*Hodie fratres charissimi.*
De S. Nicolao Episcopo.	*Nicolaus iste meus,*
De S. Stephano protomartyre.	*Adhuc filium Virginis.*
De excellentia S. Ioannis Euangelistæ.	*Hodie dilectissimi.*
De eodem.	*Gaudeamus fratres.*
De dedicatione Ecclesiæ tres Sermones.	1. *Post Crucem.* 2. *Immola Deo.* 3. *Fecit duo magna Deus.*
De quibusdam miraculis Tractatus.	*Cum in meo.*
Apologeticus De contemptu seculi.	Vita Sancti Odilonis Abbatis, Cluniacensis 1. Ianuarij.
De Sancto Vitale martyre.	
De S. Maria Magdalena.	Vita S. Romualdi Abbatis 19. Iunij.
De Sancto Ruffino martyre.	Hymnus de eodem.
Vita Sancti Dominici Loricati 14. Octob.	*De omnibus Sanctis.*
De Sancto Andrea, alius ab illo, qui est in septimo Tomo.	
De eodem, Hymnus sapphicus.	De Vigilia Natiuitatis.

De Natiuitate autem Domini Homilia non est quæ sub nomine ipsius affertur à Lipomano Tomo octauo, & à Surio Tomo sexto, De Natiuitate Domini, sit enim in ea mētio D. Bernardi, qui vt inquit Cardin. Baronius in principio suorum Annalium, quinquaginta annis, vel (vt Tritemius habet) nonaginta posterior. præterquam quod historia ipsa, quam Auctor ille narrat de Templo pacis, quod à Romanis duraturū putabatur donec virgo pareret, non solum incerta, sed falsa fuit, quoniam ante Vespasianum, qui Templum pacis Romæ ædificauit (Iosepho teste lib. 7. de bello Iudaico) nullum aliud Templum pacis Romæ fuisse legitur, quod in Natali Christi corruere potuerit.

Quin & apud eundem Surium in alio Volumine, qui complexus est Patrum Homilias, extant plures eiusdem Petri Damiani Sermones editi. Quod hic dicimus, vt si quem cordatum, & doctum virum, desiderium pium capiat Opera istius Auctoris tam hactenus excusa, quàm non excusa in vnum collecta emittere in lucem, is sciat, vnde illa nanciscí possit.

Verum quoniam item è m.s. exemplaribus plerumque magna lux hauritur ad eodem siue castigatius, siue plenius Ecclesiæ communicanda, sciendum est in Bibliotheca Cassinensi, & in altera Serenissimi Ducis Vrbini, asseruari sequentia Opera m.s.

De finali Iudicio. *Non ignoro, quia cum.*
De doctrina Nouitiorum. *Rudis tyro.* } Sermones.
Consolatorius ad ægrotum. *Rogasti me.*
Ad ambitiosum monachum. *Dignas auctori honorum.*
De correptione, quam sit vtilis. *Exigis fili.*
De Natiuitate Domini. *Charitati vestræ.*
De S. Ioanne Euangelista. *Quantum autem.*
De vigilia Sancti Benedicti. *Vigilam egregij.*
De Cœna Domini. *Hodie Sacrum Chrisma.*
De S. Ioanne Baptista. *Hodierna festiuitas.*
De Sancto Antymo martyre. *Cum beati Antimi.*
De SS. Flora & Lucilla. *Gaudemus fratres.*
De eisdem sermo. *Adest dilectissimi.*
De S. Stephano Papa, & mart. *Audistis hodie.*
De S. Donato Episcopo, & mart. *Adest dilectissimi.*
De S. Bartholomæo Apostolo. *Hodierna festiuitas.*
De Sancto Ruffino martyre. *Nostis fratres.*
De Natiuitate B. Mariæ Virginis. *Natiuitas hodierna.*
De Sancto Luca Euangelista. *Quia per Euangelium.*
De Sancto Fidele mart. *Nostis fratres charissimi.*
Fragmentum Sermonis de S. Vitali mart. *Ecce liquidò.*
Homilia super Euangelium in die S. Matth. *Euangelica lectio.*
De Silentio. *Cum prius exactor.*
De Spirituali certamine. *Si diligenter.*
De Sancto Anastasio mart. *Ad pulchrum conuenimus.*
De disciplina, & obseruatione sextæ feriæ. *Sanctis fratribus.*
Contra vini bibulos, & aquã stomachantes. *Miror dilectissime frater.*
Ad fratres Gamugni de Sabbatho ieiunando. *Pensualium conductores.*
Ad Blancam Comitissam ad Dominum conuersam. *Blanca olim.*

In Cassinensi Bibliotheca, & alibi.

De miraculis Sancti Benedicti, lib. 1.
De pœnitentia. *Pensandum quippe.*
Cõtra Simoniacos. *Mundi turba turbulenta.*
De amœnitate & gaudijs vitæ æternæ, ad perennis vitæ fontem. Rythmos.
De pœnis Inferni. *O quàm dira, quàm horrenda.* Rythmos.
Epistolam de die Iudicij. *Dilectio fratris Adæ, Petrus peccator.* Extant m.s. in Bibl. S. Benedicti Mantuani. At in Bibl. Cassinensi, in pluteo sexto ad lęuam, hęc reperiuntur m. s.
Sermo quidam, & Rythmi ad Cadaloum Episcopum.
Disceptatio synodalis inter Regis Aduocatum, & Ecclesiæ Romanę defensorem.
Disputatio super quæstione. *Si Deus est.*
Epistolæ nonnullæ, & alij quidam parui Tractatus.
De Processione Spiritus sancti à Patre, & Filio aduersus Græcos.
Sermo de S. Marco Euangelista.
De S. Alexio Confessore.
De officijs Pontificis.
Epistolæ aliæ multæ.
De S. Matthæo Sermones tres.
De monasterio Cassini, ac De quibusdam miraculis ad Desiderium Abbatem.
De bestijs quibusdam, sed principium deest.
Sermo de Sancta Columba Virgine, & martyre.
Sermo de Eleemosyna, & Epistolæ eius complures.

Ibidem, in alio libro manuscripta in membranis extant quæ sequuntur:

Sermo de Sancto Bonifacio martyre.
De SS. Donato, & Hilarino.
De Sancto Ioanne Baptista, duo.
Hymnus de Sancto Antimo.

Homi-

Homilia ſuper Euangelium, *Liber generationis*.
Sermones duo de Natiuitate Beatæ Mariæ.
De S. Apollinare Sermones tres.
De S. Vitali Sermones duo.
De S. Ioanne Euangeliſta hymni tres.
Epiſtolarum ſuarum lib. 1.
De incontinentia Epiſcoporum.
De proprietate Clericorum.
De S. Bartholomæo Sermones duo, & Collectę de eodem.
Hymnus de S. Vrſicino.
Miracula S. Ruffini.
Epiſtola ad Agnetem Imperatricem.
Tractatus pius ad Monachos.
Alius De perfectione Monachorum.
Dialogus Iudæi, & Chriſtiani.
Inuectio in Epiſcopum, qui monachos ad ſæculum reuocabat.
Opuſculum ad Teuzonem Eremitam.
De horis Canonicis Diſputatio.
Sermo de vigilia S. Iacobi.
De vigilia S. Bartholomæi.
Epiſtolæ nonnullæ.
De diſciplina monachorum.
De patientiæ gradibus Diſputatio.
De priuilegio Eccleſiæ Romanæ ad Hildebrandum Archidiaconum.
De reconciliandis hæreticis.
Epiſtola longa de dimittendo Epiſcopatu.
Nonnulli Tractatus ad monachos, & Quæſtiones aliquot.
Epiſtolę multę ad monachos Pompoſiacos & alios.
De diuerſis hiſtorijs Verſus, & Epiſtolæ.
Sermo de promptitudine magis ad malum, quàm ad bonum, & De octo vigilijs ieiunandis, *Naturaliter autem hoc morbo laborat humana infirmitas.*
Flebilis lamentatio ſuper anima ſordibus immunditiæ dedita, *Ego, ego, te infelix defleo.*
Contra Sodomitas Sermones tres: quorum Primus incipit, *Eos qui irrationabiliter.* Secundus, *Clericus autem Domini.* Tertius, *Hoc ſauè vitium.*

Citantur autem à Tritemio ſequentes libri.

De ſitu, & fundatione Viuarienſis Cœnobij, lib. 1.
Apologeticorum, lib. 3.
De incontinentia Sacerdotum, lib. 1.
De mulieribus clericorum, lib. 1.
Regula Solitariorum, lib. 1.
Miraculorum ſui temporis, lib. 1.
Exhortatorium ad monachos, lib. 1.
De profectu monachorum, lib. 1.
De auaritia prælatorum, lib. 1.
Gratiſſimus ſeu probatiſſimus, lib. 1.
Domino ſuo Nicolao.
Nuper habens.
Vos alloquor.
Dum feruorem Sanctæ.
Dilectiſſimo Gerardo.
Fratribus in Gaugenſi.
De inſolentia malignorum hominũ, lib. 1.
Declamationes Rhetoricæ, lib. 1.
Domino N. Rauennatice.
Eiuſdem Epiſtolæ de vniuerſa vita & Religione, in fol. in membranis m.s. extant in Bibliotheca Imperatoris Viennæ Auſtriæ.

At & aſſeruantur in Bibliotheca Sereniſſimi Ducis Vrbini, Petri Damiani Epiſtolæ, Regula Eremitica, Viuarium animalium ſpiritualium, & exhortatio ad Blancam Comitiſſam, & Petri Damiani monachi Sermones.

Ceterum qui ſub nomine huius Petri Damiani prodijt Argentorati anno 1562. Liber De correctione Papæ, & Epiſcopi, ſuppoſititius eſt, quales ſolent promere libros, hæretici.

PETRVS Deauratus, Gallus, Ordinis Prædicatorum. Vide in verbo, Petrus Auratus.

PETRVS Delphinus, Venetus, Generalis Ordinis Camaldulenſium, emiſit Volumen Sententiarum Sanctorum Patrum. Epiſtolarum item libros quattuor. Orationes varias. Dialogum contra Fr. Hieronymum Sauonarolam. Argumenta varia ad Orationes Ciceronis. Chronicon Venetiarum. At hoc extat manuſcriptum. Viuebat anno Dom. 1521.

PETRVS Diaconus, qui anno Christi 486. Imp. Valente Ariano, vixit, scripsisse fertur De Incarnatione, & Gratia Domini nostri Iesu Christi, seu de Gratia, & libero arbitrio, ad Fulgentium, & alios Episcopos Africæ, librum vnum. Quem alij Augustino tribuunt. Id quod falsum esse refutant tempora, cum quattuor in hoc libro ponantur Concilia, quorum duo sunt post mortem Augustini habita. Alij verò Fulgentio ipsi, quos ratio ipsa conuincit, cum ad seipsum Fulgentius scribere non potuerit: neque verò auctoritatis aliquid habet, quod Bertramus ex hoc verba quædam citet Fulgentij nomine.

Inuentus autem est hic libellus non ita multos ante annos, in cœnobio Parisiensi, quod est Ordin. Præmonstratensis in agro Louanensi. Porrò Petrus Diaconus & alij in caussa fidei à Græcis ex Oriente Romam missi fuerunt. Primi autem capitis titulus hic est, *Quòd consensus Ecclesiarum in fide sit confirmatio fidelium*. Extat in Bibliotheca Sanctorum Patrum Bigneï.

PETRVS Diaconus, Monachus Cassinensis, magnè apud omnes auctoritatis, & Bibliothecarius, Aegidij filius, Romanus, Girardo Abbati, ann. Domini 1115. quinquennis Deo, & S. Benedicto nutriendus oblatus, sub regulari disciplina fuit institutus, in qua propter doctrinam, & morum integritatem, magna in existimatione habitus. Scripsit quidem plura, verum non extant omnia. Et quidem extat liber De viris illustribus Ordinis Cassinensis, cui aliqua fuerũt addita haud ad historiæ plenam veritatem scripta. Vide inter alios Ant. Gallonij Apologeticum, qui Romæ prodiit ann. 1604. in resp. ad 2. colloquium pag. 40. Porrò m.s. asseruantur in Bibliotheca Montis Cassini, sequentia:

Visio Alberici monachi, ab ipso emendata.
De Ortu & vita iustorum monasterij Cassinensis, lib. 1.
De Viris illustribus monasterij Cassinensis, lib. 1.
Miracula Cassinensium monachorum, quæ scripta non erant.
De locis Sanctis, lib. 1.
Super Regulam S. Benedicti, lib. 4.
Supplementum ad Historiam Anastasij nionachi, & Bibliothecarij, de raptu corporis Sanctorum Benedicti & Scholasticæ.
Sermones de cœna Domini, duo.
De Parasceue, 1.
De Sabbatho Sancto, 1.
De Pentecoste, 1.
De Sancto Benedicto, 1.
De Octaua eiusdem, Sermo copiosus.
De S. Ioanne Baptista, 1.
De Sanctis Petro & Paulo, 1.
De Sancto Laurentio, 1.
De Vigilia Assumptionis B. Mariæ, 1.
De omnibus Sanctis, 1.
De Natiuitate Domini, 2.
De S. Stephano Protom. 1.
Passio Sancti Placidi Abbatis, & Sociorum, lib. 1.
De Sancto Placido Abbate Sermones tredecim.
Rithmus de nouissimis diebus.

Sed quę desiderantur hæc feruntur.
Passio S. Marci & Sociorum eius, ad Oderisium Abbatem.
Miracula SS. Martyrum Marci, Nicandri, & Martiniani.
Hymni sex, & Cantus de eisdem.
Inuentio S. Marci martyris.
De vigilia S. Marci, Sermones duo.
Vita Sanctę Dariæ, vxoris Sancti Nicandri martyris.
Vita S. Iuliani Confessoris.
Vita S. Apollinaris Abbatis, ad Reinaldum Abbatem.
Vita Sanctorum Guinizonis, & Ianuarij, monachorũ, ad Richardum monachum.
Vita S. Constantij Episcopi, & Confessoris ad Guarinum Aquini Episcopum.
Vita S. Seueri Episcopi Cassinensis ad Senioretum Abbatem.
Vita S. Leonis Papę.
Vita S. Mauri Abbatis, ad Rainaldum subdiaconum Cassinensem.
Historia de euersione, & restauratione cœnobij S. Mauri.
Translatio S. Stephani Protomart. è Constantinopoli ad Vrbem Romam.
Destructio, & restauratio Atinę vrbis.
Sermones de Paschate, & de Ascensione Domini.
Hymni de SS. Christiana, & Iusta virginibus & martyribus.
Scholia in diuersa Sacræ Scripturæ loca.

Exhor-

Exhortatio ad monachos, quid ſeruare, & quid cauere debeant.
Tractatus de ſeptem vitijs, & virtutibus.
De ſeptem petitionibus.
De Rebecca, & Iſaac.
De Rege Ozia, & Sacerdotibus.
De Moyſe, & via trium dierum, & tribus temporibus.
De viſione Eſaiæ.
De tentatione Chriſti in deſerto, & De viſione Senioreti Abbatis.
Altercatio ab ipſo habita cum quodam Conſtantinopolitano, pro Romana Eccleſia.
De Aſtronomia, lib. 1.
De Generibus lapidũ, & de Notis ad Conradum Imperatorem.
De Conſulibus, Dictatoribus, & Imperatoribus Romanorum.
Hiſtoria Troianæ gentis ab exordio ad ſua tempora.
De prodigijs & portentis, ad Ptolemæum ſecundum Conſulem Romanum.
Abbreuiatio Solini de mirabilibus mundi.
Abbreuiatio Vitruuij de Architectura.
Tranſlatio Euę Regis Arabum de lapidibus pretioſis, è Græco in Latinum.
Hymnorum, & Carminum, lib. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos, lib. 1.

Obijt autem Caſſini, vbi & ſepultus.

PETRVS Diaconus Caſſinenſis, ſcripſit vitam S. Athanaſij Epiſcopi Neapolitani. Et quidem hic Athanaſius creatus eſt Epiſcopus ann. 850. vt alius ſit à ſuperiore, cum quo S. Gregorius Magnus in quattuor libris Dialogorum diſſeruit.

PETRVS Diuolus, Burgundus, Gallus, Ordin. Præd. Theologus Pariſienſis, quique Prouinciæ Ord. fui in Gallia præfuit, cum hæreſes paſſim oppugnaſſet, reliquit etiam Conciones, quas Pariſijs edidit Nicolaus Cheſneau. At ille ann. 1568. obijt Pariſijs.

PETRVS Donatus, Aretinus, quæ Ciuitas eſt in Etruria, Ord. D. Auguſtini, reliquit abs ſe compoſitum Quadrageſimale ad omnia eius temporis Euangelia vſque ad Paſcha. Sermones item funebres, in quibus agitur De arte bene moriendi, ac De vita cęleſti. Exſtabant Romæ m. s. in Bibl. S. Auguſtini.

PETRVS Dorbellus, Andegauenſis, Ord. Minorum, Theologus, ſcripſit Quadrageſimale, prænotatum, Sermones Hortuli Conſcientiæ, ſuper Epiſtolis Quadrageſimę anno 1518. Pariſijs apud Io. Paruum.

PETRVS Dorlandus, Dieſtenſis, Teutonicus, Ord. Cartuſiani, ſcripſit Dialogum De Paſſione Chriſti Domini. Vitam S. Annæ. Violam animæ, lib. 6. Quę quidem omnia etiam fuerunt excuſa. Viuebat ann. 1490.

PETRVS Eberardus, Ord. Prædic. ſcripſit vitam B. Delphinę à Puteo Michaele Comitiſſæ, & coniugis S. Auzliaſij de Sabiano Comitis Ariani ſcripſit, atque ante multos annos Pariſijs edidit.

PETRVS Edeſſenę Eccleſię presbyter declamator inſignis, ſcripſit Variarum cauſarũ Tractatus, & more Sancti Ephrem Diaconi Pſalmos metro compoſuit. Hęc Gennadius in Catal. Nimirum Syro Sermone Homilias in ſingulos Pſalmos (inquit Sixtus Senenſis) elegantiſſimas, & feruido ſpiritu ſuccenſas, idemque totum Pſalterium Græcis diuerſorum generum carminibus cecinit. Viuebat ann. 450.

PETRVS Eliacus. Vide in verbo, Petrus Aliacus, ſiue ab Aliaco.

PETRVS Emotę, Theologus Pariſienſis, ſcripſit Catholicę profeſſionem fidei, primum vtriuſque teſtamẽti, deinde Sanctiſſimorum Patrum, qui primis Eccleſię ſeculis floruerunt, teſtimonijs confirmatam. Pariſijs apud Nicolaum Cheſneau, ann. 1578. ſed anno 1582. apud eundem; Tomum primum Concionum, & Chriſtianarum exhortationum.

PETRVS Faber, Gallus, Ord. Min. Gallicè, ſcripſit De Gratia, & Operibus Spiritus S.

PETRVS Faber Gallus & ipſe, non quidem is, quem modo diximus, at Toloſanus Cõſiliarius Regius, ſcripſit Dodecameron, ſiue De Dei nomine, atque Attributis librum. Pariſijs apud Ioannem Richerium, ann. 1588.

PETRVS de Sancta fide, Anglus, Carmelita, & Theologus, ſcripſit In primam Petri Apoſtoli Canonicam. In ſecundam Petri Lectiones 38. Breuiarium Sententiarum. Prędonia Petri Lombardi. Alphabetum Theologiæ. Determinationes varias. Placita Theologica. Cõciones ad Clerum. Sermones Capitulares. Vjuebat Nordouici, an. 1452.

Iacobus, Ord. Seru. in Indice aliquot illust. Script. Carmelitarum. Vide infra, sub verbo, Petrus è Samsona, nam bis positus est, vt siue hic, siue ibi possit inueniri.

PETRVS à Figueiro, Canonicus Regularis Congregationis S. Crucis Conimbricensis Reformatæ, Lusitanus, edidit Commentarios in Lamentationes Hieremiæ, & in Malachiam prophetam. Lugduni ex Officina Iuntarum ann. 1596.

PETRVS Fonseca, Lusitanus, Societatis Iesu, insignis philosophus, atque Theologus, cum in Logicen, atque in Metaphysicen scripserit, eius meminimus in Apparatu nostro ad Philosophiam. Ac quidem de illo Franciscus noster Suarez in cap. 7. Indicis primi in suam Metaphysicen inquit. Petri Fonsecæ translatio Metaphysicæ adeo est elegãs, & dilucida, vt ferè sine expositore à quouis intelligi possit, quę ad Theologiã viam sternũt.

PETRVS Fontidonius, Theologus, edidit Apologiam pro Concilio Tridentino aduersus Ioannem Fabricium Montanum. Orationem item habitam in Concilio nomine Philippi Secundi Regis Hispaniarum. Conciones quoque duas in Concilio habitas. Accesserunt ijs etiam tres aliæ orationes Romæ ad Pium V. habitæ. Antuerpiæ apud Plantinum ann. 1575.

PETRVS Forracha, Genuensis, Ordinis Prædicatorum, copiosam Summam collegit ad omnes materias per Alphabetum, quam prænotauit, *Compendium Donorum*. Viuebat ann. 1310.

PETRVS Fortis, Venetus, Ordinis Minorum Conuentualium, scripsit Tractatum in laudem Montium, & aliquid de Septem Psalmis Pœnitentialibus. Viuebat ann. 1553.

PETRVS Franciscus Zinus, Veronensis, Gregorij Nazianzeni Orationem de amandis & amplectendis pauperibus, & Gregorij Nisseni eiusdem argumenti Orationes duas è Græco in Latinum transtulit, excusas Parisijs apud Vascosanum, ann. 1550. Item Panopliam dogmaticam Orthodoxæ fidei, excusam Venetijs ann. 1555. Ephrẽmi opera quędam. Dilingę ann. 1562. Idem de vita Patriarchę Iosephi, à Philone Hebræo Græcè composita, & ab ipso in Latinum conuersa, Venetiis. Eiusdem aurea quędam Opera, trium pręstantium Gregoriorum, Neocęsarienſis, Nyssęni, & Nazianzeni, Venetijs. Item prędara quędam opera quattuor illustrium Abbatum, Ephræm, Nili, Marci, & Esaię, è Græco in Latinum conuersa, Venetijs. Orationes tres. Prima In aduentu Augustini Valerij Episcopi Veronensis, postea Card. Secunda De Philosophiæ laudibus. Tertia De iuris & Legum laudibus. Venetijs.

PETRVS Galatinus, Ordin. Minorum Prouinciæ S. Nicolai, Artium, & Theologiæ Doctor, peritus autem Hebraicæ linguæ, scripsit de Arcanis Catholicæ Veritatis aduersus Iudæos. Quæ tamen pleraque penè omnia, præter Cabalistica, legebantur in Victoria Pocchieti. Scripsit item alia, necnon de Ioanne Capnione. Quę extant in Biblioth. eiusdem Ordinis Romæ in Araęli. Porrò quod ex malè intellecto Clementis Quinti Decreto de prælegendis rudimentis Hebraicis detorsit ad Thalmud prælegendum. Idque meritò Sixtus Senensis in sua Bibliotheca Sancta improbauit. præterquam quod reliqui Pontifices Maximi, ac nouissimè Clemens VIII. in Indice Romano omnino eius lectionem prohibuit. Viuebat autem ann. 1515. Ceterum Parisijs apud Vuechelianos editus est ann. 1602.

PETRVS Galesinius, Protonotarius Apostolicus, in lucem edidit Primò S. Gregorij Nysseni librum de Virginitate, Latinè interpretatus est: quem Paulus Manutius sumptibus Pontificijs, Romę in lucem emisit, ann. 1562.

Eiusdem Nysseni Conciones de beata vita comparanda, & alias item De oratione Dominica conuertit. Romę itidem typis Manutianis impressas.

S. Eucherij Opera, multis mendis aspersa, emendauit: quibus operibus Epistolam eruditam præfixit: omnia Romę in lucem emissa, ann. 1563.

Sulpitij Seueri, historiam correxit, scholijs explicauit, notationibusque illustrauit: quam Paulus etiam Manutius, impressione Romana emisit ann. 1564.

Theodoreti Commentarijs in Cantica Canticorum, Epistolam luculentam adscripsit, Romæ impressam, ann. 1563.

Aliam

Aliam item libris Rhetoricę Eccleſiaſticę, Auguſtini Valerij Epiſcopi Veronæ, poſtea Cardinalis, adiunxit: quæ Mediolani primò, deinde Pariſijs edita eſt. Sulpitio autem Seuero, Dorothei Epiſcopi Synopſim addidit, quam annotationibus exornauit.

Saluiani Epiſcopi libros, de prouidentia Dei, antiquorum exemplarium auctoritate correxit: qui Romę itidem editi ſunt, ann. 1564.

Cathechiſmi Romani partem, præſertim quę ad Decalogum pertinet Latinè expoſuit.

S. Barbarę Virginis, & martyris vitam, à Damaſceno, & Arſenio Græcè ſcriptam, Latinè reddidit: quam deinde breuiter explicatam Surius retulit in volumen ſextum de Vitis Sanctorum.

S. item Petronij, Epiſcopi Bononienſis vitam ex ſacris monimentis collectam, certis lectionibus explicauit: quæ in libro Officij de eodem Sancto, adſcripta, Bononiæ prodijt in lucem.

Synodos aliquot, præcipuè Mediolanenſes, Vercellenſes, Brixienſes, Placentinas, & alias ſcripſit, quę iampridem editæ ſunt.

Acta Eccleſiæ Mediolanenſis, litteris mandauit, & edidit. Mediolani, ann. 1581.

Tabulas dypticas Archiepiſcoporum Sanctæ Eccleſiæ Mediolanenſis, Epiſcoporum Vercellenſium, Nouarienſium, Brixienſium, & aliorum compoſuit, atque emiſit.

Martyrologium Romanum, Latinis litteris explicauit, notationibuſque ornauit: quod primò Mediolani, deinde Venetijs editum eſt, ann. 1578. apud Antonium de Antonijs.

Homiliarij Ambroſiani Volumen, cui Epiſtolam præfixit, & Auctorum Eccleſię Mediolanenſis plenam adſcripſit Antuerpię à Plantino editam.

Sanctorum Vitas, de quibuſdam in Eccleſia Mediolanenſi mentio fit, conſcripſit, quæ in eiuſdem Eccleſię Breuiario, edita ſunt ann. 1582.

Idem Petrus Galeſinius alia ad editionem parabat, quorum Catalogus aliquando excuſus eſt: ſed cum de ijs accuratè quæſiuiſſemus, haud inuenta ſunt, vt potius habuiſſe in animo illa ſcribere, quàm potuiſſe abſolucre, aut aliquo vſque producere, ex Viris eius amicis acceperimus.

Sanè verò in Notationibus, quas ad Haimonem Halberſtatenſem ſcripſit, atque edidit, meminit Voluminis, quod contra hęreticorum hiſtoriam confecerat.

Breuem item Commentarium de Biblijs Græcis Interpretum 72. emiſit Romę ann. 1567. ex typographia Bartholomęi Graſſij, & vltam, atque Canonizationem S. Didaci Hiſpani Ord. Minorum. Romę in Typographia Vaticana.

PETRVS Galliſardus, Gallus, Ord. Minorum; & Theologus, redegit è Diuina ſcriptura in optimam Methodum, atque compendium Decalogi explicationem, quę per tabulas obiecta oculis Summam Peccatorum, & capita caſuum Conſcientię facile repręſentat. Libros autem de Doctrina Chriſtiana à S. Auguſtino conſcriptos, Gallicè reddidit. Lugduni apud Benedictum Rigaudum ann. 1578.

PETRVS Gallus, Pictauienſis, Monachus, & Prior maior clauſtralis Monaſterij Sanctorum Petri, & Pauli Cluniacenſis, ſcripſit

Ad S. Petrum Abbatẽ ſuum, Epiſtol. lib. 1.
Panegyricum ad eundem, lib. 1.
In laudem triumphi eiuſdem, lib. 1.
Pro reformanda pace monaſteriorum, ad eundem, lib. 1.
De itinere ſuo ad Ayam inſulam, lib. 1.
Epiſtolam ad calumniatorem.
Epitaphium Aldephonſi Epiſcopi.
Panegyricum S. Gelaſij I I. Papę ſepulti in templo Cluniaci.
Panegyricum cuſtodiens inuidiam. *Hiſia- culis rabidam confodit inuidiam.*

Quę omnia extant Cluniaci m. s. Vixit ann. 1130. vel circiter.

PETRVS Galterius, Toloſæ, Ord. Minorum, Theologus, ſcripſit Commentarium in Geneſim.

PETRI Gandauenſis, Belgę, Ord. Minorum, qui annos quinquaginta excolendis Indis impendit, quique ann. 1572. Mexici in Sacello S. Ioſeph ſepultus eſt, Vitam, & inſignem cum Zelo animarum, humilitatem, vide apud Franciſcum Gonzagam in quarta parte Seraphicę Hiſtoriæ, ad Titulum Prouinciæ S. Euangelij.

PE-

PETRVS Garnengius, Armoricus, Brito, Prouincialis Carmelitarum Turonis scripsit sui Ordinis, deinde & Ecclesiæ Historiam, singulam singulari libro. Censuram item Constitutionum. Conciones ad Clerum, Obijt ann. 1471.

PETRVS Garsias, Galarsa Bellanensis, Doctor Theologus, publicus Salmanticæ in Hispania Philosophus, Episcopus Caurensis, Euangelicarum Institutionũ libros octo edidit Mantuæ Carpentanæ (quam Madridium vocant) apud Aloysium Gomecium 1579. Opus est sat breue, sed perutile, & (vt Hieronymus Pradus Theologus Societatis Iesu, qui bonam Ezechielis partem expoluit, dicere solebat) plenum gemmarum. Recusum autem fuit Venetijs ann. 1604. apud Io. Baptistam Ciottum.

PETRVS Garsias de Xantiua citatur in Chrysopassо Ioannis Echij inter scriptores Theologiæ.

PETRVS Gaudea scripsit Summam tripartitam, cuius Prima Pars De Sacramentis. Secunda de legibus, Tertia De Contractibus, Restitutionibus, Statibus, Beneficijs, Simonia, Correctione, Pœnis. Sorbona.

PETRVS Godefridus, Ord. Minorum Tertiariorum generalis Minister, & Pater superior Conuentus Tertiariorum Ciuitatis Antuerpiensis, edidit ann. 1563. Germanicum libellum, præmotatum, *Eremus Domini*; Quo probat, quanam ratione Christianus debeat sequi Christum lumen veritatis in hoc tenebricoso mũdo. Item Alterum, inscriptum *Chlamys spons*. De intetiore imitatione vitæ, ac Crucis Christi.

PETRVS Gottifredus Theologiæ Scholasticæ Doctor, edidit Cõmentationem Scholasticam in Prouerbia.

PETRVS Gottifredus, Viterbiensis, qui trium Impp. sacris, & scrinijs præfuit, scripsit librum, quem præmotauit, *Pantheon, siue vniuersitatis libri, qui Chronici vocantur, viginti omnium seculorum, & gentium tam sacras, quàm profanas historias breuissimè complectentes*. Editi sunt ann. 1559. Vide Apparatum nostrum, ad historiam.

PETRVS Gregorius, Tolosanus, I. V. C. qui Ius in Academijs, primo Tolosana, deinceps Mussiponti professus est, antequã ex hac Vita decederet, edidit Syntaxim Artis mirabilis, quam deinceps magnis Commentarijs illustrauit: quæve cum Lugduni prodijssent, Venetijs deinde à Sanctæ Inquisitionis Officio recognita, & emendata fuit recusa. In qua cum quædam ex pietatis, & veritatis studio noster Martinus Delrius obseruauerit, nos, præter illa, quæ de Opere eiusdem Petri Gregorij diximus in Bibliothecæ Selectæ prima editione Romana, ex ipso Delrio hic addimus. Is igitur ad finem Quæst. 2. c. 4. lib. 1. Disquisit. Magicarũ ait. Cautè legenda, quæ de efficacia imparis numeri, maiore quam paris congerit, nec satis digerit Petrus Gregorius in Syntaxi artis mirabilis lib. 15. c. 10. qui (quòd eam sententiam tribuit Orthodoxis Patribus D. Hieronymo, & Cypriano, magnã illis iniuriam facit; cumque loca eorum nulla citet, meritò in ea re arguitur, dùm quod Patres de imparis numeri mysterijs (quod Vnitas, & Trinitas in Sacrosancta eernantur Trinitate) & præstantia differunt, hoc ille ad nescio quam vim Physicam cum Agrippa Mago, & hæretico, quem Patribus testem adiungit, ne quid dicam grauius, inconsideratè retulit. Vide D. Hieronymi Apolog. pro libris contra Iouinianum sub finem, & deprehendes meritò hæc à me dici, & ab Hieronymo Origenem, Tertullianum, Cyprianumque citari, quibus hoc Petrus Gregorius impegit. Hæc Delrius. Quæ subinde alio in loco subdit, synceræ, & rectæ Philosophiæ repugnant, quæ Petrus Gregorius Tolosanus tradidit lib. 19. Syntaxeos c. 8. cum de Histrionibus, Oratoribus, & Poetis dicta, ad excantatores accõmodat, quòd eorum verba tum demum rata sint, & efficacia, cum animo intenso, & obfirmato ea proferunt. Non enim isti persuadendo, & affectiones concitando operantur, vt illi. Vide Disq. magicarum, lib. 1. cap. 4. Quæstio. 3. ipsius Delrij. Sanè verò in prima Editione Petri Gregorij, quæ Lugduni prodijt (nam secũda profecta est à Damiano Zenaro, Venetijs, hæcque aliquanto emendatior) erant, quæ in Metaphysica de Natura Angelorum, & in Astrologia correctionem postulabant. Quin & generalis eius diuisio eorum, quæ cadunt sub Philosophiam, aptius tradenda erat. Postea verò idem Petrus Gregorius Syntagma iuris vniuersi edidit apud Pillehottum, Lugduni in Gallia.

PE-

PETRVS Gueuara. Vide in verbo, Petrus Alagona.

PETRVS Haſinerus, Germanus, Germanicè edidit quattuor Conciones Catholicas ad Euangelia Dominicalia tempore Aduentus, ijs autem agitur, De Vera Chriſti Domini agnitione, & De ſignis Aduentus eius; Quonam item modo veri Miniſtri Chriſti à falſis, & hæreticis Miniſtris dignoſcantur; Quodve ſit Antiſtitum, ſiue Epiſcoporum Officium. Ingolſtadij ann. 1568.

PETRVS de Harentals, Prior Floreffienſis (ſiue alijs, Florenſis) Præmonſtratenſis Ordinis, Catenam ſuper Pſalmos Dauidis ex Patribus confecit, imitatus D. Thomam, qui catenam eiuſmodi in quattuor Euangeliſtas compoſuerat. Eam vero prænotauit *Collectarium, ſiue expoſitionem libri Pſalmorum*. Quæ ann. 1487. prodijt apud Ioannem Koelhoff, Coloniæ Agrippinæ, cum Ioannes de Arkel Traiectenſis Eccleſiæ primò, deinde Leodiēſis Epiſcopus, eundem Petrum, ad cōcinnandam hanc catenam hortatus fuiſſet, quam col legit ex varijs Orthodoxorum Patrum monumentis ann. 1436. Adiecit autem vbique eorundem nomina Doctorum.

PETRVS Hieremiæ, Panormitanus, Siculus, Ord. Prēd. ſcripſit Sermones de Tempore per annum: nimirum, Dominicales, De Sanctis, De Pœnitentia, De Peccatis, De Fide, De Paſſione Domini. Viginti quinque autem, De Oratione Dominica vberes, & eruditos. Obijt ann. 1444. quemadmodū ſcribit Frater Thomas Fazellus Siculus, lib. 2. De rebus Siculis, Decade 1. cap. 4. quamuis Leander Bononienſis lib. de viris Illuſtribus Ordinis Prædicatorum inquiat eum obijſſe ann. 1434.

PETRVS Hędus De miſeria humana, & contemptu rerum humanarum prodijt Coloniæ ann. 1566. At ſiue hic, ſiue alter, quem ſcribunt fuiſſe Sacerdotem Portuſnaenſis, De Amoris generibus, libris tribus, iam olim ann. 1491. Taruiſij emiſſus eſt apud Gerardum Flandrum.

PETRVS Henham, Anglus, Monachus Valdenenſis, ſcripſit Chronicon Anglorum. Viuebat ann. 1224.

PETRVS Honeſtus. Vide in verbo, Petrus Damiani. Nam cognomento dictus eſt *de Honeſtis*, vt diximus ſupra.

PETRVS Hontoy, Lucemburgenſis, Belga, Ord. Minorum, ſex Tomis partitus eſt Conciones, quas ſcripſit. Primo, quo continentur, quæ in Epiſtolas ab Aduentu vſque ad Septuageſimam. Secundo, quo ea, quæ à Septuageſima vſque ad Paſcha. Tertio, quo, quæ à Dominica in Albis vſque ad tertiam Dominicam poſt Pentecoſten. Quarto, quo, quę à Dominica tertia poſt Pentecoſten vſque ad Aduentum. Quinto, quo diebus feſtis habitæ tempore æſtiuo. Sexto, quo iiſdem habitę tempore hyemali. Idem autem Petrus Hontoy emiſit Menſam Apoſtolicam, hoc eſt Commentarios De genuino ſenſu Epiſtolarum Dominicalium per annum. Præfixa verò eſt cuilibet Epiſtolæ Tabula diſpoſitionis. Moguntię apud Albinum, & Coloniæ apud Mylium ann. 1604.

PETRVS Hortiz, Hiſpanus, Societatis Ieſu, edidit Quadrageſimale ſuper Miſerere.

PETRVS Humbecanus, in Tractu Bruxellenſi, in Belgio natus, Carmelita, ſcripſit Conciones in Euangelia, quæ tam Dominicis, quam diebus Sanctorum Feſtis ſolent recitari, quas Petrus Lucius Belga, in ſuo Catalogo vocat *exactiſſimas*: Tractatum item De Vſuris. Quæ prelo ſubijciendę erant.

PETRVS de Humagen, Presbyter Eccleſiæ Treuirenſis, è Sancto Nicolao ſub Syluam Helueticam, qui diu ſine cibo, & ſanctè vixiſſe ſolitarius fertur, ſcripſit Commentarios De Spirituum Apparitionibus, & phantaſmatibus. Eiſingrenius.

PETRVS de Inſula, Ordinis Minorum, dictus, *Doctor Notabilis*, ſcripſit in quattuor libros Mag. Sententiarum.

PETRVS Inſula (de l'Iſle) Gallus, vita Sanctorum Bartholomæi Apoſtoli, Sulpitij Epiſcopi, & ſeptem fratrum martyrum carmine Gallico cecinit. Scripſit item librum Terræ Sanctæ in tres libros diſtinctum.

PETRVS Ioannis Oliuus, Ord. Minorum, è Caſtro Semicani cuſtodię Narbonæ edidit Poſtillas ad omnem ferè Diuinam Scripturam. Commentarium in Euangelium San-

cti

cti Matthæi. Quodlibeta. Viuebat ann. 1400. si Sixtum Senen sem sequimur. Alioquin multo antea vixisse scribitur ab Henrico Villot.

PETRVS Ioannes Perpinianus, Hispanus, Societatis Iesu, qui nostra vixit ætate, Orationes à se Latinè, & eleganter conscriptas edidit, quæ partim Romæ, partim alibi prodierunt in lucem. Et Romæ quidem primò non omnes apud Vincentium Luchinum anno 1565. at denique numero duodeuiginti apud Zannettum, & Ruffinellum ann. 1588. sed & Duaci in Belgio ann. 1592. Accessit Oratio Stephani Tuccij Societatis Iesu, habita in funere Gregorij XIII. Pontificis Maximi. Eæ igitur sunt:

De Laudibus S. Elisabethæ Reginæ Lusitaniæ, tres Orationes
De Societatis Iesu Gymnasijs.
In funere Ludouici Principis Lusitaniæ.
De Rhetorica discenda.
Ad Carolum Borromæum Cardinalem.
De Deo Trino, & vno.
Ad Pium IIII. Pont. Maximum.
De Auita dicendi laude recuperanda.
De retinenda veteri Religione ad Lugdunenses, tres Orationes.
De humana, & Diuina Philosophia.
De retinēda veteri Religione, ad Parisiēses.
De Perfecta Doctoris Christianis forma.

Eiusdem Orationes sex, quibus adiecta est Ioan. Baptistæ Rosacij vna. Coloniæ apud Ioannem Gymnicum ann. 1581.

PETRVS Iustinianus Patricius Venetus, Aloysij F. Historiam rerum Venetarum ab Vrbe condita vsque ad ann. 1575. texuit, quam postremò ipsemet recognitam additione auxit. In hac autem quoniam pleraque pietatis, & religionis exempla Sereniſſimorum Ducum, & aliorum leguntur, propterea non existimauimus ab re fore, si hic eum intexeremus.

PETRVS Izusquius, Nauarrus, Hispanus, Ord. Præd. Opus vnum è quattuor Euangelistis à se conflatum, dilucidè exposuit, quod & inscripsit, Series sacri Euāgelij Iesu Christi ex quattuor Euangelijs concinnata excusum in Hispania.

PETRVS Keningalus, Carmelita, Anglus, vt reor, scripsit Conciones ad Clerum. Disputationes item Ordinarias. Obijt ann. 1494.

PETRVS de Kyrslacken, Ord. Prædicatorum, Scripsit De Passione Domini. Viuebat ann. 1488.

PETRVS Lansbergius emisit à se scriptam Adhortationem ad Pietatem & Agnitionem suorum vitiorum. Antuerpiæ ann. 1577. Commendationem item simplicitatis promouentis veram Pietatem ann. 1580.

PETRVS Laodicensis perbreuem expositionem scripsit in Orationem Dominicam, quæ vnà cum altera in eandem Orationem Germani Patriarchę Constantinopolitani extat in Bibl. SS. PP. Bignęi To. 1. Edit.

PETRVM Lelohierium in lib. de Spectris, Martinus Delrius noster inquit se secutum in plerisque. Vide Martinum Delrium nostrum, lib. 2. Disquisit. Magicarum lib. 2. quæstio. 27. Sect. 1.

PETRVS Ledesma, Hispanus, Ord. Prædicatorum, Professor Theologię in Regali Collegio S. Thomæ Abulensis librum edidit, quem inscripsit, De magno Sacramento Matrimonij. Salmanticæ ann. 1592. apud Ioannem, & Andream Renaut fratres. Idem in tertiam Partem D. Thomæ ann. 1597. Venetijs apud Minimam Societatem.

PETRVS Leydis, siue de Leydis Cartusianorum Coloniæ Agrippinæ Prior, scripsit libellum De vera Religione, ac quinam appellandi sint præcipuè Religiosi. In eo autē agitur De varijs casibus, qui nouitijs quibusdam solent accidere, qui retro respexerint. Ex sexto libro Chronicorum Petri Dorlandi Cartusiani.

PETRVS Licetius, Aruernus, Gallus, I. C. & in supremo Galliæ Senatu Regius Aduocatus, deinceps & Præses primus, nec non denique Abbas S. Victoris, scripsit libros sex De Mobilibus præceptionibus Ecclesiæ. Dialogum De Sacris vtriusque Testamenti libris in vulgare idioma, siue (vt ille vocat) eloquium minimè vertendis, rudique plebi haud quaquam inuulgandis. Collocutores sunt Pantarcheus, & Neoterus. Dialogum alterum inter Spiritualem, & Mundanum. Librum De Auriculari confessione. Alium, De huiusce

seculi

seculi cęcitate, ac circumuentione. Lugduni apud Sebastianum Gryphium ann. 1552. De hęreticis, & eorum pęnis. Commentarios quoque nouem aduersus Pseudoeuangelicam hęresim. Parisijs ann. 1551.

PETRVS Lombardus, Nouariensis, Parisiensis Episcopus, quem (vt post alios Sixtus Senensis scribit) omnes Theologorum Scholę, singulari quadam venerationis excellentia Magistrum Sententiarum appellant, & in cuius Theologiæ Compendium innumerabilia disputationum volumina eruditissimi clarissimarum toto Christiano Orbe Academiarum Theologi elaborarunt, collegit in omnes Psalmos Dauidicos, & in omnes Pauli Epistolas ex sententijs Ambrosij, Hilarij, Augustini, Cassiodori, & Remigij, suppressis eorum nominibus, Commentarios omni eruditione refertissimos; in quibus etiam de suo aliqua non prorsus abijcienda interposuit. Commentaria Psalmorum Incipiunt. *Cùm omnes Prophetas Sancti Spiritus reuelatione constet esse locutos.* Commentaria verò in Paulum incipiunt. *Principia rerum sunt inquirenda.* Claruit sub Cõrado Imp. III. anno Domini 1140. Addit autem Eisingrenius sermones plures ab codẽ Petro Lombardo fuisse conscriptos.

Porrò prodierunt eiusdem Sententiarum libri quattuor pristino suo nitori restituti à Ioanne Aleaume, Parisijs ann. 1565. Lugduni ann. 1581. Ijdem ab Antonio Monchiaceno Resson. Democharе recogniti. Parisijs ann. 1574. Eiusdem in omnes D. Pauli Apostoli Epistolas collectanea. Parisijs ann. 1555. Sed quem triplicem Commentariũ scripsit, atque per hęreticos hęreticus ipse Lambertus Danęus edidit è damnata Ciuitate Gebennensi, is vt reliqua illius omnia prohibita sunt in Romano Indice.

Porrò eius Textus Sententiarum cum conclusionibus Henrici Gorrichem, & Concordãtijs Bibliorum, & canonum, summariisque singularu Distinctionum, & errorcs, in quibus Magister communiter non tenetur, excusi sunt in Italia, & Gallia sępè.

Atqui legendus est Sixtus Senensis tam 62. Annotatione libri quinti Bibliothecę Sanctę, quàm Annot. 71. & 202. Libri sexti eiusdem Bibl. vbi expendit, quæ in Petri Lombardi dist. 39. lib. 4. de ligandi soluendique potestate Sacerdotibus tradita scripsit. Quin & quem locum Magister Sententiarum affert, è Cõmentariis S. Ambrosii in D. Lucam, quo visus est tribuere animę Christi æqualem cum Deo omnipotentiam, quod Theologi non admittunt, ne creaturam ęquent Creatori, ait Sixtus Senensis Annot. 134. lib. 6. Bibl. Sanctę, se numquam in omnibus Operibus Ambrosii potuisse inuenire, quamuis illum omnes penè Scholastici citent.

Neque verò (ait Card. Bellarminus) Petrus Lombardus sensit, vt quidam fortassis existimarunt, actionem diligendi, quam nos producimus, quæque charitas actualis à Theologis appellatur, esse Spiritum sanctum. Sed quod docuit Lombardus id fuit, causam, siue principium proximum dilectionis Dei esse in nobis Spiritum sanctum, non autem habitum aliquem creatum, quales sunt habitus Fidei, Spei, cerarumque virtutum. itaque hoc interesse voluit inter charitatem, aliasque virtutes, quòd in istis præter actionem habitus etiam creatus reperiatur, in illa nullus sit habitus creatus, sed ipse Spiritus sanctus immediatè nos moueat ad actionem diligendi. Quam sententiam omnes Theologi refellunt in Commentariis suis ad decimamseptimam distinctionem libri primi Sententiarum, atque inprimis S. Thomas acriter eam oppugnat in Secunda secundæ, quæstione vigesimatertia articulo secũdo, & in Quæstionibus disputatis, quæstione de Charitate, articulo primo, vbi diluit obiectiones vigintiquattuor, quæ pro sententia Petri Lombardi fieri potuissent. Hæc Bellarm. Card. Tomo tertio Controuersiarum, lib. 1. c. 8. de gratia, & libero arbitrio.

Extare autem m. s. in Germania alicubi, fertur, Lecturam in Ciuitate Aurelianensi Petri Lombardi, siue huius, siue alterius, De Actionibus. Et Commentariuum ad duas Partes Decreti.

PETRVS Longatosta, Gallus, Canonicus Regularis Cœnobii Bridlyngtonensis in Anglia, Gallicè, & quidem ligata Oratione reddidit vitam S. Thomę Cantuariensis ab Hereberto de Bosham, conscriptam.

PETRVS Lucensis, Canonicus Congregationis Lateranensis, Philosophus, & Theologus, quodque caput est, sanctitate vitæ, ac prophetiæ dono celebris, scripsit Italicè

De

De modo rectè viuendi, ac De vita contemplatiua; Artem item siue Rationem rectè meditandæ Historiæ Passionis Christi. Viuebat ann. 1520.

PETRVS Lucius Belga, Bruxellensis, Carmelita, Carmelitanorum, quam prænotauit Bibliothecam collegit, quæ prodijt in lucem Florentiæ apud Georgium Marescottum ann. 1593. hic autem is est, qui Petrus Carmelita, de quo supra.

PETRVS Lupus, Godsenhouę prope Thenas in Belgio natus, Carmelita, Conuentus (vt vocant) Mechlinienſis, Theologiæ professor, habuit Conciones, quæ ab ore ipsius exceptæ prodierunt in lucem. Obijt propè annum 1580. Petrus Lucius Carmelita.

PETRVS de Lutra, Monachus Ordinis Præmonstratensis; Quattuor libros Sententiarum Lombardi, & Euangelium D. Ioannis exposuit. Scripsit verò ad Balduinum Archiepiscopum De prærogatiuis Ecclesiæ Treuirensis. Septenarium item Candelabrum De Summi Pontificis eminẽtia, tribus voluminibus: Ac contra Michaelem Cęsennatẽ, atque ei adhęrentes, qui Pontificem Romanum impugnabant. Denique Sermonum de Tempore, & Sanctis per annum, libros duos. Epistolarum vnum. Viuebat ann. 1330.

PETRVS Macęus, siue Massęus, Gallus, I. V. D. Gallicè scripsit, & edidit librum aduersus Atheos, Iudęos, & alios. Inscriptio est *Les cinq. Poincts.* Quinque puncta. Duos item alios libros, prænotatos, *l'Imposture, et Tromperie des Diables, Deuins, Enchanteurs, Sorciers, & autres semblables.* hoc est, Impostura, & Deceptio Diabolorũ, Diuinorum, Incantatorũ, Sortilegorum, & eiusmodi aliorum. Parisijs apud Ioannem Popinum ann. 1579. At alius à superiore est alter Petrus Macęus, qui S. Marthę Vitam Gallicis versibus conscripsit.

PETRVS Maldura, Ord. Pręd. Theologus, & Gymnasij apud suos, Bononiensis Regens, omnes D. Thomę Aquinatis libros redegit in compendium. Viuebat ann. 1470. Supplementum Chronic.

PETRVS Mainanus, Mediolanensis, Ord. D. Augustini, Theologus, & concionator, Sermones De Tempore, qui scitis characteribus descripti asseruantur Mediolani in Bibliotheca S. Marci, reliquit.

PETRVS Manducator, Trecensis, Vide in verbo, Petrus Comestor.

PETRVS Marsæus, quem alij *Merssæum* scribunt. Vide in verbo, Petrus Cratepolius.

PETRVS Martyr ab Angleria, Mediolanensis, scripsit de Insulis superiore seculo, hoc est millesimo quingentesimo, & quod excurrit, repertis; siue de rebus Oceanicis, & Orbe nouo Decades tres. Libros item totidem Babylonicę legationis.

PETRVS Martyr, Hispanus, Ord. Præd. Theologus, qui deinceps Episcopus Cluensis Ciuitatis, quę est in Regno Cataloniæ, scripsit Directorium Curatorum, quod primò Latinè, deinde & Hispanicè redditum prodijt Bracinone. Doctrinam Christianam Hispanicè, & librum De Sacramentis. Viuebat ann. 1575.

PETRVS Martyr, Morellus cognomento, Garesinus, aut forte *Garetius* Patria, Ord. Prædicatorum, Latinum edidit Dialogum in nouem partes distributum, quem inscripsit, *Collyrium mentis*, quem Dialogum à se Italicè redditum Genuę in Italia emisit in lucem. Alterum item libellum, quem prænotauit, *Compendium frequentiæ Diuinissimi Sacramenti.* qui in Monte Regali in Subalpinis prodijt ann. 1570. Libellos quoque De modo se præparandi ad deuotè cõmunicandum. De Virtute humilitatis ad Sabaudiæ Ducissam. De modo contemplandi sanctum Rosarium, qui prodijt ann. 1573. Triginta contemplationes De Inferno. De Passione Domini, De Gloria Cęlesti. Quæ Vercellis impressa sunt ann. 1563. Viuebat ipse ann. 1575.

PETRVS Maurocenus, Patricius Venetus, ac deinceps S. R. E. Cardinalis, scripsit in Sextum Decretalium, & varias determinationes. Viuebat ann. 1423.

PETRVS Mersęus (alijs Marseus.) Vide in verbo, Petrus Cratepolius.

PETRI Metropagitæ De Christo Rege, Legislatore, Sacerdote, Deo. Psalmorũ item 11. & 109. expositio. Et vulgata editio Græci, Hebraicique textus, necnon nouę ex vtróque versionis, & variarum annotationum suffragijs à Nouatorũ suggillationibus vindicata, & paraphrastica methodo exposita. Pragæ ann. 1591. At de hoc ipso, actum est supra, addito eius cognomine.

PE-

PETRVS Michael, Colonienſis, Societatis Ieſu, Theologus, ſcripſit Cõtrouerſiarum De Euchariſtiæ auguſtiſſimo Sacramento Dialogos quinque, qui editi fuere Coloniæ ann. 1603. apud Quenteliũ, & ibid. ann. 1584. Eiuſdẽ Serta honoris & exultationis ad Catholicorum deuotionem ornandam & exhilarandam, in figura circulari ann. 1589.

PETRI Michaelis Delphini Deciſio de proportione Papæ ad Concilium, & de eius Principatu. Venetijs ann. 1569.

PETRVS Monachus, quem alij Gallum Ambianis natum, ſicut Paulus Aemylius De reb. geſtis Francorũ in Philippo primo Rege, & Auctor Chronici Hieroſolymitani lib. 1. c. 2. cum alijs complurib. Alij vero Hiſpanũ faciunt, vt Abbas Stadenſis habet in ſuo Chronico ad ann. 1096. Trit. autem in Chronico Hirſaugiæ, vbi agit de Gebbardo Abbate, inquit, *Petrus incluſus ex Partibus Hiſpaniæ, clauſtris egreſſus prædicat Cruciatam*. Quemve alij primo fuiſſe Cæleſtinum monachum, deinde Eremitam ſcribunt, auctor ſuit, ſiue inuentor formulę precandi Deum, ac Beatiſſimam Virginem per calculos, ſiue globulos, Vnde Roſarium, ſiue Corona. Polydorus Vergilius De Inuentione rerum lib. 5. Pontacus in Chronologia. Io. Pineda Franciſcanus in Monarchia Eccleſiaſtica. lib. 20. c. 2. §. 4.

PETRVS alter Monachus, ſed Ord. Prędicatorum, Hiſtoriam eam Sanctorum texuit, quos Iacobus è Varagine pręterierat. Raphael Volaterranus.

PETRVS Montanus, Belga, Cœnobij Ord. Min. (vt vocant) Guardianus Antuerpię, atque Louanij, ſcripſit in ſeptẽ Pſal. Pœnitentiales. Qui liber Antuerpię prodijt ann. 1569. apud Viduam, & hęredes Io. Stelſij. cum antea (nimirum ibid.) ann. 1555. apud eoſdem editus fuiſſet. Eiuſdem item extat Enarratio Dominicę Paſſionis ſecundũ quattuor Euãgeliſtas. Et verò hic ille eſt, qui, cum Louanij Academię Rector, indutus veſtibus, quales illam Pręfecturam decent, ac pręeuntibus de more ſigniferis, vbi ad portam Aedis D. Frãciſci acceſſit, vni qui ex comitatu aderat, ſigillum Academię tradens, vt ad Primores eiuſdem Academię referret, cum illis vale dixiſſet, *Hac*, inquit, *requies mea in ſæculum ſæculi*. Porro eius Frater & ſanguine, & in eodem Ordine Minorum, ſed & Epiſcopus deinceps Dauentrienſis Aegidius Montanus, ſuit eximius Eccleſiaſtes.

PETRVS è Monte, Venetus, & Brixienſis Epiſcopus, librum ſcripſit, quẽ prænotauit, *Monarchia, in qua agitur è generalibus Concilijs De Poteſtate, atque præſtantia Summi Pontificis, deque dignitate Imperatoris, ex ipſo autographo deſcripta, quod erat apud Felinum Sandæum, cuius item additionibus aucta*. Romæ apud Antonium Bladum ann. 1537. Extat item Tractatus Iuris. To. 13. p. 1. fol. 144.

PETRVS Montis, Philoſophus, ad Ioannem Regem Hiſpaniarum ſcripſit De dignoſcẽdis hominib. Libros ſex, quos à Gaſpare, ſiue Georgio, ſiue Gulielmo (neq; enim vnico G nominis inſcriptio, quid certi deſignet, diuinare poſſumus) Ayora Latinitate donatos ad Eliſabetham Reginam Hiſpaniarum Antonius Zarotus excudit Mediolani ann. 1492.

PETRVS Morinus, Theologus Pariſienſis, qui diu ſub varijs Pontificibus maximis Romæ vixit, cum liberalitate Auguſtini Valerij Veronæ Cardinalis totum ſeſe iuuandæ reipublicæ litteratię, præcipuè ſacris, atque alijs Eccleſiaſticis libris conferendis, illuſtrandis, ſeu item vertendis addixiſſet, cuius item opera nõ ſemel Baronius Card. eſt vſus, quẽadmodum hic ipſe non ſemel teſtatur in ſuis Annalibus, diuturno labore Græcam Bibliorum editionẽ, quæ Siſto V. Pont. Max. Romæ prodijt, quæque item recuſa deinceps ſuit, adiuuit. Nimirũ Cõmentaria Vaticana Græca, quæ Catenas vocant in Pentateuchum, In Ioſue, in hiſtorias ſequentes, & in Pſalmos, vnà cum alijs Codicib. Cardinalis Sirleti, & in tres Salomonis, Alios aũt Auctores, Iuſtinũ martyrem in Dialogo contra Thryphonẽ, & Euſebiũ de Demonſtratione Euangelica, ſic legit vt inde, atque ex reliquis Notationes ad eadem Græca Biblia collegerit, atque cum alijs contulerit vir & Sacerdos Vitę integritate, ac manſuetudine, vti & doctrina pręſtans. Viuebat adhuc ann. 1604. Romę.

PETRVS Nannus Alcmaria Batauię Oppido natus, Athanaſij, Chryſoſtomi, Baſilij, vti Demoſthenis, Plutarchi, Syneſii, & aliorũ lucubrationes Latinas fecit ſcripſit ad *Canticũ Canticorũ*, & ad *Salomonis Sapientiã* ſcholia, & Commentaria. *Notas itẽ ad Ambroſij* (vt vulgo creditur) relationẽ ad Symmachũ, *Pſalmos* quoq; *Dauidis plures* nõ infeliciter verſib. reddidit, quos cũ Iacobi Latomi Pſalmis Plãtinus edidit, quoſq; auctiores apud hęredes ſe

vidisse Myræus in elogijs illustrium virorum Belgij scribit. *Præterea Miscellaneorum in varios Auctores* libros 10. & *Panegyricas, & litterarias orationes* totidem, quique præ cæteris palmam obtinent Dialogismos Heroinarum 7, nam hoc in genere regnare illũ præter alios testatur Cornelius Mutius Martyr, & Poeta egregius. Moritur Louanij ann. 1557. annos natus 57. cum in collegio Buslidiano Latinæ linguæ suisset professor in Belgio.

PETRVS de Natalibus, Episcopus Equilinus scripsit quasdam Sanctorum historias.

PETRVS Nebularjus, siue *Neuolarius* Mantuanus, & Carmelita, præter eruditas Conciones, scripsit librum de Parientia. De quo Helias Capreolus Brixianus ad Io. Taberiũ sic scribit. *Petrus Neuolarius dignissimus tali præceptore (hoc est Baptista Mantuani Carmelita) discipulus, inter Carmelitas Theologus, Concionator, eloquentia, moribus, doctrinaq; admirabilis, aureum illius de Patientia libellum ad nos Brixiã nuper attulit, omnis molestia præsentaneum medicamentum, quem cũ legimus, hoc Virgilianum fortiter exhibemus. Quo fata trahunt, retrahuntq; sequamur, quicquid erit, superãda omnis fortuna ferendo est, &c.* Hæc Pet. Lucius Carmelita.

PETRVS Niger, Ord. Prædicatorum scripsit librum, quem prænotauit, *Clypeus Thomistarum*. Hic verò, iam ann. 1481. editus fuit Venetijs apud Raynaldum Nouiomagũ. Item ad Episcopum Ratisponensem contra Iudæos De conditionibus veri Messiæ.

PETRVS è Nongento, Normannus, Gallus, Carmelita Parisijs publicè Theologiam professus scripsit lecturam ad libros 4. Mag. Sent. Quæstiones ordinarias. Quodlibeta Scholastica. Viuebat ann. 1404.

PETRVS Numagen, Treuerensis Sacerdos, scripsit De Nicolao Subsyluano Heluetio, qui diu sine cibo solitarius, & sanctè vixisse fertur. Tractatum Item de Spirituum Apparitionibus, & Phantasmatibus. Extant in Bibliotheca publica Tiguri Auctoris manu conscripti. Viuebat ann. 1483. Vide supra in verbo, Petrus Humagen, idem est enim, nam quidam non Humagen, sed Numagen scribunt.

PETRVS Ollicinus, Senensis I. C. præter illa, quæ scripsit de Iustitia, & Iure, & in secundum librum Codicis, in quo sententias plurium eo de argumento collegit, vt Candidati iuris Ciuilis sumptibus parcant, Quæ ve de Regulis iuris, atque Sententijs, ac librum de Antinomijs iuris, quo conciliantur contrariæ leges, edidit Apologiam De Cælibatu, De Christiana libertate, ac de Auctoritate Ecclesiæ: Locos item communes ad nouum Testamentum. Atqui cum Commentarium ad Isocratis Orationem De Regno conscripsisset, eodem rationes administrandi Regni explicuit. Ceterum, scripsit quoque De optimo genere Vitæ. De officio Doctoris. De officio Auditoris. Apologeticum librum De sexaginta Quæstionibus iuris aduersus quendam (vt vocat) Leguleium. Librum De Diatriba Platonica, & Aristotelica, quo expenduntur quæ inter Platonem, atque Aristotelem controuertuntur. Commentarium in primum librum De Oratore, in quo pleraque de Philosophia, & Iure Ciuili ex Platone tractantur. Cõmentaria in Categorias, & libru Peri herminias, siue de Enunciatione Aristot. Prçfationes aliquot. Librum variorũ Poematum.

PETRVS Ophmersensis, Ord. Min. Catalogum collegit, atque emisit, omniũ totius fere Orbis Episcoporum, atque Archiepiscoporum, qui contra Misoliturgos Sacrosanctũ Missæ Sacrificiũ asseruerunt. Coloniæ apud Gulielmum Lutzenkirchen, lib. item de Resurrectione corporũ, ac de animæ immortalitate cõtra Sadducęos. ibid. apud Hobergũ. 1598.

PETRVS de Orbellis Ord. Min. scripsit Serm. Quadr. Vide in verbo Pet. Dorbellus.

PETRVS de Palude, siue Paludanus, Burgundus, Gallus, Ord. Præd. quem Sixtus Senensis in Sancta Bibliotheca scribit fuisse & Iurisconsultissimum, sat certe inter Theologos celebris, deinceps autem Patriarcha Constantinopolitanus (alijs autem Hierosolymitanus) Vitæ sanè probatissimæ, Commentaria reliquit ad omnes libros Bibliorũ, quæ multis Voluminibus sat grandibus contenta, & in membranis manuscripta extabãt nostro tempore Parisijs in Cænobio Dominicanorum: Quæ docti Viri percupiunt, vt edantur in lucem. Sanè item eorum pars, nostro rempore in eiusdem Ordinis Cænobio Lugdunensi, asseruabatur in Bibliotheca, Commentarius in Genesim, cuius initium *Hic est liber Adam*. In Exodum, qui incipiebat. *Deus eduxit eos de Aegypto*. Opus ingens in Psalterium septem voluminbus distinctum, cuius prima verba, *Implemini Spiritu Sancto*. In tota Biblia Præfationum librum amplissimum, cuius initium, *Constituens Bibliothecam*.

At

At hæc credimus interijſſe, cum Sacras omnes Biblioth. Lugduni ab hæreticis Caluinianis per proditionem capti non tã audiuimus, quàm ipſi qui cladi illius noctis interfuimus, & noſtros quoque libros, aç reliqua amiſimus, fuere direpta, laccerata, ſiue diſtracta.

Porrò idem Paludanus ſcripſit etiam Commentariorum in quattuor libros Sentent. in quorum duos poſteriores, nempè Tertium, & Quartum, prodijt ann. 1530. Pariſijs, cum ann. 1518. a Io. Paruo ibidem in Quartum duntaxat prodijſſet. At ipſi Quarto Vincentius Harlemius Belga deinceps inſeruit, quæ in alijs editionibus deerãt, idque è manuſcriptis Codicibus. Acceſſere Summę Sancti Thomæ Aquinatis Concordantiæ, quibus vterque Auctor conferri inuicem commodè queat. Salmanticæ apud Andream Portonarium ann. 1552. At Damianus Zenarius typographus Venetus cogitabat (vt mihi retulit) ſe prelo daturum reliquos duos eiuſdem Paludani commentarios in primum, & in quartum Magiſtri, qui nunquam antea fuerunt editi. Scripſit item librum Hiſtoriarum, prænotatum, *Liber Bellorum Domini*. Librum De Poteſtate Papæ. Tractatũ De Audientia Confeſſionum. Librum Quæſtionum plurium. Quodlibeta varia. Sermones De Tempore per totum annum. Qui quidem Antuerpię fuerunt impreſſi ann. 1572. Iudicium cõtra Mag. Ioannem De Poliaco, qui temerè aduerſus Summi Pontificis Auctoritatem ſcripſerat. Idque Iudicium extabat Viennæ Auſtriæ in Bibliotheca Imp. manuſcriptum in mẽbrana. Obijt non exigua cũ opinione ſanctitatis, in Inſula Cypro. Qui claruiſſe ann. 1330. dicitur à Sixto Senenſi, ab Alberto autem Veneto ann. 1262. ab alijs ann. 1290. Ab Eiſingrenio, ann. 1296. Rurſum ab alijs ann. 1300. At Antonius Luſitanus, qui dictus eſt Senenſis, ſcribit, manuſcriptum ſibi librum peruetuſtum De rebus ad eundem Ordinem ſpectantibus Barcinone oſtenſum fuiſſe ann. 1577. a Michaele Rubinato & ipſo Dominicani Ordinis, atque eius Prouinciæ Prouinciali, quo in lib. qui penes Reuer. Patres Prouinciales Aragoniæ aſſeruatur, legit eundem Paludanum Pariſijs ann. 1314. fuiſſe promotum ad gradum Licentiatus. Quamobrem referendum eſſe ad ann. 1320. quo claruerit.

Petrvs Pannonius, & presbyter. Vide in verbo, Paulus Pannonius, qui nimirum ſcripſit libros duos de Virginitate, & contemptu Mundi. Gennad.

Petrvs Patauinus, cognomine ſuppreſſo, Ord. Min. ſcripſit Sermones Domini cales per anni circulum. Incipiunt, *Induimini Dominum noſtrum depoſita vitiorum multitudine.* Extabant Patauij, m. s. in Bibliotheca D. Antonij.

Petrvs Paulus Caporella, Ord. Min. è Potẽtia Ciuitate Apuliæ Epiſcopus Cotroni, edidit Quæſtionem De Matrimonio. Tractatum De operib. Alterum de Purgatorio.

Petrvs Paulus Pariſius, ſcripſit in 2. Decret. de teſtib. c. cũ nuncius. Item de præſcriptionibus, & exceptionibus ex eadẽ. Conciliorum Volumina quattuor, quæ Venetijs edita ſunt ann. 1571. Cõment. in 4. Iuris Ciuilis poſt meridianos Tractatus. Bononię ann. 1579.

Petrvs è Perpiniano, cognomento Rimes, Catalanus, Hiſpanus. Carmelita, ſcripſit in Pſalterium vniuerſum. Quæſtiones Sententiarum. Sermones ad honorem Sanctorum. Viuebat ann. 1300. Alius autem ab hoc eſt Petrus Ioannis Perpinianus, qui Societatis noſtræ, vixit etiam noſtra ætate. De quo vide ſuo loco.

Petrvs Peruſinus, dictus de Peruſio, egit de mutatione Eccleſiarum: Qui liber extat in Tractatibus Iuris, To. 14. fol. 175. poſtremæ Venetæ editionis. Item de Vnione Eccleſiarum. To. 15. p. 1. fol. 234.

Petrvs Pitatus, Veronenſis, mathematicã, præter id quod de rebus ad ſuas diſciplinas ſpectantibus emiſit, edidit quoque Compendium De annua Solaris, atque Lunaris anni quantitate, De Paſchalis ſollemnitatis iuxta veteres Eccleſię Canones recognitione, Romanique Kalendarij inſtauratione; Deque vero Paſſionis Dominicæ die, de ortu, & occaſu ſtellarum fixarum. Veronæ ann. 1561.

Petrvs Pithœus, Gallus, & I. C. in ſuprema Pariſienſi Curia, ſed & verè eruditus, & antiquitatis ſedulus perquiſitor, Catalogum Epiſcoporum omnium Ciuitatis Trecenſis in Campania edidit.

Porrò Trecæ ea Ciuitas eſt, quæ vulgo à Gallis *Troye* dicitur. Atqui plura alia vel collata cũ antiquis exemplaribus, vel ab ſe illuſtrata emiſit: nimirum primus Fæbadij librum

contra Arianos. Vigilij exemplar tum emendatum, tum auctius, Saluianum de vero iudicio. Historiæ miscellæ à Paulo Aquileiensi Diacono primum collectæ, post à Landulpho Sagaci auctæ Anastasij Bibliothecarij præfationem addidit, ac Nicephori Chronologiam. Constitutiones nouellas, quæ in Codice Theodosiano desiderabantur. Fragmenta quædam Papiniani, Pauli, Vlpiani, Caij, Modestini, aliorumque Veterum iuris Auctorum, ex integris ipsorum libris ante Iustiniani Imp. tempora, collecta, & cum Moysis legibus collata. Aduersariorum subcesiuorum libros duos, in quibus Auctorum Veterum loci complures aut explicantur, aut emendantur, Hique Parisijs ann. 1565. prodiere. Historię Germanicæ Scriptores, qui ante ducentos annos vixerunt. Quorum primus tomus Othonis Frisingensis scripta complectitur, & Radeuicum, Guntherum, Albertum Argentinensem. Basileæ ann. 1569. Iustiniani Imp. Nouell. Constit. III. Iuliani Antecessoris C. P. Dictatum De Consiliarijs. Collectionem Iuliani De Conturoribus, additis notis; & editam ann. 1573. At & de Comitibus Campaniæ, quæ Latinè scripta fuerant, ipse Gallicè reddidit. atque Aethici Cosmographiam, Antonini Itinerarium, Vibij Sequestri libellum, Gallicas historias, ac leges Gothicas integriores, & auctiores, quàm antea, habebat præ manibus. Obijt autem aliquot ante annos, qui in hominum memoria viuit, ac viuet.

PETRVS Binsfeldius edidit Tractatum De Confessionibus Maleficorum, & Sagarum, an, & quanta fides eis adhibenda sit. Augustæ Treuirorum apud Henricum Bock ann. 1590. Enchiridion itē Theologię Pastoralis, & doctrinę necessariæ Sacerdotibus, ibid. ann. 1591. Vide supra in verbo, Petrus Binsfeldius.

PETRVS Ponetus, Carmelita, Conuentus Iprensis, quæ Ciuitas est in Belgio. scripsit Propugnaculum Christiani dogmatis De vera, & corporali præsentia Corporis Christi in Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento. quod prodijt Antuerpiæ ann. 1565. apud Ioannem Bellerum.

PETRVS Pontinus, Decanus Bruxellensis, edidit Conciones Græcorum Patrum, Græcè, & Latinè. Antuerpiæ ann. 1604. apud Trognesium, & Coloniæ, apud Gualterum.

PETRVS Præmonstratensis, scripsit Chronicon, quod ipse solebat appellare *Bibliæ Pauperum*.

PETRVS de Prato, collegit ingenti volumine Repertorium, siue compendium Canonici Iuris.

PETRVS Presbyter. Vide in verbo, Paulus Presbyter, & Annot. Suffridi Petri ibidē.

PETRVS Primodatus scripsit, Gallicè Academiā Gallicam De Institutione morum, & de vita beata. Parisijs. Ann. 1577.

PETRVS Quesnel, Anglus, Ord. Minorum, scripsit Directorium Iuris in foro conscientiæ, & iudiciali, distinctum in quattuor libros: Primum, De Summa Trinitate, & Fide Catholica, & de septem Sacramentis. Secundum, De ijs, quæ pertinent tum ad ministrantes Ecclesiastica Sacramenta, tum ad eadem recipientes. Tertium, De criminibus, quæ possunt à Sacramentis impedire, ac de pœnis iniungendis pro criminibus. Quartum, De ijs, quæ ad ius, vel iudicium spectant, vt omnia ad finem debitum dirigantur. Extabat m. s. in Anglia in Bibliotheca Nordouicensi.

PETRVS Radulphus. Vide in verbo, Petrus Rudolphus, non rectè enim a quibusdam scribitur *Radulphus*.

PETRVS Ranzanus Orator apud Matthiam Regem Hungariæ, scripsit Chronicon De Regibus Hungariæ, quod cum appendice Ioannes Sambucus emisit, cum Orationes ipsius Ranzani apud se in sua Bibliotheca haud editas asseruauerit.

PETRVS Rauennæ Episcopus, Epistolia ad Eutychē scripsit, quæ habetur inter præambulares ad Concilium Chalcedonense. At Chronica Canonicorum Regularium habēt eum & fuisse Canonicum Regularem, & Homilias scripsisse in Euangelia, & de Sanctis.

PETRVS Rauennas, sed non is, qui fuit Episcopus, scripsit Cōpēdiū Iuris Canonici, & alterū Iuris ciuilis, Disputationem de corpore suspensi, nū in patibulo manere debeat. Alterū de Decimis. Alphabetū, & Artē paruā. Artem memorariuā. Quæ tum Parisijs apud Galeottum a Prato, ann. 1516. tum Lugduni apud Antoniam Vincētium excusa fuerant.

PE-

PETRVS Raymundi de Insula Crassa, Gallus, Carmelita, Conuentus Tarsacij, Prouinciæ Narbonensis, sui autem Ordinis Prior Generalis Quintusdecimus, scripsit in Mag. Sententiarum libros quattuor. Ordinis item sui, quæ vocant, statuta collegit, quæ partitus est in sexaginta Rubricas. Obijt ann. 1357. Innocentio Sexto Pont. Maximo, sepultus in Monte Passulano anno sui Generalatus sextodecimo.

PETRVS Rebuffus Montepessulanus, I. V. C. plura scripsit, Quorum extant Praxis beneficiorum acquirendi conseruandiq́ue illa, ac amittendi modos cõtinens, vsumque & stylum litterarum Curiæ Romanæ, formas denique signaturæ, Bullæ simplicis, & alia ad hanc materiam spectantia. Venetijs ann. 1554. apud Io. Gryphium, & ann. 1560. 1568. & Lugduni 1570. ex postrema auctoris recognitione.

Tractatus de Decimis tam feudalibus quàm alijs, noualibusque, in Quæstiones 15. digestus, atque summarijs illustratus: cui adiectus est Tractatus congruę portionis beneficiorum, vicarijs maximè debitę, in forensi iudicio vsu veniens. Coloniæ excus. ann. 1572. & Venetijs inter Tractatus Iuris To. 15. p. 2. fol. 125. & 240.

De feudis super 3. lib. Cod. Eiusdem commentariorum in cõstitutiones, seu ordinationes Regias Tomi tres, in quibus facilis ad praxim Curiarum Franciæ via & iurium intellectus explicatur. Lugduni ann. 1580.

Tractatus concordatorũ, quæ inter S. D. nostrũ Papam Leonem X. & Sedem Apostolicã, ac Christianissimum D. Nostrum Regem Franciscum, & regnum sunt edita, in duos diuisus Tomos, Quorũ prior concordatorum textũ continet, cum quibusdã glossis. Alter Nominationũ quęstiones, & de pacificis possessoribus tractatũ, Lugduni ann. 1580.

Repetitiones variæ. Lugduni apud Guliel. Rouilium, ann. 1583.

In tit. Dig. de verborum & rerum significatione commentaria ampliſſima, in quibus & Iuri sconsultorum veterum phrases, & locutiones; ex illorum scriptis collectas, effectus, vtilitatesque omnium, quę in hoc titulo continẽtur legum, explicantur, ex ijsque ad forensem vsum quæ spectant, elucidantur. Lugduni.

Compendium alienationum rerum Ecclesię. Parisijs ann. 1541.

Priuilegia vniuersitatũ, Collegiorum, Scholasticorum, Bibliopolarum, & omniũ demum, qui studiosis adiumento sunt; cum elucidatione Authen. Habita C. *Ne filius pro Patre.* ab ipso auctore collecta. Francofurti ann. 1580.

PETRVS Recordatus Historiam Monasticam scripsit. Vide in verbo, Petrus Bugianus, sic enim dictus est è Bugiano, Etruriæ Oppido. Eius autem historia excusa est Romę apud Vincentium Acciaiolum ann. 1575.

PETRVS Reginaldus, quem alij Reginaldettum nominant, Ord. Minorum, Theologus, scripsit Speculum finalis Retributionis. De Gaudijs piorum, & Pœnis malorũ; Quod ann. 1499. Basileę apud Iacobum Pfortze, Parisijs autem ann. 1509. prodijt in lucem.

PETRVS Regis, Ord. Min. quique bis suam Belgij Prouinciã administrauit, cum itẽ 15. annos catholicam fidem aduersus Caluinianos concionando propugnasset, scripsit patrio idomate Dialogos De reali Corporis Christi præsentia in sanctiss. Eucharist. Plures itẽ Cõciones. At Tractatus ciusdẽ De Volũtate Dei m. s. extabat apud Henricũ Villot, quem admodum hic scribit in libro, quem prænotauit, *Athenæ.* Obijt ann. 1573. sepultus Niuellę.

PETRVS Remundus (alijs Remundus pius) Eremita, qui viuebat ann. 1311. hoc ipso anno absoluit quartum librũ suum, qui est alijs adiunctus; Quorum primus inscriptus est, *De laudibus Beatiss. Virginis, qui & ars intentionum appellari potest.* Secundus, *De laudibus pueri parvuli.* Tertius, *Clericus Remundi.* Quartus, *Phantasticus Remundi.* Quattuor autem hi libri excusi fuerunt Parisiis ann. 1499. Qui sanè sunt rudiores stylo, altiores sensu, nec carentes eruditione. At notandũ est initio libri, qui Phantasticus dictus, inquit se vocari Remundum Lullum. Quamobrem lege, quę in verbo, Raymundus Lullus, de illo scripsimus.

PETRVS Reuecillaudi, Ord. Minorũ prouinciæ Aquitanicę minister Prouincialis, scripsit Exhortatorium cordis pij Christiani, in quo agitur De circumspecta Missę celebratione, De indumẽtorum eius mystica significatione, ac ipsius humili, & deuota auditione. Tolosæ apud Nicolaum Vieillard.

PETRVS Ribadeneyra, Societatis Iesu, scripsit Vitã Christi Domini, & Beatiss. Virginis, & reliquorũ Sanctorum Hispanico sermone, vbere eleganti, & syncero stylo. Quod Opus in Hispanijs editum, recusum est Italicè, ac quidẽ rectè versum, apud Io. Bapt. Ciottũ, Venetijs ann. 1604. In eo Opere, quę desiderabãtur in Alphonso Villegas, & alijs, & supleta fuerunt. Vitam item B. P. Ignatij Loiolę, primò Latinam, deinde vberiorem, tum Latinètum Hispanicè, denique recognitam, & locupletatam, quæ Madriti in Hispania emissa est apud Viduam Alphonsi Gomezij ann. 1586. cũ antea & postea Romæ, Coloniæ, atque alibi, ac Italicè Venetijs apud Iolitos edita fuerit. Adtexuit deinceps alias duorum Generalium Societatis Iesu Vitas eidem B. Patris Ignatij Vitę, & quidem omnes Hispanicè, nimirum Iacobi Lainez, atque Francisci Borgiæ, de quibus vide suo loco. Librum Hispanicè De religione, atque Christianis virtutibus, quibus Princeps regat, & tueatur suas ditiones, ac regna. Libros duos De Tribulationibus huius seculi. Coloniæ apud Contadũ Burgonium ann. 1603.

PETRVS Richardus, Parisiensis Academiæ publicus Theologię Professor, & Concionator, qui & Cathedralis Ecclesię Trecensis Canonicus, scripsit Doctrinale sanctæ, ac prouidæ vitæ, quo sermonibus quadraginta agit, De duplici Morte, De pœnis Inferni, ac Purgatorij, De Iudicio generali, De ęterna Beatitudine. Parisijs apud Iodocum Badium ann. 1519. Pastoralem item Diuinæ legis Decalogum, ibidem apud Simonẽ Colineum ann. 1525.

PETRVS Riga, vt habet Sixtus Senensis, Rhemensis Ecclesiæ Presbyter, scholasticus Poeta, quantum sua ferebant tempora, celebris, & sanctarum Literarum cognitione illustris, omnes historicos Diuinæ Scripturæ libros versibus partim elegis, & partim hexametris Leonini generis iuxta literalem, & allegoricum sensum breuiter exposuit. Opus autem suum Auroram inscripsit, cuius libri, eorumque initia ex Bibliotheca Praedicatorum Lugdunensi desumpta, hæc sunt:

In Genesim, liber vnus.	*Initium mundi quale.*
In Exodum, lib. 1.	*Hæc duodena Patrum sunt nomina.*
In Leuiticum, lib. 1.	*Vox autem Dom. Moysen.*
In Numeros, lib. 1.	*Alloquitur Moysen Deus.*
In Deuteronomium, lib. 1.	*Hæc sunt verba Dei?*
In Iosue, lib. 1.	*Post Moysen Iosue populo.*
In Iudicum, lib. 1.	*Peccat Hebræus, ait.*
In Ruth, lib. 1.	*Ad Ruth festinat.*
In Regum, lib. 1.	*Monte manens effra.*
In Canticum Canticorum, lib. 1.	*Solus Origenes cùm doctos vicerit omnes.*
In quartum Regum, lib. 1.	*Regnauit Salomon.*
In Danielem, lib. 1.	*Postquam subiectos sibi.*
In Tobiam, lib. 1.	*Qui legis historiam.*
In Iob, lib. 1.	*Librum Iob Moysi quidam.*
In Iudith, lib. 1.	*Eustochio, Paulæq;.*
In Esther, lib. 1.	*Vsque sub Aethiopum.*
In libros Machabęorum, lib. 1.	*Magnus Alexander.*
In quattuor Euangelia, lib. 1.	*Claruit Herode.*
In Actus Apostolorum, lib. 1.	*Tiberij nono decimo.*
Recapitulationum, lib. 1.	*Hæc de lege noua veterique.*

Claruit sub Friderico Imper. primo, anno Domini 1170. At cum hæc omnia duobus Tomis conscripsisset, vnus tamen prętert nomen Petri Cantoris, qui & extat m.s. in Bibliotheca Cartusianorum B. Marię in Seytz, Græcij in Stiria. Ceterum & in Bibl. Imp. Viennæ extat vterque m.s.

PETRVS Rimes, Vide supra in verbo, Petrus Perpinianus.

PETRVS Ripponensis, Anglus, & Canonicus, scripsit Vitam S. Vuilfridi, & eius miracula duobus libris. Viuebat ann. 1190.

PE-

PETRVS de Riuo, Theologus Louanienſis ſcripſit De anno, die, & feria Dominicę Paſſionis, libros tres. Viuebat ann. 1549.

PETRVS Robertus ab Andagio, Ord. Minorum, Diſputationem edidit De Statu Religioſo, ac de ijs, qui ſeſe religioſis Ordinibus manciparunt. Anguſtæ Treuirorũ apud Henricum Bock ann. 1594.

PETRVS Robinus, Epiſcopus Hipponenſis, Ord. Auguſtiniani, cuius viri doctrinam, & ſanctitatem Ioſephus Pamphilus commendat, Sermones ad Populum habitos reliquit, quos extare inquit in eiuſdem Ordinis Bibliotheca m.s. Toloſę.

PETRVS Rodolphus Tuſſiniacenſis, Vide in verbo, Petrus Rudolphus.

PETRVS Ronſardus, Vindocinenſis, Gallus nobilis, Poema Gallicum, egregius ipſe Poeta conſcripſit, atque edidit, quo Herculem cum Chriſto Domino conferens, oſtendit labores Herculis, qui circumferuntur, aut à Poetis celebrãtur, nihil eſſe præ ijs, quos Chriſtus Dominus veriſſimè ſuſtinuit. Elegias itẽ aliquas Gallicè aduerſus Caluinianos quoſdam Prędicãtes emiſit, quibus adeo pungebãtur, vt vel per ſummos Galliæ Primores connixi ſint Regem, Reginamque Matrem Caroli Noni rogare, vt ſiue auctoritate, ſiue donis Ronſardum ab eiuſmodi ſcriptione auerterent. Ea apud Gabrielem Bonum Pariſijs excuſa fuere. Scripſit quoque Caroleidem ad Virgilij Aeneidos imitationem, ac Gallico carmine, vti & pleraque alia, quæ vtinam amatorijs non fuiſſent aſperſa. Nam & hoc nomine, quanto ille plus metro excelluit, tanto magis ſine menſura, non cogitans lectores poteſt inficere.

PETRVS Roſenheiſmenſis, qui alijs *Roſenhemius*, ſed rectius, de *Roſenheim*, Germanus, Ord. Benedictini, monachus Monaſterij, & Congregationis Mellicenſis in Auſtria, Poeta (vt habet Sixtus Senenſis) ſcholaſticus, quem Tritemius ſcribit claruiſſe ann. 1427. ſcripſit ad Brandam Caſtilionem tituli S. Clementis, Legatum Apoſtolicum in Auſtria preſſum, ac ſuccinctum Opus diſtichis Elegis, quod inſcripſit *Roſeum Memoriale Diuinorum*, quo vtriuſque Teſtamẽti capita perſtringit. Incipit autem. *Aſtripotens cælum.* Idque prodijt Argentorati apud Balthaſarem Bechz ann. 1544. Summam item Theologię, quæ extat Romæ in Baſilica Lateranenſi. Expoſitionem Dominicorum Sermonum. Rationarium Euangeliſtarum, omnia Euangelia, proſa, verſu, imaginibuſque continens.

PETRVS Roſſetus, Pariſienſis, Poeta, ſcripſit carmine tres libros de Chriſto, Quare & Poema illud prænotatur, *Chriſtus*, ſicuti alterum ſex libris, qui *Paulus* inſcriptus eſt. Qui primò Latinę apud Aſcenſium, & Colinæum, deinde apud Ioannẽ Oporinum ann. 1547. Baſileæ recuſi ſunt; cum antea eiuſdem Roſſeti, Laurentius, Stephanis, Panegyris, Salazaria, Opuſculum de puero Iudæo, De Miraculo Euchariſtiæ, Epigrammata, fuiſſent impreſſa ann. 1517. Pariſijs vnà cum Commentarijs Nicolai Bonæ Spei Puteani Trecenſis.

PETRVS Rubeus, Senenſis, Ord. D. Auguſtini, ſcripſit Notas ad eiuſdem Sancti Patris libros de Ciuitate Dei: Commentarium in Mag. Sententiarum, præter commentationes ad libros Logicę, atque Philoſophię Ariſtotelis. Quæ extare in Bibliothecis eiuſdem Ordinis aſſerit Ioſeph Pamphilus.

PETRVS Rudolphus, Toſſiniacenſis, Ord. Minorum, qui poſtquam profeſſus eſt Theologiam, & concionibus habendis operam dedit, adſcitus conſultor ad Sanctũ in Vrbe Inquiſitionis Officium, fuit Epiſcopus Senogalliæ, ſcripſit Hiſtoriã Seraphicam; Quæ tribus libris excuſa prodijt Venetijs ann. 1586. & 1595. apud Franciſcum Franciſcium.

Conciones viginti, ſermone patrio, in primarijs Italię ciuitatibus habitas. De Paſſione Chriſti.

Ad Canticum Beatiſſimæ Virginis Expoſitionem Italicè.

Homilias centum Latinas, in ſeptem Pſalmos Dauidicos Pœnitentiales.

Libros tres De Chriſtiano Oratore; quibus varia ad mores themata inſerta ſunt, locis allatis è Diuino codice, atque è SS. Patribus.

Dictionarium Latinũ, per Alphabeti ſeriem De Virtutibus, & vitijs vt reliquis, ſic concionatoribus percõmodum primo Bononiæ apud Societatem Typographicam ann. 1580. deinde Lugduni excuſum.

PETRVS Rufus Cartusiç Prior Generalis trigesimus secũdus, scripsit in Psalterium, & in Canticum Canticorum. Viuebat ann. 1503. Sixtus Senensis.

PETRVS Salmerius, Ord. Minorum, scripsit Postillam super Epistolas, & Euangelia Dominicalia, quæ extabat m. s. Tolosæ in Bibliotheca eiusdem Ordinis.

PETRVS Salunus edidit veteris Iuris Canonici Burchardica. Coloniæ. ann. 1564.

PETRVS è Samsona, scripsit in libros Decretalium, & Constitutiones nouas.

PETRVS à Sancta fide, Anglus, Carmelita, scripsit in D. Petri Apostoli primam Epistolam Commentarium. In secundam autem Duodetriginta lectiones. Breuiarium Sententiarum. Præconia Petri Lombardi. Alphabetum Theologiæ. Determinationes varias. Placita Theologica. Conciones ad Clerum. Sermones Capitulares. Viuebat ann. 1452. Nordouici. Vide hunc ipsum supra post verbum, Petrus Faber.

PETRVS Balleure, è Sancto Iulio, Gallus, Tractatum emisit Gallicè De reprimenda ira, Lugduni ann. 1546.

PETRVS Santerna, Lusitanus, I. C. scripsit Tractatum De Assecurationibus, & Sponsionibus Mercatorum. Antuerpiæ apud Getardum Spelmannum ann. 1554.

PETRVS Saxo, siue, vt aiunt, de Saxonia, Germanus, Ord. Minorum, scripsit Summam Casuum Conscientiç. Sermones de Tempore, & de Sanctis. Viuebat ann. 1319. Eisingrenio. Quod si verum sit, neque verò ætate nostra vixerit, non video, quàm cohæreat, quod Henricus Villot scripsit, nempe eiusdem Petri solertia factum, vt S. Bernardini Senensis Opera omnia Venetijs prodirent emaculatiora.

PETRVS Scala, Veronensis Episcopus, Ord. Prædicatorum, edidit Postillam Scholasticam in Ioannem, quam manu descriptam Sixtus Senensis ait se vidisse in membranis, Genuç in Bibliotheca Minoritarum Obseruantium. Incipit, *Nunquid ad præceptum tuum eleuabitur Aquila?*

PETRVS Scarga Grodecensis, Polonus, Theologus Societatis Iesu, qui hucusque laborat valde senex in Vinea Domini, edidit Latina lingua Opus de veritate Corporis Domini in Eucharistia contra Andream Volanum hæreticum Caluinianum ann. 1576. Vilnç in Lituania, contra Zuinglio Caluinistas De duodecim eorum artibus, & imposturis, contra eundem Andream Volanum ad Regem Poloniæ Stephanum Batorcum, ann. 1582. ibidem.

At Polonica lingua.

Selectas ex septem Laurentij Surij Tomis, Vitas Sanctorum, ann. 1577. Vilnç impressas: Recusas iam quater Cracouiæ varijs annis apud Andream Petricouium. Quæ ve iterum ann. 1603. erant renouandç ex historia Card. Baronij, ac recudendæ.

Conciones in Dominicas, & Festa totius anni, In quibus, in prima parte semper aliquid est dogmaticum ad confirmandam contra hæreticos fidem. liber Cracouiæ iam bis est editus.

Concionẽs quadraginta De Septem Sacramentis, & Sacrosancto Missç Sacrificio, Cracouiæ ann. 1600.

Conciones Comitiorum, & complures extraordinaria pro eo tempore: Et exhortationes quadraginta octo, ibidem, eodem anno impressas.

Contraxit decem Tomos Annalium Ecclesiasticorum Card. Baronij in vnum Volumen, quod Cracouiæ prodijt, ann. 1602.

De Schismate Grçcorum, & Rutenorum pro vnitate Ecclesiæ, & pro vniendis Rutenis ann. 1577. Vilnæ. Recusus autem est hic liber Cracouiæ ann. 1590.

Opuscula item minora, lingua eadem Polonica.

Contra Confœderationem cum hæreticis, & impunitatem eorum; libellus sçpè recusus, ac postremò Cracouiæ ann. 1600.

Brestẽ-

Brestensem Synodum in vnione Episcoporum Rutenorũ Græci ritus, cui & ipse interfuit ann. 1596. & pro eius defensione contra Aduersarios.

Admonitionem ad eos, qui se nominant (si Deo placet) Euangelicos, dum à populo Cracouiensi vastata esset eorum Synagoga, & Anabaptistarum altera. In qua item admonitione egit De conuersatione Catholicorum cum hæreticis. Libellus hic aliquoties impressus, vltimò Cracouiæ fuit recusus ann. 1600.

Atqui viuens adhuc ann. 1604. Cracouiæ, vbi diù Sigismundi tertij Poloniæ Regis, egit Ecclesiasten, scripsit Commentarios in Canticum Canticorũ, & in Prouerbia Salomonis.

PETRVS Schot, Argentoratensis presbyter, & Canonicus S. Petri in eadem Ciuitate, quæ vulgo Argentina dicitur, scripsit De Sanctis Ioanne Baptista, & Ioanne Euangelista, & Ioanne Chrysostomo, elegis versibus: laudes item S. Andreæ carmine. Diuersorum carminum librum. Epistolarum alterum. Laudes Ioannis Gersonis, quæ primæ Operum huius parti præfixæ olim fuere. Obijt ann. 1491. In Aede S. Petri sepultus Argentorati. Eiusque vitam descripsit Iacobus Vimphelingus.

PETRVS Scotellus dictus, sed patria Aquilanus, Ord. Minorum, qui item honorario agnomine Doctoris *Sufficientis* fuit appellatus, Episcopus S. Angeli, scripsit iuxta doctrinam Ioannis Duns Quæstiones in quattuor libros Sententiarum, quæ recognitæ, ac notis illustratæ denuo prodierunt Opera Cardinalis Sarnani, Venetijs ann. 1584. apud Hieronymum Zenarium, & Fratres. Compendium item super quæstiones Magistri Sententiarum, cuius Operis diuersi à superiore, initium est. *In illa prima distinctione.* Scripsisse autem in aliquos Aristotelis libros refert Henricus Villot, qui quales fuerint, haud nominat. Vide autem in verbo, Petrus Aquilanus, vbi plura de illo, nam & ibi posuimus, vt quæreti esset siue hic, siue illhic obuius.

PETRVS Senonensis Archiepiscopus, scripsit in 14. Epistolas S. Pauli Apostoli. Sermones item varios, Commentarios quoque in Biblia fere omnia, quos extare hodieque scribit Gulielmus Eisingrenius, qui & eum vixisse asserit ann. 1356. Cõstitutiones item in Concilio promulgatas, quæ extant in To. 6. Bibl. SS. PP. Bignei, secundæ editionis.

PETRVS Serranus, Doctor Theologiæ, atque Complutensis Ecclesiæ Canonicus, scripsit in Leuiticum, & in Ezechielem. Cõmentarij impressi fuere Antuerpiæ apud Christophorum Plantinum ann. 1572.

PETRVS Siculus, De Manichæis pulchrum, & elegantem librum Græcè conscripsit, quem aliquoties Baronius Card. octauo, & nono Tomo Annalium citat; quem item ad se ab eodem Cardinali missum, vertit noster Matthæus Raderus, & Augustæ vtraque lingua euulgauit. Idem quoque Græcè Historiam scripsit, quã Græcè, ac Latinè à se versam Matthæus ipse Raderus Societatis Iesu, protulit in lucem ann. 1604. Ingolstadij apud Georgium Villerum.

PETRVS Slupick, Belga, Ord. Minorũ, Delphis in Belgio Confessarius Clarissarum, edidit Belgica lingua Praxim spiritualem Orationis Dominicæ, qua agitur de Sacramentis, de quotidiana pœnitentia, & 7. horis & alijs pertinentibus ad Orationem. Antuerpiæ, ann. 1561.

PETRVS Soto, Hispanus, Ord. Prædicatorum, eximius, & verè pius Theologus, scripsit tres libros vberes De Institutione Sacerdotum, eorum præsertim, qui sub Episcopis curam gerunt animarum. Coloniæ ann. 1579. Lugduni ann. 1586. Brixiæ, ann. 1587. Libros item contra Ioannem Brentium hæreticum. Antuerpiæ ann. 1552.

PETRVS Spirensis, dictus de Spira, Germanus, Ord. D. Augustini, scripsit Sermones De tempore, & de Sanctis, præter Commentarios ad libros Ethicorum Aristotelis. Viuebat ann. 1483.

PETRVS Steuartij Theolog. Doct. breuis explicatio octo priorum capitum Epistolæ D. Pauli ad Romanos, ad publicam disputationem in catholica Ingolstadiensi Academia proposita. Ingolstadij ann. 1586.

Disputatio desumpta ex tribus prioribus capitibus prioris Epistolæ D. Pauli ad Timotheum. Ibidem apud Ederum ann. 1587.

Analy-

Analysis septem priorum capitum Epistolę Pauli ad Hebręos ad disputandum proposita. ibidem ann. 1588.

In primam ad Corinthios Epistolam. Ibidem sumptibus Georgij Villeri.

In Canonicam D. Iacobi Epistolam Commentarius sub assertionum ferè forma ad publicam disputationem propositus. Ibidem apud Dauidem Sartorium ann. 1591. quo & viuebat.

PETRVS Stoches, Anglus, scripsit aduersus Viclefi articulos, contra Philippum Repyngadum. Aduersus Nicolaum Herforde. Defensionem Holcoth. In 4. libros Mag. Sententiarum & Commentarios in Biblia. Viuebat ann. 1399.

PETRVS de Stossen, Germanus, Monachus, & Abbas monasterij Bozzauiensis, Ord. S. Benedicti Congregationis Bursfeldensis, creatus ann. 1494. vir pius, & eruditus, scripsit Ephemerides pro inuentione festorum mobilium. De Musica, lib. 1. De Arithmetica, lib. 1.

PETRVS Sulpinus, Tolosanus, Ord. Minorum, Episcopus Vasatensis in Aquitania, Scripsit De Angelica hierarchia, lib. 1. De Ecclesiastica hierarchia, lib 1. De Theologia mystica, lib. 1. De Diuinis nominibus, lib. 1. Viuebat ann. 1340.

PETRVS Sutor, Gallus, Theologus Parisiensis, Trecensis Cartusiæ Præfectus, scripsit De triplici Diuæ Annę Connubio; item, de Monasticis votis aduersus Lutherum; adhæc, Apologiam pro uulgatæ Bibliorum editionis defensione; item, Antapologiam aduersus Erasmum; quin Dialogorum de Cartusiana Vita vberes duos: in quibus cum eius generis vitę obtrectatoribus subtiliter respondet, tùm permulta, quę ad omneis Cœnobitas spectant, tradit: insertis interim breuibus Chronicis Cartusianis. Lutetiæ, apud Ioannem Paruum, atque Louanij ann. 1572. Eiusdem De Potestate Ecclesiæ in occultis liber. Parisijs ann. 1546. Viuebat nostra ætate.

PETRVS Suuanyngton, Anglus, Nordouolcas, Carmelita, scripsit Quæstiones Ordinarias, & Lecturas Scripturarum. Vixit ann. 1270.

PETRVS Syluius, Ord. Prædicatorum, Theologus, præclarum edidit Opus aduersus Martinum Lutherum Apostatam, & Hæresiarcham. Id autem prodijt Lipsiæ, quæ Ciuitas tunc nondum tabo Lutheranorum dogmatum erat infecta.

PETRVS è Tarantasia, quę ad Ditionem Sabaudię Ducis pertinet, Ord. Prędicatorum, Theologus Parisiensis, primo Prouincialis Galliæ, deinceps Archiepiscopus Lugdunensis, postea Cardinalis, & Episcopus Hostiensis, denique Pontifex Maximus, appellatus Innocentius Quintus, scripsit in Pentateuchum. In Psalterium. In Lucam Euangelistam. In Epistolas D. Pauli omnes. Hic autem Commentarius, siue, vt vocant, Postilla ad Epistolas D. Pauli extat in communi Bibliotheca, Ord. Prædicatorum Bononiæ, & Toleti in Cœnobio eiusdem Ordinis S. Petri Martyris. Atqui etiam scripsit in quattuor libros Mag. Sententiarum. Compendium item Theologiæ, quod incipit, *Veritatis Theologicæ* eidem ascribunt, qui & vniuersam S. Thomæ doctrinam redegerit in Compendium. Sed & scripsit Tractatus, De Materia Cœli. De Aeternitate Mundi. De Intellectu, & voluntate. Vixit ann. 1275. Vide in verbo, Innocentius V. Pont. Maximus.

PETRVS Tataretus, Parisiēsis Theologus, præter illa, quę ad varios Aristotelis libros, Commentaria scripsit; quæ quidem ann. 1509. prodiere Parisijs apud Claudiū Dauost, & Venetijs ann. 1571. Scripsit in Quartum librum Mag. Sententiarum. Quod Opus à Constantio Samano, Ord. Minorum, qui deinceps fuit Cardinalis S. R. E. emissum est Venetijs ann. 1580. additis quibus è fontibus Scotistarum ad marginem. Scripsit quoque quæ inscripta sunt, Reportata in quattuor libros Sententiarum, & Quodlibeta Io. Duns Scoti in tres priores, quæ nusquam antea excusa Venetijs edi curauit recognita, & Notis illustrata, Bonauentura Manentus Brixianus, Ord. Minorum; ann. 1583. apud hæredes Simonis Galiniani.

PETRVS Thomę, Carmelita, Episcopus Pacensis, ac deinceps Patriarcha Constantinopolitanus, viuus & mortuus miraculis claruisse dicitur, scripsit autem super Sentētias, lib. 4. De purissima Conceptuone Beatę Marię Virginis lib. 1. Sermones quoque varios.

Quosdam

Quasdam ad diuersos Epistolas. Obijt ann. 1366. octauo Iduum Ianuarias. Hæc è Tritemio in vtroque Opere, nisi quod in libro De Scriptoribus Eccles. asserit etiam eum fuisse Archiepiscopum Cretensem. At Petrus Lucius Carmelita in suo Catalogo addit, quę sequuntur. *Cartusienſis in deſcriptione anni 1344. & ſequentium, illius, ſic meminit. Alexandria (inquit) Aegypti Ciuitas opulentiſsima, à Petro Hieruſalem & Cypri rege capitur, Beato Petro Thoma Ordinis Carmeli, Patriarcha Conſtantinopolitano, ac Sedis Apoſtolicæ pro Sancto paſſagio legato multum cooperante.* Hæc ille, qui paullò post subdit. *S. Petrus Thoma, ex Carmelita Pacenſis Epiſcopus, & Patriarcha Conſtantinopolitanus, Doctor percelebris, ſummique regis ſignifer bellicoſus, poſt innumeras, quas habuit nedum cum ſpiritualibus, ſed & corporalibus Crucis inimicis victorias, poſt complures conſcriptos libros, ac patrata miracula, in Famagoſta Regni Cypri ciuitate corpus exuit in Feſto Epiphaniæ.*

Petrvs Thomas, Ord. Minorum, scripsit Tractatum formalitatum ad mentem Scotistarum, & in quattuor libros Sententiarum Epistolam ad Infantem Aragonię, De Conceptione B. Virginis. Tractatum De esse intellectuali, & in libros quosdam Aristotelis.

Petrvs Thyręus, Nouesius, Germanus, Societatis Iesu, Theologus insignis, post diu exactam in Catholica fide propugnanda Vitam, reliquit hæc Opera, quæ item antequam moreretur emisit in lucem.

Libros tres De varijs tam spirituum, quam viuorum hominum prodigiosis apparitionibus, & nocturnis infestationibus ann. 1594. Coloniæ ex Officina Materni Cholini, sed & ann. 1602. iterum ibidem fuerunt impressi.

De Dęmoniacis librum, In quo Dęmonum obsidentium conditio, obsessorum hominum status, rationes item & modi, quibus ab obsessis Dęmones exiguntur, discutiuntur & explicantur, ann. 1598. Ibidem, & ann. 1599. At secunda Editio correctior est, & exemplis reddita illustrior.

De Sanctorum inuocatione Demonstrationem duplicem ann. 1596. Vvirceburgi apud Fleischmannum.

Apodixim præsumptæ necessitatis vtriusque speciei in Sacramentali Communione, anno 1597. ibidem.

Libellum De terriculamentis nocturnis, quæ hominum mortem solent portendere, ex Officina Materni Cholini, Coloniæ ann. 1598.

Librum De Apparitione Sacramentali, Ibidem apud eundem ann. 1602.

Librum Diuinarum noui Testamenti, siue Christi Filij Dei, Noui Testamenti Mediatoris apparitionum. Glorioſam describens, tam iudiciariam, qua in extremo iudicio est conspiciendus; quam Thaborinam, qua seipsum Apostolis suis exhibuit, ibidem apud eundem ann. 1602.

In Euangelia, & in nouum Testamentum.

De apparitionibus Spirituum disputationem Theologicam per Theses propositam, Respondente Michaele Andreę Bettendorpio, &c. Moguntiæ ann. 1582.

Disputationem Theologicam De Festo corporis Christi, & Deo in Sacramento Eucharistiæ adorando, habitam in Academia Moguntina. Moguntiæ ann. 1585.

Disputationem Theologicam De Sacramentali Confessione, aduersus veteres, & nostrorum temporum hęreses ann. 1585. publicè propositam Moguntię ann. 1585.

Eiusdem 1. 2. & 8. partem Disputationis de potestate Ecclesiastica. Ibidem ann. 1586.

Disputationem duplicem de vera fide. Ibidem apud Gasparum Behem. ann. 1587.

Disputationem De iure vocationis, & missionis, quod penes Verbi ministros in Euangelicorum Ecclesijs esse dicitur, quattuor demonstrationibus comprehensam. Ibidē apud Gasparum Behem ann. 1587.

Examen Apologeticarum Thesium Danielis Tossani. De iure vocationis, & missionis ministrorum Verbi apud Euangelicos, pro disputatione Moguntina, respondente Philippo Pichelio. Ibidem ann. 1588.

Disputationem De iure vocationis, & missionis contra Euangelicos ministros, & Apologię Danielis Tossani pro ijsdem ministris. Ibidem apud Gasparum Behem ann. 1588.

Theses

Theses Theologicas De clandestinorum matrimoniorum iustitia. Ibidem apud eundem ann. 1588.

Disputationem De libertate Christianæ fidei, & religionis, Moguntiæ. Ibidem apud eundem ann. 1590.

PETRVS de Trabibus, Ord. Minorum, scripsit in primum librum Sententiarum cuius initium est. Ad Dominum ponam eloquium meum.

PETRVS Trauersinus, Mantuanus, Carmelita, Theologus, reliquit plura, quæ abs se viuente conscripta asseruantur in Bibliotheca Carmelitanorum Mantuæ. Ea verò sunt:

Tomus Primus.

De laudibus sacrarum litterarum.
De nobilitate humani Generis.
De lapsu primorum parentum.
De virtute.
De Ieiunio, homil. 2.
De liberis educandis.
De honore parentum.
De tentatione.
De prouidentia Dei.
De prædestinatione.
De Paradiso.
De Beatitudine.
De diligendo Deum.
De statu damnatorum.
De perpetua pœna eorum.
De amore Dei in hominem.
De nobilitate animæ rationalis.
De vtilitate bonorum Operum.
De Iudicio vniuersali, homiliæ 3.
De conscientia.
De adoratione.
De Antichristo.
De custodia Angelorum.
De obseruatione Diuinæ legis.
De triplici triumpho Christi resurgentis.
De Resurrectione eiusdem.

Tomus Secundus.

De operibus meritorijs.
De dilectione inimicorum.
De morali significatione Nauis.
De adoratione.
De adoratione Duliæ.
De pestiferis conditionibus peccatorum.
Deus an sit causa peccati.
De summo bono.
De homine, an sit propter Deum.
De Transfiguratione.
De lamentatione Rationis.
De ingratitudine.
De conuersione filij prodigi.
De Conuersione Samaritanæ.
De festorum dierum obseruatione.
De Indulgentijs.
De honore parentum.
De contritione.
De Annuntiatione.
De Conceptione Virginis.
De contemptu mundi.
De excellentia animæ.
De conscientia.
De Sacramento Eucharistiæ.
De comestione Sacramenti.
De præparatione ad illud.
De varia sumptione eiusdem.
De multiplici fructu ligni vitæ.
De Passione Saluatoris.
De Resurrectione Christi Domini.
De excellentia fidei.
De obitu Magnifici Domini Petri.

Tomus Tertius.

De necessitate bonorum Operum.
De regulis seruandis ad bona Opera.
De adoratione Magorum.
De Purificatione Beatæ Virginis.
De gaudijs mundi.
De obseruatione Ieiunij.
De malis conditionibus Dæmonum.
De crudeli bello eorum contra nos.
De armis spiritualibus contra illos.
De iudicio vniuersali.
De pœnis Inferni.
De mundi calamitatibus.

De

De malis cur dentur bonis.
De pernitioso luxuriæ vitio.
De laudibus inuiolabilis virginitatis.
De sacra veneratione Templorum.
De Confessione, & ejus conditionibus.
De mala consuetudine.
De bonis cur dentur malis.
De sera pœnitentia.
De abhominabili vsuræ vitio.
De abhominatione vsuræ.
De mercatura.
De dolis & fraudibus Mercatorum.
De ornatu superfluo.
De gloria Christi apparitione.
De animæ rationalis excellentia.
De Paradiso.
De gaudioso triumpho Beatorum.
De Sancto Ambrosio.
De regulis religiosæ mulieris.
De triplici statu damnatorum.

Tomus Quartus.

De Religione Christiana.
De Ieiunio & eius fructibus.
De Eleemosyna, & eius vtilitate.
De iustorum aduersitatibus.
De vltimo Iudicio.
De honore, & cultu Dei.
De cultu Idololatriç.
De vera contritione.
De vltimo fine peccatorum.
De dolore peccantium ante mortem.
De honestate coniugij Christiani.
De duodecim impedimentis pœnitentiç.
De veneratione Ecclesiastica.
De consuetudine.
De mala consuetudine.
De prosperitatibus malorum.
De fructibus partialitatum.
De impedimentis, cur homo non credit.
De remissione offensionum.
De honore parentum.
De execrando mendacij vitio.
De pessimo duplicitatis vitio.
De blasphemiç monstro.
De nefando alearum ludo.
De Diuinç dilectionis mandato.
De huius mundi vanitate.
De Christiana honestate.
De periurij, & iuramenti grauitate.
De vanitate mundi, mulierumque.
De animç rationalis excellentia.
De Annunciatione B. Virginis.
De contemptu mundi.
De gloriosa Christi Resurrectione.

Tomus Quintus.

De nobilitate actus credendi.
De laudibus sacri Ieiunij.
De partialitatum detestatione.
De partialitatum multiplicatione.
De partialitatum origine.
De partialitatum fructu.
De discordia domestica.
De discordia coniugali.
De discordia fraterna.
De Pace.
De remissione iniuriarum.
De Sanctæ pacis fructificatione.
De pestifera conditione odij.
De iniuriç entitate.
De remittentium fructibus.
De superbiç vitio.
De luxuriæ vitio.
De luxuriæ entitate.
De luxuriæ distinctione.
De fornicationis vitio.
De meretricum crimine.
De sacrilegij peccato.
De incestus scelere.
De Sodomiç indicibili scelere.
De pudicitia coniugali.
De luxuriç abhominatione.

PETRVS Trecensis. Vide in verbo, Petrus Comestor.

PETRVS Trigosius, Hispanus, Ordinis Capuccinorum, scripsit Commentarium vberem, in bonam partem Theologiæ Scholasticç D. Bonaventuræ, idque Romç emisit è Typographia Vaticana, ann. 1593.

PETRVS Trimauella, Narbonensis, Gallus, Ord. Min. scripsit Quæstiones in quattuor libros Sententiarum. Quæ Patauij apud eundem Ordinem exrabant.

PETRVS Turellus, Augustodunensis, Gallus, computum edidit dies festos ab operosis

sis vno digito disterminantem. Lugduni apud Petrum Principem ann. 1553. Hunc verò opinor eundē esse, qui Cāpanus, & in suprēmo Galliarum Senatu Aduocatus scripsit libellum cōtra Hotomāni Francogalliā: qui impressus fuit apud Mich. Roigny Parisijs an. 1576.

PETRVS à Valle I.V. Doctor, & Episcopus, Tractatum scripsit De Potentia, Sapientia, & Bonitate Dei. Item carmine Tractatum de Summa Dei potentia, deque notitia ex ipsius operibus. Parisijs apud Franciscum Morellum, ann. 1568.

PETRVS Vbaldus I. C. scripsit De Canonica Episcopali; De Canonica Parochiali; de Collectis, de duobus fratribus, & alijs quibuscumque socijs; de muneribus; de permutatione beneficiorum; de mutatione Status Ecclesiarum; de vnione Ecclesiarum, & eius reuocatione; De præscriptionibus; In 2. Decretal. c. si diligenti. Viuebat ann. 1344. Extat autem De permutatione beneficiorum in Tractatibus Iuris, Tract. 15. p. 1. fol. 185. Ac de Canonica Episcopali, & Parochiali Tract. 10. p. 2. fol. 198.

PETRVS Vbaldus iunior, scripsit Repetitionem super 3. Decretal. De Testamentis.

PETRVS Vena, Tolosanus, vigesimus secundus Mag. Ord. Augustinianorum Generalis, scripsit duobus libris Quodlibeta, quæ vocantur Tolosana. Vitas Sanctorum. De perfectione Hominis. Expositionem Decretalis. De Quadruplici instinctu. De Origine sui Ordinis. In libros decem Ethicorum Aristotelis. Viuebat ann. 1570.

S. PETRVS, cognomento Venerabilis, nobilis Aruernus, Abbas nonus, & Generalis octauus, die octaua Assumptionis Beatiss. Virginis renunciatus ann. 1123. postea functus officio Generalatus, annis 35. menses 4. & dies 4. obijt Cluniaci plenus virtutum scientia, ac dierum, ann. 1157. octauo Kal. Ianuarij, ibidem sepultus inter Altare SS. Iacobi, & Philippi, & altare S. Dionysij, scripsit autem Reuelationes multorum, lib. 1. De conuersatione Eremitica, lib. 1. *Suscepi litteras dilectionis.* Epistolarum ad diuersos, lib. 6. In quibus inseruit librum contra Iudæos, & alterum contra Petrobrusianos hæreticos, cum verò degeret in Hispania ex Arabico vertit in Latinum Alchoranum Macometi, quem Cluniacum reuersus, confutauit quinque doctissimis libris, qui & impressi sunt: Scripsit etiam De miraculis sui temporis, lib. 2. De Transfiguratione Domini. De laude Sepulchri. De S. Marcello Papa & mart. De veneratione reliquiarum quarumlibet, sermonem. Aduersus negantes Christum numquam se in Euangelijs apertè Deum dixisse, Epistolam vberem atque perutilem ad Petrum de Sancto Ioanne.

De vita S. Matthæi Card. Albanensis, lib. 1.
De diuersis monachis Epitaphia.
De laude Saluatoris.
De Resurrectione. } Rythmos.
De S. Hugone Abbate.
De B. Virgine Maria.
De S. Benedicto. } Hymnos.
De S. Maria Magdalena.
De eadem Beatissima Virgine Maria, Prosam.

Eius autem quædam Opera. Parisijs excusa anno 1522. apud Damianum Hincman: & Ingolstadij apud Alexandrum Vissenhorn. ann. 1546.

PETRVS Verberius. Vide in verbo, Petrus Aureoli.

PETRVS Vielus, Gallus, Theologus, edidit Institutionem puerorum, & Christianorum omnium Gallicè Parisijs apud Nicolaum Chesneau, ann. 1564. Vitas SS. plurium, è Latino, Gallicè reddidit; vti & Optatum Africanum Parisijs excusum. Scripsit etiam Tractatum contra Simoniam.

PETRVS Vignanus, Vratislauiensis, Slesita, Ord. Minorum. Tractatum de Nomine Iesu adorando emisit in lucem.

PETRVS Vinea, Cartusianus, existimatur ab aliquibus auctor libri prænotati, *Corona spiritualis*.

PETRVS de Villars, Archiepiscopus Viennæ, quæ est in Delphinatu Galliæ, vir indefessus, & zelator Diuinæ gloriæ, idemque Theologus, & Concionator. Tomum primum Opusculorum, atque Tractatuum Gallicè emisit in lucem an. 1596. per Ioannem Pillehottam typographum, & bibliopolam, Lugduni apud Rhodanum. Eo tomo continentur Tractatus de Simonia aduersus confidentiam (quam vocant) beneficiorum, ex diplomate Sixti V. de residentia Sacerdotum in eorum Ecclesijs. De Sacellis, funeribus, & pijs fundatio-

dationibus. De iuramentis, & blasphemijs. De celebratione matrimoniorum. Constitutiones, seu leges Medicis, chirurgis, pharmacopolis.

PETRVS Vtinensis, Ord. Minorum, edidit librum, quem inscripsit, *Biblia pauperum, siue exemplarium Sancta Scriptura.* Vide supra.

PETRVS Vvaloncapella, Belga, à S. Audomaro (quæ ciuitas est in Belgio) monachus, & Prior monasterij S. Vuinoci Bergis Flandriæ, Congregationis Cluniacensis, scripsit Institutionum monasticarum, secundum Concilij Tridentini decreta, lib. 3. quibus accesserunt Tractatus duo, alter de hospitalitate monachorum: alter de casibus Monachorum, qui casus reseruati sunt Prælatis. Louanij ann. 1572. & Coloniæ, ann. 1584. Illustrationum item Religionis monasticæ, lib. 1. Coloniæ anno 1583. Declarationem causarum, ob quas Belgium grauissimis premitur calamitatibus, addito remedio aduersus easdem. Coloniæ anno 1582.

P H

PHILASTRIVS (inquit Augustinus) Brixiensis Episcopus, quem cum S. Ambrosio Mediolani etiam ipse vidi, scripsit librum de hæresibus; nec illas prætermittens, quæ in populo Iudæorum fuerunt, ante Aduentum Domini, easque viginti & octo commemorauit; & post Domini Aduentum, centum, & viginti octo scripsit. Epist. ad Quoduult. de Christ. temp. Imp. Theodosio ann. Domini 380.

Incipit autem his verbis: *De hæresebus diuersa pestilentia, varijsque erroribus, qui ab origine Mundi emerserint, & sub Iudais defluxerint, & ex quo venit Dominus noster Iesus Saluator in carne, pullulauerint, dicere oportet, numerumque earum paullatim exponere, inimicumque humani generis Perdici fuisse à Hieremia Propheta non immeritò comparatum, agnoscere, &c.* Extat in quarto To. Bibl. SS. PP. Margarini, secundo editæ.

Sciendum autem multas assertiones à Philastrio inter hæreses annumerari, quæ hæreses non sunt. August. in præfat. libri de hæresibus ad Quoduultdeum. De quarum numero Sixtus Senensis credit esse eam, in quam imprudens sit lapsus, dum veram, & piam Chrysostomi, atque omnium Catholicorum interpretum damnat sententiam exponentium illud Geneseos, *Inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ,* Spiraculum illud esse rationalis animæ substantiam, per quam homo non solum viuens animal, sed rationis quoque particeps effectus est. Vide Sixtum Senensem. Annot. 27. lib. 5. Bibl. Sanctæ. At & Alphonsus à Castro lib. 2. adu. hær. in Philastrio damnat errorem, quod putauerit spiraculum Dei in hominem creatum non esse rationalis animæ substantiam. Chrys. hom. 12. in Gen.

Quin & Card. Bellarminus addit hæc verba. Philastrius in Catalogo hæreticorum c. 99. inter hæreticos numerans eos, qui censent spiraculum illud vitæ, de quo dicitur in Genes. cap. 2. esse animam rationalem, & non potius gratiam Spiritus Sancti parum considerate locutus est, vt S. docet Augustinus lib. 3. de Ciuitate Dei, c. 24. tantum enim abest, vt hæc sententia sit hæretica, vt contraria non solum repugnet Sanctis Patribus, sed etiam Apostolo 1. ad Corinth. cap. 10. Vide Bellarm. Cardin. lib. 4. de amissione gratiæ, & statu peccati, cap. 11. Tomo 3.

Præterea ijdem Alphonsus, & Sixtus inquiunt, Philastrum errasse dicentem esse hæresim, quòd vna tantum lingua ante conditam Turrim Babel fuerit quamobrem Alphonsus hanc Philastrij opinionem censet esse hæresim lib. 9. aduersus hær. Sixtus item Senen. Annot. 87. lib. 5. Bibl. Sanctæ.

PHILEAS de vrbe Aegypti, quæ uocatur, Thmuis, nobili genere, & non paruis opibus susceptо Episcopatu, elegantissimum librum de Martyrum laude composuit, & disputatione actorum habita aduersum Iudicem, qui eum sacrificare cogebat, pro Christo capite trucatur, eodem in Aegypto persecutionis auctore, quo Lucianus Nicomediæ. Hæc S. Hieronymus, in Catalogo. At Suffridus Petrus adnotauit, in Martinienſi codice m. s. pro *Thmuis* haberi *Thebais,* vt & Sigeberg. cod. m. s. Quæ causa fuit, cur isti, qui potius Furragines, quam Bibliothecas hæretici consarcinarunt, duos facerent Phileas. Alterum Thebaidos. Alterum Thmuensem, Episcopos.

PHILIBERTVS, quem alij cognomento, *Hareſſa* Ioſephus autem Pamphilus, *Hareſche* ſcribit, Ord. D. Auguſtini, origine, cœnobio, & facultate Pariſienſis Theologus, edidit Expoſitionem Epiſtolæ D. Pauli ad Romanos, Gabrieli ſuo Generali dicatam. Pariſijs ann. 1536. apud Ioannem Paruum. Obijt Cœnobij Prior ibid. ann. 1545. 21. Auguſti.

PHILIBERTVS Pingonius, Sabaudus, & Baro Cuſiacenſis, qui & noſtra ætate Senator erat Emanuelis Philiberti Sabaudiæ Dueis, ſcripſit librum de Sindone Euangelica, qua inuolutus D. Ieſus in ſepulchro fuit: Quæ quidem aſſeruatur religioſiſſimè Auguſtæ Taurinorum. Additi eidem libro ſunt aliquot inſignes Hymni, Diplomaque Pontificiũ, atque adeo elegans, & pia Fraciſci Adorni Theologi Societatis Ieſu Epiſtola de Peregrinatione B. Caroli Borromæi tit. S. Praxedis ad eam Sindonem. Auguſtæ Taurinorum apud hæredes Nicolai Beuilaquæ. Arbor item gentilitia Saxoniæ, Sabaudiæque Principum, ibid. ann. 1581. Porrò, qui de eadem Sindone poſt Pingoniũ accuratè quoque ſcripſit, is fuit Alphonſus Palæottus Archiepiſcopus Bononienſis II. de quo Vide ſuo loco.

PHILIPPVS Abbas Bonæ ſpei, ſcripſit Vitam S. Landelini Abbatis, quæ extat m. s. Criſpini iuxta Valencenas in Belgio.

PHILIPPVS Alberti de Nuſſia, Germanus, Carmelita, in Tractu Colonienſi Prouinciæ Inferioris Germaniç, ſcripſit in Canticum Canticorum. Commentarium item in quattuor libros Magiſtri Sententiarum. Ad Vigandum Ord. Prçd. pro puriſſima Conceptione Beatiſſ. Virginis. Sermones per annum. Epiſtolas ad diuerſos. Viuebat ann. 1495. quamuis aliquis ſcribat, 1459. ſed puto numerum inuerſum errore, ſiue Amanuenſis, ſiue Typographi.

PHILIPPVS Alegret, Raguſinus, monachus monaſterij Sancti Nicolai de littore Venetijs, Congregationes Caſſinenſis, alias Sanctæ Iuſtinæ de Padua, ſcripſit,
Explanationem in Epiſtolam ad Romanos. *Etſi omnis inſtitutio.*
Epiſtolam ad Georgium Draſcouitium Epiſcopum Quinqueccleſienſem, *Cum incredibili quodam.* Extabat apud Conſtantinum Syracuſanum in monaſterio Catanenſi, m. s.
Et nonnulla alia in Paulum, Ariſtotelem, & Platonem, quæ tamen non vidi.
De nobilitate Raguſina, librum. Obijt in eodem Monaſterio de littore ann. 1592. vbi & ſepultus in Capitulo Fratrum.

PHILIPPVS, vt vocant, de Alexandria, nimirum Alexandriæ natus in Inſubribus, quæ *Palea* dicitur, Ord. Seruorum, qui & eiuſdem fuit Prouincialis, ſcripſit Latinè Topographiam ad Romanum Martyrologium. Kalendarium item multiplex, nempè, Eccleſiaſticum, Hiſtoricum, Aſtronomicum, & Aſtrologicum, Peregrinationem D. noſtri Ieſu Chriſti, ac D. Pauli. Lexicon Geographicum. Deſcriptionem Italiæ. Librum De Vrbibus, De Fluminibus, de Montibus, & lacubus.

PHILIPPI Apoſtoli nomine confictum fuit à Gnoſticis hæreticis Euangelium, de quo Epiphanius in primo Panarij, Gelaſius autem diſt. 15. Actus Philippi refert in catalogum Apocryphorum.

PHILIPPVS Benitius ciuis & nobilis Florentinus, Ord. Seruorũ, qui & eiuſdem fuit Prior Generalis, in Synodo Lugdunenſi ob doctrinam, ac vitæ ſanctitatem celebris; Quẽ & in album Sanctorum Leo Decimus Pont. Max. retuliſſe ſcribitur, ſcripſit in Pſal. 98. *Dominus regnauit, iraſcantur populi.* Et In Pſal. 136. *Super flumina Babylonis.* Et In Pſal. 50. *Miſerere mei Deus.* Conciones item plures. Deceſſit ex hac vita, ipſa die Aſſumptionis Beatiſſ. Virginis, admirantibus (vt Florentinæ ferunt hiſtoriæ) hominibus, lætantibus Angelis, & dicentibus. *Euge ſerue bone, ac fidelis, qui à Virgine ſuper familiam ſuam fuiſti conſtitutus, intra in gaudium Domini tui.* Poſt quę verba, domus completa eſt odoribus. Obdormiuit autem in Domino ann. 1285. ætatis vero ſuæ, 63.

PHILIPPVS Bergomas. Vide in verbo, Iacobus Philippus.

PHILIPPVS Bergomas alter, monachus, qui & Prior Cœnobij S. Mariç de Auantia, Patauij, Ord. Cluniacenſis, qui viuebat ann. 1340. ſcripſit varios Sermones, & in Dyſticha moralia Catonis ad pietatem.

PHILIPPVS Biken, miles, edidit Itinerarium Terræ Sanctæ, Spiræ ann. 1490.

PHI-

PHILIPPVS Boschierus Hannonius Cęsari Montanus Conuentus D. Franciſci Lucemburgi Prouinciæ Flandriæ Guardianus, ſcripſit Opus prænotatum, *Orbis Terror, ſeu Concionum De finibus bonorum, & malorum,* libris duobus. Edidit Balthaſar Bellerus Duaci ann. 1603. Cum antea euulgaſſet duos libros, quibus parabolam filij prodigi patrio ſermone explicat. Qui prior Montibus, ann. 1596. editus, alter Atrebati, ann. 1597. prodierunt. Notas item in Monomachiam Chriſti incruentam Latinè, ann. 1598.

PHILIPPVS Bromierdus. Ord. Præd. ſcripſit Sermones per annum, præter quædam de Prędicabilibus. Viuebat ann. 1490.

PHILIPPVS è Monte Calerio in Subalpinis, Ordin. Minorum, apud Toloſates, ſcripſit Conciones per totius anni Dominicos dies, quæ in Epitomen redactæ à Ionſelmo Canoua cuſtode Cumano, & ipſo Franciſcani Ord. impreſſæ fuerunt Lugduni apud Balthaſarem è Gabiano, ann. 1510. & apud Iacobum Myt, ann. 1515. ſicuti & Quadrageſimale eiuſdem Philippi. Conciones quoque de Sanctiſſima Euchariſtia, & de Sanctis. Prętera in Geneſim, aliaſque aliquot Diuinę Scripturæ partes. Viuebat ann. 1344.

PHILIPPVS Epiſcopus Cretenſis, hoc eſt Vrbis Gortinæ; cuius Dionyſius in Epiſtola ſua meminit, quâ ſcripſit ad eiuſdem Ciuitatis Eccleſiam: prędarum aduerſum Marcionem edidit librum, temporibuſque M. Antonini Veri, & L. Aurelij Commodi, claruit. Hieron. in Catal.

PHILIPPVS Decius, inſignis Iureconſultus, qui ſcripſit ſuper Decretales, cum à Carolo Molinæo damnatæ memoriæ, atque ab alijs hęreticis fuiſſet Scholijs, ſiue Notationibus inquinatus, iuſſu Pij V. Pont. Max. procurante autem Thoma Manrico, Sacri Palatij Magiſtro, fuit expurgatus. Expurgationes autem ipſe vnà cum alijs ad Conſilia Alexandri de Imola, ſpectantibus, ſeparatim editæ tum Romę, tum Neapoli apud Raymundum Amatum, ann. 1570.

Sed & cum poſtea Venetijs anno 1571. idem ipſe Decius ſuper Decretales prodijſſet apud Iuntas. Expurgatio huius editionis eiuſmodi facta à F. Thoma Manrico Sacri Palatij Magiſtro atque edita Neapoli apud Raymundum Amatum, ann. 1570. hęc eſt, qualis iamdudum impreſſa hic inſeri debet.

Ex Conſilijs Philippi Decij cum additionibus Caroli Molinæi, tollantur quæ infra dicuntur, notata, iuxta impreſſionem Lugdunenſem 1556. ſub inſigni Leonis.

Ibi in princip. conſilia omnia, tollantur nouem lineę à ver. *ſtudio, & induſtria,* vſque ad illud, *vtiliſſimis.*

Conſ. 31. fol. 37. col. 2. ver. *arbitror,* in fi. tolle hęc, *non obſtante iuramento, l. non dubiũ, C. de ll.*

Ibid. ver. *ſalutis,* tolle ſex lineas, ab eod. ver. vſque ad illud, *iureiurando. C. M.*

Conſ. 33. fol. 39. col. 2. ver. *tota,* tolle totam additionem.

Conſ. 39. fol. 49. col. 3. à ver. *vſuram,* tolle omnes additiones ſequentes, quę continentur lineis 28.

Conſ. 42. fol. 53. col. 2. ver. *nulla,* in fi. tolle ſex lineas, à ver. *ſed verius eſt.*

Conſ. 45. fol. 56. col. 3. ver. *relaxari,* tolle decem lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *recepta. C. M.*

Conſ. 72. fol. 83. col. 2. ver. *Pius,* tolle lineas quinque.

Conſ. 78. fol. 88. colum. 3. verſic. *eccleſia,* tolle ſex lineas, ab eodem verſu, vſque ad illud, *li. 1. C. M.*

Conſ. 86. fol. 97. col. 3. ver. *ſtudij,* dele nouem lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *li. 5. C. M.*

Conſ. 111. fol. 120. col. 2. tolle omnes additiones per totam columnam, ſcilicet ver. *fingitur,* ver. *ſecus,* ver. *conſtant,* & ver. *conſcientia,* & in col. 3. ver. *Anch.* & ver. *lucro,* vſq; ad illud, *q. 44. C. M.* quę omnes loquuntur de vſuris, in quibus hic fuit peculiariter hęreticus.

Conſ. cod. fol. 121. col. 2. tolle duas additiones integras, ver. *Hoſt.* & ver. *primus.*

Conſ. 112. fol. 122. col. 2. ver. *gl. ſed illa,* tolle lin. 24. ab eod. ver. uſque ad illud, *de teſti. C. M.*

Conſ. 113. fol. 122. col. 3. ver. *& inſuper,* tolle totam additionem.

Conſ. 114. fol. 124. col. 2. ver. *remouere,* tolle ſex lin. vſque ad illud, *C. M.*

Conſ. 115. fol. 125. col. 2. verſ. *nauium,* tolle nouem lineas, vſque ad illud, *C. M.*

Conſ. 117. fol. 127. col. 2. ver. *Fed. & malè*, tolle undecim lin. vſque ad illud, *nu. 111. C. M.*

Conſ. 118. fol. 127. col. 3. ver. *xxx. poſt*, tolle totam additionem.

Conſ. 119. fol. 129. col. 2. ver. *dict. in fine*, tolle 21. lineas, à ver. *ſed vltra quantitatem*, uſque ad illud, *de exceptio.*

Ibidem col. 3. ver. *fructum*, tolle lin. decem & octo, à ver. *aliud eſt*, vſque ad *C. M.*

Ibidem ver. *niſi*, tolle ſeptem lineas.

Conſ. eod. fol. 130. col. 2. ver. *vſuram*, tolle totam additionem.

Conſ. 122. fol. 133. col. 3. ver. *laicorum*, tolle totam additionem.

Conſ. 125. fol. 134. col. 2. verſ. *ſpoliari*, tolle 8. lin. vſque ad illud, *de iudi.*

Conſ. 126. fol. 135. col. 3. ver. *velle*, tolle hæc verba, *etiam in hoc regno ſi per errorem tolerata ſint.*

Conſ. 140. fol. 147. col. 2. à ver. *quod ſic*, tolle totam additionem, & col. 3. ver. *promiſiſſe*, tolle triginta ſex lineas, ab eod. verſ. vſque ad illud, *cauſam falſam. C. M.*

Conſ. 141. fol. 148. col. 2. ver. *diſpenſare*, tolle totam additionem.

Conſ. 145. fol. 152. col. 3. ver. *infamia*, dele quatuordecim lineas, à verſ. *& certè*, vſque ad, *C. M.*

Conſ. 146. fol. 154. col. 3. ver. *forma*, tolle ſexaginta duas lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, §. 1. *C. M.*

Conſ. 147. fol. 155. col. 2. verſ. *plebis*, tolle nouem lineas, ab eod. ver. vſque ad finem additionis, ſcilicet, *daretur immunitas.*

Conſ. 148. fol. 156. col. 3. tolle omnes additiones, ſcilicet 24. lineas.

Conſ. 150. fol. 159. col. 3. ver. *tutela*, tolle 18. lineas, ab eod. ver, vſque ad illud, *ordina. C. M.*

Conſ. 151. totum hoc conſilium cum ſermone ſequenti, & cum omnibus eius additionibus auferatur: vtpotè factum in fauorem ſchiſmatis, cõtra Iul. ij. per viginti integras columnas, & partes aliarum duarum.

Conſ. 159. fol. 169. col. 3. ver. *plures*, tollantur hęc verba, *tertius, & quartus, num. 9. 10. ſunt fratercli ordinis Franciſcani, & ſic in re teſtamentaria ſuſpecti.*

Conſ. 170. fol. 183. col. 3. ver. *eccleſiaſticum*, in principio, dele hæc verba, *inepti quidam Canoniſta ita dicunt, in quibus* in fine, dele quindecim lineas à ver. *dixi in tract.* vſque ad illud *tract. C. M.*

Conſ. 180. fol. 195. col. 2. ver. *Saltem*, tolle lineas 7. vſque ad, *C. M.*

Conſ. 183. fol. 199. col. 3. incipiendo à ver. *illicita*, dele tres additiones quæ ſequuntur, vſque ad illud, *cum ſeq. C. M.*

Conſ. 202. fol. 221. col. 3. ver. *ſalutis*, tolle ſex lineas, vſque, *C. M.*

Conſ. 210. fol. 239. col. 2. ver. *non conſiderat*, tolle 24. lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *lapidibus. C. M.*

Conſ. 211. fol. 230. col. 2. ver. *conſcientia*, in fine, dele hæc, *quod non debet egredi terras auctoris.*

Conſ. 229. fol. 247. col. 3. ver. *conciliari*, dele 10.

Conſ. eod. fol. 248. col. 2. ver. *ſecus*, tolle tredecim lineas, ab eod. ver. vſque ad illud, *derogatoria. C. M.*

Conſ. 231. fol. 249. col. 3. ver. *correcta*, tolle 14. lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *in Rub. C. M.*

Conſ. 232. fol. 251. col. 3. tolle 4. lin. à ver. *iuramento*, vſque ad *C. M.*

Conſ. 233. fol. 252. col. 1. ver. *Lugdunenſis*, tolle 66. lineas, ob eodem ver. vſque ad illud, *patriam obedientiæ.*

Conſ. & fol. ij. ſdem. col. 3. ver. *nullam*, in medio, tolle 15. lineas, à ver. *& hæc ſanè intellige*, vſque ad illud, *ceſſaret abuſus.*

Conſ. 239. fol. 260. col. 2. ver. *conſ. viij.* tolle octo lin. ab eod. ver. vſque ad *C. M.*

Ibidem ver. *inſinuationis*, tolle 4. lin. ab eod. ver. vſque ad, *C. M.*

Conſ. 240. fol. 261. col. 2. ver. *iuramento*, tolle hæc, *imò ut dixi conſ. ccij. C. M.* & verbo *tacitum*, in medio, tolle hæc, *egoneró dico quòd communis illa opinio falſa eſt, ut dixi conſ. ccij.*

Conſ.

Conſ.241.fol.262.col.2. à ver.*poteſtatem*, & ver.*multari*, tolle viginti lineas, vſque ad illud, *eſt in mora. C.M.*

Conſ.251.fol.272.col.2.à ver.*dignitate*, tolle omnia ſequentia, vſque ad finem columnæ, quæ contínctur lineis 66.

Conſ.256.fol.276.col.3.à ver.*zelo*, tolle lineas decẽ & ſeptem, vſque ad illud, *iudicet. C.M.*

Conſ.259.fol.279.col.3.à ver.*fauore*, tolle viginti ſex lineas, vſque ad illud, *Auguſti. C.M.*

Conſ.276.fol.302.col.2.ver.*territorium*, tolle ſeptem lineas, à ver.*ſed circa primum*, vſque ad illud, *aliàs non.*

Conſ.277.fol.302.col.3.à ver.*vſurpare*, & ver.*larga*, tolle lineas 35. incipiendo à dicto ver. *vſurpare*, vſque ad illud, *Sylueſtrum. C.M.*

Conſ.281.fol.306.col.2.ver.*ſpeciale*, in fine, tolle hæc *odio ambitioſorum reſcriptorum Papæ.*

Conſ.284.fol.311.col.3.ver.*pias*, à ver.*eſt tertia opinio*, tolle omnia quæ ſequuntur, vſque ad finem additionis.

Conſ.307.fol.336.col.2.à ver.*eccleſia*, tolle totam addit. vſque ad illud, *plenius dixi. C.M.*

Conſ.345.fol.372.col.3.ver.*iuramento*, tolle ſex lineas, à ver.*verius eſt*, vſque ad illud *C.M.*

Conſ.357.fol.383.col.3.ver.*ſeuerior*, tolle ſex lineas, vſque ad, *C.M.*

Conſ.368.fol.394.col.2.ver.*taciti*, tolle omnia quæ ſequuntur, à ver.*ſed quicquid dicunt*, vſque ad illud, *ſufficiunt. C.M.*

In fine additionis. Ibidem, col.3.ver.*durare*, tolle quattuordecim lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *poſſunt. C.M.*

Conſ.383.fol.407.col.3.ver.*Doct.Bal.* in fine, tolle octo lineas, à ver. *ego verò dico*, vſque in finem additionis.

Conſ.403.fol.430.col.3.ver.*excludit*, tolle totam additionem.

Conſ.404.fol.431.col.2.ver.*ſpecialis*, tolle totam additionem.

Conſ.426.fol.452.col.2. ver. *non tamen*, tolle ſex lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *lib.2. C.M.*

Conſ.443.fol.465.col.3.ver.*diſputare*, tolle 23.lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *apoſtolicum, & verum eſt.*

Conſ.455.fol.480.col.3. ver.*pias*, tolle lineas 24. ab eodem ver. vſque ad illud, *monachorum. C.M.*

Conſ.462.fol.485.col.3.ver.*ſpirituali*, tolle viginti ſex lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *habuiſſe. C.M.*

Conſ.463.fol.487.col.3.ver.*conſcientiam*, in fine, tolle hęc, *ſed falſum eſt, niſi ſaltem naturalis iuſtitia concurrat. C.M.*

Conſ.474.fol.498. col.2. ver.*peſtifera*, tolle hæc, *quod ſacerdotes regulariter ſunt auari ſicut mulieres.*

Conſ.487.fol.511.col.1.ver.*promiſſum*, dele hæc, *huius exemplum imperiti reſtringunt ad priuatam reuelationem.*

Conſ.488.fol.512.col.3.ver.*eccleſia*, tolle 18.lineas, ab eod.ver. vſque ad illud, *col.iij. C.M.*

Ibidem ver.*iuramentum*, tolle octo lineas, à ver.*veritas eſt*, uſque ad illud, *nu, 10. lib.1.*

Ibidem ver.*eccleſia, Iaſon*, tolle omnia quæ ſequuntur à ver.*ſed iſtud eſt falſum*, vſque ad illud, *ea conſtitutio*, in fine additionis.

Conſ.489.fol.514.col.2. ver.*tenet*, in fine, tolle octo lineas, à ver.*ſed falſum eſt*, vſque ad illud, *Alexandri. C.M.*

Ibidem ver.*Blandis*, tolle omnia quæ ſequuntur, à ver.*ſed non eſt verum teſtatore*, vſque ad illud, *dixi ſuper d.l.1.* in fine additionis.

Conſ.494.fol.519.ver.*captatorias*, tolle 17.lineas, à ver.*ſed hic magis reprobatur*, vſque ad, *C.M.*

Conſ.496.fol.522.col.ſecunda, ver.*non valet*, tolle quindecim lineas, ab eodem ver. vſque ad illud, *extraua. caſſa.*

Conſ.498.fol.524.col.3. ver.*facta*, in fine, tolle nouem lineas, à ver. *quem Carnuſienſes*, vſque ad illud, *hiſtoria.*

Conſ.

Conſ.eod.fol.525.col.2.ver.*antiquo*, tolle quinque lin. à ver.*ſed falſiſſimũ eſt*. Et col.3.ver. *agnatorum*, tolle hęc verba, *reſiduum huius conſilij ſunt ampullæ verborum.C.M.*

Conſ.501.fol.528.col.3. verſ.*cognatio*, tolle totam additionem.

Conſ.504.fol.538.col.3.ver.*non valet*, tolle tres lineas.

Conſ.eod.fol.531.col.2. ver.*anima*, tolle tres lineas.

Conſ.516.fol.540.col.3. ver.*ſententia*, in fine, tolle octo lineas, à ver.*ſed longè iniquius*, vſque ad illud.*fœdere facta.C.M.*

Conſ.529.fol.552.col.3. ver.*eccleſia*, tolle totam additionem.

Conſ.588.fol.588.col.2.ver.*placet*, tolle illa verba, *hyperbole adulatorum*.

Conſ.602.fol.607.col.3.ver.*canonici*, tolle quinque lineas.

Conſ.eod.fol.698.col.1.ver.*ſtricta, imò ſtrictior*, tolle omnes additiones per duas columnas ferè integras, ſcilicet lin.166.

Conſ.603.fol.609.col.3.ver.*diſpenſare*, tolle totam additionem.

Conſ.639.fol.634.col.3.ver.*ſpirituale*, tolle totam additionem.

Conſ.674.fol.650.col.3.verſi.*tamen*, tolle duodecim lineas, ab eodem verbo, vſque ad illud, *lib. ij*.

Ad finem conſiliorum ibi, *finis Conſiliorum, &c.* tolle ſex lineas, à ver. *cum emendationibus*, vſque ad illud, *profeſſoris*.

In Indice pag.2. in epiſtola Bibliopolę, tolle illa verba, *Caroli Molinæi multigenis ſcholijs*, & deinde totam epiſtolam Molinæi, quæ ſequitur.

Item ibi, *Index locupletiſſimus*, tolle hęc, *Opera & ſtudio Caroli Molinæi V. I. D. & in ſuprema Pariſiorum Curia antiqui aduocati*.

PHILIPPVS Diaz, Luſitanus, Ordin. Minorum, ex Prouincia S. Iacobi, ſcripſit Concionum quadruplicium, quæ à Dominica in Septuageſima vſque ad Reſurrectionem Domini quotidie in Eccleſia habentur, primæ & ſecundæ partis. Tomum primum Lugduni, anno 1586.

Eiuſdem Concionum quadruplicium, Dominicarũ, & feſtorum To.6. Lugduni an.1586.

Eiuſdem Conciones quadruplices in 4. Tomos diſtinctæ. Venetijs ann.1587. & 1591.

Eiuſdem Summæ prædicantium ex omnibus locis communibus locupletiſs. Tomus primus, & ſecundus. Venetijs ann.1592. & Lugduni ſumptibus Petri Landry, ann.1592.

Editum eſt item Compendium, ſiue Index moralium cõceptuum ex ijſdem Operibus Philippi Diaz à Franciſco Campos Prouinciæ S. Iacobi Ord. Minorum. Venetijs ann.1597. apud Societatem Minimam.

PHILIPPVS Dobereiner, ſcripta quædam Ludouici Bloſij in Germanicam linguam tranſtulit, quę impreſſa ſunt Dilingę. Idem ſcripſit contra Viretum de Sacrificio Miſſę. Germanicè. Medicinam aduerſus hęreſes. Germanicè, Monachij ann.1570. in Bauaria.

Hieronymi Cacciaguerræ, librum de Communione Sacramenti Altaris in Germanicam linguam tranſtulit, excuſum Dilingæ, ann.1571.

Item Ludouici à Granata Manuale. Ibidem ann.1572.

Eiuſdem expoſitio Germanica duarum hiſtoriarum: prioris de pia vita & obitus S. Virginis Mechtildis: alterius, de religioſa Virgine Felice de Barbarano. Dilingę ann.1574.

Item Theſaurum Diuini amoris ex pharetra Io. Landſpergij Carthuſiani, Germanicè vertit & emendauit. Dilingæ apud Sebaldum Mayer, ann.1571.

PHILIPPVS Eluonenſis Abbas, in Hannonia (eſt autem Eluona in Belgio inter Tornacum, & Valencenas) ſcripſit vitam S. Amandi. Iacobus Meyer.

PHILIPPVS Engentinus, Germanus, ſcripſit vitam S. Lamberti, & carmen in laudem Friburgi Briſgoiæ, cuius Vniuerſitatis Profeſſor Poeticæ fuit. Viuebat ann.1530.

PHILIPPVS Faber, Fauentinus. Vide in verbo, Io. Duns Scotus.

PHILIPPVS Fantonius, Florentinus, edidit librum De ratione reducendi annum ad legitimam formam, & numerum. Florentiæ ann.1560. Viuebat ipſe adhuc ann.1570. cum licet profeſſione Camaldulenſis monachus, mathematicas tamen diſciplinas publicè in Piſana Academia profiteretur.

PHI-

PHILIPPVS Ferrarienſis, ſiue *de Ferraria*, quem tamẽ & Gulielmus Eiſingrenius, & nonnulli alij ſcribunt fuiſſe Toloſanum, & Gallum, at Petrus Lucius inquit fuiſſe natione Siculum, Ord. Carmelitarum, Epiſcopus Pacenſis Eccleſiæ in Hiſpania, ſcripſit Sermones de Tempore, ac de Sanctis. Claruit (ait cum Io. Tritemio idem Petus Lucius) in Regno Siciliæ prędicans coram Rege, & alijs non ſine fructu omnium. Viuebat Eiſing. ann. 1396.

PHILIPPVS Florentinus, Pariſienſis verò Theologus, & Ord. Minorum, quem Michael Pocciantius in Catalogo Scriptorum Florentinorum ſcripſit Sermones edidiſſe ad omnes totius anni dies feſtos, ac feriales: Chronicon autem, Ord. Seruorum teſtatur eidem fuiſſe ſurreptos labores ſuos, ita vt alteri nidificauerit, qui eius tulerit honores, reliquit concluſiones collectas è libris Phyſicorum Ariſtotelis. Extant m.s. in Bibliotheca Florentina eiuſdem Ordinis.

PHILIPPVS Foreſtus, Bergomenſis, edidit Chronicon ab initio Mundi vſque ad annum 1468. Venetijs apud Bernardinum Benalium ann. 1486.

PHILIPPVS Francus, Peruſinus, I.V.C. ſcripſit Commentarium ad ſextum Decretalium. Qui Lugduni ann. 1534. impreſſus Louanijque recuſus Baſileę iterum euulgatus eſt ann. 1579. cum Additionibus. Quæ tamen, quales ſint, cordati Lectores ḑiſpiciant, quandoquidem è Ciuitate illa prodierunt, quaſque non datum eſt mihi ocium, vt expenderem. Scripſit item ſuper Decretalium titulo de appellationibus, quæ Commentarij Lectura, (vt vocant) denuo Francofurti emiſſa eſt ann. 1580. Diſputationem quoque in materia Petitorij, & Poſſeſſorij.

PHILIPPVS è Greue, Pariſienſis Cancellarius, Vir inſignis, cum in Pſalterium Dauidicum tercentum, & triginta Sermones ſcripſiſſet eruditos, ita vt duos, vel tres in vnumquemque Pſalmum facundus concionator habuiſſet, tandem primò recognitus in lucem prodijt ex Officina Petri Mariæ Marchetti, Brixiæ ann. 1600.

PHILIPPVS Groppantes, Florentinus, Theologus, Ord. S. Auguſtini, Concionum ſuarum volumen ſat grande reliquit. Extabat Piſis in Etruria in Ordinis eiuſdem Cœnobio. Viuebat ann. 1486.

PHILIPPVS Iacobus Vvidmanſtadius, ſcripſit De Societatis Ieſu initijs, progreſſu, rebuſque geſtis. Viuebat ann. 1559.

PHILIPPVS Kersbel, Belga, Ord. Carmelitarum, Theologus, ſcripſit pro puriſſima Beatiſſimæ Virginis Conceptione aduerſus Vincentium è Nouocaſtro. Obijt Pariſijs ann. 1485.

PHILIPPVS cognomento Lombardus, Patria Mantuanus, Ord. D. Auguſtini, Commentarium ſcripſit in Apocalypſim.

PHILIPPVS Macerius, Siculus, Regni autem Cypri Summus Cancellarius, ſub Petro Rege, ſcripſit Vitam Petri Thomę Carmelitę Patriarchæ Con.antinopolitani, libris duobus. Viuebat ann. 1370. Iulianus Naſart.

PHILIPPVS Mocenicus nobilis Venetus, Archiepiſcopus Nicoſiẽſis Regni Cypri, ſcripſit, atque emiſit vniuerſales Inſtitutiones ad hominum perfectionem, quatenus induſtria parari poteſt.

PHILIPPVS Mucagatta, è Caſtellacio, Ord. Seruorum, ſcripſiſſe fertur in Chronico eiuſdem Ordinis Opuſcula plura, quæ apud eius nepotem Magiſtrũ Philippum extabant typis mandanda. Inter illa verò fuiſſe, quæ ſcripſit in Canticum Canticorum, Quadrageſimale, ac pleraque de Naturali Philoſophia.

PHILIPPVS Nerius, Florentinus, Congregationis Oratorij Romę fundator, hac noſtra ætate, vir ſanctitate celebris, cuius vitam nitidè, ac ſyncere ſcripſit Antonius Gallonius eiuſdem Congregationis Presbyter, ac de quo in verbo, *Cæſar Card. Baronius*, ſic locuti ſumus, vt oſtenderimus, eum occaſionem præbuiſſe eidem Baronio ſcribendi vtiliſſimos Eccleſiæ Annales. Porrò eius vita & lectu, & imitatu perdigna eſt.

PHILIPPVS Operius, Gallus, Pariſienſium Eccleſiarum Catalogum ſcripſit Gallicè Pariſijs iamdudum editum.

PHILIPPVS Otterburgenſis Abbas, Germanus, Diœceſcos Vuormacienſis, ſcripſit

In

In Canticum Canticorum, lib. 1. quod Opus (inquit Sixtus Senẽsis) esse præclarum, & insignę. Sermones De Tempore, lib. 1. Sermones de Sanctis, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Vixit circa annum 1430. Eisingrenius.

PHILIPPVS Parisiensis Cancellarius. Vide in verbo, Philippus è Greue.

PHILIPPVS Paruta nobilis Venetus, I. C. Episcopus Torcellanus, deinde Archiepiscopus Cretensis, scripsit Postillas super Decretales. Viuebat ann. 1485.

PHILIPPVS presbyter (ait Gennadius) optimus, auditor Hieronymi commentatus in Iob edidit sermone simplici librum: legi eius & familiares Epistolas, & valde salsas, & maximè ad paupertatis, & dolorum tolerantiam exhortatorias, moritur Marciano, & Auito regnantibus. Cęterum Sixtus Senensis addit loco istorum Commentariorum in Iob fuisse euulgatos ab Adamo Basileensi Typographo Commentationum mistycæ expositionis in Iob ad Nectarium Episcopum libros tres, incipientes. *Adhortanze te immo potius compellente. Nectari pater beatissime.* Hos rursum Ioannes Heruagius, Basileæ impressos, inter Opera Bedæ, excudit. Cæterum ipse Beda in libello de ratione vnciarũ hæc ipsa Commentaria sua vindicans auctori, plerosque, ait, imperitos turbat, quia Philippus in expositione Beati Iob, æstum maris Oceani describẽs, adiunxit. hunc æquinoctialis horę dodrantem tardius sine intermissione, siue die venire, siue nocte: habetur autem hic locus à Beda citatus in Explanationibus Iob, quas nuper sub nomine Philippi idem excussit Heruagius lib. 3. ad expositionem illius Sententiæ. *Nunquid ingressus profunda maris, &c.* Iob 38. Moritur ann. 430.

PHILIPPVS è Pera, Ord. Prædicatorum, scripsit Latinè, ac Grecè contra errores Grę corum. Viuebat ann. 1310.

PHILIPPVS Perusinus, Ord. Minorum, scripsit historiam Franciscanæ Religionis sui temporis, & quæ in suo Ordine contigerunt: ob cuius singularem eruditionem Ioannes Caietanus, postea Nicolaus Tertius Pont. Maximus, eum in suam clientelam suscepit.

PHILIPPVS Riboti Carmelita, Prouincialis Cataloniæ, scripsit De origine, & profectu, Ordinis sui, Huius autem Operis inscriptio est. *De peculiaribus gestis Fratrum Carmelitarum, libri decem.* At & Tritemius, libro De Scripturis Eccles. addit eundem non solũ scripsisse De illustribus viris, Ord. Carmel. sed Sermones quoque atque Epistolas, quæ olim fuerint typis excusæ.

PHILIPPVS Saulus Episcopus Brugnatensis è Greco in Latinum conuertit Euthymij monachi Commentarios in omnes Psalmos. Venetijs ann. 1568.

PHILIPPVS Solitarius, Vir nempe Asceticus, Græcè scripsit Dioptram, ideſt Regulam, siue Amussim Rei Christianæ ad Callinicum monachum quattuor libris, siue Dialogis, explicatam. Quam Iacobus Pontanus noster Latinè redditam emisit ex typographia Adam Sartorij, Ingolstadij ann. 1604. cum Græcum exemplar ex Augustana Bibliotheca fuisset assecutus. Porrò Auctor ipse libro quarto testatur se Opus hoc confeciſſe anno post Christum natum millesimo centesimo quinto, quo tempore Alexius Comnenus annum decimum quintum imperabat. Legendæ autem sunt Pselli, Philaleti correctoris, & ipsius Auctoris præfationes. Vestigia verò pietatis non pauca vbique cernuntur in eo. Dialogorum autem personę sunt Anima, & Caro. Ceterum omnino prælegendæ sunt notæ, quas Iacobus Gretserus noster ad eandem Dioptram adiecit, quibus præmuniri possit, quisquis secus ex verbis ipsius Philippi Solitarij in errores aliquos posset impingere. Et verò Notæ illæ extant ad finem Operis non solum Philippi Solitarij, sed & aliorum, quos ipse Pontanus à se versos ei adiecit.

PHILIPPVS Sydita, Sydę, quæ ciuitas est Pamphiliæ, natus, primò diaconus, deinde presbyter, quique vsus est Ioannis Episcopi Constantinopolitani consuetudine, ac denique competitor in Episcopatu ipso Constantinopolitano post mortem Attici, anno Domini 426. tertio autem Cęlestini Papę, cum Sisinnium prælatum sibi vidisset, huius ordinationem (vt habet Socrates lib. 7. cap. 26. & 27.) perstrinxit in Opere abs se edito, quod *Christianam historiam* inscripsit. Hanc autem in 36. libros distributam, qua item Iuliani Imperatoris libros refellebat, vt Opus vastum, & ingens, varijs materijs ad speciem doctri-

næ

næ conflatum Socrates ipſo non probat. Photius autẽ in Bibliotheca ſua. *Hiſtoria* (inquit) *Chriſtiana Philippi Sydetæ potius diſceptatio, quàm hiſtoria eſt.* Vixit tempore Procli, & Siſinnij Epiſcoporum Conſtantinopolitanorum. Incipit ab illo. *In Principio creauit Deus.* Diuerſus autem eſt omnino à Philippo illo Amphipolite Hiſtorico, qui ſcripſit Rhodiacos libros obſcęnos.

PHILIPPVS Varagius, Ord. Minorum, edidit flores totius Sacræ Scripturæ. Viuebat ann. 1582.

PHILIPPVS Venetus, Ord. Sancti Auguſtini, ſcripſit librum vtilem, quem quidem prænotauit: *Eſtote parati.* Extabat Ferrariæ m. s. in Bibliotheca Sancti Andreæ. Viuebat ann. 1460.

PHILIPPVS Vulteran, Ord. Minorum, edidit Concordantias Euangeliorum. Homilias item quattuordecim, quæ m. s. in Bibliotheca S. Marci Florentiæ aſſeruantur.

PHILO Carpathius Epiſcopus, is eſt, cuius ſequens teſtimonium extat ex Magni Epiphanij Conſtantię Cypri Epiſcopi Vita deſcripta à Polybio. Sic autem habet: *Qui miſſi fuerant ab Impp. (Honorium & Arcadium dicit) vrgebant Epiphanium, vt nauigaret Romam. Erat autem quidam ex Oratoribus clericus, Philo nomine, vir ſanctus. Opus autem erat Ciuitate Carpathij in ſede collocare, eratq; is Diaconus. Hunc ergo ex Dei reuelatione Epiſcopum ordinat Epiphanius in ſede Ciuitatis, & Eccleſia Carpathij. Cum ergo Romam profecturus eſſet Epiphanius acceſſit primi dictum Philonem Epiſcopum, datque ei auctoritatẽ Eccleſia Conſtantia, vt ſi fuerit Opus clericis, ipſe ordinaret.* Scripſit autem in Canticum Canticorum Græcè, cuius & Suidas meminit his verbis. Φίλων Καρπάθιος ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς ἄσματῶν ἀσμάτων. Cetera plura in hoc inueniuntur, quæ totidem fere verbis occurrunt in S. Gregorij Magni Commentario. Quamobrem Martinus Delrius noſter, ſuſpicatur Græculum aliquem recentiorem ea ex D. Gregorio Philonianis immiſcuiſſe potius, quàm vetuſtum illum Carpathiũ ea ſcripſiſſe, nam cum reliquo Commentario, non nimis cohærent. At Stephanus Salutatus, Piſcienſis, vir eruditus Epiſtola dedicatoria ad Nicolaum Bargileſium, præfixa Philonis Carpathio è Græco abſe in Latinum conuerſo. *Non vnus* (inquit) mihi Philo, *ſed plures fuiſſe videntur, qui hoſce Commentarios in Canticum Canticorum confecerint: Nam quod Philonis nomine circumfertur apud Græcos, breue admodum Opuſculum eſt, ſed ſunt qui velint ab Euſtachio quoque, & Euſebio (quorum rogatu Philo ipſe Commentarium hunc confecerat) expoſitum eſſe, vnumque ex tribus eſſe coniunctum. Quod an ita ſit, haud temerè auſim affirmare.* Hæc item ex illo ferè Sixtus Senenſis. Extat verò Philo Carpathius in Bibl. SS. PP. Margarini.

PHILO Iudęus (ait Hieronymus in Catalogo) natione Alexandrinus, de genere Sacerdotum, idcirco à nobis inter Scriptores Eccleſiaſticos ponitur, quia librum de prima Marci Euangeliſtæ apud Alexandriam ſcribens Eccleſia, in noſtrorum laude verſatus eſt, non ſolum eos ibi, ſed in multis quoque Prouincijs eſſe commemorans, & habitacula eorum dicens Monaſteria. Ex quo apparet talem primam in Chriſtum credentiũ fuiſſe Eccleſiam, quales nunc Monachi eſſe nituntur, & cupiunt, vt nihil cuiuſquam ſit proprium, nullus inter eos diues, nullus pauper; patrimonia egentibus diuidantur, Orationi vacetur, & Pſalmis, doctrinæ quoque & continentiæ, quales & Lucas refert, primam Hieroſolymæ fuiſſe credentes. Aiunt hunc ſub Caio Caligula Romæ periclitatum, quò Legatus gẽtis ſuæ miſſus fuerat. Cum ſecunda vice veniſſet ad Claudium, in eadem vrbe locutum eſſe cum Apoſtolo Petro, eiuſque habuiſſe amicitias; & ob hanc cauſam etiã Marci diſcipuli Petri apud Alexandriam ſectatores ornaſſe laudibus ſuis. Extant huius præclara, & innumerabilia Opera in quinque libros Moyſi. De confuſione linguarum, liber vnus. De Natura, & Inuentione, liber vnus. De his quæ ſenſu precamur, & teſtamur, liber vnus. De Eruditione, liber vnus. De Hęrede Diuinarum rerũ, liber vnus. De Diuiſione æqualium, & contrariorum, liber vnus. De tribus virtutibus, liber vnus. Quare quorundam in ſcripturis mutata ſunt nomina, liber vnus. De pactis, libri duo. De vita ſapientis, liber vnus. Quòd ſomnia mittantur à Deo, libri quinque. Quæſtionum, & ſolutionum in Exodo libri quinque. De Tabernaculo, & Decalogo, libri quattuor. Necnon & de Victimis, & repromiſſionibus, ſiue maledictis. De Prouidẽtia. De Iudęis. De Conuerſione vitæ.

De

De Alexandro, & quod propriam rationem muta animalia habeant, & quod omnis insipiens seruus sit, & de vita nostrorum, librum, de quo supra diximus, idest de Apostolicis viris, quem & inscripsit περὶ τῶν ἰκετῶν. Quod videlicet cœlestia contemplentur, & semper Deum orent, & sub alijs inditibus. De Agricultura, duos. De ebrietate, duos. Sunt & alia eius monumẽta ingenij, quæ in nostras manus non peruenerunt. De quo vulgo apud Græcos dicitur, ἢ Πλάτων Φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει, idest, *aut Plato Philonem sequitur, aut Platonem Philo*. tanta est similitudo sensuum, & eloquij. Et hæc quidem S. Hieronymus. At Suffridus Petrus adnotauit, quæ sequuntur: *Quæ sensu precamur, & testamur.* Gemblac. Cod. m. s. habet, *detestamur*, sine dubio, rectè, quamquam id non satis scitè tedidderit Sophronius. *De Alexandro dicente, quòd propriam.* Gembl. cod. habet, *De Alexandro & quòd propriam.* Quam lectionem confirmat Sophronius.

Porrò & huius Philonis meminerunt satis apertè Eusebius, Photius, in Bibliotheca Græca, Suidas, Honorius in Catalogo, & alij plerique. Quem & nos hic inferimus, quod & D. Hieronymus fecit, quia librum, De prima Sancti Marci Euangelistæ apud Alexandriam Ecclesia scribens, Christianos miris laudibus extulit; Quicquid Magdeburgẽses hæretici negent esse locutum de Christianis; sed mentiuntur splendidè. Nimirũ pupugit illos, quòd cum scripserit de vita contemplatiua supplicũm, ac proinde vitã, & mores monachorum, & sacrarum Virginum enarrauerit, quos, & quas S. Marcus Euang. instituit in Aegypto, atque adeo posuerit professionem continentiæ, ieiuniorũ, Psalmodiæ, ac reliquorum pietatis operum, quæ ab ipso primitiuæ Ecclesiæ tempore vbique in Ecclesia Catholica vsque ad nos manarunt. Vide Euseb. lib. 2. hist. cap. 16. Epiphanium Hæresi 29. quæ est Nazarçorum. Cassian. lib. 2. cap. 5. qui inquit Aegyptios monachos in S. Marco accepisse primam viuendi normam. Id quod non potuit Cassianus didicisse, nisi ex hoc libro Philonis. Idem asserunt diuersis verbis Beda, Prologo in Marcum. Sozomenus lib. 1. cap. 12. Nicephorus lib. 2. cap. 15. Quæ verò, vel ex Iosepho, vel alijs obiectiones fieri posse aliquibus viderentur; eas Bellarm. Card. soluit To. 1. Controu. 5. lib. de Monachis, cap. 5.

Et quidem Sixtus Senensis cum copiosius, quàm alij, qui eum præcessere, Catalogum Operum Philonis texuisset, cum huc expedit intexere, nè suo labore virum insignem fraudemus; si tamen prius monuerimus id, quod & fecimus in Bibliotheca selecta nostra, nempè in Apparatu ad Historias, nempè Epitomen Chronicorum, hoc est Breuiarium temporum, quæ ipsi Philoni ascribitur, nequaquam esse ipsius, quemadmodum nec alios quosdam Historiographos, qui suppositicij prodierunt hoc seculo.

Sic autem habet Sixtus. Hic sanè vir fuit Pythagoricæ, Platonicæ, & Aristoteliçe Philosophiç peritia omnibus suæ memoriç hominibus longè superior, sed & Græcè facundiç inter omnes tam Christianos, quàm Iudæos, & Ethnicos ætatis suæ, facilè principem locum obtinuit. Vnde etiã ab ipsis Græcis, Plato, Iudæus dictus est; abijtq; de eo apud illos in prouerbium. *Aut Plato Philonizat, aut Philo Platonizat*, tanta fuit amborũ similitudo sensus, & eloquij. Non defuere tamen, qui ei propriç, hoc est, Hebraicç linguç imperitiam ascripserint. Huius Opera in tantum admirati sunt Romani, vt digna existimarent, quæ in ipsorum publica Bibliotheca, tanquam monumenta quædam, reponerentur. Fuit præterea vltra quàm dici queat, admirabilis in Diuinis scripturis exponendis, quas triplici sensu iuxta LXX. editionem præclarissimè explicauit, literali scilicet, morali, & præcipuè allegorico, in quo quidem expositionis genere ita excelluit, vt omnes peruetusti Ecclesiç Doctores in deducendis mysticis allegorijs imitati sint ipsum, tanquam primum sacrarũ allegoriarum inuentorem, & artificem; qui & Diuinam sapientiam, veluti reginam, in throno suo honorificentius collocaret, ancillarum suarum famulitio stipatã, innumera de sæcularibus scientijs in suis explanationibus assumpsit, præcipuè verò de Physicis disciplinis iuxta Peripateticorum sententiam, & de vltramundanis speculationibus secundum Pythagoræ, & Platonis mentem.

Scripsit autem in vetus Testamentum plurima & nobilissima Volumina: quæ Eusebius secundo Eccles. hist. Historiæ in tres classes digessit, hoc est, primò in libros continuç explanationis: secundò in libros quæstionum, continentes sparsim de diuersis scripturæ capitulis;

pitulis; in quibus, quæ requiri debeant, & proponit, & soluit: tertiò in libros Propositionum, in quibus varias scripturæ sententias separatis Commentarijs pertractat. His classibus addi possunt alij tres ordines librorum eius, videlicet Grammatici, Historici, siue Paraphrastici, & Chronographici: quos ipse ad intelligentiam dictionum, historiarum, ac temporum, in sacris literis contentorum, conscripsit. Ex his igitur tam diuersi generis Opusculis tantum infrascripta, quorum maior pars ad Pentateuchum pertinet, sub diuersis titulis inueni, partim à Lælio Tiphernate, & Sigismundo Gelenio in Latinum conuersa, partim à vetustis auctoribus hinc inde citata. sunt autem hæc:

De interpretatione Hebraicorum nominum, quę in veteri Testamento reperiuntur, iuxta ordinem Voluminum Sanctæ Scripturæ, liber vnus, secundum literarum seriem dispositus; in quo omnium nominum etymologiæ, siue proprietates summa fide, ac diligentia Græcè explicantur. cui Origenes Adamantius adiecit interpretationes omnium Hebraicarum dictionum, quæ in nouo Testamento habentur; vt, quod Philo quasi Iudęus omiserat, ipse vt Christianus impleret. Transtulit hunc librum Beatus Hieronymus, præposita præfatiuncula, quæ Operis auctorem testaretur. Ea incipit, *Philo, vir doctissimus.*

Liber, qui *Biblicarum Antiquitatum* prænotatur, in quo per modum breuis historiæ Vetus omne Testamentum perstringitur: sed phrasis eius vbique Hebraismum redolens, & narratio rebus apocryphis passim abundans, indicant Opus aut huius non esse Philonis, aut si fortè eius sit, non Græco, sed Hebraico sermone ab ipso fuisse conscriptum. Operis initium est. *Initio mundi Adam genuit tres filios.* cuius ego tantum fragmentum vidi, hoc est, à generatione filiorum Adę vsque ad obitum Saulis, primi regis Iudęorum.

In totum Geneseos librum iuxta Septuaginta Interpretum editionem, quamplurima sub diuersis titulis elegantissima Græca Opuscula, triplici explanationis genere distincta, hoc est, in Commentaria continuatæ expositionis, in Commentaria propositionum de Genesi expositarum, & in Commentaria quęstionum & solutionum. Ex quibus Opusculis tantum reperi libros triginta quinque, maiori ex parte à typographis excusos, reliquos verò partim à diuersis vetustis auctoribus, partim ab ipso Philone citatos. Horum omnium inscriptiones, argumenta & initia, iuxta seriem capitulorum Geneseos à nobis primum disposita hęc sunt:

In Geneseos caput primum περὶ τῆς κοσμοποιίας, hoc est, *De Mundi Opificio*, siue de ea, quàm Moyses describit, Mundi generatione, lib. vnus: in quo verba totius primi capitis literali & allegorica explanatione sublimiter & copiosè explicantur. Liber incipit, περὶ ἄλλων Νομοθετῶν. hoc est: *Aliorum legislatorum.*

Librũ scripsit Empedocles, cuius in Metaphysicis meminit Aristot.

In Genes. cap. 2. De allegorijs sacræ legis post sex dierum Opus liber primus: in quo exponuntur allegoricè omnia, quę narrantur ab initio secundi capitis vsque ad ea verba eiusdem capitis: *In quacunque hora comederitis, morte moriemini.* Libri initium est: *Igitur perfecti sunt cæli, &c. Postquam dementis, &c.*

In Gen. cap. 3. De allegorijs sacræ legis lib. 3. continens allegoricam expositionem illorum verborum, *& abscondit se Adam*, vsque ad illa, *Terra es, & in terram reuerteris.* Libri exordium est, δόγμα εἰσαγέται. *Dogma introducitur.*

In Genes. cap. 3. De Cherubin, & flammeo gladio, & de Caino, qui primus ex homine natus est, liber vnus: in quo triplici sensu enarrantur verba Moysis ab eo loco. *Et expulit dominus Adam de Paradiso*, vsque ad locum illum 4. cap. *Possedi hominem per Deum.* Liber hoc habet principium: καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδάμ. hoc est: *Et expulit Dominus Adam. Hunc dicit expulsum.*

In Gen. cap. 4. De sacrificijs Abelis, & Caini, liber vnus. in quo explanatur locus ille. *Rursumque peperit fratrem eius Abel*, vsque ad illum locum eiusdem capitis. *Subtus te erit appetitus tuus, &c.* Libri principium est: καὶ προσέθηκεν τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ. idest, *& apposuit parere fratrem eius Abel.*

In Genes. cap. 5. De eo, quod deterius potiori insidiari soleat, liber vnus, explanans residuum huius capitis ab illa sententia. *Dixitque Cain ad Abel: egrediamur foras*, vsque

ad illam: *Egressus est Cain à facie Domini*. Liber sic incipit, καὶ εἶπε Καὶν πρὸς Ἄβελ. *Et dixit Cain ad Abel*.

In Genes. cap. 5. De successione generis humani, liber vnus, continens enarratio nem genealogiæ, seu posteritatis Adæ. Liber incipit, Ἀδὰμ ἐγέννησε. *Adam genuit*.

In Genes. cap. sextum. De Gigantibus, liber vnus, edisserens verba illa in initio capitis: *Cumque capissent homines multiplicari*, vsque ad illa, *Postquam ingressi sunt filij Dei ad filiæ hominum*. Liber incipit, καὶ ἐγένετο. *Et factum est, &c. Quærendum opinor, cur post, &c.*

In Genes. cap. sextum. Quòd Deus sit immutabilis, liber vnus: in quo explicantur verba illa. *Posteaquam ingressi sunt filij Dei, &c.* & *Pœnitet me fecisse hominem*, vsque ad illa: *Finis vniuersæ carnis venit coram me*. Liber sic orditur, καὶ μετ' ἐκεῖνο φησίν. *Et post hoc ait*.

In Genes. cap. 9. De agricultura, liber vnus, exponens propositionem illam, *Capitque Nohe vir agricola exercere terram*. in quo de spirituali animi per virtutes cultura pertractat: cuius initium est, καὶ ἤρξατο Νῶε. *Capitque Nohe*.

In Genes. cap. 9. De plantatione Nohe, liber vnus. in dictum illud: *Plantauit Nohe vineam*. ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. *In primo quidem libro*.

In Genes. cap. 9. De temulentia Nohe, liber vnus. in dictum illud: *Bibensque Nohe vinum, inebriatus est*. Cuius initium est, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις εἰρημένα περὶ μέθης. *Quæ ab alijs philosophis de ebrietate dicta sunt*. In quo enarrat, quid mystica Nohe significet ebrietas.

In Gen. cap. 9. De resipiscentia Nohe, liber vnus. in dictum illud: *Euigilans autem Nohe ex vino, &c.* Qui incipit, τὰ περὶ μέθης. *Postea, quæ de ebrietate*.

In Genesis, capur vndecimum. De confusione linguarum, liber vnus. in illud: *Erat autem terra labij vnius, &c.* Qui incipit, περὶ μὲν δὴ τούτων ἀρκέσει τὰ εἰρημένα. *Hactenus de his dixisse sufficiat*.

In Genes. cap. 12. De migratione Abrahami, liber vnus in illud: *Dixit Dominus ad Abraham, Egredere de terra tua*, vsque ad illud: *Tulitque Saram vxorem suam*, eius initium est, καὶ εἶπε κύριος. *Et dixit Dominus*.

In Genes. cap. 12. De Abrahamo, siue De vita Sapientis per doctrinam perfecti, siue De legibus non scriptis, liber vnus: in quo vitam Abrahami, & singula eius gesta, quæ ab initio capitis duodecimo, vsque ad vigesimumtertium caput referuntur, Philo historicè & misticè exponit, ostendens Moysem in Abrahamo imaginem, exẽplar, ac legem viri theorerici, seu per contemplarionem sapientis, coloribus quodammodo viuis depinxisse. Liber incipir, τῶν ἱερῶν νόμων ἐν πέντε βιβλίοις, hoc est: *Sacra legis quinque volumina*.

Abraham viri speculatiui exemplar.

In Genesis, cap. 15. De mercedibus, liber vnus, in illud, *Ego sum merces tua magna nimis*. quem ego non vidi: citatur tamen à Philone in præfatione libri De Hærede Diuinarum rerum.

In Genes. cap. 15. De hęrede Diuinarum rerum, vel quis rerum Diuinarum sit hęres, liber vnus: in quo totum quintumdecimum capitulum continuæ expositionis serie explicatur. Libri principium est, ἐν μὲν τῷ πρὸ τούτου βίβλῳ. *In proximè præcedenti libro*.

In Genes. cap. 16. De congressu quærendę eruditionis gratia, liber vnus, super illud: *Igitur Sara vxor non genuerat*, vsque ad illud: *Affligente igitur eam Sara*, quo in libro allegoricè ostendit, quòd anima nostra non est idonea prolem bonorum operum ex Diuina sapientia suscipere, nisi prius congrediatur cum eius famula, hoc est, ſęculari literatura, exemplo Abrahæ, qui de Sara sobolem non potuit accipere, nisi posteaquam cum Agar ancilla Aegyptia concubuit. Liber incipit, Σαρρᾶ δὲ γυνὴ Ἀβραάμ. *Sara autem erat vxor Abrahæ*.

Abrahæ congressus cũ Sara quid significet.

In Genes. cap. 16. De profundis, liber vnus. in quo exponuntur verba Scripturę ab eo loco; *Affligente igitur eam Sara*, vsque ad finem eiusdem capitis. eius initium est: καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν ἡ Σαρρᾶ. *Et afflixit eam Sara*.

In

In Gen.17. De Circunciſione, liber vnus. Super illud, *Circuncidetur ex vobis, &c.* in quo traditur, circunciſionem inſtitutam eſſe à Deo ob ſex cauſas, quattuor videlicet phyſicas, & duas myſticas, *capita legum, &c.*

In Geneſ.cap.28. De Somnijs liber vnus, cui teſtatur Philo alterum quoque librum ſe De ſomnijs præmiſiſſe, ſic in præfatione ſcribens: *Superiore tractatu diximus de priore ſomnio rum diuinitus miſſorum ſpecie, quando cæleſte numen vltro per ſomnum viſiones immittit: dicemus nunc de poſteriore, quando noſtra mens mota videtur per ſeipſam diuinare, præſagireque, quid ferant futura tempora.* Explicat autem hoc libro myſticam ſignificationem celebris illius inſomnij Iacob de Scala cęleſti, capite 28. deſcripti. Hieronymus, & Sophronius aſſerunt, Philonem ſcripſiſſe De inſomnijs libros quinque: ſed de his nullum vidi, præter hunc vnum, cuius initium eſt, *ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης γραφὴ. In proximè præcedenti Tractatu.*

In Geneſ.cap.35. De mutatione nominum, vel, Quare quorundam in Scripturis mutata ſint nomina, liber vnus in illud: *Non vocaberis vltra Iacob, ſed Iſrael:* qui liber à Hieronymo & Sophronio citatus, nondum mihi viſus eſt.

In Geneſ.cap.37. De vita viri ciuilis, ſiue de Ioſeph liber vnus: in quo vita ac geſta Ioſeph enarrantur, exponunturq; iuxta ea, quę à 37. capite vſque ad finem libri ſcripta ſunt; oſtenditurque exemplo Ioſeph, qualis ſit vir verè Politicus, & ad gubernacula Reip. idoneus, liber incipit, *Τριῶν μὲν εἰσὶν ἰδεῶν. Tres quidem ſunt ſpecies.*

Præter hæc ſcripſit etiam Quæſtionum, & Solutionum in totum Geneſeos volumen libros tres; quos ego nondum vidi: legi autem ſub nomine Philonis Iudæi fragmentum Quæſtionum & Solutionum in Geneſim: quod quidem ipſa doctrina, & phraſis arguũt viri eſſe Iudæi, non tamen Philonis: nam præterquàm quòd Philonis nomen in ipſo Opere non ſemel citatur, & eiuſdem ſententia taxatur: damnantur etiam in eo nominatim Apollinariſtæ hęretici, quòd negauerint animam humanam fuiſſe in Chriſto. Quamquam non negauerim potuiſſe hoc accidere vitio imperiti Scriptoris, qui intra contextum auctotis ea inſeruit, quæ fortè ſtudioſus quiſpiam extra contextum litteræ in margine libri annotauerat. Exponuntur autem in hoc fragmento allegoricè totum ferè 25. & 27. Geneſeos capita; eius initium eſt: *Quare quadraginta annorum erat Iſaac, cum nupſiſſet?*

Vltra ſupradictos libros Euſebius, Hieronymus, & Sophronius teſtantur, Philonem ſcripſiſſe in Geneſim De natura & inuentione rerum, librum vnum. De diuiſione æqualium & inæqualium, librum vnum. De pactis libros duos. Atque hęc eſt ſumma librorum triginta quinque Philonis in Geneſim: ex quibus Baſilius, & Ambroſius multa in Commentarijs ſuis ſuper Geneſim, vt infra annotabimus, mutuarunt. Fertur & alia multa præclara Opera elucubraſſe in Geneſim, quæ me prorſus latent. Vuolfangus Lazius Viennenſis, Cæſareę maieſtatis hiſtoricus, dicit extare in Bibliotheca ſua Commentaria quædam Philonis in Geneſim & in Exodum cum præfatione D. Hieronymi ab incerto interprete tranſlata. Scripſit poſt hæc:

In Exodum lib.13. Quorum inſcriptiones & initia hęc ſunt:

Quæſtionum ac Solutionum in Exodum, libri quinque.

De vita Moyſis, ſiue Paraphraſeos vniuerſę hiſtoriæ, quæ in Exodo ac tribus ſequentibus libris deſcribitur, libri quattuor; quorum initium eſt: *Μουσέως τοῦ κατὰ μὲν τινας νομοθέτου.* hoc eſt: *Moyſis, vt quidam cenſent, legiſlatoris.*

In Exod.cap.20. De Decalogo, quod eſt totius iuris ſummarium, liber vnus. *βίους τῶν κατὰ μουσέα σοφῶν ἀνδρῶν*, hoc eſt. *Vitas ſapientum quos Moyſes.*

In Exod.cap.20. De ſpecialibus legibus, quæ referuntur ad duo Decalogi præcepta, ſextum videlicet contra libidinoſos, ac ſeptimum cõtra homicidas, liber vnus. *ἦν ποτε χρόνος.* hoc eſt: *Fuit olim tempus.*

In Exo.cap.20. De Iudice & teſtibus, quod ad penultimum Decalogi præceptum pertinet, liber vnus. *Quibuſdam placet.*

In Exod. cap.25. *περὶ τῆς σκηνῆς.* hoc eſt: *De tabernaculo,* liber vnus.

In Leuiticum de Monarchia liber vnus, qui ſecundus inſcribitur, pertractans de conditionibus

tionibus & officijs Sacerdotum, in Leuitico enumeratis, cuius initium est: τὰ μὲν ἀνωτάτω. *Superum quidem.*

De Sacerdotum præmijs & honoribus, in Leuitico descriptis, liber vnus. τοῖς ἱερεῦσιν, hoc est: *Sacerdotibus, &c.*

De Victimis, seu de animalibus, sacrificio idoneis, & de victimarum generibus, quæ in Leuitico referuntur, liber vnus. περὶ ἐν ταῖς ἱερουργίαις ζώων. *Animalium, quæ in sacris.*

De Victimas offerentibus, vel quales esse debent Victimarum oblatores, liber vnus. βουλεται τὸν ἀγοντα τὰς θυσίας, Hoc est: *Offerens Victimas.*

In Deuteronomium propositionum expositarum libri quattuor; quorum inscriptiones, & initia sunt hæc:

In Deut. 17. super illud: Non poteris alterius gentis hominem Regem facere: liber vnus, explicans, quales conditiones exigat eligendus in Principem. cuius initium est: ὁποῖοι τὰς πληρωτὰς ἐισηγήσαντο ἀρχὰς.

In Deut. 20. & 22. De Fortitudine liber vnus: in quo cõtraxit, & exposuit præcepta proficiscentium in libellum, quæ habentur Deut. 20. & præcepta pertinentia ad vestitum tam virilem, quàm muliebrem, ex 22. cap. Deuter. Operis initium est, *De iustitia, & his, &c.* in cuius prefatione testatur se scripsisse alios duos libros: alterum De iustitia: alterum De Modestia.

In Deut. 23. liber vnus. De Meretricis mercede non recipienda in sacrarium, super illud: Non offeres mercedem prostibuli, qui incipit: πάνυ καλῶς ἐν ταῖς ἱεραῖς τοῦ νομου. *Maximè pulchrum in sacris leg.*

In Deuter. 28. liber vnus. περὶ ἄθλων, καὶ ἐπιτιμῶν. Hoc est: *De præmijs, pœnis, & execrationibus,* quas Deus proponit his, qui ius fasque colunt, vel negligunt. Cuius initium est, τοῦ προφήτου μωσέως λογίων. *Moysis prophetæ sermonum.*

Alia quoque multa in Moysen scripsisse dicitur, quæ ad manus meas non peruenerunt. Floruit sub Caio Imp. ad quem Legatus suæ gentis missus est sub Claudio, & Nerone Imperatoribus, vsque ad annum salutis nostræ quinquagesimum.

Et hæc sanè Sixtus. Qui deinceps alibi Philonis Iudæi Opera expendens, ostendit quid senserit, vel in quo lapsus esse existimatur.

Primò cum super illis verbis: *In principio creauit Deus Cælum, & Terram.* in lib. De opificio sex dierum, dixisset, Cælum à Deo factum, vt Deorum tam non apparentium, quàm sensui patentium domicilium sit. Deorum nomine intellexit spirituales rationales, & substantias cœlestes à nob. Angelos appellatas, ex quibus alias dicit esse incorporeas, & inuisibiles; alias verò non sine corporibus, quales stellæ sunt, quę oculis nostris apparent. Sixt. Annot. 2. in lib. 5. Bibl. Sanctæ.

Deinde cum in eodem lib. De opificio sex dierum putauit stellas esse animalia intelligentia. Quod quidem refutatur à Sixto Annot. 108. lib. 5. Bibl. Sanctæ.

Præterea ad planetarias diuinationes ex Thalmudicis, & Genethliacorum deliramentis, pluribus in locis suorũ Operum digreditur. To. 1. probl. 150. & problem. 135. & To. 6. 337. & alibi. Sixt. Sen. Bibl. Sanctæ, lib. 5. annot. 15. & 97.

Quin & in lib. de congressu quærendæ eruditionis gratia, insinuare videtur Inferni locũ, atque supplicium nihil aliud esse, quam flagitiosi hominis conscientiam, qui error & Origeni tributus est. Sixt. lib. 5. Annot. 93. & 229. Bibl. Sanctæ.

At lib. De Profugis, errauit asserens rationalem dũtaxat primi Parentis animam à Deo creatam, sensitiuam autem vnà cum Angelis. Sixtus lib. quinto Bibliothecæ Sanctæ. Annot. 17. & 95.

Porrò lib. De opif. 6. dierum, quonammodo intelligendus sit Philo, agens, vtrum homo ad imaginem Dei factus sit, & num Mundus magis sit ad imaginem Dei factus, quàm homo, & an Paradisus Terrestris reuera extaret. Vide Sixt. Annot. 32. lib. 5. Bibl.

Item lib. 3. De Vita Moysis, quòd Mũdum uideatur facere filium Dei, suspicatur idem Sixtus ea Philonis verba intelligenda esse metaphoricè, vt cum solemus interdum artificia lia Opera, & artificum partus vocare. Annot. 115. lib. 5. Bibliot. 5. Quædam autem alia de

creatione

creatione Angelorum vnà cum homine, quæ in lib. de Opif. sex dierum attigit Philo. Vide Sixt. annot. 17. & 93. lib. 5.

Opera verò Philonis cum alibi, tum Lugduni emissa sunt Latinè reddita, ex typographia Gulielmi Rouillij anno 1561. Nam Græca De Mundi Opificio, Historica, Legalia, Monobibla Parisijs edita fuerant ann. 1552. ab Adriano Turnebo. Neque autem Philo ille est, cui liber Sapientiæ ascriptus, Salomoni tribuitur, de quo vide in verbo, Salomon. neque item is, qui de Regibus Iudæorum aliter scripsisse, quàm Demetrius, citatur in primo Strom. lib. à Clem. Alexandrino. Nam & eũ fuisse Philonem Biblicum Grammaticum aliqui sunt suspicati, qui etiam de Ciuitatibus, & de regno Adriani, atque de alijs scripsit.

Petrvs Philomusus, Venetus, Sacerdos, Tractatũ de origine Hebræorum, atque horum Regimine à creatione Mundi vsque ad Christi Domini Aduentum edidit Venetijs anno 1588. apud Iacobum Vincentium, in quo Tractatu simul agens De diuisione librorum Sacræ Scripturæ, soluit dubia, quæ cadere in aliquos possint, de sacra Testamenti Veteris historia. In eum autem quoniam ob typographorum siue incuriam, siue insciẽtiam, quin & fortassis ob Amanuensium indiligentiam, errores varij in numeris irrepsere, qui non fuerunt deinceps ad finem Opusculi, emendati, eos huic adtexuimus loco, vt si recudatur prodeat integrior, quod quidem audiuimus etiam fuisse ab Auctore satis ingenuè desideratum. Porrò hęc sunt emendanda:

Pag. 2	retro. Ann. 632.	reponendum 367.	P. 12.	Mundi 2850.	2870.
4	retro. Ac per septem, & vigin ti annos.	reponendum decem & septem annos.		Anni 3373.	3363.
				Annorum 114.	133. m. 6.
6	ante Ann. 379.	377.		Ann. 483.	474.
	retro Ann. 849.	867.		retro 3444.	3434.
10	ante Ann. 144.	133. m. 6.	15	ante Annos 428.	355.
11	ante Ann. factus est primum	Ann. factus primum	17	retro vsque	idque
			18	ante Ann. mundi 39.61.	39.51.
12	ante Ann. 511.	494. m. 6.		Ann. 657.	586.
			21	retro 1547.	1529.

Philoponvs. Vide in verbo, Ioannes Grammaticus.

Philostorgivs, qui Ecclesiasticam pessimè conscripsit historiam, nullum in hoc Apparatu Sacro locũ meretur, quippe qui hæresi Arianus eã aduersus Catholicos improbè texuit: Vetum ne quis eo nomine historię decipiatur, si quando appareret, monitos voluimus Lectores, quisnam fuerit. De eo fusius agit Photius in Bibl. Græca.

Philothevs Patriarcha Constantinopolitanus Orationem Encomiasticã scripsit in Gregorium Nazianzenum, Basilium Magnum, & Io. Chrysost. Quorum primum Ioanni, alterum Petro, tertium Paulo videtur comparare. Quam lectissimam Orationem (vt vocat Iacobus Pontanus noster, qui eã è Græco in Latinum trãstulit, & Græcolatinam edidit) habes adiunctã libris Philippi Solitarij Dioptręs, quos Ingolstadij emisit ann. 1604. Vide in verbo, Philippus Solitarius. Atqui de Philotheo ipso pleraque honorificè scripta inuenies lib. 4. historiæ Io. Cantacuzeni. quamuis vbi se scripserit Oecumenicum Patriarcham, hęc vox *Oecumenicus* eradenda est. Hanc enim superbè, ac schismaticè sibi vsurparunt ipsi Constantinopolitani Patriarchæ, quemadmodũ D. Greg. Magnus Io. Patriarchæ exprobrauit.

Ceterum in To. 6. Bibl. SS. PP. Bignęi extat eiusdem Philothei Ordo instituendi Diaconum, nimirum, quanam ratione ministrare debeat cum Sacerdote in magno Vespertino, & Diluculo, & in Liturgia. Incipit autem, *Sciendum quòd numquam aliàs induitur in Vespertino, & in Diluculo.* In Vaticana itẽ Bibl. asseruatur eiusdem liber contra Philosophi Gregoræ scripta κατὰ τῆς ἱερᾶς τῆς ἐκκλησίας τόμου, καὶ θείας ἐνεργείας, καὶ θεοποιοῦ χάριτος, καὶ τῆς ὀρθοδόξου ὑπερφυοῦς θεοφανείας, καὶ θεότητος.

Ad primum item Gregoræ Sermonem contradictio prima vsque ad 12. Sermonem. Et sex Sermones de Magni Basilij oppositionibus (ἀντιῤῥητικοῖς) contra Eunomiũ. Encomia in Sanctos. Epitome Oeconomiæ Christi Domini Incarnati. Sed & Iacobus noster Cretsensis, 2. Tomo de Cruce, Philothei huius Græcam, & Latinam Orationem de Cruce emisit.

Alium verò fuisse Philotheum existimo hunc ab eo, cuius monachi feruntur Ascetica Græcè extare.

PHILOTHEVS Monachus Cassinensis, scripsit sequentiam De Paschate, quæ est excusa ad finem Missalium, Ordinis Diui Benedicti Congregationis Cassinensis, anno 1526. Venetijs.

PHAEBADVS (quem Hieronymus, quemadmodum & facit Sophronius, Sebadium vocat) *Fuit* (idem inquit Hieronymus) *Agenni Galliarum Episcopus; edidit contra Arianos librum; Dicuntur & eius esse Opuscula, quæ necdum legi. Viuit vsque hodie decrepita senectute. Incipit autem liber ille. Nisi illam Diabolicæ subtilitatis fraudem viderem, quæ omnium ferè sensibus occupatis, & hæresim persuadet vt fidem rectam, & fidem rectam damnat vt hæresim, nullum omnino super his, quæ nuper ad nos scripta venerunt, sermonem haberem, fratres charissimi, &c.* Extat in Bibl. SS. PP. Bignæi. To. 4.

PHOTINVS de Gallo Græcia (inquit in Catalogo D. Hieronymus) Marcelli discipulus, & Sirmij Episcopus (quamuis codices Gemblacensis, & Viridis Vallis habeant, *Smirnæ* non *Sirmij*) Episcopus ordinatus Ebionis hæresim instaurare conatus est, & postea à Valentiniano Principe pulsus Ecclesia, plura scripsit volumina in quibus præcipuè sunt contra gentes, & Valentinianum libri. Vide Socratem lib. 2. c. 3. hist. Ecclesiasticæ.

PHOTIVS Patriarcha Constantinopolitanus, in locũ Ignatij viri Sancti, qui viuebat, quique duodecim propè annis in eo throno dignè sederat, per Bardam, quem Ignatius excommunicauerat, subrogatus est contra fas, iusque, ann. 858. De Photio autem scribit Nicetas in B. Ignatij vita, cum fuisse nobilitate insignem, Protospatharium dignitate, muneræ à Secretis Imperatori inseruisse, diuitijs pollentem, scientijs secularibus disertissimum, antiquis etiam ex hac parte comparandum, sacrarum verò litterarum expertem, sed qui (serò licet (vbi eum inuasit libido spiritualis præfecturæ, hanc non qua decet animi submissione aggressus, nullo vsus magistro, magistrũ, qui alios docere posset, statim professus est, homo gloriæ appetentissimus, ex que dictus ex laico transformatus in Patriarcham; nimirum (vt inquit ipse Nicetas) prima die ex laico monachus, secunda efficitur Anagnostes, tertio Subdiaconus, quarto Diaconus, quinto Presbyter, sexto denique Patriarcha Sedem Patriarchalem conscẽdens, alta voce populo pacem annunciauit, nihil pace dignum cogitans. hæc Nicetas. At Baronius Cardin. Annalium suorum decimo Tomo, pergit reliqua intexere, quem scelestissimum, & immanissimum persecutorem Ecclesiæ Christi, ac deteriorem tuisse quibusuis alijs siue Schismaticis, siue Hæreticis, siue Gentilibus plenissimè demonstrat.

Sed & qualisnam fuerit, paucis quidem, verum graphicè delineatus est duodecim iambicis versibus, quorum mentio fit in Actione VIII. Synodi veræ Octauæ Oecumenicæ ad finem in Codice Græco pronunciatorum aduersus eumdem Photium, qui ab Anastasio redditi Latinè, sic habent:

Photius, qui quidem insuperabilem petram
Fraudibus malignis conturbauit insipienter,
Pellitur nunc, vt atrocissima fera,
A thalamo casto, & venerabilibus templis.
Satana pessimo, miserrimisque tenebris
Bene præmissus, & passus dignè
A Iudicibus rectè sentientibus, atque sanctis,
Doctissimo videlicet Nicolao.
Adrianoque Secundo Papa Romano,
Et Ignatio martyrium passo,
Et tribus reliquis sedibus Orientis,
Orthodoxis, & sapientibus valde.

Photius igitur dictus Constantinopolitanus Patriarcha, qui octauę Synodi tẽpore multorum in Ecclesia malorum & turbarũ auctor fuit, quique fraudulẽter à Sede Patriarchali abdicauit præcessorem suũ, ac proinde à Nicolao huius nominis primo Pontifice vt Summo, sic Sanctissimo, & ab octaua generali Synodo damnatus est anathemate, ac Patriarchali

chali ſpoliatus dignitate, Schiſma inter Græcam & Latinam Eccleſiam fouit, & auxit. Cum etiam in populo Conſtantinopolitano perniciosiſſimum, ſereret errorem, quo aſſerebat duas eſſe in homine animas, qua de re acriter à Conſtantino Philoſopho Chriſtiano reprehenſus eſt, quemadmodum Anaſtaſius Bibliothecarius inquit in præfatione octauæ Synodi generalis, cui interfuit, & quam mandato Adriani Pontificis Romani è Græco, Latinam fecit: ſub quo quidem Pontifice eadem Synodus finita fuit. Hic igitur Bibliothecam ſcripſit, quæ inſcripta eſt μυριοβιβλος, in qua tamen ducenti ſeptuaginta nouem tantummodo auctores cenſentur. Huius autem ſcribendæ occaſio hæc fuit. Dum in Aſſyria legationis munere fungeretur pro Baſilio, qui rerum Orientis eo tempore potiebatur, Taraſius, quo ipſe familiariſſimè vtebatur (hic etiam, vt quibuſdam placet, Patriarchali dignitate fuit ornatus) amici abſentiam ægrè ferebat; quamobrem, per litteras à Photio petijt, vt quando communi ſtudiorum & amicitiæ ſuauitate ac fructu frui minus poſſet, efficeret ſaltem, vt quæ ipſe legeret ſubſeciuis horis, & quæ à legationis munere, alijſve negocijs liberę illi ſupereſſent, ſibi ſignificaret. Photius autē vt Amico gratificaretur, quæ caſu legerat, nullo ſeruato ordine, nullaque methodo, ea, quæ Commentariorum inſtar ad notarat, Taraſio miſit. In quibus tamen omnibus cum aliquando ſtyli ſuauitate præſtet, ac iudicio valere videatur, ſuſius tamen aliqua, conciſius multa, nōnulla verò errotibus aſperſa inſeruit, à quibus cauendum eſt maximè. Quinetiam Opera B. Dionyſij, vt pſeudepigrapha videntur ab eo notari, aliorum autem citat libros, qui non ſolum hęretici, ſed & hęreſiarchæ ſunt habiti, præterquam quòd maior librorum pars, qui in Photij Bibliotheca proponuntur, non extant apud alios auctores, aut ne alibi quidem, quod ſciam.

Veruntamen iſtis ſublatis, ſciant ſtudioſi, non minimum aliquando pondus habitura, quę ex ipſo Photio afferri poſſunt teſtimonia, dum in eo tot Encomia, & Panegyricos legimus de S. Celeſtino Papa, de S. Leone & S. Gregorio, alijſque Summis Pontificibus, & Sanctis Patribus, De maieſtate item Pontificia, deque Apoſtolicæ Sedis auctoritate, & alijs huiuſmodi, eò futuris efficacioribus argumentis, quò Sedi Apoſtolicæ ille fuit infenſior, vt non tam hoſtium dona, quàm ſpolia de ipſius manibus eripiamus.

Ceterum, nō multos ante annos Patauij Bibliothecam hanc Græcè m.s. aſſecuti à V.C. Vincentio Pinello, Deinde Romæ, quam Antonius Carrafa Card. & alteram, quæ extat auctior in Vaticano, poſtea & illius in Latinam verſionem à Federico Metio Epiſcopo Termularum factam, ſed non euulgatam, denique & aliam à viro nobiliſs. & eruditiſſimo Marco Velſero Auguſtanæ Reip. Duumuiro, eius cura emendatam, & pulcherrimis typis Græcis Auguſtæ Vindelicorum excuſam, relegentes, id excerpſimus, quod varijs in locis huius Apparatus noſtri ita locauimus, vt eadem opera, quod inde ſelectius viſum eſt, depromeremus.

Veruntamen & Photius librum, quem Nomocanonem prænotauit, collegit, in quo Sacros Canones, & SS. Patrum Reſponſa cōtexuit, Septimæ autem Synodi Canonibus adiecit alios numero decem & ſeptem diuerſorum argumentorum huiuſcemodi pſeudoſynodi Canones, vltimo loco ponens quem de promotione Laicorum, cuius teus erat, concepe rat ipſe Canonum peruerſor. Vide Baron. Card. 10. Tomo ſub annum 861. Ceterum, Nomocanon iſte cum Commentarijs Theodori Balſamonis, Gentiano Herueto, interprete, extat in To. 6. Bibl. SS. PP. Bignæi. Scripſit etiam ſeptem actiones Synodicas (quę nunquam extiterunt, neque actæ ſunt) & eas quidem aduerſus B. Ignatium legitimum Patriarcham Conſtantinopolitanum, diabolico conſilio fruſtra contextas, quarum, & ſingularum initio B. Ignatius erat depictus Opera impij Syracuſani Gregorij cognomento Asbæſte cum impijs contumelijs.

Quin & litteras doli plenas, mendacijsq; refertas, ſcripſit ad Nicolaū Pontificem Max. quas in Bibliotheca Card. Sirleti, nunc Columnenſi, & in Latinum redditas à Petro Morino Theologo Pariſiēſi, inſeruit ſuis Annalibus 10. To. Baronius Card. ſub annum 859.

Atqui Photij eiuſdem Epiſtola Encyclica, data ann. 866. ad Patriarchales Sedes Orientis, aduerſus Nicolaum Pont. Max. quę extabat Romæ in Vallicellana Bibliotheca, & in codice Collegij Græcorum, quod eſt Romę, à Federico Metio, in Latinum verſa, intexta eſt

eidem decimo Tomo Annalium Baronij Card. Quæ sanè ostenditur non fuisse Sisinnij (vt aliqui putarunt.) quod quidem liquidò constat ex ijs, quæ in illa tractantur de Bulgaris, & Rutenis ad fidem conuersis.

Octaua autem Synodus, quonã modo falsata fuerit à Photio, non solum ipse Baronius Card. perspicaciter eodẽ in decimo Tomo indicauit apertius, sed & post illum, Matthęus noster Raderus, qui eam Synodum, vitamque B. Ignatij Patriarchæ Gręcè, ac Latinè editam, doctis scholijs illustrauit. Itaque vera verè Ecclesiæ Catholicæ Synodus restituta est. Vide in verbo. Octaua Synodus.

Extant item Epistola Photij ad Michaelem Bulgarorum Principem, à Francisco Turriano è Gręco Latinè reddita, sicuti & sex Dissertationes De Diuinitate, & Incarnatione, quę cum antea numquam prodijssent in lucem, Henricus Canisius V. C. Tomo 5. antiquæ lectionis inseruit ann. 1604. Ingolstadij.

Accessere eiusdem Photij Tractatus, De Voluntatibus in Christo, quæ dicuntur γνωμικὰ θελήματα, eodem Francisco Turriano interprete. Et quare vsque ad Trinitatem procedit Deus, & nec intra Trinitatem circumscribitur, neque vlterius extenditur. Prętereà, Quomodo dicimus Deum vnum, & trinum. Et quare Deus carnem assumpsit.

PHYLACTERIA Angelorum, quibus verbis, siue quo nomine liber fuerat inscriptus, ab hęreticis, inter damnata scripta recensuit Gelasius Distinct. 15. Vide idem Decretum Gregorij Papę apud Burchardum Vuormacienscm Episcopum, lib. 10. c. 23. Et quidem existimantur fuisse magica amuleta, quæ aduersus excantationes, hostium incursus, fulminum casus, & alia huiusmodi discrimina superstitiosi quidam collo appensa gestant. Ita Sixtus Senensis in 2. lib. Bibl. suę Sanctę.

PHYLACTERIA Scribarum, & Phariszorum, quæ in Hebraico Matthæi Euangelio vocantur *Totaphot*, à Rabbinis autem Hebræorum *Thephilin* à Græcis Φυλακτήρια, hoc est *conseruatoria*, quòd memoriam ab obliuione conseruarent, à Hieronymo, *Pictariola*, hoc est albæ Tabellulæ breuissimis sententijs accommodatæ appellata sunt. In ijs decalogum, Hieron. Chrysost. Theophylactus; Lyranus autem duodecim Pasuch, idest versus, ex libro Deuteronomij scribi consueuisse ex Iudæorum sanctione, quinque videlicet ex sexto capite, & septem ex vndecimo eiusdem voluminis capite, quæ sunt hæc.

Ex Deuteronomij capite sexto.

1 Audi Israel, Dominus Deus noster, Deus vnus est, & diliges Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & tota anima tua, & tota fortitudine tua.

2 Et erunt verba ista, quæ ego præcipio tibi hodie, in corde tuo.

3 Et repetes ea filijs tuis, & loquetis cum eis, quando sedebis in domo tua, & quando ambulabis per viam, & quando accumbes, & quando surges.

4 Et ligabis ea in signum in manu tua; & erunt, vt frontalia in oculis tuis.

5 Et scribes ea in postibus domus tuæ, & in portis tuis.

Ex Deuteronomij capite vndecimo.

1 Et erit, si obediendo obedieritis præceptis meis, quæ præcipio vobis, vt diligatis Dominum Deum vestrum in toto corde vestro, & tota anima vestra.

2 Dabo pluuiam vestram tempore suo temporaneam, & serotinam, & colliges frumentum tuum, & vinum tuum, & oleum tuum.

3 Et dabo herbam in agro tuo pro iumentis tuis, & comedes, & saturaberis.

4 Cauete vobis, ne fortè seducatur cor vestrum, & recedatis, & colatis Deos alienos, & incuruetis vos eis.

5 Et irascatur furor Domini in vos, & restringat cælos, & non sit pluuia, & terra non det fructum suum, & pereatis citò de terra bona, quam Dominus dat vobis.

6 Et ponite verba mea ista in corde vestro, & ligate ea, tamquam signum in manu vestra, & sint, vt frontalia, in oculis vestris.

Et

7 Et docete ea filios veſtros, vt loquantur de eis, quando ſedebis in domo tua, & quando ambulabis per viam, & quando accumbes, & quando ſurges, & ſcribes ea in poſtibus domus tuæ, & in portis tuis.

De modo autem, & ritu, quo hæc ſcribenda fuiſſe Rabbini præcipiebant, Vide Sixtum Senenſem ibidem, hoc eſt, lib. 2. Bibl. Sanctę, in Verbo, Phylacteria Scribarum.

P I

PICTABIONENSIS, Vide vbi de S. Victorino Pictauiēſi Epiſc. in verbo, Victorinus.

PICTAVIENSIS Synodus anno Domini 593. Gregorij autem Magni Pont. Max. anno quarto, celebrata eſt duarum regionum monialium prouinciam illam commouentium cauſſa, cum antea & alteram eadem occaſione oportuerit Synodum celebrari. Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 39. 40. 41. & lib. 10. cap. 15. 17. 18. & 19. Vide Baronium Card. Tomo 7. Annal. ſub ann. 593.

PIERIVS Alexandrinæ Eccleſiæ presbyter, ſub Caro, & Diocletiano Principibus, eo tempore, quo eandem Eccleſiam Thomas Epiſcopus regebat, florentiſſimè docuit populos, & in tantam ſermonis, diuerſorumque tractatuum, qui vſque hodiè extant, venit elegantiam, vt Origenes iunior vocaretur. Conſtat hunc miræ ἀσκήσεως, & appetitorem voluntariæ paupertatis, ſcientiſſimumque Dialecticæ, & Rhetoricę artis, & poſt perſecutionem omne vitæ ſuę tempus Romæ fuiſſe verſatum. Huius eſt longiſſimus tractatus in Prophetam Oſeę, quem in peruigilio Paſchæ habitum, ipſe ſermo demonſtrat. Hieron. in Catalogo. At Photius in ſua Græca Bibliotheca, cum eiuſdem Picrij 12. Sermones vno in Opere ſe legiſſe ſcribat, dictionem quidem, ac ſtylum fluentem, & placidum, atque adeo enthymematibus ſtrenuum, ſiue (vt ille vocat) γονιματάτου, *generoſiſſimum*, commendat; veruntamen quoſdam in eo notat errores de Spiritu ſancto, in quibus inquit ἐπισφαλῶς λίαν, καὶ δυσσεβῶς δογματίζει, præterquam quòd, quæ de Imaginibus Cherubim, deque Scala Iacob diſſerit, ea iuxta ſenſum Origenis magis, quam ſecundum veritatem interpretatur. Vide Photium in Verbo, Pierius presbyter, quem ait vnà cum Iſidoro Fratre certamen pro Chriſto ſubijſſe. Ann. Do. 190. Tra.

PILATVS, Vide in verbo, Pontius Pilatus.

PINEDA in Iob, Vide in verbo, Ioannes Pineda.

PINYTVS Cretenſis, Gnoſſiæ vrbis Epiſcopus, ſcripſit ad Dionyſium Corinthiorum Epiſcopum valde elegantem Epiſtolam, in qua docet, non ſemper lacte populos nutriendos, ne quaſi paruuli ab vltimo occupentur die, ſed & ſolido veſci debere cibo, vt in ſpiritualem proficiant ſenectutem, & hic ſub Antonino Vero, & L. Aurelio Commodo floruit. Hieron. in Catal. Ann. Do. 170.

PINVS (hoc eſt Ioannes Pinus) Gallus, & Senator Toloſanus, ſcripſit Vitam D. Rochi Narbonenſis, quæ apud Io. Paruum Pariſijs prodijt. At eiuſdē liber Allobrogicę Narrationis primò Venetijs ann. 1516. apud Alexandrum Bindonum. Pariſijs autem eodem anno, apud Iodocum Badium.

PISANVM Concilium, quod anno 1409. coactū eſt, in quo depoſiti ſunt Greg. XII. & Benedictus XIII. & electus Alexander V. nec approbatum, nec reprobatum eſt. Si quidem S. Antoninus 3. parte tit. 22. §. 2. & 3. Summę hiſtorialis, aſſerit Cōciliabulum illegitimum, non verum Concilium fuiſſe, & euentus idem oſtendiſſe videtur: coactum enim Cōcilium fuit ad ſchiſma tollendum, & tamen illud non ſuſtulit, ſed auxit. Si autem ſine dubio fuiſſet reprobatum, etiam ſine dubio Alexander Sextus ſe non ſextum, ſed quintum appellaſſet. Adde, quod eſt fermè communis opinio, Alexandrū, & qui ei ſucceſſit, Ioannem, fuiſſe veros Pontifices. Ac certe ex tribus, qui tum ſe pro Pontificibus gerebant, iſti maximè, vt veri Pontifices colebantur. Hæc Bellarmin. Card. lib. 1. de Concilijs. cap. 8. verſus finem.

PISANVM Concilium anno 1511. congregatum contra Iulium ſecundum, reprobatum paullo poſt in Concilio Lateranenſi ſub Iulio II. Seſſ. 2. & 3. de Concilijs cap. 6.

PISANI Cleri ad D. Hugonem Etherianum Epistola in To. 9. Bibl. SS. PP. 2. Edit.

PIVS Primus, huius nominis Pontifex Maximus constituit, ne quis hæreticus è Iudæorum hæresi susciperetur, & baptizaretur. Thermas Nouatij in Vico Patricij in honorem S. Pudentianæ dedicauit, multaque dona ei templo obtulit, ac sæpè ibidem sacrum fecit, plures item ad baptismum venientes ad fontem baptismi, quem ibi constituerat, in nomine Sanctissimæ Trinitatis baptizauit. Illis quoque pœnã indixit qui negligenter attrectant Christi Domini Sanguinem, & Corpus. Pœnitentiam (inquit) agant quadraginta diebus: Quorum negligentia in terram aliquid deciderit, si super altare, tribus diebus: si super linteum, quatuor: si in aliud linteum, nouem diebus. Vbicunque deciderit, si recipi potest, lambatur: sin secus, aut lauetur, aut radatur: lotum & rasum, aut comburatur, aut in sacrarium reponatur. Obijt ann. Do. 153. cum vndecim annos cum dimidio sedisset.

PIVS Secundus, Senensis, antea Aeneas Syluius Piccolhomineus appellatus, qui ad Summum Pontificatum ob insignes animi dotes, præclarosque labores euectus est, reliquit Commentarios rerum memorabilium, quæ suis contigere temporibus, qui Romæ denique ad vetusti exemplaris fidem recogniti, fuerunt excusi apud Dominicum Basam ann. 1589. vna cum eiusdem Pij, dum esset Cardinalis Responsione ad Martinum Mayer pro Sancta Romana Ecclesia, cum & ann. 1564. Venetijs prodijsset eiusdem Pij Secundi Diploma ad vniuersitatem Scholæ Colonicnsis, quo S. Augustinum imitatus, quædam retractauit, quæ iuuenis, ac penè laicus scripserat. Vide vetò in verbo. Aeneas Syluius, & reliqua de eiusdem Commentariis lib. 16. nostræ Bibliothecæ Selectę, cap. 11. Editionis Venetæ, ann. 1603.

PIVS Quartus Pont. Max. Mediolanensis, antea vocatus Angelus, cum eo potissimũ nomine celebris sit, quòd Sanctam Tridentinam Synodum absolui curauerit, qua hæreses huius seculi confossæ fuerunt, præter pleraque, quæ ad Pontificium munus spectantia, emisit, Carolum Borromæum Sororis filium Cardinalem creans, vberrimam in eo Sanctitatis, & variorum operum supellectilem posteris reliquit. Extat ejusdem Pont. Maximi Oratio Romæ frequenti Cardinalium concessu habita De Decretis Concilii Tridentini, ac de reformatione morum confirmandis, ann. 1564.

PIVS Quintus, Pont. Max. qui antea Ord. Prædicatorum, & Inquisitor prauitatis hæretiçe diu, ac quidem etiam Romę fuerat, cum post Episcopatum Montis Regalis, quę ciuitas est in Subalpinis, Cardinalis item à Paulo IIII. Pont. Max. fuisset creatus, vbi ad Pontificatum euectus est, summa cura Sanctæ Tridentinæ Synodi *Decreta in rem conferri*, hæreses extirpari, Turcas expugnari Christianam fidem in Oriente propagari, oratione, sumptibus, operariis curauit. Eius vitam scripsit Hieronymus Catena quam Romę edidit Acoltus.

P L

PLACENTINVS Catalogum quidem Tungrensium Episcoporũ hinc inde collegit: ad quem cum Hubertus Leodius Præfationem scripserit, ea legenda est. Nam certior desideratur historia. Porrò cum Argentorati ann. 1541. prodierit, quo tempore iam typographi in Lutheranam hæresim ruebant, cauendum est, ne quid de suo, vt solent, hæretici in eandem insarserint.

PLACENTINVS natione Italus I. V. C. & professor, præter Summam Iudiciorum, ac quę super Codicem scripsit, Summam item reliquit ad Iustiniani institutiones, quę Mogũtię excusa ann. 1536. & 1538. vt & apud Frellęos Lugduni, ann. 1536. De varietate autem actionum libri sex prodierunt ibidem apud eosdem, sicut & Moguntię, ann. 1550. florebat in Montepessulano in Gallia ann. 1200.

PLACIDVS Falconius, Asulanus, Monachus S. Euphemię, Brixię, Congreg. Cassinensis, siue S. Iustinæ de Padua, edidit Voces siue Tonos Hebdomadę Sanctę, Venetijs ann. 1580. cum Missarum introitus per totum annum ibidem euulgasset ann. 1575. deinceps autem Magnificat octo tonorum, ann. 1588.

PLA-

PLACIDVS Parmenſis, Ord. Prædicatorum, & quidem ipſe celebris concionator, reliquit in omnes Dauidicos Pſalmos Explanationem eruditione, elegantia, & breuitate (vt verbis vtar Sixti Senenſis de ipſo loquentis) inſignem, quem Veneta emiſit Academia, Obijt ann. 1558.

PLACIDVS Romanus è patre Tertullo viro nobili S. Benedicti præcipuus diſcipulus, Meſſanæ in Sicilia, illuſtri monaſterio S. Io. Baptiſtæ à ſe cõſtructo, martyrium ſubijt vnà cum Eutychio, & Victorino ſuis fratribus, atque Flauia Virgine Sorore, cumque Donato, Firmato Diacono, Fauſto, alijſque triginta monachis à Manucha pyrata, qui eorum fidem primò (ſed fruſtra) tentauerat. Horum autem Paſſionem Beda, Vſuardus, Ado, Galeſinius, Maurolycus, Felix, ac præter alios, Card. Baronius in Martyrologio Romano indicarũt. At ante iſtos omnes, iuſſu Iuſtiniani Imp. Gordianus monachus Græcè, atque Latinè. Latinam autem Lippomanus Tomo quarto, Surius Tomo quinto inſeruerunt: Et Græca quidem in Latinum verſa extat in Cœnobio Montis Caſſini, cuius initium *In claro, & renitenti triumpho.* cum eam, quæ apud Surium legitur ſcripſerit Stephanus Epiſcopus Anicienſis. Atqui ibidem, hoc eſt in Monte Caſſino m. s. extat alia Petro Diacono aſcripta, qui quidem ſe de eadem Paſſione ſcripſiſſe teſtatur in Chron. Caſſinenſi lib. 4. c. 68. Incipit verò, *Gymnoſophiſtarum mos.* Sed & alia ibidẽ legitur in lib. de ſanctis Montis Caſſini cap. 9. Ceterum Petrus ipſe Diaconus, Sermones quattuordecim de S. Placido, quorum primi initium eſt: *Beatus igitur Placidus.* Theodinus autem monachus & ipſe Caſſinenſis, duos alios, quorum primus incipit, *Hodierna diei,* Secundus, *Præſentis feſti memoria.* Quæ omnia m. s. aſſeruantur in Bibliotheca eiuſdem monaſterij. Paſſi ſunt tertiò nonas Octobris, anno Salutis, quingenteſimo trigeſimo nono.

PLACIDVS Romanus, monachus, Ord. S. Benedicti, Congregationis Caſſinenſis, ſcripſit hiſtoriam Monaſterij Caſſinenſis à prima eius fundatione vſque ad ann. 1587. Tomis duobus, qui aſſeruantur Caſſini, m. s. Præterea Appendicem ad Librum Petri Diaconi de illuſtribus Scriptoribus Montis Caſſini.

PLATINA, qui libros ſeptem hiſtoriæ Mantuanæ, ac tres de Inſtitutione Principis, Epiſtolaſque & Orationes reliquit, quæ nondum editæ fuerunt, quique Vitas Pontificum Romanorum viuens emiſit, Vide in verbo, Baptiſta Platina.

P O

POETAE Sacri, ſiue Eccleſiaſtici, quinam fuerint. Quæve de ijs aſſerere, ſiue monere lectores Deo iuuante potuimus, id fecimus in ſextodecimo libro Bibliothecæ noſtræ ſelectæ Editionis Venetæ, ann. 1603. quamobrem ibidem vide, & eorum Catalogum, & reliqua ad illos ſpectantia. Nam qui huius argumenti plures Poetas, ſeu item fragmenta in vnum librum, addito Commentario congeſſerat, Georgius Fabritius Chemnicenſis, hic in Romano Indice inter Auctores primæ Claſſis omnino prohibitus eſt.

POGIVS Brandolinus Florentinus, ſcripſit De Situ regionis Indiæ lib. 1. Incipit: *Scribendi India hiſtoriam.*

De Officio Principis ad Iulium ſecundum. *Vellem Beatiſſime Pater.*

De veritate fortunæ ad Nicolaum V. lib. 4. *Multa quidem.*

De auctoritate, & poteſtate Pontificis & Concilij.

De Nobilitate librum à Viris eruditis valde probatum.

De miſeria conditionis humanæ ad Principem Sigiſmundum Malateſtam, libros duos. *Inter varios ſcriptores.*

Hiſtoriam Florentinam, lib. 8. quam deinde Etruſco ſermone edidit Iacobus eius filius.

Diſceptationem, in qua diſquiritur. Num dignior, & præſtantior Medicus an Iuris peritus.

Dialogum de infelicitate Principum. Dialogum contra auaritiam.

Epiſtolarum Volumen. *Pogius ſalutem dicit Reuerendo Patri meo Archiepiſcopo Florentino.*

Inuectiuarum, lib. 2. ad Laurentium Vallam. *Si quid in rebus honeſtum eſt.*

Rurſus

Rursus inuectiuas duas pro Nicolao Nicolo, in Franciscum Philelphium, quarum prior incipit, *Impurissimam*.

Iudicium latum in Concilio Constantiensi contra Hieronymum Hæreticum ad Leonardum Aretinum, à quo eo de Opere mirificè fuit commendatus. *Cum Hieronymo plus.*

Laudationem funebrem in funere Card. Florentini. *Etsi primo luctu, doloreque impellor.*

Item laudationem alteram funebrem in obitu Nicolai. *Si cines præstantissimi.* Orationem In laudem iuris ciuilis. *Si quis esset ea facultate.*

In laudem Summi Pontificis ad Pontificatum euecti. *Vellem Beatissime Pater.*

At meminerint lectores, prohibitas esse in Romano Indice Pogij facetias, cum tamen reliqua non prohibeantur.

POLONICI Regni Patronorum, Officia propria edita sunt Antuerpiæ, apud Moretum ann. 1604. in Officina Plantini.

POLYCARPVS (vt ait Hieronymus) Ioannis Apostoli Discipulus, & ab eo Smyrnę Episcopus ordinatus, totius Asiæ princeps fuit. Quippe qui nonnullos Apostolorum, & eorum, qui viderãt Dominum magistros habuerit, & viderit. Hic propter quasdam super die Paschę quęstiones, sub Imperatore Antonino Pio, Ecclesiam in Vrbe regẽte[a] *Aniceto*, Romam venit, vbi plurimos credentium, Marcionis, & Valentini persuasione deceptos, reduxit ad fidem, cumq; fortuitò obuiam fuisset Marcion, & diceret: [b] *Cognoscis nos*, respondit, Cognosco primogenitum Diaboli. Postea verò regnante M. Antonino, & L. Aurelio Commodo, quarta post Neronem persecutione Smyrnæ, sedente Proconsule, & vniuerso populo in amphitheatro aduersus cum personante, igni traditus est. Scripsit ad Philippenses valdè vtilem Epistolam, quæ vsque hodie in Asiæ conuentu legitur. Hæc Hieron. in Catal. Extat hæc Epistola in Bibliotheca Sanctorum Patrum Bignæi, cum item Colonię ann. 1557. excusa prodijsset è Græco Latinè reddita à Perionio vna cum Operibus D. Dionysij Areopagitæ. Atqui ad magnum Dionysium Areopagitam, & ad alias Ecclesias eundem scripsisse Polycarpum, refert Suidas.

a Non Anacleto, quod nõ nulli codices habebant.

b Cognoscere nos, habet Sophronius. Sic itẽ codex Gemblacẽsis.

POLYCARPI alterius Epistola quarta, & duodecima apud Cyprianum cum aliquot alijs coepiscopis.

POLYCRATES Ephesiorum Episcopus (vt habet Hieronymus in Catalogo) cum cæteris Episcopis Asiæ, qui iuxta quandam veterem consuetudinem cum Iudæis, decima quarta Luna Pascha celebrant, scripsit aduersus Victorem Episcopum Romanum Epistolam Synodicam, in qua docet, se Apostoli Ioannis, & veterum auctoritatem sequi, de qua pauca hæc excerpsimus. *Nos igitur inuiolabilem celebramus diem, neque addentes aliquid, neque dementes. Etenim in Asia luminaria maxima dormierunt, quæ resurgent in die Domini, quando venturus est de Cælis in Maiestate sua, & suscitaturus omnes Sanctos, Philippum loquor de duodecim Apostolis, qui dormiuit Hierapoli, & duas filias eius, qua virgines senuerunt; & aliã eius filiam, quæ Spiritusancto plena in Epheso occubuit. Sed & Ioannes, qui super pectus Domini recubuit, & Pontifex fuit, auream laminam in fronte portans, martyr, & doctor in Epheso dormiuit, & Polycarpus Episcopus, & Martyr Smyrna cubat, Thraseas quoque Episcopus, & Martyr de Eumenia in eadem Smyrna requiescit. Quid necesse est Sagaris Episcopi, & Martyris recordari, qui in Laodicea soporatur, & Papyrij beati, & Melitonis in Sancto spiritu Eunuchi, qui semper Domino seruiens, positus est in Sardis, & expectat in aduentu eius Resurrectionem? Hi omnes obseruauerunt Pascha diem decima quarta Luna ab Euangelica traditione in nullam partem declinantes, & Ecclesiasticum sequentes Canonem. Ego quoque minimus omnium vestrum Polycrates, secundum doctrinam propinquorum meorum, quos & secutus sum (septem siquidem fuerunt propinqui mei Episcopi, & ego octauus) semper Pascha celebraui, quando populus Iudaorum Azyma faciebat. Itaque fratres sexaginta quinque annos ætatis mea habens in Domino, & à multis ex toto Orbe fratribus eruditus, peragrata omni scriptura, nõ formidabo eos, qui nobis minãtur. Dixerunt enim maiores mei. Obedire Deo magis oportet, quam hominibus.* Hæc propterea posui, vt ingenium, & auctoritatem viri ex paruo Opusculo demonstrem. Floruit temporibus Seueri Principis eadem ætate, qua Narcissus Hierosolymę. Hactenus Hieronymus, quẽ ne quis putet Polycratis sententię de Paschatæ adhęsisse, sciant Lectores Ecclesiã

Catholi-

Catholicam, ablegata Polycratis sententia, quæ item fuerat quartodecimanorum, amplexam esse Apostolicam Constitutionem, quamobrem & Magnum Athanasium in Epist. ad Africanos, cum scripsisset Syros, & Cilices, & qui Mesopotamia degunt, in Pascha cum Iudæis celebrando claudicasse, *sed gratia* (inquit) *Domino nostro, quia & de fide, & de Sacro illo festo in concordiam itum est*. cum autem de tota hac re in Refutatione Responsionis Davidis Chytræi Posnaniæ ann. 1586. edita fusius egerimus, pauca inde huc, ne quis distinearetur in ancipiti, liceat huc inserere.

Vrserant igitur olim Asiatici, quorum primus erat Polycrates Ephesius decimaquarta die Lunæ, (vti soliti erant Iudæi) in quamcunque diem incidisset hebdomadę Pascha, id esse celebrandum. At, quis attollere signum veritatis debebat, ad quod accurrerent orthodoxi? Si Orientales id fecissent, erant eorum castra plena turbarum, atque dissidij; si quis alius id sibi sumpsisset, auctoritate, quanta opus erat, non erat fultus. Itaque ad eum hoc attinebat, in quo Christi Domini promissa, & data vigebat auctoritas, nempe confirmandi fratres suos. Sic igitur Victor Romanus Pontifex & Martyr, qui decénium Ecclesiam rexit, sartam tectam eandem, de qua dictum est, Constitutionem Apostolicam tenuit, & ex Apostolorum Principis traditione, Synodiqúe Romæ coactæ decreto docuit non nisi Dominico die, quo Saluator à mortuis resurrexit, ieiunium esse soluendum, festumque illud celebrandum. Tum Galliarum Episcopi Præside Irenęo, deinde Narcisus Hierosolymitanus, & Theophilus Cęsarienſis, Præterea Ecclesię Ponti, quibus præfuit Palma vir Apostolicus; denique Achaicę quoque præsidente Bachillo Corinthiorum præsule varijs Synodis conuocatis B. Victorem D. Petri successorem sequendum esse censuerunt. Sic verò Theophilo Episcopo, ceteriſque Christianis, qui Alexandrię agebant, inter cetera scripsit.

Multa mihi gratulatio est dilectissimi fratres, quòd manifestato (sicut optamus) per gratiam Dei lumine Euangelicæ claritatis, & ab Ecclesia iam magna ex parte perniciosi erroris nocte depulsa, credita nobis dispensationis fructus crescit, & augmentatur in Domino, celebritatem sancti Paschæ die Dominica agi debere, & prædecessores nostri iam statuerunt, & nos vobis illud eadem die celebrari sollemniter mandamus; quia non decet, vt membra à capite discrepent, nec contraria gerant. A quartadecima verò Luna primi mensis vsque ad vigesimumprimum eiusdem mensis diem eadem celebretur festiuitas. Hęc Victor.

Qui cum prędecessores dicit eos, qui se antecessere, designauit sanctos Eleutherium, Soterem, Anicetum, Pium, Higinium, Telesphorum, Sixtum, Alexandrum, Euaristum, Anacletum, Clementem Pont. Maxx. Ceterum vt in ijs, quę ad sacrum Pascha ritè celebrandũ pertinebant, ab Orientalibus, aut ab alijs, qui nolebant acquiescere, dimoueri numquã potuit, quò minus diuinitus sibi concesso munere fungeretur, sic obijcientibus multa schismaticis, ipse tamen prœualuit, quippe præter alia videbat ea ratione Iudaismum in Ecclesiam inuchi, quemadmodum Blastus quidam sensim tentabat. Factum est autem, post aliquot annorum decades, vt Nicęna Synodus eandem Romani Pontificis sententiam comprobauerit, atque per vniuersum orbem promulgari iusserit, non minus quàm idem ille Victor Apostolicam Constitutionem inuictus defenderat, quam S. Clemens D. Petri successor scriptam reliquerat his verbis.

Oportet ergo fratres, vt qui pretioso sanguine redempti estis, diem festos Pascha accuratè, & diligentissimè post æquinoctium celebretis, vt neque bis eodem anno vnius passionis memoriam renouetis, sed semel quot annis memoriam semel mortui peragatis. Nec verò amplius cum Iudæis tempus celebrandi Paschæ obseruetis, quandoquidem nulla iam nobis cum eis communitas est. Falsi enim sunt in ipsa ratiocinatione, quam se absoluere existimant. Quamobrem omnino aberrarunt, atque à veritate sunt separati. At vos Æquinoctij verni conuersionem diligenter obseruate, qua cadit in vigesimumsecundum diem duodecim mensis, qui est Dystros, notantes vsque ad vigesimumprimam lunam, ne in aliam hebdomadam incidat luna quartadecima, & per errorem bis vno quoque anno Pascha agitemus, aut diem Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi alio die præterquam Dominico tantum celebremus. Hactenus Apostolica constitutio.

Dystron porrò eundem à Græcis fuisse vocatum mensem, quem Romani Martium nominarunt

minarunt obscurum non est. At verò Aequinoctium Vernum Christi Domini, & B. Clementis tempore 22. die mensis Dystri agebatur, qui cum quarto die mensis Martij incipe ret, & ab eodem quarto die vsque ad vigesimum quintum, viginti duo dies numerentur, fit vt æquinoctium vigesimaquinta die Martij fuerit, cum Dominus noster Pascha cũ Discipu lis suis egit. Confirmat hoc id quod Eusebius Cęsariensis in omnimoda historia Canonũ Chronicorum scripsit, quod quidem Anastasius Antiochenus in libro variarum Quæstionum recitat. Postquàm (inquit Eusebius) vmbrosum Pascha cum Discipulis suis comedit & Pascha auctoritatis præcipuę introduxit, quintę die hebdomadis, qui erat Lunę decimus quartus, mensis verò Martij 22. Indict. 15. ipsa eadem nocte in eiusdem mensis diem 23. se rente traditus est, ac illo ipso die Crucifixus, Resurrexit 25. die Dominico.

Porrò idipsum, quod B. Clemens fusius scripsit, in eo qui circumfertur Apostolicus Ca non, (licet breuissimè) sic habetur: *Si quis Episcopus aut Presbyter, aut Diaconus sanctum diem Paschæ ante vernum Aequinoctium cum Iudæis celebrauerit, deponitur.*

Polycrates Passionem S. Timothęi Apostoli scripsisse refertur à Sigeberto in Ca talogo. quem Timothęum cum vocet Apostolum, putauerim aut Apostoli Pauli discipulum, aut officio Apostolatus functum voluisse dicere.

Polychronivs Episcopus Apameæ Theodori Mopsuestiæ Episcopi frater, & Diodori Tarsensis Episcopi auditor, vita, & verbo (inquit Sixtus Sen.) optimè docens, scri psit Græca Commẽtaria in Iob, & in Ezechielem: quorum fragmenta plura extant in Ca tena Græca Explanationum in Iob, & in Volumine Ioannis Damasceni aduersus imagi num destructores nonnulla. Viuebat ann. 400. Vide in verbo, Iob. Quod autem attinet ad Acta quædam, quæ aduersus Polychronium circumferebantur, ea omnia fuisse spuria probat Baronius Card. Tomo quinto Annal. sub finem anni 433.

Polydorvs Virgilius, Vrbinas, Italus, qui scripsit De Inuentoribus rerum, permit titur à S. R. E. legẽdus, si eiusmodi fuerit hic liber, qualis iussu Gregorij XIII. Pont. Max. ann. 1576. Romę expurgatus, & excusus est. Scripsit item Adagiorum tum sacrorum, tum profanorum Opus alterum. Libros viginti sex historiæ Anglicæ: qui postea num. 27. ab eodem recogniti, fuere impressi ann. 1570. à Thoma Guerino Basileæ. Commentariolum in Dominicam precationem. Emendationes Gildæ librorum duorum De Patientia: toti dem De vita perfecta: vnum De veritate, & mendacio. Chrysostomi versiones quasdam è Græco in Latinum. Viuebat ann. 1533.

Pomerivs natione Maurus (ait Gennadius) in Gallia presbyter ordinatus, interro gantibus Iuliano Episcopo, & Vero presbytero, Dialecticorum more, respondens, arte Dialectica, & sermone, ingenio apto, compositit de natura animæ, & qualitate eius, & de resurrectione, & de specialitate eius in hac vita fidelium, & generali omnium hominum, li bros octo. Quorum primus continet, quid sit anima, vel qualiter ad imaginem Dei cre datur facta. Secundus, vtrum anima corporea an incorporea debeat credi. Tertius, vn de sit anima primi hominis facta. Quartus, vtrum anima, quæ nascituro corpori infunden da est, noua fiat, & sine peccato, an ex substantia animæ primi hominis, velut propago de radice producta, etiam peccatum primæ animæ originaliter secum trahat. Quintus, reca pitulationem libri quarti, disputationis, & distinctionis, & quæ sit facultas animæ, idest possibilitas, & quòd eam ex vna & syncera voluntate obtineat. Sextus vnde sit, iuxta Apo stoli dictum aduersitas Carnis, & Spiritus. Septimus de differentia vitarum, mortium, re surrectionis carnis, & animæ. Octauus, de his, quæ sub fine mũdi futura, prædicata sunt. Solutiones quæstionum, quę de Resurrectione proponi solent. At subdit.

Memini legisse me olim eius dictatum ad quendam nomine Principium, de contem ptu mundi, ac rerum transiturarum hortatorium, & alium *De vitijs, & virtutibus* præ titulatum. Scripsisse dicitur & alia, & adhuc scribere, quæ ad meam notitiam non venerunt, viuit vsque hodie, conuersatione Deo digna, apta confessione, & gradu. Hæc Gennadius in Catal. ad quem tamen Suffridus Petrus, hæc, quæ sequuntur, addit. *Isidorus infra c. duodecimo, sicut & Sigebertus infra cap. 54. hunc Scriptorem pleno nomine Iulianum Pomerium appellat. Honorius eum in Catalogo suo non habet, & quòd ipse ad Catalogum*

Gennadij

Gennadij non pertineat, non hinc solum, sed inde multo magis colligitur, quod Isidorus eum tanquam à Gennadio, pratermissum in suum Catalogum retulerit. Sicut & Sigebertus fecit, quem Isidori Catalogum non vidisse satis constat: de hoc autem supra dictum est in censura.

PONTIANVS Romanus, huius nominis, Pont. Max. qui nouem annos rexit Pontificatum, maxima quęque pro Christi Ecclesia passus, vt & martyr habeatur, reliquit Decreta, quæ extant inter alios Decreta. is anno 240. creatus fuisse à Platina dicitur.

PONTIFEX Max. qui clauum regit Ecclesiæ vniuersæ militantis in Terris, quique à Christo Domino sui Vicarius apud nos delatis ei clauibus Regni cęlorum fuit cōstitutus, quot habuit aduersarios in Gentibus, in Iudæis, in Hæreticis, in falsis fratribus, in ipso Satana, qui eius potestatē conuellere, atque euertere conati sunt, tot habuit pro se, qui, dextera Domini illos regente, eandem potestatē sartam tectam tutati sunt. Præter eos autem, qui Oecumenicis, & legitimis Synodis interfuerunt, quique Scholasticam Theologiam, & Sacros Canones tractarunt, Homiliasq; reliquerunt pene innumeri, ac denique præter illos, qui cōfessiones è Primarijs Patribus conflarūr, Augustino, Ambrosio, Hieronymo, Gregorio Magno, sed & deinceps ex Tertulliano, & Sancto Cypriano, scripsere De Potestatè Summi Romani Pontificis explurimis aliquos hic ponimus, qui sunt:

Aegidius Romanus lib. 3. De Ecclesiastica potestate, & lib. De excellentia Summi Pontificatus.
Alanus Copus, dial. 1.
Albertus Pighius lib. 3. 4. & 5. eccles. hierarchię.
Alexāder de S. Elpidio lib. 2. vno De Ecclesiastica vnitate, altero De auctoritate Sūmi Pontificis, & Iurisdictione Imperij.
Alphonsus de Castro lib. 12. contra hæreses.
Anastasius Bibliothecarius De Romanis Pontificibus.
B. Antoninus 3. p. tit. 22. Sūmę Theologiæ.
Augustinus Romanus De potestate Papę.
Augustinus Triumphus Anconitanus in Summa De potestate Papæ.
Baptista Platina De vitis Pontificum.
Bartholomæus Vrbinas De Rom. Pontif. Christi Vicarij auctoritate.
Cæsar Card. Baronius passim in Annalibus Ecclesiasticis.
Conradus Tregarius Heluetius De Ecclesię, Conciliorumque auctoritate.
Franciscus Turrianus Soc. Iesu in lib. contra Anton. Sadeelem.
Franciscus Horantius, lib. 6. De locis Catholicis.
Gaspar Contarenus De potestate Summi Pontificis.
Gaspar Schatigerus in Controuersijs.
Gennadius Scholarius in defensione capituli v.
Gregorius de Valentia in sua Analysi fidei Catholicæ par. 7. & 8. & alibi.
Guilelmus Cremonensis De auctoritate Apostolica lib. inscripto, *Reprobatio sex errorum.*
Guilelmus Becchius Florentinus, De potestate Ecclesiastica.
Guilelmus Lindanus lib. 4. Panopliæ.
Iacobus Viterbiensis ad Clem. V. Pontif. Max. lib. 2. De Regimine Christianitatis.
Iacobus Latomus De primatu Petri.
Ioannes Roffensis in Refut. art. 25.
Ioannes Cochlęus in 4. Philippica.
Ioannes Bunderius in Compendio Concertationum tit. 31.
Ioannes à Louanio De perpetua cathedræ Petri protectione, & firmitate.
Ioannes Driedo lib. 4. c. 3. p. 2. De Scripturis, & dogmatibus Ecclesiæ.
Ioannes Faber in refutatione libri Lutheri De Pontificis potestate.
Ioānes Eckius tribus lib. De primatu Petri.
Ioānes de Turrecremata lib. 2. de Ecclesia.
Ioannes Ant. Delphinus lib. 1. & 2. de Ecclesia.
Melchior Canus lib. 6. de locis cōmunibus.
Nicolaus de visibili Monarchia.
Onuphrius Panuinius Veronēsis De dignitate Sedis Apostolicæ, & potestate Papę, aduersus Auctores Centuriarum.
Peregrinus Nasellus Patauinus, De potestate Summi Pontificis.
Petrus de Soto in defensione suæ confessionis à cap. 24. vsque ad finem.
Reginaldus Polus De Summo Pont. & libro 1. & 2. ad Henricum VIII. Regem.
Remundus Ruffus lib. adu. Carolum Molinæum pro Summo Pont.
Robertus Arboricensis, De vtriusque gladij potestate Tomo 1.
Robertus Cardin. Bellarminus De Pont. Max. vberrimè, & accuratissimè.

Stanislaus Hosius Lituanus Card. in explicatione Symboli, cap. 26. lib. 2. contra Brentium, lib. De auctoritate Pont.
Thomas Caietanus De institutione, & auctoritate Summi Pont.
D. Thomas in Opusculo contra Græcos.
Thomas Stapletonus lib. 6. Controuersiarũ.
Thomas Cãpegius de Potestate Sum. Pont.
Thomas Valdẽsis, lib. 2. Doctrinalis fidei antic. 1. & 3. Vide verò in verbo, Petr. Apost.

Ceterum, quod attinet ad Summorum Pont. Epistolas (vt mittam modo, quæ Iacobus noster Turrianus vbere Volumine egit pro illis aduersus Magdeburgenses Cẽturiatores) Summorum inquam Pont. qui sederunt vsque ad annum trecentesimum, non sunt recentes, neque suppositiciæ; in quas licet aliqui irrepserint errores, nec indubitatas esse affirmare audeant aliqui, certè tamen antiquissimas esse dubitandũ non est, mentiuntur enim Magdeburgenses, Cent. 2. c. 7. ad finem, cum dicunt, nullum fide dignum auctorem citasse has Epistolas ante tempora Caroli Magni. Nam Isidorus, qui 200. annis antiquior est Carolo, in proœmio sui Collectanei sacrorũ Canonum, dicit, se ex Concilio 80. Episcoporum collegisse Canones ex Epistolis Clemẽtis, Anacleti, Euaristi, & ceterorum Rom. Pont. Et Concilium Vasense citat Epistolas Clementis, vt nunc extant, & celebratum est hoc Concilium tempore Leonis I. id est 350. annis ante Imperium Caroli Magni. Denique Ruffinus, qui annis 400. præcessit Carolum, Præfatione in recognitiones Clemẽtis à se conuersas ex Græco, meminit Epist. Clementis ad Iacobum, & eam se vertisse dicit ex Græco: esse autem hanc versionem verè Ruffini, testatur Gennadius lib. de viris illustribus in Ruffino.

PONTIFICALE Romanum Clementis VIII. Pont. Max. iussu recognitum, & Romæ editum ann. 1602. atque alibi.

PONTI Heuteri, Delphij, Res gestæ Regum, Ducum, Comitumq; vtriusque Burgundiæ, sex libris comprehensæ, Antuerpiæ apud Plantinum ann. 1583.

PONTIVS Carbonellus, Ord. Minorũ, S. Ludouici Regis Galliæ Præceptor scripsit, quam vocant, Postillam ad vtrumque Testamentum. Is Barcinone sepultus est.

PONTIVS Diaconus, qui Cypriani, vsque ad diem passionis eius cum ipso exilium sustinens, egregiũ Volumen vitæ, & passionis Cypriani reliquit. Hieron. in Catal. Codex Gẽblacensis habet *Pontinum*, non *Pontium*, quemadmodũ & Tritemius. At vtrumque errasse puto. Sanè verò hic non est ille Pontius, qui passus est in Gallijs, quique Philippo Imperatori persuasit, vt Christianus fieret, ac de quo quartadecima die Maij in Martyrologio. Sed & ipse Pontius Diaconus, quem cum hoc altero aliqui confundunt, extat octaua die Martij in Romano Martyrologio, in quo scriptum est, quòd in suis passionibus Dominum semper glorificans, coronam vitæ promeruit.

PONTIVS Etropius Paulinus. Vide in verbo, Paulinus. Extant autem in To. 3. Biblioth. SS. PP. Epistolæ, & Poemata ipsius.

PONTII Pilati Iudææ præsidis nomine ficta fuere ab hostibus Christianæ fidei in opera Maximini Imp. Acta Pilati aduersus Christum Dominũ plena blasphemiarũ. Vide Euseb. nono libro hist. Eccles. Alia item, qui Acta Pilati inscribebantur, quibus Quartadecimani vsi sunt. Vide Epiphan. 2. Panarij. At Epistolam Pilati, qua Tyberio Cæsari de Resurrectione Christi Domini, eiusque miraculis scripsit in vetustis Bibl. monumentis reperta ponit in sua Bibl. Sancta Sixtus Sen. lib. 2. in verbo, *Pilatus*, cum & eiusdem Epistolæ olim meminerit Eusebius in 2. historiæ Eccles. Vide etiam Tertullianum in Apologetico.

PORCHETVS è familia Seluaticorum, Genuensis, scripsit librum prænotatum *Victoria Porcheti aduersus impios Hebræos*, in qua tum è Sacris literis, tum ex dictis Thalmud, ac baliſtarum, mostratur veritas Catholicæ fidei, ex recognitione Augustini Iustiniani, Ordinis Prædicatorum, Episcopi Nebiensis. Parisijs apud Aegidium Gormontium ann. 1520.

POSITIVAE Theologiæ Scriptores. Vide in verbo, *Scripturæ Sacræ. Verbum Dei. Testamentum Vetus, & Nouum.* Secundum item librum nostræ Bibliothecæ Selectæ integrum, in quo agitur de Theologia Positiua.

POSSIDIVS Afer, Episcopus Calamensis, scripsit Vitam S. Augustini, & Indiculum librorum eius. Vixit ann. 430. Vide in verbo, Augustinus Hipponensis Episcopus.

POSSIDONIVS, qui Honorio, & Tritemio est, Possidius dici debet. Ita veteres codices, & Sigebertus in Catalogo, & Chronicon, Canonicorum Ordinis Regularium.

POSNA-

POSNANIENSE Collegium Societatis Iesu in Polonia, emisit Coloniæ ann. 1585. Explicationes aliquot præcipuarum Controuersiarum varijs temporibus in publicis disputationibus propositas.

POTHONIS Presbyteri Prumiensis. De domo Dei, libri tres. De magna item domo Sapientiæ liber, in Bibl. SS. PP. *Bignæi*.

P R

PRAEPARATIONES ad dignè celebrandum, siue ad Sacram Eucharistiã sumẽdam ex bonis, & probatis Auctoribus collectę. Antuerpię ann. 1595. apud Hieronym. Verdussen.

PRAGENSIS Ecclesiæ Capituli Disputatio cum Rockyzana De Hussiticis cõtrouersijs habita per dies quinque ann. 1465. coram Gytzicone Rege Boemiæ. In Tomo 3. Anti quæ lectionis Henrici Canisij.

PRAXAGORAS Athenienſis etsi duos libros de rebus Costantini Magni Imp. scripsit, nõ est tamẽ mirandũ, quòd nihil Christianę religionis attigerit. Erat enim Ethnicus, & annum agebat (vt ipse inquit) vigesimum secundum, cum eos conscripsit. Eorũ librorũ summam inseruit Photius suæ Bibliothecæ Græcè, addens duos alios libros ab eodẽ fuisse scriptos de ijs, qui Athenis regnarunt, & alios de Alexandro Magno.

PRECATIONES, Exercitium quotidianum, Psal. Pœnitentiales, Litanias, Hymnos, & alias Orationes secundum Rom. Ecclesiæ vsum, complectentes. Ingolstadij. ann. 1589.

PRECATIONES Catholicorum ex Patribus collectę per Michaelem Pistorium. Coloniæ apud Horbech.

PRECATIONVM libri, quas Carolus Caluus Imperator Ludouici Pij filius sibi adolescenti pro quotidiano vsu ante annos 25. supra septingentos in vnum colligi, & litteris scribi aureis mandauit. Ingolstadij ann. 1583. & 1585.

PRIMASIVS Episcopus Africanus. De quo ita Cassiodorus Instit. Diuin. lect. cap. 9. Nostris quoq; tẽporibus Apocaly. prædicta, B. Episc. Primasij Antistitis Africani studio, minutè, & diligenter quinque libris exposita est. Quibus etiã libris vnus, quid faciat hæreticum, Disputatione subiunctus est. Quæ in tẽplo Domini sacrata donaria sanctis altaribus offerantur. Floruit autẽ tempore v. Synodi, circa annum Domini 550. vt patet ex ipsa Synodo v. in Collatione 2. & fuit doctrinæ Aug. addictissimus. At Isidorus in Catalogo *Primatiũ*, pro *Primasio* legens, ita inquit: Primatius Africanus Episcopus cõposuit Sermone Scholastico de hęresibus lib. 3. directos ad Fortunatum Episcopũ, explicans in eis, quod olim Beatis. Aug. in libro hęreseon imperfectum, morte interueniente reliquerat: in primo ostendens, quid hæreticum faciat, in secundo, & tertio digerens, quid hæreticum demonstret. Sic quidem Isid. Verum Sixtus Senensis, inquit: Primasius Vticensis in Africa Episc. Aũg. vt creditur, discipulus, collegit in omnes Pauli Epist. ex Ambrosij, Hieronymi, Augustini, & aliorum Patrum monumentis Collectanea, in quibus ita contra Pelagianos pro gratiæ defensione inuehitur, vt aliquando libertati arbitrij nostri, ac meritis nostris prę iudicare videatur. horum initium est. *Primo intelligere nos oportet*. Scripsit etiam ad Castorium in Apocalypsim Comment. mysticę expositionis, collectos tum ex Augustini explanationibus, tum ex Ticonij Afri Commentationibus, ex quibus veluti gemmas de stercore secernens, ea tantum deflorauit, quæ eligenda fuerant, omissis his, quæ nõ essent sanę Doctrinæ consentanea. Opus incipit, *Tuis vir illustris*. Claruit anno Domini 440.

Ceterum in Primasio in Apocalypsi, cap. 9. haud rectè legitur *Armageddon*. qui Græcè ἀπολλύων, Latinè *exterminans*, legendus est.

PRISCILLIANVS Abilæ Episcopus, qui factione Hilarij, & Ithacij Treueris à Maximo tyrãno cęsus est, edidit multa Opuscula, de quibus ad nos aliqua peruenerũt. Hic vsq; hodie à nonnullis Gnosticæ (idest Basilidis, & Marcionis, de quibus Irenæus scripsit) hæreseos accusatur; defendentibus alijs, non ita eum sensisse, vt arguitur. Ita Hieron. in Catal. ad quem notat Suffridus Petrus, quòd m.s. codex Martinienſis habet Hidacij, & Itacij. Alij tamẽ (inquit Lipsius) habent Itacij & Vrsatij, Prosper Itacius, & Vrsacius Episcopi, ob mortem Priscilliani, & c. Gembl. Cod. habet Hydiati, & Itacij, Sigeberg. item habet, Hidacij, & Itacij.

Lib. 4. Bibl. Sanctæ.

PROBA Falconia(vt inquit Sixtus Senensis) Illustris fœmina, Adelphi Romani Proconsulis Vxor, rari, & elegantis ingenij matrona, Græcè, & Latinè ad summum erudita, Diuinarum literarum amantissima, & quasi altera Christianorum Latina Sapho; prima omnium excogitauit ex verbis Virgilij, quem totum memoria tenebat, varios vtriusq; Testamenti locos metricè describere. Excerptis ergo hinc inde ex Virgilij poemate nunc integris versibus, nunc hemistichijs, & hemistichiorum particulis, propositũ Opus veluti centonem ex multis preciosis pannis insutum, seruata hexametri lege collegit, ipsumque Virgilio Centones inscripsit. Claruit autem sub Honorio, & Theodosio iuniore, circa annum Domini 430. Sic Sixtus Senensis. Habetur hoc Poema in Bibl. Sanctorum Patrum Bignæi. To. 8. Idcirco autem inter Ecclesiasticos viros positam air Isidorus, quòd in laude Christi versata sit, libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, c. 5. Sigebertus verò inquit; Centonem de mundi fabrica, & Euang. pleniſſimè expressisse libro de Viris illustribus, cap. 52. Vide 16. lib. Bibl. nostræ selectæ editionis Venetæ ann. 1603. vbi item de ipsa Proba.

PROBVS Hybernus scripsit Vitam S. Patricij, vt liquet in fine eius Vitæ; neque verò auctor fuit Beda, quamuis ea extet in huius Operum tertio Tomo. Quę verò de tempore prædicationis S. Patricij apud Scotos, Probus affert, secus habere ostendit Baronius Card. in Notis ad Rom. Martyrologium die 17. Martij.

PROCESSIONANALE ritibus Ro. Eccl. accõmodatũ Antiph. & Respõsoria aliaq; in supplicationibus decantari solita cõplectens. Antuerpię ann. 1602. In Officina Plantini.

PROCESSIONARIVM Ord. Prædicatorum Venetijs apud Iuntas ann. 1560.

Lib. 2. Bibl. Sanctæ. Actu 6.

PROCHORVS (vt inquit Sixtus Senensis) de septem Diaconis, vnus, quos Lucas in Actis refert ab Apostolis electos, scripsisse dicitur Ioan. Euang. in Insula Pathmos, testante hoc Metaphraste in vita Ioan. his verbis. Ioannes vnũ quendam è septẽ Diaconis sequi iubet, Prochorus hic erat, & montis verticem capessit; & more Samuelis rectus erigitur, & sicut Moyses manibus eleuatis effiguratur, & mentem à sensibus abstrahit. Tũc horrenda tonitrua, terrores, & fulgura his similia, quæ antea Moysi legem recipienti contigerant, facta sunt. Ad extremum tonitrua in vocem exprimuntur, & dilucidè resonant: *In principio erat Verbum*, &c. Quæ Prochorus, qui prius quidem veluti exanimis præ timore ceciderat, represso paullulum metu, sub tremula manu, ex ore, & voce Ioannis Theologi, quæ ipsum erat tonitru, verba eius cępit scribere, sic prosequens, donec totum compleret Euangelium. Cetetum Athanasius in Synopsi, Ioannis Euangelium Ephesi à Gaio scriptum putat. Extat in Bibliothecę SS. Patrum Margarini Bignæi. Tomo 7. Scholijs Renati Laurentij Barrensis illustratus ipse Prochorus.

Ioan. 1.

PROCLVS Costantinopolitanus, Quis, & qualis, Qua doctrina & vita, Quã Imperatori charus ob ingeniũ placidissimũ, & quomodo Apost. Ioan. Magno (scilicet Chrysost.) arcanũ Epistolarum suarũ sensum, in aurem dictantẽ viderit, & quòd competẽti sermone, res, quæ præter hominũ opinionem eo tempore acciderunt, in Deum auctorem referens, apud oẽs in admiratione fuerit, multa Socrates Eccl. historię lib. 7. c. 39. 40. & 44. & Nicephorus lib. 14. & c. 37. & 38. Porrò Proclus, primò Cyzicenus, postea Constãtinopolitanus Episc. ęqualis D. Cyrilli fuit, nam de eo sic ait in expositione Symboli Nicæni. *Hæc sentit nobiscum amantissimus Christi SS. PP. chorus, et Proclus ipse, qui nũc Sanctæ Constantinopolitanæ Ecclesiæ thronũ adornat, religiosissimus Pater, & Coepiscopus.* Scripsit verò Proclus insignẽ Epist. ad Armenios Pręsules, cuius meminit D. Cyrillus, loco notato, & inseritur ea Epistola Operibus D. Cyrilli. Epistolam verò hanc citat Dionysius exiguus interpres, cũ magna honoris Præfatione, appellatq; Tomum bonorum intellectuũ, & rectorum dogmatum plenum; Cyrillus Alexandrinus ad finem expositionis Symboli Nicęni, & in Epistola 31. Ad Ioannem Antiochenũ. Quinta verò Constantinopolitana Synodus, collatione seu Sess. 5. scribendæ huius Epist. causſam dicit fuisse, quòd porrecta fuissent impia Capitula ex Theodori Mopsuestienſis Codicibus, sanctæ memoriæ Proclo, ab Armenijs, ac proinde ad tales eorũ libellos rescribere voluerit. Quin & scripsit librũ De Traditione Diuinę Liturgiæ. Edidit præterea egregiam Orationem super illa verba Ezechielis. *Vaticinare fili hominis contra Gog, & Magog.* Et accommodauit vaticinium ad bellum, quod tunc Theodosius iunior cum Scythis gerebat, asserens pœnas ab Ezechiele prædictas, Barbaris imminere.

Ezech. c. 39.

Quod

Quod ſtatim Deus igne de Cęlo demiſſo,& abſumptis Barbarorum præcipuis, comproba uit. Ex quo Proclus maximam famam, & celebritatem promuerit. Scripſit etiam in illud Eſaiæ, *Puer natus eſt nobis*, Sermonem vnum, cuius initium eſt, Τὸ παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν quem citat Theodorus Monachus in libro, *Quod pater ſemper generat*. Claruit ſub Theodoſio iuniore anno Domini 400. Extat item eiuſdē ad Armenios de Fide Epiſt. in To. 3. Bibl. SS. PP. Bignęi. Porrò ne quis fallatur ſimili nomine Procli; non ſunt Procli Conſtantinopolitani Epiſcopi, neque adeo Chriſtiani auctoris, quæ aliquot ante annos, hoc eſt ann. 1583. prodierunt hoc Tit. *Procli Lycij Diadochi Platonici, Phil. eminentiſſimi, Elementa Theolog. et Phyſica. Opus omni ratione proſequendum, qua Franc. Patricius de Grecis fecit Latina.* Eſa. cap. 9.

PROCOPIVS Diaconus,& Chartophylax. Vide infra in verbo, Procopius Martyr.

PROCOPIVS Gazęus Sophiſta, Chriſtianus, in Octateuchū, in lib. Regum,& Paralip. ſcripſiſſe refertur à Photio in Gręca Bibl. Qui cū eius dictionem,& ſtylum cōmendet, in eo tamen deſiderat minus digreſſionū, cum ceteroqui ſit (vt ille inquit) πολύχους, καὶ πολυστιχος ὁ ἐξηγητής. Sanè verò (quod & Bellar. Card. obſeruauit lib. 1. de Chriſto, c. 6. To. 1.) Procopius melior fuit Rhetor, quā Theologus. Sic verò de illo Six. Sen. lib. 4. ſuę Bibl. S. Procopius Gazęus, Sophiſta, Chriſtianus, Vir liberaliter eruditus,& Gręca eloquentia facundus, conſcripſit Græco ſermone primum enarrationes in Octateuchum: quas ex patribus Orthod. alijsq; Gręcis auctoribus magna diligētia cōportauit, ſecutus varia monumenta & homilias piorum hominū. Ceterum, cum ſingulorum ſententias, nihil ēt mutatis verbis, patum curans, ſiue inter ſe diſſentirent, vel cōſentirent, illo in Opere lectori propoſuiſſet,& exinde volumen eius in immenſum creuiſſet; voluminis magnitudinē paululū diminuere deliberauit, quod vt cōmodius fieret, ſtatuit illa, in quibus vnanimiter cōuenirēt auctores, ſemel dicere: ſi cubi verò diſſiderent, vt ea innoteſcérent Lectori, ea pauciſſimi expli cauit, volēs omniū interpretationes in perfecti corporis conſonantiā redigere, ex quo ceu fonte vnico liceret lectori omniū explicationes haurire, ac ſi vnus,& ſolus loquatur. Verū, vt eſſent omnia magis dilucida, perſpicuaq; interdū & de ſuo aliquid adiecit. Fuſior eſt in Geneſi & Exodo, preſſior in ſex libris ſequētibus, in quibus veluti annotationes quaſdam collegit. Ediſſerit autē iuxta quadruplicem D. Scripturę intelligentiā non ſolum 70. Interpretū, Aquilę, Symmachi, Theodotionisq; editiones,& Samaritanorum, ac Iudęorū codices, ſed & D. Hiero. quē ſępè nominatim citat, Verſionē, à Sophronio ex Latino in Gręcum conuerſam. Operis principiū eſt, *Antè quidem Deo captis benigne aſpirantibus &c.* Scripſit eodē ordine & cura in Eſaiā. Cōmentarios, qui Gręcè. m. s. in Bibl. Marciana Venetijs ſeruantur. Claruit, quantum coniectura aſſequi potuimus, ſub Anaſt. Imperat. anno D. 500. Sed idem Procopius ab eodē Sixto arguitur in Cōment. in Gen. quod Cęlū dixerit neque circulo ferri, nec formā habere Sphęricam, quod & Chryſoſt. in Epiſt. ad Hebr. 27. homil. & Lactantius Firm. ante eum lib. 3. Diuinarū Inſtit. c. 24. videntur innuiſſe. Vide D. Aug. 1. & 2. lib. de Gen. ad lit. & 3. & 7. Annor. Sixti Sen. in 5. lib. Bibl. S. Porrò poſt Sixtum Sen. edita eſt Latinè Procopij Sophiſtæ Chriſtiani Variarū in Eſa. Prophetam commentationū Epitome, cū præpoſito Euſebij Pamphili fragmento de Vitis prophetarū Ioan. Curterio interprete, Gręcè,& Latinè Pariſijs ann. 1580. Cū antea Tiguri prodijſſet ann. 1555. In Pentateuchum,& Ioſue,& Iud. à Conrado Clauſero, qui tamē vt hęreticus inter primæ Claſſis ſcriptores notatur in Ro. Indice. In quattuor autem lib. Reg.& 1. Paral. ab Hermanno Hambergero Latinè, è Græco redditi, fuiſſent excuſi. Ceterum, Procopius hic nōn eſt Procopius ille Cæſarienſis ex Palæſtina, Rhetor,& Sophiſta, qui præter alia, Rom. ſcripſit hiſt. videlicet bella, quę propè Ro. atque per Lybiā geſſit Beliſarius Iuſtin. Imp. Dux exercitus. Nos de hoc Procopio, ſuo loco, hoc eſt in apparatu ad hiſt. in 2. To. noſtræ Bibl. S.

PROCOPII Martyris, Actorum fragmentum in Concilio Nicæno ſecundo, Actione quarta, extat de Cruce, in qua Hebraico idiomate per ſe enatæ ſunt, Vox iſta, *Emanuel*, & vtrinque in ſummitate alarum *Michael, & Gabriel.* extat vero Grecè m. s. Procopij Diaconi,& Chartophylacis Encomium in ſanctum,& magnum Martyrem Procopium. Nicęph. lib. 7. cap. 5.

PROFESSIO Orthodoxę fidei à Græcis facienda iuſſu ſel. re. Gregorij XIII. Pontif. Max. Romæ edita ann. 1597. apud Impreſſores Camerales Grecè,& Latinè, vnà cū perbrui inſtructione ſuper aliquibus ritibus Græcorum, Decretaque aliquot Pontificum Maximorum,

morum,& generalium Conciliorum Florentini,& Trid.vt Sacramentum Confirmationis baptizatis,non nisi à solis Pontificibus administretur. Vide Bibl. nostrã selectã editionis Venetę ann.1603.cui eandẽ professionẽ fidei intexuimus,vbi egimus, de Grȩcis iuuandis.

PROPHETÆ maiores,& minores Veteris testamẽti,quinã fuerint, ac de quibus prophetauerint, quive eos sunt interpretati, diximus singillatim in hoc Apparatu, vbi de ijs egimus. At cum pleraq; de ijsdẽ, ac de prophetia generatim sint prænoscenda, ea quidem tum apud Patres,tum apud Theologos Scholasticos cernere sparsim licebit. Veruntamen quoniam nonnulli tum antiquitus, tum verò etiã hac nostra ætate ea breuius collegerunt, eorum nomina hic subiecimus.

Et primò, quæ Dorotheo Episcopo Tyri ascripta est, Vita Prophetarum minorum ea non est ipsius Dorothei,de quo Vide in verbo, Dorotheus Episcopus Tyri.

Extat Græcè edita Augustæ Vindelicorum ann.1602.Synopsis Prophetiarum incerto auctore ex Augustano Codice..

Hesychij,item presbyteri Hierosolymorũ συχηρὸν, siue κεφάλαια,hoc est,Capita in duodecim Prophetas minores,& in Esayam ex membranis Bibliothecæ Augustanæ.

Georgius autem Ederus in Oeconomia Veteris Testamẽti addit Tabulis suis à centesima trigesima sexta vsque ad cẽtesimam sexagesimam sextam, quæ dicenda sunt, de Partitione,Nomine Prophetię,Modis,quibus fiat inspiratio, Origine, Diuisione prophetarũ, per visiones,per facta,per dicta,& alia eiusmodi, Quos & quomodo afficiat Spiritus Prophetiæ,Quis Prophetiæ sit finis,Quando cȩperit, Quãdiu durauerit,De gradibus Prophetię,Quid Propheta sit,& cur ita dictus,De veris Prophetis tam Veteris, quàm noui Testamenti,De typis Prophetarũ in Veteri lege, Moyse,& Elia,De discrimine inter Prophetã, & Vatem, De loco,& tẽpore,vbi,& quãdo celebres,Cuius instinctu docuerint Prophetæ, Quomodo viderint Deum,Quot sint Visionũ genera,Cur prȩmissi sint, Quænam illorum officia fuerint,Quomodo Christus est eorũ Scopus; Deinde de Pseudoprophetis, eorũq; nomine,origine,permissu,impostoris: Demũ,qui spiritus sint ex Deo, & quibus notis veri à falsis Prophetis distinguantur,Quænam horum item sint pœnę in Scripturis: Deniq; verò de libris Propheticis in genere,Et an Dauid fuerit Propheta, Et quanã ratione Psalmorum liber inter Prophetas numerari possit,aut nequeat, Quove tempore, & ordine sua oracula Prophetæ ediderint,Curq; in ijs pleraq; obscurè sint tradita, Quęve in ijs obscuritatem pariant. Postremò,quænam in Prophetarum lectione sint animaduertenda;subdit autem ordinem,& nomina Prophetarũ,quorum monumenta ad nos peruenerunt: Libros item eorũ docet,non tantùm ipsis Philosophis,verumetiam nomine Philosophorum esse antiquiores: Mox attingit illa tempora, quibus cȩpit Philosophorum doctrina: Atque ex diuisione Epiphanij librorum Propheticorũ secundum materiam subiectam affert, in Doctrinas,Speculationes,Exhortationes,Minas, Luctus, Consolationes, Preces, Historias, Prædicationes, & alia huiusmodi,quæ digna lectu,& lucidè distincta sunt.

Porrò quod ad tantarum Prophetiarum Vniuersè pertinet auctoritatem,percõmodum erit legere,quæ Sixtus Senensis lib.8.Bibl. sanctæ hęresi quarta, de libris Propheticis scripta reliquit aduersus antiquos hęreticos, qui dicebant libros Prophetarũ nihil in se habere,cuius gratia recipi debeant. Huc faciunt, quæ scripsetunt Michael Medina libris suis de recta in Deum fide, non vno loco,vbi agit de lumine reuelato,ac de Prophetis; Canus in Locis cõmunibus: Arias Montanus initio suorum Cõmentariorum in duodecim Prophetas, Nosler itẽ Ribera in eosdem: Leo Castrius, Epistola dedicatoria ad Philippũ II. Regem Catholicum & cap.43.in ea disputatione, quam habuit de translationibus Sacræ Scripturæ,cum agit vbinã legatur,quòd Esdræ diuinitus sint suggestæ Scripturæ, ante sua in Esayam Commentaria:præter tot alios,qui vt supra innumeri, siue Diuinarum Scripturarum interpretes, siue Theologi Scholastici fuere. Sed & in Prolegomeno decimo in Sacrosancta Euang.à Canone 42.vsque ad Canonẽ 48.plura obseruauit Alphonsus Salmeron,è Primis nostrę Societatis Patribus, quæ quoniam postremò edita fuerunt,lucem ingentem vniuerso huic argumento afferunt. Atqui Epilogus Prophetarũ,qui est sequens ab Edero contextus breuissimè ponit ob oculos, quæ deinceps studiosi Prophetias perlegentes maturius concoquere poterunt.

EPILOGVS PROPHETARVM.

Veteris Testamẽti Prophetæ, q Diuino afflati sunt Spiritu, & quorũ monumẽta ad nos vsq; peruenerũt sunt xvij.

Ionas.	Niniuitis.	Subuersione Vrbis.	Ozię Regis, ann. 15. Ieroboã 30. Mũdi 3150
Oseas.	Contra Samariã, idest decem Tribus Israel.	Earum fornicatione, & interitu Samariæ.	Oziæ 18. Ieroboã 33. Mundi 3153.
Abdias.	Contra Idumæos, & omnes persecutores filiorum Israel.	Venturis super eos calamitatibus.	Tempore Regis Iosaphat, anno Ozię 22. Mundi 3157.
Amos.	Contra gentes finitimas.	Ira Dei super illas vẽtura, & captiuitate decem tribuum.	Anno Ozię 23. Mundi 3158.
Esaias.	In Iudæam, & Hierusalem. & Tribui Beniamin, & Iudæ.	Impœnitentium ira, pœnitentium verò gratia.	Ante captiuitatẽ sub Ozia ann. 28. Mundi 3163.
Ioel.	Eidem tribui Iudæ, & Hierusalem.	Tertia 2. Tribuum ante Spiritus Sancti effusionẽ, eruca, bruco locusta cõsumenda.	Anno Oziæ 34. Mundi 3169.
Michęas.	Cõtra Hierusalem, & Samariam.	Aduentu Saluatoris.	Circa ann. Ioathan 3. Mundi 3190.
Nahum.	Assyrijs, & præcipuè Niniuitis relapsis.	Iudicio & interitu illis obuenturo.	Eodem tempore, quo & Michęas.
Abachuk.	Cõtra Babylonem, & Nabuchodonosor.	Aduentu Domini, & subuersione Babylonici Regni.	Circa annum Manasse 37. Mundi 3283. quo tẽpore 2. tribus erant in captiuitate.
Ieremias.	Ciuitati Hierusalem.	Futura siccitate, & aductu Regis Babylon.	Anno 13. Iosię, Mundi 3316.
Baruch.	Populo in captiuitate Babylonica existẽti.	Inuocatione nominis Diuini, & spe futuræ liberationis.	Hierusalem iam per Chaldæos destructę.
Sophonias.	In Hierusalem, & vniuersa Iudæa.	Idolorum destructione.	Iosiæ anno 20. Mundi 3323. adhuc ante captiuitatẽ Babylon.
Ezechiel.	Concaptiuis suis, cum Iechonia in Chaldęã abductis.	Deuastatione Hierusalem, & abductione populi.	Ieconię, vel Ioachim ann. 5. Mundi 3350.
Daniel.	Eidem populo Iudaico, cui & Ezechiel.	Destructione impiorum, & piorum liberatione.	Tempore captiuitatis Babylonicę circa annum Nabuchodonosor 23. Mundi 3361.
Aggæus.	Toti populo, qui erat in Iuda, & Hierusalem.	Reędificatione Templi, quam illis seriò præcipit.	In fine captiuitatis Babylonicę post reditũ Darij, an. Zorobabelis 18. Mundi 3444.
Zacharias	Eisdem, quibus & Aggæus.	Eadẽ quoq; de re, s. de reędificatione Tẽpli & Aduentu Christi.	Duos tãtum post Aggęum menses.
Malachias.	Ad Israel.	Futura sacrificiorum sublatione, & Eliæ Aductu Christi præcursore.	Eisdẽ tẽporibus, quib. & Zacharias post reditũ à Babylone, & restaurationẽ ciuitatis.

Quibus Prophetarunt

De Tempore

PRO-

PROPERTIVS Resta,à Talleacotio, Ord. Minorum, Theologus, & Episcopus Geruntinensis, & Carriatensis emisit libros quattuor De falsa, & vera sapientia. Romæ apud Gulielmum Facciotum ann. 1599.

PROSDOCIMVS De Comitibus, de differentia Legum, & Canonum, De consanguinitate, & affinitate: prima item, & secunda pars eiusdem in Decretales extitisse manuscripta in Germania refertur ab aliquibus. Extat autem de Dominijs Legum, & Canonum in Tractatibus Iuris postremò editis. Tract. 1. fol. 190.

PROSDOCIMVS Pignolatus, Patauinus, Monachus S. Iustinæ, Cõgregationis Cassinensis, aliàs S. Iustinæ de Padua, scripsit Vitas quorundam Monachorum Ordinis sui, & alia quædam. Obijt ann. 1553. 19. Nouemb. ætatis suæ 60. sepultus est ibidem in Capitulo Monachorum sub 4. Lapide.

PROSPER Abbas Monast. S. Pauli extra muros Vrbis, via Ostiensi, Cong. Cassinensis, aliàs S. Iustinæ de Padua, qui floruit ann. 1553. scripsit ad Augustinum quendam De immortalitate animæ, lib. 1. *Aurelius Augustinus*. Commentaria in suum librum, lib. 1. Extabant m.s. apud Constantinum Syracusanum, Monachum Catanensem.

Gennad. in Catal. Anno Domini 460.

PROSPER homo Aquitanicę Regionis (vt scribit Gennadius) sermone scholasticus, & assertionibus neruosus, multa composuisse dicitur, ex quibus ego Chronica illius nomine prætitulata legi, continentia à primi hominis conditione iuxta Diuinarum Scripturarum fidem vsque ad obitum Valentiniani Augusti, & captiuitatem Vrbis Romæ, à Genserico Vãdalorum Rege factam. Legi & librũ aduersus Opuscula sub persona Cassiani, quo, quæ Ecclesia Dei salutaria probat, ille infamat nociua. Quæ enim vetè Cassiani, & Prosperi de gratia, & libero arbitrio sententiæ fuerunt, in aliquibus sibi contrarię inueniuntur. (Hic etiam Prosper post obitum B. Augustini librorum eius contra hęreticos inimicos gratię Christi defensor extitit) Epistolæ quoque Papæ Leonis aduersus Eutychem de vera Christi incarnatione, ad diuersos datæ, & ab ipso dictatæ dicuntur. Ita Gennadius in Catalog. ad quem Suffridus Petrus sequentem addidit notam. *Hic etiam Prosper &c. hanc periodum medicamenti gratia per Catholicum aliquem Gennadio infartam esse, supradictum est in censura: nos eam in plerisque nostris hic etiam positam repperimus.* Vide autem in verbo Gennadius Presbyter, & præfat. in Gennadium scriptam à Suffrido Petro. Sixtus autem Senensis ita habet: Prosper Rhegij Flaminiæ in Italia Episcopus, natione Aquitanus, Leonis Papæ primi quondam notarius, vir acris ingenij, dictionis pressæ, neruosæ, & elegantis, magnam cum vitæ sanctitate Diuinarum & humanarum rerum eruditionem habens, scripsit in quinquaginta postremos Psalmos, hoc est, à Psalmo centesimo vsque ad vltimum, breuissimos iuxta litteralem, ac spiritualem sensum Commentarios, stricto & arguto expositionis genere comprehensos: quorum initium est: *Misericordia, & iudicum &c. Psalmus iste de primo versu* &c. Itẽ de promissionibus, & prædictionibus Dei libros tres; quibus omnia vaticinia, & pollicitationes de Christo, & Ecclesia in sacris litteris expressas elucidauit. Libri exordium est, *Domus fidei ratio*. Claruit sub Leone Magno August. ann. Do. 1460.

Sanè verò Baronius Card. præter alia hæc notauit in Chronico Prosperi, quæ, illud lecturo, si prælegẽtur, non parum cõmodabunt, sic autẽ ille, To. 4. pag. 381. primę editionis.

Prosperi Chronicon sui exordio totum penè inuersum esse, ac depranatum, dum sub ann. 381. ponitur obitus Gregorij Nazianzeni, & Concilium Constantinopolitanum, quod celebratum est anno superiore, & alia pleraque in nominibus & numeris penitus labefactata.

Eodem autem Tomo pag. 485. *Idem Prosper Merobaudem immeritò arguit proditionis Gratiani: nam Pacatus virum de fide syncera erga ipsum Imperatorem, plurimum laudat.*

Mendosè item pag. 487. eiusdem Tomi, legitur in eius Chronico suffectum Vrsicinum post Damasi mortẽ, cum absque vlla cõtrouersia electus fuerit Siricius. Quin & pag. 189. auctoritate S. Hieronymi, De scriptoribus Ecclesiasticis arguuntur Prosperi Chronicon, & Suidas, quòd ille obijsse Greg. Nazianzenum inquiat anno tertio Theodosij Augusti, hic verò anno 13. eiusdem Imperatoris pag. 634. Sicuti & errasse Prosper videtur (nisi id fortè errore librariorum acciderit) dum ponit Translationem capitis Io. Baptistæ factam esse ann. 12. Imperatoris Theodosij, cum referatur ad eius ann. 13. corrigendum denique

Chronicon

Chronicon Prosperi, vbi post Consulatum Manlij ponitur Consulatus Honorij cum Eutychiano. nimirum præpostero ordine. Baronius Card. Tomo 5.

Sanè verò Tridentinum Concilium meritò damnauit, eam sententiam, *Omnia peccatorum, aut etiam infidelium Opera esse peccata*. Quamuis maximum Auctorem D. Augustinum lib. 4. cont. Iulianum cap. 3. & lib. 3. contra 2. Epist. Pelagian. c. 5. & Prosperum Sent. 106. habuisse videatur, & ex Catholicis aliquãdo Theol. suos habuerit defensores, ideoq; dixerint, nec arborem bonam, quatenus bona est, malos, nec arborem malam, quatenus mala est, bonos fructus facere.

Porrò libri Prosperi eiusdem tres de Vita Contemplatiua prodierũt primũ ann. 1536. Coloniæ apud Ioannem Gymnicum, vnà cum Petri Damiani Opusculis, & Orefiesis Monachi de Institutis Monasticis, malè apud Gesnerum, *Oriesiesis*. Verum eiusdem, quæ haberi potuerunt Opera vetustorum exemplarium collatione per viros eruditos repurgata. Louanij ann. 1565. edita sunt; & quidem ipsamet (vt præfert titulus à Typographo præfixus) ab omnibus mendis repurgata. Duaci ann. 1577. cum tamen antea alibi separatim quędam eius fuerint emissa partim Basileę ann. 1528. partim Coloniæ ann. 1536. & 1540. ac Lugduni ann. 1539. Eius autem Chronicon, ex Chronico Eusebij Cæsariẽsis, & D. Hieronymi emẽdato à Pontaco Vasatensi Episcopo licebit magno cũ operę pretio decurrere.

Prosper Malauolta Ferrariensis, Theologus Societatis Iesu, scripsit, quas cum pluribus alijs habuit ad præcipuas Italiæ Ciuitates, Homilias Italicè, in quibus accurata lima, & multa eruditio. Dogmata item sic attingit, vt hæreticos confodiat, & tamen quasi aliud agens. Quod in Italia ob finitimas regiones hæresibus infectas qui fecerit, rectè faciet. Epitheta verò nimia, & eloquentiam sic quidam acris iudicij Viri, in ipsis Homilijs obseruarunt, vt cum illa minus frequentia vellent, ita hanc (qualis D. Chrysostomi, & aliquot Patrum fuit) quasi magis naturalem, cupiant. Porrò Mediolani primò quædam ex ipsis prodierunt ann. 1604. per Bartholomęum Zuccum.

Prosper Martinengus, *Titus* antea vocatus, Brixianus, Monachus Monasterij S. Euphemiæ Brixiensis, Congreg. Cassinensis, aliàs S. Iustinæ de Padua, in Latina quoque, & Hebraica lingua exercitatissimus, plura scripsit, præsertim carmine, quæ impressa sunt Romæ ann. 1589. apud Franciscum Zannettum tribus Tomis. Quorum primus continet poemata diuersa cum Græca, tum Latina, quæ quidem magna ex parte Diuina sunt, & sacra. Secundus Tomus, quæ in laudem Beatiss. Virginis, tot videlicet hymnos complectens, quot annis ipsa Beata Virgo vixisse perhibetur, *Theocedia* nuncupatum, excusum quidem antea quoque Romæ ann. 1583. Tertius pia quædam poemata, & Theologica, Odasque sacras, diuerso carminum genere conscriptas habet: quibus etiam accesserunt nonnulli, quorundam illustrium Cassinensium monachorũ hymni. Extat item alius hymnus Græcolatinus m. s. de S. Barbara in gratiam Gulielmi Ducis Mantuæ compositus. Obijt ann. 1594. Brixiæ die 6. Octob. & in Monasterio suo S. Euphemię sepultus.

Prosper Rossinus Florentinus, Ordinis Seruorum, edidit Commentarium in Canticum Canticorum, Latinè.

Prosper Vrbanus, Vrbiuas, Theologus insignis, & Regens primarius Ord. Minorum Conuentualium S. Francisci, emisit magno studentium commodo Summam Theologicam Alexandri Alensis, quam in compendium doctè redegit: Vberem item Commentarium in S. Athanasij Symbolum. Vrbini ann. 1604. quo & viuebat.

Proterivs Alexandrinus Episcopus, Vir Sanctus, cuius extabant litteræ ad Leonem primum Pontif. Max. & Leonis ad eum, quæ interierunt, collegit Orthodoxorum Concilium, in quo actum est, vt ad Catholicam communicationem, qui hactenus ob hæresim Eutychianam separati fuissent, Catholica oblata professione redirent, sed cum illi penitus restitissent, irrogatum in eos fuit ab Imperatore exilium. Mentio huius Concilij habetur in Epistola Catholicorum Episcoporum Aegypti, & Clericorum Orthodoxorum ad Leonem Imp. data, Hæc Baronius Card. 6. Tomo Annal. sub anno Domini 453. Leonis autem Papæ 14. At Sigebertus in Catal. Sic. Protherius Alexãdrinus Episcopus, scripsit & ipse ad Leonem Papam, dubitantem de celebrando Pascha illius anni, qui, cum

esset embolismalis, putabatur ab aliquibus esse communis. Hęc Sigeb. Sed ad hunc Sufridus, Petrus notat sequentia. *Vtrumque exemplar m.s. tam in Isidoro, quam Sigeberto Procerium hunc appellat. Tritemius appellat Prothertum, quod tamen rectius putarium; præsertim cum etiam nostri codices in contextu sequentis capitis sic legant, cod. Affligem. etiam habet Protherium.*

In Catal. Anno Domini 380. Trit.

PRVDENTIVS. Vide in verbo, Aurelius Prudentius copiosè. Sic autem de eo Gennadius. Prudentius vir seculati litteratura eruditus, composuit διττοχαῖον, de toto Veteri, & nouo Testamento, personis exceptis: Commentatus est autem in morem Græcorum Hexaemeron de Mundi fabrica vsque ad conditionem primi hominis, & preuaricationem eius: composuit, & libellos, quos Gręca appellatione prætitulauit ἀποθέωσις, ψυχομάχια, ἁμαρτιγένια, idest, *De compugnantia animi, De origine peccatorum:* fecit & in laudem martyrum, sub aliorum nominibus inuitatorium ad martyrium, librum vnum, & Hymnorum alterum, speciali tamen intentione aduersum Symmachum, idololatriam defendentem, ex quorum lectione agnoscitur Palatinus miles fuisse.

P S

PSALMI & Psalterium. Vide in verbo, Dauid Proseta.

PSALTERIVM autem vulgaræ editionis non est illud, quod D. Hieronymus transtulit ex Hebræo, neque illud, quod transtulit ex versione Gręca 70. Interpretum, sed illud quod ipse emendauit translatum ab antiquo interprete ex editione S. Luciani Martyris, siquidem B. Hieronymus circa Psalterium quater laborauit. transtulit enim illud ex Hebręo in Latinum. Item, è Græco in Latinum. denique bis emendauit antiquam Latinam editionem, quæ translata erat ex Græca, & communi vulgata.

PSALMI septem Pœnitentiales, cum multis alijs Orationibus secundum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ vsum, ac festis mobilibus & Lunario, per annos 15. iuxta Kalendariũ Gregorianum. Ingolstadij ann. 1582.

PSALMI Septem Pœnitentiales, cum Litanijs, & precibus, ad opem implorandam aduersus hæreticos, proque alijs periculis auertendis, Friburgi Heluetiorum, apud Gemperlinum, ann. 1590.

PSALMORVM liber cum aliquot Canticis Ecclesiasticis, Litaniæ, Hymni Ecclesiastici, omnia diligenter reposita. Parisijs ann. 1574.

PSALMODIA, & Cantica Eccles. quæ in tẽplis solent decantari. Coloniæ, ann. 1572.

PSALTERIVM B. Virginis Mariæ compositum per S. Bernardum, cum Psalterio B. Hieronymi cum rubricis. Venetijs ann. 1569.

PSALTERIVM cum magnis notis, & characteribus pro choro. Cuius numerorum notæ ad Breuiarium Romanũ nonum accõmodatæ sunt, in fol. regal. Antuerpię ann. 1571. apud Plantinum.

PSALTERIVM B. Virginis Mariæ, in tria Rosaria distributum, adiunctis alijs nonnullis de eadem Virgine precatiunculis multo studio ex antiquorum scriptis collectis. Tegernsęæ ann. 1574. in Bauaria.

PSALTERIVM dispositum per hebdomadam, cum Ordinario Officio de tempore. Coloniæ ann. 1579.

PSALTERIVM Romanum, dispositum per hebdomadam, vnà cum Hymnario. Lugduni ann. 1585.

PSELLVS. Vide in verbo, Michael Psellus.

P T

PTOLEMENSIS Synodus, hoc est Ptolemaide in Pentapoli Aegypti ann. Do. 411. decimò autem Innocentij Papæ habita. Qua Andronicus Prouinciæ præfectus multa crudelia in subditos, atque irreligiosa, & impia aduersus Ecclesiam perpetrans excommuni-

catus

catus est. Præfuit Synesius. Extat sententia, quæ à Concilio contra Andronicum dicta est apud Synesium Epist. 58.

PTOLEMAEVS Gallius, Cardinalis Comensis, Archiepiscopus Sypontinus, nunc Episcopus Hostiensis, & Decanus Cardinalium, Constitutiones, & decreta Prouincialis Synodi Sypontinæ celebratæ ann. 1567. Manfredoniæ edidit. Quæ & Venetijs apud Iuntas. De ipso autem Ptolemæo, Vide in verbo, Gregorius XIII. Pont. Max.

PTOLEMAEVS Lucensis, scripsit magno volumine historiam Pontificum Romanorum, & breuiter attigit viros, qui temporibus singulorum claruerunt vsque ad Cœlestinum Quintum, cuius temporibus se dicit fuisse, ann. 1273. Raph. Volaterranus.

PTOLEMAEVS Mendesius in temporibus citatur à Clemente Alexandrino, fuit autem vt idem perhibet Sacerdos, & Régum Aegypti res gestas tribus libris exponens dicit tempore Amasis Aegypti Regis Iudæos exisse ex Aegypto.

PTOLEMAEVS Spaniolus, eques auratus, Baptistæ Carmelitæ Mantuani frater scripsit pro eodem suo fratre contra Zoilos quosdam, lib. 1. De licentijs poetarum, lib. 1. Quæ Opuscula impressa sunt Lugduni ann. 1524. Claruit ann. 1510.

P V

PVBLICOLAE Epistola ad D. Augustinum petentis quæstionum aliquot explicationem, num. 153. inter D. Augustini Epistolas.

PVRGATORIVM. De quo scripsere,

Ioannes Roffensis contra articulos Lutheri.
Ioannes Eckius, libris quatuor, De Purgatorio.
Ioannes Bunderius, in suo Compendio, titu. decimooctauo.
Ioannes Garetius, libro de Oratione pro Defunctis.
Iacobus Latomus in explicatione artic. sexti Louanienſium.
Iodocus Clictoueus in libro De Purgatorio.
Alphonsus de Castro, in verbo, Purgatorium.
Bernardus de Lutzemburgo, libro vnico De Purgatorio.
Claudius Cousford contra Vualdenses.
Caietanus Tomo primo, Tract. 23. & 24.
Franciscus Horantius, libro quinto, De Locis Catholicis.
Hugo Etherianus de regressu animarum ab Inferis.
Ambrosius Catharinus libro de veritate Purgatorij.
Robertus Cardinalis Bellarminus post hosce omnes, quos vidit, accuratissimè duobus libris. Tomo primo, Controuersia quinta. præter ipsos Diuinæ Scripturæ Interpretes, atque adeo Synodos aliquas, Theologosque Scholasticos penè omnes.

Q V

VADRATVS Apostolorum discipulus Publio Athenarum Episcopo ob Christi fidem martyrio coronato, in locum eius substituitur, & Ecclesiam grandi terrore dispersam, fide, & industria sua congregat. Cumque Adrianus Athenis exegisset hyemem inuisens Eleusina, & omnibus penè Græcię sacris initiatus, dedisset occasionem ijs, qui Christianos oderant, absq; præcepto Imperatoris vexare credentes, porrexit ei librum pro Religione nostra compositum valde vtilẽ, plenumque rationis, & fidei, & Apostolica doctrina dignum, in quo & antiquitatem suæ ætatis ostendens, ait plurimos à se visos, qui sub Dominò variis in Iudæa oppressi calamitatibus sancti fuerant, & qui à mortuis resurrexerant. Sic Hieronymus in Catal. ad quem Sufridus Petrus Notam adiecit. *Inuisens Eleusinam m. s. God. Gembl. rectius Eleusina, est enim à recto casu Eleusin, quod oppidum est non longè distans Athenis, in quo peragebãtur arcana sacra Cereris, Sophronius habet ἐν τῇ λωσίῳ γενόμενος τελετῇ Antiquitatẽ sua ætatis: sic & Sophronius τὸν ἀρχαιότητα τῆς ἰδίας τελετῆς m. s. codex Gemblacensis habet antiquitatem sua actionis, sed nos nihil mutamus.*

QVERCVS, Erat locus Ad Quercum dictus, qui, vt ait Sozomenus lib. 8. cap. 17. erat Suburbium Chalcedonis, quod à Ruffino Cõsulari iam cognomen habet, in quo & regia est, & ampla Ecclesia, quam ipse Ruffinus in honorem Apostolorum Petri, & Pauli extruxit, & *Apostolaum* ex his appellauit, Monachos etiam in vicino collocauit, qui Clerum Ecclesiæ supplerent. Hoc loco Conciliabulum coactum est, quod Synodum ad Quercum vocarunt, In quo Theophilus Alexandrinus, Acacius Beroensis, Antiochus Ptolemaidis, Seuerianus Gabadorum, Cyrinus Chalcedonensis Episcopi & alij malignè insurrexerunt ad uersus Io. Chrysostomum, & Heraclidem Hephestionis Episcopum, volẽtes, qui erant accusatores, simul iudices esse. Vide post Socratem, Palladium, Sozomenum, Annalium Baronij Cardinalis Tomum 5. qui ista refert sub annum 403.

QVIETVS Auctor Epistolæ cum aliquot alijs Coepiscopis apud Cyprianum.

QVINISEXTVM Concilium id est, quod & Trullanum dictum est, & in quo suppositi sunt Canones, quos S. Romana Sedes haud comprobauit. Nos de hoc Concilio, vt innuimus in verbo, *Constantinopolitana Sexta Synodus*, sic antea egimus in Refutatione Dauidis Chytræi, quæ primò edita Posnaniæ, recusa fuit deinceps Coloniæ semel, atque iterum vna cum Cõmentarijs nostræ Moscouiæ. Vide ibidem caput sextum, Sectionis Quintæ eiusdem Refutationis. Sed & postea prodierunt Cardinalium Opera, Roberti Bellarmini, & eruditissimi Baronij Annales, quos licebit cum fructu perlegere. Sanè quod Humbertus Card. aduersus Græcos scripsit, verissimũ est. Sextam Synodum ad destruendã hæresim Monothelitarũ, non autẽ ad tradendas Rom. nonas Cõstitutiones cõgregatã fuisse.

QVINTILIANVS Mandosius Aduocatus Romanus, scripsit Praxim Signaturæ Gratiæ, quæ prodijt Venetijs apud Franc. Zilletti recognita ab Auctore, & auctior ann. 1571. Comment. item super Regulas Cancellariæ Apostolicę. Additiones ad Lapi Allegationes, atq; alijs allegationibus abs se auctas. Venetijs, eodem ann. Repertorium Inquisitorũ hæreticę Prauitatis, quo ea, quæ ad hæresum cognitionem, ac sanctũ Inquisitionis Forum attinẽt, cõtinentur, cui Operi Petrus quoque Vendraminus sociam operam adiunxit. Venetijs, ann. 1579. Glossam Facultatũ Regentis suffecti in locum Auditoris Cameræ. ibid. Nam quod de varia temporum in iure ciuili obseruatione, ac De Præscriptionibus, & De Temporum Prçscriptione emisit, id Francofurti ad Mçnum in Germania fuit excusum.

QVINTVS Aurelius Symmachus V. C. Cõsiliarius, & Præfectus Vrbi, scripsit Epistolarum lib. 10. castigatissimos. Qui cũm Auctario duorum libellorum S. Ambrosij Episcopi ad Valentinianum Imp. & eiusdem Epistola ad Eugenium, cumque Miscellaneorum lib. 10. & Notis, primò prodierunt Parisijs ann. 1604. ex Typographia Orriana.

QVINTVS, Septimus, Florens, Tertullianus. Vide in verbo, Tertullianus.

QVODVVLTDEVS is est, cui Epistola petenti Catalogum hæreseon, D. Augustinus eundem scripsit, qui extat inter D. Augustini Opera.

RABA-

R A

RABANVS, quem alij haud rectè, *Rabbanum* ſcribunt, quem meritò Baronius Cardin. poſt alios *fulgentiſſimum Eccleſiæ Sydus* appellat, non fuit (vt quidam putant) Anglus, neque verò Meldenſis Epiſcopus. Et nationis quidem ſuæ, ſiue Patriæ graue teſtimonium extat in ipſius Epitaphio, vbi hęc verba ſunt: *Vrbe quidem hac genitus ſum, ac ſacro fonte renatus in Fulda.* Democharesautem librorum De Sacrificio Miſſæ Tomo 2. cap. 19. atque Belleforeſtius in prima parte ſuę Coſmographię, in Catalogo Meldenſium Epiſcoporum, nullius Rabani meminere. Atqui de hoc alij antea, Tritemius deinceps, noſtra verò ætate Sixtus Senenſis ſcripſerunt. Et hic quidem de illo ſic ait: Rabanus Magnentius Maurus, ſextus Archiepiſcopus Moguntinus, natione Germanus, ex vrbe Fuldenſi in Buconia, quartus Abbas quondam cœnobij Fuldenſis, Ordin. D. Benedicti, Albini Anglici auditor, vir omnium diſciplinarũ cognitione abſolutiſſimus, Rhetor, Poeta, Aſtronomus, Philoſophus, & Theologus, cui nullum parem eo ſęculo Germania habuit; hic, inquam, offenſus improbitate monachorum ſuorum, qui eum damnabant, quòd nimium Sacrarum literarum ſtudijs intentus temporalia negligeret, ingratos deſeruit, & ad Ludouicum Auguſtum ſe recepit, ac cum eo menſibus aliquot permanſit, reuocantibus eum obnixè monachis, quos iam facti pœnituerat: ſed non impetrarunt, ita volente Deo, qui ipſum paulò poſt in eorum confuſionem ad Moguntinum Archiepiſcopatum aſſumpſit. is ergo, cum adhuc eſſet in monaſterio ſuo, hortatu Freculfi Epiſcopi Lexouienſis, & Ludouici, ac Lotharij Auguſtorum, compoſuit in omnes Diuinas Scripturas iuxta literæ ſenſum, & ſpiritualem intelligentiam Commentariorum libros 172. quos ex omnibus Latinis Patribus continuata ſerie à Hieronymo vſque ad Bedam collegit, ſeruatis vbique ipſorum dictis, ac ſenſibus, & in ijs locis, in quibus Patrum expoſitionem non inuenit, proprijs explanationibus vſus eſt, notatis in fronte paginarum tam ſuo, quàm aliorum interpretum nominibus, quorum ſentẽtias in codicibus aptauerat, vt ſciret Lector, & quid à Patribus, & quid ab eo haberet, & quo iudicio ſingula eſſent legenda. Præter hæc etiam collegit in omnem D. Scripturam Dictionarium myſticarum ſignificationum, ad ſpiritales Sanctorum Voluminum ſenſus vtiliſſimum. Horum voluminum ipſe tantum infraſcripta legi, typis excuſa; initijs maiori ex parte diuerſis ab his, quæ Tritemius in Catal. ſuo annotauit.

In Geneſim ad Frecul Epiſc. Lexouiẽſem lib. 4. *Maiorum virorum conamen.* In Exodum ad eund. lib. 4. *Inter cæteras Scripturas.* In Numeros ad eundem, lib. 4. *Numerorum librum.* In Deuteronom. ad eundem, lib. 4. *Decurſis igitur.* In Eccleſiaſticum ad Otcarium Archiepiſc. lib. 10. *Scitens benevolam.* In Ieremiam ad Lotharium Imp. lib. 18. *Poſt commentariolos.* In Threnos ad eundem, lib. 3. *Vltimam partem Ieremiæ.* Quos Typographi Hieronymianis operibus inſertos, & falſo Hieronymi titulo inſcriptos, venditarunt. Ceterarum lucubrationum initia nondum à nobis conſpecta, habes apud Tritemium. Floruit anno 855.

Sanè verò ipſemet Rabanus vitam ſuam verſibus elegis deſcripſit, quæ initio Commentarij in Ieremiam Baſileæ excuſi legitur, quamquam & Tritemius de Trãſlatione eiuſdem S. Rabani è Monaſterio S. Albani, Ord. D. Benedicti, propè Moguntiam, in Saxoniã, lib. 1. De vita autem ipſius libros tres ſcripſerit.

Sed quod Sixtus inquit eum floruiſſe ann. 855. ita accipiendum eſt, vt ſciatur eum obiiſſe ann. 856. quidquid ſecus exiſtimauerint, qui ad annum ſuperiorem eius obitum retulerant. conſtat hoc ex vetere chronico edito à Pithœo, id quod & admittit Baron. Cardin. Ceterum, licet pauca illa Opera tanquam D. Scripturarum exegematica Sixtus pro ratione ſui inſtituti enumerauerit, plura tamen alia Tritemius, & deniqne Arnoldus Vion indicarunt, quibus etiam nos addimus, ſuperiore anno, hoc eſt 1603. repertũ fuiſſe eiuſdem Rabani Martyrologium m. s. in celebris Monaſterij S. Galli inter Heluetios Bibliotheca. Integer igitur eſto (quoad poſſumus) eius Operum Catalogus ſequens. In Geneſim ad

Freculfum Episcopum, lib.4. *Magnorum virorum conamen.* In Exod. ad eund. lib.4. *Inter cæteras Scripturas.* In Numeros ad eundem, lib.4. *Numerorum librum.* In Deuteronom. ad eundem, lib.4. *Decursis igitur.* Qui omnes cum alijs libris 4. in Leuiticum, excusi sunt Coloniæ ann. 1532. apud Io. Prael. In Ecclesiasticum ad Otcatium Arch. lib. 10. *Sciens benenolam.* Qui prodiere Parisijs apud Simonem Colinæum. In Ieremiam ad Lotharium Imp. lib. 18. *Post Commentariolos.* Tritemius autem libros viginti citat in eundem Ieremiam, qui quidem editi sunt Basileæ, ann. 1534. In Threnos ad eundem Imp. lib. 3. *Vltimam partem Ieremiæ.* Ceterarum lucubrationum initia extant apud Tritem. hoc modo. In Leuiticum, lib.4. *Sequentis libri,* qui excusi sunt Coloniæ cum suprascriptis ann. 1532. In Iosue, lib.7. *Domino beatiss.* In Iudicum, lib. 2. *Post mortem Iosue.* In Ruth, lib. 1. *Scrutantibus ergo.* In Regum ad Hilduinum, lib.4. *Fuit vir. Dicamus,* extant m.s. Cassini littera Longobarda. In Paralipomenon, lib.4. *Adam decimus.* In Esdram, & Neemiam, lib. 3. In Tobiam, lib. 1. In Iudith, lib. 1. *Domine electe.* In Hester, lib. 1. *Liber Hester, quem.* In Iob, lib. 1. In Psalmos, lib. 1. In Prouerbia, lib. 1. In Ecclesiasten, lib. 1. In Cantica, lib. 1. In librum Sapientiæ, lib. 3. *Diligite.* In Esaiam Prophetam, lib. 8. In Ezechielem, lib. 20. *Et factum est.* In Danielem, lib. 3. In duodecim Prophetas minores, lib. 12. In Machabęorum, lib. 3. *Et factum est postquam.* In Euangeliũ Matthæi, lib. 8. *Expectationem itaque.* In Euangelium Lucæ, lib. 3. In Euangelium Marci, lib. 4. In Euangelium Ioannis, lib. 1. *Inter omnia D. historia.* In omnes Epistolas Pauli, lib. 23. *Venerando Fratri Lupo.* In Epistolas Canonicas, lib. 7. In Actus, lib. 1. In Apocalypsim, lib. 1.

At de reliquis eius Operibus hęc quoque feruntur: Nempe de Corpore & Sanguine Domini, lib. 1. De naturis rerum, lib. 5. De ortu, & moribus Antichristi, lib. 1. Dictionarium mysticarum significationum, ad spirituales Sanctorum Voluminum sensus intelligendos, vtilissimum, lib. 1. De virtutibus vitijs, ac cerimonijs antiquę Ecclesiæ, lib. 1. qui excusus est Antuerpię, ann. 1560. cum fragmentis quibusdam Caroli Magni. De rebus gestis à Lothario, Ludouico, & Carolo Imppp. Ludouici Pij filijs, carmine Heroico. Libri autem plures extabant Viennæ Austriæ, apud Vuolfgangum Lazium, m.ss. De Vniuerso, ad Haymonem Episcopum, lib. 22. *Primum apud Hebræos.* Horum nonnulla fragmenta m.s. extabant Catanę in cœnobio Ordin. D. Benedicti. De vniuersali natura, lib. 1. *Vniuersitatis.* De signis Natiuitatis Domini, lib. 1. De virtutibus numerorũ, lib. 1. De origine rerum, lib. 1. Qui Cassini m.s. extat in x. Pluteo. De computo Dialogus, libro 1. *Quia te venerande.* Pœnitentium liber, siue, vt alij habent. De Quæstionibus Canonum, lib. vno. Qui excusus est Venetijs ann. 1584. cum alijs auctoribus Canonum pœnitentialium. Ad Roginbaldum Episcopum, lib. 1. De Benedictionibus Patriarcharum, lib. vno. Sermonum plurium, lib. 1. Horum vnus de festiuitate Omnium Sanctorum, legitur in Breuiario Romano, & in Homiliario Alcuini excusus. De Sacramẽto Eucharistiæ, lib. 1. Qui excusus est Coloniæ, ann. 1551. apud Ioannem Quentelium. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. De Diuinis Officijs, lib. 12. Coloniæ sæpius excusi. Conuiuium Dei ad Ludouicum Imperatorem, lib. 1. Basileæ, anno 1557. De fide Christiana, lib. 4. Extabant Viennæ, m.s. in Biblioth. Lazij. De Institutione Clericorum, lib. 3. Qui primò prodiere Phorcæ in Germania per Thomam Anselmum, anno 1505. deinde Romæ, cum alijs eius generis, ann. 1590. Reuelationum, lib. 1. Qui extabat Venetijs m. s. apud Hieronymum Porrum.

Extat itẽ Rabani Opus de laudibus Sanctæ Crucis. Quod non solum Iacobus Vuimphelingius, qui vir fuit Catholicus, verum etiam hostes ipsius crucis hęretici coacti sunt laudibus extollere. Et quidem Vuimpfelingius in Præfatione ad id Opus sic loquitur. *Rabanus Teutonicus mirificum, & artificiosissimum Opus in laudem Sanctæ Crucis laboriosissimo carmine contexuit: in quo multa Christiana fidei mysteria, multos mysticos numeros, Angelorum, virtutum, donorum, beatitudinum, elementorum, temporum, plagarum, mensium, ventorum, librorum Moysi, huius nominis Adam, & aliarum nobilium rerum vim & dignitatem Sanctæ Cruci conuenire, & adaptari posse demonstrat, inuectens versum versui, vt & figura suos habeant versiculos, quibus imagines diuersa repræsentantur, nec tamen legitimus ordo principalis*

palis carminis à suo cursu vel tenore abrumpitur, aut intercipitur: ita littera ipsa duplici plerumque ordini quadrant. Post quodlibet etiam carmen solutus sequitur sermo versuum admirandam profunditatem dilucidè explanans. Hæc ille.

Quin & non defuit, qui de hoc opere loquens Arnoldus Vion, scripserit in duobus libris ipsius Operis, quòd verè testatur fuisse laboriosissimum, multa extare Christianæ fidei Mysteria, multos mysticos numeros Angelorum, virtutum, donorum, beatitudinum, elementorum, temporum, plagarum, mensium, ventorum, librorum Moysis, huius nominis Adam, & aliarum nobilium rerum vim & dignitatem S. Cruci conuenire, & aptari posse demonstrat, innectens versum versui, vt & figuræ suos habeant versiculos, quibus imagines diuersæ, ac variæ rerum figuræ repræsentantur: nec tamen legitimus ordo principalis carminis à suo cursu, vel tenore abrumpitur, aut intercipitur: ita litteræ ipsæ duplici plerumque ordini quadrant. Post quodlibet etiam carmen, solutus sequitur sermo, versuum admirandam profunditatem dilucidè explanans. Quo ego Opere nihil laboriosius, nihil ingeniosius dixerim. dicauit autem illud S. Petro Apostolo, & per manus Sergij Papæ, ad quem illud miserat, eidem S. Petro obtulit. Impressus est Phorcæ in Germania apud Thomam Anselmum, ann. 1513. alij autem ann. 1503. extatque m.s. in membranis in Bibl. Cassinensi in pluteo x. ad dexteram.

Sed neque defuit, qui subiunctum figuræ exemplum eo modo expressam attulit ex prima parte figuræ XIII. quæ inscribitur De diebus Conceptionis Christi in vtero Virginis, quattuor crucibus demonstratis, hoc est 236. & eius numeri significatione.

Arbor ô dore potens	fro	ndoso uerti celata	
Quæ sum mauer esacr	oy f	luit o rdine bertas	
Ortus d i tatus et pa	r cu	i nullus in or beest	
Floribus et foliis	mil	le no germine dies	
Omnes e x ced en s alt	a s g	rauitudine sy luas	
Cum tot ampie	magnu	sue stith	on o sq; de cu sq;
Ambit uerus h	onor l	ae tus loq	ui tur e auoto
Stans homo li	uor ho	cna tioni	den e gata tri
Dæmonis horr	endus	rem	sciri laud emoueri
Arbor solate nensu	a ri	o su irtute colores	
Purpureo regis sub	ta c	tu ro scida fulgens	
Aeterno es radios t	an t	in tena mpie uinctæ	
E de stu rri ta e exho	c du	dume st non ne beata	
Machina et ipsa dei, &c.			

Scio autem Iacobum Pamelium, qui denique fuit S. Audomari in Belgio Episcopus, in id incubuisse, vt collecta à se Rabani, quotquot poterat, Opera, à se Commẽtarijs, siue Notis illustrata, (quod præclarè in Tertullianum, atque D. Cyprianum præstitit) proderet in lucem. Sed mihi incertum num prodierint. Porrò Rabanus initio Commentarij in Ieremiam carmine vitam ipse suam descripsit.

Rabanvs Bombellus, scripsisse fertur Historiam De Beatiss. Virgine. Quem librum, quoniam neque vidi, nec scribitur vbinam editus sit, ipse quoque taceo.

Rabbini Hebræorum, qui vel Diuinam Scripturam exposuerunt, vel Paraphrases eidem adhibuerunt, vel in Thalmud pleraque congesserunt, à Patribus vix vmquam citantur; nostro autem hoc ęuo, quo germina curiositatis, & zizania hæresum pullularunt, à pluribus tractati, & prolati sunt, eorum sæpè sensum potius quam Ecclesiæ Spiritum secuti. Propterea quinam ij fuerint, quorum extent scripta, dicendum forsan hic esset, ni laborem hunc post Finum, & alios partim Sixtus Senensis, qui eos indicauit in sua Bibliotheca Sancta, partim autem multo magis nobis præripuisset Clementis Octaui Pont. Max. Constitutio, cuius item in librorum prohibitorum Indice, his verbis mentio facta est.

De Thalmud, & alijs libris Hebræorum.

Quamuis in tertia classe Iudicij prædicti Pij Papa IIII. sub littera T. Thalmud Hebræorum, eiusque glossa, annotationes, interpretationes, & expositiones omnes prohibeantur; sed quòd si absque nomine Thalmud, & sine iniurijs & calumnijs in Religionem Christianam aliquando prodijssent, tolerarentur: quia tamen Sanctiss. D. N. Dominus Clemens Papa VIII. per suam constitutionem contra impia scripta, & libros Hebræorum, sub Datum Romæ apud S. Petrum, Ann. Incarnationis Dominicæ 1592. pridie Kal. Martij, Pontificatus sui anno secundo, illos prohibuit atque damnauit: mens ipsius non est, eos propterea vllatenus etiam sub illis conditionibus permittendi, aut tolerandi; sed specialiter & expressè statuit & vult, vt huiusmodi impij Thalmudici, Cabalistici, alijque nefarij Hebræorum libri omnino damnati & prohibiti maneant, & censeantur, atque super eis, & alijs libris huiusmodi, prædicta constitutio perpetuo & inuiolabiliter obseruetur.

De libro Magazor.

Ad hæc sciant Episcopi, Ordinarij, & Inquisitores hæcorum, librum Magazor Hebraorum, qui continet partem officiorum, & cerimoniarum ipsorum, & Synagoga, Lusitanica, Hispanica, Gallica, Germanica, Italica, aut quauis alia vulgari lingua, præterquam Hebraa, editum, iamdiu ex speciali decreto rationabiliter prohibitum esse. Idcireo prouideant illum nullatenus permitti, aut tolerari debere, nisi Hebraa lingua prædicta.

Cum autem de Rabbinis Hebræorum loquimur, non excludimus eos, qui ad Christi fidē conuersi sunt incunte Christiana Ecclesia, quique pro Christiana fide aduersus Rabbinos obcæcatos strenuè pugnarunt. Extat in Bibl. SS. PP. liber Rabbi Samuelis Marrochiani, de Aduentu Messiæ, quem Iudęi temerē expectant. Quin & retulit mihi, qui Oriētis prouincias peragrauit, atque scrutatus est Bibliothecas, reperiri adhuc integrum volumen Rabbi Haccados, in cuius libro, qui inscribitur Reuelator Arcanorum Iarsahalmaijn Saraiath Eloijm Rabbi Ioram, qui centum annis ante Christum floruit, colloquitur cum Haccados, & explicat obscura Danielis, aliaque D. Scripturæ loca, accuratè, atque planissimè differens de Natiuitate, Vita, Passione, Resurrectione Messiæ, ac si præsetis omnia oculis conspexisset. Extat etiam liber eiusdem Rabbi Ioram De Aduentu Messiæ, deque eius duplici regno, & contra Iudæos, qui somniabant Christi Regnum in mundanis delitijs transactum iri. Quin & Rabbi Simeon Ben Asrain, De Aduentu Messiæ, Genealogia Christi, miraculis, vitaque eius discipulorum. Et quidem ad fidem Christi conuersi fuerunt Rabbi Ioseph Samla Samaritanus. Rabbi Iuda Ben Sammia, Cæsarienſis, Rabbi Mardochæus Ben Ioha Hierosolymitanus. Rabbi Isaac Ben Iusal ex Ioppe. Quorum corpora à Iudæis submersa sunt post recuperatam de Gallis Hierosolymam.

Iam verò quæ ad Thalmud, & Thargum pertinent, videndum est in verbis Thalmud, & Thargum, & in verbo, Judæi.

Id, addo, quod ad Rabbinos Iudæorum spectat, qui in suā cæcitate perstiterunt, eos circumspectissimè, ac sobriè esse versandos: passim enim in ijs, aut delitescunt, aut cernuntur præcipuè in Thalmud blasphemiæ in Deum, & sanctos: contumeliæ, atque calumniæ in Christianos: obscuratio Euangeliorum: errores contra legem Naturæ: corruptelæ, ac deprauationes Diuinarum Scripturarum.

Rabvla Episcopus Edessenus dānauit scripta Theodori Mopsuesteni. Extat huius rei testimonium in Epistola Ibæ Episcopi Edessæ ar Marim Persam. Vide in Verbo, Iba. & To. 6. Baron. Card. sub ann. Dom. 448.

Radbodvs, Vir Sanctus, natione Frisius, Regio Frisiorum sanguine oriundus (vt habet Suffridus Petrus libro de Frisiæ Scriptoribus) atauū maternum habuit Radbodum vltimum Frisiorum Regem, & auunculum Guntharium Archiepiscopum Colonienſem, ipse omni literarum ac virtutum genere cumulatissimè ornatus, Vltraiectinorum Episcoporum, 14. fuit. Scripsit autem quæ à diuersis Auctoribus allegantur, De laudibus S. Martini. De laudibus S. Amelbergæ Virginis lib. 1. Item de S. Villibrordo flores lib. 1.

Lau-

Laudes S. Bonifacij Episcopi lib. 1. Homiliarum, & Sermonum lib. 1. Integrum de S. Martini translatione Officium composuit, quo Ecclesia hodie vtitur. Hæc & varios cantus in honorem Sanctorum. Opera eius hactenus in tenebris iacent, præter Eglogam Ecclesiasticam, de virtutibus B. Leubini Presbyteri, quæ extat in calce 6. Tomi Laurentij Surij. Floruit circa annum Christi 900. Hactenus Suffridus. At ex Tritemio, alijsque habemus eum fuisse Ord. S. Benedicti, monasterij S. Saluatoris Traiectensis, obijsse autē ann. 917. die 3. Kal. Decemb. & Sanctorum numero fuisse adscriptum. Dauentriamque corpore suo in S. Leubini templo recondito, clariorem reddidisse. Tritemius lib. 2. cap. 38. lib. 3. c. 255. & de Scriptoribus Ecclesiasticis planius.

At quamquam Suffridus Petrus Diui Radbodi Opera iacere hactenus inquiat, Arnoldus tamen Vion scriptum reliquit, extare laudes S. Bonifacij Episcopi, & martyris libro vno m. s. in Belgio. Encomiasticam verò orationem, quæ est cum vita Leubini carmine conscripta, haberi manuscriptam in Hollandia.

RADEGVNDIS Sanctæ in Galliis Reginæ Epistola ad Episcopos in sui, quod erexerat monasterij commendationem, extat apud Gregorium Turon. lib. 9. c. 42. Eam quoque inseruit Baron. Card. VII. Annal. To. Vide Item Surium To. 4. die 13. Augusti eius virtutes Gregorius Turonensis in libro miraculorum scripsit.

RADELYF Anglus, Ord. S. Augustini, Theologus, ac deinceps ex Leicestrienſi Comitatu, vbi natus fuerat, atque ex Augustinianorum monachorum eiusdem Ciuitatis Episcopus, scripsit Lecturarum Scholasticarum librum: Alterum item pro introductione ad Mag. Sententiarum. Conciones ad populum. Ioseph Pamphilus.

RADEVICVS Frisingensis Ecclesiæ Canonicus, scripsit De rebus gestis Friderici primi Romanorum Imp. libros duos, qui vna cum Othone Frisingensi excusi sunt olim Argentinæ apud Schurerium ann. 1515.

RADVLPHVS Acton, Anglus, & Præpositus cuiusdam Ecclesiæ (quam non nominant) in Anglia, scripsit in Euangelia Dominicalia, quod prænotauit *Expositorium*. Homilias morales in Epistolas lib. 1. Altero autem de De Tempore. Sermones De Sanctis. Alios De Communi Sanctorum. Alio in Epist. de Sanctis. Vide Io. Lelandum.

RADVLPHVS de S. Albano, monachus, scripsit vitam S. Albani: Quin & Alexandri Magni Macedoniæ libris quinque (opinor) antequam ad monachismum venerit. Viuebat ann. 1151.

RADVLPHVS Ardens, Pictauiensis, Theologus Gulielmi Quarti, Aquitaniæ Ducis concionator, scripsit in Epistolas & Euangelia Sanctorum, deinde item in Euangelia Dominicalia breuiter, piè, eleganter, homilias. Excusæ Antuerpiæ hæ apud Stelsii hæredes 1563. illæ autem in Sanctos. ann. 1570. Louanii verò ann. 1565. Coloniæ item tam in Euangelia, quàm in Epistolas apud Quentelium ann. 1604.

RADVLPHVS Baldoch scripsit Historiam Anglicam. Viuebat ann. 1313.

RADVLPHVS Cicestrius, ex Sudosaxiæ comitatu natus, vitam S. Ricardi Episcopi Cicestrienſis scripsit. Viuebat ann. 1270.

RADVLPHVS Coggeshale Ord. Cistercienſis scripsit Chronicon Gestorum in Terra Sanctæ. Librum item de quibusdam visionibus: Additiones quoque ad librum Radulphi Nigri. Viuebat ann. 1228.

RADVLPHVS è Dizeto, Anglus, Vide in verbo, Radulphus è Rizeto.

RADVLPHVS Gallus, monachus monasterii, & Congreg. Cluniacensis S. Petri Abbatis discipulus scripsit vitam eiusdem S. Petri Abbatis. Extat Cluniaci m. s. Viuebat ann. 1150.

RADVLPHVS Eleemosynarius, Anglus, monachus, scripsit Homilias in Epistolas, & Euangelia. De Peccatore item. Viuebat ann. 1150.

RADVLPHVS Flauiacensis, monachus (aliis *Fuldensis*) Cōgreg. Luxouiensis, qui floruit ann. 910. scripsit In Leuiticum libros 20. qui excusi sunt Coloniæ apud Eucharium Ceruicornum ann. 1536. quibus (vt Sixtus inquit Senensis) ita disertè, piè, & eruditè omnia huius libri mysteria tam secundum sensum historicum, quàm secundum spiritualem

sensum

sensum explicauit, vt in comparatione eius ceteri eiusdē libri Expositores minimè exposuisse videantur. In Epistolas Pauli Apostoli, lib. 14. Historiam Francorum, lib. 1. Chronicon breue, lib. 2.

RADVLPHVS Hygedem (alibi Ranulphus Hygdem) natus in Anglia Occidentali, Ord. D. Benedicti, Congregationis Luxouiensis scripsit Polychronicon. Opus nimirum sex libris distinctum iuxta numerum dierum, ac Mundi ętatum. Distinctiones Theologię lib. 1. Speculum curationum lib. altero. Expositionem in Iob, & In Cant. Cant. Sermones per annum. Determinationes compendiarias. Abbreuiationes Chronicorum. Mappam Mundi lib. 1. In literam Kalendarii, librum. Vixebat ann. 1363.

RADVLPHVS Kullei, Anglus, Archiepiscopus Cassalensis scripsit in iure Canonico librum. Epistolas item familiares. Viuebat ann. 1347.

RADVLPHVS Marham, Anglus, Nordouolgas, Ord. D. Augustini scripsit Manipulum Chronicorum libris septem, à condito Mundo vsque ad sua tempora, & Conciones plures. Viuebat ann. 1380. Cum autem Indicem vberem eidem Chronicorum Manipulo adiecit, inde facilè indicantur Regnorum initia, Gentium mores, rerum origines, varii euentus. Initium Manipuli est. *Fratribus religionis animum tenentibus.*

RADVLPHVS Niger è Sudouolgia, Anglus, scripsit in Pentateuchum Moysis septem libros, duos autem in lib. Paralip. Chronicon à Mundo condito lib. 1. Gesta Ioannis Regis lib. 1. Initia Regis Henrici Tertii lib. 1. De Regibus, à, Gulielmo lib. 1. De tribus vijs Hierosolymę lib. 4. Panthcologicon lib. 1. Interpretationes Hebręorum nominum lib. 1. Remediarium in Esdram, lib. 1. De re Militari, lib. 1. De quattuor Festis Beatiss. Virginis. Viuebat ann. 1217.

RADVLPHVS Radiptonus (alijs Radiptorius, alijs Raptorius) Anglus, Ordin. Minorum, scripsit in 4. lib. Mag. Senten. Quæstiones item ordinarias, & Lecturas Scholasticas. Viuebat ann. 1350.

RADVLPHVS de Riuo, Decanus Tungrensis scripsit De Canonum obseruantia Propositiones vigintitres, quæ eò spectant, vt Canonicam vitam professi, in Canonicis Officiis Canones seruent, & Canonicos bonos mores. Incipit, *Religiosis Patribus Dominis Priori de Vvindesheu.* Extat in Bibl. SS. PP. Bignęi, Tom. 6.

RADVLPHVS Spaldingus, Anglus, Carmelita, scripsit determinationes Scripturæ, lib. 1. Sermones item plures, præter id quod ad Elenchos Aristotelis spectans exposuit.

RADVLPHVS Strodus, monachus scripsit Positiones contra Viclefum, & alia, præcipuè ad Logicam pertinentia. Viuebat ann. 1370.

RAETHICIVS Heduorum (vti post D. Hieronymum habet Sixtus Senensis) Augustodunensis Episcopus, celeberrimæ famæ in Gallijs habitus, à Constantino Imp. sub Siluestro Papa ob causam Montensium missus est Romam; vbi prius sub Miltiade Papa vnà cum ijs interfuerat, qui Donatum schismatis auctorem damnauerant, & Cæcilianum, Episcopum Ecclesię Carthaginensis absoluerant. hic commētarios in Canticum Canticorum edidit; cuius Hieronymus, ad Marcellum scribens, eloquentiam Gallicano cothurno elatā probat, eruditionem vero, & iudicium improbat. Vixit ann. 320. Ceterum Ræthicio ex antiquis Patribus citat etiam testimonium S. Augustini. Sed eius Opera non extant, nisi alicubi delitescunt. Vide August. lib. 1. c. 2. ad Iulianum. Bellarm. Card. lib. 6. De amissione gratiæ, & statu Peccati. cap. 5.

RAGIMBERTVS Abbas in Gallia, Congreg. Floriacensis, qui viuebat ann. 620. vt habet Arnoldus Vion, scripsit vitam S. Vualerici Abbatis.

RABERIVS Episcopus librum (vt habet Sigebertus in Chronico) edidit De ærumnis, & alia. Sanè verò ab Hugone Rege fuisse missus in exilium dicitur, quòd Boiis fauerat. Sed hunc non dubito fuisse Ratherium, qui non rectè scribitur *Raberius*. Quamobrem vide in verbo, Ratherius.

RAIMVNDVS, siue Ramundus. Vide in verbo, Raymundus.

RAINALDVS Campanus, è Comitibus Marsorum, Monachus, & Abbas 47. Monasterij Cassinensis S. R. E. Card. tit. SS. Marcellini, & Petri scripsit Vitam S. Seueri Episcopi

pi Cassinensis. Hymnos De eodem, De S. Mauro Abbate, De S. Placido, qui habentur in Breuiarijs Cassinensibus ann. 1560. & 1572. excusis, De Sanctis item Benedicto, & Mauro aliquot Carmina.

RAINALDVS (haud rectè à quibusdam vocatus *Fainaldus*) Cluniacensis Monachus, & Abbas Vigiliacensis, scripsit librum, quo Sacrorum, ac Religionis statũ complexus est. Vixit tempore S. Petri Abbatis Cluniacensis ann. 1120.

RAINALDVS Corsus, Corrigiensis, (quod insigne Oppidum est, atque Præsidium in Gallia Cisalpina) I. V. C. ac deinceps nostra ætate in Regno Neapolitano Episcopus Bolycastri, edidit Breuem, at vberem Tractatum De Pacificationibus. Tres item libros Indagationum Iuris. Venetijs apud Io. Andream Valuasorem. Consilia, & Quæstiones Oldradi de Ponte Laudensis cum expunctionibus, castigationibus, & additionibus nouis, de antiquis, & asteriscо notatis ibidem ann. 1570.

RAINALDVS Pipernas, Ord. Prædicatorũ, collegit ex D. Thomę Aquinatis Explanationibus Scholasticam lecturam in Euangelium Io. incipientem, *Vidi Dominum*, extat m. s. in Bibl. Ord. Prędicatorum Bononię.

RAINALDVS Vide etiam in verbo, Reginaldus.

RAINERIVS Abbas (vt Martinus Delrius noster mihi indicauit) scripsit Opus versu Leonino prolixum, nec aspernandum, sed is quando, & vbi vixerit, nondum comperat. Extabat Leodij apud D. Laurentium m. s.

RAINERIVS (quem alij scribunt *Reinherus*, alij *Raynerius*, Pisanus, Italus, Ord. Prędscripsit duobus libris Volumen, quod *Pantheologiam* inscripsit, quasi cuncta ad Theologiã spectantia complectens. Summam item casuum conscientię, quæ *Raineriana* dicitur, quæ prodijt Norimbergæ ann. 1473. Venetijs 1486. Lugduni 1519. Et quidem Raphael Volaterranus, dum meminit Summæ Bartholomæi Pisani, quæ *Pisanella* etiam inscripta est, circa eandem ferè materiam (inquit) laborauit Rainerius Pisanus, Operibusque suis titulũ non adscripsit. Ceterum Rainerij Pantheologia Brixiæ ann. 1580. apud Thomam Bozzolam & Venetijs ann. 1585. & 1590. iterum prodierunt.

RAINERIVS Sachonus, Placentinus, cum Deo miserante, ab hæresi ad Catholicam fidem conuersus in sacrum etiam Præd. Ordinem ingressus, & verbo, atque opere Inquisitor hæreticę prauitatis Catholicam rem fortiter propugnauit, & Summam aduersus hęreticos edidit eruditam. Viuebat ann. 1254. PP. Mon. Ord. Albertus Leander. Ant. de Conceptione dictus Senensis.

RAINERIVS Snoygoudanus, Medicus, collegit ex Hieronymo, Arnobio, Augustino, Cassiodoro, & ex alijs vetustis Patribus, Paraphrasim, seu potius scholia in omnes Dauidicos Psalmos: quos ita explanauit, vt ne vllum quidem verbum ab eo missum sit, interpositis intra contextum glossulis adeò serruminatis, vt nisi characteribus disparibus verba Psalmi distincta sint, hæc ab illis distingui non possint, additis quoque sub finem singulorum Psalmorum nonnullis pijs precatiunculis, ex visceribus præcedentis Psalmi exceptis. Opus incipit, *Psalterium Sacrosanctum*. Claruit ann. 1550. At de illo planius quędam Myræus ita, Reinerus Snoyus Goudæ apud Batauos honestè natus, felicis indolis Adolescens humanioribus litteris probè perceptis ad Philosophiæ, ac Medicinæ se studia contulit. Cumq́, lautam satis paterna hæreditate rem possideret, & consularis apud suos illi dignitas accessisset, contempto quęstu, sacra studia amplexus, sanandis potius animis, quam medendis corporibus D D. Cosmæ & Damiani exemplo, curam impendit. Qua de causa librum De Christiana libertate edidit. Extat & perspicua eius in Dauidis Psalmos Paraphrasis vocibus inserta, quam è præstantissimorum Theologorũ, ac præsertim Io. à Turre cremata Scriptis eleganter concinnauit: latetque apud hęredes Historia Batauica nondum typis euulgata. Obijt anno partus per virginem salutis 1538.

Atqui cum autea non semel editus fuisset, prodijt item hac inscriptione Rainerij Snoy goudani Psalterium paraphrasibus illustratũ, seruata vbique ad verbum Hieronymi trãslatione, & Magni Athanasij Opusculum in Psalmos. Venetijs ann. 1572. Sed quia in nonnullis impressionibus appositа fuere quædam Argumenta, siue Raynerij, siue aliorũ, propterea

pterea Hispani Theologi, in suo expurgatorio Indice ea expunxerunt, quæ sunt emendanda, siue delenda.

RAMANTINVS Florentinus, Ord. Prædicatorum, scripsit ad Vrbanum V. Pont. Max. librum prænotatũ *Paschale*: Quo Kalendarium emendare conatus est. Quin & Senecam Commentarijs exposuit. Leander Bonon. lib. 4. Viuebat ann. 1350. PP. Mon. Ord.

RANVLPHVS Anglus monachus Cestrensis, Congregationis Cluniacensis, scripsisse dicitur Anglorum historiam vsque ad annum 1377.

RANVLPHVS Hygreen. Vide supra in verbo, Radulphus Hygedem.

RAPHAEL Abbas, Althę superioris in Germania, Congregationis Melicensis, qui vixit hoc nostro ęuo, scripsit Orationem De Natiuitate Domini nostri Iesu Christi, quæ est impressa Tegernseę, in Bauaria ann. 1574.

DD. RAPHAELIS Bagatę, Ecclesiæ SS. Apostolorum; & Baptistę Pereti, Rectoris Ecclesię S. Teutherię; Historię Zenonis Veronensis, Epitome in Tomo 2. Bibl. SS. PP. Edit. 2. Bignei.

RAPHAEL Bonellus, Archiepiscopus Raguseus, edidit Italicè duos libros Sermonũ vberes, & plenos eruditionis, in quorum primo agitur De Natiuitate Domini. De Nuptijs spiritualibus. De Virginitate. De Sepulchro Domini. De Dominica in Albis. De Ascensione Domini. De Spiritusancto. De Veritate Sanctiss. Sacramenti. De Processione Sanctiss. Sacramenti. De Sacro Altaris Conuiuio. De Frequentatione Sanctissimi Sacramenti. De Assumptione Beatiss. Virginis. De Miraculo eiusdẽ. De Exaltatione Crucis. De Spina Coronę Domini. De Commemoratione mortuorum. De S. Andręa. De Insigni victoria contra Classem Turcicam. De Peste. Pro gaudio Melitensium. In secundo autem libro, De signo Crucis. De puritate. De Domo Orationis. De Oratione. De mortificatione carnis die Cinerum. De tentatione prima Dominica Quadragesimę. De vera beatitudine, secunda Dominica Quadragesimę. De Festo omnium Sanctorum. De prudentia. De visione Saluatoris. De libro Crucifixi. De memoria Crucifixi. De figura Crucifixi. De doctrina Crucifixi. De medicina Crucifixi. De morte, & amore Crucifixi. De Passione, & beneficio Crucifixi. De Gloria & sepulchro Crucifixi. De sodalitate Sanctissimi Sacramenti. De Spiritusancto. De vera Beatitudine ad illa verba: *Beati mortui, qui in Domino moriuntur*. Venetijs apud Guerręos Fratres ann. 1587.

RAPHAEL cognomento di Cęsare, siue forsan, Cęsaris F. edidit Venetijs librũ quem inscripsit, *Consolatio Animarum*. Venetijs ann. 1599. apud Minimam Societatem.

RAPHAEL Castrucius Florentinus, è S. Cantiano, Ord. Benedictini, scripsit librum *Harmoniam Veteris, & noui testamenti*, prænotatum. Rursus, è Latino in Italicum Sermonem conuertit D. Cyprianum de Martyrio. Obijt Florentię: an. 1574.

RAPHAEL Massęus, Ord. Seruorum, Etrusco quidem, hoc est Patrio sermone scripsit tres libros De Oratore Christiano. Vnum De modo confitendi. Sermones varios, libros duos. De rebus Quadragesimalibus. Sermones de Sanctis per totum annũ. Expositionem ad Epistolam D. Pauli ad Galatas. Item (vt credo esse eiusdem) ad Epistolã S. Iudę Thadęi Apostoli. Quo Cõmentario graphicè hæreticorum ingenia descripsit. Enarrationes in Psalmos aliquot. Panegyricum Mantuanorum. Commentaria in Historiam, Ord. Seruorum, De Viris illustribus eiusdem Ord. De Scriptoribus item Venetis. Quę ann. 1570. In Epistolam autem Iudę ann. 1576. Venetijs prodierunt.

RAPHAEL Nouocomensis, Canonicus Cõgregationis Lateranensis, scripsit librum prænotatum *Malleus hæreticorum*, & quattuor De Prædestinatione, Gratia, & libero Arbitrio. Viuebat ann. 1530.

RAPHAEL Placentinus, Monachus Congreg. Cassinensis, qui viuebat ann. 1510. scripsit carmine Vitam S. Simeonis monachi in ędę D. Benedicti propè Mantuam quiescentis, quam prænotauit *Armeniados*, lib. 10. Opuscula diuersi generis Carmine, lib. 1. excusa Cremonę ann. 1511.

RAPHAEL Riera, Hispanus, Societatis Iesu, qui nostra vixit ętate, scripsit Sermone Italico

Italico Historiam breuem Domus Lauretanæ, apud quam excolendis pœnitẽtium animis ſuam aliquot annos piam operam præſtitit. Is liber excuſus eſt Maceratæ ann. 1575.

RAPHAEL Prouaſius, ſiue, è Prouaſio, Genuenſis, Ord. Prædicatorum, Theologus ſcripſit De Conceptione Beatiſs. Virginis, Tractatum item De proprio non habendo. Extare autem alios Tractatus in Conuentu eiuſdem Ord. inquit, Ant. de Conceptione. Viuebat ann. 1465. P. P. Mon. Ord.

RAPHAEL Soncinas, varia Opuſcula conſcripſiſſe ſcribitur à Leandro Bononienſi lib. 4. De viris illuſtr. Ordinis.

RAPHAEL Venoſtus, idem eſt, qui in verbo, Raphael Nouocomenſis.

RAPHAEL Volaterranus Etruſcus, Vir doctus, & diligens, plura reliquit, quæ adhuc extant. Nimirum Commentariorum Vrbanorum octo, & triginta libros, qui licet omnes ad hunc apparatum haud pertinent, pleraque tamen inde & ſuppeditata ſunt, & ſuppeditantur, vnde animi virtutibus, ac pietate informari queant. Scripſit ille preſſum, & conciſum Opus hoc ad Iulium Secundum Pont. Max. quod in Præfatione ad eum, nominauit *Pandectarum*, quaſi omnia complectens. Et quidem cum in primo Tomo, quo duodecim libri continentur de Geographia, ſinguliſque Terræ regionibus agatur; Secundus habet Anthropologiã per Alphabeti ſeriem, quę nouem libris diſtincta, primis octo, Scriptores indicantur veteres, nouo autem recentiores, qui proximis ſeculis claruere: inprimis autem Ordinum, & familiarum Religioſarum primos Inſtitutores, viros item doctos, & ſanctos, quique in diſciplinis varijs emicuerunt. Quin & poſtremò Pontifices Maxx. atque Imperatores. Tertius autem Tomus Philologiã hoc eſt variarũ Artium, & facultatum rudimenta comprehendit, vt cum vigeſimo quarto, 25. 26. 27. De Homine, ſinguliſque eius membris, Deque Partitione Medicinæ, De Animalibus, & Plantis omnis generis, De Metallicis, Pigmentis, lapidibus, gemmis, ac ſtatuis, Aedificijs, Architectura, Veſtibus, egiſſet, proponat deinceps lib. 28. 29. 30. 31. 32. communes locos Morales, Politicos, Oeconomicos, & alios, è varijs ſcriptorum ſententijs concinatos. Libris autem 33. 34. 35. De Artibus liberalibus, & ſcientijs Cyclicis. Artribus vltimis ſingula Volumina Ariſtotelis breui euoluuntur; cum, quæ poſtremò adiecit, ea ſint tamquam Paralipomena, hoc eſt Addita quædam prioribus libris, ac retractata. Ceterum, cum ex Auctoribus pleriſque Græcis, quorum ipſe nonnullos etiam Latinè reddidit, plura delibauerit, factum eſt poſtea ſequentibus ſeculis, ac noſtro hoc erudito æuo, vt eoſdem Auctores accuratius verſos Typographi nobis ſubminiſtrauerint, quamobrem ex his tanquam, è limpidioribus fontibus liquidiora haurire expediet. Vertit etiam D. Gregorij Nazianzeni Monodiam, ſiue Orationem funebrem, & D. Baſilij Orationes decem, atque eiuſdem Inſtituta Monachorum, id quod ipſe in Anthropologia teſtatur. Procopium quoque Cæſarienſem De bello Perſico, ac De bello Vandalico. Oeconomicum Xenophontis. Quod Baſileę ann. 1530. & 1544. excuſum fuit.

RATBERTVS, Vide in verbo, Ratpertus.

RATHBODVS Epiſcopus Traiectenſis xiiij. natione Germanus, ſcripſit Librũ Sermonum, ſiue Homiliarum. Integrum item De S. Martini translatione Officium compoſuit: cuius etiam laudes peculari libro eſt perſecutus, ſicuti & altero laudes S. Bonifacij, & alio laudes S. Amalbergæ, ac rurſus alio, Laudes, ſiue Flores S. Villibrordi. Quin & reliquit varios Hymnos in honorem Sanctorum. Viuebat ann. 617. At Gulielmus Eiſingrenus addit ab ipſo Sanctorum Epiſcoporum, Martyrum, Doctorum, atque Romanorum Pontificum Hiſtorias fuiſſe conſcriptas.

RATHERIVS Veronenſis, ac deinceps etiam Leodienſis Epiſcopus, Vir doctus, & Sanctus. Qui primum in Lobienſi Monaſterio propè Binchium monaſticen profeſſus eſt ſub Inſtituto D. Benedicti, in Congregatione Luxouienſi, inuidorum perſecutionibus ita agitatus, vt verſus ille prodierit. *Verona præſul, ſed ter Ratherius exul*, quique denique ad ſuum Monaſterium rediens, atque ann. 973. ibidem obiens, in ſuo tumulo voluit hæc verba inſculpi, *Conculcate pedes hominum ſal inſatuatum*, ſcripſit aduerſus Antropomorphitas. Hæc enim hęreſis enata ann. 400. vt Sozomenus habet lib. 6. 8. c. 11. aientium Deum

habere

habere humanam formam,& esse corporeum,renata fuerat tempore Ratherij,qui eam doctè repressit, cum in Gallia Cisalpina valde coaluisset. De corpore & Sanguine Domini, eodem quo Paschasius spiritu,librum insignem secundus edidit, in quo corporalem Domini præsentiam in Sacramento Altaris,veramque Sanguinis substantiam,centum, & amplius annis,antequam tanti Sacramenti veritas a Berengario in dubium reuocaretur, certissimis argumentis adesse demonstrauit. Agonisticon,idest Prœloquiorum,lib.6. De prædestinatione,lib.2. Confessionum, lib.1. Vitam S. Vrsmari Episcopi, lib.1. qui est m.s. Laubijs; & alibi, excusus autem apud Surium,maiori ex parte in To. 2.ad diem 18.Aprilis. Cum ex Episcopatu Veronensi pelleretur, scripsit librum, in quo non inurbanè deplorat ærumnas suas. In secundo exilio alterum composuit, *Phrenesis* prænotatum. Tertiũ quoque exilium ornare voluit libro inscripto *Inefficax garritus*. Rotgerius in Vita Brunonis Episc. Colonienſis cap.38.apud Surium Tomo 5.die 11.Octobris. Sigebertus in Chronico.Tritem. De Viris illustribus S.Benedicti,lib.2.c.57.Acta Rhemensia sub Gerberto cap.44.Arnoldus Vion in Ligno Vitæ. Baron.Card.Annal.lib.10.sub ann.954. pag.747. primæ editionis Romanæ.

RATPERTVS Monachus,scripsit De Casibus,siue Chronicon Monasterij S. Galli libro 1.edidit,& Litaniam carmine,fecitq; ad supplicationes,quas vocant *Processiones* Hymnos De S.Gallo, De S.Othmaro. Extant m. s. in Bibl. Monastrij S.Galli in Heluetia.

RATPERTVS Pascasius Abbas Corbeiensis scripsit de Sanctiss. Altaris Sacramento. In Threnos Hieremiæ Prophetæ. Vitam S. Adelhardæ.

RATRAMVS. Vide in verbo, Bertramus.

RAVENNATE Concilium ann.904. à Ioanne huius nominis nono Pont. Max. celebratum est,ad confirmandam Formosi Pont.Max.ordinationem, quem Stephanus Papa deposuerat. Conuenere septuagintaquattuor Episcopi,præsentibus Francorum Archiepiscopis,& Rege,propè Rauennam: coràm quibus combusta est Synodus,quam Stephanus in damnationem Formosi fecerat. Sigeb.Acta autem huius Concilij vide in 10.Tomo Annalium Card.Baronij sub eundem annum.

RAVENNATENSIA Concilia Prouincialia quattuor antiqua adtexuit Hieronymus Rubeus suæ de rebus Rauennatensibus eruditæ Historiæ. Vnum celebratũ est ann.1286. Præside Bonifacio Archiepiscopo. Alterum ann.1311.Præside Rainaldo. Tertium eodem præside cũ Argentę conuenissent vnà cum Archiepiscopo eius suffraganei ann.1314. Quartum ijs conuenientibus ann.1317. Bononiæ,omnia spectantia ad D.Cultum,moderandos mores, disciplinam Ecclesiasticam seruandam, & iurisdictionem sartàm tectam tuendam.

RAYMVNDVS de Altoponte,Gallus,Ord. D.Augustini publicus D.Scripturæ professor in Academia Parisiensi,scripsit in omnes D.Pauli Epistolas Commentaria, quę Parisijs extabant in Bibl.eiusdem Ord. Viuebat ann.1402.

RAYMVNDVS Barcinonensis, vide infra in verbo, Raymundus de Peniafort.

RAYMVNDVS Boquerius, Gallus, Patria Narbonensis, vigesimus Carmelitarum Generalis Magister, scripsit contra quendam Apostatam. Obijt Perpiniani ann.1388.

RAYMVNDVS Capuanus, Ord.Prædicatorum,qui Sanctæ Catharinę Senensis,fuit à confessionibus,atque adeo Magister Generalis, Ordinis sui, sanctitate, vt doctrina celebris scripsit Tractatum lectu dignum in Canticum Beatissimæ Virginis, *Magnificat*. Composuit Officium Visitationis eiusdem Beatiss. Virginis. Vitam item B.Agnetis è Monte Politiano,& ipsius quidem sanctimonialis Ordinis Prædicatorum, Epistolas hortatorias ad diuersos pietatem spirantes. Obijt Norimbergæ ann.1399. eius corpus inde Neapolin translatum ad D.Dominici Aedem iacet propè magnum altare.

RAYMVNDVS Hermanus, Ord.Seruorum,scripsit in Esaiam, in Ezechielem, ac de Musica spirituali.

RAYMVNDVS Martini,Ord. Prędicatorum,Catalanus, patria Barcinonensis, alius à sequenti,Ord.Prædicatorum Vir linguarum Latinæ Hebraęę, Chaldaicę, Arabicę sciens scripsit contra Coranum Sarracenorũ. Librum item aduersus Iudæos,quam prænotauit,

Capistrum

Capistrum Iudæorum. Alterum quoque contra eosdem inscriptum, *Pugio, de diuersitate errantium à via salutis*. quem quidem Latinè, atque Hebraicè manu propria scripsit, qui Neapoli in cœnobio D. Dominici asseruatur.

RAYMVNDVS de Peniafort, Barcinonensis, Ordin. Prædicatorum, prodijt in lucem Romæ ann. 1603. apud Ioan. Tallinum Bibliopolam, plenior quam antea. Scripsit autem De Pœnitentia, & Matrimonio. Quibus adiunctæ sunt Glossæ Ioannis de Friburgo. Vir autem iste Raymundus cum trecentos circiter annos manuscriptus tantum haberetur, tandem emissus est, postquàm à Clemente VIII. Pontif. Max. in Sanctorum numerum fuit relatus. Er Summam quidem istam Raymundi Sanctus Antoninus, alijque docti viri magnopere cõmendarunt, quam & *Raymundinam* appellarunt. Eam Leander Albertus, & deinceps Laurentius Surius post Epistolas Decretales ann. 1235. in vnum congestas, aiunt ab illo fuisse conscriptam: certius tamen videtur, quod Franciscus Pénia Rotæ Romanæ Auditor obseruauit, Raymundum Barcinone Opus inchoasse, Romæ verò perfeciisse, aut certe prosecutum fuisse post absolutam Decretalium compilationum.

Vitam eius scripsere primo vetustus auctor, deinde Petrus Marsilius, fusius autẽ Leander Albertus, Ferdinandus del Castillo, Saluator Pons, Michael Ilot, Franciscus Diegus, & post illius Canonizationem locupletauit eã idem Franciscus Penia Rotæ Auditor, ex quibus illam postremo concinnauit Anronius Vincentius Domenec. Sed & videndum est Diploma Pontificum Canonizationis elegans, quo ea vita continetur, idque ipsius Raymundi Operi Romæ impresso est præfixum.

Cum autem hic ipse Raymundus Iuris Canonici in seculo valde peritus, adscitus deinde ad Prædicatorum Ordinem non solum Theologus, verum etiam Generalis fuisset, Generalatui postea, sicuti & Archiepiscopatui Tarraconensi cessit, quem Gregorius Nonus Pont. Max. ipsi obtulerat. Quo tamen iubente Decretales, quæ erant sparsę, in vnum volumen quinque distinctum libris redegit. Citatur & Scriptum eius De bello, & Duello. Obijt Barcinonę miraculis clarus, ann. 1275.

RAYMVNDI Syluula septem Sacramenta Ecclesiastica ingeniosè Commentarijs, & Glossis Ioannis Chappius explanata continens. Addita sunt hęc De furtis & spolijs, De vsuris. De Sacrilegijs. De Simonia. De Censuris Ecclesiasticis. De Sortilegijs. De Sepulturis. Venetijs ann. 1568. eadem sub nomine *Summulæ* ibidem, ann. 1569. apud Bartholomęum Rubinum.

RAYMVNDVS Rigaut, Gallus, Ordin. Minorum, scripsit Sermones per dies festos. Item super Sententias. Putatur hic fuisse, qui Philippo Gallię Regi charus, delectus est Archiepiscopus Rothomagensis.

RAYMVNDVS Sabunde, Hispanus, magni, & solidi Vir ingenij, scripsit Opus prænotatum, *Theologia Naturalis*, quam alij tamquam elogio ornantes nominarunt, *Thesaurum diuinarum considerationum*. Venetijs apud Franciscum Ziletum, anno 1581. cum Parisijs iampridem editus fuisset ann. 1509. apud Ioan. Paruum, & alibi. Prologus tamen in eandem Theologiam Naturalem prohibitus est in Romano Indice Clementis Octaui Pontifici Maximi. Scripsit item Dialogum prænotatum, *Viola Animæ*. Quo cum Dominico Seminiuerbio agit De natura Hominis, ad seipsum, ad Deum, ad hominem, & ad omne debitum noscendum, quo Deo obligatur, & proximo. Coloniæ apud Henricum Quentelium, anno 1501. Dialogum de natura Hominis Lugduni apud Theobaldum Zaganum, anno 1568. Quodlibeta. Quæstiones disputatas. Viuebat anno Dom. 1430.

R E

REBVLVS Gallus, (Gallicè Reboul) cuius cognomen sine nomine prænotatur in suis Gallicis scriptis aduersus hæreticos, (potissimum Caluinianos) fuit à secretis Ducis Bullonij, diuque non solum versatus est inter hæreticos, in Gallia, in Germania, in Anglia, verum etiam ab ijs deceptus easdem hæreses hausérat. cum D. Sapientiæ placuit virum ad

Catholicam Ecclesiam adducere, magno Catholicorum gaudio, & bono, quippe qui acerrimo iudicio, & perspicaci ingenio pollens, luce iam Diuina illustratus, bonisque artibus, & veræ Theologiæ studijs excultus, dolos autem hæreticorum omnes probè noscens, descendit impauidus in arenam aduersus eos, iamque aliquot Gallicè libros edidit, quos vniuersa Gallia obuijs vlnis excipiens, iam liquidius animaduertit, quibus hæreticorum fucatis laqueis plurimi irretiebantur.

Ex ijs quos hactenus legi, duo sunt, quorum alteri præfixa est inscriptio *les Plaidoiers de Reboul*, hoc est, *Lites Rebuli*: alteri verò *l'Apostat*, hoc est *Apostata*. illo suam, & Catholicæ veritatis caussam agens, & hæreticos ex eorum principijs mirificè conuincens; hoc Chamerium quendam, ceteroslque ministros hæreticos ita confutans, vt simul de fidei Catholicæ principijs tam internis, quàm externis sapienter, ac perspicuè agat. Libtum porro alium edidit, cui titulus *Les Salmones*, alium cui *Satyra Menippea*: quos omnes, omnium linguis donari expediret, vbi hæreses tot populos dementarunt.

Regiaticina Synodus è membranis m.s. Monasterij S. Galli, primo prodijt in lucem anno 1604. Ingolstadij ex Officina Ederiana, procurante Henrico Canisio, qui eam Tomo V. antiquæ lectionis intexuit. Hanc celebratam fuisse anno Dominicæ Incarnationis 850. Indict. 14. Lotarij autem, atque Ludouici Impp. ann. 30. in Vrbe Regiaticino, Præfatio ipsius indicat. At quænam fuerit hæc Vrbs, aut Synodus, ipse Henricus fatetur ingenuè, se non habere, quid afferat. Recensem Pagum (inquit) in quo Carolus, & Ludouicus Ludouici Filius paternum Regnum anno Christi 850. diuiserunt, non ausim huc trahere. Tum etiam quibus rationibus, ann. Christi 850. Indictione 14. & Lotarij, & Ludouici trigesimum primum concilicmusè Non minus intricata Aera Conuentus Ticinensis anni Christi 854. Indictione 4. Ludouici Sexti. Hæc ille.

Atqui præfederunt huic Synodo Angilbertus Mediolanensis Archiepiscopus, Theodemanus Patriarcha Aquileiensis, & Ioseph Episcopus, atque Archicapellanus totius Ecclesiæ, in qua De disciplina Ecclesiastica vigintiquinque, De rebus autem sæcularibus, quinque capita fuere constituta.

Sanè prima capita, quæ pertinent ad Episcopi instructionem referunt mirum iudicium, atque pietatem: *Dum eius conuersatio (inquit) totius reprehensionis, atque suspicionis debet fieri impenetrabilis*.

Regiense, seu Regense, siue Regionense Concilium in prouincia Narbonensi, qui Episcopatus fuit in Gallia Narbonensi, sub Aquensi Metropoli, vt Indices Vaticani demonstrant, anno Domini 439. octauo autem Sixti Papæ, in caussa Episcopi Ebredunensis. Præfuit Hilarius Episcopus Narbonensis. Et Ebredunum fuisse sub Viennensi metropoli subscriptiones Episcoporum Concilij Epaunensis ostendunt. Neque verò tantum de ordinatione Ebredunensis Episcopi perperam facta, actum est, verum etiam de illis Episcopis, qui ex hæresi vel schismate ad Ecclesiam redirent, qui, quo loco habendi essent, Patres matura consultatione definierunt: egerunt & de exequijs Defunctorum Episcoporum. Sidonius, lib. 6. Epist. vlt. Baronius Cardin. Tomo quinto, sub eundem annum, de quo supra.

Reginaldvs Ord. Prædicatorum, fidus Diui Thomæ Aquinatis socius, & doctus, eodem ex Diuo Thoma docente excepit Commentaria in Euangelium S. Ioannis à quinto capite vsque ad finem: quæ postea D. Thomas legens, pro suis haberi voluit: Quare & huius nomine circunferuntur. Idem præstitit ipse Reginaldus super S. Pauli plures Epistolas, eodem D. Thoma illas interpretante. Quod & fecit in libros Aristotelis de Anima. Testatur hæc D. Antoninus 3. p. Hist. tit. 18. c. 10.

Reginaldvs de Aceto, Neapolitanus, Ordin. Prædicatorum, & Theologus, edidit expositionem anni Sancti Iubilæi. Tractatum Italicè De Sacerdotum cælibatu. Alterum De diuitijs spiritualibus. Librum De Rhetorica noua. Opuscula, & Thesaurum linguæ Etruscæ. Viuebat Neapoli, ann. 1577. in cœnobio Ordinis Prædicatorum, apud Diuum Petrum.

Re-

REGINALDVS Eistatensis in Bauaria, Episcopus, scripsit vitas SS. Vuilibaldi, Nicolai, Blasij, atque Vnnibaldi Episcoporum. Viuebat ann. 965. Eisingr.

REGINALDVS Langham, Anglus, Ord. Minorum, Nordouicensis, & Cantabrigiæ Doctor, scripsit conclusiones Sententiarum, lib. 4. Contra Eadmundum, lib. 1. Contra Ioannem Heidon, lib. 1. Contra Andream Bingham, lib. 1. Lecturas 30. Bibliorum, lib. 1. Item determinationes, lib. 1. & alia. Viuebat ann. 1410. Extabat in Bibliotheca Nordouici.

REGINALDVS è leuiori campo, Bibliorum distinctiones edidit, quibus per Alphabeti seriem dispositi sunt omnes ferè loci cõmunes Sacrorum Bibliorum, qui passim tam in concionibus publicis, & scholis, quàm à Theologis animarum Rectoribus tractari solent. Lugduni apud Io. Stratium, ann. 1582.

REGINALDVS Polus, Anglus, Cardinalis, & vir nobilissimus Sanguine, Doctrina, Pietate, scripsit duos libros; quorum Primo agitur De Concilio, Secundo De Reformatione Angliæ, qui primò Venetijs apud Paulum Manutium, deinde Dilingę in Augustano Episcopatu ann. 1562. prodierunt. Sed & scripsit De Summo Pont. Christi Vicario in Terris, eiusque officio ac potestate librum singularem, per modum Dialogi, qui Louanij excusus fuit ann. 1569. apud Ioan. Faulerum. Epistolas quinque in volumine Epistolarum clarorum virorum. Pro Ecclesiastica vnitate lib. 4. in Italia primum editos, deinde item Ingolstadij apud Dauidem Sartorium, ann. 1587. Eius vita Venetijs ann. 1562. fuit impressa.

REGINALDVS Rothomagensis Archiepiscopus, antea Ord. Min. Magisterq; Sacri Palatij, deinde item sub Bonifacio VIII. Pontif. Max. Cardinalis Episcopus Portuensis, scripsit super Mag. Sent.

REGINALDVS de Samblacay, Patria Beaunensis, Archiepiscopus Bituricensis, edidit Parisijs ann. 1582. Instructionem ad suum Clerum. Orationem item in funere Cardinalis Biragi Galliæ Cancellarij.

REGINO (alijs Rhegino) Germanus, monachus, & Abbas monasterij S. Saluatoris Prumiensis, Congreg. Luxouiensis, scripsit Chronici siue Historiarum lib. 2. qui excusi sunt Francofurti cum alijs ann. 1583. & alibi. De disciplinâ Ecclesiastica, lib. 2. Vixit anno 912. Trit. & Sigeb. ea verò Historia ad Primum Alberonem Metensem Episcopum scripta à Christo nato vsque ad annum nongentesimum sexagesimumoctauum deducta est.

REGVLA Vitę, & vera morum conformatio, studiosis Catholicis à pio quodam & erudito viro prescripta. Ingolstadij anno 1577. Deest tamen Auctoris nomen, quod erat inscribendum.

REGVLAE Monasticæ Sanctorum Patrum vt S. Augustini, Benedicti, Francisci, Basilij, quibus addita est D. Hieronymi Epistola ad Nepotianum de vita Clericorum, & Sacerdotum. Accessit pręterea Ioannis Tritemij Abbatis Spanhemensis, liber exhortationum ad Monachos. Louanij apud Rutgerum Velpium, ann. 1575. Regulę autem, siue sodalitatum Beatis. Virginum, siue aliarum Religiosarum familiarum, siue quorumcunque aliorum. Vide in verbo ipsarum, & in verbo, *Leges*.

REGVM Liber, qui citatur in secundo Paralipomenon, capit. 34. non est volumen illud, quod sub nomine quattuor Librorum Regum in Sacris Biblijs continetur. Vide vltimam eiusdem capitis periodum, & tertium Esdræ librum, cap. octauo, citatur autem liber hic tam in duobus posterioribus Regum voluminibus, quàm in posteriore Paralipomenon libro, & aliquando *Liber Verborum*, siue *Sermonum*, siue *Dierum Regum Israel*, interdum quoque coniuncta simul vtriusque inscriptionis appellatione, vocatur *Liber Regum Iuda, & Israel*. In quo fusius singula Regum Iuda, & Israel gesta fuerant conscripta. Interijt tamen, nisi id quod in Paralipom. 2. libro, & in 2. & 3. Regum fuit inde ab incerto abbreuiatore insertum, quem alij Ieremiam, alij Esdram esse putant. Vide Sixtum Senensem, lib. 2. suę Bibl. in verbo Regum liber.

REGVM primus, & secundus Libri (vt habet Sixtus Senensis) Samuelis (quem Hebræi *Scemuel*, & Græci, & Latini, *primum & secundum Regum* dicunt) partim à Samuele

Propheta, partimà Nathan, & Gad prophetis creduntur esse conscripti. Samuel enim collegit facta Hely, Saulis, Dauidis, ac sui ipsius gesta; quæ in primo Regũ vsque ad mortem suam, hoc est, vsque ad caput 25. referuntur. Nathan verò, & Gad prophetæ scripserunt libros Regum à morte Samuelis vsque in finem libri secundi, quod satis apertè indicare videtur primus liber Paralipom. in cuius calce hęc verba leguntur: *Gesta Dauid priora, & nouissima scripta sunt in libro Samuelis videntis, & in libro Nathan prophetæ, & in volumine Gad.* Et quamquam posterior pars huius primi voluminis à vigesimoquinto capite vsque ad finem libri secundi Regum comprehendat Saulis, ac Dauidis historiam: tota tamen ad Samuelem refertur, & de nomine eius inscribitur; quia ipse Saulem primum regem in regno constituit, & Dauid in regem futurum elegit, & vnxit. Hancque Isidorus Hispalensis Episcopus arbitratur Dauidem Regem scripsisse vsque ad initium tertij libri, hoc est, vsque ad ann. ab orbe condito bis millesimum nongentesimum ac trigesimum, & ad ann. ante Christi ortum millesimum ac trigesimum secundum. Habet apud Hebræos liber primus Regum versus septingentos nonaginta septem, secundus autem versus sexcentos septuaginta nouem: vterque verò complectitur historiam annorum fermè centum & viginti.

REGVM tertius, & quartus liber (quem Hebræi Malachim nũcupant, quia in his Regum Iudæ, & Israel gesta per ordinem digerantur) à quo scriptus sit, non satis constat. alij Esdram, alij, inter quos Procopius Gazensis, & Rabbi Moyses Kimchi, & Isidorus, Ieremiam hoc Opus in vnum volumen collegisse tradunt, quod & propius vero mihi videtur, quia postremum caput libri Regum cum vltimo capite libri Ieremiæ, stylo, verbis, ac narratione conueniat. Apparet hoc volumen per compendium fuisse collectum partim ex libris Dierum Regum Iuda, & Israel, partim ex Nathan prophetæ, Ahiæ Silonitis, Addo Videntis, & Semeiæ, Hozai, Iehu, & Esaiæ prophetarum Scriptis sępissimè in 3. & 4. libro Regum citatis. Continet autem præsens Opus historiam annorum quingentorum triginta septem, hoc est, ab vltima senectute Dauidis vsque ad excidium Hierosolymitanę Vrbis, quod contigit anno post Orbem conditum ter millesimo trecentesimo quadragesimo septimo, & ante Christum sexcentesimodecimoquinto. Habet apud Hebrços liber tertius Regum versus octingentos nouem; quartus versus septingentos duodecim. Ita Sixtus.

Quòd si quis Epitomen voluerit rerum gestarum, alteram sub Regibus Iuda, alteram sub Regibus Israel, vtramque petere licebit ex Synopsi Athanasij, quem & inde Ederus in sua Oeconomia descripsit.

Scripsere in Librum Regum.

Ambrosius Mediolanensis, Andreas Gallus, Angelomus monachus, Aurelius Augustinus, Bernardus, Cornelius Magnanus, Diodorus, Eucherius, Gregorius Papa, Hegesippus, Hippolytus, Ioannes Agen, Isidorus Cordubensis senior, Methodius, Nicolaus Chenton, Procopius, Theodorus Ancyræ. Qui item in vniuersam Scripturam. Sed & Emanuel Sà, & Georgius Ederus suis partitionibus, & Petrus Aureolus.

REINARDVS de Frontouen, Teutonicus, Ordin. Prædicatorum, scripsit Sermones de Tempore, ac De Sanctis. Vixit apud Confluentiam Rheni, & Mosellę ann. 1410.

REINARDVS Confluentinus, Germanus, Abbas Ord. D. Benedicti, exposuit librum Iob. Psalterium Dauidis, Esaiam, & Ezechielem Prophetas, Pauli Apostoli Epistolas omnes. Viuebat ann. 1096. Gulielmus Eisingr.

REINARDVS è Laudemburg, Germanus, Ordin. S. Augustini, Theologus, scripsit Sermones de Passione Domini aptatos diebus Quadragesimæ. Editi sunt Norimbergæ, anno 1501.

REINERII (quem alij scribunt *Reinherium*) habemus fragmentum, quod extat in fine libri Claudij Cousford contra Valdenses.

REINERIVS monachus monasterij S. Laurentii, Leodij, Congreg. Cluniacensis, scripsit vitam S. Lamberti Episcopi, & martyris. Vitam S. Vuoldobonis Episcopi Leodiensis, quæ extat Leodij m. s. viuebat circa ann. 1020.

REI-

REINERVS Renecius. Vide in verbo, Albertus Stadiensis Abbas, ceterum Reinerus Reinecius est prohibitus in Indice Romano librorum prohibitorum.

REINERVS Snoyus Goudæ natus. Vide in verbo, Reinerius Snoygoudanus.

RELIGIOSI Ordines, quonammodo propugnati sint, atque defensi aduersus eos, qui statum hunc perfectionis impugnare conati sunt, vide S. Ioannis Chrysostomi tres libros contra vituperatores vitæ Monasticæ, S. Thomam Opusculo contra impugnantes religionem. Thomam Valdensem To. 3. De Sacramentalibus. Ioannem Cochlæum in Discussione articuli 27. Confessionis Augustanæ. Ioannem à Dauentria contra eundem articulum. Ioannem Hoffmeisterum contra eundem articulum. Alphonsum Viruesium vigesima Philippica, quæ est De Votis Monasticis. Alanum Copum lib. 2. Dialogorum. Iodocum Clichtoueum lib. De Votis Monasticis contra Lutherum. Albertum Pighium Controuersia quartadecima. Petrum Canisium cap. 2. 3. & 4. libri De corruptelis Verbi Dei. Stanislaum Hosium Card. cap. 88. Catechismi Polonici. Latomum De Institutis Monasticis. Franciscum Horantium contra Institutionem Caluini. Alphonsum à Castro in Opere aduersus Hæreses. Hieronymum Platum De Perfecto statu Religionis.

Nos autem in Bibliothecæ selectæ nostræ editionis posterioris Venetæ, lib. 5. cum De iuuandis Militibus, Clericis, & Regularibus egissemus, in eo ipso argumento laborauimus à cap. 47. vsque ad finem cap. 62. cui capiti subiecimus catalogum aliquot Auctorum huc spectantium. Quamobrem eò amandamus veritatis, & perfectionis studiosum.

REMACLI Viri Sancti Episcopi, Vitam, conscripsere Monachi Stabulenses propè Leodium.

REMBERTVS, aliis Flander, sed re vera Frisius, Vir Sanctus, ex Oppido Turholto, qui eum monachus fuisset monasterii Turholtani, deinde S. Ansgario in Regimine Abbatiæ, atque Archiepiscopatus successit ann. 865. sedit annos 23. consecratus à Lutperto Moguntino Archiepiscopo, pallium accepit à Nicolao Summo Pont. Decessit ex hac vita ann. 888. die 3. Idus Iunii, siue, vt quidam aiunt, Pridie Nonas Februarii. Scripsit librum De Virginitate. Vitam S. Ansgarii, qui excusus est. librum Epistolarum. Tritemius lib. 4. cap. 89. Molanus in Indiculo, Meietus, & alii. Atqui Suffridus Petrus in lib. De Frisiæ scriptoribus, ita habet. Rambertus Frisius S. Anscharii Conterranens, cognatus, Discipulus, & successor, pari zelo flagrauit in propaganda religione Christiana, scripsit (vti testatur Albertus Crantius) Epistolas plures ad diuersos: Vnam præcipuè ad Virgines De Virginitate. Floruit circa annum Christi 884.

REMIGIVS Antisiodorensis, Gallus, monachus Ord. D. Benedicti, non autem Episcopus, quemadmodum quidam sunt opinati, Rhemensem forsan suspicantes) scripsit in Canticum Canticorum. Enarrationem in omnes Psalmos, in qua, quæcumque Ambrosius, Augustinus, & Cassiodorus scripserunt in Psalmos, breuissimè vir ille (vt Sixtus inquit Senensis) in Diuinis, & humanis litteris eruditissimus coarctauit, ac de suo intermissis non omnino spernendis cogitationibus. Ea verò Enarratio emissa est in lucem Coloniæ, ann. 1536.

In duodecim Prophetas minores, qui cum Aretæ Commentariis Antuerpiæ prodierunt ann. 1545.

In Euangelium D. Matthæi. Extat m. s. tum in Bibl. Imp. Viennæ, tum in Bibl. S. Georgij Maioris Venetijs.

In Epistolas Pauli omnes, qui bis reperitur, m. s. in Bibliotheca Cassinensi. At in eorum altero exemplari vocatur *Remigius*, & *Raimo*: In vtroque vero, sicuti & in excuso, *Episcopus*.

Expositionem De Celebratione Missæ, quæ extat in tomo 6. Bibliothecæ SS. PP. edit 2. Margarini Bignæi: Exposuit enim (ait Sigebertus lib. De Viris illustribus cap. 123.) Canonem Missæ, quid, à quibus in ea sit positum, vel additum, demonstrans.

De Officijs Diuinis. Qui liber Coloniæ item ann. 1536. euulgatus est.

De singulis (inquit idem Sigebertus) festiuitatibus Sanctorum.

Respondit etiam Gualoni Heduorum Episcopo interrogāti de duabus Quæstionibus,

REMVNDVS Ruffus edidit Defenſionem contra impium Carolum Molinęum pro Summo Pontifice, Cardinalibus, Epiſcopis, totoque Ordine Sacro. Pariſijs ann. 1551.

RENATI Benedicti, Andegauenſis, Stromata in vniuerſum organũ Biblicum: ſeu potius, Panoplia Catholicorum aduerſus omnes hęreſes. Coloniæ apud Maternum Cholinum ann. 1568. & Venetijs 1569. Eadem Panoplia Catholicorum aduerſus vigẽtes paſſim hæreſes Stromatum Biblicorum libros quattuor diſtincta: quorum tertio, qui cęteris locupletior eſt, ij præcipuè Sacræ Scripturæ loci, quibus hac tempeſtate hęreticorum malitia eſt abuſa, catholicè explicantur. Coloniæ apud Maternum Cholinum ann. 1577. & Pariſijs 1575.

RENATVS Chriſtianus, edidit Antuerpiæ ann. 1585. Explicationes imaginum aliquot Hiſtoriæ Biblicę, Germanicè, Belgicè.

REPVDII Liber duplex in Diuinis Scripturis cõmemoratur. Alter, quo deſignatur Deus reiecisſe ab ſe Synagogam Iudęorum, *Quis eſt* (inquit per Eſaiam Deus, capit. 50.) *Liber repudij matris veſtræ, quo dimiſi eam? Ecce enim in ſceleribus veſtris dimiſi matrem veſtram, & in iniquitatibus veſtris venundati eſtis, quia veni, & non erat Vir; vocaui, & non erat qui reſponderet.* Alter, qui ab Hebræis Sepher Cherithut, à Septuaginta verò Interpretibus Βίβλος ἀποστασίου, quem maritus vxori mox dimittendę porrigere tenebatur ex lege, quam Moyſes cap. 24. Deuter. promulgauit. Hunc libellum, Rabbini quoque Hebręorum vocant *Goth*, quia ſit veluti teſtis repudij, in quo maritus reſignat omne ius, quod habuit in vxorem. De vtroque vide ſecundum librum Bibl. Sanctę Sixti Senenſis, in verbo, *Repudij liber*: vbi doctè, ac diſertè de ijſdem agit. Vide item Maldonatum in Matth. Euang. c. 19.

RETHICIVS. Vide in verbo, Rhęticius.

R H

RHEMENSE Concilium ſub Leone Pont. Max. ann. 813. in quo Canones 44.

RHEMENSIS Pſeudoſynodus in Galijs celebrata aduerſus Arnulphũ Rhemenſem Archiepiſcopum, in quo ipſe fuit exauctoratus, & in eius locũ ſuffectus Gerbertus, à quo Acta oblique deſcripta, vt ab malę fidei homine, elucidantur in Annalib. Baron. Card. Tomo 10. ſub ann. 992. quo fuit habita, quam & deinceps Ioannes XV. Pont. Max. qui eo tempore vixit reprobauit.

RHEMENSIS Synodus habita ann. 995. in cauſſa Arnulphi Archiepiſcopi Rhemenſis à Gerberto, & Epiſcopis aliquibus Gallis deiecti, qui in ea fuere auditi, cum & Arnulphus fuerit reſtitutus, & Gerbertus depoſitus per Leonẽ Abbatem S. Bonifacij Romę legatum Ioannis XV. Pont. qui eidem Synodo, nomine Papę prę fuit. Vide in verbo, *Moſomi Synodus habita*, & in verbo, *Gerbertus*.

RHEMENSE aliud Concilium apud Troſleium. Vide Baron. Card. Annal. To. 10. pag. 696. primę Romanę editionis, & pag. 701.

RHEMENSIS Synodus antea indicta, celebrata eſt ante conſpectum Caſtri Moſomi pag. 732. Annal. Tomo. 10. Baronij Card. primę editionis Romanę.

RHETORES, ſiue qui ſcripſerunt Rhetoricam Eccleſiaſticam à nobis indicati ſunt in decimo octauo libro Bibliothecę Selectę, editionis Venetę ann. 1603.

RHODON genere Aſianus, à Tatiano, de quo ſupra diximus, Romę in Scripturis eruditus, edidit plurima, præcipuumq; aduerſus Marcionem Opus, in quo refert, quomodo ipſi quoque inter ſe Marcionitę diſcrepent, & Apellem ſenem alium hęreticum à ſe quondam fuiſſe *conuentum*, & riſui habitum, eò quod Deum, quem coleret, ignorare ſe diceret. Meminit in eodem libro, quem ſcripſit ad Calliſtionem, Tatiani ſe Romę fuiſſe Auditorem. Sed & in Hexaemeron elegãtes Tractatus compoſuit, & aduerſus Phrygas inſigne Opus: Temporibusq; Cõmodi, & Seueri floruit. Hęc Hieronymus in Catalogo, ſed Sulpitius Petrus notat pro voce *Conuentum*, legi in Sigebergenſi Cod. m. s. *conuictum*. Pro voce autem *Phrygas*, legi *Cataphrygas*.

RI-

R I

RICHARDVS de benedictionibus duodecim Patriarcharum. De Ara mystica. Cõfutatio legis Mahometicæ manuscriptus extat in Bibliotheca Imper. Viennæ Austriæ, siue vnus, siue sint plures. Cognomen autem Scriptoris tribus hisce tractatibus desideratur. At valde probabile est, eum esse qui mox subditur.

RICHARDVS Anglicus, Canonicus Regularis S. Victoris, Theol. Parisiensis, scripsit

De contemplatione, lib. 5.
De duodecim Patriarchis, lib. 1.
De Arca mystica, lib. 1.
In Cantica Canticorum, lib. 1.
De exterminatione, lib. 1.
De promotione boni, lib. 1.
Contra Iudaizantes, lib. 1.
De Tabernaculo fœderis, lib. 1.
De studio sapientiæ, lib. 1.
De quadraginta duabus mansionibus, lib. vno.
De duodecim apparitoribus, lib. 1.
De profectu Religiosorum, lib. 1.
De Oratione mentali, lib. 1.
De triplici holocausto, lib. 1.
De auctoritate Petri, lib. 1.
De potestate iudiciaria, lib. 1.
De differentia peccatorum, lib. 1.
De institutione Nouitiorum, lib. 1.
De spiritu blasphemiæ, lib. 1.
De officijs Ecclesiæ, lib. 1.
De diuersis affectibus, lib. 1.
Epitomen totius Bibliæ, lib. 1.
In Apocalypsim, lib. 1.
In Danielem Prophetam, lib. 1.
Chronica ab initio mundi, lib. 1.
De gemino Pascha, lib. 1.
De visionibus, lib. 1.
De Sacrificio Abrahæ, lib. 1.
De verbis Isaiæ, lib. 1.
De verbis Apostoli.
Chronicon Ordinis Canonic.

RICHARDVS Allus, de quinquepartita conscientia. Duaci apud Ioannem Bogardum, ann. 1588.

RICHARDVS Armacanus. Vide in verbo, Richardus Radulphus.

RICHARDVS Bilgraue, Anglus, Carmelita, scripsit librum Determinationum Theologicarum, & alterum Quæstionum. Viuebat ann. 1320.

RICHARDVS Billyngham, siue alijs *Gyllyngam*, Anglus, monachus, scripsit Speculum puerile. Plura item ad Philosophiam spectantia, nimirum consequentias, libro 1. Obligationes, lib. 1. Abstractiones, lib. 1. Conclusiones, lib. 1. Fallacias, lib. 1. Terminos naturales, lib. 1. Propositiones, lib. 1. Abbreuiata Gulielmi Kylminton, lib. 1. Tabulam Logicę, Tabulam Philosophię. Viuebat ann. 1360.

RICHARDVS Blyton, Anglus, Carmelita, scripsit Repertorium sententiarum, lib. 1. De priuilegijs Mendicantium, lib. 1. Epistolas ad diuersos, lib. 1. Ordinarias Quæstiones, lib. 1. Sermones per annum, lib. 1. Viuebat ann. 1320.

RICHARDVS Brisous, Anglus, perutilem Angliæ librum edidit ann. 1574. inscriptum: *Motiua ad fidem Catholicam*. In quo circiter quinquaginta proponit rationes generales, ac familiares, ex quibus singulæ, multoque magis omnes simul liquidò ostendunt illam esse veram, ac genuinam fidem Christianam (sine qua, iuxta Apostolum, impossibile est placere Deo) quę vulgò dicitur Catholica Romana fides. Alterum deinde librum eiusdem argumenti, sed alio modo, nempe per interrogationes anno 1576. prænotatum. *Interrogationes Protestantibus proponenda*. Tertium subinde anno 1580. pro defensione priorum contra Gulielmum Fulcum, qui illos temerè impugnauerat.

RICHARDVS de Bury, Anglus, Episcopus Dunelmensis, Eduardi Anglorum Regis III. Cancellarius, ad quem Francisci Petrarchæ de Insula Thyle interrogantis extat Epistola, scripsit De amore librorum librum pulcherrimum, quod Græca voce inscripsit *Philobiblon*, cuius initium est, *Thesaurus desiderabilis*. Is Spiræ prodijt anno 1483. sed & scripsit Epistolas plures. Viuebat ann. 1344.

RICHARDVS Caistre è Nordouolgiæ Comitatu, Anglus, scripsit De decem præceptis. De octo Beatitudinibus Homiliam. Alteram autem De colloquio inter Magistrum, & Seruum. & aliam inter Filium, & Patrem. Rursus aliam inter Virum, & Vxorem.

rem. Homiliam de charitate fraterna. Ex D. Bernardo, item plures Homilias. Viuebat ann. 1420.

RICHARDVS Canonicus apud Sanctiſs. Trinitatis Aedem olim ſacram (hoc eſt dū fides ſtabat catholica) Londini ſcripſit Itinerarium Richardi Regis lib. 1. Geſta eiuſdem Regis libro altero Epigrammata quoque lib. 1.

RICHARDVS Caſtriconenſis, Anglus, Theologię profeſſor, ſcripſit Commentarium in Apocalypſin ad literam, & moraliter, atque in quattuor libros Mag. Sent.

RICHARDVS Cenomanus, Gallus, Ord. Minorum, Conuentus Carnotenſis, Doctor Pariſienſis, ſcripſit in Pſalterium Dauidicum. Proſecutus eſt item varia lectione Commentarios, quos in Epiſtolas ad Romanos, & Hebræos ſcripſerat Nicolaus Grandis, qui & ipſe fuit Ord. Minorum.

RICHARDVS Chefer, Anglus, è Comitatu Nordouolgię, Ord. D. Auguſtini, ſcripſit de Natiuitate Chriſti Domini librum. Sermonum alterum. De quattuor nouiſſimis alium, & Collationes Ioannes Lelandus, & Ioſephus Pamphilus.

RICHARDVS Cicestrius, Anglus, Ord. D. Benedicti, ſcripſit Chronicon Angloſaxonum lib. quinque. Viuebat ann. 1348.

RICHARDVS Clapole, ſiue alijs Knapuuel, Anglus, Ord. Prædicatorum, qui Honorio V. Summo Pont. vixit ann. 1286. (ſiue etiam 1304. Eiſingrenio) ſcripſit Commentarium in lib. 4. Mag. Sent. Item librum aduerſus corruptorium D. Thomæ. Librum de immediata Dei viſione. Alterum de vnitate formarum. Alium Quæſtionum Theologicarum. Vide Chronicon Thomæ Vvicij.

RICHARDVS Cluniacenſis Monachus, ſed patria Pariſienſis, doctus, & pius, compoſuit librum prænotatum, περὶ ἀντικειμένων, hoc eſt, *Contrariorum, ſiue contrapoſitorum* comprehendentem quæſtiones ex vtroque Teſtamento in ſpeciem pugnantes, earumque dilucidas ſolutiones, ſecundum interrogationem & reſponſionem ſuccincta breuitate explicatas; cuius initium eſt: *Cur in Geneſi ſeptem &c.* Alfonſus Caſtrenſis lib. 4. aduerſus hæreſes Saluiano Maſſilienſi Epiſcopo tribuit. Claruit ſub Frederico Imp. primo, ann. 1160. Et hæc quidem Sixtus Senenſis, veruntamen ſuorum quoque temporum ſcripſit Hiſtoriam Eccleſiaſticas res in primis complectentem, eamque magis illiteratè, quàm ineptè ſcriptam, Hadriani IIII. Pont. Max. & Friderici Aenobarbi temporibus aſſerit Raphael Volaterranus.

RICHARDVS Conyngton, Anglus, Monachus, ſcripſit Lecturam Sententiarum libris quattuor. Librum in Pſalmos Pœnitentiales. Librum in Quadrageſimale Gregorij. Alterum de Dominio Chriſti. Alium prænotatum, *Sermones ſollemnes*. Quodlibeta item. Obijt ann. 1330.

RICHARDVS de Cornubia, Anglus, Ord. Minorum, ſuper Sententias. Incipit: *Secundum Hugonem de S. Victore*.

RICHARDVS Cricliaden, Ordin. Canonicorum Regularium D. Auguſtini, ſcripſit De Connubio Iacob, & teſtamentum Patrum. Homilias quoque patria lingua. Viuebat ann. 1310.

RICHARDVS Cunetius, vulgo *Kenet*, Carmelita, ſcripſit de Virtutibus aquarum. Viuebat anno 1390.

RICHARDVS Depedale, Anglus, Carmelita, ſcripſit de vita Chriſtiana. Viuebat ann. 1380.

RICHARDVS Diuiſienſis, Anglus, monachus Ordin. D. Benedicti, ſcripſit Tempora Regis Richardi libro vno. Epitomen rerum Britannicarum libris duobus. Viuebat ann. 1190.

RICHARDVS Douerenſis, Cantuariēſis Epiſcopus, ſcripſit contra Petrū Bleſenſem, ac quædam De moribus quorundam Præſulum Hybernenſium. Viuebat ann. 1184.

RICHARDVS Eligenſis, ſiue *Helienſis*, monachus, ſcripſit librum de Inſula Eligenſi, Geſta ſui cœnobij. Sermones complures. Carmina varia. Epiſtolas familiares. Viuebat ann. 1220.

RI-

RICHARDVS Eltesley, Anglus, Sacerdos, scripsit Vitam B. Pandionæ Virginis.

RICHARDVS Eremita, De emendatione Peccatoris, prodijt Coloniæ ann. 1536.

RICHARDVS Excestriensis. Vide in verbo, Richardus Fyshacker.

RICHARDVS Fastolphus, Anglus, Cistercienſium Abbas Fontanus, postea Clareuallensis D. Bernardo familiaris, scripsit Opus Homiliarum elegans. Librum item de Harmonia. Viuebat ann. 1150. Ioan. Lelandus.

RICHARDVS Fyshacker, Excestrietis, Anglus, scripsit Postillam in Psalmos, & Commentarium in libros Sententiarum Magistri. Vixit ann. 1323. Sixtus autem Senensis ait eum scripsisse Postillam in Psalmos ann. 1330. Huncque puto esse, quem Antonius Senensis in suo Catalogo nominat Richardum Phisaya. Vide in verbo, Richardus Castriconensis.

RICHARDVS Flemmynge, Anglus, & Episcopus Lincolnienſis scripsit Protestationem aduersus Hispanos, Gallos, & Scotos habitam in Concilio Senis. Librum item de Etymologia Angliæ. Viuebat anno. 1430. Extabat in Bibliotheca Oxonij.

RICHARDVS Florentinus, Ord. Prædicatorum, vide in verbo, Riculdus.

RICHARDVS Folsham, Anglus, Ord. D. Benedicti, Nordouicensis Cœnobij, exarauit Epistolas Natalitias, libro vno. Epistolas item 28. ad Summum Pont. Viuebat ann. 1410.

RICHARDVS è Grandisylua, Monachus, Diœceseos Tolosanæ, scripsit Carmen De Laude Clarę uallis, quod extat inter Opera D. Bernardi.

RICHARDVS Grasdale, Anglus, Magister Academiæ Oxonienſis, dum hæc erat Catholica, scripsit De Aetatibus Mundi librum. De Regnis, & Ciuitatibus alium. Viuebat ann. 1410.

RICHARDVS Hampole, ex Eboracensi Anglorum Comitatu oriundus, quem non dubito esse, quem Sixtus Senensis *Pampolitanum* cognomine, *Angloſaxonem* natione facit, scripsit In Iob, & in Threnos Ieremiæ. In Cantica Moysis, Esaiæ, Ezechielis, Annæ matris Samuelis, Abacuk, Danielis, Zachariæ, Beatissimæ Virginis, Simeonis. Elogium nominis IESV. In Symbola, Apostolicũ, Athanasij, Ambrosij, & Augustini. Regulam bene viuendi. Vixit circa annũ 1420. Eisingren. sed & vide alia eiusdem Richardi paullo post in verbo, Richardus Pampolitanus.

RICHARDVS Hannibaldus, Cardinalis, scripsit in quattuor libros Sententiarum, & librum Quotlibetorum à Gregorio X. pileo rubro priuatus.

RICHARDVS De Conscientia quinque partita, Recta, Erronea, Dubia, Opinabili, Scrupulosa. Vide supra in verbo, Richardus Allus.

RICHARDVS Lauinham, Anglus, Carmelita, Gymnasij Oxonienſis Professor, scripsit Postillam scholasticam in Esaiam. Dictionarium Scripturæ lib. 1. In Tobiam, & in D. Pauli Epistolam ad Titum. In quattuor libros Sententiarum. Contra hæreticos. Aduersus Vuiclefitas. De fundatione Ordinis sui, Historiam trium Magorum. Abbreuiationes Bedæ. Sermones in sollemnibus habitos, siue de Tempore, & Sanctis. Encomiũ virtutis lib. 1. Clypeum paupertatis contra hæreticos. De futurorum euentu. De proportionibus. De inuentionibus rerum. Argumenta in Epistolas D. Hieronymi. Determinationes pro libro Reuelationũ S. Brigittæ, quas Oxonij, & Londini publicè expoſuit. Librum de fundatione Ordinis sui. Compendium Gualteri Recluſi. Sed & scripserat quæ ad naturales disciplinas pertinent: Summulas Logicales. De speciebus argumentorum, & sophismatum. Canones 12. De Potentijs Actiuis, & Passiuis. De Potentijs Animæ. Compendium Meteororum, & librorum 4. de Cælo, & Mundo, lib. 2. Speculũ naturale, lib. 8. Quæstiones Physicorum, lib. 8. De scientia, & sensu, lib. 1. De distantia Planetarum, lib. 1. Contra Ioannem Purucy, lib. 1. De Arte Obligatoria, lib. 1. De Proprietatibus Elementorum, lib. 1. Viuebat ann. 1481.

RICHARDVS Maydeſcon, Anglus, Carmelita, Professor Diuinæ Scripturæ Oxonij dum hæc ciuitas erat Catholica, scripsit contra Lolhardos Vuiclefitas librum. Semones item de Sanctis, & varias Quæstiones. Viuebat Vuiclefi ann. 1388. vt habet Eisingrenius.

RI-

RICHARDVS Mediauillanus, siue de Mediauilla, Anglus, Ord. Minorum, in Diuinis Scripturis (inquit præter alios Sixtus Senensis) in Iure Pōtificio, & in doctrinis secularibus apprimè eruditus, scripsit sermone scholastico in quattuor Euangelia libros quattuor, singulos in singulos ann. 1290. Sic quidem Sixtus. At & plura alia scripsit, nimirum, In libros 4. Magistri Sententiarum: qui cum ann. 1589. Venetijs prodijssent apud Lazarum Soardium, demum etiam hac inscriptione recusi sunt: *M. Richardi de Mediauilla super 4. Libros Sententiarum Petri Lombardi quæstiones subtilissimæ. Brixiæ ann. 1591.* In D. Francisci Regulam. Contra Petrum Ioannem, lib. 1. super distinct. Decret. lib. 1. De ordine Iudiciorum, lib. 1. De Conceptione Beatissimæ Virginis. Addit Henricus Villot eum scripsisse in omnes Epistolas D. Pauli. Quod alij non referunt. Viuebat ann. 1290.

RICHARDVS de Melchesham, Anglus, monachus Bellensis, scripsit iustum volumen Sermonum. Ioan. Lelandus.

RICHARDVS Northal Anglus, Carmelita, composuit Sermones per annum lib. 1. Alterum autem ad Parochos. Obijt ann. 1397.

RICHARDVS Notyngham, Anglus, professor Theologiæ, scripsit Commentaria in SS. Matthæum, & Lucam Euangelistas. In Epistolas item D. Pauli, atque ad Corinthios. In lib. 4. Mag. Sentent. Viuebat ann. 1320.

RICHARDVS Pampolitanus, Angloſaxo, Eremita, vir in Diuinis scripturis prçstans, scripsit in Psalterium Dauidicum breuem, & dilucidam enarrationem. In Psalmum item vigesimum Tractatum peculiarem. In aliquot Sanctorum veteris Testamenti pia Cantica. Exegesin in aliquot capita Iob, in Threnos Ieremiæ, Orationem Dominicam, Symbolum Apostolicum, & Symbolum Athanasij, Expositiones. De incendio amoris Opusculum, De amore Summo, eodemque singulari Opusculum aliud. De Emendatione peccatoris alium. Quæ omnia impressa Coloniæ à Melchiore Nouesiano ann. 1536. De hoc verò eadem, sed aliquanto concisius in aliquibus, in verbo Richardus Hampole.

RICHARDVS Petronus, Senensis, S. R. E. Cardinalis, & Vicecancellarius, iussu Bonifacij VIII. Pont. Max. Sextum Pontificij Iuris Codicem vnà cum duobus alijs in vnum redegit. Viuebat ann. 1300.

RICHARDVS Pictauiensis, Gallus, monachus Ordin. Cluniacensis, & Ordinis SS. Petri, & Pauli, scripsit Historiarum opus: & Epistolarum ad diuersos librum. Viuebat ann. 1260.

RICHARDVS Porlonde, Ord. Minorum, Nordouicensis, Anglus, scripsit Sermones per annum, lib. 1. Asseruat eos Nordouicensis Bibliotheca in Anglia.

RICHARDVS Præmonstratensium Canonicorum Abbas, Anglus, scripsit librum de Canone Missę. Alterum de Computo Ecclesiastico. Alium de Mysterijs sacrorum. Vitam D. Vrsulæ. Viuebat ann. 1100.

RICHARDVS Abbas de Pratellis, scripsit Commentarios in libros Iosue, Iudicum, Ruth, & Sapientiæ Salomonis. Ioannes Pullanus.

RICHARDVS Radulphus, Oxonienſis Gymnasij in Anglia Cancellarius, deinde Armachani Archiepiscopus, totius Hyberniæ Primas, scripsit vndeuiginti libros aduersus errores Armenorum. Quattuor item Sermones habitos, vnum quarta Dominica Aduentus. Alterum post octauam Epiphaniæ. Alium prima Dominica Quadragesimæ. Quartum, quarta Dominica Quadragesimæ. Deinde Defensionem Parochorum, siue Curatorum aduersus Mendicantes. Lecturam Sententiarum, lib. 4. De laudibus Beatiss. Virginis Mariæ. De Paupertate varia lib. 6. De intentionibus Iudæorum, lib. 1. Prodierunt autem in lucem libri aduersus Armenos & Mendicantes ann. 1511. Parisijs apud Ioann. Paruum opera Ioannis Sudotis Theologi. At cum Richardus hic, quem *Armachanum* vocant, cautè legendus sit, tum præcipuè Rogerius de Chonnoe Ordin. Minorum perpendendus est, qui Defensionem Mendicantium aduersus eundem Armachanum doctè & accuratè conscripsit: quam & idem Ioannes Sudoris ex eodem prelo vnà cum Armachani memoratis operibus emisit. Obijt Armachanus ann. 1359.

Ceterum in libris aduersus errores Armenorum, cum magni momenti sit prænosse radicitus,

dicitus, quęnam fuerit ipsa Nestorij hæresis, legat cordatus lector, quæ post antiquos Patres Alfonsus à Castro, atque alij, sed & potissimũ, quæ cap. 5. lib. 3. de Incarnatione Christi Domini egit. Quoniam verò idẽ Armachanus tertio decimo libro agit aduersus Athanasium quendam Græcum, tanquam negantem Purgatorium, nemo putet Athanasiũ eum esse, qui Catholicæ fidei in Concilio Nicęno fuit propugnator egregius.

Porrò libri hi plura continent tum aduersus Iudæos, tum aduersus negantes Spiritum sanctum à Patre, & Filio procedere, cum & in ijsdem agatur De Sacramentis Ecclesię. De Beatitudine animarum iustarum. De libertate contradictionis in Voluntate humana. De Diuina præscientia. De Dei cooperatione speciali cum voluntate hominis operante. De comparatione legis antiquę & nouę. Sed & in his sui sunt nęui, & quidem errores, qui sunt omnino explodendi, quos & Thomas Vualdensis, & alij confutarunt. Errauit enim dicens, à simplici Sacerdote posse ordinari Episcopum lib. 11. de quæstionibus Armenorum, cap. 6. quem errorem ex eius scriptis hausit Vuiclefus. Atqui horum, & aliorum, qui idem sensere, Thomas Vualdensis Tomo tertio, suorum operum Tit. septimo, capit. sexagesimo primo, confutat arguimenta fallacia, quemadmodũ & capite sequenti euertit eorundem Armachani, & Vuiclefi errorem alterum de æqualitate Potestatum ordinis. Quin Armachani error circa Sacramentum Confirmationis dicentis baptizantem nõ Episcopum posse confirmare, confutatur à Thoma Vualdensi Tomo 2. vbi agit de Sacramẽto Confirmationis capite centesimo quartodecimo. Quo in loco etiam monstratur D. Dionysium Areopagitã, quem pro se Armachanus citat, ipsimet Armachano arduersari. Sed & sequenti capite alterum Armachani errorem notat, & euertit dicentis, Ananiam per manus impositionem confirmasse Paulum, atque ideo arguentis, inferiores Episcopis posse confirmare.

RICHARDVS Rhemensis Archiepiscopus, Ord. Minorũ, scripsit Sermones de Tempore, & de Sanctis duobus libris. Viuebat ann. 1270.

RICHARDVS Rufus, Anglus, Ord. Minorum scripsit in Magist. Sent. Incipit: *Totalis liber præmittit mihi prologum*. Prodijt autem Parisijs.

RICHARDVS de Ruys, Anglus Ord. Minorum, scripsit in Magist. Sentent. Nordouicensis Bibliotheca asseruabat.

RICHARDVS Saxo, dictus *de Saxonia*, scripsit librum de Salutatione Angelica.

RICHARDVS Scrope, Anglus, nobilis scripsit super Epistolas, quæ quotidie leguntur in Sacro, hoc est in Missa.

RICHARDVS de Senis, siue *Senensis*. Vide supra in verbo, Richardus Petronus.

RICHARDVS Smyth, Anglus, Doctor Oxoniensis, scripsit pro Ieiunio, lib. 1. Assertionem Sacramenti Altaris lib. 5. Defensorium Sacrificij Missæ, lib. 1. De Veritatibus non scriptis, lib. 1. Retractationem suorum errorum. Extant etiam eiusdem hi libri. De libero hominis arbitrio aduersus Ioannem Caluinum, & quotquot illud auferunt, Lutherum imitati, liber impressus anno 1563. De Missę Sacrificio succincta enarratio. Confutatio eorum Errorum, quos Melanchthon, Caluinus, Musculus, Ioannes Iuellus contra Missam, eius Canonem, & Purgatorij obiecere. Defensio externi, & visibilis Iesu Christi Sacerdotij. De Infantũ Baptismo. De operibus supererogationis. De merito mortis Christi contra Caluinum. Quæ omnia impressa fuere Louanij. Scripserat autem antea Defensionem sacri Episcoporum, & Sacerdotum Cœlibatus contra impias Petri Martyris Vermilij nugas, & calumnias, quas ille Oxonij in Sacerdotalium nuptiarum assertionem effutiuit. Eiusdem De Votis Monasticis contra eundem Petrum Martyrem libellum, cum succincta libelli cuiusdam Petri Poneti, Angli, refutatione. Parisijs apud Reginum Chalderium ann. 1550. Eiusdem refutatio Ioannis Caluini, & aliorum hæreticorum negantium Christum descendisse ad Inferos, ibidem eodem tempore. Obijt, vt fertur, Duaci anno 1563.

RICHARDVS Stanitursti, Dublinensis, scripsit De rebus in Hybernia gestis libros quattuor. Antuerpiæ apud Plantinum ann. 1584.

RICHARDVS Strauanellius, Ord. Prædicatorum, Concordantias in vniuersa Biblia,

scripsit,

scripsit, quæ extabant in communi Biblioth. Parisiensi prænotatę *Concordantiæ Anglicanæ.*

RICHARDVS Theologus, Anglus, scripsit De arbore Nabuchodonosor, lib. 2. super Iohelem, lib. 1. Expositiones in Nahum, lib. 1. Super, *Ad me clamat*, lib. 1. Super Ecclesiasten, lib. 1. Super, *Exijt edictum*, lib. 1. Sermones deuotos, lib. 1. Opus pœnitentiale, lib. 1. In Orationem Dominicam, lib. 1. Sex genera contemplationis, lib. 1. De Conceptione Mariæ, lib. 1. Expositiones in Psalterium, lib. 1. Sententias Scripturarum, lib. 1. De vitis Patriarcharum, lib. 1. Viuebat ann. 1240.

RICHARDVS de S. Victore, quē Henricus de Gandauo Clericum S. Victoris prope Parisios, & virum religiosum nominat, Sixtus Senensis Monachum, & Priorem Cœnobij Victorini Parisiensis, Ord. Augustinensium, scribit, vir (subdit idem Sixtus) honestate conuersationis, & eruditionis doctrina conspicuus, ingenio subtilis, & eloquio medius inter Augustini argutiam, & Bernardi dulcedinem incedens, scripsit multa in D. Scripturas mystici sensus Opuscula, in quibus sensum, erudit, affectum, & Lectoris studium ad maiora promouet, ac producit. Ex horum numero hæc sunt:

In Genesis cap. 14. De Melchisedech mystice, lib. 1.
In Genesis cap. 15. De sacrificio Abrahę mystice, lib. 1.
In Genesis cap. 49. De benedictionibus Patriarcharum, lib. 1.
In Exod. cap. 26. De Tabernaculo fœderis, libri duo, vnus ad literam, alter mysticus.
In 3. librum Regum ex cap. 6. De Templo Salomonis mystice, lib. 1. In eundem librum Chronographiæ ad D. Bernardum, liber vnus ad intelligentiam eorum, quæ à 12. capite libri tertij Regum vsque in finem quarti Regum scribuntur, maximè necessarius. In quo tractatur de diuisione Regni Iudæ & Israel, & de Concordia temporum Regum conregnantium super Iudam, & super Israel: suntque in ea Tabulæ duæ; quarum prima repręsentat ea, quæ faciunt & inferunt contrarietatem temporum Regum conregnantium super Iudam, & super Israel; secunda ostendit concordiam eorundem Regum conregnantium super Iudam & Israel. Liber incipit, *In his, qua in libro Regum.*

Item in Canticum Canticorum interpolatę explanationis Commētarij, qui varias eiusdem libri sententias hinc inde spiritualiter exponunt. Operis initio præfixa est præfatio quarti libri Dialogorum D. Gregorij his verbis: *Postquam de Paradisi gaudijs.*

Scripsit quoque in illud Esa. 7. *Ecce Virgo concipiet*, lib. duos, *De Emanuele* prænotatos. In quibus ad retellendum Iudęorum perfidiam sortissimè ostendit, prędictum Vaticinium non posse intelligi, nisi de Virgine Maria. Opus incipit, *Ecce Virgo.*

Præterea elucidauit descriptionem templi Ezechielis literali explanatione adhibita; in qua decentissimis picturis, ac Geometricis demonstrationibus singulas templi partes diligenter expressit. Operis initium est: *Loquuturus de Ezechielis ædificio.*

Exarauit item in totum Danielem explanationis mysticæ, lib. vnum à Tritemio citatū: quem cum diu quæsitum (ait Sixtus Senensis) non inuenissem; tandem magnam eius partem reperi in Compendio Allegoriarum Godifredi Tilmanni super librum Danielis.

Edidit etiam explanationis multorum locorum in omnibus Epistolis Pauli difficilium, lib. 1. Qui incipit, *Si ea quæ de lege.*

Composuit & in Apocalypsim Opus præclarum, iuxta septem visiones, quas Ioannes vidit, in septem libros diuisum; cuius initium est: *Accipe frater.* Claruit sub Conrado Imper. III. anno Dom. 1140.

At Henricus è Gandauo inquit: Richardus & ipse Clericus S. Victoris prope Parisios, vir religiosus, multa scripsit Opuscula, religiosis, & spiritualibus conuenientia. Scripsit de duodecim Patriarchis sumpto themate ab hoc versu Psalmi: *Beniamin adolescentulus in mentis excessu*, docens quasi expertus, qualiter ad contemplationis gratiam possit ascendere vitæ contemplatiuæ quilibet studiosus. Scripsit & alios sex libros De contemplatione sumpto themate ab hoc versu: *Surge Domine in requiem tuam, tu, & arca sanctificationis tuæ:* tam propriè, & expressè prosequens vniuersa, quasi qui omnia legisset in libro experiētię. Scripsit & aliud Opusculū, quod appellauit De exterminatione mali, & promotione boni, sumpto themate de illo versu: *Quid est tibi mare, quod fugisti?* Scripsit & de verbis Esa. Pro-

phetę. *Omne caput languidum*, egregiũ Opusculum, quod appellauit, *De statu hominis post Lapsum*. Scripsit & cõtra Iudæos, & contra Iudaizantes nostros de hac Prophetia Esaiæ, *Ecce Virgo concipiet*. De mystico somnio Nabuchodonosor, sicut legitur in Daniele Propheta. Scripsit & de Consideratione egregium librum. De Psalmis, ac de verbis Esaiæ, & alijs scripturarum locis plurima disseruit, omnia moraliter & subtilissimè in contemplatiuam vi tam dirigens semper intentionem disputationis suæ. Scripsit & de Actibus Apostolorũ, & de Lectione illa: *Misit Herodes Rex manus*, moraliter exponens, quid significet captiuitas illa & liberatio Apostolica. Scripsit & sex libros de Trinitate, non Scripturarum auctoritate, sed ratione prodens. In quo Opere mirari potest commune humanum ingenium, quòd eousque peruenire pòtuit vnius hominis ingenium. Hæc Gandauensis in Catalogo. Veruntamen plura alia eiusdem Richardi prodierunt tam anno 1540. Parisijs apud Ioannem Paruum, siue *petit*, quàm deinceps Venetijs apud Io. Bapt. Ciottum, ann. 1592.

Extant enim sex libri de Sanctiss. Trinitate, libri quinque de Contemplatione. Totidem de Arca mystica. De Arca fœderis, lib. 1. De 24. Mansionibus, lib. 1. De quatuor gradibus Charitatis, lib. 1. De Sacerdotio Melchisedech, lib. 1. De duodecim Apparitoribus, lib. 1. De studio sapientiæ, lib. 1. De auctoritate Petri, lib. 1. De potestate iudiciaria, lib. 1. De differentia peccatorum, lib. 1. De instructione nouitiorum, lib. 1. De spiritu blasphemię, lib. 1. De officijs Ecclesiæ, lib. 1. De diuersis affectibus, lib. 1. Epitome Bibliorum, lib. 1. Chronica ab initio Mundi, lib. 1. De gemino Paschate, lib. 1. Diuisionũ, siue exceptionum, lib. 24. De sacrificio Abrahę, lib. 1. De quatuor ventis, lib. 2. De charitate violenta, lib. 1. De nouitate vitæ, lib. 1. De Regibus Iuda, & Ierusalem. Epistolæ item. Sermones, & Tractatus alij.

RICHARDVS Vuetherset, aliàs Cantabrigiensis Cãcellarius, Anglus, scripsit Speculum Ecclesiasticum, lib. 1. De vitijs, & virtutibus, lib. 1. De Sacramentis Ecclesiæ, lib. 1. Homiliarum, lib. 1. De computo Mathematico, lib. 1. Viuebat ann. 1350.

RICHARDVS Vuichiensis, Ord. Cisterciẽsis, scripsit lib. De officijs Ecclesię, an. 1252.

RICHARDVS Vuinchelsea, Ord. Prædicatorum, scripsit librum Quæstionum, vt vocant, opinabilium.

RICHARDVS Vuichingam, Nordouolgus, Carmelita, scripsit in Magist. Sent. lib. 2. Sermonum per annum lib. vnum. Viuebat ann. 1380.

RICHARDVS Vuhytforde, Anglus, monachus, è Latino fecit Anglicum Martyrologium Sanctorum, lib. 1. Additiones ex alijs Auctoribus, libro altero. Pro Gubernatore Domus, siue Oeconomo, lib. Meditationes solitarias alio libro. Viuebat ann. 1529.

RICHERIVS Gallus, monachus, & Abbas Monast. S. Martini iuxta Metim, Congr. Cluniacensis, scripsit de vita S. Martini Episcopi Turonensis, lib. 1. Tritemius autem in Compendio habet *Richerum monachum*.

RICHTRVDA, & Gisla, Anglicę Sanctimoniales, scripserunt consolatorias Epistolas. Viuebant ann. 770.

RICHOLDVS, siue *Ricoldus*, qui aliquibus Richardus, Florentinus, Ord. Præd. suscepta peregrinatione in Asiam, Coranum Mahometis legem, quam alij cum articuli præpositione Alcoranum vocant, ex Arabico in Latinum translatum commentarijs oppugnauit. Quam confutationem Demetrius Cydonius Græcè reddidit, ex qua lingua in puriorem Latinam dictionem Bartholomęus Picenus è Monte Arduo, conuertit, ac Ferdinãdo Aragoniæ Regi dicauit. Atqui Coranum Mahometis Basileæ impressum, & similes cũ Scholijs, & impijs Annotationibus, & Præfationibus; Item in vulgari lingua, non nisi ex concessione Inquisitorum haberi posse cauit Index Romanus librorum prohibitorum.

Porrò, qui liber inscriptus est *Improbatio Alcorani*, qua decem, ac septem capitibus errores Sarracenorum referuntur. Ratioque qua aduersus eos sit disputandum. Basileæ prodijt ex Officina Oporini; sed & Hispali excusus fuit anno 1520. & apud Cholinæum Parisijs.

RIMBERTVS vir Sanctus, & Scriptor vitæ Sancti Ansgarij. Vide Surium ad diem quartum Februarij.

RIT-

RITFRIDVS, alijs Rixfridus, monachus (vt est opinatus Arnoldus Vuion) Sancti Saluatoris Traiecti, Frisius, Episcopus Traiectensis septimus creatus, ann. 828. scripsit Epistolas aliquot, inter quas extat, quæ ad S. Ludgerum Episcopum. Vide S. Ludgerum Episcopum in vita S. Suuiberti apud Surium. Obijt Ritfridus ann. 836.

R O

ROBERTVS. Vide etiam in verbo, *Rupertus*, si quem forsan in voce *Robertus*, haud reperies.

ROBERTVS Alyngton, Anglus, scripsit De adoratione Imaginum librum. De veneratione Sanctorum alterum. De Imaginibus pijs alium. De spontanea meditatione, lib. De Christi Domini humanitate, libr. De Eucharistia alterum. De eleemosyna alium. Super constitutis Ioannis XXII. Pont. Max. Lecturam libr. primi Sent. supersex principijs lib. In diuisiones Boethij alterum. In Priora Aristot. lib. 2. In Posteriora totidem. Ordinariarum Quæstionum libr. In Prædicamenta Aristotelis Sophistica principia, lib. 1. Suppositiones Logicales, lib. 1. Viuebat ann. 1400.

ROBERTVS Anglus, & monachus, sed & Abbas Monasterij de Monte S. Michaelis in Anglia, (si Arnoldum Vuionem sequamur) Congreg. Cluniacensis, ad Sigeberti Gemblacensis Chronicon, Annales cētum fermè annorum adiecit, hoc est ab anno 1113. vsque ad annum 1210. excusos Francofurti ann. 1583. addunt alij eum, & patria Normannum fuisse, & Montensem Abbatem appellatum, quæ sanè conuenire possunt cum superioribus, si Monasterium S. Michaelis sit illud, quod ad Occani oram in Britannia, sine non procul à Normannia situm est. Quin etiam scripsisse bella Christianorū Principum, lib. 1. Acta Conciliorum libro altero. De suis temporibus, libro alio. Vixisse autem ann. 1113. Quod certè non cohæret cum iis, quę dicta sunt. Quamobrem idem Arnoldus, confunditur (inquit) hic Robertus Anglus ab omnibus & præcipuè postremis Germanicorum Scriptorum concinnatoribus cum subsequenti Roberto monacho Rhemensi, belli sacri Hierosolymitani scriptore. Ex multis tamen diuersum esse coniectari licet, primò ex Patria; ille enim Gallus, hic verò Anglus fuisse perhibetur. secundo ex professione, dignitate, & monasteriorum diuersitate, professus enim ille est in monasterio Sancti Remigij Rhemensis in Gallia, monachus simplex ad finem vsque vitæ permansit, hic verò Abbatem egit in Anglia in Cœnobio S. Michaelis de Monte. tertiò ex temporum regula, infallibili ratione. Vixit enim hic noster (vt diximus) ann. Domini 1200. & quod excurrit, vt eius Chronicon indicat: ille verò centum, & plus annis prius vixisse se refert in Epistola dedicatoria librorum suorum, vbi sic ait: Præcepit ergo mihi, vt qui Clarimontis interfui Concilio, acephalæ materię caput præponerem, &c. Concilium autem Claromontanum celebratum est anno Dom. 1096. Et nullo modo credibile est eum, qui iam adultus Concilio Claromontanus interfuit, ad tantum tempus ætatem perduxisse, scilicet vsque ad annum Domini 1212. vel circiter.

ROBERTVS Anglus, Abbas Salopiensis, alias *Schrewsbery*. Congr. Cluniacensis, qui claruit ann. 1140. scripsit vitam Sanctæ Vuenefridæ Abbatissæ virg. & mart. quæ excusa est in Surij Tomo 6. ad diem tertiam Nouembris.

ROBERTVS, Aquinas Episcopus, Ord. Minor. Vide in verbo, Robertus Caracciolus.

ROBERTVS Arboricensis, siue *Abricatensis* Episcopus, Anglus, scripsit pro Cœlibatu Sacerdotum perelegantem, & solidum librum, quem inscripsit *Axioma Catholicum*, qui liber Parisijs prodijt ann. 1545. Antidotum item ad postulata de interim. Lugduni 1548.

ROBERTI Arnesij è Normanuilla, De iustitia Diuina, & humana, vtriusque origine, & progressu, virtute, & laudibus Iustitiæ, & legum omnium mundi, liber. Parisijs apud Andream Vuechelum, ann. 1560.

ROBERTVS Backon, Anglus, Theologiæ apud Oxonienses professor, dum Catholica vigebat Religio, scripsit Lectiones ordinarias, lib. 1. Glossas Scripturarum, libro altero. Vixit ann. 1240.

ROBERTVS Balo, siue senior, Anglus Iuris peritus Londini scripsit Alphabetum Sanctorum Angliæ, libro vno. Gesta Eduardi Regis tertij. Chronicon vrbis Londinensis. Instrumenta libertatum eiusdem. De Prætectis, & Consulibus Londinensibus. Viuebat ann. 1462.

ROBERTVS Bale, siue Baleus iunior, Nordouolgus, Carmelita scripsit Annales sui Ordinis perbreues. Historiam Eliæ Prophetæ. Officium B. Simonis Angli. Obijt ann. 1503.

ROBERTVS è Bassia, Aquitanus, Ordin. Minorum scripsit in Mag. Sententiarum quattuor libros.

ROBERTVS Bascon (alijs Baston) Anglus, Carmelita Sardebugi in Orientali Brigantum littore siti scripsit De bello Striuelino, siue Striuelienſi. librum. Alterum De Scotorum victoria. Alium de diuite Epulone, & Lazaro. Alium De varijs Mundi statibus. Alium. contra Artistas. Alium De Scotiæ bello. Epistolas ad diuersos. Tragædias, Comędias patria lingua, Poemata, Sermones, & alia. Viuebat ann. 1314. qui & captus est à Scotis. Vide Petrum Lucium in Catal. de Carmelitis.

ROBERTVS Bellarminius Politianus ex sorore Marcelli secundi Pont. Max. Nepos, cum quadraginta pene annos in Societate Iesu, religiosè vixisset, Theologiam autem, atque controuersias, quæ cum hæreticis à Catholicis habentur, plures annos accuratissimè tum Louanij in Belgio, tum Romæ publicè exposuisset, deinceps autem Romani eiusdem Societatis Collegij Rector, postea verò Prouincialis Neapolitanæ Prouinciæ, demum à Clemente VIII. Pont. Max. euocatus, & eius Sanctitatis Theologus, Cardinalis denique ab eodem contra quàm voluisset, creatus est. Quippe, qui Instituti eiusdem Societatis tenax, quo nemini ad dignitates vllas aspirare licet, cum id nuncium accepisset, omnemque lapidem mouisset, ne ad illum gradum ascenderet, ab ipso Pont. Max. compulsus est, vt assentiretur, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ac sub pœna peccati mortalis, & in virtute obedientiæ, atque adeo de plenitudine potestatis, nam hæc omnia eodem tempore Pontifex detrectanti Cardin. Bellarm. enunciari iussit. Accessit postea ad Cardinalatũ Archiepiscopatus Capuanus, quem idẽ Pontifex illi cõrulit. Scripsit autem Disputationes de Cõtrouersijs Christianæ fidei aduersus nostri temporis hæreticos, primum quidem tribus deinceps verò quattuor Tomis comprehensas. Ac verò quæ tribus Tomis continebantur eæ Ingolstadij apud Dauidem Sartorium prodierunt, ann. 1587. in octaua parte folij, cum ann. 1586. prodijssent in folio, rursusque ibidem ann. 1588. & 1590. Quæ autem quattuor Tomis continentur, adiecta nimirum Appendice variorum Opusculorum siue Tractatuum, ea primò Venetijs apud Minimam Societatem excusa sunt.

Vniuscuiusque porrò Tomi, hi qui sequuntur Libri, siue Partes sunt præcipuæ.

Primi Tomi Controuersiæ generales septem.

1 De Verbo Dei scripto & non scripto.
2 De Christo capite totius Ecclesiæ.
3 De Summo Pontifice, capite militantis Ecclesiæ.
4 De Ecclesia militante, tum in Concilijs congregata, tum sparsa toto orbe terrarum.
5 De membris Ecclesiæ militantis, Clericis, Monachis, Laicis.
6 De Ecclesia, quæ est in Purgatorio.
7 De Ecclesia, quæ triumphat in cœlis.

Tomi Secundi Controuersię generales quinque.

1 De Sacramentis in genere.
2 De Baptismo.
3 De Eucharistia.
4 De Pœnitentia.
5 De Sacramentis cæteris.

Tomi Tertij Controuersiæ generales tres.

1 De gratia primi hominis, & statu innocentiæ.
2 De gratiæ amissione, & statu peccati.
3 De gratiæ reparatione, & statu iustificatorum per Christum.

IN-

INDEX LIBRORVM PRIMI TOMI.

Primæ Controuersiæ generalis.

De Verbo Dei.

Lib. 1. De libris Sacris & Apocryphis.
2 De editionibus, Hebraica, Chaldaica, Græca, Latina, vulgaribus.
3 De interpretatione, & vero sẽsu scripturę
4 De Verbo Dei non scripto.

Secundæ Controuersiæ generalis.

De Christo capite totius Ecclesiæ.

Lib. 1. De vera Christi Diuinitate.
2 De distinctione personali à Patre, & Spiritu sancto, ac de Processione Spiritus sancti à Filio.
3 De Anima Christi, & descẽsu ad Inferos.
4 De veritate, & maiestate Carnis Christi.
5 De officio & merito mediatoris.

Tertiæ Controuersiæ generalis.

De Summo Pontifice.

Lib. 1. De primatu S. Petri in Ecclesia militante.
2 De successione Romani Pontificis in eo primatu.
3 De Antichristo, quod nihil commune habeat cum Romano Pontifice.
4 De potestate Romani Pontificis in causis spiritualibus.
5 De temporali dominio, & potestate eiusdem Pontificis.

Quartæ Conrrouersiæ generalis.

De Conciliis, & Ecclesia.

Lib. 1. De natura & causis Concilij.
2 De potestate Conciliorum.
3 De Ecclesiæ natura, & proprietatibus.
4 De notis veræ Ecclesiæ.

Quintæ Controuersiæ generalis.

De membris Ecclesiæ.

Lib. 1. De Clericis & Sacerdotibus.
2 De Monachis & Religiosis cæteris.
3 De Laicis, & potissimum de Magistratu politico.

Sextæ Controuersiæ generalis.

De Ecclesia qua purgatur in locis subterraneis.

Lib. 1. De Purgatorio; an sit.
2 De loco, tempore, pœnis, & alijs, quę ad Purgatorium pertinent.

Septimæ Controuersiæ generalis.

De Ecclesia qua triumphat in cælis.

Lib. 1. De Beatitudine, & cultu Sanctorum.
2 De eorum reliquijs, & imaginibus.
3 De Basilicis, festis diebus, aliisque rebus quibus Sanctorum memoria à mortalibus colitur.

Index Librorum, & Capitum Primæ Controuersiæ.

LIBER PRIMVS, De Verbo Dei.

Cap. 1. Sitne Scriptura verbum Dei?
2 Libris, qui Canonici nominantur, verbum Dei contineri.
3 Refellitur obiectio ex verbis D. Pauli; Litera occidit, Spiritus viuificat.
4 Qui sint libri Sacri.
5 De hæreticis, qui libros testamenti veteris primi ordinis oppugnarunt.
6 De hæreticis, qui libros testamenti noui supra numeratos oppugnarunt.
7 De libro Esther.
8 De libro Baruch.
9 De quibusdam capitibus Danielis.
10 De libris Tobiæ, Iudith, Sapientiæ, Ecclesiastici, & Machabęorum.
11 De libro Tobiæ.
12 De libro Iudith.
13 De libro Sapientiæ.
14 De Ecclesiastico.
15 De libris Machabęorum.
16 De quibusdam partibus librorum Marci, Lucæ, Ioannis.
17 De Epistola ad Hebræos.
18 De Epistola Iacobi, Iudæ, Secunda Petri, Secunda & Tertia Ioannis.
19 De Apocalypsi.
20 De libris Apocryphis.

LIBER SECVNDVS, De Verbo Dei.

Cap. 1. Ostenditur, editionẽ Hebraicã Moysis & Prophetarũ nunquam perijsse.
2 Num Hebraica editio sit corrupta.
3 De editione Chaldaica.
4 De editione Syriaca.
5 De variis Græcis editionibus.
6 De interpretatione LXX. Seniorum.
7 De editione Græca testamenti noui.
8 De Latinis editionibus.
9 De auctore vulgatæ editionis.
10 De auctoritate Latinę editionis vulgatę.
11 Soluuntur obiectiones Hæreticorum cõtra vulgatam Latinam editionem.
12 Defenduntur loca, quę Chemnitius deprauata esse dicit in editione vulgata.
13 Defenduntur loca, quæ in Psalmis malè reddita fuisse à Latino interprete Caluinus contendit.
14 Defenduntur loca, quæ hæretici aiunt esse corrupta in editione Latina testamenti noui.
15 De editionibus vulgaribus.
Soluuntur obiectiones hæreticorum.

LIBER TERTIVS, De Verbi Dei interpretatione.

Cap. 1. Scripturam non esse tam apertã per se, vt sine explicatione sufficiat ad controuersias fidei terminandas.
2 Soluuntur obiectiones aduersariorum.
3 Proponitur quæstio de Iudice Cõtrouersiarum, & simul differitur de sensibus Scripturarum.
4 Adferuntur testimonia ex testamẽto veteri, pro sententia Catholicorum.
5 Idem probatur ex testamento nouo.
6 Idem probatur ex cõsuetudine Ecclesię.
7 Idem probatur testimonijs Pontificum, & Imperatorum.
8 Idem probatur testimonijs Patrum.
9 Idem probatur ex ratione.
10 Soluuntur obiectiones.

LIBER QVARTVS, De Verbo Dei non scripto.

Cap. 1. Qui potissimum defenderint, vel oppugnarint non scriptas traditiones.
2 Quid sit, & quotuplex traditio.
3 Explicatur status quæstionis, & mendacia quędam aduersariorũ deteguntur.
4 Ostenditur necessitas traditionum.
5 Esse aliquas veras traditiones demõstratur ex Scripturis.
6 Idem ostẽditur testimonijs Pontificum, & Conciliorum.
7 Idem probatur ex Patribus.
8 Idem probatur quattuor alijs argumentis.
9 Explicantur regulæ quinque, quibus in cognitionẽ verarum traditionum deuenimus.
10 Soluuntur obiectiones aduersariorũ quę ex Scripturis petuntur.
11 Soluuntur obiectiones ex Patribus.
12 Soluuntur rationes aduersariorum.

Index Librorum, & Capitum Secundæ Controuersiæ.

LIBER PRIMVS, De Christo.

Præfatio, De duplici genere hostium Diuinitatis Christi.

Cap. 1. Explicatur sententia nouorum Samosatenorum.
2 Explicatur sententia nouorum Arianorum.
3 Deum vnum numero esse, ex Scripturis & Patribus demonstratur.
4 Diuinitas Filij Dei asseritur: Et prima Classis argumentorum ex vtroque Testamento.
5 Secunda Classis ex veteri Testamento.
6 Tertia Classis ex Testamento nouo.
7 Quarta Classis ex nominibus veri Dei.
8 Quinta Classis ex attributis.
9 Sexta Classis ex operibus.
10 Septima Classis ex Patribus.
11 Octaua Classis ex Sibyllis.
12 Nona Classis ex Diuinis testimonijs visionum & miraculorum.
13 Demonstratur Diuinitas Spiritus Sancti.
14.15.16.17.18.& 19. Soluũtur argumenta hæreticorum.
20 Soluuntur obiectiones contra Diuinitatem Spiritus sancti.

LI-

LIBER SECVNDVS, De Christo.

Cap. 1. De distinctione Personarum in eadem essentia.
2 De vocibus, quibus vtimur in hoc mysterio explicando.
3 De vocibus Essentia, & Homousios.
4 De vocibus Hypostasis, & Substantia.
5 De ceteris vocibus.
6 Ostenditur distinctio Personarum.
7.8. & decem sequentibus, diluuntur argumenta contra distinctionem Personarum in eadem Essentia.
19 An Filius Dei sit Autotheos.
20 De processione Spiritus sancti à Filio.
21 De origine huius hæresis, quòd Spiritus sanctus non procedat à Filio.
22 Ex scripturis ostenditur, Spiritum à Filio procedere.
23 Idem probatur testimonijs Conciliorũ.
24 Idem probatur ex Patribus Latinis.
25 Idem probatur ex Patribus Græcis.
26 Ex ratione idem confirmatur.
27 Soluuntur argumenta Græcorum.
28 Demonstratur rectè factam additionem illam, Filioque.
29 Soluuntur obiectiones Græcorum.
30 Concluditur disputatio diuino testimonio.

LIBER TERTIVS, De Christo.

In quo tractatur Pars tertia, quæ est de carne eiusdem, siue de Incarnatione.

Cap. 1. De erroribus huius temporis circa Incarnationem.
2 Explicatur hæresis Eutychetis.
3 Refellitur hæresis Eutychetis.
4 Soluuntur argumẽta, quæ fiebant olim aduersus ea, quæ superiore capite demonstrata sunt.
5 Explicatur hæresis Nestorij.
6 Refellitur hæresis Nestorij.
7 & 8. Soluuntur argumenta aduersariorum.
9 Proponitur quæstio, An ex vnione hypostatica sequatur communicatio realis attributorum diuinorum, ac præcipuè Immensitatis siue Vbiquitatis.
10 Ex vnione hypostatica non fluxisse communicationem Idiomatum realem respectu naturarum.
11 Refellitur Vbiquitas Christi, quia pugnat cum Scripturis.
12 Refellitur Vbiquitas corporis Christi, quia repugnat Symbolo Apostolico.
13 Refellitur Vbiquitas, quia repugnat præsentiæ corporis Domini in Eucharistia.
14 Refellitur Vbiquitas testimonijs Patrũ.
15 Soluitur argumentum hæreticorum.
16 Soluũtur aliæ obiectiones ex verbo Dei petitæ.
17 Soluitur argumentum ex ipsa Incarnatione ductum.
18 Soluitur argumentum ex Patrum testimonijs petitum.
19 Soluitur argumentum depromptum ex doctrina Scolasticorum.
20 Soluitur postrema obiectio ex naturali ratione deducta.

LIBER QVARTVS, De Christi anima.

Cap. 1. Proponitur controuersia prima de scientia Animæ Christi.
2 Probatur veritas ex Scripturis.
3 Idem probatur ex doctrina Patrum.
4 Idem probatur rationibus.
5 Soluuntur argumenta aduersariorum.
6 Proponitur quæstio secunda, quæ est de descensu ad Inferos.
7 Quod descendere ad Inferos non sit omnino extingui.
8 Christum non pertulisse pœnas damnatorum.
9 Proponitur tertius error refellendus de descensu Christi ad Inferos.
10 Inferos esse loca subterranea distincta à sepulchris.
11 Animas piorum non fuisse in Cœlo ante Christi Ascensionem.
12 Christum verè ad Inferos descendisse ostenditur ex Scripturis.
13 Explicatur locus obscurissimus ex Epistola prima S. Petri, capite tertio & quarto.
14 Adfertur traditio Patrum de descensu Christi ad Inferos.
15 Christũm propriè ac re ipsa descendisse ad Inferos.
16 Soluuntur quædam dubia.

LIBER QVINTVS, De Christo.

Qui est de Mediatore, & eius merito.

Cap. 1. Explicatur breuiter secundū quam naturam Christus sit Mediator.
2 Refutatur error Stancari de Mediatore.
3 Refutantur ex Scripturis errores Caluinistarum & Lutheranorum de Mediatore.
4 Refellitur idem error ex Patribus.
5 Refellitur idem error rationibus.
6 Soluuntur argumenta aduersariorū deprompta ex Scripturis.
7 Explicantur testimonia Patrum, quæ aduersarij proferunt.
8 Soluuntur argumenta ex ratione petita.
9 Ostenditur Christum sibi etiam aliquid meruisse.
10 Soluuntur argumenta Caluini.

Generalis Tertiæ Controuersiæ Index Librorum & Capitum.

LIBER PRIMVS.

De Romani Pontificis Ecclesiastica Hierarchia.

Præfatio in Libros de Summo Pontifice.

Cap. 1. Proponitur quæstio, Quodnam sit optimum regimen?
2 Probatur prima propositio, Quod Monarchia simplex simplici Aristocratiæ & Democratię præstet.
3 Quòd Monarchia Aristocratię, & Democratię admixta vtilior sit in hac vita, quàm simplex Monarchia.
4 Quòd circumstantijs exclusis, Monarchia simplex absolutè & simpliciter excellat.
5 Proponitur secunda quæstio, Debeatne Ecclesiasticum regimen esse Monarchicum?
6 Quod Ecclesiæ Gubernatio non sit Democratia.
7 Quòd non sit Ecclesiasticum regimen penes Principes seculares.
8 Quòd non sit Ecclesiasticū regimen præcipuè penes Episcopos.
9 Quòd regimen Ecclesiasticum præcipuè Monarchicum esse debeat.
10 Proponitur tertia quæstio, & probatur Petri Monarchia ex loco Euangelij. *Matth. 16.*
11 Quid sit super petram ædificari Ecclesiam. *Matth. 16.*
12 Quis sit ille cui dicitur; Tibi dabo claues. *Matth. 16.*
13 Quid intelligatur per claues. *Matth. 16.*
14 Soli Petro esse à Christo dictum; Pasce oues meas. *Ioan. 21.*
15 Quid significet, Pasce. *Ioan. 21.*
16 Quòd illis verbis, *Ioan. 21.* Oues meas vniuersa Ecclesia significata sit.
17 Explicatur prima prærogatiua S. Petri ex mutatione nominis.
18 Explicatur secunda prærogatiua ex modo quo ab Euangelistis Apostoli numerantur.
19 Explicantur quattuor aliæ prærogatiuæ ex Euangelio *S. Matthæi.*
20 Explicantur tres prærogatiuę ex Euang. *S. Lucæ.*
21 Explicātur aliæ duę ex Euang. *S. Ioannis.*
22 Explicantur aliæ nouem prærogatiuę ex Actis Apostolorum, & Epistolā ad Galatas.
23 Proponuntur aliæ prærogatiuę ex varijs auctoribus.
24 Tres vltimæ prærogatiuę in medium adferuntur.
25 Testimonijs Patrum Græcorum & Latinorum confirmatur primatus Petri.
26 Diluitur argumentum ex comparatione Petri cum Iacobo.
27 De comparatione Petri cum Paulo.
28 Refellitur obiectio, ex quindecim peccatis S. Petri à Magdeburgensibus cōcinnata.

LIBER SECVNDVS, De Summo Pontifice.

Cap. 1. Proponitur quæstio, An B. Petrus Romæ fuerit, ibidemq; existens mortuus sit?
2 Quòd Petrus Romæ fuerit.
3 Sanctum Petrum Romæ mortuum esse.
4 Petrum Romæ vsque ad mortem Episcopum fuisse.
5 Soluitur argumentum primum Hæreticorum.
6 Soluitur secundum argumentum.

Sol-

7 Soluuntur alia quinque argumenta.
8 Soluuntur alia octo argumenta.
9 Soluitur decimumsextum argumentũ.
10 Soluitur decimumseptimum argumentum.
11 Soluitur vltimum argumentum.
12 Romanum Pontificem Petro succedere in Ecclesiastica Monarchia; probatur ex Diuino iure & ratione successionis.
13 Idem probatur ex Concilijs.
14 Idem probatur ex testimonijs Summorum Pontificum.
15 Idem probatur ex Patribus Græcis.
16 Idem probatur ex Patribus Latinis.
17 Idem probatur ex origine & antiquitate primatus.
18 Idem probatur ex auctoritate, quã exercet Romanus Pontifex in alios Episcopos.
19 Idem probatur ex legibus, dispensationibus, & censuris.
20 Idem probatur ex Vicarijs Papæ.
21 Idem probatur ex iure appellationum.
22 Soluuntur argumenta Nili de iure appellationum.
23 Soluitur primum argumentum Lutheranorum.
24 Soluuntur alia tria argumenta.
25 Soluitur argumentum vltimum.
26 Idem probatur ex eo, quòd Sũmus Pontifex à nomine iudicatur.
27 Soluuntur argumenta Nili.
28 Soluuntur obiectiones Caluini.
29 Soluuntur alia nouem argumenta.
30 Soluitur argumentum vltimum, & tractatur quæstio, an Papa hæreticus deponi possit?
31 Idem probatur ex nominibus, quæ Romano Pontifici tribui solent.

LIBER TERTIVS,
De Summo Pontifice.

Cap. 1. Proponitur Disputatio de Antichristo.
2 Antichristum certum quendam hominem futurum.
3 Ostenditur Antichristũ nõdum venisse.
4 Explicatur Prima Demonstratio, quòd nondum venerit Antichristus.
5 Explicatur Secunda Demonstratio.
6 Explicatur Tertia Demonstratio.
7 Explicatur Quarta Demonstratio.
8 Explicatur Quinta Demonstratio.
9 Explicatur Sexta Demonstratio.
10 De nomine Antichristi.
11 De Charactere Antichristi.
12 De Generatione Antichristi.
13 De Sede Antichristi.
14 De Doctrina Antichristi.
15 De Miraculis Antichristi.
16 De Regno & Prçlijs Antichristi.
17 De Gog & Magog.
18 Refelluntur deliramenta hæreticorum, quibus non tam probant, quàm impudẽter affirmant, Papam esse Antichristum.
19 Refelluntur nugæ Synodi Smalchaldicæ Lutheranorum.
20 Refelluntur Caluini mendacia.
21 Refelluntur mendacia Illyrici.
22 Refelluntur ineptiæ Tilmanni.
23 Refelluntur mendacia Chytræi.
24 Refutantur argumenta Caluini, & Illyrici, qui probare conantur Papam nõ esse amplius Episcopum. Vbi etiã refellitur fabula de Ioãne Papa fœmina.

LIBER QVARTVS,
De Potestate spirituali Summi Pontificis.

Cap. 1. Quòd sit Summus Iudex in controuersijs fidei & morum dijudicandis.
2 Proponitur quæstio, Sitne certum Papæ iudicium?
3 Statuitur prima propositio de infallibili iudicio Summi Pontificis.
4 De Romana Ecclesia particulari.
5 De decretis morum.
6 De Pontifice, vt est particularis quædã persona.
7 Soluũtur obiectiones ex ratione petitę.
8 De erroribus qui falsò ascribũtur Summis Pontificibus, Petro, Lino, Anacleto, Thelesphoro, Victori, Zephirino, Vrbano, Pontiano, Cornelio, & Marcellino, qui nõ solùm Pontifices, sed etiam Martyres fuerunt.
9 De ijs q̃ Liberio, & Felici II. obijciũtur.
10 De Siricio, Innocentio, & alijs septem Pontificibus.
11 De Honorio I.
12 De alijs septem Pontificibus.

De

13 De Gregorio VII.
14 De cæteris Pontificibus, quibus error in fide falsò tribuitur.
15 Proponitur Quæstio, An Summus Pontifex habeat iurisdictionem verè coactiuam, ita vt possit leges cõdere, quæ obligent in conscientia, & iudicare, ac punire transgressores?
16 Probatur testimonijs verbi Dei, posse Pontifices veras leges condere.
17 Soluuntur argumẽta aduersariorum ex Scripturæ testimonijs ducta.
18 Soluitur argumẽtum ex comparatione legum.
19 Soluitur argumentũ ductum ab Exemplis.
20 Soluuntur argumẽta duo desumpta ex ratione conscientiæ.
21 Soluitur argumentum ex Patribus.
22 Proponitur Quæstio postrema, An Christus iurisdictionem Ecclesiasticam soli Pontifici Summo immediatè contulerit?
23 Apostolos à Christo Iurisdictionem omnem accepisse.
24 Episcopos omnes à Papa iurisdictionem accipere.
25 Soluuntur argumenta aduersariorum.

LIBER QVINTVS, De Potestate Pontificis Temporali.

Cap. 1. Proponitur quæstio de potestate tẽporali.
2 Papam non esse Dominum totius mundi.
3 Papam non esse Dominum totius orbis Christiani.
4 Papam non habere vllam temporalem iurisdictionem directè.
5 Soluuntur argumenta contraria.
6 Papam habere temporalem potestatem indirectè.
7 Rationibus probatur Theologorum sententia.
8 Idem probatur Exemplis.
9 Non pugnare cum verbo Dei, vt vnus homo sit Princeps Ecclesiasticus, & Politicus simul.
10 Soluuntur argumenta contraria.

Quartæ Controuersiæ Generalis Index Librorum, & Cap.

LIBER PRIMVS, De Concilijs, & Ecclesia.

PRAEFATIO.

Cap. 1. Ordo Disputationis.
2 Qui scripserint de Concilijs.
3 De nomine Concilij & origine.
4 Partitio Conciliorum duplex.
5 Concilia generalia approbata.
6 Concilia generalia reprobata.
7 Concilia partim confirmata, partim reprobata.
8 De Cõcilio nec manifestè probato, nec manifestè reprobato.
9 De vtilitate vel etiã necessitate celebrandorum Conciliorum.
10 Concilia generalia vtilia esse, & suò quodam modo necessaria, non tamẽ absolutè & simpliciter.
11 Concilia Episcoporum aliqua simpliciter esse necessaria.
12 Cuius sit congregare Concilia.
13 Soluuntur argumenta aduersariorum.
14 Explicantur dubitationes quædam.
15 Quinam sint ad Concilium cõuocandi.
16 Soluuntur obiectiones aduersariorum.
17 Quot Episcopi requirantur ad generale Concilium.
18 Episcopos in Concilijs non Cõsiliarios, sed Iudices esse.
19 Cuius sit Generali Concilio præsidere.
20 Soluuntur argumenta aduersariorum.
21 Explicantur conditiones, quas Lutherani requirunt in Concilio celebrando.

LIBER SECVNDVS, De Conciliorum auctoritate.

Cap. 1. Argumẽtum & Partitio huius libri.
2 Concilia generalia à Pontifice cõfirmata, errare non posse, ex Scripturis demonstratur.
3 Idem probatur ex Patribus.
4 Idem ostenditur argumentis à ratione ductis.
5 Concilia particularia, à Pontifice approbata, errare non posse.
6 Soluuntur argumenta ex Scripturis deprompta.

Sol-

7 Soluuntur argumenta petita ex testimonio veterum Patrum.
8 Soluuntur argumenta ex Conciliorum erratis.
9 Soluitur obiectio ducta ex ratione.
10 Concilia particularia, nõ probata à summo Pontifice, non omnino certam fidem facere.
11 Concilia generalia, ante confirmationẽ Sũmi Pontificis, errare posse, nisi Patres in definiendo sequantur Pontificis institutionem.
12 An sit maior auctoritas Concilij, quàm Scripturæ.
13 An Concilium sit supra Pontificem.
14 Explicantur opiniones diuersę.
15 Summum Pontificem caput esse totius Ecclesiæ.
16 Non esse in Cõcilio summã potestatem.
17 Summum Pontificem absolutè esse supra Concilia.
18 Pontificem non posse subijcere seipsum sententiæ coactiuæ Conciliorum.
19 Soluuntur argumenta aduersariorum.

LIBER TERTIVS,
De Ecclesia militante toto orbe diffusa.

Cap. 1. De nomine Ecclesię.
2 De definitione Ecclesiæ.
3 De non baptizatis.
4 De Hæreticis & Apostatis.
5 De Schismaticis.
6 De excommunicatis.
7 De Prædestinatis.
8 De non perfectis.
9 De magnis peccatoribus.
10 De infidelibus occultis.
11 Proponitur altera controuersia; An Ecclesia sit semper visibilis, siue an errare & deficere possit ?
12 Ecclesiam esse visibilem.
13 Ecclesiam visibilem non posse deficere.
14 Ecclesiam non posse errare.
15 Soluuntur argumenta, quibus astruitur Ecclesia inuisibilis.
16 Soluuntur argumenta, quibus aduersarij probant Ecclesiam posse deficere.
17 Soluuntur argumenta, quibus aduersarij probant, pastores Ecclesiæ omnes simul errare posse.

LIBER QVARTVS,
De Notis Ecclesiæ.

Cap. 1. Tractationem de notis Ecclesiæ vtilissimam esse.
2 Refellitur sententia hæreticorum.
3 Proponuntur veræ notę Ecclesiæ.
4 Explicatur prima Nota.
5 Nota secunda.
6 Nota tertia.
7 Nota quarta.
8 Nota quinta.
9 Nota sexta.
10 Nota septima.
11 Nota octaua.
12 Nota nona.
13 Nota decima.
14 Nota vndecima.
15 Nota duodecima.
16 Nota decimatertia.
17 Nota decimaquarta.
18 Nota decimaquinta.

Quintæ Controuersiæ generalis Index Librorum & Cap.

LIBER PRIMVS,
De Clericis.

PRAEFATIO.

Cap. 1. De nomine Clerici & Laici.
2 Proponitur quæstio de institutione Ministrorum Ecclesiæ.
3 Non pertinere ad populum ius ordinandi Pastores, siue Ministros.
4 Non esse populi, sed Episcoporum vocare Ministros.
5 Electionem Ministrorum non fieri à solo Deo.
6 Non decuisse Christianos Sacerdotes carnali successione propagari.
7 Ius eligendi Pontificem, ceterosq; Ministros, non conuenire populo iure diuino.
8 Electionem Episcoporum non pertinere iure diuino ad sũmum Pontificem.
9 Rationẽ eligendi summum Pontificem, per solos Cardinales esse omniũ optimam.
10 Ad quos electio summi Pontificis perti neret, si Cardinales nulli essent, &c.

De

11 De numero Ordinum Ecclesiasticorũ.
12 De Antiquitate ordinum.
13 De officijs Ministrorum.
14 De distinctione Episcopi & Presbyteri.
15 Soluuntur obiectiones.
16 De Cardinalibus.
17 De Chorepiscopis.
18 De cœlibatu Sacerdotum: Sitne iure Diuino annexus sacris ordinibus cœlibatus, an non?
19 Cœlibatũ iure Apostolico rectissimè annexum Ordinibus sacris.
20 Soluuntur argumenta Caluini.
21 Soluuntur argumenta Philippi.
22 Soluũtur argumenta Magdeburgensiũ.
23 De Bigamia.
24 Soluuntur obiectiones Lutheri.
25 De decimis.
Dubium 1. An præceptum desoluendis decimis possit contraria cõsuetudine abrogari.
2 An Laici pauperes teneãtur decimas dare Clericis diuitibus.
3 An excusari possint à peccato, qui nullas decimas soluunt, vbi non est cõsuetudo soluendi.
4 Qua ratione ostendi possit, iustam esse determinationẽ Ecclesiæ, quòd Christiani decimam partem suorum fructuum Ecclesiæ tribuant.
Cap. 26. De possessionibus, quæ dono Laicorum possidentur à Clericis.
27 De donis secularibus.
28 An Clerici sint liberi à iugo potestatis secularis.

LIBER SECVNDVS, De Monachis.

PRAEFATIO.

Cap. 1. De nomine Monastices.
2 De natura siue definitione Religionis.
3 De varijs Ordinibus Religiosorum.
4 De confirmatione Religionum.
5 De origine Religionum.
6 Mendacia deteguntur, & calumniæ refutantur.
7 Quid sit Consilium perfectionis?
8 Ponuntur variæ sententiæ de Consilijs.
9 Asseruntur Consilia Euãgelica testimonijs Scripturæ.
10 Idem asseritur Exemplis.
11 Idem asseritur testimonijs Patrum.
12 Idem confirmatur naturali ratione.
13 Soluuntur obiectiones.
14 Explicatur nomen, & definitio voti.
15 Explicatur status quæstionis.
16 Omne quod fit ex voto, esse cultũ Dei.
17 Non fuisse Iudæorum proprium vota facere, sed cum Christianis id etiam esse commune.
18 Soluuntur obiectiones.
19 Non esse propriè votum promissionem, quæ fit in Baptismo.
20 Paupertatẽ volũtariã rectè Deo voueri.
21 De voto obedientiæ.
22 Asseritur votum continentiæ ex illis verbis Lucæ primo; *Quomodo fiet istud? etc.*
23 Idem asseritur ex illis verbis Matthæi decimonono; *Sunt eunuchi qui se castrauerunt, &c.*
24 Idem asseritur ex verbis Apostoli primæ ad Timothęum quinto; *Damnationem habent, quia primam fidem irritam fecerunt.*
25 Idem asseritur ex Concilijs.
26 Idem asseritur ex responsis Pontificum & Imperatorum.
27 Idem asseritur testimonio Patrum.
28 Idem asseritur ratione.
29 Soluitur obiectio prima aduersariorũ.
30 Soluitur secunda obiectio.
31 Soluitur tertia obiectio.
32 Soluitur quarta obiectio ex ratione naturali.
33 Soluitur quinta obiectio ex Concilijs.
34 Soluitur sexta obiectio ex Patribus.
35 Quòd Iuniores vouere possint.
36 Licere filijs Religionem ingredi parentibus inuitis.
37 Licere coniugatis ex consensu vouere continentiam.
38 Per vota sollemnia solui Matrimonium ratum, non consummatum.
39 De Eremitis.
40 De habitu & tonsura Monachorum.
41 Licere Monachis manibus laborare.
42 Nõ teneri Monachos ad laborẽ manuũ.
43 Licitum esse Monachis viuere ex bonis patrimonialibus in communi.
44 Licitũ esse Monachis viuere spontè oblatis & donatis.
45 Licere Monachis ex mẽdicatione viuere
46 Soluuntur obiectiones.

LIBER TERTIVS,

De Laicis, siue Secularibus.

Cap. 1. Ordo totius Disputationis.
2 Proponitur prima quæstio; An politica potestas sit bona, & Christianis licita?
3 Ex Scripturis asseritur politicus Magistratus.
4 Idem asseritur exemplis Sanctorum.
5 Idem asseritur ex fine principatus.
6 Idem asseritur ratione ducta ab efficiente.
7 Idem asseritur ex antiquitate.
8 Principatum siue dominium in impijs esse posse.
9 Proponitur quæstio de potestate Magistratus.
10 Licere Christiano Principi leges condere.
11 Legem ciuilē non minus obligare in conscientia, quam legem diuinam.
12 Iudicia publicè exercere non esse illicitum Christianis.
13 Licere Christiano Magistratui gladio punire perturbatores Reipublicæ.
14 Licere Christianis bella gerere.
15 Quot sint, & quæ iusti belli conditiones.
16 Licere bellum gerere Christianis contra Turcas.
17 Ad Magistratum nō pertinere iudicium de Religione.
18 Ad Magistratum pertinere defensionem Religionis.
19 Non posse conciliari Catholicos cum hæreticis.
20 Libros hæreticorum abolendos esse.
21 Posse hæreticos ab Ecclesia dānatos temporalibus pœnis, & etiam morte multari.
22 Soluuntur obiectiones.

Sextæ Controuersiæ generalis Index Librorum & Cap.

LIBER PRIMVS,

De Purgatorio.

PRAEFATIO.

Cap. 1. De nomine Purgatorij.
2 De erroribus circa Purgatorium.
3 Purgatorium esse probatur ex Scripturis Testamenti veteris.
4 Purgatorium esse probatur ex Testamēto nouo.
5 Asseritur Purgatorium testimonijs Conciliorum.
6 Asseritur Purgatorium testimonijs Patrum Græcorum & Latinorum.
7 Idem asseritur ratione.
8 Soluuntur argumenta ex Scripturis.
9 Soluuntur obiectiones ex Patribus.
10 Soluuntur obiectiones ex ratione depromptæ.
11 Purgatorij confessionem ad fidem Catholicam pertinere.

LIBER SECVNDVS,

De Circumstantijs Purgatorij.

Cap. 1. De personis quibus Purgatorium conuenit.
2 In Purgatorio non posse animas mereri vel peccare.
3 Soluuntur obiectiones.
4 Animas in Purgatorio certas esse de sua æterna salute.
5 Soluuntur obiectiones.
6 De loco Purgatorij.
7 Sitne post hanc vitam aliquis locus pro animabus iustis præter Cœlum & Purgatorium?
8 Num ex receptaculis suis animæ Defunctorum egredi valeant?
9 De tempore quo durat Purgatorium.
10 Qualis sit Purgatorij pœna.
11 Ignem Purgatorii esse corporeum.
12 Sciri non posse quomodo ignis corporeus animas vrat.
13 An in Purgatorio torqueantur animæ à Dæmonibus.
14 De grauitate pœnarum.
15 Suffragia Ecclesiæ defunctis prodesse.
16 Quod sint genera suffragiorum.
17 Quis possit animas iuuare.
18 Quibus prosint suffragia.
19 De funere.

Septimæ Controuersiæ generalis Index Librorum & Cap.

De Ecclesia Triumphante, siue de gloria & cultu Sanctorum.

PRAEFATIO.

Ordo Disputationis.

LIBER PRIMVS,

De Beatitudine & Canonizatione Sanctorum.

Cap. 1. Argumenta hæreticorum quibus illi probare nituntur, Sanctos nondum esse beatos.
2 Animas Sanctorum iam nunc frui Dei visione, demonstratur testimonio Ecclesiæ.
3 Idem Scripturarum testimonijs demonstratur.
4 Eadem veritas ex Græcis Patribus confirmatur.
5 Idem probatur testimonijs Latinorum.
6 Idem confirmatur rationibus, quæ tamẽ in Scripturis fundamentum habeant.
7 Sanctos rectè ab Ecclesia Canonizari.
8 Cuius sit Sanctos Canonizare.
9 Credendum esse, Pontificem non errare in Sanctorum canonizatione.
10 Sanctos non Canonizatos priuatim posse coli, non publicè.
11 Proponitur quæstio de cultu Sãctorum, cum aduersariorum argumentis.
12 Explicatur sententia Catholica.
13 Asseritur argumentis sententia Catholica.
14 Soluuntur argumenta initio proposita.
15 Proponitur controuersia de inuocatione Sanctorum.
16 Deteguntur aliquot fraudes & mendacia hæreticorum.
17 Quomodo Sancti inuocandi non sint.
18 Sanctos pro nobis orare.
19 Sanctos esse inuocandos.
20 Soluuntur argumenta aduersariorum.

LIBER SECVNDVS,

De reliquijs, & Imaginibus Sanctorum.

Cap. 1. Proponuntur argumenta cõtra cultum reliquiarum.
2 Deteguntur mendacia Centuriatorum.
3 Asseritur veritas, & probatur.
4 Soluuntur argumenta aduersariorum.
5 De nomine imaginis & Idoli.
6 De principiis Iconomachorum.
7 Licere imagines & facere, & habere.
8 Non esse prohibitas imagines Dei.
9 Imagines in templis rectè collocari.
10 Imagines vtiles esse etiam extra historiam.
11 Proponitur quæstio de cultu Imaginum cum argumentis aduersariorum.
12 Imagines Christi & Sãctorum rectè coli.
13 Soluuntur argumenta aduersariorum.
14 Soluitur argumentum secundum.
15 Soluitur argumentum tertium.
16 Soluitur argumentum quartum.
17 Soluitur argumentum quintum.
18 Soluitur argumentum sextum.
19 Soluitur argumentum septimum.
20 Proponitur quæstio, quo genere cultus imagines sint honorandæ.
21 Imagines per se & propriè colendas.
22 Non esse dicendum, imaginibus deberi cultum latriæ.
23 Imagines Christi impropriè vel per accidens posse honorari cultu latriæ.
24 Imagines, per se & propriè non esse colendas eo cultu, quo exemplar ipsum colitur.
25 Quo genere cultu adorentur imagines.
26 De adoratione Crucis.
27 De Cruce vera Domini.
28 De imagine Crucis.
29 De signo Crucis.
30 Soluuntur obiectiones Hæreticorum.

LIBER TERTIVS,

De ijs rebus, quibus superna Hierusalem ab Ecclesia in terris peregrinante colitur.

Cap. 1. De erroribus circa templa.
2 An templa sint erigenda.
3 De forma.
4 De fine.
5 De dedicatione & consecratione Ecclesiarum.
6 De ornatu templorum.
7 De benedictionibus aquæ, salis, cinerum cerei, &c.
8 De peregrinationibus.
9 De votis, quæ nuncupantur Sanctis.

An

10 An sint festi dies à Christianis celebrandi.
11 De Dominica die.
12 De Pascha.
13 De Pentecoste.
14 De Septuagesima, & sequentibus Dominicis.
15 De reliquis festis Domini.
16 De festis.
17 De vigilijs.

Veruntamen & Lugduni, & Coloniæ aliqui istorum Tomorum antea, & deinceps prodierunt, cum etiam separatim excusum Ingolstadij fuisset Iudicium eiusdem Roberti Cardin. Bellarmini. De libro, quem Lutherani vocant, *Concordia*. Antuerpiæ autem apud Plantinum ann. 1590. libri tres De translatione Romani Imperij à Græcis ad Francos aduersus Matthiam Flaccum Illyricum. Tractatus item de Indulgentijs, & de Iubilæo. Coloniæ apud Ant. Hierat.

Atqui rursus ann. 1596. cum idem Bellarminus Card. Disputationes easdem De Controuersijs Christianæ fidei abs se recognitas, & auctas rursus emisisset Ingolstadij, initioque monuisset Lectorem, nolle se, vt priores editiones tãquam suæ agnoscerentur, id non fecit, quòd aliquid in ijs esset improbandum, sed quòd Typographorum culpa, siue indiligentia, plerique typographici errores in illas irrepserant, qui tamen eas haud reddebãt inutiles. Sic enim ipsemet Bellarminus mihi de hac re quærenti respondit, dum esset Ferrariæ ann. 1598. cum Summo Pont. Clemente VIII.

Hęc verò omnia Ioan. Baptista Desbois Gallus in Epitomen à se redacta, edidit Parisijs ann. 1602. apud Chalderium. Sed & postea in Veneta editione Controuersiarum, adiuncta sunt Opuscula eiusdem Bellarmini Card. quæ separatim quoque edita fuerant, hoc est, De Indulgentijs, & Iubilęo, libri duo.

Appendix ad libros De Summo Pontif. continens refutationem cuiusdam libelli Italici, cuius titulus est, *Auiso piacevole dato alla bella Italia*.

Appendix ad libros De cultu Imaginum complectens refutationem cuiusdam libelli editi Francofurti, cuius titulus est, *Synodus Parisiensis de Imaginibus*.

De exemptione Clericorum, liber vnus.

Iudicium de Libro Concordiæ Lutheranorum, vnà cum breui eiusdem libelli Apologia eiusdem Bellarmini Card.

Liber de Translatione Imperij aduersus Illyricum hęreticum.

Extat item eiusdem Cardin. Bellarm. Grammatica Hebraica, quę primò Romæ edita fuit apud Zannettum. Institutiones autem Latinæ linguę ex optimo quoque Auctore collectæ, quæ excusæ sunt ann. 1596. Antuerpiæ apud Plantinum.

Extat item Catechismus Italicè ab eo iussu, & auctoritate Clementis VIII. Pont. Max. conscriptus, ac sæpe Romæ, & alibi in lucem editus.

At non defuere, hęretici haud potentes ferre tantum veritatis lumen, quantum ex ijs Operibus Bellarmini micat, obstrepere, & illud obscurare mẽdacissimis suis impostoris cõnixi sunt, aduersus quos viri Catholici, atque perdocti, statim insurrexere, & ranunculos ex hęresum cœno coaxantes, fecerunt obmutescere, quosq; adeo Saucta ipsa Apostolica Sedes proscripsit, quemadmodum & à Magistro sacri Palatij factum, est de libro Alexandri Carerij, quem & nos eradi volumus ex hoc Apparatu sacro.

Robertvs Canutus, Anglus, scripsit Commentarios in Genesim, in Exodum, in Leuiticum, in Numeros, in Canticum Cantic. in lib. 4. Regum, in Ezech. in 12. Proph. minores, in Euang. D. Matthęi, in Epist. D. Pauli omnes, in Apocal. S. Ioãnis. Vtriusque Testamenti Sacramenta, lib. 1. De benedictionibus Iacob, & Moysis. De Connubio Iacob. Opus de Matrimonio. Speculum fidei, lib. 4. Homil. 40. lib. 1. Sermones & Epist. lib. altero. Sententiarum Theologicarum, lib. 2. Viuebat ann. 1170.

Robertvs Caraciolus Licienſis, siue dictus *de Licio*, Ordin. Minorum, Episcopus Aquinas (alijs Aquilæ Marsorum) librum Sermonum de Deo, de Christo, de B. Virgine, de Sanctis scripsit refertum eruditione, ac pietate. Qui Venetijs excusus fuit ann. 1490. apud Bernardinũ Benalium. Incipit, *Non glorietur sapiens*. Inscriptio simplex est his verbis. *Robertus de Sãctis*. Examinauit Opus Theologus eximius, Ord. Seruorũ Gasparinus Boro.

Sed & edidit Tractatum idem Robertus De Amore Diuinorum Officiorum ad Ioannem Aragonium, Ferdinandi Regis Siciliæ filium. Quo opere exponuntur mysticè verba D. Ioannis. *Vidi alterum Angelum volantem*, per Conciones, Neapoli ann. 1473. Extant & eiusdem Sermones de Tempore, ac De laudibus Sanctorum impressi Basileę an. 1490. De Pœnitentia per Quadragesimam, lib. 1. Item Quadragesimale de Peccatis. Venetijs apud Andream Turrisanum Asulanum, anno 1488. Incipit, *Propter nimiam charitatem suam.* Sed & ann. 1496. Venetijs apud Gregorium Arriuabenium excusi fuerunt eiusdem Roberti Sermones de Aduentu, & Quadragesima. De timore Iudiciorum Dei. De immortalitate animæ. De æterna Beatitudine, & per sollemnitates totius anni Domini Sabaoth, & Beatiss. Virginis.

Robertvs Carmelita. Vide infra in verbo, Robertus Gallus.

Robertvs Cassinensis, Monasterij Abbas, Ordin. S. Benedicti, scripsit librum Sermonum, vt fertur, elegantium.

Robertvs Ceruinus. Vide in verbo, Robertus Kareuue.

Robertvs Cenalis, Parisiensis origine, Theologus, ac deinceps Episcopus Arboricensis, scripsit De compescenda hęreticorum petulantia Opus quadripartitum. Nempe in prima parte docet, quanam ratione colloquium sit cum hæreticis habendum. In secunda, quæ sub Pacis prætextu ab Anonymo erant proposita. In tertia, quibus notis hęreticus à Catholico dignoscatur. In quarta, quanam ratione hęretici sint coercendi. Parisijs ann. 1557. apud Iacobum Keruer.

Porrò opinor hunc esse eundem, qui infra ponitur in verbo, Robertus Senalis, erratum autem fuisse in describendo Episcopatus nomine, & in tacendis, quæ alia edidit, quorum ibidem meminimus in eodem verbo, Robertus Senalis.

Robertvs Clarimontis, quæ in Gallia est Ciuitas in Aruernis, scripsit De Concilio in eadem Ciuitate celebrato, sub Vrbano VI. Pont. Max. aduersus Turcas. Extat m.s. in membrana in Bibl. Imp. Viennæ Austriæ.

Robertvs Cleophat. Vide in verbo, Robertus Eliphat.

Robertvs Colman, Anglus, Ord. Minorum, scripsit duobus libris Sermones, & Lecturas. Viuebat ann. 1428.

Robertvs Concio, Ordinis Minorum, Parisiensis Theologus, scripsit in Magistrum Sententiarum.

Robertvs Couuton (alijs Othon) Anglus, Ordin. Minorum, scripsit Quæstiones Sentent. lib. 4. Quodlibeta Scholastica, lib. 1. Viuebat ann. 1240.

Robertvs Crucius (vulgo Crouuche) Anglus, monachus, exposuit libros quatuor Magistri Sentent. Libros octo Physicorũ, & decem Ethicorum Aristotelis. Scripsit etiam Quæstiones. Viuebat ann. 1300.

Robertvs Cursон, Anglus, Cardinalis, scripsit Summam Theologiæ, libro vno. De saluatione Origenis, libro altero. Lecturas sollemnes, libro vno. Viuebat ann. 1218.

Robertvs Dodeforde, Anglus, Rameſiæ olim monachus, scripsit in Parabolas Salomonis. Extabant in Rameſia Bibliotheca.

Robertvs Eliphat, Anglus, Ord. Min. scripsit Commentaria in lib. 4. Magist. Sentent. Conclusionum ordinariarum, librum. Lecturarum, siue lectionum Theologiæ, alterum. Viuebat ann. 1330.

Robertvs Fabianus, alijs *Fabiane*, Anglus, Londinensis, scripsit Concordantias Historiarum libris septem. Rerum in Anglia à Richardo primo vsque ad sua tempora gestarum, librum. De omnibus Angliæ Regibus, librum. Annalium Londinensium, lib. Viuebat ann. 1485.

Robertvs Fisconensis, Neustrius, siue Normanus, Gallus, scripsit Chronicon à Christo incarnato, vsque ad sua tempora. Extabat in Anglia in Nordouicensi Bibliotheca.

Robertvs Fituyngham, Anglus, Ordin. (vt puto) Minorum, scripsit De excommunicationibus, librum. De casibus Decretorum, librum. De casibus Decretalium, librum.

De

De extrauagantibus, librum. De casibus Summo Pontifici reseruatis, librum. De Concilijs Angliæ, librum. Pro ordine Minorum, librum. De statu eorum dignitate, librum.

ROBERTVS Folioth, Anglus, Herefordensis Episcopus, scripsit De Sacramentis antiquæ legis. Conciones item aliquot. Viuebat ann. 1170.

ROBERTVS Gaguinus, Gallus, Ord. S. Trinitatis, Generalisque Minister, scripsit ad Arnoldum Bostium Carmelitam Gandaui commorantem pro Conceptione Beatiss. Virginis aduersus Vincentium è Castronouo, tam Carmine, quàm soluta Oratione, lib. duos. De miseria humana, librum. Orationes, & Epistolas complures. De Arte metrica, libr. Chronicon item vsque ad ann. Dom. 1493. Sanè eius Annales rerum Gallicarum, prodierunt quoque Francofurti ann. 1580. vnà cum Huberti Villæi supplemento. Florebat Parisijs ann. 1494.

ROBERTVS Gallus, Carmelita, Theologiæ Scholasticæ Professor, ad omnes D. Pauli Epistolas Commentarios scripsit, vt inquit Sixtus Senensis. At Tritemius alia eius Opera commemorat, cuius Catalogus cum non esset integer, suppletus est ex Indice Iacobi seruitæ. Sic autem hic habet.

ROBERTVS Carmelita, Gallus natione, Prædicator Verbi Diuini egregius, scripsit

Super Sententias, lib. 4.
In lib. Sapientiæ, lib. 1.
De septem peccatis mortalibus, lib. 1.
Moralisationes, lib. 1.
De immortalitate animæ, lib. 1.
In Canticum Canticorum, lib. 1.
In Ecclesiasticum, libro 1. Imperfectum Opus.
In Prouerbia Salomonis.
In Ecclesiasten.
In quatuor Euangelia.
De ludo scachorum, lib. 4.
De libertate credendi, lib. 1.
De moribus naturalibus, lib. 1
De effectibus stillarum.
In Epistolas D. Pauli, lib. 14.
Sermones de Tempore, lib. 1.
Sermones de Sanctis, lib. 1.

Sed vide omnino infra in verbo, Robertus Holkoth ad finem.

ROBERTVS Goulettus, Gallus, Theologus Parisiensis, è quattuor Euangelistis vnicum Historiæ corpus confecit, quod *Tetramonon* inscripsit, cuius initium est, *Tametsi Doctores*. Iosephi item Iudæi opera Latinè versa, & antea Parisijs impressa apud Ioannem Pauum, anno 1519. emendauit, & in capita distinxit, singulorum argumentis, & scholijs aucta. Scripsit item in Compendium De sex Mundi ætatibus, quo summatim, traditur Christi Domini Genealogia, Cosmographiæ succincta collectio, omnium fermè Regnorum origo, progressus, siue successio, ac finis, quique Reges in illis, & quamdiu regnarunt, ij præsertim quorum Iosephus, & Sacræ litteræ meminerunt; generatim autem De omnibus Imperatoribus, & Galliæ Regibus à Christo Domino nato ad annum vsque 1513.

ROBERTVS Grosthede, alijs *Groschede*, Linconiensis. Vide in verbo, Robertus Linconiensis.

ROBERTVS Gryme, Anglus, monachus, scripsit Commentarios in Euangelia, lib. 4. Conciones item varias.

ROBERTVS Guiba, scripsit Orationem ad Innocentium Octauum Pontif. Max.

ROBERTVS Guinnus Sacerdos, Anglobritannus ex Anglicana lingua in Britannicam vertit, atque edidit Roberti Personij Directorium ad Christianam vitam pleraque. item alia opera pia eadem sua Patria lingua conscripsit.

ROBERTVS Hardebius, Anglus, Carmelita, scripsit in dies Festos Beatissimæ Virginis. Viuebat ann. 1540.

ROBERTVS Holkoth, Anglus, Ord. Prædicatorum, & in Academia Oxonienſi Professor Theologiæ, scripsit Lecturam in librum Sapientiæ, quæ incipit, *Dominus petra mea.* 213. in eam Prælectionibus. Ea prodijt Reuthlingæ ann. 1489. & Venetijs apud hæredes Octauiani Scoti, ann. 1509. rursus autem ann. 1586. vnà cum Moralibus explicationibus. Lecturam item in Canticum Canticorum; atque aliam Scholasticam in septem priora capita Ecclesiastici, in octoginta, & octo capita diuisam, quam moriens haud potuit

absoluere. Eius initium est, *Magister, & Dominus Gondesalus*, quæ apud eosdem quoque Octauiani Scoti hæredes ann. 1509. fuit excusa.

Atqui, licet Sixtus Senensis hæc tantum commemorat de eius scriptis Exegeticis ad Diuinam Scripturam, non desunt tamen alij, qui cum dixerint in Prouerbia Salomonis, atque in quatuor Euangelia scripsisse.

Sanè verò etiam in Magist. Sentent. Commentarios reliquit, olim apud Ioannem Trechel ann. 1497. editos Lugduni in Gallia. Sed & librum De septem peccatis mortalibus. Alterum Moralitatum ad Verbum Dei Euangelizantes. Alium de immortalitate animæ. Libros quatuor De ludo Scachorum. Librum De impunitate peccati. Alterum de libertate credendi. Alium de motibus naturalibus. Alium De effectibus Stellarum. Quadragesimale.

Porrò cum docuerit libertatem arbitrij ad merendum non esse necessariam, sicuti testatus est Io. Picus in Apologia quæst. 8. aduersatus est communi Theologorum sententiæ, quod in S. Thoma liquet. 1. 2. q. 114. art. 1. & reliquis Doctoribus in primum Sent. distin. 17. & in secundum dist. 23. & in tertium distin. 18. Viuebat ann. 1349. admonitos tamen Lectores velim, vt cum supra in verbo, Robertus Gallus, Carmelita, ex Indice Iacobi Seruitæ, ascripti sint Roberto Carmelitæ libri quatuor de Ludo Scachorum: alius De motibus Stellarum; alius De effectibus Stellarum; alius De septem peccatis mortalibus; alius Moralitatum; alius De immortalitate animæ, quod ij omnes non sint tribuendi Roberto Gallo Carmelitæ, sed huic Roberto Holkot.

ROBERTVS Houdeslouus, Anglus, scripsit Sermones synodales, & Epistolas ad diuersos.

ROBERTVS Hugonis Capeti F. Rex Francorum, vir Sanctus, Antiphonas, & sacra Responsa quædam edidit, quæ ab Ecclesia fuere approbata. Eius illud est: *Sancti Spiritus adsit nobis gratia.* Viuebat ann. 994. Eisingr.

ROBERTVS Humbleton, Anglus, Ordin. Prædicatorum, scripsit Summam Theologiæ, libro vnico. Librum item alterum aduersus Viclefitas. Alium Lectionum Scholasticarum. Viuebat ann. 1390.

ROBERTI Ianssonij, & Henrici Ioliti Sacerdotum Anglorum Responsio ad Ioannis Hopperi articulos, in quibus Hopperus ab Ecclesia Catholica dissentiebat. Antuerpiæ, anno 1564.

ROBERTVS Iorius, siue alijs *Iuorius*, Anglus, Carmelita, scripsit in Ecclesiasticum. Lecturas item Scripturarum, libro 1. Conciones ad Clerum. Sermones ad populum. Monumenta Prouinciæ. Vixit anno 1392. vt habet Index Iacobi Ordinis Seruorum. Eisingrenio autem ann. 1306. Sed puto mendum irrepsisse, si non ab Auctore, certè vel à Typographo, vel ab Amanuensi.

Quin & Petrus Lucius Carmelita, qui suorum Catalogum texuit, inquit, Hunc Robertum, Sixtus Senensis vocat Rupertum, quem & facit Ordin. Prædicatorum, sed errat, ait, ni ipse errem. Atqui Sixtus scribit hunc composuisse Commentarios in Iob. In Danielem. In Ioannem. In Matthæum, & in Lucam, quæ Bononiæ in Bibliotheca Prædicatorum asseruentur.

ROBERTVS Kareuue, aliàs Ceruinus, Anglus, scripsit in libros quattuor Magistri Sententiarum, librum item Quæstionum ordinariarum. In libros Posteriorum Aristotelis. Viuebat ann. 1320.

ROBERTVS Ketenensis, aliàs Kenetensis, siue Renetensis ex Anglosaxonibus, Britannus, ac deinceps Archidiaconus Pampilonensis, scripsit aduersus Alcoranum, siue Coranum, hoc est *legem Mahometis* ad Petrum Abbatem Cluniacensem, ad quem item scripsit de sua eiusdem Alcorani versione ex Arabico in Latinum, qui cum vixisset ann. 1114. editus est denique à Ioanne Oporino, Basileæ ann. 1550.

ROBERTVS Lancellotus I. C. Tractatum edidit De Attentatis, & Innouatis lite, & Appellatione pendente, & in alijs casibus. Romæ in folio, & Venetijs auctum ab eodem authore recudit Bibliopola Somaschius Papienses, eadem folij forma.

ROBERTVS Langelande, Anglus, & Sacerdos, scripsit Visionem Petri Aratoris, lib. 1. Viuebat ann. 369.

Robertus de Licio Episcopus (vt aliqui volunt) Aquinas (vt verò alij) Aquilæ Marsorum, siue Aprutij, vt vulgo vocant. Vide in verbo, Robertus. Caraciolus.

ROBERTVS Lincolniensis Episcopus cognomento *Grokede*, siue (vt Sixtus Senensis habet) *Grosateста*, inter Philosophos, atque Theologos sui seculi primum (vt idē post alios habet Sixtus) locum adeptus, scripsit in Psalterium succinctos Commentarios, quorū initium est, *Psalmorum liber Græcè*. Extant Bononiæ in Bibliotheca Dominicanorum. Summam quoque Theologiæ libro vno super libris Dionysij 4. Summam prænotatam, *Numerale*. Librum item de Computo Ecclesiastico. Alterum inscriptum *Kalendarium*. Summam super libros 8. Physicorum Aristotelis, quæ Venetijs excusa fuit ann. 1506. cum biennio antea, hoc est 1504. ibidem apud Scotum prodijsset vnà cum D. Thomæ Aquinatis in eosdem libros expositione. Eius autem Compendium Sphęræ impressum est Venetijs ann. 1518. cum Ioanne de Sacrobosco, & alijs. Qui autem libri prænotati, *Templum Dei*, quæ est tamquam Summa Confessionis, *Et Testamentum duodecim Patriarcharum filiorum Iacob*, ij extant Vienæ, Austrię, in Bibliotheca Imperatoris. Viuebat ann. 1140.

ROBERTVS de Lyceстria, Anglus, Ord. Minorum, scripsit Commentarios in quatuor libros Mag. Sent. librum item Quodlibetorum. Alterum De Panpertate Christi Domini. Tres alios de Computo Latinorum. De Computo Hebrǫrum. De ratione Temporum. Obijt Lychefeldiæ ann. 1348. extabat in Bibliotheca Oxonij.

ROBERTVS Lymburgensis, siue Lymburgensis Cœnobij Abbas in Diœcesi Spirensi, Ord. D. Benedicti, natione Germanus, Vir (vt post alios habet Sixtus Senensis) sanctitate, & Diuinis reuelationibus illustratus, Philosophus quondam in Academia Parisiorū celebris, & post Religionis ingressum Sanctarum Scripturarū assidua meditatione peritissimus, edidit aperto, simplici, & non in eleganti stylo Commentariorum lib. 4. Quorum initiū est. *Quicunque sui ipsius rerum*. Libros duos de Contēptu Mundi. Librum De S. Ioanne Baptista, librum suarum Reuelationum. Sermones de ijs sanctis Viris, quorū Reliquiæ, siue item corpora extabant in eodem Lymburgensi Cœnobio. Viuebat ann. 1124.

ROBERTVS Mascal, Anglus, Carmelita, scripsit Sermonum coram Rege Angliæ habitorum, librum. Alterum item Sermone Patrio. Alium ad Herefordienses, & Salopienses. Alium De suis Legationibus. Viuebat ann. 1415.

ROBERTVS Messericus, siue *Mesiier*, Gallus, Theologus Parisiensis, Ord. Minorum, scripsit Sermones super Euangelia, & Epistolas totius Quadragesimæ. Parisijs apud Ioannem Andream Bocardum ann. 1531.

ROBERTVS Monachus Ord. D. Benedicti apud Moguntiam Congreg. Luxouiensis, scripsit Carmine heroico Vitam D. Albani Martyris: Homilias item ad populum. Viuebat ann. 893. Eisingren.

ROBERTVS è Monstrolo, Gallus, Carmelita scripsit Commentarios in lib. 4. Mag. Sent. In Epistolas item omnes D. Pauli, quam nominat *Lecturam notabilem*. Sermones de Tempore, & de Sanctis.

ROBERTVS Montensis Abbas, siue Montis S. Michaelis, Normanus, Gallus, adiecit Sigeberti Gemblacensis Chronico Annales centum ferè annorum, libros octo, scripsit Gesta Christianorum Principum. Librum De suis Temporibus. Librum De Gestis Vualauicani. Librum De Gestis Marodoci. Chronicon autē, de quo dixi, digessit vsque ad annum 1158. sicuti refert Io. Lelandus. Libri autem octo, de Bello Sacro, siue Christianorum Principum, prodierunt Basileæ ann. 1533.

ROBERTVS Ormetkyreus, Carmelita, scripsit Ordinis sui Propugnaculum. Viuebat ann. 1380.

ROBERTVS Oxfordius, Anglus, Ordinis Prædicatorum, scripsit librum prǫnotatum *Protectorium D. Thomæ Aquinatis*, Determinationū item variarum, librum. Aduersus Henricum Gandauensem librum. Aduersus primum Aegidij alium. Aduersus quosdam Sorbonistas, alium. Viuebat ann. 1270.

ROBER-

Robertvs Pascasius in lamentationes Hieremiæ: Sorbona.

Robertvs Personius, Anglus, Societatis Iesu, Theologus, qui adhuc est superstes, post varias peregrinationes, siue in Angliam ad propugnandam summo cum periculo Catholicam fidem, siue ad fundanda Alumnorum, Anglorum seminaria, in Hispania, & Belgio, cum item præfuerit aliquot annos Anglico Seminario, quod est Romæ, scripsit plura, quorum fructus vt planius constet, sciendum est eundem Robertum cum in Angliam traiecisset vnà cum Edmundo Campiano, Societatis nostræ Theologo, qui deinceps in eadē Insula Martyrio pro Catholica fide fuit coronatus, statim scriptis mandasse, paucis, perspicuisque verbis sui ad eā messem aduentus causam, simulque certamē per disputationes Protestantibus obtulisse, id quod obnixè petebant. At Ministri Caluiniani non audentes cōgredi, annia malignè interpretati duobus impressis libellis, hęc ad proditionem detorserunt. De hisce ergo libellis Personius post octiduum emisit Censuram valde doctam, & concinnam. Rescripsit vnus ex illis contra Censuram, sed maiore suo, & suorum dedecore: quò enim magis luctabatur, eò magis irretitus succumbebat pondere argumentorum Personij, ac veritatis luce. Nampro sua Censura Personius iterum scripsit; nec ausi sunt amplius hæretici hiscere. Edidit item libellum alterum, quo nouem rationes continentur, ob quas Catholici in Anglia conuenticulis, seu publicis precibus hæreticorum renuūt interesse, hic autem liber emissus fuit sub nomine Ioannis Hauletti, qui etiam fuit Sacerdos Societatis Iesu. At quoniam eodem tempore transfuga quidam Minister Caluinianus, nomine *Ioannes Nicolaus*, semetipsum in manus tradiderat hæreticorum Anglorum, se fingens, siue potius fingi se permittēs Iesuitam esse, nostro autem renuntiato ordine Religionem Catholicam eiuraturum, suggestum ascendit, ex quo in Turre Londinensi cum fidem Romanam Catholicam fuisset detestatus, plura mendacia de Pont. Max. de Cardinalibus, de alijs primatijs Catholicis vitis, ac de se ipso fronte impudentissima enarrauit, quamobrem ingens per Regnum vniuersum rumor pererebuit, Iesuitam (vnum videlicet ex illis, qui nuper Roma missi fuissent in Angliam) fidei, & Vitæ Catholicæ pertęsum factū esse protestantem: qui rumor tanto cum applausu à miseris illis seductis fuit exceptus, ac si alius Saulus fuisset conuersus, calamo igitur sumpto Personius librū edidit, quo homunciorem, & fabulam, siue calumnias aperuit, quisve, & qualis Nicolaus iste esset, quàm item falsa, quæ nulla ratione possent consistere, quę dixerat, & scripserat, planissime exposuit, quamobrem, qui paulo ante tāti illum fecerant, mox illius pertæsi ipsum ab se præ pudore nimiæ credulitatis contemnentes exploserunt. Sed & idem Personicus alium vetè decorum, & pietatis plenum librum emisit, inscriptum *Directorium ad Christianam vitam*, qui vbere eum fructu è legentium manibus vix deponitur. Porrò iam quinquies, aut sæpius, prodijt ē prelo: hęretici autem cum suarum hæresum iugulum inde peti animaduertisset, mutilatum, atque corruptum edidere. Quamobrem antiquiora exemplaria perlegenda sunt. Interea verò optimum est, vt alijs etiam linguis edatur, cum in Anglicana tantum fuerit excusus, & in Britannica, in quam illum vertit Robertus Guinnus Sacerdos Anglobritannus, qui etiam multa pia Opera eadem lingua conscripsit. Extant item eiusdem Personij Resolutiones Anglicè scriptæ, atque etiā Hispanicè redditę, quę magnopere commendantur. At & scripsit Personius contra falsum Martyrologium Foxij Angli hęretici.

Robertvs Radiptonus, alijs Radimpton, Anglus, Ord. Minorum, plures Bibliorum librorum exposuisse fertur. Scripsit autem in quattuor libros Mag. Sent. Et quęstiones Ordinarias, quasque vocant *Lecturas Scholasticas*. Viuebat ann. 1350.

Robertvs S. Remigij in Diœcesi Rhemensi monachus Congreg. Cluniacensis, Gallus scripsit ann. circiter 1120. Historiam sacri belli libris decem excusis tum Basileæ, tum Francofurti ad Oenum ann. 1584. Acta item Conciliorum, lib. 1.

Robertvs Richardinus, scripsit Exegesim in Canonem D. Augustini. Parisijs ann. 1530.

Robertvs Ritche, Anglus, scripsit Vitam sui fratris B. Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis. Exegesim in Canonem D. Augustini. Viuebat ann. 1240. Io. Lelandus.

Robertvs Rose, siue (vt vocant Sixtus Senensis) *Rosęus*, Anglus Carmelita, scripsit

pſit Commentarios in Geneſim, Exodum, Leuit. in Eccleſiaſticũ, in D. Paulum ad Titum, Sermones & Lecturas, librum de Naturis animalium. Viuebat ann. 1420. Nordouici.

ROBERTVS de Ruffia, ſiue rectius, *Rutenus*, Ord. Minorum, ſcripſit Sermones varios, Commentarios in quattuor libros Mag. Sent. Expoſitionem Regulæ S. Franciſci ad Haymonem Anglicum, Ord. Miniſtrum Generalem, Librum de Anima. Obijt ann. 1280.

ROBERTVS Salopienſis, Anglus, Monachus, ſcripſit Vitam Vuenefridæ Virginis. Viuebat ann. 1140.

ROBERTVS Salisburgenſis Archiepiſcopus, qui primò Vangionũ Epiſcopus, ſcripſit De Fide Orthodoxa, ad Theodonem Principem Boiorum: Et Epiſtolas ad diuerſos. Viuebat ann. 582.

ROBERTVS Scriba, Anglus, Canonicorum autem Regularium Bridlintonienſis Cœnobij quartus Præſes, ſcripſit Cõmentarios in Geneſim, Exodum, Leuiticum, Numeros, Deuteronomium, Pſalterium, Breuiarium item in Pſalmos, lib. 1. In Cantica Bibliorum In duodecim Prophetas. In D. Matthæi, & D. Ioannis Euangelia. In omnes D. Pauli Epiſtolas. In Apocalypſin D. Io. In Symbolum Athanaſij. In Orationẽ Dominicam. De operibus ſex dierum. Dialogos plures. De Corpore, & Sanguine Domini. De Eccleſia Catholica. Librum Sermonum. Viuebat ann. 1180.

ROBERTVS Senalis, ſiue potius Cenalis, Epiſcopus Abrinenſis, ſiue itẽ potius Abriconenſis, ſcripſit de Cœna Domini contra Martinum Bucerum. Appendicem ad Cœnam Dominicam, lib. 1. De Diuortio Moſayco per Euangelicam legem reiecto. Pro ſacro Cœlibatu librum. De vſu vtriuſque gladij Spiritualis, & temporalis alterum. Contra Interim Cæſareum. Contra Maximinum Arianum, librum quoque De vera menſurarum, ponderumque ratione. Pariſijs omnia prodiere apud Michaelem Fezendat ann. 1557. Viuebat ipſe ann. 1549. qui & idem Gallicam emiſit Hiſtoriam. Vide omnino in verbo, Robertus Cenalis.

ROBERTVS Shirwoode, Anglus, Theologus, ſcripſit explanationẽ in Eccleſiaſten, librum item Sermonum. Viuebat ann. 1510.

ROBERTVS Shyngleton, Anglus, Sacerdos, ſcripſit de ſeptem Eccleſijs. De Spiritu ſancto. De quibuſdam Vaticinijs. Londini obijſſe Martyr exiſtimatur ann. 1544.

D. ROBERTI de Sorbona, qui S. Ludouici Regis Galliarum, Pœnitentiarum Œconomus fuit, Opuſcula quædam, deſcriptaque initio, Vita illius à Margarino Bignæo extat in Tomo 4. Bibl. SS. PP. edit. 2.

ROBERTVS Titius Burgenſis, Orationem, & Carmen edidit in laudem Clementis VIII. Pont. Max. Bononiæ apud hæredes Ioannis Roſſij, ſiue Rubei ann. 1599.

ROBERTVS Tuitienſis Abbas, iuxta Coloniam Agrippinam (vt verbis vtar Sixti Senẽſis) profeſſione Benedictinus, natione Germanus, vir in Spiritu Diuinis Scripturis, ſancto per viſionem illuſtrante doctiſſimus, eloquio præſtans, hortatu Cunonis Abbatis Sigembergenſis poſtea Epiſcopi Ratiſponenſis collegit in omnes Diuinas Scripturas egregia varij ſenſus, & maximè allegorici quàmplurima ex Patrum ſcriptis ſuccincta Commentaria, ex quibus fertur inſigne volumen, cui titulus eſt *De Sancta Trinitate, & operibus eius*, in vtrumque teſtamentum ad Cunonem Abbatem Sigembergenſem, libris 42. Quod Opus ipſe ita in tres partes diuiſit, vt prima pars propria Patris Opera in tribus libris contineat, hoc eſt à prima mundi creatione, vſque ad eiectionem Adæ de Paradiſo. Secunda verò pars habet propria Filij opera, quæ ab eiectione Adæ vſque ad Incarnationem, & mortem filij Dei in figuris, vaticinijs, viſionibus, & Scripturis propter venturum Chriſtum dicta, factaque ſunt, libris 30. Tertia autem pars concludit, libris nouem, opera Spiritus Sancti propria, ſcilicet ab incarnatione filij Dei vſque ad finem ſeculi in ſcripturis recitata, quorum 42. librorum ſimul adunatorum hic eſt Index.

Prima Pars.

De Sancta Trinitate, & operibus Patris, in prima tria Geneſeos capita, Commẽtariorum libri tres: quorum primus incipit, *Scripturarum omnium.*

Se-

Secunda Pars.

De Trinitate, & Operibus Filij Commentariorum libri 30. videlicet,

In residuum libri Genes. Commẽtariorum, lib. 6.	*Humana creatura.*
In Exodum Commentariorum, lib. 4.	*Qua causa, vel quo ordine.*
In Leuiticum Commentariorum, lib. 2.	*Liber iste.*
In Numeros Commentariorum, lib. 2.	*Apertum in Apocalypsi.*
In Deuteronomium, lib. 2.	*Iste liber.*
In Iosue Commentariorum, lib. 1.	*Septem periodis.*
In Iudicum, & Ruth.	*Post mortem Iosue.*
In quatuor lib. Regum, adiuncto lib. Psal. lib. 1.	*Post ampla virtutis.*
In Esaiam, lib. 1.	*Omnis anima, qua Christum.*
In Ieremiam, lib.	*Quinta atatis seculi crepusculum.*
In Ezechielem, lib. 1.	*Hac mundi atate.*
In Danielem, Zachariam, & Malach. simul, lib. 2.	*Aperiente Christo.*
In Machabæos, lib. 1.	
In volumen quatuor Euangelistarum, lib. 1.	*Sexta mundi atate.*

Tertia Pars.

De Operibus Spiritus sancti à Christi Aduentu vsque ad finem seculi, lib. 9. *Omnipotentis iram.*

Præter hæc autem scripsit latiori stylo in varios Scripturæ Sanctæ libros, plures Commentarios; in quibus sunt De Incarnatione Domini, in Canticum Canticorum iuxta sensum mysticum libri septem eruditissimi; quorum initium est, *Qui contra hominem.*

In duodecim prophetas minores ad Fridericum Archiepiscopum Colonienſem, libri 30. quorum primus incipit, *Spiritu sancto.*

Ad Cunonem Abbatem Sigebergenſem, de gloria, & honore filij hominis in Matth. lib. 13. quorum initium est, *Exigis à me, ò Philocriste Cuno.*

In Ioannis Euang. lib. 14. *Discipulus quem, &c.*

Ad Fridericum Archiepiscopum Colonienſem, Commẽtariorum in Apocalypsin, lib. 12. quorum initium est, *Vt tu quoque ò venerabilis Colonienſium Archipraſul.* Viuebat anno 1124. Hæc Sixtus Senensis.

Ceterum hic à iuuentute sua Monasterium S. Laurentij in Oesbrourk prope Traiectum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Cluniacensis, ingressus, cum in studijs litterarum vix aliquid proficeret, memoria verò non valeret, precibus apud Beatissimam Virginem Dei Matrem institit, vt sibi ab eius filio Scripturarũ intelligentiam impetraret, cui Mater ipsa Gratiæ apparuisse scribitur, & retulisse, preces eius exauditas fuisse, eique postea tantum scientiæ lumen impartitum iri, vt nullus eius ætatis doctrina, ei æquari posset. tantum videre, ne talento sibi concesso abuteretur. Eius autem Opera prodierunt Coloniæ tribus Tomis, ann. 1533. & 1566. & apud hęredes Birckmanni ann. 1577. Quæ sunt:

Commentarij in Matth. lib. 13. seperatim autem excusi Parisijs ann. 1545.

De Glorificatione Trinitatis, & Processione Spiritus sancti excusi quoque Parisijs 1545.

Commentarij in Prophetas minores, lib. 30. Qui item Parisijs editi seperatim.

De operibus Sanctissimæ Trinitatis, lib. 42.

Commentarij in Euangelium Ioannis, lib. 14. Qui etiam excusi, Parisijs ann. 1545.

In Apocalypsin eiusdem lib. 12. & in Canticum Canticorum, lib. 7.

De Diuinis officijs, lib. 12. impressi quoque Antuerpiæ ann. 1593. & 1594. & alibi sæpè.

De victoria Verbi Dei, lib. 13. excusi etiam Coloniæ in 8.

Quin & Louanij ann. 1557. pleraque impressa fuerunt apud Seruatum Saxenum. Scripsit de Incendio Tuitiensi, in quo Corpus Domini à flãma circumfusa intactũ remansit, lib. 3.

Item de Meditatione Mortis, lib. 2. qui excusi Coloniæ ann. 1572. vnà cum Auctoris vit.,

& tribus

& tribus libris de Incendio Tuitiensi. Super Regulam S. Benedicti lib. 4. Apologeticum eiusdem Operis lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. De Vita S. Hereberti Episcopi Colonienſis, ſtylo nouo, lib. 1. qui eſt apud Surium Tom. 2. De Vita S. Eliphij Martyris lib. 1. qui extat Coloniæ m.s.

Robertus, item Tuitiensis Vitę Sancti Heriberti Archiepiscopi Colonienſis qui migrauit in Cęlum ann. 1021. 17. Kal. Aprilis, non tam Scriptor, quàm illustrator dici potest. Quippe qui, vt ipse testatur, in præfatione ipsius, eam ab antiquiore scriptam Auctore (fubobscuram) reddere laborauit cultiorem. Addidit Eisingrenius eum scripsisse Disputationem Christiani, atque Iudæi. Alij item libros decem exarasse in Tobiã. Legendus est autem Robertus Card. Bellarminius cap. 11. lib. tertij De Sacramẽto Eucharistię, cum deinceps cap. 15. eiusdem libri, errorem Roberti Tuitiensis ex professo refellat, sed & eundem ertorem antea refutauerat lib. 1. de Sacram. cap. 6. Putauerat enim Robertus, panem Eucharistiæ hypostaticè assumi à Verbo, eo prorsus modo, quo Natura humana ab eodẽ Verbo assumpta est. Quamobrem Algerus, qui eodem tempore vixit, ait hanc esse nouã, & absurdissimã hæresim, quamuis non dubitem, quin Tuitiensis admonitus, eam fuisset retractaturus. Porrò libros Roberti Tuitiensis De Diuinis Officijs (ait idem Bellarminius) fuisse verè ipsins, dubitari nullo modo potest, nam Sententiæ omnes, quas citabat Vuiclefus apud Valdensem, inueniuntur ad verbum in 2. lib. Roberti de Diuinis Officijs, cap. 9. Initium quoque librorum de Officijs apud Valdensem est. *Ea quæ per anni circulum*, & id ipsum est initium librorum Roberti. Denique conueniunt isti errores librorum De Officijs Diuinis cum alijs eiusdem Roberti in Cõmentarijs in Exodum, & in Ioannem. Quare non sine causa libri isti Roberti sine honore, & titulo iacuerunt annis fermè quadringentis, nam ętate nostra primum lucem liberè aspexerunt. Nec dubium item esse potest, num libri ijdem de Officijs Diuinis eiusdem Roberti sint, cuius sunt omnia alia Opera, quæ eidem ascribuntur. Nam in Prologo horum librorum de Officijs Diuinis enumerat ipse omnia alia sua Opera. Hinc autem liquet error eorum, qui suspicati sunt Auctorem istorum librorum fuisse Vualramum, seu Valeramum, ad quem extant duo Opuscula S. Anselmi, Vnum de Azimo, Alterum De Diuersitate Sacramentorum. Hinc plerique Viri (licet perdocti) qui scribunt de Eucharistia, primum auctorem Impanationis faciunt Vualeramum: sed nec ille fuit primus, cum præcesserint Berengariani, nec fuit Vualeramus, sed Robertus Tuitiensis, ex cuius libris eruenda, sed improbanda est eius sententia. In aliquibus autem Diuinę Scripturæ locis explicandis Ioannes noster Maldonatus Robertum ipsum Tuitiensem, licet commendet, accuratiorem tamen fuisse voluisset.

Robertvs Tumbeley, Anglus, Crolandiensis, Monachus, scripsit in Canticum Canticorum. Ioan. Lelandus.

Robertvs Turnerius Anglus, Orationes quattuordecim edidit, quibus accessit funebris Oratio in Principem Estensem. Antuerpiæ ann. 1598. Sed & quam Orationem, atque Epistolam scripsit De Vita, & Morte D. Martini Episcopi Eistadiani, ea prodijt, Ingolstadij apud Volfgangum Ederum, ann. 1590. Scripsit etiam quædam de vita Catharinæ Stuardæ Scotiæ Reginę. Obijt autem Canonicus Vraliflauiensis.

Robertvs Valdeby, Anglus, Ord. Augustiniani, primò Episcopus Cadurcensis in Aquitania, deinde Dublinensis Archiepiscopus ann. 1395. denique post annum Eboracensis Archiepiscopus, scripsit Lecturam Sententiarum. Quæstiones Ordinarias, lib. 1. Quodlibeta varia, lib. 1. contra Vuiclefistas, lib. 1. Sermones per annum, lib. 1. Obijt anno 1399. Eboraci in Ecclesia Cathedrali sepultus. Hæc Thomas Colbius.

Robertvs de Valle, Rothomagensis, Carnotensis autem Canonicus, Tractatum edidit De Dispositione ad bene, beateque moriendum. Compendium item memorandorum vires naturales, & commoda comprehendens ex Plinio, valens nedum ad secreta naturæ noscenda, sed ad vsus quoque necessarios, corporisque & ingenij conseruationem. Parisijs apud Durandum Gerlerium ann. 1500.

Robertvs Valsingam (quem Valsigen Sixtus Senensis vocat) Anglus, Carmelita, scripsit Elucidationes Sententiarum, lib. 4. Quæstiones Ordinarias, lib. 1. Quæstiones Solemnes,

lemnes, lib.1. Quæstiones Vesperales, lib.12. super Ecclesiasticum, lib.1. Viuebat apud Nordouicenses ann.1310. Sed & scripsit alias Ordinarias Quæstiones, lib.1. & Quodlibeta magna libro altero, expendens opiniones Alexãdri de Ales, Gerardi Bononiensis, Aegidij Romani, Ioannis Duns, Simonis è Fenercham, Henrici de Gandauo, Thomæ Sutton, Roberti Cutoni, Richardi Conington, & aliorum eius ævi Doctorum.

ROBERTI Vangionum Ducis, Viri Sancti, & Confessoris. Vitam scripsit S. Hildegardis. Prodijt autem Moguntiæ apud Albinum ann.1602.

ROBERTVS Vasthonius, Anglus, scripsit Aetiologium, cur viginti mensium spatio detentus fuerit in Carcere, quæve inter se, & hæreticos De Transubstantiatione cõtrouersia extiterit.

ROBERTVS Veyse, de Hulmo, iuxta mare, Nordouicensis Diœceseos, monachus, scripsit Catholicon paruum. Bibliotheca Cantabrigiæ.

ROBERTVS Vuorsop, Anglus, Augustiniani Ord. Episcopus (vt narrat Ioannes Lelandus) in Eboracensi Comitatu natus, inque Augustinianorum Ticullensis pagi Cœnobio, quod nõ multum à Doncastrio distat, educatus, post Theologici Doctoratus insignia ad Episcopatus apicem euectus, animabus sibi creditis, continenter concionatus, scripsit Introitum Sententiarum, lib.1. Scholasticas quæstiones, lib.1. Sermones Vulgares, lib.1. Viuebat ann.1350.

ROCHERIVS de Curte, siue alijs *Rochus de Cyrte*, scripsit De Iure Patronatus, qui liber prodijt Lugduni ann.1573. cum alijs eiusdem argumẽti Scriptoribus, & in 1. Decret. de consuetudine, c.fin.

ROCHVS Anglus, Cartusianus, scripsit carmina varij generis pia. Viuebat ann.1470. Io. Lelandus.

ROCHVS Benedictus, *siue de Benedictis* edidit Cantiones duas aduersus Hugonotos, siue Caluinianos hæreticos. Meditationem itẽ piam super illud S.Io. in Apocalypsi. *Mulier amicta sole.* Psalmos varios, atque Homilias septem De Reip. Christianæ calamitate.

ROCHVS Mamerolius, Ord. Præd. edidit viginti conciones in Ionã Prophetam, & quinq; in Dominicos dies Aduentus, ac festum Natiuitatis Domini. Virduni ann.1575.

RODERICVS Calaguritanus scripsit de sceleribus, & infelicitate Tũcę.

RODERICVS Fernandus à S.Ella, Theologus, collegit Dictionariũ Ecclesiasticum, quod locupletatum ab Eustachio Moro Ceruãteo, Cantabro, prodijt Compluti apud Io. Gratianum.

RODERICVS à S.Ella Hispanus, quem puto esse eundem cum proximo superiore, edidit Orationem De Mysterio Crucis, & Christi Domini Passione, habitam corã Sixto Quarto Pont.Max.ann.1477.

RODERICVS Palentinus Episcopus, Hispanus, scripsit lugubrem, ac & consolatoriam Epistolam de expugnata à Turcis Insula, quæ hoc tempore appellatur, *Negropõte*.

RODERICVS à S.Cruce, Lusitanus, Ord.D.Augustini, scripsit in Mag. Sent. atque in Aristotelem, quæ in Bibliotheca eiusdem Ordinis asseruantur Vlyssipone.

RODERICVS è Dubraua, scripsit Iura, & Constitutiones Regni Bohemiæ.

RODERICVS Portuensis Episcopus, scripsit Glossam in Regulas Cancellariæ Apostolicæ ad Innocentium Octauum Pont.Max.

RODERICVS Toletanus, scripsit Historiam de rebus Hispanis. At lib.2.cap.20. corrigendus est, dum ait, negligentia Hispanorũ deesse illam partem librorum Moralium, pro qua inuenienda suscepit profectionem Romanam Taio Cęsaraugustanus Episcopus. Sed in eo air Baron.To.8.pag.417. nec nobis arridet, dum ait in Concilio septimo Toletano eiusmodi Romanam esse decretam legationem: si quidem dictum Concilium contigit celebrari ante biennium, anno nimirum Do.646. quo tempore, necdũ Taionem puto creatum adhuc fuisse Cęsaraugustanum Episcopum, qui vltimo penè loco (vt iunior) reperitur subscriptus Octauo Concilio Toletano. In Ambrosio item Morales miratus sum, id dicere accidisse sub Theodoro Rom. Pont. cum scriptio illa à Garsia Viro accuratissimo fidelissimè reddita, sub Martino Papa id accidisse testatur.

RO-

Rodericvs Zamorensis Episcopus, scripsit Speculum vitæ humanæ, libris duobus Argentinæ excusis apud Io. Prys, ann. 1507. Librum item De paupertate Christi Domini. Alium quoque pro statu Ecclesiastico, prænotatum, *Defensorium status Ecclesiastici*. Viuebat ann. 1470.

Rodoni. Vide in verbo, Rhodon.

Rodvlphvs Abbas, scripsit vitam S. Gereonis martyris.

Rodvlphvs, alijs Rodolphus Agricola, Grunningensis, præter illa, quæ siue ad literas humaniores, siue ad Dialecticam spectant, quæ ve è Græco Latina reddidit, scripsit De immensa Christi Domini Natalis lætitia Orationem gratulatoriam dictam Innocentio VIII. Pont. Max. Vertit ex Hebræo Psalterium, & partem operum Dionysij Areopagitæ è Græco, quæ tamen moriens haud potuit absoluere. Scholia in quinque libros Seuerini Boëtij De consolatione Philosophiæ, excusos ann. 1535. Coloniæ apud Ceruicornum. Sanè verò pleraque Rodulphi Agricolæ duobus Tomis contenta, ibidem prodierunt apud Gymnicum ann. 1539. Viuebat Heidelbergæ, cum nondum hæc Ciuitas incidisset in hæresim, ann. 1485.

Rodvlphvs Agricola, Vasseburgensis, Hymnum scripsit de D. Stanislao Tutelari Poloniæ, Cracouiæ ann. 1519. impressum apud Hieronymum Victorem.

Rodvlphvs Baynus, Anglus, Cantuarien sis, scripsit Commentarios in Prouerbia Salomonis. Prodierunt autem Parisijs apud Vascosanum, ann. 1555.

Rodvlphvs Belga. Vide in verbo, Rodulphus S. Trudonis Abbas.

Rodvlphvs è Bussella Vico Sueuiæ, scripsit librum Quæstionũ Sentent. Alterum Sermonum. Alium Quæstionũ variarum. Orationes plures ad Patres. Viuebat an. 1430.

Rodvlphvs Clenck Saxo, funebrem habuit Orationem in Friderici Staphylægregij Lutheranorum Antagonistæ tricesimo post funus die, quam & emisit an. 1565. Ingolst.

Rodvlphvs Germanus, Monachus Fuldensis, Congr. Luxouiensis, scripsit vitam S. Liobæ virginis, & Abbatissæ: quę vita extat apud Surium To. 5. die 18. Septembris.

Rodvlphvs Glaber, qui seculi decimi à Christo nato historias scripsit, valde (inquit Card. Baron.) hallucinatus errauit, dum nihil vult in aliena Diœcesi posse præsumere Rom. Pont. plusquàm ceteros Episcopos, quibus est certis definita limitibus Diœcesis.

Rodvlphvs Langius, Germanus, Monasterien sis Ecclesiæ in Vestphalia Canonicus, scripsit ad Hermannũ Langium eiusdẽ Ecclesiæ Decanũ, De vrbe Hierosolyma, lib. 2. Ad Decanum Coloniẽsem lib. Carminum. De obsidione Nusien sis Ciuitatis, librum. De tribus Magis alium carmine. Hymnos item in laudem B. Virginis prænotatos *Lilium, Rosa, Viola*. Horas de S. Cruce ad Ioãnem Rincum Pyndaricis versibus. Carmina de D. Paulo. Carmen elegans aduersus septem capitalia crimina. Meminit horum omnium Hermannus Halemannus. Viuebat Langius ann. 1494.

Rodvlphvs Orphodius, Ord. Præd. egregius doctrinę D. Th. propugnator, scripsit pro ipso D. Tho. aduersus Henricum à Gandauo, Aegidium, & alios. Viuebat ann. 1290. & falluntur (inquit Ant. Lusitanus Senensis) qui eum ad ann. 1242. referunt. PP. mon. Ord.

Rodvlphvs è Riuo emisit Kalendarium Ecclesiasticum generale.

Rodvlphvs è Rudesheim, Episcopus Vratislauien sis, scripsit in Pentateuchũ Moysis Cõmentaria. In Iosue item, ac Iudicum, & in Esa. Prophetam. Expositionem quoque in 4. libros Mag. Sent. Sermones de Tempore, ac de Sanctis. Viuebat ann. 1470.

Rodvlphvs S. Trudonis monachus, Ord. D. Benedicti, in Diœcesi Leodien si Abbas Congreg. Cluniac. natione Belga, scripsit septem libros aduersus Simoniacos. Chronicon item ad sua vsque Tempora deduxit, & Carminum librum. Viuebat ann. 1120. Eisingr.

Rodvlphvs è Tussiniano, Ord. Conuentualium Franciscanorum, ac deinceps Senogalliæ Episcopus collegit, atque edidit Dictionarium Pauperum, siue Cornucopię Concionatorum, quod Lugduni ann. 1599. prodijt apud Antonium Hugueranum. Chronicon item Ordinis Franciscani, deque eius viris pietate, atque doctrina illustribus.

Rofredvs, quem alij *Odofredum* dicunt, Beneuentanus, quæ Ciuitas ditioni Pontificiæ subiecta est in Regno Neapolitano, scripsit Quæstiones Canonici Iuris, libro vno.

Iuris ciuilis altero. Summam Iuris alio. Eius verò Commentarium de libellis edidit Mathias Bonhomme ann. 1538. Lugduni. Cum antea, hoc est ann. 1519. Parisijs emissus fuisset hac inscriptione, *Aureus Tractatus libellorum.* Citantur quoque eius Disputationes.

ROGERIVS Abbas Cœnobij de Cruce Sancti Laufredi in Britannia Ord. D. Benedicti, Congregationis Cluniacensis, scripsit vitam Brunonis Archiepiscopi, qui fuit Dux, & frater Ottonis Imperatoris. porrò Rogerius hic fuit Monachus Ordin. D. Benedicti, ad quem Guitmundus Auersanus Episcopus adhuc in cœnobio manens libros tres contra Berengarium scripsisse dicitur. Viuebat an. 1040. cum fuisset primus Abbas Montanoburgi. Quin etiam Rogerius quidam Summista citatur in Summa Angelica.

ROGERIVS Albanus, Anglus, Carmelita, scripsit Cõpendium Historiæ Bibliorum. Librum item, in quo progenies Regum Britanniæ deducitur. Viuebat ann. 1450.

ROGERIVS Bachonitanus, Ord. Minorum, Doctor Oxonienſis, dictus *Mirabilis*, scripsit in 4. libros Mag. Sent. Compendium quoque Theologici studij. Et in lib. Aristotelis Naturales, atque Mortales.

ROGERIVS Blak, Anglus, monachus Ordin. D. Benedicti, scripsisse eruditos Sermones fertur.

ROGERIVS Calcagninus, Florentinus, Ord. Præd. scripsit sermone patrio, librum prænotatum, *Euersio vitiorum, & consequutio virtuum*, in gratiam Philippi Francorum Regis, à quo id fuerat petitum, dum Lugdunense Concilium celebraretur. Obijt Aretij in Etruria ann. 1290. ibique humatus.

ROGERIVS è Cestria, Anglus, monachus Ord. D. Benedicti, scripsit Polycratica temporum libris 7. Additiones 15. annorum. Viuebat ann. 1339.

ROGERIVS Cistercienſis, Ordin. Minorum, Anglus, scripsit Encomium B. Virginis. Librum de vndecim millibus virginibus, Coloniæ interfectis. Reuelationes B. Elisabetæ. Viuebat ann. 1180.

ROGERIVS Computista, Anglus, monachus, scripsit Postillas ad Euangelia, lib. 1. Expositiones vocabulorum Biblicorum. Librum de excommunicatione maiori. Constitutiones Cantuarienſes. Viuebat ann. 1360.

ROGERIVS Chonnoe, alijs *Connay*, Anglus, Ord. Minorum, scripsit Defensionem Mendicantium aduersus Richardum Radulphum, Armacani Archiepiscopum. Vide in verbo, Richardus Radulphus. Editus autem fuit is libellus Lugduni ann. 1496. Sed & librum scripsit, quo Extrauagantem expofuit. Alterum inscriptum, *Determinationes Scholastica*. Alium Quæstionum Theologicarum. Duos Lecturarũ, vt vocant. Obijt an. 1360.

ROGERIVS Corbeienſis, monachus. Vide supra in verbo, Rogerius Abbas Cœnobij de Cruce, ante verbum, Rogerius Albanus.

ROGERIVS Crolandienſis, Anglus, monachus, ac deinceps sui Ordinis præses, scripsit vitam S. Thomæ Cantuarienſis. Viuebat ann. 1114.

ROGERIVS Cœnobij de Cruce. Vide supra in verbo, Rogerius Abbas ante verbum, Rogerius Albanus.

ROGERIVS Dymmock, Anglus, Ordin. Præd. scripsit contra hæreses lib. duodecim. Ordinariarum Quæstionum librum. Viuebat ann. 1390.

ROGERIVS Fuldenſis, Germanus, monachus cœnobij Montis S. Mariæ, sub Abbate Marquardo, composuit sex ingentia volumina De Sanctis Ecclesiæ. Viuebat ann. 1156. Vicelius in Hagiologio.

ROGERIVS Glaston, Ord. Augustiniani, in Angliæ Mediterraneç Hungtyngtonenſi Comitatu natus, Cantabrigienſis Academiæ Scholasticus Doctor, Prouincialis in Anglia præses, scripsit Epistolarum sacrarum, lib. 1. Sermones per annum, lib. 1. Lectiones, & Quæstiones, lib. 2. Demum obijt Hungtingtonæ, vbi & sepultus. Viuebat ann. 1349.

ROGERIVS de Houeden, Anglus, scripsit Annales Regum Angliæ, & Lecturas Quæstionum. Viuebat ann. 1190.

ROGERIVS è S. Iuone, Anglus, de Ordine Mendicantium, scripsit contra hæreticos, & Lolhardos; præcipuè verò contra Ioannem Oldecastelum. Viuebat ann. 1420.

ROGERIVS Onley, Anglus, scripsit librum aduersus superstitiones, quem tamen cauendum est, ne hæretici huius temporis deprauauerint, vt solent. Viuebat ann. 1442.

ROGERIVS Royseth, Ord. Minorum, scripsit in Mag. Sententiarum. Incipit, *Amice ascende superius.*

ROGERIVS Rugosus, Anglus, Ord. Minorum, scripsit in Mag. Sent. Incipit, *Virum aliquis possit obligari in praecepto.* Tractatum item de Maximo, & Minimo.

ROGERIVS Spirensis Episcopus. Vide in verbo, Rudigerius.

ROGERIVS Sarisburiensis, Anglus, scripsit in Psalterium. Expositiones item Morales Euangeliorum Dominicalium. Io. Lelandus.

ROGERIVS Treuirensis Archiepiscopus, Germanus, Decretorum volumen confecit, quod in Synodo coram suis Suffraganeis approbauit propè Treuerim. Viuebat ann. 914.

ROGERIVS Tuuiforde, aliàs *Goodlouеke*, Anglus, Augustinianus, Theologus, scripsit Itinerarium mentis in Deum, lib. 1. *Cum omnis scientia.* Sermones eruditos, lib. 1. *Veniet desideratus cunctis gentibus.* Viuebat ann. 1390.

ROGERIVS Valtham, siue *Vualtham*, Anglus, Canonicus (vt vocant) secularis, scripsit libris tredecim Compendium Morale, libro autem vno, Imagines Oratorum. Viuebat anno 1250.

ROGERIVS Velpedale, siue *Vuelpedale*, scripsit librum De rogando Deo. Præterea pleraque Logicalia. Viuebat ann. 1368.

ROGERIVS Venray Teutonicus, Ord. D. Augustini, scripsit De institutione puerili, lib. 2. De Inquisitione vitæ beatæ, lib. 2. De Beatis. Virgine hymnorum, lib. 2. De vario litterarum vsu, lib. 2. De rebus mirabilibus, lib. 2. De rebus nouis, lib. 2. De metrorum generibus, lib. 1. De accentibus Latinorum, lib. 2. Panegyricum ad Ioānem Spanheimensem S. Martini Abbatem. De calamitatibus horum temporum, lib. 1. Epigrammata ad diuersos. Epistolas tam soluto, quàm ligato sermone. Viuebat ann. 1494.

ROGERIVS de Vuindelesher, Anglus, monachus Sancti Albani, scripsit Historiarum lib. 1. vsque ad annum 1235. quo vixit.

ROGERIVS Yonge, Anglus, scripsit librum De computo.

ROMANVM Concilium primum post baptizatum Constantinum Imperatorem, collectum est à S. Syluestro Pont. Max. ann. 324. tertio Kal. Iunij, Crispo, & Constantino tertium, Coss. vt habet eiusdem Synodi vigesimus Canon. Quæ verò menda hactenus irrepserint in hoc Concilium, siue per amanuenses, siue per collectores, ij omnino emendandi sunt ex tertio Annalium Tomo Baronij Card. sub eundem annum.

ROMANVM Concilium Episcoporum Italiæ, anno Domini 325. celebratum à Sancto Syluestro Pont. Maximo post Decreta primæ Nicænę synodi ad vrbem allata, eiusdem Nicęnæ synodi Acta comprobauit, & Decreta confirmauit. Neque verum est Concilium alterum fuisse habitum Romæ, dum Nicęna synodus habebatur. Probat hoc Baronius Cardinalis tertio Annalium Tomo, sub eundem annum 325. subditque tria illa Concilia sub Syluestro ordine præpostero esse in edito Codice posita, cum quod habetur ordine tertium, illud ante Nicęnum Concilium (vt suo loco monstratum est) celebratum fuisse constet, ac proinde primo loco ponendum.

ROMANVM Concilium ann. 373. sub Damaso Papa, in quo scripti sunt Anathematismi aduersus hæreses Apollinaris, Arij, Sabellij, Macedonij, Eunomij, Photini. Vide Theodoretum, libro quinto, cap. vndecimo, & Tomo quarto, Baron. Cardin. sub eodem anno 373.

ROMANVM Concilium, anno Domini 386. Syricio Pontif. Max. 80. Episcoporum, cuius extat Epistola Synodalis. Actum est autem De collapsa in Africa Ecclesiastica disciplina restituenda. De Nouatianis, & Montensibus, vt venientes ad Ecclesiam per manus impositionem reconciliarentur. Et nè Sacerdotes, atque Diaconi coniugati, vel ordinati, cum vxoribus permanerent; ac reliqua. Baronius Cardinalis, Tomo quarto, sub annum 386.

ROMANVM Concilium anno Domini 405. quarto autem Innocentij Papæ, vt cõmuni consensu orarent Imp. Honorium, vt scriberet Arcadio fratri suo, vt iuberet Thessaloniçę Concilium fieri, quo facilius possent vnà vtræque partes Otientis, & Occidentis concurrere. Theodorus Ro. Eccl. Diaconus apud Palladij Dialogos. Vide To. 5. Baron. sub eundem annum.

ROMANVM Concilium à Celestino Papa anno sui Pontif. septimo, anno autem Domini 430. celebratum est aduersus Nestorium hęreticum, qui & damnatus est. Vide Acta Concilij Ephesini ex editione Peltani. Tom. 1. Epist. item Celestini in veteri Cresconiana collectione, & Baron. Card. To. 5. sub eundem annum.

ROMANA Synodus anno Do. 433. Sixti autem Papæ, secundo, in causa eiusdem Sixti Papæ, cum ab Anicio Basso Exconsule, turpi calumnia exagitatus est; cum ipse Pontifex spõte voluit suam iudicari in Synodo causam. Acta huius Synodi licet antiquitate fuerint corrupta, Baronius tamen Catdin. Tomo 5. sub eundem annum expendit, spuriaque à legitimis secernit.

ROMANVM Concilium anno Dom. 444. in causa Manichęorum à Leone Pont. Max. iam quintum sui Pontificatus annum agente, celebratum est, vnà cum conuentu Episcoporum, & Romano Clero.

ROMANVM Concilium Episcoporum Occidentalium à Leone primo Pontif. Max. congregatum anno Dom. 449. sui verò Pontificatus decimo, in quo Concilio, quæcũque more prędonum Ephesi ab Eutychianis hęreticis gesta fuissent, ea penitus damnauit.

ROMANVM Concilium anno Dom. 465. Hilarij Papæ quinto, cui interfuere quadraginta octo Episcopi. Eius extant Acta in primo Tomo Conciliorum. De varijs consultationibus, quę missæ erant ad Pontificem expendendæ.

ROMANVM Concilium anno Dom. 483. Felicis Papę primo, in causa Acacij Episcopi Constantinopolitani. De huius Concilij Actis Felix Papa, scripsit suis ad Acacium, & ad Zenonem Imperatorem litteris datis, quæ extant in perantiquo Codice Cresconianæ collectionis, quasque 6. To. Annal. suorum Baronius Cardin. sub eosdem annos adtexuit. Damnatus item in eodem Concilio Petrus Fullo, idemque dictus Gnapheus intrusus post electum Calendionem, Antiochenus Episcopus, qui non Eutychianum tantummodo, sed & Apollinaristam, & Sabellianum se prodidit.

ROMANVM Concilium cogitur à Felice Pont. Max. ex Episcopis Italię aduersus Acacium Episcopum Constantinopolitanum, anno Dom. 483. Zenonis Imp. decimo in quo decretum fuit, vt robustissimæ litteræ ad Zenonem Imp. aliæ ad Acacium cũ libello Io. Alexandrini Patriarchæ, & cum libello citationis ad ipsum Acacium mitterentur. Vide Baronium Card. To. 6. Annal. sub anno 483. qui & primus edidit in lucem binas Felicis Pontif. Max. litteras ex Cresconiana collectione huc spectantes.

ROMANVM Concilium ann. Dom. 487. Felicis Papę Quinto, De lapsis restituendis. Duodequadtaginta Episcopi interfuerunt. Qui enim ex persecutione Vandalica in Africa lapsi fuerant, & rebaptizati, resipiscentes medicinam quæsiuere vulneribus. Vide Epist. Felicis Rom. sextam in Tomo primo Conciliorum.

ROMANVM Concilium Septuaginta Episcoporum, à Gelasio celebratũ anno sui Pontificatus tertio, Domini autem 494. Vide in verbo, Gelasius.

ROMANVM alterum Concilium sub eodem Gelasio anno quarto eius Pontificatus, Domini autem 495. cuius Acta cum in Bibliotheca Vaticana inuenirẽtur depravata, hęc à Frontone Ducæo nostro missa integra ex Virdunensi Codice Baron. Card. inseruit To. 6. suorum Annalium; interfuere 55. Episcopi. In eo Concilio Misenus abiurans hæreses fuit absolutus.

ROMANVM Concilium sub Symmacho Papa primum, anno Domini 499. De ordinatione Pontificis, & aduersus ambientes Pontificatum, non à Theodorico Rege, sed à Symmacho congregatum, contra quàm babet Theodorus Lector in Collectaneis.

ROMANVM secundum sub Symmacho Papa Concilium ann. Dom. 500. secundo autem eiusdem Symmachi. Interfuere centum quindecim Episcopi, apud quos purgatus est

Symma-

Symmachus à crimine, & damnati Petrus Altinas Episcopus inuasor Sedis Apostolicę, & Laurentius Nucerinus, qui viuo Symmacho Episcopo inuaserunt sedem eius. Anastasius in Symmacho. Qui quidem Anastasius in vnum conflauit duarum synodorum res gestas, quarum altera in Basilica Iulij, altera in Basilica Sessoriana habita est, quęadmodum quartæ sub eodem Symmacho synodi Acta declarant.

ROMANVM Concilium tertium sub Symmacho anno 502. congregatum, quod Nomenclator quartam synodum haud rectè appellauit. Quæ enim ab eo tertia ordine ponitur, non fuisse synodum per se distinctam, sed eius, quæ ab eo quarta dicitur Actionem, ea (inquit Baronius Card.) quæ hoc ipso anno inferius dicturi sumus perspicuè demonstrabunt. Porrò cognominatum est Concilium istud, *Palmaris synodus* (vt idem Baronius cordatè scribit) à porticu illa S. Petri, quæ *Palmaria* dicebatur, vt habet Anastasius in Honorio Papa. Ex Actis autem synodalibus huius Concilij, quæ Baronius Cardinalis sexto suorum Annalium Tomo inseruit. contulitque cum antiquo Cresconiano Codice, vnde & quædam emendauit, liquet, Antistites ad synodum istam venientes, qui visi sunt ad tempus prudenter à congressu Symmachi abstinere, in ipsa synodo factos fuisse ipsius, & Apostolicæ sedis acerrimos defensores.

ROMANVM Concilium, quod quintum sub Symmacho Papa anno Dom. 503. habitum est cõtra schismaticos, & calumniãtes quartam sub Symmacho Romanam synodum, & pro veteribus Canonibus; & concordia restitutis.

ROMANVM quod sextum dicitur sub Symmacho Papa Concilium anno Dom. 504. contra vsurpantes bona Ecclesiastica.

ROMANVM Concilium in causa Orientalium ab Hormisda anno 518. Romæ congregatum, quo Decretum est ita oblatam partem ab Orientali Ecclesia suscipiendam, si Acacij nomen penitus abolerent; & verò delerent, quos apposuerant sacris tabulis, Euphemium, & Macedonium, eadem labe respersos.

ROMANVM Concilium anno Dom. 531. Bonifacij autem anno secundo, quo sibi successorem Vigilium (vt scripsit Anastasius) ordinauit, sed iterum facta Romæ synodo eodem tempore ipse Bonifacius Papa, reum se confessus est maiestatis, quod Diaconum Vigilium sui subscriptione chirographi ante Confessionem B. Petri successorem constituisset, & ipsum chirographum in præsentia omnium Sacerdotum, & Cleri, & Senatus incendio consumpsit. Hæc Anastasius.

ROMANVM Concilium habitum anno Dom. 595. Gregorij autem Magni Pont. Maximi, sexto Canones continuit sex, quos inseruit Baron. Card. To. 8. suorum Annalium, qui & ait se reperisse in Codice sublicensi m.s. in Concilio Romano eundem Gregorium Papam probasse, & confirmasse Regulam S. Benedicti. subscripserunt Concilio Episcopi 22. Presbyteri Cardinales 34.

ROMANVM Concilium pro Anglis anno Dom. 610. cum eam ob causam Mellitus Londinensis venit Romam cum Bonifacio Papa huius nominis Quarto tractaturus. Beda Hist. Angl. lib. 2. c. 4. Desiderantur Bonifacij. Epistolæ scriptæ in Britanniam ad diuersos, sicut & Acta eius Concilij.

ROMANVM Concilium Gregorio Magno Pont. Max. celebratum, in quo inter alia dãnatus est Andreas Græcus sub monachali habitu degens apud Basilicam S. Pauli, detectus impostor, & fallarius. Greg. lib. 9. Epist. 69. Indict. 4.

ROMANA, siue Lateranensis synodus sub Martino primo, Paulum Constantinopoli tanum Episcopum damnauit aduersus Typum quem eiusdem Pauli suasu Constans Imp. euulgarat, Vide Baron. Cardin. To. octauo, pag. 387. sub anno Domini 648. & 649. quo fuit celebrata.

ROMANA synodus sub Agathone Papa anno Do. 680. sui autem tertio aduersus Monothelitas. Interfuere 125. Episcopi, vt extat in quarta Actione sextæ synodi. De rebus autem in ea gestis, supererat tantum Epistola Agathonis ad Constantinum Pogonatum Imp. & alia Epist. nomine eiusdem synodi De fide Catholica seruanda.

ROMANVM Concilium aduersus conoclastas Greg. Secondo Pont. Max. cuius ex-

tat vnicum fragmentum recitatum ab Adriano Romano Pontifice in Epistola ad Carolum Magnum, quodque nono Annalium To. Baronius Cardinalis inseruit, celebratum fuit anno 726.

ROMANVM Concilium à Zacharia Pont. Max. celebratum ann. 743. eiusque Canones extant in To. 9. Annal. Card. Baronij.

ROMANVM Concilium à Ioanne Octauo Pont. Max. celebratum est anno Domini octogesimoprimo, eoque in Concilio excommunicatus est Athanasius Episcopus Neapolitanus, qui etiam seculari Dominio eidem præerat Ciuitati, quod sæpè ab eodem Pontifice admonitus, fœdus ictum cum Sarracenis haud dissoluisset. Vide Leonem Ostiensem, lib. 1. cap. 42. & decimum Tomum Annalium Baronii Card. sub eundem annum.

ROMANVM Concilium anno Dom. 826. cum 63. Episcopis celebratum, neque verò hactenus in lucem editum inseruit cum suis titulis nono Annalium idem Baron. Card.

ROMANI Concilij sub Zacharia Papa habiti capitula 27. fuerunt ab eo missa ad Pipinum Regem.

ROMANVM Concilium Generale sub Leone Papa Quarto celebrari cœptum anno 853. pro disciplina Ecclesiastica, & in quo fuit depositus Anastasius presbyter Cardinalis tit. B. Marcelli ab omnibus. Acta huius Concilij ab Anastasio, qui ijs temporibus floruit scripta, sed sutius postea à Baronio Cardin. relata, cùm ex alijs, tum ex emendatiore exemplari ab Ant. Augustino ex Hispania, misso. Vide To. decimum, sub ann. 853. Vnde in Concilijs debent poni, nouæ editionis, quam expectamus.

ROMANVM Lateranense Concilium in causa Ioan. Episcopi Rauennatis, celebratum est ann. 861. Vide Anastasium in Nicolao Papa. Hieron. Rubeum Historiæ Rauennatis posterioris editionis. Baronium Card. Tomo decimo sub ann. 861.

ROMANVM Concilium cœptum in Basilica Vaticana, absolutum autem in Basilica Constantiniana, celebratum est in causa legatorum prœuaricatorum Rodoaldi, atque Zachariæ Costantinopolim ante annum missorum, qui limites mandatorum Pontificiũ transgressi fuerant, & inconcessa tentassent, innocentẽ Ignatium cõdemnantes, & nefandissimè inuasorem in Sede firmantes, ipsíq; Nicolao Pontifici mentientes, omniaque fraudibus inuoluentes, Zacharias igitur præsens excommunicatus est, atque depositus. Vide reliqua in Baronio To. 10. Annal. sub ann. 862.

ROMANVM Concilium anno 862. celebratum aduersus Theopaschitas hæreticos. Capita eius Concilij ponit Baron. Card. in 10. To. sub eundem annum.

ROMANVM Concilium sub annum 863. Nicolai autem Papæ sexto, quo abolita est Synodus Metensis, quam eodem anno collegerat Lotharius Rex, vt repudium faceret priæ vxoris, & Valdradam subintroduceret. Vide in verbo, Metense Concilium.

ROMANVM Concilium à Ioanne Nono Pont. Max. celebratum anno 904. In quo Berengarij coronatio tamquam vi extorta penitus abrogata est, Lamberti verò, in quem libera vota Romani Pont. conspirassent, iudicata est legitima. Vide Baronij Cardin. Annal. To. 10. sub eundem annum.

ROMANA pseudosynodus sub Leone Antipapa anno 864. in qua Benedictus Papa fuit exauctoratus, cuius innocentiam tutatus est Ditmarus Episcopus Meresburgius eiusdem fermè temporis in suo Chronico. Vide To. 10. Baronij sub ann. 965.

ROMANVM Concilium à Nicolao Pont. Max. anno nono, Christi autem Dom. 866. celebratum de Legatis mittendis ad Michaelem Imper. Constantinopolim, & ad Regem Bulgarorum, & de responsis ad eosdem.

ROMANVM Concilium ann. 893. à Formoso Pont. Max. indictum est, ob graues perturbationes, quibus Ecclesia Dei vexabatur. Frodoard. lib. 4. c. 1. Baron. Cardin. To. 10. sub eundem annum.

ROMANA Synodus à Io. XII. Papa, quæ Leonem pseudopapam, quem Otto instituerat, deposuit, & eius gesta deleuit, ann. 964. Sigeb. Eius Acta extant in Vaticano Codice, fuit habita in Ecclesia Beati Petri Apostolorum Principis, quinto Kal. Martij. Interfuere plures Episcopi, & Cardin. Depositi item, qui à Leone fuerant ordinati.

ROMANVM Concilium Generale à Ioan. Decimotertio Pont. Max. habitũ ann. 971. ad quod inter alia missa est legatio ab Edgaro Anglorum Rege, & à S. Dunstano Archiepiscopo Dorouernensi, siue Cantuariensi, vt ab eodem Pontifice confirmarentur priuilegia ab eodem Rege Monasterio S. Mariæ Glastingeberi, de qua re vide Vuillelmum Malesburiensem de gestis Regum Angliæ, lib. 2. c. 8. & Annal. Baronij sub eundem annum To. 10.

ROMAE Conuentus habitus, siue Synodus præsentibus Ottone Imp. & pluribus Cardinalibus, & Episcopis ann. 963. de Io. XIII. Papa corrigendo non Canonicè habitus, Baron. in eundem annum To. 10. qui meritò eum nominat pseudosynodum.

ROMANVM Concilium anno Dom. 983. habitum à Benedicto Septimo, nono quidem anno sui Pontificatus, in quo Concilio agitata est causa Giseleri, siue Geshilarij Magdeburgensis Episcopi, qui ab Imperatore Ottone II. mortuo S. Adalberto, Episcopatum Magdeburgẽsem obtinuerat. Vide Ditmarum Chron. lib. 3. quæve de hac re ex ipso Ditmaro inseruit Baron. To. 10. Annalium sub annum 983.

ROMANA Synodus in Canonizatione S. Vdalrici Episcopi Augustani, Extant ipsa Acta Synodi in Diplomate Io. XV. Papæ, ea de re in Vrbe confecto in Synodali Conuentu, quæ cum Baronius Card. à Marco Velsero V. C. accepisset in lucem prodita, inseruit To. 10. suorum Annal. sub annũ Domini 993. Interfuere duodeuiginti, siue Episcopi, siue Cardinales cum Archidiacono, & duobus Diaconis, qui subscripserunt Decreto Pont.

ROMANA Synodus anno Dom. 988. Io. autem XV. Pont. Max. Quarto, celebrata est in causa S. Adalberti Pragẽsis in Bohemia Episcopi, qui è Monasterio, quò amore solitudinis se receperat, & ibi quinquẽnium fuerat demoratus, fuit coactus, vt ad Episcopatum rediret. Vide apud Surium die 23. April. Tom. 2. & Annal. Baron. To. 10. sub ann. 989.

ROMANVM Concilium habitum Romæ ann. 999. in quo recitatũ est concessum Ecclesiæ Vuormatiensi priuilegium, & in qua Synodo accusatus Giselerus Archiepiscopus Magdeburgensis, quòd duas Parochias teneret. Vide Ditmarum, & Annal. Baron. Card. To. 10. sub eundem annum.

ROMANVM Concilium sub Clemente II. Pont. Max. anno Dom. 1047. eiusdem autem Pont. ann. 1. celebratum est, ad reformandum Ecclesiæ statum, in quo illud potissimũ conatus est cum Episcopis, annitente Imperatore Henrico II. vt simonia, quæ maximè excreuerat, penitus eradicaretur. Vide Epistolam Petri Damiani ad Henricum Archiepiscopatum Rauennatem, cap. 27. & 30. In eo itẽ adiudicatus est locus proximus sedendi apud Romanum Pont. Rauennati Archiepiscopo, cum orta esset ea de re altercatio inter Medio lanensem, Aquileiensem, & Rauennatensem Archiepiscopos. Vide Rauennatem historiam Hieronymi Rubei.

ROMANVM Concilium contra Simoniacos sub Leone IX. Papa, in quo & alia fuere decreta, & excisa carnis nefanda vitia, vide 11. To. Annal. Card. Baronij sub ann. 1049.

ROMANVM Concilium contra Berengariũ à Leone IX. Pont. Max. anno Do. 1050. eius autem Pontificatus II. celebratum est Romæ, post Pascha.

ROMANVM Concilium à Leone IX. Pont. Max. sui Pontificatus ann. 3. Anno verò Dom. 1051. habitum. Quæ in eo acta sunt, siue de Gregorio Vercellensi Episcopo, ob adulterium commissum, quem excommunicanit, siue aduersus ordinatos ab Episcopis Simoniacis, siue de continentia Clericorum. Vide in To. 11. Annal. Cęs. Card. Baronij.

ROMANA Concilia plura fuisse celebrata quattuor mensium spatio, anno 1057. à Victore II. Pont. Max. anno 3. sui Pontificatus, scribit Leo Ostiensis, quibus etiam interfuit Petrus Damiani, cum essent soliti interdum vocari ad Concilia insignes monachi.

ROMANVM Concilium in Laterano celebratum Generale à Nicolao II. Pont. Max. anno primo sui Pontificatus, ad quod reus dicturus causam vocatus est Berengarius Turonensis Archidiaconus Andegauensis ępè damnatus hæresiarcha. Vide Algerum de Sacramento, lib. 1. c. 19. & Lanfrancum de Eucharistia contra Berengarium. Interfuere centum & tredecim Episcopi, & ipsemet Berengarius combussit suos libros, & detestatus est errorem.

ROMANVM, siue Lateranense Concilium Generale sub Alexandro II. Pont. Max. in

quo interfuere plusquam centum Patres, celebratum est ann. Do. 1063. tertio autē eiusdē Pontificatus, aduersus Simoniacos potissimum. Vide eius Acta in Tomo 11. Annal. Ces. Card. Baronij sub eundem annum.

ROMANA Synodus Generalis à Gregorio VII. Pont. Max. ann. Do. 1074. sui verò Pontificatus, secundo ad extirpandam Clericorum incontinentiam, quæ ab eius decessoribus fuerat censuris Apostolicis coercita. Vide Baron. Card. sub eundem ann. Tomo 11. Annalium.

ROMANA alia Synodus ann. 1075. magna cogitur à Gregorio VII. Pont. Max. in qua grauissimę causę, potissimum verò Episcoporum audirentur, contra turpitudinem Clericorum, & Simoniacorum. Quæ verò Gesta tum ante ipsam Synodum præcesserint, tum in ea secuta sunt. Vide omnino Baronij Card. To. 11. Annal. sub eundem ann.

ROMANA Synodus ann. Do. 1076. quarto autem Gregorij VII. Pont. Max. celebrata est in quo excommunicatus est Henricus Germaniæ Rex, & Sigefridus Moguntinus Archiepiscopus, Guilielmus Traiectensis Episcopus, Otto Constantiensis Episcopus. Vide plura in To. 11. Annal. Baronij Card. sub eundem annum.

ROMANVM Concilium ann. Do. 1078. Sexto autem Pontificatus Greg. VII. Pont. Max. Tertiodecimo Kal. Decembris, in Ecclesia S. Saluatoris pro restauratione Sanctę Ecclesiæ: In quo est excommunicatus Constantinopolitanus Imperator, & alij. Vide autem huius Concilij Acta inserta Annalium Tomo vndecimo Card. Baronij sub eadem annum. ex Leone ostiensi, & alijs.

ROMANVM Concilium in Lateranensi Basilica celebratum ann. 1083. Gregorij autem Septimò Pontificis maximi, vndecimo, duodecimo Kal. Decembris. Præfuit idem Pontifex. Interfuere Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates Campani, & de Principatibus, atque Apulia, pauci quoque Gallicani. Nam plurimos Henrici tyranni perfidia iter retro vertere compulit.

ROMANVM Concilium centum quindecim Episcoporum ab Vrbano huius nominis secundo, eius anno primo celebratum est ab eodem, quo Ecclesiastica Statuta suorum prædecessorum Apostolica auctoritate confirmauit ann. 1089.

ROMANVS Scotus Presbyter, scripsit de Paschæ celebratione. Viuebat ann. 660.

ROMANVS Sincerus, Siculus, Monachus S. Martini de Schalis Panormi, & Abbas S. Laurentij de Auersa. Cong. Cassinensis scripsit ad Monasteriorum, in quibus Abbatem egit, vtilitatem, Historiam Monasterij S. Martini de Panormo, Historiam item Monasterij S. Nicolai de Arenis, quod est Catanæ in Sicilia, & Historiam S. Mariæ de Monteregali, quæ omnes in ijsdem Cœnobijs asseruantur. Obijt Auersæ anno 1390. mense Octobri, vbi, & sepultus est.

ROMERIVS scripsit Appendicem ad Rheginonis Abbatis Chronicon, vsque ad annum 1467.

S. ROMVALDVS Abbas Camaldulensium Monachorum, quorum fuit Institutor, cum Rauennæ è Nobili Ducum familia, Patre Sergio ortus, & studijs liberalibus imbutus, seculo relicto, Classis propè Rauennam Ordini D. Benedicti dato nomine, Eremum post triennium petens, Vitam in secessu solitariam egit, & Ordinis S. P. Benedicti disciplinam iam laxiorem corrigere studuit. Tum verò Camaldulensium nomen Vocabulo ab hospitis Maldi Casa, sumpto, eos eodem nomine vocari iussit ann. 1012. Vitam hic egit vsque ad annum ætatis suę 120. quorum viginti in seculo, tres in Classensi Cœnobio, reliquos in Eremo impendit, Christi autem ann. 1023. in Monasterio Vallis, Casteri Piceni, siue Marchię Anconitanæ. 13. Kal. Iulij diem obijt, inter Sanctos relatus, cuius Sacri Corporis reliquiæ Fabriani S. Blasij digno honore asseruantur, scripsit verò Expositionem in omnes Psalmos Dauidicos, cuius pars à Psalmo primo vsque ad nonagesimum, apud Patres Eremi Camaldulensis extant, reliqua pars interijt. Expositionem item in nonnulla Prophetarum Cantica.

ROMVALDVS Archiepiscopus Salernitanus scripsit Chronicon. Vide in verbo, Melfitanum in Apulia Concilium.

Ro-

ROMVALDVS Scotus, de morte Mariæ Stuartæ Reginæ Scotiæ Historiam scripsit.

ROMVLVS Laurentianus, Florentinus, Ord. Seruorum, Philosophus, atque Theologus, Collationes in Doctrina Scoti collegit, atque edidit. Quin & in libros Aristotelis Perihermenias, & tres de Anima. Chron. Seruorum. Obijt ann. 1544. die 21. Octobris. Ticini.

S. ROMVALDVS Abbas S. Emmerani cuius feretro Henricus Secundus Rex Germaniæ, qui postea fuit Imperator suppositum humerum ad portandum, obijt ann. 1007. cuius miraculorum duos libros conscripsit Arnulphus Comes. Extat in To. 2. antiquę Lectionis ab Henrico Canisio.

ROTHOMAGENSE Concilium Generale celebratū est ann. 682. Præside S. Ansberto eiusdem Ciuitatis Episcopo. Angradus Monachus, qui Vitam S. Ansberti, scripsit legendus est apud Surium ad diem 9. Februarij.

ROTHOMAGENSE Prouinciale Concilio habitum ann. 1581. prodijt Parisijs apud Petrum Huillerium ann. 1582. versum è Latina in Gallicam linguam à Claudio Sanctio Episcopo Ebroicensi.

RORICVS (nescio an Rodericus) Vuitton Ord. Minorum, scripsit Postillas, de Tempore, ab initio Aduentus vsque ad Pascha.

ROSARIVM Beatiss. Virginis, quonam modo recitandum, & quibusnam meditationibus cordi insculpendum. Quin & qua ratione, siue Oratione solum, siue metro, varijs linguis, sed potissimum Latina, & Italica lingua scripsere Dominicani quidem Ordinis Ioannes è Monte, Socius S. Dominici, Alanus de Rupe, Thomas de Templo. Petrus Bobiensis, Albertus Castellanus Venetus, Hieronymus Taxus, Franciscus Messias, Nicolaus Diaz, Dominicus Arteaga, Ioannes Salodiensis, Ioannes Lopez. Sed & præter Dominicanos, Ludouicus Blosius, Benedictinus, Balthasar de Salas, Augustinianus, Petrus Canisius, Martinus Azpilcueta Nauarrus, Gaspar Loartes, Franciscus Costerus, Franciscus Arias, Gaspar Astetes, Ionnes Rebellus, qui quinque Scriptores præter Canisium fuere Societatis Iesu. Ac cum Bustus librum suum vberem, quem prænominauit *Rosarium*, alijque plures de hoc argumento scripserint, cū præcipuè Beatissimę Virginis numquam satis laudatas laudes celebrauerint, Capoleo Guelfucius rithmo Etrusco quindecim Rosis, siue Cantus, doctissimo Opere cecinit. Vide in verbo *Capoleo Guelfucius*. Et in verbo, *Maria Virgo Sanctissima*. Psalterium autem D. Bonauenturæ laudibus Beatissimæ Virginis summa pietate accommodatū, extat in eius Operibus. Rosarium verò, siue Psalterium eiusdem Beatissimæ Virginis editum fuit ann. 1599. Antuerpiæ apud Ioannē Keerberum, deinceps autem ann. 1602. æneis figuris auctum ibidem, apud eundem.

ROSELLVS, alijs *Russel*, Anglus, scripsit in Canticum Canticorum, librum item de Potestate Summi Pont. & Imp.

ROSETVM Exercitiorum Spiritualium. Vide in verbo, Ioannes Maubenus.

ROSTANGVS Berengerius, Vir Religiosus, Gallus, Vitas SS. Marię Magdalenæ, Marthę Virginis, & complurium aliorum Sanctorum, & Sanctarum, scripsit. Viuebat ann. 1535.

ROSVIDIS, quam alij *Rosuitim*, alij *Rosuidam*, Saxonica, genere, & familia valde nobilis, sed ob cultam Virginitatē nobilissima, Sanctimonialis in Monasterio SS. Anastasij & Innocentij Pontiff. in Ciuitate Gandersheimensi propè alterā Ciuitatem Hildesheimū, Ord. D. Benedicti, Congregationis Cluniacensis, Religiosam Vitā professa, Græcè, & Latinè noscens, miro item ingenio præstans, scripsit Latino idiomatè Comędias sex, ad Virgines sacras, quas ad Virginitatem colendā nouo scribendi argumēto hortata est. Sanè & extant ipsius Opera sequentia. De laudibus B. Virg. Mariæ, Elegiaco, & Hexametro versu, lib. 1. *Vnica Spes*. Passio S. Dionysij Episcopi, & Martyris Carmine Elegiaco, lib. 1. De S. Gangulpho, ac de alijs Sanctis plura, lib. 1. Passio S. Pelagij Hispani Martyris Carmine lib. 1. *Inclyte Pelagi Martyr fortissime Christi*. De gestis Ottonum Impp. Panegyricum versu Hexametro, lib. 1. qui prodijt Francofurti, cum alijs rerū Germanicarum Scriptoribus ann. 1584. Quæ omnia cū alijs quibusdam, vt & laudes D. Annę, Impressa simul fuere

Norim-

Norimbergæ à Conrado Celte ann. 1501. Floruit autem Rosuuidis circa annum Domini. 990. vt patet ex eius libro, quem de gestis Ottonum scripsit. Obijt enim Ottone Tertio Imp. ann. 1001. de quibus agere non potuisset, si (vt ait Tritemius de scriptoribus Eccl.) cæ tum, & amplius annis antea floruisset, hoc est temporibus Leonis Quarti Papæ, siue paulo post ann. circiter 860. Et certe (ait Arnoldus) in eodem Tritemio in Chronica Hirsaugiæ rectissimè collocata cerneieturad ann. 980. quo tempore verè claruit, nisi verba ad finem Vitæ eius apposita in lib. de Scripter. Ecclesiasticis, cum inquit, *Coætanea Ioannis Anglici fuit, qui doctrina sua Papatum meruit*, errorem indicarent, quæ tamen verba alterius potius, quàm Tritemij esse opinor. Impostores enim nostri temporis huiusmodi multa in scriptis Catholicorum Doctorum inseruerunt, vt venenatam doctrinam suam, eorum quasi auctoritate robbratent. Quod in Tritemij secunda editione eiusdem libri De Scriptoribus Ecclesiasticis fecerunt, in qua pleraque addita fuere, quæ Tritemius nunquam cogitauerat.

ROVERVS Pontanus Carmelita, Conuentus Bruxellensis Theologus, Euangeliorum, & Epistolarum enarrationes, reliquit; deine item Historiarum libros, quos sese vidisse asserit Onustius Panuinius, Ord. S. Augustini in suis ad Platinam Fastis, sub hisce verbis. *Laurentius Surius Cartusianus, & Rouerus Pontanus Carmelita, pij & eruditi Chronicorum auctores, hoc anno 1500. Annalibus suis initium fecerunt.*

R V

RVARDVS Tapperus, Enchusianus, Batauus, Academię Louanienſis Theologus primarius, atque Cancellarius, idemque Ecclesiæ (vt vocant) Collegiatæ Louanienſis S. Petri Decanus, hæresum autem, quæ nostra ætate reuocatæ sunt ab inferis, egregius expugnator, scripsit Responsionem ad Declarationem Articulorum Louanienſium. Et Explicationis Articulorum in Religione controuersorum Tomum primum, qui primò Louanij prodijt ann. 1555. Orationes autem Theologicas, quibus potissimè in Religione controuersiæ, & vera Germaniæ pacandæ ratio exponitur, vnà cum Corollario De veris Calamitatibus Belgij, causis, atque remedijs ad Carolum Quintum, & Ferdinandum Cęsares A. A. Coloniæ Agrippinæ apud Ludouicum Alectorium ann. 1579. cum denique ibidem Opera eius omnia ex Officina Birkmannica prodierunt ann. 1582. Viuebat ann. 1550. & quod excurrit, Vide autem in verbo, Faustus, quem Faustum non ego tantum, sed & Bellarminius Card. mirati sumus ab eodem viro alioquin doctissimo appellatum fuisse Catholicum. Quin & cum idem, atque Ianſenius scriptum reliquerint, Patres in Homilijs ad populum præsertim, accommodasse verba D. Io. Euangelistę in cap. 6. ad Sacramentum Eucharistiæ, de quo putarunt ipsum Ioannem non fuisse locutum, eorum sententiam vniuerso penè Veterum Patrum consensui, & ipsissimę adeo veritati aduersantem complures refutarunt. Inter præcipuos autem nostri temporis Theologos Nicolaus Sanderus Anglus, libro integro, quo ingęs Patrum numerus pro hac veritate citatur. Robertus Card. Bellarminius, lib. 1. De Sanctiſs. Eucharistię Sacramẽto, cap. 5. & 6. Ioan. Maldonatus, & Franciſcus Cardinalis Toletus in 6. cap. D. Ioannis.

RVDIGERVS Nemetum Vrbis Spirę Episcopus, Germanus, scripsit librum aduersus Iudęos. Viuebat ann. 1075. Eisingrenius.

RVDOLPHVS. Vide in verbo Rodulphus.

RVFFINVS Aquileiẽsis presbyter, siue monachus quem cognomento *Toranum*, alij *Tarnum* scribunt, cum hic suum habeat locum, eandem nobis occasionem præbet cautionum, quas, antequã oculos legẽdis Scriptoribus admoueamus, si qui rectè proposuerunt, obseruare, atque attentè debemus perlegere. Et quidem, qui Catalogos Scriptorum, seu veteres, siue recentiores versauerint, vt antiquorum monimenta perquirant, haud facilè iudicabunt, cuiusnam ingenij, aut fidei Ruffinus fuerit. Quo fiet, vt in latentes scopulos impingat, deque optimis Ecclesię Patribus obliquè iudicans, aliorum errores propinet legentibus. Et Gennadius quidem si solum legatur, nihil in Ruffino hęrebit.

At

At ſi Gelaſium Pont. Maximum, Synodumq; illam, quã habuit, audierit, intelliget, quo filo ex Ruffini Labiryntho, vt ita dicam, ſaluus egredi poterit. Vtrumque itaque hic inexam, vt deinceps ipſius Ruffini libros, qui legerint, minus poſſint offendi.

Quæ ex Concilio 70. Epiſcoporum ſub Gelaſio Pont. Max. celebrato habentur diſt. 15. cap. Sancta Romana Eccleſia. De Ruffino.

Item Ruffinus vir Religioſus plurimos Eccleſiaſtici Operis edidit libros, nonnullas etiã Scripturas interpretatus eſt. Sed quoniam Beatus Hieronymus in aliquibus eum de arbitrij libertate notauit, illa ſentimus, quæ Beatum Hieronymum ſentire cognoſcimus, & non ſolum de Ruffino, ſed etiam de Vniuerſis, quos vir ſæpius memoratus Zelo Dei, & fidei Religione reprehendit.

Item Origenis nonnulla Opuſcula, quę Hieronymus non repudiat, legenda ſuſcipimus. Reliqua autem omnia cum auctore ſuo dicimus eſſe renuenda.

Quæ Gennadius de Ruffino.

At Gennadius non ſolum Ruffini errorum haud meminit, ſed cum D. Hieronymo eum præferati. Hieronymum quoque eius obtrectatorem appellat. Cur autem id Gennadius fecerit vide in verbo, Gennadius, in hoc noſtro Apparatu. Porrò de Ruffino Gennadius hæc ſcribit.

RVFFINVS Aquileienſis Eccleſię presbyter, non minima pars fuit Doctorum Eccleſiæ, & in transferendo de Græco in Latinum elegans ingenium habuit. Denique maxima parte Gręcorum Bibliothecam Latinis exhibuit. Baſilij ſcilicet Cęſarienſis Cappadociæ Epiſcopi. Gregorij Nazianzeni eloquentiſſimi hominis. Clementis Romani recognitionum libros. Euſebij Cęſarienſis Palęſtinæ Eccleſiaſticam Hiſtoriam. Xiſti Sententias. Euagrij Sententias. Interpretatus eſt etiam ſententias Pamphili Martyris aduerſus Mathematicos. Horum omnium quæcunque præmiſſis prologis à Latinis leguntur, à Ruffino interpretata ſunt. Quæ ſunt ſine prologo, ab alio tranſlata ſunt, qui prologum facere noluit. Origenis autem non omnia, quia & Hieronymus aliquanta tranſtulit, quæ ſuo prologo diſcernuntur. Proprio autem labore, imò gratia Dei, & dono expoſuit idem Ruffinus Symbolum, vt in eius comparatione alij, nec expoſuiſſe credantur. Diſſeruit & benedictionem Iacob ſuper Patriarchas triplici, ideſt hiſtorico, morali, & myſtico ſenſu. Scripſit & Epiſtolas ad timorem Dei hortatorias multas, inter quas præeminent illę, quas ad Probam dedit. Hiſtorię etiam Eccleſiaſticę, quam ab Euſebio ſcriptam, & ab ipſo interpretatam diximus, addidit decimum, & vndecimum librum. Sed & obtrectatori Opuſculorum ſuorum reſpondet duobus voluminibus arguens, & conuincens ſe Dei intuitu, & Eccleſię vtilitati auxiliãte Domino ingenium agitaſſe, illum verò æmulationis ſtimulo incitatum, ad obloquium ſtylum vertiſſe. Sed vt Gennadius (quemadmodũ paulopoſt indicabimus) in pluribus de Ruffino, ſiue falſus eſt, ſiue fallere voluit, ſic Auctor De Viris illuſtribus Iſidori nomine editus, qui extat in Codice Vaticano habet Xyſtum illum fuiſſe Romanum Pont. eundemque Martyrẽ, id ſibi auctoritate D. Auguſtini vendicans. Quem tamen librum ab hæreticis deprauatum affirmat. In impreſſis autem deſiderantur Xyſtus, atque alij hęreſeos labe notati. Sanè etiam oculatus Baronius Card. To. Annal. 5. ſub annum Domini 410. nonum autẽ Innocentij Primi Pont. Max. notat, inquit, Ruffinus Aquileienſis inter alia, quæ protulit, ad roborandam impietatem, præter Origenis Periarchon ab ipſo male tranſlatum, & Euagrij Pontici, libros virulentos Latinitate donatos, adiecit execrabilem impoſturam, dum Xyſti, ſeu Sexti Pythagorici Commentarium, à ſe tranſlatum ſub titulo Xyſti Martyris Eccleſiæ Romanæ Pontificis edidit, vt ſub nomine Martyris blasphemias potarent Chriſtiani aureo calice Babylonis. Hęc autem ei obijcit Hieronymus in Hierem. lib. 4. præfat. & cap. 22. lib. 4. in eundem. Vſus eſt eo libro Pelagius, ex eoque potentes elicuit ſententias quibus quaſi Romani Pont. & Martyris eſſent, reluctari ne-

ri nefarium duceretur. Editæ adhuc habentur ex eodem libro excerptæ sententiæ sub nomine Xysti Papæ, & Martyris, ex quibus aliqua citata à Pelagio Augustinus tunc ignorãs Ruffini Strophã, tituli auctoritate perculsus, non audens obniti tantæ sedis Antistiti, in rectum sensum interpretando, inflectere conatus est. Sed rem demum edoctus, monitus (putat Baronius) scriptis Hieronymi, aperiens impostur ãm, quod antedixerat, retractauit, lib. 2. Retract. cap. 40. quam quidem Augustini Retractationem, non legisse certũ est Auctorem illum de Viris illustribus, Isidori nomine editum. Vides igitur etiam hic lector, qua cautione Opus sit in legendis scriptoribus, vt si Augustino id acciderit, intelligamus, quid nobis alijs euenire possit. Sed & Ruffinus in Eusebij Historia, quam è Græca Latinam fecit, multa (vt obseruauit qui eam nouissimè transtulit) prætermisit, deque suo immisc uit; alia plura item quasi non rectè collocata mutauit, quin & duobus, quos addidit, libris, quibus res gestas à tempore Nicæni Concilij vsque ad obitum Theodosij est prosequutus, ieiunè admodum, atque haud tuta fide pleraque percurrit. At contra à Hieronymo secus factum, qui per singulos annos res diuersorum Regum pro ratione temporis collectas ab Eusebio Latinitate donans, eas à tempore Constantini, vsque ad sextum Consulatum Valentis, & Valentiniani Iunioris secundum, eodem ordine reliqua texuit. Res autem gestas Gratiani, & Theodosij latiori se Historiæ stylo reseruasse testatur.

Baron. To. 5. Sub Ann. Do. 395. Stricj Pape 11.

Hieronym in præfat. Ad Eusebij Chronicon.

Errores Ruffini in alijs rebus Historicis.

Præstat autem huc quam breuissimè attexere, quæ in rebus alijs Historicis, aut diminutè, aut falsò Ruffinus asseruit, ne eos lateant, quibus haud fuerit ocium Apologias D. Hieronymi, aut Hieronymum à Messana pro Hieronymo diligenter scribentem, (de quo vide in verbo, Hieronymus Stridonensis) vel Cardd. Bellamlnium, & Baronium, vel adeò Victorium Reatinum, siue alios decurrere.

Hallucinatus est planè Ruffinus, dum putat Anastasium è Tyrio Conciliabulo fuga lapsum per annos sex delituisse, quę quidem longè post hæc contigerunt.

At cum de restitutione Athanasij agit, iure à Socrate, lib. 2. cap. 1. reprehenditur, temporis ordinem inuertens, & cuncta sus deque miscens. Erroris etiam arguitur dum ait, à Gregorio Naziãzeno subductum Basilium è doctoris Cathedra, manuque iniecta, secum in Monasterium esse perductum. In primis enim Basilium, inde verò Gregorium Athenis recessisse ipsiusmet Gregorij testificatione exploratum habetur.

Quæ verò narrat de Codice Athanasij depraua to ab hæreticis Apollinaristis, Historia à S. Hieronymo impugnatur. Vt Fabella, lib. 2. Apolog. aduersus Ruffinum.

Præterea erroris arguitur cum dicit S. Basilium à S. Gregorio Naziãzeno vi, è, sede depulsum: exploratissimum enim habetur ex Epistolis eorundem primò Basilium, inde Gregorium sæpè eò vocatum Ponticam solitudinem petijsse.

Lib. 2. cap. 9.

Corrigendus etiam, dum ait, Basilium, & Gregorium perseueraſſe in Eremo annos tredecim, cum habita exacta discussione temporis accessus, & recessus, non nisi quattuor annos illhic mansisse reperiantur.

Sicuti quæ de Hieronymo ait, eum interpretatum esse Didymum, de Spiritu Sancto, vt Ambrosij furta detegeret, tamquam calumnia confutatur, quod longè antequam Ambrosius in opus incumberer, illud aggressus fuisset Hieronymus.

Commentum item eiusdem Ruffini de excommunicato Hilario, quod liber depraua tus ab ipso scriptus inuentus fuerit à Patribus Synodi, refellitur à S. Hieronymo Apologiæ aduersus Ruffinum, lib. 2. tanquam somnium à Ruffino excogitatum. Vt Origenem defenderet.

Corrigendus denique Ruffinus, atque Seuerus, dum dicunt S. Hilarium à Concilio Mediolanensi fuisse in exilium pulsum, quod quidem à Concilio Birrensi anno sequenti celebratum factum esse constat.

RVFFINI, Palladij, & Sozomeni narratio est emendanda de tempore, quo delituit Athanasius. Porrò cum Ruffinus, & soror Melania rediissent ad Vrbem Romam

Hieroso-

Hierosolyma, depromere pestiferas merces ex Aegypto allatas cęperunt, sed fallacijs obuolutas ad decipiendos vel ipsos sapientes. Vide Hieron. Apolog. lib. 2. Cumque Ruffinus Origenis errores vellet insinuare, edidit Apologiam pro Origene ab Eusebio Cæsariensi scriptam, nomine tamen martyris Pamphili, à se verò Latinitate donatam; addiditque pro eodem recens à se item volumen elaboratum, cuius erat titulus. De adulteratione librorum Origenis. Nec erubuit Romæ iactare tum S. Hieronymum, tum Theophilum Alexandrinum Episcopum ijsdem Origenis erroribus assentire. Vide Hieron. Epistol. ad Pammachium 78. & in Dialogis aduersus Pelagium, & in Apologia aduersus Ruffinum. Et verò Hieronymus inquit in Dialogo aduersus Pelagium. *Ruffinus non vnt Vrbi, sed toti orbi blasphemias Origenis, & περὶ ἀρχῶν libros quantum in se fuit intulit.* Præfationem item ei Origenis libro tacito suo nomine prefixit Ruffinus, de qua re vide susè Baronium Card. in Quinto Tomo pag. 3 t. dum ann. 197. à Christo nato Annales prosequitur, purgauit autem tantum ex parte Ruffinus Origenis περὶ ἀρχῶν, vt incautos decipiat, & errores instillet, *qua cum legissem* (inquit Hieronymus Apolog. 1. aduersus Ruffinum) *contuliss emque cum Graco: illico animaduerti quæ Origenes de Patre cum Filio, & Spiritu sancto impiè dixerit, & quæ Romana aures ferre non poterant, in meliorem partem ab interprete commutata.* Cetera autem dogmata de Angelorum ruina, de Animarum lapsu, de Resurrectionis præstigijs, de Mundo vel Mundis Epicuri, de restitutione omnium in æqualem statum, & multo his deteriora, quæ longum esset retexere, vel inuertisse, vt in Græco inuenerat, vel de Commentariolis Didymi, qui Origenis apertissimus propugnator est, exaggerata, & firmiora posuisse, vt qui in Trinitate Catholicum legeret, in alijs hæreticum non caueret. Sed & Ruffinus profecturus Aquileiam, solum patrium, litteras Catholicis tantum impertiri solitas à Siricio Papa accepit, quòd ab omni hæresi Ruffinus se alienum extrinsecus profiteretur. Quare S. Hieronymus in Apologia aduersus eum conscripta, inquit: Siricij iam in Domino dormientis profers Epistolam, & viuentis Anastasij dicta contemnis. Sanè Ruffinus anno Domini 401. Anastasij verò Papæ, quarto, ab eodem Pontif. Max. damnatus est. Hieron. Apolog. lib. 2. in principio.

At qui cum Ruffinus, lib. primo. Inuectiuarum, tribuisset Sancto Hieronymo errorem Origenis, quo hic putabat omnes malos, tam Dæmones, quàm homines tandem Inferno penitus euacuato saluandos, & proinde omnes pœnas posthanc vitam esse purgatorias, immeritò hunc errorem ascripsit Sancto Hieronymo, huius ipsius erroris acerrimo hosti, quemadmodum liquet ex Apologia secunda contra Ruffinum, ex libro primo contra Pelagianos, ex Epistola ad Pammachium de erroribus Ioannis Hierosolymitani, & ex Commentario ad vltima verba Isaiæ.

Quæ autem citat Ruffinus ex Commentarijs Hieronymi in Epistola ad Ephesios, sunt dicta in persona Origenis, vt idem Hieronymus docet de similibus erroribus, in Apologia prima contra Ruffinum.

Denique Ruffinus anno Dom. 410. nono autem Innocentij Papæ, mortuus est, cuius Opera, quæ nunquam prodierant, siue ex parte separatim fuissent aliquando edita, fuere tandem simul omnia excusa hac inscriptione. *Ruffini Aquileiensis Presbyteri Opera, qua extant, partim antehac numquam in lucem edita, partim nuper ope doctissimorum virorum emendata, & castigata, & in duos Tomos diuisa.* Parisijs 1580. apud Michaelem Sonnium. Eiusdem in septuagintaquinque Psalmos Dauidis Commentaria Lugduni apud Rouillium, ann. 1570.

Ruffinus Scauiotus, Rhagusæus, librum Italicè scripsit, atque edidit prænotatum, *Corona Beatissima Virginis, in Salutationem Angelicam.* Neapoli apud Horatium Saluianum, ann. 1589.

Ruffinus Sipius, Ordinis Minorum, & Sanctæ Claræ consanguineus, scripsit vnà cum duobus alijs socijs Acta, & Miracula Sancti Francisci, iussu Crescentij Aesini Ministri Generalis eiusdem Ordinis. Viuebat ann. 1246.

Rugerus, qui ve hoc nomine appellantur. Vide in verbo, Rogerius.

Ruricius Episcopus Lemouicensis, scripsit ad diuersos, Epistolarum libros duos.

De quo viro Sidonius, Venantius, & alij. Extabat autem m.s. vsque ad nostra tempora in celebri Bibliotheca Monasterij S.Galli in Heluetia; Veruntamen opera Iacobi Cretzeri nostri, & studio Henrici Canisij V. C. inde eruti Quinto Tomo Auctorum Antiquæ lectionis fuerunt inserti, & Ingolstadij excusi ann. 1604. In eiusdem Tomi Secunda Parte: sed cum præter inconditam dictionem, atque errores quosdã satis manifestos, quos idem Henricus Canisius inquit amanuensibus esse tribuendos, bene posituri sint operam, qui ex alijs m.s. Codicibus, sicubi possint haberi, eosdem corrigant, ita etiam multa sunt, è quibus attentus Lector pietatem ac prudentiam elicere possit. Sed & istos duos Ruricij Epistolarum libros. præcedunt aliæ Epistolæ ad ipsum Ruricium, primum quidem Fausti Rhegiensis Episcopi 5. 6. 7. 8. 9. deinde aliæ Cæsarij, Eufrasij, Græci, Sedati, Taurentij, Victurini. Qualis verò fuerit Faustus, vide in verbo, Faustus, in hoc nostro Apparatu.. Quin & lege Baronium Card. in Appendice Tomi 10. ad Tom. 6. sub ann. 490. *Porrò Faustus*. Quis autem fuerit Ruricius, vide Sidonium Apollinarem ad Venantium Fortunatum cum Notis Christophori Rouueri Societatis Iesu.

RVPERTVS, quive hoc nomine censentur, vide suis locis in verbo, Robertus. Nam & ibi plura de Roberto Tuitiensi deque alijs, fuere indicata, siue expensa.

RVSSIA, quæ item Roxolania, vide in verbo, Rutheni.

RVSTICI Helfridij viri Consularis, Exinlustris, Exquæstoris, ad nonnullas veteris, & noui Testamenti Historias; Poetici aliquot Ternarij. Eiusdem de Christi Iesu beneficiis, Carmen. To. 8. Bibl. SS. PP. edit. 2. Bignæi.

Iosephus lib. 5. c. 14. August lib. 2. de Doct. Christiana c. 8. Theophil. in c. 1. Matth.

RVTH historia quãquam libro Iudicum ex Hebrçorum partitione iungebatur (vt inquit Iosephus) eam tamen Augustinus ad Regnorum principia retulit. Qua continetur honestæ Mulieris conuersio à gentilitate ad uerum Dei cultum: vita item & mores, atque futurarum occasio nuptiarum; denique & matrimonium inter Booz, & ipsam, quæ & typum gessit Ecclesiç, ut inquit Theophylactus.

Iam de Auctore huius libri dictum est, vbi actum est de auctore libri Iudicum. Scopum autem libri huius Petrus Aurcolus inquit esse, Deum placidissimũ semper fuisse omnibus oppressis, id quod cernitur ex peregrinatione Elimelech, Reuersione Noemi, Desponsatione Ruth. Prodijt autem liber ann. 1604. sequente prænotatione.

Peregrinatio inclytæ Ruth Moabitidis gemina per Commentarios, breuesque Sermones explanatione mystică descripta ab Alexandro Manerba Ordinis Prædicatorum Brixiano, apud Societatem Venetam.

RVTHARDVS vir Sanctus, & Monachus Ordinis Sancti Benedicti, Rabani, & Strabi Auditor, deinceps autem Halberstatensis Episcopus, Gesta S. Bonifacii Archiepiscopi Moguntini, heroico versu cecinit. Regulam S. Benedicti Commentariis primus illustrauit. Sermones plures conscripsit. Viuebat ann. 860. Eisingr.

RVTHENI, vnde Christianam acceperint fidem, & quid actum cum iis fuerit, cum à Gregorio XIII. Pontif. Max. ad Stephanum primum Poloniæ Regem, atque ad Ioannem Basilii Magnum Moscouiæ Ducem, de Pace, atque Religione missi fuissemus, egimus satis in Commentarijs de Moscouia nostris. Quanam autem ratione sint iuuandi, Vide primum Tomum Selectæ nostræ Bibliothecæ, libro de Græcis, & Ruthenis iuuandis. Quonam item modo ad communionem Sedes Apostolicæ recepti fuerint à Clemente Octauo Pontif. Max. Cæsar Cardinalis Baronius ad calcem septimi Annalium Tomi, præcipua Appendice adiecit.

At quoniam ipse Decretum duntaxat affert deliberationis, atque conclusionis Archiepiscopi, & Episcoporum Ruthenorum de suscipienda Communione Sanctæ Romanę Ecclesiç, quod quidem sancitum fuit die 2. Mensis Decembris ann. 1594. & eorum ad eũdem Pont. Maximum litteras; propterea nos aliquid plenius huc inferemus, ad quos vera eius synodi notitia peruenit.

Brestensis igitur synodus celebrata est Brestæ, quæ Ciuitas est sita in magno Ducatu Lituaniç, qui ad Regnum Poloniæ pertinet. Ea indicta est iussu Clementis Octaui Pont. Max. felicis recordationis cui, quę decernenda erant, proposita fuerant ab Episcopis,

pis, qui illhue conuenire debebant. Et id ipsum antea iusserat mihi Gregorius XIII. Pontif. Max. vt procurarem datis ad Ruthenos Episcopos, quos vocant Vladicas, litteris; sed aliis ex aliis negotiis superuenientibus, quæ maioris momenti tunc esse videbantur, hęc dilata res fuit.

Tria fuere, de quibus hæc synodus fuit coacta. Primum vt Rutheni Episcopi conuenientes in vnum cum Latinis Episcopis legitimè id facerent, quandoquidem sciebant illegitima esse concilia, quæ sine Vicarii Christi auctoritate indicerentur, aut haberentur: ea verò, de quibus erat agendum ad Sanctæ Catholicæ fidei professionem edendam spectarent, reiecto omni schismate, ac nouis hæresibus, quæ passim succreuerant, dum ab Ecclesiæ vnitate secesserant.

Secundum, vt decernerentur Legati Ruthenorum, qui nomine omnium ad Pontificem Maximum ad Vrbem proficiscerentur, ipsi, ac successoribus eius omnem delaturi obedientiam, tamquam supremo omnium in Ecclesia Pastori.

Tertium, vt ab eodem Pont. Max. absolutionem à schismate consequerentur, neque postea Communionem cum Patriarcha Constantinopolitano haberent, donec ille, quemadmodum antiqui olim Episcopi Constantinopolitani, S. Ioannes Chrysostomus, & alii Orthodoxi, atque Catholici faciebant, Primatum Apostolicæ Sedis, qualis à Christo Domino fuit institutus, agnoscerent, ac profiterentur.

Accessit auctoritas nomine Pont. Max. à Stanislao Karnecouio Gnesnensi Archiepiscopo, Primate totius Regni, & Legato nato collata.

Interfuere nomine eiusdem Summi Pontif. & aliorum Latinorum Episcoporum, Demetrius Solicouius Archiepiscopus Leopolienſis, Bernardus Macieouius, tunc Luceorienſis, nunc Archiepisc. Gnesnensis, & Sanctæ Romanę Ecclesiæ Cardinalis. Stanislaus Gomoslincius Episcopus Chelmensis. Pro Ruthenis autem, Metropolitanus Kiouiensis, & Halicienſis, totiusque Russiæ Michael Rabiosa; Hipatius Primas Vlodimirienſis, & Brestenſis. Cyrillus Terlecius Exarcha Luceorienſis, & Ostrouienſis. Hermogenes Archiepiscopus Polocensis, & Vitepcensis. Ioannes Hohol Pinscensis, & Turonienſis. Dionysius Sbieuoius, & Belscensis Vladicæ, siue Episcopi ritus Græci. Præterea plures Latini Sacerdotes, & Rutheni, qui dicuntur Poppi, sed qui extra Episcoporum ordinem starent.

Affuere pro Sereniſſimo Rege Poloniæ Sigismundo huius nominis Tertio, Legati Nicolaus Radiuilius Dux in Olica, & Niesuuij, Palatinus Trocensis. Leo Sapihea Lituaniæ Cancellarius. Demetrius Halecius eiusdem magni Ducatus Lituaniæ Thesaurarius, idemque Capitaneus (vt vocant) Brestensis, vt Regiæ Maiestatis auctoritate curarent, ne qua vis, aut tumultus ab hæreticis, & alijs factiosis hominibus synodo intentaretur; sed sua synodo, & Ecclesiasticis libertas integra constaret in dicendo, ac in decernendo. Porrò nobilitas Catholica frequens cum ijsdem Legatis Regijs haud defuit.

Atqui Satanas omnis pacis, & vnitatis acerrimus osor incitauerat Arianorum, & aliorum hæreticorum animos, vt tantæ rei obsisterent. Quamobrem contra mandatum Regium, nullaque fulti auctoritate, plurimi conuenere armati, qui Palatino Kiouiensi hęretico adhærebant, & quo conscio, nec abnuente, pertractis etiam in suas partes duobus schismaticis Vladicis Luceorienſi, & Premisliensi, & aliquibus Poppis, conuenticula habebant, vt legitimam synodum interturbarent, ac scinderent: quod tamen efficere nequiuerunt. Grauissima enim Legati Regij ad eos oratione, non tam persuasi, quàm absterriti, licet in sua peruicacia obfirmati hæretici, quæ à Rege petierant obtinere non potuerant, perstitere tamen in nectendis dolis, falsisque calumnijs obijciendis, quibus synodi auctoritatem, statutamque vnionem eleuarent.

At ea, quæ à Regia Maiestate ante aliquot hebdomadas petierant Palatinus Kiouiensis, & nobilitas Volinienſis, per Matthiam Malinum, & Laurentium Drisinium nobiles ad Regem allegatos, hæc fuerant. In primis, vt nemo armatus, neque cum militari manu ad eam synodum veniret, paxque & securitas ob libertatem mutuorum colloquiorum integra foret.

Deinde, vt cuiuis eò accedere liberum esset, quamuis à Græcæ, & Romanæ Religionis hominibus essent in fide alieni.

Præterea, vt synodo interesse posset Nicephorus Græcus, qui cum Stephano Palatino in Moldauia captus, ex carcere Arcis Chocimiensis aufugerat. Denique vt nisi in synodo conuenirent, possent cum ea controuersia ad generalia Comitia Regni confugere. Sed ad hæc postulata in scripto, quod sigillis Regijs authenticè munitum, legati Regii ostenderũt, eiusmodi datum est responsum.

Primum Postulatum non modo concedit Rex, verumetiam ita fieri omnino mandat, ideoque Legatos suos ad synodum mittit, vt omnia pacificè, & cum magna Ecclesiasticorum libertate synodus possit absolui.

Alterum verò de hæreticis ad synodum admittendis, eius Maiestas recusauit, quandoquidem synodus indicta erat ad Ruthenos, Græcosque cum Catholicis vniendos, vt in publicis Regiis litteris habetur.

Tertium item Postulatum nullomodo Regia Maiestas concedere voluit, designãs quis, & qualis esset iste Nicephorus, quippe qui Stephanum Palatinum adduxisset in Moldauiam, secretosque cum Turcis tractatus habuisset in Regni totius, ac Reipublicæ detrimentum; proinde nemini fas esse cum homine adeò suspectæ fidei quidquam agere.

Quartum denique Postulatum eadem ratione detrectauit, inquiens, aliud esse synodum Ecclesiasticorum, aliud Regni Comitia, in quibus Ecclesiastica negotia neque iudicium vllum, nec locum habent, nisi quatenus libertati Ecclesiasticæ patrocinium omne procuretur, & detur.

Hæc cum Legati Regii obiecissent, ac Hæreticos, & Schismaticos acriter reprehendissent, quòd synodum impedire satagerent, conuenticula verò sine vlla Regia auctoritate cogerent, & sub specie impiæ confœderationis id sibi licere dictitarent; de Patriarchatu Constantinopolitano, qui simoniacè à Turcis emeretur, pluribus argumentis indicarunt maledictionem, quàm Sedes illa habet, vt unus alterum, maiore pecunia persoluta de Sede deiiciat, vnde nonnunquam contingat duos, siue tres simul esse Patriarchas, sponsamque illam tres interdum simul habere maritos, sicque adulteram cum adulteris manere.

Sacerdotes autem, & Monachos, atque Igumenos passim Christi Domini fide abiurata Turcicam sectam amplecti, atque per exteras Regiones vagantes Christianos, eorumque Consilia per summam perfidiam prodere: huc item ad Russiæ partes passim venire cum fictis à Patriarcha litteris, falsisque sigillis appressis.

Porrò ijdem Legati Regij perrexerunt dicere: cur ex iure vestræ confœderationis (si ius dicendum est) cautum vultis esse vobis, ne quis vos puniat, interim verò Catholicis, & Ruthenis in hoc sancto vnionis negotio negotium facessitis? Deinde conuersi ad duos illos Vladicas, ceterosque Poppos, qui cum Arianis, & alijs hæreticis sese coniunxerant, sic eos sunt allocuti. Vos verò miseri duo Vladicæ, & reliqui Poppi iis adhærentes, quomodo malum, & infortunium vestrum non aducrtitis? quomodo cum hæreticis coire non dubitatis, & in eorum Concilio contra Sacras litteras, & Dei voluntatem non modo sedetis, sed eorum etiam regimen, & consilia sequimini, obedientiamque illis improuidè redditis? Orthodoxos autem Præpositos audire nolentes, errones auditis iusto Dei iudicio, & pœna; cum veritate repudiata falsitati fidem adhibetis, egregios verò sanè, & magnos habetis amicos, qui in solo Palatinatu Nouogradensi, vt constat, sexcentas uobis, & quinquaginta Ecclesias deuastarunt, & verum in eis Diuinum cultum aboleuerunt.

Quo in eodem Palatinatu è sexcentis, & amplius Nobilibus familijs Græcè Religionis vix sexdecim, & eò minus remansere, quæ hæreticam Arianam labem effugerent. Modo se filios vestros obedientes vocant, sed cum ex eis quæsieritis, quomodo credant, & vbi conscientiam suam expient, atque Sacramenta percipiant, lupinos vobis dentes ostendent, & quod reliquum ouium vestrarum, vsque ipsos dispergent, ac dissipabunt. O ecquitarem vestram, ijs magis fauetis, qui vos, Religionemque vestram, & Ecclesias vestras perdunt;

perdunt; eos verò refugitis, qui vobis omnia integra conseruare volunt, auxiliumque, & protectionem omnem offerunt.

Ita ergo Legati Regij, qui & nobilitatem hæreticam sapientibus rationibus hortati, vbi uiderunt eos ad sanitatem nolle redire, neque item de rebus fidei velle agere cum nostris Theologis Petro Scarga, & Iusto Rabo, qui illhuc conuenerant, synodum ipsam legitimam coniunctis dextris, & animis absoluerunt, gratijsque publicè actis Deo, in Ecclesijs tam Græcorum, quàm Latinorum: destinati sunt ad Clementem Octauum Pont. Max. cum Epistola synodica, Episcopi Rutheni, qui ab eodem recepti sunt, & ad Ecclesiam Catholicam admissi, quemadmodum supra diximus.

Ceterum integra Acta eiusdem synodi, & Apologia, qua obstructum est os malignantium aduersus hæreticos edita, extat apud nos, vt si qui eam velint, præcipuè, qui à nobis editionem Conciliorum rectiorem expetierunt, sciant vbi nam extent.

Iam verò, quinã Patrum, aut aliorum Auctorum libri à nobis, tam in Lituania, quàm in Moscouia dum eas Regiones obiremus, perquisiti venerunt ad manus nostras, hi sunt Ruthenico sermone conscripti.

Libri è Græco in Ruthenicam linguam versi.

Liber dictus Canones, & Norma Sanctorum Apostolorum, & Sanctorum Patrum.
Liber Magni Basilij, ideſt Quadrageſimales Conciones.
Liber Gregorij Theologi Nazianzeni.
Chrysostomi in Psalterium explicatio.
Actorum Apostolorum explicatio.
Quatuor libri Collationum Sanctorum Euangelistarum.
Margarita.
Theodoreti in Psalterium explicatio.
Liber Cyrilli Hierosolymitani.
Liber Gregorij Ameriski.
Liber Gregorij Sinaitæ.
Liber Gregorij { Minimi. Humilis. Nyssẽni. }
Liber Ioannis Climaci.
Liber Isaaci Sirinæ.
Liber Euphemij Sirinæ.
Liber Theodori Studitæ.
Liber Petri Damascẽni.
Liber Ioannis Damascẽni.
Liber Anastasij Sinaitæ.
Liber Abbatis Dorothei.
Tres libri Niconis Magni.
Symeonis metaphrastis.
Sententiæ plures ex Panario Sancti Epiphanij, & ex Limone, siue Prato spirituali, atque ex multis Sanctis Patribus, qui synodis interfuerunt.
Liber Maximi Confessoris.
Liber Maximi Philosophi.
Liber Nicolai Cabasilæ.
Liturgiæ explicatio eiusdem Cabasilæ.
Liber syllogismorum.
Liber Gregorij dictus duorum verborum, in quo agitur de rebus moralibus.
Alii verò libri Patrum Sanctorum extant versi in linguam Slauicam, siue Slauonicam.

De Ruthenorum Kalendario.

Kalendarium autem Ruthenorum, quod tam in Moscouia, quàm in reliqua Russia est in vsu, huc adiicimus, vt constat, quàm multorum memoria quoque in eorum Anniuersariis habeatur, quorum Ecclesia Catholica semper mentionem fecit. At item in eodem Kalendario sunt multi, quos non agnoscimus, siue quoniam fuere schismatici, siue quòd eorum vita nobis haud innotuit. Sciendum est autem, eos à mense Septembris suum Kalendarium, sicuti & annum incipere.

MENSIS SEPTEMBER
Habet dies 30.

1 Memoria Patris nostri Simeonis.
2 Sancti martyris Mamantis.
3 S.Martyris Anthimi.
4 S.Martyris Bobuli.
5 S.Prophetæ Zachariæ.
6 S.Michaelis Archangeli.
7 S.Martyris Sosontis.
8 Natiuitas B. Virg. Mariæ.
9 SS.Ioachimi, & Annæ.
10 S.Martyris Rundonę.
11 S. Theodoræ.
12 S.Mart. Autonechi.
13 S.Martyris Cornelij.
14 Exaltatio S. Crucis.
15 S.Martyris Nicetæ.
16 S.Martyris Euthitię.
17 S.Mart. Versolinę.
18 S.Patris Eumenij.
19 S.Mart.Trochipei.
20 S.Mart. Eustachij.
21 S.Apostoli Conradi.
22 S.Mart. Phocæ.
23 Conceptio S. Annæ.
24 S. Eufrosinæ.
25 Apostoli, & Euangelistæ Ioannis.
26 S.Martyris Callistratij.
27 S.Charitonis.
28 S. Ciriani.
29 S.Gregorij.
30 Deest.

MENSIS OCTOBER
Habet dies 31.

1 Coronatio B. Virginis.
2 S.Martyris Cypriani.
3 S.Martyris Dionysij.
4 S.Martyris Erophij.
5 S. Mart. Charitoni.
6 S.Apostoli Thomę.
7 S.Mart. Sergij.
8 S.Pelagiæ.
9 S.Apostoli Iacobi.
10 S.Mart. Eulatipij.
11 S.Mart. Philippi.
12 S. Mart. Pronotarchij.
13 SS.Martyrum Carpi, & Paliliæ.
14 S.Mart. Osatij.
15 S.Mart. Lucrini.
16 S.Martyris Longini.
17 S. Prophetæ Iosiæ.
18 S.Euangelistæ Lucæ.
19 S. Prophetæ Ioelis.
20 S.Patris Artemij.
21 S. P. Hilarionis.
22 S.Martyris Arechmi.
23 S.Apostoli Iacobi.
24 S.Patris Auertij.
25 Deest.
26 S.Mart.Demetrij.
27 S.Mart. Nestoris.
28 S.Mart. Terentij.
29 S.Mart. Anastasiæ.
30 S.Mart. Zenonis.
31 S.Apostoli Eustachij.

MENSIS NOVEMBER
Habet dies 30.

1 Sanctorum Cosmę, & Damiani.
2 S.Mart. Ancidini.
3 S.Mart. Acceximi.
4 S.Mart. Onicij.
5 S.Mart. Iulacij.
6 S.Patris Pauli.
7 S. Patris Vorlama.
8 Deest.
9 S.Mart. Anisiphorij.
10 S.Apostoli Radioni.
11 S.Mart. Minsuiti.
12 S.Patris Ioannis.
13 S.Patris Ioannis.
14 S.Apostoli Philippi.
15 S.Mart. Vtinisati.
16 S.Apostoli Matthæi.
17 S.Mart. Gregorij.
18 S.Mart. Plotoni.
19 S. Prophetæ Eugeæ, fortassis Aggæi, sed & 16.die sequentis mensis est cõ memoratio Prophetæ Aggæi.
20 S.Patris Procli.
21 Introductio B.virg. Marię in Tẽplum.
22 S.Apostoli Philemonis.
23 S.Mart. Amphilochij.
24 S.Mart. Catherinæ.
25 S. Patris Clementis.
26 S.Mart. Olympij.
27 S.Mart. Iacobi.
28 S.Mart. Stephani.
29 S.Mart. Porasoni.
30 S.Apostoli Andreæ.

MEN-

MENSIS DECEMBER
Habet dies 31.

1 S. Prophetæ Naum.
2 S. Proph. Abacuck.
3 S. Proph. Sophoniæ.
4 S. Mart. Barbaræ.
5 S. Patris Sabæ.
6 S. Patris Nicolai.
7 S. Patris Ambrosij.
8 S. Patris Potapij.
9 Conceptio S. Annæ.
10 Sanctorum mart. Mini, & Hermogenis.
11 S. Martyris Danielis.
19 S. Martyris Isidori.
13 S. Mart. Eustachij.
14 S. Mart. Fursi.
15 S. Mart. Elipherij.
16 S. Prophetæ Aggæi.
17 S. Prophetæ Danielis.
18 S. Mart. Sebastiani.
19 S. Mart. Vinsanti.
20 S. Mart. Ignatij.
21 S. Mart. Vlneæ.
22 S. Mart. Anastasiæ.
23 Sanctorum Martyrum 10.
24 S. Mart. Eusenis, fortassis Eugenij.
25 Natiuitas Domini Nostri Iesu Christi.
26 Congregatio B. V. M.
27 S. Mart. Stephani.
28 Sanctorum Martyrum 10000.
29 Sanctorum Martyrum 2000.
30 Sanctæ Melaniæ.

MENSIS IANVARIVS
Habet dies 31.

1 Circunciſio Dom. Nostri Iesu Christi.
2 S. Silueſtri.
3 S. Prophetæ Malachiæ.
4 Concilium Theonciſtæ.
5 S. mart. Theoperti.
6 Epiphaniæ Domini.
7 S. Ioannis Baptiſtæ.
8 Sanctæ Domnæ.
9 S. Mart. Poluccij.
10 S. Patris Gregorij.
11 S. Patris Theodoſij.
12 S. Mart. Tatianæ.
13 S. Mart. Ermogenis.
14 S. Patris Sabæ.
15 S. Patris Pauli.
16 S. Apoſtoli Petri.
17 S. Antonij.
18 S. Patris Athanaſij.
19 S. Patris Macarij.
20 S. Patris Euthymij.
21 S. Patris Maximi.
22 S. Apoſtoli Timothei.
23 S. mart. Clementis.
24 S. Euximiæ.
25 S. Patris Gregorij.
26 S. Patris Sozontis.
27 S. Patris. Euchremij.
28 S. Mart. Ignatij.
29 Trium Sanctorum, ideſt Baſilij Magni, Gregorij Theologi, & Chryſoſt.
30 S. Patris Chryſoſtomi.
31 Sanctorum Ciri, & Ioannis.

MENSIS FEBRVARIVS
Habet dies 28.

1 S. Mart. Triphonis.
2 Purificationis B. M. Virg.
3 S. Simeonis.
4 S. Patris Iſidori.
5 S. Mart. Agapij.
6 S. Patris Parthenij.
7 S. Patris Vcolij.
8 S. Mart. Theodori.
9 S. Mart. Nicephori.
10 S. Mart. Charlampij.
11 S. Mart. Blaſij.
12 S. Mart. Melentii.
13 S. Martiani.
14 S. Patris Euagentij.
15 S. Apoſtoli Aniſini.
16 S. Patris Pamphilij.
17 S. Mart. Theodori.
18 S. Leontii.
19 S. Apoſtoli Archippi.
20 S. Patris Leonis Epiſcopi.
21 S. Patris Timothei.
22 Inuentio reliquiarum S. Vgnifantij.
23 S. Mart. Polycarpi.
24 Decollatio S. Ioannis.
25 S. Toraſiij.
26 S. Parthenij.
27 S. Procopij.
28 S. Baſilii.
29 S. Patris Caſſiani.

MEN-

MENSIS MARTIVS
Habet dies 31.

1 S. Eudociæ.
2 S. Mart. Theodori.
3 S. Mart. Eutropij.
4 S. Mart. Cononis.
5 S. Patris nostri Erasmi.
6 Sanctorum Martyrum 42.
7 S. Mart. Basilij.
8 Venerabilis Patris Theophanis.
9 Sanctorum Martyrum 40.
10 S. Mart. Conradi.
11 S. Patris Sophronij.
12 S. Patris Theophanis.
13 S. Patris Nicephori.
14 S. Patris Benedicti.
15 S. Mart. Agapiti.
16 S. Mart Lanibini.
17 S. Alexij, hominis Dei.
18 S. Patris Cyrilli.
19 S. Mart. Chrisamphi.
20 S. Patris Sabæ.
21 S. Patris, Iacobi.
22 S. Mart. Basilij.
23 S. Patris Nicolai.
24 S. Patris Arsenij.
25 Annunciatio B. Virg. Mariæ.
26 Gabrielis Archangeli.
27 S. Matronæ.
28 Venerandi Stephani.
29 S. Patris Marci.
30 S. Patris Ioannis.
31 S. Patris Ipatij.

MENSIS APRILIS
Habet dies 30.

1 S. Mariæ Aegyptiacæ.
2 Venerab. Tisti, fortassis Titi.
3 Venerab. Mintæ.
4 Venerab. Isidori.
5 S. Mart. Theodotij.
6 S. Patris Euphemij.
7 S. Patris Georgij.
8 S. Apostoli Radionis.
9 S. Mart. Sutiphij.
10 S. Mart. Terentij.
11 S. Mart. Antipi.
12 S. Patris Basilij.
13 S. Mart. Artemonij.
14 S. Patris Marciani.
15 S. Apostoli Aristarchæ.
16 S. Matris Irenes.
17 S. Patris Simeonis.
18 S. Patris Ioannis.
19 S. Patris Ioannis Eutychij.
20 S. Patris Theodosij.
21 S. Mart. Varij.
22 S. Patris Theodori.
23 S. Patris Gregorii Magni.
24 S. Mart. Sabę.
25 S. Apostoli, & Euangelistæ Marci.
26 S. Mart. Basilij.
27 S. Martyris Simeonis.
28 S. Apostoli Nasonis.
29 Sanctorum nouem Martyrum Cisitiæ.
30 S. Apostoli Iacobi.

MENSIS MAIVS
Habet dies 31.

1 S. Prophetæ Hieremiæ.
2 S. Patris Athanasii.
3 S. Mart. Timothei.
4 Sanctę Matris Pelagiæ.
5 S. Matris Irinæ.
6 S. Patris Iob.
7 S. Mart. Acacij.
8 S. Apostoli Ioannis.
9 S. Prophetæ Esaiæ.
10 S. Apostoli Simeonis.
11 Conuersio Constantinopolis.
12 S. Patris Epiphanij.
13 S. Matris Cilariæ.
14 S. Mart. Isidori.
15 S. Patris Pachomij.
16 S. Patris Theodori.
17 S. Apostoli Andronij.
18 S. Patris Theodocii.
19 S. Mart. Patricii.
20 S. Mart. Faleli.
21 S. Imperatoris Constantini.
22 S. Basilidis.
23 S. Patris Michaelis.
24 S. Patris Simeonis.
25 Decollatio S. Ioannis.
26 S. Apostoli Carpi.
27 S. Mart. Therapontij.
28 S. Patris Nicetę.
29 S. Matris Theodosię.
30 S. Patris Isacii.
31 S. Apostoli Ieremię.

MEN-

MENSIS IVNIVS

Habet dies 30.

1 S. Iustini Philosophi.
2 S. Patris Nicephori.
3 S. Mart. Luciani.
4 S. Patris Metrophonij.
5 S. Patris Dorotheï.
6 S. Patris Vicarij.
7 S. Mart. Theodocij.
8 S. Mart. Theodori Magni.
9 S. Patris Cyrilli.
10 S. Mart. Timotheï.
11 S. Mart. Volphronij.
12 S. Patris Onuphrij.
13 S. Mart. Aculinæ.
14 S. Prophetæ Eliseï.
15 S. Prophetæ Amos
16 S. Patris Tichonij.
17 S. Mart. Samuelis.
18 S. Mart. Leontij.
19 S. Apostoli Iudæ.
20 S. Mart. Maphedij.
21 S. Mart. Iuliani.
22 S. Mart. Eusebij.
23 S. Mart. Agrippinę.
24 Natiuitatis S. Ioannis Baptistæ.
25 S. Mart. Febroniæ.
26 S. Patris Dauidis.
27 S. Patris Samonij.
28 S. Mart. Ciri.
29 Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli.
30 Concilium Sanctorum Apostolorum duodecim.

MENSIS IVLIVS

Habet dies 31.

1 Sanctorum Martyrum Comæ, & Damiani.
2 Positio Stolæ Beatissimę Virginis Mariæ.
3 S. Mart. Acenthij.
4 S. Patris Andreę.
5 S. Patris Athanasij.
6 S. Patris Sisoes.
7 S. Patris Thomæ.
8 S. Mart. Procopij.
9 S. Mart. Pancratij.
10 Sanctorum 45. Mart.
11 S. Mart. Euphemię.
12 S. Mart. Procli.
13 Dedicatio Sancti Archangeli Gabrielis.
14 S. Apostoli Aculi.
15 S. Mart. Cirici.
16 Concilium Sanctorum Patrum 430.
17 S. Mart. Marinę Magnę.
18 S. Mart. Anuleni.
19 S. Macrinæ.
20 S. Proph. Eliæ.
21 S. Patris Ioannis.
22 S. Mariæ Magdalenæ.
23 S. Mart. Trophimi.
24 S. Borisij, & Klebæ.
25 S. Annæ.
26 S. Hermolai.
27 S. Mart. Pantaleonis.
28 S. Apostoli Prochori.
29 S. Mart. Callimachi.
30 S. Apostoli Silij.
31 S. Eudocimi.

MENSIS AVGVSTVS

Habet dies 31.

1 Sanctorum Machabęorum.
2 S. Mart. Stephani.
3 S. Patris Isacij.
4 Sanctorum septem dormientium.
5 Sancti Martyris Erenei, fortasse, *Irenæi*.
6 Transfigurationis Domini Nostri Iesu Christi.
7 S. Mart. Diomedis.
8 S. Ameliani.
9 S. Apostoli Matthei.
10 S. Laurentij Martyris.
11 S. Mart. Euplij.
12 S. Mart. Photij.
13 S. Patris Maximi.
14 S. Proph. Michęę.
15 Assumptio B. Virg. Marię.
16 Beatæ Veronicę.
17 S. Mart. Mironi.
18 S. Mart. Throlachoni.
19 S. Mart. Andreę.
20 S. Proph. Samuelis.
21 S. Apostoli Thordij.
22 S. Mart. Agathonici.
23 S. Mart. Lupi.
24 S. Apostoli Eutichij.

S. Apo-

25 S. Apostoli Volphromi.
26 S. Mart. Andreę.
27 S. Patris Banini.
28 S. Patris Moysi.
29 Decollatio Sancti Ioannis Præcursoris.
30 S. Ioannis Pauli.
31 Positio Cinguli B. Virg. Mariæ.

Edita verò est Historica relatio de Ruthenorum origene, ipsorumque conuersione, gestis, & iterum defectione prodijt ann. 1598. Coloniæ sumptibus Stenij.

RVTILIVS Benzonius Romanus, Episcopus Lauretanus, & Recinetensis scripsit De Anno Iubilæi libros sex. In quibus præter Tractationem de Iubilæo, etiam De meritis, ac satisfactionibus Christi Domini, Beatissimæ Virginis, & Sanctorum. De Thesauro Ecclesiastico. De Potestate Clauium. De Indulgentiis. De Suffragiis defunctorum. De Receptaculis Animarum. De sacris ceremoniis. De locis Sanctis. De Peregrinationibus, deque aliis multis, disseritur; Hęreticorum autem mendacia refutantur, præcipuè verò cuiusdam Vergerii aduersus almum Lauretanæ Virginis ædem, accuratè dissoluuntur. Editum primo hoc Opus Venetijs ann. 1599. apud Floranantem Pratum.

Item Speculum Episcoporum, & Parochorum; In quo De fuga in peste, & famæ, ac bello tribus agitur libris. De Ecclesia item. De Miraculis. De Sacræ Lauretanæ ædis Angelica Transuectione. De flagellis Dei. De Eleemosynarum largitione ab Episcopis, & Clericis necessariò impendendis. Deque alijs. Venetijs apud Minimam Societatem, ann. 1595. Qui libri sunt pereruditi, & dignissimi lectu.

S A

SABA Abbas Vir sanctus, scripsit Epistolam ad Anastasium Imperatorem perfidum, vide Cyrillũ in Vita S. Sabæ. Quin & fertur extare ipsius Græcè, Typicum Ecclesiasticę traditionis, & consectationis D. Laurę Hierosolymis. Extat fragmentum Typici, Græcum, & simul Latinè redditum in Tomo 2. Iacobi Cretzeri De Cruce.

SABBATIVS Gallicanæ Ecclesię Episcopus, rogatus à quadam casta, & Christo dedicata Vergine, *Secunda* nomine, composuit librum De fide aduersus Marcionem, & Valentinum eius auditorem, & aduersus Euamium, & eius Magistrum Aetium, ostendens eis ratione, & Scripturarum testimonijs vnum esse Deitatis Auctorem, & Mundi ex nihilo Conditorem: simulque, & de Christo, quòd non in phantasia homo apparuerit, sed veram habuerit carnem, per quam manducando, bibendo, lassando, plorando, patiendo, moriendo, resurgendo, verus probatus est homo. His enim Marcion, & Valentinus contrarij extiterunt, asserentes duo Deitatis esse principia, & Christum venisse in phantasia. Aetio verò, & Eunomio discipulo eius ostendit Patrem, & Filium non duarum esse naturarum, & Diuinitatis parilis, sed vnius essentię, & alterum alteri coęternum, cui credulitati Aetius, & Eunomius contradicunt. Hæc Gennadius in Catalo. Viuebat Sabbatius ann. 440. Tritem. Obseruat autem Suffridius Petrus, in Codice Gemblacensi, hunc vocari *Sapatium vbi autem scriptum est aduersus Valentinum eius auctorem.* Vide num legendum sit, *auditorem*. Consule item Hist. Eccles. De successione Marcionis. Ceterum Cod. Sigeberg. loco illorum verborum, *vnum esse Deitatis principium, legit vnum esse Dominum aeternitatis auctorem, & mundi ex nihilo*.

SABELLII, Arij, Nestorij item, Macedonij, & Eunomij, atque adeò Eutichetis pernicioſæ, atque hæreticę sententiæ ab Ecclesia confutatę, quas è Græco Latinas fecit noster Franc. Turrianus, edidit verò Ingolstadij Henricus Canisius in Tomis Antiquę lectionis.

SABINENSIS Synodus à Ptolomæo Gallio, Card. Comensi ad disciplinam Ecclesiasticam, & pietatem edita, est breuis, distincta, & in qua tamen non deest vbertas sanctarum rerum.

SABINVS Monachus, Gręcus, reliquit Epitomen abs se conscriptam omnium Synodorum, prænotatam *Liber de Communibus*, siue *Magnus Nomocanon*. Extat in Bibliothecis Constantinopolitanis m.s.

SABLONARIAE, Quem ad locum vocatum, *Villa ad Sablonarias* à Regibus Francorum, conuenere tamquàm ad Concilium Episcopi, Abbates, ac Proceres in causa Engeltrudis nobilis scorti, quæ vagabatur, nolens redire ad maritum.

SACERDOTALE ad consuetudinem S. Romanę Ecclesię, aliarumque Ecclesiarum ex Apostolicæ Bibliothecę, ac SS. Patrum, Iurium sanctionibus, & Ecclesiasticorum Doctorum scriptis collectum, atque summorum Pontificum auctoritate multoties approbatum iuxta S. Tridentini Concilij Sanctiones emendatum. Venetijs ann. 1576.

SACERDOTIS Institutio præsertim in excipiendis Confessionibus. Vide præter Petrum à Soto, alioſque plurimos, Franciscum Card. Toletũ in Summa sua Casuum Conscientiæ perspicua, & docta. Pia verò Christiani Sacerdotis ante Missę celebrationẽ præparatio, & quicquid in Missa, vel post religiosè, pieq; exequi debeat, edita est Brixię apud Bozolam in tabula vnius folij ann. 1569. Sed & tertio libro Selectę nostrę Bibliothecæ, vbi egimus de Scholastica practica Theologia, inseruimus rationem excipiendarum Confessionum, quam Carolus Borromęus Card. S. Praxedis & vir B. memorię, colligi accuratissimè, & edi curauit.

SACERDOTALE Ferrarienſis Ecclesię iussu Ioannis Fontanę Episcopi Ferrarienſis, & vigilantissimi Prȩsulis, editum est Bononiæ apud Gasparum Bindonum ann. 1600.

SACRAMENTA nouæ legis, de quibus scripsere Theologi Scholastici, tum in 4. lib. Sent. tum per se ipsi, D. prȩsertim Thomas in sua Summa, cui, quod deerat, additum fuit, tum ante hunc Gulielmus Parisiensis in lib. de Sacramẽtis. Deinde præter alios antiquos

Patres

Patres Græcos, inter quos fuere, Dionysius Areopagita, Cyrillus Hierosolymitanus in suis Catechesibus, Ioānes Damascenus: Latini quoque antiquiores, præcipuè verò S. Ambrosius, & D. Augustinus, cuius in hac re doctrinam facile quilibet hauriet ex Cōfessione Augustiniana Hieronymi Torrensis Societatis nostræ. Atqui è recentioribus Thomas Valdensis Tomo secundo toto, Io. Eckius in Homilijs de Sacramentis. Ioannes Roffensis in Refutatione Articulorum Lutheri, Stanislaus Hosius Card. & Episcopus Varmiensis in Confessione Polonica. Ruardus Tapper in explicatione Articulorum Louanienſium. Iodocus Tiletanus in Refutatione Examinis Kemnitij. Guilielmus Alanus Anglus Card. in lib. de Sacramentis in gencre. Gulielmus Lindanus Episcopus Ruremundanus in Panoplia, lib. 4. Petrus Soto, de Institutione Sacerdotū Concilium Trident. Catechisinus Romanus, Martinus Ledesmius, Melchior Canus, in Relectione de Sacramentis, & eius præceptor Franciscus Victoria, in Summa de Sacramentis. Emundus Augerius Gallicè, Robertus Card. Bellarminius vberrimè, & alij innumeri. Vide item in Verbo, Doctrina Veteris Ecclesiæ de septem Sacramentis. De sacrorum autem communione ex Symbolo, & sacra Scriptura explicatio, qua huius temporis controuersiæ diluuntur, liber prodijt Antuerpiæ apud Ioannem Keerbergium.

SALEGVSTADIENSE Concilium, loco apud Moguntiam *Salegunſtat* appellato, celebratum est anno Domini 1022. Benedicti autem VIII. Pont. Max. vndecimo, quod Burchardus Episcopus Vormatiēsis doctrina, & sanctitate clarus, qui interfuit, posuit ad suos Decretorum libros Appendicem. Sanciti fuere Canones ad disciplinam Ecclesiasticam spectantes, viginti. Præfuit Aribo Moguntinæ Sedis Archiepiscopus, interfuere alij Episcopi, Burchardus quem diximus, Vuherenarius Argentinus, Bruno Augustensis, Eberhardus Bambergensis, Meginhardus Vuirzburgensis. Vide quæ Baronius Card. notat ad hoc Concilium sub eundem Annum in suis Annalibus. Porrò quod in altero præcedenti Concilio Saleguſtadiensi fuit constitutum cap. 5. ne quis trium Missarum numerum singulis diebus Sacerdos excederet, Alexander autem Pontifex, c. sufficit De Consecratione dist. 1. qui eodem anno obijt, ad vnam reuocauit: liberum enim erat olim Sacerdotibus (vt è Scholiaste Viro Clarissimo Vuelsero fratre Marci, adnotauit Baron. Card. in To. 10. sub annum 940.) quot vellent vna die Missas celebrare, quod ex Valasrido colligitur c. 20. & quadantenus ex S. Leone Pont. Max. Epistola ad Dioscorum 79. cap. 2.

SALERNITANI cuiusdem Episcopi, cuius nomen haud indicatur, fertur extare liber De sceleribus Turcæ.

SALIMBENVS de Salimbenis, Parmensis, Ord. Minorum, sui temporis Historiam texuit. Viuebat autem ann. 1280. ad quod vsque tempus Chronicon Italiæ cōscripsit, cui pleraque ad pietatem, atque Theologiam spectantia intexuit.

SALISBVRGENSIA Concilia Prouincialia, quæ nunquam antea prodierant, emissa sunt in lucē ab Henrico Canisio in primo Tomo Antiquæ lectionis, Ingolstadij 1601. ex m. s. Codice Bauaricæ Bibliothecæ. Quoto autem anno celebratum sit Salisburgense Concilium, quod in Ordine primum collocat, anno ne 1274. an 1282. dubitat ipse Henricus, propendens in eam sententiam, vt potius fuerint duo, quàm vnum. Vide ibidē eius Notam ad eadem Cōcilia. Reliquorum verò duorum Conciliorū Salisburgensium Compendium vide ibidem, post Viennense Concilium in eodem Tomo. pag. 623. Quorum alterum ann. 1310. iubente Clemente V. Pont. Max. De Decimis. Alterum eodem anno, Quo Concilio promulgatæ sunt Declarationes Statutorum, præcipuè aduersus Sacerdotes, & Clericos, Tabernarios, Lusores, Mimos, siue eiusmodi alios.

SALOMON, qui Hebræis *Scelomo, Ididia*, & *Koeleth*, hoc est *Pacificus* & *Concionator*, qui Græcis *Ecclesiastes*, Dauidis Regis filius, & Rex Hierusalem, cum ea scripserit, quę miram sapientiam sapiunt, plures habuit Interpretes, qui ex eo diuitias spirituales posteris effuderunt. Cum autem ei similem, neque antea, nec postea fuisse, nec deinceps futurum Deus ipse testatus fuerit, mirum videri meritò potest, cur diligentius non versetur ab ijs (quin & in Scholis pro captu tamen cuiusque prælegatur) qui sapere, atque idem à Deo testimonium consequi velint.

Nos

Nos ad ipsius Dei gloriam quantum hinc inde à doctissimis quibusque vel hausimus, vel ipsi coniecimus, Primum de Auctore eius Operum, mox de singulis eius scriptis siue Protocanonicis, siue de alijs, sic agemus, vt cuique Operi suos Interpretes, qui ad manus nostras peruenerunt, subijcientes, denique reliqua, quę Salomoni fuere, aut legitimè, aut falsò ascripta, subdamus.

Auctor qualis, quæve eius Operum inscriptio vniuersè.

Spiritu sancto actus fuit Salomon ad scribendum: quod satis est ad eius libros commendandos. Propheta item fuit ante lapsum. Qui si pœnitentiam post lapsum egerit, quemadmodum præter Hebræos hoc ipsum asserentes, existimarunt Cyrillus Hierosolymitanus Catech. 2. Hieronymus, lib. duodecimo, in Ezechielem, cap. 43. Epiphanius contra hæresim 42. libro primo, Tomo 3. in principio. Bachiarius in Epistola ad Ianuarium De recipiendis lapsis (quem locum cum mutilum edidisset Solanius, eundem è saniore codice integrum adscripsit Martinus Delrius) & alij, dubio procul etiam post ipsam pœnitentiam potuit prophetare. Videat Lector de hac tota re accuratissimè dissérentem ipsum Delrium nostrum Sect. 3. in Isagoge ad suum Salomonis Canticum Canticorum Commentarium. Nam quantus deinde fuerit Salomon in suis scriptionibus, ipsæ quidem indicant. Veruntamen & quas labes illi in Cantico Canticorum, & in Sapientia hæretici voluerunt aspergere, suis locis facilè abstergemus.

Porrò inscribuntur Hebræis libri Salomonis *le Scelomo*. quare & Septuaginta Interpretes verterunt διὰ τῷ Σαλομῶν, non quòd illi aut dicatus, aut inscriptus fuerit, sed quòd intelligendum sit esse secundum Salomonem, quemadmodum Latini Euangelium secundum Matthæum nominant, quod Hebræi *le Matthai*, Syri, de *Matthai* dicunt.

Prouerbiorum Salomonis liber.

Et Prouerbiorum liber à Salomone conscriptus, Hebræis *Misle*, Græcis παροιμίαι. Latinis *Prouerbia* est prænotatus. In quem sapienter collatæ fuerunt, quę ad vitam instituendam referri possunt adagia, similitudines, siue parabolæ, atque sententiæ.

Ceterum, quæ extant à vigesimoquinto capite vsque ad finem Sebna, & reliqui Scribæ Ezechiæ Regis Iudæ alijs è voluminibus collegerunt. Tu vide totius libri commodam Partitionem in Oeconomia Georgij Ederi, scopum quoque, atque vsum huius libri à Tabula 116. vsque ad 122. Vide etiam Petrum Aureolum. Continet autem hic liber, vt Auctor Quæstionum Hebraicarum ad tertium librum Regum scribit, versus 915. in quibus tria millia Parabolarum comprehenduntur, de quibus 3. Regum 4.

At cum Prouerbiorum liber (vt Diuus inquit Basilius) sit morum quædam institutio, necnon animi perturbationum correctio, denique vitæ vniuersæ documentum; Paruulum autem (vt Sanctus scribit Hieronymus in primum cap. Ecclesiast.) doceat, & quasi de officijs, (vt supra innuimus) per sententias erudiat; vnde & ad filium eius sermo crebro repetitur: intelligi potest quàm aptè hæc adolescentibus sic prælegi possent, vt non solum haberent ad manus, quo se ipsi immaculatos, aut seruarent, aut redderent, verum etiam quo discrimen agnoscerent, quod est inter istum, & libros Ciceronis, aut similium de Officijs. Nos hac de re in Tractatione de Ciceronis Operibus ad finem Bibliothecæ nostræ Selectæ sic satis egisse credimus.

Scriptores ad Salomonis Prouerbia.

Qui in vniuersum Diuinæ Scripturæ corpus Commentaria, siue Glossas, aut Paraphrases ediderunt. Separatim autem,

Alexander Necan. Alanus. Ambrosius Mediolanensis. Basilius. Euagrius. Eustachius Antiochenus. Gilbertus Parisiensis. Gregorius Olympiades. Gregorius Papa.

Gulielmus Aruernus. Henricus Hassius. Hippolytus. Ioannes Arboreus. Petrus Brunaquellus. Petrus Gottifredus. Rodulphus Baynus. Salonius. Theophilus Antiochiæ. Thomas Galensis. Vide autem varias Græcas lectiones in Græcis Bibljs iussu Sixti Quinti Pontifici Maximi editas.

Ecclesiastes.

Lib. 4. Dial. cap. 4.
a Cap. 1.
b Cap. 1.
c Cap 3.
d Cap. 4. & 5.
e In med. c. 5. & 6. & 7 totũ.
f Cap 7.
g Cap. 8.
h Cap 9.
i In medio c. 9. & c. 10. per totum.
a c. 11. & 12. vbi sic cõcludit. *Memẽto Creatoris tui in diebus iuuentutis tuæ. Deum time, et mãdata eius obserua. Hoc est omnis homo.*

Ecclesiastes siue Hebræis *Koeleth*, siue Latinè *Concionator*, qui & *Soliloquium Salomonis* dictus est, quoniam in eo (inquit Gregorius) quasi tumultuantis turbæ susceptit sensum, vt ea per inquisitionem, quæ fortasse per tentationem mens imperita sentit, post librum Prouerbiorum appositè hinc ponitur; vt cum in Prouerbijs Moralem Philosophiam, sic in Ecclesiaste Naturalem complectatur, multa de rebus naturalibus differens, & inania, & vana ab vtilibus necessarijsque secernens, relinquendam vanitatem monet, & in ijs, quę cito prætereunt, minimè esse homini inuigilandum. Itaque & decem ponit vana, quasi loco omnium, quæ Mundus magni æstimare consueuit: [a] Studium scientiarum. [b] Appetitum deliciarum. [c] Desiderium longioris vitæ. [d] Ambitionem auctoritatis præeminentiæ, atque dominationis. [e] Cupiditatem diuitiarum. [f] Artem diuinandi, seu præscientiam futurorum. [g] Venationem laudis, & famæ. [h] Sectationem fortunæ. [i] Robur virium corporis: specimen floridę iuuentutis. Ex his autem omnibus quam multa, quibusve locis dici possint, intelliget pius Lector. Sunt enim tanquam loci communes, qui & alijs Auctoribus possunt aptari, & ad quos varia referri possunt.

Sed interea non tacebo, quę vir ingeniosissimus Arias Montanus, qui librum hunc Prouerbiorum carmine cecinit, scripsit appositè. Ait enim: Nomen *Koeleth*, collectricem significat, idest Sapientiam rerum summæ subductricem.

Quidquid agunt homines, votum, timor, ira, voluptas,
Gaudia, discursus, huius Farrago libelli est.
Clauditur ille breui documento, & simplici vero.

Qui numerandi peritiam profitentur, ideo Arithmetici vocati, postremam, & non inutilem studij sui partem in re prorsus vana, nec tamen vanè ponunt, hoc est in subducenda, deducenda, & solidanda ratione eius quod quicquam est, nec esse, & ex consequenti nullum sui præstare vsum potest, idest in cognitione, partitione, compositione, & multiplicatione eius, quod *Nihil*, dicitur. Id oppositum omnino est ei quod *Res*, appellatur, cuius aperta, & consequens affirmata ratio viam demonstrat, qua ex diuerso, imò ex aduerso *Nihil* etiam numerari possit. Vt enim in re ponitur, additur; & consolidatur ratio subducendo, detrahendo, & auferendo; sua ratio etiam inita ad *Nihil*, multiplicationem, diuisionem, & Summam, ceteras etiam proportionum formas conflatur. Nam quantum in rebus ponitur, vt rerum augeatur numerus, tantundem in hac artis parte detrahitur, vt *Nihili* ratio in deterius prolabatur. Huius rei breue exemplum in præsentiarum satis fuerit, cum plura, & magis ingeniosa ab ipsa arte peti possint.

Res	1	Nihil	0
	7		0
	8		0
	4		0
			0
Summam conficiunt	20	Summam conficiunt quinquies Nihili, cuius cui tota summa adscribitur, plus nihili est in 00000. quàm illi, cui tantum semel, aut bis, vel ter, vel etiam quater *Nihil* arrogatur.	

Quam qui possidet solidam, plus rerum possidet, atque is cui singula tantum constant nomina.

Vt qui plus rerum tenet, ditior esse dicitur, & beatior habetur: ita contra miserior, magisque egenus, cui numerosius, *Nihil*, adscribitur. Hæc acuta & ingeniosa artis pars Arabico nomine *Algebra* dicitur, Salomoni quondam hominum sapientissimo non modo cognita,

gnita, sed experimentis, ac nominibus pluribus comperta, atque ad publicam hominum eruditionem, & vtilitatem tractata, & commonstrata, non rationibus, ac documentis modo, sed frequentibus etiam, & manifestis exemplis. Namque is in rationibus dati, & expensi nomina plurima enumerat, curæ ac laboris, & sumptus ab hominibus in humanis rebus, & studijs, actionibusque positi, eademque varia, & pro magnitudine opinionum, & opportunitatum æstimanda: contra verò in ratione accepti plura nomina, omnia tamen, *Nihil*, & magis, *Nihil*, è regione collocata, illud conficiunt, maximam, *Nihili*, molem, maxima opinionum, curarum, & studiorum, laborum atque sumptuum, & quod turpissimum est, scelere summo comparari. Quod nos *Nihil*, dicimus, idem Interpres Latinus *vanitatem* vocat.

Scriptores in Ecclesiasten.

Præter Interpretes in vniuersam Scripturam. Acacius. Albanus. Alexander Necan. Arias Montanus, Carmine. Cornelius Iansenius. Gilbertus Parisiensis. Gerardus Moringus. Gregorius Neocæsariensis. Gulielmus Alconas. Hippolytus. Ioannes Arborcus. Ioannes Dominici. Olympiodorus. Petrus Bruniquellus. Robertus Holcoth. Salonius. Saluianus. Sigebertus. Victorinus Pitabionensis.

Canticum Canticorum.

Numeratur loco tertio liber à Salomone, scriptus Hebræis *Scir Hascirim*, Græcis, Ἆσμα ἀσμάτων, Latinis *Canticum Canticorum*. Et quidem recto disposito ordine post primum Prouerbiorum, & secundum Ecclesiastes, quòd post mores compositos, & scientiarum rerum naturalium haustum, Anima tamquam defæcata, perfectiore quasi vinculo vnitur cum Sponso. Quare nomen obtinuit *Cantici*, quod lætitiam spirat, & *Epithalamij*, carminisque Nuptialis.

Porrò Hieronymus in Præfatione Commentarij ad Ezechielem est auctor; Antiquos Hebræos, tanta veneratione hunc librum fuisse prosecutos, vt eum legi noluerint, nisi post trigesimum ætatis annum. Quem item plerique Christiani Scriptores haud voluerunt, nisi in senectute, attingere, in quam, tamquam sanctæ migrationis viaticum (vt inquit Sixtus Senensis) eum reseruarunt, imitati Sanctos viros Bernardum Clareuallensem, Gilbertum Hoitlandum, Thomam Aquinatem, Ioannem Gersonem, quibus in meditatione, & expositione huius Operis feliciter mortalitatem exuere obtigit. Sanè beatus est (inquit Origenes) qui intelligit Cantica, & canit, &c. Sed multo beatior ille, qui canit Canticum Canticorum. Sanè Patres Orthodoxi cordatè sunt locuti, qui, non quibus annis, sed quibus animis hac lectione simus initiandi docuerunt.

Ceterum liber hic Ecclesiæ semper canonicus est habitus, & Diuinorum mysteriorum pretiosus Thesaurus: quidquid aliter hæreticus Mopsuestenus damnatus in Constantinopolitanæ Synodi collatione quarta, nouus item alter Theodorus Beza, & castris sacris (vt scitè scribit Deltrius) inimicus Castalio, petulcis, & pruriginosis suis interpretationibus ausi sunt obstrepere, siue illi ad profanas nuptias Diuina hæc referentes, siue alij Mercurij, & Philologiæ apud Martianum Capellam nuptias cum sacris Prophetis non omnino piè miscentes.

Scripsere in Canticum Canticorum.

Qui vniuersam Diuinam Scripturam, siue Commentarijs, siue Glossis explanarunt. Ex Hebræis præter Thargum Chaldaicum, Rabbini Abenezra, Salomon Iannius, Dauid Kimki, innominatus quidam. At istorum ea ratio habenda est, quam monuimus in verbo Rabbini, & in verbo Thargum.

Ex Græcis Origenes, qui deficit in cap. secundo, ac quintodecimo. Gregorius Nyssenus,

qui deficit in cap. 6. & 9. Philo Carpathius, in quo non iniuria miratur Delrius plurima inueniri, quæ totidem ferè verbis occurrunt in B. Gregorij Magni Pontificis Max. Commentario: quamobrem suspicatur Græculum aliquem recentiorem, ea ex Diuo Gregorio Philonianis immiscuisse potius, quàm vetustum illum Carpathium ea scripsisse, nam cum reliquo Commentario non nimis cohærent. Theodoretus, & quos hic citat tres Patres. Psellus denique, qui deficit cum Nysseno, cuius est nimis concisus abbreuiator.

E' Latinis Aegidius Romanus. Agathius Guidacerius. Alanus de Insulis, qui Parisijs obijt ann. 1294. & Parisijs prodijt anno 1540. Alanus Rupensis. Alexander Excestriensis. Albinus, siue Alcuinus Flaccus. Ambrosius Ansbertus. Angelomus Abbreuiator Aponij. Anselmus Cantuariensis. Aponius. Aprigius. Aurelius Cassiodorus, qui vel non ipse est, qui Cassiodorus Magnus, quippe, qui capite tertio, versu vndecimo, Gregorium Magnum Pont. Max. citat, vel potius ab aliquo fuit interpolatus. Beda. Bernardus Clareuallensis, qui in capite tertio desijt: vnde vsque ad caput quintum continuauit Gilbertus Abbas. Cardinalis de Hallyaco. Cyprianus Cisterciensis. Dionysius Cartusianus. Dionysius Cistercienſis, concionatoribus vtilis. Decanus Abiacensis, quem assecutus Delrius ex Monasterio Parcensi, absque nomine, suspicatur esse Ioannem Hailgrimum, cuius extat expositio de Beatissima Virgine, edita cum Thoma Cistercienſi. Eccardus. Eulalius Cynopolitanus. Franciscus Monceus, qui eleganti (ait idem Delrius) & Maroniano carmine edidit Canticum Canticorum, & lucubrationes addidit laude dignas, quod felix ingenium ab Helicone in Sacram Sionem maluit transferre. Franciscus Titelmannus, cuius Commentarius perutilis. Gerardus Bergomensis. Gerardus Sauonæ. Gilbertus Genebrardus, in quo plus doctrinæ, quàm affectus. Gillebertus, siue Gualbertus de Catacumbis, qui incipit, vbi Diuus Bernardus desijt: ipse verò Gillebertus desinit in cap. quinto, versi. 10. sed non tam est alius succinctior, & breuiator Gilberto de Hoitlandia, quàm excerptum quoddam ex fusioribus eius sermonibus, & quidem Hoitlandi verbis retentis. Gregorius Magnus Pontif. Maximus, Gregorius Olympiades, Gulielmus Abbas. Gulielmus Petit, siue Paruus, quem (ait Delrius) posset quis suspicari non esse Gulielmum Neoburgensem, siue Neobrigiensem, qui testatur non vno loco se primum totum Canticum Canticorum de Deipara Virgine explicasse: quod si verum, diu ante Neobrigiensem, seu Neoburgensem, imo & ante Robertum Tuiticnsem, & ante Honorium, qui ipsi quoque de Beata Virgine sunt interpretati circa annum 1120. uixisset. Arbitror tamen illis duobus iuniorem fuisse, & se primum putasse, quòd eorum Commentaria non legisset. Opus enim dicauit Abbati Rogerio, cuius iussu scripserat, quem Rogerium refert Polydorus Virgilius, lib. 13. Historiæ Anglicæ, vixisse circa annum 1120. Beccensem Abbatem fuisse, & Archiepiscopatum Cantuariensem oblatum repudiasse. Valde senex noster Gulielmus fuit, si idem cum Neoburgense, quem & Paruum sunt qui cognominent, nam Neoburgensis ad annum vsque Domini 1208. vixit, acutus, doctus, pius fuit: cui tamen inculcationes iteratę sunt familiares.

Haymon qui ferè abbreuiat Bedam. Henricus Harphius. Henricus de Hassia. Henricus de Vrimaria. Hermanus de Schildis. Hieronymus Osorius nepos. Hilarius. Hippolytus. Honorius Augustodunensis, qui quadruplici sensu expositit Canticum, ages de Nuptijs, quæ fiunt quatuor modis, Historicè, Allegoricè, Tropologicè, Anagogicè, & eiusdem sigillum Mariæ, quæ Opera in monasterio S. Laurentij Ord. D. Benedicti apud Leodium satis incorrupta asseruabantur. Hugo Carrensis Card. Iacobus Anglicus. Iacobus Perez. Innocentius Papa. Innominati duo, qui extant Louanij in Collegio nostro Societatis Iesu. Ioannes Arborcus. Ioannes Gerson, qui etsi vix quidquam explicat, egit tamen accuratè de varijs amoribus, quibus cum Deo coniungitur, de quo vide in verbo. Ioannes Dominici. & in verbo, Ioannes Gerson, versus finem. Ioan. Algrinus, siue forsan Io. Hailgrimus, de quo supra. Io. Riddeual Anglus. Io. Verdiacus. Iulianus Celanensis. Iustus Orgelitanus. Leonardus Giplonensis. Lucas Abbas Abbreuiator Aponij. Luysius, siue Ludouicus Legionensis, quem omnium hac in re principem Delrius æstimat, cuius tamen secundam, & tertiam editionem, quę sunt absolutiores, fatetur se non vidisse.

Mar-

Marbadus. Martinus Delrius, qui certè eruditissimè, & accuratè Interpretis officio functus, meliorum Scriptorum lectione, ac præcipuè Honorij Augustodunensis, & Luysij Legionensis, est vsus. Methodius. Michael Picardus. Nicolaus Lyranus. Orosius. Paganus Bergomensis. Petrus de Aliaco. Petrus Bruniquellus. Petrus Nannius, cuius paraphrasis laude digna. Philippus Abbas. Philippus Alberti. Pius Cartusianus. Prosper Rossettus, qui deficit in cap. vndecimo, versu octauo, sed qui vsui esse potest concionatoribus. Rethicius. Remigius. Richardus de S. Victore. Robertus Holcoth. Robertus Limburgensis. Simon monachus. Thomas Aquinas. Thomas Cistercienſis. Thomas Gualensis. Triphyllius. Victorinus Pitabionensis. Villeramus Abbas, origine Bambergensis, monachus Fuldensis. Ceterum Georgius Ederus in sua Oeconomia Biblica, Partitionem ponit huius libri in Tabula 113. in decem dramata.

De tribus autem his primis libris, hoc est Prouerbiorum, Ecclesiastis, Cantici Canticorum, videndum quid D. Hieronymus scripserit in Cõmentarijs in Ecclesiasten. *Is* (nempè Salomon) *iuxta numerum vocabulorum tria volumina* (inquit) *edidit, Prouerbia, Ecclesiasten, & Cantica Canticorum. In Prouerbijs paruulum docens, & quasi de officijs per seutẽtiam erudiens, vnde & ad filium eius sermo crebrò repetitur. In Ecclesiaste verò maturæ virum ætatis instituens, ne, quidquam in Mundi rebus putet esse perpetuum, sed caduca, & breuia vniuersa, quæ cernimus. Ad extremum iam consummatum virum, & calcato sæculo præparatum in Cantico Canticorum, Sponsa iungit amplexibus.*

Sapientia.

Libri Sapientiæ Auctorem fuisse Salomonem constat (ait Sixtus Senensis) ex his, quæ ipsemet Auctor nono huius voluminis capite de se ipso scripsit, inquiens: *Tu autem Domine elegisti me Regem populo tuo, & iudicem filiorum, & filiarum tuarum: & dixisti me ædificare templum in mõte sancto tuo, & in Ciuitate altare, similitudinem tabernaculi tui, quod præparasti ab initio.* Apparet quoque huius libri sententias, quãquam à Salomone conditas, tamen à Græco Scriptore fuisse collectas, & in hoc volumine Græcè conscriptas. Augustinus existimauit aliquando Scriptorem huius libri fuisse Iesum filium Syrach, quod postea diligẽtius inquirens, in secundo Retractationum volumine retractauit. Sunt qui putent Opus esse Philonis Iudæi iunioris, viri Græca eloquẽtia celeberrimi, qui pro gente sua ad Caium Imperatorem legatione functus est. Alij arbitrantur idipsum alterius esse Philonis Iudæi senioris, qui annis ferè centum, & septuaginta ante Saluatoris nostri Aduẽtum floruit Oniæ Sacerdotis magni temporibus. Quorum sententijs non solum prædicta huius voluminis verba repugnare videntur, sed & ipse Iosephus apertissimè reclamat, dum in primõ aduersus Appionem libro, seniorem Philonem non inter Iudæos, sed inter Ethnicos Historicos, & eos præsertim, qui nunquam sacros legerunt libros, recenset.

Inuenitur autem in omnibus ferè Latinis codicibus post finem Sapientiæ Syrach, siue Ecclesiastici, oratio quædam Salomonis, quæ nihil aliud est, quàm fragmentum, siue prior pars eius orationis, quàm Salomon in dedicatione templi habuit ex octauo capite tertij libri Regum ad Verbum descriptæ. quę licet certum, & irrefragabilis fidei habeat auctorẽ, & apocrypha non sit, tamen quoniam inde veluti membrum de proprio corpore ab incerto auctore truncatum recisa sit, & præter fidem Hebræorum, & Græcorum exemplarium hunc in locum superfluè, temereque adiecta, libuit eam inter apocrypha additamenta reijcere. Verisimile est huius fragmenti adiectorem, quisquis ille sit, tot lineas ex prædicta oratione Salomonis huic volumini addidisse, quot satis essent ad explendum spatium, quod in postrema, vt plerumque accidit, libri pagina vacuum remanserat; quæ postea ex imprudentia eorum, qui sine vllo discrimine omnia, quæcumque illa sint, describunt, in ceteros Latinos codices diffusę sunt.

Porrò licet liber hic testimoninm habuerit grauissimum ab antiquis Concilijs, & Patribus, ausi sunt tamen nostri temporis pestes Lutherani, Caluiniani, Kemnitius, Anabaptistę, ac ceterę eiusmodi quisquilię, obstrepere. Sed tum Pelagianorum, tum istorum erro-

res,vt plerique alij,sic Sixtus Senensis, lib.8.Bibl. Sanctę. Hęresi nona, & Bellarm. Card. cap.13.libro 1. De Verbo Dei, præter illa, quæ summatim attigit cap. decimo, consutarunt egregiè.

Continuationem autem,& Titulum huius libri(quãquam de Auctore haud rectè dissentiat)vide Ederum Tabula 124.& 125.ex Driedone,& ex Medina De recta in Deum fide. Argumentum item,ac scopum, qui est,vt Magistratus suis subditis benè præsint, quæ secũda pars est Philosophiæ Moralis. At tabula 126. ita partitur hunc librum, vt prima pars adhortationem contineat,qua quisque erga zelum, atque amorem Iustitiæ excitetur, idq; à principio vsque ad sexti capitis finem. Secunda explicet originem Sapientiæ à septimo vsque ad decimum. Tertia tam Iustitiæ quàm Sapientiæ declaret effectus à decimo vsque ad finem. De quibus tribus extant ibidẽ apud Ederum tres breues Tabulæ 127.128.129.

Sanè verò ex his intelligent Iudices, ac Reipublicæ administratores, quàm tuto ductu progredi poterunt in functionibus suis. Cum enim hic liber à Spiritu sancto dictatus, & approbatus sit, quemadmodum inter canonicos Ecclesia illum constanter recepit, certè hinc primi haustus Iustitiæ hauriendi sunt, tamquam ex limpidissimo D.Sapientiæ fonte.

Scriptores in Sapientiæ Librum.

Qui vniuersam Diuinam Scripturam sunt interpretati. Bellator. Cornelius Ianssenius, qui non Commentaria, sed Annotationes tantum scripsit, sed quibus litteralem textum explanat appositè, ac materiã ad alios sensus resecta superfluitate suppeditat. Eduardus. Io.Arundineus. Petrus Nannius, de quo supra. Robertus Holcoth.

Ecclesiasticus.

Ecclesiastici liber, & rectè libro Sapientiæ subnectitur, & canonicus est, atque adeo Salomoni tribuendus, quidquid de ipso aliquando fuerit dubitatum. Sanè Epiphanius in hæresi Anomæorum, atque alij nonnulli, Auctorem huius libri Iesum Syrach esse voluerunt. Sed (quod etiam Bellarminius Cardin. sentit) facilè potuit fieri, vt Iesus Syrach sententias Salomonis à se diligenter collectas in vnum volumen redegerit, vt ipsius libri Auctor vterque dici queat. Quin & Sixtus Senensis ait: Sapientia Syrach ideo Ecclesiasticus inscribitur, quia, vt ait Augustinus, in Auctoritatem Ecclesiæ recipi meruerit, & inter propheticos libros numerari, à Græcis verò παναρετος ab omni, quæ in eo continetur, virtute appellatus est. Hunc Iesus filius Syrach Hierosolymitanus, Hebraica lingua scripsit, & Hieronymus cum se Hebraicè scriptum reperisse testatur in præfatione Prouerbiorum ad Chromatium. Sed nepos eius,vocatus,& ipse Iesus, & vt Damascenus in quarto fidei Orthodoxæ tradit, patrem habens Syrach, volumen ex Hebræo in Græcum vertit. Isidorus in sexto Etymologiarum, cẽsct libri huius interpretem, qui se in præfatione nepotem Iesu nominat, fuisse nepotem Iesu, Sacerdotis magni, viuentis Aggæi, & Zachariæ, temporibus; quod quidem plerisque absurdum videtur, quia inter hunc, & illum intercesserint anni trecenti. claruit enim præsentis Operis Interpres,nepos Iesu,regnante Ptolemæo Euergete Rege Aegypti, anno ab Orbe condito ter millesimo septingentesimo. Concilium Carthaginiense tertium,c.43. præsens volumen inter canonica scripta recepit, sub nomine tamen, ac titulo Salomonis, ita fortasse illud inscribens, vel quia, vt Augustinus libro de Ciuitate Dei, annotauit, illorum temporum consuetudo obtinuit, vt Salomonis appellatione vocaretur; vel quòd ipsum volumen, aut ex Salomonis sententijs collectum esset, aut saltem Salomone videretur non indignum. Huius Concilij decreto subscribentes Beatiss. Pontifices, Innocentius, & Gelasius, eundem librum canonicis inseruerunt Scripturis.

At quoniam dixi Sapientiæ libro rectè subnecti Ecclesiasticum, quasi spectantem ad tertiam Moralis Philosophię partem,sciendum est,non sine causa, ob summam virtutum, quas tractat præstantiam, Græcè (vt diximus) παναρετος hoc est, *omnium virtutum*, quasi

penum

penum fuisse vocatum; cuius licet aliqui asserant tantam esse claritatem, atque (vt ita dicam) planitiem, vt ipse sibi sit interpres, vbere tamen, & accurato Commentario Cornelius Iansenius illum præter alios exposuit. Inter Ecclesiasten autem, atque Ecclesiasticum hoc discrimen à Rabano in Prologo statuitur, vt Ecclesiastes ad Christum referatur: Ecclesiasticus autem ad quemlibet concionatorem.

Ceterum & ipse Georgius Ederus ponit Tituli explicationem, deque Auctore agens addit tempus, quo fuerit scriptus, Auctoritatem item, Scopum, & Partitionem, vt Prima pars encomia sapientiæ. Secunda, sententias prudentum, tam de sapientia, quàm de alijs virtutibus à principio vsque ad cap. 44. Tertia, exempla sapientum contineat à cap. 44. vsque ad finem. Vide Ederi Tabulas 132. 133. & 134. Quin & Sixtus Senensis præter alios monstrat auctoritatem huius Canonici libri, libro octauo suæ Bibliothecæ Sanctæ. Bellarminius item Cardin. cap. 13. lib. 1. de Verbo Dei.

Scriptores in Ecclesiasticum.

Qui vniuersam Diuinam Scripturam. Cornelius Iansenius, vt diximus, Ioannes Alerius. Nicolaus Gorran. Robertus Holcoth. Robertus Roseus. Robertus Valsingen.

Psalmi aliqui Salomoni ascripti.

Præterea Salomon, scripsit Psalmum vnum, nempe septuagesimumsecundum, qui incipit, *Deus iudicium tuum Regi da.* quem nõnulli existimant à Dauide pro Salomone filio editum. Athanasius in Synopsi præter hunc Psalmum, etiam duos alios Salomoni tribuit, hoc est sexagesimum sextum, cuius initium est, *Deus misereatur nostri & benedicat nobis.* & centesimum vigesimumseptimum, qui incipit, *Nisi Dominus ædificauerit domum.* Origenes in tertio libro περὶ ἀρχῶν refert non defuisse, qui dicerent Psalmos, qui *Canticum Graduum* inscribuntur à Salomone compositos. apud Hebræos tamen solus septuagesimus secundus Psalmus Salomoni inscribitur.

Num Prophetia quædam tribuenda sit Salomoni.

Porrò quod scribitur Agurem Iudæum filium Iake, hortatu amicorum suorum Ithiel, & Vchal, edidisse Prophetiam quandam parœneticam, de duobus à Deo expetendis. De quatuor generibus hominum pessimorum. De quatuor difficilibus. De quatuor minimis animantibus bene incidentibus, quorum summa trigesimo Prouerbiorum capite refertur. Aben Ezra (vt inquit Sixtus Senensis) putat hunc Agurem fuisse virum quendam integræ vitæ, & magnę sapientiæ, cuius dicta & sententias Salomon transtulit in librum Prouerbiorum suorum. Kubenaki Commentarius Hebræorum existimat hunc fuisse Salomonem ipsum. Agur enim sonat *congregatorem*. Salomon autem congregauit verba Sapientię, & deprompsit ea. Id quod *Iake* significat. dixitque eam Prophetiam propter Ithiel, ideſt *Vxores*, quas plurimas habuit. Vehal autem significat, *Potero*, præsumpsit enim multa Salomon, & potuit. Atque huic sententię fauere videtur nostra vulgata editio, quę pro eo, quod in Hebræo legitur, diure Agur ben Iake a massa neum agheuer le Ithiel le Ithiel ue Vchal, hoc est, *Verba Agur filij Iake, prophetia, quam dixit vir ille Ithieli, Ithieli inquam, & Vchal* sic transtulit: *Verba congregantis filij vomentis, visio quam locutus est vir, cum quo est Deus, & qui Deo secum morante confortatus ait.* Et hanc sententiam Hieronymus, seu potius Beda in Commentarijs Prouerbiorum sequitur. Lyranus addit quosdam esse inter Iudæos, qui putant hanc esse Prophetiam Salomonis pœnitentis, postquam resipuit ab errore in quem iam senex amore concubinarum suarum prolapsus est, quorum opiniones Lyranus multis confutat argumentis.

Alij libri, qui Salomoni ascribuntur, quorum item meminit Sixtus Senensis sequentibus verbis.

Atqui Salomon præter eos libros, qui in Canone sacro recepti sunt, alia item scripsit, nempe Parabolarum libros ter mille. Vide ad finem libri Ecclesiastes. Auctor autem Hebraicarum Quæstionum, (siue Hieronymus, siue alius fuerit) hoc Opus trium millium Parabolarum inquit esse librum Prouerbiorum, in quo sunt *Pesuchim*, seu versus nongenti, & quindecim, in quibus tria millia Parabolarum continentur. At Iosephus in octauo Antiquitatum scribit Salomonem scripsisse ter mille libros Parabolarum, atque similitudinum, quos Rabbini Iudæorum tradunt in deuastatione Vrbis Sanctæ vnà cum libris legis combustos fuisse à Naburzadan militiæ Chaldæorum Præfecto, nec postea potuisse ab Esdra reparari. Scripsit item Carminum quinque millia, siue vt Iosephus exponit Carminum libros quinque mille, ex quibus vnus tantum superest, qui Canticum Canticorum dicitur, cetetis in incendio Hierosolymorum absumptis. Edidit etiam librum Verborum Naturæ, siue Naturalium Dispositionum, de quo lib. 3. Regum. Georgius Cedrenus in Compendio Historiarum narrat Græcos suffuratos esse materiam, & argumenta artis medicæ ex hoc Opere, quod Ezechias Rex Hierosolymæ sustulit, quòd Iudaicus populus morborum remedia ex his libris petens, sanationem eorum à Deo flagitare negligeret.

Quin etiam Salomon edidit librum de templi Salomonis, & ministrorum descriptione, qui non est idem cum eo, quem in hoc genere Dauid scripserat. Vide Paralipomenon 2. lib. cap. 35. quidquid secus senserit Rabanus. Vterque autem liber tam Patris, quã Filij eodem incendio consumptus est.

Citatur etiam in tertio libro Regum cap. 11. liber Verborũ Salomonis, in quo ipsemet, siue (vt alij putant) Ozai propheta conscripsit vitam, atque omnia gesta Salomonis, quem librum Chaldæi vnà cum alijs sanctis Scripturis combusserunt.

Fertur item scripsisse librum Precationum, siue Præcantationum ad leniendas ægritudines; cuius meminit Iosephus in octauo Antiquitatum libro: Et alterum Exorcismorum ad fugandos malos Dæmones, vt idē ibidem Iosephus scripsit. Vide Origenem tract. 35. in Matthæum. Atqui Ioannes Picus Mirandulanus, in Præfatione Heptapli sic ait: *Extat apud Hebræos Salomonis illius cognomento sapientissimi liber, cui Sapientia, titulus, non qui nunc in manibus est Philonis Opus; sed alter Hierosolyma, quam vocant secretiore lingua compositus, in quo vir natura rerum, sicuti putatur, interpres, omnem se eius libri disciplinam fatetur de Mosaica legis penetralibus accepisse.* Porrò liber qui vulgo dicitur, *Clauicula Salomonis*, & alter prænotatus *Salomonis contra dictio* à Gelasio reprobati sunt, quoniam pleni sunt Diabolicarum impostarum, quemadmodum item *Liber de Vmbris Idearum*, Salomoni falsò tributus, cuius meminit Ciccus Asulanus in Commentarijs Sphæræ. Vide Sixtum Senensem secuudo libro Bibliothecæ Sanctæ, in verbo Salomon.

Commemorantur quoque apud Vetustos probatæ fidei auctores, Epistolæ ænigmaticæ Salomonis ad Hyramum Tyriorum Regem, & Hyrami ad Salomonem, de quibus Iosephus in primo contra Appionem Volumine scribit in hunc modum. *Hyramus Tyriorum Rex, amicus erat Regi nostro Salomoni, amicitiam verò præcipuè amor sapientiæ conciliauerat. Problemata enim soluenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & sapientior apparebat.* Hactenus verò seruantur apud *Tyrios Epistolæ multæ, quas illi scripsere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum litteris, testem producam Dium, qui in Phœnicum Historijs integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicum Historijs hoc modo scribit. Regem Salomonem misisse, dicunt ad Hyramum Regem ænigmata, & poposcisse ab eo, adiecto, vt qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret, confessumque Hyramum se non posse soluere propositas quæstiones, multis pecunijs multatum: deinde Abdemonum quendam virum Tyrium, propositas soluisse quæstiones, ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hyramo Regi conferret.* Hæc Iosephus, cui Theophilus sextus Antiochiæ Episcopus in tertio, ad Autolycum, ijsdem penè verbis subscribit.

Denique liber Salomonis, & eius ministrorum inscriptus *De Iustitia*, viginti solijs comprehensus

prehenſus nouiſſimè in Monte Sancto Granatæ inuentus, allatus eſt ad Summum Pont. Clementem octauum, ſed videtur apocryphus, & ſuppoſititius.

SALOMON, qui monachus primò, ac deinceps abbas S. Galli, Ludouici autem ſecũdi Imperatoris Sacellanus, Epiſcopus verò Conſtantienſis, eius nominis tertius, qui ab Iſone Sangallenſi monacho eruditus, plura ſcripſit, quæ Bruſchius in Sãgallenſi, & Conſtantienſi Bibliothecis ſupereſſe teſtatur. Edidit autẽ, quæ nunquam antea ſubiecta fuerant prelo, verſus hexametros, ad Dadonem Epiſcopum, de rerum humanarũ confuſione, admiſcens pia, deinde ad eundem alterum Poemation hexametris, & pentametris conſtans. Extant in To. 1. Antiquæ lectionis Henrici Caniſij impreſſa, Ingolſtadij ann. 1601.

Adſeruatur interim eius Lexicon, Opus grande, & vaſtum in Bibliotheca Monaſterij S. Galli Conſtantiæ. Sermonum lib. 1. Epiſtolarum liber vnus, ſcripſit quoque librum de ſeptem artibus liberalibus. Tritemius inquit eum vixiſſe ann. 850. & quod excurrit. Adijſſe autem Epiſcopatum ann. 891. obijſſe ann. 919. Henricus Caniſius ſcribit, vt qui eum retulerint ad annum 1350. falſi ſunt, cum eo tẽpore, vt obſeruauit Arnoldus Vuion, nemo huius nominis in Catalogo Epiſcoporum Conſtantienſium inueniatur apud Democharem de Sacrificio Miſſę. To. 2. cap. 35. nec apud Belleforeſtum in Coſmographia Vniuerſali, Tomo 2. neque apud alios.

SALON, qui ſolet appellari *Magiſter Salon*, Ord. D. Auguſtini, ſcripſit Cõmẽtaria ſuper ſecundam ſecundæ D. Thomæ, de iuſtitia, & Iure. Quæ certè, & ipſo, & eius Magiſtro Orillanes Hiſpano, ac Dominicani Ord. quem docentem audiuit, digna, maturos gignunt in legentibus ſenſus. Viuebat noſtra ętate.

SALONIVS (vt inquit Sixtus Senenſis) Viennenſis in Gallia Epiſcopus, vixdum decem natus annos, eremum ingreſſus, inter Sanctorum Eremitarum manus nutritus, & illic ab Honorato, & Hilario Arelatenſi, & Saluiano, ſanctiſſimis, & eruditiſſimis Viris, per omnes ſpiritualium rerum diſciplinas deductus, demum ab Eucherio Lugdunenſi Epiſcopo Diuinis litteris, vnà cum fratre ſuo Veranio poſtea Epiſcopo, imbutus, multa edidit in Sanctas Scripturas egregia Commentaria: è quorum numero adhuc ſuperſunt breues in Parabolas, & in Eccleſiaſten Salomonis ad fratrem ſuum Veranium Cõmentarij, in morem Dialogi concinnati. In quibus ſub perſonis Salonij, & Veranij, variæ de ſingulis capitibus quæſtiunculæ per interrogationes, & reſponſiones explicantur. Initium prioris Commentarij eſt. *Veranius. Parabolæ quæ lingua dicuntur?* Alterius verò Commentarij exordium eſt, *Veranius. Quibus nominibus appellatus eſt Salomon?* Extant in Bibliot. SS. PP. Bignæi To. 1. edit. ſecundæ. Claruit ſub Valentiniano, & Marciano, ann. Domini 450. Ceterum de D. Salonio, & Veranio vide Saluianum in Epiſt. ad finem librorum S. Eucherij, & libri Formularum intelligentiæ Spiritualis.

SALONAE in Dalmatia, Concilium habitum eſt à Legatis Gregorij VII. Pont. Max. ann. Dom. 1076. in quo Demetrius cognomento *Summur*, Croatiæ, Dalmatiæque Dux, ſceptrum, & coronam inueſtitus, ac conſtitutus Rex, ſe ſubiecit Sanctę Apoſtolicę Sedi, tributumque annuum ſpopondit. Extat id in To. Annal. 11. Baronij Card. ſub eundem annum, quod inſeruit ex Synodalibus Actis aſſeruatis olim in Archiuo Lateranenſi.

SALVATOR noſter, Sapientia Patris ęterni, Veriſſimus liber vitæ. Vide in verbo IESVS.

SALVATOR Bartholucius, Aſſiſias, Ord. Minorum, publicus in Patauino Gymnaſio Metaphyſices Profeſſor, ſcripſit Expoſitionem Formalitatum Scoti. Apologiam pro Scoto. Syllabum generalem in quattuor libros Sententiarum Scoti. Quodlibeta. Viuebat ann. 1586. & quod excurrit.

SALVIANVS Maſſilienſis Eccleſiæ presbyter, Humana, & Diuina litteratura inſtructus, & (abſque inuidia, vt loquar) Epiſcoporum SS. Salonij, & Veranij magiſter, ſcripſit Scholaſtico, & aperto ſermone multa, ex quibus iſta legi. De Virginitatis bono ad Marcellum Presbyterum, libros tres. Aduerſus Auaritiã quattuor. De præſenti Iudicio, libros quinque, & pro eorum merito ſatisfactionis ad Salonium Epiſcopum librum vnum: Et expoſitiones extremę partis libri Eccleſiaſtici ad Claudium Epiſcopũ Viennenſem, lib. 1. Gennad.

Epi-

Epistol. lib. 1. Et in morem Græcorum à principio Genesis vsque ad conditionem hominis composuit versu, quasi Hexaemeron, librum vnum. Homilias Episcopis factas multas. Sacramentorsi verò quantas nec recordor. Viuit vsque hodie in senectute bona. Sic Gennadius, in quem Suffridus Petrus notat, loco illorum Verborum *Episcoporum magister*: In Martinienſi cod. m.s. esse *Episcoporum Sanctorum Salonij, & Verany Magister*, quod proinde reposuit, loco autem illorum verborum *ad Salonium Episcopum*, cod. idem Martin. adijcit, *Veronensem*, Gemblacensis, *Viennensem, ad Claudium*: Sic etiam codex Gemblacensis, in ceteris erat *ad Claudianum*. Viuebat ann. 480. Tritem.

Addit Sixtus cum cõposuisse librum τῶν ἀντικειμένων, idest *locorum contrapositorum* ex vtroque testamento. At, qui ad manus nostras peruenerunt, fuere tantum libri octo, de vero Iudicio, & Prouidentia. Deinde item libri quattuor ad Ecclesiam Catholicam toto Orbe diffusam. Qui quidem quattuor libri editi sunt ab Auctore, nomine *Timothei*: quod Saluianus cur fecerit, causam scribit ad Salonium Episcopum, Præfatione in eosdẽ libros. Nimirum vt neglecta humanæ gloriæ vanitate soli Deo eius laboris honorem deferret.

Porrò libri De vero Iudicio, & Prouidentia Dei cura Ioannis Alexandrini Brassicani 1. cap. editi, & scholijs illustrati, Parisijs excusi sunt ann. 1570. & 1580. ijdem autem libri, & Maximi Taurinensis Homiliæ, Pacianus de Pœnitentia, & Confessione. Sulpitij Historia sacra cum alijs, Romæ ann. 1565. Extant item ipsius Saluiani libri in Bibl. SS. PP. To. 5. Cum autem Honorius Augustodunẽsis libro de luminaribus Ecclesiæ, c. 67. nominet illũ *Episcoporum Magistrum*, vti Gennadius fecerat, Petrus tamen Galesinius multis fortasse partibus superiorem fuisse scribit Theodorito Græco, & ante hunc, Constantino Magno, qui de D. Prouidentiæ argumento scripserũt. Vide vero in verbo, Timothęus Lystrienſis.

Salvvs Casseta, Panormitanus, Siculus, Ord. Prȩd. primò Mag. Sacri Palatij, deinceps autem Generalis sui Ordinis, scripsit Vitam S. Vincentij Valẽtini, qui fuit & ipse Ordinis Prȩdicatorum. Epistolas item hortatorias, & eruditas. Obijt ann. 1483.

Samaritanorvm Pentateuchus, qui olim fuit ijs vsui, quinque libros Moysis Hebraicè scriptos continebat. Eius meminit Hieronymus, admonens aliqua ex eo in nostram vulgatam editionem irrepsisse, quale illud est Genes. 4. *Egrediamur foras*, quod in Hebræo non habetur. Vide Hieron. in præfat. ad libros Regum.

Samona, Gazę Ciuitatis Archiepiscopi, extat Disceptatio cum Achmeel Sarraceno, qua perspicuè docet, Panem, ac Vinum, vtrumque per Sacerdotem consecratum, verum esse, & integrum Corpus, & Sanguinem Domini Nostri Iesu Christi. Eius initiũ est. *Aliquando fortè proficiscebamur Emesam &c.* Extat in Bibliotheca Sanctorum Patrum Bignęi. Tomo 6. edit. 2.

Samson Bedouinus, Gallus, & vir religiosus, scripsit Gallicè Cantica, & Odas De Aduentu, & Natiuitate Domini, Catalogum item Parœciarum totius Ducatus du Maine ibidem editum. Obijt ann. 1563. siue circiter.

Samson Cordubensis, Hispanus, Abbas S. Zoili Cordubæ, deinde verò Monasterij de Marros, scripsit Apologeticum pro seipso, aduersus Hostigesium Malacitanũ Episcopum, qui eum in Concilio Cordubensi hæreticum vocauerat. Extat m. s. in Ecclesia Toletana Charactere Gothico: scripsit item aduersus hæresim Antropomorphitarum, adeò accuratè, vt eadem hæresis in Hispania in Concilio Cordubensi celebrato ab Episcopis sex, fuerit condemnata. Obijt ann. 890. die 21. Augusti.

Samvel Propheta scripsit librum De institutione Regis, & Populi, quem 70. vocauerunt *βίβλιον τοῦ δικαιώματος τῆς βασιλείας*, hoc est, *Liber iustificationis, siue Iudaici Regni*, de quo in primo Regum cap. 10. Scripsit item de prioribus gestis Dauidis Regis Hierosolymitani, de quo in fine prioris libri Paralipomenon.

Samvel Casentinus, monachus Camaldulensis, scripsit Dialogum, quem prænotauit, *Microcosmus*.

Samvel Cassinensis, Ordin. Minorum, edidit librum, quem inscripsit *Isagogicus*.

Samvel, quem Rabbi Samuelem vocant, quique Marrochianus fuit, scripsit ante fermè sexcentos annos, libellum vtilem de Aduentu Messiæ, quem Iudæi frustrà expectãt.

Multis

Multis autem rationibus probat, Iudæos esse in ira Dei, quodque pro graui quodam peccato in quo sunt, in hac graui sint dispersione: Mox de vana obseruantia legis eorum, deque cęcitate, & quòd peccatum illud maximum fuit, quo Christum tradidere: Præterea de duplici Aduentu ipsius, deque Ascensione in Cęlum, ac reprobatione Iudęorum: Deinde, de electione Gentium, Apostolorum autem loco Prophetarum, & de electione sacrificij Christiani, reiectis omnibus Iudaicis, ac tandem agit de Cantu Christianorum, quem ostendit esse gratum Deo. Postremò ex ipsi hostibus Mahometanis, & Alchorano Iudęos confutat. Erat autem hic libellus, siue Epistola ad quendã Rabbi Isaac missa, anno Domini Millesimo, quam ex Arabico Latinã fecit Alphonsus Bonihominis Dominicani Ordinis, ann. 1339. Extat verò Latina in Tomo 4. Bibl. SS. PP. Bignæi. edit. 2.

SAMVEL Edessenæ Ecclesiæ presbyter (vt Gennadius) multa aduersus Ecclesiæ inimicos Syro sermone construere dicitur, præcipua tamen intentione contra Nestorianos, & Eutychianos, & Timotheanos nouellos, sed sibi diuersos hæreticos. Vnde, & frequenter triformem bestiam Ecclesiastica simul sententia cum auctoritate Sanctarum Scripturarum, summatimque secit, ostendens Nestorianis Deum in homine, non purum hominem ex Virgine natum. Eutychianis veram humani generis carnem à Deo sumptam, & nõ de Cęlo exhibitam, nec crassi aeris substantiam in carne intexisse formatam: Timotheanis ita Verbum carnem factum, vt manente verbo, in sua substantia, & homine in sua natura, societate non immixtione, vnam filij Dei reddidisse personam. Viuere adhuc apud Constantinopolim dicitur. Nam initio collati Anthemio Imperij, & scripta eius, & esse eum in carne cognoui. Ann. 480. Trit.

SAMVELIS Quikelborgi Apophtegmata, tum, & responsiones aliæ piæ, adeoque dialogi etiam ij, qui ab Apophtegmatum natura non sunt alieni, ab eodem conscripta. Itẽ stratagemata Biblica. Coloniæ sumptibus Arnoldi Birkamani ann. 1571. præterea Schema Catechisticũ, siue doctrinę Christianæ summa, Antuerpiæ ann. 1591. dubito autẽ, num hic idem sit cum Samuele Quicelbergio, Belga, cuius antea Monachij ann. 1565. editæ sunt Inscriptiõnes, siue Pituli Theatri continentis singulas materias rerum vniuersitatis, & Tabulę cãditatis Medicinæ vtiles. Vixit hic Ingolstadij ann. 1553. & quod excurrit.

SANCTES Bocardus, Theologus, Ord. Minorum scripsit librum prænotatum *De firma fide*. Extabat m.s. apud Serram Petronum Camertinę ditionis Oppidum.

SANCTES Pagninus (De quo scire expedit, & vbertatẽ ingenij, & librorũ eius vsum, & adeo quæ sancta Apostolica sedes statuit, postquam eius Thesaurus linguę sanctę Geneuæ apud Caluinianos editus fuit, quæ item Hispani Theologi in Sãctis Pagnini Biblijs expurganda indicarunt) hic locum habet; quamobrem, quę primo de illo scripserat Sixtus Senensis, mox reliqua afferemus. Sanctes igitur Pagninus (ait Sixtus) Lucensis, Prædicatorij Ordinis, Concionator Apostolicus, Vir in Diuinis Scripturis apprimè eruditus, & trium linguarum, sed Hebręę potissimum, peritissimus, cum animaduertisset celebrem illam Hieronymi Versionem temporum iniuria, & hominũ incuria, vel magna ex parte intercidisse, vel magna ex parte fuisse corruptam, tentauit, & ipse nouam aggredi totius Scripturæ translationem Leone X. Pont. Max. hortante, & sumptus Operi necessarios prębente collatis igitur inter se multis, ijsdemque probatissimis Hebręorum exemplaribus, quanta maximè valuit diligẽtia, ac fide, omnę Vetus Testamentum ex Hebraica veritate Latinitate donauit, & Hebraicorum nominum multitudinem, quam priores interpretes in Latinas voces inflexerant, Hebraicę linguę prolationi restituit, vtque lector haberet rectam rationem pronunciãndi Hebraicè; accentus Hebræis dictionibus superposuit, additis quibusdam in margine totius voluminis numeris, qui indicarent, quot in singulis Hebraicę Scripturæ, capitula, versiculi, quos *Pesuchim* appellant Iudæi, continerentur. Quæ omnia tam solerti cura executus est, vt eius editionem peritissimi Hebręorum Rabbini omnibus, quę hactenus extant, translationibus prę ferant, multis eã laudibus attollentes. Vertit quoque non minori laude nouum omne Testamentum iuxta Gręcam fidem, in quo sicut, & in veteri Testamento, Vulgatę editionis auctoritatem, manente Gręci contextus sententia, sequi conatus est. Opusque suum Clementi VII. Pont. Max. dedicauit.

His

His addidit De interpretatione Hebræarum, Chaldæarum, Græcarumque dictionum Sacris in litteris contentarum, librum vnum; in quo iuxta idioma cuiusque linguæ propias posuit interpretationes, deriuationes, ac eorum compositiones, citatis libris, atque capitibus Diuinæ Scripturæ; vbi vnaqueque dictio sic, vt ab eo interpretata, & exposita est, continetur.

Idem collegit ex omnibus Hebraicis Rabbinorum Dictionarijs ingens Hebraicum Lexicon, *Thesaurum lingua Sancta*, meritò appellatum, in quo omnes opes, ac diuitias linguę Sanctæ in vsum eorum, qui ad Hebraicam Sacrarum litterarum peritiam aspirant, affluenti copia congregauit.

Edidit præterea ad imitationem Ticonij, & Augustini, librum vnum, cui titulus est, *Isagoge ad Sacras litteras*: in quo ex antiquis Patribus multas regulas collegit ad exponendas obscuras phrases, figuratas locutiones, & mysticos Diuinarum Scripturarum sensus summoperè necessarium, cuius initium est, *Linguam Hebraam fuisse*.

Composuit quoque consimilis argumenti libros decem, & octo, admiranda omnium cęlestium rerum copia, varietateque refertos; quos *Isagogas ad mysticos Sacra Scripturæ sensus intelligendos*, inscripsit; quia in eis de mysticis, & spiritualibus sacrarum dictionum sensibus iuxta litterarum seriem pertractat, vniuersam penè Diuinam Scripturam sub huius occasionis prætextu mysticè exponens. Incitatus est autem ad hunc laborem, vt ipsemet indicat, exemplo D. Eucherij Episcopi Lugdunensis; qui librum non dissimilis argumenti, *De Diuinis Formulis* prænotatum, ex multis veterum monumentis collegit. Operis initium est, *Damonia septem*.

Collegit item non sine magno labore Opus ingens in Pentateuchum, sex magnis voluminibus distinctum *Catenam Argenteam*, appellatum; in quo Hebrçorum, Græcorum, ac Latinorum expositiones veluti annulis quibusdam inuicem insertis contexuit.

Consimili etiam industria congregauit Catenam Argenteam in totum Psalterium, in tres partes dissectam.

Item in totum Psalmum 118. Grammaticam Hebraicorum verborum explanationem, tyronibus linguæ Sanctæ vtilissimam; quæ Institutioni Hebraicæ eiusdem Auctoris annexa est. Moritur Lugduni ann. Dom. 1541. & ibi sepultus est, marmoreo tumulo in medio choro Sacræ ędis Prædicatorum.

In ipsis vetò Sanctis Pagnini Biblijs, quæ apud Hugonem à Porta, ann. 1542. excusa sunt: hæc quæ sequuntur censuere expungenda Hispani Theologi in suo expurgatorio Indice.

Numeri.

Cap. 24. littera C, deleatur glossa, quæ ait *Sceptrum scilicet Dauidicum*.

Psalmorum liber.

Psal. 21. littera C, deleatur glossa, quæ incipit, *Fugiente Dauide*, vsque ad illa verba, *& verum Christi mysterium*.

Psal. 39. littera D, deleatur glossa, quæ incipit, *Scilicet ad auscultandum*, vsque ad *Dauid sacrificia*.

Psal. 44. littera D, deleatur glossa, quæ incipit, *Solium Salomonis*, vsque ad *in solo Christo*.

Eodem Psal. littera E, deleatur glossa, *scilicet Pharaonis, cuius filiam duxit Salomon*.

Psal. 62. littera C, deleatur glossa, quæ incipit, *Ideò ad summitatem arcis Sion, &c.* vsque ad *Iebusæos*.

Psal. 68. littera D, deleatur glossa, quæ incipit, *Hæc ad litteram fecit Nabal*, vsque ad *Prophetia Apoc. 10*.

Psal. 71. littera D, deleatur glossa, quæ incipit, *Hyperbole de Salomone, &c.* vsque ad *Apocal. 19*.

Psal. 109. littera C, deleatur glossa, *scilicet Salomone, &c.* vsque ad *Sacerdotem aliquando egit*.

Cantica

Cantica Canticorum.

Cap.6.littera C, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Hæc erat filia, &c.* vſque ad *dilecta*.

Iſaias.

Cap.2.deleatur capitis Summarium, quod incipit, *Aduentum Ezechiæ.* vſque ad *perditis ſine gladio Aſſyrys.* Item gloſſa, littera G, *ſcilicet de Rege Aſſur.*
Cap.4.littera I, deleatur gloſſa, *Ezechiæ ſemper typo in Chriſtum fertur Propheta.*
Cap.7.littera D, deleatur gloſſa, quę incipit, *Oſtendit* vſque ad *Reges hoſtes Iudæa, vt 4.Reg.*
Cap.8.littera A, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Scilicet Abiam,* vſque ad *4.Reg.18.*
Cap.9.deleatur ipſius capitis Summarium, quod ait: *Prophetat Chriſti Natiuitatem, eiuſque imperium, typo Ezechiæ.*
Cap.11.littera E, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Sola oratione vicit,* vſque ad *interficiet Antichriſtum, vt 2.Theſ.2.*
Cap.16.littera H, deleatur gloſſa, quæ ait, *ideſt agnos,* vſque ad *filiæ Sion,* vide 4.Reg.
Cap.19.littera C, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Ezechiam, nam,* vſque ad *ſublimius ſpectant.*
Cap.30.littera B, deleatur gloſſa dicens: *Ezechiam.*
Cap.32.littera A, deleatur gloſſa dicens: *Ezechiæ.*
Cap.35.littera C, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Plurimum,* vſque ad *ab Aſſyrijs liberatio.*
Cap.40. littera E, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Ad Cyri Regis,* vſque ad *vide Hieremia.* Et littera F, gloſ. *Hoc ad litteram de Cyro.*
Cap.42. littera E, ex gloſſa, quæ incipit, *Sublimitas,* deleatur ab illis verbis: *Vnde & Cyro,* vſque ad illa, *veritatis obumbratio.*
Cap.43.littera C, deleatur gloſſa *ſcilicet Cyrus,* vſque ad *ita diſpoſitum.*
Cap.45.littera C, gloſſa, quæ ait, *ſcilicet Cyrum,* deleatur.
Cap.48.littera B, deleatur gloſſa dicens, *ſcilicet Cyrum.* Et littera C, gloſſa, quæ incipit, *ideſt clarè vobis,* vſque ad *futura prædicem.*
Cap.49.littera I, deleatur glo. quæ incipit, *Conſolatur Deus,* vſque ad *fides adhiberetur.*
Cap.50.deleatur capitis Summarium, quod incipit, *De Iudæorum improbatione.*
Cap.51.littera A, deleatur gloſſa, dicens, *lex per Cyrum,* vſque ad *noua Hieruſalem.*
Cap.52.littera B, deleatur glo. dicens, *Cyrus.* Et littera C, gloſſa, quæ incipit, *Ita deformatus,* vſque ad *aſpectus eius.*
Cap.53.littera D, deleatur gloſſa, quæ dicit, *Incredibilis res,* vſque ad *arcana ſublimia.* Et littera C, gloſ. quæ ait, *Quaſi exigentibus,* vſque ad *iam inchoata.*
Cap.60.littera B, deleatur gloſſa, quæ ait, *Migrare faciens,* vſque ad *intulit cladem.*

Hieremias.

Cap.23. littera A, deleatur gloſſa, quæ incipit, *De germine,* vſque ad *vide apud Zachar.*

Daniel.

Cap.10.littera A, deleatur tota gloſſa, quæ incipit, *Ab egreſſu,* vſque ad *Orbis Iudaici.*

Oſea.

Cap.2. littera I, deleatur gloſſa, dicens, *ſcilicet Ezechiam.*
Cap.6.littera B, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Poſt vnum,* vſque ad *Oratione liberati.*

Ioel.

Cap.3.littera A, deleatur gloſſa, quæ incipit, *Perditio Aſſyriorum,* vſque ad *& prodigia, vt Acto.* Et littera B, gloſſa dicens, *magna populi angustia,* vſque ad *Aſſyriaca perditionis.*

Micheas.

Cap.4. & 5. deleantur omnes gloſſæ.

Zacharias,

Cap. 3. littera F, deleatur glossa, quæ incipit, *Ecce ego*, vsque ad *germen in se continet*.
Cap. 9. littera H, deleatur glossa, quæ dicit *in humili*, vsque ad *germen*. & littera I. glossa, quæ ait, *ideſt sanguine*, vsque ad *effudisti*.
Cap. 11. in principio deleatur glossa, quæ incipit, *Exponi solet*. Deleantur & ceteræ glossæ eiusdem capitis.

At & Sanctes Pagninus, cum Hieron. versionem magna ex parte intercidisse, siue corruptam esse dicat, non bene videtur de vulgata editione sensisse, quam esse Hieronymi omnes tenent Catholici.

Thesaurus autem linguæ Sanctę, qui sub nomine Gryphij Lugdunensis typographi Geneuæ fuit impressus, & auctus Opera Ioannis Mercerij, & Antonij Cauallerij hæreticorum prohibitus est in Romano Indice, donec expurgetur.

Vbinam apud Catholicos libri Sanctis Pagnini prodierunt.

Prodierunt autem Institutiones Hebræę linguæ in quatuor libros diuisæ, Lugduni anno 1526. & earundem Compendium, siue Abbreuiationes, ibid. ann. 1528.

Isagoge ad Sacras litteras, lib. 1. & ad mysticos Sacræ scripturę sensus, libro 18. ibidem ann. 1528. & ann. 1563. Coloniæ spud hęredes Ioannis Quentelij.

Translatio vtriusque Testamenti ex Hebraica, & Gręca veritate ferè ad verbum. De interpretatione item Hebraicarum, Armenarum, & Gręcarum vocum, quæ in Sacris litteris habentur, ibid. ann. 1528. Thesaurus linguæ Sanctæ, ibid. ann. 1529. Meditationes Hebraicę in Psalmum quinquagesimum, ibid.

SANCTES Sauinas Eremita edidit Ecclesiasticum Directorium (vt ille vocat) sempiternum in Diuinis officijs, Missarumque sacrificijs peragendis. Venetijs apud Societatem Venetam ann. 1603.

SANCTIVS. Vide in verbo, Santius.

SANCTI, qui iam viuunt, & victuri sunt semper in cęlis, quoniam pertinent ad Ecclesiam triumphantem, ideo militantis Ecclesię labores habent acceptissimos, pro qua & ipsi vsque ad mortem collaborarunt.

Neque verò vnus est Ecclesiæ labor in ijs celebrandis, quippe quæ eorum vitas conscribi, agi autem à plurimis voluit, De Beatitudine. De Canonizatione. De Cultu. De Inuocatione. De reliquijs ipsorum. De Imaginibus. De Basilicis. De Peregrinationibus. De Votis. De Vigilijs. De Ieiunijs. De Festis. De Martyrijs, siue Confessionibus. Deque scriptis illorum.

Hęc autem cum plures præstiterint, quos in hoc Apparatu suis in locis indicauimus, tum Bellarminus Card. quantum satis erat hæreticis profligandis persecutus est in quarta generali controuersia, in qua de triumphante Ecclesia scripsit.

Ad vitas Sanctorum quod attinet Sancti Patres imitati Diuinum codicem, in quo primorum, qui ijs fuere antesignani, fit mentio, pleraque attigerunt, quod & Scriptores Historię Ecclesiasticę fecerunt. Inter Grecos præcipuè Simeon Metaphrastes. Inter Latinos autem, qui nostra ętate floruere Aloysius Lippomanus Episcopus Veronę. Laurentius Surius Cartusianus. Cæsar Card. Baronius suis in Notis ad Romanum Martyrologium, sed & potissimum vbique in Annalibus Ecclesiasticis, vbi se dat occasio, & alij. Vide autem in verbo, Philippus Serrarius, Ord. Seruorum.

Imitati Petrus Scarga, & Petrus Ribadeneyra Aloysium Lippomanum, & Surium, imo & ex ijsdem plurima excerpentes, Polonicè ille, Hispanicè hic vitas Sanctorum emiserũt. & Ribadeneyra eò quidem vberius, quòd postremus omnium huic se labori maturus ętate ac iudicio accinxit, qui item Venetijs Italicè excusus ann. 1604. prodijt apud Io. Bapt. Ciottum; cum ante Ribadeneyram frater Didacus Rosarij, & Alphonsus Villegas idem Hispanicè præstitissent, eundem suis operibus titulum prefigentes, hoc est, *Flos Sanctorum*.

Sanè

Sanè verò Henricus Henriquez Lusitanus, Societatis nostrę, qui ante 40. annos ad Orię tales Indias missus, vt eam vineam excoleret, in Malauaricam linguam Vitas Christi Domini, Beatissimæque Virginis, & aliquot Sanctorum aliorum ex ijsdem Didaco, Lippomano, & Ioachimo Perionio versas edi curauit, quæ & ann. 1602. inde transmissæ in Bibliotheca Vaticana asseruantur.

Atqui Surius, etsi sex ingentes Tomos vitarum Sanctorum collegit, quos & protulit in publicum, non potuit tamen compos fieri, vt plurium Italiæ Sanctorum vitę ad se afferrentur, quę si colligerentur, amplum volumen facerent. Extant enim multæ, quæ cum nondum traditę sint prelis, asseruantur in Archiuis, & Tabulis Ecclesiasticarum Cathedralium, & Monasteriorum, vt varijs in locis huius Apparatus innuimus. Nonnullę item seorsim editę fuerunt, qualis est Historia sacra Legionis Thebęę. Vitę Sanctorum multarum Ciuitatum, Neapolis, Florentię, Bononiæ, Veronę, Placentię, Perusij, Spoleti, Narniensium, & aliarum quę à certis auctoribus euulgatę sunt per Italiam: & quidem Gregorius Lombardellus, Ord. Prædic. iusto volumine Italico edidit multorum B. Senensium vitas, sicut alio volumine de Beatis sui Ord. fecit Seraphinus Bracius Florentinus.

Extant item seorsim (licet impressę) magna ex parte, Italicè, vitę S. Catharinę Senensis per Raymūdum Capuanum. B. Agnetis Politianę. B. Catharinę Adornę Genuensis. B. Catharinę Bononiensis. B. Angelæ Fulginatis. B. Claræ Montisfalci. B. Helenę Patauinæ. B. Angelę Brixiensis. B. Francæ Placentinę. B. Franciscę Romanę. B. Osannę Mantuanæ, & aliarum quàmplurium, quarum liber conflari posset, vt tanto diutius earum memoria, exempla, miracula constarent, & suffragia diligentius, ac fructuosius implorarentur.

Sangallensis, hoc est monachus (vti putatur) S. Galli, qui se Teutonicum dicit, scripsit de Gestis Caroli Magni ad Carolum Crassum Imp. Filium Ludouici Regis Germaniæ, nepotem Ludouici Pij, pronepotem Caroli Magni. Extat in primo Tomo Antiquarum Lectionum Henrici Canisij, qui inquit, licet eius stylus humilis, & abiectus, & historia ipsa nonnunquam fabulis aspersa sit, tamen ea insunt, quæ memoriam omnis posteritatis merentur. Pithæus quidem dignum censuit, ex quo fragmentum legibus Karolinis inter omissa sub finem assueret, idemque Illustris. Baronius, & doctissimus Iacobus Gretserus To. 1. lib. 2. de Cruce, cap. 52. citaret.

Sangrinvs Angelus, siue *Angelus Sangrinus*, Poeta, (vt ait Sixtus Senensis) non ignobilis, Abbas Cassinensis, Paraphrasim composuit in Psalterium vario metri genere excultum. Incipit, *O quam beatum præcino*.

Santivs Arena, Florentinus, Ord. Præd. scripsit libros duos, siue primam, & secundam partem Horti spiritualis, aduersus pertinaciam hæreticorum Etrusco Sermone. Incipit, *Prima strada del Giardino spirituale*, Obijt ann. 1574. in Portu Herculis, ad littus Tyrrheni Maris.

Santivs à Porta, Cæsaraugustanus, Ord. Præd. Prouinciæ Aragoniæ Theologus, & Magister Sacri Palatij, scripsit Sermones de Tępore, de Sanctis, quibus Paschales sunt adtexti, De Beatis. Virgine tribus voluminibus, quæ ann. 1514. Lugduni apud Io. Clein, & Haganoæ apud Henricum Gran prodierunt. Obijt autem Cæsaraugustæ, ann. 1529.

Sarapion vndecimo Commodi Imperatoris Antiochiæ Episcopus ordinatus, scripsit Epistolam ad Carinum, & Pontium de hęresi Montani, in qua & hæc addit: *Vt autem sciatis falsi huius dogmatis ideft nouæ prophetiæ, ab omni mundo, insaniam reprobari, misi vobis Apollinaris beatissimi, qui fuit in Hierapoli Asiæ Episcopus, litteras*. Ad Domnum quoque, qui persecutionis tempore ad Iudęos declinauerat, volumen composuit, & alium de Euangelio, quod sub nomine Petri fertur, libtum ad Rhosensem Ciliciæ Ecclesiam, quæ in hęresim eius lectione diuerterat. leguntur & separatim eius breues Epistolæ auctoris sui, *ἀσχέτους*, & vitæ congruentes. Hieron. in Catal. Codex autem Gemblacensis pro *Pontio* habet *Ponticium*, Sigebergensis autem *Pontum*.

Sarapion Θμυίτης Aegypti vrbis Episcopus, qui ob elegantiam ingenij, cognomen Scholastici meruit, charus Antonij Monachi, edidit aduersus Manichęum egregiū librum, & de Psalmorum titulis alium, & ad diuersos vtiles Epistolas, & sub Constantio Principe

etiam in Confessione inclytus fuit. Hieron. in Catal. Videautem in verbo, Philæas, & ibi quæ Suffridus in sua Annotatione.

SARDICENSE Concilium ann. 351. temp. Iulij primi, & Constantij Imperatoris, fuit generale, & semper in Ecclesia receptum, & fuere in eo plus quam 300. Episcopi Catholici ex 36. Prouincijs totius Orbis Christiani, quas omnes Athanasius nominat. Cum autem dico plusquam trecentos Episcopos interfuisse Catholicos, sciendum est fuisse quidem 376. omnes, at septuagintasex fuisse Orientales, quorum plerique omnes aduersus Athanasium Arianæ hæresi fauerunt, ac subscripserunt. Episcopi verò Occidentales fidem Catholicam confirmarunt, quam exponit Hilarius in libro de Synodis. Vide Socratem lib. 2. cap. 10. Sozom. lib. 3. hist. c. 10. & 11. Theodoretum, lib. 2. cap. 7. & 8. Videlicet Sardicense Concilium, mox in duas partes diuisum fuit; & quidem vna pars, quæ erat Occidentalium trecentorum Episcoporum, cum quibus etiam erant Legati Iulij Papæ, pro fide Catholica, & Athanasio restituendo fuit, vt patet ex Hilario, lib. de Synodis, & ex Athanasio in Apologia secunda, atque hanc partem confirmauit Leo Quartus. Altera pars fuit Orientalium septuaginta Episcoporum, qui seorsim conuenientes, fidem Catholicam, & Athanasium damnauerunt. Et de hac loquitur D. Augustinus, libro 3. contra Cresconium, c. 34. dicens: *Disce quod nescis, Sardicense Concilium Arianorum fuit.* Qui etiã D. Augustinus non videtur legisse aliud ex Concilio Sardicensi, quàm id quod Orientales miserant in Africam, vt vnirent sibi Donatistas.

Porrò in Sardicense Concilium aliqui Canones Concilij Nicæni translati sunt 5. 15. 16. 17. quos scriptos inuenies in Concilio Sardicensi sub numeris primo, decimonono, & decimosexto.

Proinde Canones Sardicenses, Nicænos appellare solebãt veteres, quod nihil sint aliud quàm explicatio, & confirmatio Canonum Nicænorum.

Quæ cum obseruasset Bellarminus Card. To. 1. Controuersia quarta non vno in loco, vbi de Concilijs egit, videat, qui velit eundem, lib. 1. de Concilijs, c. 7. initio, libri autem secundi, c. 8. & Controu. 3. lib. 2. de Rom. Pont. c. 25.

At & Baronius Cardin. vbi sub eundem annum de hoc ipso Concilio agit in To. Annalium tertio, inscriptionem Concilio Sardicensi in Suriana editione præfixam, ostendit esse mendacissimam, quæ etiam non sit antiqua, sed recens: Quod verò ad tempus eius Concilij spectat, erasse Seuerum, dum ait à Constantino fuisse coactum, qui iam ex hac vita decesserat. Epistolam quoque Concilij Encyclicam ab Athanasio, & Theodoreto recitatam, appendice commentitia fuisse auctam, quam non rectè Sozomenus ipsi Concilio tribuit. Quin & Epiphanium errore fuisse lapsum, qui loco Sirmiensis, Sardicense Concilium posuit hæresi 71. Sicut & Seuerus, qui de Photino scribens, existimat eum ante Sardicense Concilium, hæreseos fuisse damnatum. Sed & quomodo Concilium hoc iacturam in Africa fuerit passum, ac pleraque alia. Vide ibidem apud Baronium Card. in prima Romana edit. pag. 539. & 542.

Atqui in Carthaginensi sexto Concilio c. 6. citatur nominatim Sardicense Concilium. Sed hæc verba, quibus illud citatur (inquit Bellarminus) non sunt Africanorum, sed Legatorum Pontificis. Ipsi enim ex Commonitorio sibi dato à Pont. Zosimo, illa verba citabant, & præterea existimo (air idem Bellarm. Card.) omnino esse corruptum eum locum, & vel positum à librarijs, *Sardicensi*, pro *Nicæno*, vel quod magis suspicor, ex margine irrepsisse in textum, illud, ex *Sardicensi Concilio*. Ponitur enim in margine, *Sardicense Concilium*, quia verba reuera ibi nõ inueniuntur nunc, nisi in Sardicensi Concilio. At nihilominus nõ debet esse in textu nomen Sardicensis Concilij. Siquidem verba illa citantur ex commonitorio Papæ Zosimi, quod Roma legati attulerant. Legati autem illi ex Nicæno Concilio se Canones citare dicebant. Vnde mox verbis illis recitatis, Augustinus dixit: *Et hac nos seruaturos profitemur salua diligentiore inquisitione Nicani Concilij*.

Hæc verò paulò fusius huc de isto Concilio attulimus, quòd futura sit vtilis nouæ Conciliorum editioni, quæ nunc adornatur, atque ad quam non semel inuitati, libenter laborem aliquem nostrum conferimus.

SA-

SATVRNINI tres diuersi auctores. Epistolæ 1. apud Cyprianum cum aliquot alijs Episcopis. item Epist. 12. ibidem. Saturnini autem duo Auctores Epistolæ 4. ibidem. Saturnini autem ab Itinis,& Saturnini à Tucca Confessoris,& Saturnini à Victoriana,verba referuntur apud Cyprianum in sententijs Episcoporum de hæreticis rebaptizandis.

SAVROMANVS Proc. Cæs. ad Principes Christianos de Religione, & communi concordia. Romæ ann. 1524.

SAXO Grammaticus, Sialandicus, è Daniæ Regno Rothscildensis Ecclesiæ Præpositus, scripsit historiæ Danorum libros sexdecim, ad Andream Episcopum Daniæ, illos quidem perelegantes, si præsertim æuum, quo vixit, attendas, quippe Philippo Cæs. vixit, deque suæ gentis vetustate vsque ad 1200. annum, quo vixit, eandem historiam texuit. Quæ Basileæ apud Bebelium ann. 1534. atque Parisijs prodijt. in qua licet præter alia intueri, quę nam ante enatas Lutheri & aliorum hæreses, religio (nempè Catholica) semper apud Danos post illorum ad fidem Christianam, conuersionem enituit.

S C

SCHOLASTICA. Theologia, quę super Sacrarum litterarum fundamentis constituitur, ab innumeris penè, & voce, & scripto tractata est, de quibus quoniam egimus in tertio libro nostræ Bibl. Selectæ, propterea eò amandamus Lectorem.

SCHOLASTICAE Virginis Sanctę, & D. Benedicti sororis, vita, siue sermo de illa in diem eius festum, extat m.s. in Bibl. Cassinensi à monacho anonymo conscripta.

SCOTVS. Vide in verbo, Ioannes Duns.

SCRIPTVRA Sacra, quę etiam Diuina Historia, Biblia, Testamentum, Pactum, Fędus, Chirographum, Euangelium, Theologia positiua, Verbum Dei dicitur, cur ijs nominibus vocetur, diximus initio 2. lib. Selectæ Bibl. nostrę. Quo toto libro adiecimus, tum qua methodo, prælidijsve tam insignis Thesaurus tractari possit. Qui item Scriptores adhibendi sint ad eum assequendum. Cumque egerimus in verbo, Biblia, & in verbo, Verbum Dei, inde quoque pleraque innotescent. Interea ad hæc adijcimus, scripsisse

De laudibus Sacrę Scripturę Petrum de Aliaco, Hadrianum Cardinalem, lib. 3. de vera Philosophia, S. Pagninum in Prologo super Biblia sua ad Clementem VII. & alios in suis super Biblia præfationibus.

De Iudice autem Controuersiarum, & de sensibus Scripturarum scripsere Io. Driedo lib. 1. cap. 3. de Ecclesiasticis dogmatibus. Ioan. Cochlęus in libro de Scripturę, & Ecclesię auctoritate. Card. Hosius Varmiensis, lib. 2. & 3. contra Prolegomena Brentij: Petrus de Soto in defensione suę Confessionis contra eadem Prolegomena Brentij, parte secunda, & tertia. Martinus Peresius in libro de Traditionibus, assertione 2. 3. 4. & 5. Michael Medina lib. 7. De recta in Deum fide. Sixtus Senensis in Biblioth. Sancta. Melchior Canus, lib. 2. cap. 6. 7. & 8. Robertus Cardin. Bellarminius, lib. 3. De Verbi Dei Interpretatione. Tomo 1.

Scriptores autem, qui in mystica scripturę explanatione maximè sequendi sunt, proponuntur à Francisco Ribera Societatis nostrę Theologo, in Proemio commentarij in Malachiam Prophetam.

Editus postea est Alphonsi Salmeronis etiam Theologi Soc. nostrę è primis decem ipsius Patribus Commentarius ad Euangelicam historiam, & Acta Apostolorum, quorum Commentariorum primo Tomo, tradita est ad vniuersam fermè Scripturam introductio copiosa.

Atque Isagoge Sanctis Pagnini (de qua in verbo, Sanctes Pagninus) huc maximè facit.

Cum verò Sacrę Scripturę Compendiaria extet Synopsis Grecè à Nicephoro Callisto Iambis trimetris conscripta, vberius nobis eam tradiderunt tum Petrus Aureolus, tum Georgius Ederus in sua Biblica Oeconomia, quod alibi diximus, cum de ijs suo loco scriberemus. Antuerpię autem anno 1551. lingua Hispanica Alphonsi Tostati emissę sue-

runt Quæstiones, in quarum quattuor vniuersa Scriptura sacra in Compendium redacta est, cum in reliquis decem de successione Deorum Gentilium agatur.

Scripturæ item Sacræ defensio contra Pseudoscripturarios Lutheranos, & Caluinianos, ad publicam disputationem in Catholica Ingolstadiensi Academia proposita, prodijt Ingolstadij ann. 1582.

Sed & de libro, qui inscriptus est, *Scripturæ sanctæ scintillæ*. Vide in verbo, *Defensor*.

Ac vt mittam hic, quæ extant in libro de mirabilibus Sanctæ Scripturæ, qui D. Augustino ascribebatur quæ vè de Diuinis Scripturis sunt apud Prosperum Rhegiensem, & Isidorum, lib. 1. Etymologiarum, & apud Marcum Aurelium Cassiodorum in Institutione Diuinarum lectionum; & apud Bedam De nominibus locorum Veteris, ac Noui Testamenti, vt & de Schematibus, & Tropis, hoc est de figuris, & modis Sacræ Scripturæ, extabat apud Didacum Hurtandum Mendozam. Collectio Dictionum Græcarum Sacræ scripturæ m. s. in Vaticana autem Bibliot. liber Græcus de Etymologijs Veteris Testamenti.

S E

Sebadius (sed rectius Phœbadius) Agenni Galliarū Episcopus, edidit contra Arianos, librum. Dicitur & eius alia esse Opuscula, quæ (inquit Hieron. in Catal.) nec dum legi. Viuebat D. Hieronymi tempore decrepita senectute.

Sebastianus Ammianus, scripsit, atque emisit in lucem Discursus Prædicabiles (vt ille vocat) Italicè, Venetijs apud Io. Baptistam Somascum ann. 1563. Sed vide infra in verbo, Sebastianus Broilus.

Sebastianus Auezzanus, Cæsenas, Ordin. Carmelitarum, Theologus, edidit à se habitas tres Conciones, vnam de Incarnatione, alteram de Natiuitate, tertiam de Resurrectione Domini. Librum item De Sacramentis. Digressiones quoque prædicabiles varij argumenti. Breuem institutionem ad Logicam Aristotelis. Atqui Nicolaus Aurificus eiusdem Ord. asseruit (quod Petrus Lucius testatur) ostensum sibi fuisse ab eodem Sebastiano eruditum Opusculum de ratione studiorum Theologiæ. Quod quidem nondum prodijt, quòd sciam. Obijt anno 1580. mense Iulio, sepultus Arimini in Cœnobio Carmelitarum.

Sebastianus Barradius, Vlyssiponensis è Societate Iesu, Theologus, & in Eborensi Academia quondam Sacrarum litterarum Professor, edidit Conimbricæ apud Antonium de Maris Typographum ann. 1599. Tomum primum Commentariorum in Concordiam, & Historiam Euangelicam, cuius Tomi summa est sequens.

Libro primo, De Testamento, nouique Testamenti quindecim prærogatiuis agitur; de Euangelio, & Euangelistis quattuor.

Libro Secundo, De Aduentu agitur Messiæ Iudæis promissi, ejcitasque Iudæorū ostenditur. Sacram Scripturam ænigmaticam esse demonstratur. De nouissimis Messiæ diebus agitur. De templo, & Ciuitate à Messia exædificata tam in cælis quàm in terra. De conuersione Iudæorum propè finem Mundi. De Israelitarum statu, & Rep. nunquam instauranda. De dispersione Iudæorum per Orbem. De regno Messiæ. De Aduentu Heliæ. De abrogatione Legis Veteris.

Libro tertio, Iam venisse Messiam confirmatur, tum testimonijs Sacrarum litterarum, tum rationibus.

Libro quarto, De æterna, & Diuina Christi generatione sermo est ex c. 1. D. Ioann

Libro quinto, ex c. 1. Matth. De humana generatione, & genealogia, De regibus, alijsq; progenitoribus, De triplici quoque populi Israelitici statu agitur; & Scripturæ tempora, atque historia veluti in tabella describuntur.

Libro sexto, Virgini intemeratæ Christi Genitrici totus tribuitur.

Libro septimo, De Conceptione est præcursoris Christi, De Annunciatione Angelica, Deque Virginis intemeratæ Visitatione ad Elisabetham.

Libro octauo, Agitur de præcursoris Natiuitate, laudibus, ac prærogatiuis, De apparitione

ne Angeli, ne Virginem intemeratam dimittat, Iosepho nunciantis, De Natiuitate Christi, & pastorum ad præsepe vocatione.

Libro nono, De Circuncisione Domini, De Augustissimo Nomine Iesu, De vocatione, adorationeque Magorum.

Libro decimo, & extremo De Purificatione Deiparę Virginis, De fuga Christi in Aegyptum. De Innocentium cæde. De reditu Domini ex Aegypto in Iudęam. De manifestatione sapientiæ in medio Doctorum cum esset annorum duodecim. Editum postea hoc volumen Moguntiæ, & apud Gymnicum, Coloniç, ann. 1601.

SEBASTIANVS Brant, alijs Titio, Argentinensis, vtriusque Iuris professor, scripsit

Super Titulis vtriusque Iuris, lib. 1.
Rosarium Diuę Mariæ Sapphicum, in laudem Virginis.
Aenigmata Veteris Testamenti.
De virginali Conceptu possibili.
Admirationem Mariç aduenientę Angelo.
Salutationem Angeli.
De locis mirificis Beatę Virginis.
Compassionem Virginis.
Consolationem Christi ad Matrem.
De colaphis Christi.
De ingratitudine edentium manna.
In laudem S. Sebastiani.
Vitam S. Onuphrij.
In laudem S. Valentini.
In laudem S. Iuonis.
Vitam Sancti Bernardi.
In laudem Ordinis Cartusiani.
De contemptu seculi.
Laudes B. Christinę prope Basileam.
Contra Aduocatos calumniantes.
De captiuitate Regis Maximiliani.
Elegiam in mortem Imper. Friderici III.
Variorum Epigrammatum, lib. 1.

De stultorum nauicula, Satyras Carmine Latino, & Rhythmis etiam Germanicis. Iuris Ciuilis, & Canonici omnium Titulorum expositiones, siue declarationes, impressas Basileę apud Michaelem Furter ann. 1505. ex recognitione Auctoris, cum libello Ioannis Baptistæ de Caccialupis, de modo studendi in vtroque iure, cum nominibus Scriptorum in iure. Varia carmina in laudes Sanctorum, & Epithalamion Maximiliani Regis, & Blancę Marię Reginę Romanorum. Idem in Germanicam linguam transtulit librum Moreti de moribus iuuenum impressum Argentinæ ann. 1508. Scripsit etiam memorabilia Euangelistarum. Item Chronica Germaniæ, præsertim Alsatię, & vrbis Argentoratensis. De origine, & conuersatione bonorum Regum. De laude Ciuitatis Hierosolymę. Præterea in quædam Opera Baptistę Mantuani Commentarios, Parisijs impressos. Eius liber de Titulis iuris prodijt Venetijs ann. 1564. Viuebat ipse ann. 1494.

SEBASTIANVS Broilus, aliàs *Ammianus Fanensis*, Ord. D. Augustini, à secretis Ordinis, emisit Venetijs, & alibi, librum prænotatum *Conclusiones Catholicæ ex D. Augustini dictis*, quibus impostura, atque mendacia Lutheranorum deteguntur. Cum autem incidisset in librum, cuius erat inscriptio, *De virtutibus, & vitijs*, qui quidem obsitus puluere latebat in Bibliotheca, & Auctoris nomine carebat, hunc ab se recognitum, atque concionatoribus vtilem, necnon Hieronymo Seripando Card. dicatum edidit. Vide autem in verbo, Io. Rupedensis. Et in verbo, Io. Schoonhouius. Scribebat item librum de Antiquitatibus Vrbis Romæ, quem moriens reliquit inchoatum.

SEBASTIANVS Cassinensis Monachus, scripsit vitam Sancti Hieronymi discipuli D. Benedicti. Claruit ann. 560.

SEBASTIANVS Cataneus, Mediolanensis, Episcopus Chiemensis, Suffraganeus Tridentini Episcopatus, edidit aliquoties Summulam Casuum conscientiæ, cuius editio quarta prodijt emendatior Brixiæ, apud Societatem Brixianam ann. 1600. cum antea emisisset Enchiridion eorum, quæ in controuersiam ab hæreticis vocantur, Ingolstadij apud Dauidem Sartorium, anno 1589. sed & antea eiusdem Tractatus breuis de Censuris Ecclesiasticis, præsertim Clericis vtilis, impressus fuerat Græcij apud Gregorium Vuidmanstadium, ann. 1588. Qui deinceps cum Appendice de Vsuris, & Cambijs, Patauij anno 1589. recusus fuit. Eiusdem Censura promouendorum ad ordines, beneficia, siue ad officia Ecclesiastica, per Quæstiones, & Responsiones breuiter digestus. Græcij apud Gregorium Vuidmanstadium, ann. 1589.

SE-

SEBASTIANVS è Fabriano, Camaldulensis Monachus, librum Missarum quinis, & senis vocibus emisit. Venetijs ann. 1593. apud Richardum Amadinum.

SEBASTIANVS Fabrinus scripsit Italicè Declarationem Iubilæi Anni Sancti, quæ excusa est Venetijs ann. 1599. apud Florauantem Pratum.

SEBASTIANVS Flaschius Germanus, cum ab hæreticis deceptus, extra Catholicæ Ecclesiæ Castra vixisset, deinceps Deo miserante resipiscens, librum, siue professionem fidei suæ, hoc est, Catholicæ edidit, qua cum Lutheranam hæresim liberè abiurasset, causas eiusdem abiurationis artulit viginti duas. Ingolstadij apud Vissenhornios ann. 1576.

SEBASTIANVS Heidelauffus, scripsit Propositiones triginta tres, quibus probat Concionatores hæreticos, qui sese nominant Euangelicos, cum nihil sint minus, non tantũ à recenti, verum etiam ab antiqua, Apostolica, Romana Ecclesia defeciſſe. Ingolstadij ann. 1569. Germanicè. Librum item De noua Concordia, hoc est, summa dissensione ministrorum Lutheranorum Augustanæ Confessionis, per Iacobum Andreæ, siue Smidelinum instituta. Monachij ann. 1572. Germanicè. Librum quoque alium, prænotatum. *Concordia eorum, qui Augustanam Confessionem profitentur, quadraginta articulis comprehensa*, ibidem Germanicè.

SEBASTIANVS Maccius Durantinus, quæ ipsius Patria est, in ditione Vrbinatium, Philosophus, Theologus, ac I. C. scripsit Carmine Heroico libros duodecim De Redemptionis humanæ Mysterio, quos prænotauit, *Soteridos*, dignum nobili, & Christiano ingenio Poema. Florentiæ, ann. 1601. apud Cosmum Iuntam.

SEBASTIANVS Medices, Florentinus I. V. Doctor, Eques Ord. S. Stephani, Proton. Apost. qui & deinceps fuit Piceni, ideſt Prouinciæ Marchiæ Rotæ Prætor, primò scripsit Tractatum De Legibus, & Statutis excusum Florentiæ ann. 1570. Deinde Tractarum De Definitionibus, quo penè omnes termini vtriusque Iuris declarantur. ibidem ann. 1571. Tractatum De fortuitis casibus. ibidem.

Relationes Decretorum, & Canonum Concilij Tridentini. ibidem ann. 1575.

Tractatum prænotatum. *Mors omnia solait.* Recusum Francofurti ann. 1580.

Librum de causis fortuitis.

Tractatum de Compensationibus. Florentiæ.

Tractatum de Sepulturis, & Opuscula septem Florentiæ ann. 1580.

Summam peccatorum capitalium secundũ communem opinionem Doct. Ibid. eod. anno.

Librum de Regulis Iuris.

Tractatum de promouendis Episcopis ann. 1592. Florentiæ, quo & viuebat. Vir magni ingenij, & acris iudicij.

SEBASTIANVS ab Heusenstein, Hassus, Germanus, Archiepiscopus Moguntinus, & Ro. Imperij Archicancellarius per Germaniam, Princeps, Elector, Constitutiones Concilij Prouincialis Moguntini sub die sexta Maij 1549. celebrati, promulgauit. His accessit Institutio ad pietatem Christianam secundum Doctrinã Catholicam, complectens explicationẽ Symboli Apostolici, Orationis Dominicę, Anglicę Salutationis, Decalogi, & septẽ Sacramentorum. Quæ omnia fuerunt excusa Parisijs apud Iacobum du Puys ann. 1550.

SEBASTIANVS Munsterus nullum hic debet habere locum, tum quia omnino prohibitus est in Romano Indice inter Scriptores hæreticos primæ classis, tum item quoniam si quid ab eo prodijt, quo fucum fecit ad decipiendos Catholicos, eo non egemus. Quod autem Euangelium Hebraicè versum ab eo editum fuit, nihil illud ad nos, qui scriptionẽ Apostolorũ Græcam possidemus. Et verò (vt appositè inquit Card. Bellarmini us) dignus non fuit is labor, quo Catholica Ecclesia vteretur. Vide Bellarm. lib. 2. de Verbo Dei, cap. 7. proinde prorsus abolendus est.

SEBASTIANVS Murrho, Colmariensis, Teutonicus, Canonicus, & presbyter, scripsit ad Baptistæ Mantuani Poemata expositionem, fuere autem Notæ aliquæ eiusdem ad eundem excusę Argentorati ann. 1518. apud Ioannem Knoblouchum, in primam, & secundam Parthenicen. Epitomen item De laudibus Germanorum ad Iacobum Vuimphelingum Sletstetensem. Epistolas plures. Viuebat ann. 1494.

SE-

SEBASTIANVS Titio. Vide in verbo, Sebastianus Brant.

SEBASTIANVS Tuscanus Lusitanus, Ord. D. Augustini, scripsit Commentariũ in Ioelem Prophetam, pietati promouendæ, atque hæresibus extirpandis vtilem, & forsan idem est, qui ab alijs cognomento *Tuscus* D. Augustini libros Confessionum è Latinis fecit Hispanicos, qui & Coloniæ prodierunt ann. 1556.

SEBASTIANVS Verunus, Præpositus Friburgensis in Brisgoia, Theologus, edidit Friburgi ann. 1599. apud Gulielmum Męsetum Chronicon Ecclesiæ, & Monarchiarum ab Orbe condito.

SECILIOTAE cuiusdam Chronicon extare audio m. s. in Bibliotheca Imp. Viennæ.

SECVNDINVS Epistolæ secundæ, & quartæ apud D. Cyprianum Auctor cum aliquot alijs coepiscopus, lib. 1.

SECVNDVS (qui alijs sœcundus) Ermianensis Ecclesiæ Episcopus (vt habet Isidorus in Catal.) duodecim libros pro defensione trium capitulorum scripsit, quorum stylo elicuit præfata tria capitula in prędscriptione Apostolicę fidei, & Chalcedonẽsis Synodi impugnatione fuisse damnata, ideſt, Epistola *Iberdensis* Episcopi, & Theudoreti Episcopi dicta. Claruit post Consulatum Basilij anno decimo, regnante Iustiniano Imperatore. Hęc Isidorus, at sciendum loco *Iberdensis* legendum esse Hibæ, Edessęni. Vixit ann. 530.

SECVNDVS Piccolatus ex abbatia Pollicini, Abbas S. Marci Mantuæ, sacras cantiones abs se conscriptas edidit Venetijs apud Filios Antonij Gardani ann. 1574.

SEDER Olam, liber apud Hebrœos antiquarũ Traditionum, quem Latinum, fecit Gilbertus Genebrardus, scriptus est autem hic liber vix ante quingentos annos, in quo libro tam maiore, quàm minore complura falsa sunt tradita. Vide autem in verbo, Rabbini, hic verò qualisnam sit, cum indicauimus, vt præcaueant, qui hactenus de illo secus senserũt.

SEDVLIVS, hoc est C. Cælius Sedulius, Scotus, Presbyter, scripsit Mirabilium Diuinorum, siue Operis Paschalis ad Macedonium Abbatem. Poematum libros quattuor, eodem item argumento, soluta Oratione, libros quinque ex vetusto m. s. Codice Petri Pythęi studio, & Notis F. Iureti, Extant in To. 8. Bibl. SS. PP. Bignæi. Quin & in eundem Sedulium extabant antea Enarrationes Antonij Nebrisensis. Ac de Sedulio quidem ita Isidorus in Catalogo. *Sedulius presbyter edidit tres libros Dactylico Heroico metro compositos, quorum primus signa, & virtutes veteris Testamenti potentissimè resonat, reliqui neogestorum Christi Sacramenta, & miracula intonant.*

Sigebertus autem inquit: *Sedulius Episcopus ad Macedonium presbyterum scripsit libros de miraculis veteris, & noui Testamenti, quos postea submetrica lege redactos pratitulauit Paschale carmen. Reparauit autem reparatterio Carmine omnia Domini opera. Claruit tempore Constantis, & Constantij filiorum primi Constantini Imperatoris.* Ad quæ Sigeberti verba, notat Suffridus Petrus. Tritemium hunc annum 430. ponere sub Theodosio. Sigebertum verò eum multo antiquiorẽ facere, cum hi Imperatores imperare cęperint ann. 337. & simul imperarint annis 25. quare numeri apud illũ videntur esse corrupti. Quòd autem Eisingren. inquit Sedulium interpretatũ esse Epistolas D. Pauli, id mihi ignotum adhuc.

SEMEIAS Propheta Domini Sanctus, genere Iudęus, qui iussu Dei Roboamum Regem Iuda in Hierusalem anno quinto Regni eius adiens, vaticinatus est ei direptionẽ Templi, & Vrbis à Sesaco Rege Aegypti, mox futuram, edidit De Vita, & Gestis Roboami Regis Iuda librum, de quo in secundo volumine Sacrorum Annalium, cap. 12. scriptum est. *Opera verò Roboam prima, & nouissima scripta sunt in libris Semeia Prophetæ, & Addo videntis, & diligenter expositа.* Fuit autem alter Semeias Nehelamites, sed falsus propheta, de quo Ierem. 29.

SENATVS, siue *Senatus*, Bracconius, Anglus, monachus Vigornienſis, Congregationis Cluniacensis, qui vixit ann. 1170. Scripsit Vitam S. Volstani Episcopi, cuius fragmentum extat apud Surium ad diem 19. Ianuarij. Vitam item S. Osualdi Episcopi, quæ apud Surium ad diem 15. Octobris.

SENECA, hoc est Lucius Annæus Seneca, Cordubensis, Socionis Stoici discipulus, & patruus Lucani Poetę, continentissimæ fuit vitę, quem non ponerem in Catalogo Sanctorum,

ctorum,nisi me ille Epistolæ prouocarent,quæ leguntur à plurimis, Pauli ad Senecam, & Senecę ad Paulum. In quibus, cum esset Neronis Magister, & illius temporis potentissimus,optare se dicit eius esse loci apud suos, cuius sit Paulus apud Christũ. Hicante biennium,quàm Petrus,& Paulus coronarentur Martyrio, à Nerone interfectus est.

Hęc Hieronymus in Catalogo. Vitiata autem hęc lectio in Sophronio, qui pro *Socionis* habet, *Sozonis*. Et Lactantius Socionis discipulum fuisse, scribit lib.6. Diuinarum Instit.

Quin etiam Augustinus ad Macedonium Epist. 53. *Meritò aut Seneca (qui temporibus Apostolorum fuit, cuius etiam quadam ad Paulum leguntur Epistolæ) omnes odit, qui malos odit.*

Et quidem Sixtus Senensis, vt alibi innuimus, non solum propendet in eam sententiã vt Epistolæ illę mutuæ Pauli, & Senecę eorundem fuerint, verumetiam testimonijs memoratis Hieronymi, Augustini, Lini Pont. Max. ad id astruendum vtitur. Atqui neque Linus is fuit, & acta Pauli ei scripta, reprobata fuerunt, vt apocrypha, nec ipsę Epistolę ita cohærent, vt eorum assẽti possint, quibus tribuuntur.

Notat Baronius Card. To. 1. Annalium duo mendacia in vna Senecæ Epistola ad Paulum, vbi agit de Neroniano incendio. Cornelium enim Tacitum gestarum à Netone rerum Scriptorem accuratum, è quatuordecim Vrbis regionibus quattuor tãtummodo remansisse integras testati. Senecam autem, ideſt eum, qui putatus est fuisse Seneca, narrare multo minorem numerum extitisse; cum verò data ea scribatur Epistola quinto Kal. Aprilis, sub Aproniano, & Capitone Coss. dicendum esset, eam quinque annos ante incẽdium scriptam fuisse. Quarto enim Neronis anno prędicti Consulatum gessere, cum alioquin teste Tacito, anno Christi 66. sub Memmio Regulo, & Virginio Ruso eo de incendio acciderint.

Addo ego, quorsum illa Consulatus adscriptio in Epistolis Pauli, & Senecę, qui in eadem Vrbe commorabantur, quique simplicibus schedis vti videbantur ad minuendũ colloquij desiderium. Addo item, quod Baronius euincit non potuisse scribi Epistolam illam Aproniano, & Capitone Coss. Sixtum Senensem ex alio Codice posuisse sub Phirigio, & Basso Consulibus, quę variatio incertam eius, qui hasce Epistolas cõmentus est, fidem facit.

Quòd si D. D. Hieronymo, & Augustino maius fuisset ociũ expendendi, quę de ijs Epistolis circumferebantur, haud dubiũ est, quin idem suspicati fuissent, quę veritas filia temporis huic seculo nobis attulit, pręsertim, quòd ipse Augustinus, lib. 6. de Ciuitate Dei cap. 11. nullam prorsus fidem ijsdem Epistolis tribuisse videatur, cum Seneca nusquam in suis libris Christianorum mentionem fecerit, in Epistolis autem id persępè agatur, prętereà, quòd alijs in suis scriptis, Iudęos, Sabbathumque, & alia, acerbè reprehendit. Mitto nunc dictionem, siue phrasim parum Senecæ stylo respondentem, cui Cornelius Tacitus cultum Orationis tribuit, minus autem respondentem Paulinæ phrasi eam, quę in Epistolis istis ei ascriptis cernitur.

Cautio in alijs Scriptis Senecæ.

At quoniam nostro quoque æuo imbuti plurimi ea opinione fuerunt, vt Senecam non solum extollerent, verumetiam eius dicta sępè, in libris pijs, tanquam condimentum inserent, quòdque morale, ac prudens sępè spiret, nonnulli eum libentius, quàm Diuinum Codicem vesarunt, ideo cautio illa ad hunc versandum adhibenda est, quam in prima Editione Bibliothecę nostræ selectę intextam, omisimus in Veneta editione, vt huc tamquam in ptoprium locum inserremus. Ita verò habet. Cum Senecæ libri inter Philosophos ad nostram Religionem proximè accedere dicantur, sicuti Stoicorum ferè apud Grecos alij; & ptæsertim Musonij, atque Epicteti, cuius Enchiridion extat, & liber de memorabilibus eius dictis ab Arriano cõscriptus, hosce dicimus circumspectè esse legendos. Nam cum ad innocentiam, tanquillitatem, atque fortitudinem videantur homines instituere, quemadmodum & facit Plutarchus; ad calliditatem tamen, & astum denique, aut ad simulatam virtutis speciem erudiunt, si eruditio dicenda sit, pro veris ficta animo comprehendere.

Itaque

Itaque & illi, qui tot virtutibus præditi habebantur, in pluribus, & maximis rebus sunt lapsi, eosque suis Operibus inter sperſos errores reliquerunt, vt Mundum fallaci illo probitatis fuco Satanas dementare pergat, nisi quis attentior sit, ac verè ad petram, hoc est Christum, allidat, quæ Religioni nostræ commodè dicta ex eorum scriptis occurrunt.

Et quidem Seneca inquit, Deum etiam ingratis multa tribuere; omnia nosse, etiam futura: Dei omnia esse: Deum maximum, ac potentissimū omnia vehere, fabricandi Mundum bonitatem ipsius causam fuisse: eundem Deum, prouidentia, quam *pronoeam* Stoici vocant, Opus suum disponere, ac sedentem spectare, fato nec preces, nec vota, nec expiationes, nec libertatem arbitrij vllo modo repugnare: Deū probare homines, & quos amat, recognoscere, & exercere: nullam sine eo mentem sanam esse; mortem denique expectandam sine tædio vitę. Quæ omnia multo antea, vel à Prophetis, vel à Christo Domino sapientius pronuntiata fuerant, qui veritatem istarum rerum, nec vitæ labe, neque contrarijs Sententijs, quod Seneca fecit, infirmarunt.

Nempè dixerat Dominus, *Deum pluere super iustos, & iniustos*: Dauid autem, *omnia aperta esse oculis eius, Domini esse terram, & plenitudinem eius*: & reliqua propè huius generis innumera. Accessit ad hæc vitæ in Religionis nostræ Ducibus ratio sanctissima; rerum futurarum certissima prædicatio, miraculorū patratio, & alia plurima, quę de ijs alibi diximus. Sed quid tum postea Seneca? De Diuina natura more Ethnicorum loquitur, quasi plures sint Dij: fatorum necessitati nimium sæpè tribuit: de Mundo, ex tempore ne, an ex æternitate conditus, numve anima, an corpus sit, ambigit: humanum animum, modo ignem tenuiorem, corporeum tamen; modo Deum in humano corpore hospitantem; modo animal vocat; eiusque immortalitatem in dubium reuocat: eiusdem affectus, & motiones corpora esse, & animalia confingit, vt itidem virtutes, ac vitia; atque hæc postrema omnia paria, sicuti & beneficia; præterea virtutem, neque amitti, nec Diuinitus dari posse: honestum, ac beatum nullam accessionem recipere: sapientes omnes esse pares: eos qui sibi manus cō sciuerunt, esse laude dignos: supplicia verò inferorum non agnoscit, vt mittam, quæ de aliquibus cerimonijs antiquæ legis aduersus Iudæos tangit: quique cum Petrū, & Paulum, ac per eos Christianæ semina Religionis erumpentia cernere potuerit, indignum se tamen reddiderit, cui splendor veritatis illuxerit. Taceo item, quam Agellius acriorem, Quinctilianus æquiorem de Seneca censuram tulerunt, in quo etiam candorem Suetonius desiderasse videtur; ne quid dicam de ijs, qui Senecæ obscœnitatem in primo libro Quæstionum naturalium de speculorum vsu damnant, quemadmodum item improbant, vbi Declamationum libros scribens ad filios suos, Senecam, Melam, & Nouatum, admiscet, quę pruden tior aliquis non filijs, sed ne ipsis quidem externis (vel præfatus honorem auribus) auderet effari. Vt autem ad alia Senecę veniam, extat ipsius libellus, *Quare bonis viris mala accidant, cum sit prudentia*, quo in libello cum videatur causas consolationis plures intexere, si quis tamen cum hisce conferat vndecim alias, quas Ioannes Chrysostomus affert, cur Deus pios viros, quosq; ipse apertissimis signis charissimos sibi esse declarat, plerumque tamen omni genere acerbitatum vexari patiatur; intelliget quàm frigescant, quàmve adulationis plena sint hominis Ethnici scripta prę illis, quæ è Christiani illius Theologi pectore promuntur. Agnouit hæc Marcus Antonius Muretus, qui huic libello disputationem præfixit perlectu dignam, cui, quæ ipse Chrysostomus de vera consolatione tradidit, adiecit. Nimirum videbat excellenti vir doctrina, & pietate, constitutum esse debere omnibus, qui eloquentiam, atque istiusmodi librorum explanationem profitentur, non tam facere disertos, & in eloquendo argutos auditores, quàm meliores, ac sapientiores. Sed quod de vitijs Senecę obiectis dici potest, neque Muretus, neque ego soli id asserimus: ipse quoque Ethnici Dion, Tacitus, & alij testati sunt. Dion quidem ait, Senecæ datum crimini, quòd cum Agrippina congrederetur; quòdque aliud omnino scriberet, aliud sequeretur. Nam tyrannos lacerans, tyranno didascalum se præstabat. Quinetiam locupletatum calumnijs ingentes congessisse opes, ac cedrinę materiæ tripodas habuisse quingentos *ἐλεφαντοπόδας*, hoc est, eburneis pedibus, æquales vniuersos, similemque, super quibus (inquit) vescebatur, & adolescentibus lętabatur intempestiuis, ad idque ipsum impulisse Neronem,

Matth. 5. Psal. 65. Psal. 21.

Dion vbi de Nerone.

quem

quem & in matris necem creditur adhortatus. Eundem certè à veterum Oratorum cognitione auertisse, quò eum diutius in sui admiratione detineret, vt scribit Suetonius. Iam quòd assentationis vitio laborauit, non solum id, quod scripsit Polybio liberto, qui Claudio à studijs fuit, verumetiam illud testatum est, cum vnà cum Buro aliquid semper Neroni in theatrum prodeunti suggereret, atque plauderet manibus, & veste, vt reliquos ad idē faciendum excitaret. Ac tamen non ignoro, datum à Tacito fuisse laudi ipsi Senecæ, quòd cum à Nerone ob metum secessisset, simplici victu, & agrestibus pomis, ac, si sitis admoneret, profluente aqua vitam toleraſſet. Sed quidquid ille, ceterique Philosophi egerint, vix suis Scriptis solidi aliquid peperere vnquam in animis legentium, ni aliunde hi erga pietatem afficerentur. Quod sanè inde factum est, quòd scriptores ij, peccati originem, atque grauitatem ignorantes, nec intelligentes id ab vno Christo esse sanandū, humanis viribus suis plus æquo tribuerunt, quas vt blasphemum, atque impium est asserere absque Christi virtute, ac merito cęlestem posse hęreditatem consequi; ita negare quin eæ cū eadem Christi virtute, ac merito cooperantes, ęternam queāt assequi gloriam, hęreticum est, Diuinęq; veritati, vt Synodis, ac Patribus, contrarium. Inflati igitur Seneca, & reliqui illi sensu spiritus sui, arcebant ab se, quæ demissione animi, & procurata cognitione morbi cupere, atque inde Diuinitus capere præsidia potuissent.

Tal. lib. 18. c. 15. antiq; lec. & lib. 11. c. 2.

Editiones Operum Senecæ, quæ nam integriores; quæ nam item absolutior confici posset.

Iam verò viginti horum proximorum annorum spatio tres potissimum Editiones Operum Senecæ integriores, quàm antea, prodierunt.

Prima fuit Romæ ann. 1585. apūd Bartholomæum Grassium, cum Notis Marci Antonij Mureti, sed non ad omnia Senecæ Opera.

Secunda fuit Dionysij Gotthisredi ann. 1590. quem hic non poneremus, quoniam hactenus extra Castra Ecclesiæ Catholicæ viuit, nisi quæ me ratio moueat, paulò post essem dicturus. Is autem libros Senecæ distinctos in sex Tomos emisit, quibus generalem præfixit Indicem digestum in Theologica, Iuridica, Philosophica, Ethica, Oeconomica, Politica, Artes liberales; quin & in Medica, Mathematica, Historica, Poetica, non sine notis, & obseruationibus varijs.

Tertia Parisijs excusa est apud Marcum Orry, ann. 1599. auctior reliquis, nā præter Iani Gruteri, & F. Iureti, & Marci Antonij Mureti Notas, & Obseruationes, accessere aliorum haud paucorum labores, quorum aliqui in Romano Indice prohibiti sunt in prima Classe Auctorum hæreticorum.

Ex his igitur omnibus editionibus, si quis vir doctus, & quidem simul Philosophus, atq; Theologus, cui id iniunctum esset à S. Apostolica Sede, siue eius permissu ea faceret, & suis in locis collocata disponeret, quæ nullam haberent labem, errores autem Senecę, siue in Philosophia, siue in ijs, quæ propius ad Religionem pertinent, ad marginem ita notaret, vt breuissimè confutaret, deleret autem nomina ipsorum hęreticorum, qui in Senecam collaborarunt, ne qua opinio de aliqua eorum eruditione lucum Catholicis faceret, non minimum esset operæpretium, cetero quin Seneca, vbi absunt dicacitas, philautia, & errores, quos supra attigimus, miris aculeis (vt notauit etiam Quinctilianus) ad virtutis studium inflammet, & ab humilioribus curis, ac sordidis voluptatibus auocet.

Senonense Concilium fuit Prouinciale, nec confirmatum; vide Gabrielem Vasquez To. 1. in primam partem S. Tho. disp. 50. art. 38.

Septvaginta duo Interpres, qui Diuinam Scripturam ex Hebræa in Græcam linguam verterunt, hic suum habent locum, quorum Versio ante Christum natum trecentis vno plus annis Ptolemæo Philadelpho Rege Aegypti, id procurante, probatior semper omnibus fuit, quippe quā Diuinitus inspirati Dei homines illi, qui licet Iudæi Græcam tamē linguā scitè callebant, atq; in lege erant peritissimi, septuaginta duobus diebus absolue rint, ac quotidiè ad horam vsque nonam cōuenientes in nullis, Diuini Codicis sententijs

Græcè

Græcè reddendis dissenserint, vt (quod D. inquit Augustinus, lib. 2. Doctrinę Christianæ, cap. 15.) ab omnibus decantatum sit de Interpretibus istis, quòd quasi vno ore Scripturas verterint.

Eorum nomina ponit Aristeas, siue Aristæus, qui ei negocio cum interfuerit, tam insignem Historiam verè conscripsit, de quo vide in verbo, Aristeas. Er quidem illorum nomina iuxta ordinem duodecim Hebraicarum Tribuum, hęc sunt:

Ex Iuda Tribu, Ioseph, Ezechias, Zacharias, Ioannes, Ezechias, Eliseus.
Ex Ruben Tribu, Iudas, Simon, Samuel, Adeus, Matthias, Eschemias.
Ex Gad Tribu, Nehemias, Iosephus, Theodosius, Baseas, Ornias, Datis.
Ex Aser Tribu, Ionathas, Auxeas, Eliseus, Ananias, Chabrias, Sachus.
Ex Nephtalim Tribu, Isaacus, Iacobus, Iesus, Gabatæus, Simon, Leui.
Ex Manasse Tribu, Iudas, Iosephus, Simon, Zacharias, Somelus, Selemias.
Ex Simeon Tribu, Sabatheus, Iason, Iesus, Theodorus, Ioannes, Ionatas.
Ex Leui Tribu, Theodosius, Iason, Iesus, Theodorus, Ionas, Ionathan.
Ex Isachar Tribu, Theophilus, Abraham, Arsamis, Iason, Endemias, Daniel.
Ex Zabulon Tribu, Ieremias, Eleazarus, Zacharias, Baneas, Eliseus, Datheus.
Ex Ephraim Tribu, Samuel, Iosephus, Iudas, Ioathes, Cabel, Dositheus.
Ex Beniamin Tribu, Isaelus, Ioannes Theodosius, Arsamenes, Abiethas, Ezecelus.

Porrò, qui post illam versionem putarunt trecentos quinquaginta annos ante Christum natum, quemadmodũ Sixtus Senensis scripsit, in verbo, *Septuaginta duo Interpretes*, siue ex Epiphanio De Mensuris, & Ponderibus, ducentos, & nonaginta supra vnum annos, fluxisse ante Christum natum, id aut in notis numerorũ vitium fuit, aut secus quàm oportuit, subducta fuit ab ijs annorum ratio.

Qui item Aristæę Historiam in suspicionem vocarunt, ijdem à Iosepho, Tertulliano, Eusebio, Hieronymo, qui eadem ex Aristęa, qualis hodieque extat, vnanimes protulerunt. quæ autem ex Epiphanio, & alijs obijciunt, facilè soluuntur ijs rationibus, quas accuratè collegit, atque attulit Card. Bellarminus, c. 6. de Verbo Dei, lib. 2. quemadmodum, & reliqua de septuaginta duabus cellulis, quæ tradita per manus opinio peruenerat ad Iustinum martyrem, Augustinum, atque alios quosdam. Scio autem eandem de Aristęa quęstionem motam fuisse nouissimè omnium (quod ad eius Operum editionem attinet) ab Alfonso Salmerone, qui non verum, sed suppositititium hunc quem habemus Aristęam putat: veruntamen si Bellarmini Card. rationes expensæ fuerint, hæ (opinor) potiores habebuntur.

Integra ne D. Codicis, an tantum Pentateuchi versio à Septuaginta duobus Interpretibus prodijt.

Integram verò Bibliorum, seu Veteris Testamenti versionem prodijsse à Septuaginta duobus Interpretibus validis rationibus euincitur. Ea in primis, quòd Apostolorum tempore nulla extabat alia versio Græca, quam tamen ipsi in testimonijs Prophetarum citandis ex Septuaginta Interpretibus adhibebant.

Deinde quòd, qui stimulus Ptolemæum Regem incitante Demetrio Phaleræo eius Bibliothecæ Prefecto ad celeberrimam illam Bibliothecam condendam adegerat, idem ad cæteros Sacros libros, non modo Pentateuchum assequendum, obtinendos proculdubio adegit. Accedit, non potuisse huius versionis tãquam miraculi famam percrebuisse, si septuaginta duobus diebus Pentateuchus ipse duntaxat Græcè redditus fuisset. Quòd si Hieronymus in Quæstionibus Hebraicis, & in caput 5. Ezechielis, atque in secundũ caput Micheæ visus sit in hanc de Solius Pentateuchi versione sententiam propendisse, certè ea non assertio, sed dubitatio fuit, præsertim quòd, secundis, ac tertijs cogitationibus quæ maturiores edunt deliberationes, is ipse Hieronymus in Commentarijs Prophetarum mentionem fecit versionis Septuaginta duo, & eam explicauit. Aristęæ verò posset videri difficilior nodus, qui Legis tantum à Septuaginta versæ meminerit, sed

& facile hunc soluit Bellarminus Cardin. *Neque enim* (inquit) *Aristæas nomine Legis solum Pentateuchum intelligebat, vt Iudæi sensisse videntur, sed omnes libros sacros. Nam à lege, quæ erat præcipuus liber, omnes libri denominabantur. Hinc Ioannis 10. & 15. Dominus dicit in lege Iudæorum scriptum esse id, quod in Psalmis scriptum est, ac B. Paulus 1. Cor. 14. in lege scriptum esse dicit, quod habetur in Isaia.*

Quin eos vertisse omnia scribit Iustinus in Dialogo cum Triphone, & ante illum Irenæus, lib. 3. cap. 25. Clemens Alexandrinus, lib. 1 Stromatum. Euscbius, libro 8. cap. 1. Præparationis Euangelicæ. Epiphanius de Mensuris, & Ponderibus.

Denique non erat opus accersere ob solum Pentateuchum ex Iudæa Interpretes, quippe non solum ante Ptolemæum Regem, verumetiam ante Alexandrum Magnum, Clemẽs Alexandrinus lib. Stromatum tradit quinque libros Moysi Græcè fuisse conuersos è quibus potuit Plato plura mutuari. Idque probat ex Aristobulo Iudæo, qui quinque libros ad Ptolemæum Philometora conscripsit.

Quænam obiecta siue à Iudæis, siue ab alijs aduersus versionem Septuagintaduo Interpretum.

Affert autem Alphonsus Salmeron noster Prolegomeno sexto ad Euangelia, quæ & Iudæi, & alij obiecere aduersus versionem septuaginta: sed & ita affert, vt pleraque omnia copiosè soluat. quod & ante illum fecerat ex parte Sixtus Senensis in lib. 5. Biblioth. Sanctæ. nimirum, cur non verbum ex verbo septuaginta reddiderint Græcè ex Hebraico contextu. Cur Hieronymus aut insciticm, aut negligentiam ei, quam habebat præ manibus, Interpretum versioni tribuat: Inciderat enim in Codices inemendatos, quare & Ruffino in Apologia respondet. *Ego ne contra Septuaginta Interpretes aliquid sum locutus.* ac Præfat. in libro Paralipomenon testatur, si pura, & integra Septuaginta editio constitisset, noua sua editione opus non fuisse. Cur autem quædam versa sint à Septuaginta, quæ in Hebræo Codice non extent, siue de egressu corui extra arcam, siue de computatione annorum, siue de alijs quibusdam, vide ibidem eundem Salmeronem, præter id quod alij, & Sixtus Senensis in verbo, Septuaginta, & Bellarminus Card. attulerunt.

Num, & quomodo vitiata fuerit Septuaginta duo Interpretum versio.

Vitiatam à Iudæis fuisse, atque corruptam hanc versionem nemini dubium esse potest, qui Iustini Dialogum cum Triphone legerit: meminerit autem sæpè fuisse emendatum ab Origene, Luciano, Hesychio, Hieronymo, & alijs; sed non ita tamen vitiatam, quin pleraque emendari potuerint. Vitiatæ autem eius versionis causas breuiter, atque optimè attulit, qui Præfationem ad Biblia Græcè edita iussu Sixti Quinti præfixit ad Lectorem. Quæ sic habet:

Primò constat ab ipsis nascentis Christianæ Ecclesiæ temporibus Interpretationem Septuaginta & publicè in Ecclesijs ad legendum fuisse propositam, & priuatim receptam, atque explanatam ab Ecclesiasticis Scriptoribus, qui vixerunt ante B. Hieronymum Latinæ vulgatæ editionis Auctorem. Accessit autem postea Aquila Sinopensis, qui secundus post septuaginta eosdem libros ex Hebræo Græcè reddidit, & multo post tempore sub Hadriano Principe floruit; & eius Interpretatio (quòd ea, quæ de Christo in Scripturis prædicta fuerant, vt à Iudæis gratiam iniret, aliter quàm septuaginta vertendo, subdola obscuritate inuoluerit) ianidiu est, cum rectè sentientibus, licet in hexaplis haberetur, aliquibus locis non est probata. Hunc verò, qui subsequuti sunt, Symmachus, & Theodotio; alter Samaritanus sub Lucio Vero, alter Ephesius sub Imp. Commodo; vterque (quamuis, & ipsi in hexaplis circumferrentur) parum fidus Interpres habitus est: Symmachus quòd Samaritanus offensus, vt placeret Iudæis, non vnum Sanctæ Scripturæ locum perturbato sen-

su

ſu corruperit, Theodotio, quòd Marcionis hæretici ſectator, nonnullis locis peruerterit potius, quàm conuerterit ſacros libros. Fuerunt præter has apud Græcos aliæ duæ editiones incertæ auctoritatis: altera, Antonino Caracalla Imperatore apud Hierichuntem, altera apud Nicopolim ſub Alexandro Seuero, in dolijs repertæ, quæ quod in octaplis inter Græcas editiones quintum, & ſextum locum obtinerent, quintæ, & ſextæ editionis nomen retinuerunt, ſed nec hæ ſatis fidę interpretationes habitæ ſunt. His additur alia quædam editio Sancti Luciani Martyris, qui vixit ſub Diocletiano, & Maximiano Impp. valde illa quidem probata, ſed quę cum ſeptuaginta Interpretibus comparari nullo modo poſſit, vel ipſis etiam Græcis Scriptoribus, & Niceta confirmante his planè, verbis, in Commentario Pſalmorum, *ἡμεῖς δὲ καὶ τοιαῦτα ἐκδόσει συβάλλομεν, τῇ τῶν ἑβδομηκοντα προσκείμεθα μάλιστα, ὅτι διηκριβωμένως τὸν τῆς διαλέκτου.* Adeo ſeptuaginta editio magni nominis apud omnes fuit; nimirum quæ inſtinctu quodam Diuinitatis elaborata, bono generis humani prodierit in lucem. Sed hæc etiam ipſa, quòd in hexaplis ita primum ab Origene collocata fuerit, & eius è regione aliæ editiones, quo inter ſe comparari poſſent ad legendum propoſitæ eſſent, deinde verò varietates tantum ex ijs ad illam, ſub obelis, & aſteriſcis notari eſſent cęptę, factum eſt, vt vetuſtate, notis obliteratis, in ſyncera nimis, & valde ſui diſſimilis ad nos peruenerit, quippe, quæ inſertis vbique aliorum interpretationibus, aliquibus autem locis duplici, atque etiam triplici eiuſdem Sententię interpretatione intruſa, malè præterea à librarijs accepta, ſuum ob id nitorem, integritatemque amiſerit. Hinc illę lectionum penitus inter ſe diſſidentes varietates, & quod doctiſſimorum ingenia, mentemque diu torſit, ipſę exemplarium non ſolùm inter ſe, ſed à veteribus etiam Scriptoribus diſſenſiones. Quod malum primò à multis ignoratum, ab alijs poſtea neglectum, quotidiè longius ſerpens, principem librum, & à quo tota, lex Diuina, & Chriſtiana pendet inſtituta, non leuibus maculis inquinauit.

Emendatior Græca editio 70. quænam hoc tempore.

Ei igitur malo, de quo dictum eſt, itum eſt obuiam iuſſu duorum ſummorum Pontiff. Gregorij XIII. & Sixti V. & opera doctiſſimorum Virorum, qui plura vndique exemplaria manuſcripta contulerunt, cum antiquiſſimo, & probatiore quod extabat, hodieque extat in Vaticana Bibliotheca, iam ante mille ducentos annos ſcripta. Quam rationem, quæ adhibita eſt in emendanda hac verſione, qui noſſe velit, ea extat in eadem Præfatione, de qua locuti ſumus, certè digna quæ legatur, & vnde accendantur ingenia ad voluendam hanc poſtremam editionem, quæ quidem prodijt ann. 1586. Romæ ex Typographia Franciſci Zannetti cum varijs aliorum exemplarium editionibus. Cui tamen editioni quoniam deerant quædam adnotata ad Pſalmos, quæ deinceps ab Antonio Cardinale Carafa, qui toti negocio præfuit, vna in pagina fuerint excuſa: Ea vide in hoc Apparatu in verbo Dauid, vbi de Pſalmis eius agitur.

SERAPHINVS Bononienſis, Canonicus Regularis Lateranenſis, Opuſcula quædam valdè pia reliquit, inter quæ illud eſt, *quod Pharetra Diuini Amoris*, inſcriptum prodijt Venetijs apud Paulum Petrardum ann. 1554. Viuebat ann. 1560.

SERAPHINVS Caballus, Brixienſis, Generalis Magiſter Ordinis Prædicatorum, Vitæ ſanctitate, ac doctrina celebris, ac Theologus eximius, qui dum in ſuum Ordinem inſtaurandum totus incumberet, magno cum omnium dolore Hiſpali, in Hiſpania, in qua Ordinem ſuum viſitabat, ann. 1578. die 21. Nouembris exceſſit è vita, ſcripſit plures hortatorias Epiſtolas pias, & eruditas; cumque è Surio colligi, atque edi mandaſſet vitas Beatorum ſui Ordinis Fratrum, & Patrum, vnicuique Opuſculo, ſiue tanquam Enchiridio præfixit Epiſtolam ad vniuerſum gregem ſibi à Domino creditum. Prodierũt ea Opuſcula Louanij ann. 1574. & 1575. Cumque ſodalitates, quæ dicuntur Sanctiſs. Roſarij, ob ſui erga B. Virg. cultum admodum propagaſſet nouis condonationibus, quas Indulgentias vocant, à Pio V. & Greg. XIII. Pontt. Maxx. ditatas, Officium proprium diei Feſto celebrando ex inſtitutione Greg. XIII. Pont. Max. Dominica 1. Octob. cõponi mandauit.

Bibliothecam, siue Catalogum Scriptorum Dominicani ordinis conscribi ab Antonio Senensi cognomento *de Conceptione* iussit: Ioannem item de Turrecremata Cardin. in totum Gratiani Decretum recudi. Qui si diutius vixisset Petri de Palude Commentarij ad vniuersa Biblia, qui extant manuscripti Parisijs apud eundem ordinem, lucem aspexissent magno Theologorum bono. Quod quidem ipse peroptauerat.

SERAPHINVS Cantonus, Mediolanensis, Monachus Ord. Cassinensis in Cœnobio S. Simpliciani Mediolani, sacras edidit Cantiones, quæ Madrigalia vulgo dicuntur. Venetijs ann. 1592. quo item viuebat.

SERAPHINVS Capponus à Porrecta, quod oppidum est in Tractu Bononiensi, & ob Thermas haud inclebre, Theologiæ Magister, qui etiamnum, dum hæc agimus plura componens, & insignis pietatis exemplo viuens, est admodum senex, scripsit Commentarium ad Pentateuchum, quem prænotauit: *Veritates aureæ super totam legem veterem, tum litterales, tum mystica per modum Conclusionum è Sacro Textu mirabiliter exsculptæ*. Venetijs autem editæ ann. 1590. apud M. Antonium Zalterium. Additis autem Inscriptioni, præter alia, his verbis: *His ceu quadam praxi Christiana ad virtutes Theologas, Cardineas, Intellectuales, Morales, ad Dona, non sine huius Diuina legis prauia comprobatione paratur iter pro diuerso statu commodum, pulchrum, pacificum, honestum, suaue, stabile, tutum.*

Et certè qui hunc Commentarium legerit, habebit in quo simul & hæreses destruat, & veritatem astruat.

Emiserat autem idem Seraphinus triennio antequam ipsius in Pentateuchum prodijsset Commentarius, de quo diximus, Compendium Theologicæ veritatis Alberti Magni Ratisponensis Episcopi, ex Ordine Fratrum Prædicatorum assumpti, septem libris Digestum cum centenario Codice Alberti nomine sub Duce Venetiarum insignito, collatum, expurgatum, & notis vtilibus illustratum. Venetijs apud Ioannem Baptistam Somaschum ann. 1587.

Commentaria item Euangeliorum, ibidem apud Meiettum, & Ciottum, ann. 1602.

In Euangelium autem secundum Ioannem, in quo insertæ sunt declarationes, atque disputationes de plurimis hæresibus à Deo præuisis, ac passim damnatis. Ibidem ann. 1604. apud Io. Baptistam Somaschum, & Societatem Venetam.

Librum item, quo omnes ad Sanctiss. Missæ Sacrificiũ spectantes ceremonias exposuit.

SERAPHINVS Cumiranus, Feltrensis, Ord. Min. volumen tripertitum emisit in lucem, quod prænotauit, *Conciliatio locorum communium totius Scripturæ Sacræ, qui inter sese pugnare videntur*. Prima pars excusa fuit Parisijs ann. 1556. apud Io. Foucherium, & anno 1557. apud Io. Stelsium. Secunda pars apud hunc ipsum ann. 1558. Tertia Venetijs ann. 1558. apud Ioan. Variscum.

SERAPHINVS Ecclesianus, edidit emblema inscriptum *Flos florum* cum significatione, & carmine. Item Carmen in insigne Iulij III. Pont. Max. Mediolani excudit Franciscus Marchesinus.

SERAPHINVS Firmanus, Canonicus Regularis Lateranensis, Diuini Verbi suo tẽpore Concionator insignis, scripsit Italicè Opuscula spiritualia. De interna Oratione. De vera Conuersione. De aurea, & regali discretione. De sui ipsius cognitione, atque victoria. Speculum internum. Modum confitendi. Enarrationem in Apocalypsin. Quæ omnia Latinitate donata à Gaspare Placentino Canonico Regulari, excusa sunt Antuerpiæ apud Nicolaum Almosinum ann. 1581. Porrò eiusdem Seraphini Apologia pro Baptista de Crema prohibita est in Romano Indice Clementis VIII. Pont. Max.

SERAPHINVS Florentinus, Monachus Ord. Cassinensis in Cœnobio S. Mariæ, plures Sanctorum Patrum Græcorum, & Latinorum Sermones, qui Latinè extant in Etruscam transtulit linguam, nempe Gregorij, Chrysostomi, Epiphanij, Cassiani, Bernardi, Dionysij Cartusiani, & aliorum, qui Florentiæ editi fuerunt, vbi ipse obijt ann. 1594. & ibidem humatus.

SERAPHINVS Gerardus, Brixius, Congreg. S. Saluatoris, scripsit plures Orationes, inter quas sunt eæ, quas coram Sixto V. & Greg. XIIII. Pontt. Maxx. habuit.

SE-

SERAPHINVS è Marauia, Aretinus, Ord. Minorum, scripsit de Conceptione Beatiſs. Virginis, Italicè.

SERAPHINVS è Merodio, Ord. Præd. qui cum nonnullis eiuſdem Ordinis Patribus in Aprutina Congregatione, diſciplinæ ſuorum reſtituendæ ſerio ſe non ſine fructu addixit ſcripſit Sermones de Tempore, ac de Sanctis. Hymnos item pios, qui interdum in Florentina ditione decantabantur. Vitas quoque aliquot Sanctorum vtriuſque ſexus Italicè reddidit. Viuebat adhuc ann. 1577.

SERAPHINVS Pagnius è Sancta Maria, ſcripſit Italicè De Indulgentijs, ac Sermonem, ſiue vt ille prænotat, *Diſcurſum de Conceptione B. Virginis*. Mantuæ apud Franciſcum Oſannam ann. 1588.

SERAPHINVS Radius, Ord. Præd. librum edidit, quem inſcripſit *Centum caſus Conſcientiæ*. Genuæ apud Hieronymũ Bartholum ann. 1586. & Italicè collegit librum, quem inſcripſit *Hortum exemplorum*, ſiue *Flores vitarum Sanctorum*. Venetijs apud Danielem Zanettum an. 1599. Sanè Seraphinus Radius locos Theologicos Melchioris Cani in Epitomen redactos emiſit Venetijs apud Societatem Venetam, ann. 1604.

SERAPION Anachoreta, vide paulo poſt in verbo, Serapion Thmueos Epiſcopus.

SERAPIONIS ſermo de impugnatione omnium vitiorum extat inter Collationes Ioannis Caſſiani.

SERAPION Antiochiæ Epiſcopus, ſcripſit Epiſtolam ad Carinum, & Pontium de hæreſi Montani. Ad Domnionem quoque librum compoſuit, & vnum De Euangelio, & alias breues Epiſtolas. Honor. in Catal.

SERAPION Thmueos Aegypti vrbis Epiſcopus, qui ob elegantiam ingenij, cognomen *Scholaſtici* meruit, charus Antonio Monacho, edidit aduerſus Manichæum, librum, & de Pſalmorum titulis alium, & ad diuerſos vtiles Epiſtolas, & ſub Conſtantino Principe etiam in Confeſſione inclytus fuit. Hieron. in Catal. & in Epiſt. 84. ad Magnum. Quamuis autem, qui de illo ſcripſerunt, Beda, Vſuardus, Ado, & alij, eum duntaxat Anachoretã fuiſſe dixerint, Sanctus tamen Athanaſius teſtatur ab ſe fuiſſe ordinatum Epiſcopum in Epiſt. ad Dracontium. Extat item de eo Epiſtola Alexandri Epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium, quam idem Athanaſius intexuit ſecundæ ſuæ Apologiæ. Qui quidem Athanaſius inſignem Epiſtolam ſcripſit ad ipſum Serapionem aduerſus eos, qui muſſitare incipiebant Spiritum Sanctum eſſe creaturam; & Epiſtolam alteram De morte Arij, ac de ſtatu illius temporis.

Ceterum *Thmuis* exponitur *Hircus*, vt libro 2. contra Iouinianum inquit Hieronymus: eratque hæc Ciuitas in ea Aegypti Prouincia dicta *Scethi*, quæ & à Scythis Orientalibus Scythia appellata ſæpe reperitur. Vide quæ de hac Ciuitate ex Ptolomæo, Strabone, Iuſtino Hiſtorico, & Ortelij tabulis Henricus Caniſius obſeruauit To. 5. antiquæ lectionis in Præloquio ad librum Serapionis aduerſus Manichæum, quem è Græco à Franciſco Turriano noſtro Iarinitate donatum ad eum cum alijs miſimus, qui Ingolſtadij in ijſdem Tomis antiquæ lectionis fuerunt excuſi.

Hæc autem dicta ſunt ſupra in verbo, Sarapion, idque errore factum eſt, quamobrem eadem hic tamquam in loco ſuo iterum poſuimus.

SERENI Sermones duo, vnus de ſpiritualibus nequitijs, alter de Principatibus, & Poteſtatibus extant inter Io. Caſſiani Collationes.

SERGIVS Confeſſor, ſcripſit Hiſtorica incipiẽs à Michaele Imp. cuius Actis intermiſcuit, quæ item de Copronymo fœda, quæve ad Eccleſiæ ſtatum eius temporis attinebant, cuius dictionẽ, licet tenuem, perſpicuam tamen, & Hiſtoriæ aptam fuiſſe inquit Photius in ſua Bibliotheca Græca. Is verò Sergij labor num extet, mihi incertum.

SERGII Conſtantinopolitani Epiſcopi Epiſtola ad Honorium Papam de Secta Monothelitarum extat in Act. 12. ſextæ Synodi. & verò Sergius fuit habitus orthodoxus, & boni nominis, ſed poſtea agnitus hæreticus, fuit damnatus.

SERGIVS huius nominis primus, natione Syrus, patria Antiochenus, qui Pontificatum ſuum ſanctiſſimè tredecim annos, menſes octo, dies tredecim geſſit, exploſit quæ

Constantinopoli decreta fuerant sub Iustiniano Imp. qui ferre non poterat à Sergio non vnam, sed duas in Christo naturas teneri, ac Virginem Beatissimam fuisse θεοτόκον, hoc est Deiparam. Scripsit autem, quæ pro ratione sui Pontificatus fuere necessaria restituendæ paci Ecclesiæ, reprimendo Iustiniano Imp. & Ecclesijs, ac præsertim D. Petri in Vrbe instaurandis, & ornandis.

SERGIVS Quartus, huius nominis, Martini filius, Romanus, Petrus antea vocatus, ex Monacho Instituti S. Benedicti; Summus Pontifex renuntiatus 2. Kal. Septembris anno Christi 1009. Ind. 7. nonnulla scripsisse fertur, de quibus nihil aliud vidi præter Epitaphiũ Siluestri Secundi Papæ, quod est in Laterano. Sanè verò ipse eius Pontificatus, licet biennium tantummodo duraverit, siue paucis diebus amplius, viuus liber posteris fuit, vt (quẽadmodum inquit Platina) vir sanctissimæ vitæ, gratæque consuetudinis, & ante Pontificatum, & in ipso Pontificatu fuerit, in pauperes liberalis, in amicos, & familiares iucundus, in delinquentes clemens, in contumaces modestus; tantæ præterea prudentiæ, vt toto suo Pontificatu nil commissum sit, quo meritò reprehendi gubernantis negligentia posset. In Deum enim omnem mentem conuertens, iustè, atque integrè omnia gubernabat.

SERLO Grammaticus, Anglus, Cistercienſis Ordinis Monachus, scripsit in orationẽ Dominicam, librum. De bello Scotico, librum. De morte Sumerledi, librum, præter tres illos, qui huc non pertiuent. De Dictionibus, De Disyllabis, De Aequiuocis, & Vniuocis. Viuebat ann. 1160.

SERLO Anglus Monachus Dorobernenſis, siue Cantuarienſis, ann. circiter 960. scripsit Commentariorum in Pentateuchum, lib. 5. De Prouerbijs, lib. 1. De Differẽtijs, lib. 1. Homiliarum, lib. 1. Contra aliquorum Monachorum licentiam, lib. 1.

SERTORIVS Fontanerius, Ord. Min. ex oppido Angliæ Galenſi, Generalis, tempore Clementis 6. Pontificis Max. ann. 1343. Primo Regens Auenione, deinde Vicarius Generalis à Gerardo institutus, postea electus Episcopus Massiliẽsis, ac deinde mutato loco, Archiepiscopus Rauennæ, Patriarcha Gradenſis, S. R. E. Cardinalis, ann. 1361. scripsit In omnem fere Sacram Scripturam. Item in Diui Augustini De ciuitate Dei, libros 22. Quodlibeta disputata. Viuebat ann. 1356. Obijt Patauij ante adeptum titulum Cardinalitium, sepultus in ede D. Antonij.

SERVANVS Scotorum Episcopus, & Orchadum primus Apostolus, scripsit ad Orchadianos gregis sui plures Epistolas. Viuebat ann. 440.

SERVASANCTVS Ordin. Min. scripsit summam De Pœnitentia, quę Patauij apud Patres sui Ordinis extabat.

SERVASIVS Aedicellius, Agrippinas, scripsit vitam S. Villebrodi carmine heroico Ioannes Lelandus.

SERVATIVS Myricanus Ord. Min. inferioris Germanię Prouincialis, scripsit breue Enchiridion cõplectens Regulam D. Francisci. Antuerpię ex Officina Plantini ann. 1591. Obijt Bruxellę.

SERVATII Clauis Montenſis Enchiridion Diuinarum consolationum. Colonię apud hęredes Birkmanni, ann. 1575.

SERVORVM Beatis. Virginis, hoc est Ordinis Religiosi eorum, qui etiam vocantur vulgo *Seruitæ* extat Chronicon, & liber, siue Catalogus Auctorum, qui Theologica, & alia scripserunt, extat item Dialogus De ipsorum origine *Petro Cosmæ* inscriptus, quo colloquuntur, Petrus de Ordine ipsorum interogans, & Marianus Cortonenſis Episcopus respondens. Quo item De mira imagine Virginis cęlitus, vt fertur tradita, agitur.

SERVVS Dei Episcopus, scripsit aduersus eos, qui dicunt Christum in hac vita degentem non vidisse *Carneis oculis* Patrem, sed post resurrectionem ex mortuis, & ascensionem in cælis, cum translatus est in gloriam Patris, profectus scilicet ei dantes in remunerationem martyrij. In qua scriptura ostendit, & disputatione sua, & Sanctarum Scripturarum testimonijs, Dominum Iesum ab ipso eius conceptu per Spiritum Sanctum facto, & partu ex Virgine, quòd Deus verus in homine vero, ipse quoque homo Deus factus natus est, semper carnis suę oculis, & Patrem vidisse, & Spiritum Sanctum, per specialem, & ei vnitatem

tatem Dei, & hominis societatem. Hęc Gennadius in Catalogo. At Tritemius inquit cum vixisse ann. 480. Alium autem esse hunc, à Theodulo liquet, etsi vox hęc *Theodulus* designet etiam ipsa seruum Dei. Ceterum quod in Gennadio scriptum est, *Carneis oculis visum Patrem, & Spiritum sanctum à Christo Domino*, si per oculos carneos ille intellexit humanum intellectum, rectè dicebat. Sed cautius loquendum erat.

SEVERIANVS Gauellensis (alijs Gabulensis) Ecclesiæ Episcopus, in Diuinis Scripturis eruditus, & in Homilijs declamator admirabilis fuit. Vnde & frequenter ab Episcopo Ioanne, & Imperatore Arcadio ad faciendum sermonem, Constantinopolim vocabatur. legi eius expositionem in Epistolam ad Galatas, & de Baptismo, & Epiphaniæ sollemnitate libellum gratissimum. Moritur minore Theodosio imperante. Ita Gennadius. At vt obseruauit Suffridus Petrus, loco *Gauellensis*: Codex Gemblacensis habet *Gauillensis*, in alijs plerisque erat *Gabalensis*: Viuebat Tritem. ann. 400.

Sanè verò Gabalum, quæ ab alio dicitur fuisse Ciuitas Syriæ, est item in Gallijs, & vulgo appellatur *Lodeua*, vt non defuerit, qui Seuerianum putauerint fuisse Gallum, quem ipsum illius nomen potius sonare videtur.

Addunt alij Homiliam aliam fuisse ab eo conscriptam De morte Innocentum. Aliam item De Pace, quæ extabat inter Homilias Chrysostomi in 2. Tomo, quę primò loco ponuntur editionis Basileensis, Latinè. Scio autem adnumeratum fuisse inter Theologos illos Seuerianum, è quibus desumpta fuit Exegesis in Epist. ad Romanos, & impressa olim Basileæ à Roberto Vuinter ann. 1573. quamquam si quis eam inde legere deliberauerit, meminerit Ioannem Lonicerum, qui eam è Græco in Latinum vertit, esse inter primæ Classis hæreticos prohibitum, solitos autem esse Lutheranòs, ac reliquam istiusmodi fęcem, Epistolam Pauli ad Romanos inuertere, ad proprias hęreses statuendas. Iam Alexander Brassicanus scriptum reliquit, conciones quattuordecim Seueriani Græcas se in sua Bibliotheca Viennę, Austriæ habuisse. Extat sermo eiusdem inter Homilias ab Alcuino collectas. Quin & Seueriani sermo de Christi Domini Natiuitate, atque alter De signaculis, citantur in Theodoreti Eranistę.

SEVERVS Alexandrinus Patriarcha, librum reliquit De ritibus Baptismi, & Precationes Abecedarias Syriorum, quæ extant in Bibl. SS. PP. Bignæi. To. 6. 2. editionis.

SEVERVS Malacitanæ Sedis Antistes, Collega socius Liciniani (nõ autem *Luciani*, vt textus olim excusus habebat, Episcopi, edidit libellum vnum aduersus Vincentium Cęsaraugustanę Vrbis Episcopum, qui ex Catholica fide in Arianam prauitatem fuerat deuolutus. Est & alius eiusdem De Virginitate ad Sororem libellus, qui dicitur *Annulus*. Cuius quidem fatemur cognouisse titulum, ignorare eloquium. Claruit temporibus prędicti Imperatoris, quo etiam & regnante vitã finiuit. Ita Isidorus in Catalogo. Tritemius hunc ait floruisse sub Mauricio ann. 580. Sed cum Mauritius imperare cęperit demũ ann. 583. rectè Suffridus retulit ad annum 590. vnà cum Liciniano, cuius & collega dicitur: *Socius Liciniani*, ita rectè, perperam enim hic Codex excusus legit *Luciani*, quod ex antecedentibus patet.

SEVERVS Minoricensis Insulę Episcopus ann. Domini 418. secundo autem Zosimi Papę, scripsit litteras circulares ad omnes Ecclesias, quę & publicè legebantur de Conuersione Iudæorum illius Insulę per præsentiam reliquiarum S. Stephani. Extat eiusdem Seueri Epistola ad Euodium Episcopum Vzalensem in Vaticano, vnde integram depromptam Baronius Card. suorum Annalium inseruit. To. 5. sub eundem annum.

SEVERI Rectoris, & Poetę Christiani, Carmẽ Bucolicon, siue De moribus Boum. To. 8. Bibl. SS. PP. Edit. 2.

SEVERVS (vt est apud Gennadium in Catalogo) presbyter, cognomento Sulpitius, Aquitanicę Prouincię, vir genere, & litteris nobilis, & paupertatis, atque humilitatis amore conspicuus, clarus etiam Sanctorum virorum Martini Turonensis Episcopi, & Paulini Nolensis notitia, scripsit non contemnenda Opuscula. Nam Epistolas ad amorẽ Dei, & contemptũ Mundi hortatorias scripsit sorori suę multas, quæ notæ sunt: scripsit ad Paulinum prædictum duas, & ad alios alias; sed quia in aliquibus etiam familiaris necessitas

inserta

inserti est,nõ digeruntur.composuit,& Chronica.Scripsit & ad multorum profectum vitam B.Martini monachi,& Episcopi,signis & prodigijs,ac virtutibus illustris Viri: & collationem Postumiani,& Galli, se mediante, & Iudice. De conuersatione Monachorum Orientalium, & ipsius Martini habitam, in Dialogi speciem tribus incisionibus comprehendit. In quorum priore refert suo tempore apud Alexandriam in Synodo Episcoporum decretum fuisse,Origenẽ cautius à sapientibus pro bonis legendum,& à minus capacibus, pro malis refutandum. Hic in senectute sua à Pelagianis deceptus,& agnoscens loquacitatis culpam,silentium vsque ad mortem tenuit, vt peccatum, quod loquendo contraxerat, tacendo penitus emendaret. Hactenus Gennadius. Quin cum Seuerum presbyterum nominet, rerumque illarum peritior, quàm qui postea sunt secuti,esset, Baronius Cardinalis Tomo quinto, suorum Annal. sub annum Domini 431. Celestini autem Papæ octauum, euincit aduersus quosdam, non fuisse Bituricensem Episcopum: quamuis in tabulis Ecclesiæ Bituricensis alij duo Sulpitij, qui fuere Episcopi, numerentur. Vide Baronium ibidem. Qui & in Tomo tertio suorum Annalium primæ Romanæ editionis, pag.578.notat Seueri textum insigniter fuisse deprauatum,atq; deinceps, vbi de S.Martini agit ætate: quin & pag.654. vbi hæc vox *Dosanum*, monet esse legendum *Tolosanum*.

Ceterum Seuerus duos sacræ Historię libros ab origine Mundi exordiens,ad sua vsque tempora producens, scripsit eo anno, quo gesserunt Consulatum Stilico, & Aurelianus, nimirum quadringentesimo. At cum res à Mundi exordio, quemadmodum ille scribit, sacris litteris editas, breuiter constringere, & cum distinctione temporum vsque ad eius memoriam carptim dicere fuisset aggressus: præmonuit eos in quorum gratiam compendium hoc scripserat, vt ex ipsis fontibus mysteria rerum Diuinarum haurirent: hoc verò Compendio recognoscerent,quæ ibi legissent.

Porrò Sulpitium Victor Giselinus,ex editionum,& vetustorum exemplarium collatione, emendauerat totum,notisque illustrauerat,vitamque ipsius collegerat. Quæ omnia, Historiam nempe sacram, deinde librum De vita Beati Martini,atque Epistolas, & denique Dialogos emisit ex Officina Christophori Plantini Antuerpiæ, ann.1574. Eas autem Notas ex Petro Galesinio potissimũ,qui Sulpitium antea ingeniosè recognouerat,itemq; ex Ioanne Fileau Iurisconsulto, qui Gallicè Sulpitium rectè verterat, auctiores fecit: At postea Carolus Sigonius hortatu Cardinalis Palçoti, Commentarium in Sulpitium scripsit,qui primo Bononię, deinde,& alibi emissus est,cui repetitionem adiecit ad fouendum (vt ait) memoriam. Sequens autem inscriptio & dispositio, libri est talis. *B. Sulpitij Seueri Bituricensis, sacra Historia libri duo. In eosdem Caroli Sigonij Commentarius. Eiusdem de temporibus Hebræorum Catalogus. Index rerum in vtrumque copiosus. Bononiæ apud Societatem Typographiæ Bononiensis, ann. 1581.*

Quem Sulpitium, cum Sigonius appellauerit Beatum, nos eum Sanctitatis nomine illustrem nusquam apud probatos Auctores legimus, nec Sanctus Gregorius Turonensis, qui temporibus illis proximè vixit, eum Sanctitatis nomine vmquam ornauit in vita Beati Martini, sed vt communem quendam hominem nominat, cum tamen eodem capite Paulinum Nolanum Beati, & Sancti nomine illustret. Eius enim mos est, vt omnes viros pietate insignes nominet sanctos, quod tamen in Seuero omisit.Addo Cluniacensem quoque in Vita Beati Martini idem voluisse videri, qui nusquam Seuerum sanctitate, aut miraculis clarum dicit;Reliqua,quę in Sigonij Commentario,ad Sulpitium Seuerum obseruauimus, vide in libro quinto Bibliothecæ nostræ selectæ, capitulo decimosexto, & decimoseptimo, Venetæ editionis apud Altobellum, vbi egimus, ecquid vnà cum Romano Catechismo ab Alumnis Seminariorum, siue à reliquis Clericis sit discendum.

Ceterum cum hęc scripsissem,admonitus sui, Ecclesiam in Romano Martyrologio,die 29 Ianuarij aliud docere,nempè Seuerum Sulpitium fuisse,& Episcopum,& Virum Sanctum,proinde legendam esse ibi Notã Baron.Card.ad eundẽ Martyrologij diem,qui negat,vel alterutrũ:ego verò memor alterius admonitionis ipsius Baronij,qui in Annalibus, quos post Notas ad Martyrologium edidit, docuit debere nos easdem Notas ad Annaliũ amussim esse reuocãdas, non video,cur ab eo,quod antea scripserã,sit facile recedendum.

Et

Et quidem in Annalium Tom. 5. sub annum Do. 431. Celestini autem Pont. Max. VIII. pag. 604. Romanæ editionis, ita habet Baronius. *Sed hic illud considerandum: quomodo hunc Severum Sulpitium dicunt fuisse aliqui Episcopum Bituricensem, quem Gennadius collega eius, atque Gentilis non nisi presbyterum nominet, & in eo ordine pœnitentem dicat esse defunctum? cuius quidem testificatione hominis certe haud rerum Severi ipsius ignari, utpote in eadem provincia viventis, aliquando existimavi, hunc diversum esse Sulpitium ab illo, quem dicunt Episcopum Bituricensem: licet post Guibertum, qui pro eo, scripsit Apologiam, Archiepiscopum Bituricensem appellet, certe apud me maioris est auctoritatis Gennadius Massilinsis sui temporis res gestas scribens, quàm quivis alius post plura elapsa sæcula aliter sentiens. Scimus in tabulis Ecclesiæ Bituricensis duos eius Ecclesiæ esse adnumeratos Sulpitios Episcopos, eosdemque Sanctitatis titulo insignitos, & inter Sanctos in Martyrologijs receptos, quorum alter Pius, Severus alter est dictus; alter decimaseptima Ianuarij, alter vigesimanona eiusdem mensis colitur. Neminem reperi antiquorum, qui hunc Severum, de quo est sermo, Episcopum nominet, verum tantummodo presbyterum, sicut & Honorius retexens catalogum clarorum virorum. Sed & longè procul abest, vt qui in tabulis Episcoporum Bituricensium ponitur Sulpitius Severus sub Gunthranno Rege vixisse, interfuisseque Matisconensi Concilio sub eodem Rege celebrato, hic sit, de quo est sermo: nam ille Sulpitius, cognomento Pius dictus est, & sub Gunthranno Rege sedisse, successorem Remigij habet Gregorius Turonensis lib. 6. cap. 39. procul verò abhorret, vt Sulpitius Severus discipulus S. Martini ad Gunthranni tempora deduci possit: vnde planè fatendum sit in eas tabulas errorem illapsum, quod etiam in Notis diximus. Qui autem hoc sæculo illustrauit Sedem Bituricensem, fuit S. Simplicius arbitrio Sidonij Apollinaris creatus Episcopus, de quo ad Euphronium, necnon ad Perpetuum sanctos Episcopos extant eiusdem Sidonij Epistolæ, atque concio in eius habita electione.* Sidon. lib. 7. Epist. 8. 9.

Cum verò Sulpitij Severi editiones antiquæ non careant maculis, hæ vt abstergantur necesse est, præsertim inserta historia Volumini Ortodoxographorum, quod prohibita est (vt admonet Index Romanus) donec expurgetur. Quæ item vita B. Martini cum collatione Posthumiani, & Galli prodijt Basileæ, Coloniæ, atque Parisijs, vnà cum Abdia Babylonico, hic ab ea secernendus est tanquam apocryphus nulliusque fidei.

SEXTA Synodus ann. Do. 680. sub Agathone Papa anno eius 3. coacta Constantinopoli per Imp. Constantinum Pogonatum, hortante illum Agathone Pont. fuit Oecumenica. Interfuere Episcopi 289. secundum Annales Græcorum tam apud Cedrinum, quàm apud Theophanem. Photius in libello de Synodis numerat 170. Paul. Diaconus de gestis Longob. lib. 6. c. 4. centum quinquaginta. Theodorus Balsamo 171. In vltima verò actione eiusdem Synodi numerantur subscripti omnes Episcopi cum Legatis presbyteris, & Diaconis 166. Verum in ipso Synodi exordio longe minor numerus habetur: quod Episcopi omnes tam breui temporis spatio peruenire Constantinopolim haud potuerint. Fuit celebrata in Secretario Sacri Palatij, quod cognominatū est Trullus. Trullus autē siue Trulla fęminino genere, pręter ius cęmētarium, significat etiam quod Itali dicunt cuppola, fuit autem locus Synodi Palatij Secretarium quòd eiusmodi Trullo, siue Trulla fastigianum, testudine sursum erecta, sui rotunditate conficiens hemispherium ab ipso ædificij genere, fuerit nominatum. Quæ desiderentur in Sextæ Synodi actionibus iam editis, Vide Baron. Card. octauo To. pag. 545. sub ann. 4. Agathonis.

SEXTAE autem Synodi Acta quomodo corruperit Theodorus Patrianus Constantinopolitanus, Vide ibidem Baronnium Card. pag. 552.

SEXTVS sub Severo, scripsit librum De Resurrectione. Honor. in Catal.

S I

SIAGRIVS, scripsit De fide aduersus hæreticos. Honor. in Catalogo.

SIBERTVS de Beca, Teutonicus, & Carmelita, vir in Diuinis scripturis eruditissimus, scripsit super sententias, lib. 4. De censuris noui Iuris, lib. 1. Considerationes super regulam ord. sui, lib. 1. Ordinale Dominici sepulchri correxit, quod per totum ordinem obseruari decretum fuit. Quin etiam, scripsit Fasciculum Florum diuersarum historiarum,

At

At Tritemius lib. de Script. Eccles. ast. quartò ab eo recognito, & aucto, asserit hunc Sibertum fuisse Geldrien sem, ac Prouincialem inferioris Germaniæ, & tam in Iure Canonico, quàm in Philosophia Aristotelica egregiè doctum. Ceterum ibidem habet eundem adhuc vixisse ann. 1320. cui astipulatur etiam Index Seruiræ de scriptoribus Carmelitarum, & Philippus Augustinianus in suo Chronico ad annum 1320. Præterea mendosè apud Paleonydorum, lib. 3. cap. 10. Legitur *Libertus*, pro *Sibertus*. Petrus Lucius. Arnoldus Boscius. Trit.

SIBEGNIVS Modrusiensis Episcopus, habuit orationem de Croatiæ desolatione coram Leone Decimo Pont. Max. ann. 1516. Nonis Nouembris: quæ Parisijs fuit excusa apud Ioannem Paruum, siue Petit.

SIBITHON Germanus, Viennensis, Ord. Præd. Theologus, scripsit in orationem Dominicam librum (vt fertur) egregium. Albertus Venetus, & PP. Mon. Ord.

SIBYLLARVM, quas Chaldæi *Sambethas*, Græci, & Latini Sibyllas Aeolico more appellarunt, quæ quidem decem numerantur, Carmina, ortus, qualitas, fides, à plerisque tum antiquis tum recentibus allata sunt. Inter antiquos fuere Clemens Alexandrinus, qui Paulum Apostolum scribit monuisse Gentiles, vt Sibyllarum oracula legerent. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Iustinus martyr. Eusebius, Lactantius Firmianus, Constantinus Magnus, Augustinus, ne quid dicam de Pausania, Suida, & istiusmodi alijs. Inter recentiores fuerunt Onufrius Panuuinius, Gilbertus Genebrardus in sua Chronographia, Sixtus Senensis in 2. lib. suæ Bibliothecæ Sanctæ. Margarinus Bignęus To. 8. Bibl. SS. PP. Parisijs secundo editæ, Galarsa Caurien sis Episcopus in Institutionibus ad Euãgelia. Taceo editionem eorundem Sibyllinorum oraculorum ann. 1545. emissam sine distinctione secundi libri à primo. Adderem Ioannem Opsopæum, cuius nomine Sibyllina oracula Græcolatina cum Notis ipsius, Parisijs (ni falsa sit inscriptio loci, & Typographorum) ann. 1599. apud societatem Typographicam prodierunt, nisi & ipse Opsopæus inter primæ Classis hæreticos prohibitus esset, & Sybillina oracula, cum falsorum Deorum mendacijs, quæ ille, oracula, more ethnicorum, vocauit, coniunxisset, nempe Iouis, Apollinis, Mercurij, Hecatis, Serapidis, Aesculapij, & aliorum, Chaldaica item, & magica: cum expediuisset, pauca de multis certiora è patribus secernere, & ad hæc Notas, siue Paraphrasim adijcere, qualem, vel Constantinus Magnus de Sibylla Cumæa à Virgilio citata, vel Lactantius Firmianus, vel Augustinus de Achrostichide à Cicerone allata protulerunt. Quod quidem consilium susceptum iri ab aliquo docto, & Catholico viro confido, cum etiam tunc approbatus huiusmodi labor à S. Sede Apostolica vsui poterit esse in aliquibus scholis, vbi puerorum ingenia solida doctrina excitentur ad Christianam fidem fouendam, & optimis moribus in rem conferendam.

En lib. de Poetica.

Nos præter illa, quæ in nostra Bibliotheca Selecta de Sibyllis indicauimus, addimus, Sibyllina Carmina, quæ latebant in tẽplo Apollinis Palatini, à Stilichone in opus incumbente succensa fuerunt ann. Do. 399. Anastasij autem Papę II. quòd in Sibyllinis libris crederentur fatalia Vrbis in esse prę scripta.

E Patribus verò, & reliquis Ecclesiasticis scriptoribus nullam Sibyllam Moyse fuisse priorem, vt intelligatur si quid in oraculorum Sibyllarum nomine euulgatorum, & octo libris comprehensorum, reperiatur, quod Moysis ætatem antecesserit, id commentitium, & falsum fuisse, nimirum à satana inuectum, vt veritati immixta falsitas, eandem veritatem aliorum temporum suspectam redderet. Quale illud lib. 3. pag. 236. quod Sibyllæ de Moyse vaticinanti, & diluuiũ prædicenti tribuitur, lib. 3. pag. 236. quale itẽ quod pag. 183. cum ibidem scriptum sit, se, ipsam Sibyllam vnà cum sua coniuge, Socero, Socru, Leuiribus, & alijs in vndis tempore diluuij fuisse iactatum. Atqui & hæc ipsa, quæ sub nomine oraculorum prolata sunt in lucem, patet ipsa pagina 261. fuisse conscripta mille quingentis annis post Græcorum Imperium, cuius initium, siue ab Argiuorũ, siue a Sicyoniorum, siue ab Atheniẽsium Regno De Moyse, De Regno Salomonis, De Imperio Macedonum, De quattuor Monarchijs sumatur, vana erunt, atque post res gestas hęc, quę vaticinia dicuntur. Minus quoque vera agnoscentur, si post Moysen Græcorum Regnum inceperit.

Ab

Ab exitu enim Moysis, & Israelis in Aegypto vsque ad euersionem administrationis, siue Reip. & Regni Iudæorum sub Vespasiano, numerantur mille octoginti duo anni. Quid quod lib. 5. pag. 332. asserit Sibylla, se alterum incendium Aedis Vestalis vidisse. Hoc autem, Eusebio in Chronicis teste, contigit anno Do. centesimo nonagesimo nono sub Imp. Commodo: tunc enim ea Aedes Vestalis, & Palatium, & plurima pars vrbis conflagrauit: cum primum incendium acciderit Olympiade 134. quamobrem non ante Christum natum, sed multo post talis vates, (si vates dicenda sit,) vaticinata est, neque verò vltra Commodum extenditur, quippe post Adrianum, tres Imperatores (ideſt Antoninum Pium, Antoninum Philosophum, & Commodum) regnaturos dicit, pag. 304. lib. 8.

Præterea, cum constet ex Lactantij Firmiani libro primo, capite sexto, singulas Sibyllas, singulos libros scripsisse, vnius tamen credi, quoniam Sibyllæ nomine circumferuntur, neque discerni, ac suum cuique propter confusionem assignari posse, nisi Erythræ, quæ & nomen suum verum, Carmini inseruit, & Erythræam se nominat. Erythræ autem est is, qui in libris illis tertium locum tenet. Primi libri Auctor fecit se Nurum Noe fuisse; secundū, & septimum adscribit sibi scortum impudicissimum pag. 360. cum alioquin veræ Sibyllæ castæ, & Deo plenæ fuisse à certioribus Auctoribus ferantur. Quintum librum sibi vendicat Isidis soror. Ceteri sub incertis Auctoribus emissi sunt. Vide autem in verbo, Zoroaster.

SIBRANDVS Frisius, Abbas Horti Mariæ, vir Sanctus, plurima scripsit, vt inquit Suffridus Petrus libro de Frisiæ scriptoribus, quæ iniuria temporum interierunt. Extat tamen luculenter scripta ab eo vita S. Friderici Hallemi, qui primo Pastor in pago Hallemio ac deinceps fundator primus Horti Mariæ, cuius & primus Abbas fuit.

SICARDVS Cremonensis Episcopus, ad quem scholia reliquit Laurentius Lauretus Carmelita, Vide in Verbo, *Laurentius Lauretus*, scripsit autem Historiam Pontificum, vt inquit Raphael Volaterranus, & Summam De officijs libris octo, vt scribit Io. Lelandus.

SIDONENSVM, (hoc est apud Sidonem Ciuitatem) Concilium ann. Do. 512. procuratum ab iniquo Imp. Anastasio, ex octoginta fermè perfidis Episcopis aduersus Orthodoxorum Episcopos, irritum, & irridendum fuit. Vide Baron. Card. 6. To. Annal. paulo post initium anni Do. 512.

SIDONIVS Apollinaris, qui pleniore nomine dicitur *Sellius Sidonius Apollinaris* (vt Suffridus Petrus notauit) gener Auiti Imp. Patriarchatus dignitate insignis, summa morum sanctitate, Rhetoricis, & Poeticis litteris, qui plerumque nesciente coniuge vasa argentea è domo pauperibus erogabat, fuit creatus Episcopus Aruernensis Anno Domini 472. Simplicij Papę Quinto. Idē aūt Sidonius onus Episcopatus sentiens, scripsit magna cū demissione animi hæc verba. *Factorum continuatione miser eò necessitatis accessi, vt is pro peccato populi nunc orare compellar, pro quo populus innocentium vix debet impetrare, si supplicet.* Factus Episcopus valedixit secularibus iocis. Vide Epist. eius 13. lib. 9. Gennadius autem sic habet de illo. *Sidonius* Aruernorum Episcopus, scripsit varia, & grata volumina, & fanæ doctrinæ: Homo siquidem tam in Diuinis, quàm humanis ad integrum imbutus, acerque ingenio, scripsit ad diuersos, diuerso metro, vel prosa compositum insigne volumen, in quo quid in litteris possit, ostendit: Verum in Christiano vigore pollens, etiam inter barbaræ ferocitatis duritiem, quæ eo tempore Gallos oppressérat, Catholicus pater, & doctor habetur insignis. Floruit ea tempestate, qua Leo, & Zeno Romanis imperabant. Porro Sidonius Appollinaris editus est cum Io. Sauari scholijs vberibus, & doctis, quamquam (vt fit humanitus) alicubi sit hallucinatus, quemadmodum eo in loco, in quo fratrē Mamerci Episcopi Viennensis in secundo loco, interpretatur Chorepiscum, cum qui in secundo loco dicuntur, hi ex Optato, & adeo ex Diuina Scriptura, dicuntur sacerdotes, qui neque Episcopi, nec chorepiscopi fuerunt. Sed & Ioannes Colbius aliqua elaborauit in Sidonium, quæ magis ad verba, quàm ad historiam, & ad mentem Sidonij spectant.

Greg. Turonen. lib. 2. c. 22.

Sidon. lib. 6. Epist. 1. de seipso.

Ann. Do. 480 Tur.

SIDONIVS de Spiritu Sancto m. s. extat in Bibliotheca Imp. Viennæ Austriæ.

SIFRIDVS de Arena, Ord. Prēd. scripsit super tres Nocturnos Psalterij, & in Canticum Magnificat. Viuebat ann. 1270.

SI-

SIFRIDVS Cirenensis, siue *Cirensis* Episcopus, Teuto, qui etiam Hebraicę linguæ valde peritus est habitus, Ord. Præd. Scripsit ad Theodericum Archiepiscopum Moguntinum Librum de Iudæorum vsura. Alterum De Censibus, & redemptione. Alium Sermonum, & Collationum deinde. Quæstiones varias. Viuebat ann. 1270. Tritem. Eisingrenio autem ann. 1460. sed puto, mendosè.

SIFRIDVS Misnensis Presbyter, Germanus, Ord. Præd. Scripsit Compendium Historiarum à Mundo condito vsque ad annum 1307.

SIGEBERTVS Corbeiensis, Ord. D. Benedicti, scripsit vitam B. Voymonis Bremensis Archiepiscopi. Viuebat ann. 905. Eisingrenius.

SIGEBERTVS Monachus Gemblacensis, Ordinis D. Benedicti, qui eodem ferè tempore, quo Honorius, vixit, continuata serie Gennadium est prosecutus: nam neque Isidorum, nec Honorium legisse, aut cognouisse videtur. Is igitur Sigebertus attingens etiam, quos alij non attigerant, complexus est omnes, vsque ad annum, quo vixit, millesimum centesimum decimum. Atquoniam Henrico Quarto Imp. persecutori Ecclesiæ adhærens, scripsit aduersus Gregorium VII. & Paschalem II. Romanos Pontiff. ideò, quæ contra illum cum alij, tum præcipuè Card. Bellarminus attulerunt, (hic nempe vbi agit, de Rom. Pontificibus) ea legenda sunt, & inde confutandus est, nam & ideo in Romano Indicè liber Sigeberti contra Gregorium Pont. Max. & contra Epistolam Paschalis Papæ prohibitus est. Sed Sigebertum Gemblacensem Monachum, & Marianum Scotum Ioannem Papam fœminam in suis Chronicis posuisse, falsum est. Licet autem in impresso Mariano Scoto, & Sigeberto, inueniatur *Ioannes fœmina*, inter nomina Pontificum Maximorum, tamen in antiquissimis manuscriptis non inuenitur, & satis constat corruptos fuisse auctores illos. Extat adhuc in Monasterio Gemblacensi, vbi fuit Monachus Sigebertus, antiquissimum exemplar manuscriptum, quod putatur ipsius Sigeberti autographum, in quo nulla est mētio *Ioanni fœmina*, quod manuscriptū testatus est se vidisse Ioannes Molanus Doctor Louanensis. In antiquis itēm exemplaribus Mariani Scoti non haberi *Ioannem fœminam* testatur ille, qui Metropolim Alberti Krantij ann. 1574. Colonię edidit. Iam quod pertinet ad Catalogum librorum, quōs ipsemet Sigebertus scripsit, is in Catalogo aliorum se ipsum inseruit sequentibus verbis. *Sigebertus Gemblacensis Monachus multa scripsit Opuscula, Metis positus in prima ætate in Ecclesia S. Vincentij ad instruendos pueros, scripsit vitam Theodorici Episcopi conditoris Ecclesiæ & Abbatiæ, in qua etiam per digressionem laudem ipsius vrbis heroico Metro declamauit. Scripsit passionem S. Luciæ, qua ibi requieuit Alchaico metro. Quibusdam etiam reprehendentibus illam S. Luciæ Prophetiam. Annuncio vobis pacem Ecclesiæ Dei datam, Diocletiano electo de regno suo, & Maximiano hodie mortuo, respondi, diligenter consideratæ temporum ratione, & rerum veritate. Scripsi nihilominus Sermonem in laudem ipsius Virginis, in quo translationes ipsius à Sicilia in Corphinum Ciuitatem Italiæ, et à Corphino in Metim Vrbem Galliæ, ordinata temporum consequentia digessi. Scripsi vitam Sigeberti Regis conditoris Ecclesiæ, et Abbatiæ Sancti Martini extra Ciuitatem Metensem sitæ. Regressus ad Monasterium Gemblacense scripsi Passionem Thebæorum patronorum nostrorum heroico Carmine. Scripsi vitam S. Guilberti Confessoris, fundatoris Ecclesiæ nostræ Gemblacensis, ac qua excerpsi lectiones competenti ordine in eius depositione, arte autem Musica Antiphonas, & Responsoria de Sanctis Machario, & Guiberto melificaui. Scripsi ingesta Abbatum Gemblacensium. Vitas Sanctorum Maclouij, & Theodardi vrbaniori stylo meliorauj. Vitam quoque S. Lamberti cum in primis vrbanè meliorassem, postea rogatu Henrici Archidiaconi, & Decani Ecclesiæ S. Lamberti defloraui cōparationibus antiquorum iuxta consequentiam rerum. Quamuis priorem, vtpotè simpliciorem, quidam magis amplectantur, & curiosius transcribant, est enim sensu apertior, & verbis clarior. Rogatu etiam prædicti viri, validis Patrum argumentis respondi Epistola Hildebrandi Papæ; quam scripsit ad Hermannum Metensem Episcopum, in potestatis Regiæ calumniam. Scripsi ad ipsum Henricum Apologiam contra eos, qui calumniantur Missas coniugatorum Sacerdotum. Ipso etiam rogante respondi Epistola Paschalis Papæ, qui Leodiensem Ecclesiam aquè vt Cameracensem à Roberto Flandrensium Comite inbebat perditum iri. Nihilominus ipso poscenti respondi Trenerensibus, de ieiunio quattuor Temporum, qui regnlat*

Sigeb. in Catalogo. Anno Domini 1110. Tnt.

Lasciuiam Bernonis, secundum allegoriam (vt sibi videtur) bene concinnatas obseruant, & à consuetudine Leodiensium discordant. Descripsi heroico metro Ecclesiasten, quem opere Hromateo tripliciter digessi, ad litteram, allegoricè, mythologicè. Imitatus Enfebium Pamphili, qui primus apud Graecos Chronica à tempore Abraha digessit, ipse quoque à loco intermissionis eius, vsque ad annum 1111. omnem consequentiam temporum, & rerum gestarum, quanta potui, stylo temperantia ordinani. Cum diligenter Bedam de temporibus relegirem, & ab eo notam ironiæ Dionysio Cyclorum scriptori inflicti viderem, quia male dispositis annis Dominica Passionis, in terminis Paschalibus contraire per omnia videretur Euangelio Ioannis, dignum mihi visum est altius repetendo omnem nubem dimouere erroris, & verum diligentibus infundere lumen veritatis. Siquidem Marianus Scotus, vir suo aeo disertus longe, hoc idem aggressus erat, & Chronicam suam texens à Natiuitate Christi, vsque ad statum sui temporis, hinc annos Christi iuxta fidem Euangelij, inde è regione iuxta Dionysium ordinauerat, vt diligentia lectoris pateret, quantum ipse Dionysius à veritate Euangelij deuiaret. Ego aũt considerans fontes Dionysii semel imbibita nõ leuiter deserere, ita camelam ingenioli mei aqua lãce librani, vt medium horum incedens, omnes annos ab origine Mundi discursi, vel in futurum discursuros, inscripta ratione iuxta Hebraicam veritatem colligerem: scilicet per cyclos lunares, qui nouendecim annis, & per cyclos solares, qui 25. annis claudantur, & per alterum multiplicati magnum cyclum quingentorum triginta duorum annorum conficiunt: lineatim distinctis hinc inde annis Adæ, Epactis concurrentibus terminis Paschalibus, distinctis Dominicis Paschæ, eadem via incedens qua Dionysius, sed non eisdem vestigijs. Quod diligens lector facile inueniet si curiosus fuerit. Et quia decem magnis cyclis, qui singuli quingentis 32. annis constant, opus omne distinxi, ipsum librum hoc titulo prænotaui, vt Decennalis vocetur. Prologum etiam in morem Dialogi anteposui, quem tribus tomellis diuisi, indicans sub persona interrogantis, & respondentis intentionem, & vtilitatem ipsius Operis, & ad quã partem Philosophiæ pertineat, scilicet ad Physicam. Subiunxi etiam vtiles regulas inuestigandi annos, & terminos, & indictiones secundum dispositionem ipsius. Hieronymum etiam imitatus & Gennadium, scripsi vltimum hunc libellum de illustribus viris quantum notitia inuestigationis meæ exquirere potui. Hactenus de seipso Sigibertus. Ad quæ Suffridus notauit *Responsoria de Sanctis Macario, & Gniberto* Gembl. m. s. Cod. habet pro Macario, *Macloue, vitam Sancti Lamberti.* Gembl. m. s. Cod. habet vbique constanter *Lamberti:* sic etiam vtrobique codex Affligimensis.

Extant autem Sigeberti Chronographica Tomo 7. Biblioth. Sanctorum Patrum, cum ea separatim antea Parisijs prodijssent hac prænotatione, *Sigeberti Chronicon ab Anno Domini 381. vsque ad 1113. cum insertionibus ex Historia Galfridi, & Additionibus Roberti Abbatis Montis, 103. sequentes annos complectentibus.* Deinde, & Francofutti, & alibi. De viris Illustribus libri duo. Coloniæ ann. 1580. S. Sigiberti Regis vita extat in To. 7. Surij ad diem primam Februarij, S. Guiberti Abbatis To. 3. Surij ad diem 23. Maij. Sancti Theodorici Episcopi.

SIGISMVNDVS liber Baro in Herberstein, Neyberg, & Guttenhag, cum nomine Caroli V. ad paciscendas inter Poloniæ Regẽ Sigismundũ Iagellonẽ huius nominis primũ, & Basilium Magnum Moscouiæ Ducem quinquennes inducias, vnà cum Pont. Max. Legato profectus fuisset, Commentarios rerum Moscouiticarum ita scripsit, atque edidit, vt simul de eorum Religione egerit. Veruntamen cum nos de re eadem, & de pace inter Ioannem Basilij filium, & Stephanum Batoreum Poloniæ Regem statuenda, à Gregorio XIII. Pont. Max. missi fuissemus, quæ quidem pax ante viginti duos annos composita semper Deo miserante stetit, collatis eiusdem Sigismundi Commẽtarijs cum ipsis, quas diligenter perquisiuimus rebus Religionis Moscorum, ea comperimus, quæ in nostris de Moscouia Commentarijs in lucem emisimus. Hinc igitur quid in alijs illis locis desiderandum erat, ac quid hæreticorum opera in ijs aduersus Romanum Pontificem insertum fuit, licebit visere, quod certè integra fide, atque iterato itinere ad Moscum per aliquot mensium spatium Diuina ope præstare potuimus. Extant nostri Commentarij, Vilnę, Parisijs, Antuerpię, Coloniæ Agrippinę, & Mantuæ editi.

SILLEBERTVS cognomento vniuersalis, Glossa continuata Psalterium, & alios Di-

uinæ Scripturæ libros expoſuit. Appendix ad Henricum de Gandano De Scriptoribus Eccleſiaſticis.

SILVANVS, qui *Silas* eſſe putatur, de quo Act. 16. ab aliquibus fuiſſe Scriptor duarum Epiſtolarum D. Pauli ad Theſſalonicenſes, quoniam cum vocat comministrum, ſed verè ſunt Pauli.

SILVANVS Radius, Manardus, Florentinus, Monachus Camaldulenſis, ſcripſit De Sacra illa Eremo, idque Florentiæ prodijt anno 1583.

Collectorium item (vt vocat) orationum ad Chriſtum, & ad Beatam Virginem, ſæpè iam excuſum.

Coronam Chriſti, ſeu de Domini vita per modum precationis.

Viram Beatiſſimæ Virginis, & Sancti Ioannis Baptiſtæ.

Librum miraculorum eiuſdem Beatiſs. Virginis, qui Italicè editus eſt Venetijs ann. 1588. apud Iacobum Cornettum.

Vitæ Chriſti, librum.

Vitas Sanctorum Patrum, & Beatorum Etruriæ.

E' Latino autem Italicè reddidit Euangeliſtarium Marci Maruli, quod Venetijs fuit impreſſum ann. 1580.

Regulam Diui Benedicti, cum nonnullis ad eam adnotationibus, quę prodierunt Florentię ann. 1574.

Vitas quattuor inſignium virorum, inter quas eſt Coſmi Magni Etruriæ Ducis vita.

Librum de Miſericordia.

Vitas plurium illuſtrium Pictorum, quę ſub nomine Georgij Veſari Equitis, tribus Tomis fuerunt excuſę Florentię ann. 1568.

SILVERII Papæ, qui anno Domini 137. & vltra Pontificatum geſſit, Epiſtola fertur ad Amatorem Epiſcopum, de quo nos ſuo loco; ſed ea ſpuria eſt, & ab aliquo otioſo, vt inquit Baronius Cardinalis Tomo ſeptimo Annal. ex Anaſtaſij ſcriptis conſarcinata, mendacij Conſulum appoſita Nota, à veritate Hiſtorica procul abhorrens, impoſturæ labe ſuſpecta.

SILVESTER è Balneoregio, Ord. D. Auguſtini, ſcripſit de Potentia generandi in Diuinis. De ſubiecto Theologiæ, De nobilitate intellectus, & voluntatis. Quin & quæſtiones Theologicas, quas ipſi vidimus m.s. apud Eremitanos Patauij.

SILVESTER Gyraldus, Cambrienſis, ſcripſit librum, quem prænotauit *Speculum Eccleſiaſticum*. Alterum De Inſtitutione Principis. Alium De Maumethi nequitijs. Chronicon Anglorum. Acta Regis Ioannis. Alium de Regibus Viſiſaxonum. Alium pro Guidone Vuaruiſenſi. Alium Dialogorum. Alium De Hyberniæ Topographia. Quattuor libros Diſtinctionum eiuſdem. Alium Hodæporicon Cambriæ. Itinerarium item Britanniæ. Topographiam Cambriæ. Epitomen eiuſdem, vitam Henrici II. Viuebat ipſe ann. 1190.

SILVESTER Mediolanenſis, dictus *de Mediolano*, Ord. Pręd. Quæſtiones varias ſcripſit, ac librum de Ente, & Eſſentia.

SILVESTER Meuccius, è Caſtillione Aretino, Ordin. D. Auguſtini, edidit Abbatis Ioachimi expoſitionem in librum Apocalypſis D. Ioannis Apoſtoli, cum Epiſtola nuncupatoria ad Cardinalem Aegidium Auguſtinianum. Deceſſit Venetijs in Inſula D. Chriſtophori à Pace, die 20. Martij ann. 1535.

SILVESTER primus huius nominis Pont. Max. vitæ ſanctitate, rerumque geſtarum magnitudine, conuerſione Conſtantini Magni Imp. ad Chriſtianam fidem, Nicęni, & Romani Conciliorum celebratione percelebris, à Baronio Cardin. in tertio Annalium Tomo accuratè qualis, quantus fuerit, quidue in diuturno illius Pontificatu contigerit, enarratur. Cuius Acta cum in alijs rebus, tum ex eo nutare exiſtimat, quòd in ipſis ſcriptum ſit, à Melchiade Pontif. Max. Silueſtrum Sanctæ Romanæ Eccleſię Diaconum fuiſſe ordinatum: falſum enim hoc planè redarguitur ex ijs, quæ Sanctus Auguſtinus, ſcribit contra Petilianum; vbi inter alios Silueſter Marcellini Papæ presbyter nominatur.

Vide

Vide Baron. Cardin. ibid. pag. 132. 133. 134. & pag. 250. in ijsdem Annalibus primæ Romanæ editionis.

SILVESTER Secundus huius nominis Pont. Max. ex Archiepiscopatu Rauennate ad summum illum thronum euectus ann. Do. 999. non quidem magicis incantationibus, quod Benno mentitus est, qui se Cardinalem Archipresbyterum in schismate appellauit, cum nomen huius dignitatis post annos octoginta surripuisset: Siluester inquam, licet pleraque ante Pontificatum adeptum indigna commisisset, in Pontificatu tamen recte sese gesit, quidquid eius Bennonis commento deceptus Platina, & alij, secus scripsere, quos Papyrius Masso, ac deinceps alij reprobarunt. cum multo antea id præstitissent, qui seculo Siluestri Pontificis Max. claruere Ditmarus, Glaber, Helgaldus, Lambertus, Hermannus, Marianus Scotus, qui etiam Siluestrum post Gregorium V. legitimum recensent Romanum Pontificem, contra quàm Sigebertus scripsit, qui post annos ducentos Chronicon suum reliquit. Extat eiusdem Siluestri Epitaphium in Basilica Lateranensi integrum, vnde vita eius, & gradus, per quos ad Pontificatum ascendit, agnoscuntur.

Extant item centum quinquaginta nouem Epistolæ ab ipso scriptæ ante Rhemensem Archiepiscopatum, quas Nicolaus Faber V. C. ad Card. Baronium misit m.s. qui illas inseruit To. Annalium suorũ Decimo, dum de Rhemensi Archiepiscopatu ageretur. Quin & ipse Siluester Scriptorum aliquot suorum antequam ætate matureſceret meminit epist. 88. ad Bernardum monachum. nempe Figuræ artis Rhetoricæ, dispositæ in sex, & viginti membranis sibi inuicem connexis. Libri quoque de numeris ad Constantinum Floriacensem monachum.

SILVESTER Prieras, siue (vt vocant) *de Prierio*, Pedemontanus, primò Sacri Palatij Magister, ac deinceps sui Prædicatorum Ordinis Magister Generalis, primus scripsisse aduersus Lutherum dicitur ab Onufrio Panuuinio in Chronico Ecclesiastico. Liber autem ipsius prænotatur. *Errata & Argumenta Lutheri detecta, & repulsa*. Eum dicauit Leoni Decimo Pont. Max. edituſque fuit Romæ ann. 1520. Redegit etiam in Compendium Capreoli scripta, idque emisit in lucem. Scripsit ad quatuor eiusdem Capreoli libros, Additiones, quibus præcipuè docet, quid de vnaquaque conclusione alij senserint. Libellum Meditationum Passionis Domini. Commentarium in quatuor libros Magistri Sententiarum. Defensorium Doctrinæ D. Thomę. Librum De obseruatione morientium. Confessionale maius. Confessionale paruum. Libellum exorcismorum, qui etiam Bononiæ ann. 1573. impressus est apud Simonem Rubeum, siue Rossium. Summam de Peccatis, quæ dicitur *Siluestrina*. cuius editio recognita prodijt Antuerpiæ ann. 1580. & 1583. Venetiis autem apud Alexandrum Gryphium ann. 1584. Malleum Scotistarum. Librum de Historia Beatissimæ Virginis. Librum De Historia B. Mariæ Magdalenę. Dialogum de eadem. Expositionem Missæ. Librum de Immolatione Agni Paschalis, qui excusus fuit Mediolani ann. 1509. Volumen Sermonum inscriptum, *Aurea Rosa*, nimirum è floribus, & rosis Patrum, atque Doctorum concinnatum. Qui nempe super Euangelia totius anni tam de Tempore, quàm de Sanctis recognitus, & recusus est anno 1569. Venetijs apud Iacobum Sansouinum: at multo antea, hoc est anno 1524. apud Melchiorem Sessam. Librum Quæstionum sexagintanouem ad Euangelia totius anni Dominicalia. Alterum Quæstionum, siue Casuum impertinentium numero 65. Sermones de Sanctis, qui libri quatuor postremò memorati simul prolati sunt Bononiæ in lucem anno 1503. Quadragesimale, in quo 64. Sermones eruditi, & salutares, idque Venetiis impressum est anno 1515. Librum de Strigimagarum, Dæmonumque mirandis. Romæ apud Antonium Bladum ann. 1521.

Atqui egregium alterum Opus cõflauit, quo cunctas eiusdem argumenti materias, quę sparsim in S. Thoma extant, appositè cõponens, suis in Commentariis interdum explanat. In quo Opere in quatuor volumina partito, octennium, vt ipse testatur, insumpsit Prierij. Scripsit etiam Apologiam de conuenientia Institutorum Rom. Ecclesiæ cum Euangelica libertate, aduersus Lutherum Venetijs editam anno 1525. Et hæc quidem ad res sacras spectantia; cum & Compendium Logicæ emisisset Venetijs anno 1496. & Apologiam

giam de secundis intentionibus. Commentarium in Sphæram Ioannis de Sacrobosco. Alterum in Theoricas Planetarum, & Introductorium Logicæ; nempe hæc omnia Latinè. At sermone Italico Scalam sancti Amoris. Summarium ad confitendum. Tractatum de Regina Cęli, Bononiæ ann. 1550. Tractatus nascendi, viuendi & moriendi. Vitam B. Magdalenæ cum pluribus ad eam Annotationibus. Trialogum trium querelarum. Viuebat ann. 1520.

SILVESTER Rossanensis, Ordin. Minorum, Tractatum edidit de Contemplatione Sanguinis Christi.

SILVESTER Senensis, Ord. Min. scripsit librum de Iustitia. Henricus Villot.

SILVIVS Antonianus S. R. E. à Clemente Octauo Pont. Max. creatus Cardinalis, post vitam Romæ per multos annos honestissimè actam, varijs disciplinis, & linguis excultus, cum etiam librum sat grandem de Puerorum Institutione in lucem protulisset Veronæ, Italicè scriptum, obijt Romę ann. 1603. dum suam in scribendis (vt vocant) Pontificijs Breuibus operam eleganter ac piè præstaret.

SIMEON Andreas, Venetus, Ord. Minorum Conuentualium, scripsit librum De gratia Baptismi: præter alterum De secundis intentionibus, & alium De Metaphysicæ Quęstionibus. Franciscus Sansouinus.

SIMEON Anglus, monachus Dunelmensis, Congreg. Cluniacensis, scripsit Passionem SS. Ethelberti, & Ethelredi martyrum. Viuebat ann. 1164.

S. SIMEON genere Armenus, qui vitæ anachoreticę cunabula exercuit in Palęstina, inde Diuino monitu in Occidentem migrauit; Qui autem res ab eo præclarè gestas conscripsit, etsi nomine incognitus nobis est, tamen eodem vixisse tempore certum est; Porrò de eius vitæ primordijs ab Arsenio Patriarcha Hierosolymorum per Epistolas admonitum, idem auctor in eius vita testatur. Sed quæ ipsi contigerint, dum habitu peregrino se in vrbem contulit, cum hęreseos accusatus, periclitatus esset, nisi Diuinitus liberatus fuisset, vide eundem Auctorem, & qui ex illo accepit Baron. Card. sub anno Do. 1016. quinto autem Benedicti VIII. Pont. Max. Obijt S. Simeon septimo Kalendarum Augusti, ann. Dominicæ Incarnationis millesimo decimosexto, cum Mantuę subtitisset reuerenter exceptus à Bonifacio, & Richelda Principibus, illustratus à Deo tam mortuus, quam viuens multis miraculis.

SIMEON Iunior, Theologus, Presbyter, & Præpositus Monasterij S. Mamantis martyris ad Xylocercum, scripsit Grȩcè Orationes triginta tres De fide, & moribus tum Christianis, tum Monasticis. Librum item Diuinorum Amorum, siue Commentationum sacrarum. Deinde capita quoque moralia ducenta duodetriginta, quæ Græcè πρακτικὰ, καὶ θεολογικὰ sunt inscripta. Quæ omnia è Bauarica, & Augustana Bibliothecis simul collata, cum Iacobus Pontanus noster, è Græcis Latina fecisset, & Ingolstadij cum alijs Auctoribus abs se è Græco in Latinum conuersis edi curasset apud Adamum Sartorium, anno 1603. Iacobus item Gretserus noster, addidit Notas: in quibus, & ostendit sic iunioren fuisse appellatum hunc Simeonem, vt à Gregorio Nazianzeno distingueretur. Sic Stephanus ὁ νέος iunior Martyr sub Copronymo ad distinctionem Protomartyris Stephani. Sic Theodosius ὁ νέος, Valentinianus ὁ νέος respectu ad eiusdem nominis antecessores. De S. Mamante Latina Martyrologia, & Grȩcum Menologium, & Miscella Historia, & D. Basilius. In eius honorem Monasterium Constantinopoli extruxit Pharasmanes, qui sub Iustiniano Imperialis cubiculi præfectus fuit, prope murum, cui *Xylocercus* nomen est. Et hic Simeon vixisse creditur sub Leone Isaurico, & Copronymo, vel certè sub Leone Armeno, Michaele Balbo, & Theophilo, qui omnes Iconomachi fuerũt, & diuersus à est Simeone Stylita seniore, cuius vitam Theodoretus litteris mandauit. item à Simeone Stylita iuniore, qui sub Iustino minore floruit. Item à Simeone Stylite in Cilicia, cuius mentio fit in Prato spirituali, cap. 57. Nam hi tres ante tempora Iconomacha vixerunt. Scripsisse porrò dicitur Simeon hic iunior, De tribus modis orandi: extare item siue eiusdem, siue alterius cognominis explicationem de Sanctissima Trinitate manu scripta Constantinopoli.

Si-

SIMEON Metaphraſtes, & alij cum Græcè ſcribantur per y, hoc eſt, Symeon. Vide in verbo, Symeon.

SIMONIS cuiuſdam ſine cognomento, Reuocatio quarundam Cõcluſionum, & Corollariorum facta ann. 1351. extat in To. 4. Bibl. SS. PP. edit. 2.

SIMON Affligemenſis, ſiue *Haſſligemenſis*, Ord. D. Benedicti monachus, ſcripſit breues in Ezechielem Commentarios, Libros autem 33. Gregorij in Iob ita contraxit, ut redegerit ad numerum decem paruorum voluminum. Addunt Henricus de Gandauo, & Eiſingrenius eum ſcripſiſſe in Canticum Canticorum, ſiue Sermones de Cãticis; & alios. Excerpta item ex Collationibus Patrum, & ex Opuſculo Richardi De duodecim Patriarchis. Viſionem quoque cuiuſdam conuerſi Ordinis Præmonſtratenſis, qui legebat in Monaſterio *Poſtele*, Sixtus Senenſis ſcribit eum vixiſſe anno 1300. Eiſingrenius 1400. mendum forſan in numero Eiſingrenij.

SIMON. Anglus, Ordin. Prædic. collegit Poſtillam ſuper Prouerbia Salomonis; ſuper quatuor Prophetas maiores, & ſuper libros Machabæorum, & in Prefationes Biblicas Diui Hieronymi.

SIMON Baringuedus (alijs *Brenguerius*) Toloſanus, Ord. D. Aug. Theologus Pariſienſis, ſcripſit in Apocalypſin Diuina (vt Ioſephus Pamphilus inquit) Commẽtaria. Librum de Trinitate. Alterum de Attributis. Alium de Viribus animæ. Quædam D. Auguſtini redegit in Concluſiones. Libros item duos de Priori, & Poſteriori. Viuebat ann. 1390. Nicolaus Bertrandus.

SIMON. Belga, monachus S. Mariæ de Haſſligen, Congreg. Cluniacenſis, idem eſt, qui ſupra, *Simon Affligemenſis*.

SIMON de Bertis, Florentinus, Ord. Prædic. ſcripſit librum, quem prænotauit, *Diuerſorium*. Quo continentur vtiles Concionatoribus Sermones vnus ſupra ſexagintà. Incipit, *Hic liber eſt ante me, donec intrem in Sanctuarium Dei*. Quadrageſimale item. Obijt Lucæ die 15. Septembris ann. 1491.

SIMON Bononienſis, Ord. D. Auguſt. Theologus, ſcripſit librum, cuius inſcriptio eſt, *De nouo Mundo*. Incipit, *Dixit, qui ſedebat in throno, ecce noua, &c.* Romæ in Archiuo Ord.

SIMON Brabantinus de Quercu, Cantor Ducum Mediolanenſium, ſcripſit Opuſculum De Muſica Gregoriana, & figuratiua, & de contrapuncto (vt aiunt) ſimplici cũ exemplis. Prodijt Lantzuti inſignis Bauariæ oppidi ann. 1158.

SIMON. Brenguerius. Vide paulò ſupra in verbo, Simon Baringuedus.

SIMON Burneſton, Anglus, Ord. Prædic. & eiuſdem per Angliam Prouincialis, ſcripſit Sermones in Euangelia, lib. 1. Sermones ſubtiles, alterò. Sermones in Epiſtolas alio. Diſtinctiones Theologiæ alio. Alphabetum Dictionum prædicabilium, alio. De criminibus corrigendis, librum. De ordine iudiciario, librum. De poſtulandis ſuffragijs, lib. Viuebat anno 1336.

SIMON è Caſſia, Hetnicorum oppido, quem Raphael Volaterranus dicit *Carſulanum* (puto corruptè) Ioſephus autem Pamphilus cognomento *Eidatum* nominat, Ord. D. Auguſtini, ſpiritu Prophetico illuſtratus, vt præter alios habet Sixtus Senenſis, ſcripſit De geſtis Saluatoris Opus inſigne, quindecim libris diſtinctum, quibus vniuerſam Euãgeliſtarum Hiſtoriam ſub narrationis vnius ordine diſputatam iuxta Hiſtoricam, & myſticam intelligentiam expoſuit. eius initium eſt, *A bono, & ſuperbono*. Editum eſt Coloniæ apud Ceruicornum, ann. 1540. & alibi. Libros item duos De vita Chriſtiana, patrio ſermone, ex ſententiis Patrum. Incipiunt, *Concioſia coſa che Dio creaſſe l'huomo in anima, & in corpo*. Librum de Doctrina Chriſti. Librum de Diſciplina ſpiritualium ſuper verbis Pauli. *Si ſpiritu viuimus*. Librum de Speculo Crucis. Librum de ſtultitiis imprudentium in bello ſpirituali. Librum de vita Eremitica. Librum de conflictu Chriſtiano. Expoſitionem Symboli libris duobus Italicè, *Debbiamo ſapere, che la ſantiſſima fede*. Librum Epiſtolarum ad diuerſos. Tractatus alios Latinè, atque Italicè, & Hortationes ad Florentinos, ad Bononienſes, ad Senenſes, atque ad alias Ciuitates. Obiit Florentiæ ann. 1348. die ſecunda Februarij, ipſa nimirum Purificationis Beatiſs. Virginis.

SIMON Cęlius, Hispanus, siue Lusitanus, Carmelita, Theologus, scripsit librum De Antiquitate Ordinis D. Augustini, qui Vlyssipone impressus prodijt.

SIMON Corbeiensis, siue è Corbila, Gallus, Theologus Parisiensis, & Prouincialis Carmelitarum in Gallia, scripsit Glossas scripturarũ, lib. 1. Sermones plures, libro altero. Viuebat ann. 1312. Ioan. Trissun.

SIMON è Corroy, quem Sixtus Senensis vocat *Corroyum*, Gallus, Ordinis Cęlestinorum, edidit Pandectas legis Euangelicę, Lugduni apud Gryphium, anno 1547. quæ postea recusę sunt Antuerpiæ apud Petrum Bellerum, anno 1591. prænotatæ, *Consonantia Euangelica*, siue quatuor Euangeliorum in vnam, eamque continuam narrationis seriem, seruato temporum, rerumque gestarum ordine. Viuebat ann. 1550.

SIMON Cremonensis, siue de Cremona, Ordinis Diui Augustini, cum diu Venetijs concionando magno cum fructu operam dedisset, reliquit scriptos, librum vnum Sermonum Festorum totius anni ad Antonium Presbyterum suum germanum. Incipit, *Lenate capita*. Alterum super Epistolas. *Abijciamus opera tenebrarum*. Qui asseruantur Romę, atque Patauij in Bibliothecis Ordinis. Quæstiones, & expositiones Sententiarũ. Quæstiones de Sanguine Christi, ac de Indulgentijs Portiunculæ. Obijt Patauij, vbi & sepultus. Viuebat Eisingrenio ann. 1396.

SIMON Fontanus, Senonensis, Gallus, Ordinis Minorum, Theologus Parisiensis, scripsit, atque emisit Parisijs anno 1562. apud Gulielmum Iulianum Historiam Catholicam, in decem, & septem libros distributam ab anno 1546. Scripsit item Paraseuen ad Rhetoricam, hoc est Apparatum, & Dialecticam. Obiit Parisiis. Sed & postea in librum Ruth ibidem.

SIMON Fraxinus, Anglus, Canonicus, Heresfordiensis, pro Giraldo amico scripsit contra Adamum Cisterciensem Apologiam Rhytmicam. Librum item de eiusdem innocentia. Alterum ad Magistrum Giraldum. Epistolarum ad diuersos librum alium. Carminum alium. Viuebat ann. 1100. siue forsan 1200.

SIMON Gauus, siue *Gandauus*, Londini natus, Episcopus Sarisburiensis, scripsit Libros septem De vita solitaria: Vnum autem ad suos Sacerdotes. Viuebat anno Domini 1298.

SIMON Haffligemensis. Vide in verbo, Simon Affligemensis.

SIMON Iacumæus, Episcopus primum Gyratii, & mox Thebarum Archiepiscopus, patria Constantinopolitanus, Græcè, Latinè, & Hebraicè doctus, & in Diuinis Scripturis continua lectione exercitatus, totius noui instrumenti seriem ex emaculatissimis Græcorum codicibus suprema diligentia in vnum redegit, subinde verò, & in Hebræum, & in Latinum vertit sermonem, verbum de verbo fidelissimè interpreratus. Demum has tres editiones in tribus per singulas paginas columnis tanta industria disposuit, vt linea lineę, & dictio dictioni sibi è regione appositæ tam sensu, quàm verbo aptissimè responderet. Claruit anno Dom. 1400. Hæc Sixtus Senensis 4. librō suæ Bibl. Sanctæ.

SIMON de Ionuille, Gallus, scripsit vitam S. Ludouici.

SIMON Islepus, Anglus, Archiepiscopus Cantuarienfis, scripsit Speculum Regis ad Eduardum III. Sermones item De Sanctis. Decreta Sacerdotalis Ordinis, Epistolas ad diuersos. Obiit ann. 1365. Nicolaus Brigam.

SIMON de Langron, Anglus, Stephani Cantuarienfis Archiepiscopi frater, & eiusdem Ecclesiæ Archidiaconus, scripsit librum De Pęnitentia Beatę Magdalenę. Obiit anno 1248. Matthęus Paris.

SIMON Maiolus, Patria Astensis, quæ Ciuitas est in Subalpinis Italię, in Regno autem Neapolitano Vulturarienfis Episcopus, scripsit Defensionem Sacrarum Imaginum aduersus Iconomachos. Romę in Aedibus Populi Romani ann. 1565. Librum item De Irregularitatibus, & aliis Canonicis impedimentis, ibidem. Præterea ann. 1597. Romę ex Officina Ioannis Angeli Ruffinelli, librum sat grandem, prænotatum, *Dies Caniculares*, per modũ Dialogi, quo Theologũ, Equitem, atque Philosophũ viginti tribus colloquiis in quę totum volumen partitus est, facit colloquentes de rebus admirandis, quę in æthere

fiunt,

fiunt,qnæve in Europa, Africa, Asia,& in Orbe nouo etiam apud Antipodas extant,cum autem eò collineat,vt inuisibilia Dei per ea quæ facta sunt,conspiciantur, atque colantur, certè Philosophis,& Concionatoribus admodũ vtilis esse potest. Dictio sanè à nobis eum non sine voluptate legentibus inuẽta est,qualem vir acris iudicij,atque perdoctus testatus est,nempe casta, grauis,& ad vniuscuiusque captum accommodata. Ratio autem, qua plurima pertractat,sine vlla confusione,quarè nec fatigat ingenia,& verò nouum semper injicit desiderium legendi. Varietas multiplex, quæ grauibus testibus comprobatur.

SIMON Maricinus Pilznensis, Polonus(ni forsan Boemus,nam & Pilsna propè abest decem milliaribus Praga) scripsit de Scholis, siue de Academijs librum, qui excusus est Cracouiæ ann. 1551.

SIMON Petrus, Vide in verbo, Petrus Apostolus.

SIMON Pontanus, vide in verbo, Simon Fontanus,nam opinor similitudine P. cum F. aliquos in scribendo errasse.

SIMONIS Simonidę, Ioel Propheta, ad Clementem VIII. Pont. Max. Cracouiæ ann. 1598.

SIMON Sothray, Anglus, Ord. D. Augustini, scripsit de Auctoritate Ecclesiæ librum. Contra Viclefistas alterum. De Sacramento corporis Christi, alium. Viuebat ann. 1382.

SIMON Spirensis, Ord. Carmelitarũ, Theologus Parisiẽsis, Prior Prouincialis totius Germaniæ, scripsit Postillã in Epistolas Pauli à se Coloniæ expositas. In libros item quatuor Mag. Sententiarum. Librum contra Iudæos. Sermones ad populum habitos. Viuebat ann. 1340. quidquid secus in Eisingrenio (errore forsan amanuensium) scriptum sit cum vixisse ann. 1498. Obijt autem Benedicto huius nominis duodecimo Pont. Max.

SIMON Stokius, Anglus, ex Cantię Comitatu, scripsit sermones ad populum habitos. Antiphonas item,& Responsoria ad Beatis. Virginem, quas Ecclesia recepit. Vixit circa annum 1265.

SIMON Tornacensis, Presbyter, Theologus, scripsit in Symbolum D. Athanasij. Cõmentarium item alterum in Boetium de Trinitate. Sententiarum quoque suarum volumen composuit. Viuebat ann. 1284. Eisingrenio. At de illo Henricus de Gandauo in Catalogo antea scripserat quæ sequuntur. Simon Tornaci otiundus, ex Dialectico subtilissimo immo omnium liberalium artium ferè sui temporis peritissimo, Theologicę etiam scholæ Parisijs cathedram meruit ascendere magistralem, in qua plurimos habuit auditores, scripsit librum, quem vocauit sententiarum suarum. Scripsit etiam quæstiones quas in scholis suis disputatas determinauit Parisijs. Exposuit etiam Symbolum, quod dicitur Athanasij subtiliter. Sed dum nimis & in hoc, & in alijs scriptis suis Aristotelem sequitur, à nonnullis modernis hęreseos arguitur.

SIMON Tornaquitius, Florentinus, Ord. D. Augustini, scripsit Sermones Quadragesimales, quorum initium est. *Ego Simon frater*, quos eximia doctrina refertos esse testatur Michael Pociantius, Ord. Seruorum in Catalogo Scriptorum Florentinorum. Vitam item S. Monicę Matris D. Augustini, ex huius libris Confessionum collectam, quæ antea sine Auctoris nomine in Tomo decimo Operum ipsius D. Augustini inserta erat. Porrò Sermones cum Vita S. Monicæ manuscripta asseruantur Florentiæ in Bibliotheca Sancti Spiritus.

SIMON Verepęus Belga, Vir probus, & doctus, atque adeò ad Iuuentutem pietate imbuẽdam natus, scripsit Catholicum precationum Enchiridion è Sanctorum Patrũ Veterum,& recentiorum Auctorum Scriptis concinnatum, cuius postrema editio Antuerpię ex Officina Ioannis Belleri prodijt ann. 1598. emendatior,& auctior. Pleraque verò sunt in eo, quibus commendatur. Primo, Breuis Instructio de Kalendario, deque eius commodis. Deinde, diuersitas temporum, & annotatio Annorum, quibus ipsimet Sancti vixerunt, qui in Kalendario indicantur, vitę Sanctitas, atque miracula, quibus eminuerunt. Qui labor paucis in paginis exaratus, nescio an vmquam ita fuerit ab alio præstitus.

Additi sunt Ieiuniorum dies indicti à Synodo Mechlinienſi, cui subest Diœcesis Antuerpiensis. Præterea dies Festi, quos eadem Synodus in Diœcesi Antuerpiensi celebrari iussit.

ri iussit. Mox præcipuè huius Enchiridij Auctores, siue scriptores, siue item collectores, atque Index ipsarum Precationum.

Accedit eiusdem Verepæi Epistola, qua causæ huius laboris afferuntur, ac de Orationis dignitate, & fructibus agitur, additis, quæ sunt necessaria ad ritè orandum; Quæ certè non sunt spernenda.

Ad hæc summa totius Catholici Catechismi Petri Canisij Theologi, Societatis Iesu, cum Paraphrasi Orationis Dominicæ, atque Salutationis Angelicæ. Mox ipsæ piæ Precationes pro ratione personarum, temporum, rerum, tam quæ priuatim, quàm quæ publicè in Diuinis Officijs publicis adhiberi possunt. Cum tempora diximus, intelligendum est tam eorum, qui bene valent, quàm qui ægrotant, vbi simul differit de his subleuandis. Denique ad finem extat Cœlestis Hierusalem contemplatio, quę vt contraria ex contrarijs elucescunt, sic ex antithesi tormentorum Inferni magis innotescit.

Claditur denique hoc Enchiridion monitis quibusdam, & enumeratione aliquot Auctorum, qui perlegendi sunt ad Orationis donum, & fructus percipiendos, ita vt extrema ferè pagina ordinem precandi, qui obseruandus sit per singulos totius hebdomadæ dies, contineat.

Cęterum alia scripsit Verepęus, quæ huc non pertinent, & inter illa quoque vberem Epistolicam Institutionem, quæ ann. 1586. Coloniæ prodijt methodo, schematismis, & scholijs auctior.

SIMPHORIANVS. Vide in verbo, Symphorianus.

SIMPLICIANVS, (vt habet Gennadius in Catalogo) Episcopus Mediolanensis, multis Epistolis hortatus est Augustinum adhuc presbyterum, agitare ingenium, & expositionibus Scripturarum vacare, vt etiam nouus quidam Ambrosius Origenis ἐργοδιώκτης videretur. Vnde & multas ad eius personam absoluit Scripturarum Quæstiones; est & eius Epistola propositionum, in qua interrogando quasi discturus docet docturum. Viuebat ann. 400.

SIMPLICIVS. Pontifex, natione Tiburtinus scripsit ad Ioannem Rauennæ Episcopum, Epistolam vnam. *Si quis est inuitus.* Ad Florentium, & Equitium Episcopos Epistolam. *Relatio nos vestra.* Ad Seuerum Episcopum Epistolam, & alias ad alios, quæ extant cum ceteris Pontificijs.

SINIBALDVS. Vide in verbo, Innocentius Quartus.

SINENSE Regnum amplissimum ad intimum Orientem, quomodo ad Christianam fidem allici debeat, Alexander Valignanus Theologus Societatis nostrę, quiq; complures annos in illo toto Indico tractu, Societatis nostræ fuit Visitator, duobus libris iam in lucem editis, egregiè scripsit, quos ad finẽ primi Tomi nostrę Bibliothecę selectę adiecimus. Quin & Horatius Torsellinus noster in vita B. Frãcisci Xauerij, qui primus in eas Oras lucem intulit Euangelij, vnus è primis decem Patribus nostræ Societatis, & Io. Petrus Maffęus in eiusdem vita à se conscripta, quam Historię suę de rebus Indicis adtexuit, de eo Regno egerunt. Sed iam quæ Deo sit laus, in Regiam ipsam à Rege Sinarum permissi nostri vt ingrederentur, Matthęus Riccius, & alij negocium tãtum conuertendarum illarum animarum feliciter promouent.

SIRACH. Vide in verbo, Syrach.

SIRICIVS clarissimus Pontifex, & Romanę Sedis Antistes, scripsit decretale Opusculum directum ad Eumerium Tarraconensium Episcopum, in quo inter alias Ecclesiasticas disciplinas constituit hæreticorum baptisma nequaquam ab Ecclesia rescindendum. Reperimus, & aliam Epistolam ad diuersos Episcopos missam, in qua condemnat Iouinianum hæreticum, atque Auxentium, cęteroſque eorum sequaces. Præfuit Romæ annis quatuordecim, Obijtque sub Theodosio, & Valentiniano Imperatoribus. Ita Isidorus in Catalogo cap. 3. de Viris illustribus, quem Baronius Card. To. 5. Annalium fuisse lapsum ostendit, quòd dixerit Siriciũ vita functum sub Theodosio, & Valentiniano Impp. cum id acciderit sub Arcadio, & Honorio. Vide Baronium Card. sub ann. 398. initio.

SISINIVS Patriarcha Constantinopolitanus, non scripsit Epistolam ad Nicolaum

Pa-

Papam, in qua agitur de Bulgaris, & Ruthenis ad fidem conuersis, sed fuit Photius Schismaticus. Vide in verbo Photius.

SISIVD, siue Sulaka, electus Patriarcha ab Nestorianis, scripsit fidei professionem, quam ore, & scripto est professus Romæ, ann. 1552. quam ex Syriaco autographo per Andream Masium Bruxellanum, Latinè ad verbum redditam, Margarinus Bigneus Bibliothecę Sanctorum Patrum Tomo quarto inseruit in secunda editione.

SIXTVS qui Athenienſis Philosophus, qui putatus est Pont. Max. & Martyr fuisse, & sententias scripsisse, quas Latinas fecit Ruffinus presbyter Aquileiensis. Vide in verbo, Sixtus Secundus.

SIXTVS Episcopus, scripsit librum De vita hominis perfecta. Sigeb. in Catal.

SIXTVS Medices siue *de Medicis* Venetus, scripsit Tractatum, quem prænotauit, *Lumen fidei*. Alterum de humanæ industriæ præstantia. Librum orationum. Tractatum de primis, & secundis intentionibus. Alterum de transcendentibus. Viuebat ann. 1559. Franc. Sansouinus.

SIXTVS Poncellus Ord. Prædicatorum, scripsit librum pro religione Catholica contra hæreticos nostri temporis, Mediolani ann. 1570. quo & viuebat.

SIXTVS Sartorius, Anspacensis, Germanus, Rationes reddidit, quas *causas motinas* vocat, cur deserta Lutheranorum secta, Religionem Catholicam amplexus, ac professus fuerit Anspachij 18. Iunij ann. 1600. editæ verò sunt Ingolstadij apud Eliam Vuillerum ann. 1602.

SIXTI Secundi huius nominis Papę (qui obijt ann. Do. 440. octauo aũt sui Pontificatus) nomine scripta à Pelagianis fuere tria volumina. Primum De diuitijs. Secundum De malis Doctoribus, & operibus fidei, ac Iudicio futuro. Tertium de Castitate. Quæ Pelagianismis esse referta cum alij obseruarunt, tum Baronius Card. ad finem Tomi V. suorum Annalium monstrauit. Quod & Lindanus Episcopus conquestus est. Vide ibidem Baronium Card. Pelagianismos illos adnotantem.

Atqui volumina hęc Romæ vnà cum S. Bracharij Epistola ad Ianuarium fuerunt excusa apud Iosephum de Angelis ann. 1572. in Aedibus Pop. Romani. Sed & ann. 1575. Antuerpię apud Plantinum per Iacobum Saluatorem Solauium Murgitanum, *diligenter* (vt præfert inscriptio) *emendata, & à multis, quibus scatebant, maculis liberata, in suamque pristinam, ac germanam lectionem restituta*. Quin etiam inserta in Tomo 5. Bibl. SS. PP. Margarini secundę Editionis. Vide Baronium, & Platinam.

S. SIXTVS III. Romanus, Pontifex Maximus Decretum Synodi aduersus Nestorium habitum volumine describens ad Orientis, & Occidentis Ecclesias, dedit, confirmans duabus in Christo manentibus perfectè naturis, vnam filij Dei credendam esse personam. Eilingrenus.

SIXTVS Quartus Pont. Max. qui antea frater Franciscus Ord. Minorum appellabatur, natus est Cellis maritimo Pago, Sauona, distante quinque passuum millibus. Qui cum Generalis Ordinis sui, atque Cardinalis fuisset creatus, non destitit scribere, quę adhuc extant, nimirum librum De Christi sanguine. Commentarios de Potentia Dei. De Conceptione Beatiss. Virginis. Tractatum de futuris contingentibus, librum aduersus errores asserentes Deum sua ommipotentia damnatum hominem saluare non posse. Quin & alio Opere conatus est D. Thomam, & Scotum conciliare, Bibliothecam sanè Vaticanam percelebrem, cui Platina Bibliothecarius prępfuit, libris vndique conquisitis auxit, custodibus, ac librarijs Hebraicis, Grecis, Latinis addictis.

SIXTVS Quintus Pont. Max. antea dictus Felix Perettus è Monte altę Oppido tunc, nũc autem Ciuitate in Piceno, Generalis sui Ordinis, deinde Cardinalis, opera S. Ambrosij ab se diu emendata Romę ann. 1585. emisit. Ingens item volumen Diplomatum, quę in administratione Pontificia collecta sunt. Obijt ann. 1590. At Decretales litterę, quibus S. Bonauenturam inter Sanctos Catholicę Ecclesię Doctores connumerauit, editę sunt quoque Duaci in Belgio ann. 1589.

SIXTVS Senensis, Ord. Prædicatorum, & Prædicator Diuini Verbi syncerus, quem &

nos

nos concionantem audiuimus Pio V. Pont. Maximo, ob varias disciplinas, & linguas, Latinam, Græcam, Hebraicam, vnà cum zelo Diuini cultus coniunctas, clarus, scripsit vsque ad ann. 1566. quo ætatis suæ annum agebat quadragesimum sextum.

De vsu Concordantiarum Sacræ Bibliæ, lib. 1.

In varios Diuinæ Scripturæ locos Astronomicarum Quæstionum, lib. 1.

In varios Diuinæ Scripturæ locos Geographicarum Quæstionum, lib. 1.

In varios Diuinæ Scripturæ locos Physicarum Quæstionum, lib. 1.

In varios Diuinæ Scripturæ locos Problematicarum Epistolarum, lib. 1.

In quattuor Prouerbiorum, Ecclesiastis, Sapientię & Ecclesiastici Volumina, Sophias Monotessaron, hoc est Sapientiæ vnius ex quattuor, librum vnum.

In Epist. ad Roman. ad Ioan. Baptistam titulo S. Clementis Cardinalem, Scholastici compendij librum vnum.

In eandem Epistolam ad eundem Scholasticarum Quæstionum, lib. 1.

In Euangelia Quadragesimalia quattuor annis Genuæ pro concione enarrata, Homiliarum Tomos quattuor, hoc est in singulos annos, Tomos singulos.

In Euangelia, quæ in festis Pentecostes, & Aduentus, sex annis Genuæ pro concione enarrauit, Homiliarũ To. 6. in singulis annis Tomos singulos. In Heptaemeron. Hom. 8. In tria prima Iob, Hom. 6. In Psal. 1. Hom. 6. In Psal. 50. Genuæ in Concionibus explicatum Hom. 20.

Prȩterea in totum Bibliorum corpus Bibliothecę Sanctę libros octo, sæpè iam in Italia, in Gallijs, in Germania excusos. Quos quoniã alia ratione composuit, quàm reliqui vmquam ante ipsum Catalogos confecerãt, expedit de his aliqua hic præloqui, vt vsus Bibliothecę Sixti, & Apparatus huiusce nostri planius constet.

Et Ioãnes quidem Tritemius tum è Catalogis alijs, tum ex ijs Auctoribus, quos sedulo conquisiuit, contexuerat Volumen à temporibus Apostolorum vsque ad vitæ suæ penè finem, sed licet in Prologo inquiat, se finem scribendi feciſſe anno Friderici Tertij Imperatoris, qui incidit in annum milleſimum quadrigenteſimum nonageſimum tertium, adiecit tamen alium annum, quo pluras adtexuit, qui nonageſimo quarto eius seculi floruere.

Porrò hoc Opus, quod Catalogus Ecclesiasticorum scriptorum inscriptum est, quartò recognitum ab eo extat Florentiæ in Bibliotheca S. Marci, in Pluteo vigesimo ad lævã ingredientium: Quod ad annum milleſimum quinquageſimum duodecimum, altera deinceps appendice auctum, euulgauit Colonię Balthasar Verlinus Colmarienſis, typis Quentelianis: quamuis hic, Chronologiæ serie omissa, Scriptores quos accuratè collegerat, ordine Alphabetico recensuerit. Succeſſit post triginta annos Petrus Suffridus Leouardiẽſis, qui se hæc omnia in ordinem redegisse, & ad Tritemiũ Notas adiecisse scripsit in Præfatione ad sex Auctorum Catalogos, quos de Scriptoribus Ecclesiasticis, siue *de viris Ecclesiasticis* emisit ann. Milleſimo quingenteſimo octogeſimo. Veruntamen, & ante Suffridũ Animaduersiones ad eundem Tritemium scripserat idem Balthasar Verlinus. Prȩter hunc autem Io. Tritemij Catalogum maiorẽ, de quo diximus, alter minor extabat in Bibliotheca Medicea de Illustribus Scriptoribus Carmelitani Ordinis, quem Petrus Lucius Belga Bruxellenſis, Carmelita, recognitum auxit, & notis illiustrauit ann. 1593. Porro qui eandem semitam triuerunt, & vnde Tritemius partem Operis sui collegit, vnus quidem fuit Prosper Reginenſis Episcopus, qui temporum continuationem scripsit ab anno trecenteſimo octogeſimo secundo, quò Hieronymus suum Chronicon deduxerat vsque ad annum quadringenteſimum septimum. Richardus autem de Bury, Episcopus Dunelmenſis, & Eduardi Anglorum Regis tertij Cancellarius, præter alia scripsit de amore librorũ, & Institutione Bibliothecę, cui Grȩco nomine *Philobiblon* inscriptionem prȩscripsit. Tertius fuit Philippus Riboti Hiſpanus, & Carmelita, qui de sui Ordinis Scriptoribus librũ composuit. Ceterum, Tritemius rationes attulit, cur Operi suo maiori, Philosophos, Oratores, Poetas, ceterarumque bonarum artium cultores fideles, & Christianos vnà cum Ecclesiasticis Scriptoribus connumerauit. Ea Prima ratio fuit, quòd arbitratus sit eorũ Opuscula non mediocriter Diuinarum Scripturarum scientiæ commendatura. Secunda, quòd

coniecerit

coniecerit aliqua ab ijs Ecclesiasticè scripta fuisse, quæ illum latuissent. Tertia, vt occasionem præberet ijsdem, quo Ecclesiastica quoque conscriberent, habituri vnà cum alijs dignum suis laboribus in eo Catalogo locum. At Sixtus Senensis altiorem aliam viam incedens, cum etiam Scriptores dumtaxat illos proponere voluisset, qui Diuinæ Scripturæ fuissent Interpretes, adnotatis tamen deinceps quam breuissimè scholasticorũ, & aliorum quorundam nominum, sitim de pletisque excitauit, cum simul in plerisque alijs rebus, quę præclaro in eo Bibliothecæ Sanctæ conatu inseruit, scidit (vt est in prouerbio) glaciem primus, ac Patres à multorum (præsertim hæreticorum) calumnijs vindicauit, cum antea rationem tractandæ Diuinæ scripturæ multiplicem aperuisset, Rabbinosque, ac Thalmudistas, & hæreticos egregiè perstrinxisset. At cum testetur se plerosque ex Tritemio, Sigiberto, & Notgero collegisse, sciendum est, Notgerum, siue Nodgerum eum fuisse, qui ex Abbate Monasterij S. Galli, Episcopus Leodiensis, scripsit præter alia librum de Sanctæ Scripturæ Expositoribus. Ergo pręter causas, quibus Sixtus Senensis, & ego adducti sumus, ille ad suam Bibliothecam, ego verò ad hunc Apparatum condendum, fuit mihi vniuersus eius labor eò magis excutiendus, quò magis hunc ipsum esse vsui posse intelligebam, si non modo inde Scriptores seligerentur, vt facilius essent in promptu, verum etiam reliqui supplerentur: Quam ad rem efficiendam nos mirificè optimi libri, qui post eius obitum emissi fuerunt in lucem, Ecclesięque Catholicę continens cura, quæ postea plures Scriptores, aut expurgandos ostendit, aut prorsus explosit.

Et Primus quidẽ liber illius Biblioth. in quo de Sacrę Scripturę Auctoribus egit, parũ necessarius nobis fuit, cum pręter illa, quę eo de genere tractat, plurimi iam, Synodusq; Tridentina, Robertusq; ipse Bellarminus Societatis nostræ, ac nunc S. R. E. Card. absolutissimè egerint. Quæ suis locis, quantum satis fore cogitauimus Apparatus noster indicauit.

E Secundo autem libro cum quędam summatim delibauissemus, pleraque alia resecuimus, quæ Sixtus affert, siue fusius ex Auctoribus varijs, siue Rabbinis, siue è libris, qui re ipsa non extant, sed ita mysticè in scripturis vocantur, nimirum *Liber signatus, inuolutus, volans, vitæ, vitæ Agni, septem sigillorum, Volumen libri scriptum intus, & foris, liber deuoratus, liber monumenti, liber Diuini repudij, liber mortis, Scriptura duorum lignorum, littera occidens, Chirographum Decreti, Scriptura Adamantina, Epistola Christi, Scriptura domus Israel, atque alia complura huiusmodi, quæ sub Symbolicis simulachris, & ostensionibus occulta, & sublimia mysteria representant.* Reliqua sunt nonnulla eorum nomina, qui hęretici cum fuerint, pessima quædam dixerunt, quæ satius est, vt ignorentur, quàm vt multorum manibus terantur, aut si quando ea nosse expediret, ex Epiphanio, & alijs Patribus, qui simul ipsa confutarunt, noscantur. Iam verò Sixtus cum egerit de Clemente Romano, de Dionysio Arcopagita, deque alijs quibusdam, quorum scripta in dubium nonnunquam reuocata sunt, nos plura adiecimus, cum post eius mortem ferax omnis eruditionis hoc seculum nobis ad veritatem solidius statuendam rationes suppeditauerit.

Tertius liber omissus est, quippe, qui ad nos non pertinebat, cũ autem ille Methodum, Partitionem, & alia Diuinę Scripturę interpretãdę vtilia in eo proponat, alij post illum, ac Bellarminus Card. Nos item in secundo libro Bibliothecæ nostrę selectę alia ratione egimus, & quę satis futura erant huic nostri Apparatus negocio, eidem adtexuimus.

In Quarto libro, qui propius laborem nostrum iuuit, magis fuit laborandum. Nam etsi Sixtus legerat Hieronymum, Gennadium, Isidorum, Honorium, Sigebertum, Netgerum, Tritemium, vnde librũ illum (vt diximus) magna ex parte congessit, non tamen Opera omnia Scriptorum illustrium adiecit, cui fuit cura exegematicos duntaxat Diuinę Scripturę Commentarios afferre, nomina item eorum, è quibus collegerat suos Scriptores, nõ adiecit vbique: Plurimos, qui scripserunt, vel antea, vel post quàm decessit è viuis, omisit, præstantissimos autem labores aliorum in Patres, qui postea Patres quasi rediuiuos nobis tradiderunt, emendatos videlicet, & notis illustratos, in suam Bibliothecam inferre nõ potuit. Sed & eorum, qui vel hęretici fuere, vel Catholici cum fuerint, Ecclesia censuit prohibendos, donec expurgentur, non ita scripsit, quemadmodum sine dubio scripsisset, si ab Ecclesia suo tempore iam fuissent indicati.

Interea

Interea Acacium ex Catalogo Hieronymi, inquit in rantum sub Constantio Imperatore claruisse, vt in Liberij locum Romæ Felicem Arianum Episcopum constitueret. At Martinus Lypsius in codicibus suis m. s. dudum est, cum adnotauit (vt neque in Sophronio Græco) hâc vocem *Arianum* non haberi. Cõsentiunt codices Gemblacensis, & Viridis Vallis, sicuti testatur Suffridus Petrus; ac præter alios Bellarminus Card. lib. quarto de Pont. Maximo euincit Felicem nequaquam Arianum fuisse; eam verò vocem *Arianum* improbè ab aliquo in Hieronymi contextum fuisse insertam.

Vbi de Aloysij Lippomani catena in Genesim agit, Acaciumque, & Eusebium Cæsarienſem, & alterum Emisenum, & Theodorum Mopsuestiæ, atque Apollinarem Laodicenum, cum alijs è quibus Catena illa contexta est, enumerat, sanè expediuisset de ijs, tam quam de fide suspectis, atque adeo hæreticis, vel polliceri alibi se dicturum; vel quid in ijs esset cauendum paucis ibidem innuere.

In Ambrosio Catharino, quem valde commendat, cum non solum ipse Bellarminus, Sotus, & alij, verumetiam ipse Sixtus postea quædam obseruauerint, quę neque credi, nec scribi debeant, videat Lector, quid ipse Sixtus in quinto libro suæ Bibliothecæ notauit. Nos vbi de Catharino egimus, reliqua diximus: cum & postremo in Indice librorum prohibitorum à Clemente Octauo Pont. Max. quæstiones duæ fuerint prohibitæ, quibus agitur, quomodo Christus Dominus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum confecit.

De Antonio Rampelogo idem in eodem Indice statutum est, sed ea lege, vt ne legatur, donec expurgetur, cuius expurgandi laborem hortatu Inquisitoris Mantuanæ Diœceseos, Petrus Maturus Societatis nostræ suscepit, ac diligenter perfecit. Nos fusius in verbo, Anton. Rampelogus.

Augustini Eugubini Cosmopœia in eodem Indice prohibita fuit, nisi fuerit ex emendatis, & impressis, Venetijs ann. 1591.

Item ibidem prohibiti sunt Franciscus Georgius Venetus, de Harmonia Mundi, deque ipsius Problematibus Sacræ scripturæ, donec emendetur. Henricus quoque Harphius de Theologia mystica, nisi fuerit repurgata ad exẽplar illius, quæ edita est Romę an. 1580.

Hieronymus ab Oleastro ab Hispaniæ Inquisitoribus inter libros, qui aliqua expurgatione eguissent, recensitus est. In præfatione tamen pauca quædam notarunt, sed deinceps Lugduni in Gallia planè expurgatus prodijt.

De Hieronymo Sauonarola plura notantur in Indice librorum prohibitorum, quàm Sixtus adnotauerit. Nos ea suo in loco nostri Apparatus retulimus.

Ioannem Annium cum ipsius Commentarijs in Berosum laudat, cum Berosus, & reliqui libri Metasthenis, & Philonis Iudæi de temporibus, supposititij sint. De his pluribus egimus in Bibliotheca nostra Selecta, vt & in hoc Opere sacro, in eorum locis.

De Ioanne Cassiano monendi erant Lectores Collationem illius de libero arbitrio, esse suspectam, nam ideo in Indice prohibita est illa, quæ Haganoæ impressa est à Ioanne Sicero, ann. 1528. Ceterum, cum Cassiani Opera (valde alioqui pia) Romæ expurgata, & adnotationibus aucta in lucem prodierint, quæ & à Christophoro Plantino deinceps Antuerpiæ recusa fuere non poterat Sixto Senensi hoc innotuisse, qui iam ex hac vita migrauerat.

De Auctore Operis imperfecti in Matthæum, non iniuria Ioannes Maldonatus noster, doctissimus, atque acerrimi vir iudicii conquerebatur, Opus illud planè hæresibus scatens tam Sancto, & docto Ecclesiæ Doctori, qualis est Chrysostomus, ascribi.

Ioannis Feri non attigit Sixtus, quæ postea in nouo Indice librorum prohibitorum cauenda esse, mandatum est. Nimirum Opera omnia ne legantur eius Auctoris, ni prius emendentur: Excipiuntur eiusdem Annotationes, & Commentaria in SS. Matthæi, & Ioannis Euangelia, & in eiusdem S. Ioannis Epistolam primam recognita, & excusa Romæ, vti suo loco monstrauimus.

Ioanni Fischero Roffensi liber falsò adscriptus de fiducia, & misericordia Dei, in nouo Indice prohibetur: nam ipse Fischerus felicissimè obiit martyr in Anglia, vigesimasecunda die Iunij ann. 1535.

Ioannis

Ioannis Baptistæ Folengij Commentaria super Epistolas Canonicas S. Petri, & S. Iacobi, & S. Ioannis primam prohibetur in eodem Indice.

Ioānis Iusti Lanspergij Cartusiani, quem Sixtus extollit laudibus, Enchiridion Militię Christianæ, prohibitum est in nouo Indice, donec expurgetur.

De Ioanne Ludouico Viue, vt plura enumerat, viro illo quidem sat docto, nil tamen de eius Commentarijs in libros de Ciuitate Dei scripsit; vti necesse erat, nam & Commentaria prohibita sunt in nouo Indice, donec expurgentur, & expurgata sunt à Louaniēsibus in editione S. Augustini Plantiniana, & Parisiensi.

In Irenæo, quædam tum in margine, tum in Indice, quin etiam in annotationibus Erasmi ad Irenæum, addita fuere, quæ à Louanienſibus iudicata sunt esse delenda.

Porrò hęc non attigit Sixtus, qui neque videre potuit doctissima Feuardentij in Irenęū Commentaria, quæ post Sixti mortem euulgata sunt. Idem dicendum est de Ioannis Langii in Iustinum martyrem annotationibus, quarum censura in Expurgatorio Louanienſiū Indice extat. Sed & deinceps Ecclesia per Clementem Octauum Pontif. Max. quidquid scriptum fuit ab eodem Lango, in nouissimo Indice prohibuit.

De Sigeberto monacho Gemblacensi, erant prǽmuniendi, ac prænonendi Lectores, ne homini illi in ijs, quæ scripsit aduersus Gregorium VII. Pont. Max. aut contra Epistolam Paschalis Papæ fidem adhiberent: nam & ea damnata sunt in Indice librorum prohibitorum, & nos in Apparatu hoc nostro, quod erat hac de re dicendum, inseruimus.

Quid in eiusdem Sixti Senensis libro quarto suæ Bibliothecæ fuit tum de Diuinis Scripturis, tum de Patribus adhuc expendendum.

Vbi de Francisco Ximenio loquitur, hæc verba adiecit: *Libri verò, qui extra Canonem sunt Hebræorum, quos Ecclesia ad ædificationem legit, Græcum, &c.* Sanè aliter scribendum fuerat. Iam enim tantam habent auctoritatem, quantam reliqui; neque sunt minus infallibilis veritatis, quàm alij protocanonici.

De translatione Luciani Antiochenæ Ecclesiæ presbyteri, ac postea Nicomediæ Episcopi, qui Græcam Bibliorum editionem ceteris emendatiorem tradidit, agit prǽter alios Card. Bellarm. in lib. 2. de Verbo Dei, c. 5. ex Athanasio in Synopsi, atque ait non in turri (vt inquit Sixtus) sed in muro fuisse repertam.

Vbi de Iosepho, qui scripsit de Iudæorum Antiquitatibus, agit, habet solum Pentateuchum à Septuaginta Interpretibus fuisse versum: sed etsi non desunt, qui hoc asserant, cō munior est tamen sententia Doctorum, ab ijsdem Septuaginta in linguam Grecam omnes Bibliorum libros fuisse conuersos, quod & probat Bellarminus Card. lib. 2. de Verbo Dei cap. 6. Quod tamen & ipse Sixtus lib. 8. sua Bibl. probauit postea in hęresi 13. in dissolutione obiectorum. Arcum postea edita fuerit illa versio Grecè, & Latinè in ipsa Vrbe, Sixto V. Pont. Max. id iubente, legendum est, quod de ea tum in secundo libro nostrę Bibl. Selectæ, tum in nostro hoc Apparatu suo loco diximus.

Quæ ait de Sancte Pagnino, qui cum Hieronymi versionem magna ex parte intercidisse vidisset, atque adeò fuisse corruptam, ipse D. Scripturam accuratè vertit, poterant vel taceri, vel aliter dici. Aspergi enim potest ab incautis, aut maleuolis vulgatæ lectioni, quæ putatur esse Hieronymi, labes aliqua, cum tamen ea omnibus prǽstet, sicuti & Synodus Tridentina declarauit. Quod verò ad Thesaurum linguæ Sanctæ eiusdem Sanctis Pagnini pertinet, de quo & ipse loquitur Sixtus, sciēdum est, non diu esse, cum sub nomine Gryphij Lugdunensis Typographi editus est Geneuæ cum additionibus Merceri, & Ceuallerij hęreticorum, qui in Indice prohibitus est, donec expurgetur. Quin & in ipsis Sanctis Pagnini Biblijs, quæ apud Hugonem à Porta Lugduni anno 1502. excusa sunt, plura expurganda esse censuere Theologi Hispani in suo Expurgatorio Indice.

Iam verò de Patribus, quid obseruandum sit in Sixto, hoc primum se offert. (licet Pater haud dicendus sit Apollinarius antiquior in Laodicena Ecclesiæ Syriæ Presbyterij dignitatem adeptus) vtrumque Apollinarium Patrem, & Filium, quem Sixtus vocat

cat iuniorem, inter hæreticos censeri in Historię Tripertitæ libro quinto, capite quadragesimo tertio, non tam, quod (vt ait Sixtus) cum ijs nollet conuenire qui filium Dei ὁμοούσιον, ideſt *similem in ſubſtantia*, non ὁμοούσιον, hoc eſt *eiuſdem ſubſtantiæ* docerent; nam ita Catholici fuiſſent; quàm quòd modo profiterentur similem Patri filium, ſicut fuerat Seleuciæ conſtitutum; modo in Arianam declinarent ſententiam: & verò ipſi poſtea hæreſim propagarunt, quæ habet, Animam à Deo Verbo in diſpẽſatione Incarnationis haud fuiſſe aſſumptam. Atqui & deinceps dixerunt, Animam quidem aſſumptam, ſed quæ nõ haberet mentem: quippe Deum Verbum in humanitate aſſumpta, mentis locum ſuppleuiſſe. Mirantur autem viri aliqui docti, cur Auguſtini in libros De Ciuitate Dei, non adnumerauerit Sixtus inter Exegematica opera: Quamuis enim ij libri aduerſus infideles conſcripti fuerint, tot tamen locos Sacræ ſcripturæ continent, atque exponunt, vt Geneſeos magnam partem, Pſalterij, & Prophetarum plurima ex inſtituto ita explanauerint, vt fermè nihil ſimile in vniuerſa illa Antiquitate habeamus. In Confeſſionum quoque eiuſdem Patris præſertim tribus poſtremis libris, pars aliqua primi capitis Geneſeos luculenter exponitur.

Didymus Alexandrinus, quem ſcribit claruiſſe ſub Theodoſio Magno, videtur fuiſſe longè antiquior. Itaque potius eſſe dicẽdum, ſub Conſtantino floruiſſe, quippe quem Dydymum S. Antonius Aegyptius eſt allocutus.

Euſebium Cęſarienſem cum inquit fuiſſe poſt Nicęnam Synodum Catholicum, falſus eſt. Vide Apparatum noſtrum, vbi de illo egimus. Idem dictum ſit de Euſebio Emiſſeno, ſiue *Emeſeno*. In Euſebium autem Vercellenſem, num aliquam ſimulationem inſignem ad eo virum incidiſſe vix crediderim. Quòd autem ait voluiſſe liberare Dionyſium filium è manibus Arianorum, non propriè filius fuit Euſebij Dionyſius, ſed ætate iunior, quamobrem filius dicebatur.

De Hieronymi Operibus cum peracre ſuum iudicium interponat, videnda ſunt, quæ poſt eiuſdem Sixti mortem viri eruditiſſimi de ijſdem operibus cenſuerunt. Nam & Gregorius XIII. Pont. Max. tribus doctiſſimis Monachis Benedictinis, Proſpero Martinengo qui obijt Prior Titularis, Eutytio à Caſtro Angelo Placentino, qui deceſſit è viuis Abbas, Luciano Florentino demandauit, vt ad eum Patrem Annotationes ſcriberent, quas vberes Victorius Reatinus Epiſcopus cum accepiſſet, potuit eas quas edidit luculentius elucubrare. De his igitur, vti de Confeſſione Hieronymiana, deque difficilioribus Hieronymi locis, quæ paucos antè annos Franciſcus à Meſſana, ac forſan alij de tanto Patre addiderunt, diximus in verbo, Hieronymus nil omittentes eorũ, quæ Sixtus accuratè, pro eo tempore, quo vixit edocuit. Vbi agens de Maximo monacho inquit D. Tho. in libro cõtra errores Græcorum teſtimonia proferre, *quòd Spiritus à patre procedat*; oratio mãca eſt: Verba enim ſunt Maximi, quæ citat B. Thomas in eo libri capite, quod incipit, *Item Cyrillus*, quæ quidẽ ita integrè habent. *Spiritus ſanctus quemadmodum per naturam exiſtit à Deo Patre ſecundum eſſentiam, ſic & ex filio ſecundum eſſentiam exiſtit veraciter, tamquam ex Patre per Filium procedat Deus: intelligitur autem, & eſt ex Patre, ſicut ex ipſo procedens.*

In Nicephorum Calliſtum, quas edidit Adnotationes Ioannes Langus, in ijs quid eſſet expungendum Hiſpani, & Louanienſes Theologi Sixto iam demortuo indicarunt in ſuis expurgatorijs Indicibus. At cum poſtea Ioannes ipſe Langus inter hęreticos primę Claſſis prohibitus ſit in Romano Indice, iam totus ablegandus eſt.

Vt de Origene, plures Apologias pro eo habitas eſſe cõmemorat, ſic quid Eccleſia ſenſerit, cum illius dogmata non raro damnauerit, videtur aliquid fuiſſe dicendum. Vide quæ nos in verbo, Origenes.

In Procopiũ Gazęum, quę ex Cõmentarijs in Octateuchum Conrado Clauſero Tiguri no interprete, delenda exiſtimarũt Hiſpani Theologi, eorũ Expurgatorius liber continet. At poſtea Conradus ipſe Clauſerus, in Indice prohibitorũ librorũ omnino prohibitus eſt. Quæ non potuit obſeruaſſe Sixt. Sen. cũ ea nondum edita fuiſſent. Sed & idem Sixtus aliquatum de Procopio, tũ de alijs Patribus adnotauit in ſequentibus ſuis libris eiuſdẽ Bibl. quę ferè legi nõ ſolent, quoniã neq; per ſeriẽ Alphabeti digeſti ſunt, vti de alijs fecit, atque

alio

alio consilio ab eo alibi fuere commemorati, è quo tamen, quæ hausimus, non tacuimus.

De Tertulliano cum agit in Quarto libro in verbo, *Tertullianus florens*, nullam eius errorum mentionem fecit, nisi quod in fine eiusdem libri, vbi paucis egit de falsa librorum Inscriptione, scribit Ruffinum in Apologetico dixisse Pneumatomachos hæreticos, qui Spiritum sanctum blasphemabant, libellum Tertulliani, de fide Trinitatis malè sentientis sub Cypriani martyris nomine, multis propagasse codicibus. Ceterum Tertullianum fuisse Montanum hæreticum, cum prius à Catholicis stetisset, pluraque scripsisset, quę cautissimè legenda sint, cum alij, tum Iacobus Pamelius accuratissimè ostenderunt. Quin & Beatus Rhenanus, qui scripsit in Tertullianum est prohibitus. Quæ autem in eo sunt expungenda, habet Index expurgatorius Hispanicus, & Louanienſis. At postea eiusdem Beati Rhenani Scholia in Tertullianum in Indice Clementis Octaui Pont. Max. omnino fuere prohibita. Nos fusius hæc in Apparatu nostro egimus in verbo, Tertullianus.

Theophylactum Bulgariæ Episcopum, licet non immeritò Sixtus commendet, quoniam tamen habet nonnulla digna, quę cauentur erroribus recentiorum hæreticorum inquinata, quæ Sixtus tacuit, ea nos debuimus ostendere, quandoquidem ad hæc collineat noster hic labor.

Iam de B. Antonino Florentino Archiepiscopo Ord. Prædic. præter libros, quos Sixtus memorat ab eo scriptos, certè Chronicorum libri, expositionem omnium ferè librorum, noui, & veteris Testamenti (qui præsertim historiam aliquam continent) complectuntur; obscuros item locos, qui in ijs sunt pro eius temporis eruditione elucidat. Quamobrem optandum erat, vt quadantenus ceteris exegematicis virum illum adnumeraret. Eas verò cum Petrus Maturus, Aruernus, Societatis nostræ Theologus, magno labore abs se recognitos Lugduni edidisset, Sixtus quidem videre non potuit, qui iam ex hac vita decesserat, ita castigatè cusos. Quin & B. Antoninus cum ad Prophetas venit, locos vbi de Christo agitur, egregiè explicat.

De Amphilochio non monuit, Basilij vitam, quæ sub eius nomine circumfertur, non fuisse ipsius.

Catenam in Iob Patrum Græcorum, Latinè autem Lugduni editam, non poterat videre Sixtus, quippe quæ post eius obitum prodijt. At neque versio illa Paulo Comitolo nostræ Societatis Theologo attributa, potuit à Sixto expendi, quippe quam Comitolus deinceps, vti suo loco notatum est, Venetijs diligenti studio, & acri iudicio recognitã emisit; admonens Lugdunenſem illam non esse habendam pro sua.

In Iulio Africano, vbi de *Ambrosio Mediolanensi* loquitur Sixtus, legendum est, *Camaldulensem*. ita enim vocatur, qui aliquot opera B. Basilij vertit.

Luciani Mantuani Annotationes in Io. Chrysostomum, quæ à Sixto afferuntur, vti & in Epist. ad Romanos, fuere postea in Indice nouissimo Clementis Octaui Pont. Maximi prohibitæ, vti suo diximus loco.

Petrum Aliacum sine aliqua censura prę terire non debuimus, cum ille Astrologiæ iudiciariæ admodum addictus fuisse videatur: quod quidem in Sixto non vidimus.

Petrum Comestorem, de quo agit Sixtus, aliquando scripsit Ioānes Maldonatus multa è suo capite sine vlla ratione Biblijs adtexuisse. Et sanè Petrus quoque Maturus in figuris Bibliorum Rampelogi fabulas aliquot, quas ille è suo capite afferebat, expunxit, tanquam indignas, quæ à Concionatoribus minus Diuinarum Scripturarum peritis, in quorum gratiam videtur Rampilogus scripsisse, referuntur, ac si veritati haud consentirent.

Vbi Sixtus agit de Raynerio Snoygoudano sciendum est Raynerij cuiusdam argumenta in Psalmos, in nonnullis editionibus scatere pluribus erroribus, qui quoniã multi sunt, in Expurgatorio Indice Hispanico notantur.

D. Thomæ Aquinatis, quoniam post Sixti Senensis mortem, Opera fuere, Pio Quinto Pontifice Maximo mandante, quam emendatissimè Romæ excusa, inde catalogus est desumendus, ne quid eorum quæ Beatus ille Sanctus non vidit, aut videre non potuit, pro legitimis eius Operibus habeatur. Quin & Catena Aurea ipsius D. Thomæ in Euangelia Antuerpiæ postea impressa citatos habet ad marginem Patres, quibus in locis ea enun-

cient, quę ab eo afferuntur. Deinde verò & huic, & alijs non mediocris momenti fuere, quæ Emanuel Sà in suis libris adnotauit, de quo videndus suo loco hic noster Apparatus.

Sanè verò Ioannes Haius Theologus è nostris quartum Sanctæ Biblioth. librum Sixti aliquatenus recognouerat, sed cum non suscepisset id consilium, quod cępimus, labor hic noster additus, spero, non erit prorsus inutilis.

At quoniam ipsemet Sixtus præter illa, quæ alibi tractat de Thalmudistis, & ceteris, catalogum quoque ad finem Quarti libri Bibliothecæ adscripsit Rabbinorum eorum, quos ipse vidit, sciendum est in Indice prohibitorum librorum ita legi. *Commentaria tam Rabbi Salomonis, & Rabbi Chimki, & Rabbi Hierosolymitani, & similium super Vetus testamentum, quàm Latinè translata per Conradum, & Paulum Fagium hæreticos omnino esse prohibita.*

De quinto, sexto, septimo, octauo libro Bibliothecæ Sanctæ Sixti Senensis.

Ceterum Bibliothecæ Sixti liber Quintus continet Annotationes, & censuras ad Expositores Diuinorum Veteris Scripturæ voluminum iuxta seriem librorum, & capitum antiqui Testamenti. Sextus autem liber eodem modo complectitur Annotationes, & Censuras, in Expositores noui Testamenti. Septimo agitur de ijs, qui noui Testamenti volumina oppugnarunt, siue aduersus nouæ Scripturæ destructores, vbi de Canonicis, siue Catholicis Epistolis. Octauo aduersus veteris Scripturæ destructores, vbi, & de versionibus Diuinæ Scripturæ.

Propter quos (vti & propter primum, ac tertium librum) hęc pauca addimus cum ex ipso Sixto, tum è Card. Bellarmino, Gabriele Vasquez, & alijs Theologis.

Ac primum Sixtus Senensis lib. 6. Bibl. Sanctæ cupit vt omnes loci Origenis, Chrysostomi, & aliorum auctorum ad Eucharistiam Sanctissimam spectantes, quos in suo Opere reliquit indiscussos, reuocentur ad Annotationes 120. 121. 152. 164. 194. libri Quinti; & ad Annotationes 21. 66. 112. 193. & 206. libri Septimi.

At quod existimat lib. 1. in verbo Esdras, pag. 8. col. 2. & in 3. c. de stigmatico exponendi modo pag. 152. col. 1. Sacras litteras in captiuitate Babylonica intercidisse, & incendio extinctas ab Esdra fidelissimas repertas fuisse, hoc grauiter arguit Cardin. Bellarminus, libro 2. de Verbo Dei, cap. 1. & Marianus Victorius in D. Hieronymum.

Sed & Gabriel Vasquez Tomo 1. in Summam S. Thomę. Quæst. 1. cap. 2. num. 3. & 4. Sixtum Senensem arguit, qui frustra lib. 3. Biblioth. Sanctę cap. 3. ex mente Augustini, libro de vtilitate credendi, cap. 3. plures sensus, quàm quatuor Scripturę sanctę, numeret, cum neque de sensibus Scripturę Augustinus ibi egerit, neque in tot membra distinguat.

Porrò idem Sixtus, lib. 5. Annot. 8. disputat, num Angeli sint corporei: & quamuis asserat se Scholasticorum receptam sententiã approbare, cũ maximè stet generalis Concilij cap. firmiter, de Summa Trinitate & fide Catholica determinatio, modestiam tamen D. Bern. in hac re se libenter amplecti in fine astruit. At sanè, si D. Bernardus vixisset post illud Concilium, ei libere adhęsisset. Nempe nulla modestia probanda est, qua Generalium Conciliorum Decreta in dubium reuocantur. Vide, si placet, Greg. de Valentia in prima par. D. Tho. De subst. Ang. q. 2. puncto 1.

Pupugit autem me, quòd eiusdem libri Annot. 109. nostram vulgatam editionem Bibliorum nimium Lancinet, qui si diutius vixisset, Doctissimosq; viros, quorum deinceps prodiere Scripta, huius argumenti spectare potuisset, proculdubio aliter locutus fuisset. Tu vide, quæ in verbo, vulgata editio.

Quòd item lib. 8. Bibl. Sanctę dicit bis factam esse templi repurgationem, refutatur à Bellarmino Card. lib. 1. De Verbo Dei, c. 15. Tomo primo.

At quoniam diximus in Italia, & in Gallijs, & in Germania Bibliothecam hanc Sixti Senensis prodijsse: sciendum est eam à Francisco Franciscio Venetiis anno 1566. Francofurti autem ann. 1575. Coloniæ ann. 1586. Lugduni auctam, noua Tabula Chronographyca, quin & alicubi scholiis illustratam à Ioanne Hayo Societatis nostrę Theologo,

ann.

ann. 1591. & 1592. sumptibus Sibyllę à Porta fuisse excusam. Sed & ann. 1588. Colonię in Officina Petri Horst liber Sixti Senensis emissus est hac inscriptione. *Ars interpretandi Sacras Scripturas absolutissima. Cui coronidis instar, accesserunt Sanctorum Patrum Regula 234. & Canones 372. F. Francisco Ruizio Vallisoletano, & F. Ioanne Hoffmeistero collectoribus, ad sacras litteras rectè, citoq; perdiscendas imprimis necessarij.*

SIXTVS. Vicedominus (vt habet Sixtus Senensis) Ordinis Prędicatorum, patria Nouocomensis, professione Theologus, ita vnà cum sacris Theologię studiis scientiarum omnium opes, & eloquentię ornamenta coniunxit, vt in Oecumenicis Reipublicę Dominicanę Comitiis, anno 1564. Bononię habitis, non dubitauerit admodum iuuenis ἐγκυκλοπαιδείαν hoc est orbicularem, ac perfectam Disciplinam omnium comprehensionem in publicis disputationibus proponere, prouocatis in palęstram cunctis Academiarum gymnasiarchis: quibus cum ad singula tum interrogata, tum obiecta respondisset summa eruditione, parique sermonis elegantia, ingentem sibi sapientię, & eloquentię gloriam adeptus est. is nunc Veronę disputationum, seu Scholasticam Theologiæ partem in gymnasio S. Anastasię martyris edisserens. & alteram Theologię partem, quę Sanctorum voluminum interpretationem complectitur ad populum enarrans. Scribit etiam in varios Diuinę Scripturę libros prędclaras Explanationes: è quibus propediem expectamus in lucem amplissimas in Epistolam ad Romanos commentationes, coaceruata expositionis methodo elaboratas. Hęc Sixtus Senensis. Veruntamen deinceps prodiere in lucem eiusdem Sixti Vicedomini Conciones Italicæ, atque Latinę, & hę quidem in Euangelia de Aduentu, & de Quadragesima, necnon in Catechismum Romanum, sapienter, & eleganter scriptę, Venetus autem editę apud hęredem Hieronymi Scoti ann. 1576. Reliquit autem Homilias alias penè totius anni. Homilias in Esaiam. Homilias in septem Psalmos Pœnitentiales. Homilias in Sanctum Iesu Christi Euangelium secundum Ioannem. In D. Petri Apostoli Epist. primam. In D. Pauli Apostoli Epistolam ad Colossenses, quarum editio iampridem promittebatur.

S M

SMARAGDVS Abbas, Ord. Benedictini, Monasterii S. Michaelis in Germania, scripsit Commentarios in Psalterium, in Euangelia, quę leguntur per totum annum, & in Epist. breues, & (vt inquit Sixtus Senensis) perspicuos. Sermones item alios plures, in Regulam quoque D. Benedicti qui excusus est cum Turrecremata, Colonię apud Geruinum Calenium, ann. 1575. Librum etiam, quem inscripsit, *Diadema monachorum*, siue de vitiis fugiendis, & virtutibus tenendis. Extant etiam eius Commentarii aliqui in nonnullos secularium Auctorum libros, quin & in Donatum maiorem. At eius nomine, quę conciones ex versione *Gasparis Hedionis* Germanicè prodierunt eò magis debent esse suspectæ, quòd ipse *Gaspar Hedio* in Romano Indice inter primę Classis hęreticos prohibitus est. Viuebat Smaragdus ann. 680. Porrò eius expositionum in Epistolas, & Euangelia initium est: *Epistola Gracum vocabulum est*. Asseruatur autem liber prænotatus *Diadema monachorum*, m. s. Cassini, & in monasterio S. Benedicti Mantuani, & alibi.

S O

SOCIETAS IESV, quo nomine ad nos excitandos Ordo noster fuit, Deo aspirante insignitus, atque à Sancta Romana Ecclesia, & ab ipsa Tridentina Synodo confirmatus, habet suas leges, Constitutiones, Regulas, Decreta congregationum, Rationem item studiorum, ex quibus, vt fit in aliis familiis Religiosorum ordinum, vnde maximam lucem hausimus, Disciplina nostrorum consistere firmius, & ad Dei gloriam promoueri latius possit.

Eas Constitutiones, vti & Exercitia spiritualia, maturo iudicio vocatus ad hoc à Deo Ignatius Loiola Beatę memorię fundator noster, conscripsit, conscriptasque, vt adhibi-

tæ ad vsum cernerentur, & probarentur, edi Romæ in Aedibus nostris curauit ad ipsius tantum Societatis notitiam, & directionem. De exercitijs quoque spiritualibus idem factum est, cum cæteroquin hęc non solum nostris, sed vniuscuiusque generis hominibus, qui sese in ijs seriò exerceri velint, maximè commodent.

Reliqua deinceps à Præpositis eiusdem Societatis Generalibus, & à Congregationibus pro ratione temporum constituta edita item sunt, sed tantummodo ad vsum ipsius Societatis.

De quibus omnibus si nihil huc attulissem (quod tamen hactenus in hoc Apparatu Sacro de alijs Religiosis Ordinibus, & factum, & comprobatum est) aut ingrati animi criminis arguerer, aut me aliud sentire quàm deceat, de nostris rebus videri possem.

Iam verò vndecim anni abierunt, cum de ratione studiorum statuta in Collegijs nostris scripsimus in Bibliotheca Selecta, quæ Romæ, concessu maiorum, prodijt è Typographia Vaticana: vbi deinceps egimus, Quænam cultura ingenijs excôlendis adhibeatur in ijsdem Collegijs: Quæ res quoque præbuit occasionem expendendi, num colendis ingenijs fructus è Collegijs, & doctrina Religiosarum Familiarum, quàm aliundè feratur vberior. Eò igitur, si lubet, Lector eat, nec bonarum mentium viros eadem pœnitebit legisse. Quæ quidem in alijs eiusdem Bibliothecę editionibus, siue in libello nostro Culturę ingeniorum seperatim edito legi etiam potcrunt.

Atqui, cum Sapientiæ Diuinæ ductu, tum reliqui Ordines, tum noster ipsis potissimum initijs cribrati, & varijs tum calumnijs, tum vexationibus ad sanguinem vsque & à Gentilibus, & ab Hæreticis, & ab improbis hominibus oppugnati fuerint, iam plerique doctissimi, & Catholici Viri, (vel inscijs nobis) eandem nostram Societatem, rationemque vitæ, ac studiorum ipsius ita propugnarunt, vt libros quoque pro ipsa scriberent, atque varijs linguis editos quoquo versum emitterent, indignum rati, vt quas subsidiarias copias Deus auertendis hæresibus, & Ethnicismo ex Indijs, nouoque Terrarum Orbe excutiendo immensa erga suos Prouidentia exciuerat, eæ arcerentur, & opprimerentur.

Extat præter Diplomata Pontificum, Petri Ribadeneyræ Historia de Ignatio Loyola beatæ mem. eiusq; vita Latinè, Hispanicè, & Italicè conscripta, qua nostri Instituti ratio planissimè exponitur.

Extant Aloysij Richeomij Gallicè, & eædem perelegantes, atque syncerę Apologiæ, Burdigalæ, & alibi excusæ, quæ eodem collineantes tamquam lapides limpidi ab ipso Dauide conjecti, gigantes, & Goliath prostrauerunt.

Scripsit ante biennium Iacobus Gretserus noster in Germania, & Ingolstadij euulgauit perdoctum librum De modo agendi Societatis cum Regibus, & reliquis Principibus, qui satis esse possit, quo eiusmodi ranæ ex ore Draconis coaxantes, obmutescant.

Et prodierunt olim Didaci Payuæ, ac præstantium aliorum Ecclesiæ filiorum pro Societate nostra Apologiæ, vti & breuissima defensio I. V. C. Versorij, qua vnus ipse Parisiensis Aduocatus (sed vir integerrimus) complures alios Aduocatos ab hæreticis excitatos euicit in ipso Senatu Parisiensi, qui deinde mandante Carolo Nono Societatem suo patrocinio in Gallia retinuit.

Sed & denique extitit ex ipsius Henrici Quarti Christianissimi Regis pectore, & ore pronunciata Defensio verè sapiens, & Regia, peruigilio die nascentis Domini ann. 1603. Parisijs in ipsa Regia Lupara coram Senatu Parisiensi, quem ad restituendam nostram Societatem in Gallias, vnde fuerat exacta, accersiuerat. Quæ sicuti si hanc silentio inuolueremus, ingens piaculum esset, ita perpetuo hoc monimento aliis est consignanda à nobis, qui iam cordibus nostris eam æternum insculpsimus.

Præsides ergo, & bona pars Senatus vbi stitere sese Regi, quæcunque antea inter sese agitauerant, proposuere, ne videlicet Societas Iesu restitueretur in Gallia, cum Rex auditis pacatissimè omnibus, respondit his ipsis verbis.

Regium pro Societate Iesu Responsum.

Quæ vos cura, & mei ipsius, & Regni mei sollicitos habet, ea mihi grata est, quamuis alteram vix, alteram verò ne vix quidem intelligatis. Et vestri quidem sensus mihi sunt noti, at mei nequaquam vobis innotescunt.

Quæ

Quę mihi nunc propoſuiſtis, hæc vos magni eſſe momenti, ac digna, quæ perpendantur exiſtimaſtis. Veruntamen nõ cogitaſtis, nihil à vobis fuiſſe dictum, quod octennij, aut nouennij ſpatio à me non fuerit maturè perpenſum.

Rerum politicarum vobis periti eſſe videmini: at earum nihilo plus noſtis, quàm ipſe ſciam acta Litium, & proceſſus veſtros digerere.

Quòd Viris è Societate Ieſu Poiſſiacum obijcitis Conuentum, vtinam reliqui ita ſeſe in eo geſſiſſent, atq; vnus, duove exijs, qui peropportunè eidem interfuerunt: ſanè res multo melius Catholicis ceſſiſſent. Quamobrem, & tunc non eorum ambitio, ſed virtus enituit. Et ſanè obſtupeſco, dum diſpicio, vndenam illis vitium ambitionis affingitis, ijs inquam, qui dignitates, atque ſacerdotia, quæcumque ipſis offeruntur reſpuunt; quique vouent, ſe ad eadem nunquam aſpiraturos, nec verò aliud in hoc Mundo cupiunt, quàm omnibus ſuam gratis præſtare operam, qui ea velint vti.

At diſplicet hoc nomen Ieſuitarum; cur igitur non diſpliceant, qui ſe Religioſos Trinitatis nominant? Quod ſi iſtos eiuſdem eſſe probitatis, qualis ſunt Ieſuitę arbitramini, cur item filias veſtras eodem nomine, & virtute non ęſtimatis, quali Pariſijs extant quæ filiæ Dei nominantur? Quin etiam cur vos non iactatis non minus eſſe Ordinis Spiritus Sancti, quàm ſunt ijdem, qui Ordinis S. Spiritus ſunt equites mei? Sanè malim dici Ieſuita, quàm alio nomine Religioſus.

Sed additis, Sorbona eos damnauit, ſanè quidem, ſed eos non nouerat. Qui ſi ab antiqua Sorbona paſſi ſunt repulſam iam re melius perſpecta, qui ſunt nouæ Sorbonæ ab ijſdẽ Ieſuitis excoluntur, quos & ideo magnopere commendant.

Quòd autem hactenus permiſſu, & (vt dicitis) per modum prouiſionis in Gallia vixere, hanc mihi gloriam Deus reſeruabat, quam quidem, vt gratiam ęſtimo, nempe, vt eos ſtatuam, atque omnino ſtabiliam. Itaq; poſthac Edicto, & Decreto apud nos erunt. Reges mei præceſſores voluerunt eos admittere. Volo ego eoſdem ſtatuere.

De Academia Pariſienſi, quæ ijs fuerit aduerſata, id inde accidit, quod alijs diligentiores fuere, atque aptiores. Teſtabatur hoc frequentia ſtudentium, quæ ad illorum Collegium confluebat, quòdque in eam nondum erant admiſſi: At nunc eos non reſpuet. Iubebo enim vt admittantur, quod cogemini à me petere, vt efficiam.

Obijcitis doctiores, qui ſunt in veſtro Senatu nil didiciſſe à Ieſuitis: ſi doctiores ſint ſeniores, idipſum fateor: ij enim antequàm Ieſuitę Gallis innoteſcerent, diſciplinis alibi operam dederunt. Sed enim non me latet alios ſecus de ijs loqui, eoſque adeo, qui veſtri ſunt Ordinis. Et verò ipſis oculis cernimus, eorum abſentia relictam eſſe deſertam Academiam veſtram, ad eoſque etiam extra Regnum noſtrum accurrere, Decreta nihil curantes, & pœnas, quas aduerſus eiuſmodi homines promulgaſtis.

Quòd fœderatis adhęſerint, id temporum iniuriæ, non autem ipſis eſt aſcribendum, certè minore culpa, quàm alij id fecere. Ac certus ſum eandem illorum conſcientiam cum ijs beneficijs iunctam, quę erga illos cõſerã, mihi magis, quàm fœderatis eos eſſe deuincturã.

Bonæ indolis adoleſcentes (dicis) ad ſe alliciunt; ego verò eò magis hoc nomine ipſos æſtimo. Non ne nos fortiorum militum delectum habemus? Quòd ſi ſtudijs, & commendationibus, inter vos locus non eſſet, an ne aliquem veſtro cętu indignum cooptaretis in Senatum? Si Ieſuitæ ſuos vobis Præceptores, aut Cõcionatores traderent ignaros, eos ſine dubio irrideretis; At cum ingenio valeant, eos arguitis?

Quòd ſint ad rem attentiores, calumnia eſt in vniuerſo Regno, quantacumque collegia obtinuerant, redditus annui eorum omnium non excedebant duodecim, ſiue quindecim aureorum millia. Non ignoro cum Biturigis, & Lugduni ſeptem, ſiue octo in vnoquoque Collegio Præceptores eorum viuerent, trigintaetiam, ſiue quadraginta vnumquodque iſtorum operarios aluiſſe. Ceterum ſi quid erit hac in re animaduertendum; iam id Edicto meo eſt ptæcautum.

Voto autem obedientiæ quo ſe Pontifici Maximo obſtringunt, non adigentur, vt externis propius adhæreant, quam fiet fidelitatis iureiurando, quod mihi præſtabunt, quarè nec aliquid, quod ſuo Principi naturali aduerſetur, attentabunt. Porrò votum illud Pontificium

tificium eò tantum spectat, cum eorum opera, is, qui Pater est Ecclesiæ, & Pontifex Maximus vti velit ad conuertendos infideles. Ac planè liquet ingentes Indiarum tractus, totq; hæreticorum regiones ad Catholicam Fidem per eosdem accessisse. Idque est, quod sæpe dixi si Hispania suis Iesuitis vsa est, cur Gallia Gallis Iesuitis non vtetur? An alijs deteriores sumus? Hispania ne Gallis est amabilior? Quòd si Hispania suis est amabilis, cur Gallia non erit Gallis?

Additis, Iesuitæ ingrediuntur, vt possunt: Ita verò, & alij faciunt. Quin & ipse, vt pote tui, in meum Regnum ingressus sum. Sed & credere, & fateri debemus magnam eorum esse patientiam: quam certè admiror, hæc enim, & ipsa vitæ probitate perficiunt omnia.

Neque verò eos minoris æstimo, quòd suũ egregiè colant institutum, propterea enim stabit eorum Societas. Quæ causa fuit, cur nulla in re leges eorum immutauerim. Quòd si quid nonnullarum conditionum imminui, quæ non probarentur externis, satius est, vt exteri leges à nobis accipiant, quam vt ab ijs accipiamus. Ac quidquid huius rei sit, mei mecum subditi iam conueniunt.

Quòd nonnulli Ecclesiastici Iesuitis aduersentur; Scientiam semper odio habuit imperitia. Obseruaui autem, cum de ijs restituendis loqui cœpi, duo in primis genera hominum restitisse, hæreticos, & improbos Ecclesiasticos. Quod quidem acriorem mihi stimulum ad eos reuocandos addidit.

Quòd de Pont. Maximo optimè sentiant, eumque reuereantur, id quoque ipse facio. Ac tamen non sum nescius nil ab ijs amplius de summi Pont. potestate dici, doceriue, quã reliqui Theologi, Catholicaque doceat Ecclesia.

Neque verò aliquid docent, quo Ecclesiastici mihi non tribuant, quod est tribuendum. Nec vnquam inuentus est, qui ab ijs necem Regum didicerit. Quare totum hoc, quod illis obijcitur, nihil est. Triginta, & amplius anni effluxere, cùm in Gallia Iuuentutem excolunt, centumque scholasticorum millia ex eorum Collegijs, aut studia absoluerunt, aut ad ea, quæ Iuris prudentiæ, siue Medicinæ sunt, accesserunt. An ne istorum aliquis id se didicisse, vel audiuisse à Iesuitis fatsus est? Addo. Ministri extant hæreticorum, qui plures annos apud Iesuitas vixerunt, interrogate eos; quid de vita Iesuitarum sentiant. Profecto censendum est, eos quàm pessimè de ijs locuturos, nisi aliam ob causam, certè vt suam ab ijs emigrationem excusent. Iam verò mihi liquido constat id fuisse ab ijs quæsitum, respondisse autem, De moribus Iesuitarum nihil esse, quod obloqui quisquam possit. Quod verò ad doctrinam attinet, neminem latere, quid doceant? Sanè pauci huic examini se subijcerent, & conscientiam eius operis est esse securam, qui Aduersarij sententiæ stare velit.

De Barerio, qui me voluit interficere, tantum abest, vt Iesuita eius Confessionẽ, (quem admodum dicitis) exceperit, vt à Iesuita præmonitus de tota re fuerim: Bareriumque alter Iesuita monuerit, damnationem æternam incursurum, si id vnquam attentasset.

De Castello nil vnquam cruciatibus, & tormentis extorqueri potuit aduersus Varadæum, neque contra alium quemlibet Iesuitam. Quòd nisi ita res habet, cur eis pepercistis, nec supplicium de eis sumpsistis, qui & in vestra potestate, & adeò erant in vinculis?

Sed demus (non tamen concedentes) aliquem ipsorum id ausum fuisse, Anne omnes Apostoli ob vnum Iudam plectendi fuerint? aut ego, satisfaciam pro latrocinijs, criminibusque omnibus, quæ posthac commiserint, qui sub me militarunt? Tune me Deus reddere, & humilem, & saluum voluit, quare ei gratias ago. Ipse me docet, vt illatas cõdonem iniurias, quod propter eum facio lubens. Quin & quotidiè pro meis hostibus oro. Tantum abest, vt hæc meminisse velim, ad quæ parum Christianè me hortamini. Quod quidem mihi accidit à vobis ingratum. Omnes egemus gratia Dei, hanc eam bono emam pretio, vt meæ ergo alios gratiæ non parcam.

De sororis nostræ matrimonij dispensationẽ, iàm eius Sanctitas eam concessit, ac scimus Patres Iesuitas negocio isti non fuisse aduersatos. Quòd si Hispanus, & Iesuita, & Cardinalis operam mihi suam præstitit, qua benedictionem à nostro Sancto Patre Summo Pont. consequerer, cum fidem Catholicam sum amplexus, cur meos naturales subditos, in suspicionem vocatis? Ex eis noscam, quæ noscenda iudicauero, neque illis aliud

quàm

quàm quod mihi libuerit communicabo. Sinite vt tractem,& ducam ipse hanc societatē. difficiliores,& minus aptos ad mentem adduxi. Itaque meæ voluntati obtemperate.

Quam responsionem vbi Rex absoluit,reliquis diligentissimè in rem collatis,Collegia, domos Probationis,nostræ Societati vbique restituit,& auxit. Vt tanti Regis exemplum, & viuida fides sit post hac omne os malignantium obstructura. Ipsi Deo sit honor, & gloria, & Regi, Regno, suisque omnibus salus perpetua.

SOCRATES Constantinopolitanus Græcè quidem Ecclesiasticam texuit Historiam ab incunte Constantini Magni Imperio vsque ad decimum septimum Consulatum Theodosij iunioris, septem in libros digestam: quæ licet minore (quod ad dictionem pertinet) in pretio apud Photium fuit, Baronio tamen Card. in suis Annalibus componendis, fuit (vt ipsemet testatur) commodior, quòd per Consules more maiorum tempora in illa distinguantur. Et quidem eodem tempore,hoc est,Theodosio iuniore imperante, non solum Socrates, verùetiam Hermias Sozomenus, ac Theodoritus Cyri Episcopus easdem Ecclesiasticas Historias conscripserunt, quas è Græco Latinè reddidit Epiphanius vir doctissimus,hortante Cassiodoro Senatore,& Monacho,qui ex ijsdem continuam historiam connexuit,quàm *Tripartitam* inscripsit. Sic Cassiodorus Institutionis Diuinarum lectionum,cap.17. Porrò,quamuis Gelasius Pontifex Socratem,ac Sozomenum inquit fuisse maioris fidei,quàm Eusebium Cęsarienſem,dum hunc inter apocrypha reiecit,illos nō item, id tamen fecit non ob res ab Eusebio narratas, sed quoniam in Eusebio sparsi sunt Arianismi,quemadmodum in verbo, *Eusebius Cæsariensis*,planè monstrauimus; *consubstantialem* tamen asserebant esse Filium Dei. Ceterum Photius de Socratis historia inquit, *ἡ δὲ φράσις οὐδὲν ἔχει ἀξιόλογον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς δόγμασιν οὐ λίαν ἐστὶν ἀκριβὴς*, hoc est. *Dictio autē nihil habet dignum sermone,quin etiā in dogmatibus non est valde exactus.* Atqui magno pere expediuisset,vt Socratis,& eiusmodi historicorū errores indicati fuissent, quod quoniā nec fecit,nec facere potuit Photius, suis,vt suo loco diximus,fraudibus,& erroribus irretitus,nos hic è tribus potissimū ætatis nostræ doctissimis, & Catholicis Viris ostēdemus.

De Socrate Historiæ Ecclesiasticæ Scriptore,Iacobi Billij iudicium.

Cum Socratem(inquit Billius) eum qui Ecclesiasticam Historiam litteris mandauit è Græco in Gallicum conuerterem, malè sæpenumero animum meum habuit, quòd mihi cum eo Auctore rem esse perspicerem,qui Nouati perfidiam,atque impium schisma sequi potius habet,quàm Ecclesiæ fidem,& vnitatem amplecti. Nihil enim libentius facit,quam vt non modo oblata,sed etiam interdum quæsita occasione,in Nouatianorum laudē multa commemoret. Quin etiam miracula ipsis,lib.1.cap.9. & lib.7.cap.17. tribuit, quibus tamen,quia nullius Scriptoris Catholici testimonio,atque auctoritate cōfirmantur,quantum fidei habendum sit,prudenti,atque orthodoxo lectori iudicandū reliquo. Quamquā non ignorem falsos quoque prophetas,interdum res miras,& prodigiosas edere posse,sed eas pietati,ac vitæ sanctitati eorum,à quibus eduntur, assignare(vt hic, & in Eutychiano, & in Paulo Nouatianis facit, quos, & pios, & *θεοφιλεῖς*, ideſt Deo charos fuisse testatur) mihi nullo modo probari potest, cum sciam Deo odio fuisse schismaticos omnes,ac falsi dogmatis assertores. Illud autem grauissimè,& indignissimè tuli, quod lib.4. cap.23. refert,eos à Nouati recenti dogmate suscipiendo abhoruisse,quos peccare, ac vitijs operam dare delectabat. Quod quidem dictum in Orthodoxos nimis contumelioſum est,dignumque profectò,quod Anathemate feriatur. Quæ enim atrocior,magisque execrāda blasphemia excogitari potest, qnàm dicere Catholicis non alia de causa lententiam potius concessisse, qui Nouati dogma damnandum censuerat, quàm vt vitijs suis liberius indulgerent? Sed & illud quoque minquè ferendum est,quòd si quis pio zelo incēsus Nouatianos acrius insectetur,huius nomen,existimationemq; perstringere,ac labefactare studet, sed ita obliquè,vt minus perspicaci Lectori,non tam dolori suo,atque irę obsequi,quam veritatis rationem habere videatur: sic nimirum illum nunquam satis laudatum Chrysostomū, quia Nouatianis Ecclesias quasdam ademerat (vt refert lib.6.c.10.) idcirco eodem lib. cap.3.

& im-

& improuidum eum, & præposterè simplicem, & immodicè liberum, ac denique in familiaribus colloquijs nimis insolentem, ac fastidiosum fuisse ait: & cap. 19. plus iracundiæ, quàm pudori dare consueuisse. Eius etiam in exercendis inimicitijs acerbitatem, animique implacabilitatem notat eod. lib. cap. 10. & superbiam sub persona Seueriani, cap. 14. ac præterea velut iam apertè Nouatianum se esse prædicans, cap. 17. nõ verctur dicere, iustam quibusdam (hoc est Nouatianis) Chrysostomi damnationem visam fuisse, quòd Nouatianis Ecclesias quasdam abstulisset. Quod etiam modo, cap. 19. Os illud impudens aurei oris homini hoc obijcere non dubitauit, quod in quibusdam concionibus contemnendam esse Castitatem, ac temperantiam doceret. Ex quonam autem melle hoc venenum ille tamquam aranea traxerit, audi nimirum ex hoc sanctissimo dicto: *Si millies lapsus pœnitentiam egeris, in Ecclesiam ingredere*. Quæ quidem verba, velut hæresim ipsius aptissimè iugulantia viperco morsu impetit. Eundem etiam in modum, lib. 7. cap. 11. Romanorum Pontificum potentiam exagitat, quia cap. 9. ab Innocentio, & cap. 11. à Zosimo, Nouatianis ereptæ quædam Ecclesiæ fuerant: quemadmodum item eandem ob causam iniquiorem interdum eodem in libro se præbet Cyrillo Alexandrinorum Antistiti: At contra, Deus bone, quàm mirificis laudibus Atticum Chrysostomi successorem in Cælum effert: penè vt præ illo hic nihil fuisse videatur: quamquam equidem Attici laudibus non inuideo (nam & ex eo Theodoretus, & crudito, atque Orthodoxo Antistite loca quædam in Polimorpho citat) verum illud doleo, Socratem, cum in Atticum tam effusus sit, in Chrysostomo tamen, qui multis parasangis præcedit, tam parcum, ac malignum esse. Cur autem Attico tantopere faueat, liquet ex eo, quod libro 7. cap. 25. eum Nouatianis haud aduersarium fuisse scribit. Imo etiam illhic, vnde ipsum laude afficere gestit, hinc ei grauissimam labẽ inurit, nam præterquam quòd nemini rectè de religione sentienti probari potest, quòd Atticus Beatum dicat Asclepiadem Nouatianum Episcopum, quoniam præclarum munus quinquaginta annos administrasset, quis illud apophthegma ferat? *Nouatum laudo, Nouatianos laudare nequeo*. Nam si vetè hoc Atticus pronuntiauit (vix enim hoc de Catholico crediderim) certè ne si Demosthenes quidem reuiuiscat, eum à grauissimi criminis nota liberare queat. Quid enim turpius, quid flagitiosius, quàm eum laudare, cuius nomen ob impiæ crudelitatis plenam hæresim in infamia versatur, semperque versabitur? Quod autem ibidem ait, se, si tum extitisset, idem facturum fuisse quod Nouatus fecisset, hoc est, eos, qui Idolis cultum adhibuissent, minimè ad communionem admissurum fuisse. Si Socrates hoc falso in eum non concipit, fanè ipse non iam vt Pastor, sed vt lupus loquitur. Habes, lector (inquit Billius) quid mihi in Socrate animaducrtendum videatur.

Roberti Card. Bellarmini censura de Socratis Historia Ecclesiastica.

Socrates in sua Historia multa mentitur, præterquàm quòd hæreticus fuit. Primo inquit licuisse vnicuique suo tempore celebrare Pascha, quod vellet, nec de hac re Ecclesiam aliquid certi statuisse; at constat, Nicænam Synodum statuisse, vt Pascha semper celebraretur prima Dominica post decimamquartam Lunam primi mensis, cuius canonis meminit Epiphanius hæresi 70. Athanasius in lib. de Synodis Arimini, & Seleuciæ. Secundò dicit, In Romana Ecclesia non ieiunari ante Pascha nisi tres hebdomadas, & tamen dici quadragesimam, at S. Leo Primus, qui eodem tempore vixit quo Socrates, Serm. 4. de Quadragesima dicit, Romæ ieiunari quadraginta diebus, & idem dicit Gregorius Hom. 16. in Ecclesia. & certissimum est. Tertiò dicit, Romæ non ieiunari in Sabbathis, cum tamen contrarium sit certum ex Augustino Epist. 86. & 118. ad Ianuarium, & in epist. 86. ad Casulanum. Imò ipsi Græci in Canone 55. eorum, qui Sextæ Synodo tribuuntur, Romanos reprehendunt, quod Sabbatho in Quadragesima ieiunent. Historia porrò, quàm affert de Paphnutio, manifestè pugnat cum verbis Epiphanij contra hæres. 59, vbi ait esse contra Canones Ecclesiasticos, quod Sacerdos, vel Diaconus, liberos gignat, & cum verbis Hieronymi, lib. contra Vigilantium, vbi dicit in Oriente, & in Aegypto non esse licitum Sacerdotibus, & Diaconis vxoribus vti; quod fanè falsum est, si Ni-

cæna

cena Synodus in Oriente paulo ante celebrata, vxorum vsum illis concessit. Vide Bellarm. Card. lib. 1. de Clericis, cap. 20. versus finem, To. 1. Controuersia 5.

Rursus autem alibi idem Card. Bellarminus hæc habet. Socrates in historia Ecclesiastica, non multum fidei meretur; cum Nouatianus, & Arianus fuerit, cupiebat enim, vt ipse lib. 5. hist. Eccl. cap. 21. dicit, festa, & ieiunia omnino esse libera.

Cæsaris Card. Baronij de Socratis Historia plenior Censura, de qua vide Tomum quartum, & quintum eius Annalium.

Socratem hallucinari constat, dum dicit Iulianum anno tertio Imperij sui finem viuendi imposuisse, cum nec quidem in Imperio post obitum Constantij implesset biennium. Sed inde Socrati errandi manauit occasio, quòd sub Imperio Iuliani à morte Constantij tres ponuntur Consulatus.

De exordio persecutionis Valētis, complures antiquorum hallucinatos esse, ac primum Socratem, lib. 4. c. 2. 3. & Sozomenum, lib. 6. c. 7. & alios horum vestigia consecutos: sed & Orosium, lib. 7. cap. 32. hic negat, id factum, nisi postquam Valentinianus frater, cuius timore continebatur, ex hac vita discessit.

Corrigendus Socrates, lib. 4. cap. 13. quod ait discessisse Valentem Constantinopoli, vt iterum veniret Antiochiam, nam numquam ante hac illuc profectum esse Ammianus satis demonstrat: sed & quòd idem affirmat, Eudoxium annos decem, & nouem sedisse, planè hallucinatus est: nam à tempore illius acceptę Sedis in hanc diem, Episcopatus ipsius, non nisi annis vndecim numerantur, quod Sozomenus probè nouit, lib. 6. cap. 13. sed grauiore planè errore vterque lapsus est, dum Eustachium Episcopum Antiochenum, diu ante Constantij tempore vita functum, rediuiuum inducūt à Iouiano restitutum, & hoc tempore res Catholicorum curantem.

Socrates lib. 4. cap. 26. & qui eum ducem sequuntur Paulus Diaconus, Zonaras, Nicephorus, & si qui alij, conuincuntur ex pluribus apertissimis mendacijs anilem, vel ab eo concinnatam fabellam de duabus vxoribus Valentiniani, & de lege de duabus ducendis mulieribus ab ipso Valentiniano lata.

Corrigendus dum dicit S. Athanasium mortuum esse ann. 371. constat enim ann. 372. obijsse, ex Ruffino, & B. Cyrillo.

De anno item ætatis Valentiniani senioris emendandus est, dum ait, lib. 4. cap. 26. vixisse eum annis 54. & imperasse annos 13. constat enim ex Ammiano vixisse annos 55. & imperasse 12. minus 100. diebus.

Quæ de inuentione Arsenij facta Tyri scripsit, historiæ ab ipso Athanasio enarratæ contraria, meritò respuuntur.

Corrigendus lib. 5. cap. 6. cum dicit Arij opinionem, per Illirycum peruasisse, vbi loco Macedoniæ ponit Illirycum.

Errore lapsus videtur lib. 5. cap. 8. & Sozomenus, lib. 7. cap. 8. quod pertinet, ad rerum in Synodo Constantinopolitana gestarum ordinem.

Quam refert falsam Historiā, lib. 1. c. 24. ex falsis Arianorum Actis mutuatus creditur.

Longè à veritatis scopo aberrat, dum lib. 5. cap. 8. putauit ex eo Concilio Metropolis, imò Patriarchatus à Patribus cōstitutos fuisse, cum autem minimè esset assecutus sensum decreti Synodi, plures simul coaceruauit errores.

Nouatianus Socrates, de Nouatianis parū syncera narrat sicuti illa sunt, quę de Theodosio ait, lib. 5. cap. 10. eum Nouatianis fauisse consilio Sisinij Nouatiani.

Errat cum nō nisi annos quadraginta sedis tribuat Angellio Episcopo Nouatiano, qui tempore Nicęni Concilij iam præerat suis Nouatianis Episcopus.

Hallucinatus est cum Sozomeno, & alijs plerisque, dum dicit Gregorium Episcopum Alexandrinum à suis abdicatum, quòd segniter se haberet in defendenda Ariana hęresi; etiam cum dicit, statim suffectum fuisse Gregorium, cumque agit, de litteris scriptis ad Iulium à Concilio Antiocheno.

Errat

Errat lib. 5. c. 11. dum cladem Italiæ illatam à Maximo Tyranno, & fugam Valentiniani iunioris refert ad tempora necis Gratiani.

Ex legibus à Theodosio Imperatore contra hæreticos latis ann. 388. errotis arguitur lib. 5. cap. 10. dum dicit Theodosium concessisse hæreticis priuatos conuentus.

Ceterum quòd ait, Theodosium humanitus complexũ esse Nouatianos, & in gratiam eorum Episcopi fuisse ab eo absque pœna Symmachum, longe errat. Nam rem aliter se habuisse, S. Prosper suorum temporum res scribens, demonstrat de promiss. & prædict. lib. 3. cap. 38.

Ex Constitutione Theodosij erroris arguitur, cum dicit, non nisi Eunomianos hæreticos à Theodosio fuisse exagitatos.

Sicuti etiam vt Nouatianos excuset, falsò affirmat licuisse cuilibet absque dispendio Catholicæ veritatis celebrare, qua die Pascha vellent. Vbi etiam circa alios Ecclesiæ ritus erroneus est censendus.

Refellitur dum ait Maximum Episcopum Hierosolymitanum reconciliatũ fuisse Athanasio, cui constat eum semper fauisse.

Errat dum damnatis à Synodo Mediolanensi adiungit Paulinum Episcopum Treuirensem, quem Conuenticulum Arelatense exturbauit.

Quæ de Eudoxio refert, lib. 2. cap. 29. nempè illum aucupatum fuisse Episcopatum Antiochenum, præpostero sanè ordine temporibus Concilij Ariminensis accidisse ait.

Tempus Concilij Syrmiensis perperam constituit, vt & fuit Sozomenus, idque ex suis ipsorum scriptis patet.

Errat dum exturbationem Liberij post Concilium Ariminense confundit cum exilio eiusdem. Atqui Ruffinus quoque in eundem impegit.

Præterea lib. 7. cap. 17. quod miraculum scribit editum per Paulum Nouatianum Episcopum, confutatur rectè ab eodem Baronio Card. sub finem anni Domini 419. primi autem Bonifacij Papæ. Nam Iudæo ad lucrum pecuniarum sæpe se baptizari curante, euanuit æqua in fonte Pauli Nouatiani: steterat sanè aqua sub Attico Episcopo Constantinopolitano, quòd tunc nulla fieret per reiterationem iniuria sacramento, cum ante collatum, siue per Arianos, siue per Macedonianos nullius esset momenti, nec ante quidem Iudæus ille baptismum est consecutus, quam cum ab Attico est eo initiatus Sacramento. Stetit tunc aqua, quia tunc primum verus Baptismus collatus fuit, cessit igitur miraculum illud in confirmationem potius Catholicæ veritatis, quàm ad Pauli merita illustranda, quem Socrates iniquè laudibus ornat.

Socrates verò de ijs, quæ de voce Hypostasis, & vsiæ dicit lib. 3. cap. 5. quomodo refellendus sit. Vide in verbo, Nicephorus.

Versiones, & Editione Historiæ Ecclesiasticæ Socratis, ac reliquæ Tripartitæ.

Præter Epiphanij versionem, de qua diximus, procuratam à Cassiodoro, Ruffinus antiquitus, nostro autẽ æuo Iacobus Billius Prunæus, Gallicè, & Chrystoforsonus Socratem latinitate donarunt. Et Ruffini quidem versio extat in Historia Tripartita, quæ ann. 1523. apud Frobenium fuit impressa Basileæ. Græca verò Editio prodijt ann. 1545. Christophorsoni autem.

Volphgangi verò Musculinũ solum non curanda, sed ableganda est versio, qui cum Lutheranam hæresim ebibisset, ac proinde inter primæ Classis hæreticos sit prohibitus, etiam Græcè linguæ parum sciens, historiæ contextum non vno in loco depranauit, fuerit satis locum hic afferre, à quo reliqui discantur. Extant Socratis lib. 5. cap. 19. Sozomeni autem lib. 7. cap. 16. Et Nicephori, lib. 12. cap. 28. hæc verba: *ἐκ τῶ παρρησιάζεσθαι συνομολογεῖν τὰς ἁμαρτίας χρεὼν φορτικὸν*. Musculus autem sic. *Et illos, qui peccata sua confiteri detractant, delicta, vt credibile est, aggranantur*. Cum verti debuisset. *Ad veniam impetrandam, cum peccatum confiteri necessarium sit, graue visum est*. Et quæ sequuntur. Paulo

post

post idem Musculus subdit in sua versione hæc verba: *Inde ab initio Sacerdotibus placuit, vt velut in Theatro, tecte multitudine Ecclesia peccata manifestarentur.*

Verum enimuero sententię ipsorum Scriptorum prorsus aduersantur, cum vertendum sit: *Graue, & verisimile est, cum inde ab initio Sacerdotibus visum est, tamquam in Theatro Ecclesia, multitudine tecte, peccata enunciare.* Ergo error hic, vt plerique alij, ortum habuit tum ex hæresi, quæ ferre non potest Sacramenti Pœnitentiæ, & Confessionis sanctissimum vsum. eò enim procliue est, vt feratur interpres, qui rem renuit, quam habet præ manibus: deinde quòd æquiuocatione huius Græcæ vocis παραιτοῦμαι qua designatur, *recuso, exoro, veniam consequor*, ipse hęsit in prima significatione. Accessit haud recta interstinctio, falsusque accentus in codice Græco, signatur enim ibidem χρεῶν accentu circumflexo, ac si pluralis genitiuus esset huius vocis χρεος. At Musculus non animaduertit legendum esse χρεὼν acuto accentu, tamquam participium verbi impersonalis χρὴ, commate autem, siue duobus punctis distinguendum in verbo sequenti, φορτικὸν, quod refertur ad Sacerdotes, non ad peccatum delinquentium, vti Musculus fecit.

Soebadivs Agenni Galliarum Episcopus, scripsit librum contra Arianos. Hieronymus in Catal.

Solco Fortenam, Frisius, vir nobilis, & egregiè eruditus, ob insignem historiam, quam conscripserat, & ab initio ad ętatem vsque Principum, Ducum, & Regum Frisiæ Genealogias, & res gestas luculento stylo deduxerat, per inuidum aliquem delatus apud Radbodum fuit, quasi qui parum candidè scripsisset de ipso. Itaque cum Solco ad Aulam Regis vocatus, & librum compositum exhibere iussus esset, Rex examinato libro, ipsum in Auctoris præsentia comburi, auctorem ipsum in carcerem detrudi iussit. Vnde per Carolum Magnum Radbodo deuicto, ac fugato, demum liberatus est. Causa tantæ pœnæ erat, quod Solco Gundobaldum fratrem ipsius, qui Christianus erat, magis laudare videretur, quàm ipsum Radbodum, qui Christianorum erat persecutor acerrimus. Itaque ex insigni hoc Opere ad posteritatem nihil peruenit præter aduersaria quędam, & fragmenta lacera, quę pronepos eius Occo Scatlensis collegit, & in ordinem redacta auctario suo suppleuit, vt in Occone Suffridus scripsit. Floruit sub Radbodo Secundo, circa annum 760. Hęc Suffridus Petrus, lib. de Frisię Scriptoribus.

Solitarivs post annum fortasse CM. scripsit librum de Gemma animę. Bellarm. Card. lib. 2. de Missa, cap. 13. To. 2.

Sophoniae Prophetę confictam assumptionem, Athanasius in Synopsi inter impia scripta recenset.

Sophonias Hebraicè *Zephania*, hoc est *Arcanum Domini* è Tribu & progenie Simeon, ex Monte Sarabatha, Filius Churi, & nepos Godolię, & Abnepos Amarię, quique habuit octauum Ezechiam, omnes Prophetas, prophetauit in diebus Osię filij Amon Regis Iudę ante captiuitatem Babylonicam in Hierusalem, & vniuersa Iudęa, De Saluatore. De Resurrectione eius. De Idolis, & nemoribus, quæ essent destruenda. Deque fletu multo, ac planctu.

Deinde contra Gazam, & Ascalon, & Azotum, & Accaron, & contra Moab, & Ammon, & Damascum, & Niniuen, & Aethiopas. Mortuusque est, & solitarius in agro suo sepultus, Hieremię Synchronus, anno ab orbe condito ter millesimo, trecentesimo, ac trigesimo.

Partitionem huius Prophetię vide in Ederi Tabula 232. Scripserunt autem in eum qui in vniuersa Biblia. separatim autem, qui in duodecim Prophetas minores. Vide in verbo Abacuck.

Sophronivs non vnus fuit, quem tamen eumdem fuisse cum illo, qui Opuscula D. Hieronymi in Græcum transtulit, & cum altero, qui fuit Hierosolymitanus Archiepiscopus, quidam non animaduerso vtriusque tempore, atque officio, confuderunt.

Porrò de primo hæc habet Hieronymus in Catalogo. Sophronius vir apprimè eruditus, laudes Bethlehem adhuc puer, & nuper de subuersione Serapis insignem librum composuit. De virginitate quoque ad Eustochium, & vitam Hilarionis monachi, Opuscu-

la mea in Græcum sermonem elegantissimè transtulit. Psalterium quoque, & Prophetas, quos nos de Hebræo in Latinum vertimus. Ita quidem Hieronymus.

At sciendum, quòd Sophronius æqualis Diui Hieronymi, quique huius Catalogum, Scriptorum Græcè vertit, ita legendus est, vt tamen hæc versio vitiata esse coniiciatur, parumque ei in Catalogo credendum absque historiæ cognitione, & veterum exemplarium fide; quemadmodum etiam Marianus Victorius in Scholio eiusdem Catalogi ad Ioãnem Apostolum prudenter admonuit.

SOPHRONIVS Patriarcha Hierosolymitanus, qui ex vita decessit ann. Dom. 636. secundo verò Honorij Pont. Max. anno, qui aduersus Monothelitas eatenus insurrexerat, rectæ fidei hæreditatem voce, scriptisque reliquit, vt retulit Stephanus Episcopus in Synodo Romana habita sub Martino Pontifice Maximo in Secretario secundo. Superest eius Epistola.

Cuius etiam natalis dies quotannis celebrandus ab Ecclesia Catholica in Tabulis Ecclesiasticis fuit adscriptus. Vide Martyrolog. Rom. die vndecimo Martij. Extat item Oratio in Christi Saluatoris Natalitia, quæ tunc in Dominicum diem inciderant, tum etiam de immani sæuaque tyrannide Sarracenorum, qui per id tempus obsidebant, siue occupabant Bethlehem. Eiusdem Sanctorum Archangelorum, Angelorum, cæterarumque cælestium Virtutum, encomium. Tomo 2. Bibliothecæ Sanctorum Patrum edit. 2. Epistola autem Synodica contra Cyrum Monothelitam, habetur in Photij Bibl. pag. 468. quæ plena est pietatis, quæque Latinè versa est in Baronij Card. To. 8. pag. 313. Vide item Cedrenum, & Zonaram in Heraclio.

Scripsit item pro Diuo Basilio aduersus Eunomium clarius, perspicacius, & breuius, quàm Theodorus Antiochenus. Attigit verò in eo Scripto capita hæreseos Eunomij. Vide Photij Bibliothecam pagina tertia, & quarta, vbi illum etiam Logicis circumflorentem dicit.

In exaltationem quoque venerandæ Crucis, & in Sanctam Resurrectionem. Resurrectionem autem cum titulus Orationis huius præferat, intelligendum est non Pascha, sed dedicationem templi, quæ ἀνάστασις hoc est, *resurrectio* dicebatur. Agitur verò apud Græcos eius festi anniuersaria commemoratio vndecima die mensis Martij.

Altera eiusdem Sophronij oratio est in adorationem venerandæ, & viuificæ Crucis, & de ieiunio, media ieiuniorum hebdomade, quam Godefridus è Græca Latinam fecit, atque edidit, quemadmodum superiorem verterat Achilles Statius Lusitanus. At vtramque item Latinitate donatam à Iacobo Gretsero nostro habemus vnà cum Græco earum contextu in 2. Tomo eiusdem de Cruce.

Sophronij quoque insignis Oratio legitur in sexta Synodo, Actione vndecima, vbi distinguit tria genera operum Christi; Quædam purè Diuina, vt creare, & conseruare omnes Creaturas. Quædam purè humana, vt comedere, bibere. Quædam partim Diuina, partim humana, vt ambulare super aquas. Et hæc à Sancto Dionysio Areopagita in Epistola quarta ad Caium, & cap. secundo, de Diuinis nominibus dicuntur θεανδρικὰ hoc est, *Diuinè humana* opera; qualia erant omnia miracula, non tamen omnia opera Christi.

De laboribus verò, certaminibus, & peregrinationibus Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli Fragmentum in Bibliothecæ Sanctorum Patrum Margarini Tomo primo, in secunda editione; cum antea in prima editione esset in Tomo secundo locata, & quidem incautè sub nomine Sophronij Patriarchæ Constantinopolitani.

Vitam etiam Sanctæ Mariæ Aegyptiacæ scripsit. Iam de Prato spirituali, qui liber ita prænotatus eidem Sophronio ascribitur, quemquam nos communem Scriptorum sententiam secuti, esse eiusdem putabamus, cum Ioanni Moscho deberi credimus, quare, & vide in verbo, *Ioannes Moschus*. Sanè huic Photius τὸν λειμῶνα, hoc est, *Pratum*, quod alij *Viridarium*, Ioanni Moscho, quem & *Euiratum* vocant, tribuit, qui illud trecentis, & quatuor enarrationibus comprehensum, fuisse etiam *nouum Paradisum* appellatum; & verò Sophronio, siue vt ait Sophronæ eius discipulo dicatum scribit. Quæ potuit esse occa-

sio,

sio, quoniam & hic Ioannes Moschus vixit tempore Heraclij, vt ex inscriptione ad Sophronium, Sophronij esse putaretur.

Ceterum nulla apud Photium mentio est, quod Ioãues Moschus ad Episcopatum euectus sit, sed quod in varijs eremis vitam sanctè egerit.

Ceterum quisquis fuerit huius Prati spiritualis auctor, hic nonnunquam inserit ea, quę parum tutam fidem habent, quin & vel relata à non fide dignis, atque interdum aspersa mendacio, cum delectu secernenda sunt ab alijs. Quale illud est, quòd cap. 128. affert de visione illa, qua super omnes Doctores, & Martyres Ioan. Chrysostomus in cęlis fuerit collocatus. Quòdque Treium faciat Episcopum Arabissi, & non Adelphium, atque alia eiusmodi, quę Baronius Cardin. To. 5. suorum Annal. sub ann. Dom. 407. sextum autem Innocentii Papę explodit.

Porrò sub nomine Ioannis Moschi habetur hoc Pratum spirituale Tomo 7. Biblioth. Sanctorum Patrum Bignęi editione secunda. Quod & Paschasius Auriacus (siue d'Orange) Ord. Minorum, Insulanus Lector, in Latinum vertit è Greco, dum Louanii bonis artibus operam daret. Quod & Italicè prodiit. Atqui extat hac prænotatione. *Abbatis Ioannis Moschi, cognomento Eviati Pratum Spirituale ad Sophronium primum Sophistam, deinde Patriarcham Hierosolymitanum, cum additionibus Aloysij Lippomani Veronensis Episcopi contra hæreses.*

Quod autem ad Sophronium Hierosolymitanum Patriarcham attinet, addo, Græcos eum hoc elogio ornare. *S. Patris nostri Sophronij Hierosolymitani ex Ciuitate Damasco multiplici eruditione, Diuinarum litterarum scientia, & pietate insignis.*

Sozomenvs, siue *Hermias Sozomenus*, Salaminius, Græcè scripsit libros nouem Historię Ecclesiasticę, quamuis eum non habeamus integrum, quippe cui desunt plurium annorum gesta. Nam in sua Præfatione testatur scriptam à se fuisse historiam vsque ad Cõsulatum decimumseptimum Theodosii iunioris Imperatoris, nempè ad annum Domini quadringentesimum vndequadragesimum. Vide autem, quę scripsimus supra in verbo, *Socrates*: Ad hunc enim (de quo nunc sic agitur) Sozomenum pleraque illorum, quę de Socrate sunt obseruata pertinent. De quo quoniam Cęsaris Card. Baronij censurã attulimus idẽ eiusdem huc de Sozomeno attexendum est. Itaque ille ait: Sozomenus à S. Greg. Papa lib. 6. epist. 95. & illius historia reprobatur, ita scribente: *Sed ipsam quoque (Sozomeni) historiam Sedes Apostolica recipere recusat, quoniam multa mentitur. & Theodorum Mopsuestia nimium laudat, atque ad diem vsque obitus sui magnum Doctorem Ecclesia fuisse perhibet.* Hęc cum dicat (inquit Baronius Cardin.) S. Gregorius de Sozomeno, quę apud Sozomenum hodie minimè leguntur, putauit aliquis nimium sibi sapiens, S. Gregorium errore ipsum, & quod esset apud Theodoretum, dixisse apud Sozomenum legi. Sed qui eum erroris arguit, errauit ipse, cum non considerauerit multa desiderari in historia Sozomeni, quę exciderunt; & illa ipsa tempora, in quibus de eodem Theodoro Mopsuestano tractandi se ingerebat occasio.

Cum enim in suę historię præfatione ipse testetur se eam producere vsque ad decimum septimum Consulatum Theodosii, viginti prope annorum res gestas in ea desiderari certum est.

Sed aduersus hominem nimis audacter carpentem Sanctum Gregorium Romanum Pontificem, idem Baronius Cardin. agit in Notis ad Ro. Martyrologium, die 23. Decembris.

Vide verò etiam Anastasium Bibliothecarium de eadẽ Sozomeni historia in Præfatione Miscellę. Antea verò alibi Baronius obseruauerat, quę sequuntur, quę ex Annalium Romana editione hic damus.

Sozomenvs frustra negat occisum Crispum, vt Constantinum excuset, & hallucinatur fuisse, dum alios imprudens arguit, ac dum negat Constantinum cum Sopatro locutum fuisse.

Iure redarguitur Sozomenus, qui cum veterem Romam numquam inuiserit, nouam antiquæ prætulit.

At, textum eius depraua tum esse existimat Baron. Card. pag. 397. To. 3. dum dicit Athanasium profectionem suam ad Synodum distulisse vsque ad 30. menses circiter, atque restituendum ad tres circiter menses.

Quæ autem ait de Eusebio Emisseno, lib. 2. cap. 5. mendaciter multa, vtpotè accepta ab Ariano homine Georgio Laodiceno.

Erroris arguitur ex Athanasij Apologia, quam non legisse apertè conuincitur Sozomenus, sed impegisse in Sabinum illum Macedonianum hæreticum, totam rerum gestarum historiam horum temporum in odium Orthodoxorum inuertentem, dum ait Athanasium litteris Imper. ad aulam vocatum, Baronij Cardinalis, pag. sexcentesimatertia, Tomo 3. Annalium.

Ac etiam erroris arguitur dum Eunomium appellat Cappadocem, quem constat ex S. Basilio fuisse patria Galatam.

Errat, cum ait Valentinianum à Iuliano Apostata, de militaris honoris gradu fuisse deiectum in Gallia: Nam dum ibi fuit, Christianum se prætulit extrinsecus. At Constantinopoli illud contigit in Aede Fortunæ, quoniam Valentinianus à profanis ritibus abhorrebat.

SOZOMENVS item lib. 5. cap. 6. (auctoritate Gregorij Nazianzeni res sui temporis scribentis) redarguitur, dum ait. Athanasium mox nuntiata morte Constantij noctu in Alexandrina Ecclesia comparuisse: in ipsa enim oratione, quam ipse Gregorius de laudibus Athanasij habuit, liquet illum triumphantem ab Vrbe Alexandrina fuisse exceptum.

Erroris arguitur, cum ait ann. 364. celebratum fuisse Concilium Lampsacenum, quod anno sequenti celebratum fuisse perhibetur. Sicut etiam erroris conuincitur, lib. 6. cap. 15. vbi refert ad annum 364. aut sequentem, proscriptionem Episcoporum à Valente factam.

Porrò Sozomenus cum agit de terremotibus, & maris excrescentia, lib. 6. cap. 2. & alij eum secuti (in quibus Nicephorus Calistus) malè referunt ad tempora Iuliani, cum sub Valentiniano, & Valente id accidisse affirment magis in hac re veraces. Ammianus, lib. 26. & Orosius, lib. 7. c. 32.

Quæ narrat de reditu Basilij Cæsaream, & reconciliatione cum Eusebio, lib. 6. cap. 15. in nonnullis sunt corrigenda.

Hallucinatur item Sozomenus, dum putat balneæ *Anastasiæ* nomine dicta, denominata esse ab Anastasia filia Valentis Imperatoris: nam secus habet Ammianus, qui cum agit de tyranno Procopio, *Anastasianas*, inquit, à sorore Constantini cognominatas.

Præterea errant tum ipse Sozomenus, tum alij, dum putant aduentum Valentis Cæsaream eo tempore contigisse, quo Eusebij eius Ciuitatis Episcopi aduersus Basilium simultas vigebat.

Nam Basilio iam Episcopo creato Valentem eò peruenisse, ipsa rerum gestarum series plus certo declarat.

SOZOMENVS erroris arguitur testimonio Sancti Augustini de Ciuitate Dei, lib. 18. cap. 52. dum ait, lib. 6. cap. 37. qui in Gothia passi sunt Martyres sub Athanarico Rege, fuisse Arianos.

Ibidem, dum dicit Gothis tunc concessum fuisse habitare in Thracia, corrigitur ex Ammiani lib. 27. vbi liquet eos tempore Valentis habitasse trans Istrum.

Ibidem hallucinatur, cum dicit Acacium, & Eudoxium Nicæno interfuisse Concilio: neuter enim illorum adfuit.

Ac etiam vbi videtur asserere Vulphilam Gothorum Episcopum auctorem ijsdem fuisse conuersionis ad Christum, cum constet tempore Constantini Magni, & Concilij Nicæni Gothos fuisse Christianos.

Quod autem Sozomenus ait, in Ecclesia Romana non nisi semel in anno cani solitum Alleluia, plane hallucinatur lib. 7. c. 19.

Clades

Clades Theſſalonica male à Sozomeno, & alijs eum ſecutis ponitur poſt ſecundũ Theodoſij in Italiam aduentum, ac poſt debellatum Engenium, ſicuti inconſtans aſſertio illa reperitur, ea tunc euenisſe, cum de differenda executionis ſententia triginta diebus Theodoſius legem tulit.

Quæ autem narrat libro ſeptimo, cap. 21. de tranſlatione capitis Diui Ioannis Baptiſtę, facta à Theodoſio Imperatore, ex Hiſtoria à Macedoniano auctore accepta ad Lydium lapidem admouenda ſunt, vt quæ veritate ſubſiſtant, quæ ve nutent, perſpicuè poſſint intelligi.

Male Sozomenus, affirmat ſpontaneo laqueo perijſſe Valentinianum iuniorem, libro 7. cap. 22.

Denique vide eundem Baronium Card. Tom. 5. ſub ann. Domini 402. Anaſtaſij Papæ quintum pag. 143. vbi agit de Theophilo, & Epiphanio: ibi enim quoque indicat Sozomenum in Hiſtoria claudicantem falſa veris admiſcuiſſe, lib. 8. cap. 14. Porrò quæ Sozomenus de voce Hypoſtaſis, & Vſiæ dicit, lib. 5. cap. 11. quomodo intelligendus ſit. Vide in verbo, Nicephorus.

SOTER Fundanus patria, que ciuitas eſt in Cãpania Regni Neapolitani, Pont. Max. obijt diem ann. 171. Scripſit inter alia Epiſtolam ad Epiſcopos Italiæ, ne ſanctimoniales pallam attrectarent, ne vethus in acerram poneret, dum ſacrificia fierent. Inſtituit item (ait Platina) ne legitime haberetur vxor, niſi cui ſacerdos ex inſtituto benedixiſſet, & quam parentes ſollemni pompa more Chriſtiano, marito collocaſſent: quamque etiam paranymphæ de more cuſtodiuiſſent.

SOZOMENVS presbyter Piſtorienſis, ſcripſit vniuerſalis Hiſtoriæ Volumen immenſum.

S P

SPALENSE Concilium. Vide in verbo, Hiſpalenſe Concilium.

SPARANVS librum Roſarij virtutum, & vitiorum reliquit inchoatum, quem deinceps abſoluit Paulus Tuſcus Rauellenſis I. V. D. Abbas. Venetijs autem prodijt ann. 1571.

SPECVLVM pro Chriſtianis ſeductis, Imago Eccleſiæ Catholicæ: typus congregationis Lutheranæ, typus congregationis Caluiniſticæ: typus congregationis Anabaptiſticæ. Antuerpiæ apud Plantinum, ann. 1590.

SPECVLVM magnum exemplorum ex pluſquàm 60. auctoribus excerptum ab Anonymo quodam circiter annum Domini 1480. per ſacerdotem Societatis Ieſu nouorum exemplorum appendice locupletatum. Duaci apud viduam, & hæredes Belleri ann. 1603.

SPECVLVM Miſſæ ex antiquiſſimis Catholicæ Eccleſiæ Patribus à Ioanne Cochlęo primùm collectum, deinde à Nicolao Aurifico Senenſi Carmelita auctum, & locupleta, tum. Venetijs apud Franciſcum Zilerum ann. 1572.

SPECVLVM morale, & practicum, in quo (vt profert inſcriptio) medulla omnium caſuum conſcientiæ continetur pro Confeſſarijs, & pœnitentibus extructum, ex methodica doctrina Martini Funes Hiſpani deſumptum. Pars prima. Qua Præcepta Decalogi methodicè explicantur, ac in ſpecies morales vltimas diſtribuuntur. Conſtantiæ in Germania ex officina Nicolai Kalt. 1598. Item Pars ſecunda. Qua doctrina ſeptem Eccleſiæ ſacramentorum. Pars denique tertia, & vltima, qua Eccleſiaſtica præcepta omnia breuitate copioſa pertractantur.

SPECVLVM Perfectionis Chriſtianæ, liber verè aureus, quo quiſque rectiſſimam pietatis ſemitam inſiſtere poſſit, ſi eius monita in rem conferat. Quidquid enim de Chriſtiana Perfectione ſparſim habetur ad Patres, in eo breui, & perſpicua Methodo non ſine Diuino ſpiritu eſt redactum, & quidem primo Germanicè ſcriptus, ſed deinde latinate donatus ab Antonio Hemerio Ord. S. Auguſtini Canonico in Hiſpania, in Gallia, in Italia ob-

uijs vltis exceptus est. Horatius Cardon typographus Lugduni Latinũ emisit ann. 1604. Idem Brixienses Typographi eodem anno, sed non tam emendatè. Illefonsus Ciacon Præfecto, & Sodalibus Congregationis Assumptæ Beatiss. Virginis Mariæ in Domo Professa Romana Societatis Iesu dicauit.

S. SPIRIDIONIS Confessoris, & Episcopi Trimithuntis in Cypro, & Corcyræ Insulæ Venetorum Patroni, vbi asseruatur eius corpus, Officium à S. R. E. Clem. VIII. Pont. Max. approbatum, à Vincentio autem Quirino eius Insulæ Archiepiscopo compositũ editum est Venetijs apud Io. Bapt. Ciottum ann. 1604.

SPIRITVS Angosciolus, Vicentinus, Ordin. D. Augustini, Romam ad Pium Quintum Pont. Max. De rebus totius Christianæ Reipublicæ statum spectantibus, cum eo acturus, destinatus est, scripsit autem præter Orationes complures ac sacrorum aliquot Poematum Explicationes, nonnullos etiam Theologicarum rerum Tractatus. Hæc Ioseph Pamphilus. Vidi autem ipse apud Eremitanos Patauij m. s. plures eiusdem orationes habitas coram Summo Pontifice, & in Tridentina Synodo.

SPOLETINA Synodus, quæ optante Honorio Pont. Max. fuerat indicta, intermissa fuit; & cur. Vide Baron. Card. To. 5. Annal.

SPONGIA qua absterguntur conuitia, & maledicta contra Iesuitas ab equite Polono conscripta. Ingolstadij apud Dauidem Sartorium ann. 1591.

S T

STANISLAVS Carneouius. Vide paulo post in verbo, Stanislaus Karneouius.

STANISLAVS Grodicius Posnanienſis, Theologus Societatis Iesu, scripsit Tractatum de Communione sub vna specie per modum Concionum, Item duas Conciones De Purgatorio. Item librum, quem appellauit, *Tiranrálo*, Latinè diceremus, *Regulam fidei*. Kalendarium, & alia quædam minutiora Opuscula, sed erudita omnia, Polonicè: Excusa Typis Vilnensibus in Lituania.

STANISLAVS Hosius, Polonus, Episcopus Varmiensis S. R. E. Cardinalis, qui legatus vnà cum alijs Cardinalibus Synodo Tridentinæ, vsque ad eius absolutionem præfuit, cum & antea Sigismundi Secundi Poloniæ Regis ad Carolum Quintum Legationem obijsset; Denique Romæ septuagesimum quintum annum iam natus, decedens, vir summæ integritatis, synceritatis, & verè doctus, reliquit posteris, quæ item se superstite emissa fuerant in lucem.

Confessionem Christianæ, Catholicæ fidei, quæ & Polonica est inscripta, nomine Petricouiensis Synodi, quę Petricouiæ in Polonia celebrata est. Quæ Romæ apud Paulum Manutium ann. 1569. Coloniæ apud Maternum Cholinum ann. 1573. & alibi sæpe fuit recusa, quæ præter solidam doctrinam spirat antiquam Patrum pietatem, ac stylum.

De expresso Dei verbo. Dillingæ. Epistolam ad Senatum Colobiensem. Coloniæ ann. 1571.

Epistolam ad Stanislaum Orichouium De loco, & auctoritate Romani Pontificis, præfixa verò est Orichouij Epistola, cui respondet. Coloniæ ann. 1567.

Dialogum, num Laicis calix sit permittendus. Catalogum hæresum sui temporis. De dogmate contra adorandam Trinitatem in Polonia tunc spargi cępto. Coloniæ ann. 1565.

Epistolam ad Ducem Brunsuicensem, vt mittat legatos ad Concilium. Confutationem Prologomenon Brentij. Coloniæ ann. 1561.

Quę deinceps Opera omnia simul excusa sunt opera Alemanij Fini, apud Dominicum Nicolinum, Venetijs ann. 1575. sed adhuc auctiores Epistolarum plurium eiusdem Stanislai Hosij numero, eiusque vitę narratione studio Stanislai Reseij, qui ei fuit intimus. Coloniæ ann. 1584. nimirum postquam Stanislaus Hosius iam diem obijsset.

STANISLAVS Karneouius, Polonus, Archiepiscopus Gnesnensis, è vetusta Karneouiana Familia nobili ortus, post ętatis autem sue octogesimum annum, moriens reliquit, quę sequuntur partim edita, partim edenda, quorum præcipua sunt hęc.

Libri

Liber prænotatus Messias, siue Conciones de lapsu, & reparatione generis humani per Aduentum Christi in hunc Mundum, lingua Polonica, continet autem decem conciones.

In Prima agitur De felicitate, & lapsu Parentum nostrorum.

In Secunda. Qualem Deus modum inuenit restaurandæ humanæ naturæ. Et quibus figuris modus iste declaratus.

In Tertia. Testimonia Prophetarum de Christo qualis, quando, & qua ratione in Mundum fuit venturus.

In Quarta. De Incarnatione.

In Quinta. De Natiuitate.

In Sexta. De Circuncisione, & Vita Christi à Circuncisione vsque ad Orationem in Horto.

In Septima. De Passione, Morte, & Sepultura.

In Octaua. De descensu ad Infernum, & de Resurrectione.

In Nona. De Ascensione.

In Decima. De vberrimis fructibus Aduentus Christi in Mundum, & qualem restaurationem fecit naturæ humanæ. Impressæ autem sunt Conciones istæ Posnaniæ in maiore Polonia ann. 1597.

Concio de duplici Ecclesia, vniuersali, & materiali, lingua Polonica, quam habuit in consecratione Ecclesiæ Societatis Iesu à se vna cum Collegio Calissiensis fundato. Habetur in ea Concione explicatio Psalm. 86. *Fundamenta eius in montibus Sanctis*. Ex quo sex Priuilegia Ciuitatis Dei, Ecclesiæ applicantur. Item cur Ecclesiæ materiales adificentur. Quibus ceremonijs consecrentur, & violatio illarum, quam graue peccatum sit Cracouiæ in Officina Lazari ann. 1596.

Liber prænotatus *Eucharistia*, seu Conciones De Sanctiss. Eucharistiæ Sacramento, numero quadraginta idiomate Polonico; quarum argumentum est.

De nominibus, figuris, & caussis instituti Sacramenti Eucharistiæ. Conciones duæ.

De materia, & substantia Consecrationis. Conciones duę.

De vera præsentia Corporis, & Sanguinis Christi in hoc Sacramento. Conc. septem.

De transsubstantiatione Panis, & Vini in substantiam Corporis, & Sanguinis Christi virtute verborum eius. Conciones quinque.

Quòd sub specie Panis, & Vini Dei verbo consecrati non tantum in vsu, sed etiam extra vsum, sit verum Corporis, & Sanguinis Domini Sacramentum, & de asseruatione eius. Concio vna.

De cultu latriæ Christi in hoc Sacramento exhibendo. Concio vna.

De vsu huius Sacramenti. Conciones sex.

De sacrificio Missę. Conciones quindecim.

De cęna Synagogarum hæreticarum. Concio vna. Cracouiæ in Officina Andreæ Pericouij, ann. 1602.

Oratio contra conspderationem, ann. 1582.

Constitutiones Synodorum Metropolitanæ Ecclesię Gnesnensis Prouincialium tam vetustarum, quàm recentiorum vsque ad ann. 1578. collegit & in vnum volumen redactas edidit ibidem apud eundem ann. 1579.

Multarum Synodorum Constitutiones, tum Vladislauiensis Diœcesanę, tum Gnesnensis Prouinciales, & Diœcesanę diuersis temporibus promulgatę.

Libellus De Primatu Senatorio Regni Poloniæ, idiomate Latino, cui adiuncta est epistola de modo, & ordine eligendorum Regum Poloniæ. Impressus Posnaniæ ann. 1593.

Panegyricus ad Henricum Poloniæ Regem, in quo ratio electionis eius explicatur. impressus vnà cum Chronicis Cromeri.

Epistolę Illustrium virorum ad se scriptę, ac vnà cum suis impressę. Cracouię anno Dom. 1578.

Libellus lingua Polonica De reformatione Tribunitię potestatis, seu Nunciorum Terrestrium.

Item

Item eius auctoritate multi libri tum sacri, tum politici in lucem prodierunt tam Latina, quàm Polonica lingua, & Biblia sacra translata concessu Summi Pontificis in linguam Polonicam à Iacobo Vuiecco Societatis Iesu Theol. Eiusdem item Vuieci Postilla.

Compendium Annalium Ecclesiasticorum Cæsaris Card. Baronij à Petro Scarga Societatis Iesu Theologo Plonicè conscriptum. Gorscius de Pastore. Stanislaus Socolouius de compositione inter Status. Catechismus Concilij Tridentini, lingua Polonica.

Præterea complures singulares materię Ecclesiasticę, & Politicę eius opera, in tabulas redactæ, & excusæ. Quales sunt De casibus Conscientiæ. De Sacramentis. De dignitate Sacerdotali, De efficacia Verbi Dei.

Atqui cum scriptis, & sermone fuerit potens, idem multò magis opere præstitit, cuius æternæ memoriæ, quod in monumentum gratissimi animi scribi, & edi curauimus, videat lector initio libri nostri de Cultura ingeniorum quartò Editi Venetijs apud Ioan. Bapt. Ciotum ann. 1604.

STANISLAVS Orichoruius, Rutenus, cum antea malè imbutus, cœlibatum Sacerdotum ægrè admitteret, ad saniorem denique mentem, Deo aspirante reuersus, scripsit Latino stylo nitidissimo,

De bello aduersus Turcas suscipiendo Orationem primam ad equites Polonos. Secundam ad Sigismundum II. Poloniæ Regem. Liber excusus fuit Basileę ann. 1551.

Epistolam ad Petrum Garatum Episcopum, qua Rutenorum Disputationes, & mysteria describens, rationes ineundę concordię de Spiritus Sancti Processione attulit.

Confessionem Catholicam, qua Chimera de Francisci Stancari funesta Regno Polonię secta, indicatur. Coloniæ apud Maternum Cholinum ann. 1563.

Librum inscriptum, *Fricius*, siue de Maiestate Sedis Apostolicę ad Iacobum Vchanciũ Cuiauiæ Episcopum. In vtrumque autem librum præfatus est Iacobus Gorscius.

Libellum pro Christi Domini Ecclesia. Cracouiæ ann. 1546.

STANISLAVS Rescius, Polonus, & Abbas Andreouiæ in Polonia, scripsit Ministromachiam, in qua Euangelicorum magistrorum, & ministrorum, de Euangelicis magistris, & ministris, mutua indicia, testimonia, conuitia, maledicta, iræ, condemnationes, & omnibus seculis inauditi anathematismi recensentur. Coloniæ apud Henricum Falkenburg. ann. 1592.

Eiusdem liber Epistolarum Latinarum, Neapoli vbi est mortuus, apud Iacobum Carlinum editus ann. 1598.

STANISLAVS Socolouius, Polonus, qui Stephani Batorei Poloniæ Regis Theologus, Concionator, ac Canonicus fuit Cracouiensis, scripsit stylo eleganti, & solido plura. Quæ sunt.

Conciones quattuor coram eodem Rege habitæ. Prima. Epithalamium Episcopi & sua sponsa Ecclesia, siue de Consecratione Episcopi. 2. Pro cultu, & adoratione Iesu Christi in Eucharistiæ Sacramento. 3. De vltimo excidio Hierosolyminato 4. De Vestitu hæreticorum, & fructu hæreseon. Coloniæ ann. 1589.

Censura Orientalis Ecclesiæ, de præcipuis nostri seculi hæreticorum dogmatibus Hieremiæ Constantinopolitani Patriarchæ, iudicij, & mutuæ communionis causa, ab Orthodoxæ doctrinæ aduersarijs, non ita pridem oblatis, ab eodem Patriarcha Constantinopolitano, ad Germanos Græcè conscripta, à Stanislao autem Socolouio, Stephani Poloniæ Regis Theologo, ex Græco in Latinum conuersa, ac Notis ad proprias Græcorum opiniones respondentibus illustrata. Dilingæ ann. 1581.

Eiusdem de veræ, & falsæ Ecclesiæ descrimine, libri tres, cum eiusdem concione prodignoscendis, & fugiendis falsis dogmatibus. Ingolstadij ann. 1584. cum antea Cracouiæ ann. 1583. prodijsset.

Eiusdem ad Vuirtembergensium ministrorum inuectiuã, quam Actis, & Scriptis suis, cum Hieremia Patriarcha Constantinopolitano, de Augustana Confessione, per eos Græcè, & Latinè editis, præfixerunt, breuis responsio. Ingolstadij ann. 1585.

Eiusdem *Iustus Ioseph*, siue in Iesu Christi Domini Nostri mortem, & passionem meditationes.

tationes. In quibus non magis Iudaica perfidia, quàm Ariana refutatur impietas. Cracouiæ ann. 1586.

Orationes Ecclesiasticæ septem. Coloniæ apud Maternum Cholinum ann. 1587.

Nuncius Salutis, siue de Incarnatione, ad laudem Domini Nostri Iesu Christi, eiusque glorioſſimæ Matris honorem ad Sigismundum III. Polonię, & Suetiæ Regem, Sermones quinque Cracouiæ apud Lazarum ann. 1588.

Eiusdem partitiones Ecclesiasticæ. Cracouiæ ann. 1589.

Eiusdem omnia Opera. Cracouię, ex Typogr. Regia, & Ecclesiastica Lazari ann. 1581.

Tomus autem secundus in quo continentur Notę Euangelicę in Matthęum, Marcum, Lucam. Ibidem ann. 1594.

STELLARIVM Coronæ Beatiſſimę Virginis Mariæ duodecim libris distinctũ, excusum fuit Haganoę ann. 1498. cum nondũ Lutherus venenum suę hęreseos cępisset in Germania spargere, vt hinc etiam auita Germanorum Catholica pietas possit eluceſcere.

STEPHANARDVS è Vicomercato, Longobardus, & vt aliqui scribunt, *Mediolanensis*, Ord. Prædicatorum, cum Mediolani Theologiam publicè docuisset, Chronicon item scripsit Carmine. Viuebat ann. 1292. Bostonius Burienſis.

STEPHANVS Anglicus, Carmelita, & Doctor Oxonienſis, qui etiam Prior Prouincialis Angliæ, scripsit contra Lolhardos, lib. 1. Contra Vuiclefiſtas, lib. 1. Sermones de tempore, ac de Sanctis per annum, lib. 2. Quæstiones variàs, lib. 1. Repertorium argumentorum suorum, lib. 1. Lecturas quasdam in Biblia. Hęc omnia Tritemius. At in Indice Iacobi Seruitę adduntur Commentaria in Sententiarũ lib. 4. De Functione Sacerdotali, lib. 1. Contra Nicolaum Herforde. In Eglogas Theoduli. In Aesopi Fabulas. Vixit ann. 1417. quo etiam tẽpore Tritemius de script. Eccles. inquit extitisse Petringonensem, & claruisse, tum cum Ioannes Vicleffus hæreticus exustus fuit.

At de Stephano Anglico, quem alium à superiore fuisse puto, Henricus de Gandauo, in suo Catalogo hæc habet: Stephanus natione Anglicus, Parisijs liberalium artium scholis præfuit, inde Theologicæ scholæ Præsidens, Theologiam celeberrimè docuit. Totam scripturã primus medullitus, & moraliter cępit exponere: In Pentateuchum, & in Regum moralitates suas literis mandatas reliquit. Scripsit, & in duodecim Prophetas, ipsos moraliter, & subtiliter secundum modum scholasticæ lectionis exponens.

STEPHANVS Anglus, monachus Vuithebienſis Cęnobij, deinde Abbas Eboracensis, Congregationis Cluniacensis, anno Christi circiter 1080. scripsit de reparato Monachatu, lib. 1. De fundatione Cęnobij, lib. 1.

STEPHANI Archiepiscopi Antibarensis extat Sermo De Fide Christiana cõtra Turcarum persecutionem in sollemnitate glorioſi Apostoli, & Euangeliſtę Ioannis, habitus Romæ in Ecclesia Lateranensi ann. 1481. Pontificatus Sixti Quarti, anno Decimo.

STEPHANVS Ausrerius, Tolosanus, quem puto eundẽ esse, qui ab alijs cognomento scribitur *Auffrerus*, scripsit de Potestate Ecclesiastica, & seculari. De recusationibus. Commentarium in Clem. de Officiorum potestate, c. vt Clericorum. Quin & Additiones in Deciſiones Capellæ Tolosanæ. De Testibus, eiusdem Additiones, in stylum supremæ Curiæ Parisiensis. Parisijs ann. 1542. Sed & antea Repetitionem De Officio ordinarij, Lugduni ann. 1533. Extat item de Potestate Ecclesiastica super Laicis in Tractatibus Iuris. pag. 1. fol. 126. Tract. 13. & de Potestate seculari Tract. 11. pag. 1. fol. 329. & Tractatus 16. fol. 286.

STEPHANVS Baronis, Ord. Minorum, Angliæ Prouincialis Vicarius, & regius Confeſſor, edidit Tractatum de Regimine Principum ad Regem Angliæ Henricum octauum. Item Sermones, quos habuit in Academia Cantabrigiensi impreſſos Londini, apud Vuinandum de Vuord.

STEPHANVS Biſuntinus, Ord. Prædicatorum, qui deinceps in Gallia sui Ord. Prouincialis, ac demum Magiſter Generalis fuit, cum Theologus, & Concionator esset insignis, scripsit Postillam super Ecclesiastem. Alteram super Apocalypsim D. Ioãnis Euangeliſtæ. Ex auctoritatibus verò Patrum, & Philoſophorum compoſuit librũ prænotatum.

Alpha-

Alphabetum narrationum. Librum Epistolarum hortatoriarum, ad vniuersos Ordinis sui. Decessit in Cœnobio Lucensi ann. 1294. PP. Mon. Ord. Leander, lib. 1.

STEPHANVS Brouune, Anglus, monachus, scripsit Lecturas, vt vocant, Theologicę: Conciones item. Viuebat ann. 1340.

STEPHANVS Brulifer (alijs Bruleuer) Mactouiensis Britânus minoris Britannæ, Ordinis Minorum, Parisiensis Doctor, scripsit, De Sanctissima Trinitate. Reportata in quattuor Sentent. lib. D. Bonauenturæ, impressa Basileæ, apud Iacobum de Pforzheim, ann. 1501. & Venetijs apud Lazarum Sordium ann. 1504. Extant eiusdem de Pauperta te Christi, & Apostolorum Sermones varij excusi Parisijs apud Andream Bocardum. ann. 1500. Scripsit Tractatum Defensorium aduersus Episcopũ eiusdem Ordinis, damnantem Fratres de Obseruantia, quod contra formam Regulæ se alio nomine vocarent, quàm Regula expresserit. Opuscula ipsius Parisijs prodierunt apud Ioannem Paruum ann. 1500. Scripsit item de timore scrupuli, & de Donis Dei. Concionem de valore Missarum habitam in Moguntina Synodo. Obijt in Cœnobio Bernonis Prouinciæ Britannię. Vide quæ de illo Blosius in Nicolao de Orbellis. Viuebat ann. 1483. Eisingren.

STEPHANVS, siue Caietanus, siue Neapolitanus, scripsit libros septem De Sacramentis. Viuebat ann. 1480.

STEPHANVS Conuentius De Ascensu mẽtis in Deũ libris sex. Venetijs ann. 1563.

STEPHANVS Dorobernensis, siue Cantuariensis, scripsit de situ, & ritibus Londinensium.

STEPHANVS Eduensis Episcopus. Vide paulo infra in verbo, Stephanus Heduẽsis.

STEPHANVS Ephesius scripsit synopsim Canonum Apostolorum. Extat in Bibl. Viennę Austriæ.

STEPHANVS Eyton, alijs *Edon*, Anglus, scripsit Acta Eduardi Secundi. Viuebat ann. 1320.

STEPHANVS Facinus, Cremonensis, Ord. Carmelitarum, qui & Theologus fuit, & Concilio Tridentino interfuit allegatus à Pio Quarto Pont. Max. præcipuisque in suo ordine muneribus functus est, vbicunque in Actis Concilij Tridentini, typis excusis legitur corruptè, *Stephanus Fazinus Cremensis*. Corrigendus est, ac reponendus, *Stephanus Facinus, Cremonensis*.

STEPHANVS Gardinerius, Anglus, Episcopus Vuintonensis, scripsit aduersus Articulos, & confutationes Io. Hopperi. Quæ responsio prodijt Antuerpię apud Plantinum. Item aduersus Martinum Bucerum hæreticum de impudenti eiusdem Pseudologia. Coloniæ ann. 1545. Confutationem cauillationum, quibus Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum ab impijs Capharnaitis impeti solet. Palinodiam libri, quem antea minus considerate scripserat, *De vera, & falsa obedientia*. Re enim ad iusti examinis lancem deinceps examinata, non solum damnauit, quæ scripserat, sed ad mortem vsque intrepidè egit aduersus eos, qui eum à Summi Pont. & Vicarij Christi obedientia subducebant.

STEPHANVS Gerlachius, Theologus, scripsit Decertationem cum Lamberto.

STEPHANVS Gillettus, Burgundus, Carmelita, Lugdunensis, & Narbonæ Prouincialis, Tria sermonum volumina per annum scripsit. Collationes quoque varias. Viuebat ann. 1380.

STEPHANVS Gormelanus è Gourmelan, è Cornoualia, quæ est in inferiori Britannia Armorica, Medicus Parisijs, inter alia scripsit Gallicè vitas complurium sanctorum, & sanctarum, quas è Martyrologijs collegit, quæ vitæ excusę sunt cum magnis Voluminibus historiæ sanctorum, Parisijs, apud Nicolaum Chesneau, & alios. Viuebat ann. 1584.

STEPHANVS (qui & *Herrandus*) Halberstatensis Episcopus, scripsit in persona Ludouici Comitis Epistolam ad Vualtramum Episcopum Nienburgensem defendentem Henricum Sanctæ Romanæ Ecclesię rebellem. Defensorium Papę. Epistolas plures. Viuebat ann. 1107.

STEPHANVS Hardingus, Anglus, monachus Benedictinus, qui vixit ann. 1135. sub Congreg. Cluniacensi, scripsit exhortationes ad monachos, librum etiam de claritate.

STE-

STEPHANVS Heduensis Episcopus, scripsit de Sacramento Altaris: cuius Opusculi initium est. *Ordinatrix omnium Dei sapientia*. Ea autem occasione, agit de sanctis Ordinibus, & quomodo Christus Ecclesiasticas administrationes, aut susceperit, aut exercuerit: Deinde agit de significatione vestium Sacerdotalium, de ornamentis Episcoporum. De obseruandis in Missę celebratione, De Canonis declaratione, deque alijs Sacramentalibus, quibus etiam alteram Canonis declarationem, & expositionem Orationis Dominicę subnectit, cum ijs, quę officio Missæ sunt addita per Summos Pontifices. Extat in Bibl. SS. PP. Margarini. To. 6. secunda editione. Viuebat autem ann. 950. Io. Garetio.

STEPHANVS Hispanus, Monachus, Monast. Cellę nouæ in Hispania, Cong. Clunia censis, qui claruit anno circiter 1200. scripsit de miraculis S. Rodosindi Episcopi, & monachi, librum. Extat m.s. in eodem Cellæ nouæ Cœnobio, vt refert Historiagraphus Hispanus Morales, lib. 16. cap. 36.

STEPHANVS Hoest, Laudemburgensis, Germanus, Sermones scripsit. Viuebat ann. 1463. Eisingren.

STEPHANVS Langton, Anglus, Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis, Archiepiscopus autem Cantuariensis, scripsit in Pentateuchum Moysis lib. 4. Totidem item in libros Iosue, Iudicũ, & Reg. In Psalteriũ, in Prophetas minores, scripsit quoq; vitã S. Thomę Cantuariensis, & Regis Richardi. Annotationes ad Biblia. In omnes D. Pauli Epist. De factis Maumethi, Repetitiones lectionũ. Viuebat Cãtuariæ ann. 1228. Quo itẽ obijt.

STEPHANVS Leinatius, Presbyter Mediolanensis, Volumen Homiliarum è S. Ambrosij libris contextum, & vsui S. Mediolanensis Ecclesiæ accommodatum, emisit. Antuerpiæ apud Plantinum. ann. 1575.

STEPHANVS ex Clerico Metensi Episcopus Leodiẽsis, vitam, & passionem S. Lamberti scriptam inculti us a Godescalo Clerico, scripsit vrbanius ad Hermannum Coloniæ Archiepiscopum, & cantum nocturnum & honorem eiusdem Martyris: Canticum etiam de sanctiss. Trinitate, & cantum de inuentione S. Stephani Protomartyris autentico, & dulci modulamine composuit, scripsit etiam ad Robertum Metensem Episcopum Capitularem librum, in quo capitula, responsoria, versus, collectas, per singulas noctis, & diei horas per integrum annũ distinctè congessit. Hæc Sigebertus in Catal. Viuebat. ann. 910.

STEPHANI Lindij, duę Epistolæ monitorię. In quibus Defensionem Religionis Catholicę, ad Magistratum pertinere, & qua ratione Missa in veteri Ecclesia celebrata fuerit, ostenditur ann. 1567. Antuerpię apud Plantinum.

STEPHANVS Monachus, & Abbas Leodiensis, Congregationis Luxouiensis, qui floruit ann. 740. scripsit de vita S. Modoaldi Episcopi Treuirensis, lib. 3. qui excusi sunt apud Surium Tomo 3. die 13. Maij.

STEPHANVS Lucinianus, Cyprius, è Ciuitate Nicosia, Ord. Prędicatorum, scripsit Gallicè Apologiam (la defense) religiosorum aduersus eos, qui blaterant dicentes pauperum, inutilium, & negligentium esse religiosos Ordines, non autem diuitum, atque nobilium. Parisiis apud Carolum Rogerium ann. 1581.

Historiam item, siue compendiariam Descriptionem Geneologiarum, affinitatum, & gestorum omnium Principum, qui dominati sunt Regnis Hierosolymę, Cypri, Armenię & finitimarum regionum. Gallicè. Parisiis apud Gulielmum Chaudiere ann. 1579.

Chronicon Cypri impressum Bononię. ann. 1573.

Descriptionem Insulę Cypri, Gallicè, Parisiis apud Gulielmũ Chaudere ann. 1579

Genealogias Valesiorum, Borboniorũ, Lucinianorum Gallicè, Parisijs apud Ioannem Clericum *le clere*, & alios.

Librum quinque Coronarum, excusum Patauijs.

Arborem Lucinianæ familię.

Chronicon Cypri recognitum, & auctum, Parisijs editum.

Catalogum Virorum illustrium veteris, & noui Testamenti.

Librũ Impp. & Regum, qui in familias Religiosorum ingressi fuerunt, Parisijs excusum.

Arborem Machinæ Mundi, dicatum Gregorio XIII. Pont. Max. restabat verò emittenda in lucem.

Ar-

Arborem Naturæ Angelicæ.
Thesaurum omniũ Principum totius Mundi ab orbe condito vsq; ad ann. 1584.
Arborem Comitum Bononiæ Franciæ.
Arborem Regum Lusitanorum, quæ tamẽ ab alio prodijt.
Librum doctrinalis, pro monachis Mendicantibus, hoc est, quo eos tuetur.
Arborem Ducum Lotaringiæ.
Arborem omnium Regum Troianorũ, Sicambrorum, Francorum, Gallorum.
Librũ Reformatæ Melusinæ, qui sexaginta Genealogias continet Merouei illegitimi filij Theodorici Secũdi Regis Austrasiię, & Burgundię. Viuebat ann. 1584. Parisijs.

STEPHANVS Mediolanensis, dictus *de Mediolano*, Ord. Prædicatorum, Theologus, scripsit librum De Emanationibus. Quæstiones in Apparatum Decretalium, distinctas in quinque libros. Tractatum de Irregularitate. Chronicon. Librum de controuersia hominis, & fortunæ ligato sermone. Librum de gestis Mediolanensium, carmine. Dialogum de Potentijs apprehensiuis distinctum in 12. partes. Viuebat circa ann. 1262. Iacobus è Suzato, & Albertus Venetus.

STEPHANVS Monachus S. Pantaleonis Coloniæ, ann. 990. scripsit De Inuentione S. Maurini Abbatis, & mart. li. 1. Extat in To. 3. Surij. & in To. 7. Mosãdri, ad diẽ 10. Iunij.

STEPHANVS Nutius Iuris Canonici Doctor, & Theologus, scripsit breuem explicationem anni Iubilæi. Mediolani ann. 1583.

STEPHANI Parisiensis Episcopi De quorundam errorum, & librorum damnatione Rescriptum. Eiusdem variorum contra fidem articulorum Damnatio. Tomo 4. Bibl. SS. PP. edit. 2.

STEPHANVS Paris Aurelianensis, Ord. Pręd. Episcopus Abelonensis, siue *Abbellunensis*, scripsit eruditam expositionem in illud: *Verbum caro factum est*, quæ Parisijs fuit excusa ann. 1555. Quadragesimale item verè nitidum, prænotatum. *Christiani hominis iusti tutio aduersus huius tẽporis hæreses, & morum corruptores*, liber est distinctus in 50. Homil. & Parisijs impressus ann. 1561. cui libro vigintiquinque Sermones sunt additi pro diebus Festis. Viuebat ann. 1555.

STEPHANVS Petringonensis, vide supra in verbo, Stephanus Anglicus, Carmelita.

STEPHANVS Polacus, Gallus, Ord. Præd. scripsit Postillam super Ioannem, quę extabat Lugduni in Cœnobio eiusdem Ordinis. Incipiebat. *In manibus abscondit lucem.*

STEPHANI nouem Pont. Max. quorum, siue gesta, siue Decreta, vide apud Platinam, Baronium Card. in Annal. & inter Decreta Pontificum.

STEPHANI Protomartyris, qui vnus fuit è septem Apostolorũ Diaconis, confictam ab hæreticis Apocalypsim, Manichęi, (vt Serapion testis est) in pretio habuerũt. Hanc Gelasius Papa sub anathematis interminatione Christianis interdixit. Distinct. 15.

STEPHANVS de Prouincia (credo natũ in Prouincia Galliæ, vbi sunt Massilia, & Aquæ sextię, atq; aliæ Ciuitates). I. C. scripsit librum super Clemẽtinas. Alterum variarum Quæstionum. Citatur in Summa Angelica. Viuebat ann. 1330.

STEPHANVS è Saliniaco Diœcesis Lemouicensis, Ord. Præd. scripsit de quattuor rebus, quibus Deus Prædicatorum Ordinem insigniuit, nimirum De bono, & strenuo Duce. De Illustri, & nobili Prosapia. De Glorioso Nomine. De modo Professionis. Extant Mediolani in Cœnobio Gratiarum in Monumentis PP. Obijt ann. 1290.

STEPHANVS Salazarius, siue *Salazar*, Cartusianus, & Cartusiæ Xeresianæ Prior, Theologus, Græcè, Latinè, Hebraicè, præter patriam linguam, apprimè noscens, qui & Occidentalibus Indis fuit cõcionatus, scripsit in Pentateuchum Moysis. Tractatum item De Christi Domini Genealogia secundum Matthæum. Vberem concionem de Votis Monasticis, habitam in Generali Congregatione Cartusianorum. Viginti Commentationes, siue, vt vocant, *Discursus*, idiomate Hispanico admodum eruditos, quibus impios Nouatores egregie perstringit, licet eos non nominet hæreticos: Qui Granatæ apud Hugonem à Mena, & Lugduni apud Carolum Posnotum prodierunt, quemadmodum item prodijt apud eundem Carolum Posnotum Commentariolus eiusdem De aduentu Magorum additus Genealogiæ Christi ann. 1584.

STE-

STEPHANVS Salutatus, Pescienſis, Philonis Epiſcopi Carpathij in Canticum Canticorum explanationem Latinitate donauit. Vide in verbo, Salomon, qui Dauidis filius.

STEPHANVS Tarentinus, ſiue (vt aiunt) *de Tarento*, Ord. Præd. qui viuebat an. 1485. Scripſit Sermones Quadrageſimales.

STEPHANVS Tegleacius, Archiepiſcopus Patrenſis, Epiſcopus Torcellanus, breuem edidit expoſitionem in Canticum Canticorum. Venetijs anno 1510. apud Gregorium de Gregorijs.

STEPHANI Trithcitæ, cognomento Gobaris, de Fide propoſitiones quinquaginta duæ inter ſe contrariæ. Photius in Græca ſua Bibliotheca Auguſtæ Vindelicorum edita.

STEPHANVS monaſterij S. Trudonis monachus, Congregationis Cluniacenſis, ſcripſit, quæ euenere in eodem monaſterio miracula per Sanctum Trudonem ab ann. 1055. vſque ad annum 1082.

STEPHANI Vneberti Diſputatio De officijs Angelorum circa homines apud Albinum ann. 1603. Moguntiæ.

STEPHANVS Veſtanus Epiſcopus, quæ Ciuitas ſita eſt in Regno Neapolitano apud Montem Garganum, Decanus autem Cathedralis Eccleſiæ Valentinæ in Hiſpanijs, & ipſe natione Hiſpanus, ſcripſit De oſculo pedum Summi Pontificis. Deque vi coactiua ipſius, qui liber editus eſt Romæ Gregorij XIII. Pont. Max. tempore. Scripſiſſe autem ſe mihi teſtatus eſt Commentarium in Sapientiam Salomonis, quo ſimul explodit impia Machiauelli Theoremata. Et verò Epiſcopus eſt vnus ex ijs, quibus demandata fuit in Vrbe, cura recognoſcendi ex veteſtiſſimis exemplaribus Regiſtri Gregorij Magni, in quod ſiue Amanuenſium indiligentia, ſiue aliorum oſcitantia non pauci errores irrepſerant.

STEPHANVS Vopolnus, Polonus, Ord. Minorum in Cœnobio Cracouienſi, Prouincialis item ſui Ordinis in Regno Poloniæ edidit libellum De Sanctiſs. Euchariſtiæ Sacramento aduerſus hæreticos, lingua primum Polonica, ſed & deinceps Latina.

STEPHANVS Vuinton. Vide ſupra in verbo, Stephanus Gardinerius.

STEPHANVS Vuithebienſis Cœnobij monachus, ac deinceps Abbas Eboraci, ſcripſit De reparato monachatu, librum. De fundatione item Cœnobij alterum. Vide ſupra in verbo, Stephanus Anglus, monachus. Idem enim eſt cum hoc, quem etiam ibidem diximus vixiſſe ann. 1080.

STIMVLVS virtutum adoleſcentum, libris tribus, Latinè redditus ex Italico. Antuerpiæ apud Nutium, ann. 1602.

STERLENGERIVS, Ord. Præd. ſcripſit in quatuor libros Magiſt. Senten. & Sermones ad Clerum (vt inquit Anton. de Conceptione dictus *Senenſis*) vtiliſſimos. Viuebat anno 1355. Alb. Venet.

STORACVS Theologus, & prauitatis hæreticæ Inquiſitor, ſcripſit Symboli Apoſtolici, & Decalogi expoſitionem. Viuebat ann. 1560. Eiſingren.

STRABO Monachus, natione Anglicus, patria Cantabrigiēſis, Bedæ venerabilis preſbyteri frater, & ſtudiorum eius collega, doctus, ac pius, ſcripſit in totum librum Geneſeos non ignobiles Commentarios, quos ex dictis Orthodoxorum Patrum ad imitationem fratris diligenti ſolertia collegit ann. Dom. 750.

STRABVS monachus Cœnobii Fuldenſis, natione Germanus, Rabani Mauri Moguntini Archiepiſcopi quondam auditor, & ſcriba, vir ſeculari litteratura abunde expolitus, Diuinæ Scripturæ peritiſſimus, & veterum Auctorum lectione varia, & aſſidua delectatus, inter alia Opuſcula, quibus claro, & ſuccincto ſermone illuſtrauit quoſdam particulares Sacræ legis libros; collegit etiam ad imitationem Præceptoris ſui ex dictis Sanctorum Patrum, appoſitis eorum nominibus, Commentarios in vniuerſa Sacroſancta Biblia, quos nunc, *Gloſſam ordinariam* appellant, ab alijs poſtea Scriptoribus multis, variſque antiquorum Doctorum ſententiis locupletatam. Floruit ſub Ludouico Auguſto anno Domini 840. Hæc Sixtus Senenſis.

Sanè verò poſt Ambroſius Laudunenſis circa annum 1120. Opus immenſum, & laborioſum

riosum in Sancta Biblia Glossæ ordinariæ, ac interlinearis ex multorum veterum Patrum scriptis concinnauit, & emisit. Vide in verbo Glossa.

Ceterum Strabus Fuldensis, vt scribit Ioan. Lelandus, scripsit in Genesim, Exodum, Leuiticum, Numeros, in libros quattuor Regum, in Iudith, Hester, Sapientiam, Ecclesiasticum, Hieremiam, Machabæos, Acta Apostolorum. In Apocalypsim. Librum item ad Ludouicum Cæsarem. Alterum de Officijs Ecclesiæ. Homilias, Chronicon Monasterij Fuldensis, quod per alios deinceps fuit continuatum.

STRODVS Anglus, scripsit Positiones contra Vicleſum hæreticum, & alia quædam, quæ ad Logicam spectant. Viuebat ann. 1370. Idem est autem, qui Radulphus Strodus. Vide, in verbo, Radulphus Strodus, hæc ipsa.

S V

SVESSIONENSE Concilium anno Domini 491. Vide Baron. Card. pag. 720. Tomo 10. Annal.

SVFFRIDI Petri Leouardiensis Frisij V. I. C. liber de Illustribus Ecclesiæ Scriptoribus omnibus in ordinem congruum redactis. Coloniæ apud Maternum Cholinum editus, ann. 1580.

Eiusdem pro antiquitate, & origine Frisiorum, cum Bernardi Gerbrādi Furmerij Leouardiensis I. C. & eius in scribenda historia successoris peroratione contra Vbbonem Emmium Frisium Gretanum Scholæ Gruninganæ Rectorem, Franckeræ typis Aegidij Rhadæi, apud Ioannem Ioannis, ann. 1603.

Atqui alia è Græco vertit ex Plutarcho, & orationes quinque ipse scripsit De vtilitate Græcæ linguæ. Itemque orationem De præstātia legum Romanarum. Antuerpiæ ann. 1580. apud Plantinum.

SVCCESSVS Epistola prima, & quarta, & 12. apud Cyprianum auctor, cum alijs Coepiscopis.

SVGERIVS Abbas S. Dionysij, vitas Gallię Regum Philippi, & Ludouici noni, scripsit Latinè.

SVIDAS (non *Sudas*, vt quidam non rectè) Græcus scriptor, quem Genebrardus octauo seculo vixisse innuit, antiquior fuisse dicendus est, cum eius mentio fiat à Strabone, à Stephano de Vrbibus, ab ijs, qui in Apollonium Rhodium Commentaria reliquerunt, atque ab alijs. Sed Genebrardum, siue item nonnullos alios, (ne dicam fermè nostri seculi omnes) fefellere pleraque, quæ Suidæ inserta, posteriores ætates sapiunt, quæ vt configenda obelo, & adeò iam pridem è Suida deleta oportuit, si inter tam multos, quibus expurgandis operam dari iussit Ecclesia, is virum eruditum nactus fuisset, à quo scriptor non contemnendus ab omni labe potuisset abstergi. Nos quoniam in tanto Auctorum numero, præcipuam eorum habendam esse rationem cernimus, qui plurima simul concinnantes, plurimis item occasionem præbent, qua ad eos confugiant, suum hic locum ita Suidæ tradidimus, vt si quid posthac ex eius lectione occurrat, quod scrupulum possit inijcere, neque in eum culpa illico omnis conijciatur, & verò habeant, quibus cautionibus præmuniantur, qui ad eum euoluendum accesserint.

Sanè verò (quod Dialogo tertio de Historicis, atque Poetis Gregorius Giraldus vir sine dubio eruditissimus cordatè obseruauit) varię fuere de Suida sententię; Aliorum, inter quos fuit Politianus, qui nullum vnquam fuisse Suidam asserebant. Aliorum qui Barbaris Commentarijs Papię, eique quod *Catholicum* fuit prenotatum, conferrent; non cogitantium vtique id Suidæ accidisse procedente tempore, quod lexicis Græcis alijs, & ipsi Latino nostro Ambrosio Calepino contigit, qui cum suos labores edidissent, aucti sunt deinceps ab alijs, vt & horum videri possint Auctores, qui primi in hæc argumenta incubuissent.

Stet igitur hoc primum. In Opere, siue scriptis, quæ Suidæ nomen præferunt, complura esse, quæ ad Philologiam, ad Historiam humanam, ad Poesim, ad Philosophiam,

sed

ſed & ad Diuinæ Scripturæ Patrumque, & Hiſtoricorum Eccleſiaſticorum notitiam ſpectant; verumtamen etiam pleraque ijſdem ſuiſſe intertexta, quæ aut Euangelicæ veritati aduerſantur, aut procul abſunt ab Hiſtorica integritate.

Stet item ſecundum. Nullum Scriptorum genus in hoc Opere videri, quod relictum fuerit intactum.

Tertium addo. Qui cum m.s. ſiue item antiquioribus Græcis editionibus Suidam cõtulerit, agnoſcet ſucum ei factum à Sciolis, & Schiſmaticis: cum etiam noſtro æuo ab hæreticis, qui eius præſertim Hiſtorica Latinè è Græco reddiderunt, alij ex alijs ſordes fuerint affuſæ, quibus ſuas maculas tegerent.

Editiones variæ Suidæ.

Suidas autem Græcè ſuit Mediolani editus anno 1499. Demetrio Chalcondyla eum quadantenus emendante, & augente. homine nimirum Græco, atque erudito. Theologo non item, quod quidem oportuiſſet.

At cum deinceps ex Aldi Manutij officina, Græcè quoque prodijſſet, à Frobenio recuſus eſt Baſileæ. Qui denique Latinitate donatus (licet non integer) emiſſus eſt in lucem ibidem è Typographia Heruagij ann. 1581.

Ac quidem, qui illum vertit, variaſque ad paginarum oram, Notas, & indices adtexuit, fuit Hieronymus Vuolphius homo extra Eccleſiæ Catholicæ caſtra. Quamobrem hæc editio, verſioque in Romano poſtremo Clementis VIII. Pont. Max. Indice prohibita eſt, quamdiu (vt in eo mandatum eſt) Annotationes marginales, & Indices emendentur.

Quin & ipſe Vuolphius adnumeratur inter reliquos Auctores primæ Claſſis hæreticos. Eius autem verſio emiſſa, hanc habet inſcriptionem. *Suida Hiſtorica, cæteraque omnia, quæ vlla ex parte ad cognitionem rerum ſpectant.* Dixi autem verſionem hanc non integram eſſe, quòd quæ Suidas, ſiue poſt eum alij, è varijs congeſſere Scriptoribus ad omnem Græcam Dictionem pertinentibus, plurima ille, tamquam ad Latina Dictionaria minime facientia omiſit.

Præcipui quidam errores in Suidæ ſcriptis inſerti, ſiue ſi qui etiam ipſius fuerint.

In verbo igitur Ieſus Chriſtus in Suida tam Græcè, quàm Latinè reddito, quod extat de Legali Ieſu Chriſti Sacerdotio, id pridem Hieronymus Hentenius vir perdoctus confutauit, indicans Suidæ fuiſſe ſuppoſitè inſertum. Quæ item cauſa ſuit, cur Paulus Quartus Pont. Max. in Indice prohibitorum librorum Suidam exploſerit. Quin & Baronius Cardin. tanquam falſum, & Euangelicæ veritati mendacia omnino contraria continentem reſpuit. & verò iam licet perlegere Suidam, modo agnoſcantur, & ablegentur errores.

Interdum autem ſciatur verba Diuinæ Scripturæ ab eodem Suida minus propriè vſurpari, v. g. cum μαρτύριον hoc eſt *teſtimonium* fuiſſe inquit tabernaculum; teſtimoniũ enim erat in Tabernaculo, vt non rectè dici poſſit. Tabernaculum eſſe teſtimonium.

In verbo πίστις, hoc eſt *Fides*, (etſi Græcus noſter codex haud habebat, quod in eo, quo vſus eſt Interpres Vuolphius extituſſe opinor) cum fidei quædam profeſſio ſit De Trinitate ſanctiſſima, probandum non eſt, vt loco Symboli S. Athanaſij, vel certè Nicæni, atque Conſtantinopolitani, ſuam quiſque (fortè & ſchiſmaticus) profeſſionem intruſerit; præſertim quòd interpres, ſiue quilibet alius margini aſcripſit hæc verba: *Proceſſio Spiritus ſancti à ſolo Patre.* Quod ne in Suida quidem extat.

Nec item probandum videtur, quod in verbo ὑπόστασις legitur; cum enim D. Paulus c. 1. ad Hebræos habeat. *Qui cum ſit ſplendor gloriæ, & figura* χαράκτηρ *ſubſtantiæ,* ὑποστάσεως, *perſonæ eius,* cogitent docti, & verè Catholici, num qui ita locutus ſit, putauerit tres perſonas Diuinas poſſe dici characteres, cum enim figura, ſiue character ibi ſit proprium Filij nomen, an ne communicandum alijs perſonis erit?

Quin etiam ibi negatur posse dici de Filio, quòd à Patre procedat, quoniam (inquit) hoc est proprium Spiritus Sancti; sed planius erat declarandum, cum Filius procedat à Patre per Intellectum, sicut Spiritus Sanctus à Patre, & Filio per Voluntatem.

Subditur *Essentiam esse causam, & generatricem Personarum*: quod sanè est contra fidem, Lateranensi Concilio docente *Essentiam non generare*. Cum autem in eodem verbo de Christi Persona rectè sentiat, In verbo tamen, *Nestorius*, non rectè videtur sentire: quippe qui errorem fuisse Nestorij dicat, quòd Christum in duas naturas diuiserit. At constat Nestorium sensisse duas in Christo fuisse Personas, vnam Dei, Alteram hominis: De Naturis verò duabus in Christo, ecquis vnquam catholicus dubitauit?

In verbo φύσις, hoc est *Natura*, non videtur veram peccati originalis rationem fuisse assecutus. Interpretans enim versus finem illud D. Pauli ad Ephesios cap. 2. *Eramus filij iræ*, vocat illud solum κακίαν διάθεσιν, hoc est, *pessimam dispositionem, & consuetudinem*.

In referendis Scripturis Sanctis nonnunquam apparet Scriptoris hallucinatio, vt cum Saruch è posteris Iaphet esse inquit, quem tamè apertè Scriptura ex Sem ortum fuisse testatur. Item cum Phacee Regem Israel cum Achabo prælium commisisse dicit. Confundit enim Achabum Israelitarum cum Achaz Rege Iuda, præter historiæ, ac Chronographiæ veritatem.

Plurimi item sunt loci, in quibus fatalis necessitas insinuatur, qui, nisi deleantur, saltem notandi essent, atque in margine aliquid loco antidoti scribendum. Sic item alicubi leguntur in eo sententiæ, siue Philosophorum, siue aliorum, minus dignè de Deo loquentium, quòdque singulorum Prouidentiam non habeat, quas aliquatenus refutasse expediebat, quamuis alibi eam sæpè astruat.

Non placent, quæ obscœna intermiscentur, etiam nefandæ παιδεραστίας. Idem dixerim vbi mulierum infamium fit mentio, quæ tanti non erant, vt posteritati, sine aliqua cautione, mandarentur.

Quæ Thalmudicæ interseruntur fabulæ, auctoritatem Scriptoris eleuant, & fidem: qualia illa, Paradisum terrestrem in loco quodam sublimi, quasi pensilem hortum, è terra sublatum extare, duraturum item Mundum 1200. annorum millia, & id genus alia.

At falsæ historiæ admixtę, qualis de Paphnutio, quasi in Concilio Nicęno cęlibatum Sacerdotum dissuaserit. Vide in verbo Nicęnum Concilium.

Mitto pleraque alia, siue minutiora, siue quæ ad hunc non spectant Apparatum, quæ tamen ad emaculandam nouam Suidæ editionem facerent: qualia quæ Gregorius Gyraldus adnotauit Dialogis suis tertio, & sexto de Historia, & Poesi, cuiusmodi sunt, vbi habetur πισάνδρου λειότερος, quod tanquam Amanuensium erratum rectè emendat, vt sit πισάνδρου δειλότερος. hoc est *Pisandro timidior*. Quale itē illud, cum Aeschilū sectatorem Pythagoræ scribitur certasse nona Olympiade, qui tamen nè duodecim quidem Olympiadibus vixisse legitur. Atqui mendum aliud illud, vbi de Nicochare Comico agit: vbi enim iacent illa verba, *Lacones, & Chirogastores*, ὑγχειρογάστορες scribendū est, quo verbo designātur, qui manu victum quæritant.

Porrò & is est error, cum Thespidem dixerit ex Icario Attica, cum fuerit è populo Aegeidos Tribus, quemadmodum Stephanus tradit.

Iam quòd de Somniorum explicatione sæpe occurrunt, quæ ὀνειροκριτικὰ vocant, ea circumspectè legenda sunt, ne fidei nostræ integritatem imminuant.

Errores quidam Hieronymi Vuolfii Interpretis, siue Versoris Suidæ.

At, è, paucis hue operpæretium fuerit addere, quos putidos lapsus Interpres Suidæ commiserit in sua versione. Qualis ille, cum de S. Polycarpo scribens, ait hunc Romam veniisse *pro crimine Paschatis*, vbi vix Græcis litteris tinctus vertisset, *Pro quæstione*, siue *causa* Paschatis.

Mitto

Mitto Vuolphium tam negligenter quædam alia vertere, quæ præsertim faciunt ad pietatem, vt alio Interprete egeant, quo ipse Interpres intelligi possit.

Omisisse autem expositionem eorum, quæ plurimum poterant, vel Suidam ipsum illustrare, vel certè aliquid lucis Scripturæ, vel Historiæ sacræ afferre. Sed quamnam lucem è cæco, & hæretico expectes?

Vulgatam editionem passim in vertendo præterijsse.

Adeo rudem in D. Scriptura esse, vt cum ex Prouerbijs Salomonis Suidas quiddam citasset, Vuolphius ipse hoc esse *Prouerbium*, nempe *commune* dixerit.

Adiecisse contextui ipsius Suidæ quædam ad depressionem Sacerdotum, & Monachorum.

Nominasse in Sedis Apostolicæ contemptum, Cardinalem nescio quem Deum, quem veteres dixere, cardinibus ianuarum præfuisse.

Interpretatum esse hanc vocem Idololatriam, cultum Imaginum. Pleraque item ad marginem, siue oram Operis passim temerè adiecisse.

Ceterum, sciant docti, in Catalogo manu scriptorum Codicum Græcorum, qui in Bibliotheca Palatina Electorali asseruantur Heidelbergę in Germania, extare Etymologicon Suidæ à vulgato Etymologico, & Suidæ Lexico diuersum. Quod incipit ab ἄαπτος, ὁ ἄφορος πίλαγος, desinit autem in ὥρα scriptum manu cuiusdam Michaelis cognomento ἀποστολῆ.

SVICARDVS Anglus, monachus, & Chronographus Vuestmonasterienſis D. Eduuardi Regis tempore plura scripsit. Viuebat ann. 1060.

SVLPITIVS Seuerus. Vide in verbo, Seuerus Sulpitius.

SVLTO Germanus, Theologus citatur in Chrysopasso Io. Eckij.

SVTRINVM Concilium à Nicolao II. Pont. Max. celebratum est initio Pontificatus sui, anno autem Do. 1059. apud Sutrium. Interfuere Episcopi Tusciæ, & Longobardiæ. Magnus item Godefridus, & Guibertus Cancellarius. Mincius qui eam Sedem inuaserat, conscientia remordente, eam reliquit, & in domum propriam redijt. Is Mincius dictus Papa Benedictus, priuatus fuit omni Sacerdotali officio. Vide reliqua apud Nicolaum Aragonensem Card. De gestis Pontificum, & Tomo vndecimo, Annalium Baronij Cardin. sub eundem annum.

S Y

SYAGRIVS, scripsit De fide aduersum præsumptuosa hęreticorum vocabula, quę ad destruenda, vel ad immutanda S. Trinitatis nomina vsurpata sunt, dicentium, Patrem non debere Patrem dici, ne in Patris nomine Filius consonet, sed *ingenitum*, & *infectum*, ac *solitarium* nuncupandum, vt quicquid extra illum est persona, extra sit & natura, ostendens, & Patrem, qui eiusdem est naturæ posse dici ingenitum, & Scripturam dixisse, & ex se genuisse in persona Filium, non fecisse, & ex se protulisse Spiritum sanctum in Persona, non genuisse, nec fecisse: Sub huius Syagrij nomine septem de Fide, & Regulis fidei libros prætitulatos inueni. Sed quia linguam variant, non omnes eius credidi esse. Hæc Gennadius in Catal. At Suffridus, addit. Gemblac. m.s. cod. hunc Scriptorem vocat Satyrinum. Porrò ab eo loco, quo dicitur *ostendens, & Patrem*, vulgatum textum non nihil emendauimus.

SYLVANECTENSE Concilium, seu potius Conciliabulum ab Hincmaro Rhemensi Archiepiscopo, à quo fuerat coactum aduersus Rhotaldum Episcopum Sueſſionensem. Vide Tomo 10. Baronij Cardin. pag. 263. sub annum 863. & Epistolam Nicolai ad Concilium Syluanectense, qua & Hincmari superbam nimis contumaciam retundit, ac suggillat litteris suis encyclicis ad vniuersam Ecclesiam datis, & Concilij Sueſſionensis subreptam ab Hincmaro confirmationem abolet.

SYLVERIVS Pont. Max. Vide in verbo, Siluerius.

SYLVESTER Pont. Max. & alter de *Prierio*, & alius cognomento *Gyraldus*, & Syluester Memius. Vide in verbo, Siluester.

SYLVIVS Antonianus, qui postea S. R. E. fuit Cardinalis à Clemente VIII. Pont. Max. creatus, hortatu B. Caroli Borromæi Tit. S. Praxedis Cardin. librum satis vberem, ac certè dignum (ne dicam necessarium) qui ab omnibus Patribus familias cõtinenter volutetur, scripsit De educatione puerorum, quem Augustinus Valerius Cardinalis, & Episcopus Veronæ ea in ciuitate curauit euulgari. Eius præcipua capita, si quis in compendium redigeret, esset, vnde quaquauersum distribui, & facilius etiam à mediocribus ingenijs percipi, & ad effectum perduci fructuosissimè possent. Vide etiam supra in verbo, Siluius, ibi enim eius quoque mentionem fecimus, vt esset in promptu quærentibus.

SYLVIVS Tintus, scripsit atque edidit Tractatum de ordinatione Clericorum. Romæ anno 1601.

SYMBOLA Fidei quatuor Ecclesiæ Catholicæ, quorum posteriora in Cryptæ inferioris loco Sancti Maximini Treuirorum Archiepiscopi scripta esse, de vno priscæ traditionis, de altero recentis memoriæ est. Coloniæ apud Gerardum Greuenbroch, an. 1594.

SYMEONIS Iunioris Theologi liber de tribus modis orandi Græcè m.s. extat. Vide in verbo, Simeon Iunior.

SYMEONIS Logothetæ Gnomica, hoc est Sententiarum Collectanea manuscripta extant Græcè.

SYMEON Metaphrastes, Constantinopolitanus, cuius in Florentino Concilio facta est in vita S. Dionysij Areopagitæ, honorifica mentio, collegit, ac ordine ad singulos mensium dies digessit Græco idiomate Sanctorum Vitas, quæ extant m.s. partim in Vaticana, partim in alijs præcipuè Germaniæ Bibliothecis, Bauarica, Augustana, etsi non vbique integrè. Metaphrastis autem tempora melius (inquit Baronius Card. Tomo 10.) cognosces ex Pselli tempore.

SYMEONIS Mesopotamię Sermo Græcus, de eo, quod semper in animo habere debeamus diem exitus vitæ, m.s. in Bibl. Imp. Viennæ Austriæ.

SYMEON Thessalonicensis Archiepiscopus contra omnes hæreses, ac de mysterijs sanctis Ecclesiæ extat m.s. in Biblioth. Imper. Huius autem scriptionis meminimus in lib. 6. Bibliothecę nostræ Selectæ de iuuandis Græcis: nimirum eum scripsisse De septem Sacramentis, eumque ante annos sexcentos vixisse, è cuius libro apparet Ecclesias Orientales in numero quidem, & administratione Sacramentorum congruisse. Eum nobis è Græco abs se versum, sed nondum euulgatum, ante decẽnium Romæ ostendit Federicus Metius, postea Termularum Episcopus, cum Notis ad ea, quę de Baptismo, & Eucharistia cautius in Symeone legenda sunt. Promiserat etiam eius versionem Gilbertus Genebrardus Aquensis Archiepiscopus.

SYMMACHVS Papa ann. 498. scripsit Apologeticum contra Anastasium Imperatorem. Extat in Tomo 3. Biblioth. Sanctorum Patrum, secunda edit. Hic autem ille est, qui natione Sardus, Patre Fortunato, quindecim, & eò amplius, annos Ecclesiam sanctè inter summas difficultates administrans, nihil omisit (vt verbis vtar Platinę) quod ad omnipotentis Dei gloriam pertineret. Extant eius Decreta cum alijs Pontificijs.

SYMMACHVS Tertius, Scripturarum Græcus Interpres, natione Samaritanus, de numero sapientum Samarię, cum ambitum apud suos principatum obtinere non potuisset, indignatus, ad Iudęos defecit, atque inter eos proselytus factus: iterum secũda circumcisione circumcisus est. hoc enim moris apud veteres Hebrẽos fuit, vt qui à Iudęis ad Samaritas, & à Samaritis vicissim ad Hebrẽos profugerent, denuo circumciderẽtur, adiuti auxilio cuiusdam medici instrumenti attractorij, quod *Spatisterem* appellant: quo quidem pudendi cuticulam supra glandem attrahebant, & glutinatorijs circundatis iterum prę putium denudatę iam glandi superinducebant, superinductumque iterum circuncidebant. cuius rei D. Paulus in prima ad Corinth. Epistola mentionem faciens inquit: *Circumcisus aliquis vocatus est, non adducat præputium; in præputio aliquis vocatus est, ne circuncidatur.*

tametsi

tametsi Hieronymus, expendens illud, quod in primo Machabæorum legitur, *Et fecerunt sibi præputia*, affirmet id non in ipsis Patribus, sed in eorum filijs intelligendum esse. Hic itaque Symmachus cum iterum circuncisus apud Iudæos inglorius viueret, ad Christianos transijt, & Hebionitarum hæresim amplexus est: iuxta quatuor dogmata. Scripsit etiã in Euangelium Matthæi commentaria, conatus illhinc suam confirmare impietatem, qua contendebat Christum fuisse purum hominem, occasione sumpta ex carnali generatione, quæ in principio Euangelij à Marthæo recitatur. Ab hoc igitur tertia Diuinæ Scripturæ translatio sic edita fuit, vt non verbum de verbo (quod Aquila fecerat) sed sensus de sensu in ea exprimeretur. Vixit sub Septimio Seuero Imp. anno Dom. 190. Hæc Sixtus Senensis post Epiphanium, & alios.

Symmachvs vir Consularis, Præfectus Vrbi, & alius quidem à Symmacho Socero Boethij, libros quidem Epistolarum duos scripsit, qui ann. 1549. Basileæ apud Frobenium prodierunt. At cum inter ea extet ad Valentinianum Relatio ipsius, qua vetus falsorum Deorum superstitio restitui petebatur, sciendum est eidem respondisse D. Ambrosium, atque Prudentium. Hoc autem loco non omisimus illum, quoniam similitudine nominis cum Socero Boethij eius Soceri Epistolas fuisse aliqui credidere, quæsi euoluantur, vnde petendum sit antidotum, monemus.

Symphorianvs Grigmannus, Italus, qui scripsit Italiæ, & Galliæ Panegyricum, extat in volumine, quod inscriptum est: *Quadriuium*, de quo vide, quæ mox sequuntur in Symphoriano Champerio.

Symphorianvs Champerius, De duplici disciplina, cuius partes sunt, Philosophia naturalis, Medicina, Theologia, Moralis Philosophia integrantes Quadriuium. Continentur autem in hoc Volumine.

1 Vocabularium, siue Collectaneum difficilium terminorum naturalis Philosophiæ, ac Medicinæ, vnà cum Philosophia Platonica.
2 S. Isidori Liber quartus Etymologiarum, qui est de Medicina cum interpretatione Symphoriani.
3 Theologiæ Orphycę Symphoriani, libri tres.
4 Theologiæ Trismegisticę eiusdem Symphoriani de Secretis, & mysterijs Aegyptiorum particulæ 41.
5 Iustini Philosophi, & martyris Christiani Admonitorius Gentium.
6 Leonis Imperatoris Epistola ad Amarum Regem Sarracenorum De Religione Christiana.
7 De Rep. lib. 8. Italiæ, & Gallię Panegyricum Symphoriani Grigmanni Itali.
9 De origine Ciuitatis Lugdunensis.
10 Ludouici Bolognini de quatuor singularibus in Gallia repertis.
11 Demosthenis Oratio pro ferenda ope Olynthijs.
12 Halcyra Platonis.
13 Angeli Politiani Prælectio, cui titulus Panepistimon.
Est autem diuisio omnium artium tam liberalium, quàm Mathematicarum, earum denique definitio.
14 Nicolai de Landa terminorum Arabicorum Haly filij senis Abbatis discipuli Abimeher Latina commutatio ad librum, qui Regalis dispositio communiter appellatur. Lugduni anno 1504.

Scripta autem, siue collecta à Symphoriano in suo Quadriuio, intelligat cordatus Lector, quanam lance pendenda sint, ita vt in ijs, quæ de Theologia Orphica, & Trismegistica, deque mysterijs Aegyptiorum agunt, ea cautio sit adhibenda, quam attigimus in verbo, Mercurius Trismegistus.

Synesivs Cyrenensis, & Alexandriæ versatus, celeberrimus sui temporis Philosophus, anno Domini 410. nono autem Innocentij Papæ, ad Episcopatum Ptolemaidis assumitur, qui etsi visus est in Epist. ad Euoptium, quam habet Nicephorus lib. 14. c. 55. non fuisse integrè Christianus, & pleraque afferre Christianæ fidei contraria, ea tamen omnia

scripsisse

scripsisse existimatur à Baronio Card. vt Episcopatum defugeret, non minus, quàm Ambrosius fecit, dum ne Episcopus ordinaretur, se adulterum, & sanguinarium publica professione ab omnibus credi voluit. Vide eundem Baron. Card. Annal. Tomo 5. sub eundem annum.

At Synesij Opera numerat Suidas, sed quæ ante Episcopatum scripsit. Ceterum, Synesius ipse inquit Epist. 154. & 157. se scripsisse libros venatorios, & Commentarium de Instrumento Astronomiæ.

Atqui Photius in sua Bibliotheca Græca, inquit eum scripsisse de Prouidentia: De Regno, ac de alijs quibusdam: varias item Epistolas, quæ propter vim, & sensuum abstrusionem minus iucundæ sint legentibus; quem ob viri probitatem, ac puritatem potissimum fuisse accersitum, ne dicam, & coactum ad Episcopatum legimus, nimirum probitas, & puritas grauissimi sunt testes ad munera publica, quanto magis ad Ecclesiastica, obeunda.

Porrò quæ Suidas affert ab eo fuisse conscripta, sunt libri Grãmaticæ, Philosophiæ, Sermones Regij, Panegyrici, siue generis demonstratiui, Encomium Caluitij, Sermo mirabilis de Prouidentia, & alij plurimi, ac diuersi, & admirandæ (inquit) Epistolæ.

Iam eiusdem Synesij liber de Interpretatione somniorum Græcè fuit excusus Venetijs ab Aldo cum Artemidoro de Somnijs, & Latinè ibidem; qui quidem à Marsilio Ficino fuerat versus. Sed & Lugduni ann. 1541. impressus. Caluitij item laus donata Latinitate prodijt. Extant in Bibliotheca Augustæ Vindelicorum Græcè, libri duo de Prouidentia. Vnus de Regno, Vnus de Caluitio, Monosticha duo, in libro quarto Florilegij.

Sed & Parisijs ann. 1553. apud Adrianum Turnebum, Græcè fuere emissa, De Regno ad Arcadium. Dio, siue de vitæ suæ ratione. Caluitij laudatio. De Prouidentia, siue Aegyptius. Concio Panegyrica. De Insomnijs cum Nicephori Gregoræ explanatione.

Quod ad versionem Synesij Latinam pertinet, quę facta à Iano Cornario, prodijt Basilcæ ann. 1560. vnà cum Pachymerij Epitome, in Aristotelis Philosophiam: Quodque ad Hymnos Synesij spectat ab Henrico Stephano Grecè, & Latinè, Francisco Porto Interprete, excusos, qui in Bibl. SS. PP. To. 8. edit. 2. fuerunt etiam inserti, suadeo, vt istas Catholici omittant versiones; quæ autem à Catholicis, & quidẽ viris doctis exierunt, has ob Christi Domini honorem, & fidei nostræ integritatem amplectantur.

Sanè cum à Nicephoro Callisto lib. 4. Synesius dicatur toto terrarum Orbe fuisse celeberrimus ob scientiam, & eloquentiam, scripsit Hymnos Græcè, qui vt lepore, ac nitore non cedunt Orphei, aut Pindari Hymnis, sic vtrumque superant, quòd summa pietate animati spirant Spiritum Domini. Hos autem Latinos fecit Gulielmus Canterus. At Græcos edi curauit Hieronymus Brunellus Societatis Iesu, Romę ann. 1590. vnà cum selectis carminibus Gregorii Nazianzeni, & Cyrilli Alexandrini. Synesii autem Hymni, sic incipiunt: ἄγε μοὶ ψυχὰ ἱεροῖς ὕμνοις ἐπιβαλλόμεθα. hoc est: *Eia mihi ò anima, sacra carmina, qua carnes suscepisti.* Scio autem ann. 1603. eosdem Hymnos, sed quorum primus incipit ἄγε μοὶ λίγεια φόρμιξ hoc est, *Age mihi sonora cithara* Græcè, & Latinè, cum eruditis scholijs Turnoni apud Rhodanum, vbi Societas nostra illustrem excolit Academiam, fuisse Græcè, & Latinè simul recusos apud Gulielmum Linocerium, qui si nonnihil recognoscãtur, vbi Typographus non est integrè mentem scholiastę assecutus, pede minus offenso decurri poterunt, Synesius enim qui ethnicus fuerat, & Platonica quædã, siue Pythagorica suis Hymnis intermiscuit, circũspectè legendus est, præsertim, vbi de Sanctissima Trinitate loquens, vix numeris Poeticis exactam illam, quàm scholæ tetinẽt, loquendi formam sequi potuit. Sed scholia huic editioni adtexta, manum porrigent, vt nihil impingas.

Synopsis Septem SS. Conciliorum Oecumenicorum Græcè ex codice manuscripto Bibliothecę Augustanæ, Augustæ Vindelicorum prodierunt ann. 1595.

Synodi Prouincialis Sypontinæ, Constitutiones, & Decreta. Venetijs ann. 1569.

Syra editio Bibliorum ea est, quam sæpè citant Greci Patres Syram autem editionẽ, & Chaldaicam diuersam esse debere, facit discrimen vtriusque linguæ. Vide Bellarminum Card. lib. 2. De verbo Dei, cap. 4. siue Albertum Vuidmanstadium. Quamuis autem in Biblijs Regijs extet solum Syriacè nouum Testamentum, tamen vetus etiam extare alicubi

in ea

in ea lingua puto, cum citentur plurima ex eo in Dictionario eius linguæ Regio. Thargum autem Interprete Paulo Fagio est prohibitum. Vide in verbo, Philippus Vidmanstadius.

At Sixtus Senensis, sic habet in sua Bibliotheca. Syra editio, quam sæpè Græci Patres vnà cum cæteris Græcis, ac Latinis editionibus edidêrunt, à quibusdam creditur esse Chaldaica translatio à Iudæis Thargum, hoc est *Paraphrasis*, vocata, ipsisque olim non solum familiaris, sed vernacula, dum Promissionis patriã inhabitarent, & nunc etiam summæ apud eos auctoritatis, quæ tametsi clarior sit multis in locis ipso Hebraico textu, tamen è 70. Interpretum translatione non modica sui parte conflata deprehenditur, locis maximè obscuris. Iacobus, Episcopus Christopolitanus, asserit auctorem translationis huius fuisse Ionathan Abenuziel Iudæum, qui anno primo, & vigesimo Octauij Augusti, hoc est, ante Christum natum 21. transtulit totum vetus Instrumentum in linguam Chaldaicam, siue Syram, sensum magis de sensu, quàm verbum, de verbo exprimens, narrat item in Expositione Psalmi 20. idem Episcopus hunc Ionathan in sua Thargum multa de Christi Diuinitate, ac de Sanctissima Trinitate mysteria explicasse, veluti in editione Psalmi secundi, in quo, dum paraphrasticè illustraret sententiam illam, *Dominus dixit ad me, filius meus es tu; ego hodie genui te, &c.* ita scripsit: Duo hi, Pater & Filius, tres sunt in vna tertia persona, nimirum in spiritu sancto, & hi tres vnum sunt, vna inquam substantia, vna essentia, & vnus Deus. Quæ dum Ionathas litteris mandaret, repente vox de Cælo allata est, inquiens: *Quis est ille, qui audet secreta mea gentibus reuelare?* Tum Ionathas, *Ego*, inquit, *Domine ob reuerentiam, & gloriam nominis tui hoc tentatione ausi.* Hæc Episcopus Christopolitanus, quæ an ita se habeant, aliis inquirendum relinquo. Planè constat, verba hæc non haberi in Chaldaica Psalmorum interpretatione, quæ nunc circumfertur. Iudæi tradunt Thargum à tribus peritissimis Rabbinis conditam, Onkelo, Ionatha, & Iosepho, ex quibus Onkelos, Pentateuchum solum vertit, Ionathas Pentateuchum, & Prophetas priores, ac posteriores; Ioseph verò Psalmos, Prouerbia, Iob, Ecclesiasten, Ruth, & Esther. Franciscus Ximenius Cardinalis, in Præfatione editionis Complutensis, docet hãc translationem Chaldaicam in solis quinque libris Moysis fideliter Hebraicæ veritati respondere, in ceteris autem Diuinis Voluminibus corruptam esse, & in multis locis compersam meris fabulis, & Thalmudistarum nugis.

SYRACH Sapientia cur Ecclesiasticus inscribatur, Sixtus Senensis exponit, quia, vt ait Augustinus, in auctoritatem Ecclesiæ recipi meruit, & inter Propheticos libros numerari, à Græcis verò παναρέτος ab omni, quæ in eo continetur, virtute appellatus est. Hunc Iesus Filius Syrach, Hierosolymitanus, Hebraica lingua scripsit. Et Hierony. cum se Hebraicè scriptum reperisse testatur in præfatione Prouerbiorum ad Cromatium, sed nepos eius, vocatus & ipse Iesus, & vt Damascenus in quarto fidei Orthodoxæ tradit, patrem habens Syrach, volumen ex Hebræo in Græcum vertit, Isidorum in sexto Etymologiarum censet libri huius interpretem, qui se in Præfatione nepotem Iesu nominat, fuisse nepotem Iesu Sacerdotis magni, viuentis Aggæi, & Zachariæ temporibus; quod quidem plerisque absurdum videtur, quia inter hunc, & illum intercesserint anni trecenti. Claruit enim præsentis Operis interpres, nepos Iesu, regnante Ptolemæo Euergete Rege Aegypti, anno ab Orbe condito ter millesimo septingentesimo. Concilium Charthaginense tertium, c. 45. præsens Volumen inter Canonica scripta recepit, sub nomine tamen, ac titulo Salomonis, ita fortasse illud inscribens, vel quia, vt Augustinus libro de Ciuitate Dei annotauit, illorum temporum consuetudo obtinuit, vt Salomonis appellatione vocaretur, vel quòd ipsum Volumen, aut ex Salomonis Sententijs collectum esset, aut saltem Salomone videretur non indignum. Huius Concilij Decreto, subscribentes Beatissimi Pontifices Innocentius, & Gelasius, eundem librum Canonicis inseruerunt Scripturis. Hæc Sixtus Senensis.

SYRICIVS. Vide in verbo, Siricius.

SYRICVS natione Alexandrinus, arte Medicus, ex Philosopho Monachus, vir dicendi peritus, scripsit aduersus Nestorem prius eleganter, & fortiter, modo autem, dum in illum inuehitur nimium, & Syllogismis magis, quàm Scripturis agit, Timothæanum

dogma

dogma fouere cępit. Denique ambiguus etiam sui, suspendit animum à consensu Chalcedonensis Decreti, nec acquiescendum putat Filium Dei duabus post Incarnationem constare naturis. Hæc Gennadius in Catalogo. At ad eum notat Suffridus sequentia: *Syrus*, sic etiam manuscript. Cod. Martia. Honorius autem, & Tritemius habent *Cyrus*, quibus astipulatur Codex Viridis Vall. & Sigebergensis; Codex Gemblacensis, habet *Cyrillus*.

SYRMIENSE Concilium partim confirmatum est, partim reprobatum. Id annis quinque post Sardicense celebratum est ann. 356. Liberio Summo Pontifice, & Constantio Imp. In hoc enim Concilio duæ formulæ fidei dissidentes editæ sunt. Vna Græca à Marco Arethusio, qui sub Iuliano Apostata illustre martyrium pertulit, & quam (opinor) eam esse, quam laudat S. Hilarius, lib. de Synodis propè extremo. Altera, quæ Latinè, & plena blasphemiarum, quam Hilarius reprehendit in lib. de Synodis, non procul ab initio. In eodem Concilio hæresis Photini damnata est, quam damnationem omnes Ecclesiæ probauerunt.

Porrò Syrmiense Concilium videtur Bellarmino Card. magis toleratum, quàm approbatum. Certè apud Gratianum dist. 16. & 20. vbi Concilia Catholica enumerantur, nulla fit mentio Syrmiensis, Bellarminus Card. Tomo primo, secunda Controu. lib. de Christo, cap. 9. & Controu. 4. Tomo 1. lib. 1. de Concilijs cap. 7.

T A

TABERNACVLVM à Moyse Dei iussu fabricatum, quemadmodum extat Exodi, cap. 26. & 27. cum ab ijs, qui Vniuersam D. Scripturam exposuerunt, fuerit declaratum, tum etiam ab Aria Montano, & à Sixto Senensi, fuit illustratum. Et Sixtus quidem libro tertio suæ Bibl. Sanctæ exemplum Physicæ expositionis in illud tradit ingeniosè.

TABVLA Confessarijs, & pœnitentibus vtilis ad discutiendã cõscientiam per decem præcepta, septemque peccata mortalia. Venetijs anno 1578. & 1591.

TABVLAE Decalogi, quas Deus Moysi tradidit, siue rescripsit, ab Hebræis dictæ *Luchoth Haedoth*, hoc est, *Tabulæ Testimonij*, à Paulo autem Apostolo, *Tabulæ Testamenti, vel Pacti*, quoniam propositæ Iudæis, vt ipsas seruarent, ipsi responderunt, *Cuncta, quæ locutus est Dominus, faciemus*, diu in Arca asseruatę sunt. Vide Sixtum Senensem 3. lib. Bibl. Sanctæ.

TALMVD, & Targum, Vide in verbo, Thalmud, & Thargum.

TANCREDVS Iuris Canonici Doctor, scripsit Compendiosam Summã casuum conscientiæ. Eiusdem inscriptus libellus extabat prænotatus *Prouinciale*, quo omnes Prouinciarum Episcopatus numerabantur. At & Tancredi Corneri I. C. extabant Ordinarij iudiciarij Tractatus. De matrimonijs, & Sponsalibus. Casus Decretalium. Tancredi item Summa de Sponsalibus, & Sortes Apostolorum m.s. in Bibl. Imp. Viennæ Austriæ.

TARASIVS Constantinopolitanus Patriarcha, scripsit Epistolam ad Adrianum Papam, De non faciendis pecunia Ordinationibus, cum Scholio Balsamonis. Versa est autẽ à Gentiano Herueto, & extat in Bibliotheca Sanctorum, à Margarino Bigneo, Parisijs edita.

TARGHETVS, siue Andreas Targhetus, Carmelita Gottolingi Oppidi Tractus Brixiani, Theologus, scripsit in Mag. Sententiarum, & Philosophica. Petrus Lucius.

TARRACONENSE Concilium sub Sisebuto, qui Rex in Hispania successit Gundemaro. Interfuere duodecim Episcopi, & fuit in eo confirmata Constitutio iam in Oscensi Concilio facta de castimonia Impp.

Fragmentum autem Tarraconensis Concilij ex Gratiano, vide in Gratiano de Consecr. dist. 5. cap. Dictum est. Habetur etiam in Concilio Cabilonensi a. c. 27. vsque ad verbum: *Quia bis, vel ter.* Ita etiam est adnotatum in Decreto Gregoriano, sic autem habet.

Dictum est nobis, quòd quidam de plebe, bis vel ter, vel eò amplius Episcopis ignorantibus, tamen ab eisdem Episcopis confirmentur; Vnde videre est nobis, eandem confirmationem, sicut nec Baptismum, iterari minimè debere: quia bis, vel ter, vel amplius baptizatos, aut confirmatos, non seculo, sed soli Deo, sub habitu regulari vel clericali religiosissimè famulari, decretum est. Burchi, lib. 4. capt. 50. Iuo. p. 1. cap. 244.

At Loaysa suis in Notis ad Concilium Tarraconense, hæc habet. Tarraconense] Tarraco celeberrima etiam nunc in Comitatu Cathaloniæ Metropolitana Ciuitas. Meminere huius Ptolemęus lib. 2. Geograph. c. 2. 4. & 6. Plinius, lib. 3. c. 1. & 3. & Strabo, lib. 3. Antoninus in Itinerario, Pomponius Mela, atque alij. Fuit autem Tarraconensis hęc Synodus celebrata sub Hormisda Romano Pontifice, an. Do. 516. ex Isidoro, & alijs, est Era 554.

Porrò quòd pertinet ad subscriptiones, constat ex Tarraconensi Concilio, quòd Ioannes affuerit Tarraconensis, Frontinianus Gerundensis, Paulus Empuritanę, Agritius Barcinonensis, Nebridius Egarensis, Orontius Eliberitanæ. Hæc est Cauco Illiberis ad radices Pyrenęi Montis vergentis, ad mare Mediterraneum.

TARSIANI, Mathidij, & aliorum Sacerdotum Epistola scripta è Pamphilia Vrbe Suedrorum, ad S. Epiphanium, qua petebant edoceri de Fide in Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, deque alijs ad fidem spectantibus, præfixa est libro, qui inscriptus est, *Ancoratus* eiusdem Epiphanij.

TARTARI, siue Tatari, siue Præcopenses, siue Ceremissę, siue Casani, siue Astracani, quæ duę Hordę, siue Regiones Moscis subiectę sunt, siue qui in Asia degunt sub magno Cham Tartarorum, Sinensium Regno, finitimi, ita scribuntur à pluribus, vt qui de ijs veram

T E

TELENSE Concilium mendosè legitur. Nam Teleptense dicendum est. Vide mox, Teleptense Concilium.

TELEPTENSE Concilium, cui interfuit Aemylianus Episcopus. Telepte enim erat prima Sedes Prouinciæ Bisacenæ, cui Donatianus nomine Episcopus præerat, qui huic Concilio præfuisse legitur, quem & inuenies subscripsisse Concilio Mileuitano, eodem Sedis titulo, nimirum: *'Donatianus Teleptensis primæ Sedis subscripsi.* Vide Baronium Card. To. 5. sub annum 428. quo fuit ea Synodus coacta: quæ quidem ab alijs est vocata *Telensis*, sed ex errore. In ea verò Synodo nil aliud actum fuisse legitur, quàm quòd Siricij Papæ ad Episcopos Africanos Epistola, fuit honorificè excepta, & recitata.

TELESPHORVS Monachus, & Eremita, qui vixit ann. 1386. scripsit Prophetiarum, librum vnum, quem manuscriptum vidi Venetijs apud Hieronymum Porrum. Arnold. Vuion.

TELESPHORVS Pont. Max. Qui Sixto successit ann. Dom. 127. Anachoretæ Filius, Græcus, quique decennium, & amplius sanctissimè administrata Ecclesia, martyrium subijt ann. 138. & in Vaticano propè S. Petrum sepultus est, reliquit Decreta, quæ extât cum alijs Pontt. Maxx.

TERENTIVS Christianus, vtpotè Comœdijs sacris transformatus, quo purissimi sermonis elegantia linguam exornet, & politis moribus, ac insigni pietate mentem imbuat, atque hinc summa cum fruge prælegatur. Coloniæ apud Gerardum Greuenbruch. ann. 1591.

TERESA de Iesu, Fundatrix Monasteriorum Virginum, quas Hispanicè vocant *Las Descalcas*. Vide in verbo, Franciscus Ribera, qui eius vitam conscripsit.

TELESPHORI Cosentini Explanationem figuratam super Apocalypsim, (de qua tamen scribunt, qui confecere Catalogos Scriptorum) non vidi, vtne aliquid etiam de eo dicere debeam. Idem dictum velim de Telesphori cuiusdam Eremitæ Epistola De deuotione religionis, & animæ militantis.

TEMPORIS rationem, quinam Chronographi obseruarunt, attigimus in secundo libro nostræ Bibliothecæ Selectæ. Prodijt postea Ioannis Deckerij Theologi nostræ Societatis accuratissima Tractatio De Anno Ortus, ac Mortis Domini, quæ cum dignissima sit lectu, tum viam sternit ad pleraque sequentium temporum emendanda. Vide in verbo, Palæstinum Concilium.

TERTVLLIANVS Presbyter (vt habet Hieronymus in Catalogo) nunc demum primus post Victorem, & Apollonium Latinorum ponitur, prouinciæ Africæ, Ciuitatis Carthaginiensis, patre Centurione Proconsulari. Hic acris, & vehementis ingenij sub Seuero Principe, & Antonino Caracalla maximè floruit, multaq; scripsit volumina, quæ quia nota sunt pluribus, prætermittimus. Vidi ego quendam Paulum Concordiæ, quod Oppidum Italiæ est, senem, qui se B. Cypriani, iam grandis ætatis Notarium, cum ipse admodum esset adolescens, Romæ vidisse diceret, referreque sibi solitum, nunquam Cyprianum absque Tertulliani lectione vnam diem præteriisse, ac sibi crebro dicere: *Da magistrum*, Tertullianum videlicet significans. Hic cum usque ad mediam ætatem presbyter Ecclesiæ permansisset, inuidia postea, & contumeliis clericorum Romanæ Ecclesiæ, ad Montani dogma delapsus, in multis libris nouæ Prophetiæ meminit: specialiter autem aduersus Ecclesiam texuit Volumina: De pudicitia, De persecutione, De Ieiunijs, De monogamia, De extasi libros sex, & septimum, quem aduersum Apollonium composuit. Ferturque vixisse vsque ad decrepitam ætatem, & multa, quæ non extant, Opuscula condidisse. Hactenus Hieronymus; ad quem Suffridus notat hæc: *Concordiæ, quod oppidum Italiæ est*: Gemblacensis Cod. m.s. habet, *Concordiæ Oppido Italiæ*, quam phrasim & Sophronius retulit. *Da magistrum*; Codex Gembl. particulam, *Da*, non habet, quę phrasis magis videtur emphatica, tametsi Sophronius habeat ἐπιδὸς.

At & alij vitam Tertulliani scripsere, præsertim Iacobus Pamelius, qui egregiam ope-

ram posuit in illustrando, & emaculando tam antiquo Scriptore. Sed illud sciendum, Beati Rhenani Scholia in Tertullianum, iam in Romano Indice omnino esse prohibita.

Similem operam antequam Pamelius cum Tertulliano prodierat, posuerat in hoc interpretando Renatus Laurentius de la Barre, qui ann. 1580. Parisijs editus est, quemadmodum Tertullianus Pamelij ibid. ann. 1583. apud Michaelem Sonnium.

Sed & anno octogesimo quarto huius seculi, Romę editi sunt apud Franciscum Zannettum: Loci ex coniectura Latini Latinij Viterbiensis, vel restituti, vel aliter lecti in Tertulliano post editionem Iacobi Pamelij Brugensis, de qua supra diximus.

Quin etiã nobis osten dit Guidus Pancirola Iuris vtriusque Consultissimus, & primarius in Patauina Academia Legum interpres, quę dudum in exponendo Tertulliano laborauerat: sed aliis publicis negociis distentus, superueniente prę sertim Pamelii Opere, nil in lucem eorum laborum emisit.

Iam verò huc adiicimus, Tertullianum à Hieronymo Commelino editum, tum quòd & ipse alienus à fide Catholica in Ciuitate, quę dudum se ab Ecclesia Catholica subduxit, eam protulit editionem: in qua si quid boni esset è catholicis hausit, reliqua verò suspecta esse debent.

Accessit postea Confessio Tertullianiana, & Cyprianiana, fidem Romanæ Ecclesiæ à 1400. annis dilucidè repetens, Auctore Francisco Theodoro Petreo, vnà cum antidotis pro eadem Confessione aduersus Lutheranos, & Caluinistas. Parisijs apud Niuellium ann. 1603.

Atqui cum Baptista Egnatius, Ioannes Gagnæus Parisiensis, ac nonnihil Angelus Politianus, & quidam alii in Tertulliano collaborassent, eos hinc missos facimus, quòd posteriores adhibitæ aliorum curæ hoc nostro erudito seculo, viam omnem in salebrosis, si qui erant, locis, complanarunt. Iudicium tamen si quis Politiani quærat, legat Epistolam eius quintam libro 4. Enchiridii suarum Epistolarum, Florentiæ datam, Pridie Idus Ianuarii ann. 1491.

Porrò Pamelius optima Partitione librorum Tertulliani, sic eum emisit, vt Tertulliani Operum Tomus Primus contineat libros aduersus Gentes & Iudęos, initio susceptæ fidei plerosque conscriptos:

De Pallio.
Apologeticum aduersus Gentes pro Christianis.
De testimonio animæ aduersus idola.
Ad Scapulam.
Aduersus Iudæos.

In Secundo autem Tomo habeantur libri Paranetici, siue Admonitorij ad Christianos.

De Pœnitentia.
De Oratione.
Ad Martyres.
De Patientia.
De Spectaculis.
De Idololatria.
De Habitu muliebri.
De Cultu fęminarum.
Ad Vxorem, libri duo.
De Corona militis.
De Velandis virginibus.

Tertius Tomus complectatur scripta aduersus hæreses.

De præscriptionibus aduersus hęreticos.
De Baptismo aduersus Quintillam.
Aduersus Hermogenem.
Aduersus Valentinianos.
De anima aduersus Hęreticos, & Philosophos.
De Carne Christi aduersus quattuor hæreses.
De Resurrectione carnis.
Aduersus Marcionem, libros quinque.
Aduersus Gnosticos Scorpiacum.
Aduersus Praxeam.

Tomus verò Quartus Sacra Poemata continet cum fragmentis Operum, quæ desiderantur.

Aduersus Marcionem, libros quinque.
De Iudicio Domini.
Genesim. Sodomam.
Ad Senatorem ex Christiana Religione ad Idolorum seruitutem lapsum.

Græcorum Operum fragmenta.

Ad amicũ Philosophum de Nuptiarum angustijs, seu De virginitate.
De Fato.
De mundis, & immundis animalibus.
Aduersus Apelletianos, qui disputabant, an qui spiritum, & voluntatem, & virtutem Christi habuerint, ad ea opera dignum aliquid pœnitentia egerint.
De Paradiso.
De Spe fidelium.
Aliorum denique aliquot ei falsò ascriptorum.
De Circuncisione.
De vestibus Aaron.
De Trinitate.
De censu animæ aduersus Hermogenem.
De Ecstasi, lib. sex.
Aduersus Apollonium.
} Librorum notulas.

Tomus Quintus ea, quæ in hæresi, siue aduersus Ecclesiam scripsit, cum ijs, quæ aliena sunt.

De exhortatione castitatis.
De Monogamia.
De fuga in persecutione, ad Fabium.
De Ieiunijs aduersus Psychicos.
De Pudicitia.
Nouatiani librum De Trinitate.
Eiusdem De cibis Iudaicis.
Eiusdem Epistolarum De vera circuncisione, & vero Sabbatho, Notulas.

Præterea Vitam Tertulliani optimè Pamelius, eademque opera vigintiquattuor annorum historiam eius temporis collegit. Qua Vita præter vberem eruditionem, ostendit in quibus lapsus sit Gesnerus, quiin sua Bibliotheca libros aliquot Tertulliano tribuerit, qui Tertilliano I. C. qui multis post annis sub Alexandro Imperatore vixit, erant tribuendi, nempe legum Rescripta ex libris de Senatusconsultis, ac ad S. C. Libonianum, & Orphitianum.

Post Tertulliani Vitam, quæ omnino prælegenda est ei, qui pedem velit interius inferre in Tertulliani scripta, quosdam huius errores notat sapienter Pamelius, quos *Paradoxa* vocat, & eis Antidotum adiungit, quo antidoto postea tutò decurri possit in eius Auctoris lectione. Nam in quibus impegit Tertullianus de Angelis desertoribus, deque eorum apparitionibus, De anima primi hominis, deque posterorum animalibus, siue de animæ sexu, & multis alijs tum ad Ecclesiam, & spiritum Ecclesiasticum, tum ad Christum pertinentibus, vti & de Nuptijs secundis, de Paracleto Montani, de Pœnitentiaque mœchis neganda, de Psychicis, de Quadragesimis duabus, de Repudio, deque Sanctissima Trinitate; omnia vt emissa sunt à Pamelio, & peropportuno loco, initio nempè eorumdem Operum, post Tertulliani, vt diximus, Vitam præposita, sic & prælegenda sunt.

Addidit Pamelius Prouerbiales formulas in Tertulliani Opere contentas, breuibus scholijs illustratas.

Præterea Indicem Scripturarum Sacrarum à Tertulliano, & Nouatiano citatarum, vti etiam postea Auctorum à Tertulliano citatorum Catalogum.

Ad hæc Indicem generalem rerum, Phraseon, vocumque Tertulliani.

Deinde in omnia eiusdem Opera, argumenta, & adnotationes accuratissimas non prætermissis, quæ siue à Rhenano, siue ab alijs scripta poterant retineri salua fide Catholica, & veritate rerum.

Sed & antiquitus Tertulliani errores S. Augustinus notauerat lib. de hæresibus, c. 86. Extat Tertulliani Carmen de Iona, & Niniue ex antiquo m. s. codice Petri Pithœi descriptum cum quibusdam ad eum Iureti Notis. in Tomo 8. Biblioth. Sanctorum Patrum Bignæi. edit. secunda.

Interim non omittam Iacobi Billij prudens monitum, vnde hæc vox *Passiuitas* apud Tertullianum fluxerit. Sic autem habet: Tertullianus lib. contra Valentinum ait Valentinianos de passiuitate vitæ generositatem suam vindicare. Eodemque libro passiuos discipulos eos vocat. Quo quidem loco, vt Beato Rhenano (inquit) facilè assentior, qui passiuitatem vitæ pro turpi vita, ac voluptatibus dedita accipit, idque D. Hieronymi auctoritate probat, qui exponens illud Oseæ, *super capita montium sacrificabant*, passiuam religionem, veræ religionis austeritati opponit: ita certè minimè hoc illi assentiri possum, quòd has voces ab aduerbio, *passim*, à Græco πάντα deducit. Passiuitas enim, & passiuus voces sunt è Græco expressæ. Quod enim Græci ἐμπαθείαν dicunt, hoc Tertulliano passiuitas est; Quòd rursus Græcis est ἐμπαθὴς id Tertulliano, & Hieronymo passiuus est, hoc est, lasciuis, atque obscœnis voluptatibus addictus.

Porrò Tertulliani Tractatum de Corona militis, & librum De præscriptione aduersus hæreticos, vertit è Latino in Gallicam linguam Audebertus Macereus. Vide in verbo, Audebertus Macereus. Viuebat ad initium anni ducentesimi Tertullianus.

TERTVLLVS Epistolæ vndecimæ, ac duodecimæ auctor apud Cyprianum, cum alijs Sacerdotibus.

TERVANVS Scotorum Episcopus, scripsit Exhortationes ad pietatem. Viuebat anno Dom. 440.

TESTAMENTVM Duodecim Patriarcharum, filiorum Iacob, à Roberto Lincolniensi Episcopo è Græco in Latinum versum, extat in Bibliotheca Sanctorum Patrum, quæ à Margarino Bignæo Parisijs prodijt.

TESTAMENTI Noui Græca editio Apostolos, & Euangelistas Auctores habet. Nam etsi Matthæus Hebraico sermone Euangelium scripsit, vt habent Irenæus, lib. 3. c. 1. Athan. in Synopsi. Hieron. præfat. Comment. in Matthæum, & in c. 11. Oseæ, & in lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, in Matthæo, & alij omnes; S. tamen Athanasius Apostolo Iacobo eam Euangelij versionem in Græcum tribuit: alij verò ipsi Matthæo. Marci autem Euangelium Latinè ab eo Romæ scriptum est; at Græcè ab eodem versum Aquileiæ, vt docet Adrianus Finus, lib. 6. Flagelli Iudæorum, c. 80. & lib. 8. c. 62. & qui Finum secutus est Petrus Antonius Beuther annot. 8. & 9. ad Sacram censuram.

TESTAMENTI Noui Syriaca editio, quæ Aria Montano Interprete prodijt à Christophoro Plantino Latinè reddita, quæve à Marco ipso Euangelista esse facta creditur, cum antea Latinè suum scripsisset Euangelium. Vide ipsum Ariam Montanum in Regijs Biblijs.

TESTAMENTVM Vetus, & Nouum. Vide in verbo, Biblia. De Græca verò noui Testamenti editione, quòd non sit vbique incorrupta. Vide Bellarm. Cardin. lib. 2. de verbo Dei, cap. 7. Præterea Testamentum Vetus tam Græcè redditum à Septuaginta Interpretibus, quàm Latinè versum ex auctoritate Sixti Quinti Pontificis Maximi. Vide in verbo, Septuaginta.

TETRAPLA dicta Bibliorum compositio ab Origene facta. Vide in verbo, Origenes.

T H

THADAEI Apostoli nomine confictum Euangelium Gelasius Papa distinctio. decimaquinta, reprobauit.

THADDAEVS Dini, Florentinus, Ordinis Prædicatorum, Sermonum ingentem numerum ad omnem materiam dictauit, qui per ordinem Dominicanum, ceteraque Congregationes diffusi, tanquam gemma preciosa asseruantur. Obijt Florentiæ anno 1359. Hæc Michael Pocciantius Ordinis Seruorum in Catalogo Scriptorum Florentinorum.

THAD-

THADDAEVS Perusinus, Ord. D. Augustini, cuius itē fuit Generalis, cum Synodo Tridentinæ antea interfuisset, suamque sententiam non semel pronunciasset, & in qua doctam habuit orationem ipsa die Christi ascendentis in Cęlum, quæ & Louanij edita fuit, scripsit duos Tomos Explanationum in Esaiam Prophetam, quos & Perusij emisit apud Vincentium Columbarium ann. 1598.

THADDAEVS Pelusiensis, qui scripsisse fertur aduersus Iudæos, quique dicebatur extare in Germania apud Henricum Memmium, à me non est visus.

THADDAEVS Piconius, Collensis, De Christi Domini itinere. Louanij ann. 1554.

THADDAEVS Vrbeuetanus, siue de Vrbe Veteri, Ord. Prædicatorum, scripsit Commentarium super libros De Ciuit. Dei. Extabat in Cęnobio D. Dominici m.s. Venetijs. Viuebat ann. 1470.

THALASSIVS Africanus, dictus *Humilis Monachus*, scripsit ad Paulum presbyterū De syncera charitate, ac vera cōtinentia, necnon de regimine mentis, Hecatontades quattuor. Extant in To. 5. Bibl. SS. PP. Bignæi edit. 2. At & Augustæ Vindelicorū ann. 1520. & Basileæ ann. 1551. prodierat.

THALMVD Hierosolymitanum, & Babylonicum, quod sæpè ab Ecclesia Catholica iussum est comburi, vti & aliquoties iustissimè factum est, plenissima sunt blasphemiarum & contra Christum Dominum, & contra ipsius naturæ legem. Eius errores adnotauerunt & Finus Ferrariensis, & Sixtus Senensis in fine secundi libri suæ Bibliothecæ Sanctę, ac plerique alij. At & Hieronymus à Sancta Fide, contra Iudæorum perfidiam, & contra Thalmud extat in Tomo 4. Bibl. SS. PP. edit. 2. Quod verò Petrus Galatinus ex male intellecto Clementis V. Decreto, de ptælegendis rudimentis Hebraicis in Scholis detorsit ad Thalmud prælegendum, id meritò idem Sixtus Senensis ibidem improbat. Veruntamen extat Clementis Octaui Pont. Max. contra impia scripta, & libros Hebręorum Thalmudisticos vanissimos, Cabalisticos alios, Opera, Tractatus, volumina, & scripta quæcumque tam lingua Hebraica, quàm quauis alia lingua, conscripta, aut versa, edita, impressa, ac in posterum conscribenda, aut vertenda, edenda, vel imprimenda, continentia, seu continentes tacitè, vel expressè hæreses, vel errores contra sacras Veteris legis Scripturas, nec non contumelias, impietates, blasphemias contra Deum, Sanctissimam Trinitatem, Saluatorem nostrum, Beatiss. Virginem, Beatos Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, alioſque Sanctos Dei, Sacratissimam Crucem, Sacramenta nouæ legis, Sacras imagines, sanctam Catholicam Ecclesiam, Sedem Apostolicam, ac contra Christi fideles, præsertim Episcopos, Sacerdotes, & alias Ecclesiasticas personas, atque etiam contra Neophytos, & aliàs contra Catholicam religionem, vel in quibus impudicæ, & obscęnæ narrationes habentur, etiam sub prætextu, quòd expurgata fuerint, vel donec expurgentur. Et hæc in Constitutione illa Romæ ann. 1593.

Ceterum in Romano librorum prohibitorum Indice, qui ex auctoritate, atque Constitutione eiusdem Clementis Octaui Pont. Max. prodijt ann. 1595. hæc verba de ipso Thalmud habentur: *Thalmud Hebraorum, eiusque Glossæ, Annotationes, Interpretationes, & Expositiones omnes, si tamen prodierint siue nomine Thalmud, & sine iniurijs, & calumnijs in Religionem Christianam, tolerabuntur.*

THARASIVS. Vide in verbo, Tarasius.

THARGVM, hoc est Translatio, & Paraphrasis (præsertim de lingua Hebraica in Chaldaicam) magnæ apud Hebræos auctoritatis est. Iudæi enim ex captiuitate Babylonica, in qua linguę Sanctæ obliti fuerant, redeuntes, alienam linguam in Palæstinam reportarunt, nempe Chaldaicam, siue Syriacam, quam didicerant in Chaldæa: eaque vsi sunt in terra sua, etiam tempore Christi, atque in eam transtulerunt legem Mosaicam, Prophetas priores, & posteriores. Auctores interpretationis huius fuerunt Onkelos, qui Pentateuchum vertit; Ionathan, qui & legem & Prophetas trāstulit; Rabbi Ioseph, qui vertit Psalterium, Prouerbia, Iob, Ecclesiasten; Cantica, Ruth, Esther, &c. Hanc Franciscus Xymenius, Sanctæ R. E. Card. affirmat esse in Pentateucho synceram ac fidelem, in cęteris verò D. Scripturæ voluminibus nugacem. Vide in verbo, Biblia, & in verbo Scriptura Sancta.

Quæve in 2. libro Bibliothecæ nostræ Selectæ, vbi de varijs editionibus eiusdem D. Scripturæ. Thargum autem, hoc est Paraphrasis Cornelij Chaldaica in Sacra Biblia, interprete Paulo Fagio, est omnino in Romano Indice prohibita.

THEANVS Poeta fuit Christianus, cuius grande volumen legitur hexametro versu compositum de ijs, quæ ad Christianam religionem maximè pertinent. Gyrald. de Poetis Dial. 5.

THEATRVM Terræ Sanctæ editum Coloniæ ann. 1593.

THEATRVM Mundi minoris, siue humanæ calamitatis Oceanus, ex Gallico in Latinum translatus per Fratrem Laurentium Cupærum, Carmelitam. Antuerpiæ apud Bellerum, anno 1589.

THEATRVM vitæ humanæ, quod à Conrado Lycosthene Rubeaquensi congestum, ac deinceps à Theodoro Zuingero Basileensi Digestum, & absolutum, cum cuiuscumque sit impressionis prohibitum in Romano Indice sit, nisi corrigatur, ac verò multiplicem habeat in Ecclesiasticis historijs vel omissionem, vel errorem, de ijsdem omissionibus, atque erroribus plura diximus in Bibliothecæ nostræ Selectæ libro quidem primo Romanæ editionis, Venetæ verò, sextodecimo libro; quandoquidem eadem ad Apparatum historiæ, de qua ibidem agitur, retulimus, tamquam ad opportuniorem locum. Itaque & ibidem adiecimus, quæ ex eodem Mundi Theatro eximenda, & expurganda (ex impressione Parisiensi apud Sonnium, anno 1571.) Theologi Hispani in suo expurgatorio Indice notarunt.

THEBALDVS, siue Theobatus quidam scripsit librum prænoratum, *Philologus*, idque non compto carmine. Extat m. s. in Biblioth. Cartusianorum Beatæ Mariæ in Seytz Græcij in Stiria.

THEMISTIVS Eugenij F. ab eloquentia verò cognominatus *Euphrada*, qui Aristotelem est interpretatus, Politicas etiam Orationes scripsit, quæ tum Græcè Parisijs, tum Latinè prodierunt. Quam hoc tantum nomine in hunc Apparatus locum infero, quòd (quemadmodum Sozomenus lib. 8. tripartitæ historiæ testatur) librum, siue Orationem scripsit, in qua perorat eum non oportere esse crudelem in consubstantialitatis cultores. Extat Oratio in Valentem περὶ τῶν ἀτυχησάντων, sub quo vixit adolescens, vt habet Photius in sua Græca Bibliotheca. Quin & cum ceteræ eius Orationes ferè politicæ sint omnes, vt diximus; quæ Secunda est Funebris in Patrem suum. Tertia De amicitia. Quinta De clementia Theodosij Imp. in Senatu habita. Sexta De studio Regis in disciplinis percipiendis. Septima, in qua adhortatur ad Philosophiam. Octaua, in qua reprehensio est importunitatis, qua quidam eum ex tempore Orationem habere volebat. Decima de Pace ad Valentem. Vndecima Ahortatoria ad Valentinianum iuniorem. Duodecima ad Iouianum Imp. Tertiadecima ad Constantium (puto, potius quam ad Constantinum) pleraque sunt ad mores spectantia, vnde cordatus vir eadem ad pietatem aptare possit. Nam & propterea hic eius meminimus, & triginta sex Orationes Politicas ipsius se legisse testatur Photius. Sanè in Aristotelem, & Platonem scripsit doctè.

THEOBALDVS Abbas, Gallus, cum plures Sanctorum vitas Latinè scripsisset, hasque item seciſſet Gallicas, illas S. Claudij, & S. Aureæ Parisijs emisit apud Nicolaum Chesneau, vnà cum tertio volumine Historiarum Sanctorum.

THEOBALDVS Rex Nauarræ, Comes Campaniæ, Gallicè pias quasdam scripsit Cantiones: deinde item De felici obitu D. Ludouici Frãcorum Regis ad Card. Tusculanum. Obijt Drepani in Sicilia ann. 1277.

THEOBALDVS Stampensis, Anglus, ad Robertum Lincolniensem Episcopum, scripsit aduersus quosdam, qui suæ ætate contra Ecclesiæ claues à Christo Domino datas Petro, & eius successoribus, temerè concionabantur. Viuebat an. 1240. Gulielmus Horman.

THEOBALDVS Thamerus, scripsit Tractatum, an & quatenus Christianis sit fugiẽdum in persecutionibus. Marpurgi in Germania apud Andream Colbium, anno 1547. Librum item de variis calumniis, quas tulit à Lutheranis. Moguntiæ ann. 1562.

THEOBALDVS Veronensis, Ord. D. Augustini, deinceps autem Episcopus Veronæ,

nę, quem Episcopatum annis 34. administrauit, scripsit, quos habuit ad Clerum, & Populum, Sermones pietatis insignes indices, qui Veronæ in Bibliotheca Canonicorũ asseruantur. Obijt nonagenarius die 19. Nouembris ann. 1331.

THEOBALDVS è Vigone, Ordin. Minorum, redegit in Compendium, primum, & secundum librum Magistri Sentent.

THEOCTISTVS presbyter, cuius meminit D. Hieronymus in vitis Scriptorum Ecclesiasticorum de Ambrosio non Mediolanensi, sed æquali Origenis. Quin & Theoctisti cum sententiæ quædam Græcę extent iuxta seriem litterarum in fine Collectaneorum Stobæi, non puto tamen esse illius.

THEODATVS Græcis, Latinisque litteris eruditus, temporum suorum Historiam teste Cassiodoro scripsit.

THEODATVS Leodiensis, Carmelita, scripsit Quadrągesimale, quod Arnoldus Bostius commendat.

THEODERICVS Abbas, Ord. D. Benedicti, Congregationis Cluniacensis, (quem Eisingrenius fuisse Veisemburgensem ait) scripsit vitam S. Hildegardis Abbatissæ libris quattuor, qui inserti sunt Tomis Surij ad diem 17. Septembris; ac item iuncti cum Operibus eiusdem S. Hildegardis, quę Coloniæ prodierunt ann. 1566. Viuebat ipse Theodoricus ann. 1200.

THEODERICVS S. Albani monachus apud Moguntiam, Ord. S. Benedicti, scripsit ad Richardum Fuldensem Abbatem De vita, & miraculis S. Benedicti, librum. Alterum item De translatione eiusdem in Galliam, & librum Sermonum in honorem Sanctorum.

Addit autem Eisingrenius ab eodem Theoderico scripta esse Commentaria in Canticum Canticorum, & in D. Ioannis Euangelium: successiones item Moguntinorum Pontificum accuratè fuisse descriptas, rerum gestarum, ac temporũ notatione insignitas. cum verò alij scribant eum vixisse ann. 1440. forte in Eisingrenij numerum error irrepsit, quo indicatur eum floruisse ann. 985.

THEODERICVS Andreæ, Ord. Minorum, sed Patria Tolosanus, scripsit Commentarium in Apocalypsin D. Ioannis. Nicolaus Bertrandus.

THEODERICVS de Apoldia Erfordiensis, Germanus, Ordin. Prædicatorum, iussu Magistri Generalis eiusdem Ordin. scripsit Legendam (vt vocant) D. Dominici, & alteram Elisabethæ filiæ Regis Hungariæ. Viuebat ann. 1288. PP. Mon. Ord.

THEODERICI Arnuelde, Angli, (vt opinor) Sermones collecti ann. 1398. à Dominica Aduentus Domini vsque ad festum Paschatis cum explicatione Passionis Domini nostri Iesu Christi. Eiusdem Commentarius in librum Sapientiæ.

THEODERICVS Belga, monachus & Abbas S. Trudonis Diœceseos Leodiensis, Congregationis Cluniacensis, qui viuebat anno 1100. scripsit

Vitam Sancti Rumoldi Episcopi, libro vno, qui excusus est Bruxellis, anno 1569. & in Tomo septimo Surij.

Vitam S. Amalbergæ virg. lib. 1. qui extat m. s. in Cœnobio Camerę in Belgio.

Vitam S. Trudonis Confessoris, lib. 1. Qui insertus est Surio ad diem 25. Nouembris.

Vitam S. Bassonis Confessoris, lib. 1. Surio item insertus ad diem 1. Octobris.

De translatione SS. Trudonis, & Eucherij Sermonem, impressum ibid. apud Surium.

Librum vnum versu heroico, veteris ac noui Testamenti historias continentem.

Vitam S. Landradæ virginis, lib. 1. Extat in Surij Tomo 4. ad diem 8. Iulij.

THEODERICVS Cassinensis monachus, scripsit Vitam Sancti Firmiani Episcopi. Hymnum item De S. Mauro Abbate. Arnold. Vuion.

THEODERICVS Croatiæ Episcopus, Ord. Minorum, scripsit Prophetias quasdam, quæ cum alijs Prophetijs Rhytmicis (inquit Henricus Villot) impressæ sunt.

THEODERICVS Gresemundus è Meschode, Spirensis, edidit Carmen de Historia violatę Crucis, quod Argentinę excudit anno 1514. Renatus Bek. nitidè conscriptum. Quo anno etiam viuebat.

THEODERICVS de Herxen, Germanus, Ord. Fratrum Clericorum in communi viuentium

uentium Visitator, scripsit in Psalterium totum. In Orationem Dominicam. In Salutationem Angelicam. Librum De moriendi desiderio. Viuebat ann. 1476.

THEODORICVS Hirsfeldensis, Germanus, Monachus Ord. D. Benedicti, scripsit vitam eiusdem D. Benedicti, ac De Trãslatione corpori s eius; plures item ad diuersos Epistolas. Sic quidem Eisingrenius, qui scribit eum vixisse ann. 1042. At ob idem scriptionis argumentum addubitaui, num hic ipse esset, qui supra in verbo, *Theodericus S. Albani monachus.* In numero autem annorum, mendum etiam esset. Dispiciant, qui sapiunt, & Germanica versant.

THEODERICVS Ioher à Stratis, Germanus, Colonienſis Cartusianorum Cœnobij, Propræfectus, præter liminares Epistolas, quas & permultas, & Christiano zelo refertas B. Dionysij Cartusiani monimentis præfixit, egregium librum de Miraculis, quæ in Sacrosancta Eucharistia acciderunt, contexuit. Vixit Carolo V. Augusto.

THEODERICVS Kerberus, Magdeburgensis monachus, scripsit Epistolas contra Petrum Vignannum Vratislauiensem, quibus eum de nonnullis laudat, de furore autem iracundiæ, atque inuidiæ arguit.

THEODERICVS S. Matthiæ propè Treuerim monachus, Ord. D. Benedicti, Germanus, Congreg. Cluniacensis, scripsit librum De Inuentione S. Celsi Episcopi, & Confessoris, quæ per Egbertum Archiepiscopum facta est; Extat apud Sutium To. 7. die 23. Februarij. De Miraculis eiusdem librum alterum. Sermones in honorem Sanctorum. Viuebat ann. 1000.

THEODERICVS Monachus, Congregationis Cluniacensis, Germanus, qui claruit ann. 1040. scripsit De Translatione prima S. Benedicti, lib. 1. *Cum diu gens Longobardorum.* De Translatione eiusdem secunda, lib. 7. *Cum Cælestium Sacramentorum.* Epistolas ad diuersos, lib. 1.

THEODERICVS de Osenbruk, Germanus, Ord. Minorum, scripsit De Passione Domini librum. Alterum item inscriptum, *Manuale simplicium*, forsan *supplicum*, Alium, De Exercitio interiori. Viuebat ann. 1494.

THEODERICVS de Susten, quem Ioannes Eckius citat in suo Chrysopasso, non est à me visus.

THEODERICVS Thuringius, ex libris octo Mag. Conradi, qui fuit concionator, scripsit vitã S. Elisabethæ Regis Hungariæ filiæ, & Ludouici Landgrauij Thutingiæ vxoris. Extant m.s. in Bibl. celebris Monasterij S. Galli in Heluetia, & iam in Tomo 5. antiquæ lectionis impresso Ingolstadij ann. 1603.

THEODERICVS Treuirensis Archiepiscopus, scripsit De laudibus Beatiss. Virginis. Vitam item S. Landtudis. Vixit ann. 1490.

THEODERICVS Vrias, Ord. D. Augustini, scripsit De Consolatione Ecclesiæ. Viuebat ann. 1412.

THEODERICVS de Friburgo, Teutonicus, Ord. Prędd. Theologus, scripsit De visione beatifica. De Quidditatibus rerum. De mensuris rerũ. De concessione Priuilegij Ord. De origine Prędicabilium. De tribus definitionibus. De Generatione lucis. De Iride. De Tempore. Viuebat ann. 1270. Leander.

THEODINVS Cassinensis monachus, qui videtur Arnoldo Vũioni omnino is esse, qui ab Alexandro Papa II. in numerum Cardinalium ascriptus fuit, elegantes sermones duos habuit in Festo S. Placidi Abbatis, & Protomartyris, Ord. D. Benedicti; quique extant apud Timothęum à Messana, Monachum Messanensem. m. ss.

THEODOLVS. Vide in verbo, Theodulus.

THEODONENSE Concilium, siue Conuentus magnus Episcoporum, & aliorum habitus in Gallia, in Villa Theodonis ann. 835. Vbi Ebbo Rhemẽsis, qui auctor fuerat, vt Imp. Ludouicus priuaretur Imperio, suasione Cœpiscoporum, seipsum iudicans Episcopatu indignum, eo se abdicauit; reliqui autem, qui ei consentientes fuissent, seipsos excusauerunt ob necessitatem, qua coacti fuerant, vt exauctorationi Imperatoris interessent, quibus venia data est. Condemnatus est autem Agobertus Archiepiscopus Lugdunensis, qui

vocatus

vocatus ad Synodum venire distulisset. De his verò, qui in Italiam confugissent, nihil est actum, quòd scilicet visi essent ad Sedis Apostolicę iudicium conuolasse. Vide Tomũ 10. Annal. Baronij Card. sub ann. 845.

THEODORETVS, qui & Theodoritus, Antiochiæ religiosis, ac nobilibus parentibus, non sine miraculo, nascitur. Cum enim mater optata prole diù caruisset, & propter naturę infęcunditatem omnem spem hæredis abiecisset, amplasque facultates alendis monachis, qui frequentissimi, & sanctissimi in Syria tunc erant, ob Diuinum amorem conuertisset; eorum precibus, à Deo, vt filium susciperet, obtinuit, ea conditione, vt illum eius obsequio perpetuò manciparet, quod mater fideliter præstitit, ac in filii nomine, Theodori nimirum, testatum esse voluit, qui deinde, & parentum cura, & ingenii bonitate, breui tantum in pietate, ac litteris profecit, vt iuuenis etiamnum anno Domini 423. nono autẽ Pontificatus Bonifacij Papę, consecratus sit Episcopus Cyri (quod est Syrię Oppidum, à Iudęis, vt inquit Procopius, in memoriam beneficii à Cyro Persarum Rege accepti, ob libertatem, & Patriam donatam, conditum) quo in munere quàm se strenuè gesserit, intelliget, qui eius Dei amantium Historiam leget, tum in hęreticis ad Ecclesiam reducendis, (erat enim in eius Diœcesi Marcionis peste infecti integri pagi, quos omnes magno cum labore, vitęque discrimine Catholicę Ecclesiæ conciliauit) tum in Sanctorum reliquiis officiosè vndique conquirendis, & in eorum honorem Templis magnificè ędificandis: tum denique (domesticam pietatem imitatus) in Sanctis Monachis inuisendis, alendisque, cũ quorum antesignanis, ac ducibus, admirando nimirum Simeone, qui Stylites, quòd in columna, inaudito viuendi more habitaret, dicebatur, Iacobo Nizibeno, qui mortuum vitæ restituit, aliisque quorum Vitas elegantissimè conscriptas posteris reliquit, summa charitate coniunctus erat. Fuit autem sectator magni Ioannis Chrysostomi: illum enim sibi, quasi primarium exemplar, stylo conformãdo propositum habuit, ideo fluidus admodum est, & copiosus, in elocutione facilis, & Atticam gratiam redolens.

Ex Historia Ecclesiast. Nicephori Callisti, & ipsius Theodoreti. Vide Bessarionem Cardin. in Oratione, ad Græcos in Concilio Florentino pro vnione, habita.

Sed Theodoreti vitę periodum Baron. Card. To. 5. suorũ Annal. ad finẽ anni Do. 427. quarti autem Pontificatus Cęlestini, paucis sic appositè exprimit. Qui à parentibus Theodoretus Deo dicatus, numeros magna cũ laude monasticæ institutionis absoluit, consuetudine Theodori Mopsuesteni tantam gloriã obumbrauit, obnubilauit verò ex Nestorij amicitia obsturauitq; penitus ex suscepto aduersus S. Cyrillum eiusdem hęresiarchæ patrocinio. Sed (spirãte Dei benignitate) Diuini Spiritus aura, fugatis densis nubiũ globis, effulgẽtibus rursus in cor eius Diuinæ gratię radiis, iterũ pulcher, glorioſus, ac decorus apparuit, atq; in cõmunicatione Catholicę Ecclesię, & amicitia S. Leonis Papæ diẽ clausit extremũ.

Certè in Augustano Codice m.s. extat breue Epigramma Græcum in Theodoreti Disputationes, quod tribus versibus vberem eius eloquentiam indicat, tij autem sic habent.

Ὡς Νεῖλος ἄλλος πλημμυρῶν τοῖς σοῖς λόγοις·
Θεοδώρητε τῶν Ἀχαιῶν τὸν πλανῆ
Πίονων, τῆς καλὸν πίστεως αὐξῆς στέρον.

Quibus nimirum tamquam Nilum inundantem, & pinguefaciẽtem Græcorum agros, Theodoretum facit.

De Scriptis Theodoreti.

Eius autem in Scripturis Sanctis studium significant elucubrata ab eo Commentaria, quæ Theodoretus de seipso testatur se scripsisse.

In Prophetas omnes. In Psalterium. In Apostolum. Contra eos, qui Arium sequuntur, & eos, qui Macedonij morbo laborant, aduersus Apollinaris impostura, & aduersus Marcionis rabiem. *Et in singulis* (ait) *quæ edidimus Operibus, Diuina ope, Ecclesia sanus: sensus, & mens mihi conspicitur, & splendet. Mysticum etiam scripsimus librum, & de Prouidentia alia, & ad Interrogationes Magorum alia, & de Vitis Sanctorum, & præter hæc alia multa, ne singula* (inquit) *recenseam.* Epist. 80. Theodoret.

At Nicephorus refert eum scripsisse enarrationes in Vetus Testamentum, cuius etiam obscurorum locorum expositiones in peculiarem contulit librum: Opus aliud in sexdecim

cim Prophetas: Aliud itidem in Psalterium: De Prouidentia librum alium: Alium in Apostolum: Aduersus hæreses omnes Volumen, quod *Mendacij, & Veritatis discrimen* inscripsit: liber, quem contra duodecim capita Cyrilli cõscripsit: Item Ecclesiasticã Historiam: Et rursus φιλοθεον, hoc est, *Dei amantium*, Historiam, in qua institutum eorum, qui ætate sua vitam sanctam transegerunt, prosequitur: libros tres De Diuinis dogmatibus in Dialogo conscriptos: Præterea supra quingentas eius Epistolas, Græco sermone optimè compositas, ipse Nicephorus ait se legisse, quarum lucubrationũ maxima pars ab ipso Theodoreto in sua Præfatione mentio facta est. Quin & Photius in sua Græca Bibliotheca cum Theodoreti Ecclesiasticæ historiæ non solum meminerit, verum etiam iudicium quadantenus tulerit, adijcit alibi, eum in Octateuchum, In Danielem, & in duodecim Prophetas minores scripsisse. pag. 81. 271. & 272. Græcę editionis Augustanæ.

Quæ Gennadius de Theodoreto.

Lib. Scriptorũ Ecclesiast.

At Gennadius Massilienſis Presbyter, Theodoretus (inquit) Cyri Ciuitatis Episcopus (à Cyro enim Rege Persarum condita, seruat etiam hodie in Syria nomen Auctoris) scripsisse dicitur multa: ad meam notitiam tamen ista sunt quæ venerunt. De Incarnatione Domini aduersus Eurychen Presbyterum, & Dioscorum Alexandriæ Episcopum, qui humanam carnem in Christo fuisse negant: Scripta fortia, per quæ confirmat & ratione, & testimonijs Scripturarum, ita illum veram maternæ substantiæ carnem habuisse, quam ex Virgine Matre sumpsit, sicut & veram Deitatem, quam æterna nascibilitate Deo Patre gignente ipse nascendo accepit. Et Historiæ Ecclesiasticæ libros, quos imitatus Eusebium Cęsarienſem, scripsit à fine librorum Eusebij, vsque ad suum tempus, ideſt à Vicennalibus Constantini, vsque ad Imperium Leonis senioris, sub quo & mortuus est. Ita Gennadius, ad quem notat hęc Suffridus Petrus, inquiens: *Tritemius hunc floruisse dicit ann. 390. cuius error hic manifestè detegitur: Cum Leo primus, sub quo eum vita defunctum Gennadius asserit, imperare demum caperit ann. 457. Codex Sigebergensis, hunc non Dionysium, sed Dioscorum in contexto vocat:* quemadmodum item Honorius in Catal. & Zonaras To. 3. 36. Sed & alij, quod ad ipsius dictionem attineat, non diffitentur.

Quæ Sixtus Senensis de Theodoreto.

Lib. 4. Bibl. Sanct.

Sixtus verò Senensis, cum diligenter scrutatus esset eius Opera, ex ijs asserit, se infrascripta legisse.

Mysticarum institutionum in vniuersam Scripturam Sanctam Isagogicum volumen nominum, ac verborum omnium, quæ Diuinis litteris continentur, mysticas, & spirituales intelligentias exponens: Quòd Opus in antiquis membranis Græcè descriptum seruabatur Viennæ Austriæ in Bibliotheca Alexandri Brasicani. περὶ τῶν ἀπόρων τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογάς: hoc est, *De selectis Scripturæ Diuinæ quæstionibus ambiguis*, ab initio Geneseos, vsque ad vltimum librum Regum, insigne Opus: in quo locos duntaxat obscuros per interrogationem, & responsionem breuiter & lucidè explicat. Operis initium est: μετρεῖν εἴωθε, hoc est, Metiri consueuit.

In totum Psalterium, præcipuè iuxta litteram, Commentarios; in quibus miro artificio coniunxit Psalmorum versiculos, qui nullo inter se ordine conuenire videbantur. Extant hi nobiles Commentarij Genuę in Bibliotheca Saulia: quorum initium est, hoc est, Mihi quidem in animo est, ante alios Diuinos Sermones, magni Dauidis interpretari Prophetiam.

Annectitur huic Operi Catena explanationum in Cantica ferialia, ab incerto auctore collecta ex Eusebio, Didymo, Basilio, Chrysostomo, Seuero Antiocheno, Esychio, Cyrillo, Theodoreto, Eudoxio Philosopho, & Nicolao Presbytero.

In Canticum Canticorum venustos ad Ioannem Episcopum Commentarios, incipientes, *Diuinarum Scripturarum expositio*: Quibus nescio quis recens Collector immiscuit

ſcuit fragmenta explanationum Gregorij Nyſſeni, Maximi, Nili, & Pſelli in varios huius libri locos.

Elucubrauit etiam in omnes Prophetas plurima commentationum volumina, quorum exordia, partim ex Græcis, partim ex Latinis codicibus delibata, hæc ſunt:

In Eſaiam, libro 1.
In Ionam, libro 1.
In Ieremiam, libro 1.
In Michæam, libro 1.
In Threnos, libro 1.
In Nahum, libro 1.
In Ezechielem, lib. 1. *Oculi corporis figurarum.*
In Abacuch, libro 1.
In Danielem, lib. 1. *Si facile omnibus eſſet.*
In Sophoniam, lib. 1.
In Oſeam, libro 1.
In Aggæum, libro 1.
In Ioelem, libro 1.
In Zachariam, libro 1.
In Amos, libro 1.
In Malachiam, libro 1.
In Abdiam, libro 1.

Præter hæc, feruntur typis excuſi Commentarij in omnes Pauli Epiſtolas: in quibus, quantum fieri poteſt, ſuccinctè, eleganter, ordinatè, ac piè, ſenſus Pauli explicantur, & ſententiæ ſententijs, quod in Paulo videtur difficillimum, miro artificio coniunguntur. Citat ex his Commentarijs Diuus Thomas, in Opuſculo aduerſus errores Græcorum, & Armenorum, teſtimonium pro igne Purgatorio, ex tertio capite Epiſtolę primæ ad Corinthios, ſuper illud: *Si cuius opus arſerit*; his verbis: Dicit Apoſtolus, Qui ſaluabitur, ſic, tamquam per conflatorium ignem purgantem, quidquid interuenit per incautelam præteritæ vitæ ex puluere ſaltem pedum terreni ſenſus, in quo tamdiu manet, quamdiu quidquid corpulentiæ & terreni affectus inhæſit, purgetur: pro quo mater Eccleſia hoſtias, & dona pacifica deuotè offert. Quæ quidem verba nuſquam nec in Latinis, nec in Græcis Commentarijs inuenire potui. Suſpicor ea vel à Græculis quibuſdam Purgatorio infenſis ſubtracta, vel ex alio quodam Opere, vbi Theodoretus hunc locum ſic expoſuit, à Diuo Thoma deſumpta. Operis initium eſt: *Scio quidem ferè, vt dum Diuini Pauli.*

Addit quoque Sixtus Epiſtolam ab eodem Theodoreto ſcriptam fuiſſe ad Leonem primum huius nominis Pontificem Maximum, pro Epiſcopatu ſuo recipiendo. reliquos autem omiſit, quandoquidem (vt non ſemel diximus) eius conſilium fuit Exegematicos tantum in Scripturam Sanctam contexere.

Et quidem iamdudum in eruendis, ſiue edendis tum Græcè, tum Latinè Theodoreti Operibus laborarunt Zenobius Acciaiolus Florentinus, Gentianus Heruetus Aurelianenſis, Ioannes Picus, Galeſinius, Ioan. Baptiſta Gabius, Anton. Caraffa Cardin. de quo vide in verbo, Ant. Caraffa, Iacobus Billius Prunęus, & alij; veruntamen Romæ, poſt eas, quæ ſeorſim antea particularium Operum, ſiue Græcæ, ſiue Latinæ editiones Pariſijs, Lugduni, Antuerpiæ, Baſileę, prodierãt, edita eſt ſimul bona pars Operum Theodoreti apud Paullum Manutiũ, ann. 1566. auctior emiſſa Coloniæ Agrippinę ex Officina Io. Birkmanni, duobus Tomis comprehenſis, denique ann. 1573. ex eadem Officina adhuc alijs Operibus ditata prodijt: vt Primi Tomi Catalogus hic ſit, cum ijs, quæ huic edit. 2. acceſſere:

In Geneſim.
In Exodum.
In Leuiticum.
In Librum Numerorum.
In Deuteronomium.
In Ieſum filium Naue.
In Librum Iudicum.
In Pſalterium.
In Canticum Canticorum.
In Ieremiæ Prophetiam.
In Baruch Prophetiam.
In Ieremiæ Lamentationes.
In Ezechielem.
In Danielem.
In Oſeæ.
In Ioel.
In Amos.
In Abdiam.
In Ionam.
In Micheam.
In Nahum.
In Habacuch.
In Sophoniam.
In Aggæum.
In Zachariam.
In Malachiam.

Acceſſere autem
In Canticum Moyſis In exitu.
In Canticum Moyſis in Deuteronomio.
In Canticum Annæ matris Samuelis.
In Canticum Abacuch.
In Orationem Eſaię.
In preces Ionę.
In precationem Ezechię.
In precationem trium Puerorum.

In

Obseruata ab alijs in Theodoreto.

Accessit Iacobus Billius Prunęus, qui duobus libris suarũ Sacrarum Obseruationum, quiadiuncti sunt Epistolis Isidori Pelusiotæ ab se Latinè è Græco redditis, sedulò in pluribus Theodoreti locis, seu versionibus laborauit: nimirum in cap. 31. prioris libri earundem Obseruationum, quæcunque obseruauit in libro, in quo multæ Scripturæ Quæstiones explicantur, quæve Interpres Codicis Græci Picus vel apposuit de suo, vel rectè vertit. Sermones item De Diuina Prouidentia locis quibusdam emendauit, in capite quarto libri secundi earundem Sacrarum Obseruationum. Id quod & in Prsore libro de pleriſque fecit, quæ ad Theodoreti Polymorphum pertinent, quo Hæreticarum fabularum compendium, & Diuinorum dogmatum Epitome continentur. Itaque ea omnia loca inde corrigenda, & nouis editionibus tamquam gemmæ intexendæ. Billius enim, quod & alibi testati sumus, mirum est, quàm Græcę linguæ peritiam fuerit assecutus.

Et Sixtus quidem Senensis Annot. 58. lib. 5. Bibl. Sanctæ inquit, Theodoretus Cyrensis Episcopus in lib. quinto, in Gen. quæstio. 40. De Cherubim sentiens non fuisse Paradisi custodes positos ad custodiendam arborem Vitæ, nec esse spiritales, & inuisibiles virtutes, sed potentes, ac terribiles quasdam visiones ac formas Animalium, quæ Adamum ab ingressu Paradisi arcerent, quin & quos Diuina Scriptura vocat Cherubim, illud esse quod magna præditum est potentia. vt cum Dauid Psal. 79. *Qui sedet super Cherubim*, hoc est qui potenter regnat, sensit cum Theodoro Episcopo Heracleæ; sed vterque vti & postea Procopius falsi sunt. Errorem autem hunc ex Patribus, ac præcipuè Græcis accuratè indicat, & refellit.

Præterea, idem Sixtus alibi. Theodoretum Cyri Episcopum D. Thomas notat in lib. aduersus Græcorum errores, quòd scripserit in Commentarijs Epistolæ ad Hebræos, Patrem esse Filij causſam; à qua locutione Ecclesia Latina abhorret, ne occasionem præbeat, vt Filius causſatus, & factus intelligatur, iuxta Philosophorum intelligentiam, apud quos idem est causſatum, quod factum. Monet autem hanc esse Patribus Græcis peculiarem consuetudinem, vt nomine causſę & causſati in Diuinis vtantur, non tam eo fine, vt diuersitatem naturę in Diuinis personis introducant, & Filium Patris facturam demõstrent; sed vt his vocibus explicent, quod nos nomine principij, & principiati significamus. Id apertè testatur Gregorius Nyssenus, inquiens: Causſam autem, causſatumque dicentes non naturam per hęc nomina significamus, neque enim hæc nomina loco essentiæ, vel naturæ ratione damus, sed qualiter se habeat, differentiam demonstramus, vt scilicet filium non ingenitum esse, neque patrem per generationem aliquam demonstremus ab aliquo. Sixt. Senen. annot. 329. lib. 6. Bibl. Sanctæ.

Atqui Cardinalis Bellarminus Tomo primo, Controuers. 2. lib. secundo, de Christo capit. 21. ait. Theodoretus dicebat, cum alijs, qui Nestorio fauebant, Spiritum sanctum nec esse à Filio, neque per Filium, sed à solo Patre, qui tamẽ Theodoretus postea in Concilio Chalcedonensi opera Sancti Leonis Papæ Ecclesiæ reconciliatus est, & in suam Sedem, ex qua pulsus fuerat, restitutus.

Extant refutationes Anathematismorum Sancti Cyrilli per Theodoretum editę tam in Tomis Conciliorum, quàm in Operibus Sancti Cyrilli; in quibus refutationibus, capit. 9. disertè Theodoretus dicit Spiritum Sanctum nec esse à Filio, nec per Filium, sed à solo Patre. Porrò alia Theodoreti, quæ, dum sequebatur Nestorij partes, obijciebat Catholicis, vide refutata à Bellarmino Cardin. cum alibi, tum cap. 7. lib. secundo, De Incarnatione. Tomo primo, Controu. 2.

Quæ potissimum à Baronio Cardinali in ijs, quæ præsertim ad historiam pertinent, obseruata sunt in Theodoreto.

Theodoretus itẽ non agnouit Eusebiũ Papam, qui Constantino Imp. rexit triennio Ecclesiam Pont. Max. nec Marcellum. Nam Melchiadem Marcellino succesſisse affirmat,

lib. 1. c. 3. ac tamen Optatus cont. Parmen. lib. 2. & Augustinus ep. 165. atque alij recentiores agnouerunt.

Dum autem inquit lib. 1. c. 7. Eusthatium Philogonio subrogatum in Sede Antiochena, redarguitur à S. Hieronymi, & Nicephori Chronicis, qui successisse dicunt Paulinum. Tom. 3. Annal. pag. 197. primæ Rom. editionis.

Errauit, dum dicit, Epistolam Constantini ad Nicomedienses fuisse scriptam, cum mortuo Alexandro Eusebius Nicomediensis intrudere se conatus sit in Constantinopolitanam Sedem: nam post annos decem ab obitu Constantini (vt ex Sozomeno constat) Alexander Episcopus Constantinopolitanus ex hac vita decessit. Eodem in Tomo Annal. pag. 369.

Dum item has litteras post Arij obitum datas affirmat ibidem.

Sic non solum Theodoretus, verum etiam Socrates, & Sozomenus, & alij eos secuti, errant, dum dicunt Eustachium Episcopum Antiochenum electum tempore Constantini Imper.

Corrigendus verò est Theodoretus, vbi ait legationem, quæ missa fuit à Concilio Sardicensi ad Constantium missam fuisse à Costante Imp.

Lapsus est libro quarto, capite vigesimonono, qui Valentem diu Constantinopoli substitisse tradit, constat enim ex Ammiani lib. trigesimoprimo, ibi paucissimos dies fuisse moratum.

Quæ verò lib. 5. cap. 3. in Concilio Antiocheno acta narrat, aliter, quàm se res haberent, in gratiam, & excusationem Flauiani, cuius partes sequebatur, ac contra Paulinum eius aduersarium, haud rectè congessit.

Libro quinto cap. quinto, errasse conuincitur, dum ait, non nisi post adeptam victoriam de Gothis Theodosium fuisse à Gratiano nominatum Imperatorem, cum reliqui omnes antiqui historici dicant eum antea creatum fuisse Augustum.

Atqui vnà cum Theodoreto lib. 5. cap. 8. Cassiodorus lib. 9. cap. 13. Nicephorus lib. 12. cap. 11. falsi sunt, cum Petrum Alexandrinum excusant, quòd non fauerit Maximo Cynico contra Gregorium Nazianzenum, ea omnia adscribentes eiusdem Petri successori Timotheo: nam quærelæ ipsius Gregorij de Petro satis perspicuè extant, vt de his dubitandi omnis prorsus occasio auferatur.

Corrigendus verò non ab alio, quàm à seipso libro 5. cap. sextodecimo, quo ad tempus actorum Sancti Amphilochij; dum ipse redarguit factis, verbisque Theodosium Imperatorem.

Perperam ad tempora Valentiniani, atque Valentis refert, acta Flauiani Episcopi Antiocheni, quibus deteguntur Massaliani hæretici errores, cum constet Flauianum non sedisse nisi tempore Theodosij post Meletij obitum.

Errore lapsus Theodoretus, & alij, qui dixerunt à Theodosio dilatam esse vindictam, quòd lege à se lata, iubente S. Ambrosio, prohiberetur statim gladio in eos agi; nam nondum Theodosius in Italiam venerat, neque cum Ambrosio quicquam antehac negotij habuerat

Sicuti lib. 5. c. 23. propensior nimis erga Flauianum se demonstrat, cum loquitur de electione Euagrij, & Patronus eius haud syncerus assertor.

At pleraque alia in eorundem Annalium To. quarto notauit Baronius Card. siue in narratione mortis Felicis Comitis Sacrarum largitionum, pag. 36. siue in ijs; quæ Theodoretus scripsit pro Meletio contra Paulinum, pagmis 290. 294. 340. & cum in Epistola Damasi Theodoretus mutauit nomen Paulini. pag. 340. & cum errat in creatione Theodosij, & cum narrat Acta Synodi Romanæ, ibidem. cumque de Actis Amphilochij loquitur, pag. 360. ac de electione Massalianorum ex Syria, nam item lapsus est in tempore sceleris Antiochenorum in statuas.

Theodoretus alter, præter Cyri Episcopum à Baronio Card. fuisse conijcitur, qui historicus citatur à Ioanne Damasceno Orat. 3. in lib. de Imag. Vide Tomum Annalium 6. sub ann. Do. 494. Gelasij autem Papæ 3.

Theo-

THEODORICVS. Vide in verbo, Theodericus.

THEODORVS cognomento Abucaras, Episcopus Carum (alijs Cariæ) scripsit Græcè Christianas Disputationes quindecim contra pleroſque sui temporis hæreticos, potissimum autem Sarracenos, vel Arabas, & Agarenos, Tritheitas, Theopaschitas, Iacobitas, Monophysitas, Iudæos, Nestorianos, & Origenistas.

Quoniam verò hæ disputationes percommodæ sunt his temporibus ad refutandas pestes perfidorum, placet omnino huc earum Disputationum dispositionem ad Dei gloriam subtexere.

Prima itaque Disputatione cum Emeseno cursore habita, quòd Deus sit, rationibus illi demonstrat.

Secunda aduersus Infidelem quendam, Deum esse vbique, probat, & modum, quo sit, ostendit.

Tertia, aduersus Tritheitas Arabas, hoc est, qui tres esse Deos contenderent, Deum trinum, & vnum esse demonstrat.

Quarta contra Monophysitas, hoc est hæreticos vnam in Christo naturam esse contendentes, disserit de Luctu Christi cum Diabolo.

Quinta aduersus Sarracenos, docet, Christum verum esse Deum, quàmuis homo fuerit.

Sexta aduersus Theopaschitas, hoc est eos, qui Deum passum esse falsò astruerent, ostendit, Christi hypostasin, cum pro nobis passus est, minimè solutam fuisse.

Septima aduersus Agarenos, Iudæos improbè fecisse, qui Christum, quamquam volentem, crucifixerint.

Octaua contra Iudæos, de vero & Catholico Sacrarum Scripturarum sensu (vbi obiter de pio, & legitimo Sanctarum Imaginum vsu) atque de Iudæorum, ac Hæreticorum falso Verbi Dei intellectu: denique probat, quemlibet Christianum, filium Israelis esse.

Nona aduersus Nestorianos, vnum, & eundem esse Dei, & Virginis filium.

Decima aduersus eosdem, Deum Verbum, & Deum hominem, vnum, & eundem esse.

Vndecima aduersus eosdem, Christum verè, non phantasticè, natum esse ex Virgine, passum, crucifixum, &c.

Duodecima contra eosdem, probat, Mariam Virginem Theotocon, vel Iesutocon, hoc est Dei genitricem, vel Iesu genitricem, potiusquam Christotocon, ideſt Christiparam, appellandam esse.

Tertiadecima contra eosdem, Christi nomine vtramque naturam, Diuinam, & Humanam designari confirmat.

Quartadecima contra Origenistas, quid Iustitia, eiusque modi quotnam sint, disserit.

Quintadecima de quinque hostibus disserit; à quibus nos Christus asseruit; nimirū Morte, Diabolo, Legis maledictione, & condemnatione, Peccato, & Inferno.

Extant hæ Disputationes in Bibliothecâ Sanctorum Patrum Margarini Bignæi Tomo quarto, secundæ editionis, Latinitate donatæ à Genebrardo. Extat item ibidem Liber, siue Opusculum de Tempore. Sed & Græcè m.s. in Biblioth. Imp. Viennæ Austriæ. At Theodori Abucaræ Interrogatio De Luctatione Christi cum Diabolo, versa est è Græco in Latinum à Francisco Turriano nostro.

In Bibliotheca verò Bauarica Græcè manuscripta Collectanea eiusdem De varijs Capitibus contra Seuerianos, & Acephalos, & contra Manichæos. Opuscula De Dei nominibus. Patrem semper generare. Filium semper generari. Dialogus cum Nestoriano. Dialogus cum Iacobita. Quæ sit maximè propria differentia. De Tempore. Breuis doctrina De Nominibus cum toti Trinitati communibus, tum proprijs singularum personarum. Quæstiones Origenistarum propositæ fideli. Quæstiones ab infideli propositæ, earumque solutiones.

THEODORVS Anagnostes. Vide in verbo, Theodorus Lector.

THEODORI Amasiæ Episcopi explicatio in Ecclesiasten, & Canticum Canticorum. Eiusdem, Dogmatica Panoplia contra Iudæos, Armenos, & Sarracenos.

THEODORVS Ancyranus Galatiæ Episcopus scripsit aduersum Nestorium, adhuc Ephesi positus, librum redargutionis, & confutationis, Dialectica quidem arte ordinatum, sed auctoritate Sacrarum Scripturarum detextum, multis enim assertionibus vsus est antequam Scripturarum testimonia poneret. Hęc Gennad. in Catal. Vixit ann. 430. Trit.

THEODORVS Antiochenæ Ecclesię presbyter, vir scientia cautus, & lingua disertus, scripsit aduersum Apollinaristas, & Eunomianos De incarnatione Domini libros quindecim, ad quindecim millia versuum continentes. In quibus ratione purissima, & testimonijs Scripturarum ostendit, Dominum Iesum sicut plenitudinem Deitatis, ita plenitudinem Humanitatis habuisse. Docet & hominem duabus tantum substantiis constare, idest anima & corpore, sensumque & spiritum non alteram substantiam, sed officia esse animæ ingenitæ, quibus spirat, quibus rationalis est, quibus sensibile facit corpus. Quartumdecimum autem huius Operis librum propriè De increata, & sola incorporea, dominaque omnium Sanctę Trinitatis natura, & de Creaturarum ratione differens, pio sensu cum auctoritate Sanctarum Scripturarum explicuit. Quintodecimo verò volumine, totum Operis sui corpus, citatis etiam Patrum traditionibus, confirmauit, & communiuit. Hęc Gennadius in Catal. At Photius in sua Bibliotheca Græca pag. 3. eiusdem Auctoris, & eorundem quindecim librorum meminit; quem licet dicat stylo, & arte dicendi non esse valde splendidum, sententijs tamen, & argumentis densum, & testimonijs optimè diuitem esse testatur, quem & opinatur esse Theodorum Mopsuestię Episcopum, de quo tamen, quoniam fuit hęretieus, vide in verbo Theodorus Mopsuestię. Atqui idem Photius pag. 205. eiusdem Bibliothecę scribit se legisse Theodori Antiocheni librum, qui Sermones quinque complectitur, prænotatus πρὸς τοὺς λέγοντας φύσει, ἐκ γνώμης πταίειν τοὺς ἀνθρώπους, hoc est, *De lapsu hominum, quasi natura, non voluntate peccent*. Vide ibidem Photium fusius de hoc Opere differentem, & propè finem, testantem, hunc esse Theodorum Antiochenum, qui strenuè pro Basilio Diuino, magis autem pro veritate, viginti (inquit) & octo sermonibus decertauit.

THEODORVS Balsamon, Patriarcha Antiochenus, Canones Apostolorum, & aliquot Conciliorum, atque SS. Patrum Græcè est interpretatus. At eius Commentarios ex Bibliotheca Ioannis Tillij Briocensis Episcopi, Typographia verò Gulielmi Morellij Gentianus à se Latinè redditos emisit ann. 1561. Nomocanonem item Photij. Habentur hęc in magno Canonum volumine. Extant eiusdem Theodori Responsiones ad interrogata Marci Patriarchę Alexandriç, in Bibl. Bauarica Græcè m.s. Expositio in quorundam monachorum extra Vrbem Constantinopolitanam interrogationes. Epistola ad Antiochenos De Ieiunijs quotannis obseruandis. De ordine Sessionis Metropolitanorum, & Archiepiscoporum. Lapsus est autem in plerisque Theodorus Balsamon tum ob eius ævi errores, tum quòd minus rectè affectus erat erga Romanam Ecclesiam. Vide Gentianum Heruetum ad ipsum, & in verbo, Ius Canonicum, in hoc nostro Apparatu, & vbi Baronius Card. sub ann. Do. 692. Sergio Pont. Max. illum vocat Schismaticorum patronum, sicus folia instar primorum parentum ad tegendam turpitudinem consuentem, dum in Photij Nomocanonem pleraque garrit in defensionem falsorum Canonum.

THEODORVS Beneuentanus, Notas, scripsit in Sapientiam Salomonis.

THEODORVS Canterus Vltraiectinus Frisius scripsit, atque edidit Notas ad septẽ libros Arnobij. Antuerpię ann. 1582. multaque in Ammiano restituit. Eiusdem variarum Lectionum libri duo antea ibidem prodierant ann. 1571.

THEODORVS Cantuariensis Archiepiscopus, natione Græcus, scripsit Opus de qualitate Pœnitentię ijs, qui in multis criminibus deliquissent. Inscriptum est autem, *Pœnitentiale Theodori*. Epistolas nonnullas ad diuersos. Viuebat ann. 690.

THEODORVS Carum, alijs Charum, alijs Cariç Episcopus. Vide in verbo, Theodorus Abucaras.

THEODORVS Consul sub Arcadio, & Honorio Impp. Vide in verbo, Manlius Theodorus.

THEODORI Diaconi Canones Synodales extabãt m.s. in Bibl. Imp. Viennę Austriç.

THEO-

THEODORVS Ducas Lascaris Imp. Cæsaris Ioannis Augusti F. scripsit Græcè Encomium in S. Tryphonem martyrem. Libros item sex De communicatione, naturali refertos philosophia, quos Claudius Auberius Triumcurianus, Diuionensis, qui denique Caluinianam detestatus hæresim, Diuione Catholicè obijt, è Græco Latinos fecit, atque edidit Basileæ ann. 1571.

THEODORVS Edessenus, Græcè scripsit Ascetica. Extant autem Excerpta ex capitibus Theodori Edesseni m.s. in Bibl. Bauarica.

THEODORI, qui discipulus fuit S. Galli, De vita D. Magni, liber extat m.s. in Bibl. celebris Monasterij S. Galli in Heluetia.

THEODORVS Gaza, Thessalonicensis, Græcè & Latinè doctus, præter pleraque, quæ scripsit, seu vertit tam è Latino in Græcum, quàm è Græco in Latinum; præter item Græcam Grammaticam à se conscriptam, Latinas fecit quinque Homilias S. Io. Chrysostomi De incomprehensibili Dei natura.

THEODORVS Graminæus, Ruremundanus, scripsit librum, quem prænotauit *Mysticus Aquilo, siue Declaratio Vaticinij Ieremiæ: Ab Aquilone pandetur malum super omnes habitatores terræ. Qua ab annis promulgationis præsentis Prophetiæ plus minus 648. ante natum Christum, Orbis vastatores, Ecclesiæ Dei hostes, à plaga mundi Aquilonari prorupisse, & in finem vsque seculi prorupturos esse demonstratur. Item Epistola Guilelmi Damasi Landani de eodem negotio.* Coloniæ apud Ludouicum Alectorium, ann. 1571.

Eiusdem Theodori Graminei Oratio in Isaiam, & sex dierum Geneseos, ibid. eod. anno.

Speculum De minitante Cometa, qui anno 1577. apparuit, Germanicè, ibidem apud eundem anno 1578.

Physica explicatio Cometæ anni 1580. & eiusdem cum eo, qui ann. 1577. apparuit analogica collatio. ibidem.

Prodromus Antichristi, hoc est, hæreticorum nostri temporis. ibidem apud eundem Alectorium, ann. 1578.

Exhortatio De exequenda Kalendarij correctione, quam Gregorius XIII. Pontif. Max. edi, promulgari, & per Italiam cæteraſque Orbis Christiani partes ann. 1582. obseruari manduit ad Sacram Cæsar. Maiestatem, Imperij Electores, ac Principes, cæteroſque Status. Dusseldorpij ann. 1583.

THEODORVS, qui postea Gregorius appellatus est, Neocæsareæ Ponti Episcopus, admodum adolescens, ob studia Græcarum, & Latinarum litterarum de Cappadocia Beryтum, & inde Cæsaream Palæstinæ transijt, iuncto sibi fratre Athenodoro. Quorum cũ egregiam indolem vidisset Origenes, hortatus est eos ad Philosophiam, in qua paulatim Christi fidem subintroducens, sui quoque sectatores reddidit. Quinquennio itaque eruditi ab eo remittuntur *ad matrem*, è quibus Theodorus proficiscẽs *παναγυρικὸν εὐχαριστιας* scripsit Origeni, & conuocata grandi frequentia, ipso quoque Origene præsente recitauit, qui vsque hodie extat. Scripsit & *μετάφρασιν* in Ecclesiasten, breuem quidem, sed valde vtilem. Et aliæ huius vulgo feruntur epistolæ, & de fide, sed præcipuè signa, atque miracula, quæ iam Episcopus cum multa Ecclesiarum gloria perpetrauit, extant. Hæc Hieron. in Catal. At vbi scriptum est *ad Patrem*, Lipsius ex Suida legit *ad Patriam*. Vide verò in verbo, Gregorius Neocesarienſis, qui dictus est Thaumaturgus.

THEODORVS Hagiopolitanus, Græcus Scriptor, qui numquam prolatus erat in lucem, à Francisco Turriano nostro è Græco m. s. codice in Latinum versus, tandem opera Henrici Canisij V. C. in 4. Tomo Antiquæ lectionis insertus, & editus est Ingolstadij ann. 1603. Eius Theodori tres sunt Disputationes, Prima De nomine Dei. Secunda De Deo, & Deitate. Tertia cum Nestoriano. In his autem cum acumen ingenij cernatur, optimè monuit idem Henricus Canisius, cum ad calcem illarum adiecit hæc verba: *Difficile intellectu est, cum asseris Auctor ille, quisquis fuit, Animam Petri non esse eiusdem substantiæ cũ animabus aliorum hominum, & corpus Petri non esse homousion, siue consubstantiale corporibus reliquorum hominum: cum omnes anima humana, & corpora humana sint eiusdem speciei. Nec video, qua ratione assertio ista aut explicari, aut excusari queat.*

THEODORVS Heracliæ Thraciarum Episcopus, elegantis, apertique sermonis, & magis historicæ intelligentiæ, edidit sub Constantino Principe Commentarios in Matthæum, & in Ioannem, & in Apostolum, & in Psalterium. Hieronym. in Catal. Viuebat ann. 340. Trit. Porrò est idem, quem alij Theodorum Heracleotem scribunt.

THEODORVS Lector, qui etiam Græca dictione, appellatur Anagnostes, duos libellos Collectaneorum ex Historia Ecclesiastica reliquit, qui extant in To. 7. Bibl. SS. PP. Bignæi Edit. 2. At quos Volfgangus Musculus, in prima classe in Romano Indice prohibitus transtulit, hi circumspectè legendi sunt, ob ea, quæ diximus de illo in verbo Socrates, & in verbo, Sozomenus.

THEODORVS Magister, in Epitomen redegit Opera D. Io. Chrysostomi. Quæ extabat in Bibliotheca Imp. Viennæ Austriæ, scitissimè Græcè descripta, litterisque magna ex parte aureis.

THEODORVS Malcotius, Theologus Louanienſis, scripsit Dialogum de Martini Lutheri, eiusque consortium in religione inconstantia. Coloniæ ann. 1583.

THEODORVS Masius, Mantuanus, Carmelita, Theologus, Orationem habuit egregiam in Sancta Tridentina Synodo. Extabat apud Petrum Lucium m. s.

THEODORVS S. Matthiæ Treueris, monachus, Ord. D. Benedicti, scripsit Commentarios in Apocalypsim D. Ioannis. Eisingren. qui inquit eum vixisse ann. 1005.

THEODORVS, qui S. Magni vitam scripsit, extat in To. 5. antiquæ lectionis edito Ingolstadij ann. 1604. opera Henrici Canisij.

THEODORVS Meliteniotes, Græcè Euangelia interpretatus, extat m. s. in Biblioth. Vaticana.

THEODORVS Mopsuestenus Episcopus, Nestorij hæretici magister, vt habet Euagrius lib. 1. c. 2. damnatus a Quinta Oecumenica Synodo veluti dux Nestorij, Act. 4. & alijs. Quod ipsum affirmat S. Greg. Papa ad Eulogium Episcopum Alexandrinum. Iustinianus Imp. hoc idem profitetur, promulgata Sanctione, cuius est exordiũ; *Setemes, quod nihil*, &c. Eadem planè habet de Theodoro Mopsuesteno Liberatus Diaconus. Breuiar. c. 4. Sed hæc ipsi etiam Nestoriani ierunt inficias Theodorũ errore lapsum esse, verum recantasse palinodiam. Testatur id quidem Io. Episc. Antiochenus in ep. ad Nestorium. Legendus S. Io. Chrysostomus ad Theodorum lapsum, qui iste ipse est, Mopsuestiæ deinceps creatus Episcopus, cum antea desertor monachismi, & luxuriæ sordibus obrutus ita fuerit, vt à tanto viro, quantus erat Chrysostomus, non potuerit eo ex cæno extrahi. Porrò istum hic ponimus, ne quis ex Hæreticorum catalogis eius scripta recensentium, hæresim autem illius, & reliqua crimina tacentium, in errorem impingat. Vide in verbo, Armeniæ Concilium, & in verbo, Liberatus Diaconus.

Greg. lib. 6. Ep. 71.

THEODORVS Neocæsariensis. Vide in verbo, Gregorius Neocæsariensis, & in verbo, Theodorus, qui Gregorius, paullo supra.

THEODORVS Pauper, explicuit Interpretationem libri Io. Damasceni, qui Octateuchus dicitur.

THEODORVS Peltanus, Germanus, Societatis Iesu, cuius Epitaphium in schola Theologica Ingolstadij positum à Facultate Theologica, hoc est. *Theodorus Peltanus Societatis Iesu Sacerdos, Theologiæ Doctor, vnus ex primis illis Patribus fuit, vir omniscius (si quis eo, strà memoria) in hac Academia floruit. Post multum sudorem & algorem in re Dei, Academiæ, Religionis, consumptum, Ingolstadij post litteras Græcas, Hebræas, Theologicas, publicè explicatas, Augusta Vindelicorum scribit sua, conuertit aliena, tanta felicitate, & fructu, vt meritò ei possit illud poni Ambrosianum, vixit Ecclesiæ, mortuus est Deo, moritur Augustæ anno Domini 1581. 2. Maij.*

Extant eius Doctrina Catholica De Purgatorio, De Animarum sedibus, De defunctorum Suffragijs, De Christianorum sepulturis, exequijs, anniuersarijs, &c. ad disputandum proposita in Academia Ingolstadiensi. Ingolstadij ann. 1569.

Andreas Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, in Apocalypsim Latinitate ab eo donatus. Ingolstadij ann. 1574.

De

De originis peccato diſceptatio in tractatus 12. diſtributa. Item De Chriſti ſatisfactione, & maieſtate. Coloniæ apud Geruinũ Calenium, & hæredes Ioan. Quentelijan. 1576.

De noſtra ſatisfactione, & Purgatorio libri duo. Coloniæ apud Geru. Calenium, & hæredes Quentelios ann. 1576.

Concilij Epheſini primi Oecumenici Acta omnia tunc primum ab eo Latinè reddita, & in ſex Tomos diſtributa, cum varijs obſeruationibus illuſtriorum locorum, & Periochis ad ſingula capita. Ingolſtadij apud Dauidem Sartorium ann. 1576. Vide autem in verbo Epheſinum Concilium.

Decem & ſeptem excellẽtiſſimorum Theologorum Declamationes ante 1200. annos, in præcipuis Chriſti Saluatoris feſtis publicè habitæ, Latinitate donatæ, vnoque ſimul volumine in lucem editæ. Ingolſtadij apud Dauidem Sartorium ann. 1579.

De tribus bonorum operum generibus. Eleemoſyna, Ieiunio, & Oratione, deque eorundem operum vi, vſu & ratione, libri 3. Ingolſtadij apud Dauidem Sartoriũ ann. 1580.

De Maieſtate Corporis Chriſti. De Sanctorum origine, Canonizatione, Cultu, & Inuocatione, Reliquijs, & Imaginibus. & Victor Epiſcopus Antiochenus in Marcum è Græco in Latinum verſus.

THEODORVS Petreus, Campenſis, Cartuſię Colonienſis Profeſſus, collegit, & per communes locos digeſſit Confeſſionem Tertullianianã, & Cyprianianam in quattuor libros digeſtam, veteris Eccleſiæ Romanæ fidem, & doctrinam à mille, & quadringentis annis dilucidè breuiterque repetentem. Acceſſere Antidota pro eadem Confeſſione aduerſus impias Lutheranorum, & Caluiniſtarum criminationes. Pariſijs apud Sebaſtianum Niuellium ann. 1603.

THEODORVS Presbyter, Græcè ſcripſit de libris Dionyſij Areopagitę, quod eſſent legitimi ipſius, eorumque argumenta diluit, qui ſecus cogitaſſent. Theodori autem huius Photius in ſuæ Græcę Bibliothecæ initio mentionem faciens, licet quæ obijciebantur attulerit, tamen haud expoſuit, quæ ipſe Theodorus pro veritate reſpondit. Vide in verbo, Dionyſius Areopagita. Photius 1 pag.

THEODORVS Presbyter, ſucceſſor gratiæ, & Præpoſituræ Abbatis Pachumij, ſcripſit ad alia Monaſteria Epiſtolas Sanctarum Scripturarum ſermone digeſtas, in quibus tamen frequenter meminit magiſtri, & inſtitutoris ſui Pachumij, ac doctrinæ eius, ac vitę proponit exempla, quæ ille, vt doceret, Angelo adminiſtrante didicerat: ſimul & hortatur permanendum in propoſito cordis, & ſtudij, & redire in concordiam, & vnitatẽ eos, qui poſt Abbatis obitum, diſceſſione facta, à cætu ſemetipſos abſciderant vnitatis: ſunt autem huius exhortationis Epiſtolæ tres. Gennad in Catal. Viuebat Trit. ann. 420.

THEODORVS Presbyter in Cœleſyria, compoſuit librũ aduerſum hæreticos De conſonantia Veteris, & noui Teſtamenti. Claruit ſub Zenone. Gennad. in Catal.

THEODORVS Presbyter Antiochenæ Eccleſiæ, Vide in verbo, Theodorus Antiochenus.

THEODORVS Presbyter Græcus, De conuenientia Veteris, & Noui Teſtamenti ſcripſit. Eiſingrenus, qui eum vixiſſe inquit ann. 485.

THEODORVS Presbyter Rhętenſis. Vide in verbo, Theodorus in Cœnobio Raithn.

THEODORVS Prodromus, hoc eſt, *Cyrus Theodorus Prodromus*, Græcè ſcripſit Interpretationem in Canones in ſacris Dominicis Feſtis expoſitos à ſanctis, & doctis Poetis Coſma, & Ioanne. Eiuſdem Verſuum fragmentum manuſcriptũ extat in Bauarica Bibliotheca. Item περὶ ἀποδεικτικῶν, hoc eſt *De Demonſtrationis*. Interpretatio in Poſteriorum libros Ariſtotelis. Omnia Græcè m.s. tum in Vaticana, tum in Imperatoris Bibl. At olim excuſa Baſileę apud Bebelium ann. 1536. Epigrãmata Græca eiuſdẽ Cyri Theodori Prodromi, hoc eſt, Argumẽta, ſiue capita vtriuſque Teſtamenti tetraſtichis Iambicis ſenarijs, & Heroicis tetraſtuchis, quæ vbique Iambicis eiuſdem ſententiæ ſubnectuntur, ſed duntaxat in Pentateuchum, Ioſue, Iudicum, Regum. In quattuor Enangelia, & Acta Apoſtolorum. Porrò quantitatis Syllabarum, præſertim, quod ad tres communes vocales pertinet, maior in eo ratio deſideratur. Tetraſticha itẽ in tres Sanctos Hierarchas, Gregorium,

Baſi-

Basilium,& Chrysostomum. Elegi quoque, quibus S.Paulum alloquitur. Alij ad magnum Basilium, ad Gregorium Nissenum, ad Io. Chrysostomum, ad S.Nicolaum. Exilium Amicitię. In Prouidentiam. Versus expostulatorij in Bareum, à quo fuerat temerè nominatus hæreticus. In imaginem vitæ. Versus Monitorij ad Inuidos.

THEODORVS Pulmannus,Cranenburgius,Aurelij Prudentij Poemata recognouit, quod & præstitit in Ausonio, ad quem Scholia adiecit. In Ethnicis item Iuuenali, Persio, Vergilio, Horatio, Lucano, Claudiano, Suetonij Cęsaribus. Omnia Antuerpię excudit Plantinus cum antea, tum in Ausonij Poetę Opera ann. 1568.

THEODORVS, in Cœnobio Raithu Presbyter, Comnentationem præparatoriam, siue Exercitationem Grœcè ad eum scripsit, qui doceri cupiat. Quis fuerit modus carnis à Deo assumptę, atque dispensationis, Quovè pacto peracta est; Quæ item ab Alumnis Ecclesię astruantur aduersus minus rectè de ea sentientes. Hęc verò opinionem Manetis, Pauli Samosateni, Apollinarij, Theodori Mopsuesteni, Nestorij, Eutychetis, euertit. Ad hunc autem Theodorum videntur illa referenda, quæ ex Gennadio in Catal. Viror. illustr. habemus. Sic enim ait: *Theodorus Antiochena Ecclesia Presbyter, Vir scientia cautus, & lingua disertus, scripsit aduersus Apollinaristas, & Anomaos, De Incarnatione Domini libros, ad quindecim millia versum continentes. In his ratione purissima, & testimonijs Scripturarum, ostendit, Dominum Iesum, sicut plenitudinem Diuinitatis, ita & habuisse plenitudinem Humanitatis. Doces & hominem duabus tantum substantijs constare; animam scilicet, & corpore, sensumque, & spiritum non alteram esse substantiam, sed officia esse animæ ingenita, quibus spirat, quibus rationalis est, quibus sensibile facit corpus. Quartumdecimum autem huius Operis librum, propriè de increata, & sola incorporea, dominaque omnium Sanctæ Trinitatis natura, & de creaturarum ratione edisserès, pro sensu, cum auctoritate Sanctarum Scripturarum explicuit. Quintodecimo verò Volumine, totum Operis sui corpus, ætatis etiam Patrum traditionibus, confirmauit, & communiuit.* Sic Gennadius. Vertit autem hunc librum è Grœco in Latinum Godefridus Tilmannus, Cartusię Parisiensis Monachus, quem item Margarinus Bignęus in suam Sanctorum Patrum Bibliothecam inseruit, Tomo primo edit. 2. Parisiensi.

THEODORI Rubei, Admonitio pro Christophoro Clauio, aduersus Franciscì Vietæ Expostulationem, apud Societatem Venetam ann. 1603.

THEODORVS Scotorum Archiepiscopus, à Vitaliano Papa ad Scotiam directus, scripsit Pœnitentialem librum, distinguens modum, & tempus pœnitendi secundum modum peccandi. Hæc Sigebertus in Catalogo. Vixit Trit. ann. 690.

THEODORVS Siceota, Episcopus Anastasiopolis in Galatia, Vir sanctus, cuius Gesta scripsit Georgius presbyter, qui & Eleusius dictus, dictus, eiusdem Monasterii præfectus.

THEODORVS Straitmannus I. C. scripsit Harmoniam Titulorum vtriusque Iuris. Coniunctiones item, atque Conciliationes legum Pandectarum. Coloniæ ann. 1571.

THEODORVS Studites, Duo fragmenta reliquit, Alterum Epistolæ ad Naucratium filium, in qua agit De hæresibus, & Schismate, hæresumque catenam esse inquit à Dœmone contextam, aliam alij connexam, omnibus tamquam ab vno vertice Impietatis appensis, etiam si diuersas cognominationes sortitę, & loco, & tempore, & quantitate, & qualitate, & potentia, & actu differunt. Alterum autem fragmentum agit De honore Sanctis Imaginibus exhibendo, extat in To. 3. Bibl. SS. PP. Bignęi, in 2. Editione. Opusculum verò antea prodierat Antuerpię apud Io. Stelsium ann. 1556. adiunctum tribus libris Ioan. Damasceni aduersus traducentes, & criminantes Sanctorum Imagines. Epistolam item Catecheticam scripsit Vir sanctus ad eos, qui causa sacrarum Imaginum cultus, in carcere essent, quos perstare in fide Catholica hortatur, quam leges in nono To. Annal. Card. Baronii, sub annum 814. quemadmodũ alteram eiusdem Studitę Catecheticam ad fratres, sub ann. 818. & aliam eiusdem argumenti. Aliam quoque de Eustratio lapsum suum occultante, quę est 16. in Cod. Columnensi, ex quo Baronius ipsam desumpsit.

Porrò, vt de eodem Studita pleraque alia cernuntur ijsdem in locis, quos citauimus; sic potissimum illius studium conciliandi inter se Catholicos, & hæreticos intelligi potest ex eodem Codice Columnensi apud Baronium Card. sub ann. 823. Disputationem

quoque

quoque ipſius Studitę aduerſus Conſtantinum Copronymum Imperatorem, qui viuebat anno Chriſti 795. anno verò ſui Imperii 6. attingit idem Baronius Cardin. in eodem Tomo ſub eundem annum.

Sed & eiuſdem Studitæ Teſtamentum, & Catecheſes cētum triginta quinque m.s. Græcè extant in Bauarica Bibliotheca, quas è Græco in Latinum conuerſas, edidere Antuerpienſes opera Andreæ Scoti noſtri. Cum & Sermones 134. in anni totius feſta emiſerit Ioan. Bellerus ann. 1603. ibidem, Interprete Ioan. Liuineio Canonico, vnà cum Homilijs S. Eucherij falsò eatenus Euſebio Emiſeno hæretico aſcriptis. Extare autem ipſius Studitæ librum De futura reſtitutione (puto *Reſurrectione*) ſcribunt conſarcinatores hæretici, at neque locum indicant, nec apud quem poſſit inueniri.

Verum Theodorus Studites ita dictus eſt, quòd fuerit Abbas, ſiue Antiſtes, aut Præpoſitus Monaſterij, quod *Studium* appellabant. Extat eius Oratio in adorationem pretioſæ, & viuificæ Crucis, quæ incipit Ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐυφροσύνης ἡμέρα. *Exultationis, & lætitiæ dies.* Protulit hanc in lucem Græcè, & Latinè Iacobus Cretſerus in 2. Tomo de Cruce. Habetur item eiuſdem Theodori encomium in S. Platonem, cui in eodem monaſterio ſucceſſit. Vide Tomum 6. Surij. Varij quoque ſunt hymni in Græcorum libris Ritualibus. Vixit ſub Iconomachis Imperatoribus Copronymo, eiuſque filio Leone: & ſub Orthodoxis Conſtantino, & Irene, & Nicephoro. Quare & multa tulit ob venerationem imaginum, quas egregiè propugnauit. Eius feſtum Græci celebrant vndecima die Nouembris. Fratrem habuit Ioſephum Archiepiſcopum Theſſalonicenſem. Alius eſt autem hic Theodorus à Theodoro fratre Theophanis, qui duo cognominati ſunt γραπτοὶ à notis, ſeu iambis faciei inſcriptis iuſſu Theophili Imp. vt narrat Cedrenus fol. 427. Sed de hoc vide Notas eiuſdem Iacobi Cretſeri, in memoratam Orationem Theodori Studitę. vbi Bibliandri qui Cedrenum vertit, errorem detegit interpretantem Theodorum illum *Graptorum* Epiſcopum.

THEODORI Rullij Refutatio cauillationum à Stephano Gerlachio Vbiquitiſta, in primum caput Diſputationis Moguntinę, De perſona Chriſti, eiuſque Apologeticū, obiectārum. Moguntię apud Gaſparum Behem, ann. 1591.

THEODORVS Tharſi Epiſcopus ſex vberes Sermones, ſiue Tractatus quinquaginta, & tria capita, continentes, Græcè ſcriptos reliquit, quos cum ſeſe legiſſe inquiat Photius, quidquid ij complectebantur, ſic ſummatim collegit, vt tamen vberem eorum tradat nobis notitiam. Scripſit enim contra Fatum, ac Syderalem Aſtrologiam. Vide Photium à pag. 342. vſque ad 365. puram, & perſpicuam Theodori dictionem commendantem.

THEODOSIANVS Codex, libris ſexdecim cōtinetur, qui ſępè excuſus eſt. Eiuſdem Theodoſij, Valentiniani, Martiani, &c. Nouellarum Legum liber cum iiſdem impreſſus.

Sanè verò in Nouellis Theodoſio adiungitur Valentiniani nomen, quippe qui in hoc Opere ſanciendo fuit Theodoſii collega. Ex Theodoſii autem Imp. libro De recta Fide, ferè deſumptus eſt liber De Incarnatione Verbi vnigeniti, etſi vberius in hoc, locis è Diuina Scriptura adſcitis, quę Diuinitatis, & Humanitatis ſunt in Chriſto, expenduntur, & exponuntur, quàm apud Theodoſium. Et quidem Theodoſiani Codicis libri, cum Nouellis Theodoſii, Valentiniani, & aliorū integriores editi ſunt cura Iacobi Cuiacii I.C. Lugduni apud Gulielmum Rouillium, anno 1566. Sed vide in verbo, Ius Canonicum.

THEODOSIVS Cœnobiarcha, magni nominis, tempore Symmachi Papę, quique claruit in Palęſtina appetitus certaminibus de fide ab Anaſtaſio Imper. impio, iam 21. annum imperante, ſcripſit ad eundem Imperatorem Apologeticam Epiſtolam, cuius pleraque Baronius Cardin. ſexto Annalium ſuorum Tomo inſeruit ſub annum Domini 511. Symmachi autem Papę 13. Vide Cyrillum eius temporis Scriptorem (non quidem illum Hieroſolymitanum Epiſc. cuius extant Catecheſes, nec Alexandrinum) in Saba, & Suidam in verbo, Anaſtaſius.

THEODOSIVS Monachus, ſcripſit cōtra Philoponum De reſurrectione mortuorū t quem Theodoſium Photius ſe legiſſe inquit ex D. Scriptura, & Patribus egregiè refutantem vanitatem Philoponi, reſurrectionem inconſideratè negantis.

THEO-

THEODOSII Regis ad Cyrillum Alexandrinum Epistola numero 4. inter Cyrilli Epistolas. Item Theodosij,& Valentiniani Impp. & eundem Epistola numero 17.

THEODOTION Epiphanio Ponticus, Euthymio Ephesius, Commodo imperante, sacros libros ex Hebræo in Græcam linguam conuertit. Qui auctor, etsi ex hæretico Marcioniſta, Proselytus Iudæorum factus est, maiore tamen fide (Epiphanio teste, in libro de mensuris,& ponderibus) in interpretatione vsus est, quàm ceteri eius similes. Quamobrem semper Ecclesia Danielem ex Interpretatione Theodotionis legit, vt Hieronymus testatur præfatione in Danielem. Vixit ann. 200.

THEODOTVS (vtetiam habet Sixtus Senensis) Ancyræ in Galatia Episcopus, scripsit Homilias complures, ex quibus Epiphanius Diaconus in Actione sexta Nicænę Synodi secundę, quattuor citat. Primam, De Helia,& Vidua in 3. Reg. 17. Secundam De duobus cęcis in Matth. 9. Tertiam De distributione talentorum in Matth. 25. Quartam, De claudo à Petro,& Ioanne sanato in Act. 3. Claruit in Concilio Ephesino aduersus Nestorium, Dialectico more scribens ann. 430.

THEODVLPHVS, Ord. D. Benedicti, primò Abbas Floriacensis, deinceps Episcopus Aurelianensis, quem Vtrum Sanctum appellat Eisingrenius, nobilis autem ingenij, Baronius Card. scripsit Ecclesiasticum Hymnum ad diem Palmarum in Ecclesia canendum, qui incipit: *Gloria, laus, & honor tibi sit*. Quem cũ obseruato transitu Ludouici Imp. ipse, qui, nondum Episcopus, detinebatur Andegaui in carcere, cecinisset, ab Imperatore illico liberari iussus est, ac deinde promotus ad memoratum Episcopum. Extant eius Elegię Epistolares De suo Exilio ad Modoinum,& Aigulfum, item Responsoria Epistola Elegiaca Modoini Episcopi ad Theodulphum, quæ primũ edita sunt ex membranis m.s. Monasterij S. Galli in To. 5. Antiquæ Lectionis Henrici Canisij ann. 1604. Ingolstadij. Incipiunt: *Hæc Modoine tibi Theodulphus dirigit exul*: Extat item Epistola eius ad Clerum suæ Diœceseos scripta, cum primum creatus fuit Aurelianẽsis Episcopus, quam numquam antea cusam, sed lectu perdignam, Baronius Card. To. 9. suorum Annalium sub ann. 835. & Ioannes Busæus Societatis nostrę Theologus Hincmari Epistolis Moguntiæ editis intexuit. Ceterum versus in fronte Bibliorum, quos ipse describi curauit, & quædam alia eius Poetica vide in To. 8. Bibl. SS. PP. Edit. 2. Addit autẽ Arnoldus Vuion eum scripsisse librum Hymnorum. Alterum Epistolarum ad diuersos. Annales Caroli Magni, & Ludouici Impp. sanctitate,& miraculorum gloria clarus. Supplementum Chron. lib. 12. Tritem. De viris illustribus Ordinis D. Benedicti, lib. 2. cap. 4. & alij.

THEODVLVS, quem Sixtus Senensis *Theodolum*, vt quidam m.s. Codices, alij verò *Theodorum* nominat, in Celesyria presbyter,& postea Episcopus, natione Italus, librum scripsit De consonantia Scripturarum Veteris, & Noui Testamenti aduersus antiquos hęreticos; qui propter differentiam præceptorum, vel ceremoniarum, alium Testamenti Veteris Deum dixerunt, alium Noui. In quo ostendit dispẽsationis suisse vnius, eiusdemq; Dei auctoris vtriusque Scripturæ, vt alia per Moysen antiquis lex daretur in sacrificiorum ceremoniis,& iudiciorũ animaduersionibus; alia his temporibus per Christi præsentiam in sacris mysteriis, & futuris repromissionibus: nec diuersa credi debere, aut non vno spiritu,& vno auctore dictata: cum illa, quæ, si modò secundum literam obseruarentur, occiderent, eadem ipsa secundùm intellectum viuificent.

Idem quoque Eclogarum volumen carminibus edidit, in quo omnia miracula Veteris Testamenti, & Poetarum fabulas ad ipsorum imitationem ab eis confictas, felicissimè cecinit. Eius initium est. *Aethiopum terras &c.*

Collegisse etiam dicitur in Epistolam ad Romanos succinctam, & facilem Enarrationem, in morem Catenæ contextam ex sententiis Græcorum Patrum, inter quos Photius, & Oecumenius numerantur, qui cùm ducentis annis post Theodulum vixerint, apparet, inscriptionem Operis falsam esse. Titulus autem eius est. *Euangelicam hac Epistola institutionem continet, &c.* Moritur sub Zenone Imp. anno Domini 480. Hæc quidem Gennadius in Catalogo,& Sixtus in Sancta Bibliotheca. Ceterùm, qui Cõmentarius in D. Pauli Epistolam ad Romanos habetur in To. 1. secundæ Edit. Bibl. SS. PP. à Margarino Bignæo

gnæo collecta, is Auctores, ex quibus Theodulus Cõmentarium suum texuit, habet hos:

Dionysium Alexandrinum.	Methodium.	Photium.
Ioannem Chrysostomum.	Basilium Magnum.	Gregoriũ Nazianzenum.
Cyrillum.	Seuerianum.	Thodoritum.
Gennadium.	Isidorum.	Oecumenium.

At Sigebertus in suo Catalogo sit habet Theodulus Italus natione, Græca, & Latina lingua eruditus, cum Athenis studeret, audiuit Gentiles cum Christianis altercantes, quorum colligens rationes, conuersus contulit in allegoricam Eglogam, introducens duas personas altercantes, & tertiam de duarum dictis diudicantem. Primum vocat Pseusten, à falsitate dictam, humanam & fabulosa proponentem: secundam Alithiam, Diuina & vera opponentem, tertiam Phronesim à prudentia dictam, per quam dubia examinãtur. Theodulus interpretatur Dei seruus. Titulus huius libri est, Egloga Theodoli. Hic sub clericali norma, obijt immatura morte, & ideo librum suum non emendauit.

THEOFRIDVS Abbas scripsit duos Sermones De Sanctorum reliquijs, & veneratione, qui Coloniæ excusi ann. 1555. cum Berengosij Opusculis inserti sunt à Margarino Bibl. SS. PP. 2. Edit. To. 2.

THEOFRIDVS Sancti Vuillibrordi Epternacẽsis, Ord. D. Benedicti, scripsit De consummatione seculi, ac De nouissimo die, & pleraque alia tam soluta, quàm ligata oratione, vt inquit Ellingenius. Viuebat ann. 1145.

THEOGNOSTVS Alexandrinus, Græcè scripsit septem Orationes De Patre, Filio, Spiritu Sancto, De Angelis, De Incarnatione Saluatoris, & De Opifice, quarum argumenta cum Photius in sua Græca Bibliotheca attingat, eum in Origenis Periarchon errores, & in alia impegisse indicat.

THEOLESPHERI Cosentini, Calabri, Presbyteri, & Eremitæ feruntur hæc fuisse Scripta. Liber De deuotione religionis. Liber De futuris Ecclesiæ Schismatibus. Explanatio Apocalypseos D. Io. De magnis tribulationibus, ex Ioachimo, Cyrillo, atque alijs. De quibus vide in verbo Ioachimus, & in verbo Cyrillus, vt agnoscatur qualis fuerit hic Theolesphorus, quem puto fictitium. Vixisse autem aiunt ann. 1368.

THEOLOGIAE, quæ in Bibliotheca nostra Selecta distributa est in Positiuam, Scholasticam, Practicam, siue de Casibus (vt vocant) Conscientiæ, Catecheticam, Controuersam cum his, qui sese ab Ecclesiæ capite abscinderunt, cum Hæreticis, cum Iudæis, cum Atheis, cum Gentibus, & Indis noui Orbis, singulos cuique parti libros ita assignauimus, vt ad calcem illorum Scriptores, qui de eodem argumento egerunt, adiecerimus: quamobrem illuc amandamus Lectorem, cum & ibidem, quanam methodo sint eæ Theologiæ species tradendæ, conati simus ostendere.

THEOLOGIA Mystica, à pio quodam Ordinis Dominicanorum Teutonicorum Sacerdote 200. circiter abhinc annis Germanicè conscripta, & à Ioanne Theophilo in Latinum translata. Lugduni apud Alexandrum Marsilium ann. 1580.

THEOLOGIA S. Thomę abbreuiata per Seraphinũ Capponum, Ord. Præd. Venetijs ann. 1598. Vide in verbo Seraphinus Capponus à Porrecta, & in verbo, Tho. Aquinas.

THEOLOGICI Vocabularij Compendium, Vide in verbo, Thomas Beauxamis.

THEOLOGIAE item Compendium cum varij conscripserint, quorum in hoc Apparatu varijs in locis meminimus, quales fuere Albertus Magnus, & Viguerius: Constantius Sarnanus Card. qui Romæ ann. 1592. illud emisit, & alij, tum de decem varijs methodis, quibus ad eam tradendam vsi sunt à tempore Apostolorum, vsque ad hæc tempora, vide in secundo libro primi Tomi eiusdem nostræ Bibliothecæ Selectæ.

THEOLOGICARVM Quæstionum Flores à Iosepho Angles, Valentino, Ord. Minorum duabus partibus comprehensi, & editi Augustæ Taurinorum ann. 1583. & Venetijs apud Zalterium.

THEOLOGORVM duorum summorum, idest S. Thomæ, & Scoti Conciliatio, & ad vniuersam Theologiam Directorium, à Constantio Sarnano Card. Romæ apud Basam edita ann. 1589.

THEO-

THEOMACHIA Caluinistica, 16. libris profligata, quibus 1400. huius sectæ errores, quorum magna pars primum eruta est, refelluntur. In ijs Confessio fidei Hugonosticæ, & Catechisinus Caluinianus, ex ipsorummet Hæresiarcharum Scripeis cõfutantur per Franciscum Feuardentium, Ord. Min. Parisijs apud Niuellium ann. 1603.

THEOPHANES Byzantius libros decem historiarum scripsit incipiens à Persico bello inter Iustinum Imp. & Cosdroam Regem. Eorum librorum argumentum, vide in Bibliotheca Græca Photij.

THEOPHANES Cerameus Græcè scripsit Homilias in Euangelia τῶν κυριακῶν, hoc est Dominicalia, & in alios dies festos.

THEOPHANES Episcopus Niceæ, Græcè scripsit aduersus Iudæos. Epistolam item Didascalicam ad Sacerdotes, & alios clericos, De Sacerdotio, & qualem esse deceat Sacerdotem. Alteram, quomodo Christiano contemnenda sint præsentia omnia tam iucunda, quàm molesta. Huius versus à Leone Ponze Hispalensi versi in Latinum: Romæ prodierunt. Sanè & Theophanis Hymnorum mentio facta est à Theodoro Prodromo.

Porrò Librorum Theophanis contra Iudæos. Primus prioris tomi, demonstrat eos, qui nunc Iudæi appellantur, ex nulla parte ad veteres Iudæos pertinere, neque fide in Deum, neque Dei cultu, neque genere, neque lingua, & idcirco non esse nomine Iudæorum appellandos.

Eiusdem contra eos liber secundus, in quo demonstratur nõ propter aliud Iudæos in ea mala, in quibus nunc sunt, incidisse, nisi propter solam impietatem, & quòd lex Moysis, tã quam quę nõ possit hominem perficere secundum animam, abrogata est à Deo, & data altera Euangelica excellentior, & perfectior.

Eiusdem contra eosdem liber tertius prioris tomi, in quo demonstratur, non esse aliam legem pro vetere datam, nisi Euangelium Christi, quod quidem Euangelium ex miraculis Christi, quæ tunc facta sunt, & quæ nunc fiunt in cuncta Christi Ecclesia, fidem habet; & auctoritatem irrefragabilem.

Eiusdem contra eosdẽ lib. 4. prioris tomi, in quo demonstratur à Deo datũ esse Euang. vel ex eo quod omnes homines Græcos, & Barbaros potuit à vita ferina, ad vitã Euãgelicã traducere, quod quidẽ Lex Vetus nequaquã poterat, & Iudæorũ vana expectatione Messię.

Eiusdem contra eosdem secundus tomus, in quo Euangelium comparatum, tum Lege demonstratur longè excellẽtiùs esse in omnibus, & quòd solum vniat, & assimilet Deo homines, quantum consequi possunt homines, quod est vltimum bonum, & vera beatitudo.

Secundi tomi liber primus, in quo demõstratur Theologiam Euangelij excellentiorem esse, & perfectiorem Theologia Legis Veteris, & quòd Prophetæ non solum diuina inspiratione edocti fuerunt, sed etiam aliis mediocriter eius secreta aperire voluerunt, quantum capere poterant tunc, qui erant mente purgata.

Eiusdem contrà eosdem secundi tomi liber secundus, in quo demõstratur adhuc Theologiam Euangelij, & sapientiam rerum diuinarum multo maiorẽ esse Mosaica, vel ex præmio virtutis, quia scilicet lex Vetus bona terræ promitteret, & daret, Euangeliũ verò, Dei visionem, & Regnum. Item de Oratione, & quod Prophetæ sancti per omnia cernantur vitam suam ad leges & regulas Euangelicas dirigere.

Eiusdem contra eosdem secundi tomi liber tertius, in quo demonstratur sapientiã Euãgelii altiorem, & sublimiorẽ esse Veteri Testamento, idq; ex virtutibus moralibus, quibus ornat animam, potissimumque, ex charitate erga Deum, & proximum, & quòd Prophetæ his virtutibus fuerunt præditi.

Porro adhuc eiusdẽ Symphonia Veteris & Nouæ Scripturæ aduersus Iudæos cõtinet.

Quòd Prophetæ futuram gentium conuersionem ab idololatria ad Deum clarè appellant cognitionem Dei, id est pietatem, cap. 1.

Quòd omnes gentes ascensuræ erant in Hierusalem, & adoraturæ Deum illic, & quòd inde mandata eius discenda erant, cap. 2.

Quòd ex Hierusalem egressura erat Lex æterna, & danda omnibus hominibus, Iudæis, & Gentibus, ita vt deinceps Lex vetus de medio sublata esset cap. 3.

Quòd

Quòd apertè Prophetę Christum confessi sunt Deum, cap. 4.

Quòd Christus Dominus quoque dictus est à Prophetis, quod idem valet atque *Dei nomen*, & quòd vnus idemque est Deus, & Homo, c. 5.

Quòd prophetę similiter, atque Euangelium, Christum dicunt etiam Dei filium legitimum ex substantia eius, qui eum genuit, genitum & dilectum, c. 6.

Quòd Prophetę Christum, ex Virgine natum prędixerunt & in Bethlehem concorditer Euangelio, cap. 7.

Concordia Prophetarum cum Euangelio de tempore quo venit ad nos Christus, c. 8.

Hic demonstratur, quemadmodum Prophetę cum Euangelio consentientes ex semine Abraham, & Tribu Dauid Christum proficiscì dicunt, c. 9.

Quomodo Prophetę concordirer Euangelio prędixerunt Epiphaniam Domini, & de Diuinitate eius testimonium cęleste vocis paternę, & miraculorum eius, c. 10.

De eo, quòd sponte sua venit ad Passionem Dominus, & Saluator noster, & de ingressu illo nouo, & inaudito in Hierusalem, & de miraculis tunc factis, quomodo hęc Prophetę Euangelicè prędixerint, c. 11.

Quomodo Prophetę concordantes cum Euangelio prędicãt singillatim Passionem Domini, & quęcunque in ea ausi sunt qui Deum occiderunt, & quę tunc miracula facta sunt Epilogus.

Quòd post Passionem & Mortem tertia die Resurrexit à mortuis Saluator noster. c. 12

Quòd assumptus est in Cœlum post Resurrectionem, & sedet ad dexteram Dei Patris, cap. 13.

De misso Spiritu Sancto è Cœlo Apostolis, & per eos effuso in omnes credentes in Christum, cap. 14.

De prędicatione Apostolorum in cuncto Orbe, cap. 15.

De vocatione gentium, & subiectione earum sub Christo, cap. 16.

De Baptismo salutari, cap. 17.

De erectis in toto Orbe sacris aris, cap. 18.

Quòd minor pars Iudęorum, quę in Christum credidit, anima & corpore seruata est, calamitatis Hierosolymitanę mala euadens, cap. 19.

Quòd maxima pars Iudęorum in perfidia remanens perijt anima & corpore, à Romanorum exercitu consumpta, cap. 20.

De frangendis & delendis omnino idolis, & de Sanctis imaginibus eorum loco habendis, cap. 21.

De cœlesti Hierusalem patria Omnium Sanctorum, cap. 22.

Hic demonstrantur Prophetę concordare cum Euangelio etiam in mysterio communis Resurrectionis hominum, & Aduentus terribilis in Terram Christi Dei & Hominis, Iudicis ac Regis omnium, & Iudicij ac remunerationis factorum cuiusque & mutationis vniuersi, cap. 23.

THEOPHILI de hominis fabrica libri quinque prodierunt Grecè Parisijs ex Bibliotheca Regia, ann. 1555. Parisijs apud Gulielmum Morellium in Grecis Typographum Regium, hac inscriptione: ΘΕΟΦΙΛΟΥ περὶ τῆς ἀνθρώπου κατασκευῆς.

THEOPHILVS Alexandrię Episcopus, qui primò de Ecclesia benemeritus, quòd ad uersus Origenem, & Origenistas se gessisset egregiè, deinceps autem ob persecutionẽ procuratam contra Io. Chrysost. Pontifici Rom. & omnibus bonis odiosus, resipiscens tamen post 27. annos, quibus Ecclesiam illam rexit, ex hac vita ann. Do. 412. vndecimo autem Innocentij Papæ migrauit. Qua de morte Io. Damascenus, lib. 3. de Imaginibus propè finem narrat ex Isidoro Diacono hæc, quæ sequuntur: Theophilus ob illud peccatum *(quòd scilicet numquam Io. Chrysostomi nomen passus esset in Ecclesia recitari)* non poterat animam agere, donec allata ei fuit imago Chrysostomi; quam ille cum esset veneratus, spiritum emisit. Quin apud Vitas Patrum scripta sunt hæc de eodem: *Sanctæ memoriæ Theophilus Archiepiscopus, cum moriturus esset, dixit: Beatus es Abba Arseni, quia semper hanc horam ante oculos habuisti.*

Scripsit, vt inquit Gennadius in Catalogo, aduersum Origenem vnum, & grande volumen, in quo omnia penè eius dicta, & ipsum pariter damnat. Similiter docens, nō à se primum eum, sed ab antiquis Patribus, (& maximè Heracla) fuisse, & à presbyterio eiectum, & de Ecclesia expulsum, & de ciuitate fugatum: sed & Anthropomorphitas hereticos, qui dicunt Deum humana figura, & membris constare, disputatione longissima confutans, & Diuinarum Scripturarum testimonijs arguens, & conuincens eos, ostendit, Deum incorruptibilem, & incorporeum, iuxta fidem Patrum, credēdum, neque vllis omnino membrorum lineamentis compositum, & ob id nihil ei in creaturis simile per substantiam, neque cuiquam incorruptibilitatem aut immutabilitatem, aut incorporalitatem suæ dedisse naturæ, sed esse omnes intellectuales naturas corporeas, omnes corruptibiles, omnes mutabiles vtille solus corruptibilitati, & mortalitati non subiaceat, qui solus habet immortalitatem. Paschæ etiam recursum, quem magna apud Nicęam Synodus post 95. annos agi in tempore & die, & Luna, secundum suum statum inuenerat, additis quibusdam ipsius festiuitatis rationibus, & expositionibus Theodosio obtulit: legi & ties De Fide libros sub nomine eius titulatos, sed quia lingua inconsonans est, non valde credidi. Hæc Gennadius.

Præterhæc scripsit De sacris mysterijs, vel de sacris supellectilibus Ecclesiæ Dei: Quem librum Ecclesiæ fuisse vtilissimum intelligitur è fragmēto Epistolæ S. Hieronymi ad Theophilum datæ, cum Commentarium illum Latinitate ab ipso rogatus donauit: quod in collectione veteri diuersorum Auctorum legitur verbis istis: *In Opere tuo vtilitatē spectauimus Ecclesiarum, eruditi testimonijs Scripturarum, qua debeant veneratione Sancta suscipere, & Altaris ministerio deseruire; sacrosque calices, & sancta velamina, & cetera, qua ad cultum Dominica pertinent passionis, non quasi inanima, & sensu carentia, sanctimoniam non habere; sed ex consortio Corporis, & Sanguinis Domini, eadem, qua corpus eius, & sanguis, maiestate veneranda. Suscipe igitur librum tuum, tuum meum, & verius dicam, nostrum: cumque mihi faueris, tuus fautor eris. Tibi enim meum fudauit ingenium, & facundiam Græcam Latina lingua nolui paupertate pensare. Neque verò, vt diserti interpretes faciunt: Verbum verbo reddidi: nec adnumerauì pecuniam, quam mihi per partes dederas: sed pariter attendi, vt nihil deesset ex sensibus, cum aliquid deesset ex verbis. Epistolam autem tuam ideirco in Latinum verti, & huic voluminì præposui: vt omnes, qui legerint, sciant, me non temeritate, ac iactantia, sed præceptis beatitudinis tuæ suscepisse onus vltra vires meas. Quod an consecutus sim, tuo iudicio derelinquo: certe si imbecillitatem reprehenderis, voluntati veniam commodabis.* Vale.

Extant eiusdem Ecclesiastici Canones, tres præterea Paschales Epistolæ à S. Hieronymo Latinitate redditæ: cum alioqui per singulos annos singulas dare soleret, vt ex Epistola 9. Synesij liquet, qui Paschales illos Tractatus vocat *Panegyricas orationes, siue libros*.

Sanè Theophilus cum de Origenis erroribus Concilium celebrasset, ann. Do. 399. Epistolas ad diuersos Episcopos, atque item ad Hieronymum misit, qui earum nonnullas in Latinum vertit è Græco, quę cum alibi, tum in 5. To. Annal. Baronij Card. cerni possunt sub eundem annum. Et quidem Hieronymus Apologia aduersus Ruffinum, ait: *Duas* (Theophili) *Synodicam, & Paschalem Epistolas contra Origenem, illiusque discipulos, & alias aduersus Apollinarium, & Origenem per hos fermè biennium interpretatus sum, & in ædificationem Ecclesia legendas nostra lingua hominibus dedi.* Ita & epist. 78. Hieron. Desideratur tamen Theophili Epist. Synodica. At extant eiusdem Theophili in Bibl. SS. PP. Tom. 7. secundæ editionis Margarini, Epistolę tres Paschales, Diuo Hieronymo Interprete: & earum Argumentum ex libro Collationum Cassiani.

Edictum, cum Theophania die Dominico inflarent.
Commonitorium, quod accepit Ammon propter Lyco.
Expositio de his, qui dicuntur Cathari.

Responsa duo: Alterum Agathoni: Alterum Mennæ, Episcopis.

Adiecta sunt Scholia quędam Balsamonis, Edictum eiusdem Theophili; & expositio de his, qui dicuntur Cathari, & Scripta duo, quorum alterum Agathoni; Alterum Mennę Episcopis misit. Librum autem ipsius De hęresibus ad Epiphanium, Tritemius, & alij quidam extitisse innuunt.

Atqui

Atqui cum pleraque in verbo, Origenes, diximus, ea si legantur huc facient, quemadmodum quædam, quæ Gilbertus Genebrardus affert initio ad Opera Origenis, quæ Parisijs emisit. Vide item quæ Sixtus Senensis in Annot. 7. & 8. lib. 6. Biblioth. Sanctæ.

Ceterum Leo Papa epist. 52. & 64. vocat Theophilum probatissimum Præsulem, & sanctæ memoriæ Episcopum, scribens ad Galliarum Episcopos, & ad Marcianum Imp.

THEOPHILVS Antecessor, qui Iustiniani Imp. Institutiones ita Græcè reddidit, vt quemadmodum in libro de Iurisprudentiæ methodo diximus, sæpenumero queat illa versio esse loco Interpretationis, habet hic locum, quòd in Iustiniani Institutionibus pleraque sunt, quæ etiam ad Ecclesiam spectant. Eæ primum in lucem prodierunt restitutæ, atque recognitæ cura, & studio Viglij Zuichemi, Phryssij, cum huius doctissima Præfatione ad Carolum V. Imp. qua eximiam hanc versionem magnopere commendat. Basileę anno 1534. Parisijs autem deinceps apud Vuechelum Græcè & Latinè, Iacobo Curtio interprete, cum obseruationibus, & argumẽtis ad singulos Paragraphos. Quin & ibidem apud Mozelium in 16. Græcè, & Latinè. To. 2. Bibl. Selectæ.

THEOPHILVS Antiochenus, scripsit contra Christianę Religionis calumniatores ad Autolycum, libros tres, quorum initium est, *Lingua quidem diserta, & dictio terſa delectationem, & laudem afferunt, &c.* Tertio autem libro, inter alia, cum Philosophorum varietatem, & dissidia de Diuina Prouidentia, & Poetas ostendat cautè esse legendos; tum fidei Christianę, atque iustitię veræ, & legis Diuinę præstantiam insinuat: Christianæ postea historiæ veritatem à constanti temporum supputatione demonstrat: in qua tamen, quia aliqui numeri, & verba desunt, circumspectè legendum est, quod affertur ex Manatho, quem putant aliqui esse Manethonem qui hodie circumfertur, (sic enim Margarinus hoc loco in margine dicit) quamquam fieri non possit, vt de Manethone Anniano loquatur, qui duntaxat ante octoginta annos apparuit; cum Theophilus ante Diuum Hieronymum scripserit, deque ipso Manętho, seu Manethone scripserit hęc verba: *Eius (inquit) meminere reliqui Scriptores, vt qui fuerit antiquissimus penè omnium, qui vetustate celebrantur. Manathos plurima de Aegyptijs fabulatus est; etiam blasphemam linguam soluit in Moysen, & Hebraos, quorum ductor extitit. Namait, eos ex Aegypto, propter lepram, qua infecti fuerint, esse eiectos. Duni autem testatur eos fuisse pastores, & bellum gessisse cum Aegyptijs, nequit exactam temporum computationem assignare. Quòd autem eos pastores fuisse calumniatur, praeter voluntatem professus est veritatem. Nam maiores nostri cum incolerent Aegyptum, re vera (ne quis erret) pastores fuere: interim tamen mentitur, dum eos leprosos fuisse comminiscitur. Cum enim venissent Hierusalem, & Iudaam capissent inhabitare, satis constat, quomodo eorum Sacerdotes permanentes in Templo, & exequentes cultum Diuinum ex praescripto Dei, sanarint omnem morbum. Itaque non solùm leprosos curarunt, verum omnem languorem. At Templum excitauit Iudaa Rex Salomon. Quòd autem Manathos plurimum aberrauit in temporum computatione, ex praedictis apparet: necnon ex Rege Pharaone, à quo sunt Aegypto pulsi; non enim amplius ipsis imperauit: Nam hic persecutus hostiliter abeuntes Hebraos, submersus est in Mari rubro, cum vniuerso exercitu suo. Praterea, &c.* Hæc quidem Theophilus, qui postea Chronologiam Biblicam texuit vsque ad finem tertij libri.

Idem scripsit breuia Commentaria, siue Allegoriarum in Sacra quattuor Euangelia, libellos quattuor: Quamquam de his sic inquit Diuus Hieronymus: *Theophilus sextus Antiochena Ecclesia Episcopus, sub Imperatore Marco Antonino Vero. Librum contra Marcionem composuit, qui vsque hodie extat. Feruntur eius & ad Autolycum tria volumina, & contra haresim Hermogenis, liber vnus; & alij breues, elegantesq; Tractatus, ad Ecclesia aedificationem pertinentes. Legi sub eius nomine, in Euangelium, & in Proverbia Salomonis Commentarios, qui mihi cum superiorum voluminum elegantia, & phrasi non videntur congruere.* Sic Hieronymus.

Extant sanè sub nomine Theophili libri tres ad Autolycum, & libri Allegoriarum in sacra quattuor Euangelia in Tomo primo edit. secundæ Bibl. Sanctorum Patrum à Margarino Bignęo collectę.

Ceterum, Theophili mentio habetur etiam ab Eusebio, tãquam sexti Antiochenę Eccle-

sic Episcopi, & à Nicephoro. Eusebius quippe ita inquit: *Theophili (quãquam alij Anatolium legant) verò, quem Antiochena Ecclesia Episcopum fuisse supra monstrauimus, tres libri extant, quos Religionis elementa, & quasi seminaria complectentes, Antolyco dedicauit. Aliud item Opusculum edidit, cuius inscriptio est:* Contra Hermogenis hæresim: *In quo testimonijs sumptis ex Apocalypsi Ioannis vtitur. Alij sunt eius libri, qui ad primam Christiani in fide Institutionem spectant.* Hęc Eusebius. Vide Gulielmum Archiepisc. Tyri, lib. 4. Hist. Belli sacri, cap. 9.

THEOPHILVS Brixianus, Dialogum hexametris versibus, De vita solitaria, scripsit ad Guidum Vbaldum Vrbini Ducem, Romæ editum apud Radulphum Lalisæum.

THEOPHILVS Burgundus, Ord. Minorum, Inquisitor Tarui sij, scripsit in septem visiones Apocalypsis. Henr. Villot.

THEOPHILVS Cæsareę Palęstinæ (quę olim Turris Stratonis vocabatur) Episcopus sub Seuero Principe, aduersus eos, qui decimaquarta Luna cum Iudæis Pascha faciebant, cum ceteris Episcopis Synodicam, & valde vtilem composuit Epistolam. Hieronymus in Catalogo.

THEOPHILVS Cassinensis monachus, scripsit Tractatum de Casibus, Incipit, *Conclusio prima.* Extabat m.s. apud Arnoldum Vuionem, dum viueret.

THEOPHILVS Cassinensis monachus, & Diaconus, scripsit varia carmina. De Beatis. Virgine. De Aduentu S. Benedicti ad Montem Cassinum. De constructione Cœnobij Sanctæ Mariæ in Plumbariola. De constructione S. Saluatoris. Arnoldus Vuion.

THEOPHILVS Fridinus, Florentinus, Ordin. Prædicatorum, sermone patrio scripsit Expositionem super Psalmos 118. in septem capita distinctam. Incipit, *Beati immaculati in via.* Inscribitur autem, *Institutione dell' huomo Christiano.* Item expositionẽ super septem Psalmos Pœnitentiales, quam prœnotauit: *Discorsi Spirituali sopra il Giardino de Peccatori.* Incipit, *Se ogn' vno s'accorgesse.* Iterum discursum super Orationem Dominicam, *Essendo Iddio.* Viuebat Pij V. Pont. tempore.

THEOPHILVS Folengius, Mantuanus, cognomento *Merlinus*, monachus monasterij S. Euphemiæ, Brixiæ, Congreg. Cassinensis, aliàs S. Iustinæ de Padua, scripsit inter cętera sermone Italico, & versu heroico. De humanitate Christi, librum. Incipit, *De l'alma, & sempiterna Triuitade.* Venetijs apud Aurelium Pincium, anno 1533. Panormitanam, vulgo, *Pinctam* dictã, lib. 2. qui sic incipiunt, *Hor ch'io son posto à fren di quella etade.* Extabant m.ss. Panormi, & apud Constantinum Siracusanum monachum Catanensem. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Obijt in monasterio S. Crucis Campesij propè Basilanum, ann. 1544. die 9. mensis Decembris.

THEOPHILVS Senensis, monachus, Ord. S. Benedicti Cassinensis, scripsit, atque edidit Tractatum de noua restauratione Kalendarij. Obijt Cassini ann. 1586.

THEOPHILVS Treuici natus, quod est insigne Oppidum in Mediolanensi ditione, inter Mediolanum, & Brixiam, scripsit librum Sermonum Quadragesimæ. cuius initium est, *Cum fides Catholica.* Alterum verò in Euangelia à prima Dominica Aduentus vsque ad Epiphaniam. Incipit, *Erant filij Israel in deserto.*

THEOPHILI à Varrano, Ord. D. Augustini, & tamquam insignis Philosophi, atque Theologi ita meminit Ioseph Pamphilus, vt etsi non indicet eius scripta, scripsisse tamen in Philosophia, & Theologia asserat.

THEOPHRASTVS Bouius (Gallicè Bouin) Dominus Belliloei (du Beaulieu) Elee mosynarius Henrici quarti Galliæ Regis, scripsit Gallicè, & emisit Parisijs ann. 1604. apud Mareum Orry, Methodum, qua Schismaticos, & Hæreticos conuincens monstratur falsitas doctrinæ Caluinianorum, Zuinglianorum, & Lutheranorum aduersus Molinum quendam hæreticum Ministrum. Hanc verò Methodum dicauit Iacobo, qui nũc Magnæ Britanniæ Rex dicitur. Scripsit autem perspicuè, candidè, verè. Auctoritates autem Patrum tam Grœcorum, quàm Latinorum fideliter affert ad marginem.

THEOPHYLACTVS Aegyptius Prœfectus libros octo historiarum à Mauritio Imp. vsque ad Phocam eius successorem scripsit Grœcè. Vide Photium in Bibliotheca Græco,

qui

qui eius Operis & meminit,& argumentum omne decem integris paginis à 39. demõstrat. Cognomen autem huius Theophylacti fuit *Simocates*. Vide item Suidam.

THEOPHYLACTVS Bulgariæ Archiepiscopus, qui circa ann. octingentesimum,& sexagesimum vixit, quæ Græcè scripsit,ea pleraque omnia è diuite D. Io. Chrysostomi vena ita hausit, vt etiam ex alijs allegorias à Chrysostomo ferè omissas suppleuerit, in compendium quasi redigens, quæ fusiore eloquentia Pater ille pronunciauerat. Theophylacti autem hæc extant.

In Oseam Commentarius mutilus initio,& in fine: quamquam scio non deesse,qui scripserint Commentarios in Oseam integros,atque in totum Michæam, Epistolas item ex antiquissimo Codice descriptas allata ex Patmo Insula extitisse apud Didacum Hurtadum Mendozam. Sed & in Augustana Bibliotheca extant in ipsos 12. Prophetas m.s. Græcè in tertio Pluteo,vti & Expositio Euangeliorum D. Marci, & Lucæ. Fragmenti autem illius in Oseam initium est: *Et nemo eripuit de manu mea*.

In Ionam. *Postquam omnes*. In Nahum. *Prædicauit admirandus*. In Abacuck. *Sunt qui dolenter*. In quattuor Euangelia, libri 4. Quorum initium est. *Quemadmodum*. In Epistolas D. Pauli. *Frequens Diuinarum*.

Extat quidem ipsius Theophylacti Epistola m.s. Græcè in Vaticana Bibliotheca in lib. Anonymi,vbi pleræque aliæ diuersorum Auctorum,& argumentorum.

Sed & Commentarij, & enarrationes in Prophetas, iuncta explicatione in Psalterium Dauidis erant m.s. in Bibl. Imp. Viennæ Austriæ.

Vbinam siue Græcè, siue Latinè prodijt Theophylactus.

Romę porrò excusi fuere Theophylacti integri Commentarij in Euangelistas quattuor Græcè ann. 1542. deinde item ann. 1568. At huius ipsius Latina versio mutila, Coloniæ apud Petrum Quentelium.

In Epistolas autem Diui Pauli Christophoro Porsena Romano Interprete, ann. 1469. Sixto IIII. Pont. Romano dicata Enarratio, deinde Coloniæ apud Petrum Quentelium ann. 1531. atque iterum Parisijs apud Vascosanum, ann. 1552. cum enarratione in Prophetas aliquot minores, & Parisijs ann. 1554. à Philippo Montano recognita Commentaria in Euãgelia,in Epistolas Pauli,& Prophetas quosdam, cum & versio in Epistolas Pauli facta à Philippo Montano,etiam ann. 1564. prodierit Antuerpiæ.

Enarrationes verò in Acta Apostolorum Græcè, cum Latina Interpretatione Coloniæ anno 1567. ac Latinæ Philippo Montano, & Laurentio Sifano Interpretibus, anno 1570. Basileæ.

Cautio ad Græcum contextum Theophylacti, atque aduersiones Latinas, ab hæreticis præsertim factas.

Vt autem antiquus ille vigor Patrum in Oriente procedentibus seculis elanguit in ijs, qui postea successere, mirum non est, si etiam in Theophylactum incidere potuit aliquis error; nisi & eius codices, quod in alijs factum ostendimus, fuerint ab hæreticis contaminati. Et quidem ille scribens in 3. caput Ioannis ridet expositionem illam, quòd Spiritus Sanctus procedat ex Patre, & Spiritu sancto, ex ijs verbis, Io. 20. *Insufflauit, & dixit. Accipite Spiritum Sanctum*. Sic enim Augustinus,lib. 3. in Maximinum,c. 14. & Cyrillus lib. 12. in Io. c. 56. exponunt. At ridendus est Theophylactus, qui hoc in loco palpauit in meridie. Vide Bellarm. Card. To. 1. Controu. 2. lib. 2. de Christo, c. 21. & 22.

Porrò cum Theophylactus ab Oecolampadio, & Ioanne Lonicero fuerit versus (mitto nũc alios Interpretes,qui catholici fuerunt)sciendum est falsatos fuisse ab ijs, locos qui ad potestatem Summi Pontificis spectant.

THEOPHYLACTI monachi,qui scribunt extare de Sobrietate breues admodum ad monitiones alicubi in Italia, ex mihi hactenus haud innotuerunt.

THEOPHYLACTVS Simocates, vide in verbo, Theophylactus Aegyptius supra.

THEORIANI Orthodoxi cum Catholico Armeniorum colloquium. To.4. Bibliothecę Sanctorum PP. Edit.2.

THEOTIMVS Scythiæ Tomorum Episcopus, in morem Dialogorum, & veteris eloquentiæ breues, commaticosque tractatus edidit, audio eum & alia scribere. Hieron. in Catal.

THESAVRVS enarrationum Euangelicarum totius anni, De tempore, & De Sanctorum Festis cum Quadragesimali, Editione Veneta denuò recognitus, & impressus apud Petrum Dehuchinum ann. 1570.

THESAVRVS Laudum B. Virginis super Canticum *Salue Regina*, per Abrahamum Bzouium Ord. Prædicatorum. Antuerpiæ apud Bellerum.

THESAVRVS Piarum, & Christianarum Institutionum in vsum Catholicę iuuentutis (præsertim verò Sodalitatis Deiparæ Virginis) emendatius nunc editus per Ioannem Perellium. Ingolstadij ann. 1578.

THESAVRVS Sacerdotalis iuxta consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ, sacrique Concilij Tridentini sanctiones, ex diuersis voluminibus compendiosè collectus, & in quatuor partes diuisus à Francisco Samarino Beneficiato Lateranensi, Industria verò Angeli Rocchi Camertis expurgatus, multisque rebus auctus. Venetijs ann. 1580.

THEVDVS Vir Beatus, discipulus S. Ioannis Gualberti, & Abbas Monasterij S. Pauli de Radiolo, scripsit viram S. Ioannis Gualberti, quæ extat m.s. Commentaria item in Regulam S. Benedicti, obijt ann. 1095. die 7. Augusti.

THIETMARVS Monachus, & Abbas monasterij Helmarduicensis, scripsit vitam, & miracula S. Remacli Episcopi. Extat m.s.

THIMO Monachus, Ordin. D. Benedicti, Monasterij Sancti Michaelis, Bambergæ, scripsisse De conceptu Originali, & alia plura dicitur à Gulielmo Eisingrenio, & vixisse ann. 1146.

THOBIAS. Vide in verbo, Tobias. neque enim rectè cum aspiratione scribitur.

THOMAS de Ales. Vide in verbo Thomas de Hales.

THOMAS Anglicus, quem patria *Galensem* Sixtus Senensis, *Gualensem* Eisingrenius, siue item de *Valleis*, seu *Valois*, cognomento autem *Iorgium* scribunt, Ord. Prædicatorum, ac deinceps Cardinalis S. R. E. tit. S. Sabinæ, scripsit (vt idem habet Sixtus Senensis): in Sacros libros plurimas Scholasticę methodi commentationes: ex quibus in Bibliotheca D. Io. & Pauli Venetijs habentur in Genesim Lectura incipiens, *Non recedat*, & in primos viginti quinque Psalmos Postillan, quæ incipit, *Beatus vir, qui cuſtodit*. Huius Auctoris esse creduntur Commentaria in Genesim, Isaiam, Ieremiam, Epistolas Canonicas, Apocalypsim, & in Boethium de Philosophica Consolatione ascripta D. Thomæ Aquinati, cui cum honoris causa tributum esset *Angelici* cognomen, paullatim est factum, vt Thomæ Anglici Scripta Thomæ Angelici titulo notarentur. Ita quidem Sixtus Senensis; at Antonius de Conceptione eiusdem Ord. in sua Bibl. Fratrum Ord. Prædicatorum reclamat, negans istius esse Opera, sed D. Thomæ Aquinatis: falli item Sixtum inquit in eo, quòd illum ann. 1400. claruisse scribit, quem claruisse inquiant PP. Mon. Ord. ann. 1305. verumtamen idem Antonius de Conceptione, quasi dubitabundus suddit hęc verba. *Si autem Postilla, quam scripsit Venetijs in conuentu nostro DD. Io. & Pauli super 25. Psalmos, & Lectura super Genesim, incipiens: Non recedat: sub huius Thomæ Iorgij Anglici extent, hac nostra Bibliotheca Ordinis nullatenus excludi cupio.*

Scripsisse autem, ait, librum De doctrina Scholarium. Super 4. libros Sent. Librum De Conceptione Beatiss. Virginis. Librum multarum Quęstionum Theologalium, quę se manuscriptum vidisse testatur. Super Boethium De Consolatione. Contra Io. Scotum. Alij item huic tribuunt Summam, siue Compendium Theologię. Duo quodlibeta cum multis (vt inquiunt) argutijs. Librum quos De concordia librorum D. Thomę. Alterum De Vnitate formarum. Alium De Relatione, Postillam super Prouerbia Salomonis. Quędam, quæ in D. Thoma compleuerit. Summam quoque Logicę, quę sub Aquinatis

nomine

nomine prodijt. At Eisingrenius adhuc ascribit huic Commentarium in Canticum Canticorum. Alterum in libros De Ciuitate Dei. Alij item Commentarium in totum Psalterium. Librum De Statu Animarum post mortem. Alium aduersus Iconoclastas. Moralitates in libros Metamorphoseon Ouidij, sed dubito hunc cum altero confundi, qui *Thomas Vualleis* ijsdem dicitur, quique impressus Parisijs fuit ann. 1509. ab Ascensio.

THOMAS Anglus, Ord. Præd. Theologus, qui Regis Angliæ Richardi Cõfessarius, ac deinceps Card. Tit. S. Petri ad Vincula, Quodlibeta varia, quæ Ant. de Cõceptione scribit se legisse Toleti in Conuentu S. Petri Martyris, in libro peruetusto iuncto cum summa Alberti Brixiensis: scripsit item super Vniuersam Aristotelis Philosophiam.

THOMAS Antonij, Senensis, Ord. Præd. post Raimundum Capuanum, scripsit vitam B. Catharinæ de Senis, compendiosius, quàm ille. Supplementum quoque vitæ eiusdem. Quin & eo procurante conscriptus est Liber De Attestatione, & miraculis eiusdem S. Virginis, vt ex his Catalogo Sanctorum posset adscribi. Cuius item Epistolas collegit, & præterea scripsit Vitam D. Dominici, librum De confirmatione Ord. lib. De merito vitæ religiosæ. Obijt ann. 1430. Alb. Venetus. PP. Mon. Ord.

THOMAE Apostoli nomine confictum Euangelium ab hæreticis, & librum alterũ, qui inscribebatur, *Actiones* Thomæ inter damnatas scripturas reiecerunt Innocentius I. in Ep. ad Exuperium, Augustinus, lib. 1. de Sermone Domini in monte, & in libro contra Adimantum, & lib. 22. contra Faustum Epiph. lib. 2. Panarij. Athanasius in Synopsi, Gelasius distinct. 15.

THOMAS Aquinas vita, doctrina, miraculis Ecclesiam Dei mirificè illustrauit. Vitam eius, aut Græcè, vt Demetrius Cidonius, aut Latinè cum plures scripsissent (quæ quidem maximè facit ad Viri præstantiam, & sensus percipiendos) explicuit accuratè, ac nouissimè omnium Ferdinandus Castillus Dominicani Ordinis partis primæ libro tertio, capite decimo, de D. Dominici, & sui Ordinis Generali historia, quàm edidit Hispanicè; quamve Italicè versam à Timotheo Bottono, euulgarunt Iuntæ Typographi anno vndenonagesimo huius seculi Venetiis. Atque vt idem Castillus de D. Thomæ scriptis etiam egit, sic ante eum præcipuè Hieronymus Vielmius Episcopus Aemoniæ, (qui olim Argolicensis) libros de ijsdem duos emiserat ex ipsa Veneta Iuntarum Officina, anno septuagesimo quinto supra millesimum, & quingentesimum: qui libri adiecti ad alterum, quem conscripsit de sex diebus conditi orbis, digni sunt, qui perlegantur attentè ab ijs, qui sese daturi sint Veræ Philosophiæ, ac solidæ Theologiæ studijs. De ijsdem etiam D. Thomæ scriptis Sixtus Senensis aliqua, (sed breuius) attigit quarto suæ Bibliothecæ libro. Quo in loco cum dixisset D. Thomam ineessisse proximum B. Augustino, atque huius mentem, & reconditos sensus introspexisse, subdidit, quattuor inter se implacabiliter pugnantia indissolubili pacis fœdere coniunxisse, Videlicet, Copiam, Breuitatem, Facultatem, Securitatem, quas nulli vnquam litterarum professori, vel ante, vel post eum contigit simul potuisse connectere. Ceterum Opera omnia, quæ Vir Sanctus posteritati reliquerat, Romanis typis, quàm emendatissimè eudi iussit Romæ Pius Quintus æternæ memoriæ Pontifex Maximus, qui & D. Thomam ad numerum Quattuor Ecclesiæ Doctorũ adiecit vti Quintum, & splendidissimum eiusdem Ecclesiæ lumen.

Operum igitur huius Doctoris, alia ad Philosophiam, alia ad Theologiam spectant. De Philosophicis diximus in Apparatu nostro ad Philosophiam, qui in nostræ Bibliothecæ selectæ Romana editione est tertiusdecimus, in Veneta autem duodecimus: quãquam etiam separatim non semel prodijt. Theologica verò eum in tres classes distribui possint, quæ sunt Explanationes Sanctarum Scripturarum, Commentarij in insignes Theologos, Tractationes propriæ, atque Volumina, nos de omnibus ita agemus, vt si quid alicui eius Operi sint adtexenda, id faciamus.

In veteris igitur Testamenti libros scripsit. In Iob, In vnum, & quinquaginta Psalmos, In Isaiam, In Hieremiam, & huius Threnos, ac, cũ febri laboraret propediem moriturus, In Cãticum Canticorum, flagitantibus, & dictata excipientibus Monachis Fossæ nouæ, ad quos ex Itinere prope Tartacinam diuerterat, in quorum Cœnobio etiam diem obijt.

Etsi

Etsi autem in Hieremiam & Isaiam scripsit,non eius tamen Commentarij sunt,(quem admodum neque ij,qui in Genesim, in Apocalypsim, in Epistolas Canonicas) qui vulgò sub eius nomine circumferuntur. A Thoma enim Anglico, monacho, & Theologo, non ab Angelico Doctore,scripti fuerant,quamobrem cognomenti similitudo lectores fefellit, quamquam vt in verbo, *Thomas Anglus* paullo antea diximus, Antonius de Conceptione reclamet.

At Noui Testamenti interpretationem ab eo legitimam habemus in D.Ioanne: deinde item Catenam in omnes quattuor Euangelistas ex Patribus contextam Vrbano Quarto, huius nominis Pontifice Max.mandante:licet hic SS.Matthæi,& Marci Euangelistarum, B.Thomę: D.autem Bonauenturæ SS.Lucæ,& Ioannis Euangelia exponenda distribuisset: Quæ duo postrema, cum D.Bonauentura generalis Præfecturæ suę familię cura distentus absoluere nequiuisset, B.Thomas eandem ipse solus Catenam ita concinnè contexuit, vt si auctorum nomina, vnde petita est interpretatio, demantur, vnius videatur esse lucubratio: Qua factum est, vt & Euangelicum sensum, & Patres antiquos Latinos, qui delitescebant, aut minore erant in vsu, ac Græcos ipsos Interpretes assequeremur, Diuina viri charitate procurante, vt Latinè propterea verterentur.

Porrò Catena aurea D.Thomę,Antuerpię impressa citatos habet ad marginem Patres, quibus in locis ea dicant,quæ ab eo afferuntur,& ideo sine controuersia est alijs Editionibus præferenda.

Meminerint tamen Lectores,Cõmentaria, quæ in D.Marcum Hieronymi nomine circumferebantur,& à D.Thoma in Catena citantur,ea in Glossa ordinaria sub Isidori nomine citata interdum reperiri.

Quin & cum etiam eadem Catena nõ solum typis excusa, sed etiam manuscripta,ex Codice scilicet vetustissimo Bibliothecæ Marcelli Secundi Summi Pont. versata sit accuratissimè in hunc finẽ ab Emanuele Sà Theologo Societatis nostrę, vt sępe fuerit coactus ipsos auctores consulere,quòd multa suspecta essent,aut deprauata, aut eis auctoribus tribui vi debantur, quorum non esset, ideo mirum non esse, si eiusdem Emanuelis Sà Scholia in Euangelia(de quibus vide in verbo, Emanuel Sà) haud per omnia cum D.Thomę citationibus consentiant; deprehendi autem possit, quàm multa restituerit, si quis ex collatione voluerit periculum facere. Quamobrem crediderim maximè expedire ijs, qui sensum Euangeliorum ex Patribus, potissimum eruere debent, vt cum Catena D.Thomæ, Scholia Emanuelis Sà, & Io. Maldonati Commentaria in quattuor Euangelistas habeant simul ad manus.

Collationes item, seu colloquia spiritualia, vel Sermones, & octo libros Concionum eidem B.Thomæ tribuit idem, de quo diximus, Castillus. Et peculiares quidem Commentarij,in Matthęi Euangelium ferebantur nomine B.Thomæ,præter eos, qui pertinent ad Catenam: veruntamen eius non sunt, sed Petri Scaligeri, Ordinis Prædicatorum, atq; Veronensis Episcopi; quemadmodũ ex Bibliotheca eius familię, quę Veronę est, in Cęnobio S.Anastasię,deprehendit Hieronymus Vielmius,dum in eo pietati,ac studijs Theologię nauaret operam. Sed neque cum stylo, spirituvè, aut diligentia conferendi sunt cum ijs,quæ B.Thomas suis Scriptionibus adhibuit.

Iam quæ in omnes D.Pauli,& in septem Canonicas Epistolas partim sua manu, partim dum doceret, excipiente eius socio Fratre Reginaldo sunt scripta, eiusmodi sunt, vt sicut verè dixit Vielmius, sit vbique ipsissimus, hoc est diligentissimus, ac locupletissimus. Nil enim relinquit intactum, perpendit omnia, partitur, connectit, & sacris litteris citandis tam multus est, additis locis, numerisque Sectionum, quæ capita dicuntur, vt videatur beatæ illi menti Diuinarum Scripturarum vniuersus patuisse campus; quem pro arbitratu suo decurreret. Quæ similium locorum recta dispositio tanti semper æstimata est à Patribus, ac præsertim à D.Hilario, vt hanc esse rationem eruendi è Diuino Codice sensum optimum existimauerint.

Quin etiam vbi B.Thomas geminam lectionem fuerat nactus, vtramque contulit, ac si qua loca videbantur esse pugnantia,hęc mira perspicuitate conciliauit,veterumque placi-

ta,

ta, ſicubi diffidere apparebant, in medium integra fide attulit. Quod certè integri, veracis, & eruditi explanatoris eſt munus.

In Diui Dionyſij Areopagitæ libris de Diuinis nominibus, ac de cęleſti Hierarchia: in Boetij libellis de Trinitate, ac de hebdomadibus laborauit. Quare & in ſex illis quæſtionibus, quibus Boetium de Trinitate expoſuit, mirum eſt, quàm ſit fęcundus, ac diues, quã vbique perſpicax, quàm Diuinæ, atque humanæ philoſophiæ ſciens, & plenus. Neque vero B. Thomæ fuere alij Commentarij, qui in Boetium de Conſolatione ſcripti ab eo putabantur. Videlicet nec viri ſapientiam ſapiunt: & in Cydonienſi S. Nicolai eiuſdem Ordinis monaſterio, alterius nomine inſcripti, comperti ſunt.

Decretales duas dogmaticas Innocentio III. Pont. Max. in Synodo Lateranenſi editas interpretatus eſt aptiſſimè, vt ſolet.

Petri Lombardi Opus, quod *Magiſtri Sententiarum* nominatur, duplici Commentario interpretatus eſt: Altero, dum eſſet iunior, copioſiſſimè: Altero breuiore, ac preſſiore in gratiam Hanibaldi Cardinalis. In quibus omnibus mirum eſt quantam vbique doctri nam, ſolertiam, pietatem, memoriam, eruditionem è Græcis, & Arabibus philoſophis, & è Latinis Veteris, ac Noui Teſtamenti Interpretibus petitam ſpiret. Et quidem alium quo que Commentarium in primum Sententiarum Romæ ſcripſerat, qui interijt. quem F. Ptolemæus Epiſcopus ſuis Chronicis teſtatur ſe legiſſe, (quippe fuerat B. Thomæ diſcipulus) ac vidiſſe aliquandiu in cœnobio ſui Ordinis Lucenſi.

Iam quæ tamquam ſui propria reliquit poſteritati ſiue ad ſtatuendam Chriſtianam religionem, ſiue ad pietatem propagandam, ea ſequentibus libris continentur.

Quæſtionum diſputatarum, quarum pars prior, qua agitur De *Veritate* vndetriginta quæſtionibus, & ducentis, ac quadraginta articulis: Sequentes ſunt De *Virtutibus*, quæ quinque quæſtionibus, & viginti & vno articulis, quę omnes ab eo diſputatę ſunt Pariſijs; Reliqua verò in Italia, De *Potentia Dei*, quæ decem quęſtionibus, & octoginta ſex articulis: ac plures alię, quales ſunt De *Malo*, quę ſexdecim quęſtionibus, & nonaginta ſeptem articulis, De *Anima*, De *Vnione Verbi*, De *Creaturis ſpiritualibus*, quæ omnes 38. articulis comprehenduntur. Quodlibetorum vndecim, quę centum quęſtiones habent.

Aduerſus gentes pro Religione Chriſtiana, quod in quattuor libros partitum eſt Opus abſolutiſſimum, quo reliquos omnes, qui ea de re ſcripſere, veteres, & recentiores anteiuit. Excipio D. Auguſtini libros De Ciuitate Dei, qui ſanè & ipſi numquam dignè ſatis laudari poterunt. Primò igitur libro B. Thomas agit De Deo, deque attributis, & perfectionibus ijs, quas vti Dominus eſt, ſibi vendicat: Secundo, de Emanatione creaturarum, & de affectionibus, ac diſtinctione earum, præſertim autem ſubſtantię intellectualis, circa quam, vt omnium præſtantiſſimam, magis verſatur. Tertio docet, quo ordine, tamquam recurſu, & circulo, vniuerſa, ipſaque in primis natura intelligens in eundem ſuum Opificem, ac finem reuertitur. Quarto de Myſterijs Sanctiſſimę Trinitatis, Incarnationis Filij Dei, Sacrorum Sacramentorum, quibus Dominus voluit Eccleſiam ſuam ſanctificari, atque ab impiorum conuentibus ſecerni, denique de vltima noſtra Reſurrectione, & Iudicio, ac Mundi ſtatu Iudicium ſubſecuturo. Hoc igitur eruditiſſimum Opus à Demetrio Cidonio in Græcam linguam verſum eſt, quemadmodum item primam & ſecundam partem Summę Theologię eiuſdem B. Thomę Græcam fecit, quę verſiones hodieque extãt in D. Marci Veneta Bibliotheca.

Opuſculorum diuerſorum volumen, quorum etſi ſeptuaginta tria ſub nomine D. Thomę prodierunt à typographis in lucem, nonum tamen, ac trigeſimum ſecundum, & quadrageſimum ſecundum cum alijs vſque ad ipſum etiam quinquageſimum ſextum, deinde & quinquageſimum nonum, vſque ad ſexageſimum octauum: præterea item ſeptuageſimum primum, ſeptuageſimum ſecundum, ſeptuageſimum tertium, neque D. Thomę ſunt fœtus, neque, vt eius legitimi labores agnoſcuntur à D. Antonino, & ab aliis grauiſſimis viris. Quamobrem tria tantum ſupra quadraginta Opuſcula eius genuina habentur.

Summa denique Theologiæ in tres tomos diuiſa, quingentas, & duodecim quæſtiones, ac bis mille ſexcentos, & quinquaginta quattuor articulos continens: qua omne tulit

punctum,

punctum,ac reliquis omnem videtur præcidisse viam,qua aliquid augustius, aut plenius, aut breuius fieri posse vnquam putent, vt diuinitus pronunciasse existimetur hæc verba Ioannes huius nominis XXII. Pont. Max. cum B. Thomam in Sanctorum Caralogo scribi mandasser. Nempe. *Nisi B. Thomas alia edidisset miracula, vnusquisque articulus eorum, quos scripsit, habendus pro miraculo esset.* Sanè methodus est incomparabilis, stylus breuis, & perspicuus. Nexus autem rerum tractatarum tanrus, vr aliud ex alio,posterius è priori non solum pendeat,verum etiam lucem,ac robur accipiat: E notioribus enim cum semper progreditur,hoc est ex ijs,quæ antea exposuerat,& statuerat, omnia suis locis collocat,nulla inani repetitione,nulla redundantia,in quibus nil mutilum aut mancum. Videat, qui velit Tabulam breuem totius Summę D. Thomæ, quam à meo Præceptore Iacobo Ledesma Theologo Societatis nostræ acceptam,inseruirertio libro Bibliothecæ Sclectę,quo agitur De Theologia Scholastica.

In Operibus autem D. Thomę omnibus,quę Romę Pij V. Pont. Max. iussu typis excusa sunt ann. 1570. loci quãplurimi tam in textu,quàm in Cõmentarijs, qui aliàs aut interim primendum irrepserant,aut etiam impressi non fuerant,aut denique falsariorum, & hęreticorum perfidia prodigiosè corrupti fucrant, restituti sunt. Adnotauit ex ijs locis inter alios, vnum Thomas Manricus Dominicani Ordinis, & Sacri Palatij Magister, qui locus erat in Commentarijs super secunda secundæ quęst. 122. art. 4. editis olim apud Viduam Antuerpiensem,& hæredes Stelsij,vt inde facilè conijci possit, quàm oculati sint oporteat, qui libros vndecumque comparant, ne corruptos pro integris, aut venenatos pro salutaribus legant.

Cetcrum, expuncta sunt ex ijsdem Commentarijs, in ea Romana editione loci, qui post decreta Tridentinæ Synodi Lectorem detinere suspensum poterant, quos videlicet siue ipsemet Commentator viuens emendauerat,& si viueret, emendasset, vel falsariorũ, ac perfidorum impietas temerauerat. Ad quę accessit quorundam aliorum, sublatio mandato Pij Quinti Pont. Max. cuius etiam hac in re vigilantissima extitit pictas.

Additi sunt Sancti Doctoris Sermones per annum manu ipsius notati, & in Bibliotheca Vaticana reperti,nunquam antea in lucem editi, Opusculumq; de Eruditione principum. Prętcrea adiecti sunt marginibus loci, quoscunque aut è Sanctis Patribus, aut è Philosophis,& ex ipso Aristotele S. Doctor desumpserat: quiq; ex ipsius doctrina in vniuersum, siue ex antecedentibus,siue ex consequentibus adducti erant: id quod eatenus factum fuerat in Summa duntaxat Theologię ab Antonio Senensi Lusitano,qui de Conceptione est dictus.

Notata deinde,siue dubia,siue(vt vocant)loeorum Concordantiæ,eorum, quę varia, & diuersa,vel etiam cotraria minus eruditis videri poterant in docrina ciusdem S. Doctoris,secundum eum ordinem,& numerum, quem Petrus Bergomensis Vir diligentissimus in fine generalis Indicis collocauit, qui quidem vice Commentarij esse possunt. Et verò eum,qui seriem,vbertatem,atque vtilitatem eius Indicis pernoscere voluerit, non pœnitebit prælegisse,quam vocat Proœmialem declarationem eidem prœxfixam.

Index Operum D. Thomæ: Quæ in decem, & septem Tomos in Romana Pij Quinti editione distributa sunt sequenti ordine.

Tomo Primo.

Vita Diui Thomę è diuersis collecta.

Expositio (imperfecta tamen) in primum, & secundum peri Hermenias cum duplici textus Interpretationc antiqua, & Argyropili.

Expositio in primum,& secundum Posteriorum Analyticorum cum interpretationc Antiqua, & Argyropili.

Tomo Secundo.

Expositio in 8. lib. de Physico Auditu, cum textu antiquo, & Argyropili.

Commen-

Cõmentaria(imperfecta tamen)in 4.lib.de Cęlo,& Mũdo,cũ tex. antiqno,& Argyropili.
In primam,& ſecundam de generatione, cum verſione antiqua, & Franciſci Vatabli.

Tomo Tertio.

Expoſitio in quattuor lib. Meteororũ cum verſione Antiqua, & Franciſci à Vicomercato.
In 3.libros de Anima cum verſione antiqua, & Michaelis Sophiani.
In parua naturalia cum verſione antiqua, & Nicolai Leoniceni.

Tomo Quarto.

Expoſitio in 12.libros Metaphyſices cum verſione antiqua, & Beſſarionis Card. Nicęni.
In Tractatum de Ente, & Eſſentia, cum Commentarijs Thomæ de Vio Caietani Cardinalis Sancti Sixti. In librum de Cauſſis.

Tomo Quinto.

In 10.libros Ethicorum, ad Nicomachum cum verſione Antiqua, & Ioannis Argyropili.
In 8.lib.Politic.cũ verſione Antiqua per ſect. proprijs reſtituta locis,& Leonardi Aretini.

Tomo Sexto.

In primum, & ſecundum Sententiarum Magiſtri Petri Lombardi.

Tomo Septimo.

Scriptum in tertium, & quartum Petri Lombardi.

Tomo Octauo.

Quæſtiones diſputatæ, & Quodlibetales, vel Placitorum S.Thomæ.

Tomo Nono.

Summa Catholicæ fidei contra Gentiles, cum Commentarijs Franciſci Ferrarienſis.

Tomo Decimo.

Prima pars Summæ Theologiæ, cum Comment. Thomæ de Vio Caietani, Cardinalis, & Expoſitio in librum Dionyſij,de Diuinis nominibus.

Tomo Vndecimo.

Prima ſecundæ,& ſecunda ſecundæ, cum Comment. Thomæ de Vio Caietani Card.

Tomo Duodecimo.

Tertia pars Summæ Theologiæ, cum Commentarijs Thomæ de Vio Caietani Card.

Tomo Tertiodecimo.

Commentaria in Iob, in primam Quinquagenam Dauidis, In Canticum Canticorum, In Eſaiam, In Ieremiam, In Lamentationes eiuſdem, ſeu Threnos.

Tomo Quartodecimo.

Commentaria in Sanctum Ieſu Chriſti Euang. ſecundum Matthęum, & ſecundum Ioan.

Tomo Quintodecimo.

Catena Aurea in Quattuor Euangelia ex dictis SS.PP.miro artificio connexa.

Tomo Sextodecimo.

Commentaria in omnes D.Pauli Epiſtolas, & Sermones pro diebus Dominicis, & pro SS. Sollemnitatibus per Annum antehac numquam impreſſi.

Tomo

Tomo Decimoseptimo.

Opuscula omnia, & quædam antehac numquam impressa, & scriptum (vt dicunt) secundum in Quattuor libros Sententiarum, ad Hanibaldum Cardinalem.
Atqui ann. 1596. Commẽtarij ad libros Machabęorum sub nomine D. Thomę, procurante Stephano de Sampayo, Lutetiæ fuerunt excusa, in 8.

D. Thomæ Aquinatis Opuscula, quæ legitimi esse ipsius fętus existimantur.

1 Contra errores Græcorum, ad Vrbanum Pont. Max.
2 Compendium Theologiæ, ad Mag. Reginaldum socium suum.
3 Declaratio quorundam Articulorum contra Græcos, Armenos, & Sarracenos, ad Cantorem Antiochenum.
4 De duobus Præceptis Charitatis, & de decem Legis Præceptis.
5 De Articulis Fidei, & Sacramentis Ecclesiæ.
6 Expositio super Symbolum Apostolorum, scilicet, Credo in Deum.
7 Expositio Orationis Dominicæ, Pater Noster.
8 Expositio Salutationis Angelicæ, Aue Maria.
9 Responsio de Articulis centum, & octo sumptis, ex Opere Petri de Tarantasia ad F. Io Vercellensem Generalem Magistrum Ord. Prædicatorum.
10 Responsio de Articulis 42. ad eundem.
11 Responsio de Articulis 36. ad Lectorem Venetum.
12 Responsio de sex Articulis, ad Lectorem Bisuntinum.
13 Differentia Diuini Verbi, & humani.
14 De Natura Verbi intellectus.
15 De Substantijs separatis, siue de Angelorum natura ad F. Reginaldum socium suum
16 De Vnitate intellectus contra Auerroistas.
17 Contra pestiferam Doctrinam retrahentium homines à religionis ingressu.
18 De Perfectione vitæ Spiritualis.
19 Contra impugnantes Dei cultum, & religionem.
20 De Regimine Principum, ad Regem Cypri.
21 De Regimine Iudæorum.
22 De Forma absolutionis, ad Generalem Magistrum Ordinis.
23 Expositio primæ Decretalis, ad Archidiaconum Cudestinum.
24 Expositio super secundam Decretalem ad eundem.
25 Tractatus de Sortibus, ad Dominum Iacobum de Burgo.
26 De Officijs astrorum, ad F. Reginaldum socium suum.
27 De Aeternitate Mundi.
28 De Fato.
29 De Principio indiuiduationis.
30 De Principijs Naturæ, ad F. Siluestrum.
31 De Ente, & Essentia.
32 De Natura materiæ, & dimensionibus interminatis.
33 De mixtione Elementorum, ad Magnificum Philippum.
34 De Occultis operibus Naturæ, ad quendam militem.
35 De Motu cordis, ad Mag. Philippum.
36 De Instantibus.
37 De Oppositis.
38 De Demonstratione.
39 De Fallacijs, ad quosdam nobiles artistas.
40 De Eruditione Principum, qui quinque libri reperti sunt in Bibl. Vaticana.

Qui

Qui in Diuum Thomam scripserunt.

Iam verò in nostro Sacro Apparatu plures indicauimus, qui Opera aliqua D. Thomæ Aquinatis,(præcipuè autem Summam ipsius)sunt interpretati. At in tertio libro Bibliothecæ nostræ Selectæ, rationem eius prælegendę & exponendę ostendimus, quam rationem,quoniam à doctissimis Viris subinde, ac quidem summa diligentia pertractatam hausimus, eam inde,quibus fuerit cordi,poterunt amantes Gloriæ Dei, Theologi,expendere. Sanè etiam aliquos antiquiores, & celebres D. Thomę Interpretes, ac propugnatores sibidem attulimus; cum deinceps, nostra ætate, tum ex Ordine Prædicatorum insignes Theologi Caietanus, Sotus, Bagnes, & alij,è nostris item nonnulli, Valentia, Vasquius, Franciscus Soarez, Molina,eum perdoctè exposuerint.

THOMAS de Argentina, Ord. D. Augustini Prior Generalis, qui ann. 1357. Viennæ Austriæ decessit, reliquit compendiosos,sed perspicuos Commentarios in Mag. Sententiarum: qui primò Ticini in Italia,sed deinceps recogniti prodierunt Venetijs ann.1565. ex Officina Iordani Ziletri, Genuæ verò apud Ant. Orerium ann.1585. Scripsit item Quæstionum è Sacris Scripturis solutiones. Sermones autem,qui Tritemio teste reliquis huius generis scriptis sint præferendi. Librum meditationum. Epistolas. Addit autem Eisingrenius,eum Ordinis sui scripsisse Constitutiones,vixisse autem ann.1342. Sed Ioseph Pamphilus secus habet, vt diximus supra.

THOMAS Ascheborne Staffordiēsis,Anglus, Ordinis D.Augustini Theologus Oxonienſis,scripsit librum aduersus Trialogum Vuicleffi. Alterum De identitate,& Sacramēto. Alium prænotatum, *Quæstiones ordinariæ*. Librum suarum Replicationum. Lecturas Bibliorum. Sermones. Extractiones ex D. Augustino. Viuebat ann.1382.

THOMAS Badia,Mutinēsis,Ord. Prædicatorum,primò Magister Sacri Palatij,deinde Card. tit. S. Siluestri à Clemente VII. Pont. Max. promotus, scripsit librum De prouidentia Dei: pleraque item ad philosophiam spectantia, nimirum in octo libros Physicorum, in libros de Anima, in Metaphysicen. Quæstiones physicas. Florentiæ asseruantur apud eundem Ordinem. Obijt ann.1547.

THOMAS Baiocēsis,iunior,scripsit librum,cuius titulus,Officiarium Eboracensis Ecclesiæ. Cantus item Ecclesiasticos,ad vsum eiusdem. Viuebat ann.1169.

THOMAS Beaulxamis,aliàs Pulcheramicus Gallus, Carmelita, Theologus Parisiensis, scripsit De cultu, veneratione, intercessione, inuocatione, meritis, festiuitatibus, reliquijs, & miraculis Sanctorum, Catholicam assertionem. Parisijs ann. 1566.

Compendium Vocabularij Theologici Scholastici à se recognitum, & auctum. Parisijs apud Gulielmum Chaudiere ann.1580.& antea ann.1568. Adiectus est Magni Athanasij, liber de Definitionibus.

Homilias in omnia, quæ per Quadragesimam leguntur Euangelia. Antuerpiæ in ędibus Viduæ,& hæredum Stelsij,ann.1569. cum Parisijs ann.1567. primò suissent editæ.

Eiusdem extant Homiliæ,& Tabulæ in sacrosancta Cęnę mysteria, Passionem,& Resurrectionem Domini nostri Iesu Christi,annexis quibusdam scholijs ex primis Ecclesiæ Patribus. Parisijs apud Gulielmum Claudiere, ann.1570.

Eiusdem Homiliæ in omnia,quæ per quadragesimam leguntur,Euangelia. Addita est prętera altera pars; in qua Diuina mysteria Cęnæ Dominicę, Passionis,& Resurrectionis explicantur. Venetijs ann.1572. At Antuerpię antea,hoc est ann.1569.

De Fide, & Symbolo, libri quattuor, quibus Catholica fides illustratur. Parisijs anno 1574.

In Abacuck Prophetam Homiliæ 28. quas habuit Parisijs in Regia. Parisijs apud Gulielmum Chaudiere, ann.1578.

De intercessione Sanctorum. De sacrificio Missæ. Gallicè.

De Fide, & Symbolo ad Cardinalem Comēnsem.

In sextum caput Sancti Ioanni Euangelistæ De veritate Corporis, & Sanguinis Christi in Sanctissima Eucharistia.

Commentariorum in Euangelicam Harmoniam, siue Concordiam ex antiquis Ecclesię Patribus congestorum Tomo 2. Lugduni apud hęredes Gulielmi Rouillij ann. 1594. Obijt ann. 1589. Kal. Maij. Quin & Gallicè emisit sequentes libros.

Historiam Sectarum, quę Sacrosanctam Eucharistiam oppugnarunt. Parisijs apud Gulielmum Chaudiere, ann. 1571.

Resolutionem quorundam imaginum, & libellorum, quos hęretici falso prænotarunt, *Olla*, hoc est, *la Marmite*, aduersus clerum Ecclesiæ Dei. Parisijs apud Hieronymum Marnesium, ann. 1562.

Admonitio (Remõstrance) salutaris ad seductos. Parisijs apud Gulielmũ Chaudiere 1567.

Olla euersa, & liquefacta, de qua Dominus Deus noster loquitur per Prophetas. Ibidem apud eundem ann. 1572.

Oratio in funere Caroli Gondij Domini Turris, ibidem apud eundem ann. 1574.

THOMAS Beckincton, Anglus, scripsit in Epistolas Petri Blesensis. Sermonum item librum. Viuebat ann. 1450.

THOMAS Boninsignius, Florentinus, Ord. Pręd. Theologiæ Professor, scripsit Patria lingua duos Tractatus, alterum De cambijs: alterum De venditione ad tempus, in quo tamen Antonius Senensis Lusitanus, eiusdem Ordinis, inquit, *Aliquorum iudicio plus æquo indulget illis, qui negociationibus implicati, acquirendi cupiditate ducuntur, dum quasdam illorum artes, quibus pecunias extorquere consueuerant, non ita improbat, vt alij improbanda arbitrantur.* Hęc Antonius. Sed & Latinè Thomas Boninsignius composuisse fertur De incarnatione Filij Dei, De Angelis, ac de eiusmodi aliis Theologicis.

THOMAS Bonus, Presbyter, Lucensis Ciuis, cum proximis hisce annis plura Italicè, & Latinè pararit, quæ vbertatem ingenii indicant, nonnulla item scripsit, quæ ad hunc Sacrum Apparatum pertinent. Ea verò sunt:

Commentaria in Apocalypsin D. Ioannis.

Oratio in laudem Sanctissimi Sacramenti Eucharistię. Alia De trophæis S. Crucis. Alia De Beatis. Virgine. Alia De tribus Magis. Alia De D. Petro. Alia De D. Andrea. Alia De D. Liberato.

Discursus (vt ille vocat Italicè) Oratorij Ecclesiastici ad omnes anni Dominicos dies, sed quorum, quòd sciam, prima tantum Pars prodiit. Incipit autẽ à prima Dom. Aduẽtus.

De Iudicio extremo.
De Fide.
De Veritate.
De dignitate Sacerdotij.
De Verbi Incarnatione.
De tribulationibus.
De obseruatione dierum Festorum.
De Sancto matrimonio.
De peccati deformitate.
De firmitate Ecclesiæ.
De hominibus Ecclesiæ militantis.
De dilatatione Fidei.
De excellentia Iustitię D. erga bonos.
De dispositionibus Verbi Diuini.
De signis Amoris Christi erga Ecclesiam.
De fructu tentationum.
De excellentia Paradisi.
De excellentia Confessionis.
De præstantia Sanctissimi Sacramenti Altaris.
De Innocentia Christi.
De Passione Christi.
De Resurrectione Christi.
De Pacis excellentia.
De Pastoris officio.
De Peregrinatione Christi.

Ceterum, inter alios Discursus, quos ille Academicos prænotauit, vigesimo primo disserit De Prouidentia supranaturali ad vltimam Microcosmi beatitudinem.

Quædam verò, quę pertinent ad mores, ad Prouerbia, ad Institutionem Epistolicã vnà cum tribus funebribus Orationibus, prodierunt ann. 1603. & 1604. apud Io. Baptistam Ciottum, & Marcum Variscum. Venetijs.

THOMAS Borstale, Nordouolgiensis, siue Nordouicensis, Anglus, Ord. D. Augustini, Theologus Parisiensis, scripsit Lecturam Sententiarum, lib. 4. Ordinarias Disputationes, lib. 1. Quodlibeta Scholastica, lib. 1. Viuebat ann. 1290. Obiit Nordouici, in eiusque Ordinis Cœnobio, siue Templo sepultus.

THO-

THOMAS Bourchier. Vide in verbo, Thomas Burchier.

THOMAS Bozius, Eugubinus presbyter Congregationis Oratorij Romę, edidit libros octo De ruinis Gentium, & Regnorum aduersus impios. Romę apud Gulielmum Facciottum, ann. 1596. quod Opus perutile est Diuinę Prouidentię, atque Iustitię perspiciędę. Lectus autem vnà cum libris D. Augustini De Ciuitate Dei, vberem materiam prębet ad Diuinę misericordiæ erga Ecclesiam diuitias aperiendas: commodus autem Ethicę, politicęque philosophiæ interius percipiendę. Idem vero Bozius duos Tomos edidit De signis Ecclesię Dei. Romę apud Iacobum Torneriũ ann. 1591. Sed & Colonię apud Io. Gymnicum ann. 1593. vti & ibidem apud eundem anno 1594. Liber de robore bellico, deque diuturnis, & amplis Catholicorum Regnis aduersus Machiauellum.

THOMAS Brabantinus, scripsit librum De bono vniuersali. De Apibus. De Naturis. Vide infra omnino in verbo, Thomas Cantipratensis.

THOMAS Branduandinus, qui & *Brauardinus*, Anglus, scripsit De caussa Dei (aliàs De caussis Dei) & De virtute Dei caussa caussarum contra Pelagianos. Prænotatur autem hic liber ab alijs, *Summa Doctoris profundi Thomæ Brauardini*, & extat in Bibl. Vaticana scriptus ann. 1411. Præterea verò scripsit De Sanctissima Trinitate, librum. De Præscientia, siue De Prædestinatione alterũ. Placita Theologię, alio. Sermonum per annum, lib. Summam Theologiæ. De Saluandorum præmio, libr. Commentarios scientiarũ, lib. 1. Geometrica principia, altero. Arithmeticam item, quæ Parisijs prodijt ann. 1502. apud Dionysium Rosæ. Viuebat, Volaterrano, ann. 1357. At Anglo catalogi Anglorum scriptori, anno 1270.

THOMAS Brinton, Anglus, Ord. D. Benedicti, scripsit Sermones corã Summo Pont. habitos, lib. 1. Alios item sollemnes, lib. altero.

THOMAS Britto, Ord. Minorum, scripsit Postillam De communi Sanctorum. In Euãgelia item Quadragesimalia. Incipiunt, *Tempus occidendi, tempus sanandi.*

THOMAS Brixiensis, ex Oppido Caluisano, scripsit aliquot Orationes elegantes. Is verò fuit Ord. Prædic. Obijt ann. 1512. Ant. de Conceptione.

THOMAS Brome, Londinensis, Anglus, scripsit Encomium D. Scripturæ, lib. 1. Lecturam Theologiæ, lib. 1. in Epist. D. Pauli ad Romanos. In Præfationes D. Hieron. libr. Sermones de Tempore. Viuebat ann. 1380.

THOMAS Bungey, Anglus, Ord. Minorum, scripsit Commentarios in 4. libros Sent. Magistri. Librum De Magia naturali, Quæstiones Theologicas, lib. 1. Viuebat an. 1290.

THOMAS Burchier, Anglus, Ord. Minorum obseruantium, scripsit Historiam Ecclesiasticam De martyrio Fratrum Ordin. Minorum D. Francisci, qui partim in Anglia, & in Hybernia, partim in Belgio ab ann. 1526. vsque ad annum 1582. passi sunt. Parisijs apud Gulielmum Bichonium, ann. 1586. cum antea prodijssent ann. 1583. Ingolstadij ex Officina Vuolfgangi Ederi.

THOMAS Caietanus. Vide in verbo, Thomas à Vio, Caietanus.

THOMAS Campegius, Bononiensis, Episcopus Feltrensis, scripsit De auctoritate Romani Pontif. Venetijs ann. 1555. cum ann. 1554. ibidem edidisset librum De cęlibatu Sacerdotibus non abrogando. At in Tractatibus Iuris postremo Venetijs excusis sequentes Tractatus, siue libri eiusdem extant:

An Rom. Pontif. possit dirimere matrimonium contractum ab hæreticis. Tomo 9. fol. 113.

De auctoritate Sacrorum Conciliorum. Tomo 13. p. 1. f. 398.

An Papa possit incurrere labem Simonię. Tomo 15. p. 2. f. 531.

De beneficiorum pluralitate. To. 15. p. 2. fol. 532.

De pensionibus. To. 15. p. 2. f. 531.

De fructuũ reseruatione. To. 15. p. 2. f. 533.

De regressuum reseruatione, ibidem.

De beneficiorum reseruationibus, ibidem.

De beneficiorum commendis, ibid. f. 536.

De vnionibus Ecclesiarum. Tomo 15. p. 2. fol. 536.

De annatarum institutione, & earum defensione. ibid. f. 537.

De residentia Episcoporum, ibid. f. 537.

De coadiutore Episcoporum, ibid. f. 539.

THOMAS Campensis, siue de Campis. Vide in verbo, Thomas de Kempis.

THOMAS Cantipratensis, siue è Cantiprato, Brabantinus, Ordinis Prædic. Alberti Magni discipulus, scripsit Opus de mysticis Apibus, quod inscripsit: *Bonum Vniuersale*. Librum item De causis rerum, cuius ipse meminit in eodem Opere de Apibus. Vitam quoque D. Christinæ.

At quod attinet ad librum De Naturis rerum, sunt qui putent esse eundem, qui de proprietatibus rerum prænotatur, quique Bartholomæo Anglico, Ordinis Minorum ascribitur. Neque verò desunt, qui Thomam hunc è Cantiprato dicant & cognomento fuisse *de Barbansane*, natione autem Gallum, & Episcopum Lysentinum, atque Patriarcham Hierosolymitanum. Sic enim Antonius Senensis testatur se legisse Toleti in Ordinis sui Conuentu Sancti Petri martyris in libro antiquo m. s. coniuncto cum summa Alberti Brixiensis.

Ceterum huic Thomæ, de quo agimus, Diuum Thomam Aquinatem mandasse ferunt, vt Aristotelem è Græco Latinum redderet, cuius vsus est in Scholis. cum autem Thomæ Opus De Apibus non ita multos ante annos prodierit in Belgio. Vide Scholiasten ad eum. hic enim fusè disputat de Auctore huius Operis. Vide item in verbo, Gulielmus Brabantius.

Porrò Thomæ Cantipratani miraculorum sui temporis Libri duo prodierunt Duaci in Belgio, ann. 1597. in 8.

THOMAS Castelforde, Eboracensis, Ordin. D. Benedicti, scripsit Gesta sui Cœnobij, & Historiam Pontreti.

THOMAS Caxanus, siue Cassanus, Florentinus, Ordinis D. Dominici, reliquit volumen prænotatum *Sermones extrauagantes*, quod Florentiæ asseruatur in Bibliotheca Sancti Marci. Obijt in Vrbe vetere, siue Vrbeuetana anno 1528. 2. Maij in Monasterio sui Ordinis vbi & sepultus.

THOMAS de Cellano, Ordinis Minorum, Prouinciæ Pendensis, scripsit De vita, & miraculis Sancti Francisci: quem libellum & Gregorius Nonus Pontifex Max. approbauit, & Thomas è Ceperano Notarius Apostolicus est imitatus. Eiusdem Thomæ de Cellano fuere duæ illæ sequentiæ, quarum altera incipit, *Fregit Victor virtualis*. Altera verò *Sanctitatis noua signa*.

THOMAS de Ceperano, Ordin. Minorum, plura scripsit de B. Francisco, iussu Crescentij Acsini Generalis Ordinis. Henricus Villot.

THOMAS Chabbam, Anglus, scripsit Summam de Pœnitentia. Librum item de Peccatis. Sermones plures. Viuebat ann. 1316.

THOMAS à Chaues, siue à Clauibus, Hispanus, Ordinis Prædicatorum, emisit Summam Sacramentorum Ecclesiæ ex doctrina Francisci à Victoria, Ordinis Prædicatorum. Addidit autem quæstiones, & solutiones ex Sanctorum Conciliorum, præsertim Tridentini, Decretis. Antuerpiæ apud Viduam, & hæredes Steelsij anno 1568. Venetijs autem anno 1569.

THOMAS Cistertiensis monachus eloquentiam Diui Bernardi imitatus scripsit ad Pontium Claromontensem Episcopum. In Canticum Canticorum, lib. 8. *Vehementer obstupesco*, qui excusi sunt Parisijs apud Ascensium, anno 1521. quo tempore vixisse creditur.

THOMAS à Clauibus. Vide hic supra in verbo, Thomas à Chaues.

THOMAS Colbius, Nordouicensis, Anglus, scripsit librum Præceptorum Diuinæ legis. Alterum inscriptum, *Collectanea Sacrorum Dogmatum*. Alium in Orationem Dominicam. Alium in Psalmum, *Miserere mei*. Alium Concionum Sacrarum. Alium De synceritate Ecclesiæ. Indices in Genesim. Opus item Gulielmi Songham De fide, & legibus Indice auxit. Viuebat ann. 1406.

THOMAS Diplouatarius, scripsit Vitas Innocentij Quarti, Bartholi à Saxoferrato, Pauli Castrensis, Angeli de Gabillonibus, Aretini, Alexandri Tartagni Imolensis, & Iasonis Mayni.

THO-

THOMAS Dockinge, Ordin. Minorum, Anglus, ex Nordouolgiæ Comitatu, scripsit

In Deuteronomium, lib. 1.
Commentarios in Iobum, lib. 1.
Quæstiones in eundem, lib. 1.
In Esaiam, libro 1.
In Lucam, libro 1.
Quæstiones in eundem, lib. 1.
In Paulum ad Romanos, lib. 1.
Ad Corinthios, lib. 2.
Ad Galatas, lib. 1.
Ad Ephesios, libris 2.
Ad Philippenses, lib. 1.
Ad Colossenses, lib. 1.
Ad Thessalonicenses, lib. 2.
Ad Timotheum, lib. 2.
Ad Titum, libro 1.
Ad Philemonem, lib. 1.
Ad Hebræos, lib. 1.
In præcepta Decalogi, lib. 1.
Lecturam Bibliorum, lib. 1.
Super Sententias, lib. 4.
Quæstiones ordinarias, lib. 1.
In posteriora Arist. lib. 2. Viuebat an. 1270.

THOMAS Donatus, Venetus, Ordinis Prædicatorum, deinceps autem Patriarcha Venetiarum, scripsit Librum Sermonũ de Tempore. Alterum De Sanctis. Alium per tempus Quadragesimæ. Reliquos, dum sua cœnobia visitabat. Asseruantur Venetijs in cœnobio D. Dominici.

THOMAS ab Ebulo, monachus monasterij Cassinensis, scripsit Synodalium actionum, lib. 1. Examen ordinandorum, lib. 1. Sermones quoque 50. Italicè. Obijt post anno 1574. Cassini.

THOMAS Eclescon, Anglus, Ordin. Minorum, scripsit De rebus à sui Ordinis viris in Anglia gestis, librum prænotatum, *De Aduentu Fratrum Minorum in Angliam, Deque impugnatione eorum*. Viuebat ann. 1340.

THOMAS Edunardston, Anglus, Ordin. D. Augustini, Clarensis monasterij Theologus Oxonij, scripsit Determinationes Theologiæ, lib. 1. Sermones sollemnes, lib. 1. Lecturas Scholasticas, lib. 1. Obijsse fertur anno 1396. die 20. Maij, & in Clarensi cœnobio sepultus.

THOMAS Eggerus, Oenipontanus, Tyrolensis, edidit Ingolstadij apud Vuolfgangum Ederum ann. 1583. Poemata sacra De glorioſissima Christi Dei ab Inferis reuersi victoria, & sancta, venerandaque Cruce.

THOMAE Elysij Neapolitani Clypeus piorum Catholicorum prohibitus est in Romano Indice, donec expurgetur.

THOMAS Fazellus, Siculus, Ordin. Prædicatorum, Theologus, volumen sat grande De rebus Siculis edidit Panormi anno 1560. quod in duas Decades librorum diuisit. Sed cum ille Latinam eam historiam emisisset, reddidit Italicè Remigius Florentinus: Dominicus autem, atque Ioannes Baptista Guerræi Venetijs excuderunt ann. 1574. scripserat etiam idem Thomas De Regno Christi, sed incertum, num euulgauerit.

THOMAS Firmanus, Ordin. Prædic. Generalis Magister, cum Fratre Bartholomæo Senensi, librum, scripsit De Origine Ord. de Pœnitentia Beati Dominici, quo initium illius, & Summorum Pontificum Diplomata, & approbationes indicat. Obijt Genuæ anno 1414. Leand. lib. 1.

THOMAS Fyle, Anglus, Ordin. Prædic. scripsit Sermonum per annum librum. Scholasticorum item certaminum alterum. Viuebat ann. 1380.

THOMAS Gallus, Canonicus Regularis Sancti Victoris, Parisijs, primus item Abbas Monasterij Sancti Andreæ, quod est insigne Vercellis, Theologus, scripsit Commentarium in Diui Dionysij libros de Hierarchia. Alia item. Extat eius Epitaphium, quale hic damus, Vercellis acceptum.

Bis tres viginti currebant mille ducenti
Anni, cum Thomas obijt venerabilis Abbas
Primitus istius templi, summeque peritus.
Artibus in cunctis liberalibus, atque Magister.
In Hierarchia: nunc Arca clauditur ista.
Quem celebri fama vegetauit pagina sacra.

THOMAS Garzonius, Canonicus Regularis à Bagnacaballo, vir in Diuinis, humanisque scripturis versatus permulta scripsit, sed quæ legi possunt cum fructu, hæc sunt. Vitæ illustrium mulierum vtriusque Testamenti. Cænaculum desiderabile super Canticum Canticorum. Viuebat ann. 1588. Platea verò eius Vniuersalis Italicè conscripta, inquinata est, vt in Bibliotheca nostra selecta Romanæ Editionis ostendimus. Varia enim inspersit neque è legitimis historicis, neque pietatem, sed obscœnitatem sapientia, quam ob rem omnino esset expurganda. Mitto reliquos huiusmodi libros illius Italicos.

THOMAS Gascogne, Anglus, scripsit vitam D. Hieronymi. Dictionarium Theologicum. Septem Flumina Babyloniæ, libro vno. Veritates è Scripturis, libro vno. Ordinarias lectiones lib. vno. Sermones Euangeliorum lib. vno. Viuebat ann. 1460.

THOMAS Galensis. Vide supra in verbo, Thomas Anglicus.

THOMAS de Hales, Anglus, Ord. Minorum, scripsit Vitam Beatissimæ Virginis. Disputationes Scholasticas. Sermones Dominicales. Viuebat ann. 1240.

THOMAS Hardingus, Anglus, & Thomas Heskinus Anglus, vterque Theologus, & zelo pro domo Dei, hoc est pro Ecclesia Catholica feruentes, scripsere quę planius cognoscentur, si occasionem earum scriptionum subdidero, quæ ita habet: Anno Domini 1560. Ioannes quidam Iuellus Pseudoepiscopus in Anglia, summa cum arrogantia in Concionibus suis Lõdini habitis apud D. Paulum, omnes vbique terrarum prouocat Catholicos ad certamen scribendum de rebus fidei hodiè controuersis, promittens se victas daturum manus, si quis vel vnam sententiam, vnum verbum, vel verbulum produceret ad quemcunque ex multis articulis ab illo ibidem recensitis comprobandum ex quouis Sacrę Scripturæ libro Canonico; aut ex Concilio generali, siue prouinciali, aut ex quouis Patre, siue Sancto Doctore primorum sexcentorum annorum à Christi Natiuitate, afferens impudentissimè, se certò scire, & compertissimum habere, nullum tale verbum ex tota illa antiquitate posse produci; quod si factum fuerit, se statim suæ renunciaturũ doctrinæ, & Catholicorũ, quos vocabat Pontificios, fidei, atque religioni subscripturum, & se submissurum. Excipiunt insanum hunc Goliath plurimi viri doctissimi, qui libros multos ediderunt, maximè Anglicano idiomate, vt illi videlicet populo antidotum pręberent, cui hoc præsertim propinabatur venenum. Inter quos, quasi antesignanus, Thomas Hardingus magnum scribit volumen, quod *Responsio ad Iuelli prouocationem* inscriptum est, quo copiosè Sacrarum Scripturarum, & Sanctorum Conciliorum, atque Patrum primorum illorum sexcentorum annorum testimonijs clarissimis Catholicam Romanã fidem demonstrat, & explicat Anglicè. Iuellum tunc admonet, & hortatur, vt stet promissis, se victum agnoscendo, seque veritati, eo iam modo, quo postulauerat, probatæ submittendo.

Verum ille nihil minus cogitans, innumeras, atque mirabiles tergiuersationes facit, noua mendacia accumulat, adeoque ad nouos labores Hardingum cogit: qui alio proinde libro (quem *Falsatam Iuelli Relationem* inscribit) iterum, atque iterum, sæpissimèque Iuellum confutat & confodit, ann. 1566. Anglicè.

Prodit interea & alius libellus *Apologia Ecclesiæ Anglicanæ* falsò nuncupatus, sine nomine Auctoris, sed Iuello ferè ab omnibus ascriptus.

Qui cum Latinè esset editus, nec vlla responsione à quoquam in orbe Christiano dignus haberetur, tandem à fœmina quadam procaci in Anglicanam linguam versus, ab eodem Thoma Hardingo refutatus est, opere distincto, quod *Confutatio Apologiæ* appellatur ann. 1565. Anglicè.

Cum verò tantum sibi arrogarent Laici (Proceres scilicet cum plebe in Comitijs) vt de fide, & religione iuxta numerum suffragiorum iudicarent, & discernerent, legesque conderent, operæpretium putauit vir doctus *Thomas Heskinus* huiusmodi Laicorum indoctorum suffragijs Sanctorum Patrum grauissima iudicia, omnium ætatum, vnanimiter consentientium, nominatim de vera, & reali præsentia Sanctiss. Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia opponere.

Quod propterea *Parlamentum Christi* appellat, cui meritò credendum potius est, in re tãta, quam ignaris hominibus, qui nihil sciant, ne dũ in sua inscitia consentiant, dum vnusquisque

quiſque pro libito, exploſa regula fidei, quod priuatus ſuus ſpiritus dictet pro fide teneat, & aſſerat, Anglicè.

THOMAS de Haſſelbach, Germanus, ſcripſit in Eſaiam Prophetam. Super Sent. lib. 4. De decem Præceptis librum. De quinque ſenſibus hominis librum. Sermonum De Tempore, librum. De ſanctis alterum. Sermonum item ſuper Epiſtolas D. Pauli, alium. Sixtus autem Senenſis ita de illo ſcripſit: Thomas Haſſelbachius, Germanus, Diuinarum Scripturarum, ac ſęcularis Philoſophiæ peritiſſimus, ingenij acumine rarus, ſermone ſcholaſticus, ſed nimis diffuſus, & prolixus, & ob id reprehenſioni quorundam obnoxius, (nam, cum eſſet ordinarius ſacræ Theologiæ lector in gymnaſio Viennenſi, vno & viginti annis Eſaiam prophetam publicè enarrans, ad finem primi capitis non peruenit) ſertur ſcripſiſſe tam prolixæ enarrationis ſuæ in primum caput Eſaiæ prophetę libros viginti quattuor, anno Domini 1410.

THOMAS Haſyluolde, Anglus, canonicus Regularis ſcripſit Chronicon paruum. Viuebat ann. 1320.

THOMAS Herentalius, Teuto, Ord. Minorum, ſcripſit librum, quem prænotauit *Speculum vitæ Chriſtiana*. Verſus eſt autem è Teutonico in Latinum, per Tacitum Nicolaum Zegerum eiuſdem, Ord. Minorum, & editus ann. 1555. Coloniæ Agrippinæ.

THOMAS Hybernicus, dictus de Hybernia, Sorbonæ Theologus, ſcripſit Flores Biblicos, ſiue communes locos omnium ferè materiarum è Veteri, & Nouo Teſtamento excerptos. Flores item Doctorum inſignium tam Græcorũ, quàm Latinorum, qui in Theologia, & Philoſophia emiuuerunt. Qui cum Venetijs ann. 1550. & Pariſijs ann. 1556. prodiſſent, recuſi ſunt apud Rouiliũ Lugduni ann. 1567. Antuerpiæ apud Plantinũ an. 1568. & 1576. & 1580. Coloniæ verò apud Ludouicum Alectorium ann. 1579. Porrò ſcripſit quoque De Chriſtiana Religione. De illuſionibus Dæmonum, & tentatione Diaboli. De remedijs vitiorum.

THOMAS Iacomellus, Pinarolenſis in Subalpinis Italiæ, ſupra Auguſtam Taurinorum, Ord. Præd. Theologus, primo Inquiſitor, deinde Epiſcopus Tolonenſis in Prouincia Galliæ, ſcripſit librum, quem prænotauit, Propugnaculum contra Franciſci Meddenſis calumnias, & errores. Taurini apud Martinum Grauotum ann. 1559. quo & tum viuebat, & aliquot adhuc annos poſtea vixit.

THOMAS Illyricus, Auximi in Piceno Ciuitatis natus, Ord. Minorum, ſcripſit Quadrageſimale: Quattuor item Epiſtolas, Primam ad Adrianum VI. Pont. Max. Secundam ad Ducem Sabaudiæ. Tertiam ad Lugdunenſes. Quartam ad Epiſc. Valentiæ. Clypeum autem, ſiue ſermonem De Eccleſiæ clauibus, & Tractatum De Poteſtate Summi Pont. cõtra Lutherum. Concluſiones quoque circa electionem Summi Pontificis. Modum ſe habendi tempore Schiſmatis. Confutationem concluſionum quarundam Lutheri. Inuectiuam in quoſdam malos Chriſtianos. Conditiones veri Prælati. Auguſtæ Taurinorum apũd Io. Angelum de Sylua ann. 1523.

THOMAS Iorſius Anglus, Ord. Præd. ſcripſit in 4. lib. Mag. Sent. In Pſalterium item Dauidis. Sermones per annum. Viuebat ann. 1210.

THOMAS de Kempis, alijs de Campis, cognomento Malleolus, quantò ſalubriora edidit ſcripta, tantò maiorem ijs vtilitatem ferunt, qui pietatem Viri, & eorum argumenta nouerint. Pietas, cum ex eius vita cognoſci debet, quam Franciſcus Tolenſis adiecit libro De Imitatione Chriſti impreſſo Antuerpiæ ann. 1578. & Coloniæ ann. 1582. tum breuiſſimè ex Cęturia Belgicorum Scriptorum à Myręo edita, poteſt intelligi, quæ ſic habet. Thomas Kempenſis cognomento *Malleolus*, vt primum per ætatem licuit, Dauentriam ad Iſalam fluuium excolendi ingenij cauſſa ſe contulit, in qua vrbe tunc liberalium artium, pietatiſque ſtudia Sodales Hieronymiani à *Gerardo* vere *Magno* Ciue inſtituti, vehementer excolebantur. His ille viris religioſis ſedulò adhęſit, ad annũ ætatis vſque viceſimum, quo anno in Monaſterium Canonicorum D. Auguſtini in monte S. Agnetis ad Snellam Tranſiſalanię Vrbem à Florentio Leyderdamio Gerardi diſcipulo excitatũ, velut in portum ſe recepit. Thomas loci Præfecto Florentij germano fratri de meliore nota commendatus,

datus, annos ipsos quinque religionis candidatum se gessit, sextoque demum sacrum habi tum induit, atque insequẽti, voto se monastico obstrinxit. In quo vitæ genere annos ipsos 60. tanta innocentiæ, sanctitatisque opinione perstitit, vt eius videndi, audiendique gratia è remotioribus etiam locis concursus fierent. Iunior Oeconomiam semel administrauit, bisque sodalibus præfuit. Ad vitã meliorẽ transijt anno ætatis 92. instauratæ salutis 1471. viij. Kal. Sextilis. Varia conscripsit Orbis terræ iudicio, ac testimonio comprobata, in quibus illud mirandum, horrido illum cœlo, ac solo natum, cum Latini Sermonis mundities neglecta iaceret, tantum esse assecutum humili illo, quod consectabatur, dicendi genere. Aureum illum *De Christi imitatione* libellum, & non modo de manibus numquam deponendum, sed & ad verbum addiscendum, tanquam pietatis myrothecium (vt iure omniũ gentium linguis hodie legatur) Gallia aliquando Ioan. Gersonis nomine sibi vindicare co nata est. Hæc Myræus.

Scripsit autem præter id quod dictum est (si tamen eius est) Sermones, ad nouitios, lib. 1. Sermones ad Fratres, lib. 1. Dialogos nouitiorum, lib. 1. De vita Solitaria, lib. 1. De Tribus Tabernaculis, lib. 1. De vera Compunctione, lib. 1. Hortulum Rosarum, lib. 1. Vallem liliorum, lib. 1. Alphabẽtum monachi, lib. 1. Consolationem pauperum, lib. 1. Epitaphium monachi, lib. 1. Qualis debeat esse monachus, lib. 1. Manuale paruulorum, lib. 1. Doctrinale iuuenum, lib. 1. De contemptu mundi, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Et quidem cum Germanicè è Latino conuersi hi prodijssent olim Tiguri sine Auctoris nomine; Alphabetum autem Religiosorum Parisijs ann. 1530. deinceps recusi fuere plerique omnes Venetijs, Antuerpiæ, Coloniæ, Dillingæ, sequentibus inscriptionibus.

Thomę de Kempis Opuscula aurea, vt sunt. De disciplina Clausttalium, Soliloquium, Sermonum tres partes. Item alij Sermones nouem, Dialogus nouitiorum, Eiusdem Epistolę, Idem De paupertate, humilitate, & patientia, De vera compunctione cordis, Hortulus rosarum, Vallis Liliorum, Manuale paruulorum, Doctrina iuuenum, Hospitale pauperum &c. vnà cum D. Vincentio De Vita spirituali. Item Iesu Christi Vita Figuris, & prophetarum Oraculis declarata. Venetijs apud Iuntas Fratres ann. 1569. cum ann. 1565. apud Stephanum de Sabio impressa fuissent.

Eiusdem libellus aureus De Christo imitando, Accessit Opus Gersonis De Cordis meditatione. Antuerpiæ in ædibus viduę, & hæredes Ioannis Stelsij ann. 1569.

Idem libellus De imitatione Christi, & rerum mundanarum comtemptu, Accessit regula Tyronis spiritualis à Ludouico Blosio conscripta. Dilingæ ann. 1571.

Eiusdem De imitando Christo, contemnendisque mundi vanitatibus libri quattuor, ex Latino Latiniores facti, F. Francisco Tolensi interprete. Item vita Kempensis eodem Tolensi auctore. Antuerpiæ ann. 1575. & Coloniæ ann. 1582.

Accessit recens Vita Christi ex quattuor Euangelistis contexta à Cornelio Iansenio. Coloniæ ann. 1591.

At & eiusdem Thomę de Kempis de Imitatione Christi, libri quattuor collati cum autographo prodierunt Grœcij in Stiria ann. 1605.

Ceterum etsi vbi de Ioãne Gersone egimus, nos secuti communiorem sententiã, atque item eorum, qui in Belgio autographum librorum de imitatione Christi asseruari nobis scripserunt, eosdem tribuimus Thomæ de Kempis, facere tamen haud possumus, quin huc adijciamus, quæ à Bernardino Rossiniolo Societatis nostræ Theologo accepimus, qui rem diu perpensam vestigauerat. Sic enim ille: Ioannes Abbas de Gessen, vel de Gersen, scripsit autem illum libellum De contemptu Mundi, & Christi imitatione, qui inscribitur propter nominis similitudinem Gersoni, & ab alijs propter stili, ac phraseos formulas tribuitur Thomę de Kempis. Ita habetur in perantiquo exemplari manuscripto, quod in monasterio Aronensi ad lacum Verbanum, quæ nunc est Domus probationis Societatis nostræ, ex vetusta Bibliotheca reliquum est, ex quo etiam intelligitur hunc Abbatem fuisse S. Benedicti monachum, cuius extitit etiam Monasterium antequam de consensu Sedis Apostolicæ commendaretur.

THO-

THOMAS de Laixa, Prouinciæ Aragoniæ, Ord. Præd. Theologus, Lecturas varias in Theologia scripsit: è Patribus item, ac potissimum è D. Hieronymo, in Epist. Pauli ad Hebræos collegit aliquos Canones Sacræ Scripturæ intelligendæ vtiles. Quæ tamen omnia incertum, num prelo subiecerit. Viuebat ann. 1577.

THOMAS Languefrodius, Anglus, Ord. Prædicatorum, scripsit Postillam super Iob; Chronicon item ab orbe condito vsque ad sua tempora. Viuebat an. 1314. PP. mon. Ord.

THOMAS Lombardus, Ord. Prȩd. Inquisitor Pedemõtanus, tempore Schismatis creatus Card. scripsit Sermones, qui Toleti in Cœnobio S. Marci asseruantur iuncti Tractatui cuidam, cum Summa Alberti Brixiensis. Ant. Senensis.

THOMAS Lombe, Anglus, Carmelita, Theologus Oxonienſis, scripsit contra Lolhardos, & Vuicleffistas, lib. 1. De Incarnatione Verbi, lib. 1. Tritem. cæterum Index Iacobi Seruitæ alia eius enumerat Opera, nimirũ, super Sententias, lib. 4. Determinationes Theologicas lib. 1. Lecturas Scripturarum. Vixit ann. 1390.

THOMAS Louanienſis, siue Louanij demoratus, scripsit vitam mulieris sanctæ, nomine, Christianæ in Hasbania, & B. Lutgardis monialis de Aquino.

THOMAS Lyle, Anglus, Ord. Prȩd. scripsit Conciones per annum. Scholasticas item Conciones. Obijt ann. 1360.

THOMAS Maldón, Anglus, Carmelita, scripsit Commentarios in lib. 4. Sẽtentiarum. Quæstionum ordinariarum librum. Quodlibeta Theologiæ. Actus Vesperales. Bibliorum introitum lib. 1. Lecturam, siue Expositionem libri Geneseos. Lectiones in 48. Psalmos. In Epistolam Iacobi. Sermones 36. De Tempore. & 34. De Beatis. Virgine, Collectiones sollemnes. Obijt ann. 1404.

THOMAS Malleolus. Vide in verbo, Thomas de Kempis.

THOMAS Matthæi de Sardis, Florentinus, Ord. Prȩd. vt quibusdam placet, (sed Ordinis Seruorum fuisse credo) patrio idiomate; & carmine scripsit sub nomine Animæ Peregrinæ ad Magistratus, & Consiliarios Reipub. Florentinæ, Opus in tres libros distinctũ. Extat archetypum in Bibl. S. Mariæ Nouæ Florentiæ, vbi & ipse obijt ann. 1517. die 27. Octobris, & in Aede illa humatus.

THOMAS Morus, Anglus, & in Anglia Henrici Octaui Regis Cãcellarius, hęreses Lutheri, & Nouatorum aliorum confutans, scripsit præter humaniora, pro sancto Sacrificio Missę Dialogum. Pro Purgatorio item. Pro Ecclesia. Epistolam quoque, qua Ioannis Pomerani litteris respondet, quæ Louanij prodijt ann. 1569. Vtopiam, quę Coloniæ ann. 1555. De optimo autem Reipublicæ Statu, Louanij ann. 1548. Sed & eius Opera omnia Latina ibidem ann. 1566. obijt verò insignis pro Sancta Catholica Ecclesia martyr, cuius vitam inter alio Thomas Stapletonus scripsit in libro De tribus Thomis.

THOMAS Murner, Argentinæ natus, Germanus, Ord. Minorum, Baccalaureus Cracouiensis, vt scribit Henricus Villot, scripsit Tractatum De Pythonico spiritu. Laudationem Poematum honestorum, vituperationem impudicorum. Contra Zuinglium item, ac librum De Disputatione Badensi, & alia quędam excusa, Germanicè, Lucernæ Heluetiorum. Tractatum Germanicum contra viros mulierosos, prænotatum *Pratum Stultorũ, Geuthma*. extat typis excusus in Bibl. Imp. Viennę. Kalendarium, in quo Lutheranorum mores secundum circulum Zodiaci graphaicè describit. Chartiludium in Instituta Iustiniani, quę item redacta in Tabulis impressa sunt Venetijs.

THOMAS Nerius, Florentinus, Ord. Prȩd. cuius meminit Sixtus Senensis in verbo, Hieronymus Sauonarola. quique pro doctrina eiusdem Sauonarolę scripsisse ab eodem Sixto dicitur, non est à me lectus. Quę tamen in Operibus Hieronymi Sauonarolę excipienda sunt, vide vbi egimus de illo. Obijt tamen Thomas Nerius Perusij ann. 1567. ibique in Aede D. Dominici sepultus.

THOMAS Oceleus, Anglus nobilis, scripsit Anglicè, & quidem eleganter De Cęlesti Hierusalem librum. De Arte moriendi librum. De Regimine Principis librum. Planctum proprium, lib. vno. Dialogum ad Amicum, lib. 1. De quodam Ionatha, librum. De quadam Imperatrice librum. Viuebat ann. 1410.

THO-

THOMAS Otteburnus, Anglus, Ord. Minorum scripsit Historiam Anglicarũ rerum.

THOMAS Palmer, siue Palmerius, Anglus, Ord. Prad. scripsit De Vnione facienda librum. De Veneratione Sanctorum alterum. De honorandis sacris imaginibus alium. De Originali peccato alium. De Peregrinatione alium. De Indulgentijs alium. Viuebat ann. 1410.

THOMAS Paz, Pallantinus Canonicus, edidit Parasceuem ad Sacram Liturgiam cũ actione gratiarum. Lugduni apud Iacobum Millium. ann. 1560.

THOMAS Pencketh, Anglus, Ord. Augustiniani, ex Varringtonensi Monasterio Doctor egregius. De quo Ambrosius Coranus ait: Hic Doctor subtilissimus, sic Ioan. Scoti Opera mente habet soluta, & trita, vt si perdita essent, ea posset facillimè reficere, quæ quidem Opera hic elucidauit, emendauit, ac in publicum dedit. Iacobus Bergomensis addit, eam verò ob doctrinæ magnitudinem, ex Anglia, in Italiam vocatum Patauij publico Salario diu sacrã Theologiam docuisse. Et vt alterũ Esdram Hebræum, incredibili memoria præditum, Scoti Opera tam exactè retinuisse, vt exemplaribus destructis, reuocare omnia sciret. In patriam reuersus sit Angliæ, & Hyberniæ Prouincialis præses scripsitque Summam Dialectices, lib. 1. Elucidationem naturalium, lib. 1. Philosophantium præceptiones, lib. 1. Annotationes ad D. Augustinum, lib. 1. De arte Sermocinandi, lib. 1. *Quamuis vnica, & certares*. Actus magistrales, lib. 1. Lecturam Sententiarum, lib. 4. In Metaphysicam Arist. lib. 12. Placita Theologica, lib. 1. Ordinarias disputationes, lib. 1. Conciones ad vtrumque statum, lib. 1. Lectiones ad Scotum, lib. 1. Et huiusmodi alia. Londini tandem obijt anno salutis 1487. & in Ecclesia Ord. sepultus est. Hæc Ioseph Pamphylus.

THOMAS Peuerelus, Anglus, Carmelita, collegit Quæstiones Theologiæ, libro vno. Sermones sollemnes libro altero. Ordinationes sui Cleri, alio, obijt ann. 1418.

THOMAS de Plantis Curiensis Episcopus in Germania, siue Rhetia, vberem Epistolã Eisingrenio scripsit, qua suæ Ecclesiæ calamitates ob hæreticorum hostiles incursiones, sic describit, vt legenti, ni ferreus sit, lachrymas excutiat. Viuebat ann. 1565.

THOMAS Pontinus, Anglus, monachus, scripsit librum De clara Dei visione. Viuebat ann. 1332.

THOMAS Pulcheramicus. Vide in verbo, Thomas Beaulxamis.

THOMAS Radelyf, Leycestrienſis, Ordinis D. Augustini Prælectionum Scholasticarum, siue vt vocant, Lecturarum librum, & Sermones patrio sermone scripsit. Viuebat ann. 1460.

THOMAS Radinus, Todiscus, siue Tudescus, Placentinus, Italus, Ord. Prædicatorum, Theologus, scripsit librũ, quem prænotauit *Calipsychia*, hoc est, *Pulchra anima*, quem Maximiliano primo Imp. dicauit; quique Mediolani, in lucẽ prodijt apud Gothardũ Pontium ann. 1511. Alterum item, quẽ inscripsit, *Syderalis Abyssus*, qui liber editus est Parisijs ann. 1514. apud Edmundum Fabrum. Orationem ad Principes, & populos Germaniæ contra Lutherum, impressam Lipsię ann. 1520. Alterum aduersus Philippum Melanchthonem excusam Romæ ann. 1522.

THOMAS Rodburnus Episcopus Meneuiensis, scripsit Chronicon, quod commendatur. Id ego non vidi. Viuebat ann. 1412.

THOMAS Ryngstede, Anglus, Ord. Prędic. scripsit in quattuor libros Sentent. In Psalterium, In Parabolas Salomonis. Placita Theologica. Distinctiones item Theologię. Viuebat ann. 1314. Alberto Veneto.

THOMAS Saluiettus, Florentinus, scripsit Vitam Gometij Abbatis Portuensis, quæ m. s. asseruatur in Abbatia Florentiæ.

THOMAS Scrope, Anglus, Carmelita, Dromoriensis Episcopus, scripsit Commentarium in Decalogum. Librum autem De primordijs, & dignitate Carmelitani Ordinis. Alterum De eodem Ordine ad Eugenium Pont. Max. Catalogum Sanctorum eiusdem Ord. Compendium historiarum, & iurium libris nouem. Librum Priuilegiorum Pontificiorum. Viuebat ann. 1491. quo etiam obijt.

THOMAS

THOMAS Spenſerus, Anglus, Cartuſianus, ſcripſit Cõmentarium in Epiſtola D. Pauli ad Galatas; migrauit autem ex hac vita ann. 1529.

THOMAS Sperman (alijs Operman) Anglus, Ord. Prædicatorum, ſcripſit in totam Geneſim, & in Epiſtolam ad Hebræos, & in Canonicam Iacobi. Viuebat ann. 1290. Iacobus de Suzato, & Albertus Venetus.

THOMAS Stapletonus, Anglus, Theologiæ Profeſſor Louanij, ſcripſit, atque emiſit Orationes ſex, tres funebres, & tres dogmaticas, quarum Prima eſt. De Cauſa præualentium hæreſium. Secunda, De Officio pij viri inter medios hæreticos agentis. Tertia cõtinet Apologiam recentioris Eccleſiæ. Antuerpiæ ann. 1577.

Principiorum fidei doctrinalium demonſtrationem methodicam, per controuerſias ſeprem in libris duodecim traditam. Pariſijs ann. 1579.

Eiuſdem Speculum prauitatis hæreticæ, per Orationes quodlibeticas ſex, ad oculum demoſtratæ. Duaci ann. 1580.

Eiuſdem De vniuerſa Iuſtificationis doctrina hodie controuerſa, lib. 12. Pariſijs apud Michaelem Sonnium ann. 1582.

Eiuſdem tres Thomæ, ſeu De Sancti Thomæ Apoſtoli rebus geſtis. De S. Thoma Archiepiſcopo Cantuarienſi & Martyre. De Thomæ Mori quondam Angliæ Cancellarij vita. Duaci apud Ioannem Bogardum ann. 1588.

Eiuſdem Promptuarium Morale ſuper Euangelia Dominicalia totius anni ad inſtructionem Concionatorum, reformationem Peccatorum, conſolationem piorum, ex Sacris litteris, SS. Patribus, & optimis quibuſque auctoribus collectum: Pars hyemalis. Antuerpiæ ex Officina Plantini ann. 1591. Venetijs autem apud Minimam Societatem ann. 1594.

Promptuarium Catholicum ad inſtructionem Concionatorum contra hæreticos noſtri temporis, ſuper omnia Euangelia totius anni, tam Dominicalia, quàm de Feſtis. Coloniæ, apud Godefridum Kempenſem ann. 1592.

Principiorum fidei doctrinalium, Relectio Scholaſtica, & compendiaria, per controuerſias, quæſtiones, & articulos tradita, aduerſus Guilielmum Vitakgerum Anglocaluiniſtam. Antuerpiæ apud Ioan. Keerbergium ann. 1592.

An Politici horum temporum in numero Chriſtianorum ſint habendi, Oratio Academica, apud Barth. Clypeum ann. 1602.

Promptuarium (de quo ſupra) Catholicũ ad inſtructionem Cõcionatorum, ſuper omnia Euangelia totius anni, & ferialia per totam Quadrageſimam. Editio quinta auctior, Coloniæ apud Mylium ann. 1602. Librum, quem inſcripſit *Antidota Euangelica* contra horum temporum hæreſes, in quibus illi Euangeliorũ textus explicantur quibus, vel hæreci hoc tempore (præcipuè Caluinus; & Beza) ad ſua dogmata propugnanda vti ſolent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti poſſunt. Antuerpiæ apud Ioann. Keerbergium ann. 1595.

Antidotorum Euangelicorum eiuſdem Pars altera in Sacroſanctum Euangelium ſecundum Ioannem. Antuerpiæ apud Ioan. Keerbergium ann. 1595.

Manuale Peccatorum. Antuerpiæ apud Io. Keerbergium ann. 1598. De Magnitudine Romanæ Eccleſiæ libri duo. Antuerpiæ apud Ioan. Moretum ex Officina Plantiniana, ann. Do. 1599. Hic autem fuit tanti viri vltimus partus, qui tanquam poſthumus prodijt in lucem poſt eius mortem, & quo ea, quæ alij fuſius hac de re tradiderunt, ipſe quam breuiſſimè ob oculos legentium poſuit.

THOMAS Staucham, Anglus, monachus, ſcripſit librũ De excellentia nominis Ieſu. Alterum De Salutatione Angelica. Alium prænotarum: *Conuertimini ad Deum*. Alium diuerſorum Sermonum. Tabulam Doctorum vniuerſalium. Librum in Lecturam Guielmi de Vara. Librum in Lecturam Roberti Couuton. Librum inſcriptum: *Curſus moralis*. Collectanea in D. Lucam. Obijt ann. 1346.

THOMAS Stella, Venetus, Ord. Prædicatorum, Epiſopus Caput Iſtriæ, ſcripſit De Charitate Chriſti, & Orationes aliquas. Viuebat ann. 1556.

THOMAS Stubes, Anglus, Ord. Prædicatorũ, ſcripſit librum De Conſtitutis Eccleſiæ.

Librum

Librum aduersus eadem impugnantes. Librum De Vita solitaria. Librum De Arte moriendi. Vixit ann. 1350.

THOMAS de Sturei, alijs *Sturea*, Anglus, Ord. D. Augustini, Theologus, scripsit librũ De Sacramentis. Librum Mortalitatum in Apocalypsim. Prognosticon De vtroque seculo. Exceptiones Philosophorum. Declamationes quasdam. Viuebat ann. 1370.

THOMAS Suetonius, Anglus, Ord. Præd. scripsit Commentaria in Psalterium. Breuiarium Theologiæ. Summam Theologiæ. Compendium D. Thomæ. Quæstiones difficiles. Quodlibeta duo De Relatione. Librum De Vnitate formæ. Librum in sex principia. Librum in Prædicamenta, alterum in Perihermenias, alium in Priora, alium in Posteriora Aristotelis. Viuebat ann. 1290.

THOMAS Teutonicus. Vide in verbo, Thomas de Kempis.

THOMAS Teuto, Ord. Præd. Theologus, scripsit libros De origine rerum: quos aliqui arbitrantur esse qui de proprietatibus rerum inscribuntur, & Bartholomæi Anglici nomine circunferuntur. Scripsit etiam Librum De Corpore Christi in Sacramento Altaris. Lib. De Corpore Christi mortuo. Librum De generatione Lucis. Lib. De Tempore. Lib. De Iride.

THOMAS Theacinus Volumen bipertitum sat grande scripsit aduersus Græcos m. s. Constantinopoli extare dicitur in Græcis illis Bibliothecis.

THOMAS Thomasinus Ord. Præd. Episcopus primò Feltri, deinde Vrbini, Venetus, scripsit Carmine hexametro, Librum De Corpore Christi. Sermones item de Sanctis. Viuebat ann. 1523. Franc. Sansouinus.

THOMAS Toletanus Ord. Præd. Theologus, scripsit super Quodlibeta D. Tho. Indicem quoque parauit per Alphabetum, super totam Summam D. Thomæ. Alterum super volumina serm. Iacobi de Varagine. Alium super serm. Germiniani. Alium in lib. de Ludo scacorum cuiusdam patris Ord. sui. Alium super Nicolaum de Lyra. Alium super Tract. eiusdem de differentia Bibliorum Latinorum. Alium super Tract. de vitijs & Virtutibus. Alium, qui incipit, *Vidit Iacob scalam*. Alium super Tract. Innocentij Papæ, in 7. Psal. Pœnitentiales. Alium ad Summam Alberti Brixiensis de Officio Sacerdotis. Alium ad Tractatum Augustini de Ancona super *Magnificat*, & super *Missus est*. Alium ad lib. prænotatum, *Exempla Sacra Scriptura ad omnem materiam prædicabilem*. Alium ad quandam Summam decreti. Composuit etiam Mariale. Tractarum etiam de laudibus Portæ Paradisi, hoc est *Beatiss. Virginis*. Hæc omnia ipse refert se scripsisse in Tractatu quem Antonius Senensis scribit se vidisse Toleti in Bibliotheca conuentus S. Petri Martyris, coniunctum cum Summa Alberti Brixiensis.

THOMAE de Trugillo Ord. Præd. ex Prouincia Aragoniæ, Thesauri concionatorum Tomus primus. Lugduni ann. 1585.

Eiusdem Thesauri concionatorum, in quo continentur festa mobilia, & immobilia, & extrauagantia totius anni, & quædam alia argumenta, de quibus aliquando concionari oportet. Tomus secundus. Venetijs ann. 1584.

Eiusdem Thesauri Concionatorum libri sex, quibus traditur ratio accurata concionandi, & Sanctorum, grauiumque aliorum Doctorum, ac Philosophorum fontes indicantur vberes. Venetijs ann. 1583. apud hæredes Melchioris Sessæ.

Eiusdem Tomi quattuor Thesauri Concionatorum, Conciones, quæ per duodecim menses, tam de Tempore, quàm de Sanctis in Ecclesia haberi solent, continentes. Lutetiæ ann. 1585. Sed & antea, hoc est ann. 1579. Barcinonæ apud Iacobum Galuanum.

THOMAS Tudertinus, fertur scripsisse de Arte Sermocinandi. Eum non vidi.

THOMAS de Turrecremata Ord. Præd. Theologus Sacræ Theol. in Hispania hæreticæ prauitatis Inquisitor generalis, & Catholicorum Regum Confessarius, Vir fuit multæ eruditionis, & apud Catholicos Reges tantæ auctoritatis, vt causa fuerit præcipua expulsionis Iudæorum ex Hispania. Nam cum illi post multam ea in re deliberationem iam concluderent, illos suis regnis procul facere: iterum nutabant circa hoc, ob immensam pecuniæ summam, quam illis Iudæi, ne expellerentur, polliciti fuerant. Id rescians bonus Pater, &

zelo

zelo Dei feruidus, dum perpenderet quanta mala ex eorum commercio cum Christianis prouenirent, imaginem Crucifixi Domini nostri sub cappa accepit, & audacter ad Catholicos reges ingressus fuit, & inter alia quę proposuit, hoc fuit vnum, Iudas pro 30. denarijs Dei Filium vendidit semel, Celsitudines Vestrę nunc pro 30. millibus eundem secundò vendere cogitant. Ecce ergo eum iam vendito, imaginem Crucifixi Domini nostri ante eorum oculos ponendo. Qua re conterriti principes, quod semel conceperant de expulsione Iudæorum, non retractarunt, quin potius opere compleuerunt. Hic ergo scripsisse fertur, Directoriam pro Inquisitoribus, qui Sancti Officij munus exequerētur vtilissimum. Claruit ann. 1490. Hæc Ant. Senensis.

THOMAS Valdensis, Anglus, Carmelita, & sui Ordinis Prior Generalis in Anglia, Cōfessarius autem Henrici Quinti Anglorum Regis, qui & sui temporis hęresum expugnator, ac deinceps exortarum euersor fuit, à Martino V. Pontifice Maximo commendarus, cui Opus suum dicauerat, à nostri autem æui Scriptoribus, præsertim à Ioanne Cochlęo, atque Stanislao Hosio Cardinali magnopere celebratus, qui mortuus est nō sine opinione Sanctitatis, ac Rothomagi in Normania sepultus ann. 1430. tertio nonas Nouembris, scripsit Opus insigne, quod inscripsit Doctrinale antiquitatum fidei, & Ecclesię Catholicæ, distinctum tribus Tomis. In quorum primo agitur De Deo, Christo, Petro, Ecclesia, Religiosis. In secundo, De Sacramentis. In tertio, De Sacramentalibus aduersus Viclefistas, Hussitas, eorumque recentiores assecias. Quod denique recusum est Venetijs apud Vincentiū Valgrisium ann. 1571. recognitū à Baptista Rubeo, adiecto triplici Indice.

Super quattuor libros Sententiarum, Commentaria.
In Genesim.
In Exodum.
In Leuiticum.
In Sapientiam Salomonis.
In Epist. D. Pauli ad Romanos.
In Acta Apostolorum.
In primam D. Petri Canonicam.
Sermones ad Clerum Oxonienſem.
Fasciculum zizaniarum Viclefi.
De Religione persectorum.
De veritate Euangelica.
De Corpore Christi.
De Diuinatione.
De Præscientia, & Prædestinatione.
De Fide, libros sex.
Librum item ad Cōstantiense Concilium.
Defensorium Pacis, libris duobus.
De Indulgentijs.
De Sacramentis.
De Paupertate.

Quin etiam scripsit in plures Aristotelis libros, hoc est Physices, De Cęlo, & Mundo, De generatione, & corruptione. Meteora. Libros de Anima. Sophismatum strophas. Rudimenta Grammaticorum.

THOMAS de Valentia, Hispanus, Ord. Prædicatorum, scripsit Hispanicè librum prę notatum, *Flores consolationis pro omni Christiano necessary ad transitum prosperum procellarum huius Mundi*. Italicè autem redditum, ac Venetijs excusum ann. 1562.

THOMAS Valsingham, Nordouolgus, Anglus, monachus monasterij S. Albani martyris, Congregarionis Cluniacensis in Anglia, & illius Cęnobij Præceptor, Ordin. D. Benedicti, congessit ex aliorum historijs, librum De gestis Anglorum. Historiam nēpè longiorem, prænotatam *Hypodigma Neustria*. Alterum, quæ inscripta est, *Historia breuior*; quā inchoauit ab ann. 1273. & finiuit ann. 1422. Alium prænotatum, *Auctarium Polychronici*. Alium, qui complectitur Acta Regis Henrici Sexti. Viuebat ann. 1440.

THOMAS Vigleuanensis, Ordin. Prædic. Sermones varios, doctos, perutiles posteris reliquit. Anron. Senensis.

THOMAS Villanouanus, siue à Villanoua, Ord. D. Augustini, Archiepiscopus Valentinus in Hispania citeriore, eximius, vt Disciplinę Regularis amator, ita concionator reliquit suorum Sermonum Latinum volumen, quod editum est, ac lectu dignissimum. Obijt ann. 1555.

THOMAS Vinkecombe, Anglus, monachus de Euesham, scripsit Chronicon sui cœnobij. Gulielmus Batomo.

THOMAS Vinterton, Lincolnienſis, Anglus, (monachus Stanfordienſis) ad-

uersus Vuiclefum antea familiarem suum scripsit intrepidè librum De Assertione Sanctissimæ Eucharistiæ. Alterum Disputationum Theologicarum. Alium Sermonum per annum.

THOMAS de Vio, siue Vius (vt habet Sixtus Senensis) Cardinalis tituli Sancti Sixti, Ordinis Prædicatorum, natione Italus, patria Caietanus, eiusdemque Vrbis Episcopus, vir tam vitæ sanctimonia, quàm ingenij præstantia illustris, subtilissimus dialecticus, admirabilis Philosophus, Theologus incomparabilis, & inter eruditissimos doctissimi sui sęculi longè eruditissimus, anno trigesimo ætatis suę propter singularem morum, & doctrinæ excellentiam trigesimus octauus magister generalis Ordinis sui Romæ electus est: & post aliquot annos in Collegium Cardinalium à Leone Decimo Pōtifice assumptus, mox in Germaniam cum Legationis munere missus ad compescendos profanos rumores, quos Martinus Luthetus, Illebiensis, nouus hæresiarcha, apud Germanos excita uerat. inde verò reuersus, iterum ab Hadriano Pontif. Max. Legatus in Pannoniam mittitur cum ingenti pecuniarum vi ad comparandas copias aduersus Solymanum Turcarum Imperatorem Pannoniam infestis armis inuadere molientem; reuocatus deinde à Clemente Septimo Pont. Max. Romam redijt: vbi, capta incensaque Vrbe ab hostibus captus, quinque millium aureorum precio se ab eorum manibus redemit. nec multò post cum Clemens Summus Pontifex, in grauissimam & à medicis deploratam ægritudinem incidisset, ipse quòque grauissimè ęgrotare cępit, quasi se imminenti Pontificatus oneri surripere vellet, ad quod communi omnium expectatione, votisque vocabatur, ac morte sua Pontificis mortem præuenit, felicem animam Deo reddens 4. Idus Augusti anno ętatis suę 66. à Christi verò Natiuitate 1534. sepultusque est Romę in vestibulo templi Beatę Marię supra Mineruam proforibus, in sepulchro humi effosso, quod viuens sibi ipse parauerat. cuius vitam prosa & carmine disertissimè scripsit Flauius Aquilanus eius à secretis familiaris.

Hic igitur in extrema senectute sua post innumeras lucubrationes in Aristotelis philosophiam, & in omnem D. Thomę Theologiam editas, totam Veteris ac Noui Testamenti molem iuxta literę sensum omnium difficillimum ex Hebręa & Gręca veritate nudo, breuique sermone exposuit, exceptis Cantico Canticorum, & Prophetis, quos moriens inchoatos deseruit, & Apocalypsim, quam de industria intactam reliquit, inquiens, in ea exponenda non ingenio, sed diuinatione opus esse. In cęteros verò Diuinæ Scripturę libros, absolutos & integros reliquit Commentarios: de quibus idem Sixtus Senensis inquit se tantum subscriptos legisse.

In Pentateuchum Moysi ad Clementem VII. libros 5. *Quotidianam de Diuinis.*

In omnes libros historicos, qui de Canonę Hebręorum sunt, ad Clementem Septimum, lib. vndecim, videlicet:

In Iosue, librum vnum.	*Diuo Hieronymo, Pater beatissime.*
In Iudicum, lib. 1.	*Tempus fenum, qui nouerant opera Dei.*
In Ruth, lib. 1.	*In diebus, &c.*
In Regum, lib. 4.	*Et fuit vir, &c. Titulus tam libri huius.*
In Paralipomenon, lib. 2.	*Circa titulum libri.*
In Esdram, lib. 1.	*Principium hoc expositum est.*
In Nehemiam, lib. 1.	*Principium huius libri testatur.*
In Iob, lib. 1.	*Quemadmodum quinque libros Moysi.*

In Psalterium ad Clem. VII. Pont. Max. lib. 1. *Diuinorum Psalmorum.*

In Prouerbia, lib. 1.	*Expositis omnibus prioribus.*
In Esaiam, lib. 1.	*Visio Esaiæ.*

In Matthęum ad Clementem Septimum Pontificem Maximum, librum vnum. *Romana ruina pars.*

In Marcum, lib. 1.	*Finito Matthæo.*
In Lucam, lib. 1.	*Completo Marco.*
In Ioannem, lib. 1.	*Ioannes vltimus Euangelista.*

In

In Actus Apostolorum, lib. 1. *Primus, &c. Lucas Euangelista.*
In Epist. Pauli ad Carolum V. Aug. lib. 14. *Inter præclarissimas animi.*
In Epistolas Canonicas, lib. 7. *Non est vsquequaque certum.*
Ex varijs Noui Testamenti locis Ientaculorum, lib. 8. *Occurrunt inprimis.*
In totum Vetus Testamentum, nouam ex Hebraico translationem.
In totum Nouum Testamentum emendationem iuxta Græcorum codicum fidem.

Scripsit Ambrosius Catarinus, Archiepiscopus Compsanus, Ord. Prædic. tam aduersus prædicta Scripturarum Commentaria, quàm aduersus cętera huius viri Opuscula Annotationum, siue Inuectiuarum libros sex valde acres; de quibus cuique suum liberum iudicium relinquo. Antonius item Lusitanus à Fonseca, Ordinis Prædic. Annotationes elucidatorias non omnino pœnitendas Commentarijs eiusdem Cardinalis in Pentateuchum superaddidit.

Atqui idem Thomas de Vio Caietanus, vindicatur à Sixto Senensi ab obiectione Ambrosij Catarini super illis verbis, *In principio creauit Deus Cælum, & Terram*, quæ Caietanus dixit non fuisse scripta ad significandam Trinitatem Personarum in Deo. Vide Sixtum Annot. 1. Libri quinti Bibliothecæ Sanctæ.

Ceterum cum is ipse Caietanus ex Homilia secunda de Natali Domini, quam putabat esse Eusebij Emiseni citasset sententiam his verbis: *A peccati nexu nullus immunis exiſtit, nec ipſa Genitrix Redemptoris*, forte incidit in codicem deprauatum. Nam verus codex habet: *A peccati originalis nexu nemo per ſe liber extitit*. Vbi illud *per ſe*, significat ex vi generationis, siue ex natura, non ex gratia. Vide Bellarm. Card. cap. 16. De amissione gratiæ, & statu peccati. Quod autem ad Eusebium Emisenum attinet, qui fuit hæreticus. Vide in verbo, Eusebius Emisenus.

Cum autem, quæ D. Thomæ Aquinatis Opera diximus fuisse Romanis typis, Pio V. Pont. Max. mandante, recusa, cum ijs item fuerint Thomæ de Vio ad Summam Sancti Doctoris Commentaria recognita, & expurgata, hæc ex illa potissimum editione sunt legenda; siue item quæ inde Antuerpię apud Viduam, & hæredes Steelsij ann. 1577. ac Lugduni ann. 1581. cum Opusculis Caietani, siue Romæ anno 1588. & Bergomi ann. 1590. cum ipsa D. Thomæ Aquinatis Summa prodierunt.

Præterea Thomas de Vio scripsit aduersus Lutherum Opuscula, De Fide, & Operibus. De Communione. De Confessione. De Satisfactione. De Inuocatione Sanctorum, quæ Lugduni impressa fuere ann. 1536. apud Frellæos.

Iam Ientacula in nouum Testamentum, hoc est insignia 64. nobilium Sententiarum Noui Testamenti litteralis expositio in duodecim capita distincta, quæ totidem Ientacula inscribuntur Lugduni à Gaspare Portonario ann. 1565. emissa sunt Lugduni: quemadmodum item Caietani Summula de peccatis, ac De cambijs, & Defensorium Montis Pietatis ibidem ab eodem, & quidem eodem anno, cum anno 1550. Lugduni excusa fuisset apud hæredes Iacobi Iuntæ. Sed & Tractatus de cambijs, & de monte Pietatis extat in To. 6. Parte prima Tractatuum, fol. 419. qui Venetijs postremi omnium recusi fuere.

Quæstiones quoque De potestate Pont. De potestate Concilij. De Pontificatu. De collatione Sacri Ordinis. De votis. De ritu celebrationis. De castitate. De præcepto eleemosynæ. De Simonia. De maleficiis. De festis. De Matrimonio. De vsu rerum Spiritualium. De spasmo Virginis. De infinitate Dei. Orationes coram Alexãdro VI. Pont. Maximo. De vita Diuini cultus. De vnione Verbi Dei. De caussa mali. De immortalitate animarum coram Iulio II. Pont. Maximo. Quomodo spiritus patiantur ab igne coram eodem. De Synodorum differentia. De connubio Regis Angliæ. De vsu Spiritualium rerum in peccato mortali. De pollutione Confessarij ex audienda confessione. Responsio eius ad triplicem Quæstionem. Responsio ad Quæst. num possit Sacerdos sumere reliquias sacras, quæ remanserunt in calice, post sumptam oblationem. Quæstio vtrum Sacerdos celebrans pro multis, satisfaciat singulis. Oratio habita coram Alexandro VI. Pont. Maximo. De virtute Orationis. Plures Orationes habitę in Sacello Summi Pontificis.

Porrò quod attinet ad aliorũ Operum Caietani editiones, is prodijt in Pentateuchum, Romæ apud Antonium Bladum, anno 1531. sicut etiam in Iob. In Psalmos autem Venetijs apud Lucam Antonium Iuntam, ann. 1530. At aduersus Lutheranos, ibidem anno 1534. In Prouerbia verò, & in Ecclesiasten, ac tria capita Esaiæ, Romæ apud Antonium Bladum, anno 1542. In Euangelia verò Parisijs apud Hieronymum Marnef, anno 1546. & Lugduni, ann. 1574. In Epistolas Diui Pauli, Parisijs apud Nicolaum Russet, ann. 1542. De diuina institutione Pontificatus Romani Pontificis, Romæ apud Marcellum Silber ann. 1521.

Scripserat autem, quæ & extant, Commentaria in Porphyrium. In Aristotelis libros Perihermenias, Analyticos, De anima, De Cælo, & Mundo, In D. Thomam De Ente, De Analogia. Quæstiones de sensu agente.

Vitam eius scripsit Antonius Fonseca, quæ cum Commẽtarijs in Pentateuchum Moysis impressa fuit.

THOMAS Virley, Anglus, Theologus, scripsit Commentarios in omnes D. Pauli Epistolas. Ioan. Lelandus.

THOMAS de Vlleya, Anglus, patria Sudouolcas, Gippesuuicensis Carmelita, scripsit Quæstiones Theologicas, libro vno. Commentarium item in D. Ioan. Apocalypsin. Viuebat ann. 1290. Eisingrenio autem ann. 1284.

THOMAS Volfius iunior ann. 1508. Argentinæ, quę nondum in hęresim corruerat, edidit D. Athanasij Opusculum. D. Basilij Orationem de Inuidia. Plutarchum de differentia inter odium, & inuidiam. Enchiridion Epicteti Stoici. Tabulam Cebetis Thebani. Omnia latinitate donata.

THOMAS Porcacius, Castilionensis, Aretinus, scripsit Dialogum de Funeralibus diuersorum populorum, & nationum vnà cum figuris. Is excusus est Venetijs apud Simonem Calinianum, ann. 1574. ponitur autem hoc loco, vt qui sapiunt, inde elicere possint, quę etiam ad pietatem faciant.

THOMASINVS Ferrariensis, Ord. Prędicatorum, scripsit Sermones de Tempore, & de Sanctis, Quadragesimales.

THOMELLVS Belga, siue Flander, Historicus, scripsit vitam Balduini Insulani, Comitis Flandriæ, & Chronicon. Viuebat ann. 1070. Iacobus Meyer.

T I

TIBERIANVS Bæticus, scripsit pro suspicione, qua cum Priscilliano accusabatur hęreseos, Apologeticum, tumenti compositoque sermone: postea post suorum cædem tædio victus exilij, mutauit propositum, & iuxta sanctam Scripturam, canis reuersus ad vomitum suum, filiam deuotam Christo virginem matrimonio sibi copulauit. Hieronymus in Catalogo.

TIBVLLVS de modo viuendi, siue de moribus sanctę vitæ. Item de actionibus animatorum, citatur in libro, qui Lumen vitæ inscribitur.

TICHONIVS, cuius mentionem non solum fecit Augustinus, verum etiam nonnullas expositiones, expositionibus D. Cypriani prætulit in secundo libro Retractationum, scripsit prẽter alia Librum de septem Regulis, de quo ipse sic scribit: *Necessarium duxi ante omnia, quæ mihi videntur, libellum Regularum scribere, & secretorum legei, veluti claues, & luminaria fabricare. Sunt enim quædam Regulæ mysticæ, quæ vniuersa legis recessus obtinent, & Veritatis Thesauros aliquibus inuisibiles faciunt. Quarum si ratio Regularum sine inuidia, vt communicamus, accepta fuerit, clausa quæque patefient, & obscura dilucidabuntur, vt quis prophetia vniuersam syluam perambulans, his Regulis quodammodo, vt lucis tramitibus deductus, ab errore defendatur. Sunt autem Regulæ istæ. Prima De Domino, & Corpore eius. Secunda De Domini corpore bipartito. Tertia De promissis & lege. Quarta De specie, & genere. Quinta De temporibus. Sexta De recapitulatione. Septima De Diabolo, & eius corpore.* Vide Diuum Augustinum, libro 3. de Doctrina Christiana. Cassiodorum

in

in præfatione Commentariorum in Pſalmos. Iſidorum, lib. 1. De Summo bono, qui fuſius de his agunt.

Habentur autem ſexto Tomo Bibliothecę Sanctorum Patrum collecta à Margarino Bignæo. De Tichonio autem ita Gennadius: Tichonius natione Afer, in Diuinis litteris eruditus iuxta hiſtoriam ſufficienter, & in ſecularibus non ignarus, fuit in Eccleſiaſticis quoque negotijs ſtudioſus: ſcripſit De bello inteſtino, libros tres, & expoſitiones diuerſarum cauſſarum, in quibus ob ſuorum defenſionem antiquarum meminit Synodorum. E' quibus omnibus agnoſcitur Donatianæ partis fuiſſe. Compoſuit, & Regulas ad inueſtigandam, & inueniendam intelligentiam ſcripturarum, octo, alias ſeptem, quas in vno volumine concluſit. Expoſuit & Apocalypſin Ioannis ex integro, nihil in ea carnale, ſed totum intelligens ſpirituale: in qua expoſitione dixit Angelicam ſtationem corpus eſſe: mille quoque annorum regni in terra iuſtorum, poſt reſurrectionem futuri, ſuſpicionem tulit; neque duas in carne mortuorum reſurrectiones futuras, unam iuſtorum, & aliam iniuſtorum, ſed vnam & ſemel omnium, in qua reſurgent etiam abortiui reformati, ne quid humani generis deformatum animatæ ſubſtantiæ intereat, oſtendit. Diſtinctionem ſanè duarum reſurrectionum ita facit. Primam, quam iuſtorum Apocalypſin dicit, credimus modò in Eccleſiæ incremento agi, vbi iuſtificati per fidem à morticinis peccatorum ſuorum, per baptiſmum ad vitæ ęternæ ſtipendium ſuſcitantur. Secundam verò generaliter omnis hominum camis. Floruit hic vir ętate, qua iam memoratus Ruffinus, Theodoſio, & filio eius imperantibus. Hęc Gennadius in Catalogo ad quem Suffridus Petrus notat hęc, his verbis: *Aliquot locis hic textum præſidio codicum m. s. repurganimus, quorum cum rationes conferenti per ſe euidentes ſint, operæpretium non eſſe duximus omnia ſingillatim pluribus recenſere.*

TIKVN Sophrim, quæ verba Hebraicè idem ſunt, ac Latinè, *Emendatio Scribarum*, iuxta quam Scribę non longè poſt reditum è Babylone, quędam in libris Legis, & Prophetarum mutarunt, quàm Diuinam Scripturam punctis quibuſdam diſtinguentes, qua notas ad eam in marginibus apponentes, plerumque ipſius Diuinę Scripturę ſenſum inuerterunt, hoc loco ponitur, vt non corruptio, ſed correctio, quę vera ſit, dignoſcatur. Egit autem hac de re Porchetus in libro Victoriæ aduerſus Iudęos, Sixtus Senenſis ſuę Bibliothecę Sanctę libro ſecundo, & lib. 8. tam in paragrapho, ſiue numero quarto Obiectionum hęreticarum, quàm in numero quarto ſolutionum earundem obiectionum: vbi inter portentoſa Thalmudicorum voluminum teſtimonia eandem, quę dicta eſt *Correctio ſcribarum*, enumerat. At Bellarminus Cardin. lib. 2. de Verbo Dei, cap. 2. inquit, ſe reſpondere dupliciter, Primum fortè non eſſe verum, vllam emendationem Bibliorum factam eſſe à Scribis: Origo enim huius ſententię eſt Thalmud, qui liber eſt fabuloſiſſimus. Quare nec Epiphanius, nec Hieronymus, qui ſunt antiquiores libro Thalmud, vmquam meminerunt huius Tikun Sophrim. Deinde ſi Tikun Sophrim non eſt fabula, non erit corruptio, ſed vera emendatio, non facta à quibuſcunque Scribis, ſed ab Eſdra, & ab alijs ſanctis Prophetis, qui poſt reditum à captiuitate libros ſacros reparauerunt; qui, vt Iudęi perhibent, Concilium celebrauerunt, quod ipſi vocant *magnam Synagogam*, quia magni viri interfuerunt, & in eo libros ſacros, qui diſperſi, & deprauati fuerant ſuę integritati reſtituerunt.

Certè in editione noſtra vulgata iſta loca ita habentur, vt ſcribæ dicantur correxiſſe, & B. Hieronymus in Commentarijs ſuis in Prophetas eodem modo iſta loca ſe legiſſe ſignificat. Hæc Bellarminus.

TICINENSE Concilium anno 855. Ticini celebratum, quod extat in Tomo tertio Conciliorum editionis Venetæ, Ludouico quidem Auguſto procurante, & pulchra optimatibus ſuis dicente, vt bonorum Eccleſiaſticorum rapinam compeſcerent, immunitaſque Eccleſijs ſarta, tecta ſeruaretur, ſed tamen (vt Tomo decimo notat Baronius Cardin.) non præſtante ipſo erga præcipuam omnium Romanam Eccleſiam. Interfuerunt autem Epiſcopi Ciſalpini.

Quòd verò in fronte eiuſdem Concilij ſcriptum eſt. In nomine Dei Omnipotentis an-

no Incarnationis Dom inicæ octingentesimoquinquagesimoquinto, *Indictione decimatertia*, corrigi debet, & *Indictione tertia* scribendum est. corruptus enim est textus in eadem Veneta editione.

TILEMANNVS Bredenbachius, Theologus Colonienſis, scripsit libellum, qui è Germanico Latinus est factus, De Sacrilegorum vindictis, & pœnis. Coloniæ anno 1565.

Insinuationum Diuinæ pietatis, libros quinque. Ibidem ann. 1579.

Fasciculum Sacrarum precationum ex Operibus Ludouici Blosij Abbatis Lætiensis concinnatum. Coloniæ ann. 1580.

Collationum Sacrarum libros octo, quibus ad omnem vitæ humanæ vsum, familiaresq; congressus, sacra, iucunda, & vtili (vt præfert inscriptio) selectissimarum historiarum varietate lector piè instruitur, ibid. ann. 1584.

Earundem Collationum Sacrarum libros octo, quibus additus fuit nonus, quo illustria miracula aliquot in Sanctissima Eucharistia edita continentur. Coloniæ apud Maternum Cholinum, ann. 1590.

Orationes de Purgatorio, quæ Ingolstadij prodierunt, cum ante hæc omnia (nimirum ann. 1558. eon scripsisset Liuonicum bellum, quod magnus Moscouiæ Dux gessit aduersus Liuones.

TILEMANNVS Sigebergensis, scripsit librum De septem Sacramentis, qui Coloniæ impressus est ann. 1546.

TILMANNVS Aquensis, Teuto, Carmelita, & sui Ordinis in Germania inferiore Prouincialis, Professor Theologiæ in Academia Colonienſi, scripsit Lecturam, siue Commentarium in Euangelium D. Matthæi, dictione Scholastica, vt inquit Sixtus Senensis, qui eum ob ingenio, & eruditione commendat. Scripsit item in lib. quattuor Sententiarum. Sermones item varios. Claruisse aiunt illum Tritemius ann. 1370. Sixtus Senensis, anno 1550. at Eisingrenius ann. 1486. Sed puto errorem esse in numero. Sed & Ioânes Trissa scribit eum claruisse ann. 1360. scripsisseque Commentarios in Biblia, & librum Quæstionum Theologicarum.

TILMANNVS Borchensis Auctoritates, ac Testimonia SS. Patrum De Baptismatis Sacramento, atque eiusdem ceremonijs edidit aduersus Anabaptistas, & reliquos Ecclesiæ Catholicæ hostes. Coloniæ apud Maternum Cholinum ann. 1571.

TILMANNVS Dulmanienſis, Vestphalus, Ord. D. Augustini Canonicus scripsit volumen De laudibus Beatiss. Virginis, prænotatum, *Corona Virginis*. Item super Domini verbis, *Nisi quis conuersus fuerit, sicut parvulus*. Tractationem vberem. Librum de Vinea Spirituali. Alium De Nouitiorum Institutione. Parua quoque exercitia spiritualia. Viuebat Eisingrenio ann. 1477.

TILMANNVS de Hachenberg, Germanus, Ordinis Minorum, scripsit Sermones de Tempore, & De Sanctis: & per Quadragesimam. Viuebat Confluentiæ, anno 1469. Eisingrenius.

TILPINVS, quem Scriptores alij, atque adeo Baronius Cardinalis *Turpinum* nominant, è monacho D. Dionysij propè Lutetiam, Rhemensis Archiepiscopus, Caroli Magni rogatu, ab Adriano Pontifice Maximo pallij vsum impetrauit, optumeque compositis diœceseos, & Ciuitatis suæ rebus, anno adepti Archiepiscopatus quadragesimoseptimo decessit, cui Hincmarus elegiacis versibus scripsit elogium, ac tumulum posuit Caroli Calui temporibus. Frodoardus, qui Carolo Simplice, & Ludouico floruit, in Vitis Pontificum Rhemensium abs se diligentissimè scriptis.

Libelli autem fabulosi, qui Tilpino, siue Turpino affinguntur, nec ipse Frodoardus in Tilpino, neque Hincmarus, neque Lupus, neque Vitaldus, neque Adelmus, & Theodulphus temporum illorum grauissimi (vt & Papirius Massonus in suis Galliæ Annalibus testatur) Scriptores vsquam meminere: Ab homine imperito, ac mendaci scriptum multa arguunt. De morte quidem Caroli Magni capite trecentesimo secundo mentionem facit; cum tamen constet, Tilpino mortuo successorem Vulfarium ab eodem Carolo Rhemensibus datum Archiepiscopum, & ex Synodo, habita Rhemis, anno

no octingentesimo decimo tertio, liqueat coactam à Carolo Magno, postulante Vulfario Rhemorum Archiepiscopo. Igitur libellus ille, (vt rectè ait Massonus) ab homine otioso in gratiam iuuentutis scriptus videtur, non multo post Caroli Calui imperium, eiusdemq; versio in Bibliotheca Regia seruatur in Gallia, antiqua, ac penè abolcta Galorũ lingua, vetustissimisque characteribus.

TIMANNVS Borkensis. Vide in verbo, Tilmanus Borchensis.

TIMOTHEVS Alexandrinus Episcopus è centum quinquaginta Patribus, qui Constantinopoli conuenerunt, Responsa edidit Canonica, in quem Balsamo Scholia scripsit. Sed tum hæc, tum reliqua Balsamonis, vti & eiusdem Timothei, examinanda sunt ad lancem Catholicę Ecclesiæ Romanæ, quemadmodum & quæ sequuntur, ex Nomocanone Nestutæ de Confessione, & de Confessoris prudentia; & Interrogationes vndecim quorundam Monachorum, qui extra Ciuitatem exercebantur; & Responsiones, quæ ad eos factę sunt à Constantinopolitana Synodo, tempore Patriarchæ Nicolai. Hęc enim omnia, quæ habentur Tomo sexto, secundę Editionis Bibliothecę Sanctorum Patrum, à Margarino Bignęo editę, vti & in Canonibus Zonarę, quoniam tempore Schismatis contigerunt, Trullanamque Synodum illegitimam citant, eiusdem considerationis esse debent, cuius esse diximus (vbi de Concilijs egimus) reliqua, quæ ab istiusmodi hominibus prodierunt. Sanè de eo Gennadius scripsit, quæ sequuntur. Timotheus extincto ab Alexandrinis Protherio Episcopo, tumultuante adhuc plebe, voluit, aut passus est, se ab vno Episcopo in locum occisi, Episcopum fieri, & ne contra legem factus meritò abijceretur, ad gratiam plebis, quæ Protherium exosum habuerat, omnes, quibus ille communicauerat, Nestorianos esse pronunciat, & maculam conscięntiæ temeritate abluendam præsumens, scripsit ad Leonem Imperatorem, libellum valde suasoriũ, quem prauo sensu Patrum testimonijs in tantum roborare conatus est, vt ad decipiendum Imperatorem, & suam hęresim constituendam, penè Leonem Vrbis Romæ Pontificem, & Chalcedonẽsem Synodum, ac totos Occidentales Episcopos, aliorum adminiculo Nestorianos ostenderet. Sed faucnte Deo à Chalcedonensi Concilio hostis Ecclesiæ arguitur, & confutatur. Viuere adhuc in exilio iam hæresiarcha dicitur, & habetur. Hunc ipsum libellum noscendi gratia ego rogatus à Fratribus in Latinum transtuli, & cauendum prętitulaui. Ita quidem Gennadius. Sed & De hoc Timotheo Episcopo Alexãdrino multa habes apud Ruffinum Ecclesiasticę Historię, primi libri, capite decimo septimo, & lib. 2. cap. 21. Socrat. lib. 4. cap. 37. & lib. 5. cap. 8. & 12. Sozom. lib. 6. cap. 29. & lib. 7. cap. 7. & 9. Maximum verò, & ex Cynico Philosopho, Constantinopolitanum Episcopum, non ipse, sed Petrus eius antecessor, quem, vt paulò attentiorem ad largitiones, D. Hieronymus notat, Gregorij Nazianzeni loco suffecit, vt testatur Gregorius Presbyter in Gregorij Nazianzeni vita.

TIMOTHEVS Balmensis, monachus Camaldulensis plures Sanctorum vitas (non tamen omnes) quæ extant in Opere prænotato, *Flos Sanctorum*, non quidem illo, quem nouissimè scripsit etiam Petrus Ribadeneyra noster, ex Hispanico Italicè reddidit, Venetijs non semel iam excusas.

TIMOTHEVS Episcopus composuit librum De Natiuitate Domini, secundum carnem, quam credit in Epiphania factam. Gennadius in Catal. Viuebat ann. 440. Trit.

TIMOTHEI Lystrensis Episcopi (de quo Paulus Apost. 2. Cor. 1. Phil. 1. Thess. 1. Philem. 1.) nomine feruntur libri quattuor ad Ecclesiam Catholicam: quos Saluianus Massilienses Episcopus, præfixa ijs prętatione, ostendit nõ esse huius Timothei, sed à quodam suorum temporum Scriptore editos. Huius autem Operis auctor (ait Sixtus Senensis, lib. secundo suæ Bibliothecæ) nisi me fallit gustus, redolet eiusdem Saluiani phrasim, ac gustum.

TIMOTHEVS Presbyter, & vasorum custos Sacrosanctæ Deiparæ, quæ est in Calchopratęis, breuissimum reliquit scriptum De differentia eorum, qui accedunt ad Christianam Fidem. Extat in Bibl. SS. PP. Bignęi. To. 6. edit. 2. qui putat eum esse, quem Nicephorus in Chronico numerat quadragesimum septimum Episcopum Constantinopolitanum. At quidem pauciora illa sunt, nimirum à col. 613. vsque ad 619. quàm ea, quæ

Fran-

Franciscus Turrianus noster codicem integriorem nactus è Græco Latina fecit, quæ vè nos ex eius scriptis assecuti, nunc primò hic damus. Ait igitur.

Tres ordines sunt eorum, qui accedunt ad Sanctam Ecclesiam Catholicam, & Apostolicam. Primus ordo eorum, qui indigent baptismo. Secundus eorum, qui non baptizantur, sed τῷ μύρῳ τῷ ἁγίῳ χρίονται. Tertius eorum, qui nec baptizantur, ne vnguntur, sed anathematizant suam hæresim, & omnem alium. Qui baptizantur sunt hi, &c.

De ijs, qui veniunt ab hæresi, & baptizantur.

Tascodrungi, hi habitant in Galatia discipuli cuiusdam Marci Præstigiatoris. Hi repudiant cognitionem Dei, irrident baptisma, & eius Symbola fugiunt, dicentes non debere figurari in terra typos inuisibiles Cęlestium, & eorum quæ nō videntur, nec incorporea corporeis assimilare, &c.

Marcionistæ, Saccophori, & Apotactitæ, & Encratitę, siue Hydroparastę. Balestini, qui dicuntur Basilidis, & Hermæi. Nicolaitæ, Montanistę, & Pępuziani, Manichęi, Eunomiani, vel Anomœi, Paulianistæ, Photinianistę, Sabelliani, Marcelliani, Simoniani, Menandriani, Ebionęi, Cerinthiani, (alij Scriptores dicunt hos esse Ebionęos.) Ferūt dicere Polycarpum, & cum Cerinthus lauaret in balneo, & id audisset Ioannes, dixisse Ioannem, fugiamus ab hoc loco, ne cadat balneum, dum intus est inimicus veritatis. Ferunt etiam, quòd Iacobus scripserit Epistolam Antiochiæ, in qua diceret propter Cerinthum quidam ex vobis exierunt, turbantes vos; hic etiam disceptabat cum Petro de Cornelio, & quòd hic quoque fuit auctor illius contra Paulum tumultus in Templo, quando totondit caput.

Cerinthus.

Saturninus hic per omnia consensit Menandro discipulo Simonis Magi. Carpocrates, Marcus Hęresiarcha qui sic baptizabat, in nomine ignoti patris vniuersorum, in veritatem matrem omnium, & in eum, qui descendit in Iesum, & miscent nomina Hębraica ad maiorem admirationem eorum, qui baptizantur. Apelles discipulus dogmatum Marcionis de Theodoto Scyteo, ideſt coriario. hunc aiunt fuisse principē, & ducem ac patrē hæresis Pauli Samosateni; & qui primus dixit Christūfuisse nudum hominē, qui fuit à Victore Episcopo, & Martyre excōmunicatus. Paulus Samosatenus huius discipulus voluit renouare hęresim, qui fuit etiam à Synodo depositus. Aiunt Anatoliū Confessorē fuisse deceptum ab Asclepiodoto, & ab alio quodā Theodoto Trapezitā discipulis alterius Theodoti Scytei, suaserunt autem hi Anatolio, vt fieret Episcopus huius hæresis, & acciperet ab ipsis μυριαῖα δηνάρια ζ῾, (ideſt, in singulos menses denarios 150.) cūergo Anatolius, cū istis contentisset, multum eum dominus per visionem admonuit, & maximè, quia erat confessor, cum verò corrigi nollet, ab Angelo verberatus est nocte, ita vt mane surgeret, & indutus faccū & cinere aspersus, & multis lachrymis apud Clerum, & laicos fusis, & ostentis vibicibus vix susceptus est à Zephyro Episcopo.

Theodotus.

De Eleſſeitis, hi improbant quędam ex Scripturis, & vtuntur dictis Veteris, & Noui Testamenti, totum Apostolum reijciunt, dicunt esse ἀδιάφορον negare ore, habent librū, quem dicunt cecidisse è Cęlo, & qui in eum credat, consequi omnium peccatorum veniam.

De Nepote, de Pelagio, & Cælestino, hi consenserunt cum Nestorio, in quem cum multa dicta essent in Synodo Ephesina, quòd vellet Nestorius renouare hæresim Pelagij, & Cęlestini, aiunt Theophilum Alexandrinum, & Innocentium Episc. Rom. multum contra eos laborasse, & scripto eos damnasse. Hi igitur duo hæretici Pelagius, & Cęlestinus cum neque essent Episcopi, neque clerici, nec vllius ordinis Clericorum, tanquam monachi cōtra veritatem conspirarunt, sentiebant etiam cum impijs Manichęis. hi omnes cum ad Ecclesiam Catholicam, & Apostolicam, & magnam accedunt, baptismo salutari baptizantur.

Monachi quatenus monachi, neq; Clerici, neque Laici sunt.

Est alia hæresis Melchisedecitarum, hi etiam vocantur ἀθύγατοι. hi gloriantur de Melchisedec, & sunt in Phrygia, neque Hebręi, neque Gentiles, videntur enim seruare Sabbathum, & circuncidere carnem: hi nullum hominem tāgunt, nec ab ullo se tangi patiuntur, & si quid eis porrigitur panis, aut aquæ, aut aliud quid, hortantur eum qui dat, vt deponat humi, & sic accipiunt, vnde ἀθύγατοι dicti sunt. Vnde hi cum ad Ecclesiam accedunt, opus est baptizare eos.

De

De ijs qui ab hæresi accedunt ad Ecclesiam Catholicam, quibus opus est unqi τῷ ἁγίῳ μύρῳ.

Qui decimaquarta Lunæ Pascha celebrant, in quemcunque diē incidat decimaquarta, siue in secunda, siue in tertia, siue in quarta, iactant traditionem esse Ioannis, sentiunt cum discipulis Nauati deprauantes pœnitentiam, vtuntur libris Apocryphis, & proferunt periodos, & peregrinationes Apostolorum, & acta quędam legunt præter canonizata. Τεσσαρεσκαιδεκατιται, ideſt quartadecimani.

Nauatiani, vel Sabbatiani. Nauatus presbyter Ecclesię Romanę eos, qui in tempore persecutionis negauerant, & postea cum persecutio remisisset, ad confessionem, & remedium pœnitentię, cum lachrimis redibunt, nolebat admittere; quin potius impudenter, & superbè contradicebat, non oportere veniam dare eis, qui tempore periculorum dignitatem τῆς εὐσεβείας negassent (ideſt dignitatem Christianæ Religionis) Episcopi verò istos recipiebant, & per pœnitentiam quibus conueniebat, supplicijs, & temporibus, curabant, & Nauatum ex Ecclesia eiecerunt; is autem Nauatus eiectus, latuit in loco ad inueniendum difficili, ducēs secum tres Episcopos Senes, quos decepit, & coegit, vt ei manus imponerent, quos cum ecclesia accusasset, excusauerūt per vim manus illi imposuisse, his autem Nauatus superbia magis elatus quoscūq; poterat allicere, eos vocabat καθαροὺς qui idem cum eo sentientes, secūdas nuptias prohibuerūt; ex his ortus est Sabbatius τῆς λύχνης ταυτης ptesbyter, hic magistrum, & ducem suum vanitate superauit, Pascha cum Iudæis celebrabat, & gratias agebat interfectoribus Christi. Cōuentus inculatus.

Ariani ab Ario, qui aliam substantiam dicebat esse Patris, & aliam Filij, & temporibus diuidebat vnam substantiam Diuinitatis; Incarnationē etiam blasphemia afficiebat, cum aiebat carnē Domini caruisse anima, & loco animæ diuinitatem passam esse, quæ erant animæ, hæc senserunt etiā Aetius, & Eudoxius, & Auxentius, & Valens Episcopi occidentis.

Macedoniani à Macedonio: hi B. Paulum Confessorem Episcopum Const. eiecerunt ex cathedra Ecclesiæ in Armeniam, & loco eius substituerūt Macedonium ptesbyterū Pauli, hic profitebatur Spiritumsanctum esse creaturam, & seruum, hic tunc eiectus est ex Catholica, & Apostolica Ecclesia propter hæresim, & odio habitus maximè propter translationem ossium Beati Constantini τὰ πιστοῦ.

Apolinarius Syrus ausus est dicere Christum caruisse mēte, & pro mente fuisse ille verbum, & ideo oportere dicere vnam naturā Dei verbi, & carnis, & rursus aiebat τὸν πατέρα πατρικῶς εἶναι υἱὸν, τὸν δὲ υἱὸν υἱικῶς πατέρα, & similiter in Spiritumsanctum, & sic esse vnum Deum Trinitatem, & non solum hæc dicebat, sed bona sanctis seruata, quæ dici non possunt præ magnitudine, & excellentia, ad humilia, & abiecta deijciebat, ideſt, ad Iudaica: dicebat rursus facienda esse sacrificia in Templo, dicit præterea adduxisse Verbum carnem quandam, & σωματικὸν μόριον, quam ante sęcula in Cęlis habuisset, & passionem sua propria diuinitate suscepisse; & diuinitatem, cum corpore in illo triduo mortuam fuisse, & sic rursus à Patre à morte susciatam esse. Hæc Gregorius Nazianzenus ad Nectarium Epis. Const. scripsit. Renouauit hęresim Noeti.

De ijs, qui veniunt ab hæresi Catholicæ Ecclesiæ, qui neque baptizantur neque unguntur, sed tantum anathematizant suam hæresim.

Meletius Schismaticus, vnde Meletiani, & Schismatici, hi nō sunt καθόλοῦ, ideſt, nō habent falsum dogma, sed anathematizant suum schisma. Qui anathematizant hęresim suam hi sunt Nestoriani, Eutychianistę, & horū consors Dioscuros, & Iacobus nō ille Batrarū Orthodoxus, sed alter hęreticus, & reliqui Acephali, qui sunt ex Schismaticis, quos habet hæresis Acephalorum, qui occasione differentiæ naturarum, quæ in Christo concurrunt, diuidunt eum in hypostases, & duas personas ante vnionem, & post vnionem vnam naturam compositam fieri fallaciter dicunt, vt iam secundum eos non sint amplius in eodem natura diuina, & natura humana, sed potius secundum eos cōsubstantialitas cum Deo Patre, & consubstantialitas nobiscum deleta, & sublata sit post vnionem.

In

In quot partes diuisa sit hæresis Acephalorum, vel Theopaschitarum, & quomodo distinguantur.

Theodosiani, horum Dux Damianus hæreticus, qui solum de corruptibili, & incorruptibili disceptabant. Paulianistæ à Paulo, qui communicauerat Ecclesiæ Catholicæ, & reuersus iterum fuerat ad hæresim Acephalorum, quem Theodosiani nõ receperunt, quia omnino, vel ad breue tempus communicauerat Ecclesiæ Catholicæ. Nouitæ, qui clarius adhuc differentiam carnis & Diuinitatis post vnionem tollunt, & vocantur διαφορῖται.

De Tritheitis.

Tritheitę sunt, qui recipiunt Ioannem Grammaticum, qui vocatur Philoponus, vel potius Matęoponos, qui substantias, & naturas in Sancta Trinitate detestantur, & impium Theodosium, & vanum Seuerum ferunt, in diptychis (ideſt in memorijs Sanctorum) & dicunt corpus, quod nunc habemus, non esse susc itandum incorruptibile, sed aliud pro eo.

Alij Tritheitæ.

Qui in cęteris omnibus consentiunt cum alijs Tritheitis, de Resurrectione verò quod dicit Io. Grammaticus, in quo tollit resurrectionem corporum nostrorum, abominantur.

Gaianitæ, vel Iulianistæ.

Hi dicunt Corpus D. N. ex ipsa vnione omnibus modis fuisse incorruptibile. Alij Gaianitæ, qui non omnimodo dicunt incorruptibile Corpus Christi Iesu, sed potestate quidem corruptibile, nequaquam verò corruptũ fuisse prædominante Verbo. Item alij Gaianitæ. Hi vocantur etiam ἀκτιστῖται, aiunt enim, non solum incorruptibile fuisse ex ipsa vnione, sed fuisse increatũ Corpus Christi, nec cõfitentur differentiã Incarnationis, & Diuinitatis.

Dioscuriani.

Qui post necem Proterij, cum Timotheus Elurus quosdam ex Clericis Proterij recepisset, qui fecerunt, quod ipse voluit, quamuis ęgrè tulisset, ipsi propter receptos, separauerunt se ab ipso Timotheo, & nulli communicant, neque baptizantur, vt vulgo Acephali, qui quia non placuit vnio Zenonis Imperatoris ob eam causam, quòd Synodum Chalcedonensem non reiecit, seiunxerunt se à Petro Mongo, qui vnionem recepit, deinde diuisi sunt in alia schismata, quæ hic sequuntur Anthropomorphitę, qui dicunt esse Deũ Anthropomorphon Barsanuphitæ dicti sic à Barsanuphio eorũ Episcopo, à quibus alij Acephali dissident, quòd apud ipsos non habeatur ordinatio Barsanuphij Canonicè facta.

Esaianitæ, qui propter ordinationẽ Esaiæ ab alijs Acephalis diuisi sunt, quia affirmant ab Eusebio Pamphilij qui Seuerum presbyterum ordinauit, fuisse quoque ipsum Esaiam ordinatum, tanquam mortua manus Eusebij impositа illi fuisset. Petriani, qui affirmant hypostasim esse solas proprietates à substantia separatas, & de hoc dissident à Damianistis, ita vt magna inter eos de hoc contentio libris scriptis fuerit. Sergiani. Decimumsextum schisma præter ista omnia fuit Sergianorum, à parte Petri separatim, & specialis coitio facta, sic scriptum est in libro, qui in Patriarchali æde seruatur.

χωρὶς ὀνόμ.

Quis igitur non improbabit eos, qui in tot schismata, ideſt, in tot partes discissas secti sunt, & se vicissim inter se anathematizãt, nisi planè excors sit, impleta est enim in eis Scriptura, quæ dicit: *Demerge Domine, & diuide linguas eorum?*

De Marcianistis.

Marcianistæ, & Messaliani, & Euchitæ, & Enthusiastæ, & Adelphiani, & Eustathiani, sic vocati sunt, quia hæresis eorum fuit multiplicis nominis: vocati autem sunt Marcianistæ à Marciano Trapezita, qui fuit tempore Iustiniani, & Iustini iunioris. Scripsit contra hæresim hanc multi nominis Cyrillus Alex. Flauianus, & Theodotus Episcopi Alex. Litoius Melitenes Episcopus. Capita hæresis huius πολυκεφαλα καὶ πολυωνυμου sunt, aiunt,

vnicui-

vnicuique homini, statim vt natus est, coniunctum esse Dęmonem ὑποδῶς, idque hominem habere veluti hæreditarium ex damnatione Adæ, & quòd hic dęmon ad turpia, & absurda facta mouet hominem οὐσιωδῶς αὐτῷ συνυσιωμένος item aiunt, quòd baptisma nihil valet ad expulsionem huius Dęmonis, nec enim posse baptisma radices peccatorum à principio συνυσιωμένας hominibus exscindere aiunt, quòd sola Oratio multa, potest hunc Dęmonem per sputum & screati screationem fugare, qui videtur instar fumi, aut serpentis, cum exit, & postquam hoc factum est, aduentus spiritus, scilicet sentitur, & videtur. Aiunt præterea, quòd post illam, quam ipsi vocant ἀπαθειαν, eiusmodi communicationem fieri cum eo à cęlesti sponso, sentire animã, qualem sentit mulier in coniunctione viri, dicunt etiam, quòd beata, & viuifica Sancta Trinitas, quæ secundum substantiam in aspectabilis est omni creaturæ, oculis carnis potest videri ab ijs, qui ad eam, quam ipsi dicunt ἀπαθειαν venerit. Dicunt, quòd tres hypostases Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, in vnã hypostasim ἀναλύονται, & mutantur in quodcunque cupit, & vult, vt commisceatur cum animis dignis. Dicunt, quòd semen & verbũ incidit in Mariam, & quòd corpus, quod Dominus ex Maria sumpsit, plenum fuit Dęmonibus, & quòd eiecit ex eo Dęmonia, atq; ita illud induit. Dicunt, quòd corpus, quòd sumpsit ex Maria aliquando illud in spiritum mutabat, aliquando in corpus, & quòd corpus ipsum in circumscriptũ erat, sicut diuina natura. Dicunt etiã, quòd postquã Dęmon τοῖς ἀνθρώποις συνυσιωμένος, ideſt in substãtiam hominis immissus, eiectus fuerit screando, & spuẽdo, non amplius opus est Ieiunio, aut alia animæ, aut corporis abstinentia ad moderationem corporis, neque Doctrina ad temperandam animam, tamquam iam corpore liberato à dominatu passionum, & anima non amplius propensionem, & inclinationem peiora habente tanquam anima & corpore ad ἀπαθειαν adductis. Dicũt, quòd postquam cõsecuti sunt homines illam ἀπαθειαν, possunt futura prospicere, & virtutes Angelicas inaspectabiles sensibiliter vident. Aiunt, & anima spiritualis hominis secundum ipsos, post illam Apathiam mutatur in Diuinã, & immortalem naturam. Dicũt Sanctam Communionem Corporis, & Sanguinis Christi veri Dei nihil iuuare, aut nocere eos, qui bene, vel male communicant; & quòd propter hanc causam tantum nunquam oportet ab Ecclesiastica Communione separari, cum hoc sit ἀδιάφορον, & ideo Corpus, & Sanguinem, non tanquam viuifica, cum metu fidei participant, tanquam quæ sint, & credantur esse Dei incarnati, καὶ οὐχ' ὡς ζωοποιῶν μετὰ φόβου πίστεως τούτων μεταλαμβάνοντες ὡς θεοῦ σεσαρκωμένου ὄντων τὸ καὶ πιστεύομεν. Dicunt execrari eos operationem manuum, & hinc se spirituales nominant, indicantes non posse fieri, neque iustum esse, vt deinceps opus sub sensum cadens tractent, in quo traditionem Apostolorum repudiant. Dicunt, quòd post eam, quam ipsi vocant ἀπαθειαν, dedunt se multo somno, & somnia, quę dęmon in eis tunc operatur, prędicant esse prophetias, & suadent credere eis tanquam ab Spiritu sancto afflatis decipientes, & decepti. Dicunt, non esse faciendum eleemosynam petentibus, neque viduis, neque orphanis, neque alijs variè calamitosis, sed omnia esse istis tribuenda, quòd ipsi sint verè pauperes spiritu. Dicunt, quòd post illam Apathiam, quam ipsi dicunt, dare se ad omne genus voluptatis, & intemperantiæ licitum sit, & periculo vacet, quia non sint ipsi iam subiecti vlli passioni, facultatemque habeant dandi se intemperanter ad voluptates prohibitas. Dicunt se scire, in quo statu sint animæ defunctorum, & imaginantur esse se cognitores cordis, vt scire possint exactè per coniecturas, & mores affectiones hominum. Hi mulieres magistras dogmatum suę hæresis constituunt, & cõmittunt eis, vt non solum viris, sed etiam Sacerdotibus præsint, atque ita Caput suum faciunt mulieres, & verum Caput Christum Deum Nostrum dedecorant. Hi cum interrogantur de suis dogmatibus, negant ea, & promptè, & audacter anathematizant omnes sic sentientes & iurant sine vllo metu, se eiusmodi dogmata odio prosequi, & abominari, tanquam nihil noceat, neque periurium, neque anathema ijs, qui post illam Apathiam facti sunt spirituales.

Substantiæ in situ.

TITVS Bostrorum Episcopus, qui mandante Iuliano Apostata ex Cysicenorum ciuitate eiectus fuit, & Synodo Antiochenæ, quæ in Iouiniani Imperium incidit, iam tunc Senex interfuit, ac τὸ ὁμοούσιον hoc est. *Filij consubstantialitatem* aduersus Arianos propugnauit,

uir,ac cuius meminit Nicephorus, reliquit Commentarium in Lucam,& Matthæum,quamobrem,quæ Lucæ,cum Matthæo cõmunia sunt, aut omittit,aut leui brachio exponit, vt Commentarius eius non sit perfectus. Scripsit item aduersus Manichæos,& quædã alias quæ fortassis interierunt, nisi alicubi delitescunt. Hic in manuscripta Catena sexaginta Græcorum Patrum apud Bauariæ Ducem extat Monachij; & ipse manuscriptus; quem cum è Græco in Latinum Theodorus Peltanus Societatis nostræ, vnà cum Victore Antiocheno in Marcum Euangelistam vertisset, sententias eius melius ordinauit, & rectius ad Euangelij contextum aptauit,locosque non paucos interpretatus est. Editus est vnà cum Victore,ac cum Dionysij Alexãdrini Epistola de Dominicæ Resurrectionis tempore, deque Paschalis Ieiunij termino apud Dauidem Sartorium. De Tito autem hæc pauca, quę sequuntur,habet Hieronymus in Catalogo. Titus Bostrenus Episcopus,sub Iuliano, & Iouiniano Principibus, fortes aduersum Manichęum scripsit libros, & nonnulla Volumina alia. Moritur sub Valente. Ad quæ notat Suffridus Petrus,inquiens, *Apud Tritemium hic ponitur ad annum 340.numeris planè depravatis, cum Valens Imperator, sub quo mortuus asseritur, imperare demum cœperit anno 379.*

Extant autem Titi Episcopi Bostreni, libri tres, vnà cum argumento, libri quarti aduersus Manichæos in Tomo Quinto Antiquæ lectionis ab Hẽrico Canisio V.C.in lucem primum emissi, Ingolstadij ann.1604. ex Officina Ederiana, quos Franciscus Turrianus Latinitate donauit. Vt Tritemius falsus sit,putans libros duos duntaxat à Tito Bostreno fuisse conscriptos. Ego verò hosce tres tantum cum argumento Quarti assecutus, eosdem eidem Henrico optimè de Christiana Republica merito, excudendos misi.

TISTANVS Lascainus, Heduus, Iuris (vt vocant) Licentiatus,Oppidi S.Iuliani in Burgundia Officialis,scripsit librum Gallicè,prænotatum, *Lilium Christianum florens in fide Christiana*, hoc est, *Le lis Chrestien fleurissant en la foy Chrestienne*. Alterum item De Beatissima Virgine, inscriptum *C' est nostre Dame*. Parisijs apud Io. Andream ann.1548. Viuebat in Gallijs ann.1540.

T O

TOBIAS. quod nomen designat *Bonus Deus*, vel *Bonus Dei*,vel *Bonum*,vel *Bonitas Dei*. Cum verò Tobiæ duo fuerint, Pater,& Filius, Pater Hebræis *Tobi*, Latinis Tobias Augustino de temp.serm.226. Græcis apud Cõplutenses, & Suidã Tobit, Τωβιτ, in 70.editione. Atque hoc melius esse(inquit Nicolaus Serarius Vir,è nostris abunde doctus)declarat maior cũ Hebræo, & Augustiniano illo affinitas. Soli verò Patri omnia tribuuntur,qui & idcirco à quodam *Tobaui* vertitur, at filius Tobias tantummodo dici solet. Sunt & alij Tobiæ in scriptura 2.Paral.17.Esdræ 2.Nchemiæ 4.6.7.13. Zachariæ 6. 2.Machab.3. etiam apud Iosephum lib.14. c.6. Epiphanium hæresi 66. Græcorum Menologos, nostrosque martyrologos 2.die Nouembris.

Auctor huius libri non vnus est. Pater videtur vsque ad 13.caput scripsisse,Filius verò vsque ad uersum 16.& 17.eius exitũ è vita,& quæ ipsum cõsecuta sunt. Nã & in illius principio Hebraicè ita scriptum. *In isto tempore scripsit Tobias vltima verba hæc in gaudio:* Tobias,inquam,filius. Quis verò duos extremos versus addiderit,incertum:quemadmodum neque constat,quis vltimam Deuteronomio manũ imposuerit, etsi de Iosue quorundam opinio est. Id certũ, quòd Angelus iussit vtrique Tobiæ, *Narrate omnia*, hoc est *Habili stylo*, siquidem Hebraicè,& Græcè disertis verbis ibi dicitur: *Scribite omnia hæc, quæ contigerunt in libro*. Sic Nicolaus Serarius post Io. Benedictum, & Sixtum Senensem: quamuis Rabanus scripserit non constare quis fuerit Operis huius Auctor.

Quot linguis scriptus, aut versus sit hic Liber.

Primo Chaldaicè scriptus, quem adhibito perito eius linguæ vertit in Latinũ Hieron. epad Chromatium, & Heliodorum Episcopos.

Se-

Secundo, Hebraicè. Sed duplici textu, inter quē vtrũque magna dissimilitudo. Putat verò Nicolaus Serarius refutans aliorũ sententias, quòd cum Angelus vtrique Tobiæ præcepisset, vt perfectam narrationem instituerent, litterisque omnia mandarent; huic Angelico præcepto, vt quàm cumulatissimè duo illi morem gererent, Chaldaicum primò Commentarium coniunctis velut operis, conscripserunt: deinde separatim vterque Hebraicum vnum. Prius quidem Pater, qui in persona prima sermonem texit. Postea verò ad eius imitationem, & in ipsius etiam persona Filius.

Tertio, Græcè, & Hebraicè translata per eosdem Interpretes, per quos & librorum aliorum Græca nobis est relicta interpretatio. sic enim colligit idem Serarius.

Quarto, Syriacè ex ipsa Græca, quæ in Origenis olim Hexaplis legebatur, vt testatur Andreas Masius in Epistola ad Regem Catholicum Philippum II.

Refutantur porrò quidquid secus hæretici, Vittachetus, Baduellus, & Drusius, Osualdus, Schrekenfuchsius, Munsterus, seu alij opinati sunt.

Iam de Auctoritate libri Canonici, ipsa Ecclesia Catholica fidem facit, obiectasque sententias diluerunt plenissimè Catholici Theologi Driedo, Canus, Sixtus Senensis, Bellarminus Cardinalis To. 1. lib. 1. de Verbo Dei, c. 11. & Serarius ipse nouissimè, ne quid dicam de Alphonso Salmerone, quorum Opera postremò prodierunt.

Nicol. Serarius in Prolegomenis ad Tobiam.

Interpretes, siue Scriptores in Tobiam.

Glossa ordinaria, Lyranus, Hugo, Cattusianus. Bellator mille ab hinc annis, vt habet Cassiodorus. Richardus Labenhaim Carmelita, circa annum Domini 1381. Matthæus Vindocinensis presbyter, quem in duos Auctores male diuidit in sua Bibliotheca Gesnerus. Germanicè Hoffmeisterus, Fridericus Nausea, Beda, qui expositionem scripsit Allegoricam, quemadmodum & Petrus Bertorius Pictauiensis non inutilia ad bonos mores, & Nicolaus Serarius vberem, eruditam, & piam: præterea item Emanuel Sà, qui & in vniuersam Scripturam.

TOBIAS Monachus, scripsit librum prænotatum, *Oeconomia*, siue *De Mysterio Redemptionis*,

TOLETANA Concilia antiqua, adnumerato item eo, qu od coactum est tẽpore Gundemari Regis, fuere vndeuiginti. Quibus omnibus, & colligendis, & intelligendis ea fax præferri debet, quæ ex ordine, & Chronographia Regum Gothorum Hispaniæ præposita est collectioni Garsiæ Loaysæ. Vide in verbo, *Hispanicis Conciliis*. Deinceps verò prælegenda Fragmẽta, quæ sub titulo Conciliorũ Toletanorum, vel corruptè, vel falsò citata (cum in Concilijs ijs non inueniantur) vide Garsiam Loaysam in sua collectione, pag. 54. Sed sciendum est, eundem Loaysam, vbi egit de Toletana Synodo sub Gundemaro Rege monuisse Lectores his verbis: *In his Toletanis Conciliis à me additis in hoc volumine, numerum consultò non posui: ne antiquorum ordinem à Patribus, & generalibus Conciliis citatum euerterem, & confunderem: vnde consultius existimaui, ea sine serie ponere, seruata tantum annorum antiquitate. Erant enim aliqua Concilia in Canone posita, alia non: priora sunt, qua citantur certis numeris, alia sine numeris traduntur. Vnde apud Rodericum Archiepisc. inuenies: Hoc Concilium est in Canone, hoc non est in Canone.*

TOLETANVM primum Concilium Nationale nouendecim Episcoporum (quippe Toletana Sedes eo tempore tot Suffraganeos non habebat Episcopos, vt cordatè ostendit idem Garsias Loaysa,) congregatum fuit tẽpore Honorij, & Arcadij Imperatorum, non autem Leonis Primi Pont. Max. qui nondum erat Pontifex. Leo enim fuit creatus Pont. tempore Theodosij iunioris triginta tribus annis post mortem Arcadij: neque verò confirmauit nisi vltimum Canonem suo tempore factum; vt monuit Bellarminus Cardin. To. 1. Controu. 4. lib. 2. cap. 8. De Conciliorum auctoritate. Et quidem Baronius Card. non putat Canonem vigesimumprimum pertinere ad hoc Concilium, quippe qui pertineat ad tempora Leonis primi. Vide Tomo quinto eius Annalium sub annum 405. Re autem iterum perpensa, scripsit Toletanum primum Concilium, quod sub Anastasio

Papa est habitum, non esse idem cum eo, ad quod extant litteræ Innocentij, idque docet contra sententiam Ambrosij Moralis, & Ioan. Marianæ Tomo quinto. In appendice ad pag. 235. sub annum Domini 405. quartum autem Innocentij Papæ. Vide ibidem Acta ad priorem Synodum Toletanum sub Anastasio celebratam spectantia. Viginti autem Canones fuere sanciti de componenda disciplina Ecclesiastica, & de Eccle sia Hispaniæ agitata Schismate ob Priscillianam hæresim, & alia. Canonem verò, qui in hac Synodo vigesimus primus habetur, non putat Baronius Cardinalis pertinere ad eam, sed ad tempora Sancti Leonis primi. Vide To. 5. eiusdem Baronij sub eundem ann. 405.

Atqui Garsias Loaysa inquit: *Toletanum primum aduersus Priscillianum, Episcoporum 19. Arcadij, & Honorij temporibus. Era 438. sub die septimo Idus Septembris, vt in Lucensi: Verum in Vigilano Era 435. sub die septimo Idus Septembris. In Hispalensi non est posita Era, sed tantum sub die septimo Iduum Septembrium. In vtroque Toletano Era 430. sequutus sum lectionem veteris Codicis Lucensis. Habent omnes subscriptiones, & regulam fidei aduersus Priscillianos eiusdem verbis, vt posuimus.*

TOLETANVM Concilium secundum anno Domini 531. Ioannis autem Papæ secundi anno primo, sub Montano Archiepiscopo Toletano, anno quinto Regis Amalarici. De quo anno quinam error irrepserit in Chronico Gothorum Regum Isidori, vide septimum Tomum Baronij Cardinalis pagina 168. A. in prima Romana eius editione. Cum Montano autem, qui Concilio præfuit, septem interfuere Episcopi. At Garsias Loaysa suo de Hispanicis Concilijs accurato Opere inquit. Toletana Synodus secunda viij. Episcoporum habita in Ciuitate Toletana apud Montanum Episcopum, sextadecima Kalendas Iunias, anno quinto Amalarici Regis, Era 565. In eo conueniunt Codices Hispalensis, Vigilanus, & Lucensis, & alter Toletanus. In altero est Era 562. Habet subscriptiones viij. Episcoporum, & Epistolas Montani Episcopi ad Palentinos, & aliam eiusdem ad Turibium: vtraque desideratur in Vigilano, & Hispalensi; sunt verò in Lucensi, & vtroque Toletano.

TOLETANVM Concilium Tertium xij. Episcoporum, in quo Ariana hæresis in Hispania condemnata est. Et quidem Reccaredo Hispaniæ Rege, die octauo Iduum Maiarum, Era 627. hæc Synodus habita est in Ciuitate Regia Toletana ab Episcopis totius Hispaniæ, vel Galliæ, qui eidem subscripsere: conuenere autem omnis regiminis eiusdem Reccaredi Pontifices in vnum, vt tam de eius conuersione, quàm de gentis Gothicæ innouatione in Domino exultarent, & Diuinæ dignationi pro tanto munere gratias agerẽt. At celebratum fuisse hoc Concilium scribit Loaysa Era 627. vt habent codices m. s. sub Reccaredo Rege, Gelasio Secundo Papa, & Euphemio primæ Sedis Toletanæ Episcopo. subdit autem: *De Reccaredo Rege pijssimo Isidorus in Chronico Gothorum Era 635. & Rodericus Toletanus lib. 2. histor. Hispan. cap. 15. & Gregor. Mag. lib. 1. Epistolarum, Epist. 41. ad Leandrum, in qua de hac Gothorum conuersione agitur. Exterminata est hæresis Ariana in eo, quagens Gothica per 213. annos infecta fuerat.* Baronius autem Cardinalis de hoc ipso Concilio sic ait:

Toletanum tertium Concilium totius Hispaniæ vniuersale Anno Domini 589. qui fuit quartus Reccaredi Regis Visigothorum in Hispania celebrata est, Pelagij Papæ II. anno 12. Interfuere Episcopi septuaginta, quorum pauci per Legatos. Lucas Tudensis ait S. Leandrum huic præfuisse Legatum nomine Summi Pont. Vide To. 7. Annal. Synodi gesta; Regis luculentã oratione in Synodo habitam, Acclamationes contra hæresim Arij, & damnationem libelli editi, & Concilij Ariminensis, pleniorem Episcoporum, & Gothorum Confessionẽ, Symbolum fidei ante Eucharistiam recitandam, quæve pertinerent ad mores 23. Canonibus statuta continentem.

Quin etiam cum in hoc Concilio optimi, & plures sanciti sint Canones, inserta est quoque à Loaysa, Homilia S. Leandri Episcopi in laudem Ecclesiæ ob conuersionem gentis, post Concilium, & confirmationem Canonum edita.

TOLETANVM aliud Concilium, sub Reccaredo, anno duodecimo Regni, Era 635. die 16. kal. Iunij, anno autem Domini 597. Gregorij autem Magni octauo, celebratum

ab

ab Episcopis 16. cuius duo tantummodo Canones reperiuntur. De Castitate enim à ministrantibus Altari seruanda vehemens admonitio facta; nempe, vt si quis eam violauerit non solum è gradu excideret, sed & duro carceri manciparetur, Patres ijdem voluerunt: Deinde de seruando, quod munificus pro suo hærede instituit in Ecclesia. Ceterum in Acta tertij Cõcilij Toletani errorem irrepsisse putat Baronius Cardinalis de tempore quo gestum sit. Vide To. 8. Annalium pag. 27. Ro. editionis, sub annum 591.

TOLETANVM Concilium Quartum anno Do. 633. celeberrimũ sub Sisenando Rege monarchiam Hispaniæ obtinente. Interfuerunt Episcopi 62. tam ex Hispania, quàm ex Gallia Narbonensi, quæ parebat Hispaniarum Regi, Toletum vocati, quibus præfuit S. Isidorus Hispalensis Episc. Vide & Isidor. Orig. lib. 7.

Porrò Era fuit 671. dies nona Decembris, Annus tertius Sisenandi Regis, quo hæc Synodus est habita, cui subscripsere sexaginta duo Episcopi, & septem per Procuratores. Inter hos omnes vitæ, & doctrinæ merito insigniores fuerunt Isidorus Hispalensis, Hispaniæ doctor; Iustus Toletanus, Stephanus Emeritensis, Nonnitus Gerundensis, Conantius Palentinus, Branlio Cæsaraugustanus. Vide verò Loaysam ex Vasæo, & alijs euincentem hoc Concilium habitum fuisse sub Sisenando; fuisse item Nationale Concilium: nam Cinthilæ Regi, qui primus ex omnibus Regibus Gothis, pulsis Romanis, totum Hispaniæ regimen obtinuit, succesit Sisenandus: qua de causa, vt Imperium obfirmaret, conuocat totius gentis, & omnium prouinciarum Synodum.

At cum acciderit, vt in Toletano Concilio subscripserint post Episcopos, quidam Abbates, & Primicerij, necnon etiam illustres aliqui Officij Palatini, Loaysa operæpretium fore existimauit, si Commentarium inter eius scholia ad Concilium Toletanum VIII. insereret, De Dignitatibus, ac Palatinis Officijs, aliisque inferioris Ordinis muneribus Gothorum: quod quidem hinc plurimum lucis historijs, & subscriptionibus virorum ex Officio Palatino, Concilijsque ipsis, & legibus attulit.

TOLETANVM Quintum Concilium anno Do. 636. Honorij autem Papæ secundo, cui interfuere Episcopi 20. anno primo Cinthilani Regis. Extant Canones nouem, pro Regis salute, & stabilitate sanciti. Garsias autem Loaysa sic habet: *Era 674. Cinthila rex, primo anno regni sui, hoc Concilium Toletanum V. coegit, vt in fine confirmationis dicitur, anno feliciter primo regni nostri. Vnde corruptè legitur apud Rodericum lib. 2. c. 19. fuisse electum in regem. Era 679.*

Apud vrbem Toletanam diuersis ex prouincijs Hispania constat fuisse Nationale, præsertim ex subscriptionibus, in quibus subsignat Braulio Cæsaraugustanus, Ola Barcinonensis, Elpidius Carcassonensis, Vicarius Olysiponensis. Et infra in Concilio Toletano 6. cap. 18. dicitur: Iam quidem in antecedenti Vniuersali Synodo. & Can. 2. Porrò eorum, quæ decreta sunt in hoc Concilio, hi sunt Tituli.

1 De Constitutione nouarum Litaniarum.
2 De Custodia salutis Regum, & defensione prolis præsentium Principum.
3 De reprobatione personarum, quæ prohibentur adipisci regnum.
4 De his, qui sibi regnum blandiuntur, Rege superstite.
5 De his, qui Principes maledicere præsumunt.
6 Vt Regum fideles à successoribus regni à rerum iure non fraudentur, pro seruitutis mercede.
7 Quòd in celebritate cunctorum Conciliorum Synodus Toletana, temporibus Sisenandi habita, per pronunciationem vocis clarè, ob custodiam sui cunctis debeat innotescere.
8 De Indulgentia Principum noxijs seruata.
9 De Fauore Principis Concilij acclamatione concesso.

TOLETANVM Concilium Sextum in Hispania Generale, siue dixeris Nationale. Interfuere Episcopi, siue præsentes, siue per Legatos quinquaginta duo, Anno Cinthidiani regis 2. Anno autem Dom. 638. Vndeuiginti capita condita de fide Catholica, & de disciplina Ecclesiastica Honorio Papa viuente.

Cum autem in hoc Concilio dictum sit Deum hominem assumpsisse, declarat Garsias Loaysa, quomodo id sit exponendum. Vide ipsum vbi de Concilijs Hispaniæ pag. 365. versus finem.

TOLETANVM Concilium septimum, anno Dom. 646. Anno autem Chindasuindi Regis quinto, cui præfuit Orentius Episcopus Emeritensis. Subscripti reperiuntur Episcopi, siue præsentes, siue per Vicarios, numero 39. statutique Canones V. fuit autem Nationale: nam in eo quattuor Metropolitæ subscribunt, Orontius Emeritensis, Antonius Hispalensis, Eugenius Toletanus, Protasius Tarraconensis. De Rege quoque Chindasuindo sunt qui affirmant, nomen fuisse *Chindum*, vel *Cindum*, cognomen *Suindum*, & ita scribendum, *Chindus Suindus*. Eius vxor erat Reciuerga. In codice Gothico m.s. Eugenio Toletano quędam carmina de morte coniugis Chindasuindi, tribuuntur. quæ vide in Loaysa. Subscripsere quidem Episcopi multi, qui in septimo Toletano, sed plures de nouo promoti. Nam cum septimum congregatum fuisset Era 664. Octauum post viginti & septem annos. Era 691. in hoc temporis spatio multi Episcopi (vt est labilis humana conditio) ex illis, qui septimo interfuerunt, extremum diem obierant, & alij suffecti huic Octauo interfuerunt.

TOLETANVM Concilium octauum, Recesuintho Hispanlarũ Rege, anno Do. 653. Interfuere Episcopi 52. Abbates 12. Vicarij Episcoporum decem. Canones statuti trede cim. celebratum autem fuit die 17. Kalend. Ianuarij. Era 691. quamuis Lucensis Codex in Hispania non habeat nisi eram 690.

TOLETANVM Concilium nonum Rege eodem Hispanię Recesuintho, cui interfue re Episcopi 16. prȩfuit Eugenius Toletanus Episcopus. Sanciti 17. Canones. Porrò die 8. Kalend. Decembris actum est, & fuit era 693.

TOLETANVM Concilium decimum Episcopi 20. interfuere, Vicarij absentiũ quin que, præsuit Eugenius Toletanus Metropolitanus. Sanciti canones 7. celebratum est autem, era 694. die Kalendarum Decembrium, anno octauo eiusdem Recesuinthi Regis. Decretum est autem.

1 De celebritate festiuitatis Dominicæ matris.
2 De non violandis religioforum iuramentis in salutem Regiam datis.
3 De non permittendo laicis imperare religiolis.
4 De professione, & veste religiosarum viduarum.
5 De remotis excusationibus viduarum transgressionem religionis sequentium.
6 De his, qui in parua ætate, coram parentibus religionis habitum tenuerint.
7 Vt nullus Christianum Iudæis vendant.

TOLETANVM vndecimum Concilium, quod ab Innocentio Pont. Max. in Epistola ad Petrum Compostellanum appellatur *Authenticum*, celebratum est anno Dom. 675. Adeodati Papę septimo, Vuambani Regis Quarto. die septima Idus Nouembris, era 713. Prouinciale fuit, in quo factam esse legitimam Sedium Episcopalium diuisionem omnes Hispani historici tradunt, Rodericus, Chron. generale. Tudensis. Vasæus, & alij. Vnde uiginti adfuerunt Episcopi, duo item per Vicarios suos. At quòd Loaysa inquit sub Agathone Papa fuisse congregatum hoc Concilium. Vide Baronium Cardin. in Annalibus, sub ann. 675. To. 8.

TOLETANVM duodecimum Concilium anno Dom. 681. Agathonis Papæ Quarto, Eruigij Regis Primo. Quinto Idus Ianuarij celebratum est, confirmatũ autem in Concilio tertiodecimo Toletano. Interfuere Episcopi trigintaquinque, Vicarij autem trium aliorum absentium. Sanciti 13. Canones. Vide Loaysam, & Baronium Cardinalem sub eundem annum.

TOLETANVM decimumtertium Concilium ann. 683. era 721. Quarto eiusdem Eruigij Regis prídie nonas Nouembris inchoatum. Interfuere 48. Episcopi. Sanciti Canones tredecim. In sequenti autem Synodo Toletana nominatur hoc Concilium generale, eò quòd ex omnibus Hispanię prouincijs vna simul conuenissent Episcopi omnes quadraginta octo, Vicarij verò Episcoporum 27.

To-

TOLETANVM Decimumquartum Concilium (vt scribit Garsias Loaysa) congregatum est aduersus hæresim Monothelitarum Apollinaris, ijsdem ferè temporibus condemnatam in tertia Synodo Constantinopolitana, quę sexta generalis est, sub Agathone Pontifice Maximo, & Constantino Quarto Imperatore: Videtur autem Concilium hoc decimum quartum Toletanum mixtum: vt partim in personis prouinciale sit, partim in auctoritate nationale: re autem est prouinciale: vt constat ex primo eius Canone. Causa huius Concilij celebrandi fuit, quòd Romanus Pontifex Leo Secundus, ad Flauium Eruigium Regem Hispaniæ, & Episcopos, per Epistolam miserat vnà cum Legato, Acta Concilij sexti vniuersalis tertij Constantinopolitani, quod aliquot ante annos à Domino Romano Pontifice conuocatum erat, & sub Agathone cęptum, sub Leone Secundo absolutum, & peractum, ad infringendum errorem Constantinopolis Patriarchæ, & Antiochiæ, & Alexandriæ, qui cum alijs, Apollinaris hęresim impiè renouantes, duas in Christo Domino nostro naturas, & voluntates, operationesque pertinaciter negabant. Decreuit autem Romanus Pontifex, vt decreta generalis Concilij, ab Episcopis Hispanię Synodali auctoritate susciperentur; quemadmodum in hoc Concilio, & in alijs prouincialibus factum est.

Porrò hoc Concilium celebratum est era 720. Quinto anno Regni Eruigij, cęptum quidem 18. Kalendas Decembris, at duodecimo Kalendas eiusdem mensis absolutum, sicuti extat in ipsis Actis, cum de obitu Sancti Leonis Papæ nondum accepisse nuncium visi sunt; si quidem de eo, vt adhuc viuente, mentionem faciunt, anno Domini 684. Benedicti Papæ Secundo. Interfuere decem & septem Episcopi. Canones autem decem sanciti.

TOLETANVM Decimumquintum Concilium, Sergio Pontifice Maximo anno Domini 688. congregatum. Interfuerunt Episcopi sexaginta & vnus, Abbates vndecim, in quo de Regis caussa fuit agendum, præfuit Iulianus Toletanus Episcopus, qui cum licentius egisset, vide quæ de eo Ioannes Mariana Theologus noster scripsit nullo alio quàm veritatis affectu ductus. Sed & vide sub eundem annum, Baronium Cardinalem in Annalibus.

TOLETANVM Sextumdecimum Concilium anno Domini 693. Sergio Pontifice Maximo, Regis autem Egicanis anno sexto habitum, Episcoporum quinquagintanouem (Loaysa scribit sexaginta) trium item Vicariorum pro absentibus tribus Episcopis, & Abbatum quinque, celebratum est de graui negocio. Quòd enim Archiepiscopus Toletanus Sisbertus è cathedra deponendus, & in ordinem redigendus esset, deligendusque successor, qui in locum ipsius esset subrogandus; oportuit omnes Hispaniarum Episcopos congregari. Defuerunt tamen Episcopi Galliæ Narbonensis illi, qui parebant Hispanis Regibus: idque ob ingruentem morbum, prout Patres ipsi, qui huic Synodo interfuerunt, Canone decimotertio testati sunt.

TOLETANVM Decimumseptimum Concilium, anno Domini 693. Sergio Pont. Egicani Regis septimo, quinto Idus Nouembris. Era 732. De Iudæis, qui simul cum ijs, qui erant suæ gentis, in Africa conspirauerant, comprimendis, & in ordinem redigendis.

TOLETANVM Decimumoctauum Concilium anno 701. Sergio Pontifice Maximo Rege autem Vitiza procurante ad optimum regimen instituendum fuit quidem celebratum Gunderico Episcopo Toletano præside, eoque insignis probitatis viro; at cur in corpore Canonum haud reperiatur. Vide Baronij Cardinalis Annales sub eundem annum, & Roderici Toletani, lib. 3. cap. 14. & Io. Marianam nostrum De rebus Hispanicis, vbi de Vitiza Rege.

TOLETANVM Concilium sub Gundemaro Rege, qui fuit tertius, à Reccaredo primo ex Gothis Rege Catholico celebratum est anno Domini 610. Bonifacio Papa Quarto de primatu Ecclesiæ Toletanæ. Interfuere 15. Episcopi, qui professi sunt Ecclesiam Toletanam Prouinciæ Carthaginiensis esse Metropolim, eamque antiquitus consecutam dignitatem. Baronius Cardinalis sub eundem annum Tomo octauo Annalium,

Ponitur autem hic post superiora Concilia, licet ante aliquot eorum fuerit celebratum, quoniam reliqua secundum eam, quam diximus, seriem numerantur.

TOLOSANVM Concilium Generale ex Galliarum Episcopis celebratum est ann. Domini 1090. tertio autem Vrbani Secundi Pont. Max. circa Pentecosten. correcta sunt multa, quæ corrigenda erant in Ecclesiasticis cauſſis: Tolosanus aurem Episcopus de illatis criminibus canonicè expurgatus est; & legatio pro restauranda Christianitate in Toletana Ciuitate, Rege Hispanorum supplicante destinatur. Hæc Bertholdus eius temporis scriptor.

TORIBIVS, siue Turibius Episcopus, libros ad Leonem Papam misit contra Priscillianorum hæresim. S. Ildephonsus in Catal. virorum illustrium Hispaniæ.

TORIBIVS Motolinæus, Ord. Minorum, Mexicana lingua edidit Doctrinam Christianam. De moribus item Indorum scripsit, ac de rebus spiritualibus Tractatus diuersos, atque historiam 12. primorum Patrum qui Indis Euangelium annunciarunt.

TOSTATVS. Vide in verbo, Alphonsus Abulensis.

TOSSANVS Rossetus Gallus, qui deinceps fuit Societatis Iesu Sacerdos, è Latina in Gallicam linguam vertit vitam S. Serenæ Virginis, & martyris, quæ extat in tertio volumine Historiæ Sanctorum.

T R

TRADITIONES Apostolicæ, quæve in Ecclesia vniuersa antiquitus obseruatæ, quę quidem ad Verbum Dei non scriptum, sed traditum spectant, quantam fidem, ac firmitatem habeant, è Synodis quidem legitimis, litterisque Pontificijs, è que Patribus (præcipuè DD. Basilio, & Augustino) comprobantur. At nostra ætate aduersus Lutherum, Caluinum, & ceteros hæreticos, optimè de ijs egerunt Stanislaus Cardin. Hosius, in quarto libro aduersus Prolegomena Brentij. Petrus à Soto contra eundem Brentium parte secunda à cap. 50. vsque ad 66. Melchior Canus, libro 3. de Locis Theologicis. Martinus Peresius Ayala de Traditionibus, præsertim in sui libri initio. Alphonsus à Castro libro primo, cap. quinto, sui Operis contra hæreses. Episcopus Roffensis initio item sui Operis contra assertionem articulorum Lutheri. Doctrina Colonienſis in examine Catechismi Monhemiani, in reprehensione sexti Dialogi. Petrus Canisius in suo Catechismo De præceptis Ecclesiæ. Gulielmus Lindanus libris quinque suę Panoplię. Ioannes à Louanio in libro de Inuocatione Sanctorum, cap. 23. 24. 25. Felicianus à Ninguarda in assertione Fidei Catholicę. Gaspar Cardillus Villalpandus in libello de Traditionibus, Quique hos omnes accuratè expendit Robertus Cardinalis Bellarminus 4. libro de Verbo Dei non scripto. à primo vsque ad duodecimum caput. Quod est finis primę Controuersię Generalis Tomi primi.

Sed & nos initio libri nostri prænotati, Refutatio Dauidis Chytrçi, vbi de verbo insito, scripto, & tradito egimus.

TRAIANVS num precibus S. Gregorij Magni in Cælum ascenderit, vide in verbo, Alphonsus Ciaco. fuisse autem commentum ostenditur ibidem.

TRAIECTENSIS Synodus, siue Conuentus Episcoporum de mittendis in diuersas regiones Euangelij Prędicatoribus Marcellinus in Suuiberto, cap. decimoquarto, testatur, qui simul relegens in vnum omnes qui antea, & postea missi sunt, habet quę sequuntur memoria digna: *Deinde animaduertentes prefati Sancti Pontifices Vnillebrordus, & Suuibertus, & egregij predicatores, qui cum eis ex Anglia venerunt Traiectum, quòd multus populus, Deo prosperante, ab infidelitatis errore ad Christum conuersus esset, conuocata Synodo in nouella Ecclesia Traiectensi, decreuerunt, more Apostolorum & Discipulorum Christi in diuersas circumiacentes barbaricas nationes præstantiores predicatores dimittere ad predicandum ipsis fidem Christi. sub annum Domini 697. Sergio Pont. Max.*

TREBATIVS Mareotus, scripsit in Orationem Dominicam, *Pater noster* Italicè. edidit autem Taurini apud Ant. Blancum ann. 1590.

TRE-

TRECENSIS Synodus auctoritate Nicolai Papæ, occasione Suessionensis Concilij, anno superiore eiusdem Pontificis iussu, habiti, celebrata est anno Do. 867. Nicolai Papæ 10. Ita vt hæc ipsa Synodus quodammodo haberi possit, (inquit Baronius Card.) tanquam appendix ad illam, cum in eadem causa versati sint Patres, de ordinatione Clericorum Rhemensium facta ab Ebbone, cum est in eam Ecclesiam restitutus, cuius occasione iussum est ab origine Ebbonis ipsius causam repetere, quod & congregati Trecis Episcopi egregiè præstitere. Extant primum litteræ Episcoporum in Regno Caroli, & Lotharij constitutorum ad Episcopos in Ludouici Regno manentes, quibus eos ad hanc inuitant Synodum, quas egregias quidem nondum editas ex codice Treuirensi acceptas, quibus infelix præsentis temporis status aperitur; inseruit To. 10. suorum Annal. Baron. Interfuere huic Concilio 20. Episcopi, quorum primus Hincmarus Rhemensis.

TREMELLII cuiusdam, qui Noui Testamenti Syriacum Textum est interpretatus, errrores à Gilberto Genebrardo notati sunt. In multis autem Syriacam editionem eum viciasse idem Genebrardus in sua Chronographia patefecit: præterquam quòd ipse Tremellius excusus Geneuæ, & Græcè Interpretationi Theodori Bezæ adiunctus, satis indicat qualis fuerit, vt omnino sit proijciendus.

TREMONIENSIS Synodus, vt Ditmarus testatur, celebrata est ann. Dom. 1005. tertio autè Io. 19. Pont. Max. Henrico Germaniæ Rege, eius nominis secundo, qui valde pius fuit, procurante, in qua idem Henricus Rex questus de eius tẽporis sanctæ Ecclesiæ deformatione, egit acuratè apud Episcopos pro eiusdem reformatione. Quod ab eisdem præstitum est diligenter, statutis in ea communi consensu sacris Canonibus, quibus in pristinũ vsum reuocarentur sanctissimæ Ecclesiasticæ leges, & exularent, qui irrepsissent in clerum, ac populum praui mores; quibus statutis conciliauit sibi Rex Deum propitium, aperuitq; sibi viam ad victorias consequendas, & Romanum imperium obtinendum. Pericre eiusdẽ Concilij adeo celebris Acta, quorum tantum exordium ita descriptum apud eundem Ditmarum inuenitur.

Anno Dominicæ Incarnationis millesimo quinto: anno autem Domini Henrici Secundi regnantis quarto, inchoato scilicet in die Nonis Iulij . . . .] desunt reliqua.

TREMONIENSIVM Catholicorum aduersus Lutheranicæ ibidem factionis Prædicantes defensio, in qua causæ explicantur, ob quas Catholicæ Ecclesiæ Augustanam confessionem assumere nequeant. Coloniæ apud Gualtherum. ann. 1605.

TRES Libri in Hispanijs in Monte Sancto Granatę inuenti, & nouissimè cum reliquis allati ad Summum Pontificem Clementem Octauum, quorum alter, magnis & scitis characteribus, lingua Arabica scriptus agit de pena, & domo Inferni; Secundi titulus legi non potest, quòd rubigine est exesus: Tertius alio idiomate est conscriptus.
onsultus autem Arias Montanus dixit esse characteres Aethiopicos. Quicunque verò celebres Catholici Theologi istos libros omnes viderunt, vt attentè eorum doctrinam perpenderent, retulerunt vno omnium consensu in ijs profundissimam Theologiam, ac talem, & adeo grauem, vt nostri Theologi eam silentio prætermiserint. Quæ nos hoc loco præterire non debuimus, vt si quid tale sit, quale relatum fuisse cognouimus, id aliquando expendatur, num Christianę Ecclesiæ bono sit futurum, vt prodeant in lucem.

TREVIRENSE Concilium anno Do. 948. tertio autem Agapiti secundi huius nomi nis Pont. Max. Marino Vicario eiusdem Pontificis præsidente, celebratũ est; in quo actum est de reliqua causa definienda inter Ludouicum Regem, atque Hugonem Principem inuasorem Sedis Rhemensis, quæ delata fuerat ad ipsam Synodum. Tres Sessiones habitæ. Vide Baronium Card. Annal. To. 10. sub eundem annum.

TRIBVRIENSE Concilium anno Do. 895. Formosi autem Pontificis Quinto, procurante Attone Archiepiscopo Moguntino, præsente Arnulpho Rege, in Germania mense Maio celebratum est ad restituendam collapsam Ecclesiasticam disciplinam. Extant omnes huius Concilij Canones quinquaginta octo, quibus ante omnia actũ est de Ecclesiastica immunitate inuiolata conseruanda. Vide Reginonem; quin & Annales Baronij Card. sub eundem annum. 895. Tomo 10.

TRI-

TRIDENTINA, quæ Decima octaua Synodus anno 1545. inchoata, ann. 1563. finita contra Lutheranos, & alios hæreticos, Paulo Tertio. Iulio Tertio. Pio Quarto. Pontiff. Maximis. Carolo Quinto, & Ferdinando Impp. Prætuere autē Cardd. sex nomine Pont. 4. Legati. Patriarchę 3. Archiepiscopi 32. Episcopi 228. Abbates 5. Generales Ordinū 7. Episcoporum Procuratores plurimi.

Porrò Concilium Tridentinum, hoc est post Canones Concilij Tridentini, Christianorum principum, ad Concilium litteræ, Legatorum Orationes S. Synodi ad easdem legatorum Orationes Responsa, Patrum Orationes, & conciones elegantissimæ, Eorundem sententiæ & disputationes, prodierunt Louanij ann. 1567.

Quin & Leodij apud Henricum Houium, editum est hac prænotatione. *Concilij Tridentini Canones, ac Decreta. His nunc recens accesserunt eruditissimorum Virorum ad marginem utilissima annotationes, quibus sacra Scriptura, superiorum Conciliorum, iuris Pontificij Veterum Ecclesiæ Patrum, tum citata, tum consonantia loca fideliter indicantur.*

Præterea, Venetijs apud Damianum Zenarum, prodijt hac inscriptione. *Compilatio Decretorum, & Canonum eiusdem Sacrosancti Oecumenici, & Generalis Concilij Tridentini in sex libros iuxta materiarū affinitatē distincta per D. Antonium Philotheum de Homodeis I. V. D. Siculum. Decreta, singulosque Canones eadem de re loquentes sub titulis aptissimè complectens. Cui accedunt Iuris Pontificij, ac aliorum Conciliorū citationes singulis materijs concordantes, nec non Bullæ Summorum Pontiff. Pij IIII. & V. super declarationem Decretorum aliquot eiusdem Sacrosancti Concilij.*

TRIDENTINAE autem Synodi Acta, siue Diarium, Vide in verbo, Taurellus Fola.

Sed cum Editio Concilij Tridentini Veneta Iordani Ziletti olim Typographi, siue Bibliopolę ann. 1586. præter alios leues errores, hosce quos subiecimus, grauiores habere videatur, qui manarunt è Typographis, hic eos adnotatos damus, ne quis in eos impingat.

Pagina igitur 12. lin. 12. *aut inquantum illud*, legendum est, *inquinatum*, loco *inquantum*.
Pag. 29. lin. 6. *vt & glorificetur*. videtur leg. *conglorificetur*, quia sic est apud Apostolum.
Pag. 42. lin. 9. *Episcopi inferiores*. legendum, *Episcopis inferiores*.
Pag. eadem lin. 2. à fine, *& nemo secularis clericus cuiusuis Ordinis personalis, vel regularis*. hæc verba, *cuiusuis ordinis personalis*. non intelligo. Vnde puto emendanda, vel explicanda.
Pag. 52. lin. 14. *iuribus omnino careant*, legendum, *viribus*.
Pag. 54. lin. 18. *In exemplum causis*. legendum, *exemplorum*.
Pag. ead. lin. 23. *etiamsi certum iudicem à Sede Apostolica deputatum in partibus habeant, in alijs verò ipsum iudicem habuerint*. Videtur del. *etiamsi*.
Pag. 74. lin. 2. *Cum Christiani omnes*. legendum, *quibus*, linea verò 6. *atque siquidē oportuit*, lege *atque sic quidem*.
Pag. 79. lin. fin. *illis submouendi*, lege *illis submouendis*.
Pag. 81. lin. 5. *alioqui absque illis*, lege *alioquin*.
Pag. 83. lin. 2. *& grauibus pœnis multentur*, del. *&*.
Pag. 86. lin. 3. à fine, *& vniuersis erroribus*. ibi etiam dele, *&*.
Pag. 88. lin. 4. à fine, *vt per Sacerdotem sententiam*. lege *Sacerdotum*.
Pag. 94. lin. 9. *& prater Episcopos*. dele hic etiam, *&*.
Pag. 95. lin. 8. *ne sententia in subditos duntaxat*, lege *vt*.
Pag. 96. lin. 10. à fin. *peccata admittantur*. legendum, *dimittantur*.
Pag. 97. lin. 4. à fine, *& sicut nemo vnquam Catholicus*, del. *&*.
Pag. 98. lin. 1. *intelligere volunt*, lege *nolunt*.
Pag. 99. lin. 13. *fidelius commendatum*, lege *fidelibus*.
Pag. 102. lin. 2. *Accipite mittuntur eis*. legendum, *Spiritum Sanctum*.
Pag. 111. lin. 11. *secundum constitutionem Clementis*, dele, *Secundum*. linea verò 15. *alteri*. legendum *Altari*. lin. item 23. *Vtm vt*. lege *vim vi*.
Pag. 115. lin. 3. *supplicatio*, lege *supplicatum*.
Pag. 128. lin. 15. *1568. Cal. Dec.* lege *1560. 3. Cal. Dec.*

Pag.

Pag.130. lin.4. à fine. *præsidentibus in ea eisdem Apost. Sedis legatis.* cum præcedens Sessio fuerit prima sub Pio Quarto habita, nec in ea nomina legatorum habeantur, forsan hic necessariò inserenda ex autographo, siue Actis.
Pag.145. lin.14. *nullo fore.* leg. *fere.*
Pag.154. lin.7. *offeratur.* legendum, *offertur.*
Pag.160. lin.18. *quam eorum vim &.* leg. *vita &.*
Pag.164. lin.7. *& metropolitani appellationibus.* leg. *in appellationibus.*
Pag.ead. lin.22. *non tam qua.* legendum, *tamen.*
Pag.175. lin.18. *sint priuatis.* leg. *priuati.* linea verò 5. à fine *rudimento* leg. *rudimenta.*
Pag.177. lin.14. *autem in alio diœcesis.* legendum, *si autem.*
Pag.181. lin.9. à fine. *prouentus suppetant.* leg. *si prouentus.*
Pag.185. lin.11. à fine. *Episcopus Archiepiscopus.* leg. *Episcopum, Archiepiscopum.*
Pag.189. lin.5. *per Christum gratiam præstet.* leg. *gratia.*
Pag.194. lin.12. *idque primo in anno.* legendum, *primo anno.*
Pag.200. *Quod sanctissimus.* legendum *quas.* In fine autem pag. *Christianitatis nouationibus.* legendum *nationibus.*
Pag.202. lin.19. *Ac metropolitanis.* legendum, *à Metropolitanis.*
Pag.204. *prouentibus immisceant.* legendum, *se immisceant.*
Pag.207. lin.6. *condignè pro modo culpam pœnitentia.* leg. *pœnitentiam.* linea verò 9. à fine. *etiam emplorum.* leg. *exemplorum.* lin.7. *in nullius.* leg. *quæ in.*
Pag.209. lin.7. *etiam regionis.* legendum, *religionis.*
Pag.210. lin.15. *vt in tali.* legendum, *aut in.*
Pag.211. lin.11. *exclusa, hic careant.* legendum, *his.*
Pag.212. lin.12. à fine, *vt primitiarum.* legendum, *vel.*
Pag.216. lin.3. a fine. *tamquam vacanti.* leg. *ac tamquam vacantia.*
Pag.218. lin.17. *qui ad videbuntur.* legendum, *qui ad id.* lin.5. à fine *renuncientur quocumque.* legendum, *quotcumque.*
Pag.219. lin.10. à fine. *amouetur.* legendum, *amoueatur.*
Pag.221. lin.7. à fine. *eoque negligere.* legendum, *negligente.*
Pag.227. lin.16. *elimetur.* legendum, *eliminetur.*
Pag.225. pen. *martyrium.* legendum, *Martyrum.*
Pag.228. lin.14. *quantum est monasterijs.* legendum, *ex monasterijs.*
Pag.229. lin.9. *conuenitque incorporentur.* legendum, *conuentuique.*
Pag.ead. lin.19. *aliter quidam.* legendum, *quicquam.*
Pag.230. lin.2. à fine. *clausura sanctimonialium.* legendum, *clausuram.*
Pag.238. lin.12. *vel accipiendi.* legendum, *veli.*
Pag.247. lin.2. *postulat illis.* legendum, *vt illis.*
Pag.248. lin.6. *dispositionem.* legendum, *depositionem.*
Pag.251. lin.10. à fine. *alijs iuris requisitis.* legendum, *iure.*
Pag.252. lin.9. *exceptis alijs.* legendum, *& exceptis.*
Pag.253. lin.8. *atque sub iure.* legendum, *sub iure.*
Pag.253. lin.1. *ratione occurrat.* legendum, *occurrant.*
Pag.258. lin.19. *permutare Ecclesiam.* legendum, *extra Ecclesiam.*
Pag.261. lin.18. *Ecclesiaque protectores esse voluit, ius suum Ecclesiæ restitui, non tantum esse concessuros.* forte legendum, *curaturos.* vel quid aliud, quod magis ad iura Ecclesiæ tuenda pertinet.
Pag.265. lin.12. *ex hoc loco.* legendum, *ex loco.*
Pag.274. lin.12. *ex Christiani hominis.* legendum, *nominis.*
Pag.275. lin.18. *cum ad decreta.* legendum, *cum ea.*
Pag.277. lin.9. *cuius auctoritate.* legendum, *auctoritatem.*

Et hæc quidem occurrerunt conferenti istam Ziletti editionem cum Aldina Pauli Manutij anni 1564. quæ nuda, & simplex absque vllis ad marginem additionibus. credo autem

tem ex hoc vna collectione fore, vt cordati Catholici etiam intelligant, quantum momenti sit in exemplaribus emendatis procurandis.

Ceterum optandum est, vt quisque intelligat qua maturitate, ac circumspectione, (& certè spiritu Dei, qui adest legitimis Synodis) Concilium hoc sacrosanctum celebratū sit: quod cū è reliquis plurimis locis intelligi possit, certe ex vno discetur, quod Bellarminus Card. non sine eodem spiritu Dei obseruauit, lib. 1. De Amissione Gratiæ, & statu peccati, cap. 6. versus finem, sic autem habet: *Tridentinum Concilium definiuit ea, qua prioris generis erant, vt peccatum originis non solum morbum, sed etiam peccatum verè, propriè q; dictum esse contra errores Zuinglij; Item in homine inharere, ac proinde non substantiam esse, sed accidens contra Illyrici somnia: Rursus non vnum in omnibus, sed vnicuique proprium inesse contra sententiam minus rectam Pighij, & Catharini: nec solum in infidelium, sed etiam in fidelium filijs locum habere contra hæresim Buceri, Martyris, & Caluini. Denique per baptismum ita deleri, vt in recens baptizatis nihil maneat, quod habeat veram peccati rationem contra communem Lutheranorum omnium Catholica fidei repugnantem doctrinam.*

Sed & vt Græcis passim in Oriente innotesceret sanctissima huius Concilij doctrina, Gregorius XIII. Pont. Max. curauit Romæ Græcè cudendum, quod Martinus Deuarius Vir integer, ac sciens eo idiomate donauit.

Cum autem pro Concilio Tridentino plures scripserint aduersus temerarias hæreticorum blasphemias (qui eum congressum fugientes, nec prima Theologiæ principia noscentes ausi sunt obstrepere tantæ veritati, vt apud cęcos assecias suos in aliqua existimatione haberentur) plures quidem fuere, & inter primos Didacus Payna, Lindanus, & alij. Verum Bellarminus Card. tamquam postremus, penè supremam addidit manum passim refutans, quæ Caluinus, Chemnitius, & reliqua illa fex temerè effutiuerat.

TRINITAS Sanctissima, vnus Deus in tribus Personis, indicata omni sæculo ab Orbe condito, obscurius quidem in Diuinis Scripturis Veteris Testamenti, apertissimè autē reuelata à Christo Domino, Filio Dei, qui ab æterno fuit in sinu Patris æterna eius Sapientia, deinceps ab Apostolis per vniuersum Orbem annūciata, & ab Ecclesia in primarijs nobilissimis Concilijs, (Nicęno præsertim, & Constantinopolitano) propugnata, vt rabida Satanæ ora spumantia blasphemias aduersus se habuit, ita appropinquante temporū consummatione permisit, vt à membris Satanæ impeteretur, vt tanto viuidius à Christi membris passim non solum atramento, & voce, verū etiam ipso sanguine pronunciaretur. Quamobrem præter ea, quæ Patres antiqui De Sanctissima Trinitate scripserunt, quòdque ante illos omnes D. Ioannes initio sui Euangelij intonuit, quod in honorem Sanctissimę Trinitatis & gestabatur ad collum, & litteris aureis scribebatur, & sculpebatur in templis, præter item DD. Hilarium, Augustinum, Scholasticosque omnes, qui de Trinitate doctissimè, atque fusissimè scripserunt, nostra ætate plerique egerunt, dum nostro hoc æuo repullulantem hydram in Michaele Serueto, Georgio Blandrata, Paulo Alciato, Lælio Socino, Francisco Dauidis, Matthęo Gribaldo, Lismanino Franciscano Apostata, Gentili, & Paulo Gregorio, Christi Domini Diuinitatem negantibus, & Sanctissimam Trinitatem scindentibus, scriptis doctissimis confutarunt, Robertus Card. Bellarminus præcipuè primis duobus libris, è quinque, quos in primo Tomo Controuersiæ secunda, quæ est De Christo capite totius Ecclesiæ. Qui quoniam & Scripturæ Sanctę, & Patrum auctoritate omnia Satanæ aperuit stratagemata, vnus hic vt legatur ab ijs, quibus cum Nearianis, Samosatenis, Tritheitis res erit, maximè est optandum. Vide verò, & Gilbertum Genebrardum in Expositione Symboli D. Athanasij, & Claudiū Sanctiū Episcopum Ebroicensem Gallicè contra Atheismos Caluinianorū tradiderunt, ac (si lubet) quæ nos in libro de Atheismis hęreticorū Latinè scripsimus: quem librum post aliquoties seorsim editum, Bibliothecę denique nostræ selectę inseruimus, quo loco de Atheis ad pietatē reuocandis erat agendū.

TRIPERTITA historia Ecclesiastica, vide in verbo Eusebius Cęsariensis, in verbo Cassiodorus, in verbo Socrates; in verbo Sozomenus, in verbo Theodoretus, in verbo Ioan. Zonaras.

TRIPHYLLIVS Cypri Ledrensis, siue Λευκάδος Episcopus, eloquentissimus suæ ætatis,

ætatis,& sub Rege Constantio celeberrimus fuit: legi eius in Cantica Commentarios. Et multa alia composuisse fertur, quæ in nostras manus minimè peruenerunt. Hieron. in Catal. Suffridus autem Petrus notat extare in codice Sigebergensi *Cypri Litensis*, loco; *Cypri Sigebergensis*: *Leucoteon* item loco Λευκωνος: supra verò legit, *Triphylius*. Vide Platinam in vita Liberij Pont. Max. Suidas autem habet sequentia. *Triphyllius Episcopus discipulus Spiridonis Cypri miraculis clari eius Sancti Patris miracula descripsit, (vt scriptum est in vita eius)versibus iambicis, quæ legenda sunt, vt valde vtilia.*

TROIANVM, hoc est Troiæ in Apulia celebratum Concilium Vrbani Secundi Pont. Max.anno secundo. Vide mox in verbo, Troianum Concilium.

TROIANVM Concilium posterius centum penè Episcoporum,hoc est Troiæ in Apulia congregatum ann.1093. sexto autem Vrbani Secundi Pont.Max.Romualdus Archiepiscopus in suo Chronico.dubitat autem Baron. Card.in Tom. 11.suorum Annalium sub eundem annum,num huic Concilio tribuenda sint,quæ in superiore Troiano Cõcilio sunt scripta apud eundem Baronium pag. 1089. Romanæ primæ Editionis.

TROYLVS Maluetius Bononiensis. De Oblationibus. Tom. 14. fol. 136. Sanctorum Canonizatione, ibidem fol. 97. Sortibus. To. 11. pag. 2. fol. 398. In Tractatibus Iuris postremò Venetiis editis.

TRVLLANVM Concilium, quod à Balsamone vocatur Quinisextum, quia non fuit hæc Synodus quinta,nec sexta,sed Canones addidit quintæ, & Sextæ Synodo, Iustiniano Imp.habitum est quinque annis à dissolutione superioris Cõcilij legitimi,in Palatio,quod dicebatur, *Trullum*, quare & Canones 102. quos edidit, *Trullani* sunt vocati: & hæc est illa erratica Synodus Constantinopoli à Iustiniano coacta tempore Sergij Papæ, & quam idem Papa reprobauit teste Beda libro de sex ætatibus in Iustiniano; testibus item Paulo Diacono,Rheginone,Adone Viennensi, & Ottone Frisingensi.

Quòd autem ex Theophane quodam recentiore affert Franciscus Turrianus illud Concilium Quinisextum extitisse anno 27. à dissolutione veræ Synodi sextæ, non videtur cohærere. Nam in anno 27. à dissolutione VI. Synodi non sedebat Sergius, sed Constantinus Papa: & certe Beda, & Tharasius, qui in septima Synodo act.4.dicit post quinque annos hoc Concilium Trullanum fuisse habitum, quique antiquiores sunt Theophane:quin etiam Beda ipso tempore vixit, quo Sergius Papa sedebat. Porro hos Canones partim reprobatos,quia non interfuit Summus Pontifex nec per se,nec per Legatos,dum isti Canones scriberentur: & quia apertè Sergius Papa reprobat erraticam istam Synodum, partim approbatos, quia, etsi Canones illi ex se nullam vim habent, tamen aliqui postea approbati sunt à Pontifice,aut alijs legitimis Concilijs: qualis est Canon 82. de pingendis imaginibus receptus ab Adriano Papa, & à VII. Synodo, vt patet ex hac ipsa Synodo, act. 2.& 4. Vide Bellarm. Card.tam in lib.2.de Romano Pontifice cap.14.quàm in lib.1. de Concilijs cap.7.vltra medium.

TRVMHERVS Gedlingensis, Anglus, ex nobili Regum Northumbrianorum genere ducens originem,scripsit librum De Officijs Ecclesiæ. Viuebat ann. 700.

TRYPHON Origenis auditor, ad quem nonnullæ eius extant Epistolæ,in Scripturis eruditissimus fuit, quod quidem & multa eius sparsim ostendunt Opuscula, sed præcipuè liber,quem composuit De vacca ruffa,in Deuteronomio, & De Dichotomematibus, quæ cum columba,& turture Abraham ponuntur in Genesi. Hieron. in Catal.

T V

TVDENSIS, qui de Regibus Hispaniæ scripsit, non est in lucem editus, quod sciam descriptum se habuisse testatur Baron. Card. To.8.à Francisco Penna Rotæ Auditore Romę. Vide Annal.Baron.Card.eiusdem Tomi pag.341. Romanę editionis.

TVLLENSE Concilium Vniuersale anno 859. cuius Acta numquã antea cusa inseruit Baronius Card.To.10.pag.270.Romanę editionis, quæ omnino inserenda Concilijs. Actum est De Schismate Ecclesiæ ad vnitatem reuocando.

Ea verò Synodus collecta est ex Gallia,& Germania in Suburbij Tullensis Villa Saponaria. Præfuit Remigius Lugdunensis Metropolitanus Episcopus,cum triginta octo alijs Episcopis, ac multis alijs.

In eadem quoque Synodo statuti sunt Canones sexdecim, ex quibus septem priores excerpti noscuntur ex Concilio Valentino; reliqui superadditi, inter quos saluberimè institutos vnus de scholis litterarum instituendis est conditus,cum nec dum executioni mandatum fuisset, quod non ita multo antea ea de re in Concilio Valentino fuerat constitutum. Vide Annal. Baronij pag. 180.

TVNDALVS Hybernus, Cassellensis, Cartusianus, scripsit librum Apparitionum suarum. Viuebat ann. 1148. Eisengrenio.

TVRCAE, siue Turci,quomodo alliciendi sint, Deo aspirante,ad Christianã Fidem, egimus capite octauo,& sequentibus, libri noni Bibliothecæ nostræ Selectæ: quamobrem inde lector,cui libuerit,petat, quæ ad sanctum hoc negocium spectant. Agitur autem primò,Quonam modo docendi sint,qui inter Turcas,& Sarracenos commorantur,vbi varia rum gentium est colluuies. Quinam item scripsere aduersus errores Mahometanorum. Quæ linguæ Arabicæ necessitas sit ad Turcas iuuandos. Rationes aliæ iunandi Turcas: Duplex esse quasi Turcarum genus,& quanam ratione cum vtroque sit agendum. Quædam Gulielmi Parisiensis, quibus optimè disserit aduersus errores aliarum legum, quæ Christianæ legi aduersantur. Quonammodo præmuniendi Religiosi Viri,siue Clerici,qui ad Turcas commeant. Libri inuenti in Classe Turcica, cum à Christiana apud Echinadas profligata est.

TVRCI Ruffi, Asterij, Viri Consularis; Veteris & Noui Testamenti; Sedulio hactenus à nonnullis; à quibusdam verò, Claudiano Mamerto Viennensi Archiepiscopo ascripta Collatio. To. 8. Bibl. SS. PP. Edit. 2. Margarini Bigneï Parisijs.

TVRGOTVS Dunelmensis Decanus, Scotus, scripsit Annales sui temporis: Chronica item Dunelmensia. Librum de Regibus Scotorum. Vitam Malcolmi Regis. Vitam Margaritæ Angliæ Reginæ. Viuebat ann. 1098.

TVRIBIVS Asturicensis Episcopus, Hispanus, Epistolam Idacio,& Ceponio Episcopis primarijs Hispaniarum Antistitibus de Ecclesiarũ Hispanicarum statu: Nam hac de re zelo domus Domini ardens sponte susceptit peregrinationem. Hanc verò Epistolam ex Regia Bibliotheca Monasterij S. Laurentij edidit Ambrosius Morales Hist. Hisp. lib. 11. cap. 26. eamque sexto Tomo Annal. adtexuit Baronius Card. Desiderantur autem, quæ ei iungebãtur digesta titulis impia Priscillianistarum dogmata, & illis appositæ ab eodem Auctore elaboratæ confutationes. Porrò extat itẽ ep. S. Leonis Papæ primi ad Turibium, qui eius tempore vixit. An verò fuerint duo Turibij, nec ne, aut quales. Vide Baronium Card. To. 6. sub anno Domini 447. Leonis autem octauum.

TVRONENSE Concilium anno Domini 570. Ioannis autem Papæ X I. Chariberti verò Regis V I. cui Synodo intẽrfuere Episcopi octo, quorum quattuor propter eorum sanctitatem in Sacras Ecclesiæ tabulas relati sunt, Prætextatus Rothomagensis. Germanus Parisiensis. Domitianus Catalaunensis. Domnulus Cenomanensis. Interciſam verò ac minimè integram hanc extare Synodum,vel subscriptionem Episcoporum, quòd Sanctus Euphronius subscriptus non reperiatur eiusdem loci,vbi celebrata est, rectè suspicatur Baronius Card. septimo Annalium Tomo. Duodeuiginti Canones sanciti,quibus collapsa Ecclesiastica disciplina reuiuiscceret. At quoniã extat locus Concilij Turonici, quod Burchardo referente, lib. 5. cap. 9. decreuit dandam esse ægrotis Eucharistiam intinctam sanguine Domini, locus hic nil iuuat aduersarios, qui vtgent laicis dandam esse Eucharistiam sub vtraque specie. Nam panem intinctum comedere, præsertim exsiccatum, & in pyxide diu retentum, vt in eo Concilio habetur, non est bibere, ipsi autem potum requirunt. Deinde Decretum illud emendatum fuit: Damnatur enim illa intinctio panis in Concilio Braccarensi III. Can. 1. & rectè. Nam intinctio,vel fit vt habeatur sanguis Domini,vel vt habeatur per modum potus. Si vt habeatur, frustra intingitur panis, quia in specie panis non deest sanguis cum Corpore. Si vt habeatur in specie potus, frustra etiam intingitur

tingitur, quia (vt dixi) non bibitur iſte panis ſic intinctus, ſed ſolum editur. Bellarm. Card. lib. 4. de Sacramento Euchariſtiæ cap. 26. To. 2.

TVRONENSE Concilium ab Hildebrando Subdiacono, & legato à latere in Gallijs nomine Victoris II. Pont. Max. indictum eſt ann. 1055. primo autem anno Pontificatus eiuſdem Victoris; In eo igitur Concilio Berengarius redargutus, & correctus (vt videbatur) detestatus errorem, quem contra veritatem Sanctiſſimæ Euchariſtiæ diſſeminauerat, fidem Catholicam eſt profeſſus.

TVRONENSE Concilium, anno Dom. 1096. ab Vrbano II. Pont. Max. celebratum anno ſui Pontificatus Nono, tertia hebdomada Quadrageſimæ cum Epiſcopis variarum Prouinciarum in Ciuitate Turonenſi, vbi iterum ſuorum præteritorum Conciliorum Statuta generalis Synodi aſſenſione roborauit. Vide Baronij Card. Annal. Tomum vndecimum ſub annum 1096.

TVRONENSE item Concilium Prouinciale, ann. 1448. Nicolai autem Quinti ann. 2. celebratum eſt Andegaui Io. Archiepiſcopo Turonenſi præſide. Adfuere Coepiſcopi ſeu Suffraganei, Petrus Sammachouienſis. Ioan. Cenomanenſis. Gulielmus Nanetenſis. Robertus Redonenſis, ceterique tam Epiſcopi, quàm Abbates per Procuratores. Summam autem, ſiue Compendium huius Concilij miſit ad me Pariſijs vir doctiſſimus Franciſcus Feuardentius, Theologus, Ord. Franciſcani, de quo nos plura in verbo, Franciſcus Feuardentius. Ea verò eſt ſequens:

Cap. 1. Quilibet Sacerdos ſingulis diebus non ſollemnibus dicat Officium mortuorũ, ad minus cum tribus Lectionibus, maximè cum pro fidelibus Defunctis celebrabit: quia ſancta, & ſalubris eſt cogitatio pro Defunctis exorare, vt à peccatis ſoluantur.

Cap. 2. Diſtributiones quotidianæ, & anniuerſariæ in Eccleſijs Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis, pro intereſſentibus perſonaliter Horis, & Anniuerſarijs, non dentur abſentibus, ita quod qui non laborat non manducet.

Cap. 3. Nullus Canonicus, aut alia perſona Eccleſiaſtica in diuerſis Eccleſijs pro eadem hora diſtributiones recipiat.

Cap. 4. Præſentes horis Canonicis ſilentium teneant. Lectionibus diligenter intendant, Orationes deuotè audiant. nec bini, & bini in choro horas ipſas dicere præſumant.

Cap. 5. Ludos noxios, & ſcãdaloſos omnib. quidẽ, ſed clericis præſertim prohibemus.

Cap. 6. Prædicatores cuiuſcũque gradus, vel conditionis exiſtant non in erectis ad hãc rem theatris, ſed locis Deo dicatis, cum omni reuerentia, & humilitate Verbum Diuinum annuntient. Nec Sacerdotes niſi in locis conſecratis Miſſas celebrent. Cap. 7. decret.

Cap. 8. Prohibemus, ne Abbates, aut Priores Conuentuales ſupra ſe Abbates non habentes, qui de priuilegio, vel conſuetudine bona Prioratuum vacantium ab eiſdem dependentium ad ſe pertinere aſſerunt, totaliter vtenſilibus, & bonis alijs mobilibus denudent.

Cap. 9. Archidiaconi, Archi presbyteri, Decani, & aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ, de iure, aut conſuetudine Eccleſias viſitantes, ſi non debitè viſitauerint, nihil percipiant, cum ferendum minimè ſit, vt temporalia metat, qui ſpiritualia non ſeminat, & potius quàm quę Chriſti ſunt, ſua quærat.

Cap. 10. Prohibemus ne aliquis cuiuſcumque ſtatus, vel conditionis exiſtat, teneat concubinam: contrarium facientes ſui vbi ſuperioris auctoritate canonicè moniti fuerint, excommunicentur.

Cap. 11. Prohibemus ne quis ſententiam excommunicationis latam per iudicem, occultam teneat, ſed ipſam infra menſem à tempore, quo lata fuit, faciat publicare.

Cap. 12. Quia per clandeſtina matrimonia à Sanctis Patribus nõ ſine cauſſa, & meritò prohibita, multa mala eueniunt, prohibemus ne quis presbyter ſecularis, aut regularis de cetero talia matrimonia celebrare, aut ſollemnizare præſumat ſub pœna excõmunicationis.

Cap. 13. Inſultationes, clamores, ſonos, & alios tumultus fieri ſolitos, in ſecundis, vel tertijs quorundam nuptiis, quos Chariuarium vulgò appellant, propter multa, & grauia inconuenientia, quæ inde ſequuntur, fieri omnino prohibemus, ſub excommunicationis ſententia, & alia pœna arbitraria.

Cap. 14. Excommunicantur Inuasores, Raptores, Deprædatores, Occupatores suo nomine, vel alieno personarum Ecclesiasticarum, rerum suarum, seu locorum religiosorũ. Item qui domibus, vel locis Ecclesiasticis posuerint comestores. Et quia facientes, & consentientes pari pœna constringuntur, Receptatores, defensores inuasorum, & qui ad prę missa dederint consilium, vel fauorem, publicè, vel occultè, eisdem pœnis multentur. Et post mortem nisi ipsi, vel eorum hęredes satisfecerint de prędictis, ecclesiastica carcant sepultura.

Cap. 15. Comprobatur Statutum Reuerendiss. Simonis S. R. E. tituli S. Cęciliæ Cardinalis in Francia Legati, quo sententiam excommunicationis eos incurrere decreuit, qui quomodocumque nuntios, baiulosque Sententiarum, aut Executorum Ecclesiasticorum Iudicum hac occasione capere, detinere, occultare, carceri mancipare, aut quod grauius est, interficere tentauerint.

Cap. 16. Prohibemus ne ignotæ Sanctorum aliquorum reliquiæ quæstus gratia per nostram Prouinciam deferantur. Contrarium facientes per locorum Ordinarios districtè compescantur.

Cap. 17. Statuimus vt à modo Indulgentiæ per Sedem Apostolicam concessæ, vel concedendæ, per Rectorem, aut alium prouidum, honestum, & eruditum virum per Loci Diœcesanum, seu eius Vicarium deputandum publicentur, & Populo exponantur.

Verum enimuero & aliud Turonense Prouinciale Concilium (sed à Sancta Sede Apostolica correctum, ac deinceps approbatum) celebratum est ann. 1583. partim Turonis, partim Andegaui, quod & Parisijs, biennio post, fuit excusum. Subscripsere Simon à Maillé Archiepiscopus Turonensis, sex item alij Episcopi propria manu. Alij verò tam Episcopi, quàm Abbates, & vniuersæ Prouinciæ Capitulares, ac Clerici, per Procuratores.

T V

TVRPINVS Rhemorum Archiepiscopus. Vide in verbo, Tilpinus.

TVRSTINVS Eboracensis in Anglia Archiepiscopus, scripsit ad Gulielmum Cantuariensem De fundatione cœnobij Fontanensis. Obijt ann. 1139.

T Y

TYBERIANVS Bæticus scripsit Apologeticum tumenti, compositoque sermone. Honor. Catal. Viuebat ann. 390.

TYNDARVS de Decimis. in Tractatibus Iuris. To. 15. par. 1. fol. 123.

TYPHERNVS quidam fertur scripsisse Deprecatoriam Elegiam ad Virginem, & Orationes, carmine, quæ Venetijs prodierunt ann. 1502.

TYRI Synodus habita anno Dom. 518. Hormisdæ autem quinto, à qua nomine Epiphanij Tyri Episcopi, & subiectorum sibi Episcoporum missæ sunt littere Synodales ad Constantinopolitanum Episcopum, quibus comprobauit ea, quæ gesta sunt in Constantinopolitana Synodo 40. Episcoporum, quam tamen ex parte reprobatam fuisse ab Hormisda diximus. Vide in verbo, Constantinopolitana Synodus 40. Episcoporum.

V A

VADE mecum liber ita prænotatus continens Precationes varias. Coloniæ apud Gymnicum.

VAIRVS scripsit De Fascino.

VALAFRIDVS Strabus. Vide in verbo, Vualasridus.

VALENTINVM Concilium in Gallia, cui interfuerũt trium Metropolitanarum Sedium Episcopi, Remigius Lugduuensis, Egilmarus Viennensis, Rotlandus Arelatensis, collaborante cum eis Obbone Episcopo Gratianopolitano ann. 855. aduersus Gotheschalcum, & alios Scotos prauas opiniones spargentes in vulgus aduersus Catholicam fidem. De prædestinatione, & præscientia Dei, De gratia, & libero arbitrio. Statutum est, vt Concilijs Carthaginensi in Africa, Arausicano in Gallia, staretur, quæ de ijs dogmatibus rectè decreuerant. Alia item sancita decreta, quæ etiam Baronius Card. attingit. Canones enim viginti tres in eo lati fuerunt. Vide Baroniũ 10. To. sub eundem annum, & Gabrielem Vasquez primo Tomo in primam partem D. Thomę.

VALENTINVM, siue *Valetanum* in Hispania Concilium (sic appellatur indistinctè in omnibus Codicibus) sex Episcoporum, habitum Era 584. anno 15. Theodorici Regis, seu Theuderici, sub die 11. Nonas Decembris. In Vigilano Era 587. ann. 15. Theodorici Regis. pridie Nonas Decembris. Reliqui codices in Era consentiunt. In Lucensi scribitur anno 15. Theudi, & habet subscriptiones. Adnotauit autem Loaysa ad hoc Concilium, hæc quę sequuntur. Ciuitatis Valentiæ in Hispania, meminit Ptolemæus, lib. 2. c. 5. & Plinius 3. cap. 3. Valentia, inquit, Colonia tria millia passuum à mari Mediterraneo remota. De ea Pomponius Mela, lib. 2. c. 6. & Itinerarium Antonini. Fuit hoc Concilium celebratum sub Symmacho Papa: eius mentio habetur in septimo Concil. Tolet. cap. 3. Tres sunt in Hispania Valentię: prima in ora maris Mediterranei, celebre & nobile oppidum, in quo actum est hoc Concilium; sedes hodie Archiepiscopalis: altera Valentia *de Don Iuan*, in diœcesi Palentina. tertia *de Alcantara*, in diœcesi Caurensi; neque hæc obscura oppida.

VALPVRGA. Vide in verbo, Vualpurga, & in verbo Volfhardus Monachus.

VALENTINIANVS Imp. Augustus, cui tribuitur Liber Nouellarum, non semel cũ Codice Theodosiano excusus. Extat item Valentiniani, & Martiani Impp. Sanctio contra Eutychianos hæreticos. Gregorius autem Gyraldus Valentinianum Imp. etiam inter Poetas enumerat.

VALENTINVS Laurentius, Vidanensis, Polonus, Theologus, Generalem De Indulgentijs controuersiam emisit Cracouiæ ann. 1593.

VALENTINVS Leuthius Parochus Ecclesiæ Erfordianæ in Germania ad S. Seueri, duas scripsit Conciones in 28. caput Ezechielis. tertiam item De Iudicio extremo. Germanicè. Moguntiæ ann. 1583.

VALENTINVS Misnensis monachus Afranus scripsisse fertur librum De arte moriendi ann. 1489. At librum non vidi.

VALENTINVS dictus de Camerino, quem tamen Antonius Senensis *Perusinum* Patria facit, Ord. Prædic. cum multa scripsisse dicatur, quænam tamen ea sint, haud indicantur. Sanè 150. Quæstiones Metaphysicæ ipsius in Etruria habentur à plerisque manu scriptę, nam datas fuisse prelo, nondum scio.

VALERIANVS Bergomensis, vir doctus, & pius, edidit De facilitate bene viuendi. De septem Beatitudinibus. De Oratione Dominica. De amore Diuino. Viuebat anno 1560.

VALERIANVS cognatus S. Eucherij Episcopi, scripsit Annales, sicut ipse Eucherius in Epistola ad ipsum innuit.

VALERIVS Abbas S. Petri Montensis, Hispanus; vir doctus, & sanctus, qui floruit ann. 660. sub congregatione Hispanica Mauriana, *Vallisclara* appellata, tum soluta, tum

numeris astricta oratione plurima ingenij sui monimenta reliquit, inter quæ extat liber De vana seculi sapientia.

VALERIVS Gallus Primariæ Cartusiæ (quę in Delphinatu sita) cœnobites, plura volumina *Tintinnabulorum* titulo, conscripsit: in quibus & de Christiana pietate disserit, & Orthodoxam Fidem, aduersus Hæreticos, scitè propugnat. extant m.s. in eiusdem Bibliotheca Cartusiæ. Claruit Ferdinando 1. Cæsare.

VALERIVS Polydorus Patauinus, Ord. Minorum, scripsit librum prænotatum, *Practica Exercitiarum in duas partes diuisa, priorem de expulsione Dæmonum; posteriorem de eorundem dispersione*. Impressa est Patauij, ann. 1587.

VALTERVS Brinchel, Ordin. Minorum, appellatus *Doctor bonus*, scripsit super quatuor libros Mag. Sentent. & quosdam Aristotelis.

VALTERVS Brugensis, Ord. Minorum, super Mag. Sent. scripsit item plura Quodlibeta, & Summam, ac Sermones de Tempore, & de Sanctis.

VALTERVS Cepton, Anglus, Ord. Min. in 4. lib. Magist. Sent. Trésque hi *Walteri* asseruntur ab Henrico Villot in suo Catalogo inscripto, Athenæ.

VANDELBERTVS. Vide in verbo, Vuandelbertus, duplici Vv, initio.

VASATENSE Concilium. Vide in verbo, quod mox sequitur, Vasense Concilium.

VASENSE, quam alij Vasionense, ac forsan potius *Vasatense* Concilium Prouinciale, quod est secundum, in Gallia Narbonensi ann. 442. Leonis Papæ III. Ea creditur esse ciuitas, quę nunc vulgò *Basas*. Monet Baron. Card. accuratum lectorem sub huius anni Synodo Vasensi, seu potius, Vasatensi, non vnius Concilij Canones contineri, sed triplicis: Huius videlicet cõuentus, qui celebratus ibi ponitur hoc anno sub Cõsulatu Dioscori; rursum verò illius Synodi, quæ notata reperitur sub Consulatu Decij iunioris anno Do. 463. quæ ordine tertia ponenda est. Secunda verò, de qua agitur sub Cõsulatu Dioscori: Prima autem Vasensis est illa, Constantio imperante celebrata sub Nectario Viennensi Episcopo, cum Ariana hæresis inualesceret.

VASIONENSE Concilium. Vide hic supra in verbo, Vasense.

V B

VBERTINVS Casalensis, siue de Casali, primò Ord. Min. deinceps Cartusianus, grãde scripsit volumen, cuius est inscriptio, *Arbor vitæ crucifixæ*. De septem quoque Statibus Ecclesiæ iuxta septem visiones Apocalypseos. Extat autem sub nomine Vbertini Tractatus De altissima Christi paupertate, & ipsius Apostolorum m.s. in Bibl. Imp. Viennæ.

V D

VDALISCALCVS de Controuersijs Hermanni, & Eginonis, vbi & Epist. Paschalis, Arnoldi, & Eginonis extat in To. 2. Lect. Antiquæ, Henrici Canisij impresso Ingolst. 1602.

VDALRICVS Augustanus Episcopus, & vir sanctus, à varijs celebratus est. Deque eius vita, quæ pleraque extabant, nondum edita, ea prodierunt Augustæ Vindelicorum anno 1595. Et quidẽ Vdalscalcus Abbas Ord. D. Benedicti, vitam ipsius Vdalrici, Mauricii, Afræ, & Mariæ Magdalenæ varii generis carminibus cecinit. Quin & Epigrãmata sparsim parietibus inscripta visuntur Augustæ. Epist. verò præferens nomen Vdalrici Episcopi ad Nicolaum Papam conficta fuit ab aliquo imperito (ne dicã & incontinente) defensore coniugii Ecclesiastici. Vide post alios, Bellarm. Card. To. 1. Controu. 5. lib. 1. De clericis, c. 22. & Baronii Card. Annales To. 8. sub ann. 591. Ceterum in eo libro, quem Augustæ prodiisse diximus, extant primò vita, & miracula S. Vdalrici scripta anno post eius obitũ 20. nondum exacto ab Auctore incerti nominis. Bulla Canonizationis S. Vdalrici ad m.s. exẽplar correcta. Vita S. Vdalrici imperfecta à Gebbardo Augustano Episcopo. Vita S. Vdalrici a Bernone (alijs *Bernardo*) Augiensi scripta, ex Fr. Laurentij Surij To. 4. Inuentio, & translatio corporis S. Vdalrici cum miraculis quibusdam Auctoribus incertis. Stemma Kyburgensium Comitum.

VDALRICVS Argentoratensis, Germanus, Ordinis Prædic. Alberti Magni Auditor, scripsit

scripsit in quattuor lib. Mag. Sent. Summam item collegit Theologię, ac librum De Anima composuit. Viuebat ann. 1281. Eisingr.

VDALRICVS Germanus, monachus S. Afræ, Augustæ, scripsit simul cum Sigismundo Gossenprot Chronica Augustensium, quæ Viennæ extabant m.s. in Laziana Bibl.

VDALRICVS, alijs *Hericus*, Herlinger à Vurmberg, Abbas Ordinis Diui Benedicti, Chronicon sui Monasterij deduxit vsque ad annum 1229. Viuebat ipse anno 1253. Eisingrenius.

VDALRICVS à Lentzburg, ex Anachoreta Curiensis Episcopus, Germanus, vitas SS. Lucij, & Amisonis Pontificum scripsit. Viuebat ann. 1332. Eisingr.

VDALRICVS Zasius. Vide in verbo, Vldaricus.

VDALSCALCVS Abbas Ord. D. Benedicti. Vide paullò supra in verbo, Vdalricus Augustanus Episcopus. Extat autem in Bibliotheca Imperatoris Viennæ Austriæ.

V E

VEINGARTENSIS Monachus ad S. Martinum, siue Altorfensis ex Codice m.s. Augustano monasterij SS. Afræ, & Vdalrici primum editus in To. 1. Antiquæ lectionis Henrici Canisij, scripsit Historiam De Guelphis Principibus: deinde item Chronicon à Christo nato vsque ad annum 1197. In quo cum initio ponat Cæsaris Augusti anno quadragesimo natum fuisse Christum Dominum, non defuit, qui indoluit, à Scholiaste ad margine eius Chronici vulnus fuisse factum, dum voluit mederi loco sano; scripsit enim Scholiastes hæc verba: *Videtur legendum quadragesimo secundo. Autographum forte habuit xlv. exscriptor autem numeri binarij notam pro u accipiens, vero, interpretatus est u duo.* Sanè de tota hac re legendus est liber qui nouissimè prodijt Græcij apud Georgium Vidmanstadium anno 1605. prænotatus *Theoremata de anno ortus, ac mortis Domini, deque vniuersa Iesu Christi in carne Oeconomia, per Laurentium Sustygam Polonum.*

VENANTIVS Honoratus, alijs *Honorius*, Clementianus, Fortunatus, Pictauiensis Episcopus, scripsit in Orationem Dominicã Homiliam, siue Enarrationem breuem, piam, elegantem, & varijs interpretationibus fœcundam (sic enim & ipse Sixtus Senensis ijsdem verbis ipsam commendat) cuius initiũ est: *Tanta pietatis fœcunda misericordia.* Exegesim in Symb. Apostolorum. Varia itẽ Poemata, quę extant in Bibl. SS. PP. à Bignæo collecta, in 2. Parisiensi edit. To. 2. & To. 8. nam hæc multo auctiora, & emendatiora, quã quæ ciusdẽ Venantij Fortunati in editione Veneta Iacobi Saluatoris, quod acceptum ferendum est m.s. codicibus à Petro Pythæo commodatis ipsi Bignæo. Vide autem reliqua in verbo, Fortunatus, & Gregorium Lilium Giraldum, qui in Dialogo 5. de Poetis de eo commemorat, quòd cum oculorum lippitudine, ac dolore laboraret, D. Martini virtute liberatus, libros quattuor carmine composuit, quibus D. Martini miracula complexus est; citantur & alia carmina à Scriptoribus Ecclesiæ, vt à Beda illud:

Lilia, Narcissus, Viola, Rosa, Nardus, Amomum,
Oblectant animos gramina nulla meos.

Floruit sub Iustino iuniore ann. 570. & in Diuorum numero connumeratus.

VENERICVS Vercellensis Episcopus, scripsit librum ad Greg. VII. Pont. Max. De Sacerdotio, & de Regno. Viuebat nimirum eo tempore Henricus IV. Imp.

VENTVRA Minardus, Ateldinus, Monachus Camaldulensis, scripsit Meditationes centum valde pias De vita Domini nostri Iesu Christi. De Thermis item Calderij agri Veronensis. Venetijs ann. 1571.

VENTVRINVS Bergomas, Ord. Præd. reliquit complures Sermones, in quibus habendis excelluit, & Epistolas eruditas. Viuebat ann. 1534.

VERBVM Dei. Vide in verbo, Biblia, & Scriptura Sancta.

VERCELLENSE Concilium ann. Do. 1050. à Leone IX. Pont. sui quidem Pontificatus anno 2. celebratum est mense Septembri, eodem Pontifice præsente, ac præsidente contra Berengarium. Vide sub eundem ann. Cæs. Card. Baron. To. 11. Annal.

VERECVNDVS Presbyter scripsit in Canticum Canticorum.

VERNERVS Abbas Monasterij S. Blasij Episcopi, & martyris in nigra Sylua, Ordinis Diui Benedicti, Constantiensis Diœceseos, vir in Diuinis Scripturis studiosus, & erudi tus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, nec minus honestate morum, quàm scientia venerabilis. Scripsit ad ædificationem posteritatis opus celeberrimum ex dictis Sanctorum Patrum, super Euangelijs De tempore, per anni circulum, quod prænotauit: *Defloratio* vel *Excerptio* Sanctorum Patrum, lib. 1. Sermones etiã & plures, & elegantes composuit, in quibus se nobiliter exercitauit. Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Hæc Tritemius: qui & de sequenti Vernero loquitur, quæ sequuntur.

VERNERVS Rolcuinck de Laer, patria Vuestphalus ex diœcesi Monasterienſi oriundus, monachus Ordinis Cartusienſis, domus Sanctæ Barbaræ in Colonia Agrippina, vir in Diuinis Scripturis studiosissimus, & valde eruditus, ingenio subtilis, vita, & conuersatione deuotus, scripsit multa præclara volumina, de quibus extant subiecta.

In omnes Epistolas Pauli tria magna volumina: quod Opus prænotauit, *Doctrina* Pauli, lib. 14. Vita Pauli, lib. 7.

Paradisus Conscientiæ, librum vnum.

De Sacramento Altaris, & valore Missarum, librum vnum.

Ad Ioannem Episcopum Monasterienſem, formula timoratorum Episcoporum, lib. 1.

Formula viuendi Canonicorum, & Presbyterorum secularium, lib. 1.

De dignitate, & potestate Sacerdotum, lib. 1.

De vera nobilitate, & eius origine, libro vno.

Ad Eueruuinum Comitem de Benthem de optimo genere gubernandi Rempub. lib. 1.

De regimine Rusticorum, librum vnum.

De Hospitalarijs, & operibus misericordiæ vacantibus, lib. 1.

De fraterna correctione, & visitatione monastica, atque de his, qui impediunt bonum processum eius, lib. vnum.

Quæstiones duodecim, de his quibus conuenit tractare Sacram Scripturam, & de gradibus, qui conferuntur in scholis, lib. 1.

Quæstiones decem De profectibus religiosorum, lib. 1.

Octo Quæstionum, librum vnum.

Fasciculi temporum cum circulis ab exordio mundi vsque ad tempora Sixti Papæ Quarti, librum vnum.

De laude Vuestphaliæ, & eius conuersatione ad fidem, lib. 1.

De origine Frisonum, librum vnum.

De contractibus, an sint liciti, librum vnum.

De Kalendario, & Martyrologio, librum vnum.

Regulæ viginti pro Prælatis vtiles, lib. 1.

Sermo longus de Sancto Benedicto dudum impressus, qui sic incipit, *Ego in innocentia mea ingressus sum.*

Quæstio, si Christus in Cruce orauerit pro omnibus, lib. 1.

De excellentia Alberti Magni, libro 1.

Ad quendam nostri Ordinis Abbatem, qui coactus fuit suscipere Episcopatum, lib. 1.

De fraternitate vulgari simul conuiuantium, lib. 1.

De nouitijs instituendis, librum vnum.

De differentia passionum, & quid sit passio, librum vnum.

De securitate licentiæ Prælatorum, lib. 1.

De sanctis desiderijs, & modo se habendi in illis, lib. 1.

De Contemplatione simplicium, librum vnum.

De horis Canonicis deuotè persoluendis, lib. 1.

Sermones multi Synodales, capitulares, & populares, quorum incertus est numerus.

Scripsit etiam tam ad me quam ad alios penè infinitas Epistolas.

Hæc

Hæc sunt quæ se scripsisse mihi nuper confessus est, anno ætatis suę 70. conuersionis verò 48. cũ in eius cella essem, sub Maximiliano Imper. & Alexandro Papa Sexto, anno Domini 1495. indict. 13. sexto Idus Maij. Multa præterea in manibus adhuc versat imperfecta, suo tempore perficienda. hæc idem Tritemius, de quo supra.

VERONENSIS Diœceseos Constitutiones, siue Reformationes, quę ab Aloysio Lippomano, Augustino Valerio Card. & ab alijs Episcopis, præsertim à Matthæo Gilberto prodierant, cum Veronæ extent, tum m.s. extabant Patauij tum, cum viuebat Vir illustris Vincentius Pinellus, in eius Bibliotheca, quę in Regnum Neapolitanum fuit post eius obitum asportata.

VERVS Episcopus Hispalensis, Vitam scripsit Episcopi Arausicę Galliarũ Vrbis Episcopi virtutibus, ac miraculis illustris. Viuebat ann. 760. Trit. Sigeb.

VESSELLVS dictus *Lux mundi*, Frisius, Grunningę natus circa annum Christi 1419. multa scripsit in Theologia, quæ tamen ad manus nostras hactenus non venerũt, à Catholicis autem non probantur. Qua ætate vixit ex natiuitate, ac morte eius apparet. Hæc Suffridus Petrus lib. De Frisię scriptoribus. Ponitur autem hic, vt si quis in eum inciderit, circumspectè eum expendat, siue à Doctoribus curet expendi.

V F

VFFINGIVS, qui & *Vffo*, Vorcomiẽsis patria, natione Frisius, professione monachus Benedictinus in Monasterio S. Ludgeri Vertinę, claruit circa annum 1000. Extat autẽ antiquum exemplar m.s. historię collectę per hunc De vita Sanctę Idæ Viduæ. Item historia S. Lucij Regis Britanniæ. Hæc idem Suffridus Petrus, lib. de Frisię scriptoribus. Porrò liber de Vita S. Idę excusus est etiam apud Surium die 4. Septembris.

V G

VGVENTINVS Canonicus primum S. Augustini, deinde monachus Metensis, Ord. S. Benedicti, vir pius, & sanctus, scripsit Opus De visione sua terribili, quam in spiritu habuisse se refert; Excusum est autem Parisijs ann. 1513. in folio, in libro trium virorum, & trium Virginum in quo & insunt Hermę Pastor, siue Reuelatio, ex antiqua interpretatione F. Roberti: Liber Sermonum Domini, visionum Hildegardis libri tres: Elisabethæ Virginis Cœnobitę Sconauiensis Visionum libri 6. Mechtildis Virginis spiritualis gratiæ, suę reuelationum, lib. 5.

V I

VICTOR Antiochenus, cuius ætate Hierosolymitani templi fundamenta, & paricti-næ extabant, quod ipse testatur in tertiumdecimum Marci caput, ante Iuliani Apostatæ tempora vixisse videtur, cum Nicephorus eo Imperatore fundamenta illa cęlesti igne disiecta, & funditus euersa scripserit, vt quod Dominus Iesus prædixerat, ne lapis quidem super lapidem remaneret. Quin & cum Victor eodem in capite asserat plerosque adultos ad extremam vsque senectam distulisse baptismum, & capite sequenti, Catharorum hæresim plurimum fuisse grassatam; diu esse, cum ille vixerit, constat. Extat hic liber in Bibliotheca Bauariæ Ducis, Græcè m.s. Locos autem aliquot (licet paucos) qui in Codice illo sunt, salebrosos Theodorus Peltanus Societatis nostrę molliuit in Latinum è Græco Victorem ita vertens, vt quod in Græco confusum erat, is singulis declarationũ sectionibus contextus singulos Euangelij, aut certè initia eorundem contextuum pręposuerit, sententias, & expositionum pericopas aliquas locis opportunioribus collocauerit.

Porrò Victor fatetur se tanquam in vnum corpus collecta redegisse, quę Ecclesię Doctores diuersis locis, & sparsim adnotassent. Et verò hic Victor extat in Catena Græcorũ Patrum amplius sexaginta, in Euangelia, quæ apud eundem Bauarię Ducem asseruatur. cum autem vnà cum versione Victoris prodierit Titus Bostrensis Episcopus in Lucam.

Vide

Vide in verbo, Titus Bostrorum Episc. Editus verò est idem Victor Ingolstadij, apud Dauidem Sartorium ann. 1580. Accessit his Dionysij Alexãdrini erudita Epistola de Dominicę Resurrectionis tempore, deque Paschalis ieiunij termino. Extant item in Tomo 1. Bibl. SS. PP. Bignęi. edit. 2. Parisiensis.

VICTOR Capuanus Episcopus, Euangelium ex quattuor Euangelijs compactum eleganter cõposuit, quod vocatur *Diapente*, quodque sine nomine Auctoris inuenit: quod quia sine numeris Canonum confusum esse vidit, dilucidauit, appositis Canonum numeris, per quos Eusebius Cæsariensis distinxit quattuor Euangelia, ita sine confusione erroris similia omnium ostendens, & singulis sua propria ostendens, & restituens. Scripsit etiam librum De Pascha, redarguens errorem Victorij, qui iubente Honorio Papa, scribens Paschales Cyclos, docebat esse celebrandum Pascha 15. Kalen. Maij, in anno Domini 455. quod rectius erat eo anno celebrandum 8. Kalendas Maij. Hæc Sigebertus in Catal. Viuebat ann. 580. Trit. Adnotat verò Suffridus Petrus. *Iubente Honorio Papa, sic habent tres codices. Tritemius pro Honorio Hilarium habet: temporis autem ratio Tritemij conuincit lectionem veram esse, & hanc in Sigeberto esse depranatam; suffragante præsertim Honorio.* D. autem Victoris Episcopi Capuani, in Tatiani Alexandrini, Sanctorum quattuor Euangeliorum Consonantiam, Præfatio extat in To. 7. Bibl. SS. PP. edit. 2. Bignęi. cumque Beda appellat Virum sanctissimum, & doctissimum, lib. de ratione Temporum, cap. 48.

VICTOR Carben, olim Iudęus, deinde gratia Christi Domini Christianus, scripsit libellum De Vita, & moribus Iudęorum triginta quinque capitibus constantem. Parisijs apud Henricum Stephanum ann. 1511.

VICTOR Cartennę Mauritanię Ciuitatis Episcopus, scripsit aduersus Arianos librũ vnum longum, quem Genserico Regi, per suos audiẽdum obtulit, sicut ex proemio ipsius libri didici. Et de pœnitentia Publicani librum vnum, in quo & Regulam viuendi pœnitentibus iuxta Scripturarum auctoritatem instituit. Ad Basilium quendam super morte filij librum Consolatorium spe resurrectionis, perfecta instructione munitum. Homilias etiam composuit multas, quas à fratribus salutis propriæ solicitis, in libris digestas seruari cognoui. Hæc Gennadius in Catal. Vixit Tritemio ann. 450.

VICTOR Commenensis. Vide in verbo, Victor Tmuensis.

VICTOR Episcopus, scripsit Fidei Rationem, exigente Hunerico Vuandalorum Rege, & habetur in Sanctorũ Patrum Bibliotheca, quam Margarinus Bignæus per Michaelem Sonnium edidit Parisijs. Vide infra in verbo, Victor Vticensis Episcopus.

VICTORIS Episcopi Carthaginiẽsis, Epistola ad Theodorum Papam anno Domini 646. extat in Concilio Romano sub Martino.

VICTOR Giselinus, Aurelij Prudentij, libros ex fide decem Codicum m.s. emendatos, & Commentarijs illustratos emisit. Cumque Vitam Sulpitij Seueri descripsisset, eius quoque Opera correxit. Epitomen autem Adagiorum eorum collegit, quæ antea non collegerant, qui eum præcessere.

VICTOR Pont. Max. & tertiusdecimus Romanę Vrbis Episcopus, super quæstione Paschæ, & alia quædam scribens Opuscula, rexit Ecclesiam sub Seuero Principe annis decem. Hieron. in Catalogo. Vixit ann. 180. Onufrio Panuinio.

VICTOR Tmuensis Ecclesię Africanę Episcopus, à principio mundi, vsque ad primum Iustini iunioris Imperij annum, breuem per Consules annuos bellicarum, Ecclesiasticarumque rerum nobilissimam promulgauit historiam, laude, & notatione illustrem, ac memoria dignam, hic pro defensione trium capitulorum à Iustiniano Augusto exilio in Aegyptum transportatur. Vnde rursus Constantinopolim euocatus, dum Iustiniano Imperatori, & Eutychio Constantinopolitanæ Vrbis Episcopo obtrectatoribus eorundem trium capitulorum resisteret, rursus in monasterium eiusdem Ciuitatis custodiendus mittitur, atque in eadem damnatione (vt dicunt) permanens moritur. Sic Isidorus in Catalogo. Sed rectè Suffridus annotauit sequentia. *In vtroque exemplari m.s. erat Tumuensis Ecclesia. Trit. legit Commenensis Ecclesia. Honorius habet Cemmensis: Sigeberg. Tunnuensis, excus. cod. Tunonensis, ac melius fortasse Tmuensis, à Ciuitate Tmue, quæ hic in Africa, alibi*

alibi in Aegypto collocatur, quòd sita sit in vltimis finibus Aegypti, vide in Philea apud Hieronymum cap. 75. Porrò Victor hic viuebat ann. 540.

VICTOR Vangionum Episcopus scripsit aduersus Arij hæresim. Viuebat ann. 349.

VICTOR Vticensis Episcopus in Africa, scripsit tres libros de Persecutione Vandalica. Viuebat tempore Zenonis Imp. vt ipse lib. 3. testatur. Extat in Bibliotheca Sanctorũ Patrum Bignæi To. 2. editionis secundæ Parisiensis.

VICTORIANVS Buconius, Castellianæ Vrbis Mauritaniæ Episcopus, quem Io. Trithemius appellat *Malleum hæreticorum fortissimum*, scripsit aduersum Iudæos, lib. 1. Aduersus Arianos, lib. 1. Aduersus hæreticos, lib. 2. De Sacramentis, lib. 1. Viuebat Marciano Imp. ann. 450. Vide verò in verbo, Voconius, & Annotationem Suffridi ibidem.

VICTORIENSIS Synodus. Vide in verbo, Dauid Mencuiensis, In Appendice ad litt. D. Primæ Partis huius Apparatus.

VICTORINVS, natione Afer, Romæ sub Constantino Principe Rhetoricam docuit; & in extrema senectute, Christi se tradens fidei, scripsit aduersus Arium libros more Dialectico valde obscuros, qui ab eruditis modo intelliguntur. Et Commentarios in Apostolum. Hieron. in Catal. ad quem Suffridus notat. *Constantio Principe legunt omnes nostri cod. m.s. quod autem infra sequitur, ab eruditis modo intelliguntur, in Gembl. cod. ita legitur, nisi ab eruditis non intelliguntur. Vocatur autem hic Auctor pleno nomine, Marius Victorinus Afer.*

VICTORINVS natione Aquitanicus, Calculator Scripturarum, inuitatus à S. Hilario Vrbis Romæ Episcopo, composuit Paschale cursum indagatione cautissima post quatuor priores, qui composuerunt, idest Hippolytum, Eusebium, Theophilum, & Prosperum, & protendit annorum seriem vsque ad annum quingentesimum tricesimum secundum, ita vt quingentesimo tertio anno, Paschalis reincipit sollemnitas eodem mense, & die, eadem & Luna, qua primum passio, ac resurrectio Domini facta est. Sic in Catalogo Gennadius, ad quem Suffridus adijcit hæc quæ sequuntur. *Honorius, cui & ex nostris m.s. codd. suffragatur Virid. Vall. hunc Scriptorem Victorinum vocat, reliqui Victorium habent: Vide Sigebertum, cap. 20. vbi huius calculationem à Victore Capuano redargutam dicit. Trithemius Victorinum vocat, sunt qui testantur eum in codicibus m.s. antiquis Victorianum dici.* Viuebat ann. 480.

1. VICTORINVS ab Auersa, Vide paulo infra in verbo, Victorinus Manso.

2. VICTORINVS Lampadius, Antiochenus, Orationes Consulares diuersas, & Regias quidem ad Zenonem Regem scripsisse à Photio fertur in sua Bibliotheca Græca, dilucidas illas quidem, sed quas non legi, ac quę forte interierunt.

3. VICTORINVS Manso, ab Auersa Ciuitate Campaniæ, monachus Monast. S. Trinitatis Cauensis, Congreg. Cassinens. aliàs S. Iustinæ de Padua, & eiusdem Cong. Abbas, scripsit Explicationem in Ecclesiasten Salomonis de vanitate Mundi, deque hominis solida felicitate, quę Explicatio excusa est Coloniæ apud Cholinum ann. 1580. & Florentiæ eodem ann. 1580.

4. De modo procedendi in causis Regularium, lib. vnum, qui prodijt Venetijs apud Franciscum Senensem ann. 1595.

5. De Harmonia Theologica Patrum, & Scholasticorum, Tomos aliquot: quorum primus in libros 25. diuisus, excusus est Neapoli apud Iacobum Carlinum, ann. 1594. Viuebat his annis Abbas S. Seuerini Neapoli, sedulus in scribendo.

VICTORINVS Massilienſis Rhetor, ad filij sui Etheri personam commentatus est in Genesim, idest à principio libri vsque ad obitum Patriarchę Abrahæ, tres diuersos libros edidit, Christiano quidem, & pio sensu, sed vepotè seculari literatura occupatus homo, & nullius magisterio in Diuinis Scripturis exercitatus, leuioris ponderis sententiam figurauit, moritur Theodosio, & Valentiniano imperantibus. Sic Gennadius in Catal. ad quem Suffridus: *Quatuor versuum edidit libros, ita codex vulgatus, nostri m.s. codices constanter habent, tres diuersos edidit libros, quod reposui, vocatur hic Auctor pleno nomine Cl. Marius Victorinus Massilienſis.* Addunt verò alij eum scripsisse Epistolam Carmine ad Salmonem Abbatem, quæ extabat cum Christianorum Poetarum Veterum Operibus.

Vi-

VICTORINVS Pitabionensis (rectius Pictauiensis) Episcopus, & Martyr, Diuinorum voluminum fuit admodum studiosus. Huic Hieronymus eruditionem tribuens, & eloquentiam adimens, in libro de Viris illustribus inquit, cum non æquè Latinè, & Græcè nosset, scripsit Latino sermone Opera multa, grandia quidem in sensibus, sed compositione uerborum viliora. Et in Epistola ad Paulum idem repetens, ait: *Inclyto Victorinus Martyrio coronatus, quod intelligit, eloqui non potest.* In Epistola verò ad Magnum Oratorem, eruditionem quoque ei detrahere videtur, inquiens: *Victorino Martyri, licet in libris suis desit eruditio, non tamen deest eruditionis voluntas.* Quæ sanè Hieronymi verba, non de sacra, sed de profana secularium disciplinarum doctrina intelligenda sunt. Is igitur scripsit Explanationes in Genesin, in Exodum, in Leuiticum, in Ecclesiasten, in Canticum Canticorum, in Esaiam vsque ad visionem quadrupedum in deserto, in Ezechielem, in Abachuk, in Matthæum, & in Apocalypsin breuem Commentarium Annotationum per inter ualla dispositarum, qui nunc typis excusus circumfertur, cum huiusmodi Hieronymi præfatione ad Anatolium.

Diuersos marina discrimina transnadantes, inueniunt casus. Si turba uentorum fuerit uehementior, formido est. Si terga iacentis elementi moderatior crispauerit aura, pertimescunt insidias. Ita mihi in hoc uidetur, quod misisti, uolumine, quod in Apocalypsin explanationem uidetur continere Victorini. Et est periculosum, & obtrectatorum latratibus patent de egregij uiri Opusculis iudicare. Nam & anterior Papias Hierapolites Episcopus, & Nepos in Aegypti partibus Episcopus, de mille annorum regno, ita ut Victorinus, senserunt. At, quia me litteris obtestatus es, nolui differre: sed ne spernerem precantem, maiorum statim libros reuolui, & quod in eorum Commentarijs reperi, Victorini Opusculis sociaui. Ab ista inde, quæ ipse secundùm litteram secuerit, à principio libri ad signum Crucis, qua ab imperitis erant uitiata scriptoribus, correximus; exinde usque ad finem Voluminis addita esse cognosce. Iam tuum est, discernere, & quid tibi placeat, comprobare. Si uita nobis comes fuerit, & Dominus sanitatem dederit, tibi nostrum in hoc Volumine postissimum sudabit ingenium, Anatoli charissime. Hactenus D. Hieronymi præfatio. Gelasius Papa dist. 15. Victorini scripta, inter apocrypha reijcit. Claruit sub Valentiniano, & Galieno Impp. anno Domini 270. Et quidem Marianus Victorius Reatinus in D. Hieronymi Scriptorũ Ecclesiasticorum Catalogo m.s. C. fidem, & ipsius D. Hieronymi auctoritatem sequutus: sic enim illum nominat, libro contra Heluidium, & contra Vigilantium, Epist. 72. Aquitanici verò Annales: *Nictarium Pictauiensium Episcoporum primum* agnoscunt: quem etiam, *Victorinum* dictum scribit Democharis libro 3. de ritu Missæ, ex Catalogo Sanctorum, lib. 10. cap. 12. Quin & Honorius in Catalogo vocat eum *Pictauiensem*. Ceterum Sixtus Senensis inquit. Victor Pitabionensis Commentaria scripsit in Apocalypsin, creditur approbasse opinionem Chiliastarum. Sixt. lib. 6. Bibl. Sanctæ Annot. 347. & hunc quidem errorem ei D. Hieronymus impegit. Sed qui Commentariolus sub eiusdem Victorini nomine circumfertur, tantum abest, & hunc errorem contineat, vt apertè in fine Opusculi errorem hunc confutet, & verisimile est, aut Opus non esse Victorini, & mentitam esse præfationem sub Hieronymi titulo uolumini præfixam, vel ab alio amico lectore sublatam esse absurdam Victorini explanationem, & in locum ipsius, eam, quæ nunc habetur, esse repositam. Extat autem eiusdem Victorini Cõmentarius in Apocalypsin in To. 1. Bibliothecę SS. PP. Bignæi in 2. editione Parisiensi.

VICTORIVS Reatinus, hoc est, Marianus, Victorius, qui Episcopus, D. Hieronymi Opera illustrata scholijs, & ordinatè digesta emisit in lucem. Vide in verbo, D. Hieronymus, vbi de illo plura. Hoc tantum addũ in eo labore illustrandi Opera Sancti illius Patris non mediocris fuisse momenti, quæ Gregorij XIII. Pont. Maximi iussu collaborata à tribus Monachis D. Benedicti Prospero Matinengo, qui obijt Prior Titularis, Eutitio à Castro Angelo Placentino, qui decessit Abbas, Luciano Florentino, venerunt ad eius manus.

VICTORIVS Scialach, Accurensis, Maronita, ex Monte Libano, Alumnus Romæ Pontificius emisit SSS. Basilij Magni, Gregorij Theologi, Cyrilli Alexandrini Liturgias Augustæ Vindelicorum apud Christophorum Magnum ann. 1604.

Porrò hæ Liturgiæ in Collegio Pontificio Maronitarum cum essent sermone Veteri Aegyptia-

Aegyptiaco,& Arabico conscriptæ,& ad Marcum Velserum V. C. missæ, ipse easdem Romam ad Maronitarum Collegium misit Latinè vertendas, vbi integriore alio codice reperto apud Gabrielem Negib, Abbatem Aegyptium, in comitatu Parsumi Archidiaconi Patriarchę Alexandrini ad Clementem VIII. Pont. Max. Legati, lacunę alterius codicis expletę sunt,& variantes lectiones ad oram ascriptæ.

VICTORIVS Ziliolus, Venetus, scripsit contra ingratitudinem Iudęorum aspernantium Redemptionis humanæ beneficium. De veritate item Sanctissimi Sacrificij Eucharistię contra eosdem. Aduersus infidelitatem Martini Lutheri. Librum Carminum. Orationes, & familiares Epistolas, Franciscus Sansouinus.

VIENNENSE Concilium in Austria celebratum ann. 1267. Sexto idus Maij Præside,& Legato Summi Pont. Guidone S. R. E. Card. Interfuere Io. Pragensis, Petrus Patauiensis, Conradus Frisingensis, Leo Ratisponensis, Bruno Brixinensis, Amalricus Lauendinus, Episcopi, complures item Abbates, Præpositi, Archidiaconi,& Decani. Editæ sunt Constitutiones, quæ primò priodierunt typis excusæ studio Henrici Canisij in To. primo Antiquæ lectionis, Ingolstadij ann. 1601. Huius verò Concilij,& Actorum fit mentio etiã in Annalibus Steronis, qui extant in eodem primo Tomo Antiquæ lectionis.

VIENNENSIS Synodus in Gallia, celebrata anno 1311. Episcoporum autem 300. contra varias hæreses, Clemente V. Pont. Max. & Henrico VII. Imp. Palmerius, Platina, Onuphrius. Extant huius Concilij Decreta, quæ dicuntur Clementinæ.

VIGIANVS Scotus, monachus, Ord. D. Benedicti, Congreg. Cluniacensis, qui viuebat ann. 1000. scripsit Sermones ad populum. Arnold.

VIGILANTIVS Presbyter, natione Gallus, Hispanię Barcilonensis Parochię Eccle siam tenuit: scripsit & ipse zelo quidem Religionis aliqua, sed seductus humana laude, & præsumens supra vires suas, homo lingua politus, non sensu Scripturarum exercitatus, exposuit prauo ingenio secundam visionem Danielis,& alia locutus est friuola, quæ in Catalogo hæreticorum necessario ponuntur. Huic & B. Hieronymus presbyter respondit. Ita Gennadius. At in codice Gemblacensi Virid. Vallis pro *Barcilonenſis* legitur *Barcinonenſis*, pro *friuola*, *superflua*. Porrò Vigilantius, contra quem scripsit Hieronymus, nõ fuit Gallus, vt opinatus est Gennadius, sed natione Hispanus, patria Calaguritanus, vt idem S. Hieronymus Epist. 53. habet.

VIGILIVS non vnus fuit. Alter enim anno Domini 400. Anastasij autem Papæ ann. 3. qui martyr fuit. Alter verò, qui fermè post centum annos inter Scriptores Ecclesiasticos celebris, qui duo, licet dici possint Tridẽtini Episcopi, titulus tamẽ martyrij priori conuenit. Quin & *Vigilius* alius Africanus fuit, cuius Cõmentarij in Apocalypsin meminit Cassiodorus Instit. Diuin. Script. cap. 9. *Vigilius* item alius Diaconus, quem tradit Gennadius capit. 51. scripsisse regulas monachorum, quem infra attulimus. Sed & alius *Vigilius* Episcopus Brixianus, qui à Philastrio eiusdem Ciuitatis Episcopo septimus ordine sedit. Concilio præterea Agathensi inter alios Episcopos *Vigilius* nomine *Antistes* sub scriptus habetur.

At de *Vigilio* Scriptore Ecclesiastico aduersus Eutychem, cum qui Acta Vigilij in compendium redegit, inofficiosè nimis (ait Baron. Card. To. 5. sub ann. Christi 400.) quæcunque essent in prioribus Actis quibus declararetur passus Vigilius tẽporibus Honorij Imp. omnino submouerit, atque prorsus abolenda censuerit, ne quid esse posset impedimento, quò minus vnus, idemque Vigilius dici possit, qui contra hęreticos scripsit, cũ eo qui martyrium passus est, id delere minimè potuit, quod relatum fuit in tabulas Ecclesiasticas, passum Vigilium Cos. Stilichone: nec etiam cauit obliteranda esse, quæ ex prioribus Actis in vita Vigilij ipse intulit, nimirum eundem Vigilium liberales artes Athenis didicisse; etenim ex his peripicuè demonstratur, quo tempore Vigilius vixerit: Nam à temporibus Arcadij Imp. cuius regni exordio Gothi sub Alarico Græcias inuaserunt, Athenarum gymnasia prorsus occlusa, penitusque deserta mansere. Sed optimè congruit, vt Vigilius Athenis adolescens litteris operam dederit, qui tẽporibus S. Ambrosij sedit Episcopus, atque qui ad S. Simplicianum de passis eo tempore martyribus (quod testatur Gẽnadius) in laudem eorundem,

Vita Vigilij ante eius Opera To 5. Bibl. SS. PP. & apud Sunũ To mo 7. & Galesin. in Notis.

eorundem, & narrationem rerum gestarum Epistolam vnà cum libello conscripserit, idem hoc tempore martyrio vita functus decesserit. Hæc in eodem To.5. Annal. sub eundē annum Baron. Card. qui & ostendit delirantia de Vigilio (vt eius verbis vtar) in primis Churterium scripsisse, dum vult hunc Vigilium, ad quem ait scripsisse S. Ambrosium, natum esse sub Theodosio (vt ait) & Honorio Impp. dum insuper cuius ponit annos viginti Episcopatus, putat potuisse scribere contra Eutychen. Vigilij verò Epistola, quæ fertur esse scripta ad Theodoram Augustam, pluribus nominibus spuria, non autem fœtus Vigilij, (qualiscunque ille aliàs fuerit.) Quod ipsum cordatè censet Baronius Card. To.7. Annal. sub annum Domini 538. Silverij autem Papæ, secundum. Suppositu ergo existimatur ab aliquo Eutychiano, eoque sat imperito, & nonne Vigilij ab hæreticis scriptas fuisse litteras, Synodi sextæ Acta testantur. Vide ibidem Baronium Card.

Sext. Synod. Act. 15. To. 2 Conciliorū.

VIGILIVS Diaconus composuit ex traditione Patrum, monachorum Regulam, quę in Cœnobio ad profectum fratrum in conuentu legitur, breuiato, & aperto sermone totius monasticę professionis in se tenentem disciplinam. Ita Gennadius in Catalog. Viuebat ann. 420. Trit.

S. VILBERTVS Carnotensis Episcopus reliquit insigne Volumen contra Iudæos Sermones item plures: quorum is potissimum commendatur, quo de Beatissimè Virginis Natiuitate egit. Viuebat ann. 1130. Eisingren.

VILCO Iaersma, Frisius, Secretarius nobilissimi viri Elconis à Liaucama, in Terra Sācta scripsit res gestas Domini sui, & plurimorum nobilium sub Balduino in occupationem eiusdem Terræ Sanctę, sicut refert Andreas Cornelius libro secundo ad annum Christi 1106. Hac Sutfridus Petrus, libro de Frisiæ Scriptoribus.

VILELMVS. Vide in verbo, Gulielmus.

S. VILFRIDVS Frisius, Ripponensis, in Septentrionali Anglosaxonum prouincia natus, & tandem Eboracensis Archiepiscopus constitutus, cum Romam profectus esset, sicuti Beda, lib. 5. cap. 20. Angliæ hist. refert, vbi nauem conscendisset, flante Fauonio appulsus est in Frisiam sub Autumnum anno Christi 672. qui fuit Adgilli Regis vltimus. Et cum sementem vberem in Frisia per eam hyemem fecisset, incunte Vere isthinc Romam profectus est: vnde cum rebus feliciter expeditis in Angliam reuersus esset; multos viros pios tota Anglia, & Scotia ex suscitauit, atque commouit, vt Euangelium Christi Frisijs prædicarent, eaque antipelargia maioribus suis gratiam referrent: inter quos primus, ac præcipuus fuit S. Egbertus. Scripsit autem aduersus Colmannū Ceddam, & Hildam Abbatem, De Paschæ celebratione, lib. vnum. Pro Clericorum tonsura, lib. vnum. Edicta Pharensis Synodi, lib. 1. Epistolas ad diuersos, lib. 1. atque alia plura, quæ latent. Plura de Vilfrido Polydorus, Virgilius, & Beda, lib. 4. cap. 12. itemque lib. 5. cap. 20. hist. Angl. Vitam autem eius integram (vt Catalogus Britannicus indicat) conscripsit Heddius, Stephanus Monachus apud Contios adhortante Acca Episcopo. Hagulstatense, circa annum 270. Item Odo Scuerus Cātuariæ Archiepiscopus, & Fridegodus Cantuariæ Diaconus, qui claruerunt ann. 959. Denique Petrus de Blesis ann. 1160. Hęc item Sutfridus Petrus lib. de Frisię Scriptoribus.

VILLALPANDVS Hispanus, scripsit aduersus triginta quattuor Protestantes hæreticos. Librum item aduersus Fabritium Montanum. Alium autem pro Concilio Tridentino. Viuebat ann. 1562.

VILLA Sancta (cognomen enim, non nomen scribitur ab Eisingrenio) scripsit de libero Arbitrio aduersus Melanchthonem. Viuebat ann. 1524.

VILLAMONTIVS Gallus, hoc est, Dominus de Villamont, Gallicè edidit Parisijs ann. 1602. apud Claudium Montrolium, & Ioannem Picherium, Volumen prænotatum: *Iter Do: de Villamont Hierosolymitanum*, les Voyages de Monsigneur de Villamont en Hierusalem, cuius Voluminis primus liber continet Descriptionem Ciuitatum, & Arcium Italiæ, Antiquitates quoque, ac res sanctas, quæ ve hodieque in ea cernuntur. Secundus autem Descriptionem Illyrici, Dalmatiæ, Græciæ, Turciæ, Peloponnensi, Cephaleniæ, Cretæ, Cypri, Hierosolymæ, omniumque locorum sanctorum, in quibus Dominus Noster

miracula

miracula edidit addita fidei Professione Christianorum, Græcorum, Armenorum, Syrorum, Georgianorum, Abyssinorum, & aliorum Christianorum Asiæ, atque Africæ. Tertius descriptionem Syriæ, Damasci, Phœniciæ, Aegypti, Damiatæ, Cayri, Babyloniæ, antiquarum Pyramidum, & aliarum rerum, vnà cum Descriptione magni Turcæ. Breuem item vniuersæ Galliæ descriptionem.

VILLERAMVS, natione Germanus, professione monachus S. Benedicti, Abbas Marpurgensis, vir elegantis ingenij, & eruditionis, carmine non minus valens, quam soluta oratione, edidit in Cantica Canticorum ex diuersi generis carminibus prosa intermistis Commentariorum libros tres, iucunda varietate compositos, & ad imitationem librorum Martiani Capellę De nuptijs Philologię, & Mercurij concinnatos: quos *Epithalamion de nuptijs Christi & Ecclesia*, attitulauit. eorum initium est, *Cum maiorum studia*. Claruit sub Henrico III. anno Domini 1070. Ita Sixtus Senensis.

S. VILLIBALDVS Frisius in comitatu socius Sãcti Villibrordi primus Eichstetensis Episcopus floruit sub Radbodo Rege, ille scripsit (vt Anglici Scriptores referunt) tum alia quædam, tum etiam Vitam S. Bonifacij Episcopi, lib. 1. Vitam Valburgę sororis, lib. 1. Epistolas ad Monachos, lib. 1. Hæc Suffridus Petrus in lib. de Frisiæ Scriptoribus.

S. VILLIBRORDVS Frisius, qui & Clemens Princeps, inter Anglos Doctores hosce, primus Episcopus Vltraiectinus fuit, de quo plura in Historia Ecclesiastica Suffridus Petrus. Scripsisse eum Anglici Scriptores asserunt Homilias, & Epistolas plures, Ecclesiasticos Canones, lib. 1. De sua peregrinatione, lib. 1. Inter Scriptores Frisiæ vnus M. Aluinus Succanus, tradit eum sui sæculi res gestas, & vitam suam diligenter conscripsisse, eumque librum Romę diu asseruatum in templo Frisiorum, quæ situ iam ob vetustatem ferè consumptum describi rursum diligenter, & ornatu magnifico decorari iusserit Imperator Rodulphus eius nominis primus, in gratiam gentis Frisonicæ, cui & ipse originem suam ex stirpe materna debuerit. Quem quidem librum postea inde Epternacum esse translatum aliunde cognouimus: cui adstipulari videtur etiam Gasparus Bruschius, vt latius in historia Ecclesiastica Petrus Suffridus in vita S. Villibrordi: Floruit cum cæteris sub eodem Rege Radbodo.

VINANDVS de Stega (vt habet Tritemius) pastor Ecclesiæ Bacheracensis, vir in Diuinis Scripturis studiosus, & eruditus, atque in secularibus literis non mediocriter doctus, Hebręo, Latinoque peritus eloquio, ingenio præstans, sermone scholasticus, qui pro defensione prędictæ Ecclesię Bacheracensis multa sustinuit incommoda, scripsit nonnulla prę clara Opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit, è quibus ego legi volumen in Hebręorum libros Veteris Testamenti non spernendum, lib. 4. item in quinque libros Moysi, lib. 5. in his omnibus nostra exemplaria confert Hebraicis, & in quibus dissonent ostendit. Dicitur autem & alia multa scripsisse prędictis sermones & varios Tractatus, Scripturarum, qui tamen in manus nostras minimè peruenerunt. Claruit tempore Concilij Basileensis, & eõpleuit prędicta Opera sua, anno Do. 1440. Indictione tertia. Hęc Trit.

VINCENTIVS Bandellus è Castronouo, Ord. Prędicatorum primò quidem Bononiensis (vt vocãt) conuentus Prior, & eiusdem Studij Regens, ac Prouincię Longobardię, siue Lõbardię Vicarius, denique & Magister Generalis sui Ordinis trigesimus septimus, scripsit De Conceptione B. Virginis volumina duo; siue (vt alij volunt) tria. Quorum vnum creditur esse, quod sine Auctoris nomine prodijt è prelis concinnatum è SS. Patrum, & Theologorũ Scholasticorum auctoritatibus, quo D. Tho. sententia comprobatur De Cõceptione eiusdem B. Virginis, quod incipit, *Veritatem meditabitur cor meum*. Quod quidem volumen siue liber excusum fuit Mediolani ann. 1575. sicut alterum eiusdem argumenti haud semel. Scripsit etiam librum De potestate Papę. Alium autem Quæstionum Theologicarum. Quin etiam Constitutiones Ord. Prædic. exposuit, & Constitutiones Sanctimonialiũ eiusdem Ordinis. Pręter hęc Regulam, & Priuilegia Fratrum, & Sororum de Pęnitẽtia S. Dominici. Adiecit Instructionem Officialium Fratrum eorundem. Denique Formularium electionum, Confirmationum, & electionum Priorum. Modum denique celebrãdi Generalia, & Prouincialia Capitula: quæ Lugduni edita sunt apud Ludouicũ Martinum 1515.

VINCENTIVS Barsius, Mantuanus, Carmelita, Theologus, scripsit librum prænotatum, *Syluacum Elogijs*. Alterum item inscriptum, *Alba labyrinthus*, illum Bononiæ, hunc Parmæ excusum, anno 1519. Petrus Lucius Carmelita, & Index Iacobi Ordinis Seruorum.

VINCENTIVS Bellouacensis Episcopus, natione Burgundus, ex Ord. Prædicatorũ, inexplicabili discendi, docendi, legendi, scribendique ardore captus, & nullis vnquam studiorum laboribus ac vigilijs sessus, cum omnes omnium penè gẽtium libros longo tempore, & assidua diligentia reuoluisset, hortatu amicorum, & sumptibus Philippi Valesij Gallorum regis adiutus, collegit ex dictis innumerabilium Auctorum tam Christianorum, quam gẽtilium in Hexaemeton Volumen ingens, triginta duobus magnis libris diuisum, quod idcirco *Speculum naturale* inscripsit, quia hoc vno complexus est quidquid speculatione, admiratione, & imitatione dignum inueniri potest in his, quæ in Mundo visibili & inuisibili ab initio vsque ad finem facta, vel dicta sunt, siue etiam adhuc futura sunt, annotatis intra ipsas contextus lineas singulorum auctorum nominibus, ex quorum scriptis hoc Opus consarcinauit. Summa autem librorum præsentis voluminis hæc est, videlicet: De prima mundi creatione, hoc est, De Creatore, & de his, quæ ab eo ante omnem diem creata sunt, lib. 1. qui incipit, *Quoniam multitudo librorum*. De opere primæ diei, libro 1. De opere secundæ diei, lib. 2. De opere tertiæ dici, lib. 10. De opere quartæ diei, lib. 1. De opere quintæ diei, lib. 2. De opere sextæ diei, lib. 11. De opere septimæ diei, quæ Deus postquam requieuit die septimo, operatur vsque modo, lib. 4. Claruit sub Friderico Imp. II. anno Dom. 1240. Hactenus Sixtus Senensis.

Sed & scripsit libros quattuor De Gratia Dei, siue de Mysterio Redemptionis humanæ. Vnum De laudibus Beatiss. Virginis, siue de moribus, & Gestis ipsius. Alterum De laudibus S. Ioannis Euangelistæ. Alium De institutione regularium Puerorum, & in quibus libris sint potissimum instituendi. Alium super consolatione super mortuo, siue de specialibus, generalibusque consolationis præceptis. Alium Epistolarum. Omnia olim Basileæ impressa apud Ioannem Amerbachium ann. 1481. Atqui Speculum ipsius Vincentij, Venetijs ann. 1591. apud Dominicum Nicolinum prodijt.

VINCENTIVS Brunus, Ariminẽsis, è Societate Iesu, Meditationes de præcipuis mysterijs Vitæ, Passionis, Resurrectionis Domini Nostri Iesu Christi, deinde in præcipua septem festa Beatissimæ Virginis, denique Discursus (vt vocat) De communi Sanctorum, ac breuem Tractatum De Sacramento Pœnitentiæ cum examine generali ad Confessionem de tota vita, & Meditatione vna pro Communione, Italico, hoc est suo idiomate, conscripsit: Quæ sæpè Romæ, atque Venetijs apud Ioan. Bapt. Ciottum edita sunt. At deinceps hæc omnia Latina facta, maiore ex parte ab ijs, qui de eadem Societate viuunt Moguntiæ, prodierunt in lucem Coloniæ Agrippinæ ex Officina Birckmannica, ann. 1598. cum iam ipse Vincentius Brunus decessisset è viuis.

VINCENTIVS Burginus (alijs Borghinus) Florentinus, Ord. D. Benedicti, scripsit Patrio idiomate eleganter, ac sine fuco, Historiam de Ecclesia, & Episcopis Florentiæ Ciuitatis Hetruriæ. Scripsit item alia ad Hetruriam, & ad Florentiam, resque adeo Romanas spectantia, de quibus diximus in Apparatu ad Historias in postremis nostris editionibus. Iuntæ autem Typographi Florentiæ omnia eius Burgini Opuscula digna certè, quæ perlegantur, duobus Tomis edidere, ann. 1584. & 1585. Viuebat ipse ann. 1560.

VINCENTIVS Campanus, Neapolitanus, monachus Sancti Seuerini Neapolis, Congregationis Cassinensis, aliàs S. Iustinæ de Padua, scripsit Collyrium mentis de nominibus Christi, lib. 1. qui excusus est Neapoli apud Ioan. Mariam Scotum, ann. 1562. Fasciculum Myrrhæ, lib. 1. Sed incertum est, num fuerit excusus. Obijt ann. 1571.

VINCENTIVS è Casali, Ord. Prædic. scripsit Tractatum de Conceptione Beatissimæ Virginis, quemadmodum testatur Auctor Supplemẽti Chronicorum, Ord. Dominicani, quo etiam teste viuebat ann. 1217.

VINCENTIVS è Castro nouo. Vide in verbo, Vincentius Bandellus.

VINCENTIVS Ciconia, Veronensis, enarrationes quidem in Psalmos edidit Patauij

ex

ex Officina Laurentij Paſquati, ann. 1567. At eę prohibitæ ſunt in Romano Indice, donec corrigantur. ſed & ann. 1563. Venetiis apud Andream Arriuabenum emiſerat ſex Sermones de Paſſione Domini, & vnum De Sepulchro Chriſti.

VINCENTIVS Couentrianus, Anglus, Ord. Minorum, ſcripſit expoſitionem eorum, quæ fiunt in Miſſa. Lecturas item libro 1. Viuebat ann. 1250. Io. Lelandus.

VINCENTII Ferrarij Valentini, Ord. Præd. Opuſcula à Fr. Vincentio Iuſtiniano Antiſtio Theologo Doctore, collecta, & Scholijs explicata. Valentiæ apud Petrũ Patricium ann. 1591. Is autem Antiſtius meminit ſequentium Operum D. Vincentij, fermè ſequentibus verbis. Et Opera quidem D. Vincentij hęc ſunt:

Tractatus de vita ſpirituali ſæpius vnà cum Beatorum Auguſtini, & Bernardi Meditationibus Latinè, Hiſpanicè autem ſemel à Frãciſco Ximenes Cardinali, emiſſus, deinceps autem Valentiæ editus, qui & Venetijs prodierat ann. 1500. Primum caput eſt de Paupertate. Secundum De taciturnitate. Tertium De obedientia.

Tractatus conſolatorius in fidei tentationibus, ſeruabatur antiquis characteribus, partim in membrana, partim in papyro conſcriptus, apud Cartuſianos Scalæ Dei, Tarraconenſis Diœceſeos.

Epiſtola ad Benedictum Papam, ſiue potius, Antipapam, inuenta eſt in domo Cartuſienſium Vallis Chriſti, Epiſcopatus Segobricenſis, quam Andreas Martini Cartuſianus, olim Beati Vincentij diſcipulus exſcripſit. Et ex ea quidem contra refractarios huius ſęculi hęreticos conijcere poſſumus, quanta veneratione indubitatos Petri Apoſtoli ſucceſſores reuereri debeamus, cum hic Sanctus, & perdoctus Pater, dubio alioquin Pontifici Benedicto, ita ſe morigerum exhibuerit, & tam apertè omnia ſua facta, dicta, & ſcripta ſubiecerit. Meminit etiam huius Epiſtolæ D. Antoninus Archiepiſcopus Florentinus.

Epiſtola ad Ioannem de Podio Nucis, Ordin. Prædic. Generalem, manu propria ipſius B. Vincentij ſcripta, maxima veneratione retinetur Catanæ in Sacrario Cœnobij S. Mariæ Magnę: cuius licet varia exemplaria olim habuerimus, authenticum nobis communicauit Io. Corrionerus, primum Inquiſitor Siciliæ, deinde Epiſcopus Catanenſis, rogatu Doct. Ludouici Rincon de Paramo, eiuſdem regni Inquiſitoris. Nam in Concilio Conſtantien ſi Ioannes à Podio Nucis, relicta generali Ordinis præfectura, quam annis multis ſub Benedicti XIII. obedientia ſanctè geſſerat à Martino Papa Quinto in Confeſſarium eſt aſſumptus, & Epiſcopus Catanenſis creatus, & vltimam Orationem in Synodo habuit; vt videte eſt in poſtrema eius Seſſione. Hic igitur huius Epiſtolæ, tãquam precioſę gemmæ hæredem reliquit domum Catanæ, non abſque ſingulari Dei prouidentia. Nam ex varijs antiquitatis monumentis conſtabat, B. Vincentium, quinque, & viginti Iudæorum millia, & octo millia Agarenorum ad fidem Catholicam pertraxiſſe; ignorabamus eũ tamen, etiam in Hæreticis conuertendis Eccleſiam Dei iuuiſſe, donec Epiſtola iſta comparuit.

Fragmentum Epiſtolæ ad Boniſacium Cartuſianorum Generalem Autographum quidem, ſed præ vetuſtate lacerum, & exeſum, habetur in Portæ Cœli Cartuſienſis Ord. monaſterio, vbi eorum ordinem Boniſacius eſt profeſſus.

Fragmentum item Epiſtolæ ad Gerſonem habetur in prima Parte Operum ipſius Gerſonis, Tractatu vigeſimo ſecundo, littera E.

Epiſtolæ duæ ad Infantem Martinum Petri Quarti Aragonum Regis filium, tunc Ducem Segobricenſem, deinde verò Regem, habentur autographæ apud nos, ſcriptæ idiomate Lemouicenſi. Lingua ſiquidem Lemouicenſis à tempore Regis Iacobi primi (qui in Aquitania, vbi olim hoc vtebantur idiomate, educatus fuit) vſque ad noſtram ferè ętatem in hoc Regno Valentino in vſu fuit: ſed iam obſoleuit, & vix etiam à noſtris ciuibus intelligitur; ac ideo placuit (inquit idem Iuſtinianus Antiſtius) eas in Latinam linguam transferre, ſeruata quoad eius fieri potuit auctoris ſtyli proprietate, ac ſimplicitate. Quamobrem interdum cogimur phraſibus Hiſpanicis vti, & quidem quamuis familiares ſint, & parum eruditionis contineant; nolui eas omittere, ne quidquam in hoc etiam genere prętermiſſum à nobis fuiſſe, aliquis conqueratur, maximè cum antiquam Principum, Regumque ſimplicitatem referãt, & ex eis duo, quæ ad mores ſpectant documenta elician

tur, vnum scilicet ad votum paupertatis, alterum ad ius regium, quod *Amortizationem* vocat pertinens, vt suo loco adnotabimus.

Epistolam ad Ferdinandum primum Aragoniæ Regem, olim Castellæ Infantem, misit ad nos Catholici Regis nostri Philippi Secundi Concionator Ferdinandus Castillo, qui primam Dominicanæ historiæ Centuriam annis proximis enulgauit.

Finem (air is ipse Antistius) Indici imponam, si primum Lectorem admonuero, Vincentium pollicitum fuisse Infanti Martino, se conciones suas in vnum corpus redactas, ei cum Epistola dedicatoria consecraturum: sed an id postea præstare quiuerit, nescio. Conciones enim, quæ tribus voluminibus comprehensæ sub eius nomine circumferuntur, vt negare non possum illius doctrinam continere, sic etiam assero, eas non à B. Vincentio conscriptas, sed ab eius discipulis cursim exceptas. Vnde in eis ipsemet interdum citatur. Et hæ quidem Conciones de Tempore, ac de Sanctis ann. 1569. Antuerpiæ apud Philippum Nutium, & anno 1573. Venetijs recusæ fuerunt recognitæ, & Notis ad marginem illustratæ à Damiano Diaz. Addit denique Antistius.

Sed iam ò pie Lector, hæc missa facio, teque ad ignita Vincentij Opera legenda, vt ratio postulat, hortor, quandoquidem his meditandis incumbens, & ad hunc sanctum ignem accedens, plus satis ardebis. Nec te obsecro, contemptibilis sermo offendat, nec persuasibilia humanæ sapientiæ verba à Pauli discipulo flagites: sed spiritum, & virtutem perpende, si Diuino cupis amore calescere, aut potius vri.

At & Antonius Senensis addit ab eodem B. Vincentio Ferrario fuisse scriptum librum De Fine Mundi: In quo agitur, Primũ de casu siue ruina vitæ Spiritualis. Deinde de casu, siue ruina Ecclesiasticæ dignitatis; præterea De impugnatione Sanctæ Catholicę Fidei; denique De duplici aduentu Antichristi, videlicet puro, & mixto. Editus sanè hic est Neapoli, qui & extabat in Bibliotheca S. Seuerini ibidem. Sed & scripsit librum suppositionum, quo pleraque Philosophica, & Theologica declarantur. Obijt ann. 1418. à Calisto Tertio Pontif. Maximo ascriptus numero Sanctorum, in quem Diuina eum bonitas transtulerat.

VINCENTIVS Flumarensis, Ord. D. Benedicti, scripsit librum prænotatum, *Fasciculus Mirrhæ, de Christi Domini Vitæ secundum litteram Noui Testamenti collata cum figuris, & Prophetijs Veteris Testamenti.* Venetijs apud Io. Patauinum ann. 1551.

VINCENTII Giachari Tractatus de necessitate Confessionis vocalis omnium peccatorum. Eiusdem Libellus de libero arbitrio, gratia, pręscientia, & prædestinatione. Item De Purgatorio animarum post mortem, & De Suffragijs. Venetiis ann. 1569.

Sciendum est autem huic etiam ascribi librum De contractu Liuellario, vel vsu, seu affictu. De monte Pietatis. De venditione rerum fructuosarum ad terminum cum impositione liuelli, seu pensionis. Disputationem item, an clericus in minoribus constitutus vxoratus possit retinere pensionem, quam antea super beneficio habuit. Alteram verò, De comparatione auctoritatis delegatę, præsertim in causa Inquisitionis hæreticæ prauitatis. Vincentius autem Giocanus Clugiensis ponitur ab Antonio Senensi (nescio an idem, qui *Giacharus*) qui Gallicè callens, Metaphysicen D. Thomę cortexit, & D. Tho. sensum, atque expositionem lectioni Grecę quadrantem ostendit, qui & eidem Operi Indicem præfixit.

VINCENTIVS Gruner, Germanus, primus Lipsiensis Gymnasii Decanus, scripsit expositionem in Officium Missæ. Librum item Quæstionum disputatarũ. Viuebat ann. 1410.

VINCENTIVS Iustinianus, Antistius, Valentinus, Hispanus, Ord. Prędicatorum, de quo paullo antea diximus, qui de B. Vincentii Ferrerii Operibus scripsit. Vide hic supra in verbo, Vincentius Ferrerius. Sed & ipse Antistius scripsit Commentaria in vniuersam Logicam, & Thesaurum Quæstionum iis, qui aut disputaturi, aut Theses sunt defensuri, valde commodum. Venetiis ann. 1582.

VINCENTIVS Iustinianus, Genuensis, Magister Generalis sui Ord. Prædicatorum, deinde à Pio Quinto Pont. Max. S. R. E. Cardinalis creatus, varias Epistolas hortatorias scripsit ad sui Ordinis fratres, plenas matura pietate, atque eruditione. Librum Constitutionum eiusdem Ordinis, & illarum Glossas, & Declarationes ex Actis Capitulorum

Genera-

Generalium, quæ celebrata fuere post Bandelli tempora, & ex Decretis Concilij Tridentini, quæ spectant ad Statum Regularium, auxit, ac Romæ excusum emisit ann. 1566. Sermones D. Thomæ tam de Tempore, quàm de Sanctis in Bibliotheca Vaticana inuentos, neque vnquam antea impressos, edi curauit. cum vt vniuersa Diui Thomæ Aquinatis Opera emendata recuderentur, a Pio Quinto Pontifice Maximo obtinuisset. Viuebat anno 1583.

VINCENTIVS Lirinensis, Gallus, aureum scripsit Librum aduersus profanas omnium hæresum nouitates. Is autem (inquit Gennadius in Catalogo) apud Monasterium in Lirinensi Insula presbyter, vir in Scripturis Sanctis doctus, & notitia Ecclesiasticorum dogmatum sufficienter instructus, composuit ad euertenda hæreticorum collegia, nitido, & aperto sermone validissimam disputationem, quam sui ipsius nomine suppresso, *Peregrinum* aduersus hæreses, inscripsit: cuius Operis quia secundi libri maximam in schedulis partem quorundam furto amisit, reintegrato eius paucis sermonibus sensu, primò compegit, mox vno libro edidit. Moritur Theodosio, & Valentiniano Impp. Sic Gennad. Ceterum in hoc libello, non procul à fine, refert, Concilium Ephesinum, ante triennium celebratum fuisse, quàm ipse illud Opusculum conscriberet.

Extat in Biblioth. Sanctorum Patrum Bigneï. Sed & separatim Coloniæ editum, primò Basileæ ann. 1518. vnà cum alijs contra hæreticos. deinceps autem apud Matemum Cholinum, anno 1569. & ann. 1589. apud Herstium.

Additus est breuis Commentariolus per Ioannem Costerum. Sed & Gallicè redditus prodijt in lucem. Vide in verbo, Hæretici.

VINCENTIVS Mainardus è S. Geminiano, Ordinis Prædicatorum, vitam, & Officium, ac Missam cum cantu, S. Antonini Archiepiscopi Florentini cõposuit. Parisijs apud Engelbertum de Maines.

VINCENTIVS Merius, siue *Mexius*, Bæticus, Hispanus, Ordin. Prædicatorum, scripsit librum Hispanicè De Statu, & obligatione eorum, qui sunt matrimonio iuncti. Viuebat anno 1573.

VINCENTII Pellegrini, Pisaurensis Canonici, Missarum liber primus, apud Societatem Venetam, ann. 1604. Venetijs excusus.

VINCENTIVS Presbyter, natione Gallus, in Diuinis Scripturis exercitatus, linguam habens vsu loquendi, & maiori lectione, politam, commentatus est in Psalmos: cuius Operis legit aliqua homini Dei Cannatæ me audiente, promittens simul, si Dominus vitam & mores daret, se in toto Psalterio eodem studio laboraturum. Hæc Gennadius in Catal. Vixit autem ipse Vincentius ann. 460. Trit.

VINCENTII Petrasanctæ, Ord. Præd. Tabulæ quinque doctrinam septem Sacramentorum complectentes. Monachij ann. 1577.

VINCENTIVS Quirinus, Venetus, monachus Camaldulensis, scripsit multa Opuscula contra Infideles, quæ extant m.ss. Viuebat ann. 1520.

VINCENTIVS alter Quirinus, nobilis Venetus, & Archiepiscopus Corcyrensis synceriſſimæ pietatis Antistes, Officium S. Spiridionis eius Insulæ Patroni composuit, & Clemente VIII. Pont. Max. Venetiis edi curauit ann. 1604. Vide in verbo Spiridion.

VINDICHINVS, qui Sigeberto est Vinduchindus, monachus Corbeiensis, (vt habet Tritemius) in Saxonia, Ord. S. Benedicti, vir in Diuinis Scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio promptus, & clarus eloquio, metro excellens & prosa, scripsit vtroque stylo multa præclara volumina, quibus nomen suum posteritati consecrauit. E' quibus ego tantum repperi subiecta. Ad Mechtildam filiam Ottonis primi de Gestis Saxonum, lib. 3. ad eandem Gesta Ottonis primi, lib. 1. Sermones ad fratres, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Vitam Diui Pauli primi Eremitæ prosaicè & metricè, lib. 2. Passionem quoque Teclæ virginis similiter metricè, lib. 1. Epigrammaton, lib. 1. alia insuper multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Ottonis Imperatoris primi, anno Dom. 950.

At Suffridus Petrus addit in suis Notis. *Codex Viridis Vallis hunc Vuinduchindum, Mar-*

tinianus Vuindichinum, sicut & Tritemius. Alij nonnulli Codices excusi, & m. s. Vuinduchindum vocant. Ursingrenius nominat Vitikindum. Ceterum, cum Vuinduchindi Annales Saxonum excusi fuissent Basileæ ann. 1532. Francofurti autem ann. 1577. & 1580. hæ posteriores editiones, circumspectè (nec sine eorum facultate, quorum à S. R. E. est Inquisitio ad libros) legendæ sunt.

VINTONIENSIS Synodus anno 975. Benedicto Septimo Pont. Maximo à Beato Dunstano Vuintonij in Anglia, de monasterijs occupatis iniustè. Vide Bedam in histor. De gestis Anglorum. Quæ tamen planius ab Osberto scribuntur in Dunstano, sequentibus verbis: *Igitur ex præcepto Regis, & Archiepiscopi cœtus Vuintoniam nobilitas totius Regni, & Rex cum sua coniuge adest ad determinandas querelas negotij huius. surgunt hinc inde lites, quas Dunstanus propositis rationibus, destruit omnes. rationabiliter quippe cunctis ostendit, clericos, qui sorte Dei incorrigibiliter per prauitatem vitæ suæ dissiluunt, nihil per rectitudinem sibi vendicare posse ex ijs, quæ Ecclesiis data sunt in subsidium eorum, qui in clericatu pura conuersatione se custodiunt. Quibus auditis, omissa omnis controuersia est. & Rex, atque ex Pontificibus plerique clericorum precibus ad pietatem vsque promoti, Dunstanum interpellant, quatenus hac sola vice parcat, & clericos iam quodammodo, si se non correxerint, incursuri sint, re ipsa doctus de Ecclesia sua reuestiat. Silet ille ad ista, quidque potissimum de negotio agendum sit, demisso capite, mente pertractat. Tunc subito Crucifixi Dei imago signo Crucis in edito affixa, audientibus cunctis, dixit: Non fiet, Non fiet. Iudicastis bene, mutaretis non bene. Tremefacto in his simul vniuerso conuentu, insultat Pater Dunstanus, & ait: Quid amplius vultis Fratres mei? Diuina sententia audistis definitum negotium præsens. Aiunt: audiuimus verè. Redeunt ergo monachi Vuintoniæ securi, & quo ad clerici ipsi vixerunt, qui eos super ista causa inquietaret, ne mo fuit.* Hæc Osbertus, qui tamen potius sub dicto Edgaro Rege ista referre videtur. verum hoc ipso anno celebratum esse dictum Concilium, etiam vetustiora de rebus gestis Anglorum ad Bedam addita fidem faciunt. De Synodo autem alia, quæ facta est Calnę eadem ex causa sub Ethebredo Eduardi successore. Vide in verbo, Calnensis Synodus.

VINTONIENSE Concilium Alexandro II. Summo Pontifice iubente, ac Legatos suos à latere in Angliam mittente, celebratum est anno Dom. 1070. sui verò Pontificatus, decimo. Depositus est gradu Stigandus inuasor Ecclesiæ Cantuariensis, quòd pallio accepto à Benedicto Pseudopontifice, diu illam retinuisset Ecclesiam. Rogerus in suis Annalibus rerum Anglicarum, præter alios rem totam planè describit, vnde Baron. Cardin. suorum Annalium 11. Tomo sub eundem annum inseruit.

VIRGILIVS Ceparius, Perusinus, Theologus Societatis Iesu, librum Italicè scripsit De vera, & honesta Amicitia, dignum, cum quo liber Ciceronis de Amicitia, dum exponitur adolescentibus, conferatur. Sanè idem Virgilius, qui adolescentum sedulam cum pietate curam gesserat, animaduertit eosdem vbi scholas deseruerunt, incidere in maxima incommoda, idque sibi accidere, quod D. Augustinus experiebatur dicens: *Rapiebat me animus huc, atque illuc, & vera amicitia legem ignorans, eius sapè similitudine fallebatur.* Huc autem spectat quod Ecclesiastici, cap. 6. scriptum est: *Amicus fidelis protectio fortis: Qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. Amico fideli nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri, & argenti contra bonitatem fidei illius. Amicus fidelis medicamentum vitæ, & immortalitatis, & qui metuunt Dominum inueniunt illum. Qui timet Deum æquè habebit amicitiam bonam, quoniam secundum illum erit amicus illius.*

VIRGILIVS Salisburgensis Episcopus, Ecclesiã illam ab Idololatriæ erroribus purgatam primus in Carinthia verbo prędicationis excoluit; quique ordinatus est Episcopus ann. Dom. 769. 16. Kal. Iulij, plura etiam miracula edidit. Quę vna cum ipsius vita extant in To. 6. Antiquæ Lectionis Henrici Canisij, edit. Ingolstadij ann. 1604.

VIRGILIVS Soliuagus, illustri inter Hybernos familia ortus scripsit ad Zachariam Summum Pont. lib. 1. Obijt ann. 784.

VIRIDARIVM Sanctorum, ex Menæis Gręcorum lectum, translatum & annotationibus ac historijs illustratum à Matthęo Radero, Augustæ Vindelicorum apud Georgium Vuiller, ann. 1604.

VI-

VITA & Miracula Domini Nostri Iesu Christi, & Beatissimæ eius Matris, & De eius excellentijs à die Natiuitatis vsque ad triumphalem Ascensionem in Cœlum 12. folijs contentus liber, qui nouissimè inuentus in Monte Sancto Granatæ, allatus est ad Summum Pontificem Clementem VIII. vnà cum alijs. Sed qualis sit, nondum Sanctæ Sedis Apostolicæ nouimus iudicium.

VITAE CHRISTI Domini, eiusque Beatissimæ Matris, cœlitumque tam Martyrum, & Confessorum, quàm Virginum, & aliarum mulierum. Vide in verbo, Sancti.

VITAE Sanctorum, qui S. Antonij Magni tempore floruerunt, quive vsque ad tempora Heraclij Imperatoris vixere, extabant in Codice Græco, quem se legisse testatur Photius in sua Græca Bibl. pag. 267. editionis Augustanæ, erat autem distinctum in viginti duo Capita, siue locos, & hypotheses: cuius Prima è varijs personis cõtinet adhortationem ad perfectionem. Secunda indicat lucrum, quod è quiete consequimur. Tertia agit De temperantia, quodque ea non solum è cibis, sed & ex reliquis animæ motibus moderandis comparetur. Vide ibidem reliqua, quæ occasionem præbere possunt hæc ipsa disponendi aptatione vitarum eorum, qui antiquioribus successerunt.

VITALIANI Papæ, qui vixit anno Domini 664. & quod excurrit, litteræ ad Regem Osuuium datæ. Vide Baron. Card. To. 8. pag. 493. Romanæ editionis sub annum 665. ceterum hic Pont. qui 14. annos, & sex mẽses sanctè rexit Ecclesiam, Patria Signinus, siue *Segninus*, Volscus, Latinus, Anastasij filius, Regulam Ecclesiasticã, & Platina inquit, composuit, & cantum ordinauit, & Angliam missis eò Theodoro Archiepiscopo vt Hadriano Abbate viris doctissimis, & optimis, magnopere iuuit, creatus Constante, & Constantio Augg. ann. 657. iuxta Onufrij Chronologiam.

VITALIS è Furno, Basatensis, siue *Vasatensis*, Vasco, Gallus, Ord. Minorum, ac deinceps S. R. E. Cardinalis, scripsit Postillam in Apocalypsin, quæ incipit: *Spiritu magno vidi vltima*. Extabat Bononiæ in Bibl. Ord. Prædicatorum, m. s. sed postea ipse Auctor, Sarnani Cardinalis opera apud Basam, ac deinde Venetijs prodijt. Eidem autem Vitali Eisingrenius tribuit sermones plures in diebus sollemnibus habitos, qui & eum scribit vixisse ann. 1320. Nicolaus autem Bertrandus inquit vixisse ann. 1310. Sed neutrum pugnat. Ascribuntur præterea illi Commentarij ad Prouerbia Salomonis, & ad quattuor Euangelistas. Quin etiam liber Moguntiæ excusus, & inscriptus Remediorum pro conseruanda sanitate ad totius humani corporis morbos. Vide autem in verbo, Io. Vitalis.

VITALIS Zuccolus, Patauinus, Abbas, scripsit Dialogiũ super Meteora, iam impressum. Enarrationem super Conc. Tassi lib. 1. excusum. Traductionem Cambiorum iustorum. Venetijs ann. 1588. apud Georgium Angelerium. Cõmentarium, & Quæstiones supra Platonem, nondum excusas. Octoginta Sermones super Canticum Canticorum nondum excusos.

VITAS Patrum, Qui ita inscriptus Liber Hieronymo Stridonensi tribuebatur, est Euagrij Pontici Hyperboritæ, siue D. Petronij Bononiensis, & aliorum. Vide in verbo, Hieronymus Stridonensis, ad finem cap. 4. in quo expenduntur, quæ falsò fuere Hieronymo ascripta.

VITELLIVS Afer Donatianorum Schisma defendens, scripsit de eo, quòd odio sint mundo serui Dei, in quo si tacuisset de nostro, velut persecutorum nomine, egregiam doctrinam ediderat. Scripsit & ann. 360. aduersum gentes, & aduersum nos velut traditores in persecutione Diuinarum Scripturarum, & ad Regulam Ecclesiasticam pertinentia multa disseruit. Claruit sub Constante filio Constantini Principis. hæc Gennadius in Catal. in Gemblacensi autem m. s. codice erat: *Quòd sit odio mundus Dei seruus*.

S. VITHO Frisius natus in Aula Dei, sed maturè traditus pijs præceptoribus Christianæ doctrinæ fundamenta iecit Vltraiecti sub S. Villibrordo, qui ob excellentem ipsius eruditionem, ac pietatem à Carolo Magno primus Episcopus est constitutus Ecclesiæ Osnabrugensis; cui singulari priuilegio Rex prærogatiuam attribuit præ cæteris Episcopatibus per Saxoniam, in litterarum cultu. De quo plura in Ecclesiastica nostra historia. Albertus Crantius, & Albertus Stadensis Scriptorum eius non meminit. Cappidus allegat

ab eo

ab eo scriptas Epistolas ad diuersos. Item ordinem Scholæ Vltraiectinę. Item Institutionem Scholæ Osnabrugensis. Vixit circa annum Christi 796. Hæc Suffridus Petrus libro de Frisiæ Scriptoribus.

VITVS Materanus, Appulus, Ord. Præd. qui professus est inter suos Neapoli Theologiam, scripsisse fertur plura tam ad Theologiam, quam ad Philosophiam spectantia, verumtamen quænam ea fuerint, num ve in lucē prodierint, incertum, nisi quod edidit quædam in Aristotelis librum Prædicamentorum, si tamen sunt ipsius.

VITVS Miletus, Germanus, Theologus, primò Canonicus Vratislauiensis, & ad Sancti Seueri, Erfurti, scripsit librum prænotatum, *Oculata Demonstratio Speculi Iesuitici*, qui Erfordiæ, & Coloniæ prodijt Germanicè ann. 1582. Alterum item librum, inscriptum, *Breuis discussio, & Refutatio sexcentorum errorum, quos Tilemannus Heshusius, & Ioannes Olearius Pontificijs vanissimè hactenus attribuerunt*. Moguntiæ ann. 1604. apud Albinum.

V L

VLBERTVS Henrico de Gandauo, *Fulpertus* autem Tritemio, in codice verò Martiniano m.s. *Vlpertus*, sed in codice Viridis Vallis, *Fulbertus*. Carnotensis Episcopus, qui Tritemio vixit ann. 1001. liberaliùm artium suo tempore (vt idem Henricus de Gandauo habet) vir religiosus, & erga Beatam Virginem deuotissimus, scripsit Sermonem ad Natiuitatem Beatæ Virginis pertinentem, limato dictamine, qui sic incipit. *Approbata consuetudinis*. Respondit etiam cauillationibus Iudæorum, dicentium hanc prophetiam: *Non auferetur sceptrum de Iuda*: in Christo non fuisse impletam, diligenter Scripturarum auctoritatibus, & rationibus confutans Iudæorum peruicaciam. Hæc Henricus de Gandauo.

VLDARICVS Zasius, Patria Constantiensis, Germanus, I. C. cum pleraque ad Iurisprudentiam edidisset, immiscuit item ea, quæ Catholicę Religioni, & Iuri Canonico aduersabantur: Quare, & in postremo Romano Indice iussu Clementis VIII. Pont. Max. edito, Opera omnia eiusdem Vldarici prohibita sunt, donec corrigantur. Et extat quidem correctio accuratissimè à Magistro Sacri Palatij ann. 1587. ad cuius amussim corrigi possint.

Censura in Vldaricum Zasium I. C. iuxta impressionem Lugdun. apud Sebastianum Griphium, Ann. 1550. Quæ habita fuit Romæ in publicis Congregat. coram R. P. Magistro Sacri Palatij, ann. 1587.

Ait autē: Vt vltima manus poneretur in expurgatione huius Doctoris, habitæ fuerunt plures Congregationes corā R. P. Magistro S. Pal. vbi doctissimi, & grauissimi Viri, Theologi, Canonistę, & Iuristę interfuere, qui diligenter legerunt, & examinarunt huius Doctoris Opera. Inspectę etiam, & examinatæ fuerunt Censurę omnes, à diuersis hactenus factę; & licet multa notata fuissent, decretum tamen fuit, ita corrigendum esse, & hęc dumtaxat expungenda esse. Quare:

Deleantur vbique nomina hæreticorum, vbi citantur.

Loca, quibus Crucis signum præfigitur, in impressis codicibus permitti poterunt, corrigentur in imprimendis.

In primum Tomum.

Tollantur Priuilegium Regis, Epistola Ioachymi Mynsingerij ad Lectorem, & carmina in laudem Auctoris, si contingat denuo imprimi librum.

Lib. 2. tit. 1. col. 42. nu. 6. post illa verba, Pœnam mortis non debere esse perpetuam, adde de iure ciuili. Item dele. hoc vsurpauerit, & substitue. aliter vtatur. Dele. etiam hæc vsurpatio in eis toleratur, & substitue, hic vsus in eis est receptus.

Lib. 2. tit. 4. col. 50. nu. 4. dele. hæc mirabilis creatura, & substitue, status, & paullò post, conita, corrige, cognitus.

Lib. 2.

Lib.2.tit.15.col.68.nu.19.dele. dicunt se habere, & substitue. habent. Item dele. at maria aliqu..ndo vorant.

Lib.4.tit.8.col.124. nu.31. dele. cuculla Abbatis Panormitani, & substitue. Abbas Panormit.nus.

Lib.5. tit.1. col.130.nu.24. dele. Quod si non haberet licentiam impunè futurorum, si egregiè verberaretur.

Ibid.col.131.in fine dele. vel. Item dele. vel Imperator, ita vt legatur vbicunque Papa sit.

Lib.5.tit.2.col.137.nu.22.dele. vel beneficio Sacerdotij mihi prouideat.

Lib.5.tit.3.col.145.nu.40.dele. Quod est pro quibusdam Fratribus Religiosis, vsque, Nota quæstus excluſiuè.

Ibid.nu.41.dele. Sed vide ne accipiens restituere in foro animæ teneatur.

Lib.5.tit.4.col.148.nu.14.dele. Cõuincitur nõ bene sensisse, & substitue. aliter habetur.

Lib.7.tit.7.col.174.nu.3.dele. sic nuper Erasmo &c. vsque Gl. hoc verbum excluſiuè. Itẽ dele. vbi etiam habetis, quòd merces de sigillis Ecclesiasticis soluitur.

Lib.7.tit.8.col.176.nu.13.dele. vbi habes mirabilẽ casum, quòd Iuristę curãt Ecclesias.

Lib.8.tit.2.col.190. nu.31.dele. licet glosa malè Theologizans, vsque Præmissa &c. excluſiuè.

Lib.10.tit.2.col.220.nu.12.Adde in margine. Hodie deferẽdi sunt libri ad Iudices fidei.

De Iustitia, & Iure.

Col.241.nu.2.dele. hoc verũ esse non credo, vsque intellige de Imperatore, & substitue. quod maximè debet.

L. iuri operam daturũ, col.245. nu.29.dele. Vnde Hostiensis in proęmio suę Summæ &c. vsque Budæus hic pulchra &c. excluſiuè.

Ibid.col.246.nu.33.dele. securi quos mores, vel Italia, vel Gallia habeat.

§. Huius studij, col.248.nu.13.dele. Pulchra sicut olim sacra &c. vsque. Ex textu, excluſiuè. Item hoc idem dele. in Summario.

Ibid.col.251.nu.34.dele. Quia ante Diluuium non legitur fuisse bellum, & sic eo iure non fuerat seruitus.

§. Ius gentium, & l. vt vim. col.253.nu.10.dele. Erasmus noster in Enchiridio &c. vsque Collige istam regulam excluſiuè.

Ibid.col.255.nu.34.dele. Hoc latè per sacram Scripturam probatur.

L. omnes populi, col.262.nu.17. dele. Quia si Martino Luthero credimus. Item dele. & differt, & substitue. differre.

L. iustitia, col.266.nu.17. dele. Ego hoc nisi cum sales &c. vsque in finem. Item dele. in Summario, limita vt num.17.

De origine Iuris.

In præfatione Scholiorum. ibi. lector noueris, col.270.dele. beneficio Bilibaldi magni viri. In alio cod. Basileæ anni 1541. pag.227.

Ibid.col.271.& seq.nu.5.dele. Quot securibus hoc tempore, &c. vsque Regiam Ciuitatem, excluſiuè.

Ver. Curiatas leges, col.275.nu.11.dele. Sacerdotia, quę nos beneficia parùm Latinè &c. vsque. Nam & Gregorius, &c.

Ver. His legibus, col.282.nu.2.dele. per Iouem.

Ibid.col.283.cod.nu.dele. & sanè argumentum, &c. vsque in finẽ numeri 3. hoc est, vsque. Naturaliter suo quemque sensu, &c. excl.

Ibid.nu.7.dele. Quod & Papa malè sequitur in vulgo, c. forus, de verb. sign.

Ver. Appius, col.287.num.3. in fine, dele. vt doctissimus nostrę ętatis vir Erasmus, vsque. Item excluſiuè.

Ver.

Ver. Magistratus, col. 295. nu. 24. in fine, dele. teste Erasmo.
Ver. Consules. col. 299. nu. 6. dele. par igitur, vsque ad, Sed nec. exclusiuè.
Ver. cum plebs à Patrib. seces. col. 304. nu. 12. dele. Beatus Rhenanus, &c. vsque Postea verò. exclusiuè.
Ver. Quattuor viri. col. 319. num. 14. dele. Quod Erasmus, vsque super ceteris prou. exclusiuè.
Ver. Corn. Sylla. col. 321. nu. 7. dele. vt interpretatur Erasmus.
Ver. Deinde Q. Fabius. col. 329. nu. 7. scribit. Corrig. scribitur. & dele. Erasmus ille Roterodamus vir doctissimus.
Ver. ab ijs. col. 335. nu. 12. dele. Bonifacius Amerbachius, &c. vsq; Accursius hic. exclusiuè.
Ver. Ateius Capito. col. 351. nu. 10. dele. quem magnus Erasmus. vsque. Is ciuilis phil. exclusiuè. Idem in Summario. 264. col. 2.
Ibidem, paullò infra. dele. vel potius Erasmi verbis loquar.
Ver. Ergo Sabino concessum est à Tyberio. col. 359. nu. 5. dele. Quod magnus Erasmus, vsque in Sueuia. exclusiuè.

Tit. de Legibus.

L. non ambigitur, nu. 3. col. 371. dele. sed ista omnia sunt superuacanea, &c. vsque in fi.
L. scire leges. nu. 6. dele. sacrificulis, & substitue. clericis.
Ibid. col. 377. in principio. dele. vide Erasmum in libro de ratione Theologiæ. Item dele. Quod tenent Germani, id est veri Theologi.
Ibidem, num. 21. dele. vt ista vulgata auctoritas, qui crediderit, &c. vsque, sic intelliges. exclusiuè.
L. cum lex, col. 383. nu. 8. dele. Habes exemplum, &c. vsque sed quare hoc, cum leges formam, &c. exclusiuè.
L. contra legem, col. 391. nu. 4. dele. Cardinales, & substitue. aliqui.
Ibidem num. 5. dele. Monasteria, vel.
L. Principes. col. 393. nu. 6. dele. vide posset videri, &c. vsque sin verò. exclusiuè.
Ibid. nu. 12. dele. sed mihi numquam placuit, &c. vsque. An autem. exclusiuè.
L. de quibus, col. 397. nu. 6. dele. An hoc hodie verum, &c. vsque certè quoad. exclusiuè.
Ibid. col. 406. nu. 66. dele. Quod facit pro Martino, vsque & per hanc. exclusiuè.
Ibid. col. 407. nu. 69. dele. Quod enixè, & asseueranter, &c. vsque. Et per hanc. exclusiuè.

Tit. de iurisdict. omnium iudic.

L. si familia, col. 446. num. 16. dele. Per Iouem.
L. qui iurisdictioni, col. 449. nu. 21. dele. Quod ego non pono. vsque Per hãc limitationem.
Ibidem, col. 450. num. 30. dele. vbi Papam redarguit, vsque in finem.
L. eum qui. col. 456. nu. 6. dele. Non semper, sed specialibus rationibus.
L. est receptum, col. 457. num. 11. in Summario, dele. Hæc assertio, secundum Zasium est monstruosa.
Ibid. col. 458. nu. 11. dele. Imò dicunt, quòd iniuria fieret Deo, si Vicarius suus, &c. vsque Tandem coll. exclusiuè.

Tit. si quis ius dicenti non obtemper.

L. illud eleganter, col. 507. num. 8. dele. Quasi magnæ curæ sit Apostolis habere, vel non habere beneficia.

Tit. de in ius voc.

L. 4. §. prætor ait, num. 20. dele. Iuristis. & substitue nonnullis.
Ibid. nu. 24. dele. si extolleretur in Papam, & substitue. in dignitate constitutus.

L. sed

L.ſed ſi hac, col. 527.nu.10. dele, Hæc non ſeruant.
L.generaliter,col.536.nu.5. dele. Quid autem è diuerſo dicat, &c. vſque iſta eſt communis opinio.

Tit. de edendo.

L.1.§.editiones, col.551.nu.7. dele.excommunicatus.
L.Prætor ait,col.561.nu.13.dele.ſponſalibus,& ſubſtitue Spiritualibus.
L.qui ex argentarijs.§.prætor.cum l.ſeq.col.567.num.12.dele.dulcia.

Tit. de peccatis.

L.tres fratres,col.549.nu.8.dele. Quod poſſet fortaſſe verum eſſe, vſque tertio.
L.Imperatores, col.598.nu.6.dele.contra totam Eccleſiã noſtram in Intellectibus meis.
Ibid.in Sũmario, nu.11.dele.tempore iuris Authentici,clerici fuerunt in coniugio,& ſubſtitue. Bona filiorum clericorum in hæreſim lapſorum, ad quem deuoluantur.
L.tale pactum.§.pater.col.607.nu.11.& 12.dele. Ego hanc limitationem relinquo in incendio,&c. vſque in finem,nu.12.
L.ſi pactus,col.619.nu.3.dele. Iſta lex poſſet applicari ad ceremonias, &c. vſque inuenio tamen. Item dele.in Summario nu.3.
L.ab emptione,col.623.numeró 17.dele.item poteſt defendi Eraſmus, vſque,iſta eſt vna clauis, &c.
L.nemo,col.626.nu.1.dele.Et eſt pro religioſis noſtris, vſque,item vendidi.
L.fin.col.628.nu.6.dele.iactitat.& ſubſtitue.dicit.

Tit. ſi certum pet.

L.cum quid,col.664.nu.20.dele.Et hoc ſolẽt facere Epiſcopi,&c.vſque Huic cõcluſioni.
Ibid.col.665.dele.& ita aliquando mihi,&c.vſque. Quinta concluſio, &c.
Ibid.col.669.nu.42.dele. ſicut Sacerdotes in concubinas omnia profundunt.
L.certi condictio.§.ſi nummos,col.711.nu.8.dele. Quorum orbis plenus eſt.
Ibid.col.713.num.18.vbi dicit: Vt hoc etiam laudi detur nouare in Doctrinis. Adde aliquando, ſalua fide.
§.Depoſui,col.715.nu.9. dele. Lucę. & ſubſtitue Ioannis 4. Item dele. filiam infirmam, & ſubſtitue; filium infirmum.
L.pecuniã.col.811.n.13.dele.vnde dicebat Martinus Luth.&c.vſque,nam cũ præcipitur.
Ibid.col.812.nu.22.dele. hoc modo poteſt procedere locus Euangelij, vſque. Quintò non procedit.
Ibid.col.814.nu.20.& 21.dele.aduerte etiam,&c.vſque. Sextò coll.&c.

Tit. de Iureiurando.

L.1.col.838.nu.3.dele.facit,& ſubſtitue, non vult eſſe.
L.ait Prætor, col.844.nu.10.dele.in hoc etiam,&c.vſque, dicitur in Gallia.
§.Iurari.col.849.nu.3.dele. In hoc Paulus de Caſtro, vſque, ſumus iam in quarta parte.
Ibid.nu.5.dele.Ne intelligatis concubinam.
Ibid.col.879.nu.8.dele.Qua loquendi figura frequentiſſimè etiam vtitur Eraſmus.

Tit. de in lit. iuran.

L.vnus,col.903.nu.11.dele. ſicut fecerunt ſerui boni & fideles in Euangelio.
L.in actionibus, col.916.num.20. dele. Sed hac cautela vſus eſt Pilatus, vſque. In ſecundo capite.

Tit.

Tit. de condict. cau. da.

L.dedi.§.idem erit,col.928.nu.8.dele. sicut eum CHRISTVS,&c. vsque. Sextò.
Ibid.§.si liber homo,col.931.& seq.nu.5.dele.quia nihil sine pretio est apud Episcopum.
L.si pecuniam,col.945.num.26.dele. Cœlestinus Papa quidquid &c. vsque Fallit primò. Idem in Summario delendum.
L.quod Seruius,col.965.nu.4.dele.hoc non fecit Panormitanus superbus,vsque. Secundò. Idem in Summario.

Tit. de condict. ob turp. caus.

L.idem.§.si tibi indicium,col.986.nu.2.dele.Hoc esset valde, vsque. Et ex text. Item vbi dicit. Et ex tex.dele.le.et. substitueque. Sed.
L.si ob turpem,col.989.nu.4.dele. Vel Papa.

In secundum Tomum Super Infort. ff.

Tit. soluto matrim.

Col.5.nu.2.dele. Hoc tamen limitetis, vsque. Secundò, & vbi habetur. Secundò, substitue. Primò, deleatur etiam, Tertiò, & substitue. Secundò.
Col.14.nu.38.dele.Et creditur,maiores nostros,vsque. Si ciuitas.
L.de diuisione,cum l.seq.col.35.nu.12.dele.hæresi,& substitue, opinione.
L.maritum, cum ll.seq.col.79.num.35.dele. Pontifices sese bene prouiderunt.

Tit. de vulg. & pup. subst.

L.1.§.substituere,cum l.moribus, col.97.nu.34.dele. Et communiter Doct. plus laxant habenas,vsque, & Bal.
L.moribus.§.interdum,col.103.nu.11.dele.vt sic in Principib. vsque ad ver.12. collig.
Ibid.col.105.nu.20.dele.sicut Lazarum mortuum.
L.qui liberis.§.hęc verba,col.129.nu.11.dele.Id est in ordinarium Iuris Canonici.
L.si pater,col.130.nu.2.dele.Pilatũ,& substitue. Plautium,& hoc in eodem numero, bis.
L.si filius,col.140.ante nu.1.dele.non locutuleis istis forensibus, &c.vsque diuidite legẽ.
Ibid.nu.1.dele.Sicut Saluator excusat Magdalenam.
L.Centurio,col.148.nu.10.dele.est arg.contra mendicantes, &c. vsuque. Quintò.
Ibid.col.151.nu.21.dele.si dijs placet,&c.vsque nunc accipio.
Ibid.nu.22.dele.Diui.& hoc bis in eodem numero.
L.precib. C.de impub.& alijs subst.col.158.nu.40.dele.vt dixit magnus Erasmus, vsque. Itaque.
L.substitui liberis.col.169.nu.3.dele.Secundò sume,arg.contra Episcopos, &c.vsque in fin. Idem deleatur in Summario.
L.si Seruus communis, col.170.num.3.dele. Quo casu Ciuitas nostra,&c.vsque. Tertiò coll. quòd &c.
L.patris,& filij,col.171.nu.9.dele.Erasmum,& substitue Salustiũ. Et hoc bis eodẽ loco.
L.is qui,col.175.nu.2.dele, Pilatum, & substitue, Plautium. Item dele, Herodem, & substitue. Erotem.
L.ex duobus,§. filium impuberem, col.201.nu.4.dele. etiam in Euangelijs seruari Erasmus docuit,& substitue. seruari certum est.
L.ex facto,col.250.nu.18.dele. & tamen vtraque statuta haberent optimam rationem, & Reip.vtilitatem. Sed & substitue. Quia.
Ibid.col.251,nu.23.dele.Tu adde Verg.& crimine ab vno disce omnes.
§.Lucius,col.262.nu.5.dele.quod non dicunt Theologi, vsque sed hoc facit.
§.Iulius,col.266.nu.12.dele.Arg.pulchrum, vsque. Septimò collige.

Tit.

Tit. de legatis primo.

L. si quis in fundi, col. 286. nume. 10. dele. Tu vide frater, num per hanc, &c. vsque, E' diuerso infertur.
L. id quod, col. 310. nu. 3. in fine. dele. Ceteri in hac decisione, &c. vsque. Quid autem, &c. Ibid. col. seq. dele totum, nu. 6. & 7. Idem etiam deleatur in Summario.
L. legata inutiliter, col. 338. num. 10. dele. Iuristis illis, qui sunt Theologi, dabis fundum.
L. quod in rerum, §. si nauem, col. 348. nu. 4. in fi. dele. Si credere fas est, & substitue. vt ait.
L. si pluribus, cum l. seq. col. 369. dele. quod ex phrasi Erasmica notent iuuenes.
L. legato generaliter, col. 402. nu. 3. dele. ex quo, si fas est, à legalibus, &c. vsque. Nunc ad materiam. Item deleatur in Summario. Vt neque optima, neque pessima eligatur.
L. idem Iulianus, §. constat, cum l. seq. col. 423. nu. 8. dele. Vide ne parum sani consilij, &c. vsque. Ex ista doctrina.
Ibidem, num. 9. post illa verba. per Principem, adde, & Pontificem.
L. cetera, §. idem quæri potest, col. 430. num. 4. dele. & non curatur amor proximi.
Ibid. col. seq. num. 7. dele. Sic defende Principes meos Hassiæ & Saxoniæ, &c. vsque. Et huiusmodi Sermonis.

In Tertium Tomum, sup. ff. Nouum.

Tit. de dam. inf.

L. 1. col. 74. num. 9. vbi dicit. Si ille articulus est bene decisus in Iure. dele illud, bene.
L. si finita, §. si quis damni, col. 163. nume. 4. dele. Et per hoc credo, Domini, &c. vsque, similiter dico.
§. Si quis metu, col. 167. dele. Ex hoc Bal. &c. vsque, ex quo habetis.

Tit. de acquir. possess.

L. 1. §. item acquirimus, col. 192. nu. 22. dele. Ioseph nihil potuisset, &c. vsque, item acq.
§. Per seruum, col. 196. num. 13. dele. Barbarè, & illotè.
§. Hæc quæ de seruis. dele. Catholicum.
§. Municipes, cũ l. seq. col. 211. nu. 10, del. hęc sunt notanda ad tẽpora, vsque. Vnde regula.
Ibid. col. 213. vbi dicit. in quib. tota collegia, del. tota, & substitue. multa in quibusdã locis.
L. possideri, col. 215. nu. 9. dele. quam nominamus biretum barbarè.
Ibid. col. 218. nu. 22. dele. ex hac notab. doctr. infertur. vsque Audiuimus.
§. Neratius, col. 230. num. 2. dele. Deorum vel.
§. Ex pluribus, col. 214. nu. 15. vbi dicitur, & in hoc cap. ius Can. est saluberrimum, fac ut dicat, In hoc cap. maximè Ius Canonicum.
§. In amittenda, col. 260. nu. 5. dele. In omnibus dicimus illud Marci, non erat conueniens testimonium.
§. Nerua, col. 265. nu. 8. in fi. dele. Coll. morale hic, &c. vsque, Item ex tex.
Ibid. num. 11. dele. Hoc etiam potest applicari, &c. vsque, notand. etiam &c.
§. Genera, col. 272. nu. 9. dele. Quod est pulcherrimum dictum, vsque. Aut igitur.
L. clam, col. 277. num. 6. dele. Ad Sacerdotium, & substitue. Ad beneficium.
L. naturaliter, §. nihil commune, col. 307. nu. 20. dele. Sicut Euangelium.
L. si quis vi, §. differẽtia, col. 330. nu. 16. dele. Papa est Dom. Regni. vsque. Tertiò est Dom.
L. quod me, col. 335. nu. 12. & habent hęc potentiam Creatoris nostri, dele.
§. Si furioso, col. 337. dele. Ex his habetis, quòd animi, &c. vsque. Quod autem diximus. Idem in Sum. del.
L. si quis rem, col. 343. nu. 4. dele. paria. & substitue. puniuntur.
L. iustè, col. 355. nu. 6. dele. Vel vt ego soleo nominare, iustitiæ.

Tit. de re iudicata.

L. qui condemnare, col. 365. nu. dele. In hoc Pilatus, vsque ad has regulas.
Ibid. col. 366. nu. 8. dele. Sextò non procedit, vsque. Septimò fallit.
Ibid. nu. 9. dele. Vbi Leo Papa subiecit se correctioni Regis Franciæ.
L. si se. §. ait prætor, col. 372. nu. 3. dele. Potest etiam colligi, &c. vsque. Quartò coll.
L. ait Prætor, col. 384. nu. 2. & 3. dele. Apud Theologos, vsque, Apud nos notio. Idem deleatur in Summario.
L. cum prolatis, col. 455. nu. 3. dele. Vbi bibliopolæ multas consarcinarunt extrauagantes, vt sint libri vendibiles.
L. acta. §. de amplianda, col. 486. nu. 4. dele. vsurpant, & substitue, habent.
L. actorum, col. 487. nu. 3. dele. stulti Monachi.
Ibid. col. 488. nu. 5. in fi. dele. Sed vt lucra, & quæstum accumulent.
L. si rerum, col. 500. nu. 17. dele. Vbi Papa prouidet, nè Inquisitor, &c. vsque, Glos. ibi.
L. quæsitum, col. 521. num. 15. propè fin. dele. Erasmus, & substitue. alius.

Tit. de confessis.

L. cum fideicommissum, col. 575. nu. 6. in fi. dele. Episcopus, & substitue, aliquis. Item dele. Quod non habetur pro Simonia.

Tit. ex quib. cau. in poss. eat.

L. sed & is qui. col. 797. nu. 3. dele. animum, & substitue, quæ sunt hominis.

Tit. de bon. auth. Iud. poss.

L. si non expedierit. §. si pupillus. col. 606. nu. 2. dele. contra Scotistas.
Ibid. col. 607. nu. 4. dele. Sicut iste in Euangelio Lucæ, &c. vsque, sic faciunt homines, excluiuè, &c.
L. cum vnus, nu. 3. col. 628. dele. Sic Ioannes Euangelista, vsque, sic in l. si post.

Tit. de separat.

L. debitor, colum. 674. nume. 4. dele. Deus non est Deus.

Tit. quæ in frau. cred.

L. ait prætor. §. si fraudator, cum duob. §§. seqq. col. 700. nu. 5. in fi. dele. Pulchrum. Item Sic Cartusiani, &c. vsque in finem.
L. si pater, colum. 712. numero 5. dele. Hoc etiam annotauit Erasmus, &c. vsque in finem dicti numeri.

Tit. de interdictis.

L. 1. col. 723. nu. 3. in fi. dele. licet hæretici respuant.

Tit. ne quid in loco Sacro.

Col. 774. num. 1. dele. Vt cum depingitur imago Crucifixi, vel alia id genus. Item dele. prædicta non procedunt, vsque, sunt autem Sacraria.

Tit. de except.

L. non vtique, col. 775. nu. 1. dele. ista lex in Ecclesia nostra, vsque. Casus.
Ibid. post finem d. l. col. 776. Ibi additio, ad Getzones imagines sunt. dele. totam;
L. filiusfam. col. 784. nu. 5. dele. Sacerdotes, & substitue. aliquos.

Tit.

Tit. de except. rei iudic.

L. si mater, §. eandem, col. 822. ante num. 1. dele. sicut Monachi, &c. vsque, semper versatur.
Ibidem, col. 823. num. 7. dele. Quæ tamen est frequens in Consistorijs, vsque. Nam qui petit.
L. si is qui hæres, col. 865. num. 4. dele. Sicut legitur de Diuo Gothardo. vsque, Collige, quòd quamuis.

Tit. de diu. & temp. præscript.

L. 1. col. 876. nu. 5. dele. Id est veneratione Sanctorum detineatur.
L. cum hęres, col. 892. nu. 3. dele. Puto æquitatem ciuilem hoc loco præferri.

Tit. de doli mali & met. exc.

L. apud Celsum, §. quæsitum, colum. 921. nume. secundo, dele. Deus. & substitue. quicunque iuris.
§. Si cum legitima, col. 929. nu. 6. dele. & addo ad vtilitatem, vsque, pro conclusione.

Tit. quar. rer. act. non dat.

L. 1. §. quæ onerandæ, col. 958. nu. 5. dele. Idem ego teneo. vsque, Non fuit modica.

Tit. de actio. & oblig.

L. obligationes, col. 964. nu. 17. dele. Vnde rectè in Euangelio. vsque, dicitur autem.
L. ex maleficijs, §. si quis absentis, colum. 973. nume. sexto. dele. Carmelita, & substitue. hæretici.
§. Is quoque, col. 977. nume. 8. Ibi, ita solui nodum Zuuinglij, &c. si contingat, denuo imprimi librum, fiat additio in margine. Sunt verò validiores additiones aduersus Zuuinglium.
L. Serui, col. 990. nume. 1. addatur in margine. Hodie non nisi in quibusdam casibus de Iure ciuili.

In Quartum Tomum.

Deleatur Epistola nuncupatoria Nicolai Frigij.

Tit. Institut. de actio.

Col. 12. num. 13. dele. Vnde dicebat vidua. vsque, Expedita.
§. Æquæ, col. 23. num. 18. dele. per Iouem.
Ibidem, colum. 24. num. 19. Ibi. ecquò vadit anima mercatoris. Adde. talis, ita vt dicat. Quò vadit anima talis mercatoris.
§. Sed istæ, col. 35. num. 21. Ibi. fatigat Deos, & homines. Adde, vt dicitur.
Ibidem, colum. 36. num. 23. dele. Iouem.
§. Rursus, col. 46. num. 26. ibi. velut anhelare Deos, & homines. Adde, vt dicitur.
Ibidem, num. 247. dele. Ecclesiæ, & substitue. Scholæ.
Ibidem, col. 49. num. 31. dele. exemplo Lazari. vsque, Ergo non inuenio.
§. Item si quis, col. 52. num. 28. in Summario, dele totum, num. 28. & 30.
Ibidem, col. 58. nume. 28. dele. Quia sæpè multò tempore seruitur Cardinalibus, &c. vsque, sed non ita. Et ibidem, nu. 29. & 30. dele. Quia si Papa, vel Princeps, &c. vsque. Ista possent etiam.

§. Actiones, col. 80. nume. 7. dele. Per Iouem.
Ibidem, col. 81. num. 13. dele. Sacris dijs immortalibus, & substitue. Sanctis, vel Deo.
§. Pœnales, col. 94. num. 6. dele. Ita Erasmus noster.
Ibid. col. 103. num. 32. dele. quo loco excusatur Cardinalis. vsque, videte Bald. &c.
§. Præiudiciales, col. 105. nu. 1. dele. quamuis Lutherani non accedant ad hanc sententiam, & neque tuta est.
Ibid. col. 112. num. 22. dele. Ecclesia. & substitue, Schola.
Et ibid. num. 22. dele. Quod esset conculcandum Sacerdotibus, qui à patronis consequuntur beneficia.
§. Ex maleficijs, col. 122. nu. 3. dele. Super quo etiam nos Doctores. vsque, Multa pulchra.
§. Quædam, col. 131. nu. 14. dele. plus commendata, quàm festum S. Gregorij.
§. Omnes, col. 139. num. 13. dele. est magis Christiana, quàm fuerit, & substitue. melius facit, quàm fecerit. Ibid. ad Festum Martini. adde, Sancti.
Actionum, col. 148. num. 8. dele. Qui fortasse satis potauerat.
§. Fuerat, col. 172. nu. 4. dele. Hic vsurpat Imperator, &c. vsque, Collig. quòd actio.
§. In bonæ fidei, col. 185. num. 12. dele. Beatas animas, & substitue istos. Et ibidem, dele. Dij boni.

Tit. feud. qui feu. dare vel accipere poss.

Col. 255. nume. 3. dele. & dicit Baldus in dicto cap. &c. vsque, Et licet.

Tit. de feud. succes.

Col. 296. num. 75. dele. hoc tamen non est dubium, & substitue. videtur tamen.
Col. 297. num. 77. dele. Quod est memoria tenendum, &c. vsque, Nam si.

Tit. de feud. alien.

Col. 300. num. 10. dele. Vide etiam, ne Ecclesiæ plus nimio in secularibus prærogetur.
Item dele. Sed hodie multa in contrarium agi, &c. vsque præterea, & sup. &c.

Tit. de feud. amiss.

Col. 316. num. 55. dele. Negare tamen non possum, &c. vsque, Porrò tex.

In C. Iust. De Iudicijs.

L. properandum, §. sin verò caussæ, col. 68. num. 3. dele. Vide Erasmum in libro de ratione Theologiæ.
L. rem non nouam, col. 64. nu. 2. ibi. tunc tangit Sacras Scripturas, id est protocollum vanissimum. Corr. vt dicat, Tangit non Sacras Scripturas, sed protocollum, &c.
L. apertissimi, cum Auth. si verò, col. 73. nume. 12. dele. Lutherus nominaret frigida scita Pontificum.

De verborum obligat.

Col. 2. nu. 6. Ibid. in quo tu adde micam salis ex sententia Bart. in d. l. 1. &c. nisi sit officium cum administratione, adde seculare. Vt dicat nisi sit officium seculare.
L. 1. §. si quis ita, col. 10. num. 3. dele. Templum, & substitue. Domum. Item dele. orabo, & substitue. cœnabor.
§. Si quis simpliciter, col. 19. num. 17. dele. vulgus vagabundum. & vbi dicit ceterum. corr. vt dicat, ceteri sunt sub Vicario.

L. Iti-

L. ſtipulationum, colum. 33. nume. 33. dele. Stante iure poſitiuo, &c. vſque, Collige, quod, &c.
L. eadem, §. Cato. col. 66. nu. 36. dele. Hic textus, ſicut Iudas inter Iudæos, ita diſcurſabit in tota hac materia.
Ibid. col. 78. nu. 88. dele. de hoc gauderent manes Bartoli, ſi poſſent intelligere.
L. ſtipulationum, la 2. §. ſi ſortem. col. 90. nu. 10. dele. ſic enim fecit mulier, &c. vſque habetis hic documentum.
L. impoſſibilis, col. 97. nu. 5. dele. facilè deciperentur, vſque de quo per Canoniſtas.
L. ſi Titius, col. 107. nu. 4. dele. Hoc vix amitterent Chriſtiani.
Ibid. col. 111. nu. 13. dele. vulgus barbarum, & inutile.
L. generaliter, cum l. ſeq. col. 175. nu. 6. dele. & ita crederem, vſque, de iſta relatione.
L. ſcire debemus, §. ſi à ſure, col. 175. nume. 7. dele. Rectè ſicut Sacra Scriptura dicit, quòd Saul inter prophetas.
L. ſciendum, col. 182. nu. 25. dele. etiam ſi Papa ſcripſiſſet inſtrumentum.
L. ſtipulatio iſta, §. alteri ſtipulari, col. 237. nu. 3. Si contingat denuo imprimi librum, poterit deleri. Pilate, & ſubſtitui. Plaute, vel quid ſimile.
L. qui hoc anno, col. 259. nu. 6. Martini. adde. Sancti.
L. ſi quis arbitratu, col. 265. nu. 14. dele. Catholicum.
§. fin. ſi contingat denuo imprimi librum, col. 283. nu. 10. dele. eluditur, & ſubſtitue. prorſus tollitur.
§. Si à te, col. 323. num. 3. dele. id eſt trufatur.
L. qui vſumfructum, col. 336. nu. 11. dele. in tota Eccleſia noſtra.
L. ſtipulatio hoc modo, col. 343. nu. 15. dele. quidquid poſſunt in ſementem Eccleſiæ tendat, & ſubſtitue. Hic dicant.
Pactum ſucceſſionis amittendæ, cap. 11. col. 346. nu. 28. dele. Verum eſt, nec poſſum, &c. vſque prædictam concluſionem.
L. quæ extrinſecus, col. 361. nu. 1. dele. Hæc lex eſt facta pro his, qui indeuoti erant, vt exaudiantur à Domino.
Ibid. col. 362. nu. 5. Domini, iſta l. multum, &c. vſque Coll. ex ſecunda.
§. Sacram, col. 442. nume. 7. dele. Videtur ſatis dura ſimilitudo. Sed & ſubſtitue. nec debet videri dura. Quia ibidem eod. nume. col. 443. dele. niſi fortè miraculosè, vt dicit hic Bart.
L. mora, col. 464. nu. 6. dele. Si habetis aliud mirabile, &c. vſque Circa hoc vltimum.
§. Flauius Hermes, col. 556. num. 2. dele. Diui. & ſubſtitue. Imperatoris. in nouâ impreſſione.
§. Duo fratres, col. 581. nu. 37. dele. iſta enim ſunt in, &c. vſque Quartò fall.
§. Chryſogonus, col. 594. nu. 14. dele. ita Philippus Decius, &c. vſque, alia ratio fuit.
Ibid. col. 596. nu. 22. in fi. dele. Ad quæ doct. §. noſter, &c. vſque in finem.
L. duo rei, col. 598. num. 4. Martini. adde Sancti.
§. Ea lege, num. 8. dele. ſi quidam Fr. Franciſcus, vſque, certè hac cautela.
§. Cum ita, col. 655. nu. 5. dele. In noſtra Eccleſia. & ſubſtitue à noſtris.
§. Item qui inſulam, col. 656. nu. 6. dele. ita c. 30. Gen. dixerat Rachel, &c. vſque in finem ipſius numeri.
§. Cum quis, col. 660. nu. 20. dele. maximè per Principem.
Ibid. col. 661. nu. 5. dele. Sed nihil eſt perpetuum, &c. vſque Quod autem dixi.
§. Præterea, col. 669. num. 7. dele. Sumite exemplum Theologicum, vſque, Hæc concluſio not. fallit.

In Tomum Quintum. Lib. 1. ſing. Reſponſ.

Cap. 2. col. 37. num. 32. dele. vt magnus Eraſmus teſtatur.
Cap. 6. col. 61. num. 9. dele. Teſte Eraſmo.

Cap.1.col.102. num.27. dele. & adora. in noua impress.
Cap.3.col.106.num.11.dele. anima. & substitue. homo.
Cap.17.col.121.num.3. dele. Esset enim & ipsis clericis, vsque, nec verum.
Ibid.nu.4.dele. Vel forte dicas, eas esse de Ecclesia malignantium.
Cap.18.col.ead.non longè à princ.dele. Imperatorem, & substitue. eum, qui non habet superiorem. Item dele. Imperatore. & substitue. eo.
In l.quod Nerua.ff.depos.§.libertus, col.203. num.12. dele. Ex obseruatione doctissimi Erasmi.
In l.frater à fratre.§.Cato.col.238.nu.5. dele. magni Erasmi.
Antinomiarum dissolutiones, col.244. num.8. Dele. quæ tanta licentia suppressorem. vsque. Quanto illustrior.
Ibid.num.9.dele. siue cuculla, siue stoliditatis mitra.
Ibid.col.245.nu.12. & vt interim vno sim exemplo, vsque, Sed ad Antinomias.
Ibidem, num.13. dele. Nam & tu vir clarissime, vsque, sed non est vlla defensio in Petro Stella.
Col.326.in fi.dele. Eutychis exemplo, de quo, &c. vsque ab omnibus vno ore.
De Iudæis, q.1.pag.332.dele. Maximus mehercule error sedissimorum barbarorum, &c. vsque 5.q.10.ar.12.t.4.sent.
Ibid.pag.333.V.dele. Hæresim, idest sectam, & substitue. sententiam.
Ead.q.in noua impres. pag.338.D.dele. nec virtus virtus.
Ibid.M.dele. Iupiter, & substitue. Deus.
Ead.q.pag.339.R.dele. Alius enim (vt dicit Aug.) pater est, alius filius.
Ibid.pag.342.R.dele per Iouem lapideum.
In Apologiâ ad Io.Eckium, col.336. nu.9. dele dij boni, & substitue. bone Deus. in noua impressione.
Ibid.col.373. nu.21. dele. Tandem dicis nolle te, &c. vsque, Hoc tum satis dubia. Ibidem dele. Dij boni.
Ibid.col.375.num.22.dele. vt magnus Erasmus in Adagijs docuit.
Ead.col.in fi.dele. Si tamen omnino contendes. vsque ceterum cum clariss. vir Andreas.
Col.376.dele. Sed nec satis tibi fuit dentem. vsque Beroaldus homo.
Paullò inf.dele. Et quando in Erasmum incidimus. & paullò post, dele duobus in locis nomen eiusdem Erasmi.
Col.377.paullò post princ.dele. Hac Erasmus insectatur. vsque Gladius profecto. Et vbi nomen ipsius Erasmi, vel alterius hæretici reperietur, semper deleatur.
In primum Rhet.ad Herenn.col.381.nu.3.proœm.dele. vt Erasmus interpretatur.
Col.382.num.6.dele. & hodie Erasmi. vsque Si tamen alterutro carendum.
Col.383.num.9.dele. Sic Erasmus in Scholijs super Hieronym.
Col.385.num.12.in fi.dele. Ita Martinus Lutherus, vsque, & hactenus de ciuilibus.
Col.392.ad c.3. De quatuor gen.cau.Turpe.dele. Si Erasmo credimus.
Col.393.Humile. dele. & tamen Papa se in his magis occupat.
Col.394.Si genus causæ dubium. dele. Dijs volentibus, & substitue. Deo volente, in noua impressione.
Col.395. In expositione, Si honestum causæ genus, dele. vt eleganter alicubi Erasmus ait.
Col.396. in expositione. Aut ad eos ipsos. dele. Vdalricus Huttenus. & substitue. Quidam.
Col.402.dele. quo loco frequenter vtitur. vsque, A confect.
Ibid.dele. hunc locum tenuit Pilatus. vsque, hic locus.
Col.405.dele. sic Gamaliel, &c. vsque, Hoc loco.
Ibid.dele. si oratio. vsque, Item si negabimus.

Col.

Col.407.dele.dijs, & substitue.Deo, in noua impr.
Col.408.dele. Ex Erasmi sententia.
Ibid. De breui narratione, col. 414.dele. Hoc faciunt Concionatores, vsque, & si transitionibus.
Col.ead.dele. In Euangelijs, quæ sunt plena, in hoc vitium incidunt.
Ibid.in expositione. Si vera res erit,col.418.dele. Erasmi. Item dele. In Euangelijs multa videntur pugnare,vsque. Oratores.
Item dele. Erasmus in Scholijs in Hieron.vsque. Vbertinus.
Ibid.de diuis.causarum,cap.5.col.420.dele. Vides plures mores, vsque,hoc contingit. Et si contingat denuò imprimi librum, vbi habetur,hoc substituatur. Quod vt perfectior sit sensus.
Ibid.de causarum constitutionibus,cap.6.col.422.dele.Sic fuit causa, vsque,Sed hoc.
Ibid.in exposit.cum & peccasse,col.430.dele.qui religione non ligantur.
Ibid. in expositione,ex comparatione causa non con. col.431. dele. Tam comparatione,
In 2.lib.In causa coniecturali,col.435.dele.haud absimile, vsque, & per hanc spem.
Ibid.comprehensio,col.438.dele.Sic apud Regium, &c.vsque sic superioribus.
Ibid.Inuersio,col.440.dele. Tu Erasme,vsque. Ea inuersione.
Ibid. Appendix ad statum coniectur. colum.444.dele. Sic vxor Pharaonis, vsque.Sic in Oratione.
Ibid.Omnes enim illi,col.450. Hoc genere, vsque,aut cum dicio.
Ibid.status diffinitiuus,col.453.dele.de Saluatore, qui si longius, &c. vsque, de Thesida.
Ibid.status translationis,col.445.dele. sic Seruator noster, vsque.Hi duo loci.
Col.456.dele. Hoc statu vsi sunt, vsque. à tempore.
Ibid. Constat igitur ius ex his,col.459.dele.vt accusatur Lutherus,vsque. Pietas test.
Ibid.col.460.dele.per hunc locum defenditur Phinees, vsque obseruantia.Item dele. Seruatorem,& substitue. Saluatorem in noua impressione.
Ead.col.dele. Vt Lutherus iussus reuocare, vsque hi sex.
Ibid.de Entymematis,col.474.dele.quo genere frequentissimè vti, &c.Hierony. vsque
Alia species. Item dele. Si Paulus ad Romanos,vsque ad pugnantia mediata.
Ibid.col.475.dele. Quo temperamento, vsque. Aliæ Enthymematis species.
Ibid.complexio,col.479.dele. Sed qua arte,vsque. Item Sadducei.
Ibid.de vitiosa expositione super dent omnes,quin paup.sunt,col.480.dele.Luthero, & substitue. Aristoteli. Item paullò infrà,col.481.dele. Erasmus, & substitue. Doctores.
Ibid.in expositione sent. Nã Episcopo ami.me.hodie, &c.col.483. dele. hoc vitio vereor ne laboret, qui pro Luthero,&c. vsque in finem.
Ibid.Ad cap. de vitiosa confirmatione, in expositione sententiæ,Iniuria abs te, col.485. dele.Sic Christus facit ad Iudæos, vsque qua dissolutione, & paullò post dele.Item si vim partium,vsque, potest & dissolui dilemma.
Ibid. in expositione,cũ id,de quo summa,Coll.486.dele.Sic Lutherus, quasi obiter,&c. vsque, hoc quotidiè.
Ibid.Ad omnia reliqua vitia in expositione,Controuersiam dissoluere, col.488.dele. Sic Theologiæ, &c. vsque. Vltimum vitium.
In Oratione funebri,in funere Illustrissimę Blancę Mariæ, col.293.dele.purpuratis,& substitue Patribus. Item dele. Fortuna. Item dele. Diuina,si tamen contingat librum denuò imprimi,in alijs enim permiti poterunt.
In ead.col.dele.Vt iustè illud Prophetæ ad Cæsarem, vsque, Hanc tantam Principem, & in noua impressione deleatur. Reuerendissima.
Ibid.col.494.dele,O duram fatorum acerbitatem, vsque profecto. Item dele. aboleri, & substitue. mori.
In Oratione de laudibus Legum, Friburgi habita. col.517. dele. Erasmo Roterodamo magno dicente illo.
In Epistola Amerbachio scripta,quæ incipit, Litteras meas Bonifaci: deleatur.

Col.

Col. 531. Epistola eid. Amerbachio, quæ incipit litteras meas Bonifacij deleatur, & amoueatur tota.
Col. 535. Epistola eidem Amerbachio, quæ incipit, quas ambas. deleatur tota.
Col. 548. Epistola eidem Amerbachio, quæ incipit. Frater Bonifaci, deleatur tota.
Col. 588. Epistola Erasmo Roterod. scripta, quæ incipit, Dolenter fero, deleatur tota.
Col. 590. Epistola eidem Erasmo. Quid censes magne, deleatur tota.
Col. 592. in Epistola Amerbachio scripta, quæ incipit, nũquam mihi dele. id quod nuper eleganter Erasmus.
Item in omnibus Epistolis, & vbicunque reperiantur nomina hæreticorum, vel hæretici laudatur, deleantur, & amoueantur.
Deleantur etiam carmina omnia, quæ vel ab hæreticis confecta sunt, vel hæreticos laudãt, & in noua impressione prorsus tollantur.
In Oratione Christophori ab Nolamberg, habita in forum Zasij, col. 597. dele. Diuinus. Item in noua impressione dele, Dij boni, & substitue bone Deus.
In eadem Oratione, col. 500. dele. vt merito dicere possis, vsque nondum ego. Item dele. ò crudelia fata. Item dele. præsenti alicui Deo.
Col. 501. dele. hoc est ille iustitiæ, &c. vsque prudentia verò. Item dele. de futuris nunquam fallebatur.
Col. 611. deleatur Epistõla Erasmi Bonifacio Amerbachio scripta.
In Oratione habita in funere Maximiliani Imperatoris dele. ô dicam fatorum seriem, vsque. Moritur virtutum.
Deleatur etiam nomen. Diui, in noua impressione, vbicunque inueniatur.

In Tomum Sextum, qui est Consiliorum.

In Epistola Bonifacio Amerbachio dicata, dele. Nam quantum maximus ille Erasmus, vsque. Tu enim is Erasmus.
Cons. 4. lib. 1. Col. 49. nu. 16. dele. Dij boni, & substitue, bone Deus, in noua impressione.
Ibid. col. 50. nu. 17. Nec enim sani, vsque. Vnde cum filij.
Cons. 10. lib. 2. col. 415. nu. 27. dele. Eleganter magnus Erasmus, & vbi habetur scribit, corr. scribitur.

VLRICVS Engelbertus, Teuto, Ord. Præd. quique eundem ordinem apud Teutones rexit, scripsit librum, quo plures nodos tam in Philosophia, quàm in Theologia enodauit. Alterum item Quæstionum Theologicarum, & Physicarum. Obijt ann. 1277. PP. Mon. Ord. & Leander.

VLRICVS alter Teuto, Ord. quidem & ipse Præd. scripsit super quattuor Libros Sententiarum. Librum quoque De Foro conscientiæ, ac De Casibus Iuris. In libros item de Anima, & Metaphysicen Aristotelis. Viuebat ann. 1262.

VLRICVS de Vrimaria, & Germanus, & Ord. D. Augustini, scripsit De origine sui Ord. Iacobus Bergomensis.

V M

VMBERTVS Heduus, qui natus in Burgundiæ Vico, dictus est de Romanis, seu Romains, nobilis tamen, ac summa cum prudentia summam doctrinam consecutus, quippe qui Philosophiam Lutetiæ publicè professus, atque in iure Canonico diligenter versatus, denique ad ordinem Dominicanorum, cui postea Generalis præfuit, Theologiam optimè doctus in sanctissimũ Virum euasit: quemadmodum alij quidem de eius vita testati sunt, quam posteris scripto mandarunt, sed præcipuè, ac breuiter Ferdinandus Castillus, lib. 2. partis prioris historiæ suæ de Dominicano Ordine, cap. 47. & sequentibus agit. Is igitur Vmbertus hosce libros reliquit. Commentarium in D. Augustini regulam. Librum de septem gradibus contemplationis. Alterum de tribus Votis essentialibus Religiosorum,

Alium.

Alium De Eruditione Concionatorum. Hoc enim docetur, quanam ratione concionatoribus agendum sit cum vnoquoque genere hominũ, vt eos instruant, & ædificent, cum Regibus, Principibus, Cardinalibus, & alijs Ecclesiasticis omnibus, cum Religiosis itẽ variorum ordinũ, cum Nobilibus, Equitibus, Magistratibus omnibus, Ducibus, Militibus, ministris Iustitiæ, Aulicis, familijs, opificibus, agricolis, mulieribus, cuiuscunque sint conditionis. Et hoc videlicet Opere nõ solum præcepta, & methodũ tradit, qua cum istiusmodi hominibus agendum sit, verum etiam verba ipsa, & colloquia, quæ cuique hominum generi ad Dei gloriam, & eorum salutem quadrent. Quare non immerito vocatus est ab Ferdinando Castillo, hic liber, Bibliotheca Vniuersalis pro omnibus officijs, & negocijs huius Mundi, & sapientia Christiana deducta in praxim, ac profunda doctrina, quæ concionatoribus suppeditet quidquid animarum saluti conducit: cum & stylus is sit, vt neminem vnquam fatiget, delectet autem plurimum legentes. Erat autem iam ante multos annos excusus, cum ann. 1602. recusus est Vincentiæ, in Ditione Veneta.

Alium minorem, qui tamen valde vtilis est, ac prudentiam Christiana m vbique spirat: de Religiosorum officijs, à Generali, vsque ad Ianitorem, coquum, olitorem, & alios omnes, non omissis Priore, subpriore, Lectore, Concionatore, Magistro studiorum.

Libellum denique De Vitis primorum Patrum Dominicani Ordinis, qui suo tempore Virtute, ac sanctitate floruerant.

VMBERTI Locati Opus Iudiciale Inquisitorum. Romæ apud hæredes Antonij Bladi ann. 1570.

VMBERTI Siluæ candidæ S.R.E. Card. Disputatio, quam Constantinopoli habuit aduersus Græcos de Azymo, & Fermentato, extat in Appendice vndecimi Tomi Annalium Cęs. Card. Baronij, quæ nũquam fuerat edita, sed quæ perdigna lectu & Græcis euincendis, & rectissimę S.R.E. obseruationi manifestandæ percommoda.

VMFRIDVS Neckton, Nordouolcas, Anglus, Carmelita, scripsit Sermones Dominicales 14. Quæstionum item Theologicarum librum vnum: præterea Lecturas Scholasticas. Obijt ann. 1303. Iacobus de Plebe Seruita, & Petrus Lucius.

V O

VOCABVLARIVM Theologicum vide in verbo Thomas Beauxamis.

VOCONIVS Castellani Mauritaniæ Oppidi Episcopus, scripsit aduersus Ecclesiæ inimicos Iudæos, & Arianos, & alios hæreticos. Cõposuit etiã Sacramentorum egregium Volumen. Gennadius in Catal. ad quem Suffridus notat. *Hic scriptor apud Tritemium Victorianus Buconius appellatur: apud Honorium simpliciter Buconius, & in m.s. codd. nostris.* Anno Domini 460. Trit.

VOLCKMARVS, siue *Volckmarius*, Furstenfeldensis Cœnobij Abbas, Ord. D. Benedicti, Annales Boiorum ab irruptione eorum in prouincias Romanas, hoc est, ab anno Christi 508. ad annum 1314. deduxit. Viuebat ann. 1314. At nitida Marci Velseri historia Boicarum rerum omnibus præferenda est. Erat porrò Volckmarus à Concilijs Ludouici Ducis Boiorum, Parentis Ludouici IIII. Imp.

VOLFNARDVS Monachus Hasserensis, qui seipsum, scribens Erchenboldo Episcopo, presbyterũ nominat, Vitam B. Vualpurgis, quàm fidelissimè (vt verbo Baronij Card. vtar) scripsit. Extat autem in Tomo Quarto Antiquæ lectionis Henrici Canisij, impresso Ingolstadij ann. 1603. Vide Annal. eiusdem Baronij sub ann. 725. Videtur autem Arnoldo Vnioni esse is, qui extat apud Mosandrum To. 7. Surij ad diem primam Maij.

VOLFGANGVS Sedelius De mystico Templo Salomonis. Moguntiæ apud Franciscum Behem. ann. 1548.

VOLRADI Vuengeri Apologia pro fidei, ac Religionis Catholicæ Romanæ Ecclesię assertione, ad quorundam calumnias, ac traductiones diluendas edita. Ingolst. ann. 1577.

VOLVSIANVS scripsit Epistolam ad D. Augustinum, quæ in huius Epistolis est secunda numero: qua de illo quærebat explicationem dubiorum aliquorum ad Christianam religionem spectantium.

VORMATIENSIS Secunda Synodus Adriano Papa Primo, Carolo Magno procurante, ann. 772. De purgatione Sacerdotum, vide Capitula Francica, lib. 7. capit. 207. At Vormatiense Concilium, in cuius Canone tertio inuenitur error (vt docet B. Thomas parte 3. quæst. 80. art. 6. ad 3. Iubetur enim fures occulti explorari per sacrę Eucharistiæ perceptionem) fuit prouinciale, non confirmatum, immo potius reprobatum, quoad illum Canonem à Summis Pontiff. vt ibidem B. Thomas ostendit. Ita etiam Bellarminus Card. lib. 2. de Conciliorum auctoritate, cap. 8.

V R

VRANIVS prosecutus est potius obitum, quam Vitam S. Paulini Nolani Episcopi ad Pacatum. Is quidem totam illam historiam de redempto à S. Paulino, sui permutatione, filio Viduæ conscripsit ducentos ante annos, quàm Gregorius Magnus eam describisset. Extat m.s. in Bibl. Mediceа.

VRBANVS Deucricus, Ord. Seruorũ, scripsit in primum librum Mag. Sent. & Commentarios ad Aristotelis libros De Physico Auditu, De Cęlo, & De Anima.

VRBANVS Primus Pont. Max. Patre Ponriano, Romanus (Imp. Alexandro Seuero Aug.) ann. 223. vt habet Onufrius, at vt habet Platina ann. 226. creatus 12. Kal. Nouembris, Martyr autem factus ann. 231. Vir sanctus, instituit vt Ecclesia prædia, & fundos à fidelibus oblatos reciperet, partirenturque prouentus Clericis omnibus viritim, nihilque cũ iuspiam priuatum esset, sed in commune bonum, sunt (ait Platina) qui huic tradunt distinctionem quattuor temporum, ac Ieiunij, quæ antea confundebantur.

VRBANVS Secũdus, Pont. Max. Gallus, Otto antea vocatus, ex Oppido Castilionis, Diœcesis Rhemensis, monachus Cluniacensis, Episcopus Card. Ostiensis, qui sedit annos 11. Menses 4. dies 18. creatus Terracinæ ann. 1088. Onufrio, Vir doctus, & sanctus, scripsit contra hæreticorum dogmata, cumque varia Decreta edidisset, Cisterciẽsiumque Ordinem confirmasset, expeditionem ad Terræ sanctę recuperationem procurasset in Claromontana Synodo, habuit ibi Exhortationem ad populum, quæ extat in lib. 1. cap. 11. & 11. de bello sacro. Iam verò, quòd pertinet ad Synodũ eandẽ apud Aruernos ann. 1094. celebratam, Gulielmus Malmurienſis, lib. 4. c. 2. in reb. Anglicis, eiusdem meminit, sicut & Bertholdus. Ipsius verò Synodi triginta duo canones, præter illa, quæ extant in Gratiano, reperiuntur in Codice Lamberti Episcopi Atrebatensis, ex qua item Antonius Augustinus eos descripsit. Vide verò in verbo; *Claromontanum Concilium*, in secunda huius Sacri nostri Apparatus editione, quæ proximè post hanc primam adornabitur. Nam in hac Synodus illa prætermissa est, dum integriorem ipsius notitiam, sicuti & quarundam aliarum assequi curabimus.

VRBANI III. Pont. Maximi pia in Psalmum quinquagesimum Metaphrasis. To. 1. Bibl. SS. PP. Bignęi.

VRBANVS V. Grimaldi militis filius, Lemouicensis, Gallus, Pontifex Maximus, creatus ann. 1362. De Oratione, & Voto Commentarios scripsisse dicitur: Eisingrenius.

VRBANI VI. Pont. Max. formulæ precum, quas ille composuit, & indulgentijs donauit Germanicè impressæ Dillingæ in Germania, ann. 1567. cum autem deduxisse historiam Barienſium Episcoporum ad sua vsque tempora scribit Eisingrenius.

VRSINVS Monachus scripsit aduersus eos, qui rebaptizandos hæreticos decernunt, docens nec legitimum esse, nec Deo dignum, rebaptizari illos, qui in Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, quamuis prauo sensu, baptizantur, sed post Sanctæ Triniratis, & Christi simplicem Confessionem sufficere ad salutem manus impositionem Catholici Sacerdotis. Gennad. in Catalogo. Viuebat ann. 490. Trit.

VRSPERGENSIS Abbas, & Aimoinus, vbi dicunt Synodum celebraram sub Constantino, & Irene, clarè demonstrant se loqui de secunda Nicęna Synodo, quæ fuit 7. generalis, etiamsi per errorem nominẽt Constantinopolim. Bellarm. Card. To. 1. Controu. 4. lib. 2. de Conciliorum auctoritate, cap. 8.

VRSVLA Cynosura, quæ scribitur fuisse Matrona doctissima, natione Britanna, & Principis Cornubiensium filia, dicitur quidem scripsisse de arcanis visionibus lib. vnum: Alterum autem Documentorum fidei: Epistolã quoque tam ad Doctores Græcos, quàm ad Latinos: Veruntamen nihil ipsius vidi. Suspecta mihi eiusmodi scripta sunt, quòd Ioannes Baleus homo hæreticus eiusdem Vrsulæ vitam scripsisse fertur, quam item vixisse ann. 390. testetur.

V S

VSELLENSIS Diœcesana Synodus prima, & secunda. Calari in Sardinia apud Vincent. Simbeninum ann. 1566.

VSVARDVS scripsit Martyrologium, quo plures Ecclesiæ sunt vsæ. Id autem iussu Caroli Magni conscriptum, prodijt cum additionibus, & annotationibus Ioannis Molani, Louanij, apud Hieronymum Vuellęum ann. 1568. & Antuerpiæ 1583. De illo verò sic Arnoldus Vuion. Vsuardus Monachus Martyrologij Sanctorum scriptor: siue, vt alij legunt, Isuardus, natione Gallus, professione Monachus in cœnobio Fuldensi, Ord. S. Benedicti, Congreg. Luxouiensis, & S. Alcuini Abbatis auditor. Hic apparere in cõspectu Domini vacuus nolens, iussu Caroli Magni Imp. post S. Hieronymum, & Bedam, ex scripturis veterum gesta, & passiones Martyrum, Confessorum, Virginumque Sacrarum in vnũ Volumen contulit, quod Martyrologium Vsuardi vocatum, & ab Ecclesia approbatum, vsque in hunc diem perseuerat, & in Rom. Eccl. aliquando, ac in alijs multis, Gallicanis præsertim, Germanicis, Hispanicis, & Anglicis, nec non Monachorum, & Religiosorum domibus, legi consueuit post Primam, vt titulus eius libri in editione Molani indicat. Vide in verbo, Isuardus.

V T

VTHO Secundi Hermanni Sueuiæ Ducis, ex Fratre Nepos Episcopus Argentoratensis, scripsit Vitas Sanctorum Arbogasti, atque Amandi. Viuebat ann. 950. Eisingrenius.

V V

VVALAFRIDVS Germanus, à vitio oculorum, *Strabo* cognominatus, monachus, & Abbas duodecimus Monasterij Augiæ diuitis, Congreg. Luxouiensis, creatus ann. 842. plura scripsit tam ligato, quàm soluto sermone, inter quæ sunt sequentia. De vita Sancti Gilli Abbatis, lib. 1. qui excusus apud Surium die 16. Octob. De vita eiusdem metricè, lib. 1. De vita S. Othmari Abbatis, lib. 1. qui excusus est apud Suriũ dic 16. Nouẽb. De Officijs Diuinis, siue de exordijs, & incrementis Rerum Ecclesiasticarum ad Reginbertum, liber vnus, qui Romæ prodijt vnà cum alijs Auctoribus de eadem re ann. 1590. & Venetijs vnà cum Speculo Missæ Nicolai Aurificij ann. 1572. cum antea fuisset Coloniæ excusus ann. 1566. & Parisijs in To. 6. Secũdæ edit. Bibliothecę SS. Patrum à Bignæo collectæ, incipit autem: *Altaria quidem Noe, Abraham, Isaac, & Iacob, Domino (vt legitur) extruxerunt, &c.*

Videlicet hoc libro agit, vnde hoc, vel illud in consuetudinem venerit, & quando procedente tempore fuerit auctum. Inquit autem, se noluisse de libris paganorum in hac materia testes adscisere, ne inter Ecclesiasticæ ædificationis eloquia, lectoris animum inutilibus occuparet. Ceterum agit.

Qualiter religiones diuersæ, se inuicem imitatę sint, & quid commune habuerint, quid diuersum, cap. 2.
De profectu religionis Christianę, cap. 3.
Ad quas Cęli plagas, qui orant, vertantur, cap. 4.
De vasis, quæ simpliciter signa dicũtur, c. 5.
De expositione nominum quorundam sacris rebus adiacentium, cap. 6.
Quomodo Theotiscè, hoc est Theutonicè, domus Dei dicatur, cap. 7.
De Imaginibus, & Picturis, cap. 8.
De Templis, & Altaribus dedicandis, cap. 9.

Quid

Quid fieri debeat in locis Deo cõsecr. c. 10.
Quid item fieri non debeat, cap. 11.
De orandi modis, ac distantia vocum, cap. 12.
Quibus prosit cultus Diuinus, & quibus non, cap. 13.
Iustas oblationes, & magis virtutes, quàm corporalia munera Deum desiderare, cap. 14.
De oblationibus veterum, cap. 15.
De Sacrificijs noui Testamenti, & cur mutata sunt per Christum sacrificia, cap. 16.
De virtute Sacramẽtorum, & cur ab eis criminosi suspendantur, cap. 17.
Quid offerendum sit in Altari, cap. 18.
Non ab alijs, quàm à ieiunis communicandum, cap. 19.
Quòd alij rariùs, alij crebriùs, alij quotidiè communicandum dicant, cap. 20.
Vtrùm semel, vel sæpius in die, offerre conueniat, & communicare, cap. 21.
De ordine Missę, & offerendi ratione, c. 22.
De tempore Missæ, cap. 23.
De vasis, & vestibus sacris, cap. 24.
De horis Canonicis, & genuum flexione. De Hymnis item, & cantilenis, & incrementis eorum, cap. 25.
De baptismi incremento, & mersione, & caussis baptizandorum, cap. 26.
De decimis dandis, cap. 27.
De Litanijs agendis, cap. 28.
De aqua sparsionis, cap. 29.
De benedictione Cerei, cap. 30.
Epistolarum ad diuersos librum.

At extant m.ss. in Bibliotheca celebris Monasterij S. Galli in Heluetia, De Vita S. Galli libri duo, ligata Oratione. Eiusdem liber De S. Othomaro Abbate. Eiusdem varia Poemata. De Vita item in fine S. Mammæ Monachi cum hymno. 2. De carnis petulantia. 3. Ad Prudentium. 4. Ad Carolum filium Augustum. 5. In Natalem Christi. 6. De cultura hortorum. 7. Ad Modoinum. 8. Epitaphium Vuoliffardi Abbatis. 9. Ad Ludouicum Imperatorem. 10. Hymnus de Sancto Gallo. 11. Visio Sancti Vuettini, lib. 2. De Vita S. Leudegarij lib. duos. 13. De Vita Sancti Blaethmæs. 14. De eminentia Vnitatis. 15. Epitaphium Geroldi Comitis. 16. Epitaphiũ Constantij. 17. De lætitia. 18. Hymnus de Natali Domini. 19. Ad Vualdrichum Monachum. 20. Hymnus de SS. Sergio, & Baccho. 21. Multa Epigrammata in variam suam supellectilem. 22. Vita Vuerdonis Abbatis. 23. Obijt autem in Monasterio suò ann. 849. octauo quidem Regiminis eiusdẽ Abbatiæ. Quamobrem Tritemius falsus est, qui eum vixisse, & Abbatem fuisse inquit S. Galli. Sanè verò è capite octauo, libri de exordijs rerum Ecclesiasticarum, vbi Vualafridus Ludouici Pij Imp. & è cap. 22. vbi Caroli Magni meminit, constat illum quo diximus tempore claruisse: quemadmodum item è chronico Hermani contracti. Neceertè (quòd viderim) ab vllo appellatus est abbas S. Galli à Tritemio, sed passim, *Diuitis Angiæ.* obseruauit hunc Tritemij lapsum (vt opinor) memoriæ, Arnoldus Vuion in suo Ligno Vitæ.

VVALERICVS vir sanctus, & Abbas, cuius vita ea esse creditur, quæ extat apud Surium To. 2. ad diem primum Aprilis à Monacho scripta ad Theodouinum Abbatem.

VVALPVRGA Soror Vuillibaldi Episcopi primi Aichstadiani scripsit eius Hodæporicon. Vide in verbo, Heidenheimensis. De Vita autem S. Vualpurgæ Philippus Episcopus Aichstadianus scripsit. Qui extat in To. 4. Antiquæ lectionis Henrici Canisij.

VVALTERVS Disse, Anglus, Carmelita, scripsit eõtra Lolhardos, lib. 1. De schisma te, lib. 1. Super quosdam Psalmos, lib. 1. Sermones de Tempore, lib. 1. Sermones quoque de Sanctis, lib. 1. Fuit autem Legatus Bonifatij Papæ Noni in Regnis Angliæ, Hispaniæ, Portugalliæ, Nauarrę, Aragoniæ, & in Aquitania, Crucẽ contra hęreticos, & schismaticos prædicans. Claruit sub Vuenceslao Imperatore. Ann. 1390. In Conuentu autem (vt dicunt) Norduicensi sepultus est. Ita ferè Tritemius, lib. de script. Carmelitarum. At Petrus Lucius Carmelita inquit in suo Catalógo Carmelitarũ Auctorum. Vualterus Hont Carmelita, natione Anglicus, vir in Diuinis Scripturis valde eruditus fertur nonnulla prę clara scripsisse Opuscula, quibus memoriã sui posteris cõmendauit, è quibus extat Opus insigne super Sententiarum, lib. 4. De paupertate Christi, lib. 1. Alia insuper quam multa composuisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Sixto Quarto, anno Domini millesimo quadringẽtesimo octuagesimo, nescio autem (inquit Tritemius) num adhuc viuat.

VVALTERVS (Tritemio Galterus) Insulis Oppido Flandriæ oriundus, Magolensis Episcopus, expositi Psalterium limato sermone ad petitionem Præpositi, & clericorum Insulensis Ecclesiæ. Henricus de Gandauo in Catalogo.

VVANDELBERTVS Germanus, Diaconus, & monachus monasterij S. Saluatoris Prumiensis, Congreg. Luxouiensis, qui claruit ann. 850. scripsit De vita S. Goaris presbyteri, lib. 1. De miraculis eiusdem, excusos apud Surium die 6. Iulij.

Martyrologium metricè, quod impressum est vnà cũ Vsuardo, & annotationibus Ioannis Molani Doctoris Louaniensis ann. 1573.

VVARMANNVS Constantiensis Episcopus, Germanus, S. Pirminis, scripsit Vitam Meldensis Episcopi. Viuebat ann. 1026. Eisingren.

VVARNERVS Anglus, monachus, cognomento Homiliarius, scripsit Homilias. Viuebat ann. 1092.

VVARNERVS de Botis, Ord. Prædic. scripsit duo volumina super Euangelia De Tempore per totum annum. Viuebat ann. 1314. Ant. Senensis.

VVEREMBERTVS Curiensis, Germanus, Ord. S. Benedicti, monachus Sãgallensis, scripsit Commentarios in Apocalypsin D. Ioannis, & Historiam item Sangallensium ad sua vsque tempora deduxit. Viuebat ann. 862. Eising.

VVEREMBOLDVS Hirsaugiensis monachus, Ord. D. Benedicti, scripsit De laude martyrum. Viuebat ann. 988. Eisingr.

VVERNERVS Abbas S. Basilij fertur scripsisse libros deplorationũ sed eum nõ vidi.

VVERNERVS Roleuink de Laer. Vide in verbo, Vernerus cum simplici V. variè enim scribitur.

VVIBERTVS Anglus, Theologus suo tempore celebris, scripsit Sermonum librum. Ioan. Lelandus.

VVIBERTVS Deirus, Angloſaxo, scripsit vitã B. Ceolfridi Abbatis. Viuebat an. 724.

VVIBERTVS Tornacensis dicitur scripsisse Hodœporicon primæ profectionis piæ memoriæ Ludouici Regis Frãcorum ad transmarinas partes. Henricus de Gandauo in Catal.

VVICHARDVS Baro à Bolheim Austriacus, primò Decanus, deinde Episcopus, siue Archiepiscopus Salisburgensis, scripsit Chronicon Austriæ vsque ad ann. Do. 1312. extabat Viennæ m.s. apud Vvolfgangum Lazium.

VVIGVLEVS Hund, à Sultzenmos I. C. ac supremi Boiorum Senatus Monachij Præses, emisit Ingolstadii ann. 1582. apud Dauidem Sartorium, librum hac prænotatione, *Metropolis Salisburgensis continens primordia Christiana religionis per Boiariam, & loca quædam vicina: Catalogum videlicet, & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coepiscoporum Frisingensium, Ratisponensium, Patauiorum, ac Brixinensium, simulque fundationes, & erectiones Monasteriorum, & Ecclesiarum Collegiatarum.*

VVILBERTVS Alemanus, scripsit ad Talayrandum Petrigorium (aliis *Petragoricensem*) S. R. E. Cardinalem Historiam partium Terræ Sanctæ. Viuebat ann. 1336. Arnoldus Bostius.

VVILBERTVS Carnotensis Episcopus, scripsit super illa verba, siue Prophetiam Iacobi Patriarchæ: *Non auferetur sceptrum de Iuda*, eruditum librum aduersus Iudæos. Sermonum librum. Homiliam item De Natiuitate Domini. Viuebat circa ann. 1100. Trit.

VVILFRIDVS Ripanensis, scripsit aduersus Colmannum De ratione Paschatis lib. Alterum item De Clericorum tonsura. Vixit ann. 710.

VVILHELMVS, siue Villhelmus. Vide in verbo, Gulielmus. Ibi enim quicumque hoc nomine censentur, inseruimus per ordinem, siue Gulielmum Lindanum, siue alios.

VVILERAMVS Germanus, Ordinis Sancti Benedicti, monachus Fuldensis, deinceps autem Abbas Sancti Petri Merspurgensis, congregationis Cluniac. qui claruit ann. 1070. scripsit in Canticum Canticorum. Epithalamion De nuptiis Christi, & Ecclesiæ, ex diuersi generis carminibus prosa intermistis, libros tres, quorum initium est, *Cum maiorum studia.*

S. VVILIBALDVS Sueuus, Richardi Sucuorum Regis filius, monachus primum

Vualdheimensis, deinde Cassinensis, à S. Bonifacio Archiepiscopo Moguntino, cuius erat discipulus, & nepos, ob matrẽ Bonnam S. Bonifacij Sororem, primus Aystetensis Episcopus, creatus ann. Christi 745. ætatis suæ 41. præfuit ann. 36. Obijt autem ann. 781. ętatis, suæ 77. nonis Iulij, & in Summo templo, quod ipse construxerat, sepultus est. Scripsit vitam Sancti Bonifacij Moguntini Archiepiscopi, quæ vtrum extet, ignoratur: vitam item Sororis suæ Sanctæ Vualpurgis Abbatissæ. Trit. lib. 4. c. 185. & alij.

S. VVILLIBRORDVS Episcopus, Frisiæ Apostolus, fęliciter obdormiuit in monasterio Epternaco Benedictino à se constructo, anno Domini 736. septimo Idus Nouembris. Beda in hist. Angl. lib. 5. cap. 11. & 12. Molanus in Indice SS. Belgij, & alij. Scripsit De sua peregrinatione, lib. 1. Homiliarum, & Epistolarum, librum. Ecclesiasticorum Canonum, lib. 1.

VVINANDVS de Stega. Vide in verbo, Vinandus.

VVINDVCHINDVS. Vide in verbo, Vindichinus.

S. VVINFRIDVS Frisius (quem quidam *Venefridum* vocant, & Londinẽsem alij fuisse scribunt) mutato nomine *Bonifatius* dictus est, qui S. Villibrordo in Episcopatum Vltraiectensem proximè successit: Hic scripsit, vt aliundè cognouimus, (nam ex Tritemio ad tum hoc institutum non multum subsidij habemus) De sua fide, & doctrina, lib. 1. De Religione Sanctitatis, lib. 1. Pro rebus Ecclesiæ, lib. 1. Instituta Synodalia, lib. 1. De suis in Germania laboribus, lib. 1. Epistolas ad quattuor Pontt. Maxx. lib. 1. Ad Ethelbaldum Regem, lib. 1. Vitam Liuini martyris, lib. 1. Vitã Liuini monachi, lib. 1. Vitas Sanctorum aliorum, lib. 1. De fidei vnitate, lib. 1. Contra Hęreticos, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Floruit hic in Germania sub quattuor Frisiorum Regibus, sub Radbodo supradicto annis quattuor, sub eius filio Adgillo secundo 14. sub huius filio Ludobaldo 12. sub huius fratre Radbodo secundo sex, qui faciunt simul collecti annos 36. quorum vltimus incidit in annum Radbodi secundi sextum, Christi autem 755. quo ille in Frisia martyrium passus est. Hęc ferme Suffridus Petrus lib. de Frisię Scriptoribus. Ceterum obijt martyr interfectus à Frisijs ad Bornę fluminis ripam. Sed vide omnino in verbo, Bonifacius Anglus. Ibi enim tãquam in communiori eius appellatione indicantur alia eius scripta, vocatio, Apostolatus, & martyrium nobilissimum.

VVOLFGANGVS Dellnigerus, Germanus, habitam à se publicè in Academia Viennensi Orationem De vnitate Ecclesiæ, & visibili eius capite in Terris ann. 1579. die 23. Septembris emisit Ingolstadij ex Officina Vueisenhorniana ann. 1580.

VVOLFGANGI Iacobi Vuessembrunij Poema Sacrum in die Purificationis Sanctissimę Dei Genitricis Marię, scriptum B. Virginis congregationis nomine. Ingolstadij apud Dauidem Sartorium, ann. 1584. Eiusdem, & Georgij Thrybij, Stroffensis, Poemata Sacra. De Augustissimo Eucharistię Sacramento, ibidem.

VVOLFGANGVS Kyriander Oetingensis, scripsit librum De Persecutionibus Ecclesiæ, quas à Tyrannis, Hęreticis, & Schismaticis ab Apostolorum ętate ad nostra vsque tempora sustinuit. Ingolstadij anno 1541. cum antea, hoc est ann. 1538. alterum librum Germanicè emisisset Monachij, De Notis Ecclesiæ.

VVOLFGANGVS Sedelius, Concionator Ducalis Monacensis, scripsit varia, quorum sequentia feruntur. De Templo Salomonis mystico Tractatus excusus Moguntiæ à Francisco Behem, ann. 1548. Homiliæ quas habuit ad populum Monacensem, ab anno Domini 1532. vsque ad ann. 1546. Nempe in Psalmum primum. Et in Epistolam ad Ephesios. De peregrino cęlesti. In Ionam Prophetam. In Ecclesiasten per modum Dialogi. In Regulas omnium statuum. In Euangelium de Transfiguratione Domini. In Psalmum: *Noli æmulari in malignantibus*. De exitu filiorum Israel. De filio prodigo. In Euangelium de Diuite, & Lazaro. De Adam & Eua. In Euangelia, De Maria Magdalena, & De ficulnea cui maledixit Dominus, ac De Samaritana muliere cum Christo loquente. De Abraham Patriarcha. De Noe & Arca. In Amos prophetam. In primum Machabæorum. Quodlibetum quæstionum moralium. In Symbolum Apostolorum. In Orationem Dominicam. De charitate Dei. De Sacramento Eucharistiæ. In Euangelia

gelia Dominicalia cum Epistolis dierum festorum. In Lectiones Epistolares, quæ in Officio Missæ habentur. In Epistolam Iacobi. De Achab & Naboth. In Euang. de probatica piscina Ioan. 5. in Psalmum: *Quemadmodum desiderat cervus.* Et 2. Corinth. cap. 5. De Naaman Syro & Helisæo. In Psalmum, *Quam dilecta Tabernacula tua Domine virtutum.* De Ciuitate Sancta Hierusalem ex Apocalypsi. In Euang. Marci 6. cap. In cap. 18. Ecclesiast. In visionem primam Danielis. In Catechismum Ecclesiæ. In Psalm. 14. 124. & 136. In Euang. Matth. 18. cap. In 6. cap. Ioan. Additus est homiliarum istarum Catalogus libello De Templo Salomonis, quem ab eo prodijsse dictū est supra. At & eiusdem Vuolfgangi Sedelij libellus curę pastoralis pro examine eorum, qui ad Sacros Ordines promoueri cupiunt. Antuerpiæ ann. 1557.

VVOLPHELMVS, siue Vuolfhelmus, Abbas monasterij Bruuilerensis, quod duobus ferme milliaribus distat Colonia Agrippina, natus ex pago Ribuarienſi eiusdem Colonienſis diœceseos, vir doctus, vita sanctus & multorum miraculorum patratione clarus, scripsit aduersus Berengarium Turonensem De Sacramento Altaris, Paruum item, & necessarium Opus ad Meginhardum Abbatem. Sermones multos ad fratres, & varias ad diuersos Epistolas. Carmina multa vario genere metri, & epigrammata ad omnia suæ Bibliothecæ volumina. Hic primum fuit Monachus in cœnobio S. Maximini apud Treuerim, deinde apud Sanctum Pantaleonem Coloniæ, postea Abbas in Gladebach, postremo autem translatus in Abbatem memorati monasterij Bruuilerensis, tertius in ordine præfuit. Moritur sub Henrico Quarto, anno Dom. 1091. Indictione 14. 10. Kal. Maij. Hæc omnia Tritemius in Catalogo illustrium Virorum. asseruari autem illius Epistolam, qua Berengarij errorem confutauit, in cœnobio Abbatiæ S. Nicolai Bruuilerensis testatur Arnoldus Vuion.

VVOLSTANNVS Anglus, Monachus Vuintonienſis, Congregationis Giribennæ, scripsit De translatione S. Suuithumi Episcopi, lib. 1. De miraculis eiusdem, librum alterum. De vita Sancti Ethelwoldi Episcopi, lib. 1. cuius Epitome extat apud Surium, Tomo quarto, ad diem 2. Augusti. Vitam Ethelwuolphi Regis. Librum De Tonorum harmonia. Vixit ann. 1000. secundum quosdam. At Arnoldus ponit ann. 970.

VVORMATIENSE Concilium. Vide in verbo, Vormatiense Concilium per simplex V.

VVLADISLAVIENSIS Synodi Diœcesanæ à Staniſlao Karncouio tunc eius Diœceseos Episcopo habitæ, qui demum fuit magno Ecclesiæ, (præsertim Regni Poloniæ) bono, Archiepiscopus Gnesnenſis, Constitutiones, & Admonitiones quinque De Sacramentis administrandis editæ fuere Coloniæ Agrippinæ ann. 1572.

S. VVLFRANNVS Frisius, Episcopus Senonenſis, & Confessor, in Frisiorum conuersione cooperator S. Villibrordo à Francorum Rege anno Christi septingentesimo missus est, multa egregia in profligandā gentilium Idololatria miracula præstitit: scripsit Epistolas diuersas, & quædam alia. Floruit sub Radbodo primo, circa annum Christi 700. Hæc Suffridus Petrus, lib. de Frisiæ Scriptoribus.

VVLGATAE editionis Latinæ Bibliorum auctoritatem tuentur viri doctissimi, præterquàm quòd Patres Concilij Tridentini, & antiqui Patres illam plurimi fecerunt. Qui verò nostro seculo eam defenderunt, fuere potissimum hi. Ioannes Driedo lib. 2. cap. 1. de Ecclesiasticis dogmatibus, & Scriptura. Franciscus Titelmannus in prologo apologetico pro editione vulgata Noui Testamenti. Andreas Vega lib. 15. de Concilio Tridentino contra Kemnitium. Lindanus, lib. 1. de optimo genere interpretandi. Melchior Canus, lib. 2. De Locis communibus, cap. 13. Sixtus Senensis, lib. 8. Bibliothecę Sanctę in refutatione vltimæ hæreseos. Robertus Card. Bellarminus, lib. 2. de verbo Dei, à cap. 8. vsque ad 14. in Tom. 1. Sed & postremo Franciscus Lucas de quo infra. Qui etiam omnes obiectiones hæreticorum huius seculi accuratè diluit, multaque Diuinæ Scripturę loca apositè interpretatur: Veruntamen Romanæ correctionis in Latinis Biblijs editionis vulgatę Iussu Sixti Quinti Pontifici Maximi recognitis loca insigniora obseruata à Francisco Luca Brugensi, Ecclesiæ Cathedralis Audomaropolitanæ Theologo, & Decano

prodierunt Antuerpiæ ex Officina Plantiniana apud Ioannem Morettum, anno 1603. Quod quidem accuratum, & sanctum fuit eiusdem Francisci Lucæ consilium, cur hæc loca obseruauerit atque adeo in lucem emiserit adtexta Biblijs, siue ad horum calcem appositа; nimirum ne amplius ea loca corrumpantur quæ iam dexterrimè correcta sunt. Nam adhibitо autographo Romano collegit præcipua, atque insigniora, quæ in hac Bibliorum editione à Romanis Patribus restituta sunt loca; & verò indicata ea, quæ reiecta est, lectione, ita clarè distincta est vna ab altera, vt deinceps nemo non clarè intelligere possit, quæ proba sit lectio, quæ reproba; quæ textu expulsa, quæ in textum Summi Pontificis Ecclesiæ totius capitis auctoritate recepta.

Sanè, quidquid oscitantiæ accidere possit in recudendis Biblijs, iam non peribit Romanorum Patrum labor, quin Biblia Veteris, ac vulgatæ editionis Latinæ ab ipsis emendata, in suo nitore permanere, ac perseuerare queant, & sarta tecta perpetuò conseruari. Vide autem ibidem Præfationem ad Biblia, in qua maturè afferuntur causſæ, cur obseruatio vulgatæ editionis proposita fuerit à Sancta Tridentina Synodo.

VVNEFRIDVS Anglus. Vide in verbo, Vuinefridus; & in verbo Bonifacius Episcopus, & martyr.

X E

XERSES, quem Esdras Artaxerxem vocat, Persarum, & Medorum Rex, Darij Histaspis filius, scripsit ad Esdram Sacerdotem magnum Epistolam vnam de populo Iudęorum in patriam reducendo, & de templo Hierosolymitanis instaurando, cuius exemplum legitur in primo Esdrę, cap. 7. & in 3. Esdræ, cap. 8o. & apud Iosephum in lib. Antiq. 11. cap. 5. scripsit item ad Sadęum Syriæ, ac Samariæ prefectum Epistolam commendatitiam pro Nehemia pincerna suo ad instaurationem templi Hierosolymitani proficiscentem. Vide in secundo lib. Esdrę, c. 2. & Iosephum in lib. Antiq. 11. cap. 5. Sixtus Senensis 2. lib. Bibl. Sanctæ.

X I

XIPHILINVS. Vide in verbo, Ioannes Xiphilinus.

X Y

XYSTVS Pontif. & Martyr, quonam modo falsò inscriptus à Ruffino loco Sixti Pythagorici. Vide omnino in verbo, Ruffinus Aquileiensis; qui Xysti nomine abusus est fraudulenter.

XYSTVS primus, secundus, & reliqui hoc nomine appellati Pontifices Maximi. Vide in verbo, Sixtus primus.

Y D

YDACIVS. Vide in verbo, Idacius, & Itacius.

Y V

YVVANDVS Tolosanus, scripsit librum De miseria huius Mundi. De Genealogia Iosephi, alterũ. De fundatione Tolosę alium. Nicolaus Bertrãdus.

YVO Carnotensis, scripsit Chronicon vsque ad ann. Dom. 814.

YVONIS Magistri, Ocularia, & manipulus fratrum Minorum, Parisijs apud Michaelem Sonnium, ann. 1582.

YVO, siue *Yuus* Tarterius, Decanus maioris Aedis, siue Ecclesiæ S. Stephani, Trecis, quę dicitur vulgo *Troia*, in Campania Gallię Prouincia, vertit in Gallicam linguam, Vitam, & Passionem Sanctę Zancheę, quę Parisijs edita est in Volumine tertio Historiarum Sanctorum apud Nicolaum Chesneau.

Porrò Yuus hic optimus Sacerdos, & doctus, cum anno Iubilęi 1575. venisset Romam Religionis caussa, suęque totius anteactæ Vitę Confessionem emisisset, quod antea & fecerat non semel, monitus cęlesti presidio, ac monitis eius, cui confessus erat, rediĕs ad suum Decanatum, sese totum addixit, & Canonicis octoginta quibus prærat inuitandis ad omne bonum, & instituendis in pietate & Catechismo pueris, cum hæretici tantam lucem non ferentes in itinere quod habebat, immaniter illum trucidarunt, statura exiguum, zelo grandem. Nos hęc pauca de Amicissimo nostro.

Z A

ACHARIAS Adrianus, Brixiensis, scripsit De Sanctissimo Altaris Sacrificio. Brixiæ ann. 1574. Venetijs autem ann. 1580. apud hæredes Francisci Rumpi.

ZACHARIAS Chrysopoleos Episcopus, vir suo tempore celeberrimus, quattuor Euangelia in vnum continuum corpus ab Ammonio Alexandrino redacta, quattuor Commentariorum libris explicauit; quos ex Sententijs Sanctorum Patrum in vnam catenam contextis pulchro artificio coaptauit. Operis initium est; De excellentia Euangelij, & differentia eius ad Legem. Claruit anno à partu Beatiss. Virginis Millesimo, ac centesimo. Sixt. Senensis.

ZACHARIAS Ferrerius, Vicentinus, Episcopus autem Gardiensis, Hymnos composuit quorum vsum Clemens VII. Pont. Max. suo tempore approbauit. Romæ verò prodierunt ann. 1549. apud Ludouicum Vicentinum.

ZACHARIAS Florentinus, Ord. Prædic. scripsit Italicè Tractatum prænotatum, *Conforto de condemnati*, hoc est, *Consolatio condemnatorum*. Incipit, *Di quanta importanza sia*. prodijt autem Romæ.

ZACHARIAS, Hierocæsareæ Episcopus, in secunda Nicæna Synodo clarus, scripsit Græco sermone Dialogum continuatæ narrationis, Statuam auream ex secundo capite Danielis explicantem, cui titulus est χρυσοῦν, hoc est, *Aurea hominis statua*.

ZACHARIAS Lilius, Vicentinus, De gloria, & Laudibus Beatorum. Venetijs Apud Simonem Beuilaquam. ann. 1507.

ZACHARIAS Lippeloo, Iuliacensis Cartusiæ Propræfectus, Germanus, cælitum Vitas Tomis quattuor breuibus scripsit. Viuit adhuc, vt reor. ac duo quidem earum Tomi editi sunt Coloniæ apud Henricum Falkenburgium, ann. 1595. Sed apud Vualtherum ann. 1601. locupletatæ à Cornelio Grasio Cartusiano.

ZACHARIAS, siue *Zecharias*, hoc est *memor Domini*, Propheta, & filius Barachiæ, nepos Addo Prophetæ, ex terra Chaldæorum, scripsit librum præ alijs duodecim, qui Minores Prophetæ dicuntur, longissimum, & obscurissimum, idem fermè cum Aggæo habens argumentum, de templi reædificatione, fusius tamen de Hierusalem, quàm de templo pertractans, & visiones valde obscuras continens, à visionibus Danielis haud absimiles. In quibus explicandis multa præclara tam Iudæorum, quàm Christianorum sudarunt ingenia. Decessit longo senio confectus in Iudæa, & proximè cum Aggæo Propheta humatus est, circa annum ab Orbe condito 1460. Sixt. Senens.

Partitiones autem huius Prophetiæ. Vide in Ederi tabulis 235. 236. 237. 23. & 239. quæ dignæ sunt lectu.

Scripserunt in Zachariam. Qui vniuersam Scripturam sunt interpretati.

Quique separatim ipsos duodecim Prophetas minores exposuerunt, de quibus vide in verbo, Abacuch. Vide item Franciscum a Messana, Ord. Hieronymiani, qui lecturam ad eundem Zachariam emisit. Sed & Vide in verbo, Eudocia, quæ Metaphrasim scripsit in eundem Zachariam.

ZACHARIAS Pater D. Ioan. Baptistæ, qui Canticum, siue Prophetiam, quæ incipit, *Benedictus Dominus Deus Israel*, enunciauit, quodque continenter ab Ecclesia in Laudibus Matutinis canitur, num filius Barachiæ fuerit, de quo Matth. 23. cap. Vide in dict. Hieronymus, vbi de hac explicatione agitur. Sed & potissimum Ioan. Maldonatum ad idem caput.

ZACHARIAS Mitylenensis, nõ solum Episcopus, verum etiam *Metropolita* vocatus in Actis Oecumenici Concilij Quinti, Dialogum scripsit De Vniuersitatis productione contra Mundi & materiæ æternitatem, à Philosophis constitutam. Hunc librum Gilbertus Genebratdus, ex Græco in Latinum vertit, dignum qui legatur, præsertim hoc tempore, quo Philosophorum quædam ingenia luxuriantia, omissa Diuinæ fidei veritate, tempus, operam & animum perdunt euertendis melioribus ingenijs.

Adiecit

Adiecit idem Genebrardus cordatè, huic ipsi libro versum à se Dialogum Basilij, & & Gregorij Theologi De inuisibili Dei essentia. Extat in Tomo Quarto Bibl. SS. PP. Editionis secundæ a Margarino Bignæo emissę.

Idem porrò Zacharias disputauit aduersus ea, quæ de duobus Principijs à Manichæo quodam scripta, & proiecta in viam publicam repperit, Iustiniano Imper. Quæ quidem è Græco Latinè reddita à Francisco Turriano nostro, & missa Henrico Canisio V. C. is inseruit quinto Tomo Antiquæ Lectionis, Ingolstadij emisso ann. 1604. qui & cordatè errorem duplicem de hoc Zacharia obseruauit in Gesnero, primum, Cum Dialogum, cuius inscriptio, *Ammonius*, distinguit tamquam diuersum Opus à libro De Mundi æternitate, cum sit vnus, & idem liber. Secundum, cum Dialogum *Theophrasti* nomine prænotatum, eidem Zachariæ ascribit: est enim Aneę Gazei Platonici Philosophi, relatus in Tomum nonum Bibliothecę Sanctorum Patrum. Ex cuius quidem Bibliothecæ Indice Chronologico, idē Canisius sequētia Margarini collectoris verba de Zacharia Mitylenensi subdit.

Zacharias ex Scholastico Mitylenensi Episcopus, deputatus à Menna Patriarcha, & Concilio Constantinopolitano secundo, Oecumenico Quinto, centum sexaginta quinque Patrum contra Anthymum, & Theodorum sub Vigilio Pontifice, temporibus Iustiniani. & Iustini Impp. cum Vosporio Neocæsariensi Metropolita Prouincia Ponti Polemoniaci, & Acacio Pessinuntino, ad notificandum Anthymo qua à Concilio gesta essent de eius exauctoratione ab Episcopatu Constantinopolitano, & inuitare ipsum infra tres dies ad Synodum, ad faciendam super annunciatis congruam satisfactionem.

Zacharias Polychronij filius, Græcus inter optimos Pontifices Maximos annumeratus, eumque ad apicem euectus 7. idus Decembris ann. Do. 741. quattuor libros Dialogorū S. Gregorij Magni Pont. Max. è Latino Græcos fecit, vt haberent Græci vnde rectè viuēdi rationē addiscerent, ij Romæ ann. 1590. cum reliquis D. Gregorij Operibus editi sunt quidem Græcolatini, veruntamen ita mutili, vt in ijs desint sex capita, & non exigua pars vigesimi sexti, quæ omnia denique consecuti sumus Græcè ab Henrico Canisio, qui eadem accepta ex Bibliotheca Reipub. Augustanę inseruit tertio Tomo Antiquę lectionis ab se collectæ, & Ingolstadij editę ann. 1603. è quo prelocum iam secundus Dialogorum liber S. Gregorij vtraque lingua eo tempore prodijsset, credo & tertium iam in lucem exiuisse.

Scripsit quoque Epistolas ipse Zacharias, quarum extant quattuordecim in secundo Epistolarum Decretalium Tomo, Romę excuso ann. 1591.

Sciendum est autem Zachariæ Canonem, quòd baptismus sit irritus, si conferatur tantum in nomine Christi, non inuenitur in Epistola Zachariæ ad Bonifacium. Quare hic Canon valde suspectus est: nam imprimis Gratianus citat Epistolam Zachariæ ad Bonifacium cum hunc Canonem ponit. at non inuenitur in Epistolis Zachariæ ad Bonifacium, quæ extant in Tomis Conciliorum, talis aliqua sententia. Vide Bellarminum Card. Tom. 1. Controu. 3. lib. 4. de Rom. Pont. cap. 12.

Zachariae Rhetoris Historia Ecclesiastica citatur à Nicephoro.

Zacharias Vicentinus, Cartusianus, Ordinis sui originem Carmine heroico, & quidem fusè cecinit. Viuebat Maximiliano I. Cæsare.

Z E

Zephyrinvs. Vide in verbo, Zepherinus.

S. Zeno, Veronæ Episcopus, & Martyr, scripsisse dicitur Sermones plurimos in varios Diuinæ Scripturæ locos; pro quibus Guarinus Veronensis, Orator, centum ab hinc annis Volumen Sermonum diuersi generis emisit in lucem: in quo Sermones, ad expositionem Sacrarum literarum spectantes, habentur huiusmodi.

In principium Geneseos Sermones duo. In Genes. 12. De Abraham Sermo 1. In Genes. 28. De somnio Iacob Sermo 1. In Genes. 38. De Iuda & Thamar Sermo 1. In Exodum Sermo. 5. In Deut. 15. super, *Attende tibi*. Sermo 1. De Iob, Sermo 1. In principium Psalmi 79. Sermo 1. In versiculum Psalmi 100. Sermo 1. In Psal. 126. Sermo. 1.

mo 1. In Psal. 127. Sermo 1. In Psal. 128. Sermo 1. In Psal. 129. Sermo 1. In Psal. 139. Sermo 1. In Esaiam Sermo 4. In Danielem Sermo 1. De tribus pueris Sermo 1. De Susanna Sermo 1. De Iona, Sermo 1. In Lucæ cap. 12. De diuite, agrum vberem habente, sermo 1. In Ioannis cap. 11. De Lazaro, Sermo 1. In 1. Cor. 15. super illud, Primus homo de terra terrenus, De corpore & spiritu, Sermo 1.

Constat hos sermones maiori ex parte collectos esse ex diuersis auctoribus, qui ducentis penè annis fuerunt Zenone posteriores: nam sermones, qui Psalmos, à nobis enumeratos, exponunt, descripti sunt ex Commentarijs Hilarij ne verbo quidem immutato: sermo in illud, *Attende tibi*, vnà cum alia Concione De liuore, & inuidia, quæ in eodem Volumine subsequuntur, D. Basilij est. Cæteri verò sermones, siue magis fragmenta sermonum, ob styli diuersitatem, varios arguunt auctores. Sed & auctor sermonis De cõtinentia, qui hoc Opere continetur, affirmat se à Christi ortu abfuisse annis quadringentis, & eò amplius. At Petrus Equilinus Episcopus, scribit Zenonẽ sub Galieno Imperatore vixisse, eiusdẽq; filiam, desperato morbo oppressam, Diuinitus curasse, anno scilicet redempti orbis 260. Et hæc quidem Sixtus Senensis.

Ceterum, eum in Tomo 2. *Bibliothecæ Sanctorum Patrum* editionis secundæ, extent eodem titulo S. Zenonis Veronensis Episcopi, Martyris, & Doctoris eximij de plurimis Scripturæ locis, & rerum Diuinarum argumentis, Veronæ quoque editi fuere ann. 1588.

Zenobius Acciaiolus Florentinus, Ord. Prædicatorum, è Græco, in Latinum vertit Olympiodorum in Ecclesiasten. Librum item Eusebij Cæsariensis contra Hieroclem, de quo vide in verbo, Eusebius Cæsariensis. Libros præterea Theodorcti Cyrensis, de Græcarum affectionum curatione, & Iustinum Martyrẽ. Extat eius Epistola erudita ad Franciscum Picum Mirandulanum. Plura quoque, quorum leguntur adhuc quæ in Epiphaniam Domini; quæve ad Leonem Decimum, coram quo plures habuit Orationes, à quo Bibliothecarius Vaticanæ Bibliothecæ præfectus est, testatur autem Ant. Senensis ab eo conscriptum fuisse libellum de Laudibus Romanæ Vrbis. Obijt ætatis suæ ann. 58. Romæ, ibique in Aede S. Mariæ supra Mineruam sepultus.

Zenobius Prologus, Florentinus, monachus S. Mariæ Florentiæ, Congreg. Cassinensis Abbas, scripsit Italicè Sermonum ad monachos, lib. 1. qui excusus est. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Tractatuum familiarium, lib. 1. qui prodijt Florentiæ ann. 1572. In morte Ioannis Baptistæ Stellæ, Abbatis SS. Faustini, & Iouitæ, Orationem funebrem Latinam. Viuebat ipse ann. 1570.

Zepherinvs, hoc est (vt habet in Chronologia Pontiff. Onufrius Panuuinius) Habundius Zepherinus, Habundij F. Romanus, creatus Summus Pontifex ann. 198. mortuus autem ann. 218. cum viginti annos integros, atque aliquid amplius Christianam Ecclesiam rexerit, plura sanctè decreuit, quæ extant inter Decreta Pontificum.

Z O

Zonaras, Vide in verbo, Io. Zonaras. Ad quę hic addimus, eum fuisse schismaticum intelligi posse etiam ex Poematibus virulẽtissimis de Spiritus Sancti Processione, atque ex alijs, quæ aduersus Latinos scripsit. Quæ Gilbertus Genebrardus dum Latinè redderet, narrat se criminationes illas consultò omisisse. Vnus præterea hic Zonarę in historia lapsus sit satis, vnde eius historiæ in quibusdam alijs plena fides non sit adhibenda. Nempe in Vita Constantini, vbi scribit, ad petitionem Helenæ, quæ conabatur pertrahere Cõstantinum filium à fide Christi ad Iudaismum, disputasse Siluestrum cum Iudæis coram quibusdam Senatoribus, tanquam Iudicibus ex mandato Constantini: respondet autem Bellarminus Card. videri incertam istam narrationem: omnes enim veteres laudant Helenam, vt Christianissimam, & non solum Catholici, sed etiam Magdeburgenses cent. 4. columna 694. rident hanc narrationem, vt fabulosam, & ex Chronico Eusebij colligitur anno 325. Lignum Crucis Dominicę ab Helena inuentum fuisse: & Marianus Scotus sub annum 327. scribit illam disputationem incidisse opera Helenæ tunc Christum persequen

tis,

tis, quæ nullo modo cohærent. Bellarm. lib. 1. de Concilijs, cap. 20. Tomo 1. Controu. 4. Vide etiam Baron. Card. To. 3. Annalium, pag. 330. Romanæ editionis.

ZOROASTER dictus quasi *Viuens astrum*, vt ait Clemens, lib. 5. Recognitionũ. Cham enim filius Noe vni ex filijs suis, qui Mezarim appellabatur, à quo Aegyptiorum, & Babyloniorum, & Persarum ducitur genus, malè compertam tradidit disciplinam. Hunc gẽtes, quæ tunc erant, Zoroastrem appellauerunt, admirantes primum Magicæ artis auctorem, cuius nomine etiã plurimi libri super hoc habentur: sed vt sapienter inquit Martinus Delrius noster, Zoroastri Chaldaica, seu *μαγικὰ λόγια*, quæ ex Platonicorum scriptis laborio sè collegit Franciscus Patricius, sunt obscuritatis maioris, quàm vtilitatis. Quin & Goropius nugatur, qui nullum putauerit esse Zoroastrum: quemadmodum item cum alijs falsi sunt Sixtus Senensis, qui Zoroastro Chaldæo Magiæ inuentori bonam tantum Magiam tribuit. Quod verò ad Magica Zoroastri Oracula pertinet, quę cum scholijs Platonis, & Pselli primum in Lucem prodierunt è Regia Galliæ Bibliotheca, Parisijs ann. 1599. apud Societatem Typographicam Græcolatinam, cum hęc Iacobus Matthanus è Græcis fecisset Latina: Vide in verbo, Sibyllina Oracula.

Lib. 1. cap. 3. Disquis. Magicarum.

ZOSIMAS, (siue *Zosimus*) non vnus fuit: alter quidem, qui vocatur Comes, de quo agendum est hoc loco, Græcus historiographus Ethnicus, qui cũ historiæ suę multa insperfisset aduersus Constantinum Magnum Imperatorem, à Paulo Diacono, ab Euagrio, à Nicephoro, ab Eusebio, atque ab alijs tanquam calumniator, & iniurius arguitur. Sed aduersus Euagrium, Nicephorum, Callistum, & alios tanquam Zosimi criminatores Leuenclaius Apologiam scripsit satis luculentam, quæ extat ante ipsius Zosimi historiam Latinè abs se versam, cum præfatione ad Basilium Bonifacij F. Amerbachium I. C. quę tamen Apologia maturè perpendenda est, ne vel homini à Catholica fide alieno fides omninò habeatur: ac tamen suus veritati constet locus: quemadmodum in hanc potissimum inspicimus. Sanè Photius Patriarcha in sua Bibliotheca de hoc eodẽ Zosima: *Religionem* (inquit) *paganam Zosimus sequitur, & in pluribus aduersus pios multoties latrat.* Et infra de eodem, & Eunapio simili ante illum Scriptore. *Dixerit autem aliquis hunc non scripsisse historiam, sed Eunapianam descripsisse, partim breuitate duntaxat, ab altera differentem, partim, quod Zosimus non vt ille Steliconem conuicijs prosciudat. Cetera propemodum idem est in historia, præsertim in Principum piorum Criminationibus.* Hæc Photius.

Alij autem Zosimi fuere pietate insignes, nę quis hosce cum illo altero commisceat, & insontes criminetur. Certe in Monasterio Palęstinorum (ait Paulus Diaconus Ecclesiæ Neapolitanę initio vitę S. Marię Aegyptiacę in Vitis Patrum libro primo) fuit Vir quidã Vitæ moribus, & verbis ornatus, qui ab ipsis cunabulis, monasticis est actibus diligenter instructus, & conuersationibus veraciter educatus, nomine Zosimas: Nullus existimet cognominatione nominis Zosimę, illum dicere Zosima, cui inter dogmaticos detrahebatur, vt putetur hęreticus. Nam hic alius, & ille alius multa enim inter vtrosque fuit differentia, licet vnum habuerint vocabulum. Hæc Paulus Diaconus.

Fuit & Zosimus Martyr Antiochiæ, cuius natalis simul & Drusi, & Theodori celebratur 19. Kal. Ianuarij. Deinde item alius, qui Philippis in Macedonia Martyrium subijt 15. Kalend. Ianuarij. Præterea adhuc alius Martyr Nicęę. 14. Kal. Ianuarij. At in Kalendario Breuiarij Veteris Metropolitanę Ecclesiæ Capuanę, plus centum ab hinc annis editi, mentio fuit die 13. Kal. Nouemb. S. Zosimi Episcopi, & Confessoris, cuius anniuersarius dies celebrabatur.

Martyrolog. Rom.

Ibidem.

Ceterum Zosimus ille de quo agere nos hoc loco diximus, scripsit tempore Arcadij, & Honorij Impp. pro Iuliano Apostata, contra Costantinũ Imp. Quare Euagrius Scholasticus ait, Zosimum historiam quorundam temporum, quę post mortẽ Cari consecuta sunt, vsque ad Arcadium, & Honorium Impp. pertexuisse.

Euagrius libro 5 hist. Eccles. capit. 24. & vlt.

Qui autem historicorum istorum veterum defensionem pro Constantino legere voluerint de Crispi filij, & de Licinij nepotis cędę; deque lustralibus purgationibus ab eo propterea susceptis ex Sopatri Philosophi consilio, qui tum Plotini scholę præerat: Deinde etiã de infando vectigali Chrysargyro vocato, quod Anastasius Imperator postea sustuluit;

Aut argẽtum Chrysocelia.

videant

videant Eusebium Cęsariensem in fine Chronici, Anno Domini 329. Sozomenum, lib. 1. cap. 5. Cassiodorum tripartitæ historiæ lib. 1. cap. 6. Euagrium, lib. 3. cap. 41. & sequentibus. Nicephorum Callistũ, lib. 7. histor. Ecclesiasticæ cap. 35. quo loco agit de Baptismo Constantini Magni Romæ celebrato, ac refutat Arianos, qui confinxerunt illum Nicomediæ à suis esse baptizatũ, simulque Græcos, siue Ethnicos accusat, qui per Sycophantiam, & calumniam Constantino crimina intulere, quasi ob eędem Crispi filij Christianam fidẽ susceperit. At de chrysargyro vectigali Euagrius, cap. 39. & 48. lib. 3. agit, ac Theodorus Balsamo in Nomocanone, & Matthæus monachus, & Gennadius Patriarcha Constantinopolitanus, & Græci alij auctores, & in Vita Syluestri euincunt Baptismum Constantini Romæ fuisse habitum.

Vide Niceph. lib. 1. Eccles. hist. ca. 1. lib. ibid capit. 40. & seqq. vsque ad 44. inclusiuẽ.

Extat porrò Zosimi historia Grȩcè m.s. in Bibliotheca Vaticana. Et hæc quidem etiam attulimus in Bibliotheca Selecta nostra editionis Venetę, lib. 16. de historicis, quæ hic quoque proprium locum habent. Sed interea non destitit oculatus Baronius Cardinalis plura obseruare in Zosimo, quæ si ad huius Auctoris (si quando recudatur) oram, siue marginem addantur, erit vnde liquidior veritatis lux emicet: ac verò minus præcipites sint hæretici ad huiusmodi Auctores versandos, ad quorum scabiem tamquam muscę conuolant putantes esse lac, quæ mera, & putrida est sanies.

Errores obseruati in Zosimo Græco, & Gentili Historiographo.

Errat igitur cum Socrate, & alijs recentioribus, dum ait Maximianum Herculiũ Tharsi mortuum esse, constat enim ex alijs fidelibus fuisse Maximianum Galerium: Herculium verò Massiliæ obijsse.

Errat ex Panegyrico secundo *Constantino*, dicto: dum ait Constantinum aduersus Maxentium coegisse exercitum nonaginta millia peditum, & octo millium equitum, pauciores enim fuere.

Fuit calumnia Zosimi, quæ tradit Constantinum nouis semper vexasse populum tributis, cum etiam interdum ea relaxasse constet.

Erratdum tradit Licinianum Cæsarem creatum anno ętatis suę vigesimo post Cibalense certamen.

Mentitur cum ait Constantinum tamdiu vsum esse patrijs sacris, quamdiu vniuersum Imperium erat sub dubia alea: eo autem obtento, ab illis postea desijsse.

Ex Euagro corrigendus textus Zosimi, dum ait Lainos interpres, *Quidam Hispanus genere, cui nomen esset Aegyptius*, legendum autem. *Quidam Aegyptius ex Iberia venerat.* Sic enim ex Zosimo refert Euagrius.

Pleraque de mutatione Magistratuum, deque alijs Gestis Constantini narrat, quæ non cohærent.

Errat, siue potius mentitur, cum ait Iulianum Imp. in Gallijs publicè immolasse.

Corrigendus, dum lib. 4. mortuum esse Gratianum apud Sigedunum, nam omnes alij, ijque his temporibus scribentes, apud Lugdunum ipsum occisum esse testantur.

Mentitur grauiter, dum tradit lib. 4. Libanium vnà cum Hilario pro salute Ciuitatis Legationem suscepisse ad Theodosium Imperatorem.

Errasse arguitur à Ruffino, lib. 1. cap. 10. dum ait Bacurium Prȩfectum partis Exercitus Theodosij contra Eugenium, fuisse Armenum, qui fuit Ibertus, & Rex Nerorum, ait Cæsar. Baron. Card. Tomo 4. pag. 682.

Labitur item, cum ait Theodosium duxisse secum Honorium, Gallam verò Augustam, hoc tempore esse defunctam aduersantibus ei huius temporis scriptoribus omnibus.

Obscurare nititur Victoriam Theodosij (quam negare non potuit) ne virtus Christi Domini, ac pietas Theodosij agnoscantur, & celebrentur.

Errat, dum ait, post victoriam, Theodosium venisse Romam, & Honorium filiũ Imp. nominasse, cum constet non Romam accessisse, sed Mediolanum, ibique vsque ad obitum perstitisse, & Honorium iam antea Imperatorem nominatum fuisse.

Errat

Errat dum ait lib.4. Theodosium vita functum in itinere Constantinopolim reuertentem, quem mortuum esse Mediolani constat.

Eius verò Zosimi calumnias in Theodosium diluit Baronius Card. in To. 4. Annal. pag.726. quòd solus inter alios scriptores odio Religionis Christianæ mores Theodosij carpserit.

Corrigendus in lib.4.qui Ruffinum,qui erat apud Arcadium in pene summo loco Celtam appellat,natus enim erat Elusæ in humili loco in Aquitania,vt Plin.lib.4.c.19. Seuerus hist.lib.2.Claudianus in Ruffin.lib.11. To.5.Baron.

Zosimus lib.5.mendaciſſimus, cum quod ad Græciæ cladem attinet, Athenas ex furore Gothorum, & Alarici anno Domini 395. permansisse tradit intactas tum beneficio armatæ Mineruæ, tum Achillis ad prælium parati ibidem apparentis. Hisce planè fabulis Ethnicus Auctor, quos coluit Deos, Christianorum Imperatorum legibus vbiq; proscriptos, in inuidiam Christianæ religionis reliquisse voluit honoratos. Aduersatur autem Hieronymus,Claudianus ipse, qui erat Ethnicus, Ruffin.lib.2. & Eunapius in Maximo, qui Athenas cum alijs Græciæ Ciuitatibus,paremque cũ Corintho,Lacedæmonijs, atque Arcadij sententiam subijsse, perpessasque esse maximas clades scribunt.

Calumnia Zosimi manifesta lib.5.vbi loquens de eminentissimis quibusdã, quos Gainæ, & Tribigildo placuit dedi ad mortem, de filio Arcadij comminiscitur, nam nondum adhuc natus erat vnicus Arcadij filius Theodosius.

Zosimus,quod lib.5.calumniatur contra Innocentium primum huius nominis Pontificem Maximum, reprobatur cum ab alijs, tum à Baron.Card.Tomo 5.sub annum Domini 409. octauum autem Innocentij eiusdem.

Ex Zosimi quidem eodem lib.5.ostenditur hallucinatos esse, qui dixerunt (vt est apud Nicephorum, lib.13. cap.4.) aliquos opinatos Eudoxiam fuisse Gratiani filiam, aliquos verò Bautonis Cõsularis, cum fuisset Promoti filia, qui gesserat Consulatum cum collega Truuiso. Tomo quinto, Baron. Card.

Zosimus lib.5. inquit solicitatum ab Eutropio Gildonem, vt Africã in ditionem transferret Arcadij, idque ab eo præstitum,sed non probatur; Nam inter Arcadium,& Honorium nulla his temporibus simultas, Africæ prouinciæ ablatæ occasione, reperitur interesse fisse, sed bellum videtur cœptum esse aduersus Gildonem,nam(vt ait Claudianus)à Theodosio tunc temporis resilientem, cum vocatus venire cum auxiliarijs copijs prætermisit.

S.Zosimvs Græcus, Abrahami filius,Cæsariensis. Cappadox,Pont.Max.Honorio, & Theodosio iuniore Augg.anno Domini 416. mortuus autem ann.ineunte 419.scripsit de Paschate ad Hilarium: De Sacerdotio ad Eustyium. Epistolas plures.

Finis Tertij Tomi ad Dei O. M. Gloriam.

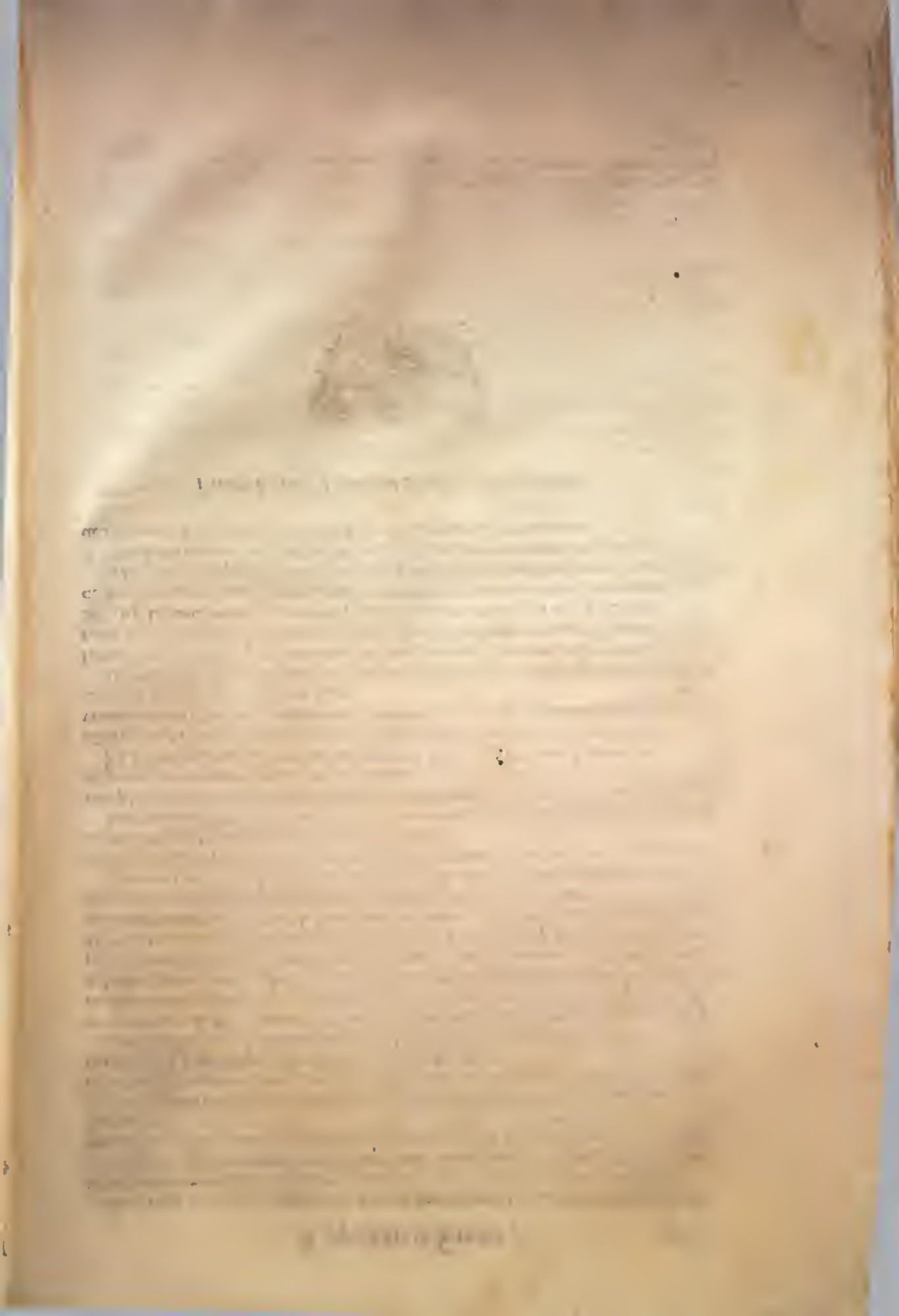

APPENDIX
AD TERTIVM TOMVM APPARATVS SACRI.

Ad literam P.

PARISIENSE Concilium conuenientibus Episcopis vigintiduobus Galliarum celebratum est ann. Dom. 1059. primo autem Nicolai Secundi Pont. Max. Adfuere Henricus Rex Francorum cum filio suo impubere Philippo, quem Regem constituit, ac sollemni ritu coronandum curauit; cuius Acta ex antiquis monimentis à Papirio Massono eruta ex Rhemensi Concilio in suos annales intulit Baron. Card. sub eundem annum.

PATRVM sentẽtiæ De venerandis imaginib. Græco latinè Parisijs prodierũt an. 1562.

PAVLINVS Episc. Nolanus — adde finem — Porrò eius Opera Coloniæ Agrippinæ fuerunt editæ ann. 1560.

PETRVS Apollonius — adde — To. 8. edit. 2.

PETRVS Bacherius — adde — Sed & eo iam demortuo prolatum est in lucem Enchiridion Theologiæ Pastoralis ab ipso conscriptum, & auctum. Augustæ Treuirorum apud Henricum Bock an. 1605. Liber item prænotatus, *Clangor pœnitentiæ, siue Concionum super Epistolas Quadragesimales speciosus thesaurus.* cui colligẽdo suam quoque operam præstitit Io. Veddius Theologus Academiæ Louanensis. Antuerpiæ ann. eodem.

PETRVS Canisius — adde — ad finem — sed & eiusdem sæpe recusa Summa Doctrinæ Christianæ per quæstiones digesta. Ingolstadij apud Ioannem Herstroy, an. 1604. Institutiones quoque, atque exercitationes Christianæ pietatis ad Vaticanam Bibliorum, & Romani Breuiarij editionem accommodatæ. Ingolstadij apud eundem eodem anno.

PETRVS Damiani — adde ad finem. — Extat autem Epitaphium ipsius Petri Damiani in Codice Basilicæ S. Petri Romæ. Quod & Baronius Cardin. quoniam eo prouocatur lector ad contemptum Mundi, vndecimo Annalium Tomo inseruit sub eundem annum, pag. 413. Romanæ primæ editionis. Vbi verò nos diximus supra, *Liber prænotatus Gratissimus,* — adde — Sanè liber hic agitatam quadriennio controuersiam de ordinatis ab Episcopis Simoniacis, contendentibus aliquibus eosdem iterum ordinandos, fusius disseruit, ac pluribus monstrauit argumentis eiusmodi homines nequaquam iterum esse ordinãdos, meritò dictus *Gratissimus,* siue quòd liber acceptissimus fuit ob exemptos scrupulos, siue quòd (vt notauit Scholiastes) de illis ageret, qui gratis fuissent à Simoniacis ordinati, quibus obtigit gratissimus. Scripsit autem illum ann. 1052. ad Henricũ Rauennatem Archiepisc. — Adde verò ad finem — Quin & cum iam Tertius hic Apparatus nostri

Tomus iam fuisset excusus, vidimus eius Petri Damiani librũ inscriptum: *Concertatio inter Aduocatum Regium, & Defensorem Romanæ Ecclesiæ.* Quæ denique inserta est integra To. Annal. Card. Baronij sub ann. 1062. At & audimus omnia eius Opera à Cõstantino Monacho Cassinensi diligenter collecta, exitura cito è Rom. prælo, ni iam prodierunt.

PETRVS Follerius De Cẽsibus extat inter Tractatus Iuris postremò Venetijs editos.

PLACENTINVM Concilium in Gallia Cisalpina ab Vrbano Secundo Pont. Max. anno quidem sui Pontificatus octauo, sed anno Domini 1095. celebratum est. Præfuit ipsemet, qui inter schismaticos, & contra eosdem generalem illam Synodum indixerat. Affuere Episcopi Italiæ, Burgundiæ, Franciæ, Alemaniæ, siue Germaniæ, Baioariæ, aliarumque Prouinciarum. Vide res in eodem Concilio gestas apud Baronij Cardinalis vndecimum Tomum Annalium sub annum eundem.

PRACTICA Cancellariæ Apostolicæ. Lugduni in Gallia ann. 1549.

PROBA Falconia — adde ad finem — cuius Cẽtones etiam olim Lugduni in Gallia prodierant vnà cum Poematibus Baptistæ Mantuani ann. 1516.

PROVINCIALE omnium Ecclesiarum cum Practica, &c. Romæ ann. 1542. Regulæ item Cancellariæ à Leone Decimo ad Pauli Quarti vsque obitum. Ibidem, sed post demortuum eundem Paulum P. M.

Appendix ad literam Q.

QVINTILINEBVRGENSE Concilium Generale in Germania anno Domini 1085. Gregorij verò septimi Pont. Max. Tertiodecimo ineunte, celebratum est in ipsa Paschali hebdomada. Præfuit legatus Sedis Apostolicæ. Interfuere Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates S. Petri fideles. Actum est De Primatu Sedis Apostolicæ contra Henricianos, qui fideles S. Petri cogere nitebantur, vt excommunicationem Domini Papæ Gregorij super Henricũ eum illis retractare præsumerent. Vide Acta huius Synodi, quæ item ad disciplinam pertinẽt Ecclesiasticam in Tomo 11. Annal. Card. Baronij.

QVINTILIANVS Mandosius, & Petrus Vendraminus Repertorium Inquisitorum Notis illustrarunt. Quod Venetijs prodijt ann. 1574.

QVINTINVS Heduus Gangrensem Synodum Græcolatinam suo Commentario, siue Scholijs illustratam emisit ann. 1560. Parisijs.

Appendix ad literam R.

RABANVS — adde — postremò autem recusus est eiusdem Magnentij Rabani Mauri liber de laudibus S. Crucis ann. 1605.

RAPHAEL de Cæsarę — adde — hic verò patria Neapolitanus librũ ipsum, seu Volumen in decem Dialogos distribuit, quibus de ijs, quæ ad solandas animas spectant, Confessarius ac Pœnitens mutuò colloquuntur.

RAYMVNDVS Lullius. Vide in verbo Petrus Remundus.

REBVLVS — adde — Porrò Vir hic, Guilielmus nomine, patria Nemausensis, quæ Ciuitas est in Occitana Gallię Prouincia, item librum aliũ scripsit hac inscriptione: *Les fortunes, & Vertuz d'Henry Roy de France, & de Nauarre cõparees à celles d'Alexandre le grand.* hoc est. *Fortuna, & virtutes Henrici Regis Gallia, atque Nauarra, collata cũ Alexandri Magni fortunis, atq; Virtutibus.* Parisijs apud Io. Nouze. ann. 1604. Quam ego inscriptionem cum primum vidi, fateor me primò dubitasse, numquid in eo libello esset, quo Regi Christianissimo animi sui sensum, & obsequium magis testaretur, quã vt facile credi posset, eã collationem omnibus iri probatũ. Veruntamẽ perlecto libro, vt etiam atq; etiã miratus sum peracre Rebuli iudiciũ, ita nõ vereor, quin qui eundem integrè decurrerint, inueniãt quo Diuinam erga ipsum Regem Prouidentiam suspiciant, & maiora de illo cognoscant, quæ hactenus minus cognita, nõ integram de eodem Rege in aliquibus existimationem gignebant.

bant. Addo, in hoc libello exemplar verorum Regum, & Principum scitissimè exprimi.

RHEMENSE Concilium à Leone Nono Pont. Max. qui eidem præfuit, celebratum est autumni tempore, anno quidem Do. 1049. sui autem Pontificatus primo vnà cũ Galliarum Episcopis. Vide Baron. Card. sub eundem annum. To. 11. Annalium.

RICHARDVS de S. Victore — adde ad finem — ceterum olim Parisijs Opera omnia Richardi de S. Victore, prodierunt ann. 1518.

ROBERTVS Archidiaconus vitam scripsit S. Alberti Abbatis Crispinienſis. Extant apud Surium To. 2. die 7. Aprilis.

Appendix ad literam S.

SACRAMENTA Baptismi, Vnctionis extremæ, & Matrimonij administrandi modus, in vsum Sacerdotum, qui ad remotiora, & periculosa loca coguntur excurrere. Coloniæ apud Gualterum, ann. 1605.

SANCTES Marmocchinus, Florentinus, Ord. Pręd. plura scripsit, quæ Florentiæ in Bibliotheca D. Marci asseruantur. Inter illa extant Dialogus de Tempore, incipit: *Quid est Mensura?* Dissertatio item Italicè conscripta. De festis mobilibus, quidque sint ipsa mobilia. Obijt Florentiæ.

SEBASTIANVS Barradius — adde — sed & secundus eiusdẽ Tomus deinceps prodijt, primo Olyssipone excusus.

SERAPHINVS Capponi — adde — & verò eiusdem Commentaria in Euangeliũ D. Ioannis edita sunt apud Somaschum Venetijs ann. 1605.

SERVATII de Lairuelz in S. Augustini Regulam Commentarij, editi Mussiponti in Lotaringia, prostabant Coloniæ Agrippinæ ann. 1605.

SIXTVS Sartorius — adde — edidit quoque Epist. quinque ad Consistoriũ Anspacense, in quibus Paradoxa Lutheri, & Zuinglij non pauca proponit: Responsum item ad motiua sua ante biennium excusa, serio petit. Ingolst. Andream Angermarium, an. 1605.

SVIDAS — adde paginæ 256. lin. 40. — Scio autem ab alijs alias hoc genus culpas fuisse in Suida obseruatas, cui, siue ijs, qui talia ipsi inter seruere, errandi ansam deprauati codices præbuerunt, vt cum φυτάλμιος malè apud Sophoclem legit φυτὰλμιος: cum apud Pindarum φρὶμασδ' αἰθὶρος pro ἕρμας: cum apud Theocritum δῆτα κοιλιδιωντες: cum in veteri Epigrammate ὑσὶνοιο θἰμτρα pro ὑσγίνοιο: Alibi σκωλια pro ἀσκωλία, & ῥὰβδ'ιυβος pro συβὰδ'ιυβος, *subadiua*. Subadiuarum autẽ, quod peritis notum est, mentio fit in libro prænotato. *Notitia Imperij*, Pãcirolij I. C. Sed & digna sunt maiore notatione, quæ aut aduersus historię veritatẽ, aut ad explicandam verborũ vim passim insperſit. Quale illud de Acacio Patriarcha Constantinopolitano, ne quis hunc hominem, quem Ecclesia damnauit mortuum, laude dignum existimet: Quale item quod de Aetio, quem fuisse Nouatianum hæreticum, & Socratem quoque, qui ea scripserit, fuerat dicẽdum, atque adeo ipsum pessimè Imp. Constantino respondisse; Quale de Apollonio Tyaneo, de quo cum plura laudantur, ea omnia mõstrosa sunt, & prorsus explodenda, quemadmodum vbi in verbo, γοητεία, definiens *Magiam esse inuocationem Dæmonum beneficorum*. Apolloniumque hac magia infectum ostendens, videtur impias illius compróbare Diuinationes. Itidem vbi in verbo, *Damis*, qui res Apollonij edidit, quique vnà cum illo ablegandi sunt ab hominum aspectu, quandoquidem & vterque relegatus est ad Inferos: in verbo itẽ *Damocritus*, vbi mendacium de Iudæis, *eos adorare asini caput, & septimo quoque anno sacrificare peregrinum*, quod in Christianorum infamiam vergit, qui initio dicebantur Iudæi, vtpote è Iudæis descendentes. Quin & rursus in verbo, *Domitianus*. Quo in loco rursus Apollonij Tyanei mẽtionem faciens, id taceri debebat. At in verbo, *Dominus*, vbi de Aesculapio Athenienſi loquẽs, cum Gentilium erroribus saueat, tum etiam Religioni Hebrẹorum, dũ adhuc stabat, & erat in honore (nimirum necdum Synagoga sepulta) detrahit, quamobrem & illud esset eradendum: quẽadmodum quęcũque in verbo, δωδεμαμηχάνη, & in verbo δωσίθεος. Sed neq; scio vnde illud probare possit, cũ in verbo, *Ezechias*, hunc inquit fecisse lib. Salomonis.

Sanè, & in verbo, *Empedocles*, pleraque falsa intermiscentur de Apollonio Tyaneo. Cum verò in verbo ἕνωσις, hoc est *vnio*, nouem tantum vniones recenseat, qui decem initio astruxerat, omisit præcipuam, & singularem vnionem καθ' ὑπόστασιν, siue Personalem, qua duæ Naturę diuersissimæ, ac separatissimæ in hypostati, siue persona coniunguntur, & inseparabili vinculo vinciuntur. Quæ vnio in Christo Saluatore nostro cernitur, in quo Diuina & Humana Natura in Verbi persona sunt vnitæ. Quantò autem rectius, atque cordatius S. Maximus Confessor, qui Græcè scripsit aduersus Monothelitas, distinctionem sequentem multiplicis vnionis attulit, vt esset. 1. Vnio secundum substantiam in hypostasibus Indiuiduorum. 2. Vnio secundum hypostasim in substantijs in anima, & in corpore. 3. Vnio secundum habitudinem ὡς ἕξει τῇ γνώμῃ, vt vna voluntatibus. 4. Vnio secundum appositionem, vt in tabulis. 5. Vnio secũdum harmoniam, ideſt, aptationem, vt in lapidibus. 6. Vnio secundum mixtionem, vt in humidis. 7. Vnio secundum φύρσιν, *consperſionem*, vt in siccis, & humidis, vt in farina, & aqua. 8. Vnio secundum contusionem, vt in ijs, quæ liquantùr, vt cera, & pice, ac similibus. 9. Vnio secundum accruationem, vt in succis, vt frumento, & hordeo. 10. Vnio secundum coniunctionem in ijs, quę disiunguntur, & rursus coniunguntur, vt in lampade ex igne exeunte, & rursus igni reddita.

Sed cum de vnione minus integrè fuerit locutus, ita in verbo ἐντελέχεια minus clarè scribens, sic intelligendus est, vt quatenus animus noster hac voce *entelechia* designatur, sit planè à suo corpore separabilis, ac sine quo subsistere possit, ac proinde sit immortalis, nõ tamen sit (dum est in corpore) velut nauta in naui, siue auriga in curru, sed sit veta, propria, & naturalis corporis sui forma.

In verbo quoque *Esdras* falsum est, quod inquit ab illo Sacros libros ex vi suæ memorię reparasse. Eos enim dispersos in vnum quasi corpus duntaxat compegit. Vide Bellarmi num, lib. 2. de Verbo Dei, cum & ante ipsum Petrus Maturus nostræ Societatis Theologus id ipsum in D. Antonini libros ab se recognitos, & Lugduni editos hoc indicasset. Sanè vero, vt cuique suum tribuatur, pleraque horum quæ diximus, etiam in Suida obseruauit.

Ceterum Suidas in verbo, *Essæi*, quod inquit eos è diametro fuisse differentes, siue diuersos a scribis, & Pharisæis, nescio vnde nam hauserit: multo minus, quod Rechabitarum fuerint successores. Nam Rechabitis fuisse vxores, filiosque, ac filias cõstat ex Hier. c. 35. Quod quidem Essæis non fuit. At expungenda sunt etiam, quæ in verbo, *Euthydemus*, atque in verbo, *Euxenus* interserit de Apollonio Tyaneo.

In verbo, εὐχή debuit dicere sic. *Vota sunt promissiones*, quemadmodum illud Psal. 115. *Vota mea Domino reddam.* Votum enim promissio Deo facta de ijs, quæ secundum veram pietatem ei dedicari, & offerri solent: προσευχὴ est obsecratio, & petitio, quæ Deo fit cum magna corporis, & animi demissione.

In verbo, *Ephod*, haud planè consentit cum Biblijs, quæ Exod. 38. illud describũt. Nam cum ait *Ephod* designare declarationem, atque redemptionem, haud conuenit cũ eo, quod Septuaginta verterunt ἐπωμίδα, quod D. Hieronymus *superhumerale* reddidit.

Fallitur in verbo, *Ephrata*, cũ inquit apud Hebræos *Maria*, & *Ephrata* idem significare.

Et silendum erat, quod in verbo, *Zeno Alexandrinus* scriptum est de traductione Asini per Synagogam.

Illud autem penè omnibus notum, haud esse inhabitabiles frigidam, & torridam Zonas, sicut ipse tamen ipse in verbo, *Zona*, est opinatus.

In verbo, *Heli, Heli.* corrigendus Suidas, siue qui hæc eius nomine inseruit. Ex Hebræo enim in Græco contextu apud Matthęum cap. 27. sic legimus ἠλὶ, ἠλὶ λαμὰ σαβαχθανὶ θεέ μού τι μὲ ἐγκατέλιπες; quod est: *Eli, Eli, Lama sabachthani*, hoc est, *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti?* siue, vt Septuaginta: *Deus Deus meus respice in me, quare me dereliquisti?*

In verbo, *Iachen.* Nonnulla, quæ hic narrantur, ac Diuinis operibus adnumerantur anilem sapiunt superstitionem, magiamque illam, quæ iustissimè prohibita est.

In

In verbo, *Iudas*, cum rursus ad fabulam de Iudæis Asini caput adorantibus, ac tertio quoque anno hospitem immolantibus redeat, rursus quoque hæc sunt explodenda.

In verbo, *Iudith*, multa, quæ sunt aliena à veritate comminiscitur: At tu vide, quæ nos in verbo, *Iudith* scripsimus.

In verbo, *Iulianus superioris filius*. Mendacium flagitiosissimum est Mago pessimo tribuentis, quæ Diuinitus gesta sunt Sanctæ illi Christianorũ Legioni, quæ ideo fulminatrix, seu fulguratrix est dicta.

In verbo, *Iulianus Parabata*. Quæ laus ei defertur, iniqua est. Quin potius ad oram saltẽ loci illius adscribendum, Iulianum si quam virtutis vmbram præ se tulit, eam ad faciendum fucum hominibus adhibuisse, vt eos à Christiana fide auerteret.

In verbo, *Ioannes Damascenus*, omnino optandum, vt mentionem libri de fide Orthodoxa meminisset, quo Opere nescio an apud Græcos Patres extet vllum præstantius, quodque simul tam multa fidei dogmata complectatur.

In verbo, *Iob*. Vt illud probandum, quòd Iobi virtutes extollit, sic nescio è quàm fido teste hauserit, hunc septennij spatio *in* suis ærumnis fuisse, ac cum Christo resurrexisse.

In verbo, *Iubilæus*. distinguendus erat hic annus, qui quinquagesimo quoque anno celebrabatur ab anno requietionis Terræ, qui septimo quoque anno accidebat, de quo Exod. 23. & Leuit. 23.

In verbo, *Iosias*. Nõ rectè Prophetidẽ vocat eã, quę quidẽ erat fatidica mulier. 4. Reg. 22. Quin quod simulachrorum custodes flagris cęsos interfecerit, non extat in 4. Reg. 22. neque in Paralipomenon, lib. 2. c. 24. vbi de Iosia fusè agitur.

In verbo, *Ismael*. Non rectè exponitur hoc nomen, quasi designet *suauem risum*. Quin potius designat: *Exauditionem Dei*, cuius nominis ratio redditur Genes. 16. *eò, quòd audierit Dominus afflictionem tuam*.

In verbo, Θεμιστοκλεῖς explodendum & hic, quod de Apollonio Tyaneo.

In verbo, *Theodosius Imp.* Loco *Maximini*, legendum *Maximus*. Quæ vero affert de Theodosio si conferantur cũ ijs, quæ attulit Card. Baronius in Annalibus, videbis, quænam consentanea sint, aut dissentanea veritati.

In verbo, Θεὸς, legendus Philo ipse Græcus, cuius ipse Suidas de Sanctissima Trinitate mentionem facit.

In verbo, Θεὸς. Quod ordine inuerso legitur, tu lege recto, legendum est autem: *Dijs non detrahes, & Principem populi non maledices*. At septuaginta: *Dijs non malè imprecaberis, & de Principe populi tui non malè loqueris*.

In verbo, Θεωρία. Neque prorsus dicendum fuit Sacerdotij finem esse contemplationem, cum Sacerdotibus, præcipuè summis, plus incumbat actioni incumbere, quàm contemplationi, id quod D. Augustinus optimè docet, lib. 19. de Ciuitate Dei, cap. 19. & habetur 8. quæst. *Cap. Qui Episcopatum*. Neque verò subdendũ fuerat, contemplationem cum actione coire non posse. Nam vtrumque in bonis tum Prælatis, tum Religiosis possunt, Deo iuuante, concurrere.

In verbo, *Theudericus*. Laudes, quas illi tribuit, nõ sunt veræ laudes, quippe Gothorum ille Rex sęuissimus fuit, ac pessimus Arianus. Lege D. Gregorium in Dialog. & alios.

In verbo, Θνητὸς ἀπαθὲς, quem affert senarium Iambicum. *Mortuos autem nullus attigit dolor*. Gr. altero Iambo breuiorem, addendum erat eum, cum ex Creonte Poeta profano sit desumptus, non mirum esse, si Inferorum supplicia tollebat.

In verbo, *Cain*, mendaciũ est, & quidem contra Scripturam Gen. 4. Diaboli fatu editum fuisse Cein.

In verbo, καταγλωττίσμενον. Et hic Philostratus, & Apollonius Tyaneus explodendi.

In verbo, κῆρες. Poetica sunt deliramenta, quæ hic de fatis Parcarum. Quin & olet Epicurum quod subdit, κῆρ *etiam anima dicitur, quòd ignita sit, vel quòd ex igne, calor enim naturæ anima est*.

In verbo, *Claudius*, Quę dicuntur ad Annal. Card. Baronij examinanda sunt. Quędam enim vera non videntur, quę in Suida.

In ver-

In verbo, *Clerus*. Multa notanda sunt, & planius explananda. Quæ item de cleris Psal. 63. Vide Bellarminum Card.

In verbo, *Conissalus*. Explodenda omnia, in primo lib. de Verbo Dei.

In verbo, *Constantinus Imp.* falsum est, quod susceptus sit ex obscuro coniugio. Vide Baronij Card. Annal. vt & quæ in voce, *Crispus*.

In verbo ψυχαὶ ἔννοιαι, *Rationalis autem anima*. Hæc videntur sapere Origenis errorem existimantis hominum animos, priusquam in corpus immitterentur, fuisse alicubi.

In verbo, *Lamech*, liquidius explicanda sunt, quæ affert. Duo enim fuere Lamechi in Scriptura, Alter ex Caini posteris Gen. 4. alter Pater Noe, vir iustus, & perfectus in generationibus suis. Gen. 6.

In verbo, *Musonius*, tursus meminit Apollonij Tyanei, & Iuliani Apostatæ, quæ sunt explodenda.

In verbo, *Moy*, cum pulchra de Moyse, id non probandum, quòd aduersus integriorem historiam inquit filios Israelis annis ducentis & quindecim mansisse. Probatior Genebrardi sententia è cap. 12. Exod. quòd 430. annis manserint.

In verbo, *Nouatus*, ac paullo post in verbo, *Nouatianus*, cum pleraque clarius dici possint, tum iniquior aduersus Cornelium Pont. Max. Virum sanctum est, vt inde (quicunque siue scripserit, siue insperserit ista) eum à Romana Sede alienum possis conijcere.

In verbo, *Nero*. cum plura comminiscatur, quæ fabulæ meræ sunt, hæ sunt ablegandæ.

In verbo, *Noe*, cum inquiat Noe Patriarcham dictum ita fuisse à notando, putidum est, & falsissimum, designat enim Hebraicè consolatorem. Vnde igitur deriuetur docuit eius Pater Lamech, cum ei nomen imposuit dicens, *iste consolabitur nos ab operibus*.

In verbo, *Holofernes*, vbi de *Achior*, quædam sunt corrigenda.

In verbo, *Origenes*, huc accersenda, quę nos in Apparatu sacro diximus in verbo, *Origenes*.

In verbo, πᾶν, hoc est *Vniuersum*, de quo disputat. Vana illa sunt, quòd Sol sit purus ignis, quòdque Astra alantur humoribus.

In verbis, παντ' ἐξ. παθόσαν. Non sat piè.

In verbo, *Paradisus*, cum Paradisum terrestrem sensibilem, & intelligibilem facit, videtur nugari.

In verbo, *Plato*, cum dicat Matrem Platonis concepisse ex spectro, fabula est.

In verbo, *Plaga*, cũ dicat Aegyptiacas plagas quadraginta diebus accidisse, Genebrardus è Scriptura probare nititur per annum integrum eas durasse.

In verbo, *Porus Rex Indorum*, iterum Apollonij Tyanei meminit.

In verbo, *Priapus*, fœdissimè.

In verbo, *Serug*, cum ait è Tribu Iapheti ortum, nõ rectè, vt opinor. Nam inter Iapheti filios, vel nepotes, qui Genes. 10. habentur, nemo eo nomine notatur. Quin Sarug fuit Pater Nachor, auus Thare, & proauus Abraham, & proinde de genere Sem.

In verbo, *Simonides*, plura non rectè in laudem Apollonij Tyanei. Item in verbo, *Sophocles*, & in verbo, *Timasion*.

In verbo, *Aqua contradictionis*, ὕδωρ ἀντιλογίας erat, dum quæ de aqua contradictionis dicta sunt, transfert ad aquas Mara. Populus enim ob aquam contradictionis nõ in Mara, sed in Raphidim, Exod. 17. vel potius in Sin contra Dominum est iurgatus. Numero. 20.

In verbo, ὑπερφρονεῖ somnium Epicureum explodendum est.

In verbo, *hypostasis*, loquendum clarius, & aptius, quod Scholastici nostri Theologi optimè docuerunt.

In verbo, *Phacee*, error est historiæ, Achab enim pessimus Rex fuit Israelitarum: neque Phacee cũ eo bellum gerere potuit, qui circiter annos centum & septem ante obierat, sed is bellum gessit, cum Achaz rege Iuda, etiam impio, quique ob suam impietatem in hanc incidit calamitatem.

In verbo, *Phalli*, monstrosa, proinde ableganda.

In verbo, *Phegor*, commentum est, & nugæ, quæ hic de Beelphegor.

In ver-

In verbo, *Chaos*, profertur origo rerum fabulosissima.

In verbo, χωραζιν (nos habemus Chorozaim) cum inquiat nomen esse loci, & prophetæ, fateor me numquam legisse hoc quod de Propheta asserit. — adde vero, quæ reliqua extant edita in primo Tomo, post lineam 40. —

SYNESIVS — adde — postea verò apparuerunt ex Officina Marci Orry, Parisijs, ann. 1605. ciusdem Synesii Cyrenæi Episcopi Epistolæ cum antiquis Codd. m.s. cóllatæ, quas aliquando Hadrianus Turnebus docendo interpretatus, nec bene à discipulis, aut ab operis exceptus, aptare ad sua loca oportuit.

Appendix ad literam T.

THEOPHANES — adde — Extat verò eiusdem in Sanctiss. Deiparæ Annunciationem Hymnus in Tomo 8. Bibl. PP. edit. 2.

THOMAS Valdensis — adde — Extant item eius Sermones ad Clerum Oxonienſem.

TOLETANAE Ecclesiæ historia à tempore D. Petri vsque ad nos copioatque accuratè conscripta à Garsia Loaysa extat apud eundem post Toletanum Concilium habitum sub Gundemaro. Quæ & Toletanis Concilijs intelligendis, & hæreticis retundendis plurimum commodat.

Tibi Iesu Domine omnis Gloria.

CATALOGI M. S.
GRAECORVM, ET ALIORVM
ETIAM CODICVM,

Qui cum ad res Sacras, atque Ecclesiasticas pertineant, in antiquis, & celebrioribus Bibliothecis asseruantur, siue numquam antea editi, siue integriores, quàm qui vulgati fuerunt.

Quibus præter commodum, quod posthac Reipub. litterariæ, & Editionibus famoribus poterit accedere, Doctrinæ quoque Catholicæ vna fides in Vna, Sancta, Apostolica, Romana Ecclesia semper extitisse ostenditur.

1. Timoth. 6.

O Timothee, Depositum custodi: deuitans profanas Vocum nouitates, & oppositiones falsi nominis Scientiæ, quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt.

AD LECTOREM.

QVOD te, pie Lector, in hac Catalogorum Appendice præmonitum cupimus, hoc est.

Primò. Vt, cum inprimis Græcorum Codicum m. s. Indices, ac Prænotationes ostendere constituerimus, scias eos duntaxat huc adnecti qui ad ipsum Apparatum nostrum Sacrum pertinent, & quorum item ferè Auctores in eodem aut expendimus, aut indicauimus. Ceterum, earundem & plurimarum aliarum in Europa, Bibliothecarum adeo diues Codicum in alijs Disciplinis, & linguis est suppellex, vt nemo non possit intelligere, quàm in bonis Artibus omnibus Ecclesia Catholica eminuerit; atque synceram in excolendis ingenijs quocumque in genere Scientiarum, curam semper adhibuerit.

Secundò. Vt, cum apud eos, qui extra Ecclesiæ Catholicæ castra, siue ob Hæreses, siue ob Schismata adhuc commorantur, extent hactenus ijdem Codices; expediuisse earum hic meminisse ad priscam Ecclesiæ doctrinam, & faciem, quæ olim apud ipsosmet fuerat, indicandam: vt in eosdem illud quadret. INIMICI NOSTRI SVNT IVDICES. quippe qui etiamnum, velint, nolint, Formulas (vt ita dicam) nostri Iuris, atque Possessionis Catholicæ, Diuino iudicio fuerint coacti apud se retinere.

Tertiò. Vt, cum quosdam Græcos Auctores inuenies in his Catalogis dogmata orthodoxa conuellentes, quales fuere Schismatici Cabasilas, Zonaras, Balsamo, & alij, eos scias à Sacrosanctis, legitimisque Synodis iampridem fuisse damnatos, atque proscriptos; De ijs autem quid veri, quid falsi contineant, nos in Apparatu Sacro, in vniuscuiusque illorum verbo sic egisse, vt ijs legendis oculos ne admoueas, quin antea, ex eodem Apparatu, cautiones, tamquam antidotum contra venena, concipias.

Quartò. Post Græcorum Codicum Catalogos, nos item aliquot Latinorum m. s. adiecisse, vt, & recudendis accuratius exemplaribus iamcusis, & emittendis in lucem ineditis vsui esse possint. Denique vt quæ Catalogis aliquibus Præloquia præfiximus, ea decurras; vt scias, cuinam suos labores in ijs colligendis, & seligendis acceptos referre debeas, proque ijs, & pro me DIVINAM BONITATEM implores.

INDEX CATALOGORVM SEQVENTIS APPENDICIS.

Græcorum manuſcriptorum Codicum.

IN ITALIA.

Romæ. { *Vaticana.* / *Sfortiana.* / *Vallicellana.* / *Turriana.* }

Venetijs. *Beſſarionis. Quiue apud Sereniſs. Rempub. illam.*

Florentiæ. *Medicea, tum apud Diuum Laurentium, tum apud Sanctum Marcum.*

Vrbini, & Piſauri. *Apud Sereniſs. illum Ducem.*

Meſſanæ in Sicilia. *In Archimandritatu S. Saluatoris.*

EXTRA ITALIAM.

Conſtantinopoli. *In Patriarchatu. Item apud nobiles quoſdam Græcos.*

In Inſula Patmos in Aegeo mari. *In Monaſterio Monachorum S. Baſilij.*

IN GERMANIA.

Viennæ Auſtriæ. *Cæſarea Imperatoris.*

Monachij. *Bauarica.*

Auguſtæ. *Auguſtana Reipub.*

Heidelbergæ. *Palatini.*

IN GALLIA.

Apud Fontem Bellæum. *Regia.*

IN HISPANIA.

Scoriaci. *Regia.*

Latinorum manuſcriptorum Codicum.

Romæ. *Gulielmi Cardinalis Sirleti, quæ modo in Columnenſi.*

Cæſenæ. *Quæ apud Franciſcanos.*

Cremonæ. *Quæ apud Auguſtinianos.*

Rhegienſis. *Quæ apud virum Religioſum.*

IN HELVETIA.

Abbatiæ Sancti Galli.

IN POLONIA.

Varmiæ *in Pruſsia,* & Heilsbergæ *in eadem.*

IN ANGLIA.

Oxonij, & Cantabrigiæ.

ROMANARVM ALIQVOT BIBLIOTHECARVM CODICES GRAECAE M. S. SPECTANTES AD RES SACRAS, ET ECCLESIASTICAS.

HOc primò sciendum est, nos in Romanis aliquibus Catalogis (Græcorum præcipuè Codicum m. s.) subijciendis, non Alphabeti seriem sequi, quòd ad Bibliothecarum Nomina pertinet, sed à Vaticana vtpote celeberrima inchoasse: deinceps è reliquis si minus integrũ librorum numerum eiusmodi haud posuimus, id factum, ne nimis hęc Appendix excresceret, quòdque in ijs plerique sunt eorundem, quorum exemplaria in Vaticana asseruãtur. Quò autem adhuc planius cognoscas Vaticanæ Bibliothecæ dignitatem, apponimus hic quæ Sixto V. Pont. Max. eidem insculpta est Tabula, qua sequentia continentur:

SIXTVS V. PONT. MAX.

BIBLIOTHECAM APOSTOLICAM A SANCTISS. PRIORIBVS ILLIS PONTIFICIBVS, QVI B. PETRI VOCEM AVDIVERVNT IN IPSIS SVRGENTIS ECCLESIAE PRIMORDIIS INCHOATAM, PACE ECCLESIAE REDDITA LATERANI INSTITVTAM, A POSTERIORIBVS DEINDE IN VATICANO, VT AD VSVS PONTIFICIOS PARATIOR ESSET, TRANSLATAM, IBIQ. A NICOLAO V. AVCTAM, A SIXTO IIII. INSIGNITER EXCVLTAM, QVO FIDEI NOSTRAE, ET VETERVM ECCLESIASTICAE DISCIPLINAE RITVVM DOCVMENTA OMNIBVS LINGVIS EXPRESSA, ET ALIORVM MVLTIPLEX SACRORVM COPIA LIBRORVM CONSERVARETVR, AD PVRAM, ET INCORRVPTAM FIDEI VERITATEM PERPETVA SVCCESSIONE DERIVANDAM, TOTO TERRARVM ORBE CELEBERRIMAM, CVM LOCO DEPRESSO, OBSCVRO, ET INSALVBRI SITA ESSET, AVLA PERAMPLA, VESTIBVLO, CVBICVLIS, CIRCVM, ET INFRA, SCALIS, PORTICIBVS, AEDIFICIO A FVNDAMENTIS EXTRVCTO, SVBSELLIIS, PLVTEISQ. DIRECTIS, LIBRIS DISPOSITIS IN HVNC EDITVM, PERLVCIDVM, SALVBREM, MAGISQ. OPPORTVNVM LOCVM EXTVLIT, PICTVRIS ILLVSTRIBVS VNDIQVE ORNAVIT, LIBERALIBVSQ. DOCTRINIS, ET PVBLICAE STVDIORVM VTILITATI DICAVIT.

ANNO DO. MDLXXXVIII. PONT. III.

Vaticanæ Bibliothecæ Codices Græcè m. s.

Ad ABGARVM, Græcè Ἄγγαρον, transmissa à Domino Iesu Christo, imago sui ἀχειροποίητος, non manufacta, & Constantinopolim translata. Historia inter Vitas SS. siue in Menologio Symeonis Metaphrastis mense Augusto.

ACEPSIMAE, & Acindini martyria ex eodem, Mense Nouembris.

AGAPETI Diaconi Capita adhortatoria ad Iustinianum Imp.

ALEXANDRI Monachi Sermones historici vivificæ Crucis, in quibus vera Theologia, & Diuinæ dispensationis Confessio sine errore, & Encomium in venerabile Crucem.

ANASTASII Abbatis contra Iudæos dissertatio.

ANASTASII Episcopi Antiochiæ Sermones de rectis dogmatib. De incircũscripto, De Diuina œconomia, siue dispensatione, De passione, & Apathia, De Resurrectione.

ANASTASII Monachi Montis Sancti Capita quædam.

ANDREAE Cretensis Sermo, qui extat in Menologio Symeonis Metaphrastis. Mense Augusto.

ANDREAE Cretensis Hierosolymitæ Sermo, in Quatriduanum Lazarum. Alter εἰς τὰ Βάια, ac deinceps aliorum Festorum Homiliæ.

ANDREAE Rhodi Archiepiscopi Apologia demonstratiua, ex Commentarijs Beatissimi Thomæ (puto, Aquinatis) ad Bessarionem Metropolitam Nicænum, De Diuina essentia, & energia.

ANONYMI Sermones, & Monita, siue Hortamenta Ecclesiastica.

ANONYMI De Incarnati Dispensatione Domini Nostri Iesu Christi.

ANONYMI continentis Vitas plurium Martyrum.

ANONYMI octoginta octo Homiliæ, fortassis Io. Chrysostomi in Euang. D. Ioannis.

ANONYMI continentis plura, & diuersa Argumenta Ecclesiastica magnorũ, & eximiorum Sanctorum, & ad hos Epistola Theophylacti Episcopi Bulgariæ.

ANONYMI, Sermones, & Monodiæ diuersæ, ac quædam Verba Ecclesiastica.

ANSELMI Cantuariensis Archiepiscopi Dialogi cur Deus homo. Non Demetrij Cydonij.

ANTIOCHI Monachi Pandecta, παντέκτη.

ARCANI impij Disceptatio cum orthodoxo. Altera item.

ARCHIPPI Enarratio, & Reuelatio ad monasterium Venerabilis Aedis Archiducis Michaelis in Chones. extat in Metaphraste, Mense Nouembris.

ARISTODVLI Monachi Sermones sex contra Iudæos, bis.

ASTERII Episcopi Amasiæ in Sanctum Christi Martyrem Phocam, extat in Metaphraste, Mense Septembris.

ATHANASII Edissertatio διάλεξις ad Apollinarium.

ATHANASII magni Alexãdriæ Sermones aduersus Arium, & alios cacodoxos, idest prauè sentientes.

ATHANASII Sermones trigintaduo.

AVGVSTINI Hipponensis Episcopi quindecim Libri de Trinitate Græcè redditi à Maximo Planude. Ex eiusdem item Sermonibus Capita Græcè versa à Demetrio Cydonio.

B

BASILII, vt puto, Epistolæ, & Sermones diuersi. Eiusdem Ascetria. Item Eiusdẽ Sermo de vera incorruptione in Virginitate. Alia quoque Ascetica. Epistolæ. In Hexaemeron, in illud: *In principio Deus fecit Cælum, & Terram.* Eiusdem super illud: *Erat Terra inuisibilis, & incomposita*, siue *inanis, & vacua*. Et de primis rebus genitis. Et de congregatione Aquarum. Et de germinatione terræ. Et de generatione syderum. Et de reptilibus. Et de volucribus, ac piscibus. Et de terrestribus. Homiliæ 44. ac deinceps Sermones varij ad Arianos. Rursus Homiliæ in primum Psalmum. Encomium in S. Martyrem

rem Gordium. In Christi Domini Natiuitatem. Adhortatoria ad sanctum baptisma. Homilia de Ieiunio. Rursus altera de eodem Ieiunio. Sermo contra ebriosos. Alter contra iracundos. Alij, De Inuidia, De Eucharistia. In S. Martyrem Iulittam. In sanctos quadraginta Martyres. Encomium in sanctum Barlaam. Homiliæ in sextum, & quartumdecimum Psalmos. contra fœneratores. In vigesimum, & in vigesimum sextum, & In vigesimum nonum, In trigesimum secundum, & 33. & 37. & in 43. & in 45. & in 48. & in 59. & in 61. & in 114. & in 115. Et Homiliæ. Quod Deus non sit auctor malorum. super illud: *Attende tibi ipsi*. super illud Lucæ contra auaros. *Ad eos, qui diuites fieri volunt*. In principium Prouerbiorum. Homilia habita in Lazizis; De illo: *In principio erat verbum*. Homilia tempore pestilentiæ, & siccitatis. Et alia, quæ in alijs libris extant.

Eiusdem, & Libanij Epistolæ.

Rursus in Psalterium Interpretatio.

Rursus Ascetica. Et ipsius Sermones, atque Homiliæ diuersæ.

Liber continens Ethica Sancti, & Magni Basilij.

Sermones eiusdem vnà cum Sermonibus Io. Chrysostomi.

Rursus Interpretatio in Prophetam Esaiam.

Et Homiliæ in Psalmos inuentos, & in diuersa Capita Theologica etiã aduersus hæreticos.

Rursus Basilij Magni, & *τοῦ φαντορος* in omnes Psalmos.

Liber alius eiusdem continens diuersos Sermones.

Eiusdem Epistola ad Gregorium Theologum.

Liber, qui continet Quæstiones, & solutiones Scripturarum è varijs libris ab Origene elucubratis collectas à Basilio, & Gregorio Theologo.

Sermo adhortatorius ad baptisma, extat in Metaphraste, Mense Octobris.

Basilii Episcopi Seleuciæ Sermo in Sanctos infantes ab Herode interfectos.

Eiusdem Protheoria in Acta Sacræ Apostolæ, & Protomartyris Theclæ, charactere historico.

Bessarionis Physicæ Demonstrationes De Deo, ad Gemistum. Epistolæ mutuæ.

Bibliorvm accuratus Index.

Ad Biblia, siue ad Sacram Scripturam Quæstiones 65. pertinentes de diuersis Dubijs ad Thalassium.

Boetii De Consolatione Philosophiæ Græcè versus Maximo Planude. bis

Eiusdem de Sancta Trinitate.

C

Calisti Protheoria, Liber Melenceotæ continens Sermones triginta.

Callistrati, & aliorum sociorum Martyrum. Extat in Metaphraste, Mense Septembris.

Canones Apostolorum, & Synodorum Oecumenicarum, & particularium, & reliquorum SS. Patrum elucubrata enarratio iussu Imp. & Patriarchæ.

Canicii Sapientissimi liber oppositus ad Plotinum De Anima incorruptibili.

Cantacvzeni, hoc est Ioannis, dicti Ioasaph Monachi contradicentis Prochoro, Cidonio, hieromonacho, de substantia, & energia. Alia item capita contra ipsum Prochorum. Alij quoque Sermones.

De Christi Domini generatione secundum carnem, *ἀδήλου*. Incerti.

Chrysostomi Sermo, mense Augusto, in diem S. Ioan. Baptistæ. Extat in Metaphraste.

Sermo De Mundi consummatione. Alter super illud: *Nemo potest duobus Dominis seruire*.

Alius in Occursum *ὑπαπαντῆ* Domini, & Dei, & Saluatoris Nostri Iesu Christi.

Chrisostomi *ἀπὸ μαργαριτῶν* in Dictum Apostoli.

Eiusdem De Iudicio, & Eleemosyna in Lazarum.

Item in Dictum Sancti Euangelij. *Quæcunque solueritis*.

In Filium Prodigum, De Pœnitentia.

In

In Seraphim, & in Conuentum, siue synaxim corporum.
Eiusdem ex Encomio in Sanctum Stephanum protomartyrem, in Panegyrico.
CHRYSOSTOMI capita Theologica, vnà cũ capitib. Anastasij monachi Mõtis Sancti.
Collectio eius Sermonum triginta trium facta à Theodoro Magistro.
Homilia in Orationem. Deinceps incipit liber vsque ad trigesimam octauam homiliam.
Homilia in sancta Luminaria. Altera in Publicanum, & Pharisęum. Alia in Dictum sancti Euangelij. Alia in Petrum De Mari super illud: *Si tu es Christus iube me venire ad te*. Alia de pauperibus, & diuitibus. Alia in Annunciationem super sanctę Deiparæ. Extant apud Metaphrastem, mense Octobri.
CHRYSOSTOMI liber secundus Hexaemeri continens sexaginta septem homilias.
Eiusdem Demonstratio, quòd vtile fuerit Prophetias De Christo, & Gentibus, & de casu Iudęorum obscuras fuisse.
Sermo in Dei benignitatem: & de non conuitiando.
Commentarius in Ioan. Euangelistam, & Matthęum. Homiliæ 44.
Rursus Commentarius in Matthęum. Hom. 46.
Liber secundus in Matthęi Euangelium ab Homilia quadragesimasexta vsque ad nonagesimam.
Alter liber continens sermones, qui inuenti fuerant, ipsius, vnà cum ijs, qui à Basilio fuerant habiti.
Expositio Epistolę ad Romanos vsque ad Homiliam trigesimamtertiam.
Vita, & Administratio ipsius. Extat in Metaphraste. Mense Nouembri.
Sermo ipsius ad Stagirium.
Rursus vita Chrysostomi, & omnium, qui secundum Deum administrarunt.
Homilia ex Hexaemero. Nona item in illud: *Faciamus hominem*.
In Beatum Philogonium.
De Patientia, & Pœnitentia, & alia quamplurima capita.
Rursus Commentarius in D. Matthęum continens 44. Homilias.
Sermones sex de incomprehensibili. Sextus autem fuit habitus in noua Ecclesia.
Rursus interpretatio in Esaiam Prophetam.
CHRYSOSTOMI de ὁμογάμου muliere, ac de meretrice.
Rursus Commentarius in Ioannem Euangelistam continens Homilias octogintaocto.
Et rursus alius in Matthęum Euangelistam continens Hom. 45.
Statuę Ἀνδριαντες liber continens vigintiquattuor Homilias.
Homiliæ morales eiusdem in Hexaemeron numero triginta.
Eiusdem in Crucis adorationem.
Homilia eiusdem in Seraphim. extat apud Metaphrasten, Mense Nouembri.
CHRYSOSTOMI liber habens sermones, qui eatenus fuerant inuenti, & in fine sermonem Basilij Magni.
Liber Chrysostomicus, Βιβλίον χρυσοστομικὸν habẽs multos, & diuersos sermones de Theologia cum Scholijs.
De Circunciſione Speculatio capitibus septem.
CLEMENTIS Romani Epitome Concionum Popularium D. Petri.
CLIMACHVS, qui ita dictus post sui libri cõscriptionem, qui Climax, hoc est Scala, est prænotatus. Eius verò proprium nomen est, *Ioannes Scholasticus*. Liber autem continet triginta capita.
Alter liber inscriptus τῆς θείας, καὶ ἱερᾶς κλίμακος. Diuinæ, & sacrę scalæ.
CORANI expugnatio quem vocant Alchorantem Mahometis.
CONSTANTINOPOLITANORVM Pastorum Catalogus, & Regum Carmine conscriptus.
CONSTANTINI Harmenopuli custodis legũ, & Iudicis Thessalonicæ, liber legum compendiosè ab eo collectus. Alter item Liber ipsius eiusdem Argumenti Legalis. Deinde continet Officia Palatij, & Metropoles.

CON-

CONSTANTINOPOLITANA Synodus Photio malæ fidei homine procurante, & præsente.

CONSTANTINI Magni Imperatoris Dogma, siue Decretum Regium, scriptum, factum, & traditum Sacræ, & Sanctę Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ Romanæ.

CORNELII Centurionis Acta, & consūmatio. Extat in Metaphraste, mense Septēb.

CYDONII, hoc est Demetrij Cydonij, qui Græcè vertit D. Augustini libros quindecim de Trinitate.

CYRILLI Archiepiscopi Alexandrini expositio hypomnematica in Io. Euangelistā.
Eiusdem Salutatio, siue Acclāmatio ad Theodosium Regem.
Eiusdem, & aliorum diuersorum Sanctorum, Sermones Synoptici De Sancta Trinitate, & de alijs argumentis.
Eiusdem capita contra Nestorianos.
Eiusdem aduersus eos, qui audent tueri dogmata Nestorij, ac si rectè haberent.
Capita à fraternitate addita Sancto Cyrillo.
Aliæ dogmaticæ Interrogationes.
Liber Cyrilli Archiepiscopi Alexandriæ continens hæc. Quòd Sempiternus, & consubstantialis sit filius Patri. Quòd ex ipso secundū naturam genitus sit Filius. Quod verus Deus sit Filius, æquè ac Pater. Quòd neq; creatus, neq; factus sit Filius. Quòd quæ sunt Diuinitatis propria, & Gloria sint in Filio, quemadmodū, & in Patre. Quòd quæ sunt propria humanitatis, & quæ non valde congruè Deo dicta sunt de Filio, decent vtique magis Oeconomiam cum carne, & non ipsam Verbi naturam, secundum quod intelligitur, atque est Deus. Quòd Spiritus Sanctus est Deus, & ex Deo secundum naturam.
Tamquam in Capitibus adiecta Sermoni de Spiritu Sancto, cum aliarum Notionum additione.
Eiusdem Cyrilli De Incarnatione Vnigeniti, & Quòd Christus vnus, & Dominus secundum Scripturas. Positus est autem Sermo septimus ad Hermiam.
Eiusdem, quòd vnus est Christus secundum repugnantiam ad Hermiam.
Eiusdem Liber Thesaurorum De Sancta, & Consubstantiali Trinitate.
Lexicon Cyrilli secundum Elementa.
Eiusdem De Christi generatione.
Eiusdem ex Expositione sacri Symboli.

D

DANIELIS Interpretatio, quā vidit in Babylone super Nabuchodonosor. Eiusdem altera in Balthasarem.

De DAVIDIS Psalmis, quorum obscura est inscriptio, expositio.
Altera item res obscura.

In DAVIDEM Thessalonices Encomium.
Liber inscriptus Βασιλικὸν τῶ πεντηκοστῶ δαβὶδ, καὶ τῶ σωματικῶ.

DEMETRII Cydones versio Capitum aliquot Sermonum D. Augustini in Græcam linguam. Eiusdem (puto) Versio Tractatus Richardi, Ord. Prædicatorum aduersus Legem, siue Coranum Mahometis.

DEMETRII Gemisti Protonotarij magnæ Ecclesię Diaconi, Ordo Liturgiæ Patriarchæ, quomodo celebratur in magna Ecclesia: in qua, Ordo impositionis manuum, quomodo, & quando fit vnaquæque.
Collectio Operum Magni Dionysij Areopagitæ.
In Dionysij Areopagitę Sancti, & Sacri Martyris Martyriū Sermo, in Metaphraste, Mense Nouembris.
Eiusdem de Cęlesti Hierarchia, ad Timotheum Ephesi Episcopum.
Eiusdem Opera omnia, quæ inuenta sunt, cum Expositione. Rursus omnia cum scholijs.
Eiusdem, & Gregorij ad Thomam De diuersis Dubijs Sanctorum.

DIRE-

DIRECTIONVM Epitome κατορθωμάτων Ioanni Comneno Regi, & Enarratio ἀφηγήσις rerum Gestarum eius Filio Regi Manueli Comneno.

DOGMATICAE Panopliæ duorum librorum, quorum Primi sunt vndecim Tituli, siue capita. Proemium, contra Epicureos. Rursus contra ipsos. Iterum aduersus eosdem. contra alios Græcos. Adhuc cõtra ipsos. Rursus aduersus ipsos. Item contra ipsos. Item adhuc contra ipsos.

Titulus primus. Demonstratio Syllogistica, quòd vnus est Deus: & quòd habet Verbum sibi Consubstantiale, & Spiritum similiter, Qui sunt Filius, & Spiritus sanctus.

Tit. Secundus, De Patre, Filio, & Spiritu sancto exacta, & laude digna Theologia.

Tit. Tertius. De Deo communiter, videlicet de Diuinitate, liquet autem, quòd dicens Deum, siue Diuinitatem, siue Diuinum simpliciter, & indeterminatè, tres hypostases, siue Personas demonstrauit vna ipsorum appellatione.

Tit. Quartus. Quod incomprehensibilis sit Natura Diuina.

Tit. Quintus. De Dei nominibus.

Tit. Sextus. De Diuino Opificio.

Tit. Septimus. De Diuina Incarnatione.

Tit. Octauus. Contra Hebiæos.

Tit. Nonus. Contra Simonem Samaritam, & Marcionem Ponticum, & Manetem Persam, & Manichæos.

Tit. Decimus. Contra Sabellium.

Tit. Vndecimus. Contra Arianos, & Eunomianos.

Hæc autem insunt in præsenti libro Expositionum S. Euangelij à quattuor Euangelistis conscripti, pertinentium ad Sanctam Trinitatem.

Dorothei Doctrinatum Capita Ecclesiastica.

E

EPIPHANII Episcopi Constantiæ Cypri De duodecim Lapidibus.

Vitam ipsius ex relatu Ioannis eius discipuli. In Metaphraste, Mense Maio.

EPHRAEM Syri Sermo De consummatione, siue Fine Mundi. Extat in Metaphraste, Mense Octobri.

Eiusdem Epistola ad Ioannem Monachum De Patientia, καὶ τοῦ μὴ ἁπταεσθαι τοῖς λογισμοῖς προφασεις διεμωμάτων, & de temperantia, & alia Capita varia.

Eiusdem Sermo in Transfigurationem Domini Nostri Iesu Christi. In Metaphraste, Mense Augusto.

Epistolæ ad insignes Viros.

De Epistolari Charactere liber.

Euangelistarum quattuor optima Expositio.

Liber secundus continens in Ioannis Euangelium Sermones à Quadragesimasexta Homilia, vsque ad octogesimamoctauam.

EVDOCIMI Sancti, & iusti Vita, & Administratio. In Metaphraste. Mense Iulio.

EVNOMII Scholia oppugnata ab Orthodoxo.

EVPREMIAE Martyrium. In Metaphraste. Mense Septembri.

EVPHROSINAE Alexãdrinę Vita, & Administratio. In Metaphraste, Mẽse Septẽb.

EVTHYMII Zigabeni Monachi encomium, in venerationem super Sanctę Deiparæ: & in Encęnia sancti eius Sepulchri in Chalcopractijs.

Eiusdem in centum quinquaginta Psalmos Expositio.

F

De FIDE Orthodoxa Liber.

FIDEI, Spei, Charitatis, & harum trium Sororum Matris Sophiæ Martyriũ. In Metaphraste, Mense Septembris.

GEOR-

G

GEORGII Magnæ Eccleſiæ Carmina.

GEORGII Epiſcopi Nicomediæ Sermo in dubitationem Ioſephi, & diſſertatio ad Virginem.

GEORGII Eparchi, ſiue Vicarij Africæ ad Moniales Alexandriæ, quæ à Catholica Eccleſia apoſtatauerant.

GREGORII Antiochiæ Epiſcopi Sermo, in Sanctum Paſcha.

GREGORII Agragantij, ſiue Agrigentini Vita, Adminiſtratio, Miracula. In Metaphraſte, Menſe Nouembris.

GREGORII Decapolitæ, Vita, & Adminiſtratio. In Metaphraſte, Menſe Nouemb.

GREGORII Cyprij Patriarchæ Conſtantinopolitani Epiſtolæ.

GREGORII Metropolitæ Corinthi. In Canones Dormitionis Deiparæ, & Annunciationis, & in Feſtum τῆς κυριακῆς ἀντίπασχα, & palpationem, ſiue attrectationem Thomæ Apoſtoli. In Aſſumptionem Magni Dei, & Saluatoris Ieſu Chriſti. In Pentecoſten. Poema in primum Feſtum venerandæ Dormitionis Coſmæ Monachi.

GERMANI in venerationem ſuper ſanctæ Deiparæ, & in ſanctum eius Sepulchrum in Chalcopractijs. In Metaphraſte. Menſe Auguſto.

De GRAECORVM, & Latinorum concordia Sermo conſultorius συμβουλευτικὸς.

GREGORII Nazianzeni, & Baſilij Magni Collectio quæſtionum, & ſolutionum ex diuerſis libris ab Origene elaboratis. Epiſtola item eiuſdem Gregorij ad Theodorum tunc Epiſcopum Tyanæ.

Eiuſdem Sermones vigintiſex.

Eiuſdem vniuerſorum Sermonum Flores, & Collectio.

Eiuſdem liber alter continens Sermones vigintiquinque.

Eiuſdem Sermo in ſanctum Paſcha, & in tarditatem.

Eiuſdem Sermones. In Natalem diem Domini Noſtri. In Lumina. In Baptiſmum. In Paſcha, & in tarditatem. In Paſcha Sermo. In nouam Dominicam, & Ver, & Encænia. In Pentecoſten, & Spiritum ſanctum.

Eiuſdem de recto Ordine in diſputationibus.

Eiuſdem ad Arianos, & in ſe ipſum.

Eiuſdem ad Eunomium, & Diſſertatio de Theologia.

Eiuſdem Sermo primus, & ſecundus de Filio. Sermo item de Spiritu ſancto.

Eiuſdem de Theologia, & de Conſtitutione Epiſcoporum.

Eiuſdem in nauigationem Aegyptiorum Epiſcoporum.

Eiuſdem de Amore erga pauperes φιλοπτωχίας.

Eiuſdem Sermones duo ad Cledonium presbyterum aduerſus Apollinarium.

In ſeipſum, & ad dicentes ipſum deſiderare Conſtantinopolitanam Sedem.

Eiuſdem in ſeipſum ex agro adſtantis. poſt illa, quæ contra Maximum Conicum.

Eiuſdem in Heronem Philoſophum.

Eiuſdem in Cyprianum Martyrem.

Eiuſdem in Athanaſium Alexandriæ Epiſcopum.

Eiuſdem in Machabæos.

Eiuſdem aduerſus Iulianum Apoſtatam Inuectiua, ſiue infamatorius Sermo.

Eiuſdem in centum quinquaginta Epiſcoporum aduentum συνταχτήριος.

Eiuſdem Epitaphius, hoc eſt in funebris Sermo in Baſilium Magnum.

Rurſus eiuſdem in Natiuitatẽ Domini noſtri Ieſu Chriſti. Oratio funebris in Baſilium. In Lumina. In ſanctum Baptiſmum. In Gregorium Baſilij Magni fratrem, ac deinceps reliqui inuenti eius Sermones.

Rurſus alius liber continens eoſdem Sermones, quos ex altero obſeruauimus.

Eiuſdem Epigrammata vndecim in Baſilij Magni ſepulchrum. Ad quæ itidem Interpretatio Niceræ Philoſophi.

Eiuſdem

Eiusdem Sermo Actionis gratiarum.
Rursus liber in quo Sermones ipsius, de quibus supra.
Rursus liber continens Sermones eiusdem vigintiquinque.
Eiusdem Sermo in Sanctam Christi Domini Resurrectionem.
Eiusdem Sermones quindecim optima cum interpretatione.
Eiusdem Sermones viginti diuersi.
Eiusdem Historiæ mythicæ in Sermonem funebrem Basilij Magni.
Ad Ioannem Archiepiscopum Cyzici De diuersis Dubijs Gregorij Theologi.
GREGORII Nysseni Interpretatio Ecclesiastis.
Eiusdem Sermones vndecim aduersus Eunomium.
Eiusdem ex libro vndecimo controuersorum, siue Refutatoriorum. Sermo in Annunciationem supersanctæ Domini nostri Deiparæ, semper Virginis Mariæ.
Eiusdem Caput in quo particularis quædam est Mundi Physiologia: & elegans dissertatio de factis ante generationem hominis.
Eiusdem in centesimum quinquagesimum Psalmum, vnà cum Asceticis Magni Basilij.
Eiusdem Encomium in Sanctum Protomartyrem Stephanum.
Eiusdem Sermones Refutatorij contra impium Eunomium.
E' Libro, qui Gregorio Nysseno ascribitur, quique Θεογνωσία hoc est, *Cognitio Dei*, prænotatur, omnia quæ subijciuntur capita vsque ad Chrysostomica. At caput Quintum est Basilij Magni.
GREGORII Thessalonicæ Episcopi Sermo in ingressum in Sancta Sanctorũ, & Vitam in ea cælestem omnino supersanctæ Dominę nostrę, & semper Virginis Mariæ.
Eiusdem Homilia pronunciata circa idem testũ Deiparę in ingressum in Sancta Sanctorũ.

H

HARMENOPVLI. Vide supra in verbo, Constantinus Harmenopulus.
HAERETICORVM Refutatio in libro, in quo disseritur de fide Orthodoxorũ Christianorum. Alter item aduersus ipsos sine Auctoris nomine.
HESYCHII Presbyteri ad Theodulum Sermones ædificantes De sobrietate, atque Virtute. Summaria capita super illuminationis animæ, vera Argumenta. Dicta controuersa, & Precatoria capita ducenta.
HIPPOLYTI Episcopi Sermo de huius sæculi consummatione, ac de Antichristo quomodo regnaturus est in Terra, & in secundum Aduentum Domini Nostri Iesu Christi. Extat in Metaphraste, Mense Octobris.
HYMNOS varios, & Carmina cõtinens Liber. Alter itẽ Ecclesiasticus, dictus Triodiũ.
HISTORIA perutilis à principio vsque ad finem Oeconomiæ Dei erga hominem, & de Christiana Republica, quomodo constituta fuit, & contra omnes hæreticos.

I

IACOBI monachi in Assumptionem supersanctæ Deiparæ Sermo collectus è Diuinis Scripturis, & de eo, quod extat in historijs duodecim Tribuum.
Eiusdem in sex Sermones distributus liber, compositos quidẽ in Festa supersanctę Deiparæ. Videlicet in Assumptionem, & in Natiuitatem. In Sancta Sanctorum. In exitum è Templo, & in ea, quæ deinceps. In salutationem. In ἀπόδοσιν Purpuræ, & quæ deinceps: collectos è Diuinis Scripturis.
De D. IOANNIS Baptistæ Natiuitate, ac secessu, & De inuentione capitis ipsius, Sermo extat in Metaphraste, Mense Iulio.
IOANNES Chartophylax De Nuptijs. bis. Expositio item omnium Synodorum iuxta seriem temporum, quibus fuerunt habitæ. Eiusdem Epistolæ quinque inter Epistolas Libanij.

IOAN-

IOANNIS Cantacuzeni, Ioasaph monachi Refutationes, siue contradictiones aduersus Prochorum Cydonem.

IOANNIS Chrysostomi. Vide in verbo, Chrysostomi.

IOANNIS Damasceni. De hæresibus. Eiusdem Logica, & Philosophia.
Eiusdem de immaculato corpore Domini, quod sumimus.
Eiusdem, & Maximi diuersa capita.
Eiusdem sermo salutaris, & admirabilis ψυχωφελὴς, καὶ θαυμάσιος.
in IOANNEM Euangelistam commentarius, siue commemoratio, ὑπόμνημα.

IOANNIS Episc. & ἱσυχασ῀ τῆς λαύρας τοῦ ἁβ῀ σάβα. In Metaphraste, mense Maio.

IOANNIS Metropolitæ Euchaitarum Sermo in sanctos, & magnos Hierarchas Basilium, Gregorium, & Ioan. Chrysostomum. bis. Eiusdem diuersa carmina. Epistolæ diuersæ 77. Sermones diuersi 14.

IOANNIS Palæologi Epistola ad Patriarcham Alexandriæ.

IOANNIS sapientissimi Synopsis Philosophiæ. Etiam Synopsis Theologiæ, & de Meteoris.

IOANNIS Scholastici, de inceps autem à suo Commentario vocati, *Climachi* liber continens triginta capita. Eius vita altero in libro. Protheoria eius Scalæ in alio libro. Rursus eiusdem capita diuersa de ipsa Scala, cum Scholijs. Item eiusdem de ratione virtutis.

IOANNESIJ viri sancti vita. In Metaphraste, mense Nouembri.

IOBI iusti omnia continens Liber.

IOSEPHI in custodiam coniecti Sermones.

IOSEPHI, hoc est Flauij Iudæi, Iudaicę Antiquitatis Sermones viginti. Eiusdem historia de Iudæorum captiuitate.

IOSEPHI, & Theodori Studitæ tamquam fratrum ἀπαὰ ἰλφων Poema Triodium.

INTERROGATIONVM mulrorum, ac diuersorum Patrum liber Theologicus.

ISAAC Abbatis Syri, & Anachoretæ, Episcopi Niniue, Sermones Ascetici, scripti ab ipso, proprio idiomate, expositi autem, siue translati à Sanctis Patribus Abbate Patricio, & Abbate Abraamo Philosophis, & demorantibus in Laura. bis. Eiusdem (vt credo) sermo De vijs appropinquandi Deo.

ISAAC monachi Argyri methodus, & Interpretatio Paschalium, & aliarum necessariarum Rerum.
Eiusdem Methodus Solarium, & Lunarium Cyclorum, & eorum, qui hosce sequuntur.
Eiusdem de Inuentione Quadrangularium laterum, eorum, qui non dicuntur quadrati numeri.
Eiusdem Methodus de Inuentione Pleniluniorum, à Regulis, quæ extant in Syntaxi, translata ad Martyrologium Byzantij.
Regula, siue Canon dictum, mensium, & annorum, quibus nunc vtimur.
Regula ingressus principij Temporis, & Mensium, Arabum.
Regula longitudinis, & latitudinis insignium Vrbium Europæ, Africæ, & Asiæ.
Methodus, qua constituendus est Horoscopus, siue Astrolabium.
Regula ingressus principij Temporis, & Mensium apud Græcos, quæ & Inuentio dierum ἡμεροσύνησις dicitur. Prolegomena magnæ Syntaxeos. Contra Iudæos alicuius viri eximij ad quendam suum familiarem.

ISIDORI Archiepiscopi Thessalonicæ Homiliæ in Euangelium Lucæ.

L

LAPIDVM duodecim pretiosorum nomina.

LATINI cuiusdam demorantis in suburbijs Parisiorum ad Manuelem Palęologum Imp. peregrinum in Gallia, per modum syllogismi capitularis Epitome de Processione Spiritus Sancti.

E' LATINIS allata Testimonia, & Dictiones variæ de Processione Spiritus sancti.

LEONTIJ Episcopi Neapolis, quæ est in Insula Cypro, vita, & administratio Abba-

tis Symeonis, vocati propter Christum σαλῶ. Agit autem de omnibus, quæ ad eum, & ad Sanctum Ioannem pertinent. Extat in Metaphraste, mense Iulio.

LEX Synodica ὑπὲρ τῶ παλαμοῦ.

Liber in quo sunt Sermones varij.

De Matthæi vita, & secessu, siue renunciatione seculi.
De contractione animi, siue ægritudine.
De absentia Patriæ, siue Peregrinatione, vbi & de somnijs.
De martyrio virilis, siue fortis obedientiæ.
De Pœnitentia accurata, siue solicita, & manifesta, in qua & placens Deo est custodia sanctorum iudiciorum.
De memoria mortis.
De dolore puro, idest gratum faciente.
De non irascendo, mititate, & mansuetudine.
De obliuione malorum.
De obtrectatione.
Περὶ ἀκαιρῆς γλωττης. καὶ πολυλογίας. De garrulitate, & multiloquio.
De mendacio.
De Acidia.
De Gula.
De Auaritia.
De Inopia.
De Fornicatione, & de incorruptibili castitate, atque temperantia in obnoxijs corruptioni ex laboribus, atque sudoribus.
De insensibilitate, hoc est de mortificatione animi, & morte mentis.
De Psalmodia in concentibus.
De differentia vigiliarum.
De Timore.
De Vanagloria.
De Superbia. Vbi & de sordidis cogitationibus blasphemiæ.
De Mansuetudine, & simplicitate, & innocentia, & laßitudine κατὰ πομπίας.
De Humilitate.
De Discretione, in qua inuenies diuitias bonorum.
De quiete, & secessu, & conseruatione mentis, & de diuersis modis quietis, & de Patientia.
De quiete materiæ experte.
De Apathia.
De Amore, Spe, Fide, & Splendore, siue Dignitate, & Theologia, quodāmodo.

LOGOTHETAE Magni in sacrosanctam martyrem Theodosiam Sermo. In Metaphraste. Mense Octobri.

M

MACHABAEORVM enarratio à Iosepho in Metaphraste primâ die mensis Augusti.

MANDATVM, siue edictum Regium de transpositione Episcopi tertij in Metropolim Macedoniæ.

MANVELIS Imp. Sermo Apologeticus per 156. capita, quòd syllogismus ipsius physicus, & ordinis τάξιων ἀπάδων, quo vtitur Theologi.

MATTHAEI Hieromonachi τοῦ συντεταχότος, expositio in Diuinos Canones, & de Paschate. Eiusdem de Paschate ἱερὰ ὁδὸς αἰτιολογία.

MARCI Hieromonachi Epistola ad Metropolitam Russiæ.

MATRONAE Beatæ vita in Metaphraste, mense Nouembri.

MAXIMI Sancti ad Petrum Patricium enarratio summaria De salutari Paschate secundum Christum Deum nostrum, declarans descriptam Regulam.
Eiusdem Asceticus sermo per interrogationem, atque responsionem.
Eiusdem de charitate ad Elpidium presbyterum capita quadringenta.
Eiusdem de Theologia, & Oeconomia Incarnationis capita ducenta.
Eiusdem alia capita Theologica, & Oeconomica de virtute, & vitio, quingenta.
Rursus, Prologus virtutum perfectæ charitatis, & aliarum per capita expositarum ad Elpidium presbyterum.
Eiusdem Maximi De dubijs Diuinæ scripturæ.
Eiusdem rursus ad ipsum Elpidium presbyterum Hecatontas.
Eiusdem capita diuersa vna cum Ioanne Damasceno de eodem argumento.
Eiusdem Maximi Liber continens sequentes Tractatus, qui sunt.

Adno-

Adnotatio Quæstionum circa Ecclesiastica dogmata, & quæ sequuntur.
Ad Marinum presbyterum sanctiss. de naturali voluntate.
De consilio, siue consultatione. De electione. De quibus consulimus. De sententia. De potestate, siue facultate. De opinione. De prudentia, siue intelligentia.
Quòd secundum omnem modum nõ erit post Resurrectionem vna voluntas inuicem omnium Sanctorum, & Dei, quamuis in omnibus ἐν τὸ θελεῖν, idest vnum velint, quemadmodum aliqui dicunt.
Quòd vna voluntas non potest in Christo dici siue physica, siue electiua sit dicta, quemadmodum aliquibus est visum.
De Actibus, & voluntatibus caput quinquagesimum.
Quod præsertim Seuerus idem esse dicit natura hypostasim, & quæ sequuntur.
De eadem materia caput quinquagesimumprimum.
Quòd Patres dicẽtes duas voluntates in Christo, physicas leges nõ sententias significarũt. Τοὺς φυσικοὺς νόμους, οὐ τὰς γνώμας ἐσήμαναν.
Ad Georgium sanctiss. presbyterum, & Egumenum, per Epistolam interrogantem De Mysterio Christi.
Contra eos, qui dicunt, quòd oportet vnam Christi dicere operationem ἐνέργειαν secundũ ex superãtiam κατ' ὑπεροχὴν, διὰ τὸ, ὡς δραστικωτέραν τὴν θείαν αὐτοῦ κατὰ πολλὴν τῆς ἀνθρωπίνης, οὕτω χρὴ ἀπολογεῖσθαι.
Aduersus eos, qui dicunt, quòd quemadmodum organi, & mouentis vna est operatio, sic & Deitatis, & Humanitatis est vna operatio.
Aduersus eos, qui dicunt vnam compositam Christi operationem.
Tomus dogmaticus in Cypro missus ad Marinum Diaconum.
Eiusdem super illud: *Pater si possibile est, transeat à me calix iste.*
Epistola ad Nicandrum Episcopum De duabus operationibus in Christo.
Περὶ τοῦ τίνων σύγκολα τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῆς θείας σωτηρίας τελούμενα κατηχεῖν. Theoriæ variæ.
Interpretatio in Psal. 58. in finem τοῖς ἁγιοπροσηγόροις, in tituli inscriptionem, ipsi Dauid, in doctrinam, & quæ sequuntur.
Eiusdem Prologus eorum, quæ posita sunt in frontibus scholiorum.
MAXIMI Planudis versio è Latino in Græcũ quindecim librorũ S. Aug. de Trinitate.
MELETII monachi lucubratio in Synopsim De natura hominis ex probatis, & eximijs Ecclesiæ Patribus.
MENOLOGIVM Ecclesiastici Argumenti.
MERCVRII Trismegisti, Pimander. Sermo catholicus ad Filium. Eiusdem Sermo Sacer. Crater, aut Vnitas. Quòd Deus occultus est manifestissimus. Quòd in solo Deo est Bonum; alibi autem nequaquam. Quòd maximum in hominibus malum est ignorantia Dei. Quòd nihil eorum, quæ sunt, interit: sed accepti mutationes vocant interitus, & mortes. De intellectione, ac sensu. Quòd in solo Deo pulchrum, & bonum est, alibi verò nequaquam. Mercurij clauis. Mens ad Mercurium. Eiusdem De mente, siue intellectu communi. Eiusdem in Monte Sermo apocryphus, siue occultus, de regeneratione, & annunciatione silentij. Hymnodia abscondita, sermo secundus. Eiusdem Asclepio recte sapere. Termini Asclepij ad Ammonem Regem. De laude melioris, & encomium Regis. Eiusdem Methodus ad omne principium idonea.

Vide tamen in Apparatu sacro in verbo, Mercurius.

METAPHRASTES. Vide in verbo, Symeon Metaphrastes.
MICHAELIS Syngeli encomium in sanctos Archangelos, & vniuersas cœlestes Potestates. In Metaphraste, mense Nouembri.
MICHAELIS Patriarchæ Ostensio ad Regem, quòd prœsanctificatorum Mystagogia tradita fuit antiquitus: & quonam modo huius mystica consecratio fit: & quare prohibita fuere τὰ τίλεια in sancta Quadragesima.
MICHAEL Psellus. Vide in verbo, Psellus.
De Morte sermo condolentis consolatorius.

N

. NEOPHYTI monachi Protheoria breuis De vigintiquattuor litterarum inuentione & allegoria: & cur has Deus tradidit, & quiuam ipsas primum apud Græcos inuenerunt.

NICEPHORI Patriarchæ Constantinopolitani Sermo pro irreprehensibili Fide Christianorum, & contra sentientes idola esse adoranda. cap. 79.

Proœmium subiectarum χρήσεων.

Refutatio, & euersio deliramentorum ineruditè, & cum Atheismo vanè allatarum ab impio Mamona aduersus Incarnationem salutarem Verbi Dei.

NICEPHORI Gregoræ Protheoria tamquam in forma Epistolæ in Synesij sermonem de insomnijs. Liber alter, cuius inscriptio est, ἐξήγησις τῶ σοφωτάτου γρηγορᾶ. Expositio sapientissimi Gregoræ.

Eiusdem ad quendam amicum de ijs, qui conuitiabantur Astronomiam.

Eiusdem Lepentrino in Cyprum Magno Logothetæ.

Eiusdem Epistolæ, Acclamationes, & Sermones. Magno Logothetæ. Adhortatoria ad Astronomiam.

Eiusdem Monodia in Magnum Logothetam in mortem Regis Andronici Palæologi.

Altera Monodia in Magnum Logotheram.

Dialogus de curiosis, siue de conuiciatoribus.

Eiusdem alij Sermones, & Monodiæ.

Eiusdem Epistola ad quendam Iosephum.

Eiusdem Poemata. Eiusdem rursus Dialogus.

Eiusdem de Paschate demonstratio, quomodo aberrauit ante tempora, & quonam modo facienda sit eius correctio.

Eiusdem Sermo in supersanctam Deiparam, continens Natiuitatem, & ingressum in Sancta Sanctorum, & educationem.

NICEPHORI Xanthopuli Opus elaboratum Historicũ, incipiens à capta Constantinopoli. Eiusdem de Regibus Christianorum.

NICERDI monachi liber contra Mahometum, & Sarracenos capitibus 17.

NICETAE Philosophi interpretatio Epigrammatum Gregorij Nazianzeni.

Eiusdem Niceræ Byzantij Philosophi aduersus Mahometum.

Eiusdem expositio astruens cum demonstratione Christiani dogmatis è communibus notionibus, & Dialectica methodo, & Physicis argumẽtis, & Syllogistico artificio productis: & Refutatio Epistolæ missæ ab Agarenis ad Michaelem Regem filium Theophylacti super calumnia contra fidem Christianam.

Eiusdem Sermo de martyrio, Inuentione, & Translatione venerandarum Reliquiarum Sancti martyris, & Archidiaconi Stephani.

Eiusdem dicti στρῶν Cyri Niceræ, creati autem Metropolitæ Heracleæ explanatio in sexdecim Sermones Gregorij Theologi, hoc est Nazianzeni.

NICETAE magni martyris martyrium. In Metaphraste, mense Septembri.

NICOLAI Myrensis in Lycia sancti vita, & administratio.

NICOLAI Cabasilæ. Qui scopus sit vniuersi sacrificij ἱερουργίας summatim.

NICOLAI Episcopi Andidorum ex progressu, & dignitate sacratissimi Episcopi Phytiæ Basilij Protheoria summaria De symbolis, atque mysterijs in Missa, siue hierurgia.

NICOLAI Thaumaturgi, & Archierarchę vita, Administratio, & particularis miraculorum enarratio. In Metaphraste, mense Octobri.

NICOLAVS Theophilus, Diaconus, & μαΐστωρ Rhetorum.

O

Ὁπλοθήκη, siue Panoplia dogmatica de Theologia aduersus hæreticos.

ORIGENIS ex libris, quibus D. Matthęi Euangelium exposuit To. 10. vsque ad 11.

E diuersis Origenis libris Collectio Quæstionum, & Solutionum scripturarum, à Basilio, & Gregorio Nazianzeno facta.
Eiusdem Origenis liber aduersus Celsum.
ORTHODOXI, & impij Dialogus.
ORTHODOXI Scholia aduersus Eunomium.

P

PACHOMII vita. In Metaphraste, mense Maio.
PALAMAE errores, & Palamitarum Apostasia, vide in verbo, Thomas Aquinas.
PANOPLIA contra Iudæos.
PAPIAS Nestongus, Magnus.
ad PATRIARCHAS Orientis Epistolæ missę à Vicarijs sanctissimorum Patriarcharum.
PATRIARCHARVM Romę, Constantinopolis, Alexãdrię, Antiochię, Hierosolymę. Ac de Metropolitis, qui ipsis subijciuntur.
PATRICII Abbatis, & Sabbæ Abbatis Philosophorum in Glaphyra commorãtium Interpretatio Sermonum Asceticorum Ioannis monachi.
PAVLI Apostoli Epistolæ cum explanatione.
PAVLI Emesarum Episcopi homilia habita in magna Ecclesia De Christi Domini Incarnatione: & Encomium in Cyrillum.
PHILONIS historia prorsus vtilis, & salutaris, quæ de Flacco, siue de Prouidentia.
Eiusdem historia de Caio, & caussa odij Iudęorum aduersus ipsum.
Eiusdem περὶ τοῦ κρίνειν δικαίως. De Iudice, & Testibus.
Eiusdem de ijs, quæ obtulerunt sacrificia Abel, & Cain.
Eiusdem de Agricultura.
Quòd Deus est immutabilis.
De Gigantibus.
Περὶ ἀποικίας. De sedis mutatione, siue domus propagatione.
Περὶ τῆς εἰς τὰ προπαιδεύματα συνόδου. De conuentu ad Artes liberales.
De legibus sacris allegorię, quę post Hexaemeron.
Item quę post Hexaemeron.
Quod à Deo imittantur Somnia.
De Sapiente per disciplinam exculto, & de legibus haud scriptis.
De Circuncisione.
De Monarchia. De monarchia etiã sermo.
Quęnam prędmia Sacerdotum.
De animalibus ad sacrificia, & quęnam sint species sacrificiorum.
De sacrificantibus.
De mutatione nominum, & quare nomen mutatur.
De eo, quis sit rerum Diuinarum hęres: Deq; illa, qualis, & contraria diuisionis.
De prędmijs, & pœnis.
Περὶ ἀρῶν. De iustitia.
De vita Moysis.
De mundi Opificio Moysęos.
In Decalogum Moysis.
De constitutione, siue ordine Principum.
Quod omnis probus est liber.
De vita contemplatiua, & virtute suppliciũ.
De eo, *Non offeres mercedem prostibuli.*
De sursum latis in specie legibus in duo genera decem mandatorum. Sextum item, & septimum, & quòd est contra adulteros, & omnem incontinentem, & contra homicidas, & omnem vim.
Vita politica, quę est liber de Ioseph.

Secundus Liber.

De pietate, & humanitate.
Quòd mulieres non loquantur impudenter περὶ τοῦ μὴ ἀναισχυντεῖν γυναῖκας.
De Sacerdotio.
De nobilitate.
De profugis.
De plantatione τὸ δεύτερον Noè.
De eo. *Euigilauit Noè.*
De confusione linguarum.
De incorruptione Mundi.
Περὶ τοῦ τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι φιλεῖν ἐπιτίθεσθαι. Quod peior meliori quęrit imponere, siue insidiari.
De ebrietate.
Quęnam sint Opera sacrorum.
De animalibus pertinentibus ad sacrificia: & quęnam species sint sacrificiorum.

PHILOTHEI Patriarchæ sermo Encomiasticus in tres Hierarchas Basilium, Gregorium Theologum, Io. Chrysostomum.

Eiusdem in omnes sanctos: in quo libro etiam extat Compendium de Oeconomia Hominis Christi.

Eiusdem Encomium in magnum, Christi martyrem Demetrium.

PHILOTHEI Patriarchæ Constantinopolis τοῦ καταίνου in sanctam ἀνυσίαν.

Eiusdem ad ea, quæ conscripta fuerat à Gregora Philosopho tum contra Sacrum Ecclesiæ Tomum, tum contra Diuinam operationem, atque gratiam, qua vt Dijefficimur: atqui etiam contra spectatam in monte Thabor eximie Dei apparitionem, atque Diuinitatẽ. Ad eius sermonem primũ primus refutatorius vsque ad duodecimum sermonem.

PHILOTHEI monachi Ascetica hac inscriptione: ἐκ τῆς ἀσκητικῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

PHOTII Epistola ad thronos Orientales.

De Processione Spiritus Sancti.

De septem Synodis imperfectus, sed non credo esse ipsius.

Prophetarum liber cum expositione.

PSELLI Scholia in dictum Basilij: τὸ ἐν τῷ ἀπολόγῳ τῆς ἑξαημέρου τὸ οὕτω φάσκον. διὰ τοῦτο οἱ μὲν ὅτι τὰς ὑλικὰς ἐπιθέσεις κατέφυγον, τοῖς τῦ κόσμου στοιχείοις τὴν αἰτίαν τοῦ παντὸς ἀναθέντες. καὶ τὰ ἑξῆς. Quod in Apologo hexaemeri sic habet. Propterea qui ad materialia argumenta confugerunt, Mundi elementis causam totius attribuentes, & quæ sequuntur.

Eiusdem in ἀναχωρήσεως gestationem reliquiarum. In Metaphraste, mense Augusto.

Eiusdem expositio Dictorum Chaldaicorum.

Eiusdem in Leges. Alius liber de Legibus.

Collectio vtilis ex libro Parallelorum.

Eiusdem Ordo, & Canon in vitam. Metaphrastes.

R

RICHARDI Ordinis Prædicatorum aduersus Legem Mahometis liber è Latino Græcè redditus à Demetrio quodam: bis. hoc est etiam contra legem Saracenorum.

ROMANAE Ecclesiæ Testimonia De Priuilegio, & amplitudine ipsius.

S

SABAE Igumeni Viri Sancti, & Deum ferentis Patris Capita Ecclesiasticę Traditionis, & consequentiæ, quæ erat Hierosolymis in Sancta Laura.

SABAE Abbatis in Laura. In Metaphraste, Mense Maio.

SCALAE Diuinæ, & sacræ liber. Vide item in verbo, Ioannes Climachus.

SEPTIMAE Synodi Acta.

Sermones Sacri sex cuiusdam anonymi, siue anepigraphi κατὰ τῆς ἐξορχουμένων contra illusores.

In S. Seuerianum martyrem Sermo in Metaphraste, Mense Septembri.

Ex Sirach sapientia, interpretatio Danielis, de eo, quod vidit in Babylone super Nabuchodonosor. Aliud ipsius in Balthasarem.

SOZOMENI Salamini, hoc est Hermię sermo ad Theodosiũ Imp. & Historiarũ lib. 8.

In Studiti Monasterio capita Synodica facta.

SYMEONIS in Manda Menologia, siue Tomi, quibus vitæ Sanctorum, & Sermones de ijs per vnumquemque mensem continentur.

SYMEONIS Stylitæ Vita, in Metaphraste, Mense Septembri.

SYNESII Cyrenęi Episcopi Ptolemaidis Epistolæ. bis. & liber De Regno ad Arcadiũ. Et ęiusdem encomium de Caluitie, & Hymnus in Diuinum.

SYNODICVS Commentarius compendiosè continens omnes à tempore sanctorum Christi Apostolorum habitas Synodos Orthodoxas, & hæreticas vsque ad octauam magnam Oecumenicam Synodum.

A' SYNODO congregata contra sentientes cum Barlaamo, & Acindyno Decretum, Regnantibus Cantacuzeno, & Palæologo.

In omnes Synodos, SS. Patrum, & Canones Sanctorum Apostolorum liber. Præterea diuersorum Epistolæ Sanctorum.

SYNOPSIS, & collectio sex librorum Regiorum, de Fide omnes prænotati.

SYNTAXIS Ecclesiasticorum, & Philosophicorum Apophtegmatum.

T

S. THALASII Africani, Abbatis De Charitate, & temperantia, siue continentia, & Spirituali regimine τῆς κατὰ τοῦ πολιτίας ad Paulum Presbyterum Hecatontas prima, vsque ad quartam, & aliorum Sanctorum.

S. THECLAE Martyrium. In Metaphrasse, Mense Septembris.

THEODORETI Episcopi Cyri Eranistes, siue Polymorphus. Et Epitome fabularum hæreticarum.

THEODORI presbyteri Magnæ Ecclesiæ cõtinens quonam tempore vestis Dei Matris in Vrbem Regiam aduenit. In Metaphrate, Mense Iulio.

THEODORI Prodromi Expositio εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς διοπτρίκαις ἐκτεθέντας κανόνας à Sanctis, & sapientibus Poetis Cosma, & Ioanne.

THEODORI Studiti scholia in Basilij Magni Ascetica.

THEODORI Stratelati στρατηλάτου Martyrium. In Metaphrate, Mense Iunio.

THEOPISTI vnà cũ Astathio, & Agapito Martyriũ. In Metaphraste, Mense Septẽb.

THEOPHANIS Metropolitæ Niceę Epistola doctrinalis ad Sacerdotes, & alios Clericos suæ Diœceses ostendẽs, quodnam sit negocium Sacerdotij, & qualem oporteat esse eo factum dignum. Altera item ad Nicenos, qualem deceat esse Christianum, vbi etiam docet fugiendam esse omnem consuetudinem eorum, qui sentiunt cum Acindyno, nõ minus quàm Iudęorum, missa ab ipso ἐπιστολὴ ὑποφητεία ταύτης τῆς πόλεως.

THEOPHYLACTI Episcopi Bulgariæ in libro continente diuersa argumenta Ecclesiastica, magnorum, & insignium Sanctorum.

D. Thomæ Aquinatis, Prima secundæ reddita Græcè, & secunda secundæ.

Eiusdem contra errores Græcorum: bis. siue ter. tum Partes ipsius Operis, tum integer.

Eiusdem de Veritate Catholicæ Fidei, & contra hæreses, quæ ipsi Catholicę Fidei aduersantur.

TRINITATIS Sanctissimæ Idiomata.

TRIODIVM Liber Ecclesiasticus.

TROPHIMI, Sabbatij, & Dorymedotis Martyria. In Metaphraste, Mense Septemb.

V

De sacra VIRGINITATE σωφροσύνη.

Z

ZOSIMI Abbatis Quędam, vnà cum Sermone Isaaci Anachoretæ de vijs, quibus Deo appropinquamus.

Et horum quidem Grecè m. s. Librorum Catalogum iam ante plures annos assecuti, non negamus multo plures extare in ipsa Vaticana Bibliotheca, cum continenter Summorum Pontificum sumptibus, & aliorum, qui suos libros eidem Bibliothecæ legarunt, numerus excrescat. Quod si dum Venetijs, vbi nunc sumus, Apparatum hunc è prelis emittentes, Romæ fuissemus, integriorem dedissemus.

SFOR-

SFORTIANAE BIBLIOTHECAE IN VRBE,

APVD ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. CARD. SFORTIAM,

Libri manuſcripti Græci ad res ſacras, & Eccleſiaſticas.

In Claſſe Epiſtolarium, & Poetarum.

Num.29. Libanij apud Baſilium, & Baſilij ad eundem, & alios pleroſque Epiſtolæ 140. Photij Epiſcopi Conſtantinopol. Epiſtolæ 47. Gregorij Theologi ad Baſilium, & alios complures, & Baſilij ad eundem Epiſtolæ 74. Theodori Archiepiſcopi Cæſarienſ. Epiſtolæ 5. Symeonis Magiſtri Epiſtolæ 19. Nicolai Patriarchæ Conſtantinopolit. Epiſtolæ 7. Syniſij Epiſtolæ 14. Iſidori Peluſiotę Epiſtolę 59. *in membranis fol.*

In Claſſe Hiſtoricorum profanorum.

Num.61. Chronica rerum geſtarum ab initio mundi vſqȝ ad mortem Romani Imperatoris. Miſſa Latina, conuerſa in Græcum, Nicolaus Cabaſila ſuper Miſſa. Photij Patriarchæ Conſtantinopol. Compendium Conciliorum ſeptem. De Latinorum, & Græcorum diſſidio. Iuſtiniani Sanctiones, quæ Codicem ſequuntę ſunt. Cum tabula. *fol.*

In Claſſe Hiſtoricorum Eccleſiaſticorum.

Num.77. Flauij Ioſephi de principio Iudæorum. *in quarto.*
Num.78. Chronica vtriuſque Teſtamenti. *fol.*
Num.79. Metaphraſtis Ianuarij pars Prima. *in membr. fol.*
Num.80. Metaphraſtis Ianuarij pars Secunda. *in membr. fol.*
Num.81. Metaphraſtis Ianuarius. *in membr. fol.*
Num.82. Metaphraſtis Maius, Iunius, Iulius, Auguſtus. *membr. fol.*
Num.83. Metaphraſtis Septembris pars Prima. *membr. fol.*
Num.84. Metaphraſtis Nouember, & December. *fol.*
Num.85. Metaphraſtis December. *membr. fol.*
Num.86. Metaphraſtis Iunius, Iulius, Auguſtus. *fol.*
Num.87. Metaphraſtis September, October. *fol.*
Num.88. Metaphraſtis Nouember. *fol.*
Num.89. Martyrologium diuerſorum. *membr. fol.*
Num.90. Martyrologium Baſij Hieroſolymitani. *membr. fol.*
Num.91. Martyrologium diuerſorum. *membr. fol.*
Num.92. Iſaachus Aſchetus de Virtutibus Monachorum. *membr. in quarto.*
Num.93. Palladius Epiſcopus Cappadociæ de Vitis Sanctorum. *fol.*
Num.94. Anonymi Vitę Sanctorum, & Epiſtolę. *fol.*
Num.95. Aliquot Epiſtolæ Pauli, & Vitę Sanctorum. *membr. in quarto.*
Num.97. Hiſtoria Eccleſiaſtica, Theodori, Anagnoſtæ, Hermij, Sozomeni, Socratis Scholaſtici. *fol.*
Num.98. Euſebij Hiſtoria Eccleſiaſtica. fol.
Num.99. Sozomeni, & Euagrij Hiſtoria Eccleſiaſtica. *fol.*
Num.100. Photij Bibliothecę pars Prima. *fol.*
Num.101. Photij Bibliothecę pars Secunda. *fol.*

In Classe Physicorum.

Num.28. Antonij Collectanea vtilia diuersarum rerum, videlicet. Explicationes Hymnorum, & Antiphonarum, cum Orationibus Ecclesiasticis D. Basilij, Ioan. Chrysosto mi, Symeonis Metaphrastis, Abbatis Ephræm, Io. Damasceni. Epistola Sancti Nili ad Anastasium, Epistola S. Isidori ad Zosimum presbyterum. Andreas Episcopus Cappadociæ de loco Animorum post obitum. Clementis liber de Pane, Potu, Lancea, ex Iacobo, & alijs Apostolis. Gregorij Episcopi Thessalonicensis Oratio demonstratiua de processione Spiritus Sancti. *fol.*

In Classe Theologorum.

Num.2. Psalterium Dauidicum. *membr. quarto.*
Num.3. Testamentum Nouum. *membr. fol.*
Num.4. Testamentum Nouum. *membr. fol.*
Num.5. Testamentum Nouum. *membr. quarto.*
Num.7. Synodus Septima Constantinopolitana. Acta Synodi Constantinopolitanæ sub Photio Patriarcha. *fol.*
Num.8. Tertia pars Synodi contra Nestorium Patriarcham Constantinop. *fol.*
Num.9. Acta Concilij Chalcedonensis. *fol.*
Num.10. Synodus octaua Florentina, & post Synodum Oratio Sapientissimi Scholarij ad Græcos suos Florētiæ, Apologia Gregorij Monachi Patriarchę in Epist. Ephesi. *fol.*
Num.11. Acta eiusdem Synodi octauæ Florentinæ. *fol.*
Num.13. Decreta Ecclesiastica Græcorum. *fol.*
Num.14. Theodori Diaconi Antiocheni (postea Patriarchæ Antiochiæ, & totius Orientis, commissione Regia, & Patriarchali) Sacrorum Canonum Apostolorum, aliarum Synodorum, & Sanctorum Patrum enarratio. Explicatio, item per eundem legum practicarum dispositarum in decem titulos ad quattuor positos in principio Canonū. *fol.*
Num.15. Procopij Epitome in Genesim. *fol.*
Num.16. Homiliæ Basilij in Opera Sex dierū, cum Sermone Ioan. Chrysostomi in Exodum post primam Basilij homiliam. *fol.*
Num.17. Anonymi Homiliæ in Genesim. *fol.*
Num.18. Catenæ in Genesim Tomus primus. *fol.*
Num.19. Catenę in Exodum, Leuiticum, & partem Numerorum Tom. secundo. *fol.*
Num.20. Catenæ in partem Numerorum, Deuteronomium, Iosue, Iudices, & Ruth Tomus tertius. *fol.*
Num.21. Catenæ in Isaiam Prophetam Tomus quartus. *fol.*
Num.22. Catenę in Hieremiam Tom. quintus. *fol.*
Num.23. Catenæ Origenis in Ezechielem Tom. sextus. *fol.*
Num.24. Catenę in Prouerbia Tom. septimus. *fol.*
Num.25. Catenę in Isaiam Tom. nonus. *fol.*
Num.26. Catenam in Isaiam. *membr. quarto.*
Num.27. Basilij Opera. *membr. fol.*
Num.30. Basilius in Psal. *membr. fol.*
Num.31. Anastasij Monachi Opera. *fol.*
Num.32. Anastasius Monachus in 6. Psalmum. Hermanni Archiepiscopi Cōstantinopol. Sermo in Sanctissimam Deiparam. Athanasius Archiepiscopus Alexandrinus ad Antiochum principem de multis, & necessarijs quęstionibus in Diuinis Scripturis. Sancti Gregorij Episcopi Neocęsarienſis Expositio Fidei. Augustinus Episcopus de tribus Sanctis Hypostasibus, Sanctorum Senum Sermones valde vtiles. Interrogatio, & responsio Sancti Anastasij. Eiusdem in Mortuos. Eiusdem Sermo, de Sancta Coniunctione, & non malè reminiscendo. Eiusdem Confessio Orthodoxę Fidei. Chrysostomi

sexde-

sexdecim Epistolę Lamentationes, & ploratus Monachi peccatoris, & hospitis, Psellus de sacris Oecumenicis Synodis. Eiusdem versus in Oeconomiam carnalem, de Fide. Versus Metaphrastis secundum Elementa. Chrysostomi Sermo de Pseudoprophetis. Eiusdem ad inquirentes, cuius gratia non in medio fuit Diabolus, & quòd nihil malitia illius nobis nocuit, si nobis caueamus; & de Pœnitentia. Eiusdem Oratio de Ciuilitate secundum Deum, & interpretatio Orationis. Eiusdem, Quòd non sufficit ieiuniũ Quadragesimę ad communicandum, sed per virtutem primam secundum animam, & quo pacto possibile sit non male recordari. Andreę Archiepiscopi Cretensis, & Hieroso lymitani Oratio in Vitam humanam, & mortuos. Chrysostomi Oratio de Anima, Patientia, & Bonitate, & quòd non vehementer deplorandi sunt mortui, maximè si aliqui iuuenes, & bonis moribus ex hac vita discedant. Maximus Monachus de Dilectione. *quarto.*

Num. 33. Apollinarius, & Io. Geometra in Psalterium. *quarto.*

Num. 34. Nicephorus Blemmides in Psalmos. Gregorius Archiepiscopus Nicęnus in titulos Psalmorum. Eiusdem interpretatio in Ecclesiasten. Ioannes Sinaita de Historia Ethiopum Indorum venientium ad Sanctam Ciuitatem. *fol.*

Num. 35. Beatus Theodoretus Episcopus Cyrenensis in duodecim Prophetas, cum textu, & figuris aureis eorundem Prophetarum. *membr. fol.*

Num. 36. Theodoretus in Ezechielem, & Danielem. *membr. fol.*

Num. 37. Theodoretus in Psalmos, Interpretatio diuersorũ expositorum in Odas Moysis Exodales. *fol.*

Num. 38. Theodoreti Dialogus, & de fabulis Hęreticorum. *fol.*

Num. 40. Theodoretus. *membr. fol.*

Num. 41. Theodoretus in Cantica Canticorum. *quarto.*

Num. 42. Chrysostomus in Psalmos. *fol.*

Num. 43. Chrysostomi Sermones varij. *fol.*

Num. 44. Epiphanij, & Chrysostomi aliqua. *membr. fol.*

Num. 45. Opera Chrysostomi cum Indice. *membr. fol.*

Num. 46. Chrysostomi Sermones, cum Indice. *membr. fol.*

Num. 47. Chrysostomi homiliæ in Matthæum. *membr. fol.*

Num. 48. Chrysostomi homiliæ in Matthęum. *membr. fol.*

Num. 49. Chrysostomi homiliç, in Matthęum cum Indice. *fol.*

Num. 50. Chrysostomi homiliæ in Matthęum. *membr. fol.*

Num. 51. Chrysostomi homiliæ variç. *membr. fol.*

Num. 52. Chrysostomi homiliæ quadragesimales. *membr. fol.*

Num. 53. Chrysostomi homiliç diuersæ. *membr. fol.*

Num. 54. Chrysostomi, Origenis, Gregorij, Eusebij, & aliorum, homiliariũ. *membr. fol.*

Num. 55. Chrysostomi homiliç in Euangelium Ioannis. *membr. fol.*

Num. 56. Chrysostomi homiliç diuersę. *membr. fol.*

Num. 57. Chrysostomi collectę, ex diuersis Orationibus. *membr. fol.*

Num. 58. Chrysostomi Apologeticus in diuersa. *membr. octauo.*

Num. 62. Chrysostomus in Epistolam ad Romanos. *membr. fol.*

Num. 53. Chrysostomi Liturgia. *quarto.*

Num. 66. Anonymus in Epistolas Pauli. *membr. fol.*

Num 67. Genealogia Mariç, & Apocalypsis. *quarto.*

Num. 68. Palamas in aliqua Euangelij loca. *quarto.*

Num. 69. Cyri Theodori Philosophi enarrationes in Canones horis sacris Dominicis festiuis dispositos à Sanctis Poetis. *quarto.*

Num. 70. Chrysostomus in Acta Apostolorum. Anastasij Monachi homilia in Psal. 7. Andreę Archiepiscopi Cretensis Sermo in generationem Deiparę Virginis Mariç. Damasceni Sermo in idem Festum. Martyrium Magni Martyris Eustachij. Chronographia ab Adam vsque ad Constantinum. *quarto.*

Num.

Num.71. Gregorij Theologi diſticha. Chryſoſtomus in Demetrium. Ioannis Damaſceni de Dominico corpore, & ſanguine. *quarto.*
Num.72. Expoſitio Niceæ Epiſcopi in verſus Magni Gregorij Theologi. *fol.*
Num.73. Gregorij Theologi homiliæ. *membr. fol.*
Num.74. Eiuſdem homiliæ quædam. *membr. fol.*
Num.75. Idem. *quarto.*
Num.76. Eiuſdem Sermones. *membr. quarto.*
Num.77. Eiuſdem nonnulla. *quarto.*
Num.78. Eiuſdem, & Chryſoſtomi homiliarium. *membr. quarto.*
Num.79. Gregorij Niſceni homiliæ. *quarto.*
Num.80. Cyrilli Opera. *membr. fol.*
Num.81. Eiuſdem Opera. *membr fol.*
Num.82. Eiuſdem Opera. *quarto.*
Num.83. Idem in Michæam, & Amos Prophetas. *membr. quarto.*
Num.84. Dionyſius Areopagita. *quarto.*
Num.85. Idem cum Commentarijs Anonymi. *membr. fol.*
Num.86. Idem, cum Commentarijs Maximi. *fol.*
Num.87. Euſebius de Præparatione Euangelica. *fol.*
Num.89. Fragmentum rerum. *membr. fol.*
Num.90. Chryſoſtomus de Tranſgreſſione Adami. Methodius Epiſcopus Patarum, & Martyr in Euangelia Ioannes Epiſcopus Teſſalonicenſis in Reſurrectionem trium dierum. *membr. fol.*
Num.91. Anonymus in Euangelia. *membr. fol.*
Num.92. Theophylactus in Euangelium Lucæ. *membr. quarto.*
Num.94. Anonymus in Matthæum. *fol.*
Num.95. Anonymus in Euangelia. *membr. fol.*
Num.96. Anonymi homiliæ. *fol.*
Num.97. Anonymi homiliæ. *membr. fol.*
Num.98. Ioannis Abbatis Monachorum montis Sinai Opera. *membr. fol.*
Num.99. Athenagoras Athenienſis Philoſophus Chriſtianus de Reſurrectione mortuorum. *fol.*
Num.100. Abbatis Ephræm Opera. *membr. fol.*
Num.101. Sancti Gregorij Nyſſeni vita Gregorij Thaumaturgi. *fol.*
Num.102. Gregorius Theologus, & Damaſcenus. *fol.*
Num.103. Damaſceni Opera omnia. *quarto.*
Num.104. Andreas Archiepiſcopus Cappadociæ in Apocalypſim Ioannis, Nicolai Cabaſilæ enarratio in ſacram Liturgiam. Nili Epiſtola ad quendam nomine *Thramaximum. quarto.*
Num.105. Andreas Archiepiſcopus Cappadociæ in Apocalypſim. *quarto.*
Num.106. Baſilij Magni, Orationes tres in illud Scripturæ: *Faciamus hominem ad imaginem, & ſimilitudinem.* Palladius de Gentibus Indiæ, & de Brachmanibus. Niceræ Monachi de Anima liber vnus. Eiuſdem de Paradiſo Contemplatio. Eiuſdem Epiſtolæ aliquot. Eiuſdem de Hierarchijs. Anonymus de Eutychete, & Meſſalianis Hæreticis, & de operationibus Diabolicis in homine. Epiſtola dogmatica Leonis Pontificis Summi ad Flauianum Archiepiſcopum Conſtantinopolitanum, contra Eutychem, Epiſtola Ioannis Chryſoſtomi ad Eudoxiam Reginam. Epiſtola Innocentij Papæ ad Arcadium Imperatorem de S. Ioanne Chryſoſtomo. Epiſtola Honorij ad Arcadium, Ioannis Chryſoſtomi Oratio de futuro iudicio, & punitione. Eiuſdem Oratio in illud Scripturæ: *Cum videritis abominationem*, &c. *fol.*
Num.107. Theologiæ varia Anonymi. *fol.*
Num.108. Papæ Thomæ Patriarchæ Hieroſolymitani Epiſtola, de recta fide ad Hæreticos Armenos. Interrogationes Græcè ad Chriſtianos de Incorporeo, de Deo, & de Reſurre-

Resurrectione mortuorum. Responsiones Christianæ ad prædictas Interrogationes. De Vnitate, & Incarnatione, quòdque Hypostasis incarnata est, essentia verò Diuinitatis vnita humanæ naturæ. Iudicium, & reprehensio hæresis Arianæ. Theodori Dialogus inter A, & B, de Fide, & Infidelitate. Multæ differentiæ, Interrogationes, & Responsiones. De Schismaticis, & eorum dogmatibus. Chronographium secundum traditionem septuaginta Interpretum. Quot Reges in Byzantio. Photij Episcopi de Voluntatibus iudicatiuis. Theologicę figuræ. *membr. fol.*

Num. 109. Epiphanij de Hæresibus Tom. 1. *fol.*

Num. 112. Sanctus Philotheus in Gregoram Philosophum. *fol.*

Num. 113. Nili exercitatiuum. Abbas Cassianus de regulis Monasteriorum Orientis, & Aegyptiorum, Apophtegmata Sanctorum senum. *membr. quarto.*

Num. 114. Sancti Maximi Opera. *membr. fol.*

Num. 115. Orationes piæ. *octauo.*

Num. 116. Orationes piæ. *octauo.*

In Classe librorum Hebræorum, Chaldæorum Arabum, Æthiopum.

Num. 117. Biblia sacra cum breuissimis Scholijs. *membr. fol.*

Num. 122. Porta Lucis in Theoriam artis Cabalisticę. *fol.* sed qui prohibitus est.

LIBRI LATINI.

Ex Classe Grammaticorum.

Num. 2. Btiti Vocabularium Sacrum. *membr. fol.*

In Classe Epistolarium, & Poetarum.

Num. 20. Coriolani Martirani Christus moriens. *fol.*

In Classe Historicorum Ecclesiasticorum.

Num. 33. Martyrologium. *fol.*

Num. 34. Nicolaus Aragoniæ de Vitis Romanorum Pontificum. *fol.*

In Classe Rhetorum.

Num. 39. Opusculum Rhetoricæ, Dialecticæ, & Apologeticus Tertulliani aduersus Gentes. *membr. octauo.*

In Classe Physicorum, & Moralium.

Num. 27. Laurentij Vallæ Oratio in laudem Sancti Thomę, inter alia quædam Opuscula. *quarto.*

In Classe Iurisconsultorum.

Num. 2. Gregorij IX. Sextus Decretalium cum Commento. *membr. quarto.*

Num. 3. Tractatus Iuris congrui super Litteris Apostolicis Sixti Papæ Quarti. De ędificijs ad decorem Vrbis construendis. *quarto.*

In Classe Theologorum.

Num. 1. Biblia sacra. *membr. fol.*

Num. 2. Psalterium Dauidicum secundum versionem Communem, cum Scholijs varijs, Litanijs, & Orationibus ante, & post. *membr. fol.*

Num. 3. Concilium Martini Papæ ante Sextam Synodum. fol.

Num. 4. Synodus Chalcedonensis, Cyptianus de Sacramento dominici Calicis. *fol.*

Num. 5.

Num. 5. Conciliorum Iſidori, Pars prima. *fol.*
Num. 6. Conciliorum Iſidori, Pars ſecunda. *fol.*
Num. 7. Concilia Gallicana. *membr. fol.*
Num. 8. Irenæus. *fol.*
Num. 9. Litteræ diuerſorum Pontificum ad diuerſos, cum aliquibus Bullis, & ſine principio. *fol.*
Num. 10. Albertus Pighius Campenſis aduerſus Græcos. *fol.*
Num. 11. Milleloquij Sancti Auguſtini, Pars ſecunda. *membr. fol.*
Num. 12. Auguſtinus de Ciuitate Dei. *membr. fol.*
Num. 13. Aluarus de Planctu Eccleſiæ. *fol.*
Num. 14. Gregorius in Iob. *fol.*
Num. 15. Anonymus in Pſalmos. *membr. fol.*
Num. 16. Directorium Inquiſitorum compoſitum à Fratre Nicolao Eymerico Ordinis Prædicatorum. *fol.*
Num. 17. Petrus de Monte Venetus de Summi Pontificis, Generalis Concilij, Imperialis maieſtatis origine, & poteſtate. *membr. fol.*
Num. 18. Bernardi Opuſcula de triplici aſcenſu ad perfectionem, de Vita Prælatorum, & Sermo de Conuerſione ad Clericos. *membr. fol.*
Num. 19. Officium Beatæ Mariæ ſecundum vſum Romanum. *membr. fol.*
Num. 20. Breuiarium Romanum antiquum. *membr. quarto.*
Num. 21. Sermones B. Petri Damiani Cardin. Epiſcopi Oſtienſis. *memb. quarto.*
Num. 22. Eiuſdem liber inſcriptus: *Dominus vobiſcum*, cum rubricis quibuſdam excûſis. *quarto.*
Num. 23. Sermones varij. *quarto.*
Num. 24. Hugonis tractatus in Lamentationes Ieremiæ. *membr. quarto.*
Num. 25. Auguſtinus de Doctrina Chriſtiana, cum aliis Opuſculis. *membr. quarto.*
Num. 26. Auguſtini varia Opuſcula, & Epiſtolæ. *quarto.*
Num. 27. Chryſoſtomus de Conſolatione Latinè per Ambroſium Camaldulenſem. *membr. quarto.*
Num. 28. Beda in Epiſtolam Canonicam Beati Iacobi. *membr. quarto.*
Mum. 29. Index Feſtorum, & Lectiones Breuiarii Sancti Benedicti, & Regulę Monachorum eiuſdem Ordinis. *membr. quarto.*
Num. 30. Petri Bleſenſis Opuſcula, & Epiſtolæ. *membr. quarto.*
Num. 31. Dialogi Beati Gregorii Papæ. *membr. octauo.*
Num. 32. Allegoriæ in hiſtorias Euangelicas. *membr. octauo.*
Num. 33. Epiſtola Beati Ambroſii de moribus, & honeſta vita. Soliloquia Magiſtri Hugonis. Iſidorus de Summo bono. *octauo.*
Num. 34. Marii Melechini Dialogus de pingẽdis imaginibus aduerſus hæreticos. *quarto.*
Num. 36. Eiuſdem Epiſtola de Caſtitate. *fol.*
Num. 37. Anonymus in quattuor primos Pſalmos Dauidicos. *quarto.*

INDEX LIBRORVM GRAECORVM M. S.

Bibliothecæ Sanctæ Mariæ in Vallicella, in Vrbe.

EVANGELIA per annum.

Trecenta & nouem capitula Iutis Canonici, & Ciuilis cum nonnullis interpretationibus Zonaræ, Matthæi Blastarij, & Theodori Balsamonis.

Catena diuersorum Patrum, seu Collectanea & sententiæ diuersæ Sanctorum Patrum contra hæreses suorum Temporum. Item varia loca Sacræ Scripturæ. Item Selecta ex historia Ecclesiastica à Paulo Samosateno, vsque ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum.

Canones diuersorum Conciliorum, & Patrum. Item de Barlaham, & Acyndino monachis. Item Sanctus Nilus contra Barlahamitas, & Acyndinianos. Item S. Io. Chrysost. Oratio in Sanctum martyrem Babylam. Item Nicolai Cabasilæ expositio in Sacram Missam. Item de gradibus Consanguinitatis.

Dicta Patrum, seu nouus Paradisus.

Martyrologium Sancti Ioannis Chrysostomi. Item martyria Apostolorum. Item Andreæ Hierosolymitani, & Germani Constantinopolitani Sermones.

Catena in Hexaemeron, & nouum Testamentum.

Canones Synodici septem Conciliorum.

Ioannis Chrysostomi Homiliæ variæ. Item vita S. Catharinæ.

Theodoreti Episcopi Cyri Exegesis in diuersos Scripturæ libros.

Catena Aurea Sanctorum Patrum Græcorum in Euangelium D. Ioannis.

Ptolemæi Alexandrini opera quædam. Item Canon. Synodi Antiochenæ Apostolorum.

Catena in Iob.

Catena in Psalmos.

Canones Conciliorum.

Acta Apostolorum.

Epistolæ Canonicæ, & Apocalypsis.

Quattuor Euangelia. *in 16.*

Volumen aliud quattuor Euangeliorum. *in 8.*

Volumẽ aliud quatuor Euangeliorũ. *in 4.*

Euangelia quattuor, & Epistola D. Pauli.

Euangelia Græca, & Hebræa.

Dorothei, Maximi, Basilij, Damasceni opuscula varia.

Epiphanius in Hexaemeron.

Missa S. Ioan. Chrysostomi.

Anastasij monachi quædam.

Anastasij, Niceteę, Damasceni de fide Orthod. Anastasij Synaitæ, Epiphanij de Anima. Methodii Patriarchæ historia Poetica in Greg. Nazianzenum.

Canones Ecclesiastici, varia fragmenta Sermonum Sanctorum Patrum. Item Epistolę quędam Turcę ad Innocentium Octauum.

Georgius Pisidius de Gestis Imperatorum Constantinopolitanorum.

Basilij Homilię quædam.

Palęologi Oratio funebris. Item Homilia contra Fornicatores. Itẽ Theophylacti Epist.

Horologium. *in 8.*

Horologium. *in 16.*

Catena in Epistolas Diui Pauli. Item S. Isacij Epistola ad Symeonem. Item Studitę encomium de pace. Psalterium Dauid.

Barlaam de vnione Græcorum, & Latinorum.

Damascenus, de fide Orthodoxa. Item Germani Patriarchæ Constantinopolit. quędam ex Epiphanio de hæresibus. Item Timothei presbyteri eiusdem argumenti varia. Item Diffinitiones. Item Sophronii Hierosolymitani ad Honorium. Item Maximi martyris quędam. Item Maximi ex Panoplia. Item Anastasij, & Damasceni quędam. Item Niconis Apophthegmata Philosophica.

Hesy-

Hesychij presbyteri Hierosolymitani Athanasij Archiepiscopi Alexandrini Procli Archiepiscopi Constantinopolitani encomia in S. Andream.

Encomium in Sanctum Ioannem Baptistam incerti Auctoris.

Athanasij Symbolum. Chrysostomi Orationes.

Symeon Episcopus Thessalonicensis de septem Sacramentis.

Canonem diuersorum Conciliorum, & Epistola plurimorum Doctorum.

Gregorij Taumaturgi opera.
Gregorij Nazianzeni opera.
Gregorij Nazianzeni opera cum Scholiis Nicetæ.
Isaac Syri Sermones.
Dionysius Areopagita cum Scholijs, *in fol.*
Dionysius Areopagita, *in fol.*
Dionysius Areopagita, *in quarto*.
Dionysius Areopagita, *in octauo*.
Anastasij expositio Anagogica in Hexaemeron.
Ioannes Climachus.
Martirologium.
Ioan. Chrysost. Homiliæ variæ.
Ordinarium Officii Græc.
Ioan. Chrysost. Homiliæ.
Ioan. Chrysost. super Euangelia.
Ioan. Chrysost. Hom. ad Populum.
Ioan. Chrysost. Hom. nonnullæ.
Opuscula diuersorum Monachorum.
Sanctus Gregorius Nyssenus in Cantica.

B. Cęsarii fratris S. Greg. Nazianzeni opera quædam. Item Symeonis Archiepiscopi Thessalonicensis. Item Concilium in Trullo.

Vitæ plurimorum martyrum ex Metaphraste, &c.

Metaphrastes, *in fol.* Item Euthymij, & Basilij in Psalmos. Item Eusebii Encomium de Constantino.

Dicta Patrum, seu Catena moralis, Nili, Chrysostomi, Ephręm, & Climaci. Item Diui Basilij interrogationes regula. Canones Pœnitentiales. Item ex Epistola Sancti Symeonis Thaumaturgi, ad inclusum. Item Barsanuphii, Anastasij Synaitæ, Pachomij.

Andreas Archiepiscopus Cęsarienſis in Apocalypsin D. Ioannis.

Gregorii Nysseni opuscula.

Michaelis Glicæ. Item Hippolyti mart. Oratio. Item Eustathii Antiocheni, Gregorij Cyprij Patriarch. Gregorii Monachi apologia. Item Collecta ex Chronico Cordini.

Metaphrastes, *in quarto*.

Opus varium inscriptum Dogmatica, & Sermones diuersorum præsertim verò Gregorij Nazianzeni, multa de Theologia.

Martyrologium.

Theodoreti Episcopi Cyri fragmentum. Item fragmentum aliud, quod videtur Diui Ioannis Chrysostomi.

Euthymij in Psalmos. Item Eusebii Pamphili quædam de Constantino.

Homiliæ in quosdam Psalmos cum aliis Orationibus interiectis, de Ira, Inuidia, Vsura.

Theophylactus in Euangelium Matthæi.

Anastasii Synaitæ quædam. Item Bacchij Isagoge artis Musicæ, Gregorii Nazianzeni Oratio in Sanctum Cyprianum mart.

Theodori Antiocheni expositio in prophetas.

Dictionarium, *in quarto*.

Fragmenta varia. Expositio in Cantica incerti Auctoris. Damascęni de Draconibus, De Strigibus, De Chrisolito, De duodecim lapidibus. Epiphanius de Paradiso terrestri. Hyppoliti in Cantica. Eusebij interrogatio de eo, *Sapientia ædificauit* sibi domum. Item paræmię. Item S. Io. Chrysost. quod nullus lędit nisi à seipso. Item de prędentatione Dominæ. Item Epiphan. presbyter de Vita sanctissima Dei Genitricis. Item fragmenta Orientalis historiæ tempore Comnenorum. Item Homeroecentra Eudociæ ex Hier. Item S. Ephręm de luctamine spirituali. Item Damascęni de Trisagio. Item sententiæ de anima. Itē diuersa opuscula in Sacram Scripturam. Item de Diuinis Officijs.

Item Oratio S. Greg. Nazianzeni de Resurrectione Domini. Item fragmentũ, quod videtur Symeonis Thessalonicensis de misterijs Sacræ Missę. Itẽ declarationes pro Missa. Item quædam breues vitæ Sanctorum. Item Oratio gratiarum actionis pro liberatione pestis, & mortis. Item Eusebij Pamphili de Tempore Resurrectionis Domini. Item Isidori Peluſiotæ de triduo Domini. Eiusdem de eodem. Item Eusebij Pamphili de Angelis in Sepulchro. Item Chrysostomi quando Angeli accesserint ad Sepulchrum Domini.

Oratio habita apud Lacyzos.

Historia Ecclesiastica incerti Auctoris. Item Photij quoddam fragmentum. Item Theodori Abucaræ quod sit Deus dispositio. Item Thom. Patriarchæ Hierosolymitani Epistola ad Armenos de Orthod. in Dominum fide. Item Theodori Abucaræ disputatio ad Nestorianos. Item Leonis Imperatoris cognomento Sapientis de regendi animi ratione breuiter, & Aphoristicè, libri tres. Item Photij Epistola circularis ad Patriarchas Orientis. Eiusdem Epist. ad Archiepiscopum Aquilię. Item Nicolai Metonis Schismatici de Processione Spiritus Sancti. Eiusdem quomodo Spiritus Sanctus descendit super Apostolos. Item Io. Patriarchæ Antiocheni Opuscula quædam.

Gregorij Nyssęni de Anima.

Iosephi Monachi cognomento Brienerij varia, qui fuit Cabasilæ temporibus, & illi non absimilis.

Capita Athanasij Scholiastes excepta ex C. & Sanctionibns Iustiniani.

Index librorum Græcorum Bibliothecę Regis Francorum.

Damascęni quędam, Demetrij Cydonij Epistola.

Dictionarium, *in quarto*.

Michaelis Glicæ Chronicon.

Meneologium Martij, & Aprilis.

Athanasij solutiones Quæstionum Sacræ Scripturæ. Item Gregorij Magni Dialogi.

D. Pauli Epistolæ, & flores legum.

Vitæ Sanctorum & Sermones Sanctorum Patrum. Item Orthodoxia ad instar processus Bullæ Cœnæ, qui à Grœcis fit prima Dominica Quadragesimæ.

Olympiodorus in Ecclesiasten. Item Photius de Gnom. volunt. Procli element. Physicum Theologicum.

Metaphrastes. Lexicon, *in fol.*

Lexicon Cyrilli, & Methodus Singeli.

Ioan. Furnus contra Proculanum Episcopum Mediolanensem. Item Eustratius contra eundem. Item Blemmidis sapientis pseudepigraphus. Item S. Maximi Epistola ad Marinum presbyterum Cypri. Item Michaelis Cęrularij Epistola ad Petrum Patriarcham Antiochenum.

Zonaras de Historia Ecclesiastica, Leo Sapiens, Photius, Nicolaus Methones, Cyrilli

LIBRI GRAECAE MANVSCRIPTI

Quos Franciscus Turrianus Theologus Societatis Iesu antequam eidem Societati nomen dedisset, hinc inde, præsertim è magna Græcia, conquisiuerat:

Et in eandem Societatem Romæ illatos, plures Latinitate donauit, qui extant in tribus postremis Tomis Antiquæ lectionis Henrici Canisij.

ANASTASII Patriarchæ Antiocheni de nostris rectis dogmatibus veritatis oratio prima de Sancta Trinitate.
Eiusdem oratio secunda de circumscripto.
De Diuina Oeconomia id est incarnatione, oratio tertia.
De Passione, & impassibilitate Christi, oratio quarta.
Eiusdem de Resurrectione, oratio quinta.
Eiusdem contra Seuerum, & omnes Acephalos siue Monophysitas capita, siue expositio rectæ confessionis.
De differentia, & quomodo oportet confiteri in Christo duas Naturas post vnionem.
Aliter de eadem re.
Quòd numerus neque diuidit, neque diuiditur, neque differentiam prorsus inducit secundum propriam rationem in ea, quibus opponitur.
Quomodo ad declarandam differentiam piè numerus assumitur.
Quomodo oporteat intelligere dictum Cyrilli in Epistola ad Succensum, & quòd non pugnat vox in duabus naturis cum his, qui dicunt vnam naturam incarnatam, nisi accipiatur, sicut impiè videtur Nestorio.
Quòd rerum, id est substantiarum in Christo est differentia, & non qualitatum, & quòd omnis differentia necessario secum infert eorum quantitatem, quorum omnino esse dicitur, quantitas autem numerum infert, quo significatur, siue quantitas continua sit, siue discreta.
Quòd impium est dicere Christum esse vnam naturam compositam, & veritati repugnare.
De hypostasi composita.
Dissolutio breuis quæstionis Seueri contra vocem in duabus natutis.
Expositio breuis vocum rectarum, quas fides Ecclesiæ Catholicæ in Christo approbat.
De numero Commentatio magis physica.
De differentia, & quantitate limarius, & de pia earum vocum confessione.
Quòd blasphemum est, dicere in Christo esse vnam naturam.
De composita natura limatius, ac de ratione eius, & quòd impij sunt, qui Christum dicunt vnam naturam compositam.
Quòd qui dicit Deum & hominem Christum per vnionem, necessariò confitetur nominibus naturas post vnionem, volens recte credere.
De voce in duabus naturis, & de vna Verbi natura incarnata pia confessio secundum Patres, & negatio vnius compositæ naturæ.
De hypostasi composita, magis physica Commentatio, & probatio limata, non incidere in eadem absurda eorum, qui confitentur Christum vnam compositam personam, in quæ incidunt, qui dicunt vnam naturam compositam.
Quòd sola vnio verbi cum carne facta est secundum assumptionem, vtpote quod prius fuit, & ad vnionem carnis exinaniri voluit.

Eiuſdem de communi, & proprio, ideſt, de ſubſtantia & hypoſtaſi ad Coſmam Alexandrinæ Eccleſiæ Diaconum.

Probatio magis phyſica, nihil eſſe idem cum altero ſubſtantia, & hypoſtaſi, quia non eſt idem ſubſtantia, & hypoſtaſis; ſed potius quæ ſunt eadem ſecundum ſubſtantiam, alia eſſe ſecundum hypoſtaſim, quæ rurſus ſunt eadem ſecundum hypoſtaſim, alia omnino eſſe ſecundum ſubſtantiam.

Quòd Chriſtus vnitus cõmunitatibus partium ſuarum ſecundum ſubſtantiam cum extremis ſeruat ſaluam differentiam partium inter ſe, proprietatibus verò partium vnum & idem, ſecundum hypoſtaſim demonſtrabat commune ambarum tanquam totus.

Quòd communitas quidem partium ſecundum hypoſtaſim totum, ideſt Chriſtum diſtinguebat ab extremis, id eſt, à patre, & matre, communitas verò partium ſecundum ſubſtantiam cum extremis copulat & ſecundum ſubſtantiam cum extremis Chriſtum tanquam totum.

Quòd Chriſtus perfectus Deus, & idem perfectus homo habet commune, & proprium eorum, quæ ipſe erat, quibus ſecum copulabat, & à ſe diſtinguebat extrema copulatione extremorum, fidem faciens ſeruari in ſe duas naturas, ex quibus compoſitus erat, diſtinctione verò probans ſingulare ſuæ hypoſtaſis.

De differentia breuis commentatio, qua demonſtratur quantitas ſecundum ſubſtantiam partium vnitarum ſalua tractatione magis dilatata, & magis phyſica, de differentia, & quantitate, & de numero eas declarante.

Quòd qui non dicit idem eſſe naturam & hypoſtaſim, piè in Chriſto dicit vnionem, & differentiam, vnionem quidem ſecundum hypoſtaſim differentiam verò ſecundum naturam.

Quòd Seuerus cum ait idem eſſe naturam & hypoſtaſim, vnionem facit confuſionem, & differentiam, diuiſionem, qua ex Trinitate facit quaternitatem perſonarum, & myſterium vnitatis in duas Diuinitates ſcindit, & Chriſtum omni eſſentia ſubſtantiali blaſphemè priuat.

Expoſitio breuis cum recta defenſione veræ Confeſſionis Patrum.

Quæſtio Eccleſiæ dignitatis diſputata coram Gregorio Patritio pijſſimo in Conuentu, & conſeſſu ſanctiſsimorum Epiſcoporum, & reliquorum nobilium virorum à Pirrho Patriarcha Conſtantinopolitano, & à Reuerendo Maximo Monacho menſe Iulio Indictione 3. Pirrho quidem nouum dogma de vna Chriſti voluntate à ſe, & à ſuo anteceſſore Sergio prauè introductum defendẽte, Maximo verò doctrinam Apoſtolorum, & Patrum à principio nobis traditam. Incipit: *Pirrhus.*

Eiuſdem ad Marinum Presbyterum Epiſtola.

De naturali voluntate, id eſt, appetitione.

De voluntate non ſimplici, ſed alicuius rei bona, vel mala.

De conſilio, id eſt de conſultatione. De electione.

De quibus conſultamus. De ſententia.

De poteſtate libera, ſiue de libertate voluntatis.

De opinione. De prudentia.

Quòd omnino, vt quidam aiunt, non erit poſt reſurrectionem vna Sanctorum inter ſe, & Dei voluntas, quamuis vnum velint.

Quòd non poteſt dici in Chriſto vna voluntas, ſiue naturalis, ſiue electiua, vt quibuſdam viſum eſt.

Eiuſdem de operationibus, & voluntatibus capita quinquaginta.

Eiuſdem ex eodem tractatu cap. 51. De duabus Chriſti voluntatibus.

Eiuſdem ad Georgium presbyterum, & Abbatem, qui per Epiſtolam de myſterio Chriſti interrogauerat.

Eiuſdem contra eos, qui dicunt oportere dicere vnam Chriſti operationem ſecundum exuperantiam, quia dicunt Diuinam operationem tanquam efficaciorem ſuperare humanam.

Contra

Contra eos, qui dicunt, quòd ſicut inſtrumenti, & mouentis vna eſt operatio, ſic Diuinitatis, & humanitatis vna item eſt operatio.

Contra eos qui dicunt compoſitam Chriſti operationem.

Eiuſdem Tomus dogmatibus miſſus in Cyprum inſulam ad Maximum monachum.

Eiuſdem de eo quod ſcriptum eſt. *Pater ſi poſſibile eſt tranſeat à me Calix.*

Definitiones variæ.

Exemplum Epiſtolæ S. Maximi, ad Sanctiſs. Epiſcopum Nicandrum de duabus operationibus in Chriſto.

Eiuſdem ad Sanctos Patres, prępoſitos, & Monachos, & populos Catholicos Inſulæ Siciliæ habitatores, contra eos, qui vnam in Chriſto operationem ponunt.

Epiſtola continens fidem Orthodoxam miſſa à Beato Thoma Patriarcha Hieroſolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabicè dictata à Theodoro cognomento Abucara Epicopo Carum, & à Michaele presbytero, & Syncello Eccleſiæ Hieroſolymitanæ in Græcum Sermonem translata, cum qua miſſa eſt diffinitio fidei in Chriſtũ Deum noſtrum, facta in Synodo Chalcedonenſi.

Eiuſdem Theodori Epiſcopi Carum. Interrogatio contra Neſtorianos.

Alia interrogatio contra Neſtorianos.

Alia interrogatio. Alia interrogatio.

Alius Dialogus contra Neſtorianum eruditum.

Theodori interrogatio. Arabum contra Chriſtianum Interrogatio infidelis.

Interrogatio Agareni ad Theodorum Abucaram.

Diſputatio eiuſdem Theodori cum Iudæo.

Interrogatio infidelis ad Theodorum Abucaram.

Ex confutationibus Beati Theodori Epiſcopi Carum, cognomento. Abucara, Contra Sarracenos.

Aliud dogma ad confirmationem Chriſtianis miſſum de vocibus humilibus prædicationis Euangelij.

Aliud dogma, quo demonſtratur panem myſtica benedictione fieri corpus Chriſti.

Aliud dogma de vna vxore.

Demonſtratio contra Sarracenum habere Deum filium. Homuſium eiuſdem ſubſtantiæ..... & cęterarum.

Theodori cognomento Abucara Epiſcopi Carum, de quinque inimicis à quibus nos Chriſtus homo factus liberauit per interrogationem, & reſponſionem.

Alia Capita Syllogiſtica contra Iudæos eiuſdem Theodori.

S. Maximi De duabus in Chriſto voluntatibus.

Quæſtio, quare cum dicimus vnam quamque hypoſtaſim Sanctæ Trinitatis, & Deum, & naturam, & ſubſtantiam tres hypoſtaſes dicimus, non tres Deos, aut tres naturas, aut tres ſubſtantias dicimus.

Quæſtio, quare in Chriſto perſonam dicimus compoſitam, ſed non naturam.

Leontij Byzantij Monachi prologus.

Leontij confutatio vtriuſque factionis inter ſe contrariæ.

Neſtorij, & Eutichij circa Diuinitatem Chriſti, & humanitatem.

Eiuſdem Leontij ſolutiones argumentorum Seueri.

Eiuſdem dubitationes hypotheticę, & contra eos, qui negãt eſſe in Chriſto poſt vnionem duas veras naturas.

Eiuſdem aduerſus eos, qui ex noſtris, ſe ad corruptam ſententiam Aphthartodocetarum adiunxerunt.

Eiuſdem Leontij Monachi contra Aphthardocetas, id eſt, opinatores incorruptibilitatis proœmium auctoritatum.

Eiuſdem contra Aphthartodocetas, qui oppugnantes Corpus Chriſti fuiſſe ante Reſurrectionem incorruptibile liber tertius.

Prologus auctoritatum. Theodori, & hęreticorum, & auctoritates ipſæ.

Eiuſdem

Eiuſdem Leontij in eos, qui proferunt nobis quędam Apollinarij falsò inſcripta nomine Sanctorum Patrum.

Eiuſdem Leontij Byzantij, Apologia contra eos, qui Synodum Chalcedonenſem calumniantur.

Athanaſij Alexandrini ad Euſtachium capita, ſiue Opuſcula varia contra hæreticos Arianiſtas, qui variè Myſterium incarnationis contumelia afficiunt.

Auctoritates Sanctorum Patrum contra eos, qui diuidunt in duas naturas noſtrum Dominum Ieſum Chriſtum poſt vnionem in duas perſonas.

Athanaſij contra Apollinarem diſputatio.

Athanaſij diſputatio Anomœi Arianiſtæ contra Orthodoxum.

Eiuſdem Athanaſij Scholia Eunomij, & contra ea Orthodoxi.

Athanaſij contra Anomœum diſputatio Orthodoxi.

Athanaſij iuberin modum, & ſpeciem diſputationis cum Macedoniano, id eſt, oppugnatore Spiritus Sancti.

Eiuſdem alia diſputatio contra Macedonianum Appollinariſtam, an Verbum Dei corpus animarum habuerit.

Eiuſdem Athanaſij Epiſtola ad Euſtachium, quæ vim proœmij habet; & Tragœdia in turbatione Eccleſiarum.

Idem contra eos, qui veritatem iudicant ex ſola multitudine aduerſus eos, qui dicunt non oportere quærere, & loqui ex Scripturis, ſed ſufficere fidem, quam habent apud ſe.

Contra eos qui malignè obijciunt, *Verbum caro factum eſt.*

Contra eos qui dicunt vnam naturam in Chriſto.

Contra eos, qui dicunt confiteri carnem naturam, nihil aliud eſſe, quàm prędicare quaternitatem pro Trinitate.

Contra eos, qui dicunt cognoſcere Dominum Noſtrum Ieſum Chriſtum ſecundũ hominem nihil aliud eſſe, quam habere ſpem in hominem.

Contra eos, qui dicunt paſſus eſt Deus verbum impaſſibile.

Contra eos, qui dicunt paſſus eſt Deus, ſicut voluit.

Contra eos, qui dicunt, oportere accipere voces, & non aduertere quæ per eas ſignificata ſunt, vrpotè quæ ventos exuperent.

Contra eos, qui dicunt, Iudęos eſſe, qui non confitentur Deum eſſe Crucifixum.

Contra eos, qui ad negandam veritatem Carnis Chriſti, obijciunt etiam Angelos pranſos apud Abraham, non habuiſſe omnino naturam Carnis.

Contra eos, qui ſingula quæque miracula minuunt, negando Carnem.

Aduerſus eos, qui genus humanum defraudant cum dicunt, Saluatorem noſtrum non cępiſſe primitias ex noſtra natura.

Contra eos, qui iubent credere ſimpliciter, quę ipſi dicunt, & non perſpicere deceat, an non deceat.

In fine huius quaternionis, qui eſt ſeptimus Athanaſij hæc habentur: *Quare paginam ante Epiſtolam Dionyſij Alexandrini contra Paulum Samoſatenſem.* Quapropter aliqua hic deſiderari perſpicuum eſt, cum in fine quaternionis habeatur index, quo initium ſequẽtis incipiebat, vſque ad verba illa, *nec tale quid.*

Baſilii Epiſcopi Seleuciæ Demonſtratio aduerſus Iudęos de Chriſti aduentu.

Homilia 37. Theophanis Archiepiſcopi Tauromenſij in Sicilia, de Sanctis imaginibus, in die feſto Sanctarum imaginum dicta.

Sancti Patris noſtri Nicephori Patriarchę Conſtantinopolitani, cap. 17. quibus redarguuntur Principes Apoſtaſiæ, qui in ſacram, & omni macula carentem fidem, ſe impegerunt euertentes Myſterium ſalutaris incarnationis Chriſti Domini, & Dei noſtri, vnde ſecundum diuinos Canones, & pias leges à Catholica, & Apoſtolica Eccleſia alieni ſunt, & cum eis, nec in Eccleſia, nec in ludo communi, & populari, loqui licet.

Sancti Nicephori Patriarchę conſtantinop. de Differentia imaginis Chriſti, & Crucis Logiſticę demonſtrationes. Ex lib. Sancti Nicephori de imaginibus.

Eiuſdem

Eiusdem Nicephori. De Imaginibus Cherubim, & alijs factis.
Quòd boni, & venerandi fuerunt Cherubini.
Quòd imagines Cherubinorum sanctæ sunt.
Contra eos, qui dicunt, neque venereris, neque inhonores.
De causa & effectu in prototypo, & imagine.
De adoratione. De circumscripto, & incircumscripto.
Zachariæ Episcopi Mitylenes disputatio contra ea, quæ de duobus principijs à Manichęo quodam scripta, & proiecta in viam publicam repperit Iustiniano Imperatore.
Theodori Hagiopolitani disputatio de nomine Dei.
Eiusdem disputatio de Deo, & Deitate.
Eiusdem Theodori disputatio cum Nestoriano.
Expositio Sanctorum Patrum nostrorum Magni Basilij, & Gregorij Theologi de Sancta, & Orthodoxa fide.
Gregorij Nissęni Epistola ad Theophilum Archiepiscopum Alexandrinum, de Incarnatione, contra Apollinarium.
Theodori presbyteri Rahytensis præparatio ad intelligendum, quomodo facta sit Incarnatio Diuina, & quæ ab Ecclesiasticis Patribus contra eos, qui non rectè de ea senserunt, dicta sint.
Theodori Monachi Demonstratio, quòd Pater semper generat, Filius autem semper generatur.
Scholium Eunomij, & disputatio Orthodoxa contra eum: oppositio ex persona Seuerianorum, contra fidem Orthodoxam.
Theodori cognomento Abucara Episcopi Carum. Explanatio vocum quibus Philosophi vtuntur, & confutatio hæreseos Acephalorum, Seuerianorum, id est Iacobitarum.
Beati Theodori Episcopi Carum cognomento Abucara, Dialogus ad eum: qui petierat vt ratiocinatione demonstraret Deum esse.
Epistola continens fidem Orthodoxam missa à Beato Thoma Patriarcha Hierosolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabicè dictata à Theodoro cognomento Abucara Epicopo Carum, & à Michaele presbytero, & Syncello Ecclesiæ Hierosolymitanæ in Græcum sermonem translata, cum qua missa est definitio fidei in Christum Deum nostrum facta in Synodo Chalcedonensi, Leontij Episcopi Aegyptij contra Hebræos.
Distinctio multiplicis vnionis.
Sancti Basilij Episcopi Cesareę Capadociæ, rationes Syllogisticę quòd Deus est Filius, contra Arianos. Ioannis Damasceni ex libro de hæresibus.
Anastasij Antiocheni ex ijs, quæ scripsit contra Ioannem Grammaticum.
Photij Archiepiscopi Constantinopolitani, De voluntatibus in Christo.
Eiusdem Photij, quo modo dicitur esse Deus in omni re, & quo modo dissolui possunt dubitationes, quæ à quibusdam contra hoc obijciuntur.
Eiusdem Photij Theologicæ hypotyposes, id est informationes notionis Dei.
Eiusdem Photij quomodo dicimus Deum vnum, & tria.
Eiusdem, quomodo omnino possit cogitari Deum esse incarnatum.
Eiusdem quare Deus carnem assumpsit. Ex Anastasio Abbate contra Iudęos.
Quę Cyrillus contra Librum Nestorij scripsit quinque Tomis, quos vocauit *Pentabiblon*, ideſt librum quinque partium.
Ex Epistola Cyrilli, ad Succensum Episcopum Diocęsarienſem in Prouincia Isauriæ.
Epistola B. Cyrilli Alexandrini ad Succensum Episcopum Diocæsarienſem in Prouincia Isauriæ De Fide.
Theophanes Episcopus contra Iudęos. Quid autem hisce duobus libris contineatur, (quæ quidem digna sunt lectu,) vide in verbo, Theophanes in Apparatu nostro.
Titi Bostrensis aduersus Manichæos, Liber tertius.
Sophronij Patriarchę. Theodulus, siue Eustachius Monachus ad Timotheum Scolasticum, de duabus Naturis contra Seuerum.

VENE-

BESSARIONIS CODICES M. S. GRAECE,

Qui asseruantur Venetijs apud Sereniss. Rempub.

A

ATHANASIVS Magnus, *fol. partim papyraceo pergam.*
Sermones eiusdem, *fol. pap.*
AVCTORITATES De Attributis, *quarto pap.*

B

BASILII Moralia, & Hexaemeron, *fol. pergam.* Iterum Moralia, *fol. perg.* Iterum Moralia, & Orationes 23. *fol. parvo. pap.* Regulæ Asceticę. *folio pergam.* Rursus Hexaemeron, & morales *fol. perg.* Regulę Monasticę. *fol. perg.* Iterum *fol. perg.* Contra Eunomium, & Amphilochium, & initio Greg. Nysseni De Hominis Opificio. *fol. pergam.* Rursus Hexaemeron, & contra Eunomium, & ad Amphilochium, *fol. pergam.* Epist. 276. *quarto perg.* & 338. vnà cum Epist. 238. Gregorij Nazianzeni.
BASILII Magni Expositio supra Esaiam *fol. parvo, pergam.*
BENEDICTI Abbatis Massilienſis De Fide Cathol. & potestate Ecclesiæ *quarto pap.*
BESSARIONIS Epist. ad Græcos. Et super illud. *Sic eum volo manere.*
BESSARIONIS Cardin. de Processione Spiritus Sancti. Item de dogmatibus, siue de vnione. Item aduersus Maximum Planudem. Item aduersus Marcum Ephesinum eodem argumento. *quarto pap.* Eiusdem Bessarionis alia *quarto pap.*
BIBLIA tota, *fol. pergam.* Pars Bibliorum vsque ad Esther. Rursus Biblia tota *partim pergam. partim papyro. fol.* Vetus Testamentum à Genesi vsque ad Esdram inclusiuè, *fol. pergam.* Genesis, Exodus, Leuiticus, & alia, *fol. pergam.*
Liber Iob. Prouerbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, Sapientia, & alia, *fol. pergam.*
Psalterium cum Expositione Theodoreti, *fol. pergam.* bis.
Genesis rursus, & aliqui libri Vet. Test. noua Translatio Græca. *Liber obligatus pergam.*
Prouerbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, cum Expositione, & Iustinus de Fide Catholica, & S. Basilij quædam, *fol. parvo pap.*
Commentarius in librum Salomonis, *fol. pergam.*
Psalterium pulcherrimum, cum Expositione, *fol. pergam.*
Psalterium, *quarto pap.*
Alius supra Psalterium, & quædam alia, *fol. pergam.*
Theophylactus super Oseam, *fol. pap.*
Genesis, Exodus, Leuit. Numeri. Deuteronomium. Iudicum, Ruth, *fol. pergam.*
Psalterium cum Expositione Zigabeni, *quarto pap.*
Esaias cum Expositione, *fol. parvo, pergam.* bis.
S. BASILII Expositio in Esaiam Prophetam vsque ad caput 17. *quarto pergam.*
Ecclesiastes, & Canticum Canticorum cum Expositione, *quarto pergam.*
Liber Regum, Paralipomenon, Esdras, Tobias, Macchabæorum, *fol. parvo.*
Quattuor Euangeliorum, liber scitissimè descriptus, *fol. pergam.*
Matthæi Hebraicum Euangelium cum Græca Translatione, *fol. pergam.*
Quattor Euangelia cum Expositione, *fol. pergam.*
Euangelia quotidiana more Græcorum, *fol. pergam.* Iterum Euangelia cum Expositione, *fol. magno pergam.* Iterum quattuor Euangelia cum Expositione, *fol. pap.*
Expositio in Epistolas S. Pauli, *fol. pergam.* bis.
Expositio in Quattuor Euangelia, & in Epistolas Pauli, *fol. pap.*

Rursus

Rursus Quattuor Euangelia cum Expositione, *fol. pergam.*
Totum nouum Testamentum, *fol. paruo, oblongo pergam.*
Euangelia Quattuor parua, *pergam.*
Expositio S. Lucæ. Carmina Theologica cum Expositione. Dionysius Areopagita cũ Expositione. Theologia Damasceni. Expositio in Apocalypsim, & alia multa, *fol. pap.*
Matthæi Euang. cum Expositionibus, *fol. pergam.*
Acta Apostolorum. Epistolæ Ioannis, Iacobi, Petri, & Pauli, Græcę, & Latinę, *fol. paruo, papyro.*
Euangelia Quattuor, *in quarto pergam.*
Pauli 13. Epistolę cum Expositionibus, *fol. pergam.*

C

CASSIANVS, Maximus, & alia, *fol. paruo, pergam.*
CHONIATAE Historia, fol. *pap.*
CLIMACVS, cum Expositione Eliæ Cretensis, *fol. magno pap.*
CLIMACVS, & Isaac, *fol. paruo, pergam.*
CLIMACHVS *in quarto, papyro.*
CONCILIORVM leges, & Canones, *fol. pergam.* Acta Quarti Concilij Oecumenici, *fol. pap.* Leges, & Canones. *fol. pap.* Rursus leges, & Canones Conciliorum, *fol. perg.* Rursus Acta Quarti Concilij Oecumenici, *fol. pergam.* Liber quorundam Canonum, *quarto pap.* Acta 6. & 7. Concilij, *pap.* Acta octauę Synodi contra Photium, *quarto pap.* Quædam De Disputationibus Nicęni Concilij, *quarto pap.*
CANONES Conciliorum, cum Expositione *in pap fol.* S. Cosmę Liber.
CYRILLVS supra Ioannem, *fol. pap.* Contra Iulianum, libri duo, quorum quilibet diuiditur in quinque partes, pro defensione Euangelij, *fol. pergam.* Thesaurus, in quarto sine principio. Rursus eadem, & alia quędam, & Philocalia Origenis, *fol. pap.*

D

DAMASCENI Philosophi Quæstiones, & solutiones, *fol. paruo, pap.*
DAMASCENI Sententię, *quarto pap.* Eiusdem eędem, ac Logicalia, & Vocabularium, *quarto pap.* Eiusdem Damasceni Sententiæ, *in octauo pergam.*
DEMETRIVS Cydonius contra Cabasilam pro S. Thoma. Et de processione Spiritus Sancti, *quarto pap.* Eiusdem Alter similis, *fol. paruo pap.*
DIONYSII Areopagitæ De Angelica Hierarchia. De Ecclesiastica Hierarchia. De Diuinis Nominibus. Epistolæ. De Mystica Theologia, *fol. pap.* Iterum omnia Opera, *fol. pergam.* Iterum, *fol. pergam.*
DOGMATICA Armatura, siue Panoplia, *quarto papir.*
SS. DOROTHEI, Esaiæ, Marci, Prodochi, De Vita Monastica.

E

EPHREM Orationes De Monastica Vita. Anastasij Monachi quædam, & ad finem alia, siue eiusdem, siue alterius Anastasij, *fol. pergam.* Epiphanius, *fol. pergam.*
EVSEBIVS Pamphilus, Theodoritus Cyri Episcopus. Hermias Sozomenus, Socrates, Euagrius Ecclesiastici Historici. Sex Epitome Historiarum Ecclesiasticarũ Theodori Lectoris, & Philostorgij, *fol. pergam.*
EVSEBII, & Socratis Historia Eccles. *fol. pap.*
EVSEBII Pamphili Hist. Eccles. Et Clementis, atque Palladij De Vita SS. PP. *fol. perg.* Eiusdem, de Vita Constantini Imperatoris, *quarto pap.*
EVSEBII Euangelica præparatio, *fol. paruo, pap.* Eiusdem Euangelicę Parep. libro 5. *quarto in pergam.* Iterum, *in fol. paruo, pap.*

GRE-

G

GREGORIVS Nazianzenus, *fol.pergam.* Item, *quarto pergam.* Eiuſdem Carmina cum Expoſitione, *fol. paruo pergam.* Item, *in quarto papir.* Epiſtolæ 238. cum Baſilij 338. *fol.pergam.* Sermones cum Gloſſis Nicephori Xanthopuli, *fol.papir.* Orationes 28. cum Expoſitione, *quarto papir.* Eædem, *fol.paruo, papir.* Orationes 51. *fol.paruo perg.* Epiſtolæ, *octauo papir.* Iterum item, *in octauo papir.* Contra Eunomicum, cum Expoſitione & alij Sermones, *fol. papir.* Eiuſdem, ſiue quæ ei tribuitur, Tragœdia.

GREGORII Theologi, Luciani, Libanij Epiſtolæ, *quarto papir.*

GREGORII Nyſſeni, Euſebij, Origenis, Zachariæ, Epiphanij quædam, *fol. paruo, perg.* Orationes, *octauo papir.* Iterum Orationes diuerſæ, *fol pergam.*

B. GREGORII Sermones diuerſi, *fol.papir.*

H

HISTORIA de rebus Geſtis Mauritij Imp. *fol.pergam.*

HISTORICVS Liber ab Adamo vſque ad Captam Conſtantinopolim, *fol. paruo, pap.*

I

S. IOANNIS Chryſoſtomi Homiliæ ſupra Matthæum, & Ioannem. Et ſupra Lucam diuerſorum Doctorum, *fol.pap.* In varias materias, homil. 28. *fol.perg.* Item diuerſę homiliæ pulchræ, *fol.pergameno.*

In Hexahemeron prima, & ſecunda Pars, *fol. perg.* Eiuſdem homiliæ pulcherrimæ, ex floribus Sermonum ipſius, *fol.perg.* Andriantes, hoc eſt, ſtatuæ: bis. *fol.perg.* Iterum, bis eædem, *fol. perg.* Sermones aliqui ipſius, & Barlaam, *quarto perg.* Orationes 60. de varijs argumentis, liber optimus, *fol.paruo, pap.* Quædam item eiuſdem, *fol.perg.* In Pſalterium, ac De Virginitate, & aliæ Orationes, *fol.perg.* Margaritæ, ter, *fol.perg.* Iterum ſupra primam Ioannis Euangeliſtæ, *fol.perg.* prima, & ſecunda Pars. Iterum ſecunda Pars, *fol.perg.* Item ſupra ſecundam Partem Matthæi, ter, *fol.perg.* ſuper Acta Apoſtolorum, *fol.perg.* ſuper Epiſt. ad Romanos, *fol.perg.* ſuper Epiſt. ad Epheſios, Philipenſes, & Coloſſenſes, *fol.perg.* In Epiſt. ad Coloſſenſes, & Theſſalonicenſes primam, & ſecundam, & ad Timoth. primã, & ſecundam, *fol.perg.* In Epiſt. primam ad Corinth. *fol. pergameno.* In Epiſtolas ad Hebræos, & Coloſſenſes, *fol. perg.* ſupra omnes Epiſtolas Pauli huius, *fol.perg.* Eiuſdem homiliæ in diuerſa loca Euangeliorum, *fol. perg.* Iterum Pars prima in Ioannem, *fol.perg.* & prima Pars in Matth. *fol.perg.* Iterum in primam Partem Matthæi. Incipit à 15. homil. cuius principium, deeſt, *fol.perg.*

IOAN. Damaſceni Parallela, *fol.pergam.*

IOSEPHVS de bello Iudaico, ter. *fol pergam.*

De Antiquitate Iudaica, lib. 20. & Vita eius, *fol.pergam.*

De Antiquitate item Iudaica lib. 10. *fol. papir.*

ISIDORI Peluſiotæ Epiſtolæ 1548. *fol.papir.*

L

LECTIONES in Feſtis, *folio paruo, pergameno.*

LIBELLVS Græcus ad Conſtantinum Imp. corroſo principio, *quarto pap.*

LIBER continens plura, & varia Eccleſiaſtica, *octauo, papiro.*

Epitome ſex Librorum Legum, per ſeriem Alphabeti, *fol.pergam.*

Liber Legalis, per Alphabetum, *fol.perg.* Alij ſimiles, *fol.perg.* Authentica, *fol.perg.*

Legalis Compilatio trium Imppp. *folio papiro.*

Legalis Compilatio Harmenopuli, *fol. papiro.*

Inſtitutiones Iuſtiniani Græcè redditæ, *fol. pergam.*

S. MAR-

M

S. Marcvs Monachus. *quarto pergameno.*
Maximi varia Opera. *octauo papyr.*
Meletivs Monachus De Natura hominis. *quarto papyr.*
Mercvrii Trismegisti Orationes, & alia quædam. *fol. papyr.*
Metaphrastis Vitæ Sanctorum, omnium fermè mensium Tomis 15. *fol. perg.*
Michaelis Gabru Epistolæ. *fol. paruo papyr.*
Michaelis Scycidiotis Historia. *quarto papyr.*
Missale Ecclesiæ Catholicæ Romanæ, Græce redditū. *quarto pap.* Alterum itē simile.
Monasticvs liber Antiochenus. *fol. pergam.*

N

Nicephori Historia Ecclesiastica. *fol. pergam.*
Nili Orationes, & alia. *fol. pergam.*

O

Origenis Philocalia, ideſt flores. *fol. pap.* Eadem, *fol. perg.* Eiusdem contra Celsum, lib. 8. *fol. paruo, pap.* Iterum. Rursus item. *fol. paruo papyr.*
Origenis Expositio Sanctorum Matthæi, & Ioannis. *fol. pergam.*

P

Panegyrici diuersorum. *fol. pergam.*
Philonis Iudęi Orationes 46. *f. perg.* Itē Orationes 30. *f. paruo pap.* Omnia opera. *f. perg.*
Philonis Orationes quadam. *fol. paruo pap.*
Photii Bibliotheca. *fol. magno pergam.* bis.

Q

Qvaestiones, & Solutiones diuersæ de rebus diuersis. *quarto pap.*

S

Sanctorvm Patrum dicta memoratu digna. *fol. paruo pap.*
Sanctorvm auctoritates De identitate reali substātię, & Actus in Diuinis. *quarto pap.*
Sanctorvm aliæ Auctoritates libello paruo. *papyro.*
Sanctorvm aliquorum Vitæ. *quarto pap.*
Sanctorvm diuersorum Sermones. *fol. pergam.*
Sanctorvm Martyria. *quarto pergam.*
Stvdites *fol. paruo pap.*
Svidas. *fol. pergameno.*

T

Theodoreti in Epistolas Pauli. *fol. pergam.*
Theodori Lectoris compositio Ecclesiastica è varijs Auctoribus. *fol. pap.*
Theodoritvs Cyri Episc. & Pallad. ad Lausū De vitis SS. PP. & de Brachmanis. *f. perg.*
S. Thomae Aquinatis ad Cantorem Antiochenum. *fol. pap.* Eiusdem prima Pars Theologiæ. *fol. pap.* Eiusdem primus, & secundus liber contra Gentiles. *fol. paruo pap.* Eiusdem Prima pars, contra Gentiles. *fol. paruo pap.* Eiusdem Particula primi Libri de Trinitate S. Augustini, & tres libri Summæ contra Gentiles. *fol. paruo pap.*
Tractatvs Episc. de Attributis. *quarto pap.* Contra Turcas, & Iudæos. *fol. paruo pap.*

Z.

Zonarae Historia tota. *fol. pergameno.*

Gregorij Theologi carmina.
Gregorij Theologi ſermo in Paſcha, & in Tarditatem.
Gregorij Theologi de Sacerdotio.
Gregorij Theologi Orationes.
Ioannis Scholaſtici Climax Scholaſtica.
Ioannis Abbatis ſermo excitatorius ad monachos in monte Sina.
Diui Ignatij Epiſtolæ.
Ioan. Damaſceni traditio Orthodoxę fidei.
Interrogationes & reſponſiones de rebus ſacris incerti Auctoris.
Apocalypſis Ioannis Theologi.
D. Ioannis Chryſoſtomi homilia.
Ioannis Damaſceni dogmata.
Ioannis Chryſoſtomi de Sacerdotio.
Gregorij Theologi varia.
D. Gregorij Martyrium.
Georgij Ieromneumonis paraphraſis ī Dionyſium Areopagitam.
Georgij Diaconi oratio.
D. Gregorij inſcriptum, & vitam ſuam.
Gennadij de via ſalutis hominum.
D. Gregorij Theologi Sermones.
Georgius Scolarius de Proceſſione Spiritus Sancti.
Io. Chryſoſtomi Homiliarium.
Io. Chryſoſtomi Homiliæ.
Expoſitio Io. Chryſoſt. & aliorum in Euāg.
Io. Chryſoſtomi homiliæ ſuper Geneſim.
Io. Chryſoſtomi varia.
Tomus factus à Patriarcha Ioanne, & à ſynodo contra Barlaam.
Io. Chryſoſtomi orationes ad Iudæos.
Sermones Theologici inc. Auctoris.
Io. Chryſoſt. interpretatio epiſtolę ad Theſſalonicenſes.
Io. Chryſoſtomi moralia.
Io. Chryſoſtomi in Acta Apoſtolorum.
Introductio in placita Theologorum, incerti Auctoris.
Epiſtola Abbatis Ioannis.
Ioannis Caſſiani varia.
Ioannis Scholaſtici varia.
Diui Iacobi epiſtolæ.
D. Io. Chryſoſtomi homiliæ, quæ Margaritæ dicuntur.
Expoſitio D. Io. Chryſoſtomi in Epiſtolam Pauli ad Hebręos. Iterum eadem.
Io. Chryſoſtomi Commentarius in Diuum Matthęum Euang.
Iob.
Io. Chryſoſt. interpretatio in S. Euāgelium D. Ioannis. Iterum quoque D. Io. Chryſoſt. Comment. in Euangelium D. Ioan.
Ioan. Chryſoſt. interpretatio in D. Matth.
Ioan. Damaſceni varia.
Io. Chryſoſt. de vnitate eccleſiarum.
Io. Chryſoſtomi opera varia.
Interprerario Pſalterij.
Ioan. Chryſoſtomi interpretatio Actuum Apoſtolorum.
Io. Chryſoſtomi expoſitio in D. Matthęum Euangeliſtam.
Io. Chryſoſtomi expoſitio in Euangelium Diui Matthęi.
Io. Chryſoſtomus, *Et accepit Sarra Abraham vſque ad mortem Iſrael.*
Martyria diuerſorum Martyrum.
Nicolai explicatio Theologicę inſtitutionis D. Io. Chryſ. de vitæ virtute, & malitia.
Io. Chryſ. expoſitio in Eſaiam Prophetam.
Ioannis Scholaſtici ſcala.
Nilus monachus.
Nicephori Sermones.
Expoſitio Nicetæ in Epiſtolas D. Pauli.
Nilus.
Nili Monachi varia.
Diui Maximi Dictionarium.
Martyria diuerſorum.
Metaphraſtes in feſta Sanctorum, Iunij, Iulij, & Auguſti.
Nicetæ collectio omnium ferè opinionum ſectarum, & hiſtoriarum Sacra præcepta incerti Auctoris.
Io. Chryſoſtomi orationes.
Tractatus incerti Auctoris Theologici, & Philoſophici.
Topographia Chriſtiana incerti auctoris.
Homiliæ incerti Auctoris.
Memoria trium SS. Dauid, Georgij, & Symeonis.
Leges Eccleſiaſticæ.
Sermones Theologici. Auctoris incerti.
Sermo de immaculata Maria incerti Auct.
Homilię ſuper Euangelia incerti Auctoris.
Orationes incerti Auctoris.
Concilia. Homilię diuerſorum.
Diui Pauli Epiſtolæ.
Olympiodori Commentarius in Eccleſiaſten Paradiſus.
D. Pauli Epiſtolæ cum expoſitione diuerſorum. Prophetæ.
Philonis de vita Moyſis.

Petri & Pauli SS. Apostolorum præcepta.
Scholia Pselli in quoddam dictum Basilij in Apologia Hexaemeron.
Preces quę toto anno dicuntur in ecclesia Græca.
Preces, Hymni, & Psalmi qui dicuntur in ecclesia Græca.
Poema de Humanitate Christi.
Theodoretus de curatione Græc. affectuũ.
Procli elementatio Theologica.
Thomę Anchini confessio.
Theosili Audicentoris Instituta.
Philonij varia.
Theophylacti Epistolę.
Epistolę, & Serm. quorundam Theolog.
Theophylacti paraphrasis in Epistolas Diui Pauli.
Synodus Florentina.
Theodori senioris Tractatus Theologi, & Dialectici.
Concilium Florentinum.
Sermones sacri.
Sermones diuersorum.
Horę Sactæ.
Sacra laudes diuersę.
Selectio è beatis Patribus.
Theodoreti interpretatio Ezechielis Prophetę.
Theodoretus in duodecim Prophetas.
Expositio Theodoreti in duodecim Proph.
Theodoreti expositio in Psalmos.
Theophylactus in Euangelia.
Theophylacti expositio in quattuor Euãg.
Theophylacti expositio in Epistolas Diui Pauli.
Theophylacti interpretatu in Euangelia D. Matthęi.
Vitæ, & Politiæ quorundam SS. Patrum.
Vitæ diuersorum Martyrum.
Vitæ Politiæ, & Martyria Sanctorum Pat. & mar.
De vitæ virtute, & malitia.
Vespertinę preces.
Vita Moysis incerto Auctore.
Versus sybillini.
Vita Diui Clementis Episc. Romani.
Vita Diui Nicolai.
Martyria, & laudes SS. Patrum quę leguntur mensibus Septembri.
Vita & mors quorundam Martyrum.
Vitæ diuersorum Martyrum.
Vita, & Politia DD. Cosmi, & Damiani.

FLORENTIAE

Apud S. Marcum.

In Pluteo Primo.

MAgnus Basilius super Psalmos, vsque ad Psalmum *Credidi propter quod*.
Magni Basilij Homilię super Psalmos.
Magni Basilij Sermones ad Monachos.
Orationes Missę ex totius Diuini officij secundum ordinationem Magni Basilij.
Basilius minor super quasdam Orationes Greg. Nazianzeni.
Greg. Nazianzeni Orationes 16.
Greg. Nazianzeni Sermones 26.
Greg. Nazianzeni Sermones diuersi.
Greg. Nazianzeni Epistolę, & sententię quędam excerptę ex sermonibus eius.
Greg. Nazianzeni sermo in morte Magni Basilij.
Gregorij minimi Episcopi Nysseni expositio super Canticum Canticorum.

In Pluteo Secundo.

Testamentum Nouum.
Quattuor Euangelia cum Commentarijs diuersorum Doctorum.
Euangelium Sancti Ioannis.
Quattuor Euangelia.
Quattuor Euangelia iterum non sine fragmentis.
Euangelia distincta per totum annum, prout in Ecclesia recitantur.

In Pluteo Tertio.

S. Dionysij Areopagitæ de Angelica, & Ecclesiastica Hierarchia, de mystica Theologia, & de Diuinis nominibus.
S. Ioannes Chrysostomus super Genesim.
S. Ioannes Chrysostomus iterum super Genesim. Idem super Euangelia. Idem super omnes Epistolas D. Pauli.
Interpretatio eiusdem super Euangelia.
Eiusdem expositio super Epistolam primã, & secundam ad Thessalonicenses, & primam, & secundam ad Timotheum. Idem rursus super Epistolas Pauli ad Timotheum, & super Epistola ad Hebręos.

In Pluteo Quarto.

Rursus S. Ioannes Chrysostomus super Genesim.
Eiusdem Homiliæ, num. 45. Iterum Homiliæ, & iterum Homiliæ, & iterum Homiliæ.
Eiusdem Sermones aduersus Iudæos.
Expositiones eiusdem super diuersa dicta Sacræ scripturæ.
Quin & eiusdem, ac quorundam aliorum Doctorum expositio super epistolas Beati Pauli.
Ioannis Chrysostomi orationes quædam. Eiusdem & aliorũ Doctorum super quatuor Euangelia.

In Pluteo Quinto.

S. Athanasius Patriarcha Alexandrinus contra Gentiles, & alia. Eiusdem & aliorum expositiones D. Scripturæ.
Athanasii iterum Sermones vigintiquattuor de D. Scriptura.
Responsiones Athanasii ad diuersas interrogationes in Sacra scriptura. Iterum item Responsiones eiusdem Athanasii ad diuersa quæsita Sacræ scripturæ.
Responsiones iterum eiusdem ad diuersa quæsita Sacræ scripturæ.
Cyrilli Archiepiscopi, & Patriarchæ Alexandrini expositio in Esaiam prophetam.
Collectio multorum Doctorum in Esaiam prophetam.
Cyrilli Alexandrini liber Thesauri.
Expositio Synesii Episcopi ad quosdã Philosophos.
Expositio quædam super Epistolas Beati Pauli.
Sermones quædam super Euangelia.

In Pluteo Sexto.

Theodorus de quibusdam difficilibus Sacræ scripturæ.
Expositiones diuersorũ Doctorum de Quæstionibus Sacræ scripturæ.
S. Augustin. de sanctissima Trinitate è Latino in Græcum versus à Maximo Monacho.
Theodoretus Episc. Cyri super Psalmos.
Maximus de duabus naturis Iesu Christi.
Theophylactus Episc. super Matthæum.
Ioannis Archiepiscopi Nicæni Sermones.
Sermones quidam diuersorum sanctorum Patrum.
Sermones & quædam alia circa Diuinum officium.
Expositio diuersorum Doctorum super Actus Apostolorum.
An filij Episcopi expositiones quædam ad D. Scripturam.

In Pluteo Septimo.

Iosephus de Bello Iudaico.
Iosephus de antiquitate Iudaica.
Iosephus de captiuitate Iudæorum.
Opuscula quædam Ioannis Cassiani.
Liber prænotatus Paradisus, & quædam Opuscula.
Ioannis Cassiani, & Melissæ.
Auctoritates quædam diuersorum Doctorum & Philosophorum.
Symeonis opus in sacram paginam.
Auctoritates, de processione Spiritus sancti.
Epistolæ, expositiones & quædam opera recentiora.
Vita Ioannis Scholastici.
Historia de Inuentione capitis S. Ioannis Baptistæ.
Expositio quædam super Psalmos.

VRBINI, ET PISAVRI
BIBLIOT. EIVS SER.^MI DVCIS

Libri manuſcripti, qui ſpectant ad res Sacras Græcè quidem penè omnes, ſed & quidam Hebraicè, Chaldaicè, Syriacè.

TESTAMENTVM Vetus, picturis decoratum.
Teſtamentum nouum, picturis item decoratum.
Teſtamentum Vetus, & Nouum, ſine picturis.
Leuiticus.
Pſalterium, ſecundum Hebraicam veritatem. Per Iannotium Manettum.
Pſalterium alterum.
Pſalterium Longobardum.
Iob.
Iob, cum Commentarijs.
Epiſtolæ Canonicæ.
Apocalypſis, & Actus Apoſtolorum.
Salomonis Parabolæ.
Eccleſiaſtes.
Sapientia.
Eccleſiaſticus.
Ptolemæi Regis, Interrogationes, & Interpretum Septuaginta reſponſiones.
Salomonis Prouerbia.
Eccleſiaſtes.
Cantica Canticorum.
Sapientia, & Eccleſiaſticus.
Biblia, & Breuiarium.
Breuiarium magnum Romanum.
Miſſale Ambroſianum.
Miſſale Ambroſianum alterum.
Rationale Diuinorum officiorum.
Euangeliorum, & Epiſtolarum tranſlatio ex Græco per Iannotium.
Euangelia, D. Hieronymo interprete.
Euangelia quattuor, cum Canonibus Ammonii, & Euſebii.
Concordantiæ, Sacræ ſcripturę.
Concordantię quędam Euangeliſtarum.
Actus Apoſtolorum.
Epiſtolæ Canonicę, & Apocalypſis.
D. Pauli Epiſtolæ cum Scholiis.
Euangeliſtarum, expoſitio, lingua Gallica.
Hilarius in Matthęum.
Idem de Trinitate.
Idem in Pſalmos quinquaginta tres; De fide Catholica, contra Arianos, & Auxentium ad Conſtantium Imper. & contra eundem.
Iſidori Concilia, & epiſtolæ Pontificiæ.
Iſidori Etymologię, & Chronica.
Idem contra Iudęos, & de obitu Sanctorũ.
Eiuſdem Soliloquia.
Proſper, de vita contemplatiua.
DD. Benedicti, Auguſtini, Pauli, Stephani, & Baſilii, Regulę.
Baſilii Regula. Idem de excidio Conſtantinopolitano; De pręſcientia Dei, De exercitatione vitę Euangelicę, eiuſdem liber Paſtoris, & Vita B. Marię.
Ioannes Chryſoſtomus, ſuper Pſalmo quinquageſimo.
Baſilius, de Deitate Filii, & Spiritus ſancti, eiuſdem Hexaemeron.
Greg. Nyſſenus, de conditione hominis.
Baſilii, Homiliæ in Geneſim.
Vita S. Epiphanii.
Euodii opera.
Dionyſii Areopagitę Vita, & conuerſio.
Philonis in Geneſim Quæſtiones, & Solutiones.
Athanaſii, & Baſilii Opera.
Athanaſius contra Gentiles.
Ioannes Caleſ, aduerſus Gręcos de Spiritu Sancto.
Ioannes Climax de vita Monaſtica.
D. Cypriani opera.
Tertulliani opera.
Cyrilli Theſauri.
Origenes, in Vetus Teſtamentum.
Origenes in Lucam, in Pſalm. Noli ęmulari.
In Cantica, in Epiſt. ad Rom. in Matth. in Ioannem, Homilię in Ieſu naue, idem cõtra Celſum, Periarchon.
Pamphili martyris Apologia, in defenſionem Origenis licet non ſit ipſius.
Dionyſii Areopagitę, Hierarchię, & epiſtolę quædam.

Ioan-

Ioannes Damaſcenus de Fide.
Clementis Itinerarium.
Beati Ignatii Epiſtolæ.
Liber Paſtoris.
D. Antonii Abbatis, Epiſtolæ.
Caſſiodori, Eccleſiaſtica Hiſtoria.
Remigius in Pſalterium.
Caſſiodorus, de anima.
Remigius in Euangelium Matthęi.
Remigius in Apocalypſim.
Vgo de Clauſtro Animæ.
Remigius de mirabilibus Sacræ Scripturę.
Franciſcus de Mayrone in D. Auguſtinum de Ciuitate Dei, & de Trinitate, ac de Doctrina Chriſtiana.
Remigius in omnes Epiſtolas Pauli.
Gregorij Nazianzeni Opera.
Ioannis Chryſoſtomi Opera.
Ioannis Climaci ſcala, & ſermo ad Paſtorem.
Macarij liber de libero arbitrio, & Epiſtolę ad Cœnobitas.
Athanaſij Prologus in Pſalterium.
Baſilij Opera.
D. Hieronymi Opera.
Seueri Dialogus.
S. Martini Epiſcopi vita.
D. Auguſtini Opera.
Concilium Nicęnum.
B. Epiphanij Epiſtola.
Poſſidij Vita Sancti Auguſtini, & Sancti Athanaſij.
Eiuſdem Vita Gregorij Nazianzeni, Ioannis Chryſoſtomi, Baſilij, Ambroſij, Nicolai, Prothi, Hiacynthi, & Eugenij.
Hieronymi Martyrologium.
Cypriani paſſio.
Vuardi Martyrologium.
Petri, & Pauli paſſio.
Bedę Martyrologium.
Hieronymi tranſitus.
Ambroſij Opera.
Fr. Bartholomæi Vrbinatis Milleloquium.
Eiuſdem fragmentum ſecundæ patris milleloquij.
Idem de re bellica ſpirituali.
D. Gregorij Opera.
Ioannis Leuitæ, Vitæ Gregorij, Bernardi Abbatis, Boeti, Barlaam, & Ioſaphat.
Beda in Euangelium Lucæ, Et de temporibus. Eiuſdem computus, & excerptio ex B. Auguſtino in Epiſtolas Pauli.
Beda in Marcum, in Actus Apoſtolorum, in Epiſtolas Canonicas, & in Apocalypſim.
Anſelmus de Diuinitatis eſſentia, de concepţu Beatiſs. Virginis, & de Peccato Originali.
Euſebius de Euangelica præparatione, Idē de temporibus. Eiuſdem Eccleſiaſtica Hiſtoria.
Iſid. de obitu Sanctorū, & de viris Illuſtrib.
Dialphonſus, de viris Illuſtribus.
Gennadius, de viris Illuſtribus.
Hieronymus de viris Illuſtribus.
Matthęus, & Marcellinus, de temporibus.
Euſebij, Hieronymi, & Proſperi, Chronica.
Magiſter Sententiarum in Pſalmos, idem in Epiſtolas Pauli.
Eiuſdem liber Sententiarum.
Franciſcus de Mayrone, in ſecundum Sententiarum.
D. Bonauenturę Breuiloquium, & arbor, & Vita S. Franciſci.
Albertus, de Homine, & quattuor coęquęuis.
Idē de myſterio Miſſę, & Corpore Chriſti.
Idem, in Euangeliū Marci, & de laudibus Virginis Mariæ.
D. Thomæ Opera.
Scotus in Magiſtrum Sententiarum.
Caſus Papales, Epiſcopales, & Abbatiales.
Thomas Anglicus, cōtra Scotum in 1. Sententiarum.
D. Bonauenturæ Opera.
Alexander de Ales in quattuor libros Sententiarum.
Hugo de Sancto Victore, de Sacramentis.
Anſelmus, Cur Deus homo.
Anſelmus, de Veritate.
Idem de Caſu Diaboli, & decem prœceptis.
Damaſcenus, ſiue *Manſur*, quòd Deus ſit incomprehenſibilis.
Hugo de S. Victore. Quid fuerit, antequam Mundus fieret. De ſeptē donis Spiritus Sancti, De amore ſponſę, ad ſponſam, De Virginitate B. Mariæ, De Natiuitate rerum mundanarum, de Magia, & eius partibus, & de alijs.
Hugo Etherianus, de Immortali Deo, & Iſidorus, de ſummo bono.
Richardus de S. Victore, de Trinitate, de duodecim Patriarchis, de ſtatu Interioris hominis poſt lapſum, De Trāſitu Iordanis, & De Contemplatione.

Hugo

Hugo de S. Victore in Dionysium de Cœlesti Hierarchia, De tribus diebus, De cura animę, De laudibus charitatis; Eiusdem Soliloquium, & Didascalon.
Richardi de media Villa, in quartum Sententiarum.
Nicolaus de Lyra in Vetus, & Nouum Testamentum.
Nicolai de Lyra postillæ in Vetus Testamentum.
Eiusdem postillę in omnes libros Sacrę Scripturæ.
D. Bernardi Sermones. Eiusdem Opera omnia.
S. Antonini Opera.
B. Efræm Sermones.
Zenonis Episcopi, Sermones.
Leonis Papæ, Sermones, & Epistolæ.
Petrus Damianus, & Petrus Rauennas.
Petri Damiani Epistolæ, Regula Eremitica, Viuarium animalium spiritualium, & exhortatio ad Blancam Comitissam.
Aimonis Sermones.
Petri Manducatoris Historia Scholastica.
Sigiberti Monachi Vitæ Summorum Pontificum, & Historia.
Sigebertus, & Matthęus Palmerius de temporibus.
Aristeas de temporibus 70. Interpretum.
Isidori Chronica, & Vitæ Sanctorum.
D. Hieronymus, de duodecim Doctoribus.
Collectiones annorum mundi.
Aetates mundi ex Papia, & alia quædam.
Victorini Feltrensis laudes.
Augustalis liber.
Benuenutus.
Omnes Papæ, & omnes Imperatores.
Nicolai Modusiensis breuis Psalmorum expositio.
Pauperis Fratris minoris Theologiæ Compendium.
Saluianus Episcopus de vero Iudicio, Prouidentia, & Gubernatione Dei.
Magister Laurētius de Pratis, De præscientia, & prædestinatione, & de libero arbit.
Ambrosius Camaldulensis, de Sacerdotio Christi.
Ambrosius Neapolitanus, de animorū immortalitate.
Ioānes Ferrariensis, De Cęlesti vita, De animarum immortalitate, & cruciatu.
Sixti Papæ Exhortatio contra Turcas.
Sixtus Papa, de sanguine Christi, de Dei Potentia, & de futuris contingentibus.
Iannotius Manettus contra Iudæos, & Gentes.
Eiusdem vitę Nicolai Summi Pontif. Socratis, Dantis, Petratchę, Historia Pistoriensis, & Orationes.
Idem, de sęcularibus, & Pontificalibus pompis, & de longæuis.
Meropii Paulini Epistolæ.
Aluarus, de statu, & planctu Ecclesiæ, & de eisdem pars secunda.
Ioannes Angelus Terzonus de re Bellica spirituali.
Ceremoniale Summorum Pontificum. itē alterum Ceremoniale.
Tractatus, de rerum proprietatibus, incerti auctoris, pro concionantibus.
Aeneæ Syluij Epistola ad Turcam, Bulla expeditionis in Turcam, Epistolæ, Orationes, Epistolæ Pontificales, & Cardinales; Idem de Concilio Basilcæ, de Aduentu capitis S. Andręę, & de sanguine Christi.
Fratris Bartholomęi de Pisis, prima, & secunda Pars Cōformitatum S. Francisci, ad Vitam Iesu Christi.
Frater Bartholomęus, de Casibus Conscientiæ.

VRBINI,
Græcè M. S.

Nicephori Monodia, & Epistolæ.
Theophylacti Epistolæ.
Damascenus.
Theophorus, in sanctum Sabbathum, & alia quædam.
Theodoreti sermones de rebus ad religionem spectantibus.
Magni Basilij Epistolæ.
Philonis Opera quædam, idem de Moyse.
Gregorij Theologi quædam.
Iosephus de Machabęis.
Basilij Magni Oratio.
Regum libri.
Psalmorum liber.
Euangelia quattuor, à D. Hieron. correcta.
Actus Apostolorum, & Pauli Epistolæ.
Homiliæ, incerto auctore.
Gregorij Nazianzeni sermones.

VR-

VRBINI,

Hebraicè, Chaldaicè, & Syriacè, m. s.

BIblia Hebraica, & Chaldaica insignia, cum annotationibus.
Pentateuchum cum viginti quattuor Propheris.
Pentateuchum cum Thargum.
Iosuè, Iudices, Samuel, & Reges.
Paralipomen. Psalterium Solomo. Liber Ruth, Hester, Hierem. Daniel, & Esaias.
Tractatus ad intelligẽdos numeros litterarum Legis.
Liber Lucis nominum Dei.
Declaratio Visionis.
Throni Ezechielis.
Manuel de Pœnitentia, & Confessione.
Psalterium Dauidis.
Iosephi Historia, & Euangelium characte-re, & lingua Syriacis.

MESSANENSIS BIBLIOTHECAE CODICES GRAECE M. S.

Ad Sacra, & Ecclesiastica spectantes.

MESSANA insignis in Sicilia Vrbs, habet inter alia Cœnobia, Archimandritatum S. Saluatoris magni Phani perantiquum. In quo cum varios Patrum Græcorum Codices asseruari audiuisset Pius Quartus Pontif. Max. iussit Ant. Francisco, qui erat Neapoli, vt in eam Insulam traijciens, librorum omnium manu Græcè exaratorũ Prænotationes, siue Inscriptiones describens ad se mitteret. Quæres ab eius Sanctitate Proregi Siciliæ Ioanni de la Cerda, cum item fuisset commendata, felicem, ac citum habuit exitum. Porrò confectus Messanæ Catalogus fuit ann. 1563. Mense Augusto, scriptus autem prout in ea Bibliotheca libri iacebant, hoc est sine certo ordine, qualis hoc loco subsequitur.

Compendium historiarum incipiens ab hæresi Nicephori Regis vsque ad Regnum Isacij Comneni à Ioanne Curopalata scriptum, Volumen ingens in folio.
Collectanea multorum SS. Patrum, Basilij, Maximi, Climachi, Theodori Peluſiotæ. Chrysost. & aliorum diuersa sacræ Scripturæ loca exponentium in quarto, absque principio.
Leonis Regis cognomine Despotæ sermones diuersi, opus integrum, videlicet.
In diuinam, & gloriosam Ascensionem Dei, & Saluatoris Nostri.
In descensione ignearum linguarum in speciem Diuini Spiritus ad Sanctos Apostolos.
In omnes Sanctos.
In magnum Apostolum Mundi Paulum.
In glorioſam Transfigurationem Domini Nostri Iesu Christi.
Et alius in D. Transfigurationem. bis.
In Assumptionem Sanctiss. Dei Genitricis.
In Decollationem Præcursoris.
In Natiuitatem immaculatæ Deiparæ.
In Exaltationem venerandæ Crucis.
In Celebrem corouatum Demetrium.
Alius in lucidissimum Ecclesiæ Astrum Demetrium.
Et alius quãdo inter Regias domos domus eius consecrata fuit.
Quando castissima Mater in Sancta Sanctorum ingressa est.
In splendidissimam lucernam Ecclesiæ Nicolaum.
In Natiuitatem secundum Carnem Domi-Nostri Iesu Christi.
Quãdo lumen, ferui manu, aqua purgatum obscurum peccatum submersit.
In Clementem Ancyræ.
In glorioſum Tryphonem.
In occursum D. N. Iesu Christi.
In principium sanctissimi Ieiunij.
Alius de Ieiunio.
In admirabilem, & celebrẽ discipulũ Thom.
Alius de eodem.
In celebrem Heliam.
Epist. ad Catholicam formam . . . referens.
In ingressum Ieiuniorum.
In Psalmorum Dominicam diem.
In sanctum Sabbathum.
In S. Ioannem Chrysostomum.
In Sanctum Pascha.

Doctri-

Doctrina Sanctorum Apostolorum,& Oecumenicarum Synodorum, & primarũ septem Synodorũ in quibus & prima Nicęna sub Constantino Imper.& Sylucstro Pont.Max. celebrata in quarta parte folij.

Acta Apostolorum,& Epistolæ Catholicæ,& Epistolæ D.Pauli,*in folio*.

Homiliæ sanctorum diuersorum Patrum, vt Gregorij Nysseni, Theodori, Michaelij, Encellij,& aliorum,*in folio*.

Chronica Constantini cognomẽto,Manassia,carminibus conscripta ab initio mundi vsq; ad Nicephorum scripta. Opus à blatis, & à tineis consumptum,*in quarto, fol.*

Expositio in Genesim,quæ in Græco exemplari nõ habet nomen auctoris, sed Latinis litteris inscribitur *Chrysostomus*.

Basilij Magni Dialogi 315. Eiusdem pœnę irrogatę Sacerdotibus delinquentibus. Eiusdẽ exercitatorię constitutiones ad eos, qui in Monasterijs viuunt, partim Eialogis conscriptæ, partim per Epistolas traditę, *in folio*.

Quattuor Euangelia in quarto mutila in principio.

Anastasij Archiepiscopi Montis Sinai responsiones ad interrogationes ei obiectas ab Orthodoxis Patribus de diuersis capitibus libri Veteris, & Noui Testamenti mutilus in fine, *in quarto*.

In mundi opificium ex Genesi, & Chronicis per seriem Opus collectum à Simone Magistro,& Rhetorico Logothetæ,ex diuersis Chronicis, & historijs,*in quarto*.

Liber diuinorum dogmatum, & præceptorum Gregorij Theologi, Gregorij Nisseni, Basilij Magni, Athanasij, Chrysostomi, Damasceni, & aliorum aduersus Philosophos Græcos.

Euangelia,*in folio*.

Expositiones in Genesim incerti auctoris fortasse Chrysostomi mutilę in fine,*in fol.*

Sermones incerti auctoris fortasse Chrysostomi mutili in principio,& in fine,*in fol.*

In opificium mũdi ex Genesi Chronicon per seriem absque nomine Auctoris integrum.

Diuersi sermones diuersorum Sanctorum Patrum Chrysostomi, Andreę, Archiepiscopi Cretensium, B.Effręni Procli Archiepiscopi Constantinop. Gregorij Byzantini, Monachi,Antipatri,Episcopi Bostrorum.

Acta sanctorum Apostolorum Petri,& Pauli, & quemadmodum Romæ sub Nerone Imperatore Martyrium passi sunt, copiosè scripta.

Martyrium Magni Martyris Panteliemonis.

Anastasij Monachi Montis Sinai. Item Ioannis Damasceni Monachi ser.

Homilia Chrysostomi in Herodiadem, & in Decollationem Præcursoris, & de improbis mulieribus. Eiusdem in iusiurandum Herodiadis, & in Decollationem honorati Præcursoris.

Eusebij Episcopi sermo de memoria sanctorum facienda.

Chrysostomi sermo de Helia, & Helisaeo.

Encomium Andreę Archiepiscopi Cretensis in Magnum Martyrem Panteliemonem.

Beati Effrem sermo de transfiguratione Domini.

Martyrium Sancti Euplæ Martyris.

Ioannis Damasceni Monachi sermo de Assumptione Beatæ Virginis.

Martyrium S.Adriani Martyris,& eorum, qui cum eo fuerunt.

Vita B.Virginis Macrinæ à Beato Gregorio Nysseno eius fratre conscripta, ad Dierium Opus Mag.*in fol.*

Commentaria in.... incerti Auctoris mutila in principio,& in fine,*in quarto*.

Sancti Patris nostri,& Confessoris Theodori cognomento Studitæ Catecheses Monachorum, volumen magnum,*in fol.*

Volumen mutilum absque principio,in quo sunt sermones aliquot,& libri duo contra Iulianum Apostatam fortasse, Cyrilli, aut Nazianzeni.

Epistolæ Gregorij ad diuersos, Item Metaphrasis in Ecclesiasten incerti auctoris fortasse Gregorij.

Frag-

Fragmenta cuiusdam libri Nili, continens acta septem Conciliorum, & disputationes Sacras. Retulit autem Bartholomæus Spatafora exemplar integrũ huius libri fuisse missum ab Annibale Spatafora olim Archimandrita ad Cardinale Mendozam.

Gregorij Nazianzeni sermones. Opus integrum, *in fol.*

Liber mutilus in principio absque nomine auctoris continẽs vitas Sanctarum Virginum, *in quarto*.

Vita S. Simeonis habitãtis in Mõte Thasmasto scripta Nicephoro mag. Antiochię, *in fol.*

Liber mutilus in principio, & in fine continens sermones in Psalmos, & alios aliorum argumentorum.

Sermones absque nomine auctoris mutili in principio, *in fol.* ex diuersis Scripturę locis.

Sermones alij continentes varias disputationes, inter quos extant vnus de fortitudine, & robore, alter de puerorum educatione, alij aliorum argumentorum, *in fol.*

Sermones varij, & cõtra Eunomianos, & De laudibus D. Cypriani, & in Machabæos, Epitaphiũ, siue funebris Oratio D. Basilij, Epistola ad Hierone philosophum, funebris Oratio Cęsarij Fratris, & in fine Oratio de pace ad Amphilochium, & de modo disputandi, & quòd non sit vniuscuiusque hominis, nec temporis de Deo disputãdum, Opus grande, mutilum in principio, & in fine, in quo est Epistola ad Ciues Nazianzenos merentes, & ad Principem iratum, liber fortasses S. Gregorij antiquissimis characteribus conscriptus, *in fol.*

Liber sine principio continens vitam Pauli Anachoretæ Thebani, Vitam item D. Antonij Magni ab Athanasio scriptam, & Vitam S. Athanasii.

Martyriũ D. Marci Ananii Presbyteri, & aliorũ septem militum; qui passi sunt in Phenice.

Vitam D. Cathynii, & Martyria Gurii, Samonę, & Abbii, *in fol.*

Vitam S. Barlaam mutila in principio, & in fine, fortasse Damasceni.

Suidæ Opus integrum charta papyracea scriptum antiquissimum, & pulcherimũ, *in fol.*

Liber declarationum absque principio, & nomine auctoris, in quo est Tractatus trium paginarum, cui est inscriptio Theoria, *in quarto*.

Collectanea continens Vitas Sanctorum Patrum breuiter conscriptas, quod Græcè appellant Synaxerion, *in fol.*

Vitæ Sanctorum Opus mag. absque nomine auctoris, *in fol.*

Homilię 19. in Euangelium Matthæi fortasse Chrysostomi, siue Origenis, *in fol.*

Chrysostomi homiliæ 32. diuersæ, quarũ prima, & consolatoria ad Staterium Monachum à dæmone correptũ, & Epistolæ ad diuersos, in quibus vna ad Demetrium de compunctione, liber est antiquissimus, *in fol.*

Opus absque principio, & fine, & sine aliqua inscriptione præter hanc in postrema parte primæ pag. aliena manu additam. *Anagnostícon*, hoc est *Legendarium*.

Ioannis Climachi Abbatis Montis Sinai cognomento *Scala*, Epistolę, & Orationes. Opus integrum, *in quarto*.

Opus continens Martyrium 40. Martyrum.

Oratio in Sanctam Crucem Iosephi Confessoris, & Archiepiscopi Thessalonicensium in media Quadragesima.

Expositio Ammonii Monachi de interfectis à Barbaris in Monte Sinai in Vrbe Praitho Sanctorum Patrum.

Gregorij Episcopi Neocæsareę Oratio in Annuntiationem Beatæ Virginis.

Ioannis Chrysostomi sermo in annunciatione Beatæ Virginis.

Gregorii admirabilis in Annunciatione, Beatæ Virginis.

Theodori Abbatis Tostudii sermo in adorationem Crucis, in media Quadragesima.

Andreæ Archiepiscopi Cretensium Oratio in quatriduanum Lazarum.

Chrysostomi Oratio in die Palmarum.

Eiusdem alia in Psalmos.

Eiusdem in pulcherrimum Ioseph.

Eiusdem Oratio de amore paupertatis, & in decem Virgines.

Eiusdem

Eiusdem in meretricem, & Pharisæum.
Aliud eiusdem in meretricem, Pharisæum, & vnguentum.
Eiusdem Oratio In Lauationem pedum.
Eiusdem in proditionem Iudæ, & Latronem.
Gregorij Theologi, in Pascha, & in moram.
Eiusdem in Pascha. Eiusdem in adolescentem Cypriacam.
Ioannis Chrysostomi in incredulitatem Thomæ.
Eiusdem in mediam Pentecostem.
Leontij Presbyteri Constantinopol. Oratio in mediam Pentecostem, & in cœcum à natiuitate, & in S. Petrum ab Herode in carcerem, detrusum.
Chrysostomus, in Ascensionem Domini.
Eiusdem alia in eandem.
Cyrilli Archiepiscopi Alex. Oratio in Ascensionem Domini.
Gregorij Presbyteri Cæsarienſis Cappadociæ Oratio copiosa in trecentos, & decem, & octo Patres, qui in Niceę conuenerunt.
Basilij Episcopi Seleuciæ Oratio breuem in Sanctum Pascha, *in fol.*
Basilij Archiepiscopi Cesareæ Cappadociæ cognomento Mag. Exahemeron. Item Epistolæ Gregorij Nisseni, ad Patrem fratrem.
Eiusdem De mundi Phisiologia, & de ijs, qui ante fuerunt, & de hominis generatione.
Copiosissima in Esaiam Prophetam D. Basilij Interpretatio. Opus integrũ, & rarũ, *in fol.*
Euangeliorum absque principio, & fine, *in quarto.*
Sermones aliquot Chrysost. *in folio*, & in fine Damasceni Oratio demonstratiua de Sanctis, & veneraudis imaginibus absque fine mutila.
Aliquot homiliæ, vbi vna Theodori Tostridij, in Vitam Arsenij, *in fol.*
Expositio copiosa à quinto Psalmo interpolata vsque ad 145. Referebant autem Monachi apud quos erant hi libri, eam esse Basilij, nam titulo, principio, & fine carent, sed postea facta collatione cum altero codice, cuius est prænotatio *Basilij in Psalmos*, manifestè apparuit non esse Basilij, sed alterius Auctoris, *in fol.*
Canones Ioannis Damasceni, & Cosmani diuersarum rerum absque principio, *in quarto.*
Chrysostomi in Matthęum Opus absque principio, & in fine, *in fol.*
Chrysostomi in Euangelium Ioannis Interpretatio. Volumen magnum, & integrum.
Chrysostomi in Paulum.
Basilij Magni Archiepiscopi Cæsareę in Psalmos Expositio incipiens à Psalmo primo, vsque ad 113. interpollata, & sermones aliquot, de diuersis rebus, vbi sunt duo de Eucharistia. Opus corruptum in principio, & mutilum in fine.
Martyria, & vitæ diuersorum Sanctorum Patrum incerti Auctoris. Opus integrum vbi sunt pictæ imagines singulorum Sanctorum.
Ioannis Climachi Abbatis Montis Sinai cognomento *Scala*, alius Codex, *in quarto*.
Liber variorum sermonum incerti Auctoris, Quorum primus est de pernicioſa licentia. Opus magnum, *in fol.*
Dorothei Abbatis Doctrinæ variæ. Opus corrosum.
Sermones diuersi Ioannis Chrysostomi. Quorũ primus est sermo consolatorius ad quendam Staterium à dæmone correptum, & de visione, quam vidit patiens, & quòd natura etiam inimicorum dolentium miseremur, & Expositio de Mundi Opificio, & de eximio in hominem honore, & de eo, *faciamus hominem secundum imaginem nostram*, & quòd eijci è Paradiso vtile fuit homini, & quòd sine periculis, & angustijs nõ perficiuntur & de Cain. Opus cum suo principio corrosum, & sine fine, in *in folio.*
Alia Expositio Psalterij absque principio, & fine incerti Auctoris *in fol.* magno.
Vitæ Sanctorum Patrum absque principio, & fine incerti Auctoris, *in folio.*
Commentaria D. Ioannis Chrysostomi in secunda Epistola D. Pauli ad Corinth. Opus magnum, & perfectum, *in fol.*
Alius codex Ioannis Climachi Abbatis Montis Sinai cognomento *Scala.*

Alius

Alius Tractatus, cuius hæc inscriptio: *Capita secundum collectionem Mosaicæ scripturæ. Collectio à Deo per legem Mosi datam Israelitis de iudicio, & iustitia Exodi.*
Alius Tractatus inscriptus: *Legales Institutiones Leonis & Constantini fidelium Regum.* vbi sunt quædam aliæ Constitutiones Irenęi Regis.
Liber magnus in quo infrascripta. Sermo D. Gregorij Episcopi Neocęsareæ in Annunciationem B. Virginis.
Nili Monachi in vitam Sancti Philareti iuuenis.
Martyrium, & vita magni martyris Georgij.
De visione Montis Oliueti.
Martyrium magni martyris Georgij. rursus
Commentaria in Sanctum Apostolum, & Marcum Euangelistam breuissimum.
Martyrium Sancti martyris Mauri.
Martyrium sanctæ Oliuæ, & eius sociarum.
Martyrium sancti Toni, & Cononis, qui martyrium passi sunt Iconij.
Diataxis Iob. Oratio in Iob.
Leonis Centurripitę humililoqui senis, & fortasse Grammatici, Oratio per commentarium instar panegyrici in Magnum Apostolum Iacobum Zebedæi.
Acta, & peregrinationes Sancti & glorioſi Apostoli Ioannis Theologi, & Prochori eius discipuli vnius ex septuaginta discipulis copiosè scripta.
Martyrium Sancti Christophori Cynocephali.
Martyrium Sancti Isidori.
Vita breuiter scripta, & particularis miraculorum narratio martyris Therapontis Episcopi Cypri.
Martyrium Sancti martyris Erasmi.
Martyrium Sanctæ martyris Sebastianę.
Martyrium Sancti Barnabę Apostoli. Alia eiusdem.
Martyrium Sanctorum mart. Viti, Modesti, & Crescentiæ.
Vita, & administratio, & martyrium magni mart. Iuliani.
Peregrinationes Sanctorum, & glorioſorum, & admirabilium medicorum absque argento Cosmæ, & Damiani.
Exercitatio glorioſi Callinici martyris.
Martyrium Sanctorum Enatoris & Azoris, & Siodoris, & eorum matris Dominatę.
Martyrium Sancti Athenogenis Episcopi Dactenis, & decem discipulorum eius.
Vita, & administratio Sanctæ matris nostrę Marinę.
Vita Sancti patris Symeonis per Christum cognomine *Ialos*, & Ioannis scripta à Leontio Episcopo Neapolis Cypriorum Insulę.
Vita Sanctę, & Apostolę Magdalenæ.
Martyrium Sancti mart. Apollinaris Episcopi Rauennę.
Martyrium Sanctę martyris Christinę.
Petri Episcopi Occidentis, Expositiones in vitam, & miracula Sancti Fantini.
Vita, & administratio, & memoria Sancti Ioachim, & Annæ.
Martyrium Sanctæ Parasceuæ.
Sermo Beati Ioannis Chrysostomi in Transfigurationem Domini.
D. Basilij in eamdem. Alius D. Chrysost. in eamdem.
Vita Sancti Donati ex Elura.
Acta, & martyrium Sanctorum Apostolorum Matthæi, & Andreæ, qui martyrium passi sunt apud Anthropophagos.
Martyrium Sancti Laurentij. Martyrium Sancti Callinici.
Vita, & martyrium Sancti Maximi.
Sermo Andreæ Hierosolymitæ Episcopi Cretensis in dormitionem B. Virginis.
Alius in eamdem.
Ioannis Theologi Sermo de perfectione Beatę Virginis.

Vita, & Institutum Sancti Heliæ noui.
Martyrium Sanctorum Martyrum Flori, & Lauri.
Sermo laudatorius in S. Bartholomæum conditorem Monasterij Promontorij Messanæ.
Vita Sancti Patris nostri Bartholomæi, .
Vita Sancti martyris Andreæ Ducis exercituum.
Martyrium Sanctæ martyris Plotinæ, cum qua locutus est Dominus apud Puteum, & eorum, qui cum ea martyrium passi sunt.
Encomium Andreæ Archiepiscopi Cretensis in S. Apostolum Titum Archiepiscopum Cretensem.
Encomium Theodori Abbatis Monasterij Tostudij, & Sacadi in S. Bartholomæum Apost.
Andreæ Archiepiscopi Cretensis in Decollationem Sancti Ioannis.
Eusebij de profectione S. Io. Præcursoris ad inferos, & de his quæ ibi sunt.
Reuelatio Sancti Archangeli Michaelis facta quibusdam Episcopis in diebus Siluestri sanctissimi & Apostolici Patriarchæ magnæ Romæ.
Vita & Exercitatio S. Lucæ Episcopi Asylorum, *in fol.*
Ioannis Chrysostomi Homiliæ diuersæ vtiles animæ, *in quarto.*
Historia Ecclesiastica absque nomine Auctoris, & sine principio, incipiens à Natiuitate Saluatoris vsque ad Imperium Theophili filij Michaelis. fortasse cuiusdam Georgii.
Diuersi Sermones exercitatorij in admonitionem Monachorum Ioannis Climachi Abbatis montis Sinai, *in fol.*
Liber SS. Patrum, & martyria eorumdem incipiens à vita, & institutis B. Simeonis, *in fol.*
Interpretatio Apocalypseos Euangelistæ, & Theologi Ioannis ab Ammonio conscripta integra, *in quarto*.
Vitæ Sanctorum Patrum aliæ in principio corrosæ.
Opus continens vitas diuersorum SS. Patrum. quarum prima est inscripta S. Gregorii Episcopi Nysseni in vitam, & miracula S. Gregorii Episcopi Neocæsareæ, & secunda Martyrium S. Martyris Platonis. Opus magnum integrum, *in fol.*
Aliud Opus magnum prænotatum: Homiliæ Chrysostomi, *in fol.*
Liber absque principio, & fine absque Auctoris nomine continens Tractatus quosdam, quorum primi Titulus est: Quòd vtile est principum timor, & quòd qui iniustè patitur, & Deo permittente grarias agit, similis est ei, qui propter Deum patitur, & exempla rursus ex tribus pueris camini Babyloniæ, & de seruandis iuramentis.
Liber absque principio continens quædam sine inscriptione, in quo sequitur Tractatus breuis prænotatus: Expositio de miraculo facto ab Archiduce exercituum Michaele, qui erat Leonii.
Vita D. Ioannis Chrysost. copiosè scripta absque fine, *in quarto*.
Liber continens vitas, & martyria Sanctorum, quorum prima est D. Clem. Pontif. Rom.
Volumen magnum, & integrum continés diuersos Serm. & Tractatus D. Io. Chrys. *in fol.*
Sermones diuersi ex interpretationibus diuersarum Epistolarum D. Pauli.
D. Greg. Theologi Opus integrum & pulcherrimum continens Orationes, & Sermones quorum primus est de Pascha & in moram, *in fol.* Aliud Opus Gregorii integrum.
Basilii Magni homiliæ in Psalmos diuersos. Opus corrosum.
Homiliæ diuersæ in Euangelium Ioannis absque auctore, fortasse Chrysost. *in fol.*
Interpretatio D. Ioannis Chrys. in Euang. secundum Matth. liber secundus, *in fol. integer.*
Homiliæ in Genesim incerti Auctoris, *in fol.*
Martyria, & vitæ diuersorum Sanctorum, quorum primum est martyrium Tyrsi, Lucii, Philemonis, & Apollinis.
D. Dionysii Areopagitæ Athenienſis Episcopi Tractatio de Diuinis nominibus ad Timotheum vnà cum scholiis in margine. Desunt vltima tria capita.
De Ecclesiastica Hierarchia vnà cum scholiis in margine.
De mystica Theologia vnà cum scholiis in margine incerti auctoris. Item eiusdem de cœlesti Hierarchia vnà cum scholiis. Item Epist. decem ad diuersos vnà cũ scholiis.

Poly-

Polycratis ſucceſſoris Archiepiſcopi Epheſi ex Epiſtola ad Victorem ſucceſſorem, & Archiepiſcopum magnæ Romæ.

Philonis Tractatus De vita contemplatiua ſupplicum, *in fol.*

Liber, in quo ſunt vitæ SS. PP. quarum prima inſcribitur certamen martyris Anthemonis Epiſcopi Nicomediæ, qui paſſus eſt ſub Maximino.

Euangeliſtarum continens Euangelia diſtincta per menſes, & dies, *in fol.*

Liber alius continens Vitas Sanctorum, quarum prima eſt D. Pancratij, *in fol.*

Liber magnus abſque nomine Auctoris continens diuerſas Homilias in Epiſtolam Diui Pauli ad Rom. *in fol.*

Homiliæ in Geneſim abſque nomine Auctoris incipientes ab illo loco Geneſis, *Et dixit Deus, ſit firmamentum in medio aquarum, &c. in fol.*

Alius liber continens copioſam interpretationem D. Ioannis Chryſoſtomi in Matthęum integer, *in fol.*

Liber integer continens diuerſorum Sermones, quorum primus eſt ſermo de bene mandandis miniſterijs à Principe Canonum, & à Candelario, & hoſpitalis Prȩfecto in quibus eſt encomium Heſychij in S. Andream.

Georgij Grammatici Encomium D. Barbaræ.

Encomium in D. Nicolaum ſcriptum à tribus ducibus exercituum.

Michaelis Pii Archimandritæ in Vitam, & miracula D. Nicolai Encomium.

In Viſiones Danielis incerti Auctoris.

D. Io. Chryſoſt. Homilię in tres pueros in camino Babyloniæ.

D. Athanaſii Patriarchę Alexand. in ſanctos Patres, & Prophetas, & in venerabilem Eccleſiam, & in 34. Pſal.

Eiuſdem in deſcriptionem B. Mariæ Virg. Dei genitricis, & Ioſeph.

D. Baſilii Sermo in Natiuitatem Domini.

Chryſoſtomus in eandem. Item eiuſdem in eandem.

Procli Archiepiſc. Conſtantinop. encomium in D. Stephanum Protomartyrem.

Sermo Io. Monachi, & Presbyteri ex ciuitate Oeuça in ſanctos Innocentes ab Herode interfectos, & in Rachel.

Baſilii Epiſcopi Iſauriæ in eoſdem. Item Chryſoſt. in eoſdem.

Item D. Amphilochii Epiſc. Iconii copioſa hiſtoria de vita, & miraculis D. Baſilii Magni.

Euſebii Epiſcopi Sermonem in Sanctum Silueſtrum Papam Romanum de dogmate, & in miracula, & medelas Conſtantini Imperatoris.

B. Coſmę cognomento in reuerſionem reliquiarum D. Chryſoſtomi.

Amphilochii Epiſcopi Iconii in occurſum Domini noſtri Ieſu Chriſti, & in Annam Prophetiſſam, & Symeonem.

Beati Timothei Presbyteri Hieroſolymitani in Symeonem. & in illud: *Nunc dimittis ſeruum tuum Domine.*

Cyrilli in eumdem occurſum. Martyrium Diuæ Agathæ.

Vita & inſtituta Diui Leonis Archipreſulis Catanæ, & eius geſta cum Leodoro Mago

Opus integrum, *in fol.* Biblia imperfecta.

Liber continens diuerſas vitas, & martyria, & encomia Sanctorum, quorum primus ſermo eſt in Reſurrectionem trium dierum Domini noſtri Ieſu Chriſti, Gregorij Nyſſeni, & multa alia, & circa finem narratio vtilis ex antiquis hiſtorijs collecta, & commemoratio declarans miraculum factum, quando Perſæ, & Barbari Conſtantinopolim obſederunt, qui Diuina iuſtitia perierunt. Vrbs autem indemnis conſeruata interceſſionibus B. Virginis Mariæ, quotannis ex eo tempore canit gratias vocans illum diem *Acathiſton*, & nonnulla alia, *in fol.*

D. Baſilij Sermones quorum primus eſt Prologus, & Præfatio exercitatoriarum deſcriptionum. item moralia, Dialogi, & Epiſtolæ.

Liber continens Homilias, quarum prima eſt Ioannis Monachi humilis de his, qui in Fide dormierunt, & quomodo officia, quæ pro eis fiunt, & beneficia eos iuuant.

Chrysostomi sermo in inanem Mundi vitam, & in secundum Aduentum Domini.
Eusebij Episcopi Alexandrini in sanctum Aduentum Domini.
Beati Effræm in secundum Aduentum Domini.
Item Beati Hippolyti Martyris de consummatione Mundi. De Antichristo, & Interpretatio in Danielem Prophetam, quomodo vidit Regna, & in secundum Aduentum Dom.
Beati Effrẽm in eos, qui dormierunt in Domino.
Chrysostomi in transgressionem ieiuniorum, & expulsionem Adam.
Anastasij Monachi montis Sinai Homilia in 6. Psalmum, & in trãsgressionem ieiuniorum.
Item multæ aliæ Homiliæ Chrysostomi.
Item Andreæ Hierosol. Archiepiscopi Cretensis in quatriduanum Lazarum.
Item Epiphanij Episcopi in Ramos palmarum.
Item Andreæ Archiepiscopi Cretensis in eosdem.
Item B. Effrẽm in meretricem, Pharisæum, & vnguentum.
Item Procli Archiepiscopi Constantinop. in Passionem Domini.
Item Athanasij Episcopi Alexandrini in magnam, & sanctam Parasceuem.
Item Sancti Epiphanij Episcopi Cypri in Diuinum Sepulchrum Christi Domini, & in Ioseph ab Arimathia, & in Nicodemum, & in descensum Domini ad inferos post salutiferam passionem miraculosè factam, in fine mutili, & multa alia Chrysost. *in fol.*
Chrysost. in Epistolam D. Pauli ad Romanos, & in alias. *in fol.*
Liber alius magnus continens Vitas SS. Patrum, quarũ prima est Simeonis Stylitis, *in fol.*
Liber continens diuersas Homilias absque principio, & fine, quarum prima inscribitur De incomprehensibili dicta autem in noua Ecclesia antra anomæos, & est Chrysostomi, *in fol.*
Homiliæ Chrysost. in Matthæum, & Ioan. & alia, *in fol.*
Alius codex continens Vitas Sanctorum Patrum, *in fol.*
Liber alius cõtinens Vitam B. Greg. Episcopi Agrigentini copiose scriptam à Leontio Abbate Monasterij Sancti Sabæ Romæ. Vitã, & Instituta S. Patris Siluestri Episc. Romani. Homiliam B. Basilij Magni adhortantis ad sanctum baptisma. Sermonem S. Anastasij Abbatis Montis Sinai in mortuos fratres. Chrysostomi in explosionem Adam; & in improbas mulieres. Eiusdem contra Sermones Iuliani Apostatæ. Vitam sacri martyris Clementis Pontificis Romani discipuli magni Apostoli Petri copiose scriptam. Item Martyrium eiusdem, & miraculum factum a Clemente erga puerum; & scripta ab Effrem Episcopo Chersonis, *in fol.*
Liber alius mutilus in principio continens Homilias diuersas, quarum prima est de oratione.
Liber *in quarto fol.* absque nomine Auctoris, & fine principio, & fine fine, continens diuersa cap. De timore, ira, phantasia, sensu, ratiocinatione, memoria, de Sermone in monte prolato, de passione, de actu voluntario, & inuito, de libero arbitrio, & 34. capita de hæresibus, vnde ceperunt, & quando.
Liber mutilus in principio continens diuersos Tractatus legales, quorũ primus inscriptus est: *Principium secundæ institutionis*, & secundus *De vsufructu, in quarto.*
Liber continens Vitas Sanctorum Patrum, quarum prima est Symeonis in Manda.
Liber Epistolarum, & Sermonũ absque principio, & corrosus D. Io. Chrysostomi, in quo sunt duæ Epistolæ ad Innocentium Pont. Max. *in fol.*
Liber alius continens homilias in Acta Apost. absque principio, & fine incerti Auct. *in fol.*
Liber alius continens Homilias in Euang. secundum Ioannem, *in fol.*
Vitæ, & martyria Sanctorum, & Sanctarum, quarum prima est B. Barbaræ.
Homilia D. Ioannis Chrysost. in Euang. Ioannis, aliæ *in fol.*
Liber magnus continens Sermones varios, & vitas, & martyria, & encomia sanctorum, in cuius principio est sermo magnæ Ecclesiæ in principium Indictionis à Procopio Chartophylace scriptus, & inter alios est Sermo Leonis. Ionij Siculi Grãmatici Encomiũ in Sanctum Nectarium Patriarcham Constantinop. & multa alia, *in fol.*

Alius

Alius liber magnus continens Vitas, & martyria Sanctorum, & Sermones aliquot, in quo prima est vita Patris Arsenij, *in fol. integer.*

Hermogenes sine principio & fine cum Commentarijs, *in quarto.*

Liber alius sine principio, & corrosus in fine continens multa, & diuersa capita, quorũ primum est de somnijs, secundum de beata, & semper memorabili obedientia.

Gregorij Nysseni liber cum suo principio, sed corrosus continens Sermones, quorum duo primi non possunt legi. Tertius est in illud beati qui lugent, & alij sermones in alias Beatitudines, & alij in diuersa Euang. loca, *in quarto.*

Liber mutilus in princ. & fine, continens expositiones in Euangelia fortasse Esychij nam in fine legitur huius inscriptio, *in quarto.*

Alius liber sine principio continens diuersa capita. Quorum primum est: *Quòd Episcopi sub se habere debent Theologos ad docendum populos,* & sequens caput, *Quòd Episcopi Doctores habeant, qui doceant Clericos & alias Legales tam Canonicas quàm ciuiles Constitutiones,* auctor est Augustus *in quarto.*

Alius liber integer D. Ioannis Chrys. in Euangelium D. Io. Euangelistæ, *in fol.*

Liber alius continens 47. homilias vsque ad 87. in Euangelium Ioannis absque nomine Auctoris, & sine fine, *in fol.*

Liber alius continens diuersas Vitas, & martyrium Sanctorum, quorum prima est vita, & instituta, & requies Sãctorum mirabilium Cosmi, & Damiani, & vltimum martyrium est Sanctorum trium Confessorum Gurij, Samonae, & Abibi, & accurata narratio miraculi facti erga Eusemiam puellam, *in fol.*

Alius liber magnus cum suo principio continens diuersos Sermones, quorum primus est Andreæ Archiepiscopi Cretensis in Natiuitatem B. Virginis.

Eiusdem in eamdem, & Demonstratio ex veteri historia, & diuersis testimonijs, quòd ex semine Dauid oritur. Eiusdem in eamdem.

Item Pantaleonis presbyteri Monasterij Byzantinorum in exaltationem Sanctæ Crucis.

Chrysost. in eamdem. Inuentio sanctæ Crucis.

Andreæ Archiepiscopi Cretensis in eamdem.

Chrysostomi in eandem.

Pantaleonis presbyteri Monasterij Byzantinorum encomium in exaltationem S. Crucis.

Alexandri Monachi Sermo historicus de Inuentione S. Crucis ad quosdam Patres, in quo est Theologia vera, & de Diuina prouidentia certa confessio, & encomium Sanctæ Crucis copiosum.

Gesta, & martyrium Sancti Andreę Apostoli, item aliud eiusdem.

Athanasij Episcopi Alexandrini in Sanctum Andream Apostolum encomium.

Item Procli Archiepiscopi Constantinop. encomium in eumdem.

Gesta Sancti Nicolai. encomium in eumdem; qui superauit tres Duces exercituum, qui seruati sunt per eum à Moise.

Michaelis Archimandritæ in Sanctum Nicolaum encomium.

Martyrium Sanctorum Eustachij, Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Theoreſtis.

Gregorij Archiepiscopi Constantinopolitani in Sermones, & hęresim Iuliani Apostatæ.

Gregorij Theologi Naziãzeni sermo in Natiuitatem Domini, & Diuinam apparitionem.

Eiusdem Oratio funebris in D. Basilium Episcopum Cesareæ, Cappadociæ.

Eiusdem in Diuinam apparitionem.

Eiusdem adhuc in eandem.

Eiusdem in Gregorium fratrem S. Basilij absque fine, *in fol.*

PATHMOS INSVLAE IN MARI AEGEO,

vbi D. Ioannes Euangelista scripsit Apocalypsim, Bibliotheca, & Codices Græcè m. s. Qui extant in Monasterio pertinentes ad res Sacras, & Ecclesiasticas.

Quorum Catalogum à R.^mi Aloysio Lullino Episcopo Bellunensi sum assecutus.

PENTATEVCHVS Moysi cum expositione diuersorum.
In Octateuchum, & in Reges, atque in libros Paralip. Dubitationes, & solutiones Theodoreti, atque ipsius expositio in duodecim Prophetas.
Basilij Metropolitæ Nouarũ Patrarũ Interpretatio in 16. Proph. Incipit Interpretatio, ὁ ὑπερούσιος καὶ ἀπροσδεὴς θεός. *Supersubstantialis, & nullius egens Deus.*
Leonis Magistri Proconsulis Epitome expositionis dubiorum in Genesim, & in libros sequentes. Incipit: ὁ πρωτοταχὴ θεολογίας. Non ante posuit Theologiam.
Eiusdem in quattuor Euangelistas, & in Epistolas Catholicas, & in Acta Apostolorum, compendiosissimæ Dubitationes è Chrysostomo, & aliis.
Theodoreti Episcopi Cyri in Dubia Veteris D. Scripturæ: & libri decem De Prouidentia.
In Psalterium ab illo: *Attendite populo meus*, vsque ad finem: Expositio diuersorum.
In Iob expositio diuersorum.
In Esaiam expositio Basilii, Chrys. Theodoreti, & aliorũ, vsque ad illud: *Et nũc locutus est Dominus, dicens, in tribus annis quasi mercenarij.* In eundem Basilii solius expositio.
In Sapientiam Salomonis expositio Matthæi Cantacuzeni Regis.
Epitome Interpretationis in Exodum ex diuersis Patribus ad Dubitationes. Incipit, πῶς νοητέον, *Quomodo intelligendum*,
In Psalterium expositio diuersorum vsque ad illud, *Attendite populo meus.*
Chrysostomi in Psalterium, vsque ad illud, *Attendite populo meus.*
Chrysostomi expositio Euangelii D. Matthæi, & D. Ioannis.
In Matthæi Euangelium expositio diuersorum tum Catholicorum, tum Hæreticorum, Incipit, ὅτι πλείονα τὸν ἀριθμόν. *Nec plura numero.* Et in Marcum expositio Victoris cuiusdã Antiocheni Sacerdotis. Incipit, πολλῶν εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον. *Multorum in Euangelium Matthæi.* Titi Bostrorum Episcopi in Euangelium Lucæ. Incipit, ἴστεον ὅτι τὸ κατὰ λουκᾶν. *Sciendum quòd Euangelium secundum Lucam.*
In quattuor Euangelistas expositio synoptica, hoc est cõpendiosè collecta, cuius Interpretatio sine inscriptione. Incipit, εὐαγγέλιον ἐστὶ ἡ βίβλος λεγέται. *Euang. dicitur hic liber.*
Macarii Philadelphiæ Chrysocephali in Euang. secundum Matthæum ab illo: *Cum Iesus ingrederetur Capharnaum.* Incipit, δεύτερον δὲ τοῦτο εὐαγγέλιον. *Secundus sanè hic liber.*
Expositio synoptica ab illo: *Attendite populo meus*, in Psalterium.
In Epistolas Expositio sine principio, & fine, est autem super illud: *Debemus autem nos firmiores, imbecillitates infirmorum sustinere, & non nobis placere. Ro. 15.* Deinde & qua ad Orationem rursus adhortatur.
Chrysost. in Epistolas, & in Acta Apostolorum. Io. Damasceni expositio in Epistolas.
Athanasii Alexandriæ Episcopi, & Arii, & Apollinarii Sermones diuersi. Quorum primus sic incipit, οἱ κακοτέχνως τὰς θείας γραφὰς. *Qui prauè Diuinas scripturas.*
Epistolæ Chrysostomi ad Olympiadem.
De Hominis Opificio, & in Beatitudines expositio, & in Orationẽ Dom. Greg. Nysseni.
Epistolæ Gregorij Theologi numero 273. incipit, εἰ μετοπώρῳ: *Si senescente Autumno.*
Isidori Peluseotæ Epist. circiter quadringentę, Incip. à sexcentesima, vsque ad millesimã.
Epistolæ Nicolai Archiepiscopi Constantinopolitani. Quarum initium πᾶσα ἐπίγειος ἐξουσία. *Omnis terrena potestas.*
Epistola quorundã monachorũ, quarum initium, ἔδοξε τισὶ μοναχοῖς καὶ διακόνῳ. Epist. cuiusdam Michaelis Monachi, & Diaconi, quæ incipit, οἶδα πάτερ. *cognoui Pater.*

Alexij Comneni Regis Dogmatica Panoplia collecta, & ex D. Scriptura, & è quibusdam Magistris. Incipit. καὶ πάντα μὲν κατὰ μέρος. *Omnia quidē rectè facta, siue heroica Gesta.*

Τοῦ ἐπὶ κανικλείου κυρίου, Io. Scylicę varij sermones Philosophici, & alij Theologici Quorū initiū: περὶ κόσμου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν φύσεως. *De Mundo, et eius Natura.* Et quędam ipsius Epist.

Nemetij Episcopi De Natura hominis in quadraginta tribus Capitibus. Incipit. τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς. *Hominem ex anima.* & Hermiæ Philosophi irrisio Philosophorū gentilium, & Sancti Hieromartyris, hoc est Sacerdotis, & Martyris Methodij Patarorum, Symposium de puritate, & diuersorum Interpretationes Scripturarum. Quarum initium. ὠκαιρότατα ἐπίσχε. *Opportunissima imminent.*

Ioannis Diaconi magnæ Ecclesiæ Liber. Cuius initiū ὅτι ὁ θεὸς δι' ἀγαθότητα μόνον. *Quòd Deus per bonitatem solum.* Diuiditur in tres libros. In primū quidem, Quis scopus Deo primæ hominis creationis, & secundæ recreationis, videlicet per filium Dei, ex diuersis testibus. In secundum autem, De secundo Adamo Christo, & de eius Vita, & administratione. In tertium De Figuris de Christo dictis.

De decem Dubijs de Prouidentia Labor Isaacij Sebastocratoris. Incipit. πάντων ἐστὶν ἡ πρόνοια. *Omnium est Prouidentia.*

Sancti Anastasij Responsiones ad aliquas ipsi factas Interrogationes. Deest initium, & incipit θεολογικὸν *Theologicum.*

Interrogationes propositæ à diuersis, Cæsario Fratri Gregorii Theologi. Quarū initium. οἱ τὰ μεγάλα, καὶ εὐρύχωρον. *Qui magnam, & spatiosam.* continent autem diuersa Theologica argumenta, inter interrogationes, & Responsiones, num. 221.

Gregorij Nysseni sermo de Catechesi cuius Initium, ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος. *Sermo Institutionis.* Et contra Eunomium, in Capitibus, Incipit, οὐκ ἦν ὡς ἔοικε. *Non erat, vt videtur.*

Nicetæ Serrorum Expositio in Sermones Gregorii habitos in Ecclesia.

Eiusdem Expositio in quattuor Euangelistas.

Hexaemeron Chrysostomi, & plurimi alii sermones.

Hexaemeron Basilii, & sermones alii, & Expositio in particulares Psalmos.

Dionysius de Cęlesti Hierarchia, cuius initium, πᾶσα δόσις ἀγαθή. *Omne donum bonum.*

Expositio in Apocalypsim S. Ioan. Interpres non est inscriptus. Scriptum est autem initio expositionis, alios quidem hanc Gregorio Nysseno, alios Andreæ Cęsareę Capadociæ Archiepiscopo ascribere.

Symeonis iunioris Theologi, sermones Theologici. Quorum initium. τὸ περὶ τοῦ θεοῦ λέγειν. *De Deo dicere.* Et Hymni eiusdem diuersis metris.

Collectio Dubiorū, & solutionū excerpta breuiter ex Euang. Concordantia S. Hesychij presbyteri Hierosol. in Cap. Quorū initiū, τινὶ λόγῳ ἀρξάμενος Quodā sermone incipiēs.

Disceptatio Iudæi, & Christiani habita tempore sanctissimi Cytilli Alexandrini. Cuius initium. τῆς ἐπιφανείας. Epiphaniæ.

Regia Lex Basilii, Constantini, & Leonis. Cuius initium, τὸν μέγαν, καὶ φύσει ἀληθῆ θεὸν. *Magnum, & natura verum Deum.*

Historię conscriptę à Gregorio quodam genere quidem Constantinopolitano, at Nicęę enutrito. cōscripta sunt autem Acta Palæologorum Regum vsque ad Ioan. Palęologū.

Chronographus metris politicis ab Orbe condito, Nicephori cuiusdā, cuius initium: φιλόψυλος ψυχή. *Anima materiam amans.* In fine autem est, τίς διάλυξις.

Pyrrhi, & Maximi Cōfessoris de rectis Dogmatibus. Incipit. παρασημείωσις τῆς γινομένης. *Adsimi latio facta.* Euagrii Scholastici Ecclesiasticæ historiæ, valde corrupti.

Theodoreti Ecclesiasticę historiæ. Valde corrupti.

Maximi Philosophi liber acephalus. Continet in principio dictiones quasdā, quas per definitiones interpretatur. In fine autem, Diuersa Theologica argumēta, & expositiones.

Marciæ sermones diuersi Ordinis Monachici.

Gregorii Dialogi, hoc est Magni, & Pont. Max. Dialogi habiti cum Petro eius discipulo Deest principium, habet à verbo, *Petrus*, ἀρέσκει ὃ λέγεις. *Placet quod dicis.* Gregorius. ἀνήρ τις εὐλαβής. *Vir quidam pius.*

CON-

CONSTANTINOPOLITANARVM ALIQVOT BIBLIOTHECARVM GRÆCE M. S. CODICES,

Qui ad res Sacras, & Ecclesiasticas pertinent.

ANTONIVS Verderius nobilis Gallus, Dominus Vallis priuatæ, cum Supplementum Epitomes cuiusdam Bibliothecæ semotis plerisque Scriptoribus edidisset, adiecit Bibliothecam Constantinopolitanam, vt habet prænotatio, qua Antiquitates eiusdem Vrbis,& libri manuscripti Græci indicantur; Nosinde illos, qui ad Argumentum Apparatus Sacri pertinent, huc subiecimus.

IN PATRIARCHIO.

Iob explicatus Commentarijs collectis ex multis à Niceta Metropolitano Heracliæ, & habet etiam interpretationem picturis figurisque cũ coloribus lazureo, & aureo toto viuidè adiectam. Sic quidem habet prænotatio, cum ea collectio tribuatur ab alijs, Olympiodoro, de quo vide in verbo, Olympiodorus.

Extat, Græca & Latina. Georgij Cedreni historia, Chronica à creatione mundi.

Theodoreti Episcopi Cyri explicatio 12. Prophetarum, Principium in Esaiam Prophetam, Michęam, Eliam, Malachiam, Aggæum, Hieremiam, Danielem & reliquos, Habet etiam Phophetas 12. explicatos cum lazureo, & aureo perpicturas, *in papyro bombycena*. Historia Nicetæ Choniatæ.

Metropolitæ Heracleæ Nicetæ explicatio in quattuor Euangelia ex multis collecta.

Eiusdem Nicetæ Explicatio in Psalterium Dauid.

Ioannis Chrysostomi Constantinopolitani Episcopi explicatio in Euangelium secundum Matthæum.

Eiusdem Orationes Panagyricę septuaginta.

Eiusdem Explicatio in Opus sex dierum primus liber, & secundus.

Metropolitani Nicetæ explicatio in Acta Apostolorum, & in Epistolas D. Pauli Apostoli, & præterea Iacobi, Ioannis & Iudæ.

Metropolitæ Thessalonicensis Symeonis Dialogi, Septem Sacramenta Ecclesiæ, *in charta bibacina*.

Posterior liber siue secundus, Parallela Ioannis Damasceni, *in charta bibacina*.

De legibus magnum volumen habens explicationes trium Doctorum explicantium Canones, & leges Imperiales. Initiũ Ioãnis Monachi Zonaræ: deinde Theodori Balsamonis Patriarchæ Antiocheni, postremò Matthęi Blostarij, *in charta bombycina*.

Sabini Monachi Epitome omnium Synodorum, & appellatur liber de communibus magnus Nomocanon, *in charta hebraina*.

Extant in Pauli Epistolas tũ cætera non. Sancti Ioannis Chrysostomi explicatio in acta Apostolorum, & in Epistolas Pauli, Iacobi, Ioannis, Iudæ, &c.

Eiusdem aliud volumen eiusdem argumenti, *in charta alia*.

Sancti Ioannis Damasceni liber Philosophicus, qui inscribitur Logica Ioannis Damasceni, cuius initium: *Deum nemo vidit vnquam*, &c. *in charta hebraina*.

Orationes multæ Gregorij Theologi, principium: *Resurrectionis dies*, *in charta hebraina*.

Actiones sanctę Sextę, & Oecumenicę Synodi Constantinopolitanæ sub Constantino Pogonato. Theodoreti Episcopi Cyri explicatio in Psalterium Dauid.

Symeonis Metaphrastis libri 12. sex mẽses complectentes, Septembrem, Octobrem, Nouembrem, Decembrem, Ianuarium, & Februarium.

Matthęi lex, liber continens omnes Canones Synodorum, itemque totum Nomocanonũ.

Psalte-

Psalteria octodecim, aureis literis, *in charta bibacina*.
Psalterium explicatum Ioannis Chrysostomi, *in charta bebraina*.
Euangelia vigesimaquarta, cum aureis literis, *in charta bebraina*,
Institutiones Iudæorum, *in charta bebraina*.
Theodori Pauperis explicatio libri Ioannis Damasceni, qui Octoechus vocatur.
Panegyricus totius anni, *in charta bebraina*.
Nicephori monachi, & presbyteri Blemmedæ interpretatio in Psalterium Dauid, *in charta bebraina*.
Explicatio in opus sex dierum Gregorij Archiepiscopi Nyssæ, *in charta bibacina*.
Historia Chronica Domini Magistri Seth, & est communis phrasis, siue vulgaris lingua, incipit à creatione Mundi vsque ad Imperium Constantini Ducæ, *in charta bibacina*.
Ioannes Cantacuzeni Apologiæ quattuor contra Mahometh.
Nili monachi decem Orationes contra Mahometh.
Parœneticon, siue Adhortatorium totius Octoechi, *in charta bibacina*.
Metropolitæ Cæsareæ, Cappadociæ, Domini Andreæ explicatio in visiones Danielis Prophetæ.
Liturgia Sancti Apostoli fratris Domini, *in charta bebraina*.
Tacticon, liber de Ordinationibus, *in charta bebraina*.
Tres Liturgiæ simul, Basilij Magni, Ioannis Chrysostomi, & Gregorij Dialogi.

CONSTANTINOPOLI.

Catalogus Librorum Principis Antonij Cantacuzeni Græcè manuscriptorum.

IOANNIS Monachi Historia, Chronica.
Actiones sanctæ & Oecumenicæ tertiæ Synodi Ephesinæ primæ sub Imperio Theodosij Minoris, *in charta bibacina*.
Ioannis Cantacuzeni Iosaphat monachus, & contra Mahometh. Apologiæ quattuor.
Ioannis monachi Zonaræ explicatio in Canones libri Octoechi S. Io. Damasceni.
S. Cyrilli Alexandriæ Episcopi Lexicon, de legibus Matthæi Blastari, *in charta bebraina*.
Ioannes Climax explicatus, *in charta bebraina*.
S. Patris Archiepiscopi Constantinopolitani Ioannis Chrysostomi explicatio in Euangelium secundum Matthæum, *in charta bebraina*.
Eiusdem explicatio in quatuor Euangelia liber magnus, *in charta bebraina*.
Quattuor Euangelia quotidiana, figurata cum lazureo & aureo coloribus, *in charta bebraina*.
Ioannis Chrysostomi explicatio in Opus sex dierum, in primum & secundum librum, & in omnia dubia Diuinæ scripturæ, *in charta bebraina*.
Aurea carmina Gregorij Archiepiscopi Constantinopolitani Theologi, siue Nazianzeni.
Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini liber, qui Thesaurus inscribitur.
Gregorij Metropolitæ Nicomediæ liber complectens Orationes Panegyricas centum septuaginta.
Theodori Balzamonis Patriarchæ Antiocheni in Canones, & Imperiales leges.
Oraculum Methodij Episcopi Patarensis: præterea ex visionibus Danielis Prophetæ & oraculum Cosdroæ Regis Persarum ad quendam Ducem Romanum, explicatum à Lascari, & Leonis Philosophi Imperatoris omnia: Qualia Oracula à Magno Constantino vsque ad Antichristum, & finem mundi, (cum figuris.) sed hæc omnia vt apocrypha reijcienda puto. Vide autem in verbo, Methodius in Apparatu meo facio.

S. Ephræm

S. Ephræm Syri Orationes variæ, de Pœnitentia, Temperantia, Eleemosyna, Mansuetudine, &c. De Antichristo & de Consummatione seculi, & de tremendo secundo Aduentu Domini Nostri Iesu Christi.

Iosephi Hebræi historia septem puerorum Machabęorum, & matris eorum Salmones, & Doctoris ipsorum Eleazare, & de Antiocho.

Flauij Iosephi historia de Antiquitate Iudaica *Archæologia* dicta, & de Iudaico bello.

Epiphanij Archiepiscopi Constantiæ Cypri liber, *Panarium*.

Imperatoris Io. Cãtacuzeni, Iosaphat Monachus, Orationes aduersariç contra Mahomet.

Ioannis Monachi Zonaræ historia Chronica incipiens à creatione Mundi vsque ad finem Isaaci Comneni.

Manuelis Moscopuli Grammatica, cum varijs libellis.

Historia Nicephori Gregoræ.

LIBRI CONSTANTINOPOLI GRAECE MANVSCRIPTI,

Apud Constantinum Barinum.

BAsilii Cæsarcæ Cappadociæ Explicatio in visiones Esaiæ Prosetæ.
Eiusdem magni Basilij Ethica.
Eiusdem contra Eunomium Orationes.
Agapeti Diaconi magnæ Ecclesiæ, & Magistri quondam Regis Iustiniani Magni ad eundem Regem Iustinianum, libri, siue sectiones 12.

Grammatica Gregorij Theologi.

Iosephi Hebræi de bello Iudaico.

Eiusdem libri de antiquitate Iudaica.

Eiusdem Historia de rege Antiocho, dicto Illustri, & captiuitate Hierosolymitana, & de Machabæis.

Symmachi Hebræi Interpretatio in Psalterium Dauid.

Eiusdem Interpretatio in omnia volumina veteris diuinæ Scripturæ.

Anastasij Synaitæ liber, qui appellatur ὁδηγὸς *Dux vitæ*, siue *præmonstrator*.

Eiusdem Anastasij liber, qui inscribitur, *Anchoratus*. forte Epiphanij.

Nili monachi, Dogmatica Panoplia contra omnes hæreses.

Photij Patriarchæ Constantinopolitani explicatio in Canones. Theodori Prodromi *Pauperis* dicti Explicatio in iambicos Canones Dominicorum festorum.

Manuelis Mariottæ, (forte Camariotæ) & magni Rhetoris magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ Explicatio in oracula Sibyllæ Erithrææ, & de vita & conuersione ipsius.

Theodori Episcopi Amaseę Explicatio in Ecclesiastem, & Cantica Canticorum.

Eiusdem Theodori Amaseæ Dogmatica Panoplia cõtra Iudęos, Armenos, & Sarracenos.

Nicolai Patriarchę Constantinopolitani Explicatio in omnia Diuinæ Scripturæ.

Gennadij Patriarchæ Constantinopolitani liber magnus de Catholica Theologia, Quomodo pater ingenitus, & quomodo filius genitus, & quomodo Spiritus Sanctus procedens, & quomodo tria sint, & quomodo hæc tria vnum, & rursus: Quomodo vnũ tria, & quare proprietas patris alia, alia filij, alia Spiritus Sancti, & quomodo in ordine Pater primus, Filius secundus, & Spiritus Sanctus, tertius sit ordine.

Eiusdem Gennadij Patriarchę Constantinopolitani Explicatio de Sancta Trinitate, cuius initium: *Faciamus hominem iuxta imaginem, & similitudinem nostram*.

Andreæ Cretensis solutio in omnes interpretationes Diuinæ Scripturę.

Ioannis Metropolitani Chalcedonensis Demonstratio in Synodum, quæ *Penthecte*, id est, Quinisexta dicitur, & in Canones ipsius.

Ioannis

Ioannis Lectoris magnæ Eccleſię hiſtoria, & Vita Sancti Apoſtoliſque æquali Regis Magni Conſtantini.
Symeonis Monachi noui Theologi explicatio de Sancta Trinitate.
Gregorij Archiepiſcopi Niſſæ Orationes aduerſariæ contra Iulianum Apoſtatam.
Eiuſdem Gregorii Niſſeni explicatio, Synoptica, ſiue contemplatiua, ſiue conſideratiua, in ſanctam & conſubſtantialem, & indiuiſibilem Trinitatem.
Phemarchij Paraphraſis in quattuor Euangelia.
Zachariæ Rhetoris hiſtoria Eccleſiaſtica.
Theodoreti Epiſcopi Cyri explicatio in 12. Prophetas.
Phrynichij Lexicon valde vtile ad ſcientias.

EX CATALOGO LIBRORVM VARIIS in locis Conſtantinopoli extantium, qui ſunt Græcè m. s. quique à Grammatico fuere exhibiti.

LIBER prænotatus Sancti, & iuſti Lazari, qui quatriduo ſepultus iacuit, & quonam modo excitauit illum Chriſtus Dominus, libri quattuor, quorum tres interiere, primum autem extitiſſe quoque Romæ auditum eſt à Cardin. Sanctæ Crucis in Gallia, ita referente Antonio Verderio Domino Valliſpriuatæ, qui ſupplementum edidit ad Epitomen Bibliothecæ cuiuſdam proſcripti iam à S. Sede Apoſtolica Ro. quod & prodijt Lugduni anno 1585.
Procli Patriarchæ Conſtantinopolitani Hiſtoria de Græca Theologia.
Hiſtoricon Michaelis Pſelli.
Hiſtoria Niceтæ Coniatæ.
Theodoreti Epiſcopi Cyri hiſtoria Eccleſiaſtica, quæ dicitur Philotheos, hoc eſt Dei Amantium.
Origenis liber Philocatia, & ipſius Libri contra Celſum.
Parallela Sancti Ioannis Damaſceni.
Actiones octauæ Synodi Florentinæ.
Liber Thomæ Theacini, quem ſcripſit contra Græcos.
Aliud de legibus Ioannis Zonaræ.
Sibyllæ Erithreæ Oracula.
Dionyſius Areopagita cum Scholiis.
Explicatio S. Cyrilli Archiepiſcopi Alexandriæ in Sanctum Hierotheum Areopagitam.
Aurea dicta, atque Carmina D. Gregorii Theologi Nazianzeni.
Eiuſdem Gregorii Oratio, cuius initium, *Reſurrectionis dies*.
Eiuſdem triginta Orationes, nondum cognitæ.
Liturgia, ſiue miſſa explicata Nicolai Cabaſilæ Bulgariæ Archiepiſcopi.
Alia liturgia explicata à Simeone Metropolita Theſſalonicenſi.
Eiuſdem Simeonis ſeptem myſteria, ſiue Sacramenta Eccleſiæ, præterea duodecim articuli fidei.
Niceтæ Metropolitæ Heracleæ explicatio in Iob.
Eiuſdem Niceтæ explicatio in Pſalterium Dauid.
Eiuſdem explicatio in Acta Apoſtolorum, in Epiſt. Pauli Apoſt. Ioannis, Iacobi, & Petri.
Eiuſdem in duodecim Prophetas.
Eiuſdem in Quattuor Euangelia.
Eiuſdem explicatio in Eccleſiaſten, & in Canticum Canticorum.
Eiuſdem explicatio in Homilias Gregorii Nazianzeni, vbi initium: *Reſurrectionis dies*.
Theodoreti Epiſcopi Cyri in locos dubios Scripturæ ſacræ.
Eiuſdem in duodecim Prophetas Interpretatio.

Eiuſdem

Eiusdem Interpretatio in Psalterium.
Eiusdem explicatio in Acta Apostolorum, in Epist. Pauli Apostoli, Iacobi, Iudę, & Petri.
Eiusdem explicatio in quattuor Euangelia.
Eiusdem explicatio in Prophetam Esaiam.
Eiusdem explicatio in Ecclesiastem.
Ioannis Chrysostomi Interpretatio Actuum Apostolorum, Epistolarum omnium Pauli, Iacobi, Ioannis, Iudæ, & Petri.
Eiusdem Chrysostomi Explicatio in quattuor Euangelia.
Eiusdem Orationes contra Iudæos.
Eiusdem Orationes contra Armenos.
Eiusdem quattuor Margaritæ.
Eiusdem explicatio in Hexaemeron, hoc est, in Opus sex dierum.
Eiusdem explicatio in Psalterium Dauid.
Eiusdem explicatio in Ecclesiastem, & Canticum Canticorum.
Actiones sanctæ primę Oecumenicæ Synodi Nicęnę Imp. Constantino Magno.
Actiones sanctæ secundæ Oecumenicæ Synodi Constantipolit. Imp. Theodosio Magno.
Actiones sanctæ tertię, & Oecumenicę Synodi Ephesinæ imperante Theodosio minore.
Actiones sanctæ quartę, & Occumenicæ Synodi Chalcedonensis Imp. Martiano.
Actiones sanctę quintę, & Oecumenicę Synodi Cōstantinopolit. Imp. Iustiniano Magno.
Actiones sanctę sextę Oecumenicę Constantinopolitanę sub Constantino Pogonato, siue Barbato.
Actiones sanctę septimæ Oecumenicæ Synodi Nicęnę, sub Constantino, & Irene.
Actiones Synodi Topicæ, siue prouincialis Constantinopolitanæ sub Macedone Imperatore, & Photio Patriarcha, quę tamen fuere pseudosynodi.
Ioannis Zonarę explicatio in Octoechon Ioannis Damasceni.
Sabini monachi Epitome omnium Synodorum vniuersalium, & prouincialium.
Theodori Balsamonis Commentatio in omnes Canones Apostolorum, & prouincialium Synodorum, præterea, & vniuersalium.
Nomocanonum totum.
Andreæ Archiepiscopi Cęsareæ Cappadociæ Commentatio, siue explicatio in Apocalypsin Sancti Ioannis Theologi.
Cyrilli Archiepiscopi Alexandriæ Lexicon secundum Alphabetum.
Canones Ecclesiastici omnes. Constantinopoli. m.s.
Historia Ecclesiastica Theodoreti Episcopi Syri, quæ vocatur Tomus.
Ioannis Papæ veteris Romę explicatio in Euangelica Dominicalia totius anni.
Sancti Epiphanij Archiepiscopi Constantij Cypri Panarium.
Leonis Philosophi, & Regis Orientalis, laudationes Vitæ Sanctæ, & iusti Lazari.
Patria Constantinopolitana, & de Sancta Sophia, siue de vrbe Constantinopolitana, Et vita Alexandri Regis Macedoniæ.
Gregorij Archiepiscopi Nyssę Hexaemeron.
Augustini Episcopi Hipponis Enchiridion Græcè versum à Demetrio Sydone.
Homerocento pijssimæ Imperatricis Eudociæ.
Ruffini presbyteri magnæ Ecclesię Hist. Ecclesiastica, incipiens ab Imp. Cōstantis Chleri.
Orationes Historicę Ioannis Zonarę.
Nicephori Blęmmidę in Psalterium Commentaria.
Imperatoris Ioannis Cantacuzeni contra Mahometh, Apologię quattuor.
Ioannis Damasceni Orationes contra Iudęos. Dogmatica Panoplia contra Iudęos.
Liber dictus Paradisus. Epistolę Isidori Pelusiotę numero mille, & duę.
Dogmatica Panoplia contra Sarracenos Ioan. Metropolitani Eucharitarū Mabropadis.
Apollinarij explicatio in Psalterium Carmine heroico.
Isidori Hispani de Theologia Etymologicon.
Eusebij Pamphili Historia Ecclesiastica de Martyribus.

Eiusdem

Eiusdem de demonstratione Euangelica. S. Hieronymi de Theologia.
Damasi Papæ Rom. de Sanctâ Trinitate.
Liber in quo disputant Græci & Latini de Purgatorio igne.
S. Cyrilli Alexandrini duodecim capita, qui scripsit contra Nestorium impium, & duodecim capita contraria Theodoreti, & duodecim Apologię Cyrilli contra Theodoretum.
Liturgiæ Sancti Apostoli Iacobi fratris Domini.
Liber Sancti Hierothei, siue Dionysij Areopagitæ, Episcopi Athenienſis Theologicus, Hierarchia, & mystica Theologia.
Sancti Cyrilli Alexandrini liber, qui Thesaurus inscribitur.
Grammatica Gregorij Theologi Nazianzeni.
Georgij Gemisti historia. Historia Georgij monachi Lacapeni.
Historia Ioannis Curopalati Scitizæ vsque ad Imperium Isaaci Comneni.
Historia Comnenorum, cuius titulus est, Comnena historemata.

CATALOGVS CODICVM GRAECE M. S. CONSTANTINOPOLI,

Apud Iacobum Marmoretam Principem.

IOANNIS Monachi Zonarę interpretatio in omnes Canones SS. Apostolorũ & particulariũ Synodorum, prætereaq; Sanctarũ vij. Oecumenicarum Synodorũ.
Constantini Harmenopuli lex Iudicum secundum ordinationem Consistorij, siue Tribunalis, sectiones sex.
Historia Chronica Georgij Cedreni inde à constitutione Mundi.
Historia Ecclesiastica Nicephori Gregoræ, *in charta bibacina*.
Historia Chronica Magistri Zeth, lingua vulgari inde à creatione Mundi.
Somniorum interpres Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani iuxta Alphabetum.
Pantaleonis Diaconi, Orationes Panegyrice totiùs anni, siue duodecim mensium, in festos, & Dominicos dies.
Iustini Philosophi & mart. explicatio in S. Dionysium Areopagitam Episc. Athenienſem.
Hierarchia Ecclesiastica mystica siue arcana Theologia, *in charta bibacina*.
Origenis explicatio in Psalterium Dauid, & rursus in explicationem Origenis habet solutionem explicationis Io. Mabropoda Metropolitanus Sanctiſs. Metropolitæ Ecclesiæ Euchaitarum, atque ipse Origenes vbi habet suam explicationem filius est S. Hippolyti Philosophi, & mart. *in charta bibacina*. Hæc sunt contra historiam.
Eiusdẽ Origenis explicatio in Acta Apostol. & in Epist. Pauli Apostoli, *in charta bibacina*. Latinè extat, sed nõ Græcè.
Gregorij Nazianzeni Theologicus liber, cuius initiũ. Resurrectionis dies, *in charta bibac.*
Nicetæ Metropolitani Heraclię explicatio in Gregorium Nazianzenum Theologum, dubitationes, & solutiones, *in charta bibacina*.
Nicephori Figuli, siue Kęramęos explicatio, & Sermones varij in Sacrosanctum Euangel.
S. Athanasij Archiepiscopi Alexandriæ explicatio in Psalterium Dauid.
Eiusdẽ Orationes Dialecticæ contra Arium, quibus disputauit disseruitq; coram amãtiſs. Christi amante, & Apostolis ęquali Constantino magno in sancta prima Oecumenica Synodo, siue vniuersali, quæ habita fuit Niceæ in ciuitate Bithyniæ, *in charta bibacina*.
Eiusdem Orationes Panegyricæ siue Conciones in 12. festa Dominicalia, prętera in particulares sanctos, quorum festa celebrantur in primum Septembris initium indicti, sancti magnique Martyris Demetrij Myroblitę S. Apostoli Philippi, & aliorum multorum Sanctorum, *in charta bibacina*.
Epiphanii Archiepiscopi Cõstantię Cypri, liber Physiologus dictus, siue de rerum natura, quẽ collegit ex pręclaro libro S. P. nostri Basilii magni Cæsareæ, Cappadocię Archiep. quem is magnus vir scripsit in opus sex dierum Moysis Prophetæ, *in charta bibacina*.

CATALOGVS CODICVM GRAECE M. S.

Apud Ioannem Suzi Constantinopoli.

ACTIONES Sanctæ septimę & vniuersalis Synodi Nicenæ Imperante Constantino, & Irene matre ipsius, *in charta bibacina.*

Leonis Philosophi, & Imperatoris vita ex historia in Patriarcham Abraham. Eiusdem Imperatoris historiæ particulares.

Zachariæ Rhetoris historia Ecclesiastica.

Ioannis Lectoris magnæ Ecclesię Veteris Romę historia, atque vita Magni Constantini Imperatoris Apostolorum æqualis.

Liber dictus Thocharas, complectens precationes ad Deum.

S. Augustini Episcopi Hipponis Enchiridion Græcè translatum à Demetrio Cydone, de quo etiam alibi.

Georgij Chumni Byzantini historia Rythmica ab eo dicta: *In principio creauit Deus cœlum*, &c. vsque ad Imperium Dauidis, & Salomonis, *cum figuris in charta bibacina*, &c.

Apud Manuelem Eugenicum m. s. Græcè.

Historia Apollonij Sapientissimi, & fortissimi viri, *cum figuris.*

Oracula omnia, cum figuris, puta principium Methodij Episcopi Patarensis, visiones Danielis Prophetæ, & Cosdroæ Regis Persarum, & Theophili presbyteri Romani, translata à Georgio Zigabeno, prætereaque Leonis Philosophi, & Imperatoris.

Nouem libelli Epistolarum, quas scripsere, primum quidem Sanctus Pater Noster Gregorius Nazianzenus Archiepiscopus Constantinopolitanus, secundò Libanius Sophista, tertiò Apollinarius, quartò Michael Psellus.

Disputatio qua duo Doctores disserunt de Processione Spiritus sancti, scilicet Manuel Chrysolora cum Gregorio Palama Metropolitano Thessalonicensi.

Gregorij Palamæ Metropolitani Thessalonicensis contra Io. Beccum.

Bessarionis Metropolitæ Nicæę post octauam etiam Synodum Patriarchæ Venetię, siue nouę Constantinopolis, Cardinalisque veteris, Romę scriptum contra Græcos.

Sancti Patris nostri Cyrilli Archiepiscopi Alexandrię in locos dubios Diuinę Scripturæ.

Germani Patriarchę Constantinopolitani de Processione Spiritus sancti.

Item de infermentato Pane, & de Purgatorio igne, & de tribus modis administrandi Sancti Baptismatis.

Sancti Patris nostri Basilij Archiepiscopi Cęsareæ Cappadociæ explicatio in omnes Epistolas Pauli Apostoli.

Eiusdem Basilij Cęsareę Cappadocię explicatio in Prophetę regij Dauidis Psalterium.

S. Amphilochij Episcopi Iconij contra impium Dioscorum, & pro Sancta, & Oecumenica secunda Synodo, & pro Imp. Theodosio magno.

Eiusdem Amphilochij Episcopi Iconij contra Iudęos, & Arianos, & Pneumatomachos, siue Macedonianos.

Sanctę & Oecumenicę Synodi Florentinę omnia.

Reuerendissimi Cardinalis Iuliani scriptum contra Gręcos, & de sancta Oecumenica octaua Synodo, & de Papa Eugenio, & de Processione Spiritus sancti.

Reuerendissimi, sanctissimi, & doctissimi viri (ita enim habet inscriptio) Fratris Ioannis Magistri Prouincialis de Diuina operatione, & de fermentato, & infermentato pane, & quòd Christus in cęna infermentatum discipulis dederit, prętereaque de Processione Spiritus sancti: quomodo idem Spiritus sanctus ex Patre filioque procedat, & quisquis non confitetur ex Patre Filioque eum procedere, in via perditionis sit.

Eiusdem Fr. Io. Magistri Prouincialis ad Sanctam & Oecumenicam octauam Synodum, siue

siue etiam ad Imp. Ioannem Palæologum, & ad Beatiſs. Eugenium Papam, & ad Sanctam Synodum, nimirum ad Archiepiſcopos, & omnes quotquot inueniuntur in ipſa octaua Synodo.

Fr. Franciſci Pradicatoris Magnę vrbis Romæ ad Manuelem Corinthium magnæ eccleſię Orientalis Conſtantinopolitanæ magnum Rhetorem epiſtola prima, quòd Chriſtus in fermentatũ panem dederit diſcipulis, & non fermẽtatum, ſecunda Epiſtola, quòd Chriſtus dixerit: *Baptizo ego, & nequaquam baptizetur.* Tertia epiſtola de Diuina operatione, & de creato, & increato, & de Diuino lumine, quod in monte Thabor apparuit, de eoq; quòd transformatus ſit Chriſtus, de tribus Diſcipulis ſuis, & quòd ſplenduerit facies eius, vt ſol: veſtimenta autem eius facta ſint alba ſicut nix.

Quarta Epiſtola de Purgatorio igne, quòd ſit ignis Purgatorius animarum.

Michaelis Pſelli explicatio in Pſalterium Dauid. Eiuſdem Michaelis in Gregorium Nazianzenum, &c.

IN GERMANIA
VIENNAE AVSTRIAE

Bibliothecæ Imperatoris, Codd. Græci Sacri manuſcripti.

A

ACOLVTHIA vniuerſa Græcorum.

AMMONII loci communes Sacri in Euangelia.

ANASTASII Quæſitorum, Reſponſorumque Sacrorum liber. iunctis Petri Damaſceni fragmentis.

ANASTASII Antiochiæ Epiſcopi in Anagogen, & Inſtitutionem Hexaemeri. Alij Cytilli eſſe putant.

ANASTASII Antiochie Epiſcopi γνώμαι Reſponſa de Orthodoxa fide.

ANASTASII explicatio de Ieiunio, & Expoſitio in Pſal. 13. iuncto Baſilio de Ieiunio.

ANASTASII loci de Fide.

ANDREAE Atchiepiſcopi Cæſareæ Cappadocię in Apocalypſim Interpretatio.

ANDRONICI Imperaroris diſputationes contra Iudæos.

ANTONII Monachi Meliſſę, Apicula, & Politia Chriſti.

ANTIPATRI Boſtrenſis Epiſcopi Homiliæ in Ioannem Baptiſtam, Zachariæ Silentium, Salutationem Angelicam.

ANTIOCHI Epiſcopi loci communes Sacri de Fide, Spe, Temperantia, Auaritia, de labore, &c.

APOPHTEGMATA, Quæſtiones, Reſponſioneſque Sanctorum Patrum Chryſoſtomi, & Nazianzeni, De differentia & ſimilitudine virtutum animæ; de libertate dicendi.

APOPHTEGMATA, & ſententiæ Sanctorum Patrum Theodori, Baſilij de virtutibus, de Oratione & cuſtodia cordis.

APOPHTEGMATA, & loci communes Sacri, itemque Acta aliquot de Epiſcopis de diſceptatione, & hęſitatione.

ATHANASII, & Patricij variæ definitiunculæ & Quæſtiones.

ATHANASII Quæſtiones Theologicæ, quæ circumferuntur impreſſæ, ſed principio ſuo mutilę. Quidam putabat eſſe Harpalij auctoris.

ATHANASIVS de genealogia Melchiſedech.

ATHANASIVS de libris Canonicis.

B

BASILII Homiliæ in Psalmos aliquot, de Eucharistia, in Iulittam Martyrem, &c. In principium Euangelij Ioannis; Orationes diuersi generis, varia Opuscula, in Esaiam Commentarij.

BASILII Cappadocum Episcopi Cæsareæ Hexahemeron; de imagine hominis, eiusq; supplementum Gregorio auctore.

BASILII Thessalonicensis Commentarij in Nazianzenum.

BECI Opera contra Græcos in Florentino Concilio.

BESSARIONIS Cardinalis, liber de Eucharistia vtiq; cum Apologia, de Processione Spiritus sancti, cum methodo cognoscendi quot horis singulis luna fulgeat, erudita Trinitatis explicado. Epistola Catholica ad Græcos.

C

CANONES, & Synodus in Trullo, hoc est palatio Constantinopolitano.

CHRYSOSTOMI Commentarij in vtramque Epistolam Pauli ad Corinthios, ad Ephesios, & ad Timotheum. De Abrahamo concio quæ nondum edita fuerat, & de edicto censuque Imperatoris Augusti. Variæ homiliæ nondum editæ.

CLEMENS Romanæ Ecclesiæ Summus Pont. de vita S. Petri.

CLIMACI Interpretatio in Sacram scripturam.

CODEX Græcus in quo habetur expositio noua, quomodo Patriarcha Constantinopolitanus Pontifici Romano & alijs Patriarchis scribat. Volumen ibidem continetur, in quo sunt omnes Canones ordine Alphabetico omnium Ecclesiarum ex Synodis Græcis collecti. Ibidem Zonaræ Monachi expositio Sacrorum Canonum, &c.

CONSTANTINI Pselli Lexicon in Euangelistas.

CONCILIVM Florentinum originale: cum Scholarij Opusculis.

COSMI Poetæ in Psalmos paraphrasis.

CYRILLVS Hierosolymitanus de Antichristo, & Catechismi capita. In Esaiam item Exegesis.

D

DAMASCENI concio de magno Sabbatho; contra Manichæos, & de virginitate.

DANIELIS & Ioannis Monachorum de monte Synai Meditationes spirituales. Decalogi Expositio.

DIADOCHI Episcopi Argumenta diuersa Ecclesiastica iuncto Opere Michaelis Glycę in ambiguitates Sacræ scripturæ.

DIADOCHI Patriarchæ Definitiones Theologicæ.

DIONYSII Areopagitæ de Hierarchia cœlesti, liber scriptus manu Ioannis Diaconi sub Emanuele Rege & Romanorum Imperatore.

B. DOROTHEI Conciones de animi humilitate & de miraculis Dionysij Magni.

DOROTHEI variæ homiliæ cum Anastasij Moralibus.

E

EPHRAEM varia Opera Theologica. Additæ vitę Patrum ex Metaphraste, cum Damasceno de veneratione Sanctorum.

EPHRAEM Pisyri Theologica nonnulla. iunctis Chrysostomi Orationibus in nuntium Gabrielem, & Lazarum.

EPHRAEM de temperantia, virtutibus, de moribus & futuro iudicio. Homiliæ sacræ, de varijs Religionis capitibus, de dilectione, & pœnitentia, & Sermo ψυχοφιλὴς de Antichristo.

EPI-

EPIPHANIVS Cypri Salaminæ vrbis Episcopus de morte & sepultura Christi.
EPISTOLAE Pauli, Acta Apostolorum cum Scholijs.
in EVANGELIVM Lucæ Interpretatio incerti Authoris. Euangelia 4.
EVSEBII Pamphili & Michaelis Pselli in Cantica Canticorum.
EVSEBIVS contra Iudæos.
EVSEBIVS Alexandrinus de Eleemosyna.
EVTHYMII Monachi Zigadeni Orthodoxæ Fidei Panoplia.
EVTHYMII, & Saraceni disputationes de Fide.
EXPLICATIO Canonum Resurrectoriorum, cui adiuncti sunt alij Canones cum suis quasi nexibus, conuersionibus, & Canticis.

F

FARRAGO variorum Opusculorum, vt sunt Chronicon Christi, Epistola Eusebij Chrysostomi de bonis & malis mulieribus, &c.
FLORES diuersorum veterum Poetarum Ecclesiasticorum, & Philosophorum vt Salomonis, Philonis, Clementis, &c. de vita, virtutibus, &c.

G

GEMISTI Platonis Epitome historiarum Sicularum.
GENNADII Scholarij Homiliæ variæ in Euangelia varia de mortalitate, & venialibus peccatis iuncto libello de pedibus, & metris, de epistolicis typis.
GEORGII Scholarij, liber secundus de Processione Spiritus sancti à Patre.
GEORGII Nicodij de Cruce.
GEORGII Methinensis de Passione Domini nostri Iesu Christi.
GERMANI Archiepiscopi Constantinopolitani Homiliæ in Virginem Mariam.
GERMANI Encomium Beatissimæ Virginis.
GRAECVS codex mutilus totus enarrationes habens in aliquot capita Geneseos.
GREGORII Archiepiscopi Constantinopolitani Orationes 14.
GREGORII Nazianzeni aliquot Homiliæ. Eius Opera de pace. Oratio in funere patris, in Machabæos, &c.
GREGORII Nazianzeni variæ Homiliæ, & Opuscula varia.
GREGORII Archiepiscopi Constantinopolitani Homiliæ: nempe in Pascha, in Mamantem martyrem, in Pentecosten.
GREGORII Archiepiscopi Metropolis Corinthi interpretatio in Canones herilium terminorum seu finitionum totius temporis περὶ τριωδίων & magnæ septimanæ complectēs præcipuorum festorum totius anni explicationem.
GREGORII Nazianzeni Homiliæ sacræ cum Commentarijs eius Tragœdia de Passione Domini. Item Tragœdia de Christo ad exemplum Euripidis.
D. GREGORII Patriarchæ Neocæsarienſis Ponti Episcopi Epistolæ.
GREGORII Nazianzeni Iambi 10000 de Episcopis de prouidentia, &c.
GREGORII Nysseni Homiliæ variæ de Beatitudinibus super Matthæum, & de constitutione hominis, & eius opificio.
GREGORII Nazianzeni, & Nysseni varia & vetustissima scripta & Athanasij, & Basilij in Sacra lumina.
GREGORII Nysseni variæ Homiliæ de Beatis & Beatitudinibus, & de Oratione, in qua est Dominicæ Orationis explicatio; de Trinitate contemplatio, & in hominis constitutionem è libris Geneseos.
GREGORII Niceteæ Epistolæ de Creatione hominis.
S. GREGORII Dialogus de Vita Diui Benedicti Græcolatinus.

H

HARMENOPVLI de fide Orthodoxa & Nomocanones iunctis Opusculis quibusdam Sanctorum Patrum adnexo Matthæi Tractatu de gradibus consanguinitatis.

HYPPOLYTVS Episcopus, & Martyr de Mundi consummatione.

HIPPOLYTI Thebani de ortu & cognatione Beatissimæ Virginis Mariæ. Iambi de Christo. Confirmatio ex Sacris litteris Christum Deum esse.

I

IESV Syrach Græcè redditus.

IOANNIS Chrysostomi Homiliæ aliquot in ficum infructuosam, & de pœnitentia, &c. In Epistolas D. Pauli ad Corinthios & ad Philemonem. In decem item Virginum Parasiolam, iuncta narratione Palladij; de obsidione Constantinopolis, & in Euangelium Sancti Matthæi.

Eiusdem Homiliæ in varios Sanctos & martyres: in Eulampium, item & Eulam. In Lucam Euangelistam. In Catharinam Martyrem. In S. matrem Mariam. In Pharisæum, & Publicanum interposito encomio Gregorij Rhetoris in Zachariam, & Elisabetham de Sancto Ioanne Baptista.

Eiusdem contra Iudæos Homiliæ duæ: contra Eunomium quinque de Episcopalis ac Sacerdotalis muneris præstantia dissertatio, iuncta vita S. Nicolai.

Eiusdem Homiliæ plures non editæ: In Timotheum. In peregrinationem Flauiani Episcopi. De tolerantia ad fortiter ferendas minas: De nõ iurando: Quòd peccatum mortem, & tristitiam attulerit. In calamitatem ciuitatis Antiochiæ.

Eiusdem Homiliæ, & explicationes in Epistolas Diui Pauli.

Eiusdem Commentarij in vtramque Epistolam Diui Pauli ad Thessalonicenses, & ad Titum. Explicationes item in Euangelium Sancti Ioannis.

Eiusdem Homiliæ in Vetus Testamentum.

Eiusdem in Hexahemeron, siue in Genesim.

Eiusdem explicatio Orationis Dominicæ.

Eiusdem in Symeonis Canticum, & Salutationem Gabrielis.

Eiusdem duæ Homiliæ in Euangelium Sancti Matthæi.

Eiusdem de Virginitate opus insigne.

Eiusdem explicationes in Diuum Matthæum.

Eiusdem sexagintasex Homiliæ in Genesim.

Eiusdem octogintanouem Homiliæ in Euangelium Sancti Matthæi, incipientes ab eo loco δι' ἀν τοῦ λαλοῦντος, desinentes in eo ἴδου τιθῶτας πυγωδίας.

Eiusdem Commentarij in Genesim, iuncta explicatione Martyris Theodori in illud dictum: *Nemo potest duobus Dominis seruire.* Eiusdem in Genesim.

Eiusdem Homiliæ variæ in Synodum Episcoporum. In Apostolum Petrum. In Epigraphon quinquaginta Psalmorum.

Eiusdem enarratio in Euangelium Matthæi, & in Epistolam Pauli ad Romanos.

Eiusdem Summa sententiarum Theologicarum.

IOANNIS Episcopi in Acta Apostolorum.

IOANNIS Calecæ Commentarij in quattuor Euangelia.

IOANNIS Ceramei in Euangelia quattuor Conciones & Homiliæ.

IOANNIS Damasceni Dialectica, & libri de Orthodoxa fide.

IOANNIS Damasceni Octateuchon varia tractans Theologica, iunctis Hymnis in Resurrectionem cum vniuersa Theologia in Biblijs comprehensa.

IOANNIS Damasceni Opus de Orthodoxa fide, iuncta Epitome Chronicorum.

IOANNIS Geometræ Hymni quattuor in Beatiss. Virginem Mariam.

IOANNIS Monachi & presbyteri Damasceni expositio Orthodoxæ fidei.

IOAN-

IOANNIS Nesteutæ Archiepiscopi Constantinopolitani Canones Conciliorum, & Opusculum de vitijs, iuncta Acolutia.
IOANNIS Zonaræ Monachi canonum Damasceni enarratio.
ISAACI Abbatis quædam de statu animarum.
IVSTINI Philosophi & Martyris Opuscula quædam Theologica.

L

LAMPADARII in Psalmos Dauidis Prolegomena.
LEGVM Mosaicarum ex ipso Moyse Epitome, iuncta Homilia quadam in Parasceuem, & Passionem Christi.
LEONTII Homiliæ in Euangelium Sancti Matthæi.
LEONTII Constantinopolitani contra Philosophum Arianum Disputatio, iuncta Ephesinæ Synodi sextæ Actorum Summa.
LIBER variarum Quæstionum Theologicarum, & demonstrationum variarum.
LITVRGIA Stridonienſis litteris Illyricis constans.
LOCI communes, seu γνῶμαι ac sententiæ Sacræ, & Ethicę siue morales: De Affectibus, De Tempore, De Pace, De Calumnia, De Inuidia, De Tabulis de Lege, De Bello, De Philosophia, De Ira, & de alijs pluribus.

M

MATTHAEI Patriarchę Constantinopolitani de Institutione Monastica.
MAXIMI Planudis Eclogæ Sacrę, & alia, Cyrilli aliquot Opuscula cum Planude.
METHODII Monachi, & Episcopi in Apocalypsim.
MICHAELIS Glycę Opus variũ. Eiusdem Quęstiones, & Dubitationes in Scripturã.
MICHAELIS Pselli de Synodis Tractatus. Eiusdem Epitome de libris Moysis.
MOSCOPVLI Canones aliquot.

N

NAZIANZENI Epitome Stylographias. Eiusdẽ Cõcio de Genealogia Christi Dom.
NECTARII Archiepiscopi de ieiunio, iuncto Ioanne Damasceno de Imaginibus.
NICETAE Scholia in Orationes Panegyricas Gregorij Nazianzeni, iuncto Gregorio Nazianzeno.
NICETAE Dandalij de mirabili Christi Iesu Resurrectione.
NICETAE Heradij Catena Psalmorum.
NICOLAI Cabasilæ Sermones varij. Eiusdem libellus de sancto Sacrificio.

O

Ὁδηγὸς libellus habens definitiones ad disputationem Theologicam accommodatas.
ORIGENES de Sacra scriptura, quomodo intelligenda. Eiusdem Psalmorũ expositio.

P

PALLADII de prȩcipuis Martyribus narratio.
PALLADII Episcopi Commentarius de vita Ioannis Chrysostomi.
PATRVM Sanctorum vitę, & martyria Anonymi. Patrum Sanctorum diuersæ Homilię. Patrum Sanctorum vitę & martyria.
PHILO Iudęus de Vita Moysis.
PISIDII Commentaria in Epistolas Diui Pauli.
PROCOPII Commentaria in Genesim.
PRODROMI Syri Canones in dies festos. Ibidem Ioannis Damasceni Canones.
PROVERBIA Salomonis.

PSAL-

PSALMODIAE Græco more expressę. Psalmi Dauidis. In Psalmos incerti Auctoris Scholia, & expositio in Psalmum: *Benedic anima mea Dominum.*
PSALTERIVM Dauidis cum Commentarijs Eusebij.
PSELLI Opuscula quædam in Passionem, & Sepulturam Christi.

Q

QVAESTIONES variæ ex Theodoreto Cyro Episcopo.

S

SARRANVS in Nazianzenum.
SIDONIVS de Spiritu Sancto. Ibidem Diui Dionysij Epistolæ quædam.
SYMEONIS mystica Ecclesiastica.
SYMEONIS Mesopotami Oratio de morte spiritualiter meditanda.
SYMEONIS Thessalonicenses Archiepiscopi contra hæreses Dialogi.
SYNODVS secunda Nicæna de Imaginibus.

T

THEOPHYLACTI Commentaria in Prophetas. Eiusdem in Epistolas D. Pauli Commentaria. bis. Eiusdem in quattuor Euangelia Commentaria. Eiusdem enarratio in Diuum Marcum, & Lucam. Eiusdem Commentaria in Acta Apostolorum. Eiusdem in Euangelium Diui Lucę, & Epistolas Catholicas.
THEODORETI Episcopi Cyri in centum & quinquaginta Psalmos.
THEODORETI variæ Quæstiones Sacræ.
THEODORI Prodromi explicatio in Canones.
THEODORETI Quæstiones Theologicæ.
THEODORETI Commentaria in Cantica.
THEODORETI Cyri Episcopi Commentaria in Psalmos. iterum.
THEODORETI Diaconi Canones Synodales.
THEODORI magistri Epitome operum Diui Chrysostomi.
THEODORI Balsamonis interpretatio vniuersalium Canonum. Sed in qua interpretatione sæpe vir schismaticus cæcutijt,
THEODORI Episcopi contra Arabas, & Acephalos.
THEOXIANI disputationes contra Acephalos.
THOMAE Anott Orationes de Incarnatione. Eiusdem quinquaginta capita de præcipuis fidei articulis.

V

VITAE Sanctorum Patrum duobus Tomis.
VOLVMEN variarum rerum Theologicarum ex varijs Sanctorum Patrum scriptis.
VOLVMEN vatiarum Homiliarum.

Z

ZONARAS in Synodos, & Canones.

SERE-

SERENISS. DVCIS BAVARIAE BIBLIOTHECAE,

Quæ Monachij extat, Catalogus Manuscriptorum Codicum Græcorum, qui ad res Sacras, & Ecclesiasticas pertinent.

IOANNES Georgius Heruardus ab Hoenburg, Bauariæ Cancellarius, Vir Illustris, & eruditissimus, annuente Serenissimo vtriusque Bauariæ Duce, Catalogum, & ipse m.s. Græcorum Codicum Monachiensis celeberrimæ Bibliothecę, qui ad res sacras pertinent, edi curauit, qualem tibi hic damus, licet in eadem Bibliotheca calamo exarati Codices Hebraici, Chaldaici, Arabici, & Latini, plurimi asseruentur. Quò autẽ Catalogus hic ordinatior prodiret, Primum locum Sacræ scripturæ Libris addixit. Secundum Diuinarum Litterarum Interpretibus. Tertium Concionibus, & Scriptis Patrum. Quartum autem, quem Monumentis Iuridicis, Medicis, Philosophicis, & Quintum, quem Historicis, Philologis, & ceteris de genere eodẽ ad amæniores Musas spectantibus assignauit, nos consultò omisimus, quòd ad nostrum sacrum Apparatum hi minimè pertinerent. Vt verò beneficium esset augustius, (quò enim communius est, eò est Diuinius) id ipsum, quod de Augustanis Codicibus Marcus Velserus V. C. ante septennium fecerat, edi curauit sequentibus verbis: *Quisquis Catholica Fide praditus prodesse voles Reipublicæ Litterariæ, hos m.s. Codices conferendi, interpretandi, edendi copia tibi esto, si de ijs sine noxa restituendis caueris.*

INDEX LIBRORVM CALAMO Exaratorum Bibliothecæ Bauaricæ.

I. QVattuor Euangelistæ Matthæus, Marcus, Lucas, Ioannes. *Cod. membr. 4.*

II. Acta Apostolorum. Epistolæ Catholicæ Iacobi, Petri, Ioannis, Iudæ. Epistolæ quattuordecim S. Pauli. Apocalypsis. Addita sunt argumenta & scholia alicubi ferè deleta. Dorotheus de 70. Christi discipulis. Argumentum prioris Epistolæ ad Corinth. *membr. folio.*

III. Catena in Genesin & Exodum ex Cyrillo, Gregorio Nysseno, Gregorio Theologo, Chrysostomo, Theodoreto, Diodoro, Seueriano, & alijs. Opus sine mutilũ. Aristeas de 70. interpretibus. Eiusdem Capita 72. de regno vsque ad finem incolumi conseruando. *Char. fol.*

IV. Lexicon Ecclesiasticum. Collectanea quædam ex Chrysostomo, Cyrillo, & Damasceno in Genesin. *memb. 4.*

V. Scholia Polychronij in Iob ex Ioanne Chrysostomo, Euagrio, Iuliano, Methodio, Theodoreto, Eusebio, & alijs. *charta fol.*

VI. Catena in Psalmos à primo ad 64. ex Eusebio, Basilio, Origene, Asterio, Theodoreto, Didymo, Hesychio, Athanasio, Cyrillo, Theodoro Antiocheno, Gregorio Theologo, Apollinario, Chrysostomo, Victore. *charta fol.*

VII. Catena in Psalmos à Psalmo 65. vsque ad finem ex Eusebio, Basilio, Origene, &c. *Cod. fol. char.*

VIII. Catena in prouerbia Salomonis ex Orig. Basilio, Didymo, Eusebio, Olympiodoro & alijs. Catena in Iob. S. Chrysostomi Homilia de ieiunio, & quòd consideratio beneficiorum diuinorum sit maximum sacrificium. Eiusdem homilia de ieiunio in quadragesima. Eiusdem homilia deprecatione Annæ. 1. Reg. 1. Eiusdem concio in illud: *Videns Iesus turbas ascendit in montem.* Eiusdem in illud: *Quoties peccabit in me frater meus*, &c. Eiusdem homilia. Stantem non debere nimium confidere, nec eum qui cecidit, desperare.

Eiusdem

Eiuſdem, meliuseſſe iniuria affici, quàm iniuria afficere. Eiuſdem homilia de Oratione. Alia de pœnitentia. Homilia in Deiparam & Simeonem. Homilia Gregorij Nyſſeni in occurſum Domini, & in iuſtum Simeonem. Homilia eiuſdem argumenti Amphilochij. Homilia eiuſdem argumenti Cyrilli Hieroſolymitani. Timothei presbyteri Hieroſolymitani in Prophetam Simeonem, & in illud: *Nunc dimittis*. Gregorij Nyſſeni excomium in S. Theodorum Martyrem. Nectarij Epiſcopi Conſtantinopolitani Oratio, quare primo Ieiuniorum Sabbatho celebretur memoria magni Theodori; & de Ieiunio, & eleemoſyna. Ignatij Monachi narratio de vita, & miraculis Tharaſij Archiepiſcopi Conſtantinopolitani. Euſtathij Epiſcopi Antiocheni Commentarius in Hexaemeron, cum lacunis. *charta fol.*

IX. Catenę in Iſaiam Prophetam pars prima, auctore Nicolao Muzano, Archiepiſcopo Cypri, ex Chryſoſtomo, Cyrillo, Baſilio, Euſebio, & alijs. *chart. fol.*

X. Catenę in Iſaiam Prophetam pars altera, incipiẽs *ab onere Damaſci* vſque ad finem. *charta fol.*

XI. Catena in Euangeliũ S. Lucæ ex varijs Patribus, ex Chryſoſtomo, Gregorio Theologo, Cyrillo, &c. *charta fol.*

XII. Catena Niceræ Serrarum Epiſcopi in Matthæum. *char. fol.*

XIII. Catena eiuſdem Niceræ in Euangelium S. Ioannis. *char. fol.*

XIV. Quęſtiones in Euangelium S. Matthęi. Excerpta ex bonis interpretibus in Euangelium S. Ioannis, vſque ad locum de quinque millibus in deſerto paſtis. Ioan. 6. Enarratio in Euangelium D. Lucę vſque ad finem, cap. 1. *memb. fol.*

XV. Vocabula 150. Pſalmorum, ſecundum ordinem Alphabeti. Commentarius ex Euſebio, Cyrillo, Theodoreto, Chryſoſtomo, Origene, Seueriano, &c. in Canticum Moyſis, & alia cantica veteris & noui Teſtamenti, *char. quarto*.

XVI. S. Cyrillus in Abacuc. Idem in Michęam, Amos, & Ioel. Leonis Imperatoris Oratio in Aſcenſionem Domini. S. Cyrillus in Malachiam. Idem in Prophetam Naum, Abdiam, Ionam, Aggæum & Sophoniam. Theodoretus in Oſeam cum nonnullis lacunis. *Cod. charta in folio.*

XVII. S. Cyrillus Alexandrinus in Prophetam Abacuc. In Michæam, Amos, Ioel, Sophoniam, Malachiam, Naum, Abdiam, Ionam, Aggęum. Theodoretus in Oſeam. Narratio vtilis ex interiore Aethiopum regione, quæ India dicitur, ad ſanctam ciuitatem perlata per Ioannem Archimandritam Monaſterij S. Sabæ: Liber hic inſcribitur Barlaam, & eſt illa ipſa hiſtoria, quę Damaſceno vulgò tribuitur. *charta fol.*

XVIII. S. Cyrillus Alexandrinus in Geneſin, Exodum, Leuiticum, Numeros, Deuteronomium. Theodoretus in 150. Pſalmos. *charta fol.*

XIX. Theodoretus in 14. Epiſt. S. Pauli. *charta fol.*

XX. Theodoretus in quinque libros Moyſis, Iudicum, Ruth, Regum, Paralipomenon; Eiuſdem diſſertatio, ſed mutila, de editionibus 70. Interpret. Aquilę, Theodotionis, Symmachi, Luciani, &c.

XXI. Theodoreti in Ezech. Prophetam tomi 16. Catena in Hieremiam Prophetam ex Chryſoſtomo, Theodoreto, &c. 12. tomis diſtincta. Theodoretus in Danielem. *char. fol.*

XXII Homiliarum S. Chryſoſtomi in Matthęum tomus 1. *Cod. fol. memb.*

XXIII. Homiliarum D. Chryſoſtomi in Matth. tom. 2. vſque ad finem. *fol. membr.*

XXIV. Homilię S. Chryſoſtomi in Ioannem, ab illo loco Ioan. *Niſi manducaueritis carnem filij hominis*, vſque ad finem. *Cod. fol. memb.*

XXV. Homiliarum D. Chryſoſtomi in Matthęum, tomus 1. vſque ad illum locum. *Quæ eſt mater mea, & qui fratres mei. Cod. fol. memb.*

XXVI. Homiliarum D. Chryſoſtomi in Matth. tom. 2. vſque ad finem. *fol. membr.*

XXVII. Homiliarum S. Chryſoſtomi in Geneſin à principio vſque ad illum locum. *Et erat terra labij vnius. Idem Cod. ſub eadem nota ſecundo.* Vita Marię Aegyptiacę, Auctore Sophronio. Andreę Cretenſis ſermo in quatriduanum Lazarum, & in feſtum Palmarum. *fol. membr.*

Homi-

xxvi ii. Homiliæ S. Chryſoſtomi in Acta Apoſtolorum. *fol. membr.*

xxix. Chryſoſtomi homil. 20. in Geneſin. Onomaſticon Iulij Pollucis. *charta fol.*

xxx. Origenis in Matthæum tomus 11. initio mutilus. Item tomi 12. 13. 14. 15. 16. Eiuſdem in Ioannem tom. 1. 2. 6. 13. 19. 20. 32. *char. fol.*

xxxi. S. Baſilius in Iſaiam S. Chryſoſtomus in Iſaiam. Catena in Iſaiam ex Cyrillo, Theodoreto, Seueriano, Euſebio. Catena in prouerbia Salomonis ex Chryſoſtomo, Didymo, Olympiodoro, Origene, Euſtathio, Baſilio, &c. Paraphraſis in Sophiſticen, ſeu in Elenchos ſophiſticos, incerto Auctore. *Cod. charta fol.*

xxxii. S. Baſilij Homiliæ nouem in Hexaemeron. Gregorius Nyſſenus in Hexaemeron ad Petrum fratrem. Diſputatio de anima cum ſorore Macrina. Baſilius de incorrupta virginitate. Gregorij Nyſſeni Oratio de defunctis. Opuſculum de Melchiſedech. Euangelium Nicodemi, fine mutilum. *char. fol.*

xxxiii. Homiliæ in Geneſin, initio mutilæ, nam à 45. de diſceſſu Loth ab Abrahamo, initium ducitur, vſque ad 68. de obitu Patriarchæ Iacob. *fol. membr.*

xxxiv. S. Baſilius in Hexaemeron. Quæſtiones variæ in Geneſin, ex varijs auctoribus collectæ. *membr. quarto.*

xxxv. S. Baſilius in Iſaiam. Theophylactus in Oſeę, Ionam, Naum, Michæam. Philonis de vita Moyſis libri duo. Eiuſdem liber de Sacerdotio. Eiuſdem liber de virtutibus, ſeu fortitudine, pietate, humanitate, & pœnitentia. Eiuſdem liber de Ioſepho, & alius de vita eius, qui eruditione perfectus eſt. *Cod. chart. in fol.*

xxxvi. Homiliæ incerti auctoris in Pſalterium vſque ad finem Pſalmi 81. *memb. octauo.*

xxxvii. Argumenta, ſummaria & expoſitiones breues in Pſalmos, & inſcriptiones Pſalmorum ex Euſebio, Nyſſeno, &c. *char. quarto.*

xxxviii. Adriani Iſagoge in ſacram Scripturam. Gregorij Nyſſeni varij ſermones de diuinitate Filij & Spiritus ſancti, & in Abrahamum. In Chriſti natalem. In ſanctum Stephanum. Funebris in Baſilium fratrem. In Baptiſma. In illud Domini: Quod vni ex iſtis minimis feciſtis, &c. In defunctos. In ſanctum Theodorum. In Meletium Antiochiæ Epiſcopum. Encomium in 40. Martyres. In ſanctum Paſcha. De Reſurrectione Domini. In Aſcenſionem Domini. Ad Euſtathium de Sancta Trinitate. Ad Ablabium, Non eſſe dicendum, tres Deos eſſe in diuinis. Ad Petrum fratrem, de differentia eſſentiæ & ſubſiſtentiæ. De infantibus præpropera morte abreptis. Ad Simplicium de fide. Ad Harmonium de nomine Chriſtiano. In illud: Tunc & ipſe filius ſubiectus erit. In Pulcheriam. In Placillam. In ſextum Pſalmum de octaua. Vita S. Gregorij Thaumaturgi. De beatitudinibus. In Orationem Dominicam. Chryſoſtomi explicatio in Hieremiam Prophetam. Pſelli interpretatio in Cantica Canticorum, verſibus Politicis. Eiuſdem Pſelli ænigmata. *char. fol.*

xxxix. Gregorius Nyſſenus & Nilus Monachus in Cantica Canticorum; catena ex vtroque contexta. Nyſſenus ſeparatim in Cantica. Damaſceni liber de Triſagio. Eiuſdem Damaſceni Oratio de natura compoſita, περὶ συνθέτου φύσεως, contra Acephalos. Eiuſdem Oratio prima contra illos, qui calumniantur imagines. Vita Damaſceni ſcripta à Ioanne Patriarcha Hieroſolymitano. Philothei Patriarchæ Conſtantinopolitani encomiũ in Baſilium Magnum, Gregorium Theologum, & Ioannem Chryſoſtomum. Gregorij Nyſſeni Oratio catechetica magna. Ioannis Damaſceni Introductio breuis dogmatum ad Epiſcopum Laodicenum: Nicolai Cabaſilæ libri 6. de vita Chriſtiana, quòd ea comparetur beneficio Baptiſmatis, Confirmationis, & ſacræ Communionis. Eiuſdem Oratio contra fœneratores. Ioan. Doxipatri expoſitio in opus Hermogenis de generibus dicendi. *char. fol.*

xl. S. Gregorij Nyſſeni liber de imagine, ſiue creatione hominis. Commentarij Chryſoſtomi in Epiſt. ad Titum. Epiſtolæ quædam S. Baſilij. Narratio de aduentu Imperatoris Græcorum in Italiam ad Concilium Florentinum. *char. fol.*

xli. Titus Boſtrenſis in Euangelium S. Lucæ. [S. Maximus de duabus in Chriſto naturis. Idem ad Archiepiſcopum Ioannem, animam eſſe corporis expertem. Idem ad Iordanem presbyterum: Animam poſt ſeparationem à corpore, actiones intellectuales exercere. Ad Antiſtitam de moniali profuga ex Monaſterio. Eiuſdem breuis enarratio in Oratio-

nem

tionem Dominicam. Idem ad Ioannem Cubiculariũ de triſtitia, quæ eſt ſecundũ Deum. Eiuſdem Epiſtola ad Iordanem presbyterum. Idem ad Thalaſſium presbyterũ. Ad Gregorium Conſtantinopolim nauigantem. Ad Cyrum presbyterum. Ad Ioannem Cubicularium de rectis Eccleſiæ dogmatibus, & contra Seuerum. Eiuſdem rectę fidei expoſitio. Continentur, & alia multa, eiuſdem S. Maximi in eodem tomo. quorum omnium numerus 186. Capita, ſeu, ſi mauis, tractatus efficit.] Agapeti Diaconi admonitiones ad Iuſtinianum Imperatorem. Ioannis Damaſceni introductio breuis dogmatum. Eiuſdem Epiſtola de Triſagio hymno. Eiuſdem Oratio prima contra oppugnatores imaginum. Vita Damaſceni per Ioannem Patriarcham Hieroſolymitanum. Marci Alexandrini Patriarchæ interrogationes, & Patriarchæ Theodori Balſamonis reſponſiones. Interrogationes quorundam monachorum, & ad eaſdem reſponſiones Synodi Conſtantinopolitanæ, tempore Alexij Comneni. Patriarchę Antiocheni reſponſio ad Archiepiſcopum Gradenſem, vel Aquileię, Non eſſe tolerandum, nec prius auditum, Archiepiſcopum loci illius vocari Patriarcham; & de Azymis. Excerpta quædam ex Chronicis de Synodis, quæ, quibus temporibus, & contra quos hæretieos ſint celebratæ. *char. fol.*

XLII. Explicatio in Pſalmos, & in Cantica ex Baſilio, Euſebio, & alijs. *memb. octauo.*

XLIII. Andręas Cęſarienſis in Apocalypſin. *char. fol.*

XLIV. Procopij Chriſtiani Rhetoris diuerſarum expoſitionum in Iſaiam Epitome, non ſine lacunis. Scholia S. Baſilij in 29. Orationes Gregorij Theologi. *char. fol.*

XLV. Theophylactus in Epiſtolas S. Pauli ad Romanos, in vtramque ad Corinthios; Ad Hebræos; Ad Galatas; Ad Epheſios; Ad Theſſalonicenſes, In vtrãque ad Timotheũ, Ad Titum, Philemonem. *char. fol.*

XLVI. Theophylactus Archiepiſcopus Bulgariæ in 12. Prophetas minores. *char. fol.*

XLVII. Euthymius in Pſalmos. Collectio dogmaticorum quorundam capitum vt de Trinitate, Imaginibus. *fol. chart.*

XLVIII. Michael Pſellus in Cantica Canticorum, verſibus politicis. *char. quarto.*

XLIX. Polychronius Diaconus in Cantica Canticorum. *char. octauo.*

L. Polychronius Diaconus in Eccleſiaſten. *char. quarto.*

LI. Cantica Canticorum cum Pſelli Commentarijs, politicis verſibus. Georgij Piſidæ verſus Iambici in Hexaemer. Cõſtantini Manaſſæ Chronicon verſibus politicis. *char. fol.*

LII. Philonis Iudæi Opera, quæ inueniuntur omnia, deſcripta ex Bibliotheca Beſſarionis Cardinalis. De opificio mundi. De Decalogo. De Iudice. De religione & humanitate. De conſtitutione principis. Omnem bonum virum eſſe liberum. De vita contemplatiua, ſeu de ſupplicum virtutibus. De mercede meretricia in templum nõ inferenda. Contra adulteros, omneſque intemperantes, & contra homicidas, omnemque violẽtiam. Vita politici, ſeu de Ioſepho. De ſacrificio Cain & Abelis. De Cherubim & flãmeo gladio. De agricultura. De Gigantibus. Numen eſſe immutabile. De Colonia. De congreſſu quærendæ eruditionis cauſſa. De vita ſapientis, ſeu legibus non ſcriptis. Vita ſapientis doctrina perfecti, ſeu de diuinarum rerum hærede. Somnia diuinitus immitti. De pręmijs & pœnis. De execratione. De fortitudine & religione. In Flaccum. De virtutibus & legatione ad Caium. De via Moſis. De nobilitate. De fugitiuis, ſeu exulibus. De plantatione Noe. De experrecto Noe. De confuſione linguarum. De mundi incorruptione. Meliori inſidiari deterius. De ebrietate. De Colonia, ſeu migratione. De Circumciſione. De Monarchia. De præmijs Sacerdotum. De animalibus immolandis. De ſacrificantibus. Sacrarum rerum allegoria ſecunda. De homicidijs. De ſeruorum interfectoribus. De verecundia mulierum. *char. fol.*

LIII. Acta Synodi Nicęnæ primę. Acta Concilij Epheſini. Anathematiſmi S. Cyrilli, cum Apologia contra Orientales; deeſt primus, ſecundus, quintus, & ſextus Anathematiſmus. *char. fol.*

LIV. Homiliæ S. Chryſoſtomi ad Antiochenos, & aliæ quædam.

LV. Acta Concilij primi Nicęni. Acta Concilij Epheſini. Georgij Scholarij cohortatio ad pacem incundam, opemque patriæ ferendam, ad Synodum Florentinam. Eiuſdem

ad

ad eandem Synodum pro concordia constituenda, orationes tres. Epistola Nicolai V. ad Constantinum Palęologum Imper. Constantinop. Epist. Bessarionis ad Gręcos. *char. fol.*

LVI. Acta Concilij Ephesini. *char. fol.*

LVII. Acta Concilij Ephesini sub Theodosio Imp. contra Nestorium. *char. fol.*

LVIII. Omnia acta Concilij Florentini, in quibus continentur quoque varia Bessarionis, Georgij Scholarij Protosyngeli & aliorum scripta pro Latinis. *char. fol.*

LIX. Acta & Canones sextę Synodi habitæ Constantinopoli in Trullo. Expositio Missę Nicolai Cabasilæ. Epistolæ 177. non adscripto auctoris nomine. *charta fol.*

LX. Concilium Lateranense sub Martino Pontifice, cum varijs epistolis. *char. fol.*

LXI. Ioannis Zonaræ commentarij in Canones Apostolorum, & Conciliorum tam vniuersalium quàm prouincialium. Liber qui inscribitur: Reliqua Concilij Ephesini. In quo præter alia epistolæ nonnullæ sancti Cyrilli, quæ in Tomis Concilij Ephesini extant. *Cod. char. fol.*

LXII. Ioannis Zonaræ enarratio in Canones Apostolorum & Conciliorum tam generalium, quàm prouincialium, & reliquorum SS. Patrum. *char. fol.*

LXIII. Gregorij Theologi sermo de Natiuitate. De Incarnatione. De luminibus. Diui Chrysostomi sermo de Theophaniis. In occursum, quando à Simeone Dominus in templo exceptus est, & salutatus. In dimissionem Chananeæ. Ioannis Damasceni sermo, quidnam defunctis prosint liturgię & eleemosynæ. Diui Chrysostomi sermo de eiectione Adami, & de Ieiunio. Nectarij Archiepiscopi Constantinopolitani de Theodoro martyre, ieiunio, & eleemosyna. D. Ioannis Chrysostomi sermo de Sancta Cruce. Andreæ Cretensis sermo de Annunciatione B. Virginis. Sermo de quatriduano Lazaro, & de die Palmarum. D. Chrysostomi sermo de ieiunio & custode carceris in Actis. De ficu arefacta. De decem virginibus. De pœnitentia & eleemosyna. De Pharisęo & meretrice. De muliere vngente Christum. De mystica cœna Domini. De Passione Domini, & cõfessione latronis. Epiphanius Archiepiscopus Cypri de sepultura Domini. Gregorij Constantinopolitani Episcopi Theologi sermo primus & secundus de Paschate. Diui Ioannis Chrysostomi sermo de triduana Resurrectione Domini. Gregorii Theologi Constantinopolitani Episcopi sermo de Dominica noua, & in martyrem Mamantem. D. Chrysostomi sermones. 1. De nuptiis in Cana Galilęa. 2. De hydriis. 3. De Christi ascensu Hierosolymam. 4. De Iesu versante in Galilæa sub scenopegia. 5. De ascensu Hierosolymã. 6. In illud: *Pater diligit filium.* 7. De cæco sanato. 8. De Ascensione Domini. 9. De eadem. Gregorius presbyter Cæsarcæ Cappadocię de 318. sanctis Patribus Nicæę congregatis. Andreæ Episcopi Cretensis sermo de humana vita, & de defunctis. Gregorii Theologi sermo de Pentecoste. D. Chrysostomi sermo de Pentecoste. De omnibus Sanctis. Theodori presbyteri & Syncelli magnæ Ecclesiæ sermo de reuelata veste sanctę Deiparę. Io. Damasceni sermo de glorioſa Transfiguratione Domini. Andreæ Cretensis encomia duo in obdormitionem Deiparæ. Gregorii Nazianzeni Theologi adhortatio ad sanctum Baptisma. Ioannis Chrysostomi de S. Philogonio. S. Ioannes Damascenus de obdormitione Deiparę. *char. fol.*

LXIV. Gregorii Theologi sermo de Paschate. De S. Mamante. In Pentecosten. De Machabæis. De S. Cypriano. In Iulianum exęquatorem. De Christi Natiuitate. In magnum Basilium. Sermo in sancta Theophania. De Baptismate. De Gregorio Nysseno. De S. Athanasio. Oratio in aduentum 150. Episcoporum. De plaga grandinis. De amandis pauperibus. Vbique addita sunt scholia Græca. *char. fol.*

LXV. Gregorii Nazianzeni oratio de Paschate. De encęniis & mart. Mamante. In Pentecosten. De Machabęis. De S. Cypriano. In Iulianum exęquatorem. In sancta Theophania. Funebris in magnum Basilium. In S. lumina. In S. Baptisma. De Gregorio Nysseno. In magnum Athanasium. De amandis pauperibus. In grandinis plagam. Prima contra Iulianum. De filio sermo primus. In Heronem. Apologeticus, cum Stasimorum Episcopus designaretur. Apologeticus post reditum ex fuga. Vbique addita sunt commentaria. *char. fol.*

LXVI. Gregorij Nazianzeni ſermo de Paſchate. De ſancto Mamante. De Machabęis. De Pentecoſte. Theophylacti Bulgariæ Epiſcopi verſus. Dauidis Philoſophi quæſtiones in philoſophiam. Gregorij Cyprij fabulæ. Michaelis Pſelli de Concilijs Opuſculum. Theodori Prodromi verſus aliquot. Manaſsis fragmentum hiſtoricum. Prolegomena Rhetorica incerti auctoris. Iambi Nicolai. Gregorij Nazianzeni elegiæ, & alia quędam lectu non prona. *fol. memb.*

LXVII. Gregorij Nazianzeni ſermones dno de Paſchate. In nouam Dominicam. In Pentecoſten. In Machabæos. Ad Iulianum exæquatorem. In Sanctum Baſilium. *charta 4.*

LXVIII. Gregorij Theologi in Encęnia. In Pentecoſten. In Machabęos. In S. Cyprianum. Ad Iulianum exęquatorem. In Chriſti natalem. Oratio funebris in magnum Baſilium. In ſancta lumina. In Baptiſma. In Gregorium Nyſſenum. In magnum Athanaſiũ. Oratio in 150. Epiſcoporum pręſentia. De amandis pauperibus. *Cod. 4. char.*

LXIX. Gregorij Nyſſeni ſermo de defunctis. Eiuſdem diſputatio de Anima cum ſorore Macrina. Vita Macrinæ, initio mutila. De virginitate liber capitibus 24. diſtinctus. Eiuſdem ſermo Catecheticus. De vita Moſis, ſeu de virtute libri duo. Apologia pro Hexaemero. Leonis Imperatoris ſermones nouem. De depoſitione Chriſti de Cruce, & in ſepulturam eius. De Reſurrectione. De Aſcenſione. De omnibus Sanctis. De obdormitione D. Virginis. De Decollatione S. Ioannis Baptiſtæ. De Pentecoſte. De Annũciatione. In feſtum Palmarum. Gregorius Nyſſenus ad Ablabium, non eſſe dicendum, tres Deos. Eiuſdem tractatus duplex in Pſalmos, eorumque inſcriptiones. Andreæ Cæſarienſis Archiepiſcopi commentarij in Apoc. *char. fol.*

LXX. Gregorij Nyſſeni ſermo de anima & reſurrectione. Non eſſe putandum dici debere tres Deos. In inſcriptiones Pſalmorum Tractatus duplex. Ad Hierium de infantibus, qui immatura morte abripiuntur. De ſcopo & fine ſecundum Deum, rectaque exercitatione. Adhortatio ad pœnitentiam. De fato. Ad eos qui ſe reprehendi moleſtè ferunt. Ad Euſtathium de Sancta Trinitate. Ad Harmonium de Chriſtianorum nomine & profeſſione. Contra fœneratores. Adhortatio ad pœnitentiam. Ad eos, qui baptiſma differunt. Contra Apollinariſtas ad Theophilum Alexandrinum. Syllogiſmi contra Manichæos. Antiochi monachi Lauræ Abbatis Sabæ ad Euſtathium monaſterij Attalinæ ciuitatis prępoſitum capita, ſeu ſermones 130. quibus prefixa eſt epiſtola ad Euſtathium cum grandi lacuna. Scholia in Exodum, Leuiticum, Numeros, Deuteronomium, Ioſue, Iudices, Ruth. *charta fol.*

LXXI. Gregorius Nyſſenus de Anima. *char. fol.*

LXXII. Gregorius Nyſſenus de vita Gregorij Thaumaturgi. Martirium magni Mart. Platonis. Vita Amphilochij Epiſcopi Iconij. Vita Gregorii Agrigentini Epiſcopi. Martyrium S. Cathatinę. S. Clementis Romani vita. Martyrium ſancti Petri Alexãdrini. Martyrium S. Mercurii. Vita S. Alypii. Martyrium S. Iacobi Perſę. Vita S. Stephani iunioris. Commentarius de S. Andrea Apoſtolo. *fol. memb.*

LXXIII. Sermones 20. Sancti Athanaſii contra Macedonianos, alioſq; hęreticos, nuper Græcè & Latinè editi, To. 2. Operum ſancti Athanaſii, fol. 222. Diſputatio orthodoxi contra Anomęum. *char. fol.*

LXXIV. S. Cyrilli Catecheſes illuminatorum 18. Eiuſdem tres Catecheſes myſtagogicę, & epiſtola ad Conſtantium de ſigno Crucis Hieroſolymis viſo. *char. 4.*

LXXV. Chryſoſtomi Homilia 5. ad populum Antiochenum. Eiuſdem oratio in 40. martyres. Encomium ſancti Baſilii in 40. martyres. Homilia ſancti Chryſoſtomi in illud: *Tunc venit Jeſus cum illis in villam, quæ dicitur Gethſemani*, Matth. 27. Eiuſdem in illud: *Et ecce vnus ex his, qui erant cum Ieſu, extendens manum, exemit gladium*. Matth. 27. Eiuſdem in illud: *Gaudete in Domino ſemper*. Philip. quarto. Sermo, incerto auctore, de Acatiſto, hoc eſt, in feſtum, quo recolebatur memoria liberatæ vrbis Conſtantinopolitanæ, ab obſidione Perſarum. Vita Mariæ Aegyptiacæ, auctore Sophronio Patriarcha Hieroſolymitano. Anaſtaſii Sinaitę oratio de ſacroſancta ſynaxi, & de non iudicando,

& de

& de obliuione iniuriarum; Homilia Andreæ Cretenſis in quatriduanum Lazarum. Homilia S. Chryſoſtomi in illud: *Thomas vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus.* Ioan. 20. Gregorij Theologi oratio in nouam Dominicam. Homilia in illud: *Poſtera autem die congregati ſunt Summi Sacerdotes & Phariſæi.* Matth. 28. Homilia in illud: *Qua cum abyſſent, ecce quidam de cuſtodibus venerunt in ciuitatem.* Matth. 28. Homilia in illud: *Maria ſtabat ad monumentum plorans.* Ioan. 20. De aſcenſu Ieſu Hieroſolymam ad diem feſtum Iudæorum. Io. 7. De ſanato ægro ad probaticam. Ioan. 5. Sanato non eſſe denuò peccandum. Ioan. 5. De aqua vitæ. Ioan. 4. De adoratione in ſpiritu. Ioan. 4. De Samaritana prædicante Chriſtum. Ioan. 4. De Chriſto reprehenſo, quaſi Samaritanus eſſet. Ioan. 8. De cœco ſanato. Ioan. 9. Decreta Concilij Nicæni contra Arium, in quibus etiam in ſpecie narratur vita Conſtantini magni. Leonis Imperatoris ſermo de Aſcenſione Chriſti. *Cod. membr. fol.*

LXXVI. S. Chryſoſtomus ad Theodorum lapſum. Ad Demetrium Monachum de contritione. Ad Stelechium de contritione. Ad Stagirium à dæmone obſeſſum. Ad illos, qui reſiſtunt ijs, qui alios ad vitam ſolitariam inducunt. Ad infidelem patrem. Ad fidelem patrem. Ad iuuenculam viduam. Ad illos, qui concubinas habent. Ad illas, quæ concubinos habent. De Monogamia. In ſanctum martirem Babylam. Encomium in martyrem Romanum. In Beatum Philogonium, contra Ethnicos, & in S. mart. Babylam. In S. mart. Iubentinum & Maximinum, ſub Iuliano Martirio affectos. Homilia in mart. Bernicen & Prodocen virgines, & Domninam matrem earum. Encomium in mart. Aegyptios. In magnum mart. Barlaam. In S. mart. Lucianum. in S. Ignatium. In Euſtathium Epiſcopum Antiochenum. In S. Pelagiam. In magnum mart. Iulianum. Non adeunda eſſe theatra. Duo encomia in Machabæos. *Cod. fol. char.*

LXXVII. S. Chryſoſtomi homilia de Publicano & Phariſæo. Eiuſdem de filio prodigo. Narratio diſcipuli S. Macarij de animabus hominum. Chriſtophori Archiepiſcopi Alexandrini Sermo, cui vita humana ſit ſimilis. Ephræm Syri ſermo de timore Dei. Eiuſdem ſermo Περὶ ἀποταγῆς τοῦ θεοῦ. Eiuſdem de dilectione. De illis, qui charitatem non habent. De longanimitate. De illis qui non habent longanimitatem. De patientia. De illis, qui patientiæ expertes ſunt. De vacuitate iræ. De velocitate ad iram. Eiuſdem Ephræm ſermo paræneticus. Admonitio de occurrentibus cogitationibus. Adhortatio quarta. Adhortatio ad iuniores de obedientia. De patientia adhortatio ſexta; & aliæ eiuſdem argumenti paræneſes. Eiuſdem ſermo de pœnitentia, & alij plures. Sanctus Chryſoſtomus de eleemoſyna. De illis qui ſacros conuentus deſerunt. Eiuſdem contra diuites, & de paupertate. Ephræm de ſecundo aduentu. Hippolytus Romanus de Antichriſto. Anaſtaſij Sinaitæ homilia in ſextum Pſalmum. Vita S. Simeonis Stylitæ. Martirium S. Nicetæ. Martirium S. Demetrij. Vita Ioannis Eleemoſinarii. Martirium S. Barbaræ. Vita S. Nicolai. *fol. min. char.*

LXXVIII. Sermones varij ex Chryſoſtomo, Ephræm, Damaſceno, alijs. *char. 4.*

LXXIX. Sancti Chryſoſtomi homiliæ triginta duæ, quarum prima eſt mutila, in illud: *Credidi propter quod & locutus ſum.* & de eleemoſyna. 2. In illud: *Habentes eundem ſpiritum fidei; & contra Manichæos.* 3. In idem dictum, & de eleemoſyna. 4. De eodem argumento. 5. De eleemoſina. 6. Ad illos, qui quærunt; Cur non è medio ſit ſublatus diabolus. 7. Socordiam improbitatis, diligentiam virtutis eſſe cauſam. 8. Aduerſus eos, qui diabolum humana regere dicunt. 9. Deum conditorem eſſe lucis, & tenebrarum. 10. De S. Philogonio. 11. De peccatis poſt agnitam veritatem, & de Sacramentorum vſu. 12. In dimiſſionem Chananæ. 13. De vidua deligenda. 14. De Neomenijs ſeu Calendis. 15. De fratribus obiurgandis. 16. De prolixitate proœmiorum, & vtiles eſſe obiurgationes. 17. In inſcriptionem Actuum Apoſtolicorum. 18. In eos qui ſacram Synaxin deſerunt. 19. De perpetuitate ſuppliciorum. Et in illud: *Si quis ſuper ædificauerit ſuper fundamentum hoc.* 20. In illud: *Contendite intrare per anguſtam portam.* 21. Contra illos, qui dicunt, dæmones res humanas adminiſtrare. 22. Neminẽ lædi niſi à ſeipſo. 23. In illud dictũ: *Vtinam ſuſtineretis modicum inſipientiæ meæ.* 24. In illud: Siue per occaſionẽ, ſiue

per inuidiam Chriſtus prædicetur; & de humilitate. 25. In illud: Salutetis mihi Priſcillã. 26. Non eſſe maledicendum Sacerdotibus. 27. In illud; Patres noſtri ſub nube fuerunt. 28. In eos qui ſacris conuentibus non interſunt. 29. De gloriatione in ærumnis. 30. Non eſſe hominis viam eius. 31. De decem millium talentorum debitore. 32. Quàm periculoſum ſit ingredi theatra. *Cod. memb. fol.*

LXXX. Vita S. Ioannis Chryſoſtomi 150. capitibus comprehenſa, cum catalogo eorum, qui Chryſoſtomi vitam conſcripſerunt. Eiuſdem Homilię de oratione: De pœnitentia. De ieiunio, & temperantia. De humilitate. De anima. De myſterijs Eccleſiæ non contemnendis. De prouidentia. De diuitijs & paupertate. De mulieribus & pulchritudine. De auaritia. De felicitate & infelicitate. De ſuperbia & inani gloria. De inuidia. De odio & inimicitijs. De triſtitia & deiectione animi. De patientia, eleemoſyna, & dilectione. De ira & exeandeſcentia. De electione. De doctrina & admonitione. De peccato & confeſſione. De magiſtratu & poteſtate. De futuro iudicio. De virtute & malitia. De fortitudine & iuramentis. De morte. De educatione liberorum. De bonitate & iniuriarum obliuione. *char. fol. membr.*

LXXXI. Theodori Studitę Catecheſes centum triginta quinque. Eiuſdem teſtamentum.

LXXXII. Sancti Cyrilli Alexandrini ſermones 17. Eiuſdem anathematiſmi, cum apologia contra Orientales. *char. fol.*

LXXXIII. Philothei Conſtantinopolitani Patriarchæ Homiliæ in Euangelia totius anni, collectæ ex Chryſoſtomo, & alijs. Variæ Homiliæ Chryſoſtomi, Amphilochij, & aliorum, de diuerſis argumentis. Baſilij magni hiſtoria myſtagogica & Eccleſiaſtica, ſeu expoſitio myſtica Eccleſiæ, & partium eius, & ornamentorum Sacerdotalium. Narratio Afri cani de ijs, quæ Chriſto nato in Perſia acciderunt.

LXXXIV. S. Patris noſtri Simeonis iunioris capita practica & Theologica 101. Dialogus Scholaſtici cuiuſdam ad Simeonem ſanctum & Theologum. Præcepta & admonitiones à ſtudioſis quibuſdam in proprium vſum collectæ, & in 39. capita diſtinctæ. Ioannis Epiſcopi Carpathi ad Monachos Indos exhortationum capita 79. φιλόθεον κατανυκτικὸν ordine Alphabetico Leonis Philoſophi & Imperatoris, verſibus Anacreonticis. Excerpta ex capitibus Theodori Edeſſeni. S. Maximus de Synodis. Sententię de humilitate, & alię de alijs argumẽtis, ex vatijs auctoribus collectę. Baſilij monachi presbiteri & Prępoſiti lauræ Meleini de aſcetica ſeu monaſtica viuendi ratione. S. Maximi de charitate ad Elpidium presbiterum prima centuria. Eiuſdem centuria ſecunda. Eiuſdem tertia, quarta, quinta, ſexta centuria. Eiuſdem capita 15. Eiuſdem capita 10. de voluntatibus & actionibus ex S. Patribus. Eiuſdem ſermo aſceticus forma dialogi. Helię presbiteri & Ekdici florilegiũ ex pręſtantibus Philoſophis. Excerpta ex ſermonibus Iſaię Anachoretę. Eiuſdem ad Abbatem Petrum diſcipulum ſuum. Abbatis Petri ſermones & lamentatio. Excerpta ex varijs Patribus. Ephręm ſermones varij. Ioannis Climaci ſermones S. Maximi cent. 5. & 6. & capita 15. de Deitate & Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti. *fol. char.*

LXXXV. Simeonis iunioris Theologi & presbiteri ſet. 34. Eiuſdẽ amores diuinorũ hymnorum, triplici carminis genere, Politico, Anacreontico & Iambico. *charta fol.*

LXXXVI. Ioannis Sinaitæ Abbatis oratio Aſcetica de monachorum exercitationibus ſermones 30. continens, qui climaces ſeu gradus dicuntur. Sermo, qualem deceat eſſe Prępoſitum. Ioannis Sinaitæ Abbatis montis Sinai, cognomento Scholaſtici, vita breuiter ſcripta. Sermo de manſuetudine, ſimplicitate, bonitate, malitia. *Cod. fol. memb.*

LXXXVII. Ioannis Raitæ Scala, & alia opera. Vita Climacis. *char. 4.*

LXXXIIX. Dorothei Abbatis ſermones ſeu inſtitutiones. Iſaię Abbatis presbiteri & Anachoretæ ſermones 28. Marci monachi ſermones 10. Diadochi Photices in veteri Epito Epiſcopi capita 100. de perfectione. *char. fol.*

LXXXIX. S. Baſilij aſcetica initio mutila. Eiuſdem de vera integritate virginitatis. S. Maximus de varijs quæſtionibus ex Sacra ſcriptura ad Thalaſſium, lib. 2. Opus de S. Trinitate, initio mutilum. D. Cyrilli fragmentum in Iſaiam, fine mutilum. *Cod. char. fol.*

XC. Aſcetica S. Ephræm initio mutila, tredecim ſermonibus comprehenſa. *Cod. 12.*

Ioan-

xci. Ioannis Xiphilini Patriarchæ Constantinopolitani homilię super Euangelia totius anni. *char. fol.*

xcii. Isaacij sermo exhortatorius. Eiusdem de fornicatione & hæresi. Et περὶ ἀπαθείας. Dubia & solutiones Gregorij Theologi per interrogationes & respõsiones de Deo & Trinitate. Dogma de S. Trinitate. Gradus virtutum. *chart. 12.*

xciii. S. Basilius de virginitate. *char. 4.*

xciv. Philothei Patriarchæ Constantinopolitani homiliæ in Euangelia & Dominicas totius anni, & aliæ ex Chrysostomo potissimum desumptæ. S. Basilij historia mystagogica, & Ecclesiastica, hoc est, mystica templi, Altaris, &c. & Sacerdotalium ornamentorum explicatio. Expositio Africani rerum in Perside gestarum, tempore Natiuitatis Christi. Epistolæ quędam incerti auctoris. *fol. char.*

xcv. Isidori Pelusiotæ epistolæ 659. Eiusdem aliæ epistolæ 469. S. Basilius in Isaiam Prophetam. *char. fol.*

xcvi. Synesij Episcopi epistolæ 157. Libanij 49. epistolæ. Gregorij Cyprij Patriarchæ Constantinopolitani epistolæ, sed sine titulis. Maximi Planudis epist. 92. non sine lacunis. Eiusdem versus quidam & comparatio hyemis & veris. Epistolæ Andronici Zaridæ, & Georgii Lacapeni. Isidori Pelusiotæ epistolæ 489. *char. fol.*

xcvii. Nicetæ Metropolitæ Heracleæ explicationes & commentarii in Gregoriũ Theologum. Iustini mart. expositio fidei, de recta confessione, vel de Trinitate. S. Athanasii contra Arianos oratio quinta. *char. fol.*

xcviii. S. Athanasii Patriarchæ Alexandrini oratio contra Gentiles seu idola. Eiusdem de Incarnatione Verbi, & eius in corpore ad nos aduentu. Eiusdem disputatio contra Arium in Nicæno Concilio. Orationes quattuor contra Arianos. Epistola Encyclica ad Episcopos Aegypti & Libię contra Arianos. Eiusdem alia oratio contra Arianos; initiũ: ἐι κακοτέχνως τας θείας γραφὰς βυλόμενοι τοῖν. Epistola ad omnes Orthodoxos, persecutione ab Arianis excitata. Epistola ad Serapionem de sancto Spiritu. Vniuersalis epistola ad omnes per Aegyptum, Syriam, Ciliciam, Phœnicen & Arabiam Orthodoxos Episcopos. Refutatio hypocriseos Meletii. Epistola ad Epictetum Episcopum Corinthi. Oratio contra Apollinarium. De Incarnatione Christi, & contra Apollinarium. In dictum illud Euangelii: *Quicunque dixerit verbum contra filium hominis*, &c. Ad Marcellinum in Psalmos. Testimonia Sacræ scripturæ de æqualitate Patris, & Filii cum Spiritu. Ad Antiochenum de variis Scripturæ quæstionibus. Symbolum Orthodoxæ fidei. *char. fol.*

xcix. Origenis contra Celsum, lib. 8. Commentarius in Cantica Canticorum ex Theodoreto, item ex tribus Patribus, Gregorio Nysseno, Nilo, & Maximo, collectore Psello. *charta fol.*

c. D. Cyrilli thesaurus. Eiusdem de recta fide capita 12. contra Nestorium. Procopii Christiani Rhetoris compendium collectaneorum in Genesim. Chrysostomi epistolæ 142. Eiusdem aliæ 47. epistolæ. Michaelis Apostoli acclamatio ad Bessarionem Cardinalem. Eiusdem oratio ad suum socerum indignantem, quod ad secundas nuptias transisset, & de tribus animi affectionibus. Eiusdem encomium in Imperatorem Constantinũ, qui capta vrbe occubuit. Eiusdem professio fidei. Eiusdem epistola ad Bessarionem. Epistola Bessarionis ad Michaelem Apostolum. Libanii epistolæ 107. *char. fol.*

ci. S. Cyrilli Alexandrini contra Iulianum tomi 5. Idem contra Anthropomorphitas. Primus tomus libri secundi contra Iulianum. Item tom. 2. 3. 4. 5. eiusdem libri secundi. Apollinarij paraphrasis poetica in psalterium, & Ioannis Geometrę metaphrasis Canticorum Sacrę scripturæ versibus iambicis. Vita S. Antonii à S. Athanasio conscripta. Narratio de quiete Ecclesię concessa post persecutionem tyrannorum, & de Licinio tyrãno profligato. *charta fol.*

cii. Cęsari, fratris S. Greg. Theologi, solutiones quęstionum 195. Theologicarũ, quas illi proposuerunt Constantius, Theocharistus, Andreas, Gregorius, Domnus, Isidorus, Leontius. Epistolæ Manuelis Raul. Nicephori Gregorę de Paschate demonstratio. Epistolę varię incertorum auctorum. Anastasius Sinaites in Hexaemeron.

CIII. Origenis Philocalia, id eſt, quæſtiones variæ cum ſolutionibus ex Origenis operibus collectæ à Baſilio & Gregorio Theologo. Photius Patriarcha Conſtantinopolitanus περὶ τῆς γνωμικῶν θεληματῶν in Chriſto. S. Martyris Clementis Epiſcopi Romę S. Petri diſcipuli narratio miſſa ad Iacobum fratrem Domini, Epiſcopum Hieroſolymorum. S. Baſilij epiſtolæ 174. *char. fol.*

CIV. Homiliæ quędam Ioannis Damaſceni, & Chryſoſtomi. Sermo de diſcretione. De tranquillitate corporis & animi. De Oratione. Capita centum S. Maximi. Thalaſſij Africani centuria prima de charitate & continentia ad Paulum presbiterum. Eiuſdem centuria ſecunda. Enchiridion præceptionum 27. capitibus conſtans. Simeonis iunioris Theologi 101. capita. Eiuſdem capita de Theologia 25. Eiuſdem capita Theologica practica 102. Heſychij presbyteri ſermo de ſobrietate & virtute in centum capita diſtinctus. Eiuſdem alius ſermo totidem capitibus diſtinctus. Collectanea ex Areopag. & Nyſſeno de puritate cordis. *char. 4.*

CV. Theodorcti de curandis Grędanicis affectionibus. Anaſtaſij reſponſiones de diuerſis capitibus ab Orthodoxis propoſitis. Mercurij Triſmegiſti Pęmander, & alij eiuſdem ſermones. *charta fol.*

CVI. Theodoretus de curandis Grędanicis affectionibus. *charta fol.*

CVII. D. Auguſtini lib. 15. de Trinitate in Græcam linguam tranſlati à Maximo Planude. Expoſitio Miſſæ Nicolai Cabaſilæ. Marci Epheſij epiſtola vniuerſalis ad omnes Chriſtianos, cum refutatione eiuſdem, edita à Gregorio Patriarcha Conſtantinopolitano. Vita & res geſtæ Sancti Ambroſij, Epiſcopi Mediolanenſis. Vita Sancti Clementis Romani. *char. fol.*

CVIII. S. Maximus ad Gregorium presbyterum περὶ τῶ κατὰ χριςὸν μυςηρίω, & alia eiuſdem Sancti Maximi opuſcula. Nicephori Blemmdyæ monachi & presbyteri introductionis Dialecticæ & Phyſicæ libri duo. Eiuſdem encomium in Ioannem Euangeliſtam. Eiuſdem oratio de anima. Eiuſdem oratio de corpore. Eiuſdem enarrationes in aliquot Pſalmos. Eiuſdem de fide. De virtute & religioſa. *Cod. char.*

CIX. Euthymij Panoplia. Theodoreti Philotheos ſeu hiſtoria religioſa. Oratio Theodoreti de dilectione. *char. fol.*

CX. Panoplia Euthymij, ſed deſunt priores vndecim tituli. Variæ explicationes in Pſalmos, Pſalmorumque inſcriptiones S. Ioannis Chryſoſtomi, Euſebij, S. Maximi, Nili, & aliorum. *char. fol.*

CXI. Philothei Patriarchæ Conſtantinopolitani lib. 15. contra Nicephorum Gregoram de Diuina ſubſtantia, operatione, potentia, & de lumine in monte Thabor, & id genus aliis. *fol. chart.*

CXII. Simeonis Archiepiſcopi Theſſalonicenſis expoſitio myſtica diuini Templi, & eorum, qui ſunt in templo Sacerdotum, & de Diaconis & Epiſcopis, & de ornatu, quo quiſque illorum ornatur; Item de diuina myſtagogia ad quoſdam Cretenſes. Nicolai Cabaſilæ expoſitio ſacræ liturgiæ. Ioannis Zonarę commentarij in ἀναγαςίμους κανόνας Damaſceni. Eiuſdem explicatio in Cantica, & Pſalmos graduum. Leonis Archiepiſcopi Bulgariæ epiſtola de Azymis & Sabbathis miſſa ad quędam Romanum Pontificem. Mercurii Triſmegiſti Pęmander. Eiuſdem ſermo vniuerſalis, ſermo ſacer; Crater ſeu vnitas. Deum obſcurum, eſſe manifeſtiſſimum. In ſolo Deo eſſe bonum. Nullam rem perire. Ignorantiam Dei eſſe ſummum malum. De motu & ſenſu; & in ſolo Deo eſſe pulchrum & bonum. Clauis. De mente communi. Occultus ſermo de generatione. Hymnodia occulta. Eunomii hæretici liber, quem refutauit S. Baſilius. Hermiæ irriſio Ethnicorum Philoſophorum. Athanaſii ſermo de Incarnatione & Sancta Trinitate. initium, ὁι παχοτέρως τὰς θείας γραφὰς, &c. Cydonius de contemnenda morte. *char. fol.*

CXIII. Simeonis Archiepiſcopi Theſſalonicenſis Opuſculum de diuino templo, eiuſque Sacerdotibus & miniſtris. Expoſitio Miſſæ Nicolai Cabaſilæ. Zonaræ enarratio in Canones ἀναγαςίμους Ioannis Damaſceni. Leonis Archiepiſcopi Bulgariæ epiſtola ad quendam Roman. Pontificem de Azymis & Sabbathis. *char. 4.*

Dama-

CXIV. Damascenus contra Manichęos. Eiusdem oratio in Natalem D. Virginis. Basilij Archiepiscopi Seleucia oratio in ἐναγγελισμόν. In Excitationem Lazari Homiliæ quinque, non adscripto auctoris nomine S. Epiphanij Archiepiscopi Cypri sermo in sepulturam Christi, & in Ioseph ab Arimathia S. Chrysostomi sermo in Pascha Eiusdem sermo catecheticus in Pascha. Nyssenus in Pascha. Chrysostomus in occursum Domini, & in Simeonem. Amphilochius de eodem. Cyrillus Hierosol. de eodem. Timotheus presbyter Hierosolymitanus in Prophetam Simeonem, & in: *Nunc dimittis.* Oratio Nectarij Archiepiscopi Constantinopolitani in magnum Martyrem Theodorum. S. Ephræm, vel Chrysostomus, de patientia & consummatione mundi. Et de altero Christi aduentu. Et de Scripturarum meditatione; & quæ sit quietis vtilitas. Hippolyti sermo de cōsummatione mundi. Ioannis Scholastici sermo ad pastorem, seu instructio pastoris cum Scholijs. Sophronius Archiepiscopus Hierosolymitanus in Natale Domini. Eiusdem encomium Angelorum.

CXV. Bessarionis Cardinalis, & Patriarchæ Constantinopolitani liber dogmaticus, seu de concordia, in quo præcipuè de processione Spiritus sancti ex Patre & filio. Eiusdem liber de processione S. Spiritus ad Alexium Lascarim. Liber de processione Spiritus sancti continens Ioannis Becci Patriarchę Constantinopolitani Epigraphas, seu sententias pro processione Spiritus sancti ex Patre & Filio, item refutationem earundem editam à Palama, & Apologiam Bessarionis pro Becco contra Palamam. Bessarionis προσφώνημα, seu Oratio ad Concilium Florētinum. Maximi Planudis monachi Syllogismi, seu Capitula de processione Sancti Spiritus contra Latinos, cum Apologia Bessarionis aduersus Planudem. Bessarionis Epistola ad Theodorum Gazam. Eiusdem responsio pro Aristotele ad Plethonis obiectiones de substantia. Sermo S. Augustini de processione Sancti Spiritus, in illud: *Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet ad vos:* conuersus in Grecam linguā. Eiusdem S. Augustini excerpta ex libro de cognitione verę vitę in Græcum translata, ab illo loco: *Quemadmodum pondus carnis aggranat animam, sic etiam carnalis cogitatio, &c.* vsque ad illum: *Sed spiritus Sanctus columba corpus efformauit.* Gregorij Patriarchæ Constantinopolitani liber ad Imperatorem Trapezuntium de processione Sancti Spiritus pro Concilio Florentino. Eiusdem Gregorij Apologia contra Marci Ephesini confessionem, in qua potissimum de processione Sancti Spiritus. Eiusdem Apologia contra Epistolam à Marco Ephesino ad omnes Christianos missam. Epistolam S. Maximi ad Marinum presbyterum Cypri. Marci Ephesini Capitula Syllogistica cōtra Latinos cum Apologia Georgij Scholarij & Bessarionis pro Latinis. Catechesis, seu institutio fidei, incerto authore. Bessarionis Epistola vniuersalis ad omnes Sedis Constantinopolitanæ subditos. Epistola Nicolai V. Pont. Max. ad Constantinum Palæologū Imp. Constant. Grecè reddita. Isaac monachus de facultatibus animæ. Epistola Georgij Trapezuntij ad monachos & Sacerdotes Cretæ de processione S. Spiritus. Eiusdem cohortatio ad Ioannem Palæologum Imp. Constantinopolitanum, vt in Italiam nauiget. Vita Ignatij Patriarchę Constantinop. Auctore Niceta Paphlagone. Excerpta ex Encomio eiusdem Ignatij, cōposito à Michaele monacho, presbytero & Syncello. Acta octauæ Synodi contra Photium. Acta Pseudosynodi sub Photio contra Ignatiū celebratæ. Photius de processione Spiritus Sancti contra Latinos. τὰ λοιπὰ τῆς ἐν ἐφέσῳ συνόδου. Reliqua Ephesinę Synodi, initium. ἃ δὲ γεγράφαμεν ὀρθῶς κατὰ τῶν Νεστορίου δυσφημιῶν. Acyndini & Barlaami dogmata, & blasphemię, cum refutatione, incerto Auctore. *char. fol.*

CXVI. Theodori Epicopi Cariæ cognomento Abucaræ Dialogus, quo demonstrat, esse Deum. Eiusdem de varijs Capitibus quæstiones, & responsiones. Epistola Thomæ Patriarchę Hierosolymitani ad Armenios hęreticos. Collectanea Theodori Episcopi Cariæ de varijs capitibus contra Seuerianos & Acephalos, & contra Manichęos. Metropolitani Achridenī prima & secunda συνεισφορά, seu congressio cum Latinis, de processione Sancti Spiritus. Nicolaus Methonæ Episcopus de processione S. Spiritus contra Latinos. Andreæ Cretensis sermo in vitam humanā & in defunctos. Theophylacti Bulgariæ Episcopi colloquium cū quodam de accusationibus Latinorum. Eiusdem Oratio in Alexium Comnenum

nenum Imperatorem. Commentaria Euſebij, Cyrilli, Niſſeni, Chryſoſtomi, Theodoreti, Origenis, Euſebij, Hippolyti in Cantica Moyſis; Annæ matris Samuelis; Abacuc, in Orationem Iſaiæ, Ionæ, & in Cantica trium puerorum, & D. Virginis. S. Chryſoſtomi oratio in S. Apoſtolum Thomam. Eiuſdem in S. Thomam, & contra Arianos. Eiuſdē in Pentecoſten. Eiuſdem in Euangeliſmum. Eiuſdem in mulierem Samariranam. Eiuſdem in illud: *Non quod volo bonum, hoc facio, &c.* Eiuſdem in illos, qui Hippodromum adeunt. Et in illud: *Contendite intrare per angustā portam.* S. Maximi Eccleſiaſtica myſtagogia. *char. fol.*

CXVII. Leontij Hieroſolymitani ἀπορίαι ad illos, qui vnam in Chriſto naturā aſſerunt. Idem contra illos, qui duas in Chriſto ſtatuunt hypoſtaſes, cum nō paucis lacunis. Et contra illos, qui nolunt D. Virginem vocare Θεοτόκον. Niceræ Byzantini Philoſophi refutatio Epiſtolæ Principis Armeniæ, pro defenſione Catholicæ Eccleſiæ, & Synodi Chalcedonenſis. Maximi ſermones. Philothei Patriarchę Conſtantinopolitani encomium in Baſilium Magnum, Gregorium Theologum, & Chryſoſtomum. *charta fol.*

CXVIII. Expoſitio rectæ fidei edita in Concilio Florentino. Epiſtola Michaelis Patriarchę Conſtantinopolitani ad Petrum Patriarcham Antiochenum. Reſponſio Petri ad Epiſtolam Michaelis. Epiſtola eiuſdem Petri de Azimis. Opuſculum S. Maximi ad Marinum Cypri presbyterum. Damaſceni Oratio de Orthodoxa fide, & de ſancta, & conſubſtantiali Trinitate. Theopylacti Archiepiſcopi Bulgariæ expoſitio τῶν νόθων ἐκθέσεων, & alia quędam Græcorum Schiſmaticorum. *charta quarto.*

CXIX. Origenis refutatio omnium hæreſum. Gennadij Patriarchæ Conſtantinopolitani epiſtola Encyclica ad omnes Metropolitanos, & ad Pontificem Romanum. Photius de Epiſcopis & Metropolitanis. Niceţę Choniatæ de Armeniorum hæreſi tom. 17. Eiuſdem tom. 18. contra Paulitianos, & 19. cōtra Bogomilos, & 20. contra Sarracenos. Modus tecipiendi illos, qui à Sarracenis ad Chriſtiana ſacra tranſeunt. *char. fol.*

CXX. Andronici Sebaſti Dialogus Imperatoris & Cardinalis de proceſſione Sancti Spiritus. Diſputatio Imperatoris cum Doctore Armeniorum Petro de duabus in Chriſto naturis, & alijs quibuſdam capitibus. Scriptum contra Ioannem Beccum.

CXXI. Menęum Græcorum continens Menſem Aprilem. Liturgia S. Chryſoſtomi. Explicationes & homiliæ ex variis auctoribus collectæ in Euangelia diebus Dominicis legi ſolita. *char. quarto.*

CXXII. Demetrij Chomatiani totius Bulgarię Epiſcopi, cap. 216. de interdictis, & conceſſis gradibus affinitatis, inter quæ continentur etiam Regis Seruiorum Stephani duæ quæſtiones, & Chomatiani ad eaſdem reſponſa. *char. fol.*

CXXIV. Triodium Græcorum. *char. fol.*

CXXV. Conſideratio plenior in Transfigurationem Domini. Palamę, & Acindyni epiſtolę. Expoſitio hęreſum Palamę, & Acindyni. Variæ Apologiæ contra Palamam & Acindynum. Conſideratio S. Maximi in Dominicam luminum. *membr. octauo.*

CXXVI. Horologium Gręcè Eccleſię. *char. quarto.*

CXXVII. De elementis Catholicę fidei ſecundum traditionem Sacrę Scripturę & Catholicorum Doctorum, Auctore Manuele Caleca. *char. 4.*

CXXVIII. Nicolai Cabaſilę interpretatio Miſſæ. Narratio de ſancta & magna Eccleſia Sophię, quomodo ab initio ſit condita, & abſoluta. Expoſitio hiſtoriarum, quarum meminit Gregorius Theologus in Oratione funebri in magnum Baſilium. Catena in Cantica Canticorum, & Eccleſiaſten à Neophyto presbytero & Incluſo ex varijs Patribus collecta, cum lacunis paſſim. Liber Sapientię. Andronici liber dogmaticus contra Hebręos. Baſilij admonitio de inſtituenda iuuentute. *char. fol.*

CXXIX. Nicolai Methonenſis Epiſcopi diſcuſſio Theologicę Inſtitutionis Procli Platonici Philoſophi, ne quis probabilitate deceptus à vera fide deficiat. *char. fol.*

CXXXV. Meletii Monachi compendium de natura hominis ex variis ſacris & profanis auctoribus collectum.

CXLIX Athenagoræ Philoſophi Chriſtiani legatio pro Chriſtianis Eunapii vitæ Philoſophorum & Sophiſtarum. *char. fol.*

Diale-

CLXI. Dialectica Damaſceni. Damaſceni orthodoxæ fidei expoſitio 103. capitibus conſtans. *memb. 12.*

CLXII. Syneſius in Imperatorem, vel de regno. Eiuſdem Dio, ſeu de vitæ ratione. Encomium caluitiei Aegyptij, vel de prouidentia ſermones duo. Ad Pęonium περὶ τοῦ δώρου, de munere. Eiuſdem hymni. Nicephori Gręgorę in inſomnia Syneſij expoſitio ad Palęologinem. *fol. chart.*

CLXIII. Nicephori Patriarchæ Canones, Chryſoſtomi ſermo de conſummatione mundi. Declaratio habitus monaſtici. De humilitate. De conſcientia. Proximum non eſſe iudicandum. Selecta SS. Patrum ex Scripturis. Ephræm de die iudicij. Vita S. Pauli primi Eremitæ. Vita S. Onuphrij. Chryſoſtomus de Helia Propheta, & vidua. Ioannis Theologi narratio de obitu B. Virginis. Apocalypſis S. Pauli in tertium Cęlum rapti. Oratio Epiphanij in ſepulturam Chriſti. Gregorij Nazianzeni ſermo de Paſchate, S. Chryſoſtomi de Ieiunio & eleemoſyna. *char. oct. ano.*

CLXXV. Photij Patriarchę de incircumſcripta filij diuinitate ex Amphilochio. Colloquium hæretici cum Orthodoxo. Theodori Epiſcopi Carię, cognomento Abucaræ, Opuſcula. De Dei nominibus. Patrem ſemper generare, Filium ſemper generari. Dialogus cum Neſtoriano. Dialogus cum Iacobita. Quæ ſit maximè propria differentia. De tempore. Breuis doctrina de Diuinis nominibus cum toti Trinitati communibus, tum proprijs ſingularum perſonarum. Quæſtiones Origeniſtarum propoſitæ fideli. Quæſtiones ab infideli propoſitæ, earumque ſolutiones. Muſici Canonis κατατομή.

CXXCI. Vitæ Sanctorũ: Danielis Prophetæ, S. Sebaſtiani Martyris, S. Bonifacij, S. Ignatij, S. Iulianę, S. Anaſtaſiæ. Decem Martyrum in Creta, S. Eugeniæ, S. Protomartyris Stephani, S. Theodori Grapti. Sanctorum decem millium Martyrum, S. Indes & Domnę, Glycerij, Theophili, Dorothei, & comitum, S. Marcelli Archimandritę, S. Melaniæ Romanę. *membr. fol.*

CXXCII. Simeonis Metaphraſtę Vitę Sanctorum, Menſe Nouemb. Vita SS. Coſmæ, & Damiani, SS. Acindyni, & Pegaſij, SS. Martyrum Acepſimę, Ioſeph, & Aithalę. Vita Ioannicij. Martyrium Galactionis & Epiſtemę. Vita S. Pauli Confeſſoris. Martyrium, S. Hieronis, S. Chryſoſtomi homilia in Seraphim. Vita S. Matronæ. Vita S. Theoctiſtæ. Martyrium, S. Menę. Vita Ioannis Eleemoſynarij. Vita S. Chryſoſtomi.

CXXCIII. Procopij Cęſarienſis hiſtoriarum primę tetradis liber 1. & 2. Eiuſdem, ex ἐκτάδος hiſtoriarum ſui temporis prima tetrade lib. 3. & 4. Theophylacti Simocatę vniuerſalis hiſtoriæ lib. 8. qui potiſſimum agunt de Imperio Mauricij. Liber de officijs & feſtis Palatij Conſtantinop. & de coronatione Imperatoris. Itemque de deſignatione Deſpotę & Patriarchę, editus nuper nomine Georgii Codini Curopalatę. Deſcriptio Byzantij, ſeu Conſtantinopolis ſub eiuſdem Codini nomine edita; Itemque magnę Eccleſię Sophię. Catalogus Imperatorum Conſtantinop. vſque ad Manuelem Palęologum. Catalogus Patriarcharum Conſtantinop. vſque ad Iſaiam. *char. fol.*

CXXCIV. Chriſtoduli hiſtoriarum libri quattuor de bellis, & cõtrouerſiis Andronici aui & nepotis. verus Auctor eſt Ioannes Cantacuzenus Imperator. *charta fol.*

CXXCV. Index Gręcorum Cod. Vaticanę Hiſtoria Barlaami & Ioſaphat Damaſceno ad ſcripta. *char. fol.*

CXXCVI. Laonici Chalcocondylę hiſtorię Turcicę. Nicephori Imperatoris bellici apparatus cap. 19. *charta fol.*

CXXCVII. Laonici Chalcocondylę hiſtoria de rebus Turcicis. *chart. fol.*

CXXCVIII. Laonici Chalcocondylę hiſtoria Turcica. *char. quarto.*

CXXCIX. Georgii Hamartoli Annales breues ex variis ſcriptoribus collecti, ab exordio mundi vſque ad Imperium Conſtantini Leonis filii. Ioan. Cantacuzeni Imperatoris Conſtantinopolitani defenſiones contra Mahomet lib. 3. in tertio multę ſunt lacunę.

CXC. Annales Glycę. Photius περὶ γραμικῶν θελημάτων ἐπὶ χριςῦ. Epiſtola Thomę Patriarchę Hieroſolymitani ad Hęreticos.

CXCI. Bibliotheca Photii. *charta fol.*

Con-

CXCII. Conſtantini Manaſſę Chronicon vſque ad Imperium Nicephori Botoniatę. Nicephori Gregorę lib. 11. hiſtoriarum. *charta fol.*

CXCIII. Conſtantini Manaſſæ Chronicon ab exordio mundi vſque ad Nicephorum Botoniatam, verſibus politicis. Chriſtus patiens Tragœdia Greg. Nazianzeni. Eiuſdem λόγοι πάντες carmine ſcripti. Eiuſdem varię Orationes. Oracula in ſepulchro magni Conſtantini reperta, & à Patriarcha Scholario explicata.

CXCIV. Vita S. Chryſoſtomi à Gregorio Alexandrino Epiſcopo ſcripta. Vita S. Antonii. Vita & res geſtę S. Euthymij. *charta fol.*

CXCV. Curopalata de officijs aulæ Conſtantinopolitanæ, & expoſitio Andronici, quæ nunc Epiſcopales ſubiectæ ſint Patriarchali ſedi Conſtantinopolitanæ. *char. fol.*

CXCVI. Iulij Pollucis Chronicon, ab initio mundi vſque ad imperiū Valentis, & Valentiniani. Eiuſdē alia quædā Opuſcula, potiſſimum Vocabularia, & in Hexaemeron. *char. fol.*

CC. Alexander Monachus de inuentione S. Crucis. Homiliæ & Encomia variorum auctorum in S. Crucem. Extant Græcè & Latinè To. 2. de S. Cruce Iacobi Gretſeri. *char. 4.*

CCII. Acta quintæ & ſextę Synodi. *char. folio.*

CCIII. Georgij Φραντζῆ Protoueſtiarij Chronicō à Palæologis vſq; ad an. 1477. *char. 4.*

CCV. Ioan. Sinaitę hiſtoria de Ioſaphat & Barlaā, adſcribitur vulgo Damaſceno. *char. fol.*

CCVI. Ioannis Zonaræ Annalium Tom. 3. Niceta Choniatæ Annales à Ioanne Comneno vſque ad Henricum Flandrum. *chart. fol.*

CCXII. Nicephori Gregoræ Orationes & encomia in varios, & Epiſtolæ S. Maximi de rectis Eccleſiæ dogmatis, & contra Seuerum. Dialogus S. Maximi cum Theodoſio Epiſcopo. Narratio diſſidii inter S. Maximum & Principes Palatii. Eiuſdē Epiſtola ad Anaſtaſium ſuum diſcipulum. Vita & certamina S. Maximi. S. Maximus de myſteriis ſecundū Chriſtum. Eiuſdem variæ definitiones. Idem ad Marinum. Idem ad Nicandrum Epiſcopum Cypri. Ad Præpoſitos, Monachos, & orthodoxum populum in Sicilia. Eiuſdem expoſitio ex rectę fidei confeſſione ad Ioannem cubiculariū. Eiuſdem breuis expoſitio ſyncerarum vocum de fide in Chriſtum poſt vnionem. Eiuſdem excerpta ex Epiſtola ad Pyrrhum, & ex diſputatione cum Pyrrho. Eiuſdem ſcholia in Epiſtolam Dionyſii Areopagitæ ad Caium, & alia quędam. Georgii Scholarii de recta in Deum fide, & de proceſſione S. Spiritus. Gregorii Nazianzeni Oratio de amandis pauperibus. *char. fol.*

CCXIV. Gregorii Nyſſeni, lib. 12. contra Eunomium. Ecommentariis Baſilij Epiſcopi in tertiam pacificam Theologi de S. Trinitate. Gregorii Nyſſeni laudatio magni Baſilii, & funebris Oratio in magnū Meletium, & Orationes tres de 40. Martyribus. De vita S. Macrinæ Virginis ſororis ſuæ. Notæ ex Commentarijs Baſilij in ſecundam Orationem pacificam Theologi de zelo & Sancta Trinitate. Nyſſenus de occurſu Domini. Notæ ex commentarijs Baſilij in Orationem Theologi de Magiſtratibus, & Principe iraſcente. Notæ ex commentarijs de nauigatione. De Aegyptijs aduenis. Gregorij Nyſſeni vita. Notæ ex commentarijs in Orationem Theologi de ordine. *char. fol.*

CCXXIII. Ars canendi muſicis notis diſtincta 12. *charta.*

CCXXXV. Ioānis Metropolitæ Ciuitatis Enchaitarum verſus Iambici in feſta Domini, & in alia diuerſi generis argumenta. *char. fol.*

CCXXXVII. Explicatio hiſtoriarum, quas attigit Gregorius Nazianzenus in inuectiua prima in Iulianum. *char. fol.*

CCXLI. Anaſtaſij Sinaitæ in Spiritualem Anagogen opificij ſex dierum Sermones aliquot, cum lacunis. *char. fol.*

CCXLII. Baſilius & S. Gregorius Nyſſenus in Hexaemeron. Nyſſenus in ſanctum Sabbathum. *chart. quarto.*

CCXLV. Lexicon ex varijs auctoribus, S. Damaſceni iambi in Natalem Domini. *char. 4.*

CCXLVI. Procopij Cęſarienſis hiſtoria bellorum Gothicorum, duce Beliſario, in tres libros diſtincta. Syneſii Orationes & hymni. Nicephori Gregoræ ſcholia in inſomnia Syneſii. *chart. fol.*

CCL. Alexander Monachus de inuentione S. Crucis. *char. quarto.*

S. Baſi-

CCLI. S. Basilius in Hexaemeron. Quæstiones variæ in Genesin ex variis Auctoribus collectæ. *membr. quarto.*

CCLII. Gregorii Theologi Oratio in S. Pascha. In Iulianum exęquatorem, in Machabæos. In sancta lumina. In plagam grandinis, & aliæ quædam. *membr. fol.*

CCLIV. Michaelis Patriachę Constantinop. sermones in quędam Euangelia Dominicalia, & in Transfigurationem Domini, & in omnes Sanctos. *membr. quarto.*

CCLV. Ars canendi Græcorum. *char. 12.*

CCLVII. Varii sermones Ascetici.

CCLVIII. Selecta ex Patribus de Deo, & diuinis operationibus. *char. 4.*

CCLIX. Lexicon Cyrilli.

AVGVSTANAE VINDELICAE REIPVB. BIBLIOTHECAE

Catalogus Græcorum manuscriptorum Codicum Sacrorum, & Ecclesiasticorum.

MARCVS Velserus Augustanæ Reipub. dignissimus Duumuir, sed & Reip. litterariæ (si quis alius) seruator, & propagator, primus è Catholicis Auctor fuit, vt ex Augustana Bibliotheca secernerentur Patrum Græcorum manuscriptorum nomina, & Inscriptiones, hæcque in Catalogo sic proponerentur, vt impuris, ac prohibitis Auctoribus semotis, tamquam gemmę, in qnibus Catholica fides elucet, oculis omnium, qui Christianã Remp. sartam tectam cupiunt, obijcerentur. Neque hoc officio contentus, Catalogo præfixit hęc animi candidissimi verba: *Quisquis Reip. Literariæ faues, horum omnium Codicum, siue interpretandi, siue conferendi, siue edendi, ita tibi futura copia est, si de ijs incolumibus restituendis caueris.* Vides lector de Vito isto clarissimo dictum rectissimè fuisse, eum esse animatam quandam *Bibliothecam & Musæum ob ambulans,* Βιβλιοθήκην ἔμψυχον μουσεῖον περιπατοῦν, quãquam non solum hac ratione litterariæ Reipub. contulit, vernm etiam suis ipse scriptis accuratissimè editis eam ornauit, & locupletauit. Quorum & in selecta nostra Bibliotheca, & in sacro Apparatu suis locis meminimus.

I. Procopius in Octateuchum, libros Regum, Paralipomena. *membr. fol.* — Extat Latinè Basileæ excusus. Extant Romę 1587. & alibi.

II. Iosue, Iudices, Ruth, Regum & Paralipomenon libri. *membr. fol.*

III. Iidem libri denuò (exceptis Paralip.) & Tobias. cum scholio Theologi de duobus Testamentis; & Maximi εἰς τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν. ad calcem, expositio paucularum vocum biblicarum. *membr. fol.*

IV. Prophetæ maiores & minores, cum periochis Hesychij presbyteri Hierosolymitani, Theodoreti, Polychronij, & fragmento Io. Chrysost. in Susannam. *membr. quarto.* — Extant, Basileæ 1544. 1555.

V. Iobi enarratio, incerto, eoque haud ita vetere (vt videtur) Auctore, principio mutila. 2. Nazianzeni carmen χριστὸς ἀνάξ, cum paraphrasi. Eiusdem περὶ ἀρχῶν fragmentũ. 3. Iosephus de Maccabęis. 4. Michael Psellus de Dęmonijs, fine mutilus. *char. quarto.* — Extant Paris. Lat. interpretatio. Petro Morel. Io. 1577.

VI. Euangelia diebus sacris prælegi solita membr. *fol.*

VII. Psalterium cum diuersorum, velut Asterij, Basilij M. Cyrilli, Didymi, Eusebij, Theodoreti, &c. enarratione. *membr. fol.*

VIII. Psalterij eiusdem enarratio alia, & Odæ, cum diuersorum expositione. 2. Ioan. Chrysostomi Orationum Catalogus. 3. Disputationis de anima fragmentum. *membr. 4.*

IX. Euangelistæ quattuor, cum Theophylacti expositione. *char. fol.*

X. Euangelium Marci & Lucæ, eodem enarratore. *membr. quarto.* — Editi Romæ 1542. Græcè, & Latinè, in Germania.

XI. Lucas Euangelista, cum diuersorum expositione, Niceta collectore. *char. quarto.*

Ioan-

XII. Ioannis Euangelistæ capitum octo, cum parte noni, expositio diuersorum, eodem Niceta Auctore. *membr. quarto.*

Editus Veronæ. An. 1532.

XIII. Oecumenius in Acta Apostolorum, & Epistolas D. Pauli omnes; necnon in Petri, Ioannis, Iacobi, Iudæ, quas dicunt Catholicas. Codex diligenter exaratus. *membr. fol.*

XIIII. Basilij M. Sermones 46. 1. In principium Psalmi 1. 2. In Psalmū vij. 3. in xiij. 4. in eundem & contra fœneratores. 5. in xxviij. 6. in eundem 7. in xxix. 8. in xxxij. 9. in xxxiij. 10. in xxxvij. 11. in XLIV. 12. in XLV. 13. in XLVIII. 14. in XLIX. 15. in LXI. 16. in CXIV. 17. in CXV. 18. in dictū Lucæ, *καθιλῶ μικτὰς ἀποθήκας* (cap. 12.) 19. *πρὸς τὰς πλουτοῦντας.* 20. in Martyrē Iulittam. 21. in principium Euang. Io. 22. de Gratiarū actione 23. Deū non esse causam malorū. 24. in præceptionē Mosis, *πρόσχωμεν σῶ.* 25. *κατὰ ὀργιζομένων.* 26. De Inuidia. 27. *ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Λαοδικείᾳ.* 28. De etlnicorū scriptis cum fructu legendis. 29. *ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ.* 30. De Fide. 31. De Ieiunio. 32. de eodem. 33. *κατὰ μεθυόντων.* 34. Adhortatio ad S. Baptisma. 35. In 40. Martyres. 36. in Gordium martyrem. 37. In Barlaam martyrem. 38. In Natalem Christi. 39. Contra Sabellianos, Arium & Anomæum. 40. De Humilitate. hactenus edita Basileę 1551. quæ sequuntur, *ἀνέκδοτα.* 41. Ad Monasterij desertricem. 42. Ad Monasterij desertorem. 43. Ad calumniantes ipsum de tribus Dijs. 44. Contra Sabellianos, Arium, & Anomœos. 45. De Ieiunio, breuis admonitio. 46. De Incomprehensibili fine mutilum. *membrana folio.*

XV. Basilij eiusdem in Esaiam *ἑρμηνεία*, *membrana fol.*

Pars extat in eius operibus.

XVI. Basilij eiusdem, Epistolæ 348. *membrana, quarto,* quatum pars necdū ann. 1595. erat tradita prælo. Illarum verò seriem cum Græca prænotatione. Vide in Catalogo Augustano Græcorum Codicum, eodem ann. Augustę edito. *membrana quarto.* vnde aliquot decades *τῷ ἀνεκδότων* prælo adornatæ fuerunt Aug.) *membrana quarto.*

Editæ Basileæ Anno 1551.

XVII. 1. Basilij eiusdem in Hexaemeron homiliæ xj. quamquam in scripto hoc Codice duæ postremæ Gr. Nysseno tribuantur, sed perperam, vt è sequentibus etiam liquet.

Reperiuntur singula in editis, sed quæ hinc possunt emendari.

2. Gregorij Nysseni de opificio hominis. 3. Basilij M. Homilia in Nat. Christi. 2. adhortatio ad S. Baptisma. 3. Oratio in quadraginta martyres. 4. In Gordium martyrem. 5. In Barlaam martyrem. 6. Contra ebriosos. 7. cōtra iracundos. 8. De Inuidia. 9. In dictum Mosis, *Attende tibi ipse.* 10. Oratio prima de Ieiunio. 11. Deum non esse mali Authorem, *charta quarto.* diligenter exarata omnia.

XVIII. Enarratio epistolæ D. Pauli ad Romanos, Authoribus Basil. Magno, Chrysost. Dionys. Alex. Scueriano, & alijs. *membrana fol.*

Rom. 8. 2. Cor. 4.

XIX D. Ioan. Chrysostomi homiliæ 35. 1. In dictum Apostoli, *Diligentibus Deum omnia cooperari in bonum*, deque tolerantia, & quantus sit afflictionum quæstus. 2. In dictum, *Habentes autem eundem Spiritum fidei, sicut scriptum est, Credidi, propter quod locutus sum*, & de Eleemosyna. 3. In idē dictum, *Habentes eundem Spiritū*; atque aduersus Manichæos, & omnes eos, qui vetus testamentū criminātur, idq; à nouo diuellūt, & de Eleemosyna. 4. In

Impressę in officina Christo. Plantini, Ann. 1579. & Venetijs.

idem dictum, & cur cōmuniter omnes bona percipiant, deque Eleemosyna. 5. De precatione, cuius initium, *ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει.* 6. De eadem. 7. De peccatis fratrū non publicandis, deque eo, non esse imprecandum hosti. 8. In dictum Pauli: *Propter fornicationem autem vnusquisque suam vxorem habeat.* 9. In locum Apostoli: *Mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius vivit, quòd si obdormierit vir eius, liberata est, nubat cui vult, tantùm in Domino. Beatior autem erit, si sic permanserit.* 10. In viduam iuniorem. 11. In eandem, deque coniugio solitario (*περὶ μοναδρίας*) 12. Aduersus eos, qui non rectè vtuntur dicto Apostolico, *Sine per occasionem, sine per veritatem Christus annunciatur*; deque Humilitate.

1. Cor. 7. Ibid. f.

Philip. 2.

Matth. 15.

Hebr. 12.

13. In locum Pauli: *Nam oportet & hæreses esse inter vos: vt & qui probati sunt, manifesti fiant.* 14. In liberationem Chananææ (*εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς χαναναίας*) habita post reditum eius ab exilio. 15. In dictum: *Pacem sequimini cum omnibus, & sanctimoniam.* 16. De perfecta dilectione, deque remuneratione pro dignitate, seu, merito (*τῆς κατ' ἀξίαν ἀνταποδόσεως*) & de compunctione. 17.* De mortuorum resurrectione. 18. De Eleemosyna, pronunciata, quum tempore hyemis aduentans, pauperes & mendicos in foro dispersos ne-

* Extat Latinè.

gligi

gligi cerneret. 19. Comparatio regiæ potentię, diuitiarum,& eminentię ad Monachum in veriſſima Chriſti Philoſophia acquieſcentem. 20.* In Natalem diem Seruatoris noſtri Ieſu Chriſti, prius incognitum,&c. 21. In prophetam Ionam, Danielem, & tres pueros: recitata ſub introitum Ieiuniorum. 22. In *Adamum, priuſquam comederet de arbore Scientiæ, nouiſſe ipſum* quid bonum,quidq́; malũ, & domi ea eſſe præmeditãda, quæ in Eccleſia dicãtur. 23. *Cur lignum ſcientiæ boni & mali dictum ſit?* & quomodo ſit intelligendũ, *hodie mecum eris in Paradiſo?* 24. In illud, *Vtinã ſuſtineretis modicum quid inſipientiæ meæ?* 25. Non dicere quę ſcias, neque alijs enunciare: pauperiorem reddere, gratiãq́; extinguere. & in preces, quas Chriſtus fudit. & de poteſtate, qua omnia facit. & de veteris Legis correctione. & Aſſumptionem carnis, non minuere Filij cum Patre ęqualitatẽ, ſed magis commendare. 26. De ieiunio, concio, quadrageſimæ initio habita. & cur à cęlo & terra Moſes auſpicatus ſit. Dcq́; Eleemoſyna, oratio. 1. 27. Ne pudeat confiteri honorandam (ſeu, precioſam) crucem, per quam nos ſeruarit Chriſtus, eſſeq́; in illa gloriandum. & de virtute. & quã deſideret ſalutem noſtram. Deq́; Eleemoſyna, oratio 2. 28. Cur de Sole, Luna, Cęlo, alijsq́; dixerit *Fiat?* De homine autẽ, *Faciamus?* & quid ſit, *ad imaginem?* oratio 3. 29. Quid ſit, *ad ſimilitudinem?* & cur, quum Deus dixerit, *beſtijs nos dominaturos*, nõ dominemur? eſſeq́; hoc ſingularis curæ, oratio 4. 30. Peccatum, tres ſeruitutis formas ſecum tuliſſe. & aduerſus ſocordes auditores, atq, eos qui parentes nõ honorant, oratio 5. 31. Nos non propter Adamũ puniri: & plura eſſe bona, quã ab illo mala ſint introducta, modo nobis ipſi attendamus. & contra eos, qui pauperes prętereunt, oratio 6. 32. In Crucem, & confeſſionem Latronis, noſq́; pro inimicis orare debere. recitata die Paraſceues. 33.* in appellationem *Cœmeterij*, & in Crucẽ Domini Dei & ſeruatoris N. I. Chriſti. 34.* In ſepulturam & Reſurrectionem Chriſti. & Mulieres aurũ in Eccleſia geſtare nõ debere (χρυσοφορεῖν) 35.* In S. Paſcha. *mẽb. f.*

Extat, interprete Polidoro, Virgilio, Baſil 1531. *Excuſa Auguſtæ 1594.

Lucæ 23.

2. Cor. 11.

Aſteriſcis notatæ breuis publicabuntur.

Numeri paginarum reſpondẽt cod m.s.

xx. Maximi Monachi, τοῦ ὁμολογητοῦ, Opera. 1. De varijs dubijs S. Scripturę; ad Thalaſſium, p. 2. 2. De varijs dubiis eorũ quę Dionyſ. Areop. & Greg. Naz. ſcripſerunt; ad S. Th. & Io. Archiepiſcopum Cyzici, p. 76. 81. 3. De duabus naturis in Chriſto, contra Arium, Neſtorium, Sabellium & Eutychẽ, p. 144. 4. Animam eſſe incorpoream, p. 44. ad Io. Archiepiſc. 5. De animæ potentia poſt mortem; ad Iordanem presbyterum, p. 146. 6. Ad antiſtitam, de monaſterij deſertrice pœnitente, 147. 7. Precationis dominicæ breuis expoſitio, 148. 8. Epiſtola, de diuini animi dolore, περὶ τοῦ κατὰ θεὸν λυπης, 154. ad Io. Cubicularium. 9. Epiſt. ad Iordanem presbyterum, 155. 10. Ad Thalaſſium presbyterum, 156. 11. Ad Georgium eparchum, 157. 12. ad Pyrrhum ſanctiſs. presbyterum, 162. 13. ad Io. Cubicularium, de vero Eccleſiæ Dei dogmate, & contra Seuerum, 163. 14. Ad Coſmam Alexãdriæ Diaconũ, de Eſſentia & Perſona, 176. 15. Eiuſdẽ Dialogus cõtra monothelitas, 182. 16. Ad Marinũ, ſanctiſs. presbyterũ, περὶ φυσικοῦ θελήματος, βουλήσεως, προαιρέσεως, &c. Cap. 50. 51. cõtra Seuerum. 18. Ad Georgium presbyterum περὶ τοῦ κατὰ χριστὸν οἰκονομίας. 19. Tomus dogmaticus ad Marinum diaconũ in Cyprum miſſus, 202. 20. In dictũ Chriſti, *Pater ſi fieri poteſt, calix à me prætereat*, 206. 21. Definitiones variæ,* 206. 22. Epiſt. ad S. Epiſc. Quirinum (κῦριν) Nicandrum, 207. 23. Ad S. patres, antiſtites & monachos inſulę Siculorum, 211. 24. De Eccleſiaſtica myſtagogia, 215. 25. Expoſitio Pſal. 59. 227. [26. Anomœi ſeu Arianiſtæ cum orthodoxo colloquium, 229. 27. Aliud eorundem colloquium, 236. 28. Macedoniani cum orthodoxo colloquium. 29. S. Athanaſij aduerſus Apolinarium, 248. 30. Compendium diſceptationis ciuſdẽ ſectatoris Apollinaris & Gregorij Epiſcopi orthodoxi, 251.] 31. Quæſtiones nonnullę de anima, 254. 32. Canon paſchalis, 256. 33. Aſcetica, 280. 34. Ad Elpidium presbyterum,* de Dilectione centurię iv. 290. 35. Cẽturiæ aliæ ſeptem, de Theologia & myſterio incarnationis, deq́; virtute & vitio. *memb. fol.*

Parũ ſubnexa Andronico Auguſtæ impetrato.

Extat Latinè, breui ét Græcè proditurus. Hi quinq; dialogi Græcolatini nomine Athanaſij, de S. Trin. editi.

xxi. Maximi monachi centuriæ de Theologia, &c. ſeptem. Ad Elpidium de Dilectione centuriæ quatuor. 2. Io. Damaſceni Logica. 3. Greg. Nyſſeni de Anima & Reſurrectione cum Macrina ſorore diſputatio. *char. fol.*

* Extant Græcè & Latinè inter orthodoxographa, Baſilęæ edita.

xxii. Gregorij Nyſſeni opera. 1. homilia de Filii & Spiritus ſancti Deitatę.* 2. de S. Chriſti Natiuitate.* 3. de S. Stephano, protom.* 4. In laudem Baſilii M. 5. In S. Baptiſma.* 6. De ijs qui obdormierũt. 7. In dictum, *Quatenus feciſtis uni ex his minimis.** 8. In S. mart.

Quibus aſteriſcus eſt ſubiectus, illę nũc editæ.

Theodorum. 9. In Meletium Episc. Antiochiæ. 10. In 40. mart. laudem, orationes duæ. 11. De S. festo Paschatis, & Resurrectione Domini, orationes tres. 12. De Assumptione Domini.* 13. Ad Eustathium,* κατὰ πνευματομάχων. 14. Tres dici Deos non oportere, ad Ablabium contra Sabellianos. 15. De differentia Essentiæ & Personę seu hypostaseos, quæ & ipsa in Operibus Basilij M. reperitur p. 295. 16. De Fide ad Simplicium.* 17. De insantibus qui præmaturè abripiũtur, ad Hierium. 18. De Christianismo, ad Harmonium.* 19. In dictum, *Tunc & ipse Filius subjectetur ei, qui subjecit ei omnia.* 20. In funus Pulcheriæ. 21. In 6. Psalmum de octaua.* 22. In laudem Greg. Neocæs. Thaumaturgi. 23. De beatitudinibus. 24. Orationis Dominicæ expositio. *memb. fol.*

* Exstat inter opera Basilij M. pag 333.

xxiii. Catecheticæ institutiones Episcopi Hierosolymitani, quem Cyrillum esse puto, Græcæ autem ipsarum prænotationes extant in catalogo Augustano ann. 1595. Hinc chronologica sequitur annotatio hęc. Eiusdem autem autoris & has, & quę sequuntur, existimo. 2. Mystagogicę Catecheses quinque. Vltimæ Catecheseos mystagogicę finis desideratur, vt & initium epistolæ à quodam* Sancta ad Patrem quendam missę, ἐφ' ᾧ ἐν τέλει τι παρεισπάντων θεῶν, cuius hic est epilogus: ἐγὼ δὲ διδάσκουσα. 3. Ignatij Archiepiscopi Theopolitani Antiochiæ, epistolæ. *memb. fol.*

Extant Græcę & Latinæ, Cyrilli editæ nomine, anno 1560. Viennę.
* Fabritia Maria, ad quam extat epistola Ignatij, quę in hoc Codice proximè sequitur. Dilingæ ex hoc codice, primo omnium, editæ.

xxiv. * Nemesij, Emesæ Episcopi, de *natura hominis* lib. 2. Greg. Nysseni de anima & resurrectione disputatio cũ Macrina sorore. 3. Io. Damasc. oratio de defunctis. *par. mẽb. p. ch.*

* Extat Græcolat Latinè edita. Græcè Veronæ impressa. 1541.

xxv. Basilij M. contra Eunomium ἀντιῤῥητικοί. Eiusdem Basilij ad Amphilochium Iconij episcopum de Spiritu S. Gregorij Nysseni de dormientibus oratio. *memb. fol.*

Extant.

xxvi. Nazianzeni Theologi homiliæ, 1. in S. Pascha duæ. 2. in Dominicam nouam. 3. In Pentecosten. 4. In Maccabæos. 5. In Cyprianum mart. 6. Ad Iulianum tributorum exæquatorem. (εἰς τὸν ἐξ. σωτῆρ Ἰουλιανὸν· καὶ εἰς τὴν ἀπογραφήν.) 7. In Christi Natiuitatem. 8. Oratio funebris in Basilium M. 9. In S. lumina. 10. In S. Baptisma. 11. Ad Greg. Nyssenum. 12. In S. Athanasium. 13. In præsentia 150. Episcoporum habita. 14. De amore pauperum. 15. In plagam grandinis, cum scholiis ad marginem singularum.

Exstat Latinè. Editæ Latinè & Græcè, Basileæ 1550.

xxvii. Nazianzeni oratio ad eos, qui ipsum initio acciuerant. 2. In Cæsarium fratrem. 3. In Gorgoniam sororem. 4. Apologeticus. 5. Funebris in patrem. 6. Ad ciues trepidantes. 7. De recta doctrinæ sententia, deq; Episcopis constituẽdis. 8. Ad Eunomianos. 9. De Theologia. 10. De Filio. 11. De eodem. 12. De Spiritu Sancto. 13. De composita differendi ratione. 14. in Heronem. 15. In Episcoporum Aegyptiorum appulsum. 16. Aduersus Arianos, & de se ipso. 17. De se ipso, altera. 18. Quum rure, post Maximi tumultum, redisset. 19. Ad Cledonium duę epist. 20. Ad Nectarium. 21. In electione Doarensiũ antistitis. 22. Ad Euagriũ monachum de Deitate. 23. Inuectiuę aduersus Iulianũ apostatam. *mẽb. f.*

Extant.

xxviii. Nazianzeni apologetica oratio, cur in Pontũ fugerit: cuius in medio paginę duę desunt. 2. Ad eos, qui ipsum initio acciuerant. 3. In Cęsariũ. 4. In sororem suã [quę hoc ornatur culogio, χαρὰν ξωτικὴν σοφρονῶν γοργωΐα] 5. De pace. 6. De pace, altera. 7. Purgatoria, quum Sasimorum antistes crearetur a Basilio M. 8. Purgatoria altera, quum iam esset creatus. 9. ad Greg. Nyssenum. 10. Ad patrem, quum Nazianzenæ Ecclesię curam ei cõmisisset. 11. In plagam grãdinis. 12. Oratio funebris in patrem, cuius epilogus deest. *mẽb. fol.*

xxix. Nazianzeni in S. lumina. 2. In præsentia 150. Episc. 3. De amore pauperum. 4. In plagam grandinis. 5. In S. Baptisma. 6. In Athanasium. 7. In Greg. Nyssenum. 8. In Cyprianum martyrem, cum paraphrasi, quam Nicetæ arbitror, singulæ. *membr. fol.*

Impressa est iam Augustę.

xxx. Nazianzeni in S. Pascha, & in tarditatem. 2. In Pentecosten. 3. In Christi Natiuit. 4. In Basilium M. 5. In S. lumina. 6. In S. Baptisma. 7. In Greg. Nyss. 8. In S. Athanasium. 9. In 150. Episcoporum præsentia. 10. De amore pauperum. cũ paraphrasi Nicetę, singula. 2. Synopsis septem œcumenicorum conciliorũ. 3. Tetrasticha Nazianzeni, cũ Nicetę (qui & Dauid Philosophus) paraphrasi, sed eius in medio non pauca desunt, variatque ab illa quæ Venetijs edita est eiusdem nomine apud Franciscum Zanettum, anno 1563. 4. Nazianzeni eiusdem* Arcana, cum paraphrasi. *membrana, quarto.*

* Excudit Frobelegius anno 1519.

xxxi. Cyrilli Alexandriæ Archiepiscopi Dialogi 10. de S. Trinitate. *memb. fol.*

xxxii. D. Io. Chrysostomi ἀναθέματα, id est, homiliæ; non ab ipso ita compositę, sed

è di-

è diuersis eius scriptis à Theodoro Magistro (velut arbitramur) contextæ. 1. De prouidẽtia.* 2. De anima.* 3. De voto. 4. De dilectione. 5. De eleemosyna. 6. De virtute & vitio. 7. De virginitate. 8. De fortitudine & robore. 9. De pœnitentia. 10. De ieiunio & temperantia. 11. De ingluuie & ebrietate. 12. De peccato & confessione. 13. De futuro iudicio. 14. De morte. 15. De tolerantia & longanimitate. 16. De malorum tolerantia. 17. De odio & longanimitate. 16. De malorum tolerantia. 17. De odio & inimicitijs. 18. De fascino & inuidia. 19. De ira & furore. 20. De dolore & animi deiectione [περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας] 21. De Ecclesia, eiusque mysterijs non contemnendis.* 22. De animi humilitate.* 23. De arrogantia & inani gloria. 24. De diuitijs & paupertate.* 25. De auaritia.* 26. De felicitate & infelicitate. 27. De silentio & arcanis. 28. De iureiurando. 29. De doctrina & admonitione. 30. De magistratu, potestate & gloria. 31. De aduersa valetudine.* 32. De mulieribus & pulchritudine.* 33. De puerorum institutione. 34. Encomium D. Pauli, è diuersis Io. Chrysostomi libris à Theodoro magistro collectum, fine mutilum. *char. fol.*

Quibus stella la subiãgitur. editæ sunt Basileæ, cũ Mart. Cromeri, &c. interpretationes, sed q̃ hinc possunt restitui.

XXXIII. Eadem D. Chrysostomi ἀπαθήσματα. *memb. 4.* sed alio ordine.

XXXIV. D. Io. Chrysostomi homiliæ septem, quum adhuc esset in Antiochia, habitæ contra Eunomianos seu Anomæos, περὶ ἀκαταλήπτου, De incõprehensibili Dei natura. 2. Homiliæ eiusdem sex, contra Iudæos. 3. Homiliæ totidem, de Sacerdotio. 4. De diuite & Lazaro homiliæ quatuor.* 5. In dictum Apostoli 1. Thess. 5. *De ijs qui obdormierunt, nolo vos ignorare fratres.* 6. In illud 1. Timoth. 5. eiusdem, *Vidua eligatur, non minor sexaginta annorum*: & de educatione liberorũ, deque eleemosyna. 7. Laus eorum qui Ecclesiæ interfuerunt: &c. atque in illud: *Vidi dominum sedentem in throno excelsõ.* 8. In illud Paralip. *Exaltatum est cor Oziæ*, & de animi humilitate, nec virtute præditum debere esse confidentẽ, &c. 9. In illud Esaiæ: *Factum est eo anno, quo Rex Ozias mortuus est, vidi Dominum.* & Antiochiæ ciuitatis laus. & contra eos qui matrimonium prohibent. 10. In idem Esaiæ dictum, *Vidi Dominum*; & demonstratio, Oziam iure leprosum factum. *membr. fol.*

XXXV. Theophylactus Bulgariæ Archiepiscopus, in Epistolas D. Pauli omnes, excepta ad Thessalonicenses altera, & illa ad Philemonem. 2. Io. Chrysostomus in ficum arefactã. Expositio verborum, *Et ingressus Iesus in templum, eiecit omnes, &c.* 4. Expositio parabolæ de patrefamilias, qui plantauit vineam. 5. Expositio verborum, *Simile factum est regnum cælorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo.* 6. Expositio parabolæ de virginibus decem; & de eo, qui peregrè profectus vocauit seruos suos. 7. Expositio verborum, *Cum autem venerit filius hominis in gloria sua.* 8. Expositio verborum: *Cum autem Iesus esset in Bethania, in domo Simonis leprosi.* 9. In verba: *Cæterum prima die azymorum, accesserunt discipuli ad Iesum*, &c. 10. In verba, *Vescentibus autem eis, accepit Iesus panem*, &c. 11. In verba, *Tunc venit Iesus cum ipsis in locum Gethsemane.* 12. In verba, *Vnus eorum, qui erant cum Iesu, extensa manu*, &c. 13. In verba, *Tunc exspuerunt in faciem eius.* 14. In verba, *Iesus autem stetit ante Præsidem.* 15. In verba, *Tunc milites Præsidis suscipientes Iesum in prætorium.* 16. In verba, *A sexta autem hora.* 17. In verba, *Postero autem die, quæ sequitur parasceuen.* 18. In verba, *Quæ quum abijssent, ecce quidam è custodibus. char. fol.* diligenter exaratus.

* Extat Latinè.

Matth 21.

Matth. 22.

Matth. 25.

Ibid.

Matth. 26.

Matth. 27.

XXXVI. D. Io. Chrysost. Commentarij in Epist. ad Hebræos. *memb. fol.* codex peruetus.

XXXVII. Eiusdẽ D. Io. Chrys. hom. in Epist. ad Ephes. & ad Titũ, *mẽb. f.* codex & is vetus.

Editi Veronæ. ann. 1529.

XXXVIII. D. Io. Chrys. hom. in Epist. ad Corinth. primã, cuius initio desiderantur homiliæ quatuor, & finis. Eiusdẽ in epist. ad Galat. 2. Vita Io. Eleemonis, Alexandriæ Archiepiscopi fortassis Patriarchæ à Leõtio Neapolis Cypriæ Episc. descripta, fine mutila. *memb. fol.*

Excusæ ibid. Impressæ ibi.

XXXIX. D. Io. Chrys. interpretatio Actor. Apostol. codex notæ optimæ. *memb. fol. maiore.*

XL. D. Io. Chrys. commentarij in Euang. Matthæi: homiliæ 45. in capita priora, vsque ad verba, *Vobis datum est nosse mysteria*, quæ vltima est homilia codicis huius.

XLI. Eædem homiliæ denuo. *memb. fol. vterque.*

XLII. D. Io. Chrysostomi homiliæ in Euang. Ioannis, à 49. vsq; ad 88. initiũ ab eo loco, *Et ambulabat Iesus post hac in Galilæa, nolebat enim in Iudæa*, &c. *memb. fol.*

XLIII. D. Io. Chrysost. in Geneſis homiliæ 67. vltimæ textus, *Dixit autem Israel Ioſepho. Tomi duo, memb. fol.*

Extant Latinè.

Eliæ Veronæ anno.1529.

XLIV. D.Io.Chrysostomi Commentarij in utranque epist.ad Thessal.& in vtranque ad Timotheum, in Epist.ad Titum,Philemonem, & ad Hebræos. 2. De legibus naturæ, eodem autore. 3.Clemens,de Petri præconio. 4.Martyrium Clementis. 5. Ephrẽmus archiepiscopus Chersonis & martyr de miraculo Clementis in puero. 6.Martyrium S.Blasij. *memb.fol.*

Impressus Veronæ.

XLV. D.Io.Chrysostomi commentarius in epistolam ad Romanos: initio deest pars argumenti. *memb.4.*

* ἀνδριάντας λέγει, vide Zonarã, Tomo 3. pag.30.V. 41.

XLVI. D.Io.Chrysostomi* Statuæ (idest,homiliæ,habitæ propter tumultum multitudinis & demolitionem statuarum in foro vxoris Theodosianæ.) 1.In dictum Apostoli,*Modico vino vtere.* 2.In dictum, *Diuitibus huius sæculi præcipe, ne elato sint animo.* 3.Homilia, in abitum Flauiani Antiochiæ Episcopi habita, deprecaturi culpam istam multitudinis apud Theodosium Imp.4.Adhortatio ad tolerantiam. 5.Alia ad populum adhortatio,ne minis territetur,&c. 6.Metum Magistratus esse fructuosum. 7. Dolorem mederi peccato; & in dictũ,*In principio creauit Deus cælum & terram:* & de quæstione:*Adam vbi est?* 8.Adhortatio ad virtutem temeritatis in iureiurando cauendæ. 9.Laus eorum,qui à iureiurando abstinent, & in dictum: *Cæli enarrant gloriam Dei.* 10. Laus eorum qui ab epulis auscultationi vacarunt, deque Mundo; & aduersus eos, qui Creaturæ diuinitatem tribuunt, &c. 11.Gratiarum actio Deo, pro liberatione à malis, quæ seditionem videbantur secutura. 12.Alia gratiarum actio ad Deum de uenia peccatorum in Imp.deque lege Naturę, homini à Deo insita. 13.Gratiarum actio de mutata tristi rerũ facie. 14.De iureiurando. 15.De timoris vtilitate; & luctum risu fructuosiorem esse; & in dictum,*Nouis te in medio laqueorũ ambulare.* 16.In dictum, *Paulus vinctus Iesu Christi.* 17. In Elebichum & Cęsarium à Theodosio Imp. missos, vt inquirerẽt in auctores destructarum statuarum. 18.De ieiunio, & in dictum Apostoli, *Gaudete in Domino semper.* 19. Ferijs ascensionis (τῇ κυριακῇ* τῆς ἀναβαζομένης) & de cauendo iureiurando. 20.In reditum Flauiani Episcopi, & reconciliationẽ Imperatoris cum ciuitate, atque in auctores demolitionis statuarum. 21. Ad illustrandos (πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτίζεσθαι) & baptizandos. 22. De iniuriarum obliuione. 23. In parabolam de decem millibus talentis & cẽtum denarijs, quodque quouis peccato maior sit iniuriarum memoria. *memb.fol.*diligenter exaratus.

Sirac.9.

Philem.1.

Philip.4.

Extant quædã Latinè.

XLVII. D.Io.Chrysostomi epistolæ ad Olympiadem 18.& alię ad alios. 2.Carmina quędam Greg.Naz.nuper partim ab H.Commelino, velut definitionum iambi, partim à Fr. Raphelengio, velut carmen contra Apolinarium,&c.edita,opera D.H. 3.Georgij Diaconi magnę Ecclesiæ Pisidis, iambi in Hexaemerum. 4.Alphabetum morale Ignatij Sceuophylacis(vasorum custodis)magnæ Ecclesiæ. *char.fol.*

Subiectũ primo Tomo Synonymorum.

XLVIII. Theophylacti Bulgarię Episcopi enarratio 12.prophetarum.*char.fol.*extat Lat.

XLIX. Fragmentum Epitomes Stromatum Clementis Alexandrini.*char.4.* hinc quædã restituta in nupera editione, quæ prodijt noua è typographeio H. Commelini.

1. S.Gregorij Papæ Romani dialogi quattuor, cum eorũdem periochis,codex quem in vrbe Siciliæ Messana Constantinus Lascaris emptũ,manu suppleuit sua,Anno I.C.1490. *membrana, quarto.*

Edita Tiguri.

I.I. Ἀπομνημονεύματα, dicta memorabilia,Philosophorum & Poetarum, necnon Theologorum.*char.fol.*

I.II. Theodoreti, Episcopi Cyri, Therapeutica, ideſt, curationes Gręcarum affectionũ (hinc multum adiuta est nuperrima huius editio in officina H.Commelini) 2.Boetius philosophus de arte Dialectica. 3. Fragmentum musicũ, ἀκέφαλον καὶ δυσανάγνωστον. 4.Marci Abbatis ἀντίζυγα virtutum & vitiorum,cum fragmentis quibusdam aliis. *char.4.*

I.III. Climax,seu scala Ioannis Sinaitæ; eiusdem liber ad Pastorem.*memb.fol.*

I.IV. Idem liber denuò. *in charta.*

I.V. Idem auctor denuo, cum Eliæ Cretensis Episcopi expositione,sed principio & fine mutilus,carieque exesus. *char.fol.*

I.VI. Πατρικὰ: quęstiones à S.Patribus explicatę. 2.Synopsis hęreseon, Epiphanii episcopi Cypri. *ch.fol.minore,* passim carie exesum.

Extat.

Symeon

LVII. Symeon Metaphrastes, de vitis Sanctorum, mẽse Maio. inter alia, de Hieremia, Zacharia, Iobo) ex Io. Chrysost.) Ioan. Euangelista, Athanasio, Epiphanio Cypri Episcopo, Germano Patriarcha Constantinop. Constantino Imp. & Helena. *memb. fol.*

LVIII. Eiusdem (vt conijcimus) Symeonis Metaphrastes September; qui continet prẽter alia, Andreæ Cretensis Archiepiscopi, homil. in Nat. Deiparę Mariæ. 2. In eandem, Io. Damasceni. 3. De inuentione S. Crucis. 4. In conceptionem Io. Bapt. Antipatri Boarorũ Episcopi. 5. Hypomnema in Euang. Ioannem. 6. Cosmæ Vistetoris in Mariam Deiparam, & eius parentes Ioachimum & Annam, encomium. 7. Photij, Archiepiscopi Constantinop. & Leonis, regis pijssimi, in Nat. Mariæ. 8. Ioseph Thessalonicę Archiepiscopi, in S. & viuificam crucem. 2. October, qui martirium Ananiæ Apostoli continet. 2. Cypriani, & Iustinæ. 3. Dionysij Areopagitæ. 4. Hypomnema in S. Tho. Apostolum. 5. Martirium Luciani. 6. Longini centurionis ad Crucẽ Christi. 7. Hypomnema in S. Lucã & Iacobũ ἀδελφόθεον.

LIX. Simeonis Metaphrastę Nouember; quo inter cętera continetur hom. D. Io. Chrysost. εἰς τὰ σεραφείμ. vita Pachomij, Io. Eleemonis, Io. Chrysostomi. *membr. fol.*

LX. Vita S. Andreæ cuiusdam, fortè Cretensis illius Archiepiscopi, fine mutila, itemque vno & altero loco. *char. s.*

LXI. Fragmenta mensis Martij, Aprilis, Maij; quo codice inter alia continentur. 1. Epiphanij Cypri Episcopi oratio in sepulturam Christi & descensum ad inferos, fine mutila. 2. Germani Patriarchę Constantinop. oratio in S. Mariam Deiparam, quum triennis in tẽplo sisteretur. 3. D. Io. Chrys. homilia in natalem Christi, cuius initiũ; ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπιλθῃ, τὰ γὰρ σωμάτων φυτεῖα πρὸς καπισμὸν παλινδρομεῖ. 4. Alia eiusdẽ breuior, hoc exordio, ὁ τῆς δικαιοσυνης ἀντιτυπος σημερον ἥλιος καὶ τὸν ἔρωτα ἀνατέλλοντα ἐκάλυψε. 5. Naz. oratio in Nat. Christi. 6. Io. Chrysost. in Stephanum protomart. 7. Amphilochii, de vita & miraculis Basilij magni, imperfectum, vt & fragmentum homiliæ Io. Chrys. in Herodem & infantes, cuius initium ὥσπερ ὁ ἥλιακὸς ἔτος πόλος. 8. Nazianzeni oratio in S. Theophania, cuius initium, πάλιν ἡσυχίας ὁ ἐμός. 9. Io. Chrysost. in suscitationem Lazari. 10. Amphilochii in occursum (εἰς τὴν ὑπαπαντὴν) Domini nostri Iesu Christi. In eodem codice legitur Oraculum Graecum, quod ita redditum est Latinè. Ideſt,

Extat.

Extat.

Coniecturam dixi, finem apprehendi.
Lapsa Dadalea sunt ades, dicite Regi:
Non Phœbo tectum, neque laurus nuncia rerum
Quæ fiant, est iam; non fons, neque Pegasis vnda. *char. 4.* ἐξίτηλος passim. paginis alicubi transpositis.

LXII. Dogmatica Panoplia, principio, medio, & fine mutila, cæteroqui charactere elegãti scripta, in quo libro cum alia aliorum citantur scripta, Dionysii Areop. Alexandrini, Athanasii, Basilii M. Naz. Cyrilli, Ioan. Chrysostomi, Maximi monachi, Damasceni, tum κατηχητικὸς λόγος Greg. Nysseni, quem prælo adornamus. *char. fol.*

LXIII. Ioannis Monachi disputatio inter corpus & animum. Eiusdem argumenti Opusculum est Lutetiæ editum nomine Gregorii Palamæ.

LXIV. Symeonis presbiteri Sermones 33. & hymni Iambici. *char. 4.*

LXV. Ecphrasis eorum quæ à Barlaamo & Acindino sunt disputata, ἐξίτηλος. 2. Opuscula Rhetorica. 3. De articulis. 4. Index Græcarum vocum alphabeticus, cum expositione passim. 5. Cyrilli lexici fragmentum. 6. Cato Planudis, cum explicatione interlineari. 7. Similitudinum, à brutorum proprietatibus, fragmentum, *char. s.*

LXVI. Andreę, Episcopi Cretensis, homilia in Annunciationem Beatiss. Virginis Marię. 2. Antipatri Episcopi Bostrensis, de eadem. 3. Greg. Archiepiscopi Cæsarienſis, Thaumaturgi, de eadem. 4. Ioannis Damasceni, in obdormitionem & translationem Beatæ Mariæ. 5. Andreę Hierosolymitani, Episcopi Cretensis, de eadem. 6. Eiusdem in Lazarum rediuiuum. 7. Eiusdem in diem Palmarum [εἰς τὰ ὡία, nonnusquam ἐξίτηλος] 8. Germani Episcopi Constantinopolitani oratio in sepulturam Christi. 9. Eiusdem in Annunciationem Beatę Mariæ. 10. Eiusdem in primam Dominicam ieiuniorum, deque imaginum restitutione. 11. Eiusdem κυρῦ Γερμανῦ in tertiam ieiuniorum Dominicam,

* Edita Augustæ cum aliis aliorum S. Patrũ homilijs.

& de S. Cruce. 12. De veneratione S. Crucis. 13.* Eiusdem de infantibus ab Herode occisis, & in principiũ Euang. Marci. 14. Eiusdẽ in exaltationẽ S. Crucis, & contra Bogomilos. 15. Eiusdem in Dominicam ante Natiuitatẽ Christi, deq; tribus illis pueris in fornacem missis. 16.* Basilij M. homil. in Natiuitate Christi. 17. Eiusdem adhortatio ad S. Baptisma. 18. Georgij monachi, & chartophylacis magnæ Ecclesiæ, Encomion in historiam de B. Maria in templum ducta Deoque cõsecrata. 19. Amphilochij, Episcopi Iconij, in occursum (ὑπαπαντὴν) deq; Symeone & Anna. 20. Hesychij, presbiteri Hierosol. in occursum D. N. Iesu Christi. 21.* Io. Damasceni in Transfiguratione Christi. 22. Antipatri in natalem Io. Baptistæ. 23.* Io. Chrys. in deceollationem Io. Bapt. 24.* Eiusdem in saltatricem Herodiadem. 25.* In locum Euang. *Coegerunt Iudæi Concilium.* 26.* De virginibus decẽ. 27.* De Maria Magdalena. 28.* De proditione Iudę, Paschate, cœnæ dominicę institutione. 29.* In S. Parasceuem. *memb. fol.*

* Græcolat. Augustæ edita. Editæ ex hoc codice ibidẽ, Anno 1587.

LXVI. Anastasii Sinaitæ c. 24. Eiusdem opus de fide Orthodoxa, ex S. literis & patribus collectum. 2. Seueriani Episc. Gabalorum, expositio dicti Apostolici: *Habitat in ipso omnis plenitudo Deitatis corporaliter.* 3. Anastasij, Theopolitani Archiepiscopi, narratio actorũ in Persidę. 4. Epiphanii synopsis hæreseon. 5. De vj. œcumenicis conciliis. 6. Vita Theodori Studitæ (τοῦ ἁγίου θεοδώρου ἡγουμένου) conscripta à Theod. magistro τοῦ δαφνοπάτου. *memb. 4.*

* Extat Latinè.

LXVII. Io. Damasceni * Logica. Eiusdem libri de Orthodoxa fide. hi extant Græcè & Latinè. *char. 4.*

* Extant Latinè iuncta Damasceno Parisijs edit. 1577.

LXVIII. Cassianus abbas, de cœnobiis in Aegypto atque Oriente, illorumq; canonibus. 2. Narratio de duodecim Patribus, qui conuenerunt de suis ipsorũ rectè factis. 3. Maximi monachi de *Dilectione*, centuria prima deest, & initiũ secundę, vsq; ad c. 7. reliquæ duæ adsunt integræ. 4.* Nili sententiæ, de octo primariis vitijs (περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς κακίας λογισμῶν. de octo vitiosis cogitationibus) de gula, fornicatione, auaritia, ira, tristitia, acedia, inani gloria, superbia. 5. Cassianus abbas Romanus, de iisdẽ. 6. S. Nili monachi, de Precatione c. 152. 7. Eiusdem institutio iuniorum monachorum: 8. Eiusdem parœnesis ad monachos. 9. Eiusdem Epist. ad Anastasium Episc. 10. Methodius Episc. aduersus eos qui *Christi in carnem aduentum Eliæ profuisse negabant.* 11. Eiusdẽ de Filii Dei incarnatione & Passione. 12. Eiusdem aduersus eos, quos Crucis Christi pudet. 13. S. Cyrilli explicatio parabolę de œconomo iniusto apud Lucam. 14. Nili monachi varia capita ad animę custodiam. 15. Eiusdem περὶ παθῶν. 16. Eiusdem σχήμματα. 17. Eiusdem gnomæ animum à rebus caducis ad diuinas inuitantes. 18. Eiusdem definitiones affectionum animæ rationalis. 19.* Eiusdem gnomæ. 20. Eiusdem περὶ λογισμῶν. 21. Diadochi episcopi Photicæ Epiri Illyrici finitiones Fidei decem, & * centum capita illuminantia. 22. Io. Carpathii ad duodecim Indiæ monachos. 23. Eiusdem capita 117. quo haud scio an referenda quę sequuntur de *Dilectione & Continentia.* 24. Ad Paulum presbiterum, eapitum centuriæ 4. 25. Chilonis consilium de vita accurata & secundum virtutem instituenda. 26. Vitę quorundam Sanctorum I. Lycopolitani, Didymi, Paphnutiorum, Apollo, Copre, Patermathii, Melanarum, &c. Hippoliti narratio de quadam virgine conseruata. 27. Doctrina Patrum, de peccatorum cõfessione. 28. Canones Ecclesiastici Apostolorum, 6. Synodorum & S. Patrum. hactenus manu exarata veteri, sed quædam recentiore. 29. συμβουλία τοῖς ἑκάστου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ψυχὴν. 30. Præceptiones S. Patrum animę vtiles. 31. Hieronymi narratio. 32. De virginitate deq; Matrimonio. 33. Dionysius Areopagita de Hierarchia Ecclesiastica ad Timotheum, de Baptismate, de Synaxi. Eiusdem laus S. Trinitatis. 34. Symeonis metropolitani Euchaitarum epist. ad Io. monachum & Eucleistum, αὕτη δὲ ἁρμόζει καὶ παντικτιλλίῳ. 35. Basilii homilia de nuncio vitæ remittendo, deq; perfectione. *memb. 4.*

* Extant Latynè typis Plantini.

* Parisijs impressa. Ibidem edita Græcolat. Anno 1558.

LXIX. Sibyllina carmina: extant primo omniũ ex hoc Codice edita Basileę. 2. De selectis D. Scripturę quæstionib. ambiguis, B. Theodoreti, in Pentateuchum, Iosuã, iudices. *char. f.*

LXX. Philonis Iudęi opera. Quorum extãt Græcè prænotationes in Catal. Aug. *memb. fol.*

LXXI. B. Theodoreti, Episcopi Cyri interpretatio Psalmorum 93. eum initio 94. 2. Expositio Cantici Mosis, diuersorum auctorum, fine mutila. *char. fol.*

Extat Latinè.

LXXII. S. Andreę Archiepiscopi Cęsareę Cappadociæ interpretatio Apoc. Euãg. Io. *ch. f.*

Michaelis

LXXIII. Michaelis Pſelli Dioptra, ſeu Sermones 4. quibus diſputatio inter animum & corpus cõtinetur, allatis diuerſorum SS. Patrum teſtimonijs, ad calcem locus Nicolai Epiſcopi Methonę de S. Trinitate, item alius Greg. Thaumaturgi. *char. quarto.*

LXXIV. Cæſarij, fratris Greg. Naz. explicatio quæſtionum à Conſtantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Iſidoro, Leontio præpoſitorum. 2. Diadochi Photicæ Epiri Epiſc. centũ capita illuminantia. 3. Palæologi Imp.* admonitiones ad filiũ. *char. fol.* Extat Latinè inter opera. Gr. Naz. Baſileæ edita, Anno 1571. *Græcolat. ibidem editæ.

LXXV. Michaelis Glycæ explicatio obſcurorum locorum Sacrę Scripturæ. *charta fol.*

LXXVI. Ioan. Damaſceni de hæreſibus: eius initium idem quod Synopſeos Epiphanij. 2. è Theodoreto, de Maſſilianis. 3. Timothei presbyteri Eccleſiæ magnæ Conſtantinop. *De diſcrimine eorum qui fidem Chriſtianam recipiunt.* 4. de hęreſibus & hęreſiarchis, è Synodico Sophronij Archiepiſcopi Hieroſolymi. 5. De natura & hypoſtaſi, Seueri opinio, è quarta oratione arbitraria (ἐκ τοῦ δ'. λόγου τῶ διαιτητῶ) Ioannis Grãmatici Tritheitæ. 6. De Eccleſia, & Eccleſiaſtica ſucceſſione, expoſitio. 7. Ioãnis monachi, τῶ ὑησιτοῦ, Canon de diuerſis perturbationibus, quæ incidere poſſunt. 8. fragmentum è Cõſtitutionibus Eccleſiaſticis, S. Nicephori Patriarchę Conſtantinop. & aliorum Patrum. *char. 4.*

LXXVII. Athanaſij Archiepiſcopi Alexandriç, ad Antiochum Principem, Explicatio dubiarum quæſtionum in ſacris literis. ψευδεπίγραφον eſſe, vel inde conſtat, quod Chryſoſtomus, Scala Ioannis, Maximus, Nicephorus, & alij, in illo citantur. *char. quarto.*

LXXVIII. Dauid Monachi hiſtoria ſuccincta de hæreſi Barlaami & Acindini. 2. Sermones dogmatici aduerſus eoſdem ſcripti à Philotheo Heracleę Metropolitano & ab hagioritis Hieroſolymam miſſi. 3. Gregorij Palamæ Theſſalonicę Metropolitani expoſitio fidei orthodoxæ. 4. Confeſſio fidei, expoſita ab Heracleę Metropolitano Philotheo. 5. Ex actis ſexti Oecumenici Concilij. 6. Matthęus monachus & presbyter Theſſalonicæ, Iſaaci illius admirandi monachi, Diſcipulus de Diuina gratia Deique, lumine, aduerſus eos, qui creaturam dixere. 7. Qui ſpuria & aliena nunc in Eccleſia doceant. *char. quarto.* * S. monachos ſtelligo, quos D. Chryſoſtomus quoque τὺς ἐν ὄρει vocat.

LXXIX. Ioãnis monachi (ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ ἁγίου σάββα) hiſtoria interioris Indorum Aethiopiæ, continens vitam Barlaami, & Ioaſaphi, alicubi mutilum. 2. de miraculoſa imagine ad S. Putcũ, & de Patricio philochriſto Notario. 3. Martyrium S. Catharinæ [τῆς ἁγίας αἰκατερίνης] *membr. quarto.*

LXXX. Michaelis Glycæ Annales. *char. fol.*

LXXXI. Georgij monachi, & Syncelli Chronicon, è diuerſis Chronographis & interpretibus collectum, ab exordio mundi, vſque ad Heraclonam Heraclij F. *charta fol.* Extant Latinè.

LXXXII. Georgij Pachymeræ [τοῦ ῥωμαϊκοῦ καὶ δικαιοφύλακος] Chronica, ſeu hiſtoria rum lib. 12. ſine mutilum & pagellis non nuſquam exeſis.

LXXXIII. Niceræ Choniatæ Annales μιξοβάρβαροι, hos Alexander Chartophylax, Byzantinus, Græcè deſcripſit; primi libri initium deeſt, & vltimi paginę extremę. *char. 4.*

LXXXIV. Annæ Alexij Comneni F. ſyntagma hiſtoricum, Alexias ab ea nuncupatum, non abſque lacunis, cęteroqui diligenter exaratum. *chart. fol.*

XC. Liber Synodicus, varia Conciliorum fragmenta continens. *char. fol.* alicubi arroſus.

XCI. Syneſij Cyrenæi Oratio de Regno, ſeu Imperatoris officio. 2. Dion, ſiue de ſuę vitę ratione. 3. Conſtitutio, κατάστασις. 4. Homilia, cuius initium ἀ Δηστομαιτῶ παναγυρικῶ ἄφονον. 5. alia, νὺξ ἱερὰ, φῶς ἐπιγνῶσα τοῖς καταμεθύουσι. 6. Caluitij laus. 7. Epiſtola ad Hypatiam. 8. ad Theophilum. 9. ad eundem. 10. ad Anaſtaſium. 11. ad eundem. 2. Ariſtidis Oratio panathenaica, olim ab Aldo, poſt Florentię edita. β 3. Niceteę Dadybri, δαδύβρυ, pro quo in editis libris τοῦ δαβὶδ legitur, Paphlagonis ſerui Ieſu Chriſti, & Philoſophi, paraphraſis verſuum Gr. Nazianzeni in obitum Baſilij M. *char. quarto.* Pariſijs, Venetijs & Baſileæ Græcè & Latinè nonnulla edita. Græcè & Lat. impreſſa, interprete G. Camero.

XCII. Syneſij, Cyrenęi Philoſophi, Caluitij laus. 2. Diõ, ſeu de vitę ſuę ratione. 3. Aegyptius, ſeu de Prouidentia Orationes duę. 4. De dono ad Pęoniũ, quod erat Aſtrolabium. 5. De inſomnijs. 6. * Ad Imperatorem Arcadium Theodoſij F. de Regno. 7. Homilia. 8. alia, νὺξ ἱερὰ, φῶς &c. 9. Cõſtitutio. 10. Hymni metrici. 2. Syneſij eiuſdẽ Epiſt. *char. 4.* 3. Amaſidis Regis Aegypti Epiſtolę 2. 4. Pythagorę carmina. 5. Phocylidis Carmina. *char. quarto.* Pariſijs impreſſa 1513. apud Andr. Turnebum. ● Ibidẽ edita, Extant Græcolat.

Dictio-

xcix. Dictionarium ſacrarum & profanarum literarum. 2. Expoſitio vocum in Epiſtolis D. Pauli occurrentium, & duodecim prophetis. 3. Expoſitio quarundam vocum medicarum & herbarum. 4. Catalogus Patriarcharum, & Metropolitarum atque Archiepiſcoporum. 5. Nicephori Patriarchæ Conſtantinopolitani Chronographia ἐν συντόμῳ. 6. Reges Chriſtiani, & hæretici, Conſtantinopolitani. 7. Epiſcopi Romani à Chriſti, & Apoſtolorum tempore. *char. quarto.*

HEIDELBERGENSIS BIBLIOTHECAE
AVCTORVM GRAECE M. S.

Qui ad res Sacras, & Eccleſiaſticas pertinent, Catalogus.

HEIDELBERGA, qua voce Germanicè deſignatur Gentilis, ſiue Gentium mons, Feudum eſt ab Epiſcopatu Vormacienſi, (vt inquit ipſemet Sebaſtianus Munſterus) quemadmodum & alia quædam oppida, quæ ſupra illam vſque ad Obricken iuxta Neccarum fluuium conſtructa viſuntur. Eſt autem Rhenani Palarinatus Electoralis primaria Ciuitas, ſiue Metropolis, aucta quondam à Conrado Palatino Rheni, ann. circiter 1180. dum ex Oppido exiguo prolatis mœnibus, & munitione Arcis, eam egregiam, & ſplendidiorum fecit. At poſtea creuit adhuc Ann. Domini 1346. à Roberto ſeniore Palatino, cum in ipſa Catholicum fundaſſet Gymnaſium, & Academiam, in qua procedente tempore, inſignes Theologi, & diſciplinarum aliarum Profeſſores eximij docuere, niſi quòd peccatis, & ſocordia pleraſque Ciuitates inuadens, Lutheri hæreſis, deinde item aliæ ex alijs, (vt fit, niſi initio eradicentur,) antiquum nitorem verarumque ſcientiarum, præcipuè Theologiæ) abſtulerunt, ſeſeque cum monſtris opinionum, atque captiuæ libertatis illhuc intruſerunt. Ac tamen Sapientia Diuina, vt ſuo tempore iuſtificaretur, fecit, ne Templa, & ipſius Academiæ Bibliotheca celebris interirent, ſed ad poſteros vſque ſeruarentur. In ea verò Bibliotheca quinam Auctores, tamquam Catholicæ Doctrinæ columina, extiterint, quo ve ſtudio Epiſcopi, & Principes Catholici eos conquiſiuerint, conſtabit è Catalogo ſequenti Codicum m.s. Græcè. Qui licet eos tantum contineat, qui ad noſtrum Apparatum Sacrum pertinent, nimirum ſacros, & Eccleſiaſticos, ſunt nihilominus eiuſmodi, vt ſoli ipſi iudices ſtent aduerſus Nouatores, faciemque exprimant eius, quæ ſemper fuit, atque erit vſque ad conſummationem ſeculi: *Eccleſia Catholica*. Nos hunc Catalogum nacti per Iacobum Gretſerum Theologum noſtræ Societatis (de quo ſupra locuti ſumus) à Ioanne Heruardo ab Hoenburg, Bauariæ Cancellario, V.C. eum, cum nunquam euulgatus fuiſſet, hic tibi Amice Lector damus, paucis ſublatis ſcriptoribus, qui Orientalium quorundam errores cum fouiſſent, iampridem à Sacroſanctis Synodis Oecumenicis (vt initio huius Appendicis diximus) fuere damnati.

1 Martyrologium Menſis Septembris, in quo vita Symeonis Stylitæ.
Martyrium Manantis, Anthimi, Babilæ. Michaelis Archangeli miraculum.
Eudoxij, Romuli, Zenonis, & Macarij martyrium.
Sozontis martyrium. Seueriani martyrium.
Menodoræ, Nymphiodoræ, & Metrodoræ martyrium.
Theodoræ Alexandrinæ vita. Autonomi martyrium.
Cornelij Centurionis actiones, obitus, & conſummatio.
Nicetæ martyrium. Euphemiæ Virginis martyrium.
Piſteos, Elpidos, Agapes, & matris earum Sophiæ martyrium.
Trophimi, Sabbatij, & Dorymedontis martyrium.
Euſtathij, Theopiſtæ vxoris eius, filiorumque Agapij, & Theopiſti martyrium.
In Phocæ martyrium ſermo Aſtorij Amaſienſis Epiſcopi.

Teclæ

Teclæ martyrium; Euphrosinæ Alexandrinæ Vita.
In Ioannem Apostolum, Euangelistam, & Theologum Commentariolus.
Callistrati & Sociorum eius martyrium.
Charitonis Confessoris Vita. Cyriaci Eremitæ Vita.
Gregorij Armeniæ maioris Episcopi, Caianæque, & Rhipsimæ, ac sociarum virginum Vita, & martyrium.
III. Martyrologium Mensis Decembris; in quo martyrium Thyrsi, Lucij, Callinici, Philemonis, & Apollonij. 2 Eleutherij.
3 In Danielem Prophetam, & tres pueros Ananiam, Azariam, & Misaelem commentariolus.
4 Bonifacij Romani martyrium.
5 Sebastiani, sociorumque Zoæ, Tranquillini, Nicostrati, Claudij, Castoris, Tyburtij, Castuli, Marcellini, & Marci martyrium.
6 Ignatij Theophori martyrium. 7 Iulianæ Nicomedensis martyrium.
8 Anastasię martyrium. 9 Decem in Creta martyrum martyrium.
10 Eugeniæ, & parentum eius Vita, & martyrium.
11 Theodoreti Grapti, seu picti, & Theophanis fratris vita.
12 Indi, & Domnæ marty. & xx. millium, qui Nicomediæ martyrio vitam clauserunt.
13 Marcellini (in Somnium Archimandritæ) vita.
14 Melanę Romanæ vita.
IIII. Vitæ Sanctorum, martyria & alia.
1 Marię Aegyptiæ vita.
2 Anastasij Abbatis in monte Sina: Sermo in VI. Psalmum.
3 Placidi (qui postea nominatus est Eustathius) vxorisque, ac liberorum vita.
4 Eustratij, Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Orestij martyrium.
5 Aretæ, & Sociorum eius martyrium.
6 Anastasij Episcopi Theopolitani narratio de rebus in Persida gestis.
7 Basilij Cesarienſis in Cappadocia Episcopi Encomium in XL. Martyres.
8 Niceiæ in Theodorum Martyrem Encomium.
9 Xenophontis & Sanctorum eius vita.
10 De Artemio martyre Commentariolus, seu naratio à Ioāne Monacho collecta ex Ecclesiastica historia Philostorgij, & alijs. 11 Marinę martyrium.
12 Ioannis Calisbetę (idest in tugurio degentis) vita.
13 Anatolij, Eustathij, & Thespesij martyrium.
14 Catherinę Virginis martyrium. 15 Iacobi Persę martyrium.
16 Andreæ Apostoli Acta. 17 Febroniæ martyrium.
18 XLII. Callinicorum martyriū à Sophronio Hierosolymitano Archiepisco conscriptū.
19 Akindymi, Pegasij, & Anempodisti martyrium.
V. Euangelium Matthæi; & Marci cum breui Commentariolo.
VIII. E Basilicῶν LX. libris electa secundum Alphabeti ordinem ab A. vsque ad ω, prępositus in initio titulorum index, & ipse Alphabeticus.
2 Nouellæ Imp. Romani Senioris. 3 Nouellę Constantini Porphyrogeneti.
4 Nouellæ Nicephori. 5 Nouella Romani Senioris.
6 Cosinę magistri sententia de parœcis.
7 De prœscriptione temporum vsque ad centum annos.
8 Romani nouellæ decem. 9 Nicephori nouellæ quinque.
10 Leonis nouellæ LIIII. 11 Nouellæ Basilii Porphyrogeneti.
12 Sisinii Archiepiscopi Constantinopolitani sermo de incestis nuptiis Conciliorum decreto prohibitis.
13 De rebus priuatis, seu actionibus in res priuatas. Eadem nu. 13. additis ibi quibusdā. Eadem rursus numero 36. sed fine mutila.
IX. Martyrologium initio mutilum in quo primum Eustratii vita, vt videtur.

Anasta-

2 Anastasij presbyteri montis Sinai, sermo de ijs, qui in Christo obdormierunt.
3 Ioannis Monachi Damascæni sermo de ijs, qui obdormierunt in fide, quomodo Liturgijs, & beneficijs, quæ pro ipsis fiunt, adiuuentur.
4 Pauli Confessoris vita.
5 De Michaelis Archangeli miraculis narratio Pantoleontis Diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ.
6 De Menæ Martyris miraculis narratio Timothei Archiepiscopi Alexandrini.
7 Ioannis Eleemonis Archiepiscopi Alexandrini vita.
8 Ioannis Chrysost. vita & miracula à Georgio Archiepiscopo Alexandrino conscripta.
10 Pauli Apostoli Epistolæ ad Romanos, ad Corinthios ambæ, ad Galatas, Ephesios, Philippenses, Colossenses, ambæ, ad Thessalonicenses, ad Timotheum ambæ, ad Titū, Philemonem, Hebræos, cum singularum argumentis, scholijs, marginalibus ex Theodoreto, Gennadio, Isidoro, Eusebio, Ioāne Chrysostomo, Cyrillo, Seuerino, Gregorio Nysseno, Dionysio Alexandrino, Oecumenio & alijs. Præfixum in initio est Proœmium de S. Paulo, de eiusdem peregrinatione, & martyrio.
11 Ioannis Chrysostomi Constantinopolitani Cōmentarius in acta Apostolum LV. homilias continens; quibus plerunque est additum τὸ ὠφέλιμον, id est Admonitio ad mores formandos.
XIII. S. Basilicῶν LV. libris electa secūdum Alphabeti ordinem, ab α, scilicet vsque ad ω, præpositus ab initio titulorum Index & ipse alphabeticus.
2 Nouellæ Constantini Imp. Porphyrogeniti tres.
3 Nicephori nouellæ tres. 4 Cosmæ Magistri sententia de paræcis.
5 De præscriptione temporum vsque ad centum annos.
6 De diuersitate lectionum, seu lecturarum. 7 Nouella Romani Imp.
8 Nouellæ Constantini vndecim. 9 Nouellę Nicephori quinque.
10 S. Leonis nouellis excerptiones V. 11. Basilij Porphyrogeneti nouę leges.
12 Sisinnij Archiepiscopi Constantinopolitani sermo de incestis nuptijs Conciliorum decreto prohibitis.
13 De actionibus in res priuatas. 14 Mensuræ Geometricæ.
15 Gregorij Theologi, siue Nazianzeni Testamentum.
16 De bisexto. 17 De generatione hominis.
18 De Istro fluuio. 19 De actione in personam.
Eadem numero, quæ vetustiora, vt apparet. *folio.*
XIIII. Iosephi Iudaicarum antiquitatum libros 11.12.13.14.15.16.17.18. desunt aliquot folia in initio, & fine, deest etiam initium decimi septimi, in initio 181. Vita est Iosepi, ab ipsomet conscripta.
XV. Ioannis Chrysostomi de comprehenso (ἀκαταλήπτῳ) libri 8. & nonus eadem de re aduersus Iudæos.
2 Aduersus Iudæos libri 6. 3 Laus eorum qui conciones frequentāt.
4 De ordine in celebratione nominis Diuini. Sermo in illud Paralip. *Elatum est cor Oziæ.*
5 Sermo in istud Esaiæ: *Vidi Dominum,* & Demonstratio: *iustè Oziam lepra percussum esse,* qui suffire ausus sit, cum id solis Sacerdotibus conueniret.
6 Homiliain Seraphinos. 7 De Sacerdotio libri 6.
XVI. Gregorij Nazianzeni sermones 15. per χείμωνα, & ἐρμηνείαν.
1 In S. Pascha.
2 Sermo in nouam Dominicam, & in Manantem Martyrem.
3 Sermo in Pentecosten. 4 Sermo in Machabæos.
5 Sermo in Cyprianum martyrem.
6 Sermo in verba, seu in Iulianum exæquatorem, Dominica ante natalitia Saluatoris.
7 Sermo in Natiuitatem Christi. 8 Sermo in sepultura Basilij Magni.
9 Sermo in S. Lumina. 10 Sermo in idem Festum.
11 Sermo in Gregorium Nyssenum Episcopum, & Magni Fratrem.

In

12 In Athanasium Alexandrinum Archiepiscopum.
13 In c 1. Episcoporum conuentum.
14 De studio paupertatis.
15 In patrem silentem ad calamitatem ex grandinis ictu perceptam.
16 Basilij magni homilia in natiuitatem Christi.
17 Eiusdem homilia exhortatoria in S. Baptisma.

xvii. Marci Monachi narratio de vita, & miraculis Gregorij Agrigentini Episcopi.
2 Athanasij Archiepiscopi Alexandrini sermo de miraculo in hominis imagine facto apud Berythios.
3 De miraculo facto in tetrastylo, de quo Theodorus & Abramius.
4 Gregorij Thaumaturgi vita, & martyrium.
5 Arctæ & Sectatorum eius martyrium in Aethiopiæ vrbe Nigra.
6 S. Ephraim sermo de consummatione, de Antichristo, de Charitate.
7 Confessio & precatio Asenethę filiæ Pontephri Sacerdotis ex Genesi.
8 Philareti Eleemonis vita.
9 Andreæ Hierosolymitani sermo in vitę huius inanitatem, & in defunctos.
10 Eiusdem sermo in annunciationem B. Virginis sine mutilus. *folio.*

xx. Euangelium Lucæ cum expositione SS. Patrum cum aliorum, tum Origenis, Clementis Alexandrini, Athanasij, Cyrilli, Basilij, Gregorij Nazianzeni Theologi, Gregorij Thaumaturgi. Chrysostomi, Theodoreti, Theodoreti Mopsuestienſis, Iouij, Titi, Titi Bostrensis Episcopi, Victoris, Seueri, Maximi, Eusebij, Isidori, Cæsarij fratris Gregorij Theologi Apollinaris, Photij, Hirenij, Methodij Patarensis Episcopi, Irenæi Lugdun. Episcopi, Anastasij, Anastasij presbyteri, Nili, Damasceni, Amphilochij, Modesti Hierosolymitani Episcopi, Eulogij Alexandrini Episcopi, initio mutilatum bis. Addita etiam scholia prolixa, sed in pauca duntaxat capita.

xxi. Canones Apostolorum, Conciliorumque vniuersaliũ, & particulariũ, tum etiam SS. Patrum partim Canones, partim Epistolæ Canonicæ, cum enaratione Ioannis Zonaræ. vide & nu. 55.

xxiiii. Gregorij Nazianzeni Orationes 19.
1 In Pascha, seu Resurrectionem Domini.
2. 3. In Pascha, & In tarditatem.
4 In nouam Dominicam. 5 In Pentecosten.
6 In verba, seu in Iulianum exęquatorem.
7 In Theophania.
8 In Basilium Magnum Oratio funebris. 9 In Sancta lumina.
10 Ioannis Damasceni sermo, quomodo venerãdæ sint sanctæ, venerabilesque imagines, qualisque cultus, & honor eis tribuendus.

xxv. Gregorij Nazianzeni Orationes 27.
1 Post reditum è Ponto, qualem esse oporteat Episcopum.
2 Ad eos, qui ab initio presbyterum vocarant, nec in conciones venerant in Pascha.
3 In Cæsarium fratrem Oratio funebris. 4 In Gorgoniam Oratio funebris.
5 In Gregorium patrem Oratio funebris.
6 In seipsum & in patrem suum, cum ei Nazianzenæ Ecclesiæ curam committeret.
7 In se, in patrem, & in Basilium. 8 De dogmate, & creatione Episcoporũ.
9 In seipsum, & in eum, qui Constantinopolitanam Sedem ab eo affectari dixerat.
10 In Neronem Philosophum, & martyrem.
11 In Politicos anxios, & Principem irascentem.
12 In Doarensium electionem homilia data Eulalio Episcopo.
13 Ad Euagrium monachum de Deitate.
14 Ad Eunomianos dissertationis præludium, seu non vbique nec semper de Deo disputandum esse.
15 In Euangelicam piscationem hominum. 16 De Theologia.

Defi-

17 De filio ſermones duo. 18 De Spiritu Sancto.
19 De ordine in Diſſertationibus obſeruando. 20 Ad Arianos, & in ſeipſum.
21 De ſuo aduentu, poſt res cum maximo tranſactas.
22 Ad Cledonium Epiſtolæ duæ.
23 Ad Nectarium Epiſcopum Conſtantinopolitanum.
24 Ad nauem reducem, ſeu in eos, qui ex Aegypto aduenerant.
25 Ad Virginem Exhortatio. 26 In Eccleſiaſten Metaphraſis.
27 Contra Græcos, & contra Iulianum publicè affixæ Orationes duæ.

xxvi. Ioannis Chryſoſtomi in Geneſin Homiliæ 29. primo & vltimo folio mutilatæ. primum folium ſuppleri poteſt ex Cod. 81.

xxvii. Martyrologium, ſeu Vitæ Patrum in quo.
1 Ieremiæ Prophetæ mors. 2 Athanaſij Alexandrini Epiſcopi Vita.
3 Germani Patriarchę Conſtantinop. Vita. 4 Alexandri Romani Martyrium.
5 Heſperi, Zoes, & filiorum Martyrium.
6 Timothei Anagnoſtæ, & Mauræ Martyrium.
7 Petri Argiui Epiſcopi Vita. 8 Irenes Martyrium.
9 Nicephori Meidicienſis præſulis Vita. 10 Pelagię Marty. in Cilicia Vrbe Tharſo.
11 Olbiani, & Sectatorum eius Martyrium. 12 In Iobum ſermo Ioannis Chryſoſtomi.
13 De Crucis ſigno in cęlo exhibito. Epiſtola Cyrilli Hieroſolymitani Epiſcopi ad Conſtantium Imp.
14 In Ioannem Apoſtolum, & Euangeliſtam cognomine Theologum, Ioannis Chryſoſtomi Encomium geminum.
15 Arſenij Magni vita. 16 Arſakij Martyrium.
17 De Eſaiæ prophetia, morte, ſepultura. bis.
18 Chriſtophori Martyrium.
19 Alphij, Philadelphi, Quirini, & ſociorum Martyrium.
20 Epimachi Aegyptij Martyrium. 21 Mokij Martyrium.
22 Epiphanij Conſtantienſis in Cypro Epiſcopi Vita.
23 De Hieremia propheta fragmentum.

xxviii. Ioannis Chryſoſtomi in Matthęi Euangel. Homiliæ 42.

xxix. Ioannis Chryſoſtomi in Matthęi Euangelium pars altera, ab homilia 46. vſque ad homiliam 90. incluſiuè.

xxxii. Ioannis Chryſoſtomi in Ioannis Euangelium Homilię 68. quarum poſtrema in fine truncata.

xxxiii. Euthymij Figabeni Panoplia dogmatum è SS. Patribus, cuius titulus primus eſt de Deo.

2 De Patre, Filio, & Spiritu Sancto. 3 De Deo communiter loquendo.
4 De Diuinæ naturæ Incomprehenſibilitate.
5 De Dei nominibus, ſeu appellationibus.
6 De Dei opificio. 7 De Dei inhumanatione.
8 Contra Hebræos.
9 Contra Simonem Samaritanum, Marcionemque Pontificem, & Manetem Perſam, ſectamque Manichæam. 10 Contra Sabellianos.
11 Contra Arianos. 12 De Spiritu Sancto.
13 De Spiritu Sancti proceſſione.
14 Contra Apollinarem. 15 Contra Neſtorianos.
16 Contra Monophyſitas, Eutychem ſc. & propugnatorem eius Dioſcorum.
17 Contra Apthartodocetas.
18 Contra eos, qui verbum abſque paſſione (ἀπαθῶς) paſſum eſſe dicebant.
19 Contra Agnoitas, qui filium Dei velut Patrem inferiorem, diem, & horam huius ſæculi ignorare aiebant.
20 Contra Origenem.

Contra

21 Contra Monothelitas Sergium, Pyrrhum, & Paulum, qui vnam solummodo voluntatem, actionemque in Christo statuebant.
22 Contra Iconomachos ex Photio, Nicephoro, & Theodoro Studita.
23 Contra Armenios.
24 Contra Paulicianos. 25 De Cruce.
26 Contra Massalianos. 27 Contra Bogomicos.
28 Contra Ismaelitas, seu Sarracenos.
29 Paratithlos Photij Patriarchę de septem Oecumenicis Concilijs ex Epistola ad Bulgarorum Principem.
30 Testimonia Sacrę Scripturę De Trinitate, ceterisque Christianæ religionis Capitibus præcipuis, cum breui explanatione.
31 Stephani Ephesini Episcopi Canonica Synopsis, in qua Canones Apostolorum, Cōcilij Nicęni, & Ancirani.
Eadem in Codice 200. exceptis postremis duobus titulis, & 274. & 375.
xxxv. Festales sermones diuersorum.
1 Ioannis Apostoli & Euangel. Periadi, seu peregrinationes à Prochoro discipulo eius conscriptæ.
2 In Christi Natiuitatem Sermo Ioannis Monachi Damasceni.
3 De ijs, qui obdormierunt in fide, quomodo Liturgijs, seu officijs, & beneficijs, quæ pro ipsis fiunt, adiuuentur, sermo eiusdem.
4 Chrysanti & Daniæ Martyrium.
5 De paupertatis studio, seu amore erga pauperes Oratio Greg. Nazian. initio mutilata.
6 In ex. Episcoporum conuentum Oratio eiusdem.
7 Defunctos Eleemosynis, precibus, & oblationibus quæ pro eis fiunt magnopere iuuari, Dialogi exhortatorij Papę Romani.
8 Pelagię vita, quę ex meretricia vita se ad Christianę sanctitatis exercitium conuertit.
9 In Ebriosos, & Ganeones. Quòdque de discipulis etiam immorigeris doctori desperandum non sit, & in Lazarum mendicum, sermo Ioan. Chrysostomi.
10 In Lazarum sermo eiusdem alter, quòdque animę violenta morte decedentium non fiant Dęmones, & de iudicio, atque Eleemosyna.
11 De Michaelis Archangeli miraculis narratio Pantaleontis Archidiaconi, & Chartophylacis magnæ Ecclesię.
12 In Ioannis precursoris decollationē, & Herodiadis saltationē sermo Io. Chrysostomi.
13 In Stephanum Protomartyrem Oratio.
14 In Christi transformationem apud Matthęum Euangelistam sermo Ioannis Chrysostomi.
15 In idem Festum sermo Cyrilli Episcopi.
16 In eandem transformationem sermo Procli Archiepiscopi Constantinopolitani.
17 In idem Festum sermo Chrysostomi alius.
18 In Mariæ Virginis obitum sermo Andreæ Hierosolymitani, Episcopi Cretensis.
19 In idem Festum sermo Germani Archiepiscopi Constantinopolitani, & quidem geminus.
20 In idem Festum sermo Andreæ Hierosolymitani, alius.
21 In Sanctæ Crucis inuentionem sermo Ioannis Chrysostomi.
22 De eadem Encomium Historicum Alexandri Monachi Horiographi.
23 In Mariæ Deiparæ oblationem qua sc. à parentibus templo triennis oblata est, sermo Germani Constantinopolitani Archiepiscopi fine mutilatus. *folio parvo.*
xxxvi. Theodoreti Ecclesiastica Historia, manca à cap. 21. lib. 2. vsq, ad 9. libri quinti.
2 Basilicon sexaginta libris electa ordine Alphabetico ab, a, vsque v. *folio parvo.* eadem electa pleniora, & integriora, num. 8. & 13.
xxxvii. Vitæ Sanctorum iii. Mariæ Aegyptiæ, Ioannis Euangelistæ, & Basilij Magni: quarum prima extat etiam num. 4. altera num. 35. postrema fine mutila est.

xxxviii. Apoſtolorum Acta cum breui capitum expoſitione. Addita eſt ab initio Pauli Apoſtoli peregrinatio, & martyrium, & de cæteris Apoſtolis breuis narratiuncula.

2 Epiſtola Canonica, Iacobi, Petri, Ioannis, Iudæ: tum Pauli ad Romanos, ad Corinth. ad Galatas, ad Epheſios, ad Philippenſes, ad Coloſſenſes, ad Theſſalonicenſes, ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos. Præmiſſa primum generalis præfatio in vniuerſum, deinde ſingularum argumenta & capita. *quarto.*

xxxix. Dionyſij presbyteri de Cęleſti Hierarchia.

2 De Hierarchia Eccleſiaſtica. 3 De Diuinis nominibus.

4 De Hierothei ex Theologicis elementis.

5 Eiuſdem Hierothei ex hymnis Eroticis.

6 Dionyſij hymnus heroicis verſibus conſcriptus.

7 Eiuſdem myſtica Theologia. 8 Epiſtolæ diuerſæ eiuſdem.

9 Ad Titi Epiſtolam reſponſio de Sapientiæ domo, cratere, cibo, potu, omnia cum ſcholijs marginalibus.

10 Michaelis Pſelli reſponſiones ad diuerſas quæſtiones ac dubitationes Thelogicas. *fol. p.*

xli. Palladij Helenopolitani Epiſcopi de Sanctorum vitis, ad Lauſonem præpoſitum hiſtoria in qua vitæ 61. horum videlicet: Iſidori Xenodochi, Dorothei, Potamienę, Alexandræ, Virginis pecuniarum cupidę, Macarij presbyteri, Nitrianorum, Arſilij, Amunis, Oris Abbatis, Pambonis, Pioris, Ammonij, Beniamini, Apollonij, Paiſij, eius qui cędem inuoluntariam patrarat, Nathanaelis, Macarij Aegyptij, Macarij Alexandrini, Marci, Moyſis Aethiopis, Pauli Fermani, Eulogij & Mutilati, S. Antonij narratio, Pauli Simplicis, Pachonis, Stephani, Valentis, 30. Neronis, Ptolemæi, Virginis Hieroſolymitanæ, Heliæ, Dororhei, Piamunis Virginis, Tabenneſiotarum, fatuitatem ſimulantis, Pirurimis, Ioannis Lycopolitani, Poſidonii, Serapionis, Manichęi cuiuſdam, Domnini, Virginis cuiuſdam Romanæ, Pioris, Moyſis, Afri, Ephraimi, Paulæ, Euſtochiæ, Veneriæ, Theodoræ, Vſiæ, Adoliæ, Baſinillæ, Photinæ, Sabinianæ, Aſellæ, Abrittæ, Iuliani, Adolii, Innocentii, Philoromi, Melaniæ, Rufini, Chronii, Iacobi, Paphnutii Elpidii, Siſinnii, Gaddanæ, Heliæ, Sabbatii, Abrahamii, Melanæ iterum, Saloiæ, Olympiadis, Candidæ, Athanaſiæ, Antinoopolitanorum, Salomonis, Dorothei Dioclis, Capitonis, Eremitę inani gloria ducti, Amatalidis, Oris Virginis, Virginis cuiuſdam & Colluthi, Melanę iunioris, Piniani, Pammachii, Macarii, Virginis quæ B. Athanaſium ſuſcepit; Iuliani, Hyppoliti Apoſtolis noti & familiaris narratio, Magiſtriani cuiuſdam adoleſcentis, Seueriani, Magnę, Ancyrani cuiuſdam religioſi, Virginis deceptę, & pœnitentia tactæ, Agnoſtę à puella vitiata falsò accuſati, fratris cum ipſo conuerſati.

2 Aegyptiorum Monachorum hiſtoriæ eiuſdem, horũ videlicet: Ioannis Lycopolitani, Oris Abbatis, Ammonis, Abbabę, Oxyrynchi, Theonis, Helię, Apollinis, Capri, Abbaſuris, Ellę Abbatis, Appellis, Paphnutii, Pytirionis, Elogii, Iſidori, Serapionis, Apollonii Martyris, Dioſcoris, Macarii, Amunis, Macarii Politici, Pauli, Ammonę, Ioannis.

3 Caſſiani Abbatis deſcriptio regularum, quę ab Aegyptiis, & Orientalibus cœnobiis obſeruantur, eorumque vita.

4 Nili de precatione capita 63. *quarto.*

xliv. Pſal. 150. breui paraphraſi explanati, breuibuſque argumentis illuſtrati. *quarto.*

xlix. Ioannis Scholaſtici Abbatis in monte Sina Sermones 30. de totidem virtutibus, ceu gradibus quibus ad cęlum aſcenditur. præmiſſa eiuſdem Ioan. vita à Daniele Monacho Rhaitino conſcripta.

2 Maximi de Charitate ad Elpidium presbyterum hecatontades, ſeu centurię quatuor.

3 Eiuſdem Maximi monachi capita 25.

4 Eiuſdem ſermo aſceticus per interrogationem, & reſponſionem. Iidem in Cod. 79. principio mutili. *fol. paruo.*

lv. Baſilij, Leonis, & Alexãdri Imperatorum Promptuarium, ſeu Epitome Iuris vtriuſque illuſtriori forma digeſti tituliſque 40. comprehẽſi, quorum titulorum primus eſt de lege, & Iuſtitia, poſtremus de poenis.

E' Con-

6 E Concilijs excerpta varia, cum expositione.
7 Apostolorum Canones cum Ioannis Zonarę expositione.
8 Canones Sanctorum Patrum Basilij, septimi Concilij Oecumenici, & Carthaginensis cum expositione.
9 Legum seu Iuris epitome à Leone, & Constantio Impp. selecta ex Institutis, Digestis, Codice, Nouellisque Iustiniani, & titulis LXIIJ. comprehensa: quorum vltimus est de Pactis & Conuentis. cui cum alia subiuncta sunt, tum capita quędam de Connubijs, & de consecratis, tum personis tum rebus.
11 Repetiti Apostolorum Canones, & alia quædam Iuris Canonici inter quę de Patriarchalium sedium ordine.
12 Mosaicæ legis capita.
13 De Episcopis, Clericis, rebusque Religiosis: tum & de Iudæis atque hęreticis Collectanea ex Codice, Digestis, Nouellis.
14 De duobus Casibus matrimonialibus quæstio, & responsio ex iure.

LIX. 2 Cyprij Patriarchæ Constantinop. oratio in Georgium martyrem, in Dionysium Areopagitam, in Marinam, in Euthymium Episcopum Madytensem: in Mare seu in vniuersam aquæ naturam encomium, in Andronicum Palęologum oratio: in Ioannem Baptistam.
3 Canonum Astronomicῶν fragmentum.
4 Barlaami liber, seu de rebus in India gestis à Barlaamo & Iosaphato, Io. Damasceni.
5 Synesij Episcopi, & Philosophi liber de Caluitie; Dion, ideſt, Dionysij Chrysostomi vita Aegyptij, seu de prouidentia: De regno (κατάστασις) & duæ homiliæ: de domo ad Pæonium: De insomnijs, cum enarratione Nicephori Gregoræ.

LXVIII. Festales Sermones diuersi.
1 De Andreæ Apostoli vita.
2 In Herodiadis saltatricem, & Ioannis Baptistę Decollationem, Io. Chrysostomi.
3 Quæstiones & Responsiones Anepigraphæ, quæ aliqua ex parte leguntur in Ephraimi Sermone de consummatione & charitate.
4 De animæ salute, prędentia & gratiarum actione Io. Chrysostomi.
5 De Io. Eleemonis reliqua vita sermo Leontij Episcopi Neapol. in Cypro.
6 In infantulos morientes sermo, initio mutilus.
7 De pœnitentia sermo Ephraimi Syri.
8 Decessus nostri diem semper in animo habendam esse, sermo eiusdem Ephraimi.
9 In Sancta Dominica post dimissam concionem sermo Eusebij Episc. ad Alexandrum.
10 De Io. Baptistæ consummatione, seu obitu.
11 Exhortatoria Homilia Basilij Magni.
12 In Christi Natalitia sermo Procli Archiepiscopi Constantinopolitani.
13 S. Parasceues martyrium.
14 De Christi imagine narratio, initio mutila.
15 In Psalmum sextum enarratio Anastasij monachi Sinaitæ.
16 In Psalmi dictum illud: *Eripe me Domine ab homine malo.* sermo Io. Chrysostomi.
17 De S. Crucis inuentione. 18 Cypriani, & Iustinæ acta.
19 Theclæ martyrium. 20 Simeonis Stilitæ vita.
21 De pœnitentia sermo Chrysostomi.
22 Acindini, Pegasij, Aphthonii & Anempodisti martyrium.
23 Eustratii, Auxentii, Eugenii, Mardatii, & Orestii martyrium sine mutilum. *quarto.*

LXIX. Athanasii Alexandrini Quæstiones & responsiones 139. ex Sacris literis desumptæ, & ad dubitantium vtilitatem explicatæ.
2 De Conciliis Oecumenicis (quinque duntaxat) breuis narratio.
3 Dorothei Abbatis Sermones 22. ad discipulos suos.
4 Gregorii Papæ Romani de vita diuersorum Patrum, qui in Italia excelluerunt Dialogi historici ad Petrum Archidiaconum Ecclesiæ Romanæ, in quattuor libros distincti.

5 Ex Ioannis Chryſoſt. enarrationibus in Pſalmos Dauidis, & alios Prophetas excerptas. pag. 174. perperam tertio, Gregorij libro præpoſita.
6 Ex Baſilij enarrationibus in 15. Pſalmos excerpta fine mutila. *fol.*
v. E Conſtantinopolitano Chronico (quod τὰ κατὰ κωνσταντινούπολιν πατρία quibuſdam dicitur) excerpta Georgij Cedreni: in quibus præter alia ſunt etiam Palatina officia, & qui eis ſubſunt, ac ſingulorum geſtamina; tum feſta eorumque ſollemnia: Imperatorum Conſtantinop. Catalogus vſque ad captam à Turcis Vrbem, cũ breui annorum ab orbe cõdito vſque ad ipſum tempus ſupputatione. Patriarcharum Catalogus iambico metro pertextus. S. Sophiæ ædificatio.

LXXII. Ioan. Chryſoſtomi de Sacerdotio liber quartus (ſolijs aliquot initio mutilatus) quintus, & ſextus.
2 Eiuſdem de incomprehenſo (περὶ τοῦ ἀκαταλήπτου) libri nouem, quorum vltimus aduerſus Iudæos eſt, cæteri aduerſus τοὺς ἀνομοίους eſt autem vltimus ſermo ſolijs aliquot mutilatus, & ſupplendus è volum. 15.
3 Fragmenta tria, primum ex Sermone de pœnitentia, ſecũdum ex Serm. de S. Seraphinis, tertium ex defenſione Chryſ. aduerſus Theodorum Diaconum Romæ.
4 E quatuor Sermonibus in Oziam habitis lib. primus, in quo laudatio eorum, qui conciones adeunt, & de ordine in Diuini nominis celebratione obſeruando; tum in dictum iſtud: *Vidi Dominum ſedentem in throno alto, & elato.*
5 E quattuor Serm. in Oziam habitis ſecundus, contra eos, qui connubia ſoluunt.
6 Sermonum in Oziam habitorum tertius.
7 In Oziam habitus ſermo quartus ſuper illo. 1. Paralip. *Elatum eſt cor Oziæ.*
8 Sermo. in S. Seraphinos, in quo & de pœnitentia. *quarto.*

LXXV. Gregorij Nazianzeni Orationes 25.
1 Apologeticus de fuga ſua & reditu ob presbyterij electionem, in quo de Sacerdotij officio, & qualem eſſe oporteat Epiſcopum.
2 In ſe & patrem cum Nazianzenæ Eccleſiæ cura ei ab illo committeretur.
3 Apologia pro Patre, cum Saſimorum Epiſcopus ab eo legeretur.
4 In ſe ipſum, in patrem, & in Baſilium cum poſt reditum à fuga Saſimorum Epiſcopus eſſet eligendus.
5 In Gregorium Nyſſenum Epiſcopum, Baſilij fratrem; cum poſt electionẽ aduenisſet.
6 Ad eos, qui vocarant, nec ad concionem venerant in die Paſchæ.
7 In verba & in Iulianum exæquatorem condiſcipulum olim ſuum.
8 Ad Nazianzenos ciues anxios, & magiſtratum iraſcentem.
9 In grandinis ictum, & patrem ea de cauſa tacentem.
10 In Cæſarium fratrem ſepulchralis oratio.
11 In ſororis ſuæ Gorgoniæ ſepultura oratio.
12 In Patris ſepultura oratio; præſente Baſilio.
13.14.15. εἰρηνικοί, ſeu de pace ob factam vnionem monachorum, Doctorum, & populi diſſidentis.
16 In Chriſti Natalitia.
17 In Sancta lumina.
18 In Baptiſmum.
19. 20 In Paſcha & in tarditatem.
21 In nouam Dominicam, Mamantemque martyrem, cuius memoria eo die Cæſareæ celebrabatur: & de Encænijs.
22 In Pentecoſten, & Spiritum Sanctum.
23 De diſſertationis, ſiue diſceptationis ordine; nec à quocunque, aut quocunque tempore de Deitate diſſerendum eſſe.
24 Ad Arianos, & in ſeipſum.
25 Ad Eunomianos, & præludium diſſertationis de Theologia.
26 Gregorij Theologi vita à Gregorio Nyſſeno conſcripta. Addita paſſim in margine ſcholia. Verſuũ quoque numerus in fine plerumq; adnotatus, & repetita inſcriptio.

LXXVI. Maximi monachi definitiones variæ.

Arriani

2 Arriani Orthodoxi concertatio.
3 Eunomij Scholia, & Orthodoxi responsio.
4 Macedoniani Pneumatomachi, & Orthodoxi Disputatio.
5 Athanasij cum Apollinari Disputatio.
6 Apollinariani repetitio, & Gregorij Episcopi responsio.
7 Maximi libellus de anima.
8 Maximi ad Siculos libellus, potissimum de Sancta Trinitate.
9 Maximi disputatiuncula de numero, an scilicet diuisionem aut faciat, aut patiatur, aut introducat. 10 Maximi Epistola ad Pyrrhum.
11 Ioannis Abbatis elementarium dogmatum cap. 10. prędicamẽtorum & prædicabilium vocabulis exposita ad Io. Laodicensem Episcopum.
12 Ex Augustini Hipponensis Soliloquijs familiaria ad Deum alloquia 32.
13 De Dei prouidentia, hominis impotentia, & Diaboli tentationibus, ex eisdem, vt uidetur, Augustini Soliloquijs.
14 Maximo Smeniotæ nuncupatus libellus de conditione, seu statu hominis, ante & post lapsum.

Sequuntur aliæ Quæstiones 54. circiter, de varijs cum Veteris tum Noui Testamenti locis: imo & Philosophicæ de Cælo & Astrologia; disputationesque non cõtra Iudęos tantum, sed & de pane azimo in cęna, & de Processione Spiritus sancti. Nuncupatæ non tantum Abbatibus, & monachis Alypio, Esaię, Leontio, Nilo, Onufrio, Stephano, Ioãni Aspiote, Gregorio Acropolitæ, Meletio Critopulo, sed etiam Augustis personis, Ioanni Duci, Manueli Cõneno, Constantino Palęologo, Andronico Palęologo. Vide confutationem errorum istorum in Gennadio, in Concilio Florentino, & in alijs plerisque Catholicis Patribus, atque Doctoribus.

15 Fragmentum principio & fine carens de peccato originali, & actuali. *fol.*

LXXIX. Ioannis Schola stici Abbatis in monte Sina, Sermones 30. de totidem virtutibus, quibus ceu gradibus ascenditur in cęlum; dimidia parte mutilati, nempe à 17. vsque ad finem. Integri extant in Volum. 49. *fol. paruo.*

LXXX. Io. Chrysostomi vita per Georg. Alexandrinum Archiepiscopum conscripta.
2 Matronæ Byzantinæ vita.
3 Initio est Basilij Magni vita primis folijs mutilata.

LXXXI. Io. Chrys. in Genesim Hom. 12. & 13. pars, tria scilicet folia cum dimidio.

LXXXVI. Cæsareæ, seu Imperatoriæ historiæ Epitome à Iulio Cæsare vsq; ad Romanum Imp. Constantinopolitanum incerto Auctore. A Constantini temporibus aliquantum se diffundit, stilo tamen parum bello.
2 Clementis Alexandrini Pędagogus tribus lib. constans. *fol.*

LXXXVII. Psalmi Dauidis 150. Addita verò in fine cantica Moysis, Annæ, Baruchi, triũ puerorum, & similia. Deest primum fol. & vlt. vnum etiam in medio. *quarto oblongo.*

LXXXVIII. S. Gorgiæ in Helenam encomium. Desunt aliquot fol. in medio. *quarto.*

LXXXIX. Euangelia quattuor Matthæi, Marci, Lucæ, Ioannis cum argumentis singulorum, & capitum indice à vulgatis editionibus diuerso. Initio Lecturarum Index est, quo scilicet ordine legantur Euangelistę, & quo tempore cuiusque Euangelistę caput. Adhęc Menologium, quo Sanctorum lecturæ per vnumquemque mensem exponuntur. *quarto paruo.*

XC. Gregorij Nazianzeni poemata heroico, & elegiaco metro conscripta: eadem, quę in Basileensi editione, sed numero pauciora.
2 Nonni Panoplitani poetę Metaphrasis Euangelij secundum Ioannem. *quarto.*

XCI. Ioannis Scholastici Abbatis in monte Sina, Sermones 30. de totidem virtutibus Christianis, quibus ceu gradibus in cęlum ascenditur, cum eiusdem vita; ad eundem ibidem pręmissa est Epistola Io. Abbatis Rhętini.
2 Apophtegmata, & responsa collocanda post Petri Abbæ dicta, decimoquinto loco in hoc ipso libro posita.
3 S. Ephraimi Sermones, seu pręceptiones breues ad animæ salutem perutiles.
4 De virtutibus, & affectibus animi, vtilis, & doctus libellus.

5 Ioannis Episcopi Carpathij ad Indiæ monachos capita exhortatoria.
6 Leonis Imperatoris cognomento Philosophi Odarium compunctiuum Anacreonteo metro scriptum.
7 Ex Theodori Edessæni capitibus excerpta quædam.
8 Maximi Confessoris de septem Synodis breuissima narratio, & quæstiones quædam.
9 Basilij Abbatis Lauræ sermo de ascetica hypotyposi.
10 Maximi Confessoris de charitate ad Elpidium presbyterum centuriæ quattuor. Eiusdem centuria quinta de Theologia, & Incarnatione filij Dei. Eiusdem centuria sexta.
11 Eiusdem Maximi 15. & 19. capita de voluntatibus, & actionibus, seu perpetrationib.
12 Eiusdem sermo asceticus per Dialogum.
13 Anthologium gnomicum è probationibus Philosophis collectum ab Elia presbytero.
14 Esaiæ Anachoretæ seu Eremitæ sermones diuersi admodum vtiles. Eiusdem de virtutibus pauci Aphorismi. Eiusdem dicta seu Apophtegmata. Eiusdem de Humilitate, & pœnitentia libellus. Eiusdem libellus ad Petrum Abbatem discipulum suum.
15 Petri Abbæ dicta ab eodem Esaia excerpta, & litteris mandata.
16 Simeonis Theologi capita Theologica, & practica 98.
17 Dialogus Scholastici cuiusdam cum eodem Simeone Theologo.
18 Præcepta, quæ Institutionis gratia quidam sibi conscripserunt, & Enchiridij nomine appellarunt 35. capitibus comprehensa, *Quarto oblongo*.

xciii. Ioannis Damasceni de Corpore, & Sanguine Domini.
2 Ex Basilij Magni Asceticis, & Ethicis.
3 Definitiones ordine alphabetico, ab ἀγαθὸν vsque ad πνεῦμα. *fol. parvo*.

cv. Iulij mensis hemerologium continens Odas, quæ singulis diebus eius mensis in Ecclesia decantari solebant. *quarto*.

cvi. Ioannis Damasceni Philosophia Christiana 150. capitibus comprehensa: quorum primum de ente, postremum de resurrectione.
2 Eiusdem libellus de Symbolo Apostolico ad Iordanem Archimandritam.
3 De Trinitatis vna voluntate, & actione testimonia Basilij, Gregorij, & aliorum Patrum Veterum. *quarto*.

cvii. Psalmi Dauidis 150. cum aliis Veteris & Noui Testamenti canticis, & precationibus, latera prima sex. *fol. quarto*.

cx. Cantiones & preces ad Deum & Sanctos eius: quarum quædam compositæ à Ioanne Mauropode.
Eiusdem argumenti liber est 105. & 138.

cxi. Constantinopolitanum Chronicon. *quarto*. Idem liber Georgio Codino tribuitur in Cod. 70. ex quo etiam supplenda, quæ hic desunt.

cxxiii. Dionysij presbyt. ad Timotheum presbyterũ de Cœlesti, & de Eccles. Hierarchia.
2 De mystica Theologia.
3 Epistolæ 10. ad diuersos, prima ad Caium, vltima ad Ioannem Theologum, & Euangelistam.
4 De Diuinis nominibus; vbi & Hierothei quædam ex Theologicis elementis, & amatoriis hymnis citantur cum scholijs perpetuis. *quarto*.

cxxiv. Constantini Manassis Chronica Synoptis ab Orbe condito, vsque ad Nicephorum Botoniatem, politicis Iambis scripta.
2 Particularis commentatiuncula de anima, quomodo à corpore disiungatur, & vbi sit vsque ad communem resurrectionem.
3 Capita aliquot de lib. arbitrio, de natura rerum, de precibus, & charitate.

cxxvi. Constantini Imp. ad Romanum filium suum liber de vtriusq; Imperij Orientalis scil. & Occidentalis gubernatione. Et citata in cod. Theophanis Chronographia.
5 Bessarionis Cardin. ad Michaelem Apostolium epistola.
6 Nicolai Secundini ad Andronicum epistola de Michaelis Apostolii aduersus Theod. Gazam libello, Viterbij scripto an. 1462. stylo sat eleganti. *quarto*.

Petri,

CXLI. 2 Petri & Pauli Apostolorum encomium: Diomedis item Martyris.
3 Metrica, videlicet Elegia in nouercam suam. Canon in S. Demetrium: Elegia in templum S. Andreæ. Precatio ad Deum. Iambi funebres.
4 In Christi sepulturam, & matris lamentationem Oratio.
13 De cognationis gradibus Scriptum Chumni Metropolitani Thessalonicensis.
14 De Testamentis, & deuotione spiritualium.
16 Anastasij demonstratio Christum esse verum Deum.
19 Monitiones quædam Christianæ.
20 Anastasij Monachi Sinaitæ, sermo in defunctos.
21 Eiusdem de sanabilibus, & insanabilibus peccatis.
23 In Gregorium Nazianzenum Expositiones quædam.
24 Basilij & Gregorij Colloquium de Sacerdotibus, & Ecclesia.
28 Officij magnæ Ecclesiæ. 30 Basilij ad Iulianum Apologia.
33 De S. Trinitatis proprijs pariter & communibus nominibus. *quarto.*
CXLVII. Synesij Cyrenei Philosophi, & Oratoris encomium Calui tiei.
2 De Regno seu Imperio ad Imperatorem Arcadium.
3 De insomnijs cũ interlineari Metaphrasi, & Exegesi, Nicephori Gregorę, sed manca. *4.*
CLII. Philonis Iudæi de Mundi Opificio, de vita Moysis, de meretricis mercede non recipienda in Templum Dei. De Gigantibus, De immutabilitate Diuini Numinis: In Decalogum Moysis. Diuinarum rerum allegoria secunda, sine mutila. 2. Isaaci Syri sermo de Silentio, & quiete.
4 Cassiani Rom. liber de discretione ad Leontium, & De Abbatis Sereni pijs exercitijs.
5 Sacrę Scripturæ quot fuerint editiones, & quot interpretes. *quarto.*
CLVI. 3. Eugenij Papæ ad Ioannem Palæologum Epistola, Grȩcè, ac Latinè, cui additũ exemplum excommunicationis Græcorum facta tempore Nicolai Papæ. *quarto.*
CLXXI. Noui Testamenti omnia: nempe. Euangelium secundum Matthæum. Euangelium secundum Marcum. Euangelium Secundum Ioannem. Euãgelium secundum Lucam. Actus Apostolorum. Epistolæ Canonicæ Iacobi: Petri duæ, Ioannis tres: Iudæ, rum Pauli ad Romanos, ad Corinthios, duæ. Ad Galatas. Ad Ephesios. Ad Philippenses. Ad Colossenses. Ad Thessalonicenses duæ. Ad Timotheum duæ: Ad Titum. Ad Hebræos. Apocalypsis Ioannis Theologi. In hoc Codice nulla est capitum distinctio. *folio.*
CLXXXIII. Philonis Iudæi libri 38. *folio paruo.*
CLXXXIX. Euangelia quattuor, Matthęi. *Sedecimo.*
CC. Barlaami liber, seu de rebus à Barlaamo, & Iosaphat gestis.
CCI. Euthymij Monachi Panoplia dogmatica in 29. titulos distincta: in qua variæ refutantur hæreses, partim Scripturæ, partim SS. PP. testimonijs. *Quarto.*
CCII. Ioannis Zonaræ pars ea, quæ est de Cæsarea, siue Impp. historia ab Augusto vsque ad Ioannem Comnenum. *folio.*
CCIII. Aristeæ historia de 72. interpretibus.
2 Theodoretus in dubia, & difficilia Scripturæ loca ad Hypatium. *folio.*
CCII. Pauli Apostoli Epistolæ. Prochori de vita S. Ioannis Apostoli, & Euangelistę, tantum folia præfixa Volumini 204. in quo sunt Pauli Epistolæ, cum veterũ PP. scholijs rursum duo alia folia in fine.
CCV. Ioannis Chrysostomi homiliæ aliquot. In istud Pauli ad Timotheum: *Vino pauco vtere propter stomachum*, item in eos, qui iustorum aduersis, & improborum secundis rebus offenduntur, tum aduersus eos qui blasphemare audent.
2 Homilia, quam in vetere Ecclesia presbyter habuit Antiochiæ super euersis Theodosij Imp. statuis à populo, & in illud Apostoli: *Diuitibus præcipe in hoc sæculo.*
3 Homilia in abitum Flauiani Episcopi Antiocheni.
4 Exhortatio ad tolerantiam, & patientiam ab exemplo Iobi, & trium pucrorum, item dehortatio à iuramentis.

Ad

5 Ad populum de fortiter ferendis minis, non mortem metuendam esse sed peccatum, & quid sit male mori: Iuramenta omni studio vitanda: & In terræ motum.

6 Magistratus metum esse vtilem. Narrario casuum, quos in via experti sunt, qui seditionis nuncium Imperatori tulerunt. Eum qui patitur iniurias, & Deo pro ijs agit gratias, parem esse illi, qui propter Deum talia patitur. Iuramenta religiosè cauēda esse.

7 Dolorum passionem ad peccatorum summotionem conferre, consolationis materiam amplissimam præbere mundi opificium, in illud: *Adam vbi es?* ibique de cauendo iureiurando.

8 Exhortatio ad Virtutis studium, in illud: *Ambulabat Deus sub vespera in paradiso.* Iuramenta religiosè vitanda.

9 Laudatio eorum, qui Iuramentum summo studio vitant, non verendum esse, quo minus post conuiuium ad verbi Diuini auditionem accedas. Sacræ scripturæ cur longo post tempore datæ sint, in illud Psalmi: *Cœli enarrant gloriam Dei.* Physiologia Mundi:

10 Laudatio eorum, qui post conuiuium ad verbi auditionem venerāt, Physiologia mundi, contra eos, qui creaturam deificant, non iurandum esse:

11 Gratiarum actio ad Deum pro auerruncatione malorum, quæ ex seditione expectabātur: eorum, quæ tunc acciderant, repetitio, seu in memoriam reuocatio, contra eos, qui corpus nostrum traducūt. De hominis opificio, seu creatione. Non iurandū esse.

12 Iterata gratiarum actio pro condonatione delictorum in Imperatorem commissorum. Physiologia creaturę. Deum, qui hominem fecit, naturalem ei legem indidisse; A iuramentis abstinendum.

13 Iterum gratiarum actio ad Deum pro tristitiæ transmutatione. Rememoratio eorum, qui ob seditionem tracti, & puniti fuerant. Repetitio de hominis opificio, quòd homo naturalem legem acceperit. Iuramentum fugiendum.

14 Ad populum, qui vix mœrore posito, nouis rumoribus consternatus fuerat. Hortatio ad abstinentiam iurisiurandi.

15 In Antiochiæ vrbis calamitatem. Metum vbiq; vtilem esse. Luctum risu magis prodesse, in illud: *Agnosce te in medio laqueorum ambulare.* Ad iuramentum adigere peius esse quam occidere.

16 Homilia cum deprędationis rumore sparso, cunctisque de fuga cogitātibus præfectus populi hortandi gratia in Ecclesiam veniisset. Non esse iurandum. In illud Apostoli: *Paulus vinctus Iesu Christi.*

17 Ad præfectos, seu magistratus à Theodosio Imperatore missos Ellebichum ducem, & Cęsarium magistrum, tum in eorum, qui deliquerant, inquisitionem, & examinationem ob euersas Imperatoris statuas.

18 De Ieiunio, & in illud Apostoli: *Gaudete in Domino semper.*

19 Homilia in Dominica ἐπὶ σωξομβύνς, seu conseruatæ ad eos, qui ex agro circumuicino confluxerant, & non iurandum esse.

20 In Flauiani Episcopi reditum, Imperatorisque cum Ciuitate reconciliationem, & ad eos, qui statuarum subuersione deliquerant.

21 Catechesis, seu Cathecetica concio ad baptizandos. De mulieribus, quæ implicaturis, & auro se ornant, deque ijs, quæ hominibus (seu Diuinaculorum responsis) amuletis & incantationibus vtuntur, quæ omnia sunt à Christianismo aliena.

22 In parabolam de eo, qui cum decem millia talentorum deberet, centum denarios reposebat, & quòd mali illati memoriam retinere, omni peccato peius sit. *quarto.*

5 Ex Origene de fato, quæ dicuntur etiam Sacrarum Scripturarum testimonijs coarguit. ccix. Basilij Epistolæ 46. quarum quędam ad Basilium sunt scriptæ.

2 Eiusdem Oratio ad iuuentutem, quomodo è Grecorum, seu paganorum libris proficere queant.

10 Ex Philone, veteribusque Iudæorum Philosophis de virtute.

11 Grecos, quicquid habuerunt vtile, à Barbaris accepisse.

12 Ex Clemente, Græcos, quicquid habuerunt vtile, à Barbaris accepisse.

Psellus

15 Pſellus De Angelis, cur forma humana, alati, coronati, globumque manibus ſerentes pingantur, curque memoria eorum fiat.
16 Ex Metaphraſte ſententiæ aliquot. 17 Iſidori ſententiæ aliquot.
18 Athanaſij Archiepiſcopi Alexandrini Tractatus de Melchiſedeco, cur patrem, matrem, & Genealogiam non habere dicatur.
19 Ex Cyrillo de S. Trinitate. 20 è Pſelli Phyſicis de anima & mente.
21 E' Gregorij Nyſſeni ad Ietoium Epiſtola Canonica.
22 Anaſtaſij Patriarchæ Antiocheni homilia in illud Geneſeos: *Faciamus hominem ad imaginem.*
23 E' Ioanne Chryſoſtomo, hominem etiam ante pomum malum degũſtatum, ſcientiam habuiſſe boni, & mali, tum ex homilia in Euangelicum de Iudice impio.
24 E' Cyrillo in illud Chriſti: *Iacte rete in dextram nauigij partem.*
25 Galli Cæſaris ad Iulianum fratrem Epiſtola.
26 Gregorij Theologi Epiſtolæ quinque, prima ad Iulianum exæquatorem, vltima ad Euagrium.
27 Pſelli ſermo in Theologicum iſtud dictum μονὰς ἀπαρχῆς εἰς δυὰς ἀπηρτίσα μέχρι τριάδος ἔστη. Imperfectus.
31 Ex Origene in Sacrę Scripturę lectione non deſpondendum eſſe animum, etiamſi obſcura ſint ænigmata, & parabolę: cur 22. ſint ſacrę Diuinituſque inſpiratæ ſcripturæ libri. Deum Scriptura & Spiritu ceu inſtrumentis vti, de ijs, quę in Sacra Scriptura offendiculi quidpiam habere videntur. Nutricatoria Scripturę dicta conſectanda eſſe, quæ verò ab hæreticis turbata ſunt, ſcopulorum in modum eſſe fugienda. Contra Græcorum Philoſophos, qui Sacrę Scripturę vtilitatem traducebant: Cur clauſa & obſignata ſit Scriptura Sacra.
32 Kalendę, Paſcha, Carniſpriuium, & ſimilia inueniri vt poſſint.
33 Chriſtianæ Fidei, & hæreſeon breuis expoſitio. *quarto.*
CCX. Petri Damaſceni cognomento τακτικῶν meditationes, & precationes.
2 In Chryſoſtomi Aſcetica enarratio. 3 De animę tribus facultatibus Epitome.
4 Aſcetarum veterum aliquot exempla, dicta ſcilicet, & facta, quibus oſtenderunt, quan topere Deum abdicato mundanarum rerum ſtudio coluerint. *octauo.*
CCII. In Demetrium martyrem cognomento Myropliten Encomium.
2 S. Theodoræ Vita, & miracula. De eiuſdem reliquijs tralatis narratio. In eandem Encomium. *quarto.*
CCXVI. Baſilij Magni aduerſus Eunomium libri tres: *primo folio mutilati.*
2 Metrophanis Archiepiſcopi Smyrnenſis de recens exorta Manichæorum hæreſi, breuis & luculenta narratio.
3 Ex Eiuſdem Metrophanis diuerſis contra eoſdem Manichęos homilijs excerpta.
4 Contra Manichęorum recens prognatum errorem ſecunda editio ad Antonium Metropolitam Cyzicenum.
5 Eiuſdem Metrophanis liber de Spiritus Sancti Myſtagogia, & quòd quemadmodum filius è ſolo patre genitus dicitur ſacris Oraculis, ſic etiam Spiritus Sanctus ex eadem cauſa ſola procedere Theologicè dicatur; Filij autem eſſe dicatur, quia conſubſtantialis illi ſit, & per eum mittatur.

Sanè latini, cum à Patre, & Filio aiunt Spiritum Sanctum procedere, nõ tanquã à duobus principijs, ſed ab vno principio procedere docent.

6 Baſilij Magni ſermo in Barlaam Martyrem, poſtremo ſolio mutilatus. *quarto.*
CCXVII. Gregorij Theologi Orationes 36.
1 Apologeticus ſuper fuga in Pontum, in quo & de Sacerdotio.
2 In ſeipſum, & in patrem cum Nazianzenę Eccleſiæ curam ei committeret.
3 Apologia in eoſdem cum Saſimorum Epiſcopus electus eſſet.
4 In ſeipſum, in patrem, & in Baſilium Magnum, poſt reditum à fuga.
5 Ad eos, qui vocarant initio, nec venerant poſtquam creatus eſſet presbyter.
6 Ad Nazianzenos anxios, & magiſtratum iratum.
7 In Cæſarium fratrem funebris Oratio.

In

8 In Gorgoniam sororem Encomium funebre.
9 In patrem sepulchralis Oratio.
10 11.12. Pacificæ Orationes tres.
13 De ordine in disputationibus seruando, & non esse cuiusuis, vel hominis, vel temporis de Deitate differere.
14 In Arianos & seipsum.
15 Ad Eunomianos, & Præludium dissertationis de Theologia.
16.17 De filio. 18 De Spiritu Sancto.
19.20 De Theologia, & Episcoporum constitutione, seu creatione.
21 In Aegyptios Episcopos naui aduectos.
22.23 Ad Cledonium contra Apllinarem.
24 Ad eos, qui Constantinopolitanam Sedem ab illo affectari dicebant.
25 In seipsum ex agro reuersum post res cum Maximo gestas.
26 In Neronem Philosophum ab exilio reuersum.
27.28 Contra Iulianum inuectiuæ publicè affixæ.
29 In illud Euangelij: *Cum absoluisset Iesus sermonē, transijt à Galilæa, & venit in fines Iudææ.*
30 Ad Nectarium contra Apollinarem hæreticum.
31 In Doarensium electionem homilia data Eulalio Episcopo.
32 Ad Virginem exhortatio. 33 Ad Euagrium Monachum de Deitate.
34 In Ecclesiasten Metaphrasis. 35 In Martyres, & contra Arianos.
36 Collectio & narratio historiarum, quarum Gregorius in vtroque aduersus Iulianum Stelitcutico meminit: sine mutila. *quarto.*

CCXVIII. Gregorij Theologi Orationes 36.

1 Apologia super fuga in Pontum: principio mutila.
2.3 In Iulianum, & paganos Inuectiuæ.
4 Ad eos, qui vocarant initio, nec venerant postquã creatus esset presbyter in Paschate.
5 In Patrem suum & Basilium Magnum cum eũ Sasimorum Episcopũ electuri essent.
6 In eosdem post electionem.
7 In patrem suum, cum ei Nazianzenæ Ecclesiæ curam committeret.
8.9.10 Pacificæ Orationes tres.
11 In Cæsarium fratrem parentibus adhuc superstitibus mortuum.
12 In Gorgoniam sororem funebris.
13 In patrem suum sepulchralis, & ad Nonnam matrem consolatoria.
14 Ad Nazianzenos Cives anxios, & Magistratum iratum.
15 De dogmate, & constitutione, seu creatione Episcoporum.
16 Ad Eunomianos disputationis præludium, seu non cuiuslibet, vel hominis, vel temporis esse de Deo differere.
17 De Theologia Oratio altera. 18.19 De Filio.
20 De Spiritu Sancto. 21 De ordine in disputationibus seruando.
22 Ad Neronem Philosophum ab exilio reuersum.
23 In Episcopos ab Aegypto naui aduectos. 24 Ad Arianos, & in seipsum.
25 Ad eos, qui Constantinopolitanam Sedem ab ipso affectari dixerant.
26 In seipsum ex agro reuersum post res cum Maximo gestas.
27.28 Ad Cledonium Epistolæ duæ.
29 Ad Nectarium Episcopum Constantinopolis.
30 In Doarensium electionem homilia data Eulalio Episcopo.
31 Ad Euagrium Monachum de Deitate.
32 In illud Euangelij: *Cum absoluisset Iesus sermonem*, &c.
33 Ad Virginem exhortatio. 34 Doxologia breuis.
35 Notatio in Ezechielem. 36 Metaphrasis in Ecclesiasten. *quarto.*

CCXIX. Timothei Episcopi Alexãdrini Responsiones Canonicæ ad quæstiones ab Episcopis, & Clericis in Constantinopolitana Synodo ei propositas.

E Nice-

2 E Nicephori Archiepiſcopi Conſtantinopolitani, & aliorũ patrum Eccleſiaſticis Congregationibus Canones.
3 Ioannis Chryſoſtomi Canonica quædam capita, quomodo peccantibus irrogandæ ſint pœnæ.
4 Sisinnij Patriarchæ Oecumenici, & aliquot aliorum Metropolitarum Canones.
5 Michaelis Cumni Metropolitæ Theſſalonicenſis ſcriptum de cognationis gradibus.
6 Canones Apoſtolorum, Conciliorumque tam particularium, quàm Oecumenicorũ, tum etiam Sanctorum Patrum, cum enarratione Ioannis Zonaræ. Memorantur autem ibi præter ſeptem Oecumenica Concilia, Antiochenſe in Syria, Laodicenſe in Phrygia, Sardicenſe, Chartaginenſe. Patres verò quorum Epiſtolæ poſt Concilia particularia ſubijciuntur, ſunt hi: Dionyſius Alexandrinus Archiepiſcopus, Petrus Alexandrinus Archiepiſcopus, Gregorius Thaumaturgus, Athanaſius, Baſilius Magnus, & ceterorũ quidem ſingulæ ponuntur Epiſtolæ, Athanaſij binæ, Baſilij ſeptem.

CCXX. Euangelia quattuor, Matthæi, Marci, Lucæ, Ioannis, cum indicatione capitum, paragraphorum, & lecturarum ſollemnium, adiectis item in margine ſcholijs, rarioribus tamen in Marco, & Luca, ab initio præfixa Hebraicorum nominum expoſitio, & Euſebij decem Canones, quibus exponitur quid commune, quid item peculiare habeant Euangeliſtæ. Euangelio Matthæi ſubiuncti ſunt Euſebij Euangelicarũ quæſtionũ libri duo, in quibus etiam caput ex Africano de Genealogia in ſacris Euang.

CCXXI. Ioannis Xiphilini Archiepiſcopi Conſtantinopolitani ſermones in Euangelia Dominicalia. *quarto.*

CCXXV. Pſalmi Dauidis & cetera Cantica ſacra, à principio duobus in locis mutila. *in 8.*

CCXXVI. S. Auguſtini Soliloquia 37. Quibus præmiſſa incerti auctoris in Conſtantinopolitani Templi incendium lamentatio.
2 In Gregorij Theologi dicta quædam de Chriſti Incarnatione, Oratio.
4 De Concilio Græcorum, & Latinorum ad componendam fidei controuerſiam, narratio imperfecta.
5 In Concilio Græcorum, & Latinorum ad concordiam ineundam habita exhortatio.
6 In Conſtantinopolitanũ Imp. & in Conſtantinopolim ipſam Encomiũ panegyricum, in quo præter cetera, quòd Imperator, periclitante à Turcis vrbe, ipſe, ad petenda ab Italis, Germanis, ceteriſque in Occidente Chriſtianis auxilia, profectionẽ ſuſceperit.
7 In Conſtantinopolitanum Imp. Encomium, in quo præter alia, quòd cum Occidentalem Eccleſiam tres Papæ diſtraherent, ipſe Galliæ, Hiſpaniæ, Angliæ, ceteroſque reges ad Eccleſiam pacandam exhortatus, effecerit vt indicta Conſtantiæ Synodo, vnũ Occidentalis Eccleſiæ caput legeretur, & priſtina concordia reſtitueretur.
8 Ad Latinæ Eccleſiæ Legatos Epiſcopum Sudenſem, & Doctorem Albertũ, Græci Oratoris pro ineunda cum Græcis concordia exhortatio.
9 Ad Conſtantinopolitanum Patriarcham Epiſcopi depoſiti Apologetica Epiſtola.
10 Ad eundem Patriarcham & Epiſcoporum Concilium ſuper iniqua ſui depoſitione Oratio eiuſdem Epiſcopi Mainos. *quarto.*
12 Ex Auguſtino & Hieronymo quædam de Sancta Trinitate.
13 Ex Thoma, & Cyrillo de Sancta Trinitate.
14 Maximi ad Marinum Presbyterum Cypri Epiſtola.
15 Ex Cyrillo & Theodoreto de Patre ac Filio.
16 Chariſij presbyteri ad Synodum contra Neſtorium expoſitio.
17 In Latinorum & Græcorum colloquio propoſita quædam, vt videtur, ex Græcis Patribus pleraque.
18 Ad Synodum Græcorum, & Latinorum Oratio. *quarto.*

CCXXVII. Euangelia quattuor Matthæi, Marci, Lucæ, Ioannis, cum Capitum, & paragraphorum indicatione aureis litteris exarata. *quarto.*

CCXXVIII. Ioannis Chryſoſtomi Orationes, & Epiſtolæ.
1 Ad viduam iuuenculam.

Ad

3 Ad Innocentium Episcopum Romanum. 2.
4 Ad Cyriacum Episcopum. 2.
5 Ad Stagirium à Dæmonio vexatum consolatio. 3.
6 Ad Theodorum, qui à virtutis via exorbitarat, adhortatio. 2.
7 De patientia. 8 De Imperio & potestate fragmentum.
9 Agapeti Diaconi ad Iustinianum Imp. præcepta de Imperio piè administrando, sine mutilata. Ab initio est Chrysostomi precatio, qua vti solitus est, cum ad lectionem accederet. *quarto*.

ccxxix. Euangelia quattuor, Matthæi, Marci, Lucæ, Ioannis, cum capitum, paragraphorum, & Lecturarum sollemnium indicatione.
2 In fine seorsum Euangeliorum, quæ singulis Dominicis cæterisque festis sollemnibus leguntur, indicatio.
3 Lecturarum sollemnium per totum anni circuitum, indicatio.
4 Menologium, in quo Sanctorum memoriæ per singulos menses, & quæ illarum singulis legi soleant, à Mense Septembri vsque ad Septembrem reuertentem. *quarto*.

ccxxx. Iob cum veterum Patrum enarratione, Origenis, Athanasij, Cyrilli, Basilij, Gregorij Theologi, Ioannis Chrysostomi, Clementis, Polychronij Dionysij, Didymi, Olympi, Nili, Ephraim, Iuliani, Euagrij, Apollinaris, Severi, Isidori, Methodij, Alexandri, Theophylacti, aliorum. Citatur ibi etiam versio Aquilæ, Theodotionis, Symmachi, maximè autem in præfatione commendatur versio 70. Interpretum. *quarto*.

ccxxxi. Ordinationes Ecclesiasticæ.
1 De Theodotiana hæresi.
2 De ijs qui à Moamedica, seu Sarracenica religione ad Christianã fidẽ sese conferunt.
3 De iudicis officio. Idem in proœmio Hexabibli, seu Promptuarij legalis Constantini Harmenopuli. 256.
4 Iuris tituli 8. de lege & iustitia, de Imperatore, de Patriarcha, de Ordine & Præfecto vrbis, de Quæstore, & Magistratibus in genere.
5 Absque muneribus & dolis creandos esse Magistratus, nec iudicia pecunijs esse corrumpenda.
6 Rusticæ leges. 7 Connubiales leges ex vtroque iure.
7 Πρόχειρος νόμος, Promptuarium legum 39. titulis constans, quorum primus de consensu & approbatione sponsalium, vltimus de desperatione.
8 Ab hæresibus ad Sanctam & Apostolicam Dei Ecclesiam accedentes, quomodo accipiendi sint, ac primum qui à Manichæa hæresi se conuertunt, deinde qui à Iudaismo, precationes quoque pro ijs, qui errore, aut vi ad paganismum deuoluti ad S. Dei Ecclesiam redeunt. Ibidem Methodij Patriarchæ Constitutio de ijs, qui diuerso modo, vel ætate se conuertunt.
9 De S. Trinitate & Filij humanatione, seu incarnatione excerpta è veteri Testamento argumenta.
10 Methodii monachi collecta è diuersis Synopticis Scriptis demonstratio, Laicos ab antistibus, seu Episcopis suis, qui Orthodoxi sunt scindi, seu diuelli non debere, si per criminalem aliquam circumstantiam eorum procedat electio, vbi etiã Zonaræ Chronicon citatur, & Synodicon.
11 Christianæ fidei breuis & plana editio.
12 De nuptiis vetitis, seu connubiis prohibitis, vbi & de graduum diuersitate.
13 Ab Iacobitarum & Catzitzariorum hæresi ad Christianã fidem sese conferentes, quas hæreses, & quomodo anathematizent, qui à Manichæa, Iudaica, Sarracenica, seu Mahometica hæresi, itemque à Paganismo, ad Christianismum accedunt, quarum anathematizationum singulæ singulis hæresibus subiiciũtur formulæ. Codex madore passim corruptus. *quarto*.

ccxxxii. Euangelia Dominicalia 29. cum expositione anonyma: secunda tamen homilia eadem est cum decima omnes Xiphilini in eo volumine, quod numero 221. est insigni-

insignitum. Est autem prima huius Cod. Dominica, Publicani, & Pharisæi: vltima nona post Pentecosten. sed deest tertia homilia cum initio quartæ. *quarto.*

CCXLI. Cantiones & lecturæ dominicis ceterisque festis vsitatę, initio facto à Pascha.

2 Menologium, in quo quæ mensibus singulis memoriæ SS. quę item in singulis cantiones, & lecturæ, fusius quàm in ceteris Menologijs.

Initio fragmentum de Menæ martyrio. *quarto.*

CCXLII. Ioannis Damasceni Logica seu Dialectica in 60. capitibus: quorum primum de Philosophia: postremum de definitione, propositione, & syllogismo.

2 De Orthodoxa fide capita centum, quorum primum, incomprehensibilem esse Deitatem, vltimum de Imaginibus.

3 Capita duo de hypostasi & cognitione: item ex Gregorio Nysseno de S. Trinitate consubstantiali, & indiuidua. De vnione caput supernumerarium in fine Logices.

CCXLIII. Cantiones, & preces Ecclesiasticæ cum musicis notis peculiaribus prosonorum diuersitate distinctæ. soni autem præcipuè nominantur primus, secundus, tertius, grauis, antiquus, nouus. Seorsim πολυέλαιος seu magnæ misericordiæ, cum veteribus, & nouis Alleluia. item magnæ vesperæ a diuersis Poetis veteribus, & recentibus compositæ.

7 Georgij Acropolitæ interpretatio Theologicorum istorum dictorum, ἴσι καὶ τὸ ἓν σαιάζον πρὸς ἑαυτὸ πολλὰ γίνεσθαι. & μονὰς εἰς δυάδα ἐπιβεῖσα τριάδος ἴση. ideſt: *Potest etiam vnum si à seipso dissideat, multa fieri.* & *Vnitas in binarium promota in ternario consistit.*

8 E Ioanne Damasceno De Corpore Domini.

9 Gregorij Theologi liber ad Euagrium de Deitate, & notatio in Ezechielem.

10 Basilij & Libanij Epistolæ mutuæ.

11 Apophthegmata & sententiæ notabiles è sacris & profanis auctoribus. *quarto.*

CCXLV. Festales homiliæ à mense Nouembris vsque ad Iunium incluliuè. in quibus Basilij Cæsarienſis Cappadociæ Episcopi sermo in Barlaã martyrem, & in illud apud Lucam; *Destruam apotheeas meas, & maiores ædificabo.*

2 Ioannis Chrysostomi dehortatio à theatris, & laudatio in Abrahamum. Eiusdem oratio in Philogonium Episcopum ex causidico factum, in quo est: nihil æquè ad existimationem apud Deum facere atque prospicere publicæ vtilitati, & negligentem ad Sanctorum accessum grauissimas afferre pœnas, etiamsi semel in anno id facere audeamus.

3 Basilij oratio in Christi Natiuitatem, & de hæreticis.

4 Gregorij Nysseni encomium in Stephanum protomartyrem.

5 Basilij sermo in Gordium martyrem. Sermo in Baptismum exhortatorius.

6 Ioannis Chrysostomi Sermo in præsentationem Saluatoris, & Deiparæ Virginis, & in Simeonem.

7 Basilij Sermo ad diuites. 8 Maximi Confessoris vita.

9 Ioannis Chrysostomi Sermo in Publicanum, & Pharisæum.

10 Basilij de ieiunio Sermones duo.

11 Nectarij Constantinopolitani Archiepiscopi narratio, cur primo Sacrorum Ieiuniorum Sabbatho Theodori martyris memoria sollemni festo celebratur: de Eleemosina, & Ieiunio.

12 Gregorij Nysseni encomium in Theodotum martyrem.

13 Narratio de imagine Christi, seu de miraculo per eam facto in Theodoro negotiatore Christiano, & Abramio Iudæo.

14 Ioannis Chrysostomi Sermo de pretiosa Cruce, non verendam esse illius Confessionem: deque virtute & Eleemosyna: Sermo de pœnitentia, & compunctione: vbi & historia de Raab. Sermo de pœnitentia, vbi de Achabo Rege, & Iona Propheta.

15 Anastasij Abbatis Sinaitæ Sermo de Sacra Synaxi, & deponenda offensionum memoria.

16 Ioannis Chrysostomi sermo in quatriduanum Lazarum: sermo de offensionum memoria, de pœnitentia, fugiendoque iuramento.
17 Andreæ Hierosolymitani Archiepiscopi Cretensis sermo in quatriduanum Lazarum: Sermo in Dominicam Palmarum.
18 Epiphanij Archiepiscopi Cypri, sermo in Christi sepulturam, & descensum ad inferos.
19 Gregorij Antiochensis Episcopi Sermo in Christi sepulturam, & triduanam Resurrectionem.
20 Ioannis Chrysostomi sermo de Thomæ incredulitate, pariter de fide.
21 Athanasij Alexandrini Archiepiscopi sermo in Christi Ascensionem.
22 Ioannis Chrysostomi Sermo in Pentecosten: & cur nunc non fiant signa: quodq; ea, quæ a nobis aguntur, sursum scribantur: sermo in Pentecosten alter.
23 Gregorij Nysseni Sermo in Spiritum sanctum.
24 Ioannis Chrysostomi Sermo in omnes Sanctos.
25 Ephraimi Sermo in omnes Sanctos. *folio.*

CCXLVII. In Psalmos Dauidis 75. enarratio è veterum Patrum scriptis collecta per Nicetam Heracleæ Metropolitanum: in 19. præfatione quædam de 5. Bibliorum versionibus & Philone, Iustino, & alijs. Veteres autem in ista enarratione ab eo citantur hi. Philo, Dionysius Areopagita, Clemens, Origenes, Basilius, Athanasius, Cyrillus, Gregorius Theologus, Gregorius Nyssenus, Chrysostomus, Theodoretus, Epiphanius, Eusebius, Dorotheus, Isidorus, Macarius, Ephraim, Nilus, Damascenus, Cassianus, Nicetas ipse. *fol.*

CCXLVIII. Philonis Iudæi Opuscula.
1 De Moysis vita libri tres.
2 De Mundi Opificio Mosaico.
3 De decalogo seu decem præceptis, quæ præcipuè legum capita scilicet quinquaginta quatuor. De Iudicis officio.
5 De magistratuum creatione.
6 Omnem virtutis & honestatis studiorum esse liberum.
7 De vita contemplatiua.
8 Meretricis mercedem recipiendam non esse in templum Dei.
9 De ijs, quæ ad sextum, & septimum præceptũ Decalogi referuntur; nempe de Mœchis, & omni intemperantia. De homicidio, & omni vi.
10 Vita politica seu de Iosepho.
11 De sacrificio Abelis, & Caini.
12 De Cherubinis. De Euse flammeo; & De prima hominis prole Caino.
13 De agricultura.
14 De vitis plantatione per Noè facta.
15 De immutabilitate Diuini numinis.
16 De ebrietate.
17 De precatione & imprecatione quam resipiscens à vino Noè fecit.
18 De linguarum confusione.
19 Vita sapientis è legum non scriptarum doctrina consummati, seu de Abrahamo.
20 Flacci vituperatio.
21 De virtutibus, ac primum de iustitia, & pietate: seu de sua ad Caium Imperatorem legatione.
22 De fortitudine, pietate, & pœnitentia.
23 De humanitate. 24 De nobilitate.
25 De fuga, & inuentione.
26 De rerum Diuinarum hærede; deque sectione in æqualia, & secus.
27 De condescensu ad prima Institutionis præludia.
28 Somnia Diuinitus immitti.

E Basilicon

CCXLIX. E' Basilicon sexaginta libris ἐκλογὴ ordine Alphabetico: nisi quòd titulus περὶ πίστεως ad Orthodoxę religionis venerationem est in fronte positus. Additæ singulis titulis suę allegationes.

Titulus primus de angarijs. postremus περὶ ἀφρείων, καὶ ἀφραρίων, addita etiam nonnunquam scholia in margine.

2 Nouellæ Romani Imperij octo.
3 Nouellæ Constantini Imperatoris quattuor.
4 Nicephori Imperatoris noua legum latio.
5 Romani aliæ nouellæ quattuor.
6 De præscriptione temporum à momento vsque ad annos 500.
7 Romani Imperij alia nouella contra emptiones diuitum.
8 Constantini nouellæ vndecim.
9 Nicephori nouellæ sex: quarum prima de locis Armenicis.
10 E' Leonis nouellis excerptio, titulos habens vltra 60. *fol.*

CCL. Gregorij Theologi Orationes viginti.

1 In patrem cum fileret in calamitate per grandinem facta.
2 In Pascha & in tarditatem. 3 In Pascha sermo alius.
4 In nouam Dominicam, & Mamantem martyrem.
5 In Pentecostem. 6 In Cyprianum martyrem.
7 In Machabæos.
8 In verba seu Iulianum exæquatorem, suum quondam condiscipulum.
9 In Christi natalitia.
10 In Basilium Magnum sepulchralis oratio.
11 In lumina. 12 In Baptismum.
13 In Athanasium Alexandrinum sepulchralis oratio.
14 In centumquinquaginta Episcoporum cętu exhortatoria oratio.
15 De amore erga pauperes.
16 Apologia post reditum à Ponto, & de Sacerdotio.
17 In Gregorium Basilij fratrem, cum altero post electionem die aduenisset.
18 De ordine in disputationibus obseruando.
19 Ad Arianos, & in seipsum.
20 Ad Eunomianum fine mutil. *fol.*

CCLVI. 4 Constantini Harmenopuli Hexabiblos, seu promptuarij legalis libri sex, quorum primus titulus De legibus & iudiciorum constitutione, vltimus de infantibus seu qui fiant infantes. Additi præterea hi tituli de dignitatibus, & regulis diuersis, de significatione nominum, De Episcoporum electione: vbi de Sacerdotibus, & clericis ceterisque rebus Ecclesiasticis.

5 De Romano Papa Sanctio Constantini.
6 Philothei Patriarchæ Anathematismorum sub Constantino Porphyrogeneta & duobus alijs Imperatorum latorum euersio, seu confutatio.
7 Leges Rusticæ ex Digesto Iustiniani.
8 Canonici seu Ecclesiastici Iuris Epitome, cuius prima pars de Episcopis, altera de presbyteris, tertia de clericis, quarta de monachis, & monasterijs, quinta de laicis, vltimus titulus, de mulieribus, confecta & ipsa per eundem Hamen opulum.
9 Eiusdem de Orthodoxa fide, & hæreticorum dogmatibus Epitome.
10 Officia Palatina: Officia magnæ Ecclesiæ.
11 Leonis Philosophi & Imp. Constitutio de ordine Thronorum Ecclesiasticorum, qui Constantinopolitano Patriarchę sunt subiecti.
12 Metropoles, quæ sub Andronico 11. Palæologę familiæ, Constantinopolitanę Diœceseos fuerunt.
15 Ex Athanasio de humanatione, seu incarnatione Verbi Diuini.
16 Nicolai Cabasilę de Sacra Stola, & sacrę Liturgię ritu.

17 Ecclesiasticarum aliquot quæstionum, præsertim de S. Sacramentis, solutio per Chartophylacem, & Diaconum magnæ Ecclesiæ cum Appendice de Patriarch.

18 De nuptiis prohibitis, & cognationis gradibus. *folio parvo.*

CCLVII. Ioannis Chrysostomi in Matthæi Euangelium homiliæ 42. nempe in 12. priora capita. Codex vetus vno in loco adustus, in alio lacer. *folio.*

CCLVIII. Pauli Abbatis collectanea Sacra; seu doctrinæ, & historiæ è S. Patrum scriptis collectæ, & in duos libros æquales quinquagenorum scilicet capitum, distributæ, absolutissimum religiosæ ac monasticæ præsertim vitæ speculum, primus initio de pœnitentia, de mortis, & futuri iudicij meditatione assidua, de difficultatibus, quas animæ ex hac vita emigrantes experiuntur, de earundem post hanc vitam conditione, de vitæ monasticæ præludijs, tum quotidianis, ac perpetuis exercitijs tam corporalibus quàm spiritualibus. Auctores ibi citantur hi, Palladius, Ephraimus, Gregorius Papa in Dialogis, Diadorus, Barsanuphius, Maximus, Antiochus Pantectos, Clemens in itinerario S. Petri, Esaias Eremita, Anastasius, Nilus, Ioannes Carpathi Episcopus. Abbates item Isaias, Marcus, Isaac, & interdum cum cognomento Isaac Syrus, Cassianus, Ioannes cognomento pastor, Zosimas. Item Nomocanon, Philotheos historia, Theodoreti Opus, Geronticon: Itinerarium seu peregrinationes Apostolorum Petri, Ioannis, Thomæ. Item viræ Sanctorum Iacobi fratris Domini. Antonij, Ioannis Eleemonis, Danielis Stylitæ, Pachomij, Pauli Thebani, Euthymij, Abbadarum fratrum, Alypij, Simeonis Mandritæ, Iunicij, Theodosij cœnobiarchæ, Antonij iunioris, Ephraimi, Arsenij, Gregorij Thaumaturgi, Marcelli, Luciani martyris, Lucæ iunioris, Charitonis, Mariani, Spiridionis, Euthymij iunioris, Abrahami Episcopi, & Sanctarum Syncleticæ, Theodoræ, Melanæ, Comanæ, Pelagiæ.

Denique martyria quadraginta martyrum, Menæ, Longini Centurionis, Nicephori.

CCLIX. Ioannis Chrysostomi homilia initio Quadragesimæ.

2 In Genesim homiliæ 29. quarum vltima fine mutila. *folio parvo.*

CCLXV. Horologium, idest, quæ quibus horis preces, aut qui hymni mane, post meridiem, & à cœna vsurpentur, tam ieiunij tempore, quàm extra ieiunium. *sextodecimo.*

Ad Chalcondelen Epistola Michaelis Apostolij 40. volum. 257.

CCLXVIII. Eusebii de Constantini Imp. vita, libri quinque.

2 In Constantini tricennalia panegyricus. *quarto.*

CCLXIX. Ephraimi Syri sermones tres: primus de charitate, deque consummatione huius seculi, & futuro iudicio: alter de compunctione cordis: tertius de patribus in Domino defunctis.

2 Symeonis Archiepiscopi Thessalonicensis quæstiones Ecclesiasticæ variæ, circiter octuaginta, & ad easdem responsiones, quarum prima: Quomodo Angelus humana forma sæpe appareat: vltima si Sacerdos in Liturgia sacra vnionem facere sit oblitus.

3 Ioannis Damasceni sermo De Sacra Synaxi, De Christi Saluatoris Resurrectione, de non iudicando, nec retinenda offensionis memoria.

4 Euangelium à Michaele Archangelo missum (vt præfert inscriptio) ad Iosephum, & Nicodemum. Sed apocryphum censendum est.

5 Gregorii Nysseni sermo in magno Sabbatho.

6 Ioannis Chrysostomi sermo in Annunciationem Deiparæ factam.

7 Marci Euangelistæ martyrium.

8 Ioannis Chrysostomi homilia in Euangelium de prodigo. Sermo in Sancta Theophania.

9 Epiphanij Episcopi Cypri sermo in Ramalia, seu festum palmarum, imperfectus.

10 Sancti Macarii vita à Theophilo, Sergio, & Hygino monachis conscripta.

11 Discretio naturæ rerum, seu Quæstiones aliquot Theologicæ, potissimum de rebus supernaturalibus: inter quas de Angelis, De anima.

13 Gregorii Quæstiones & Basilii responsiones De temporibus, locis, personis, & similibus,

bus, quorum nomina in Sacris litteris non sunt expressa, tantis nominibus haudquaquam dignæ. *quarto.*

CCLXXI. Ioannis Zonaræ Chronicon, foliis aliquot mutilatum, & madore multis in locis oblitteratum; vetus alioquin, & bonæ notæ. *fol.*

CCLXXII. 2 Michaelis Apostolij responsio ad eos, qui Occidentales Orientalibus præcellere dixerant in Philosophia æquè atque in Theologia; imprimis Scotum: vbi & de modo primæ generationis filij, & de processione Spiritus Sancti sed schismaticè.

3 Eiusdem Apostolij ad Fridericum Imp. Oratio Aristonymi Byzantini rogatu, scripta, imperfecta. *fol. paruo.*

CCLXXIII. Cyrilli enarratio in Prophetas minores, Abacuk, Micheam, Amos, Ioel, Sophoniam, Malachiam, Naum, Abdiam, Ionam, Aggæum. . .

2 Theodoretus Cyri Episcopus in Oseam Prophetam.

3 In principio, & fine folia sunt enarrationis in duo priora capita Lucæ, ex veteribus patribus Cyrillo, Chrysostomo, Seuero & alijs, eaque à tineis arrosa. *fol.*

CCLXXIV. Euthymij Zigabeni Panoplię dogmaticę Tomus primus, continens vndecim titulos priores: quorum vltimus contra Arianos, & Eunomianos. Integra Panoplia num. 33. & 200. & 345.

CCLXXV. 3 Michaelis Apostolij pro Plethone aduersus Theodori Gazę reprehensiones Apologia, contra Aristotelem de substantia.

Eiusdem Apostolij Menesenus, Dialogus de Trinitate.

Eiusdem oratiunculę sex, & epistolę 65. inter quas aliquot ad Bessarionem Cardinalē, & προσφωνία alloquium ad eundem.

4 Bessarionis ad eundem pro Gaza responsio.

Totum volumen eiusdem Apostolij manu conscriptum. *fol.*

CCLXXVIII. 7. Ad Deiparam Virginem precatio.

8 In illud Christi: *De die autem illa & hora, nec filius quidem hominis quicquam nouit.*

9 Funebris Epistola de Papæ nescio cuius obitu. *quarto.*

CCLXXIX. V. Concilj Constantinopolitani sub Iustiniano Imper. celebrati, Acta contra Seuerum & Zooram, Petrumque, & Anthimum hæreticos.

2 Theodori presbyteri Rhetini præludium de modo Incarnationis Christi; quęque etroribus de illa iam olim sparsis opponenda sint: cuius primum caput de Manetis opinione; postremum de relatis.

3 Origenis Sermo de catechesi. *fol. paruo.*

CCLXXXI. Ex Leone de hypostasi, & Enypostato.

3 Ex Amphilochijs (idest Amphilochij scriptis) de duarum naturarum in Christo vnione, & communione, excerptio Photij Patriarchę, cap. 38.

4 De Deo, & Deitate disputatio Hæretici & Orthodoxi.

5 Theodori Abucarę Episcopi Carum libellus de Dei nominibus. Disputatio probans patrem semper gignere, & filium semper gigni. Disputatio cum Nestoriano. Disputatio cum Iacobita. De differentia propriissima. De tempore. De Diuinis nominibus, deque vnicuique Trinitatis personę peculiaribus; Disputatio cum Origenista. De Dei omnipræsentia.

CCLXXXIV. Iosephi captę Iudææ libri 7. sex ab initio, & vno in calce fol. mutili, veteres alioquin, nec malę notę. *quarto.*

CCCXXXV. VIII. Concilii Oecumenici Florentię celebrati præsente Ioanne Palæologo Imp. Constantinopolitano, Acta, in quibus superiorum Conciliorum breuis ἀναπεφαλαίωσις. *fol. paruo.*

CC. XXXVIII. Psalmi Dauidis cum ceteris Canticis sacris.

2 Precationes aliquot publicę ac priuatę, quarum vna Chrysostomi nomen præfert.

3 Ordo & sequela magnarum horarum, & intermediarum.

4 Menologium, quo, quę mensis cuiusque die celebrentur Sanctorum memoriæ singulatim exponitur, interpositis alicubi precum formulis. *quarto.*

ccxcvii. 6. Georgij Scholarij quædam fidei confessio: cum Appendice de Sacramentis & Arabum fide. *quarto.*

13 Tarasij Episcopi Constantinop. Canon de Ecclesiasticarum personarum electione.

14 Io. Damasceni de virtutibus, & vitijs brevis expositio. *quarto.*

ccxcviii. Io. Chrysostomi Andriantes. 1 Orationes habitæ super euersis Theodosij Augusti apud Antiochiam populi seditione statuis.

2 Eiusdem Catecheticus sermo ad baptizandos: item de mulieribus, quæ implexis crinibus, & auro se exornant: cõtra eas, qui hominibus amuletis, & incantationibus vtuntur, quę omnia à Christiana religione sunt aliena. *fol.*

ccxcix. Nicephori Gregoræ Orationes 8. quarum prima Dialogum continet Theotimi, & Agathangeli; vltima ad Imperatoris concionem de Fortuna & fato respõsio est. Romanæ historiæ liber 29.

3 Narratio colloquij, quod cum Palama coram Ioanne Palęologo Imp. Constantinopolitano habuit: in tres libros diuisa, quorum vltimus imperfectus. *fol.*

ccc. Dionis Chrysost. de Regno, seu Imperio orationes quattuor. *fol.*

ccci. E' Constantinopolitano Chronico, quod τὰ κατὰ κωνσταντινούπολιν πάτρια inscribitur à quibusdam excerpta Georgij Codini: in quibus præter alia de officijs Palatinis, eorumque gestaminibus & ministris: de festis: De Imperatoris ornatu. Breuis annorum ab orbe condito & Imperatorum à Cõstantino magno vsque ad captam ab Agarenis vrbem recensio Patriarcharum Catalogus. De templo S. Sophiæ. *fol.*

cccii. Constantinopolitanæ antiquitates: in quibus memorabilium locorum, & ædificiorum enarratio; cum appendice de Imperatoribus & Patriarchis.

3 Hæresiarcharum præcipuorum descriptio: quorum primus Simon Magus, 27. Noctus & Nauatus.

4 E' Clementis Stromate, & Pędagogicis libris excerpta. *fol.*

ccciii. 2. In Gregorij Theologi funebrem de Athanasio orationem anonyma. *fol.*

cccviii. Martyrologium mensis Ianuarij, vel potius eius pars à 20. eius die vsque ad finem; in quo Euthymii vita, initio mutila: de Timotheo Apostolo commentarius Athanasij Persæ vita, & martyrium.

Neophyti martyrium, principio, & fine mutilum: Clementis Ancyrani martyrium: Eysebiæ vita, quæ mutato nomine Xene, seu peregrina dicta est.

Gregorij Theologi seu Nazianzeni ad 150. Episcoporum cętum Oratio de concordia: Eiusdem Gregorij vita. *fol.*

Ephraimi Syri vita, Cyri, & Ioannis martyrium.

2 Quadragesimales Sermones 8. nempe Ioannis Chrysostomi in illud Pauli, *de ijs autem, qui obdormierunt, nolo vos ignorare, fratres.* Gregorii Theologi sermo de amore erga Pauperes.

Eiusdem Gregorii sermo ad Patrem ob calamitatem è grandine silentem.

Ioannis Chrysostomi sermo in Ionam, Danielem, ac pueros tres; deque pœnitentia, & Ieiunio.

Anastasii Sinaitæ sermo in fratres morte nos prægressos.

Basilii Cęsarienſis Archiepiscopi de ieiunio, sermones duo.

Ioannis Chrysostomi sermo initio Quadragesimæ.

3 Gregorii Nysseni Encomium in Theodorum martyrem. Eiusdem Theodori martyrium.

4 Gregorii Papæ Romani ad Leonem Iconomachum Imper. Constantinopolitanum Epistolę duę. *fol.*

cccix. Gregorii Thaumaturgi ad Origenem Oratio valedictoria, cum post diuturnam apud eum doctrinę, pietatisque exercitationem è Cæsarea Palęstina reditum in patriam pararet.

2 Origenis contra Celsi ἀληθῆ λόγον, id est veram orationem, lib. 8. *fol.*

cccxi. Philonis Opuscula 47. *fol.*

Mar-

cccxvii. Martyria & Festales sermones varij.
1 Theodori Martyrium, initio mutilum.
2 In Ioannis præcursoris natiuitatem sermo Ioannis Chrysostomi.
3 Febroniæ vita & martyrium, vno folio mutilum.
4 In Petrum & Paulum Apostolos, Ioan. Chrysostomi Encomium.
5 Petri, & Pauli Apostolorum Acta, eorundemque in vrbe Roma sub Nerone Martyrium vno folio mutilum.
6 In Cosmam & Damianum anargyros, (idest pecuniarum expertes) Encomium Petri Episcopi Argiui.
7 Mariæ matris Domini vestis quomodo inuenta, & quomodo Cõstantinop. translata.
8 Cyriacæ martyrium.
9 In Procopium martyrem Encomium Procopij diaconi, & Chartophylacis.
10 Ceryci & Iulittæ Martyrium. 11 Marinæ Martyrium.
12 In Petrum, & Eliam sermo Ioannis Chrysostomi.
13 Panteleemonis Martyrium.
14 In S. Annam Encomium Petri Episcopi Argiui.
15 In Machabæos fratres Encomium Gregorij Theologi.
16 In Archangelorum Synaxin sermo Ioannis Chrysostomi.
17 Stephani Protomartyris reliquiarum reditus.
18 In Christi Saluatoris transformationem sermo Ephraimi.
19 In eandem sermo Andreæ Hierosolymitani Archiepiscopi Cretensis.
20 Eupli Martyrium. 21 In Mariæ matris Domini obitum. Andreæ Hierosolymitani Archiepiscopi Cretensis sermones duo.
22 In eandem Deiparæ obdormitionẽ sermo Germani Archiepiscopi Constantinopolit.
23 In Io. Baptistæ decollationem sermo Andreæ Hierosolymitani, fine mutilus.
24 Xenophontis & Ioannis atque Arcadij filiorum eius vita.
25 Tryphonis Martyrium.
26 In Domini præsentationem (ὑπαπάντιον) Annamque & Simeonem, sermo Amphilochij Episcopi Iconiensis.
27 In idem Festum sermo Methodij Episcopi Parensis, fine mutilus. *folio.*
cccxviii. Maximi Confessoris septima, (vt puto) centuria, initio mutila.
2 Eiusdem sermo asceticus forma Dialogi, qui idem in vol. 91. cum sex eiusdẽ centurijs.
3 Anastasij Monachi parallela, seu consona scripturæ, & Patrum testimonia de aliquot præcipuis quæstionibus. *folio.*
cccxx. Agapeti Diaconi ad Iustinianum Imp. Parænesis de recta Imperij administratione, cum enarratione anepigrapha. *quarto.*
cccxxv. Ioannis Chrysostomi in priorem Epistolam ad Timotheum homiliæ, in principio, & medio aliquot folijs mutilatæ.
2 In Barnabam Apostolum Alexandri Monachi Encomiũ, in quo & de inuentis eiusdẽ Barnabæ reliquijs.
3 In Ioannis Baptistæ decapitationem sermo Andreæ Hierosolymitani.
4 In Beatiss. Virginis Mariæ Cõceptionem sermo Georgii Metropolitani Nicomediensis: in quo & de 12. tribubus Israelis.
5 In idem Festum alius eiusdem sermo.
6 In Lazari resuscitationem sermo acephalus.
7 In Sanctam Quintam, & in Lauacrum sermo Ioannis Chrysostomi.
8 In mysticam cœnam, & in lauacrum sermo Cyrilli Alexandrini Episcopi in eadem Sancta Quinta: vno folio mutilus.
9 In 318. Sanctos Patres & pijssimum Imperatorem Constantinum Encomium Gregorii presbyteri Cæsarienſis è Cappadocia.
10 Ex Eustrathii martyrio fragmentum.
11 Ex Aretæ martyrio fragmentum.

Ex

12 Ex Ioan. Chrysostomi vitę fragmentum.

cccxxvi. Patricij presbyteri de Christi Incarnatione, Vita, morte, resurrectione, Poenitentia, Homericis versibus, & semiuersibus concinnatum: ὁμηροκέντρα vulgo dictum, cum Eudociæ Augustæ in eadem ὁμηροκέντρα Epigrammate, sed mutilatus in fine libellus. *quarto.*

cccxxvii. Basilij Magni in hexaemeron homiliæ 9. aliquod foliis mutilæ.

2 Gregorij Nysseni de hominis Opificio tractatus, Hexaemeri quoddam complementum duobus quaternionibus mutilum.

3 Eiusdem pro Basilij Fratris Hexaemero Apologia imperfecta.

4 Quæstiones Theologiæ variæ.

5 Gregorij Nazianzeni sermo in annunciationem Beatiss. Mariæ Virginis factam.

6 In Christi Natalem sermo adespotos.

7 In Palmarum festum, & pueros.

8 Catalogus Patriarcharum, initio mutilus.

9 De connubiorum gradibus quæ scilicet licita sint, quæ non. *quarto.*

cccxxviii. Constantinopolitanæ Antiquitates: inter quas & de Templo S. Sophiæ. Item Catalogus Impp. & Patriarcharum, mutilæ, integriores in volum. 320.

2 Collectanea quædam de Cõstitutione hominis, De cõputo Ecclesiastico, & similib.

3 Sententiæ ex sacris pariter & profanis Scriptoribus, mutilæ & ipsę, octauo vetus.

cccxxxiii. Officia sacri Palatij Cõstantinopolitani, eorumque ordo, & gestamina, præsertim festis diebus, tum de coronatione Imperatoris, & Patriarchæ creatione, alijsq; ritibus consimilibus. *quarto.* Eadem ferè in 70. 301. & 111.

cccxxxiiii. Ioannis Damasceni De Orthodoxa fide cap. 103. quorum primum. Incomprehensibile est Numen Diuinum: vltimum ad eos, qui quęrunt sub continuamne quantitatem, an sub discretam referantur duæ illæ Christi naturæ, sed alius in alijs codicibus est capitum ordo. Codex hexadio integro, & aliquot insuper voluminibus mutilatus. *quarto.*

cccxxxv ii. Iob, Salomonis Prouerbia cum eiusdē Salomonis in discretis per Ezechiæ Regis amicos conscriptis: Ecclesiastes, Canticum Canticorum, Sapientia Salomonis, Sapientia Iesu Siracidę, cuius posterior pars inscribitur λόγοι παραβολῶν aliquot foliis mutila. *quarto, vetus.*

In hoc volumine distincti sunt versus & initia minio insignita.

cccxxxix. Cyrilli Alexandrini pro Christiana religione aduersus Iuliani, & paganorum nugas lib. 5.

2 Eiusdem aduersus Antrõpomorphitas, & alios eiusdem farinæ hæreticos quæstionum 27. solutio. *folio.*

cccxl ii. Leontij Hierosolymitani disputationes aduersus aliquot hęreses.

1 Aduersus eos, qui dicunt vnam in Christo esse naturam compositam, cui annexa multa veterum testimonia, & Latinorum.

2 Contra eos, qui & duas personas, seu subsistentias in Christo statuunt, nec qualemcunque in eo compositionem admittunt.

3 Aduersus eosdem, dum duas & non vnam personam in mirifica verbi incarnatione aiunt.

4 Contra tertiam eorum impietatem, dum duos filios in incarnationis mysterio videri volunt.

5 Quartæ illorum impietatis confutatio dum D. Virginem Deiparā appellare recusant.

6 Quintæ impietatis eorum demonstratio, dum Christum hominem Diuino Spiritu instinctum θεοτόκον, & non Deum in humanam naturam ingressum ἐνανθρωπήσαντα contendunt.

7 Sexta illorum impietatis demonstratio, dum naturalem Christi Deitatem negant.

8 Septimæ impietatis eorum confutatio, dum illos reprehendunt, qui vnam S. Trinitatis personam carne passam dicunt. Patres autem, qui à Leontio citantur sunt hi,

Athana-

Athanasius, Basilius, Gregorius Theologus, Gregorius Nyssenus, Gregorius Thaumaturgus, Cyrillus, Chrysostomus, Iustinus, Ephraem Sirus, Isidorus Peluſiota, Paulus Emesenus, Theodorus Antiochenus, Cyrillus Hierosolymitanus, Petrus Alexandrinus, Seuerianus Gabalensis, Proclus Constantinopolitanus, Hippolytus, Amphilochius Iconiensis, Amphilochius Sidensis, Flauianus Antiochensis, Euthius Antiochensis. Item Latini Iulius, & Sylucster Pontifices Maximi, Ambrosius, Augustinus, Hilarius Pictauiensis, nec non & hæretici Seuerus Mixophysita, Timotheus Aesurus Monophysita. *fol.* sed hi tres, vt confutentur.

CCCXI XV. Euthymij Zigabeni Monachi Panoplia dogmatica aduersus præcipuas hæreses ex priscis Patribus collecta, & in 30. titulos distincta. Paratitlos Photij tractatulus de 8. Oecumenicis Conciliis ex Epistola ad Bulgarorum Principem. *fol.*

CCCXLVI. Andreæ Cæsarienſis apud Cappadoces Archiepiscopi Interpretatio in Ioannis Theologi Apocalypsim. *folio.*

CCCXLIX. Martyrologium in quo Vita Sancti Nicolai.

2 Menæ, Hermogenis, & Eugraphi Martyrium.

3 Eustrathij, Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Oreſtis Martyrium.

4 In Milogonium ex causidico factum Episcopum, sermo Ioan. Chrysostomi, in quo & de cura Reip. diligentique, ac religioso Sacramentorum vsu.

5 Eleutherij Martyrium. 6 Ignatij Martyrium imperfectum.

7 Theodotæ, & Anastasiæ Martyrium initio mutilatum.

8 In Christi Natiuitate sermo Gregorij Theologi.

9 De Basilij Cæsarienſis Vita, & miraculis narratio Amphilochij Iconiensis Episcopi in qua & de Iuliani Apostatæ intentu narratio. Cæterum Basilij Vita mutila est. *fol.*

CCCLI. Nili Eremitæ narratio de interemptis in monte Sina monachis, & Theoduli filij sui captiuitate. *quarto.*

CCCLV. Cosmæ, & Ioannis Damascæni Odæ Iambicæ in præcipua anni Festa, cum enarratione grammatica, & historica, initio & fine mutilę. Prima est S. Crucis celebratio, postrema Canon in Deiparæ Virginis obitum. *quarto.*

CCCLVI. 6 Gregorij Theologi Epistolę Laconicę, seu breuiores: prima Nicobulo inscripta, cætera ferè omnes anepigraphę.

7 Basilii Epist. circiter 12. prima ad Litanium, vltima ad Theodotum Episc. Berroensem.

12 Synesij Epistolæ 16. quarum vltima ad Dionysium.

13 Pselli Epistolæ circiter 33.

17 Chrysostomi Epistolæ tres, & vna Metaphrastę.

18 Basilii, & Gregorii Epistolæ aliquot.

19 Agapeti Diaconi Parenetica præcepta de rectè administrando Imperio, ad Iustinianum Imperatorem.

20 Aurearum bullarum aliquot formulę ex antiquis exemplaribus.

21 De triperſoni τρισυποστάτῳ Deitate pauculi aphorismi, & Gregorii Theologi quæstiones, ac responsiones.

22 De spiritus Sancti processione testimonia Sacræ Scripturæ, & Patrum veterum, etiam Latinorum, cum appendice eorum quæ superioribus aliquo modo refragari videntur.

26 Capitum magis necessariorum collectio è diuersis Patribus per Zigabenum Monachum, excerpta (Panopliæ scilicet Euthymianæ epitome) in cuius fine copiosius contra Iconomachos & contra Hębreos cum Chrysostomi sententia de iis, qui conuersantur & comedunt cum iis, qui diuersam doctrinam sequuntur. Item Armenię hæreseos capita 300. cum detestando Artziburtzii Ieiunio.

27 De Petro Fullone, κναφεῖ narratio.

28 De Trisagio, seu cantu illo *Sanctus, Sanctus, Sanctus.*

29 De Iacobitarum hęresi breuis expositio Demetrii Metropolitani Cyziceni, in qua & de Chatzizariis.

30 De 7. Oecumenicis Conciliis.

E' Sacra

37 E᾽ Sacra Scriptura veteris pariter, & noui Testamẽti electũ per S. Patres Compendiũ.
40 Regum, & Principum Chronica Synopsis ab Adamo vsque ad Comnenos Impp.
41 Theodori Prodromi carmen Iambicum in Abrahamum Patriarcham, qui S. Trinitatem conuiuio excipiebat.
42 Aenigmata Iambico metro elata, eiusdem, vt videtur.
43 Epiphanij libellus de 18. Lapidibus, qui in Sacerdotis Rationali, seu pectorali infixi erant.
44 De planetarũ situ, & Zodiacorũ signorũ per menses cursu, tum de Indictionis initio.
45 Athanasij de temperatura hominis.
46 Gregorij Theologi de visione, seu aspectu cum quodam animi affectu coniuncto. Eadem de re Nili, Athanasij, aliorumque Patrum, quin & Sacræ Scripturæ Dicta. Addita etiam alia quædam Ascetica Capita breuia ex eisdem.
47 De Spiritu Sancto problema per eos, qui Papæ à responsis erant, Græcis propositũ, cum eorundem Græcorum responsione, veterumque Patrum auctoritatibus, seu testimonijs.
48 Symonis Sethi Physicorum & philosophicorum dogmatũ florilegium Synopticũ. 4.

CCCLVII. Antiochi Monachi Pãdectes, ab alio post monacho interpollatus, & Diuinorũ mãdatorũ summa capita, & Mystica Theologia inscriptus, & in 63. capita, seu titulos digestus, in quo Dei mandata & explicantur, & consonis Patrũ doctrinis illustrãtur. Tractantur in eo Volumine pleraque omnia decalogi præcepta, & præter cæteros hi quoque loci communes.

De secessu in vitam solitariam relictis mundanis: de scandalis: de Doctorum differẽtia & officio: de obedientia, eleemosynis, precatione, & pœnitentia & Confessione, Festis & Ieiunijs, De lectione, & depositione Clericorum.

Patres in eo Pandecte citantur, Chrysostomus, Anastasius Sinaita, Theodoretus, Maximus, Basilius, Athanasius, Isaacus Syrus, Ioannes Climacis auctor, Marcus eremita, Ignatius, Gregorius Theologus, Dorotheus, Symeonis Epistolæ, Agatho, Macarius, Gregorij Papæ dialogi, Orsius, S. Pastor, Diadochus, Cassianus, Nilus, Marcianus, Philo, Clemens Romanus, & Clementinæ p. constitutiones, Isidorus, Ephraim, Barsanuphius, Ammonius presbyter, Studites, & Theodorus Studites, Dionysius Areopagita, Petrus Alexandrinus, Esaias abbas, Tarasij Epistola ad Arianum Papã Romanum, Gennadius Patriarcha, Isidorus Pelusiota, Didymus, Methodius Constantinopolitanus, Epiphanij Panariũ, Eusebius Pamphilus, Ioannes Damascenus, Athanasij Syntagma, Timothei Alexandrini responsa Canonica, Nicephorus Archiepiscopus Constantinopolitanus, Dionysius Alexandrinus, Gregorius Thaumaturgus. Item historia Theodoreti, & Euthymiaca historia.

Vitæ quoque SS. Patrum Pachomij, Ioannis Eleemonis, Sabæ, Philemonis, Charitonis, Ioannis Hesychastæ, Macarij, Antonii, Ioannis Chrysostomi, Symeonis Thaumaturgi, Ioannicij, Paesij, Theodori. Martyrium Anastasiæ, & Dionysij Areopagitæ, Testamentum Studitæ: item Geronticon, Limonarion patericon.

Typicon Hierosolymitanum, Typicon montis Sinai, Typicon Veterũ Monasteriorũ.

Præterea Canones Apostolorum & Constitutiones, seu διαταξεις Apostolorum: Concilia vniuersalia, & particularia pleraque omnia. Nomocanon Ioannis Ieiunatoris, leges ciuiles, seu Ius ciuile.

2 Fidei Confessiones aliquot in principio & in fine.
3 Hæreseon præcipuarum, è quibus ceu matricibus prognatæ sunt cæteræ. Catalogus ex Epiphanio & Ioanne Damasceno, non procul ab initio.
4 Epiphanij Panarium, seu hæresium omnium ex Epiphanij Panario breuis expositio.
5 Menologium in titulo 57. vbi de festis agitur. *folio vetus.*

CCCLIX. Gennadii Scholarii Patriarchæ Constantinopolitani De processione Spiritus Sancti libri sex. *quarto.*

CCCLXI. 1 De Spiritus Sancti causa libellus, principio & fine mutilus.

De

4 De Iudæorum captiuitate, seu disputatio contra Iudæos de vana ipsorum expectatione, libellus fine mutilus.
5 Ioannis Patriarchę Hierosolymitani disputatio cum Latino quodam de Azimis.
6 De Spiritus Sancti processione Dialogus Latini & Græci.
7 De Azimo disputatio Latini & Græci.
8 Euthymii Zigabeni Tractatulus Christum magna quinta cum Discipulis suis legale Pascha celebrasse.
11 Fidei expositio per Gregorium Neocæsariensem.
12 De S. Trinitate excerpta ex Greg. Nysseno, Augustino Hipponense, & Nilo.
13 Quæstiones à quodam male sentiente propositę magno illi Dionysio, cum quæstionibus Antiochi ad magnum Athanasium.
14 Discretio naturæ rerum, vbi & de animæ facultatibus.
15 Ex Basilii Ascericis de flatu solitario, seu qualem Canones requirant monachũ cum appendice de animæ diuisione, virtutibusque & vitiis.
16 In vetus Testamentum allegorię aliquot ex Theodoreto, Basilio, Athanasio, Cyrillo, Theophilo, Seueriano, Serapione.
17 De zeo, seu calidæ ad crama Eucharistię admixtione Dialogus Latini, & Græci.
20 Ex Nicephoro Patriarcha & Theodoro Studita excerpta contra Iconomachos, seu Imaginum oppugnatores.
21 Ex Cyrillo & Gregorio Theologo contra Sabellianos, & Arianos.
22 Pselli disquisitio super causis incarnati Dei verbi.
23 Ex Chrysostomo de scientia boni & mali. *octauo.*

cccl xii. Nicolai Cabasilæ enarratio in S. Liturgiam, seu Missam, cuius primum caput: Cur non ab initio pretiosa dona imponantur Altari. 46. de precationibus, quæ in fine Liturgiæ fiunt, cum aliis eiusdem argumenti quęstionibus octo. *quarto.*

cccl xiii. Basilii quæstiones de Sacerdotio & Sacramentis, cum Gregorii Theologi responsionibus.
2 Athanasii Patriarchę Alexandrini quæstiones, seu ad varias quęstiones responsiones.
3 De Danielis extrema visione.
4 Michaelis Syncelli expositio Orthodoxę fidei.
7 In Beatiss. Virginis Marię Salutationem Angelicam meditatio triplex: quarum duę ordine alphabeti pertextę.
8 Gregorii Tauromenitani Episcopi homilia de metu mortis.
9 Ioannis Chrysostomi sermo de squalore, seu ariditate.
11 De Christi Incarnatione, Morte, Resurrectione, Aduentuque secundo, testimonia ex Sacris litteris.
17 Epiphanii Cyprij Physiologia cuiusque animalis.
18 Quęstiones aliquot ex nouo Testamento.
19 Iudęi cum Archiepiscopo colloquium, seu disputatio.
20 A' Megarismo ad Ecclesiam, sese conuertentes quomodo accipi soleant.
21 Menologiũ Septembris, Octob. & Nouembris, in quo narrationes aliquot de Sanctis.
22 Macharii Alexandrini narratio de defunctis.
23 Precationis Dominicę Explicatio. 24 E' Barlaam historia excerpta.
25 Athanasii ad Antiochum prefectum quęstiones aliquot vtiles.
29 Homiliæ Euangelicę octo.
30 Canones aliquot, ideſt Cantiones Sacrę Iambico carmine cum interpretatione: quales Cosmę, & Damasceni.
31 Ephraim Ascetę sermo in formosum Ioſephum. *quarto.*

cccl xiiii. De SS. Trinitate, & allegoriis eo pertinentibus, liber principio mutilus, cuius postremum caput de Pascha.
2 Precationũ formulæ variæ, pro variis, scilicet hominũ & Ecclesię totius necessitatibus.
3 Athanasii Symbolum.

Ephraimi

4 Ephraimi Syri homilia de compunctione cordis.
5 Anastasij Theopolitani Persica, seu Narratio, de rebus quæ in Perside contigerunt super Dionysaro & Philippo Historiographis inter Christianos & paganos.
6 Epistolę Anonymi cuiusdam.
7 Ephraimi sermo in meretricem, quę pretioso vnguento Domini pedes vnxit.
8 Epiphanij Cyprij sermo in Christi sepulturam, & descensum ad Inferos mirificum.
11 Miraculum Carthagine factum in Africa.
12 Synesij Epistolę, de Euagrio Philosopho, & 300. aūri libris narratio imperfecta.
13 Precationes duę ad Deiparam Virginem, quarū posterior politicis Iambis conscripta.
14 De Euphemiano & Alexio filio eius narratio.
15 Ioannis Apostoli & Euangelistę Apocalypsis.
16 Nicolai miracula per quinque annos post obitum eius facta.
17 De Christiano Hebręum vicinum suum fraudante pecunijs depositis.
18 Timothei Alexandrini Episcopi narratio de S. Menę miraculis.
19 S. Theodorę Vita.
20 Taisę Vita.
21 Nathanaelis monachi Sermunculi duo.
22 Ex Ioannis Chrysostomi sermonibus super visionibus Danielis de Constantinopoli, de consummatione mundi, de Antichristo.
24 Georgij Martyris miracula.
25 Andreę Cretensis Archiepiscopi Sermo in exaltatione S. Crucis.
26 Constantini Imp. visio, & S. Crucis inuentio.
27 De humilitate & obedientia narratio.
28 Athanasij Alexandrini Archiepiscopi narratio de miraculo apud Berytios in imagine Christi facto.
29 Demetrij martyrium.
30 Homilia in magnam Parasceuen.
31 Hierosolymitanę antiquitates, seu de visu dignis ibi prisci temporis reliquijs.
32 Ex historiis veteribus pię aliquot relationes.
33 Io. Chrysostomi homilia de Spiritu Sancto.
34 Ex Chrysostomo excerpta de Ioanne præcursore.
35 Fidei confessio cum aliquot quęstionum appendice.
36 Salomonis Canticum Canticorum politicis versibus expressum à Psello.
37 Asinethę filię Pentephri Aegyptij vita, confessio, & cum formoso Iosepho coniugium.
38 Iuliani Imp. ad Basilium Theologum Epistola, cum Basilii responsione.
39 Pachomii visio. *quarto.*

CCCLXVII. Sophronii Hierosolymitani de fide Christiana libellus.
4 Liturgię ceremoniarum omnium, seu omnium, quæ in Diuino sacrificio peraguntur, etiam minutissimorum Ecclesiastica narratio.
5 Passionis Dominicę dramatica repræsentatio veluti in scena, fortè illa, quæ cum Nazianzeni Operibus iuncta.
6 Ioannes Damascenus de ignis Lumine, ac siderijs luminaribus Solis, Lunę, Stellarū. Item de Resurrectione.
7 Ex Andrea Cretensi Archiepiscopo de effigie Domini.
8 Anastasii quæstiones aliquot, cum excerptis ex Agathone, Maximo, Basilio, Chrysostomo.
9 Ex Physiologo de natura & specie animalium, ac primum de Elephanto, postremum de Hyęna.
10 Armeniorum hæreseos confutatio.
11 Sarracenorum, seu Ismaelitarum confutatio.
12 Logaricę, seu Logisticę methodi Compendium.
13 Paschale festum, carnisprium, nouilunia, & similia, qua methodo inuenias.

Examen

14 Examen modij marini, mensuræ, item olei, vini, salis campani, ac demum etiam nauium capacitatis.

15 Testamenti formula. 16 Geometriæ compendium.

17 Epistolarum formulæ, qua scilicet formula epistolæ ad sublimioris, & inferioris ordinis homines exarari soleant, tam in Ecclesiastico, quam in politico regimine.

18 Patris ad filium monita, versibus politicis, & alia eiusdem generis.

19 Anastasij Sinaitæ sermo de diuersis modis salutis & pœnitentiæ.

20 Epistolarum formulæ aliæ.

21 Officia magnæ Ecclesiæ.

22 Epistolica rursus alia, in rebus præsertim Ecclesiasticis.

23 Institutionum Iustiniani octo priores tituli, & noni initium, De nuptijs, cętera desunt. *quarto, vetus.*

CCCLXVIII. Barlaami Ioasaphi vita; historia ex interiori Aethiopũ seu Indorum regione in sanctam Vrbem translata per Ioannem Monachum de contubernio S. Sabbæ.

2 Athanasij Alexandrini Episcopi ad Antiochum liber de quæstionibus Christiano maximè vtilibus, ac necessarijs ex Sacra scriptura desumptis.

3 Chronographion per epitomen, præcipuè de Christo, & Ecclesia ex S. Scriptura.

4 Filium ante sæcula genitum esse.

5 Ioannis Chrysostomi sermo in Iordanem.

6 Athanasij Sinaitæ homilia in sextum Psalmum.

7 Basilij Magni sermo de vitæ huius desertione, & spirituali consummatione.

8 Io. Chrysostomi Oratio in Philogoniũ ex causidico Episcopum; in qua de cura Reip. & de religioso, & crebro Sacramentorum vsu.

Ephraimi Paræneses, cum Appendice de ijs, qui affectibus indulgent, vanamq; gloriam & honores quærunt, & de ijs, qui cum sua ipsorum incuria exorbitent; alijs prætextibus peccata sua excusant.

10 Eiusdem sermo de patientia, de cõsummatione huius sæculi, & secundo Aduentu Domini, perpetuoque iustorum regno, & sceleratorum supplicio.

Exhortatio item ad meditationem S. Scripturę, quibus compendijs, & artibus inimicus vti soleat. De precum vtilitate. De quieto virtutis, & probitatis studio.

11 De septem Concilijs Oecumenicis succincta narratio. *quarto vetus.*

CCCLXIX. Constantini Harmenopuli Hexabiblos, seu promptuarij legalis libri sex: quorum primus titulus de legibus; vltimus de Infantibus, seu qui infamentur.

Initio præmissa monitio de Iudicis officio.

Deinde sexto libro adiecti insuper tituli quattuor de dignitatibus, de diuersis regulis, de verborum significatione, De Episcoporum electione, vbi & de Presbyteris, clericis, alijsque rebus Ecclesiasticis.

Ibidem etiam Constantini sanctio de Summi Pontificis auctoritate.

Philothei patriarchæ anathematismorum quorũdam superiori seculo editorũ euersio.

Rusticæ leges ex Iustiniano.

2 Eiusdem Harmenopuli Sacrorum Canonum, seu Sacri iuris Epitome: cuius primo libro tractatur de Episcopis, Synodisque, ac prouincijs; altero de Presbyteris & Diaconis, tertio de Clericis, quarto de Monachis, & monasterijs, quinto de Laicis, cuius appendix de Mulieribus.

Ab initio partitio est Canonum & Conciliorum; tum Conciliorum vtriusque generis, vniuersalium scilicet & particularium, breuis historia.

3 Eiusdem de Orthodoxa fide libellus, cum præcipuarum hæresium breui expositione.

4 Officia Palatij, & Magnæ Ecclesiæ.

5 Ecclesiasticarum Sedium, quæ Patriarchæ Constantinopolitano subiectæ sunt Ordo.

6 Petri Carthophylacis & Diaconi Magnę Ecclesiæ Quæstiones Ecclesiasticæ, præsertim de Sacramentis.

7 De connubijs vetitis & cognationis gradibus.

8 In Epiſcopi electione ordo, qui ſeruetur.
10 Theodoti Prodromi tetraſticha heroica, quibus primum quattuor Euangeliſtarum ſumma capita, deinde Veteris quoque Teſtamenti præcipuæ hiſtoriæ exprimuntur. *fol. paruo.*

CCCLXXI. E Leonis Imp. vtriuſque Iuris Epitome tituli 9. tertius videlicet & qui ſequũtur vſque ad 12. primus cum ſecundi parte, duodecimus item, & qui deinceps ſequũtur, deſunt, petendi ex cod. 19. & 55.
2 Imperatoriarum legum tituli 36. quorum primus de Sponſalium conſtitutione; vltimus de Hęreticis; & ne Chriſtianus habeat mancipium Iudæum, vel hęreticum.
3 Excerpta quædam: quorum primum caput de raptis ſeu raptu ablatis rebus; vltimum de expoſitis, & humi repertis infantulis.
4 E Moſaycis legibus excerpta quædam.
6 Apoſtolorum conſtitutiones.
7 Theodori Studitæ reſponſum ad Naucratij Quæſtionem, an coronandi ſint digami.
8 De connubijs vetitis propter cognationem.
9 De Sacerdotali ſtatu, nec contemnendam eſſe S. Liturgiam.
10 Alexij Comneni Nouellæ duæ.
11 Io. Patriarchę decreta de connubijs prohibitis, collecta per Nicolaũ Carthophylacem.
12 E Baſilicis excerpti tituli aliquot: quorum primus de ſtatu hominum, & diuiſione perſonarum ac rerum; vltimus de vi priuata, vbi & caput de Abigeis imperfectũ. *octauo.*

CCCLXXII. Anaſtaſij Sinaitæ in Hexaemeron, & quę deinceps ſequuntur in Geneſi vſq; ad coriaceas veſtes Adamo & Euæ datas, homilię 12. *quarto.*

CCCLXXIII. Io. Chryſ. in Io. Apoſtoli Euãgelium Homilię 88. quarum vltima deſinit in illo Ioannis vltimo, Simon Iona amas me plus iſtis? *fol. vetus.*

CCCLXXIV. Syneſij Philoſophi Epiſcopi Ptolemaidos, ſeu Cyrenes oratio de Caluitie, Dion ſeu de vita Dionis Sophiſtę Aegyptij, ſeu de prouidentia, lib. 11. De regno Homiliolæ duę: altera in Poculum myſticum, altera in Paſcha, ad Pęonium de dono, de inſomnijs cum Nicephori Gregorę enarratione, Epiſtola ſine inſcriptione.
3 Cyprij Patriarchę Conſtantinopolitani oratio in Georgium martyrem, in Dionyſium Areopagitam, in Marinam martyrem, in S. Euthymium, in mare ſeu aquę vniuerſam naturam encomium, in Andronicum Palęologum Imp.
4 Theodori Metochitę encomium in Marinam martyrem.
3 In Ioannem Baptiſtam Oratio anepigrapha, & fine mutila. *fol. paruo.*

CCCLXXVI. Canones Apoſtolorum.
2 Canones Conciliorum; Niceni videlicet, Ancyrani, Neocęſarienſis, Gangrenſis, Antiocheni, Laodicenſis in Phrygia, Conſtantinopolitani, Epheſini, Chalcedonenſis, Sardicenſis. In his poſterioribus Acta ferè integra folijs tamen aliquot mutilata. Carthaginenſis, Conſtantinopolitani ſecundi in Trullo, Niceni Secundi, Conſtantinopolitani tertij & quarti.
3 Canonicę Epiſtolę Patrum, Dionyſij Alexandrini, Petri Alexandrini, Gregorij Neocęſarienſis, ſeu Thaumaturgi, Athanaſij, Baſilij, Gregorij Nyſſeni, Gregorii Theologi ſeu Nazianzeni, Amphilochij Iconienſis, Timothei Alexandrini reſponſa canonica, Theophili Alexandrini Commentariolus, Cyrilli Epiſtolę duę, Gennadii Patriarchę Conſtantinopolitani Epiſtola encyclica, Conſtantinopoli ad Martyrium Antiochenum ſcripta epiſtola, Athanaſij Alexandrini Epiſtola.
4 E Iuſtiniani nouellis excerpta; quę ſcilicet Sacros Canones non tantum ſequuntur, ſed etiam confirmant & cum legali additamento auctoritatem eis adſtruunt: quę item ad ſacrarum Perſonarum priuilegia & vitam Eccleſiaſticam diſciplinam, & bona item Eccleſiaſtica pertinent.
5 E Pandectis & Codice excerpta eadem de re. Codex vetus & bonus, ſed in medio pariter & fine folijs integris, & ſemifoliis mutilatus, à madore quoque paſſim corruptus. *fol.* Conſer cum cod. 21. & 55.

E Baſilij

CCCLXXVII. E Basilij scriptis consuti Sermónes, siue Homiliæ 24. hę nempe De virtute & vitio. De doctrina, & admonitione. De dilectione Dei, & proximi. De Eleemosyna. De diuitijs, & paupertate. De auaritia. De peccato. De pœnitentia. De precatione. De Ieiunio. De morte. De dolore ac tristitia. De patientia & longanimitate. De futuro iudicio. De imperio & potestate. De ingluuie seu gula & ebrietate. De ira & inimicitijs. De inuidia & fascino. De temperantia. De humilitate & vanagloria. De fortunæ prosperitate & aduersitate. De prouidentia. De anima. De honore parentum. Deque senectute, ac iuuentute. Hæ omnes editæ à Morelio Græcè ann. 1556. qui collectorem vocat Simonem Magistrum.

2 E' Ioannis Chrysostomi scriptis consarcinati Sermones 33. hi. De patientia, & longanimitate. De eleemosyna. De dilectione, seu charitate. De doctrina & admonitione, De peccato & Confessione. De Imperio & potestate. De futuro Iudicio. De virtute, & vitio. De liberorum educatione. De mali illati, offensorum obliuione, & memoria. De precatione. De pœnitentia. De ieiunio & temperantia. De humilitate. De non contemnenda Dei Ecclesia & Sanctis Sacramentis.

20 De prouidentia. De diuitijs, & paupertate. De ingluuie atque ebrietate, de inualetudine, ac medicis, de mulieribus, ac pulchritudine, de auaritia, de fortunæ prosperitate & aduersitate, de arrogantia, & vanagloria, de inuidia, de odio & inimicitijs.

30 De dolore & tristitia, de ira & excandescentia, de silentio, taciturnitate & secretis, & 33. Pauli Apostoli encomium è diuersis Chrysostomi orationibus cõtextum per Theodorum Magistrum. *fol. vetus.*

CCCLXXVIII. Ioannis Chrysostomi in Genesim Homiliæ 30. quarum vltima fine mutila, desinit in principio capitis 11. de confusione linguarum. *fol. vetus.*

CCCLXXIX. Io. Chrysost. in Genes. Homiliæ sequentes à 31. vsque ad 67. quæ mutila est, extrema tamen vt videtur. *fol. vetus interpolatus.*

CCCLXXX. Ioannis Scholastici Abbatis in monte Sina, Climax, seu de 30. Christiani virtutibus, quibus ceu scala ad cęlos ascenditur, cum libello ad Pastorem. *fol. parvo.*

CCCLXXXI. Psalmi Dauidis 150. cum cęteris canticis & precationibus Veteris pariter, ac Noui Testamenti. *fol.*

CCCLXXXII. Io. Chrys. in Matthæi Euangelistæ 20. priora capita Homiliæ 44. *fol. vetus.*

CCCLXXXIII. Nicolai Muzalonis fugę suę, recusatiq; Episcopatus defensio, metro Iãbico.

2 Patricij Homerocentra, seu Christias ex Iliade & Odyssea Homerica.

3 In Psalmos & Psalmorum inscriptiones versus Politici, initio mutilati.

4 Fidei expositio & septem Conciliorum historiola; itidem versibus politicis.

5 Michaelis Pselli doctrina omnifaria 194. capitibus comprehensa, & Michaeli Ducæ Imper. dedicata.

6 Eiusdem Pselli Physicæ quæstiones, seu physicarum quæst. compendiosæ solutiones.

7 Christophori Patricij Mitylenęi Iambicum Poema, Sanctorum historiam per totum anni circulum breuiter exponens, à Septembri vsque ad Augustum extremum.

8 Theodoreti Ecclesiasticæ historiæ Tomi 5. cuius in fine catalogus pręcipuorum in ea nominatorum Episcoporum Romæ, Antiochiæ, Alexandriæ, Hierosolymorum, Constantinopolis.

9 Eiusdem Theodoreti de prouidentia duo tantum folia, cetera desunt. Quarto vetus, madore vitiatus.

CCCLXXXIV. In Canones Apostolorum, & Conciliorum cum vniuersalium tum particularium, necnon & in Canonicas Patrum Epistolas, enarratio Theodori Balsamonis Nomophylacis & Cartophylacis, magnæ Ecclesię.

Quibus pręmissi tituli 14. de agentibus & non agentibus Episcopis, & horum initio caput de Orthodoxa fide, Canonibus, & electionibus.

Particulares enim Synodi citantur ibi Ancyrana, Neocęsariensis, Gangrensis, Antiochenę, Laodicensis in Phrygia, Sardicensis, Carthaginensis vtraque quarum prior omnes antecessisse dicitur.

Patres verò quorum Canonicæ allegantur Epistolæ, sunt hi: Dionysius Alexandrinus, Petrus Alexandrinus, Gregorius Neocæsariensis seu Thaumaturgus, Athanasius, Basilius, Gregorius Nyssenus, Timotheus Alexandrinus, Cyrillus, Gregorius Theologus Ioannes Ieiunator, Nilus, Io. Chrysost. Folio vetus & madore vitiatus.

cccLxxxvii. Iustiniani, Iustini, & Leonis Impp. Nouellæ constitutiones, cum Iustiniani edictis. Exemplar quod in sua editione secutus est, Henricus Stephanus, & passim interpolauit: duobus foliis mutilatum. *fol.*

cccxciv. Ioannis Siculi Chronicon ab orbe condito vsque ad Imp. Michaelem Theophili F. præcipuas historias complectens. Meminerunt eius Zonaras & Cedrenus. Additum in fine *τῶς τὰ χρονικὰ γεωργίου, καὶ τοῦ λογοθέτου. folio.*

cccxcv. Georgij monachi Chronographica epitome à Iulio Cæsare vsque ad Diocletianum Imperatorem.

2 Eiusdem continuatio à Diocletiano vsque ad Michaelem, & Theophylactum filium eius anno Christi Do. 805. per Theophanem monachum. *fol.*

cccxcvii. Constantini Manassis Chronica Synopsis ab orbe condito vsque ad Nicephorum Botoniatem versibus politicis.

cccc. 9 Meletij monachi libellus de natura hominis.

ccccI. Gregorij Theologi Sermones 10. hi nempe. In Pascha, & in tarditatem. In Pentecosten. In Christi Saluatoris natiuitatem. In Basilium Magnum. In S. Lumina. In Baptismum. In Gregorium Nyssenũ Episcopum, & de amicitia. In Athanasium. In 150. Episcoporum cœtum, & de Concordia ad Constantinopolitanos, de amore erga Pauperes.

2 In Gregorij Theologi Tetrasticha gnomica, Niceti philosophi Enarratio.

3 In eiusdem Gregorij *ἀπόρρητα*, seu arcana Enarratio anepigraphos, & fine mutila.

4 Septem Conciliorum Oecumenicorum breuis historiola.

5 Inter Gregorij tertium, & quartum sermonem inter serta ex Maximo quædam homiletica, nempe in illud, *Deum nemo vidit vnquam*; Dei posteriora quæ; Magni Consilij Angelus; seu nuncius, qui apud Esaiam.

Item ex Gregorij Nysseno in illud; *Non poteris faciem meam videre. folio.*

ccccII. Gregorij Theologi Sermones seu libri, hi nempe. In Pascha & in tarditatem, in Pascha iterum, in nouam Dominicam, in Pentecosten, in Machabæos, in Cyprianum martyrem, in verba & in Iulianum exœquatorem, in Theophania seu Christi natalitia, in Basilium funebris oratio.

10 In S. Lumina, in Baptismum, in Gregorium Nyssenum Basilij fratrem, cum post electionem aduenisset, in Athanasium Alexandrinum, in 60. Episcoporum cœtum conciliatoria oratio, De pauperibus alendis, in Patrem ob calamitatem è grandine tacẽtem. Ad Arianos & in seipsum, de dogmate & Episcoporum statu seu de Theologia, ad Eunomianos disputationis præludia, & quod non sit cuiusuis hominis, aut cuius vis temporis ac loci de Deo differere.

20 De Theologia sermo alter: de filio Sermones duo, de Spiritu Sancto, aduersus Iulianum, & Paganos alij duo, in Euangelij dictum illud: *Cum absoluisset Iesus sermones istos*, ad Nectarium Episcopum Constantinopolitanum Epistola. In Doarensium electionem homilia, Eulalio Episcopo data, ad Virginem exhortatorius libellus.

30 Apologia de sua in Pontum fuga: in Patrem cum is Nazianzenæ Ecclesiæ curam ipsi commendaret.

Apologia in Patrem Gregorium cum præsente Basilio Safimorum Episcopus electus esset.

Apologia post reditum à fuga. Ad eos, qui cum eum principio vocassent postquam creatus esset presbyter, in Pascha non aduenerant. Ad ciues Nazianzenos anxios, & magistratum insectem. In Cæsarium fratrem funebris oratio. Ad Euagrium de Deitate, in Ezechielem notæ. In Ecclesiasten Metaphrasis.

Ad

11. Ad Cledonium contra Apollinarem Epistolæ duæ: in seipsum, & ad eos quos Constantinop. Sedem affectasse dicebatur: in seipsum ex agro reuersum post res super Maximó gestas: in Heronem Philosophum ab exilio reuersum; pacificatorię tres. De ordine in disputationibus seruando; & quòd non cuiusvis hominis aut cuius vis temporis est de Deo differere. In Gorgoniam sororem funebris oratio.
50 In Aegyptiacam classem, quæ cum frumento appulerat. In patrem suum funebris oratio presente Basilio dicta. In martyres contra Arianos.
2 In Gregorium Encomium Ioannis Geometræ.
3 Eiusdem gratulatio super læto nuncio ad Mariam Deiparam perlato.
4 Eiusdem in seipsum cum electus esset presbyter.
5 Gregorij Theologi Vita.
6 Pselli ad Vestarchum de Theologico charactere responsio. Gregorianis addita passim in margine scholia litteris minutissimis. Quarto, vetus, & bonus liber.
8 Ioannis Papæ Romani ad Photium Patriarcham Constantinop. Epistola. *quarto.*

FONTIS BELLI, SIVE BELLAEI REGIAE IN GALLIA NON PROCVL PARISIIS BIBL.

Index Librorum m. s. Græcorum ad Sacras, & Ecclesiasticas res pertinentium.

SANCTI Anastasij Antiochiæ Episcopi Opera, & de Synaxi.
Andreæ Episcopi de Resurrectione Domini liber.
Andreæ Archiepiscopi Cęsareæ Interpretatio in D. Io. Apocalypsim.
Andreas Archiepiscopus in partum Deiparæ.
Andreæ Hierosolymitæ Sermo in Euangelium.
Armenopuli liber de Orthodoxa fide.
Antiochi de diuersis argumentis Ecclesię admonitiones.
Aristęi Epistola, de interpretibus Bibliorum. S. Arsenij Oratio.
Athanasius Alexandrinus Archiepiscopus.
Athenagoras de Resurrectione: quãuis autem liber impressus sit Gręcè & Latinè: extat tamen versio Perionij m.s. qui etiam vertit eius auctoris legationem pro Christianis.
Diadochi Episcopi argumenta diuersa Ecclesiastica.
Demetrij Tomei de Spiritu sancto liber.
Dorotheus hoc est Sermones, & lib. quomodo Apostolorum vnusquisque mortuus sit.
Euthymius monachus in Psalmos. Eiusdem de Hæresibus, lib.
Abbatis Ephraim Sermo de Meretrice. & Opusculum ad Monachos, quomodo ad Deum accedendum sit media nocte.
Gennadius Scholarius Constantinop. Patriarcha, qui scripsit Refutationem erroris Iudaici, & lib. De fide in forma Dialogi.
Georgij Camariotæ encomium in tres Hierarchas: Basilium, Gregorium, & Chrysost.
Germani Archiepiscopi Constantini Encomium Deiparæ.
Gregorij Theologi Sermo in Sanctam Domini Resurrectionem.
Gregorij Nissæ Orario contra Eunomium.
Hermiæ Sozomeni Ecclesiasticę historię Tomi 8.
Hesychij presbyteri Commentaria in Leuiticum impr. eius verò Orationes, liber de quiete animæ, & corporis, lib. de Oratione m. s.
Ioannis Papę Romani Epistola ad Photium Patriarcham Constantinopolitanum.
Macaritæ Metropolitę Nicęæ contra Iudęos, Orationes sex.
Marci Eremitæ, lib. de Pœnitentia.
Manuelis Christonomi oratio demonstratiua, quòd Deipara magis honoranda sit quàm Cherubim.

Abb. Marci lib. De Paradiso, & lege paterna. Responsio ad dubitantes de Batismate, & alia Opuscula.
Matthęi Monachi aduersus Iudæos Orationes 5. & lib. Quid velit coctum appositum frumentum in monumentis Choo, & in Sacris Sanctorum.
Maximi Epistola ad Marinum Cypri Sacerdotem.
Methodij λογος εἰς τὰ βαΐα, & alia.
Michaelis Pselli Comment. in Cantica Canticorum.
Nicephori Archiepiscopi Constantinop. de fide lib. 2. & contra Hæreses, lib.
Nicetæ interpretatio in Orationes Gregorij Nazianzeni.
Nicephori Chumni Orationes in Metamorphosim Christi.
P. Nonni collectio & expositio Historiarum ex Gregorio.
Palladius Episcopus in Vitas Sanctorum.
Pantaleonis Magnę Dei Ecclesiæ Diaconi sermones De Domino Nnostro Iesu Christo, & S. Ioanne præcursore. Et narratio in miracula Archiducis Michaelis.
Petrus Epistola ad Iacobum Episcopum Hierosolymorum.
Petrus Latinus De Spiritu Sancto.
Sophronij Patriarchę, lib. de Adoratione Crucis.
Symeonis recentis Theologi, de differentia τῆς προσοχῆς, καὶ προσευχῆς, liber.
Thalasij Libyci de Charitate, & Continentia centones 4. Et de diuersis argumentis Ecclesiasticis, lib.
Thaddæi Pelusiotæ contra Iudæos, lib. Tatiani Oratio ad Græcos.
Thecaræ Hymni, Orationes, Odæ.
Theodori Prochodromi Opera Theologica, vt de festo Domini. Quòd nos causa sumus peccati, non natura. De esu carnium. De vitæ termino.
Theodori Metochitæ de Deo, Virgine Maria districha heroica. De Spiritu Sancto contra Planudem.
Theodori Abucaræ, lib. Quid sit Deus etiam argumento & Syllogismo. De lucta Christi cum Diabolo. Quòd panis benedictus sit corpus Christi. Quòd Christus Deus sit, etiam si factus sit homo. Contra Nestorianos Dialogi.
S. Theodori Tyronei Martyrium.
Theodori Moneremitæ sermo in Euangelium.
Theophili Alexandrini Paschales 4. D. Hieronymo interprete, & lib. De Vita humana.
Theophili Antiochensis Episcopi contra Gentes.
Zachariæ Scholastici Episcopi Mitylenes dissertatio, Mundum non esse cum Deo Eternum, sed eius opificium esse.

APPENDIX.

Expositiones Psalmorum ex diuersis Auctoribus.
Hymnus Eucharisticus post Sacram Communionem.
Hymni triodici.
Interpretationes diuersorum Auctorum in Genesim.
Metaphrastes, in quo continentur Vitæ Sanctorum per menses.
Narratio de Iesu Christo.
Narratio explicans historico modo scripturam antiquam.
Narratio Sanctarum Imaginum.
Scholia in partem noui Testamenti.
Interpretationes in Esaiam ex diuersis Auctoribus.
Sermones diuersi multorum Sanctorum.
Triodion, quod in Græcorum Templis decantatur.
Vitæ Sanctorum.

SCORIACI IN HISPANIA, BIBLIOTHECAE CATHOLICI REGIS PHILIPPI II. Codices Græci manuscripti, & alij.

Quorum Indices, eodem Rege annuente, Reuerendiss. Gulielmus Lindanus exscripsit ann. 1579. die 16. Septembris.

A. *Biblia Sacra Græcè manuscripta, in folio.*

SAPIENTIA Salomonis cum Commentario.
Euangelia Græcè, & Latinè.
Epistolæ D. Pauli, & Acta Apostolorum cum antiquis Commentarijs.

A. *Biblia SS. Græcè manuscripta, in quarto.*

Nouum Testamentum cum Scholijs in margine.
Quattuor Euangelia scripta anno 522.
Liber integer habet tabulam Euangeliorum per Dominicas anni.

Apparatus ad Sacram Scripturam Græcè manuscr.

Anastasij Episcopi Quæstiones ex diuersis Doctoribus.
Lexicon Psalmorum per versus.
Maximi monachi de diuersis Quæstionibus Sacræ Scripturæ.
Lexicon Græcum Sacræ Scripturæ.

B. *Bibliorum Commentaria.*

Catena in Psalmos Auctorum vigintiquinque in
Basilius in Esaiam cum Commentarijs.
Cyrilli, & Theodoriti Cyri, libri.
- Prouerb. Salomonis.
- Cant. Cantic.
- Epistolas Pauli.
- Quattuor Euangelia.

Hierarchia Eusebij Cæsar. Seueri Cæsarienſis.
Chrysostomus in Sacra Biblia. Explicatio in Ioannem cum Additionibus marginalib. Ex S. Cyrillo Isychio. Origene & alijs.
Cyrilli in Esaiam, & Danielem.
Marcellini Catena in Genesim, & Leuit.
Neophyti presbyteri in Cantic. Cantic. Olympiodori & aliorum in Ioannem.
Procopij Sophistæ Catena in Esaiam. Epitome in Esaiam. in Genes.
Theodoreti in Ezechiel. & Daniel. 12. prophet. in Psalm.
Titi Episcopi Bostrensis, & aliorum in Lucam, & Isychius in Matthæum.
Catena xij. expositionum in Psalmos.
Chrysostomi in Esaiam, & Ierem. Eusebius in Prophetas.

Canones, & Concilia Græcè manuscr. in fol.

Canonum Conciliorum omnium collectio.
Canonum Apostolicorum & Synodicorum Interpretatio.
Canones Apostolorum, & Conciliorum, cum Comment.

Decreta, & Epistolæ Sanctorum Patrum.

Concilij tertij contra Nestorium Acta à Cyrillo collecta.
Constitutiones Synodales Constantinopolitanæ.

Acta

Acta viij. Concilij Constantinopolitani.
Constantinopolitanum Concilium sub Photio.
Ephesinum Concilium integrum.
Athanasij ordinatio in Concilio Nicæno.
Matthæi Blastiæ Canones omnium Conciliorum.
Canones, & Concilia manuscr. Græcè in quarto.
Synodorum Epitome. Acta Synodi quintæ.
Liturgiæ Chrysostomi, & Diui Iacobi Apostoli.
Matthæi monachi Canones Sacri.
Canones, & Concilia Græcè manuscript. *in octauo.*
Orationes, benedictiones, exorcismi, & ceremoniæ, quibus vtuntur in Sacramentis Baptismi Pœnitentiæ, ac Matrimonij, in adoptione filiorum.
Doctores integri Græcè manuscripti. *in folio.*
Anastasius Episcopus de Orthodoxa fide.
Chrysostomi Epistola ad Olympiadem de exilio.
Ex Origenis scriptis, Ecloga. Doctores integri Græcè m. s. *in quarto.*
Cyrillus Alexandrinus ad Theodosium, antiquissimus Græcè.
D. Homiliæ, & Orationes diuersorum PP.
Chrysostomi Homiliæ de vita Beata. 41.
Epistola ad Eudoxiam. Eiusdem Homiliç 12. In quibus de defunctis potissimum agitur.
Andreæ Archiepiscopi de Purgatorio orationes.

E. *Doctrinales.*

Anastasius Nyssenus de Orthodoxa fide. Item de nouo Paradiso.
Michaelis Anchiali Dialogus de Primatu Romanæ Ecclesiæ.
Anastasij Confessoris fidei Catholicæ, & Epistola ad Serapionem de Spiritu sancto.
Canones Apostolorum.

E. *De reconditis quæsitorum Abbatis Ecclesiæ Sermones.*

Basilius de imagine Christi, & De adoratione imaginum, De Constantino à Syluestro baptizato.
De Agareno in Sanctorum imagines impio. Vita Constantini.
Cyrilli de SS. Trinitate Catecheses illuminatorum.
Ioannis Tap. Archiepiscopus Constant. de vnitate & pacificatione Ecclesiæ Græcę, & Romanæ.

Apologeticæ disputationes.

Theodoreti Archiceti Apologia in Philippum Argyropilum de Christi Sacerdotio secundum Iudæos.
Magni Athanasij Dialogus cum Ario. Athanasij declaratio contra Iudęos.
Nicolai Episcopi Methonç contra Sacramentarios.
Theophilus contra Iudęos.

Historiæ Ecclesiasticæ manuscr. in fol.

In quarto ab origine Mundi vsque ad Gratianum.
Martyres sub Melasio, & Eusebio. Petri, & Pauli.
Historiæ Ecclesiasticę manuscr. *in octauo.* S. Theclę vita ab Athanasio.

SCO-

SCORIACI CODICVM REGIS CATHOLICI, INDEX ALTER COPIOSIOR.

EXPOSITIO variorum in Geneſim, per Marcellinum.
Item diuerſorum in omnes Epiſtolas.
Item in Iob & alios aliquot.
In Leuiticum variorum Expoſitio per Marcellinum.
Diuerſorum In Iob.
Ioannis Monachi Expoſitio de Sancto Barlaam, & Ioſaphat.
Quattuor Euangelia cum ſcholijs.
Variorum Expoſitio in quattuor Euangelia, & Acta.
D. Baſilij in Hexaemeron, & Eſaiam.
D. Chryſoſt. in Matth. Tomus ſecundus.
Item In Gen. in primam ad Corinthios, In Matth. & in ſecundam ad Corinth.
Chryſoſt. in Epiſtolas aliquot Pauli, & Ioan. Euangeliſta 2. Tom. In Matth.
Item in Hexaemeron. Euthymius in Pſalmos.
Euſebius Pamphyli περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ κυρίου.
Niceph. Xantopuli In Pſalmos.
Gregorij Nyſſeni in Hexaemeron, in Eccleſiaſten, in Cantica Canticorum.
Procopij Epitome in Geneſim, & in Eſaiam.
Theodoreti Cyri in Cantica Canticorum, in Pſal. in Epiſtolas D. Pauli.
Eiuſdem, & aliorum in Vetcrem Scripturam. Eiuſdem in 12. Prophetas.
Theophylactus in Euang. Matth. & Ioan. Eiuſdem in 10. Prophetas, & in Io. Euang.
Titus Boſtrenſis, in Euang. Lucæ. Chryſoſtomi in Ioannem.
Olympiodori in Eccleſiaſten. Scholia in Iob. Variorum in Pſalmos.
Viſio Eſaiæ. Vita Simeonis Stylitæ. Baſilij, & aliorum in Parabolas.
Baſilij in Hexaemeron, & Nazianzeni Orationes.
Chryſoſtomus in Eſaiam, & Hieremiam.
Cyrilli in Eſaiam, Danielem, Ezechielem, & Hieremiam.
Ioannes Eubæi Oratio hiſtorica in Chriſti Natiuitatem.
Euſebij in Prophetas.
Gregorij Niſſeni, in Eccleſiaſten, in Pater Noſter, & in Beatitudines.
Ioannes Monachi Metaphraſis ſacri Symboli.
Nicephorus Blemmidæ in Pſalmos.
Theophylactus in 4. Euang. Athanaſij in Pſalmos.
Paraphraſis in Pſalmos vtcumque, mutila. Greg. Nyſſ. in hominis conſtitutionem.
Expoſitio Synodicorum Canonum.
Barlaam Monachi Expoſitio, in Canones Apoſtolorum.
De Paſchate, & de Canone Patrum de Paſchate iuxta cuiuſque ætatem.
Synagoge ex Clementinis Stromatibus. Clementis Pædagogus.
Practica Quintæ in Conſtantinop. Synodi. Methodij de Paſchatis inuentione.
Canones Apoſtolorum, & alia multa Eccleſiaſtica.
Procli Conſtantinopolitani. Acta Sextæ Synodi.
Canones, & Conſtitutiones variorum argumentorum, Eccleſiaſticorum, & alia multa.
Conciones variorum in D. Noſtrum Ieſum Chriſtum, & in Sanctam Dei Genitricem.
Chryſoſtomi Liturgia.
Coſmæ Monachi in Canones Domini Patriarchæ.
Gregorius Nyſſenus.
Quæſtiones de Canonibus Marci Alexandrini, & ad eas reſponſio Balſamonis.
Nicolai Cabaſilæ in Sacram Liturgiam.
Photij Conſtantinopolitani de ſeptem Oecumenicis Synodis.

Ioannis Damasceni de sacrosanctis imaginibus.
Synodus Thessalonicensis de diuino templo, & eius Sacerdotibus, & Diaconis.
Theodorus Prodromus de Canonibus Dominicorum festorum.
Ioan. Eubœus de Natiuitate. Practica Concilij Florentini.
Bessarionis Cardinalis Theologica.
Ioannis Climaci omnes Ascetice, & alia Basilij Ascetica.
Cyrilli Alexandrini de adoratione in spiritu, & veritate.
Gregorij Theologi Orationes, & Epistolæ cum scholijs.
Synesij omnia.
Dionysij Areopagitæ cum vocum interpretatione.
Variæ sequuntur homiliæ, vt Photij Constantinopolitani.
Ad Nicephorum ab hæresi Manichæorum, siue Linianorum reuersum.
Variæ horum duorum, & homiliæ. Basilij de Virginitate.
Eiusdem Orationes variæ.
Bessarionis Cardinalis Epistola Catholica ad Græcos.
Chrysostomi Epistolæ. Basilij homiliæ. Chrysostomi homiliæ.
Chrysostomi Ethica, quibus vsus est in finibus Expositionum, & homiliarum in Epistolas Pauli.
Chrysostomi in Psalmos. Eiusdem Orationes.
Epistolæ ab exilio ad Olympiadem.
Clementis Epitome de D. Petri peregrinationibus.
Item ad Iacobum Epistola.
Ephræm Syri, & aliorum homiliæ, & adhortationes.
Idem de vita Andronici, & Athanasiæ.
Epiphanij Cypri Oratio in sepulturam Domini.
Eusebij Pamphili de Resurrectione Domini.
Orationes Gregorij Theologi. Orationes cum scholijs
Eadem cum scholijs Niceræ Serron.
Paraphrases in Orationes Gregorij Theologi.
Isidori Peluſiotæ de Resurrectione Domini.
Idem de triduo Sepulturæ Domini.
S. Petri Apostoli Epistola ad Iacobum Episcopum Hierosolymitanum.
Philothei Constantinop. homiliæ singulis Dominicis.
Theodori Studitæ Orationes Pareneticæ.
Theodosij Apologia 9. Chrysost. in Hexaemeron.
Gregorij Cypri, & aliorum Epistolæ. Basilij, & Gregorij Theologi Dialogi.
Eiusdem contra Græcos in S. Martyrem Babylam, & de Ieiunio.
Cyrilli Alexandrini de Incarnatione Domini Nostri Iesu Christi.
Iustini Philosophi de Sancta Triade, & Verbi Incarnatione.
De Balaam Vate.
Anastasij montis Synai Responsa à Catholicis de varijs capitibus proposita.
Cyrilli Alexandrini de Trinitate.
Cyparissiotæ de Symbolica & Apodictica Theologia.
Gennadij homilia de fide Christianorum.
Gregorij Theologi ad Euagrium de Diuinitate.
Niceræ Monachi de Paradiso.
Eiusdem de cœlesti, & Ecclesiastica Ierarchia.
Gregorij Nyssæ Oratio Catholica.
Photij Constantinopolitani di Spiritu Sancto Mystagogia, an à solo Patre procedit.
De honore atque adoratione SS. Imaginum. Vita Constantini, ex Oecumenica Synodo.
Athanasij Alexandrini quæstiones ad Antiochum.
Athenagoræ Athenienſis de Resurrectione mortuorum.

Bessa-

Beſſarion de Sacræ Euchariſtiæ myſtico.
Ioannis Cantacuſeni contra Iudæos. Idem contram Arabes, & Agarenos. Idem contra Mohamet & eius legem. Demetrii Cyxiſii de Iacobitis, & aliis hęreticis.
Athanaſij Expoſitio fidei.
Eunomij Impij Apologeticus, quem refutauit D. Baſilius.
Euſebij Cęſarienſis contra Philoſtratum.
Nicolaus Methoneus contra Sacramentarios.
Theodoriti Eraniſtes ſiue Polymorphus. Theophili contra Iudæos.
Georgij Trapezuntij contra Græcos. Ex Practicis octauæ Synod.
Vitæ Sanctorum aliquot Simeonis Mandritę.
Martyrium Apoſtoli Ananiæ, & aliorum Martyrium.
Sanctæ Anaſtaſiæ, aliorumque Vitæ, ac Martyria.
Vitæ Sancti Antonij, S. Babylæ Antiocheni, S. Barbaræ, & Iulianæ, & S. Clementis Rom.
Practica Synodi Conſtantinop. ſub Photio ſuper vnienda Eccleſia.
Practica octauæ Synodi Conſtantinopolitanæ.
Martyrium Sancti Dionyſij Areopagitæ, & aliorum.
Euagrij Scholaſtici hiſtoria.
Vita, & Encomium S. Euphroſinij & aliorum. S. Magni Euthymij, & aliorum.
Practica Synodi per Hadrianum contra Photium.
Nicephori Xanthopuli Collectanea ex hiſtoria Eccleſiaſtica.
Ex practicis Synodi Nicolai Ro. Epiſtolę. Theodori Lectoris.
Gregorij Nyſſeni in vitam, & miracula Sancti Gregorii Thaumaturgi Neocæſarienſis, & aliorum Martyria.
Photii Patriarchę Epitome ex hiſtoriis Eccleſiaſticis.
Vita Sancti Simeonis Stylitæ, aliorumque Martyria.
Sancti Magni Martyris Poliechii, & aliorum.
Hermiæ Salamini hiſtoria Eccleſiaſtica. Theodoreti Philotheos hiſtoria.
Euſebij hiſtoria Eccleſiaſtica & eiuſdem ſcriptum in S. Silueſtrum, & Cõſtantinum Imp. & vita & martyrium Sanctorum.
Hiſtoria Eccleſiaſtica Amorionis.
Vitæ Sanctorum, & Sophonij Orationes pareneticæ.
Ex Euſebio Pamphili de SS. Martyribus.
Euſebius Pamphili de martyribus è Cæſarea Palæſtina ſub Diocletiano, & Maximino.
Gregorii Cypri Conſtantiæ in S. Martyrem Georgium.
Hiſtoria eorum, quæ Gregorius Theologus meminit in Epitaphio Baſilii.
Vita Euphraſini Magni.
Ex vita S. Syluęſtri, qui bapti zauit Conſtantinum.

Libri Hebraici.

Bibliorum tomi duo, quæ fuerunt exemplaria Complutenſis edonnis.
Geneſis cum interlineari interpretatione.
Pars magna à Ioſue vſque ad Heſter.

E ſcriptura ſacra in quarto.

Pars Pentatcuchi litteris prouenzalibus.
Eliæ filii Tamex homiliæ in Leuiticum.
Gerundenſis in Iob, & fragment. Commentaria in Pentateuchum.

E ſcriptura O Arabicè.

Liber Orationum ac Hymnorum impreſſus Gandauſi, num. 1514.
Moyſis Pentateuchus, Pſalterium, Euangelia. *quarto.*
D. Theclæ Iconienſis à Paulo conuerſæ Vita.

Initio.

Hiſtorici in folio manuſcripti.
Hiſtoria Sueuorum & Vvandalorum deſcripta ex libro Gothico Eccleſiæ Ouetenſis Iſidori Bibliotheca.
B. Iſidori Chronicon.
Alphonſi Palent. Regii hiſtorici tria volum. Hiſtoria Latina manuſcripta. *in quarto.*
Anaſtaſii Bibliothecarii Chronicon.
Hieronymi, Gennadii, & Iſidori Chronicon de Viris Illuſtriſs.

B. *Bibl. Commentaria.*

Sancti Aprigii Interpretatio in Apocalypſim.
Frater Io. de Hiſduno, Ord. Hieroſolymitarum in Epiſtolas Pauli, & Apoſtilla in Apoc.
D. Iſidorus ſuper Pentateuchum, cum aliis.
B. Monachus in Apocalypſim.
Ioan. Conſtan. & Hippolyt. in ſomnium Nabuchodonoſoris.
Iſidorus in Prouerbia.
Origenis, & Hippolyti expoſitio de Suſanna hiſtoria, & Iſidorus in Prouerbia.
Didimus in Epiſtolam Beati Iacobi.

Canones & Concilia in folio Latina.

Codex Conciliorum Gothicis litteris à B. Georgio Boreta miſſus.
Variorum Conciliorum farrago.
Codex magnus Conciliorum litteris Gothicis.
Decretum Conciliorum ex Codice vetuſto monaſterii S. Geminiani.
Alphabeticus ordo Canonum Conciliorum per Matthęum.
Epheſini, & Conſtantinopolitani Concilij translatio cum alijs.
Epheſinum Concilium primum optimis characteribus.
Chalcedonenſe Concilium Impreſſum.
Concilium nationale Valliſoletanum tempore Alphonſi XI. à Gulielmo Card. S. Sabinæ habitum 1322.
Concilia aliquot Prouincialia, aliaque multa exquiſita ex Codice magno Conciliorum Aemiliani della Cogolla Epiſtolæ 242. & quæ geſta ſunt inter Tyberium & Felicem Epiſcopum.

Canones & Concil. in quarto.

Deficientia in Tomis Conciliorum excuſis paſſioni Domini.
Conſtantinopolitana Synodus ſub Ioanne octauo Latinè.
Concilij 6. Conſtantinopolitani fragmentum litteris Gothicis.

C. *Doctores integri.*

Anaſtaſij Bibliothecarij Comment. in Opera D. Dionyſij.
Fantini Archiepiſcopi opus ad Eugenium iiij.
Ignatii Archiepiſcopi Rhemenſis Opera.
D. Cypriani de voluntate Dei, & morte noſtra.
Inter Tiberium & Felicem Epiſtolæ.
Baſilii Epiſtolæ de vita ſolitaria.
Expoſitio Miſſæ ſecundum Iſidorum.
Iſidori liber Sententiarum.

F. *Apologiæ & contentiones Latinæ in quarto.*

Nicolaus de Alua contra Iudæos.

Hiſtoria

α. *Historia Ecclesiastica Latinè in folio.*

Gesta inter Tiberium, & Felicem, & alia similia.
Compostellana historia Diui Iacobi cum alijs, & Eutropij Martyris vita per Dionysium Areopagitam.
D. Hieronymi de vita Sancti Moysis Aethiopis.

Φ. *Historiæ Græcè in fol.*

Eusebij Pamphili de laudibus Constantini, & de vita Georgij Monachi Chronicon.
Georgij Oecumenici Chronicon.
Singelli Chronologia.
Simocari historiæ œcumenicæ.
Simeonis Theologi historia.

Φ. *Historia Græca in quarto.*

Historia generalis anonymos à mundi exordio, & desinit in Nicephorum Botomiatam Imperatorem.
Michaëlis Kaliotæ Chronicon.
Nonnus Abbas de narrationibus Græcorum.
Pselli Apotelesma de Francis, & reliquis Latinis.

EX CATALOGO LIBRORVM CARDINALIS SIRLETI,

Qui sunt in Bibliotheca Illustriss. Cardin. Ascanij Columnæ m. s.

ANDREAE Scoccares Tractatus contra Græcos de Processione Spiritus sancti, & de animabus Defunctorum de azimo, & fermentato, & de obedientia Ecclesiæ Romanæ m.s.
Andreæ Episcopi Megarensis Tractatus de Græcis errantibus, & eorum erroribus m. s.
Fantini Vallaresi Tractatus circa vnionem Græcorum cum Latina dispositione, & colloquia tam publica, quam priuata Concilio, *in papyro.*
Incerti auctoris de expetenda magis animi sanitate, quã corporis, & de vitandis sortilegis.
Processus Inquisitorum ad reuelandos hæreticos, & libros ipsorum.
Ordo celebrandi Concilium cum correctionibus Anselmi Episc. lib.
Consilij Galli de Sacramentis in genere.
Eckij obseruationes in aliqua scripta Erasmi.
Septima, & octaua Synodus Anastasij multo copiosior, quàm impressa, *in papyro.*
Priuilegia Romanæ Ecclesiæ.
Ludouici Treuetri expositio in Psalterium.
Petri filij Martini de Guinzoribus apparatus super plurimis & diuersis scripturis & historijs descriptis, & repertis pro diuersis temporibus & per diuersa tempora recepta.
Processus sub Benedicto Papa XIII. ac Rege Ferdinando ad refrenandos errores Iudæorum asserentium nondum venisse Messiam, ad quod specialiter deputauit Hieronymũ de Sancta fide, in quo processu agitur de 16. martyrijs.
Ioannes de Raguса Ordin. Prædic. tenor responsionum per Concil. Basileense De articulo communionis sub vtraque specie per Ioannem Rotizanum in eodem Concilio propositi, & disputati.
Beati Amodæi raptus.
Tractatus contra quattuor articulos Hussitarum.
Antonij Messanæ contra errores Græcorum.
Fantini Valeresi contra obtrectatores vnionis Græcorum, *in papyro.*

Pij Secundi Epistolæ ad Mahumetem. S. Anselmi de Grammatico.
Bernardini de Rosergio de Potestate Cardinalium, *in papyro*.
Gasparis Contareni De officio Episcopi, libri duo. *in papyro*.
Pontificale S. De ordinatione, & officio Episcopi, & collatione ordinum.
Liber de Sacris ordinibus conferendis.
Pauli Quarti pro Petri Principis Apostolorum Basilicæ eiusque Sacerdotum principatu Commentarius.
Epistola Domini nostri super Altare S. Petri in Hierusalem reperta, vt præfert titulus.
Gubernaculum Conciliorum per Andream Episcopum Megarensem ad Basileense Concilium transmissum. *in papyro*.
Gregorij Nysseni ad Philippum monachum de oppositionibus Arianorum Epistola.
Elucidationes in Conc. Tridentinum congregat. Cardin. *in papyro*.
Petri Damiani liber contra quadrimodam carnalis cognationis pollutionem seu Gomorrianos. *in papyro*.
Sancti Bernardi exhortatoria ad milites, & in decem versus Psalmi 90. flores collecti ex eiusdem S. Bernardi operibus in decem lib. diuisi.
Eiusdem Epistolæ ad diuersos, & diuersorum ad Cyprianum.
Parua expositio super Sacramento Eucharistiæ, & de modo consecrandi hostiam.
Confessionale lingua Arabica. Officium Beatis. Virginis idiomate Abyssino.
Miracula Beatissimæ Virginis lingua Abyssina.
Cardinalis Sabinensis Constitutiones, Vicarij regni Siciliæ, citra.
De paupertate, quàm mala bonis. Anconæ Vrbis bellum.
Lini historici Chronica de Anconæ. Nicolai Sangudini Epistolæ ad diuersos.
De optimo Imperatore eiusque officio per eundem è Græco traductus.
Notabilia collecta ex libello Leonardi Aretini, de modo studendi, excerpta ex libro Alexandri Magni.
Marsilij Ficini Comment. in lib. Mercurij Trismegisti.
Bernardi Iustiniani oratio pro militia.
Guarini Veronensis leges municipales Vicentinorum.
Caroli Quarti Bulla Aurea. Chronica de translatione Imperij.
Baptistæ Candelari de vetusta Normaniæ, vrbisque Rothomagi nuncupatione.
Ricobaldi de historia Romana, & de alijs orig. compendio à mundi principio.
Tractatus de modo disputandi anno 1528. *in papyro, & pergam.*
Pontificum Epistolæ non impressæ, plurimæ earum agunt de Græcis.
Aeneæ Syluij Epistolæ Pontificales non impressæ 151.
Sancti Cypriani Epistolæ multæ, & aliquot opuscula eiusdem vitæ.
Compendium Theologicæ veritatis, attributum Gulielmo Edon anno 1466. Adaptatio thematum prædicabilium per totum annum ad materias cõpendij Theologicæ veritatis.
Determinationes quorumdam Doctorum de differentia inter Papam Eugenium, & Concilium Basileense.
Expositio vestimentorum Sacerdotalium, & Missæ, & horarum Canonicarum, Sacramentorum, & virtutum.
Regulæ monachorum & fratrum, & aliquot constitutiones eorundem, cum eorundem declarationibus, & Mare magnum, & Epistola, & Sermones SS. Bernardi, Ambrosij.
Friderici Nauste consultatio pro Imperatore Ferdinando, de reconciliandis in Religione Christiana dissensionibus.
Bernardi de conscientijs, aliter quàm in impressis.
Ioannis Langiaci Lemouicensis oratio in laudem Clementis Septimi, *in pergam.*
Relationes minimorum Archimandritarum, & cæterorum monachorum secundæ Syriæ.
Francisci Nausea de modo, ordine, processu componendi inter Catholicos, & schismaticos in causa Religionis Consultatio.
Bessarionis ad Græcos Epistola exhortantis eos ad obedientiam Romanæ Ecclesiæ, & sustenta-

ſtentationem Synodi Florentini, & de electione ſui in Patriarcham Conſtantinopol. quam etiam ipſemet è Græca Latinam fecit.

Tractatus de tribus de Papatu contendentibus, quem mater Eccleſia ipſis de Papatu contendentibus tanquam filijs abortiuis ſcripſit, & ſpecialiter de fuga Io. olim Papæ.

Libri in lingua Armenica.

Acta Apoſtolorum ſcripta 1301. Epiſtolæ Catholicæ.
Canon lotionis pedum in Feria 5. hebdomadæ Sanctæ ſine fine.
Liber de duabus naturis Chriſti in confirmationem Concilij Chalcedonenſis, & contra errores prædictæ nationis Armeniorum, ſine principio, & fine.
Profeſſio fidei Catholicæ ſcripta à D. Narſete Catholico Armeniorum precibus & intuitu Imperatoris Græcorum, & Emanuelis Patriarchę Conſtantinop.
Locorum aliquot obſcuriorum explicationes editæ à Vartano Doctore Armeniæ, precibus Aitonis Regis Armeniorum.

CAESENATIS BIBLIOTHECAE
CODD. LATINE, ET GRAECE M.S.

CAESENA in Italiæ Regione, quæ Flaminia dicitur, ſita, Bibliothecam habet non in celebrem manuſcriptorum Codicum. Ex his Indicem huc adnectimus illorum, qui pertinent ad Sacrum Apparatum. Et licet plerique omnes prodierint è prælis, ij tamen vſui eſſe poſſunt & ad recudendos emendatius Auctores, & ad aſtruendam veritatem, ſi qua labes in impreſſos irrepſiſſet. Porrò in adornando breui hoc Indice ſecuti ſumus non Alphabeti ſeriem, neque præſtantiores D. Scripturæ materias, ſed locos ipſos eiuſdem Bibliothecæ, quibus quiſque ſub proprio numero locati, facile poſſint inueniri. Omiſimus autem Tractatum quendam neſcio cuius Moyſis circa Thalmud, & Incerti Auctoris librum alterum Hebraicè ſcriptum, eas ob cauſſas, quas in Apparatu noſtro Sacro in verbo Thalmud attulimus.

Num. I.

Decretum cum Gloſſa.
Decretales Gregorij.
Boniſacij Textus cum Gloſſa Ioannis Andreæ.
Guido de Baiſio ſuper Sextum Decretalium.

II.

Innocentius in lib. Decretal.
Bernardus Compoſtellanus.
Guidonis de Buiſio Tractatus, de hæreſibus.
Abbatis diſtinctiones.
Bartholomęi Brixienſis Summa.
Raimundi Summa.

III.

Gulielmi Durandi Speculum Iuris.
Summa Piſanella.
Summa Monaldi.
Gotfredi Summa.
Confeſſionale Io. Theutonici.

XI.

Euſebij Cæſarienſis Eccleſiaſtica hiſtoria, & de temporibus.
Paulinus Puteolanus de hiſtoria ab Origine mundi.

XV.

Hiſtoria Scholaſtica.

XVI.

Egeſippus Hieroſolymitanus.

XXVIII.

Quæſtiones Theologales incerti Auctoris.

XXIX.

Biblia Hebræa.
Pentateuchus Moyſis.

XXX.

Gregorij Nazianzeni Opera Sacra Græcè.
Euangelia Græca.
Basilij Opera Græca.
Idem super Psalmos, & Euangelia, Græcè.
Ioannes Chrysostomus in Psalmos.
Gregorij magni Theologi Homiliæ Græcè.
Aegidius de regimine Principum.

XXXI.

Iacobus Mazzonus Cæsennas de triplici hominum vita.
Sanctus Hieronymus de viris Illustribus Ecclesiasticis.
Sanctus Ambrosius de mysterijs, & Sacramentis.
Nicolaus de Lyra in Psalmos.

XXXIX.

Legendæ Sanctorum.
Sermones festiui Virginum.

XLI.

Gulielmi Guare primus, secundus, tertius, & quartus liber.
Quodlibeta Richardi de Media Villa.
Diui Bonauenturæ tertius Sententiarum.
Abbreuiatio supra tribus libris Sancti Bonauenturæ.
Summa Diui Thomæ de causis Dei contra Pelagium.
Quodlibeta Henrici de Gandauo.
Scoti primum, secundum, tertium, & quartum scriptum in Magistrum Sentent. & Quodlibeta.
Lectura Franciſci, Ord. Minorum.

XLIII.

Tertia pars Summę D. Thomę.
Idem super secundum Sentent.
Eiusdem Summa contra Gentiles.
Henrici de Gandauo decem Quodlibeta.
Eiusdem disputationes à sexta vsque ad decimamoctauam.

XLIIII.

Alexander de Ales, super quattuor lib. Sent. super primum & secundum Sentent.
D. Bonauentura super tertium, & quartum Sententiarum.
D. Thomæ prima pars, secunda secundæ.

XLV.

Lactantij institutiones.
Boetius de consolatione Philosophiæ cum commento.
Textus Magistri Sentent.
Alexandri de Ales prima pars summæ, & super primum Sentent. & eiusdem tertia pars Summæ.

XLVI.

D. Bernardus ad Eugenium.
Eiusdem Epistolæ, & Liber meditationum.
Breuiloquium S. Bonauenturæ.
Isidorus Hispalensis de nouo & veteri Testamento.
Epistola Samuelis.
Cassiodori Epistolę ad diuersos.
Idem in lib. de Anima.
Eiusdem Soliloquia.
Vbertinus de Casale super arbore Crucifixi.

XLVII.

Dionysius de Angelica hierarchia.
De Ecclesiastica hierarchia.
De Diuinis nominibus.
De mystica Theologia.
Sermones Leonis Papæ.
Eiusdem Epistolæ.
Sermones Petri Rauennatis.
Eusebius de pręparatione Euangelica.
Cypriani Epistolæ.
Hilarius de Trinitate.

XLVIII.

D. Hieron. prima pars & secũda Epistolarũ.
Eiusdem Symbolum de fide.
D. Ambrosij Sermones, cum multis Epistolis eiusdem.
Augustini liber locutionum.
Beda super prouerbia Salomonis.
D. Ambrosius super Cantica.
S. Ioannes Chrysostomus de Laudibus Diui Pauli.
S. Augustinus contra Faustum, & alios.
Idem de Secta Donatistica contra partem Donati.
Eiusdem Enchiridion.
Sermones ad Eremitas.
Contra Iulianum, & alios.
Liber Confessionum.

L.

Sanctus Augustinus de Ciuitate Dei.
Eiusdem Sermones de Verbis Domini.
Idem de moribus Ecclesiæ.
Eiusdem liber de Trinitate.
Epistolarum liber.

LI.

S. Hieronymi Altercationes contra Lucíferianos.
Sanctus Gregorius Papa, super Euangelia.
Postilla super Epistolas Pauli.
Postilla super Psalterium.

LII.

Postillæ magistrales super Iob.
Postillæ magistrales super quattuor Euangelia.
Postilla Michaelis super Psalterium.
Postilla super Lucam.
Postilla magistralis super Salomonem, & Ecclesiastes.

LIII.

Cyrillus super Euangelium Ioannis.
Nicolaus de Lyra, super Pentatheucum, & Iosuè.
Idem super Isaiam, Hieremiam, Ezechiam, Danielem, lib. Regum, & Iob.
Postilla magistralis, super Isaiam.

LIIII.

S. Ambrosius in Lucam.
S. Gregorij Homiliæ diuersę.
Sancti Ioannis Chrysostomi prima pars in Matthęum.
Remigius in Epistolas Pauli.
Gregorij Papæ lib. 35.
Hieronymus in Matthęum.

LV.

Hieronymus in Isaiam.
Super Hieremiam.
Super duodecim Prophetas minores.
Ambrosius super Beati immaculati.

LVI.

Augustini prima pars super Psalmos, à Psalmo 77. vsque ad 150.
Eiusdem Sermones 128.
Idem in Epistolam Ioannis.
Origenis Breuiarium à Sancto Hieronymo translatum.
Hieronymus super Psalmos centum & quinquaginta.

LVII.

Prima Pars Pentateuchi.
Concordantia Bibliæ.
Augustinus super Genesim.
Eiusdem Prima pars super Psalmos à primo vsque ad 49.
Eiusdem Secunda pars à Psalm. 50. vsque ad 76.

LVIII.

Biblia Latina.
Pentateuchus, & libri, Iosue, Iudicum, Regum.
Libri Regum tres.
Libri duo Paralipomenon, Esdręe, Tobias, Iudith, Esther, & Iob.
Parabolę Salomonis, Ecclesiastes, Cantica, Sapientia, Isaias, Hieremias, Baruch, Ezechiel, Daniel, Hur, duo libri Machabęorum.
Quattuor Euangelistæ, Epistolæ Pauli, Acta Apostolorum, Epistolæ Canonicę, Apocalypsis.

CREMONENSIS BIBLIOTHECÆ CELEBRIS,

Quæ extat apud Patres Ord. D. Augustini Libri manuscripti Latinè.

BEATVS Simon de Cremona Ordinis Eremitanorum in quattuor Sententiarum libros.
Eiusdem Lectura super Textum Magistri. Tractatus de Indulgentia Assisij.
Eiusdem secundum & tertium Opus Quadragesimale.
Eiusdem Opus Prædicabile in Epist. per totum annum Dominicales.
Eiusdem Sermones Dominicales per totum annum.
Eiusdem Sermones de Sanctis per totum annum.
Vgolinus de Vrbe Veteri Ord. Eremitarum in quattuor Sententiarum.
Eiusdem Tractatus de Deo trino, simul cum Tractatu de communicatione idiomatum in Christo. Magist. Nicolai Horini Ordin. Eremitarum.
Augustinus de Ancona, super *Missus est*.
Eiusdem Quæstiones variæ super Euangelia.
Idem super Epistolas Canonicas. Idem de amore Spiritus Sancti.
Postillæ super Lucam, & continuatio in Cant. Canticorum Card. Aegidij Romani cum expositionibus Proœmiorum Bibliæ.
Idem in librum de Bona fortuna.
Augustinus de Esculo Ord. Eremitarum in Euangelia Dominicalia totius anni.
Ioannis de Persico Cremonensis Ordinis Eremitarum Historia Scholastica, & aliæ Expositiones super Biblia, & contra Iudæos, & contra errorem rebellium Ecclesiæ.
Eiusdem Postillæ super Euangelia Dominicalia totius anni.
In Dialecticam item Petri Hispani, & S. Thomæ librum fallaciarum.
Richardi Quæstiones disputatæ.
Sermones de S. Odone de Castro Gandulfi, Episcopi Tusculani.
Eiusdem Sermones Dominicales.
Policraton, siue Ciuitatis Dominium D. Policrati.
Sententiæ ex Doctoribus ad materias applicatæ.
Gulielmus de Lignago, Ordinis Eremitarum in quatuor libros Sentent.
Tertia Pars libri qui dicitur *Egredimini*. F. Albertini de Mantua Ord. Eremitarum.
Eiusdem Quadragesimale incompletum, & Quæst. de Cælo, & Mundo.
Distinctiones F. Nicolai de Biardo Ordinis Eremitarum.
Sermones Mag. Iacobi de Viterbio Ordinis Eremitarum.
Idem de Regimine Christiano ex quibusdam Postillis in Genesim.
Alexander de S. Clepidio Ordinis Eremitarum de Ecclesiæ potestate, vnitate, paupertate ad Summum Pontificem.
Postillæ in Epistolas D. Pauli à Petro de Tarantasia conscriptæ.
Liber Fontis vitæ, siue de Intelligentijs Auicebron cum pluribus Opusculis sine nomine.
Conclusiones Henrici Doctoris Theologi Archiepiscopi Magdeburgensis, & legati in Concilio Basilensi.
Exempla S. Scripturæ ad diuersas materias F. Nicolai de Hamapis Patriarchæ Hierosol.
Summa Mag. Præpositiui cum multis alijs Tractatibus sine nomine.
Almansor Abubecri filij Zachariæ translatus de Arabico in Latinum per Magist. Gerardum Cremonensem Ord. Eremit.
Summa casuum F. Brocardi Theutonici Ordinis Prædicatorum, & Summa de septem vitijs capitalibus sine nomine.
Sermones Prædicabiles Danielis Patriarchæ.

Ser-

Sermones prædicab. Magiſtri Auguſtini de Cremona Ordinis Eremitani.
Sermones prædicabiles Petri de Cremona, Ord. Eremitarum.
Manipulus florum Magiſtri Thomæ de Hibernia, & ſocij Sorbonici.
Abbreuiatio Ocham de Hęreſi, & de Hęreticis per Henricum Zemeren Theologus licentiatum.
Fantinus Valareſſo Cretenſis Archiepiſcopus, & Eugenij Quarti Pont. Max. legatus ad Inſulam Cretenſem de rebus Fidei.
Ioannis Bellethi Summa de Diuinis Officijs, & ſermones prædicabiles.
Petrus de Candia in primum Sententiarum.
Figuræ Vet. & noui Teſtamenti per Fratrem Franciſcum Ordinis Eremitarum.
Sermones Dominicales & Feſtiui, per totum annum Magiſtri Gerardi Doctoris Theologi, & tunc Lectoris Pariſijs.
Summa copioſa Quæſt. Caſuum Conſcientiæ Fratris Ioannis Ord. Eremitarum.
Sermones prædicabiles, & pro mortuis Fratris Albertini de Cremona, Ord. Eremitarum.
De Teſtamentis & Codicillis Martini de Fano Ordinis Prædicatorum.
Summa collationum Mag. Ioan. Galenſis, & Io. Vaſienſis de Vita dictis moribuſque Philoſophorum, & ſcriptum in lib. Ethic. incompleta.
Sermones Feſtiui Fratris Antonij Bacalaurei.
Sermones Feſtiui incompleti Mag. Gregorij de Cremona Ordinis Eremitarum.
Summa Virtutum, & Vitiorum, Theophili Bacalaurei Ord. Minorum.
Sermones prædicabiles, & quædam alia Mag. Petri Hiſpani.
Sermones Fratris Antonii de Peruſio.
Summa de Virtutibus & vitiis & de Sacramentis Iacobi de Neapoli Ord. Eremitarum.
Abbas Ioachim in Hieremiam.
Ioannes Saracenus in librum de Cęleſti Hierarch. Dionyſii Areopagitæ ad Mag. Ioan. de Sacaberiis.
B. Iſaac Syrus de contemplationis perfectione.
Sermones ſuper Epiſtolas totius anni Fr. Bartholomęi de Bononia Ordinis Eremitarum.
Bartholomęus Anglicus de rerum proprietatibus.
Sermones Prædicatorum Magiſtri Nicolai de Cremona Ordinis Eremitarum.
Thomas Anglicus in B. Auguſtinum de Ciuitate Dei.
Expoſitio in Epiſtolas Pauli ex diuerſis lib. S. Auguſtini collecta.
Scriptum in Quartum Sententiarum ſine nomine.
Scriptum in Tertium Sententiarum ſine nomine.
Item ſuper Primum Sententiarum ſine nomine.
Summa Theologiæ ſine nomine.
Sermones ad diuerſos ſtatus ſpectantes, & de aliquibus Feſtis.
Summa extracta ex Summa Manaldi. Sermones Dominicales.
De illuminatione animæ & eius ſalute ſecundum auctoritates diuerſorum doctorum.
Plures lib. Veteris & noui Teſtamenti cum gloſſis.
Opus ſuper Cantica Canticorum.
Acta & geſta ſanctorum à S. Andrea vſque ad Feſtum Aſſumptionis incluſiuè.
Poſtillę ſuper Matthęum.
De rerum proprietatibus ferè totum collectum ex Sententijs Sancti Auguſtini.
Sermones per totum annum. Super Euang. Ioannis.
Liber dictus Summa collectionum, cum libro dicto *Oculus Moralis*.
In lib. Eccleſiaſtici.
In Pſalmos expoſitio copioſa.
Poſtillæ in Pſalmos copioſæ.
Alphabetum narrationum.
Sermones Dominicales, & Feſtiui per totum annum.

PISAVRI BIBLIOTHECAE
EIVS SERENISSIMI DVCIS
Codd. m. s. Latini, & Italici.

FRatris Antonini Rhauennatis, Dialogus de merito Sanctorum Operum & de Christiana religione.
Aeneæ Picolhominei Cardinalis Assertio contra Martinum Meierum.
Angeli Sangrini, Poesis Christiana, Actiones Curiæ Romanæ.
Fr. Aug. de Aniona super Apocal. & contra Diuinatores, & Somniatores.
Frater Antonius de Lauilla De Pramilio, De Missa, De Sacerdotalibus vestimentis, & De miseria hominis.
D. Augustinus de Doctrina Christiana, & Cassiodorus de Lectione, & Ordine Diuinarum institutionum. Eiusdem Epistolæ, & septem miracula Mundi.
Alexandri Quinti Pont. in primum Sententiarum Lectura.
Augustini Valerij Cardinalis Veronæ Quæstio de fugiendis honoribus ad Fed. Cardinalem Borromæum.
Apocalissi col Commento.
Antonio Galli d'Vrbino, traduttione d'alcuni Salmi di Dauid.
Bernardinus Falconius, de Miraculis B. Mariæ de Laureto.
Frater Bartholomeus Anglicus, de proprietatibus rerum.
Biblia. S. Bernardini Senensis vita. Rabbi Samuelis Tractatus contra Hebræos, Ingetti Contareli disputatio cum Iudæis. Lucidarium, & Itinerarium quoddam rerum sanctæ Promissionis.
Benedicti Pererij Quæstiones de Angelis super primam partem D. Thomæ, Quæstiones de Incarnatione, De Sacramentis in Communi, & De Baptismo, supra tertiam partem Diui Thomæ.
Cardinalium Collegij Constitutiones.
Cæsar Nuptius de Pontificis Max. electione, & de officio optimi Prælati.
Commentarius supra Orationem Dominicã, & sermo de Conceptione Virginis Marię.
Compendium de pœnis Inferni, & Purgatorii.
Euangelia, Græcè, & Latinè.
Franciscus Sarmentus de consuetudine circa Concilium Tridentinum.
Franciscus Mileti Quadriuium Temporum Prophetarum, col suo Conuiuio de Secreti della Scrittura santa. Flos Elucidarii.
Francesco Almerici da Pesaro, dell'Isole Filippine.
Francesco Toledo, Prediche Tomo Secondo.
Ianmottius Mannettus de Vita & moribus Papę Nicolai Quinti.
Ioannis Andreæ Palatii, Vbaldus, siue de laudibus D. Vbaldi, Carmine Heroico.
Laurentius Vallensis, de professione religiosorum.
Ludouico de gli Agostini da Pesaro del Viaggio al santissimo Sepolchro.
Il medesino, ragionamento Christiano sopra la peste.
De nequitia inexcusabili peccatoris.
Nicolaus Burgensius de D. Catherinę Senensis Vita.
Officium S. Ioannis Baptistæ.
Paris de Crassis, de Pontificiis Ceremoniis.
Fratris Petri Bertani Episcopi Fanensis Archilogia.
Petri Damiani Monachi Sermones.
Prędica à Papa Gregorio Terzodecimo.
Proteo, Egloga Piscatoria, sopra la vita & morte di Christo.
Quadragesimale de Flagellis, iam compositum per quendam Fratrem Generalem Ordinis

dinis Prædicatorum,& ſcriptum fuit à Fratre Michaele Ferrarienſi Ordinis Seruorum.
Quæſtiones ſuper 4.lib. Sententiarum.
Aliæ Quæſtiones in eoſdem libros. Roſarij odor vitæ. Item Poeſia della natura delle coſe.
Sermones Quadrageſimales.
Synodi Rauennatis Decreta. Theologiæ naturalis liber.
Vita B.Leonis,& B.Marini.
Vincentio Pier Paoli da Peſaro ſopra la Profetia di Giacob.
Vita di Chriſto, e della Vergine, compoſta dall'alto Re, in ottaua rima.
Franceſco Racogli delle ſtigmate de S.Franceſco.

RHEGIENSIS BIBLIOTHECAE
CODD. LATINE M.S.
Apud Eucherium Bonettum Ordinis Prædicatorum.

EVCHERIVS Bonetus Ord. Præd. Vir vt Doctrina, ſic humanitate præſtans, ſequentem m. ſ. Latinè, Scriptorum, qui ſunt apud ipſum, Catalogum miſit: Quem propterea, licet breuem, hic libenter ſubijcimus.

Collationes De Sanctis Fratris Michaelis de Furno, Ord.Præd.
Sermones De Sanctis Fr.Iacobi de Peruſio, Ord.Præd.
Opus Galli, quod inquit eſſe pulcherrimum.
Bartholomæus de Anglia, qui etiam dicitur Magiſter Proprietatum rerum.
Fratris Guidonis Gallici, Ord.Prædicatorum, Sermones De Tempore, & de Sanctis.
Fratris Iacobi de Lauſanna, Ord.Præd. Sermones De Tempore, & de Sanctis.
Magiſtri Petri de Capua, Summa.
Fratris Ioannis de Rupella, Ord.Minorum De Sanctis.
Fr. Beltrami, Ord.Minorum, Poſtillæ ſuper Epiſtolam totius anni.
Vmberti Generalis, Ord.Præd. ſexta Pars Sermonum.
Fr.Thomæ de Coſpis, Bononienſis, Ord. Præd. Sermones. Moralitates item alio in libro.
Fr.Thomę Antonij Senenſis, Ord. Prædicatorum De veritate Stigmatum S.Catherinæ Senenſis, tertij Ordinis Prædicatorum.
Sententia de imagine S.Catherinæ Senenſis à P.Iuſtiniano Latinè ſcripta, ſed à Bonetto Bonetto Fratre Euchęrij Bonetti Italicè reddita.
Ioan. de Turre Cremata, Ord.Prædicatorum Opuſculum de nuptijs Spiritualibus animę. Tractatus item de Aquabenedicta.
Bartholomæus Ferrarienſis, Ord. Prçd. Concio De veritate Stigmatum S. Catherinæ Senenſis.
Donni Brunouis Signienſis Epiſcopi De laudibus Eccleſiæ.
Fratris Arnoldi, Ord.Minorum, Archiepiſcopi Salernitani Diſtinctiones.
Ioannis è S.Geminiano, Ord. Prædicatorum Diſtinctionęs.
Cordiale de quattuor Nouiſſimis, Ord. Prędicatorum.
Theophili Patauini, Ord. Prçd. Compendium omnium Operum Hieronymi Sauonarolæ, Ord. Præd. Sed vide in Apparatu noſtro Sacro, quæ de eodem Hieronymo diximus in verbo, Hieronymus Sauonarola.
Cenſura in Catechiſmum Bartholomæi Caranzæ, Ordinis Prædicatorum, qui poſtea fuit Toletanus Archiepiſcopus.
Gazophylacium Sanctorum Patrum.
Antonij Ricij, Ord.Carmelitani Collectanea De Purgatorio. Altera de cultu Imaginum.
Leonardi Statij, Florentini, Generalis, Ord. Præd. Sermones.
Nicolai Eſculani, ſiue de Eſculo, Ord. Præd. Sermones funebres.

Hugo-

Hugonis è Prato florido, Sermones super Symbolum Apostolorum, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam.

Ceterum ipse Eucharius Bonettus iam scripsit librum, quem (forsan inquit) prænotabo: *Anthologiam*, hoc est, *Florigenam Messem similium rerum, & exemplorum*. Cogitat hoc fore supplementum Operis eiusdem argumenti, quod Io. à Santo Geminiano posteritati reliquit. Alterum item librum confecit idem Eucherius, quem cogitabat inscribere: *Acrarium Exemplorum*.

MONASTERII S. GALLI IN HELVETIA CELEBERRIMI.

Catalogus Auctorum manuscriptorum.

IACOBVS Gretserus Societatis nostræ Theologus insignis, Antiquitatis sedulus indagator, & hæresum acerrimus expugnator, cum varias Germaniæ Bibliothecas obiuisset, ad eam se contulit, quæ inter Heluetios primatum tenet in Monasterio Sancti Galli. Inde igitur penè (nam non omnem) Catalogum sequentem Scriptorum, qui eatenus in lucem haud prodierãt. manu sua scriptum (ne & hoc eius diligentiæ, atque charitati deesset) ad me misit. Ac etsi deinceps opera Henrici Canisij V. C. inter Tomos antiquæ lectionis plerique eorum fuerunt emissi apud Angermarium Ingolstadij, eos tamen hic numerandos censuimus, vt scires vbinam & eorum Autographa extent, & Catholicorum labores vnoquoque seculo extitissent, qui sartam tectam Religionem Catholicam conseruarunt.

Halitgarij Episcopi Cameracẽsis de octo vitijs principalibus, ac virtutibus libri quinque ad Ebbonem Archiepiscopum Rhemensem.

Ruticij Episcopi Lemouicensis Epistolarum ad diuersos libri duo, de hoc Ruricio Sidonius, Venantius, & alij.

Desiderij Episcopi Cadurceni Epistolarum liber vnus. Variorum ad eundem Desideriũ liber Epistolarum vnus.

Iuonis Abbatis Cluniacensis Historia figuralis.

Cicardi Abbatis Chronicon.

Innominati Auctoris Chronologia ab Adam vsque ad Ad Carolum Magnum.

Kemmingij Præpositi S. Galli ab Anno 808. ad 826. Gesta Francorum excerpta.

Ferii Hilperici Historia de Carolo Magno & Leone Pontifice.

Ioannis Vitodurani Chronicon.

Audoeni Rothomagensis Episcopi de vita S. Remigij liber vnus.

Teonis Monachi de virtutibus & miraculis S. Othmari, lib. 1.

Notkeri Balbuli de vita S. Galli lib. 3. Idem Martyrologium per totum Annum. De expositionibus Sacræ Scripturæ, lib. 1. De Musica, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Litaniæ Carmina. De vita S. Fridolini Abbatis, liber vnus.

Theodori, qui discipulus fuit S. Galli, de vita D. Magni liber vnus.

Hepidamni Monachi de vita S. Vviboradæ Virginis, libri duo.

Hermanni Contracti de vita S. Magni, lib. 1.

Eiusdem de vita S. Vviboradæ, lib. 1.

Ratperti Monachi de casibus, seu Chronicon Monasterij S. Galli lib. 1. Edidit etiam Litaniam carmine. Fecit etiam versus ad processiones, Hymnos de Sancto Gallo. De S. Othomaro.

Anonymi cuiusdam Monachi de casibus continuatio.

Ekkehardi de vita B. Notkeri Balbuli, lib. 1.

Regula à S. Columbano scripta. Eiusdem Epistola de miseria vitæ humanæ.

S. Galli

S.Galli Abbatis Oratio habita coram Episcopo Constantiensi de forma gubernandi Ecclesiam. Vvalafridi Strabi de Vita S.Galli libri duo, ligata Oratione. Eiusdem liber de S.Othomaro Abbate. Eiusdem varia poemata. 1. De vita & fine S.Mammæ Monachi cum Hymno. 2. de carnis petulantia. 3.Ad Prudentium. 4. Ad Carolum filium Aug. 5. In Natalem Christi. 6. De cultura hortorum. 7. Ad Modoinum. 8. Epitaphium Vvolphardi Abbatis. 9. Ad Ludouicum Imperatorẽ. 10. Hymnus de S.Gallo. 11. Visio S. Vvettini,lib.2. 12. De vita S.Leudegarij libri duo. 13.De vita Sancti Blaethmæs. 14. De eminentia vnitatis. 15. Epitaphium Geroldi Comitis. 16. Epitaphium Constantij. 17.De lætitia. 18. Hymnus de Natali Domini. 19. Ad Vvualdrichũ Monachũ 20. Hymnus de SS. Sergio & Baccho. 21. Multa Epigrammata in variam suam supellectilem. 22. Vita Vverdonis Abbatis. Reliqui autem licet m. s. extant iam editi in lucem ab Henrico Canisio inter Tomos Antiquæ Lectionis.

VARMIENSIS, ET HEILSBERGENSIS IN BORVSSIA POLONIAE Bibliothecæ manuscr. Latini Libri.

Et primo in Bibliotheca Varmiensi.

EXplicationes de anima.
Explicat. super Euang. Lucę.
Dialogus inter Saulũ & Paulum B.Greg. Papæ X.
Liber de Seculo & Religione.
Speculum puritatis.
Epistolæ Ecclesiasticę cum quibusdam operibus.
Bertrandus de Turri, per Aduentum.
Tabula auctoritatum & sententiarum Bibliorum.
Gorram super Ioannem.
Gemma animæ.
Tractatus Theologicus.
Ecclesiasticæ Constitutiones.
Concordantiæ scriptorum Theolog.
Explicationes Sacræ Scripturæ.
De Confessione & Sacramẽto Eucharistiæ.
Gertrandus.
Summa Rolandini.
Summæ Henrici.
Biblia in pergameno.
Biblia vsque ad Paralip.
Biblia vsque ad Iob.
Biblia,cum expositione continua.
Nouum Testamentum in pergameno scriptum.
Liber S.Aug. de Spiritu, & anima, *in perg.*
Tertia pars D.Thomæ.
Dicta D.Thomæ super Ioan.
D.Thomas de veritate, *in perg.*
Moralia S.Gregorij, *in perg.*
Aptationes sermonum, *in perg.*
Secunda pars Homiliarum, *perg.*
Sermones de Sanctis.
Sermones Dominicales.
Postilla Iordani super Euang. hyemalia.
Tractatus de dicendis choris.
Sermones super Epist. per annum, *in perg.*
Sermones Quadragesimales.
Sermones Sanctorum, *in membrana.*
Sermones de Sanctis.
Sermo de nouo Sacerdote, *in mebrana.*
Postilla Ruberti Holcoth super Sapient.
Philippi de monte Calerio.
Sermones Innocentij III. *in perg.*
Sermones super Euangel. Dominicalia, *in membrana.*
Conciones incerti Auctoris.
Explicationes Psalmorum.
Lyrę scripta, *in membr.*
Lyra super Psalmos, *in charta.*
Postilla eiusdem super Euang. *in papyro.*
Glossa super Genesim.
Diuersæ allegationes, *in membr.*
Breuiarium, *in membr.*
Quæstiones Richardi de Sancto Victore, *in membrana.*
Glossa super Epist. Pauli, *in membr.*
Summa de decem præceptis.

Liber

Liber ff. Infortiatum.
Nouella ſexti.
ff. Vetus, *in papyro.*
Liber Infortiatum.
Codex, *in membr.*
ff. Nouum, *in membr.*
Nouella ſuper 6.
Inſtituta, *in membrana.*
Decretum.
Sextus Decretalium, *in membr.*
Decretales.
Clementinæ.
Summa Decretalium.
Summa Gotfridi ſuper Decretales.
Apparatus Clementinianus.
Gloſſa Decretalium.
Archidi. ſuper ſexto.
Panormita. ſuper Gloſ.
Speculum Durandi, *in membr.*
Additiones Speculi in Par.
Xapi.
Dominicus ſuper ſexto.
Recollecta ſuper tertio & ſexto.
Repertorium Iuris Canonici.
Imola in ſecundam partem noui.
Imola.
Imola in ſecundam partem Decretalium.
Imola in primum Decretalium.
Nouella de Summa Trinitate.
Nouella ſexti.
Nouella Ioan. Andr. ſuper 2. Decretalium.
Additiones Ioan. Andr. ſuper Decret.
Ioan. Andreę ſuper primo Decretalium.
Codex.
Decretorium Iuris.
Gloſſa Decretalium.
Diſtinct. Ioannis Galderici.
Lectura ſuper 3.4.& 5.
Lectura Clement. cum Repertorio.
Summa Azonis.
Explicatio Roſarii.
Practica aurea.
Summa quarti Decretalium.
Gloſſa ſexti Decretalium.
Henricus Bohich ſuper quarto Decretalium.
Prima primæ Antonij de Butrio.
Concordantię Decretalium.
Lectura Antonij de Butrio.
Tractatus de vſura.
Dicta Doctori ſuper 2. Decretal.
Dicta Doctorum, in ff. Vetus.
Recollectiones in ſextum Decretal.
Lectura ſupra Decretal.
Decretales.
Lectura Ioan. Andreæ.
Raufridus.
Sextus Decretalium.
Repertorium Decretalium.
Mamottectus.
Variorum Auctorum quæſtiones.
Dicta Doctorum.
Tabula Decretorum.
Formulare de proceſſu.
Baldus, Eiuſdem repertorium.
Baldus ſuper ſextum Codicis.
Baldus ſuper 10. collect.
Lectura Bartholi ſupra ſecunda parte digeſti.
Bartholi in primam partem Infortiati.
Bartholi in ff. Vetus.
De vita & honeſtate Clericorum.
Lectura ſupra quarto, & quinto Decretalium.
Repertorium D. de B.V.
Lectura Decretalium.
Tractatus de ſeptem vitijs Capitalibus.
Libellus de alteratione Inquiſitionis, & denunciationis.
Deciſiones Rotæ.
Decretales.
Conſilia.
Regulæ collectoriæ.
Speculum hiſtoriale.
Iuſtinus.
Farrago de Sanctis.
Egeſippus, & Florus.
Legenda, *in membr.*
Vitæ Pontificum.
Paſtorale D. Greg.
Paſſionale, *in membrana.*
Ioannes Bouatius de Claris mulieribus.
Hiſtoria Eccleſiaſtica.
Liber de Regibus.
Vitæ SS. Fr. Petri Ord. Præd.
Caſſiodorus.

CATALOGVS LIBRORVM M. S. HEILSBERGENSIS BIBLIOTH.

EXpeditiones Erasmi Eistek Episcopi Plocensis ad Leonem Decimum Pontif. Maximum nomine Regis Poloniæ.
Franciscus Petrarcha de vita solitaria.
Vocabula Canonum, & Legum.
Summa Reimundi.
Chronica Polon. annalisom.
Chronica Polonorum Ioannis Dlugoschi, Secundus Tomus.
Prussicæ historiæ Secundus Tomus.
Guilielmi Horbork Decisiones duæ Rotæ.
Prima Pars D. Thomæ de Aquino.
Tilemanus Ghisius de Regno Christi.
Moralia D. Gregorij.
Sermones super Epistolas Matthiæ de Ligniz.
Gregorius super Ezechielem.
Tabula super libros D. Augustini.
Pontificale Romanum.
D. Thomæ secunda secundæ.
Aimandus in Epist. ad Romanos.
Quadragesimale eiusdem.
Tabula figurarum de auctoritate Bibliorum.
Anselmus.
Historia Bibliorum incerto Auctore.
Franciscus Petrarcha de viris illustribus.
Lactantius.
Fratris Bartholomei Constant. contra errores Græcorum.
Vitæ Patrum.
Concordantiæ Bibliorum Auctore Buchinio.
Decreta, & constitutiones Concilij Basileensis Auctore Buchonio.
Epistolarum Dominicalium explicatio Mechlinij.
Sermones Mechlinij de Sanctis.
Anselmus in contrapositorum librum.
Nicolaus de differentia translationis.
Super Euangelia Ioannis incerti Auctoris.
Henricus Bodnius super omnia volumina Decretorum.
Discordantium, & concordantium Canonum decreta.
Inuentarium Speculi iudicialis Berengarij.
Inuentarium Iuris Canonici eiusdem.
Lappi allegationes ad Nouellas.
Repetitiones & Quæstiones Ioan. Calderini de Erde.
Institutum Ionglani cum glossis.
Iustinianus de ritu Clericorum.
In ius Canonicum incerti Auctoris.
Summa M. Gotfridi de iure naturali.
Gulielmi de monte Laus super Clementem.
Tractatus Iagellonis contra Cruciferos.
Tractatus Francisci Padauillę de modo studendi.
Consilia D. Christophori Donoi de moribus.
Samson de Caluo monte de iure naturali.
Oculus siue Summa Hostiensis.
Petri de Ancorano Institutiones, & regulę de iure.
Canonici Iuris, liber sextus.
Aegidius Romanus de Regimine Principum.
Polycratus de cunabulis & vestigijs Philosophorum.
Memoriale Iacobi Card. de Columna.
De prerogatiua Romani Imperij.
De rebus Orientalibus.
Ecclesiastica historia Ruffini Presbyteri.
De rebus Sueticis & Gotthicis.
Alexandri vita & varię historię simul.
Florus de Fortuna vtriusque Iuris.
Laurentij Rochij de vero bono.
Cicero de Viatore.
Ciceronis Orator.
Franciscus Petrarchę de remedijs vtriusque Fortunę.
Bucolicorum liber eiusdem.
Senecæ liber de Quæstionibus naturalibus.

OXONIENSIVM, ET CANTABRIGIENSIVM IN ANGLIA BIBLIOTH.

Codices m. s. qui ad res Sacras, atque Eccleſiaſticas pertinent.

PRODIIT anno 1600. Londini in Anglia Opus hac inſcriptione: *Eclogæ Oxonio Cantabrigienſis tributa in Libros duos, quorum Prior continet Manuſcriptorum in illuſtriſſimis Bibliothecis, duarum florentiſſimarum Academiarum Oxoniæ, & Cantabrigiæ. Poſterior Catalogum eorundem diſtinctum, & diſpoſitum ſecundum quattuor facultates, obſeruato tam in nominibus, quàm in Operibus ipſis, Alphabetico litterarum ordine. Oſtenſum eſt præterea in hoc ſecundo libro, quid à quoquo viro ſcriptum ſit, quo tempore, ac poſtremo quot eiuſdem Libri Exemplaria, quibuſque in locis habeantur.* De quo toto labore, quid ſentiendum ſit, paullo poſt agemus. Porrò libro ſecundo præfixa eſt Tabula Chronographica, cum ſequenti Prænotatione, atque Auctorum nominibus.

Tabula Chronographica, ſuccincta breuitate oſtendens ſeriem temporum, in quibus doctiſſimi viri inferius in hoc libro memorati ſcripſerunt, à nato Chriſto ad annum Domini 1440. *quo primùm tempore inuenta eſt Ars Typographica.*

Dionyſius Areopagita.	96	Philippus Presbyter.	430	Paulus Diaconus.	780
Ioſeph. de bello Iudaico.	99	Caſſianus.	435	Claudius.	800
Clemens.	103	Sedulius.	450	Hamularius.	813
Ignatius.	121	Proſper.	454	Strabus.	840
Polycarpus.	140	Paſchaſinus.	456	Freculphus.	840
Tertullianus.	200	Bacharius.	460	Rabanus.	856
Cyprianus.	240	Proterius.	460	Remigius.	880
Methodius.	255	Gennadius.	460	Aſſerius Meneuens.	890
Origenes.	260	Leo Papa I.	461	Theophylactus.	900
Macharius.	305	Fulgentius.	500	Radulphus.	910
Euſebius Pamphili.	320	Gildas Abbas.	512	Hilduuinus.	920
Lactantius.	320	Iordanus.	530	Odo Cluniac.	920
Gregorius Nazianz.	369	Iuuencus.	530	Lanfredus.	980
Athanaſius.	370	Arator.	560	Abbo Floriacenſis.	1004
Damaſus.	370	Caſſiodorus.	575	Fulbertus.	1010
Hilarius.	371	Gildas Badonicus.	580	Osbernus.	1020
Cyrillus.	380	Paterius.	600	Haymo.	1054
Ambroſius.	380	Turonenſis Gregor.	600	Berengarius.	1060
Prudentius.	380	Gregorius.	605	Guitmundus.	1060
Baſilius.	380	Iſidorus.	630	Lanfrancus.	1060
Ephræm.	380	Cæſarius.	670	Leodienſis.	1060
Gregorius Nyſſenus.	380	Adhelmus.	680	Marianus.	1062
Ruffinus.	400	Smaragdus.	680	Thomellius.	1070
Oroſius.	401	Beda.	693	Anſelmus.	1080
Chryſoſtomus.	405	Sedulius.	714	Hildebertus.	1090
Euſebius Emiſſenus.	420	Felix Crouulandius.	730	Iuo Carnotenſis.	1090
Hieronymus.	422	Etheluuoldus.	750	P. Alphonſus.	1100
Auguſtinus.	430	Albinus.	780	Zach. Chryſopolit.	1100

Richar-

Richardus Præmonſtratenſis. 1100
Gocelinus. 1110
Anſelmus Laud. 1110
Gilbertus Vveſtmonaſteriēſis. 1110
Sigebertus. 1113
Calixtus Papa 2. 1120
Eadmerus. 1121
Rupertus. 1124
Hugo Victor. 1130
Nic. Triuet. 1135
Osbetus. 1136
Petrus Lombardus. 1140
Robertus Lincolniēſis. 1140
Gilbertus Porretanus. 1140
Robertus Pulcyn. 1146
H. Huntingdon. 1148
Berenguuiddus. 1150
Gualfredus Monumethenſis. 1152
Laur. Dunelmenſis. 1160
Arnaldus Bonauen. 1160
Guil. Gemeticenſis. 1160
Serlo. 1160
P. Comeſtor. 1160
P. Bleſenſis. 1160
Geruaſius Chicheſt. 1160
Odo Cantuarienſis. 1160
Simon Dunelmenſis. 1164
Athelredus. 1166
Io. Beleth. 1166
Io. Cornubienſis. 1170
Clemens Langhton. 1170
Petrus Riga. 1170
Euthymius. 1170
Hildegardis. 1180
Odo de Cerit. 1180
Balduuinus. 1190
Ric. Diuiſienſis. 1190
Ricard. Hanguſtaldienſis. 1190.
Galfredus Vines. 1199
P. Cluniacenſis. 1200
Io. Burgenſis. 1200
Geruaſ. Dorob. 1200
Ric. Canonicus. 1200
P. Cantor. 1200
Innocentius III. 1200
Ioachimus. 1200
Rogerius Houeden. 1204
Radulphus de Dicto. 1210
Geruaſius Tilber. 1210
Alex. Necham. 1210
Adamus Barking. 1216
Galfr. Couent. 1216
Simon Tornacenſis. 1216
Rad. Niger. 1217
Iac. Vitriacus. 1220
Alex. Elpid. 1220
Alex. Ales. 1228
Steph. Langhton. 1228
Guil. Altern. 1230
Io. Pariſienſis. 1230
Durandus. 1236
Rob. Conuton. 1240
Io. Rupeſciſſa. 1240
Vincent. Bellouacen. 1240
Gilb. Torrenus. 1242
Io. Rupella. 1250
Mich. Cornubienſis. 1250
Io. Vallenſis. 1260
Hugo Card. 1262
Thomas Docking. 1270
Guil. Tornad. 1270
Guil. Tripol. 1270
Aquinas. 1273
P. Tarentinus. 1275
Kilnuarbius. 1279
Aegidius Rom. 1280
Albertus. 1280
Bonauentura. 1283
Rich. Clapuuel. 1286
T. Hibernicus. 1290
Ric. Mediauill. 1290
T. Sutton. 1290
Sim. Gand. 1298
H. Gandauenſis. 1299
Ioannes Papa XXII. 1308
Io. Scotus. 1308
Iac. Viterb. 1310
Guil. Riſcang. 1312
Chabham. 1316
Aquauillacenſis. 1317
Rad. Arton. 1320
Odoricus. 1320
Auguſt. Ancon. 1320
Nicolaus Lyranus. 1320
Franciſcus Mayro. 1320
Richardus Nottinghamus. 1320.
Occham. 1320
Io. Vvaldeby. 1320
Elpidius. 1330
Richardus Fishacre. 1330
Ludolphus. 1330
Io. Rideuall. 1330
Sym. Boraſton. 1336
H. Coſteſey. 1336
D. Calderinus. 1340
Lapus Caſtel. 1340
Io. Lotterell. 1340
Gulielmus Lyſouius. 1340
Bernard. Parant. 1340
Gerard. Sen. 1340
Philipp. Caler. 1344
Gualt. Hemingford. 1347
Holcot. 1349
Greg. Ariminenſis. 1350
Mich. Maſsa. 1350
P. Thomas. 1350
Ric. Ciceſtrius. 1351
Sym. Henton. 1358
Rogerius Compot. 1360
Rog. Conuuay. 1360
Alex. Eſeb. 1360
Barth. Glanuile. 1360
Ran. Higden. 1363
Sim. Islep. 1365
Io. Tinmouth. 1366
Io. Grandiſon. 1369
Bertrandus. 1370
Thomas Ringſted. 1370
Io. Mandeuile. 1372
Gu. Thorne. 1380
Sim. Alcoch. 1380
Vthredus. 1380
T. Vvintertoin. 1382
Sim. Bredon. 1386
Guil. Rubroch. 1386
Io. Broomyard. 1390
Ric. Vvyche. 1390
Rog. Dymoch. 1390
Shrarpe. 1390
Iac. Tharamus. 1390
Io. Taſsington. 1392
Gu. Vuodeford. 1399
Rob. Alington. 1400
T. Anglicus. 1400
T. Vercellenſis. 1400
Paulus Ven. 1400
Nic. Gorham. 1400
Io. Lillushull. 1400
Ric. Scroope. 1405
Io. Rocheford. 1406
P. Floreff. 1409

Gu. Butler.	1410	Ant. Ianuenſ.	1418	Guualt. Hilton.	1430
Nic. Bayard.	1410	Leon. Aretin.	1420	Ric. Vlerſton.	1430
P. Candiac.	1410	Io. Palmer.	1420	Tho. Vvaldenſis.	1430
Alex. Carpent.	1410	Io. Puruey.	1421	P. Harentalis.	1436
Vualleys.	1410	Io. Gerſon.	1429	Io. Felton.	1449
P. Alliacenſis.	1416	Ric. Hampole.	1430	Tho. Vualſingham.	1440

Iudicium, & cautio de Ecloga, ſiue de Catalogis Oxonio — Cantabrigienſibus Londini editis.

Hactenus Tabula Chronologica Oxonio — Cantabrigienſis, quam hic libuit intexere, tanquam breuiſſimam; tum quòd antequam Ecloga illa prodiret, iam plerorumque omnium eorum Auctorum ſcripta à nobis vel expenſa, vel indicata in Apparatu noſtro fuerant: tum quòd noſtri Conſilij fuit potius manu exaratos Codices Græcos Apparatui noſtro adijcere, quàm alios omnes, quos penè innumeros Eccleſiæ Catholicæ Filij, & horum Officinæ, atque Bibliothecæ paſſim ſuppeditant.

Ac tamen ex eadem Tabula Chronologica eraſimus ſi non omnia, certè aliqua dignatę memorię Nomina Scriptorum: Quid enim tenebris illis cum lumine Catholicorum? Nã & Collector non diffitetur Petrum Abelardum, ſiue Alardum, ſiue Abailardum fuiſſe hæreticum. Miſcere autem nomina Ioannis Vicleſi, Nicolai de Claymangijs, Petri Vineę, atque ſimilium cum Patribus, & alijs Eccleſiæ columnis, ecquid aliud eſt, quam cęlum cũ Inferno coniungere? Sanè cum Collector præter Patres, & Scholaſticos alios Doctores, meminerit Thomæ Vualdẽſis, vnus hic potoſſet ſatis eſſe, quo intelligeret, neminem ſacris eſſe literis tinctum, quin cerneret Scripta omnia Vicleſi, & Petri Vineæ, ac reliquarum peſtium ab eodem Thoma Vualdenſi & quidem Anglo, viro verè doctiſſimo, & ſancto fuiſſe omnino euerſa. Quamobrem per viſcera miſericordiæ Chriſti obſecro Anglos, qui ſpecie aliqua decepti ſunt hactenus, vt ipſius Thomæ Vualdenſis Opus perlegant quod prænotatum eſt: *Doctrinale Antiquitatum Fidei, & Eccleſiæ Catholicæ, tres in Tomos diſtributum*. In quorum primo agitur de Deo, Chriſto, Petro, Eccleſia, Religioſis. In ſecundo De Sacramentis. In tertio, De Sacramentalibus aduerſus Vicleſiſtas, Huſſitas, eorumque recentiores aſſeclas. Perlegant item eiuſdem Commentaria in pleroſque Diuinæ Scripturæ Codices. Librum inſcriptum: *Faſciculus Zizaniarum Vicleſi*. Sermones ad Clerum Oxonienſem. Libros varios De religione perfectorum. De veritate Euangelica. De Corpore Chriſti Domini. De Diuinatione. De Præſcientia, & prędeſtinatione. De Fide. Librum quoque ad Conſtantienſe Concilium. Defenſorium Pacis. De Indulgentijs. De Sacramentis. De Paupertate. ne quid dicam de Commentarijs in quatuor Libros Sententiarum Magiſtri; & vt omittam, quæ in Ariſtotelem ſcripſit.

Porrò ſciant ab ipſa Academia Oxonienſi per publicũ duodecim electiſſimorum virorum Decretum, pluſquam ducentarum hæreſum dogmata Viclephi fuiſſe dãnata, & huius Codices concrematos. Quin & in Concilio Conſtantienſi confirmatum eſt Decretum verorum Archiepiſcoporum Cantuarienſis, & Eboracenſis in Anglia, & Pragenſis in Boemia; itemque Patrum Concilij Romani paulo ante Conſtantienſe Concilium celebrati, à quibus interdicta fuerat lectio Librorum Io. Viclephi. Extat Diploma Martini V. Pont. Max. qui denuò eoſdem libros Viclephi proſcripſit. Hiſtoriam præterea ſerpentis huius cancri ſcripſerunt Nauclerus Generatione 47. Aeneas Syluius, qui poſtea fuit Pont. Max. cap. 35. Hiſt. Boemicæ. Cochlæus lib. 1. hiſt. Huſſitarum. Iacobus Piceolhomineus lib. 6. ſuorum Comment. Thomas Valdenſis ante iſtos Tomo 2. ſui Doctrinalis, Dubrauius, lib. 23. Hiſt. Boem. Quorſum igitur iſta hyperſarcomata iampridem reciſa inſeras in Corpus eccleſię myſticum, quæ pyram non Bibliothecas merentur?

Ceterum & ex ipſa Ecloga, ſiue Catalogis Oxonio — Cantabrigienſibus eradenda ſunt, quæcunque Collector de ſuo inſeruit in Epiſtola dedicatoria, atque ad Primi libri finem adiecit. Nam dum timuit, ne Catholicus exiſtimaretur, qui tot Catholicos

Patres

Patres è Catholicis Bibliothecis Diuinitus asseruatis proferret in lucem, fecit, quod Harpyiæ faciunt, lautè enim (si tamen lautè) epulatus, quæ sibi superfuere putore detractionis inquinauit. At vtinam epulas eorundem Patrum in ipsis fontibus degustasset, forsan putores suo labori nullos inhalasset. Et verò verè putidum est, Illyrici Apostatæ, & hæretici iudicio Catholicam Christi Ecclesiam metiri, damnatos ab eadē Auctores, & ab Anglis eximijs Theologis sexcēties profligatas, & eiectas Gulielmi de sancto Amore, & aliorum hęreticorū quisquilias obtrudere seque censorem cōstituere, cum tamen diffiteri nō potuit, quin hinc inde Catalogos Catholicorum olim collegiorū dum colligebat, id sine eorum lectione, certè sine intellectione plura malitiosè pronunciauerit. *Liber* (inquit) *Aegidij de Fæno, quem scripsit contra Flagellatores, sine dubio est liber bonus, & dignus luce. Laudat Illyricus, vti ego conijcio, nam ista omnia sine, & absque libris refero, necessitate coactus ita facere. Quamobrem si minus rem aliquando assequar, esto, sit ἁμάρτημα μνημονικὸν* (dicendum erat μνημονικὸν) *suppleant viri docti defectus meos, et cogitent me ista scribere Londini inter strepitus, & clamores vulgi, non Oxonia quietè inter libros.* Deinde post pauca subdit. *Libros ipsos habetis, accipite, legite, plura de hac re additurus eram, sed dictanti mihi instabat Typographus, vt ei Chartas meas ministrarē, ne cogerentur sui in damnum suum feriari, & alieno planè tempore Saturnalia agere.* Vides lector partum præproperum, ne dicam, abortum, & monstrum.

Atqui in Appendice, libro eius Eclogę secundo, inserta, post verbum, Augustinus, sequentia leguntur. *Præter hos, & alios manu exaratos Codices in Operibus D. Augustini extant in celeberima Bibliotheca collegij Mertonensis Oxonia nouem Volumina, vnde peti possunt exemplaria, si quibus otium sit, & volunt versare scripta tam praclari, ac planè Diuini Patris tam negligenter (vt ne quid grauius dicam) à Louanienſibus edita. Accedunt præterea manuscripti Codices in priuatorum hominum manibus, qui huic tam pio, & publico operi libros suos affatim submini strare possunt, & benignè (nisi fallor) impertire volunt: sed vt idem Pater alicubi dicit, Multa prætereo, quia multum festino.* Hæc quidem ibi. At ò bone vir, serio ne loqueris cum D. Augustinum *tam præclarum*, ac *planè Diuinum Patrem* appellas? non opinor, nec enim forsan cum qua decet ratione decurristi vmquam. Quidni inquam si perlegisses detestareris omnes hæreses, quæ hoc æuo à vestris Symmistis excitatæ, olim ab ipso fuere, & indicatæ, ac condemnatæ. Perlege eius librum ad Quoduultdeum. Quidni Petri Apostoli successorum Pontt. Maxx. successio te reuocasset ad Ecclesiam Catholicam? Notissima sunt, quæ ille scripsit hac de re contra Adimantum Manichæum. Quæ certè successio tenebat Augustinum in Ecclesia Catholica. Quidni hæte sum scholas secerneres ab vna Catholica Ecclesia, si eius librum de moribus Ecclesiæ æstimares? Quidni (ne longum faciam) quæcunque ipse de septem Sacramentis, de legitima Episcoporum ordinatione, de schismate Donatistarum, deq; omnibus dogmatibus doctissimè disseruit, amplecteretis? Cuncta hæc nisi cernis in Academijs, in suggestibus, in scriptis Catholicorum semper ex Augustino doceri, aut cæcutis, aut cęcus esse vis, dum ambulas cum cęcis. Et verò Magistri Sententiarum libri, quos candidati Theologiæ manibus terunt à trecentis plus annis, nimirum è D. Augustini sententijs concinnati, D. Thomæ summa, quæ Doctrinam eiusdē Patris vbique spirat, quæve Augustiniana Cōfessio accuratissimè collecta est ac sępe cuulgata à Hieronymo Torrensi nostro, fidem huius veritatis etiam perfidis faciunt.

Sed subdis. Scripta D. Augustini: *Negligenter (vt ne quid grauius dicas) à Louanienſibus edita fuisse.* Hic etiam amabò te, putas ne intelligis, quæ dicis? non puto. Quis enim tam esset excors, qui si antiquiores editiones ipsius Operum Augustini contulisset cum Louanienſium Recognitione, hosce non suspiceret, qui eadem, vt in Apparatu sacro diximus, cum ducentis Codicibus contulerant? Id si tu minime fecisti, qui ex aliorum ore (ne quid grauius & ipse de te iustius dicam) loquutis, vide saltem in Apparatu nostro sacro, quid de Augustino, deque perspicaci Louanienſium diligentia in plurimorum collatione Codicum scripsi. Semihoræ spatium qui in id impenderit, squamæ, spero, ex eius oculis (si qua vis cernendi in ijs restat) decident, vt iam non palpet in meridie.

Veruntamen affers in celeberrima Bibliotheca Collegij Mertonensis Oxoniæ nouem

extare volumina D. Auguſtini, vnde peti poſſunt exemplaria, è quibus edita repurgentur. Quidni igitur vos tertij Catones è Cęlo delapſi (ſi Deo placet) hactenus non præſtitiſtis, quod præſtitere Louanienſes? Cur Patres, quod ſemper fecere Catholici, Londini haud ediditis? Ecquis autem nouem illa volumina cũ vniuerſa Bibliotheca reliquit Oxonienſibus, niſi Angli Catholici, & Patrum veſtrorum maiores à quibus degeneraſtis? licet nõ degenerarunt alij plurimi, qui corde, ore, ſcriptis, ſanguine inter ipſos equuleos fidem Orthodoxam profeſſi, ac plurimi identidem profeſſuri ſunt, ſi de ſua fide interrogati fuerint.

Sanè ego (inquis) *Spicilegium D. Auguſtini, hoc eſt libri de Fide ad Petrum Diaconum cum antiquiſſimis duobus m. s. & poſtremis, ac vltimis editionibus excuſis tam Baſilienſi, quàm Pariſienſi diligenter collegi, ac caſtigaui: quam diligentiam (addis) & vtiliſſimum laborem indicãt varia lectiones, quæ ſuccincta breuitate ſunt annotata.* Eſto: eas legimus, nec laborem improbamus. Sed hoc quid inter tantos? Louanienſibus Conſilium fuit vniuerſa D. Auguſtini Opera conferendi, & recognoſcendi; quod in Fulgentio, cuius (non Auguſtini) liber ille eſt, non erat, quòd tam ſoliciti eſſent, vt facerent, dum plerosque alios Auctores continenter expurgarunt.

Denique ais deeſſe vobis operarios, quod (vt inquis) *cum gemitu, & dolore ſcribis, quia nemo illos conducit.* Quin igitur accedis (quod tot Angli ſumma cum laude faciunt) eò, vbi nec deſunt Operarij: ac quotidie emergunt vineæ nouæ etiam in remotiſſimis Indijs, quas ijdem Operatij excolunt: emiſſi nimirum ab vna Catholica Eccleſia in omnem Terram, dum iſthic ſtertitis, & (vt tu dicis) ociamini, atque adeo inter vos ipſos digladiamini Lutherani, Caluiniani, Puritani, & qui non?

Sed et de neſcio quo veſtro Pſeudomartyrologio quod iactas deſine ijs mẽdacijs fucũ facere plebi. Habet enim Anglia Roberti Perſonij noſtri cenſuram, qua impoſturas Foxij in eo condendo, aperuit, dum & nũc, quæ ſuperaddita ſunt, pergit detegere, vt ne quis glorierur eſſe eos in Cęlis, qui à legitimis, & Catholicis Magiſtratibus puniti, æternùm apud Inferos cruciantur.

Quod autem doles proſcribi ab Eccleſia Catholica hæreticorum libros; ſcilicet res nota eſt. cum & ſemper curæ fuit Spiritui ſancto, vt id fieret; ac perneceſſarium ſit venenatas hæreſes hoc antidoto reſtinguere. Legat, qui temeritatem iſtorum reclamantium vel compeſcere, vel ſanare cupit, quid Gabriel Putherbęus Turonicus tribus libris hac de tota re vberrimè, ac verè diſſeruit, qui etiam Germanicè ſunt verſi. Quod cum antea Io. Gerſon libro contra Romantium de Roſa, Alphonſus de Caſtro de iuſta hæreticorum punitione, Bellarminus Card. Ioannes Capetius lib. de modo coercendi hæreticos, Petrus Binsfeldius Comment. ad L. culpa C. de maleficis, & Mathematicis feciſſent, ſubſecutus nouiſſimè Iacobus Gretſerus noſter librum fide, & ingenio tanto dignum edidit De iure, & modo prohibendi, expurgandi, & abolendi libros hęreticos, & noxios. Quo quidem ante omnia egit quomodo Lutherani Caluinianorum, hi Lutheranorum, reliqui hęretici ſibi aduerſantium hæreticorum ſcripta proſcribunt, atque comburunt, & quod dixit Lutherus de Eraſmi ſcriptis, ea Deæ Cloacinæ, & Stercutio deſtinant.

Quod reliquum eſt, mirari poſſem, cur in iſta Ecloga nulla facta ſit mẽtio legitimarum Synodorum, è quibus & faciem Eccleſiæ, & doctrinæ Catholicæ medullam licet intueri, niſi quòd ea luce facillimè cęcitas veſtrę chimeræ detegeretur, qua tot populorum ingenia, mentesque conuoluitis: dum interim nouam (nomine tenus) Eccleſiam, & eam quidem in varias ſectas diſſectam, putatis extruere: dum inquam noua quoque expoſcitis Concilia, qui nulla legitima antiqua, ne ea quidem, quæ in veſtra Anglia legitimè fuere celebrata, admittitis.

Finis ad Dei O. M. Gloriam.

ERRATA, SIVE ITEM PRAETERMISSA,

Quæ sunt corrigenda, siue addenda in Primo Tomo.

Pag.	Lin.	Errata	Correctio
16	14	opposita	oppositam
22	8	Eosdem	Eundem
24	11	πάντας	πάντα
28	10 à fine	Aimoinus	Aimoinus
32	23	Hungari	Hungari, & pone quæ in II. Appendice ad primum Tomum in verbo, Albertus Hungarus.
34	25	Quin & quam	Quin & ad eam
37	7 à fi.	Nicopolitanus	Nicopolitanus
41	7 à fi.	ἀγωνίας	ἀγωνίαν
50	28	edita	editus
ibid.	26	Hæc verba. *Floruit ann. 1545. & in Synodo Tridentina claruit.* ponenda sunt post hæc alia. *ad signum Spei.*	
52	17	& prostabant	quæ prostabant
ibid.	25	*Alphonsus Molina.* & pag. 53. lin. 5. propè finē. *Alphonsus Ord Min.* sunt idem: quare ex vtro que loco integra narratio est cōficienda, & posterior *Alphonsus*, est expungendus.	
54	11 à fi.	Natura	naturæ
55	10 à fi.	Guerras	Guerræos
ibid.	3 à fi.	Visa 20num	Visis 20nnm
56	2	Melmicinas — adde — alijs Molmutinas	
59	38	quatuor Latinos	quatuor Primarios Latinos
62	4	Ad IIII. Tomū — adde — Operū D. Ambr.	
65	1	Primam	Primò
71	8	Præpositionem	Præpositionum
78	29	Secundo Tomo	Secundum Tomum
84	19	declarans Colonię	declarans liber Coloniæ
87	30	Societ. nr̄ę — adde —	Disquisitionū Magicarū
88	21	Scripsis — adde —	Italicè
ibid.	vlt.	Bibliotheca	Typographia
90	4 à fi.	Italicæ	Italicè
92	27	extabat — dele	
ibid.	30	Albi	ab Albi
93	6	Epeteuchum	hepteuchum
98	20	Compunctione	ac de compunctione
107	1	Antonius Melissæ	Antonius Melissa
114	41	quonam	quo nam
120	29	ὄλβιος οὗ	ὄλβιος ὃς
121	9	ex hominibus	ex hominum cordibus
124	10	XI	IX
124	7 à fi.	Palladum	Palladium
128	9	Sextus	Sixtus
132	5 à fi.	ac — dele	
132	12 à fi.	Io verbo, Arnoldus Pōtacus — adde — Burdigalæ ann. 1605. quo & diem obijt, quos autem libros io D. Scripturam ediderit, vide in eius Epistola ad Gilb. Genebrardum, quæ præfixa Chronologiæ vtriusque editæ ann. 1580. & posterioribus tēporibus, vertit enim quædam ex Rabbinis in minores Prophetas.	
133	17	In ver. Arnoldus Vuion — adde — ac si super uixisset, recognouisset vtique Opus suū, quod *Lignum Vitæ*, inscripsit. lin. vero 24. dele verbum, *accurate*. loco autem illius verbi, *commodè*, pone, *cōprobare conuiuæ est, quamquā forsit aliq sanctum*. dele autē verba illa. *quamobrem eius partum auidè expectamus*. De operibus autem Platinæ, quod ibi subditur, adde *sed & hæc ordē recēsenda à Romanis Censoribꝰ.*	
136	20	trapenutæ	trapezitæ
138	19 à fi.	Quod	quid
140	1	Epistolam	Epistola
143	6	Α'βασία	Α'βασία
147	21	Cesennensis	Cæsennas
148	4	oppugoat	oppugnant
159	3	anno 435.	anno 435. vt diximus
174	10	461	401.
175	2	De Diuinitate	de consecratione, siue relatione inter sanctos.
177	17	Hispariolus	Hispaniolus
188	4	meum	meum. &
193	17 à fi.	se	suæ
201	23	statutum	statutum
208	15 à fi.	manuscripta	manuscriptæ
213	16	excerptus	excerpta
216	18	accuratissimè — dele	
217	5	Epistolā	Epistolam
ibid.	9	Sermo	Sermonem
220	22	Io. Papæ V.	quinto
221	1	correctione	correctos
227	vlt.	Lucernam	Lucerna
233	6 à fi.	Aristeas	Aristeæ
235	19 à fi.	Manassis	Manasses
240	19	Cumolius	Cumdius
ibid.	24	Cumolij	Cumdij, vocabatur enim con Dio homo Italus.
241	6	In Abbatia S. Victoris — dele Ibidem autē vbi legitur *fontis pulchri* — dele & pone — *fontis Eblandi* (sic eorum Latinè vocatur locus ille in Vita S. Ludouici.)	
250	27	Bonifacius Londinensis — dele totum. paullo enim supra de illo agitur plenius in verbo, Bonifacius Anglus.	
ibid.	34	Bonifacius Symoneta, ponendus est infra suo in loco.	
256	25	legitet	cogitet
284	7	33. lectionibus	34. lectionibus
292	13	Sermonis	Sermones
294	2	Sanctorum	SS. PP.
305	2 à fi.	ὁ ἀπτυξε	ἀπέπτυξε
308	28	quam	qua
316	26	Anny	Annij
323	12	scripsis	edidit
329	22	Spiritus Apostolici	Spiritu Apostolico
342	25	Gabriel Laoysa	Garsias Loaysa
ibid.	28	De quā	De quibus
344	25 à fi.	Arausicanum	Arausicanam
343	6	adeatur	adeatur
346	26 à fi.	Conradus Schendim ponatur infra suo loco.	
350	20	Papæ V.	Papæ quinto
355	26	Addite	Addita
356	26	Longē — dele	
357	23	Caluinistas — adde — & apud Hermannum Hoberg ann. 1603.	
ibid.	24	Tragicomēdiam	Tragicocomēdiam
359	25	Crucius Lusitanus — adde — vide autem in Appendice ad II. Tomum, io verbo, Ludouicus Crucius, vbi plura de illo.	
369	22	quo vsus sum — dele	
370	24	ἐφεσίαν	ἐφεσίαν
372	14	Anagogas	Anagogæ
373	24	Ioannis S. Mauræ	Ioannes S. Matiæ
375	20	Prophetiæ iepletū	perspicaci
376	26	participes	particeps
379	4	depraustum	depraua am
380	23	millesimum	terminillesimum
381	17 à fi.	Daniel Malonius — adde — deinde & elucidationes vberes in Stigmata Do. Iesu Christi Sacræ Sindoni impressa, & ab Alphonso Paleotō Archiep. Bonon. explicata. Venetijs apud Baretium ann. 1606.	
384	13 à fi.	μυρείαν	ξυρείαν
385	23 à fi.	Mechlineus	Mechlinienſis
386	20 à fi.	Vitam Gualfardi Cōfessoris Augustani — scribendum ita — Vitam autem Gualfardi Confessoris Augustani, quæ Opusculis istius Dauidis addita est, non Dauid ipse conscripsit, sed è Veronensis Ecclesiæ monumentis iussu Augustini Valerij Card. Veronæ excerptam Augustani adtexuerunt.	
393	9	faciendum	feriendum

Pag.	Lin.	Errata.	Corrige
398	3 à fi.	& quænam	quænam
400	22	Praxis Episcopalis	expunge totum
408	9	Emissænum	Emisenum
409	22 à fi.	Ecclesiasticam	Ecclesiasticum
411	10 à fi.	Dialegion	Dialogion
412	5	benemeretius	benemeritus
414	10	quin	ut
416	12	Sergentij — adde — Otd. Prædi.	
417	19 à fi.	Aemylia	Aemilia
ibid.	15 à fi.	Montisferrati	Montisferratj
ibid.	8 à fi.	Funus	Funes
418	11	fecit	iecit
420	15	Horthumbriæ	Northumbriæ
421	9	Meldensis	Leodiensis
422	5 & 3 à fi.	Eduardus	Vterque Eduardus, qui est in lin. 5. & 3. postponendus est post verbum, Edmundus
430	9	cum	eum
433	17	In tẽplo — adde —	sed & idem
436	4 à fi.	Sacrarium	Saccarũ (fuctre spirituel)
438	7	de Concilijs c. 5. —	cotinuandum est, quidquid post quattuor lineas extat ab illis verbis, EPHESINI Concilij vsque ad sequentis paginæ 439. lineam decimam, inclusiuè cum illis verbis, *quam veritas postulabat.*
439	20	liberati	Liberati
443	25 à fi.	recessit	fecessit
ibid.	20 à fi.	principia	principio
ibid.	14 à fi.	conspurcatum	conspurcatam
447	18	ἰδίτροπον	ἰδιότροπον
452	20	Conabuit — adde —	Quin etiam idem
453	2	digna	indigna
455	vlt.	βασιλεῦσιν, & βασιλεῦ	βασιλεῦσιν, & βασιλεῦ
461	1	Seuerianos	Seuerianos
467	24	Nazianzenum	Nazianzenus
477	28	Ezechiel alter — adde, vbi Clemẽtis Stromatũ fit mentio — lib. 1. & Euseb. Pamphili lib. 9. de præpar. Euãg. — adde item ad finẽ — Ceterũ Federicus Morellus reliquias huius Poematis Latinis versibus expressit, & vtraque lingua edidit Lutetiæ ann. 1590. apud Stephanũ Prævostæum hoc titulo. Ezechiel, Tragici Poetæ EXAGOGE, seu eductio Hebræorum, Tragœdia Sacra.	
479	4	De Rom. Pont. c 5. — adde — Potrò Fasciculi tẽporum Auctor fuit Vualterus Rolleuinck Cartusianus, quemadmodum in nupera eduioe Vuetbeliana constat	
480	3 à fi.	Octauum	octauum
481	16 à fi.	Fulgiensis	Fulgioensia
483	3 à fi.	Ferdinandus delas Infantas expungendus est, quoniam à S. Sede Apostolica fuit postea prohibitus.	
485	10	Flaminius Nobilius adde vertit etiã quasdã D. Io. Chrys. Homilias è Græco in Latinũ.	
ibid.	22	Flodoardus — corrige — historiã, quæ Rhemis tãtum edita fuit apud Fogninm è Latino Floardi in Gallicum sermonem	
ibid.	6 à fi.	ἐκπορεύων	ἐκπορεύων
487	4	τελειωτικὸν	τελειωτικὸν
ibid.	8	hyparcticas	hyparcticas
ibid.	20 à fi.	κατὰ	κατὰ
488	11 à fi.	Florimuodus — adde ad finem — Potrò editus est Burdigalæ apud Simonem Millangium 200. 1602.	
493	7	Ties Tomos — scribe ita totã illam lineam — Vitas quasdam Sãctorum martyrum, quas vel Gallicè scripsit, vel ex Latino in Gallicum sermonem conscripsit, sed & multo plures ab aliis latinitate donata extant in ijsdem Tomis, in quibus Vitæ Sanctorum continentur. Apud Chesnoeau, ibid.	
497	14	Caeni i Normannia	Cadomi in Normania.
ibid.	17	Chapoleto	Chappelletto
498	21	Thomam	Thomam
499	17	depositam	dispositam is rexit
500	10	Venetijs ex Officina Vincentij Valgrisij anno 1582. — dele totum.	

Pag.	Lin.	Errata.	Corrige
501	27	Polingrani Germani	Polyngranus Germanus
508	3	quattuor	quinque
511	2 à fi.	Tertio Tomo & cæt. — pone — suis Tomis Antiquæ Lectionis inseruit.	
512	3	Franciscus Vallesius — adde ad finem — sed liber de secta philosophia prohibetus est postea in Romano Indice donec expurgetur.	
514	2	Adde ad finem — Potrò vita ipsius plena sanctitatis, Prophetiæ, Miraculorum, Conuersionis plurium Populorum dignissima est lectu. Quæ vna instar omnium aliarum possit esse forma eorum, qui ad Gẽtes, siue ad quoslibet alios cooueniendos mittuntur.	
ibid.	2 à fi.	Schismatæ	schismate
522	17 à fi.	hoc anno recudi cœptus est	qui recusus est
ibid.	7 à fi.	Guerrarum	Guerræorum
524	1 & 2	Gabriel Spoletanus	expũge totũ, qũ est alibi
525	1	Galfredus	Galfridus
526	25	ἡμιχρόνιον	ἡμιχρόνιον
ibid.	32	ad omnem	ad annum
529	11	Gaspar Astetes — dele totum, quoniã est alibi.	
538	29	Pisis	Pisidem — addendũ est autẽ — circũfert verò hic liber nõe Cyrilli editus, sed Latinitate donatus à Federico Morello
539	3 à fi.	Georgius Pachymerus — adde ad finem — hic autem Pachymerius scripsit historiam, in qua res attigit Ecclesiasticas, quædam verò expita excerpsit ex illa Interpres Nicephori Gregoræ, & ad calcem adiecit, vbi & lib. 8. memoriæ Athanasij cuiusdam Patriarchæ Constantinopolitani, qui tempore Michaelis Palæologi florebat.	
ibid.	28	Bibliacis	Biblicis
543	26 à fi.	elucubranit — adde — præter plerasque philosophica.	
ibid.	15 à fi.	Esingren. — adde — & alij eum obijsse anno 1480. scribunt.	
544	5 à fi.	Gerbertus — adde ad finem — denique creatus Pont. Max. & appellatus Siluester secundus ob imẽ gessit Pontificatum. Vide io verbo, Gilbertus Episcopus.	
545	2	urgenesem	urgentem
ibid.	15	Babylam	In Babylam
ibid.	20 à fi.	Encomium — dele, est enim bis	
ibid.	28 à fi.	Cyzicensi	Cyzicensi
ibid.	16 à fi.	eiusdem	eidem
547	2 à fi.	ful — dele	
552	vlt.	Gilbertus Episcopus — adde — Idem autem est, qui Gerbertus.	
554	vlt.	arbitrialia	arbitraria
555	16	eudendam — dele	
562	25	declarationem	declaratione
563	26	S Benedicti (quidquid alij nonnulli senserint) — dele, & pone — S. Equitij, quemadmodum Baron. Card. & post eum Ant. Gallonius in Apologia probauit.	
571	23	restituæ	restituti
		illustratæ	illustrati
		euulgatæ	euulgati
ibid.	25	omnia non	non omnia
572	20	Tractationum	Retractationum
ibid.	11 à fi.	honorificentissimi	honorificentissimè
573	2	Dei persuadendos	Dei in persuadendos
ibid.	13	facundiam	ad facundiam
ibid.	17 à fi.	Recessit	Decessit
574	26	Gennadij — adde — Catalogo de	
ibid.	28	Fumy	Fremy
ibid.	32	editæ — adde — Augustæ	
ibid.	5 à fi.	In Metaphrasin	Metaphrasin in
583	19	Luctario	Luctario
585	23	Laurentius Sifanus	Laurentij Sifanì
588	10 à fi.	τελειότητα	τελειότητα
593	23 à fi.	Tertius	Tertius
ibid.	20 à fi.	edidit	edi iussit
610	2	Gulielmus	Gulielmi
612	9	Nxomagi	Nxomagus
613	5	pone Gulielmus Goryngan, qui est infra in pag. 618. ad fin. lin. vero 21. Heibet Herbert	

Pag.	Lin.	Errata	Correctio
616	vlt.	fragmentum — dele	
625	1	Ciſterienſis	Ciſtercienſis
629	36	Antonius	Antonij
633	1	Quæ quidem dele	
635	24	Bonauentura Vulcanius — expunge totũ. hic enim & hæreticus, & in prima claſſe probibeuseſt.	
724	24	Dynus	Dinus
733	26	S. Marci Epheſini	ſi de Marco Epheſio ſchiſmatico hoc intelligatur, omnino eſſet expungendum.

ERRATA IN SECVNDA APPENDICE ad Primum Tomum.

Pag.	Lin.	Errata	Correctio
7	27	Copio	Copo
9	25	Torre	Toires
ibid.	33	ſperant	ſperant
21	19	Concilium	Conciliorum
22	12	fuit verbo	fuit verò
24	30	editum	edito
ibid.	32	Laoyſæ	Looyſæ
25	11	Scholtingius	Schultingius
26	7 à ſi.	Dragoschvs	Dvvoschvs:
30	21 à ſi.	Pilotinus	Philotimus
39	2 à ſi.	hiſtoriæ	hiſtoria
42	6 à ſi.	γραῖδων	σφαῖδων
43	22 à ſi.	Confirmationes	Confirmationis
44	11 à ſi.	itregulares	irregulares
46	13	nij — adde — rationibus	
ibid.	14	mutaſſe	nos mutaſſe
ibid.	6 à ſi.	In prima parte, cuius	In cuius prima parte
47	15	modum — adde — &	
ibid.	8 à ſi.	Canacium	Canacium
48	5	in — dele	
ibid.	6	ætatem	ætate
ibid.	8	Ioanne. — dele illud comma	

ERRATA, SIVE ITEM PRÆTERMISSA, quæ ſunt corrigenda, ſiue addenda in Tomo Secundo.

Pag.	Lin.	Errata	Correctio
9	14	Magapolenſium	Megapolenſium
10	10	Henrici	Henricvs
16	14 à ſi.	caſtigarus	caſtigatius
18	16 à ſi.	Confeſſione Sacri	Confeſſionis Sacramẽto
20	11 à ſi.	Petrus animarum	animarum. Petrus
25	3 à ſi.	cudiſſe	ſcripſiſſe
38	23	& Eraſmi	ex Eraſmi
45	23	Ereulſus	Freculſus
47	21	Valenius	Vanlenius
53	23	ἐργοδίωκτων	ἐργοδίωκτων
57	10 à ſi.	To. 8.	To. 8. Annalium
60	19 à ſi.	de Caſoli	de Caſali
74	8	ſcriptum	ſcriptum
82	22	Laudat	laudant
84	15	Gennenſem	Genouenſem
88	19 à ſi.	Epitome	Epitomen
92	16	Sit	Sic
94	3 à ſi.	eſt — adde — παράρτος	
95	4 à ſi.	Caſſabolitem	Caſſobolitem
102	5	muſſiuo	muſiuo
106	vlt.	ἱερατείας	ἱερατείων
115	12 à ſi.	vniuerſam — adde — redigat	
122	4	Oecumenico	Oecumenio
ibid.	7	Mammotrecto	Mammotrepto
127	12	ſui — adde — &	
128	31	Ioannes idem — dele vſque ad medium ſequẽtis lineæ, ad verba illa *Græcè m.s.* incluſiuè.	
133	25	Hermium	Hermiam
139	24	pag. 118. — dele	
ibid.		pag. 7. — dele	
147	5	κατηγορωντες	κατηγοροῦντες
ibid.	18	Cæmiterij	Cæmeterij
153	1	Citheri	Cytheri
163	3	σφενδονήτας	σφενδονήτας
167	7	aduerſus	ad
176	8	ſtimulatum	ſimulatum
193	6 à ſi.	Verſetur — adde — — ſed & vide in verbo, Io. Philoponus.	
196	8 à ſi.	Sapientiæ liber	Sapientiæ libri
205	5. & 6.	Dele vtramque lineam	
221	5 à ſi.	τυχηρὰ	τυχηρὸς
222	4 à ſi.	τῶν τῶ χρόνων	τῶν τῶν χρόνων
239	23	editionis — adde — ſed vide plura in verbo, Io. Grammaticus.	
242	4	Eburorum	Eburonum
243	13	cauenda	cauendam
245	21	alme	ame
246	27	de — dele	
247	17 à ſi.	Saresberienſi	Saresburienſis
248	11 à ſi.	cuculum — adde — Vide autem ſupra in verbo, Io Duns.	
249	16 à ſi.	ibidem	Pariſijs
263	18	Vdalricus	Vldalricus
267	24	Iob	Ioa
268	3	continetur — adde — ab illis verbis	
278	7	Armenio	Armeno
293	4	Berthleem	Bethleem
295		vtraque ha. 18. & 19. delenda.	
296	8 à ſi.	reliquis	reliquas
303	8	I. C. — adde — in iis	
304	20 à ſi.	ſed & in latinum verſus — dele	
307	17	Gerbertus	Gerbertus
309	20	Trullano	Trullana
		quem	quam
314	9	σωδηγεῖν	σωδοῦναι
315	8	ἐνδρεῖα	ἐνδρεῖα
318	10	nil	non
323	28	Succeſſiuarum	Subceſſuarum
326	14 à ſi.	ipſe	hic
328	26 à ſi.	δατὴν	λατὴν
		πρωτεῖνα	πρωτεῖνα
ibid.	24	πνεύματος	πνεύματος
330	3 à ſi.	ac	ad
340	5	Habſurgi	Hasburgi
341	17	Canticum	Capita
344	19	computationem	comparationem
346	12	Antonio	Antonium
ibid.	25	qus	Eo
ibid.	26	potuit — dele	
ibid.	27	procurauit — adde — quoad eius fieri potuit.	
347	17	ἀπέργον	ἀποέλλω
348	9	centur	tentur
349	10	detrimentum	detrimenti
ibid.	15	in Gallia	& in Gallia
350	12 à ſi.	tranſitum	tranſitu
351	8 à ſi.	ſua	in ſua
352	25	Allicuiant	Alleuiant
354	6 à ſi.	ſtatutum	Statuta
355	5	Mori	Moralis
357	19	Paleſtina	Palæſtina
358	16	Hypolitam	Hippolytam
ibid.	10 à ſi.	puſillanimum	puſillanimum
361	12	Amofortin	Amſortin
362	23 à ſi.	in — dele	
364	29	dixceſis	dixceſeos
369	7 à ſi.	ἔλβιος	ἔλβιος
373	1	Magnetivs	Magnentivs
374	22	ἔων	ἐσιν
375	vlt.	indicatum	indictum
376	25	Bibliotheceæ	Bibliotheca
ibid.	5	Monichæ	Monicæ
377	6	dr, ſed non rectè	dicu non rectè
378	10	carnificies	carnifices
ibid.	20	diuerſorum	diuerſarum
379	4	Simoni	Simonis
ibid.	17	impetrauit	impetrauit
380	6	inferendum	inferendum
381	19	Monacharum	Monachorum
383	25	centus	tentus
ibid.	30	marg. auctem.	authent.

Pag.	Lin.	Errata	Corrige
385	10	figillatim	fingillatim
ibid.	9	tea	antea
383	23 à fi.	Alphabetica	Alphabeticam
387	16	decem & octo	nouem
388	26	Daorianus	Dacrianus
393	9	siue	siue eam
ibid.	10	taceam	taceam plusquam
394	7	prodierie	prodierint
395	11	At vocatur autem	Etsi verò vocatur
396	8	Albertischus	Albertiscus
397	1	Quæstionibus	Quæstoribus
398	7	partè	partè
ibid.	10	do diebus feras	horas diebus festis
ibid.	6 à fi.	Synodis	Synodo
404	14	τῶ	Θεῶ
405	17	Chpristi	Christi
ibid.	12 à fi.	Albinum	Albinum
413	4	quibusdam	quibusnam
ibid.	8	Lucensis	Lucensi
414	23	Scripturam	scriptum
ibid.	13 à fi.	suadeat	suadent
ibid.	6 à fi.	rectores	veteres
ibid.	3 à fi.	Vltimi; Indi	Vltimi Indi
415	23 à fi.	Commentarijs	Commentarij
416	7	reprehensi	apprehensi
421	26 à fi.	Congregationum	Congregationem
422	5	Anthyperaspistea	Antyperaspistes
428	16	reperit	refert
431	20	annos	dies
ibid.	24 à fi.	Hitcorpius	Hittorpios
433	23	Decembris	Decembrem
436	1	concubino	concubina
437	6	Epiphania	Epiphanio
438	vlt.	operam	opera
442	22 à fi.	Michaeel	Michael
ibid.	13 à fi.	Lapis	lapsis
443	19	Lochonaies	Lochmaier
446	20	Rubertius	Rubertus
ibid.	10 à fi.	Plantuū — adde —	Vide in verbo, Lactantius.
447	23	Vicionem	Voionem
ibid.	32	sim — dele	
448	11	Quòd	Quam
449	11 à fi.	Hildeberti	Hildebertus
ibid.	10 à fi.	Episcopi	Episcopus
452	22 à fi.	Gerberius	Gerbertus
465	6	perpetrarant	perpetrarat
466	2	inquires	ioquirens
ibid.	17	cum	eum
468	6	Nouo — dele	
469	1	exprobrant ostendit	ostenderunt
470	9	mulmum	molorum
472	12 à fi.	ante secula	secula
475	19	Langio	Lango
ibid.	17 à fi.	Constantinopolitanarum	Constantinopolitanorum
ibid.	2 à fi.	longolstadij	Ingolstadij
478	16	Chartophylas	Chartophylax
ibid.	17 à fi.	1159 — adde —	idem autem est, qui Nonnus Nicolaus. Vide infra
487	14	Hroico	Heroico
490	2	profitionibus	Positionibus
492	8	Dæmone latreiæ	Dæmonolatreiæ
ibid.	9	fuisse — adde —	Sicalus
ibid.	3 à fi.	Catena	Catana
493	15 à fi.	calamit	calamitas
ibid.	9 à fi.	habuit	quas habuit
494	25	Bibliaca	Biblica
ibid.	6 à fi.	verò — dele	
495	13	Noctiluca — adde —	Noctiluca Lutherus.
496	2	quæ	que
ibid.	7 à fi.	Tornabous	Tornabonus
ibid.	4 à fi.	Hugonothos	Hugonotos
499	vlt.	Præterea — dele	
ibidem		Orationes	Orationes item
500	18	exundans — adde —	euomuit
502	13	1159 — adde —	de quo item supra in verbo, Nicolaus è S. Albano.
ibid.	24	ineffalibili	ineffabili
502	16	927	972
503	26	Eudociæ	Eudocia
ibid.	31 adde	OCTAVIVS Panciolius Rhegiēsis, ut mihi nunc è Rhegio Lepidi, in Gallia Cisalpina scripsit, ac Romæ edidit ann. 1600. apud Abyssum Zannettum Italicè, librum prænotatum: *Thesaurus absconditus rerum Sanctarum Vrbis Romæ*: Quo & pia loca, & sanctas reliquias, & præclara Monumenta accuratè describens, optimè de Christiana Ecclesia est meritus.	
ibid.	10 à fi.	omnipotens	omnipotentis
504	19 à fi.	sequentem	sequenti proximum
505	7	quæ	Et quidem
508	16	ὑμερασθὴς	ὑμεναίοις
ibid.	18	ὑπόσολα	ἀπόσολα
509	18	Ἀράτου	Σράτου
512	11	quæ	qui
513	24 à fi.	aditis	additis
514	12	Sedilium	Sediuni
515	12 à fi.	Arelatenti	Arelatensi
518	3	in eius. Scriptis	in eius Scriptis
522	5	tenere	teneae
523	4	ἐμμετατὸν	ἐμμετατὸν
526	19	Sysara	Sisara
ibid.	12 à fi.	ascita	ascititia
527	23 à fi.	Lactantibus	Lactantibus
532	8	à	è
534	23	παραδιδραμιάτας	παραδιδραμιάτας
535	8	τπασαττις	ἐπαίσαττις
ibid.	26	ἐπιπορίας	ἐπιπορίας
ibid.	43	eum	cum
536	13	Liberius	Liberius
537	15	ἰῶν	ἰῶ
538	13	ὑφορατας	ὑφοράτας
540	26	occultabent	occultabunt
543	14	Esayæ	Esaiæ
550	9	Cmomentaria	Commentaria
552	5	eiusdem	cum eiusdem
ibid.	11	in	è
553	6	Venetijs apud Soc. Veneti	Mediolani
554	6	aliud — adde —	sentiene
556	15 à fi.	Pantagathus — adde —	siue Pacatus, Brixiēsis Diœceseos, Ord. Seruorum.

ERRATA ET SVPPLENDA in Tertio Tomo.

Pag.	Lin.	Errata	Corrige
1	5	Pachimerius — pone inferius suo loco — Pachymerius.	
2	14 à fi.	PALMAS	PALAMAS
3	4 à fi.	prodijt	qui & prodijt
4	3 à fi.	Mænam	Mænum
7	7	Praetus — adde —	alijs Praetæius
ibid.	9	1556 — adde —	Vide autem supra in verbo, Pandulphus Praetus: esse enim eundem vix dubito.
ibid.	vlt.	Bignæi — adde —	Vide infra in verbo, Paschasius Ratbertus.
8	20 à fi.	Paschasij	Paschasij
ibid.	14 à fi.	in super	insuper
ibid.	10 à fi.	amboltismus	emboliſmus
9	6	Pforzemium	Pforzenium
ibid.	30	Scriptoribus — adde —	hunc autem esse, qui supra est positus in verbo, Paschalis Ratbertus, haud dubitandum.
ibid.	4 à fi.	perquæ	per quæ
11	4	Opera	opera
ibid.	19 à fi.	aurus	aureus
15	5	Mombris	Mombrit.
ibid.	8	Estochij	Eustochij
ibid.	13	704	To.4.
ibid.	21 à fi.	ceterum —	dele
16	8	autem —	dele
17	25	tonitrus	tonitru
18	5	Patanam	Pataram
24	11	Galenio	Geleno

Pag.	Lin.	Errata	Correctio
ibid.	15	Paulus Diaconus	Paulum Diaconum
ibid.	9 à fi.	Tyburæ	Tybure
25	18 à fi.	ſui	eius
30	15 à fi.	PETRE	PETRVS
34	24	prore	priore
36	10	Tridentinum — adde — idem comprobant	
37	14	Diuus	Diui
38	15	ſcitullæ	ſulphurata
ibid.	10 à fi.	Eckro	Eckio
39	25 à fi.	lipſit — dele	
ibid.	14 à fi.	R. E.	S. R. E.
43	9	Nouimagus	Nouiomagus
44	4 à fi.	vt fertur	(vt fertur)
47	15	in lucem — adde	— edi
ibid.	10 à fi.	dedueſcunt	deliteſcunt
ibid.	8 à fi.	Epiſtolas	Epiſtolæ
ibid.	2 à fi.	coram	curam
49	3 à fi.	ad	ab
53	20 à fi.	ſcripſit — dele	
ibid.	11 à fi.	rmum	mum
54	18 à fi.	Porcheti	Porcheti
55	6	Cathechiſmi	Catechiſmi
ibid.	21	quibuſdam	quibus
56	15	differunt	diſſerunt
ibid.	11 à fi.	Quæ	Qui
58	23 à fi.	Lansbergius	Lanspergius
59	7	rabilia	rabilium
61	13	Vade	Vide
68	9	extraordinaria	extraordinariæ
70	8	marginem — adde — ea decerpſit	
71	2 à fi.	Apologicæ	Apologiæ
74	15 à fi.	Aureoli	Aureolus
75	3 à fi.	Furraginos	Farragines
85	19 à fi.	πανδεκτῶν	πανδεκτῶν
ibid.	12 à fi.	ἐπιγνῶται	ἐπιγνῶται
89	3 à fi.	ἀντεφρητικὸς	ἀντεφρητικὰς
91	8 à fi.	Asbæſte	Asbeſtes
100	21 à fi.	Etropius	Eutropius
ibid.	10 à fi.	qua	quo
103	2	promuerit	promeruit
ibid.	23	pauciſſimi	pauciſſimis
108	3	putarium	putarim
ibid.	12	ideſt — adde — De relatinne in Cælites	
111	20 à fi.	Frecul	Preculſum
115	16	eius	cuius
116	6 à fi.	RHAZERIVS	RAHERIVS
117	8	Bo	Po
121	12	Penia	Penna
124	19	Regum — adde — Primò, qui in vniuerſam D. Scripturam; deinde	
125	15	Religionis — adde — ac inprimis præter omnes Scholaſticos Theologos, Card. Bellarm. vbi de clericis, & monachis.	
130	2 à fi.	Semones	Sermones
ibid.	1 à fi.	Vuiclefi — dele	
133	25 à fi.	Godifredi	Gotifredi
150	vlt.	Papienſes	Papienſis
151	16	Vienæ	Viennæ
152	11	annia	omnia
ibid.	16	edididit	edidit
ibid.	14 à fi.	homunciorem	hominciorem
ibid.	11 à fi.	Perſonicus	Perſonius
154	13	videre	videret
161	vlt.	Conoclaſtas	Iconoclaſtas
166	15	deine	deinde
167	15	præferati	præferat
ibid.	15	interpretam	Interpretati
172	2 à fi.	vſque	voſque
178	5	eſt — dele	
186	17	interpretati — adde — ſeparatim autem,	
187	17 à fi.	incidentibus	incedentibus
192	7	ipſi	ipſis
ibid.	21	rum — dele	
194	16	ſpud	apud
201	17	annum	anno
202	21	de — dele	
ibid.	22	dio acciderint	dium illud acciderit.

Pag.	Lin.	Errata	Correctio
204	9 à fi.	inflammet	inflammat
		auocet	auocat
204	6 à fi.	Interpres	Interpretes
207	16	In ſyncera	inſyncera
210	7 à fi.	ſcripſit	ſcripſit
213	20	Cedrinum	Cedrenum
ibid.	13 à fi.	ius cumentarium	vas cumentarium
214	15	fuerunt	fuiſſe
215	2	octogiuti	octogiuta
ibid.	7	talis vates	talem vatem
216	4	& Collationum deinde. — & Collationum. deinde Quæſtiones	
ibid.	24	Ioannis	Ioannæ
ibid.	26	Ioannem	Ioannam
219	21	monachum — adde — Vide autem in verbo, Gerbertus.	
226	18	prima — adde — cap.	
227	17	mirificè — adde — iuuerunt	
229	7	&	ſed & iam
230	3	ὁμοίωσιν	ὁμοιώσιν
ibid.	9 à fi.	eſt in vniuerſo — ſic interpunge — eſt. In vniuerſo	
238	7	Quod	quo
240	14	Editione	Editiones
243	26	ſic	hic
244	9	vocatum. — adde — Vide	
245	12 à fi.	profert	præfert
247	19	Caliſſienſis	Caliſſienſi
248	5	Flonicè	Polonicè
ibid.	14	Oriehonius	Oriebonius
ibid.	7 à fi.	deſcrimioe	diſcrimine
261	vlt.	Timotheanum	Timotheanum
264	5	quibus	de quibus
270	26	Quam	Quem
ibid.	22 à fi.	obſtauit	obtauit
287	4	Thodoritum	Theodoritum
291	14	Mozelium	Morelium
293	15	aduerſiones	ad verſiones
295	27	hnius	ſuperioris
311	32	moſtratæ	monſtratæ
ibid.	3 à fi.	Epiſnpus eaput Iſtriæ	Epiſcopus Iuſtinopolitanus
313	8	Directoriam	Directorium
319	4	abſoleta	obſoleta
ibid.	6 à fi.	guſtum	ſtulum
321	9	redibunt	redibant
323	23	ἀπόδοσις	ἀπόδοσις
328	19	vendant	vendat
332	1	Synodus — adde — Oecumenica	
346	25	tranſuadentes	tranſuadantes
348	2 à fi.	Peloponuenſi	Peloponneſi
351	6	Ferranj	Ferrerij
ibid.	27	Corrionerus	Corronerus
352	19 à fi.	affictu	affictu
ibid.	2 à fi.	matura pietate, atq; eruditione	maturæ pietatis, atque eruditionis
355	19	&	ut
360	19	vſuque	vſque
371	25	Autificij	Antifici
377	5 à fi.	monitus	munitus
378	5 à fi.	pro, creatione	procreatione
389	7 à fi.	Cein	Cain
390	2	Card. — adde — in primo libro de Verbo Dei.	
ibid.	3	In primo libro de verbo Dei — dele	
ibid.	13 à fi.	erat	errat
391	7	Hadrianus Turnebº interpretatus	ab Hadriano Turnebo interpretante
ibid.	8	excepto	exceptas

ERRA-

ERRATA IN CATALOGIS M. S. CODICVM,

qui sunt ad finem totius Operis post Tertium Tomum.

Pag.	Lin.	Errata	Corrige
10	30	διηγουμένων	διηγημάτων
11	17	φιλοτιμίας	φιλοτοκίας
14	25	Theologi	Theologus
17	7 à fi.	κρατῶν	κρατῆσαι
ibid.		ἐντιθεῖσα	ἐντιθεῖσαι
19	10	THALASSI	THALASSII
26	22	Pitheus — adde —	siue potius, Pisides.
36	5	Eunomicum	Eunomium
38	5	Codicis	Codices
41	27	Anfibj	Anfilij
47	28	fortaſſea	fortaſſis
58	20 à fi.	ἀδικὸς	ἀδικὰς
65	7	Zigadeni	Zigabeni
84	21 à fi.	ipſe	ipſi
104	16 à fi.	ἐπισκεψάμενος	ἐπισκεψάμενον
ibid.	8 à fi.	poſcebat	poſcebas
105	16	ἀπαρχὴς	ἀπ' ἀρχὴς
126	18	προσωχὴς	προσοχὴς
126	22	Prochodromi	Prodromi p.
129	14	ἀναδόσεως	ἀναστάσεως
133	25	Anconæ	Ancona
141	24	Choris	horis

Præter illa, quæ singillatim notata sunt ad errata corrigenda, hæc quæ nunc hic subduntur, ita generatim accipe, vt quocunque in loco ea repereris, scias nos cupere, vt emendentur.

Aera	Era.
Ann vbicunque scribitur intell. anno Domini.	
Vbi Apotheosis vertitur, Diuinitas, pone, *relatio in coelum, siue Consecratio*, siue *Canonizatio*.	
Arethis	Aretas.
Burdegala, & Burdegalenſes	Burdigalæ, & Burdigalenſes.
Cæremoniæ	Cerimoniæ.
Eſaias	Iſaias.
Etruria	Hetruria.
Georgius Pachimerius	Georgius Pachymerius.
Glicas	Glycas.
Hibernia	Hybernia.
Homeliæ	Homiliæ.
Iacobus de Voragine	Iacobus de Varagine.
Lymoneſis	Limneſis.
Niſſenus	Nyſſenus.
Normanni, & Normannia	Normani, & Normania.
Otho	Otto.
Papirus	Papyrus.
Picenus	Piceni.
Prelum	Prælum.
Pytheus	Pitheus.
Robertus	Robertus.
Raguſeus	Rhaguſeus.
Siſtus	Sixtus.
Solemne	Solienne.
Stelſius	Steelſius.
Stylus	Stilus.
Sybilla	Sibylla.
Syluester	Siluester.
Quandocunque inueneris hæc verba — Inter Tractatus — intelligo,	Inter Tractatus iuris.
Vlyſſippone	Oliſipone.
Vilhelmus	Guilelmus.

Digitized by Google